

Holy Bible

Aionian Edition®

Sveta Pismo

Serbian Karadzic/Danicic Latin

Holy Bible Aionian Edition ®
Sveta Pismo
Serbian Karadžić/Danicic Latin

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: eBible.org
Source version: 4/18/2025
Source copyright: Public Domain
Karadžić New Testament, Daničić Old Testament, 1847, 1865
ISBN: 978-1-67814-952-9

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/19/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>
All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Predgovor

Srpski at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Srpski at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
- 05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.
- 06/21/25 - 469 translations now available in 230 languages.

Pregled Sadržaja

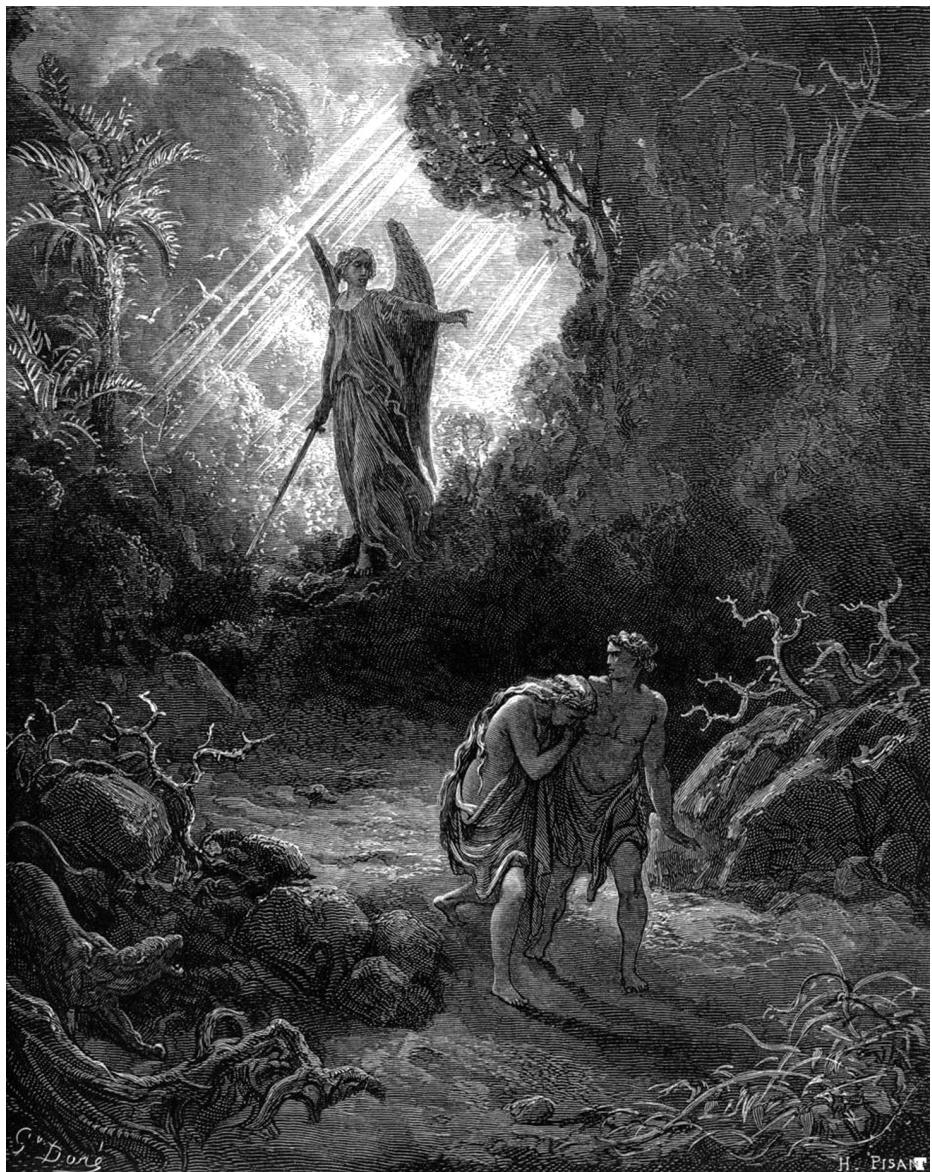
STARI ZAVET

Postanak	1	Mateju	521
Izlazak	33	Marku	541
Levitski Zakonik	59	Luki	553
Brojevi	79	Jovanu	574
Ponovljeni Zakon	106	Dela apostolska	590
Isus Navin	129	Rimljanima	611
Sudije	145	1 Korinæanima	620
Ruta	161	2 Korinæanima	628
1 Samuelova	164	Galaæanima	634
2 Samuelova	185	Efežanima	637
1 Kraljevima	202	Filipljanima	640
2 Kraljevima	223	Kološanima	642
1 Dnevnika	242	1 Solunjanima	644
2 Dnevnika	260	2 Solunjanima	646
Ezra	282	1 Timoteju	647
Nehemija	289	2 Timoteju	650
Jestira	298	Titu	652
Jov	303	Filemonu	653
Psalmi	319	Jevrejima	654
Poslovice	357	Jakovljeva	660
Propovednik	370	1 Petrova	662
Pesma nad pesmama	375	2 Petrova	665
Isaija	378	1 Jovanova	667
Jeremija	408	2 Jovanova	670
Tužbalice	443	3 Jovanova	671
Jezekilj	446	Judina	672
Danilo	477	Apokalipsa	673
Osija	487		
Joil	492		
Amos	494		
Ovadija	498		
Jona	499		
Mihej	501		
Naum	504		
Avakum	506		
Sofonija	508		
Agej	510		
Zaharija	511		
Malahija	517		

DODATAK

- Vodič za Čitaoce
- Rečnik
- Karte
- Sudbina
- Ilustracije, Doré

STARI ZAVET

*I izagnav èovjeka postavi pred vrtom Edemskim heruvima s plamenijem maèem, koji se vijaše
i tamo i amo, da èuva put ka drvetu od života.*

Postanak 3:24

Postanak

1 U poèetku stvori Bog nebo i zemlju. **2** A zemlja bješe bez obliježja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom. **3** I reèe Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost. **4** I vidje Bog svjetlost da je dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame. **5** I svjetlost nazva Bog dan, a tamu nazva noæ. I bi veèe i bi jutro, dan prvi. **6** Potom reèe Bog: neka bude svod posred vode, da rastavlja vodu od vode. **7** I stvori Bog svod, i rastavi vodu pod svodom od vode nad svodom; i bi tako. **8** A svod nazva Bog nebo. I bi veèe i bi jutro, dan drugi. **9** Potom reèe Bog: neka se sabere voda što je pod nebom na jedno mjesto, i neka se pokaže suho. I bi tako. **10** I suho nazva Bog zemlja, a zborišta vodenih nazva mora; i vidje Bog da je dobro. **11** Opet reèe Bog: neka pusti zemlja iz sebe travu, bilje, što nosi sjeme, i drvo rodno, koje raða rod po svojim vrstama, u kojem æe biti sjeme njegovo na zemlji. I bi tako. **12** I pusti zemlja iz sebe travu, bilje, što nosi sjeme po svojim vrstama, i drvo, koje raða rod, u kojem je sjeme njegovo po njegovijem vrstama. I vidje Bog da je dobro. **13** I bi veèe i bi jutro, dan treæi. **14** Potom reèe Bog: neka budu vidjela na svodu nebeskom, da dijele dan i noæ, da budu znaci vremenima i danima i godinama; **15** I neka svijetle na svodu nebeskom, da obasjavaju zemlju. I bi tako. **16** I stvori Bog dva vidjela velika: vidjelo veæe da upravlja danom, i vidjelo manje da upravlja noæu, i zvijezde. **17** I postavi ih Bog na svodu nebeskom da obasjavaju zemlju. **18** I da upravljaju danom i noæu, i da dijele svjetlost od tame. I vidje Bog da je dobro. **19** I bi veèe i bi jutro, dan èetvrti. **20** Potom reèe Bog: neka vrve po vodi žive duše, i ptice neka lete iznad zemlje pod svod nebeski. **21** I stvori Bog kitove velike i sve žive duše što se mièu, što prvrveše po vodi po vrstama svojim, i sve ptice krilate po vrstama njihovijem. I vidje Bog da je dobro; **22** I blagoslovi ih Bog govoreæi: raðajte se i množite se, i napunite vodu po morima, i ptice neka se množe na zemlji. **23** I bi veèe i bi jutro, dan peti. **24** Potom reèe Bog: neka zemlja pusti iz sebe duše žive po vrstama njihovijem, stoku i sitne životinje i zvijeri zemaljske po vrstama njihovijem. I bi tako. **25** I stvori Bog zvijeri zemaljske po vrstama njihovijem, i stoku po vrstama njezinijem, i sve sitne životinje na zemlji po vrstama njihovijem. I vidje Bog da je dobro. **26** Potom reèe Bog: da naèinimo èovjeka po svojemu obliježju, kao što smo mi, koji æe biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cijele zemlje i od svijeh

životinja što se mièu po zemlji. **27** I stvori Bog èovjeka po obliježju svojemu, po obliježju Božnjemu stvori ga; muško i žensko stvori ih. **28** I blagoslovi ih Bog, i reèe im Bog: raðajte se i množite se, i napunite zemlju, i vladajte njom, i budite gospodari od riba morskih i od ptica nebeskih i od svega zvjerinja što se mièe po zemlji. **29** I još reèe Bog: evo, dao sam vam sve bilje što nosi sjeme po svoj zemlji, i sva drveta rodna koja nose sjeme; to æe vam biti za hranu. **30** A svjemu zvjeriju zemaljskom i svjemu pticama nebeskim i svjemu što se mièe na zemlji i u èem ima duša živa, dao sam svu travu da jedu. I bi tako. **31** Tada pogleda Bog sve što je stvorio, i gle, dobro bješe veoma. I bi veèe i bi jutro, dan šesti.

2 Tako se dovrši nebo i zemlja i sva vojska njihova. **2** I svrši Bog do sedmoga dana djela svoja, koja uèini; i poèinu u sedmi dan od svijeh djela svojih, koja uèini; **3** I blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan poèinu od svijeh djela svojih, koja uèini; **4** To je postanje neba i zemlje, kad postaše, kad Gospod Bog stvori zemlju i nebo, **5** I svaku biljku poljsku, dokle je još ne bješe na zemlji, i svaku travku poljsku, dokle još ne nicaše; jer Gospod Bog još ne pusti dažda na zemlju, niti bješe èovjeka da radi zemlju, **6** Ali se podizaše para sa zemlje da natapa svu zemlju. **7** A stvori Gospod Bog èovjeka od praha zemaljskoga, i dunu mu u nos duh životni; i posta èovjek duša živa. **8** I nasadi Gospod Bog vrt u Edemu na istoku; i ondje namjesti èovjeka, kojega stvori. **9** I uèini Gospod Bog, te nikoše iz zemlje svakojaka drveta lijepa za gledanje i dobra za jelo, i drvo od života usred vrtu i drvo od znanja dobra i zla. **10** A voda tecijaše iz Edema natapajuæi vrt, i odande se dijeljaše u èetiri rijeke. **11** Jednoj je ime Fison, ona teèe oko cijele zemlje Evilske, a ondje ima zlata, **12** I zlato je one zemlje vrlo dobro; ondje ima i bdela i dragoga kamena oniha. **13** A drugoj je rijeci ime Geon, ona teèe oko cijele zemlje Huske. **14** A treæoj je rijeci ime Hidekel, ona teèe k Asirskoj. A èetvrtu je rijeka Efrat. **15** I uzevši Gospod Bog èovjeka namjesti ga u virtu Edemskom, da ga radi i da ga èuva. **16** I zaprijeti Gospod Bog èovjeku govoreæi: jedi slobodno sa svakoga drveta u vrtu; **17** Ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan okusiš s njega, umrjeæeš. **18** I reèe Gospod Bog: nije dobro da je èovjek sam; da mu naèinim druga prema njemu. **19** Jer Gospod Bog stvori od zemlje sve zvijeri poljske i sve ptice nebeske, i dovede k Adamu da vidi kako æe koju nazvati, pa kako Adam nazove koju životinju onako da joj bude ime; **20** I Adam nadjede

ime svakom živinèetu i svakoj ptici nebeskoj i svakoj nje hraniti do svojega vijeka; 18 Trnje i korov æe ti zvijeri poljskoj; ali se ne naðe Adamu drug prema raðati, a ti æeš jesti zelje poljsko; 19 Sa znojem lica njemu. 21 I Gospod Bog pusti tvrd san na Adama, svojega ješæeš hljeb, dokle se ne vratiš u zemlju od te zaspas; pa mu uze jedno rebro, i mjesto popuni koje si uzeš; jer si prah, i u prahu æeš se vratiti. 20 I mesom; 22 I Gospod Bog stvorí ženu od rebra, koje Adam nadjede ženi svojoj ime Jeva, zato što je ona uze Adamu, i doveđe je k Adamu. 23 A Adam reèe: mati svjema živima. 21 I naèini Gospod Bog Adamu sada eto kost od mojih kosti, i tijelo od mojega tijela. i ženi njegovoj haljine od kože, i obuèe ih u njih. Neka joj bude ime èovjeèica, jer je uzeta od èovjeka. 22 I reèe Gospod Bog: eto, èovjek posta kao jedan 24 Zato æe ostaviti èovjek oca svojega i mater svoju, i od nas znajuæi što je dobro što li zlo; ali sada da prilijepiæe se k ženi svojoj, i biæe dvoje jedno tijelo. ne pruži ruke svoje i uzbere i s drveta od života, i 25 A bjezu oboje goli, Adam i žena mu, i ne bješe ih okusi, te dovjeka živi. 23 I Gospod Bog izagna ga iz vrta Edemskoga da radi zemlju, od koje bi uzeš; 24 I izagnav èovjeka postavi pred vrtom Edemskim heruvima s plamenijem maèem, koji se vijaše i tamo i amo, da èuva put ka drvetu od života.

3 Ali zmija bješe lukava mimo sve zvijeri poljske, koje stvorí Gospod Bog; pa reèe ženi: je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakoga drveta u vrtu? 2 A žena reèe zmiji: mi jedemo roda sa svakoga drveta u vrtu; 3 Samo roda s onoga drveta usred vrtu, kazao je Bog, ne jedite i ne dirajte u nj, da ne umrete. 4 A zmija reèe ženi: neæete vi umrijeti; 5 Nego zna Bog da æee vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti oèi, pa æete postati kao bogovi i znati što je dobro što li zlo. 6 I žena videæi da je rod na drvetu dobar za jelo i da ga je milina gledati i da je drvo vrlo dragoo radi znanja, uzabra roda s njega i okusi, pa dade i mužu svojemu, te i on okusi. 7 Tada im se otvorise oèi, i vidješe da su goli; pa spletosë lišæa smokova i naèiniše sebi pregaèe. 8 I zaèuše glas Gospoda Boga, koji iðaše po vrtu kad zahladji; i sakri se Adam i žena mu ispred Gospoda Boga među drveta u vrtu. 9 A Gospod Bog viknu Adama i reèe mu: gdje si? 10 A on reèe: èuh glas tvoj u vrtu, pa se poplaših, jer sam go, te se sakrih. 11 A Bog reèe: ko ti kaza da si go? da nijesi jeo s onoga drveta što sam ti zabranio da ne jedeš s njega? 12 A Adam reèe: žena koju si udržio sa mnom, ona mi dade s drveta, te jedoh. 13 A Gospod Bog reèe ženi: zašto si to uèinila? A žena odgovori: zmija me prevari, te jedoh. 14 Tada reèe Gospod Bog zmiji: kad si to uèinila, da si prokleta mimo svako živinèe i mimo sve zvijeri poljske; na trbuhu da se vuèeš i prah da jedeš do svojega vijeka. 15 I još meæem neprijateljstvo između tebe i žene i između sjemena tvojega i sjemena njezina; ono æe ti na glavu stajati a ti æeš ga u petu ujedati. 16 A ženi reèe: tebi æe mnoge muke zadati kad zatrudniš, s mukama æeš djecu raðati, i volja æe tvoja stajati pod vlašæu muža tvojega, i on æe ti biti gospodar. 17 Pa onda reèe Adamu: što si poslušao ženu i okusio s drveta s kojega sam ti zabranio rekavši da ne jedeš s njega, zemlja da je prokleta s tebe; s mukom æeš se od

4 Iza toga Adam pozna Jevu ženu svoju, a ona zatrudnje i rodi Kajina, i reèe: dobih èovjeka od Gospoda. 2 I rodi opet brata njegova Avelja. I Avelj posta pastir a Kajin ratar. 3 A poslije nekoga vremena dogodi se, te Kajin prinese Gospodu prinos od roda zemaljskoga; 4 A i Avelj prinese od prve stade svojega i od njihove pretiline. I Gospod pogleda na Avelja i na njegov prinos, 5 A na Kajina i na njegov prinos ne pogleda. Zato se Kajin rasrdi veoma, i lice mu se promijeni. 6 Tada reèe Gospod Kajinu: što se srðiš? što li ti se lice promijeni? 7 Neæeš li biti mio, kad dobro èiniš? a kad ne èiniš dobro, grijeh je na vratima. A volja je njegova pod tvojom vlašæu, i ti si mu stariji. 8 Poslije govoraše Kajin s Aveljem bratom svojim. Ali kad bijahu u polju, skoèi Kajin na Avelja brata svojega, i ubi ga. 9 Tada reèe Gospod Kajinu: gdje ti je brat Avelj? A on odgovori: ne znam; zar sam ja èuvar brata svojega? 10 A Bog reèe: šta uèini! glas krv brata tvojega vièe sa zemlje k meni. 11 I sada, da si proklet na zemlji, koja je otvorila usta svoja da primi krv brata tvojega iz ruke tvoje. 12 Kad zemlju uzradiš, neæe ti više davati blaga svojega. Biæeš potukaè i bjegunac na zemlji. 13 A Kajin reèe Gospodu: krivica je moja velika da mi se ne može oprostiti. 14 Evo me tjeraj danas iz ove zemlje da se krijem ispred tebe, i da se skitam i potucam po zemlji, pa æe me ubiti ko me udesi. 15 A Gospod mu reèe: zato ko ubije Kajina, sedam æe se puta to pokajati. I naèini Gospod znak na Kajinu da ga ne ubije ko ga udesi. 16 I otide Kajin ispred Gospoda, i naseli se u zemlji Naidskoj na istoku prema Edemu. 17 I pozna Kajin ženu svoju, a ona zatrudnje i rodi Enoha. I sazida grad i prozva ga po imenu sina svojega Enoh. 18 A Enohu rodi se Gaidad; a Gaidad rodi Maleleila; a Maleleilo rodi Matusala; a Matusal rodi Lameha. 19 I uze Lameh

dvije žene: jednoj bješe ime Ada a drugoj Sela. 20 I godina, i rodi Lameha; 26 A rodiv Lameha poživje Ada rodi Jovila; od njega se narodiše koji žive pod Matusal sedam stotina i osamdeset i dvije godine, šatorima i stoku pasu. 21 A bratu njegovu bješe ime rađajući sinove i kæeri; 27 Tako poživje Matusal Juval; od njega se narodiše gudači i svirači. 22 A svega devet stotina i šezdeset i devet godina; i umrije. i Sela rodi Tovela, koji bješe vješt kovati svašta od 28 A Lameh poživje sto i osamdeset i dvije godine, i mјedi i od gvožđa; a sestra Tovelu bješe Noema. 23 I rodi sina, 29 I nadjede mu ime Noje govoreći: ovaj reče Lameh svojima ženama, Adi i Seli: eujte glas æe nas odmoriti od posala naših i od truda ruku naših moj, žene Lamehove, poslušajte riječi moje: ubijeu na zemlji, koju proklije Gospod. 30 A rodiv Noja poživje èovjeka za ranu svoju i mladića za masnicu svoju. Lameh pet stotina i devedeset i pet godina, rađajući 24 Kad æe se Kajin osvetiti sedam puta, Lameh æe sinove i kæeri; 31 Tako poživje Lameh svega sedam sedamdeset i sedam puta. 25 A Adam opet pozna stotina i sedamdeset i sedam godina; i umrije. 32 A ženu svoju, i ona rodi sina, i nadje mu ime Sit, jer mi, Noju kad bi pet stotina godina, rodi Noje Sima, Hama reče, Bog dade drugoga sina za Avelja, kojega ubi i Jafeta.

Kajin. 26 I Situ se rodi sin, kojemu nadjede ime Enos.

Tada se poèe prizivati ime Gospodnje.

6 A kad se ljudi poèeše množiti na zemlji, i kæeri im se narodiše. 2 Videći sinovi Božji kæeri èovjeće

5 Ovo je pleme Adamovo. Kad Bog stvori èovjeka, kako su lijepe uzimaše ih za žene koje htješe. 3 po oblijevu svojemu stvori ga. 2 Muško i žensko A Gospod reče: neæe se duh moj dovijska preti stvori ih, i blagoslovih, i nazva ih èovjek, kad biše s ljudima, jer su tijelo; neka im još sto i dvadeset stvorenih. 3 I poživje Adam sto i trideset godina, i rodi godina. 4 A bijaše tada divova na zemlji; a i poslije, sina po oblijevu svojemu, kao što je on, i nadjede mu kad se sinovi Božji sastajahu sa kæerima èovjećim, ime Sit. 4 A rodiv Sita poživje Adam osam stotina pa im one raðahu sinove; to bijahu silni ljudi, od godina, rađajući sinove i kæeri; 5 Tako poživje Adam starine na glasu. 5 I Gospod videći da je nevaljalstvo svega devet stotina i trideset godina; i umrije. 6 Ijudsko veliko na zemlji, i da su sve misli srca njihova A Sit poživje sto i pet godina, i rodi Enosa; 7 A svagda samo zle, 6 Pokaja se Gospod što je stvorio rodiv Enosa poživje Sit osam stotina i sedam godina, èovjeka na zemlji, i bi mu žao u srcu. 7 I reče Gospod: rađajući sinove i kæeri; 8 Tako poživje Sit svega hoće da istrijebim sa zemlje ljudi, koje sam stvorio, devet stotina i dvanaest godina; i umrije. 9 A Enos od èovjeka do stoke i do sitne životinje i do ptica poživje devedeset godina, i rodi Kajinana; 10 A nebeskih; jer se kajem što sam ih stvorio. 8 Ali Noje rodiv Kajinana poživje Enos osam stotina i petnaest nađe milost pred Gospodom. 9 Ovo su događaji godina, rađajući sinove i kæeri; 11 Tako poživje Nojevi: Noje bješe èovjek pravedan i bezazlen svojega Enos svega devet stotina i pet godina; i umrije. 12 A vijeka; po volji Božjoj svagda življaše Noje. 10 I rodi Kajinan poživje sedamdeset godina, i rodi Maleleila; Noje tri sina: Sima, Hama i Jafeta. 11 A zemlja se 13 A rodiv Maleleila poživje Kajinan osam stotina i pokvari pred Bogom, i napuni se zemlja bezakonja. èetrdeset godina, rađajući sinove i kæeri; 14 Tako 12 I pogleda Bog na zemlju, a ona bješe pokvarena; poživje Kajinan svega devet stotina i deset godina; i jer svako tijelo pokvari put svoj na zemlji. 13 I reče umrije. 15 A Maleleilo poživje šezdeset i pet godina, Bog Noju: kraj svakome tijelu dođe pred me, jer i rodi Jareda; 16 A rodiv Jareda poživje Maleleilo napuniše zemlju bezakonja; i evo hoće da ih zatrem osam stotina i trideset godina, rađajući sinove i sa zemljom. 14 Naèini sebi kovëeg od drveta gofera, kæeri; 17 Tako poživje Maleleilo svega osam stotina i naèini pregratke u kovëegu; i zatopi ga smolom devedeset i pet godina; i umrije. 18 A Jared poživje iznutra i spolja. 15 I naèini ga ovako: u dužinu neka sto i šezdeset i dvije godine, i rodi Enoha; 19 A rodiv bude trista lakata, u širinu pedeset lakata, i u visinu Enoha poživje Jared osam stotina godina, rađajući trideset lakata; 16 Pusti dosta svjetlosti u kovëeg; i sinove i kæeri; 20 Tako poživje Jared svega devet krov mu svedi ozgo od lakti; i udari vrata kovëegu sa stotina i šezdeset i dvije godine, i umrije. 21 A Enoh strane; i naèini ga na tri boja: donji, drugi i treći. 17 poživje šezdeset i pet godina, i rodi Matusala; 22 A Jer evo pustiæu potop na zemlju, da istrijebim svaku rodiv Matusala poživje Enoh jednakom po volji Božjoj tijelo, u kojem ima živa duša pod nebom; što je god trista godina, rađajući sinove i kæeri; 23 Tako poživje na zemlji sve æe izginuti. 18 Ali æeu s tobom uèiniti Enoh svega trista i šezdeset i pet godina; 24 I živeæi zavjet svoj: i uæi æeš u kovëeg ti i sinovi tvorji i žena Enoh jednakom po volji Božjoj, nestade ga, jer ga uze tvoja i žene sinova tvojih s tobom. 19 I od svega živa, Bog. 25 A Matusal poživje sto i osamdeset i sedam od svakoga tijela, uzeæeš u kovëeg po dvoje, da

saèuvaš u životu sa sobom, a muško i žensko neka bude. 20 Od ptica po vrstama njihovijem, od stoke po vrstama njezinjem, i od svega što se miće na zemlji

s tobom, da ih saèuvaš u životu. 21 I uzmi sa sobom svega što se jede, i èuvaj kod sebe, da bude hrane tebi i njima. 22 I Noje uèini, kako mu zapovjedi Bog, sve onako uèini.

7 I reèe Gospod Noju: uđi u kovèeg ti i sav dom tvoj; jer te naòoh pravedna pred sobom ovoga vijeka. 2 Uzmi sa sobom od svijeh životinja èistih po sedmoro, sve mužjaka i ženku njegovu; i životinja neèistih po dvoje, mužjaka i ženku njegovu, 3 Takoðer i od ptica nebeskih po sedam, mužjaka i ženku njegovu, da im se saèuva sjeme na zemlji. 4 Jer æu do sedam dana pustiti dažd na zemlju koji jednako opadati na zemljii, i jednako opadaše poslije sto i pedeset dana; 4 Te se ustavi kovèeg sedmoga mjeseca dana sedamnaestoga na planini Ararat. 5 I voda opadaše sve veæema do desetoga mjeseca; i voda opada voda na zemljii. 8 Pa pusti i golubicu da bi vidio je li zemlje svako tijelo živo, koje sam stvorio. 5 I Noje opala voda sa zemlje. 9 A golubica ne našavši gdje uèini sve što mu zapovjedi Gospod. 6 A bješe Noju bi stala nogom svojom vratи se k njemu u kovèeg, jer šest stotina godina kad dođe potop na zemlju. 7 I uđe još bješe voda po svoj zemljii; i Noje pruživši ruku Noje u kovèeg i sinovi njegov i žena njegova i žene sinova njegovijeh s njim radi potopa. 8 Od životinja maslinov, koji bješe otkinula; tako pozna Noje da je muško i žensko, kao što bješe Bog zapovjedio Noju. 9 Uđe k Noju u kovèeg po dvoje, opala voda sa zemljie. 10 Ali poèeka još sedam dana, 10 A u sedmi dan dođe potop na zemlju. 11 Kad je bilo 13 Šest stotina prve godine vijeka Nojeva prvi dan sedamnaesti dan toga mjeseca, taj dan razvališe prvoga mjeseca usahnu voda na zemljii; i Noje otkri se svi izvori velikoga bezdana, i otvorise se ustave krov na kovèegu, i ugleda zemlju suhu. 14 A drugoga nebeske; 12 I udari dažd na zemlju za èetrdeset dana i èetrdeset noæi. 13 Taj dan uđe u kovèeg Noje i Sim opala voda sa zemljie. 15 Tada reèe Bog Noju govoreæi: 16 Izidi iz i Ham i Jafet, sinovi Nojevi, i žena Nojeva i tri žene kovèega ti i žena tvoja i sinovi tvoji i žene sinova tvojih sinova njegovijeh s njima; 14 Oni, i svakojake zvijeri s tobom; 17 Sve zvijeri što su s tobom od svakoga po vrstama svojim, i svakojaka stoka po vrstama tijela, ptice i stoku i što god gamiže po zemljii, izvedi svojim, i što se god miće po zemljii po vrstama svojim, sa sobom, neka se raziðu po zemljii, i neka se plode i ptice sve po vrstama svojim, i što god leti i ima krila. 15 Doðe k Noju u kovèeg po dvoje od svakoga tijela, u žena njegova i žene sinova njegovijeh s njim. 19 Sve kojem ima živa duša, 16 Muško i žensko od svakoga zvijeri, sve sitne životinje, sve ptice i sve što se miće tijela uðoše, kao što bješe Bog zapovjedio Noju; pa po zemljii po svojim vrstama izidoše iz kovèega. 20 I Gospod zatvori za njim. 17 I bi potop na zemljii za naëini Noje žrtvenik Gospodu, i uze od svake èiste èetrdeset dana; i voda dođe i uze kovèeg, i podiže ga stoke i od svijeh ptica èistijeh, i prinese na žrtveniku od zemlje. 18 I navali voda, i usta jako po zemljii, i žrtve paljenice. 21 I Gospod omirisa miris ugodni, i kovèeg stade ploviti vodom. 19 I navaljivaše voda reèe u srcu svojem: neæeu više kleti zemlje s ljudi, što sve veæema po zemljii, i pokri sva najviša brda što su je misao srca èovjeèijega zla od malena; niti æeu više pod cijelijem nebom. 20 Petnaest lakata dođe voda ubijati svega što živi, kao što uèinii. 22 Otsele dokle iznad brda, pošto ih pokri. 21 Tada izgibe svako tijelo bude zemlje, neæee nestajati sjetve ni žetve, studeni što se micaše na zemljii, ptice i stoka, i zvijeri i sve ni vrueæine, ljeta ni zime, dana ni noæi.

što gamiže po zemljii, i svi ljudi. 22 Sve što imase dušu živu u nosu, sve što bijaše na suhu, pomrije. 23 I istrijebi se svako tijelo živo na zemljii, i ljudi i stoka i

što god gamiže i ptice nebeske, sve, velim, istrijebi se sa zemljie; samo Noje osta i što s njim bješe u zemljii kovèegu. 24 I stajaše voda povrh zemljie sto i pedeset po vrstama njegovijem, od svega po dvoje neka uđe dana.

8 A Bog se opomenu Noja i svijeh zvijeri i sve stoke

što bjehu s njim u kovèegu; i posla Bog vjetar na zemljii da uzbije vodu. 21 zatvoriše se izvori bezdanu i ustave nebeske, i dažd s neba prestade. 3 I stade

voda opadati na zemljii, i jednako opadaše poslije

sto i pedeset dana; 4 Te se ustavi kovèeg sedmoga mjeseca dana sedamnaestoga na planini Ararat. 5 I

voda opadaše sve veæema do desetoga mjeseca; i voda opada voda na zemljii. 8 Pa pusti i golubicu da bi vidio je li

na kovèegu, koji bješe naèinio; 7 I ispusti gavrana, na kovèegu, koji bješe naèinio; 7 I ispusti gavrana,

4 Jer æu do sedam dana pustiti dažd na zemljii koji jednako odlijetaše i dolijetaše dokle ne presahnou

za èetrdeset dana i èetrdeset noæi, i istrijebiæu sa voda na zemljii. 8 Pa pusti i golubicu da bi vidio je li

zemlje svako tijelo živo, koje sam stvorio. 5 I Noje opala voda sa zemlje. 9 A golubica ne našavši gdje

uèini sve što mu zapovjedi Gospod. 6 A bješe Noju bi stala nogom svojom vratи se k njemu u kovèeg, jer

šest stotina godina kad dođe potop na zemlju. 7 I uđe još bješe voda po svoj zemljii; i Noje pruživši ruku

Noje u kovèeg i sinovi njegov i žena njegova i žene uhvati je i uze k sebi u kovèeg. 10 I poèeka još sedam

sinova njegovijeh s njim radi potopa. 8 Od životinja dana, pa opet ispusti golubicu iz kovèega. 11 I pred

èistih i od životinja neèistih i od ptica i od svega što veæe vratи se k njemu golubica, i gle, u kljunu joj list

se miće po zemljii, 9 Uđe k Noju u kovèeg po dvoje, maslinov, koji bješe otkinula; tako pozna Noje da je

muško i žensko, kao što bješe Bog zapovjedio Noju. 10 Ali poèeka još sedam dana, pa opet ispusti golubicu, a ona mu se više ne vratи.

Noju šest stotina godina, te godine drugoga mjeseca, 13 Šest stotina prve godine vijeka Nojeva prvi dan

sedamnaesti dan toga mjeseca, taj dan razvališe prvoga mjeseca usahnu voda na zemljii; i Noje otkri

se svi izvori velikoga bezdana, i otvorise se ustave krov na kovèegu, i ugleda zemlju suhu. 14 A drugoga

nebeske; 12 I udari dažd na zemlju za èetrdeset dana mjeseca dvadeset sedmoga dana bješe sva zemlja i èetrdeset noæi. 13 Taj dan uđe u kovèeg Noje i Sim suha. 15 Tada reèe Bog Noju govoreæi: 16 Izidi iz

i Ham i Jafet, sinovi Nojevi, i žena Nojeva i tri žene kovèega ti i žena tvoja i sinovi tvoji i žene sinova tvojih

sinova njegovijeh s njima; 14 Oni, i svakojake zvijeri s tobom; 17 Sve zvijeri što su s tobom od svakoga po vrstama

svakojaka stoka po vrstama tijela, ptice i stoku i što god gamiže po zemljii, izvedi svojim, i što se god miće po zemljii po vrstama svojim, sa sobom, neka se raziðu po zemljii, i neka se plode

i ptice sve po vrstama svojim, i što god leti i ima krila. 15 Doðe k Noju u kovèeg po dvoje od svakoga tijela, u žena njegova i žene sinova njegovijeh s njim. 19 Sve

kojem ima živa duša, 16 Muško i žensko od svakoga zvijeri, sve sitne životinje, sve ptice i sve što se miće tijela uðoše, kao što bješe Bog zapovjedio Noju; pa po zemljii po svojim vrstama izidoše iz kovèega. 20 I

Gospod zatvori za njim. 17 I bi potop na zemljii za naëini Noje žrtvenik Gospodu, i uze od svake èiste

èetrdeset dana; i voda dođe i uze kovèeg, i podiže ga stoke i od svijeh ptica èistijeh, i prinese na žrtveniku

od zemlje. 18 I navali voda, i usta jako po zemljii, i žrtve paljenice. 21 I Gospod omirisa miris ugodni, i kovèeg stade ploviti vodom. 19 I navaljivaše voda reèe u srcu svojem: neæeu više kleti zemlje s ljudi, što

sve veæema po zemljii, i pokri sva najviša brda što su je misao srca èovjeèijega zla od malena; niti æeu više

pod cijelijem nebom. 20 Petnaest lakata dođe voda ubijati svega što živi, kao što uèinii. 22 Otsele dokle

iznad brda, pošto ih pokri. 21 Tada izgibe svako tijelo bude zemlje, neæee nestajati sjetve ni žetve, studeni

što se micaše na zemljii, ptice i stoka, i zvijeri i sve ni vrueæine, ljeta ni zime, dana ni noæi.

9 I Bog blagoslovi Noja i sinove njegove, i reèe im: raðajte se i množite se, i napunite zemljiju; 21 sve zvijeri zemaljske i sve ptice nebeske i sve što ide po

zemlji i sve ribe morske neka vas se boje i straše; sve je predano u vaše ruke. 3 Što se god miće i živi, neka vam bude za jelo, sve vam to dадох како зелену травu. 4 Ali ne jedite mesa s dušom njegovom, а то mu je krv. 5 Jer ако у вашу кrv, duše vaše, iskati; od svake ако je zvijeri iskati; iz ruke samoga èovjeka, iz ruke svakoga brata njegova iskaæu dušu èovjekiju. 6 Ko prolije krv èovjekiju, njegovu æe krv proliti èovjek; jer je Bog po svojemu obliju stvorio èovjeka. 7 Raðajte se dakle i množite se; narodite se veoma na zemlji i namnožite se na njoj. 8 I reèe Bog Noju i sinovima njegovim s njim, govoreæi: 9 A ja evo postavljam zavjet svoj s vama i s vašim sjemenom nakon vas, 10 I sa svijem životinjama, što su s vama od ptica, od stoke i od svega zvijerja zemaljskoga što je s vama, sa svaëim što je izašlo iz kovèega, i sa svijem zvijerjem zemaljskim. 11 Postavljam zavjet svoj s vama, te otsele neæe nijedno tijelo poginuti od potopa, niti æe više biti potopa da zatre zemlju. 12 I reèe Bog: evo znak zavjeta koji postavljam između sebe i vas i svake žive tvari, koja je s vama dovijeka: 13 Metnuo sam dugu svoju u oblake, da bude znak zavjeta između mene i zemlje. 14 Pa kad oblake navuèem na zemlju, vidjeæe se duga u oblacima, 15 I opomenuæu se zavjeta svojega koji je između mene i vas i svake duše žive u svakom tijelu, i neæe više biti od vode potopa da zatre svako tijelo. 16 Duga æe biti u oblacima, па ако је pogledati, i opomenuæu se vjeènoga zavjeta između Boga i svake duše žive u svakom tijelu koje je na zemlji. 17 I reèe Bog Noju: to je znak zavjeta koji sam uèinio između sebe i svakoga tijela na zemlji. 18 A bijahu sinovi Nojevi koji izidoše iz kovèega: Sim i Ham i Jafet; a Ham je otac Hanancima. 19 To su tri sina Nojeva, i od njih se naseli sva zemlja. 20 A Noje poèe raditi zemlju, i posadi vinograd. 21 I napiv se vina opi se, i otkri se nasred šatora svojega. 22 A Ham, otac Hanancima, vidje golotinju oca svojega, i kaza obojici braæe svoje na polju. 23 A Sim i Jafet uzeše haljinu, i ogrnuše je obojica na ramena svoja, i iduæi natraške pokriše njom golotinju oca svojega, licem natrag okrenuvši se da ne vide golotinje oca svojega. 24 A kad se Noje probudi od vina, dozna šta mu je uèinio mlaði sin, 25 I reèe: proklet da je Hanan, i da bude sluga slugama braæe svoje! 26 I još reèe: blagosloven da je Gospod Bog Simov, i Hanan da mu bude sluga! 27 Bog da raširi Jafeta da živi u šatorima Simovijem, a Hanan da im bude sluga! 28 I poživje Noje poslije potopa trista i pedeset godina. 29 A svega poživje Noje devet stotina i pedeset godina; i umrije.

10 A ovo su plemena sinova Nojevijeh, Sima, Hama i Jafeta, kojima se rodiše sinovi poslije potopa. **2** Sinovi Jafetovi: Gamer i Magog i Madaj i Javan i Tovel i Meseh i Tiras. **3** A sinovi Gamerovi: Ashanas i Rifat i Togarma. **4** A sinovi Javanovi: Elisa i Tarsis, Kitim i Dodanim. **5** Od njih se razdijeliše ostrva narodna na zemljama svojim, svako po jeziku svojem i po porodicama svojim, u narodima svojim. **6** A sinovi Hamovi: Hus i Mesrain, Fud i Hanan. **7** A sinovi Husovi: Sava i Evila i Savata i Regma i Savataka. A sinovi Regmini: Sava i Dadan. **8** Hus rodi i Nevroda; a on prvi bi silan na zemlji; **9** Bješe dobar lovac pred Gospodom; zato se kaže: dobar lovac pred Gospodom kao Nevrod. **10** A poèetak carstvu njegovu bješe Vavilon i Oreh i Arhad i Halani u zemlji Senaru. **11** Iz te zemlje izaðe Asur, i sazida Nineviju i Rovot grad i Halah, **12** I Dasem između Ninevije i Halaha; to je grad velik. **13** A Mesrain rodi Ludeje i Enemeje i Laveje i Neftaleje, **14** I Patroseje i Hasmeje, odakle izaðoše Filisteji i Gaftoreji. **15** A Hanan rodi Sidona, prvaca svojega, i Heta, **16** I Jevuseja i Amoreja i Gergeseja, **17** I Eveja i Arukeja i Aseneja, **18** I Aradeja i Samareja i Amateja. A poslije se rasijaše plemena Hananejska. **19** I bjehu međe Hananejske od Sidona iduæi na Gerar pa do Gaze, i iduæi na Sodom i Gomor i Adamu i Sevojim pa do Dasa. **20** To su sinovi Hamovi po porodicama svojim i po jezicima svojim, u zemljama svojim i u narodima svojim. **21** I Simu rodiše se sinovi, najstarijemu bratu Jafetovu, ocu svijeh sinova Everovijeh. **22** Sinovi Simovi bjehu: Elam i Asur i Arfaksad i Lud i Aram. **23** A sinovi Aramovi: Uz i Ul i Gater i Mas. **24** A Arfaksad rodi Salu, a Sala rodi Evera. **25** A Everu se rodiše dva sina: jednom bješe ime Falek, jer se u njegovu vrijeme razdijeli zemlja, a bratu njegovu ime Jektan. **26** A Jektan rodi Elmodada i Saleta i Sarmota i Jaraha, **27** I Odora i Evila i Deklu, **28** I Evala i Avimaila i Savu, **29** I Ufira i Evilu i Jovava; ti svi bjehu sinovi Jektanovi. **30** I življahu od Mase, kako se ide na Safir do gora istoènijeh. **31** To su sinovi Simovi po porodicama svojim i po jezicima svojim, u zemljama svojim i u narodima svojim; **32** To su porodice sinova Nojevijeh po plemenima svojim, u narodima svojim; i od njih se razdijeliše narodi po zemlji poslije potopa.

sazidamo grad i kulu, kojoj æe vrh biti do neba, ti æeš biti blagoslov. 3 Blagosloviaeu one koji tebe da steèemo sebi ime, da se ne bismo rasijali po uzbilosiljaju, i prokleau one koji tebe usprokljuju; i zemlji. 5 A Gospod siðe da vidi grad i kulu, što zidahu u tebi æe biti blagoslovena sva plemena na zemlji. 4 sinovi èovjeèiji. 6 I reèe Gospod: gle, narod jedan, Tada poðe Avram, kao što mu kaza Gospod, i s njim i jedan jezik u svijeh, i to poèeše raditi, i neæe im poðe Lot. A bješe Avramu sedamdeset i pet godina smetati niðta da ne urade što su naumili. 7 Hajde kad poðe iz Harana. 5 I uze Avram Saru ženu svoju i da siðemo, i da im pometemo jezik, da ne razumiju Lota sina brata svojega sa svijem blagom koje bjehu jedan drugoga što govore. 8 Tako ih Gospod rasu stekli i s dušama koje bjehu dobili u Haranu; i poðoše odande po svoj zemlji, te ne sazidaše grada. 9 Zato u zemlju Hanansku, i doðoše u nju. 6 I proðe Avram se prozva Vavilon, jer ondje pomete Gospod jezik tu zemlju do mjesta Sihema i do ravnice Moreške; a cijele zemlje, i odande ih rasu Gospod po svoj zemlji. bijahu tada Hananeji u toj zemlji. 7 I javi se Gospod 10 Ovo je pleme Simovo: bijaše Simu sto godina, Avramu i reèe: tvojemu sjemenu daæu zemlju ovu. kad rodi Arfaksada, druge godine poslije potopa. 11 I Avram naèini ondje žrtvenik Gospodu, koji mu se A rodiv Arfaksada pozivje Sim pet stotina godina, javio. 8 Poslije otide odande na brdo koje je prema raðajuæi sinove i kæeri. 12 A Arfaksad pozivje trideset istoku od Vetilja, i ondje razape šator svoj, te mu i pet godina, i rodi Salu; 13 A rodiv Salu pozivje Vetilj bješe sa zapada a Gaj s istoka; i ondje naèini Arfaksad èetiri stotine i tri godine, raðajuæi sinove Gospodu žrtvenik, i prizva ime Gospodnje. 9 Odande i kæeri. 14 A Sala pozivje trideset godina, i rodi otide Avram dalje iduæi na jug. 10 Ali nasto glad u Evera; 15 A rodiv Evera pozivje Sala èetiri stotine i tri onoj zemlji, te Avram siðe u Misir da se ondje skloni; godine, raðajuæi sinove i kæeri. 16 A Ever pozivje jer glad bješe velika u onoj zemlji. 11 A kad se približi trideset i èetiri godine, i rodi Faleka; 17 A rodiv Faleka da veæ uðe u Misir, reèe Sari ženi svojoj: gle, znam pozivje Ever èetiri stotine i trideset godina, raðajuæi da si žena lijepa u licu. 12 Zato kad te vide Misirci sinove i kæeri. 18 A Falek pozivje trideset godina reæi æe: ovo mu je žena. Pa æe me ubiti, a tebe i rodi Ragava; 19 A rodiv Ragava pozivje Falek æe ostaviti u životu. 13 Nego hajde kaži da si mi dvjeta i devet godina, raðajuæi sinove i kæeri. 20 A sestra, te æe meni biti dobro tebe radi i ostaæeu u Ragav pozivje trideset i dvije godine i rodi Seruha; životu uz tebe. 14 I kad doðe Avram u Misir, vidješe 21 A rodiv Seruha pozivje Ragav dvjeta i sedam Misirci ženu da je vrlo lijepa. 15 I vidješe je knezovi godina, raðajuæi sinove i kæeri. 22 A Seruh pozivje Faraonovi, i hvališe je pred Faraonom. I uzeš je u trideset godina, i rodi Nahora; 23 A rodiv Nahora dvor Faraonov. 16 I on èinjase dobro Avramu nije radi, pozivje Seruh dvjeta godina, raðajuæi sinove i kæeri. te imaše ovaca i goveda i magaraca i sluga i sluškinja 24 A Nahor pozivje dvadeset i devet godina, i rodi i magarica i kamilu. 17 Ali Gospod pusti velika zla na Taru; 25 A rodiv Taru pozivje Nahor sto i devetnaest Faraona i na dom njegov radi Sare žene Avramove. godina, raðajuæi sinove i kæeri. 26 A Tara pozivje 18 Tada dozva Faraon Avrama i reèe mu: šta mi to sedamdeset godina, i rodi Avrama, Nahora i Arana. uèini? zašto mi nijesi kazao da ti je žena? 19 Zašto si 27 A ovo je pleme Tarino: Tara rodi Avrama, Nahora i kazao: sestra mi je? te je uzeh za ženu. Sad eto ti Arana; a Aran rodi Lota. 28 I umrije Aran prije Tare žene, uzmi je, pa idi. 20 I Faraon zapovjedi ljudima za oca svojega na postojbini svojoj, u Uru Haldejskom. nj, te ga ispratiše i ženu njegovu i što god imaše.

29 I oženi se Avram i Nahor, i ženi Avramovog bješe
ime Sara a ženi Nahorovoj ime Melha, kæi Arama
oca Melhe i Jeshe. 30 A Sara bješe nerotkinja, i ne
imaše poroda. 31 I uze Tara sina svojega Avrama
i Lota sina Aranova, unuka svojega, i Saru snahu
svoju, ženu Avrama sina svojega; i poðoše zajedno iz
Ura Haldejskoga da idu u zemlju Hanansku, i doðoše
do Harana, i ondje se nastaniše. 32 I pozivje Tara
svega dvjeta i pet godina; i umrije Tara u Haranu.

12 I reèe Gospod Avramu: idi iz zemlje svoje i od
roda svojega i iz doma oca svojega u zemlju
koju æeu ti ja pokazati. 2 I uèiniæeu od tebe velik
narod, i blagosloviaeu te, i ime tvoje proslaviæeu, i

13 Tako otide Avram iz Misira gore na jug, on
i žena mu i sve što imaše, takoðer i Lot s
njim. 2 A bijaše Avram vrlo bogat stokom, srebrom
i zlatom. 3 I iðaše svojim putovima od juga sve do
Vetilja, do mjesta gdje mu prvo bijaše šator, izmeðu
Vetilja i Gaja, 4 Do mjesta, gdje preðe bješe naèinio
žrtvenik; i ondje prizva Avram ime Gospodnje. 5 A
i Lot koji iðaše s Avramom imaše ovaca i goveda
i šatora. 6 I zemlja ne mogaše ih nositi zajedno,
jer blago njihovo bijaše veliko da ne mogahu živjeti
zajedno, 7 I bijaše svaða meðu pastirima Avramove
stoke i pastirima Lotove stoke. A u to vrijeme življahu

Lotu: nemoj da se svađamo ja i ti, ni moji pastiri i Uzeš i Lota, sinovca Avramova, i blago njegovo, i tvoji pastiri; jer smo braæa. 9 Nije li ti otvorena cijela otidoše, jer življaše u Sodomu. 13 A dođe jedan koji zemlja? Odijeli se od mene. Ako æeš ti na lijevo, ja bješe utekao, te javi Avramu Jevrejinu, koji življaše u æu na desno; ako li æeš ti na desno, ja æu na lijevo. ravniji Mamrija Amorejina, brata Esholu i brata Avnanu, 10 Tada Lot podiže oèi svoje i sagleda svu ravnicu koji bijehu u vjeri s Avramom. 14 A kad Avram èu da Jordansku, kako cijelu natapaše rijeka, bješe kao vrt mu se zarobio sinovac, naoruža sluge svoje, trista Gospodnj, kao zemlja Misirska, sve do Zogora, prije osamnaest, koji se rodiše u njegovoju kuæi, i pođe u nego Gospod zatr Sodom i Gomor. 11 I Lot izabra potjeru do Dana. 15 Ondje razredivši svoje udari na sebi svu ravnicu Jordansku, i otide Lot na istok; i njih noæeu sa slugama svojim, i razbi ih, i otjera ih razdijeliše se jedan od drugoga: 12 Avram življaše u do Hovala, koji je na lijevo od Damaska, 16 I povrati zemlji Hananskoj, a Lot življaše po gradovima u onoj sve blago; povrati i Lota sinovca svojega s blagom ravnici premještajuæi svoje šatore do Sodoma. 13 A njegovijem, i žene i ljudi. 17 A car Sodomski izide ljudi u Sodomu bijahu nevaljali, i griješahu Gospodu mu na susret kad se vrati razbivši Hodologomora i veoma. 14 A Gospod reèe Avramu, pošto se Lot careve što bijahu s njim, u dolinu Savinu, koje je sada odijeli od njega: podigni sada oèi svoje, pa pogledaj s dolina careva. 18 A Melhisedek car Salimski iznese mesta gdje si na sjever i na jug i na istok i na zapad. hljeb i vino; a on bijaše sveštenik Boga višnjega. 19 15 Jer svu zemlju što vidiš tebi æeu dati i sjermenu I blagoslovi ga govoreæi: blagosloven da je Avram tvojemu dovjeka. 16 I uèiniæeu da sjemena tvojega Bogu višnjemu, eïje je nebo i zemlja! 20 I blagosloven bude kao praha na zemlji; ako ko uzmože izbrojiti da je Bog višnji, koji predade neprijatelje tvoje u ruke prah na zemlji, moæei æe izbrojiti i sjeme tvoje. 17 tvoje! I dade mu Avram desetak od svega. 21 A Ustani, i prolazi tu zemlju u dužinu i u širinu; jer æu je car Sodomski reèe Avramu: daj meni ljudi, a blago tebi dati. 18 I Avram diže šatore, i dođe i naseli se uzmi sebi. 22 A Avram reèe caru Sodomskom: dizem u ravnicu Mamrijskoj, koja je kod Hevrona, i ondje ruku svoju ka Gospodu Bogu višnjemu, eïje je nebo naæini žrtvenik Gospodu. i zemlja, zaklinjuæei se: 23 Ni konca ni remena od obuæe neæeu uzeti od svega što je tvoje, da ne reèeš: ja sam obogatio Avrama; 24 Osim što su pojeli momci, i osim dijela ljudima koji su isli sa mnom, Esholu, Avnanu i Mamriju, oni neka uzmu svoj dio.

14 A kad bješe Amarfal car Senarski, Ario car Elasarski, Hodologomor car Elamski i Targal car Gojimski, 2 Zavojište na Valu cara Sodomskoga, i na Varsu cara Gomorskoga, i na Senara cara Adamskoga, i na Simovora cara Sevojimskoga i na cara od Valake, koja je sada Sigor. 3 Svi se ovi skupiše u dolini Sidimskoj, koja je sada slano more. 4 Dvanaest godina bijehu služili Hodologomoru, pa trinaeste godine odmetnuše se. 5 A èetrnaeste godine dođe Hodologomor i carevi koji bijahu s njim, i pobioše Rafaje u Astarotu Karnajimskom i Zuzeje u Amu i Omeje u polju Kirijatajskom, 6 I Horeje u planini njihovo Siru do ravnice Faranske pokraj pustinje. 7 Na Kadis, i isjekoše sve koji življaju u zemlji Amaliékoj, reèe mu: pogledaj na nebo i prebroj zvijezde, i Amoreje koji življaju u Asason-Tamaru. 8 Tada ih možeš prebrojiti. I reèe mu: tako æe biti sjeme izide car Sodomski i car Gomorski i car Adamski i car Sevojimski i car od Valake, koja je sada Sigor, pravdu. 9 Na Hodologomora iz Ura Haldejskoga da ti dam zemlju ovu da bude cara Elamskoga, i na Targala cara Gojimskoga, i tvoja. 8 A on reèe: Gospode, Gospode, po èemu na Amarfala cara Senarskoga, i na Arioha cara æeu poznati da æe biti moja? 9 I reèe mu: prinesi Elasarskoga, èetiri cara na pet. 10 A u dolini Sidimskoj mi junicu od tri godine i kozu od tri godine i ovna bijaše mnogo rupa iz kojih se vadila smola; i pobježe od tri godine i grlicu i golupèe. 10 I on uze sve to, car Sodomski i car Gomorski, i ondje padloše, a i rasijeèe na pole, i metnu sve pole jednu prema što osta pobježe u planinu. 11 I uzeše sve blago u drugoj; ali ne rasijeèe ptica. 11 A ptice slijetaju na Sodomu i Gomoru i svu hranu njihovu, i otidoše. 12 te mrtve životinje; a Avram ih odgonjaše. 12 A kad

15 Poslije ovih stvari dođe Avramu rijeèe Gospodnja u utvari govoreæi: ne boj se, Avrame, ja sam ti ëtit, i plata je tvoja vrlo velika. 2 A Avram reèe: Gospode, Gospode, šta æeš mi dati kad živim bez djece, a na kom æe ostati moja kuæa to je Eliezer ovaj Damaštanin? 3 Još reèe Avram: eto meni nijesi dao poroda, pa æe sluga rođen u kuæi mojoj biti moj našljednik. 4 A gle, Gospod mu progovori: neæee taj biti našljednik tvoj, nego koji æe izaæei od tebe taj æe ti biti našljednik. 5 Pa ga izvede napolje i izidoše na njih u dolinu Sidimsku, 9 Na Hodologomora iz Ura Haldejskoga da ti dam zemlju ovu da bude cara Elamskoga, i na Targala cara Gojimskoga, i tvoja. 8 A on reèe: Gospode, Gospode, po èemu na Amarfala cara Senarskoga, i na Arioha cara æeu poznati da æe biti moja? 9 I reèe mu: prinesi Elasarskoga, èetiri cara na pet. 10 A u dolini Sidimskoj mi junicu od tri godine i kozu od tri godine i ovna bijaše mnogo rupa iz kojih se vadila smola; i pobježe od tri godine i grlicu i golupèe. 10 I on uze sve to, car Sodomski i car Gomorski, i ondje padloše, a i rasijeèe na pole, i metnu sve pole jednu prema što osta pobježe u planinu. 11 I uzeše sve blago u drugoj; ali ne rasijeèe ptica. 11 A ptice slijetaju na Sodomu i Gomoru i svu hranu njihovu, i otidoše. 12 te mrtve životinje; a Avram ih odgonjaše. 12 A kad

sunce bješe na zahodu, uhvati Avrama tvrd san, i ime Ismailo. 16 A bješe Avramu osamdeset i šest gle, strah i mrak velik obuze ga. 13 I Gospod reče godina kad mu Agara rodi Ismaila.

Avramu: znaj zacijelo da æe sjeme tvoje biti došljaci u zemlji tuðoj, pa æe joj služiti, i ona æe ih muëti èetiri stotine godina. 14 Ali æeu suditi i narodu kojemu æe služiti; a poslije æe oni izaaei s velikim blagom. 15 A ti æeš otiae k ocima svojim u miru, i biæeš pogreben u dobroj starosti. 16 A oni æe se u èetvrtom koljenu vratiti ovamo; jer grijesima Amorejskim još nije kraj. 17 A kad se sunce smiri i kad se smrée, gle, peæe se dimljaše, i plamen ognjeni prolazaše između onjeh dijelova. 18 Taj dan uèini Gospod zavjet s Avramom govoreæi: sjemenu tvojemu dадоh zemlju ovu od vode Misirske do velike vode, vode Efrata, 19 Kenejsku, Kenezejsku i Kedmonejsku, 20 I Hetejsku i Ferezejsku i Rafajsku, 21 I Amorejsku i Hananejsku i Gergesejsku i Jevusejsku.

16 Ali Sara žena Avramova ne raðaše mu djece.

A imaše robinju Misirku, po imenu Agaru. Pa reče Sara Avramu: Gospod me je zatvorio da ne rodim; nego idi k robinji mojoj, ne bih li dobila djece od nje. I Avram prista na rijeè Sarinu. 3 I Sara žena Avramova uze Agaru Misirku robinju svoju, i dade je za ženu Avramu mužu svojemu poslije deset godina

otkako se nastani Avram u zemlji Hananskoj. 4 I on Svako muško dijete kad mu bude osam dana da se otide k Agari, i ona zatrudnje; a kad vidje da je trudna, ponese se od gospoðe svoje. 5 A Sara reče Avramu:

Gospod æe suditi meni i tebi. 6 A Avram reče Sari: eto, robinja je tvoja u tvojim rukama, èini s njom što ti je volja. I Sara je stade zlostaviti, te ona pobježe tijela njegova, da se istrijebi iz naroda svojega, jer od nje. 7 Ali anđeo Gospodnji nađe je kod studenca u pustinji, kod studenca na putu u Sur. 8 I reče joj: ženu svoju ne zovi je više Sara nego neka joj bude Agaro, robinjo Sarina, otkuda ideš, kuda li ideš? A ona reče: bježim od Sare gospoðe svoje. 9 A anđeo joj Gospodnji reče: vrati se gospoði svojoj i pokori trudna, i rodiaše sinu, i nadjeni mu ime Ismailo; jer je joj se. 10 Opet joj reče anđeo Gospodnji: umnožiæu Gospod vidio muku tvoju. 12 A biæe èovjek uboþica; ruka æe se njegova dizati na svakoga a sväeja na njega, i nastavaæe na pogledu svoj braæi svojoj. 13 Tada Agara prizva ime Gospoda koji govorí s njom: 20 A i za Ismaila uslišio sam te; evo blagoslovio sam ti si Bog, koji vidi. Jer govorase: zar još gledam iza onoga koji me vidje? 14 Toga radi zove se studenac Kadisa i Varada. 15 I rodi Agara Avramu sina; i nadjede Avram sinu svojemu, kojega mu rodi Agara,

17 A kad Avramu bi devedeset i devet godina, javi mu se Gospod i reče mu: ja sam Bog svemoguæi, po mojoj volji živi i budi pošten. 2 I uèiniæu zavjet između sebe i tebe, i vrlo æeu te umnožiti. 3 A Avram pade nièice. I Gospod mu još govori i reče: 4 Od mene evo zavjet moj s tobom da æe biti otac mnogim narodima. 5 Zato se više neæeš zvatи Avram, nego æe ti ime biti Avraam, jer sam te uèino ocem mnogih naroda; 6 Daæeu ti porodicu vrlo veliku, i naèiniæu od tebe narode mnoge, i carevi æe izaaei od tebe. 7 A postavljam zavjet svoj između sebe i tebe i sjemena tvojega nakon tebe od koljena do koljena, da je zavjet vjeèan, da sam Bog tebi i sjemenu tvojemu nakon tebe; 8 I daæeu tebi i sjemenu tvojemu nakon tebe zemlju u kojoj si došljak, svu

zemlju Hanansku u državu vjeèenu, i biæe im Bog. 9 I

reče Bog Avramu: ti pak drži zavjet moj, ti i sjemenu tvoje nakon tebe od koljena do koljena. 10 A ovo je zavjet moj između mene i vas i sjemena tvojega od nje. I Sara nakon tebe, koji æete držati: da se obrezuje između Avramova uze Agaru Misirku robinju svoju, i dade je za ženu Avramu mužu svojemu poslije deset godina svojega, da bude znak zavjeta između mene i vas. 12 otkako se nastani Avram u zemlji Hananskoj. 4 I on Svako muško dijete kad mu bude osam dana da se obrezuje od koljena do koljena, rodilo se u kuæi ili ponese se od gospoðe svoje. 5 A Sara reče Avramu: bilo kupljeno za novce od kojih god stranaca, koje ne uvreda moja pada na tebe; ja ti metnuh na krilo robinju svoju, a ona vidjevši da je trudna ponese se od mene. 6 A Avram reče Sari: aye biti zavjet moj na tijelu vašem zavjet vjeèan. 14 A eto, robinja je tvoja u tvojim rukama, èini s njom što neobrezano muško, kojemu se ne obreže okrajak ti je volja. I Sara je stade zlostaviti, te ona pobježe tijela njegova, da se istrijebi iz naroda svojega, jer od nje. 7 Ali anđeo Gospodnji nađe je kod studenca pokvari zavjet moj. 15 I još reče Bog Avramu: a Saru u pustinji, kod studenca na putu u Sur. 8 I reče joj: ženu svoju ne zovi je više Sara nego neka joj bude Agaro, robinjo Sarina, otkuda ideš, kuda li ideš? A ona reče: bježim od Sare gospoðe svoje. 9 A anđeo joj Gospodnji reče: vrati se gospoði svojoj i pokori trudna, i rodiaše sinu, i nadjeni mu ime Ismailo; jer je joj se. 10 Opet joj reče anđeo Gospodnji: umnožiæu

Gospod vidio muku tvoju. 12 A biæe èovjek uboþica; ruka æe se njegova dizati na svakoga a sväeja na njega, i nastavaæe na pogledu svoj braæi svojoj. 13 da bude zavjet vjeèan sjemenu njegova nakon njega. Tada Agara prizva ime Gospoda koji govorí s njom: 20 A i za Ismaila uslišio sam te; evo blagoslovio sam ga, i daæeu mu porodicu veliku, i umnožiæu ga veoma; onoga koji me vidje? 14 Toga radi zove se studenac i rodiaše dvanaest knezova, i uèiniæu od njega velik onaj studenac živoga koji me vidi; a on je između narod. 21 A zavjet svoj uèiniæu s Isakom kad ti ga rodi Agara Avramu sina; i rodi Sara, do godine u ovo doba. 22 I Bog izgovorivši otide od Avrama gore. 23 I Avram uze Ismaila sina

svojega i sve koji se rodile u domu njegovu i koje vika je u Sodomu i Gomoru velika, i grijeh je njihov god bješe kupio za svoje novce, sve muškinje od grdan. **21** Zato æeu siæi da vidim eda li sve èine kao domaćih svojih; i obreza okrajak tijela njihova u što vika dođe preda me; ako li nije tako, da znam. **22** isti dan, kao što mu kaza Bog. **24** A bješe Avram u ljudi okrenuvši se pođoše put Sodoma; ali Avram devedeset i devet godina kad obreza okrajak tijela još stajaše pred Gospodom, **23** I pristupiv Avram svojega. **25** A Ismailu sinu njegovu bješe trinaest reèe: hoæeš li pogubiti i pravednoga s nepravednim? godina kad mu se obreza okrajak tijela njegova. **26** U **24** Može biti da ima pedeset pravednika u gradu; jedan dan obreza se Avram i sin mu Ismail, **27** I svi hoæeš li i njih pogubiti, i neæeš oprostiti mjestu za domašnji njegovi, rođeni u kuæi i kupljeni za novce onijeh pedeset pravednika. Što su u njemu? **25** Nemoj to èiniti, ni gubiti pravednika s nepravednikom, da bude pravedniku kao i nepravedniku; nemoj; eda li sudija cijele zemlje neæe suditi pravo? **26** I reèe Gospod: ako nađem u Sodomu pedeset pravednika u gradu, oprostiau cijelom mjestu njih radi. **27** A Avram odgovori i reèe: gle, sada bih progovorio Gospodu, ako i jesam prah i pepeo. **28** Može biti pravednika pedeset manje pet, hoæeš li za ovijeh pet zatrzi sav grad? Odgovori: neæu, ako nađem èetrdeset i pet. **29** I stade dalje govoriti, i reèe: može biti da æe se naæi èetrdeset. Reèe: neæu radi onijeh èetrdeset. **30** Potom reèe: nemoj se gnjeviti, Gospode, što æu reæi; može biti da æe se naæi trideset. I reèe: neæu, ako nađem trideset. **31** Opet reèe: gle, sada bih progovorio Gospodu; može biti da æe se naæi dvadeset. Reèe: neæu ih pogubiti za onijeh dvadeset. **32** Najposlje reèe: nemoj se gnjeviti, Gospode, što æu još jednom progovoriti; može biti da æe se naæi deset. Reèe: neæu ih pogubiti radi onijeh deset. **33** I Gospod otide svršivi razgovor s Avramom; a Avram se vrati na svoje mjesto.

18 Poslje mu se javi Gospod u ravnici Mamrijskoj kad sjeðaše na vratima pred šatorom svojim u podne. **2** Podigavši oèi svoje pogleda, i gle, tri èovjeka stajahu prema njemu. I ugledavši ih potreà im na susret ispred vrata šatora svojega, i pokloni se do zemlje; **3** I reèe: Gospode, ako sam našao milost pred tobom, nemoj proæi sluge svojega. **4** Da vam donešemo malo vode i operite noge, te se naslonite malo pod ovijem drvetom. **5** I iznijeæeu malo hlijeba, te potkrijepite srce svoje, pa onda poðite, kad idete pored sluge svojega. I rekoše: uèini što si kazao. **6** I Avram otrœa u šator k Sari, i reèe: brže zamijesi tri kopanje bijelogra brašna i ispeci pogaæe. **7** Pa otrœa ka govedima i uhvati tele mlado i dobro, i dade ga momku da ga brže zgotovi. **8** Pa onda iznese masla i mlijeka i tele koje bješe zgotovio, i postavi im, a sam stajaše pred njima pod drvetom dokle jeðahu. **9** I oni mu rekoše: gdje je Sara žena tvoja? A on reèe: eno je pod šatorom. **10** A jedan izmeðu njih reèe: do godine u ovo doba opet æeu doæi k tebi, a Sara æe žena tvoja imati sina. A Sara slušaše na vratima od šatora iza njega. **11** A Avram i Sara bijahu starci vremeniti, i u Sare bješe prestalo što biva u žena. **12** Zato se nasmija Sara u sebi govoreæi: pošto sam ostarjela, sad li æee mi doæi radost? a i gospodar mi je star. **13** Tada reèe Gospod Avramu: što se smije Sara govoreæi: istina li je da æeu roditi kad sam ostarjela? **14** Imala li što teško Gospodu? Do godine u ovo doba opet æeu doæi k tebi, a Sara æe imati sina. **15** A Sara udari u bah govoreæi: nijesam se smijala. Jer se uplaši. Ali on reèe: nije istina, nego si se smijala. **16** Potom ustaše ljudi odande, i pođoše put Sodoma; i Avram poðe s njima da ih isprati. **17** A Gospod reèe: kako bih tajio od Avrama šta æeu uèiniti, **18** Kad æee od Avrama postati velik i silan narod, i u njemu æee se blagosloviti svi narodi na zemlji? **19** Jer znam da æee zapovjetiti sinovima svojima i domu svojemu nakon sebe da se drže putova Gospodnjih i da èine što je pravo i dobro, da bi Gospod navršio na Avramu što mu je obeæao. **20** I reèe Gospod:

19 A uveèe dođoše dva anđela u Sodom; a Lot sjeðaše na vratima Sodomskim; i kad ih ugleda, ustade te ih srete, i pokloni se licem do zemlje, **2** I reèe: hodite, gospodo, u kuæu sluge svojega, i prenoæite i operite noge svoje; pa sjutra rano kad ustanete poðite svojim putem. A oni rekoše: ne, nego æemo prenoæeti na ulici. **3** Ali on navalni na njih, te se uvratiše k njemu i uðoše u kuæu njegovu, i on ih ugosti, i ispeèee hlijebova prijesnijeh, i jedoše. **4** I još ne bjehu legli, a graðani Sodomljani slegoše se oko kuæe, staro i mlado, sav narod sa svijeh krajeva, **5** I vikahu Lota i govorahu mu: gdje su ljudi što dođoše sinoæ k tebi? izvedi ih k nama da ih poznamo. **6** A Lot izide k njima pred vrata zatvoriv vrata za sobom, **7** I reèe im: nemojte, braæeo, èiniti zla. **8** Evo imam dvije kæeri, koje još ne poznaje èovjeka; njih æeu vam izvesti, pa èinite s njima što vam je volja; samo ne dirajte u one ljudi, jer su zato ušli pod moj krov. **9** A oni mu rekoše: hodi amo. Pa onda rekoše: ovaj je sam došao amo da živi kao došljak, pa još hoæe da

nam sudi; sad æemo tebi ueiniti gore nego njima. Pa navalise jako na èovjeka, na Lota, i stadoše istavljeni vrata. 10 A ona dva èovjeka digoše ruke, i uvukoše Lota k sebi u kuæu, i zatvorile vrata. 11 A ljudi što bijahu pred vratima kuæenim ujedanput oslijepile su od najmanjega do najveæega, te ne mogahu naæi vrata. 12 Tada ona dva èovjeka rekoše Lotu: ako imaš ovđe još koga svoga, ili zeta ili sina ili kæer, ili koga god svoga u ovom gradu, gledaj nek idu odavde; 13 Jer hoæemo da zatremo mjesto ovo, jer je vika njihova velika pred Gospodom, pa nas posla Gospod da ga zatremo. 14 I izide Lot, i kaza zetovima svojim, za koje šeaše dati kæeri svoje, i reèe im: ustajte, idite iz mjesa ovoga, jer æe sada zatrati Gospod grad ovaj. Ali se zetovima njegovijem ueini da se šali. 15 A kad zora zabijelje, navalise anđeli na Lota govoreæi: ustani, uzmi ženu svoju i dvije kæeri svoje koje su tu, da ne pogineš u bezakonju grada toga. 16 A on se stade šeinjati, te ljudi uzeše za ruku njega i ženu njegovu i dvije kæeri njegove, jer ga bješe žao Gospodu, i izvedoše ga i pustiše iza grada. 17 I kad ih izvedoše napolje, reèe jedan: izbavi dušu svoju i ne obziri se natrag, i u cijeloj ovoj ravni da niješ stao; bježi na ono brdo, da ne pogineš. 18 A Lot im reèe: nemoj, Gospode! 19 Gle, sluga tvoj naðe milosti pred tobom, i milost je tvoja prevelika koju mi ueini saèuvavši mi život; ali ne mogu uteæi na brdo da me ne stigne zlo i ne poginem. 20 Eno grad blizu; onamo se može uteæi, a mali je; da bježim onamo; ta mali je, te æeu ostati živ. 21 A on mu reèe: eto poslušaæu te i zato, i neæu zatrati grada, za koji reèe. 22 Brže bježi onamo; jer ne mogu èiniti ništa dokle ne stigneš onamo. Zato se prozva onaj grad Sigor. 23 I kad sunce ograna po zemlji, Lot doðe u Sigor. 24 Tada pusti Gospod na Sodom i na Gomor od Gospoda s neba dažd od sumpora i ognja, 25 I zatr one gradove i svu onu ravan, i sve ljudе u gradovima i rod zemaljski. 26 Ali žena Lotova bješe se obazrela iduæi za njim, i posta slan kamen. 27 A sjutradan rano ustavši Avram, otide na mjesto gdje je stajao pred Gospodom; 28 I pogleda na Sodom i Gomor i svu okolinu po onoj ravni, i ugleda, a to se dizase dim od zemlje kao dim iz peæi. 29 Ali kad Bog zatiraše gradove u onoj ravni, opomenu se Bog Avrama, i izvede Lota iz propasti kad zatr gradove gdje živiljaše Lot. 30 A Lot otide iz Sigora, i stani se na onom brdu s dvije kæeri svoje, jer se bojaše ostati u Sigoru; i živiljaše u peæini s dvije kæeri svoje. 31 A starija reèe mlaðoj: naš je otac star, a nema nikoga na zemlji da doðe k nama kao što je obiæaj po svoj zemlji. 32 Hajde da damo ocu vina neka se opije, pa

a legnemo s njim, eda bismo saèuvale sjeme ocu vojemu. 33 I dadoše ocu vina onu noæ; i došavši starija leže s ocem svojim, i on ne osjeti ni kad ona leže ni kad ustade. 34 A sjutradan reèe starija mlaðoj: noæas spavah s ocem svojim. Da mu damo vina doveèe, pa idi ti i lezi s njim, eda bismo saèuvale sjeme ocu svojemu. 35 Pa i to veèe dadoše ocu vina ustaviš mlaða leže s njim, i on ne osjeti ni kad ona leže ni kad ustade. 36 I obje kæeri Lotove zatrudnješ od oca svojega. 37 I starija rodi sina, i nadjede mu ne Moav; od njega su Moavci do današnjega dana. 38 Pa i mlaða rodi sina, i nadjede mu ime Ven-Amije; od njega su Amonci do današnjega dana.

20

20 A Avram otide odande na jug, i stani se između
Kadisa i Sura; i živiljaše kao došljak u Geraru. **2**
I govorše za ženu svoju Saru: sestra mi je. A car
Gerarski Avimelech posla, te uze Saru. **3** Ali dođe Bog
Avimelehu noæeu u snu, i reèe mu: gle, poginuæeš sa
žene koju si uzeo, jer ima muža. **4** A Avimeleh ne
bješe se nje dotakao, i zato reèe: Gospode, eda li æeš
i pravedan narod pogubiti? **5** Nije li mi sam kazao:
sestra mi je? a i ona sama kaza: brat mi je. Uèenio
sam u èistoti srca svojega i u pravdi ruku svojih. **6**
Tada mu reèe Bog u snu: znam da si uèenio u èistoti
srca svojega, zato te saèuvah da mi ne sagriješi, i
ne dадoh da je se dotakneš. **7** A sada vrti èovjeku
ženu njegovu, jer je prorok, i moliæe se za te, te æeš
ostati živ. Ako li ne vratиш, znaj da æeš umrijeti ti i svijet
tvoji. **8** I ujutru rano usta Avimelech, i sazva sve sluge
svoje, i kaza im sve ovo da èuju. I uplašiše se ljudi
veoma. **9** Tada Avimeleh dozva Avrama i reèe mu:
šta si nam uèenio? šta li sam ti zgrijesio, te navuèe
na me i na carstvo moje toliko zlo? Uèenio si mi što
ne valja èiniti. **10** I još reèe Avimeleh Avramu: šta ti
je bilo, te si to uèenio? **11** A Avram odgovori: veljah:
jamaèeno nema straha Božjega u ovom mjestu, pa
æe me ubiti radi žene moje. **12** A upravo i jest mi
sestra, kæi oca mojega; ali nije kæi moje matere, pa
poðe za me. **13** A kad me Bog izvede iz doma oca
mojega, ja joj rekoh: uèini dobro, i kaži za me gdje
god doðemo: brat mi je. **14** Tada Avimeleh uze ovaca
i goveda i sluga i sluškinja, te dade Avramu, i vрати
mu Saru ženu njegovu. **15** I reèe Avimeleh Avramu:
evo, zemlja ti je moja otvorena, živi slobodno gdje ti
je volja. **16** A Sari reèe: evo dao sam tvojemu bratu
tisuæu srebrnika; gle, on ti je oèima pokrivalo pred
svima koji budu s tobom; i to sve da ti je za nauku. **17**
I Avram se pomoli Bogu, i iscjijeli Bog Avimeleha i
ženu njegovu i sluškinje njegove, te raðahu. **18** Jer

Gospod bješe sasvijem zatvorio svaku matericu u domu Avimelehou radi Sare žene Avramove.

21 I Gospod pohodi Saru, kao što bješe rekao, i uèini Gospod Sari kao što bješe kazao.

Jer zatrudnje i rodi Sara Avramu sina u starosti njegovoj u isto vrijeme kad kaza Gospod. 3 I Avram nadjede ime sinu koji mu se rodi, kojega mu rodi Sara, Isak. 4 I obreza Avram sina svojega Isaka kad bi od osam dana, kao što mu zapovjedi Bog. 5 A Avramu bješe sto godina kad mu se rodi sin Isak. 6 A Sara reèe: Bog mi uèini smijeh; ko god èuje, smijaæe mi se. 7 I reèe: ko bi rekao Avramu da æee Sara dojiti djecu? ipak mu rodih sina u starosti njegovoj.

8 A kad dijete doraste da se odbije od sise, uèini Avram veliku gozbu onaj dan kad odbiše Isaka od sise. 9 I Sara vidje sina Agare Misirke, koja ga rodi Avramu, gdje se potsmijeva; 10 Pa reèe Avramu:

otjeraj ovu robinju sa sinom njezinijem, jer sin ove robinje neæee biti našljednik s mojim sinom, s Isakom.

11 A to Avramu bi vrlo krivo radi sina njegova. 12 Ali Bog reèe Avramu: nemoj da ti je krivo radi dijeteta i radi robinje tvoje. Što ti je god kazala Sara, poslušaj;

jer æee ti se u Isaku sjeme prozvati. 13 Ali æeu i od

sina robinjina uèiniti narod, jer je tvoje sjeme. 14 I

Avram ustav ujutru rano, uze hljeba i mješinu vode,

i dade Agari metnuvši joj na leða, i dijete, i otpusti

je. A ona otìavši lutaše po pustinji Virsavskoj. 15 A

drvo, 16 Pa otide koliko se može strijelom dobaciti,

sjede prema njemu; jer govoraše: da ne gledam kako

æe umrijeti dijete. I sjedeæi prema njemu stade iz

glasa plakati. 17 A Bog èu glas djetinji, i anðeo Božji

viknu s neba Agaru, i reèe joj: što ti je, Agaro? ne

boj se, jer Bog èu glas djetinji odande gdje je. 18

naèini onđe žrtvenik, i metnu drva na nj, i svezavši

Ustani, digni dijete i uzmi ga u naruèje; jer æeu od

njega uèiniti velik narod. 19 I Bog joj otvori oèi, te

ugleda studenac; i otìavši napuni mješinu vode, i

napoji dijete. 20 I Bog bijaše s dijetetom, te odraste, i

I mati ga oženi iz zemlje Misirske. 22

Zakuni mi se sada Bogom da neæee prevariti

mene ni sina mojega ni unuka mojega, nego da

æeš dobro onako kako sam ja tebi èinio i ti èinili

meni i zemlji u kojoj si došljak. 24 A Avram reèe:

hoæeu se zakleti. 25 Ali Avram prekori Avimeleha

za studenac, koji uzeše na silu sluge Avimelehove.

26 A Avimeleh reèe: ne znam ko je to uèinio; niti

mi ti kaza, niti èuh do danas. 27 Tada Avram uze

ovaca i goveda, i dade Avimelehu, i uhvatiše vjeru meðu sobom. 28 I Avram odluèi sedam jaganjaca iz stada. 29 A Avimeleh reèe Avramu: šta æee ono sedam jaganjaca što si odluèio? 30 A on odgovori: da primiš iz moje ruke ono sedam jaganjaca, da mi bude svjedoèanstvo da sam ja iskopao ovaj studenac. 31 Otuda se prozva ono mjesto Vir-Saveja, jer se ondje zakleše obojica. 32 Tako uhvatiše vjeru na Virsaveji. Tada se diže Avimeleh i Fihol vojvoda njegov, i vratiše se u zemlju Filistejsku. 33 A Avram posadi lug na Virsaveji, i ondje prizva ime Gospoda Boga vjeènoga. 34 I Avram življaše kao došljak u zemlji Filistejskoj mnogo vremena.

22 Poslije toga šæaše Bog okušati Avrama, pa mu

reèe: Avrame! A on odgovori: evo me. 2 I reèe

mu Bog: uzmi sada sina svojega, jedinca svojega

miloga, Isaka, pa idi u zemlju Moriju, i spali ga na žrtvu

tamo na brdu gdje æeu ti kazati. 3 I sjutradan rano

ustavši Avram osamari magarca svojega, i uze sa

sobom dva momka i Isaka sina svojega; i naciþepavši

drvra za žrtvu podiže se i poðe na mjesto koje mu

kaza Bog. 4 Treæi dan podigavši oèi svoje Avram

jer æee ti se u Isaku sjeme prozvati. 5 I reèe Avram momcima

sina robinjina uèiniti narod, jer je tvoje sjeme. 14 I

svojim: ostanite vi ovdje s magarcem, a ja i dijete

Avram idemo onamo, pa kad se pomolimo Bogu, vratiaæemo

se k vama. 6 I uzevši Avram drva za žrtvu naprти

Isaku sinu svojemu, a sam uze u svoje ruke ognja i

kad nesto vode u mješini, ona baci dijete pod jedno

nož; pa otidoše obojica zajedno. 7 Tada reèe Isak

Avram ocu svojemu: oèe! A on reèe: što, sine! I reèe

Isak: eto ognja i drva, a gdje je jagnje za žrtvu? 8

A Avram odgovori: Bog æee se, sinko, postarati za

Avram iðahu obojica zajedno. 9 A

A viknu s neba Agaru, i reèe joj: što ti je, Agaro? ne

kad doðoše na mjesto koje mu Bog kaza, Avram

požalio sina svojega, jedinca svojega, mene radi. 13 I

Avramu govoreæi: Bog je s tobom u svemu što radiš.

Avram podigavši oèi svoje pogleda; i gle, ovan iza

anðeo reèe: ne diži ruke svoje na dijete, i ne èini mu

pustinji Faranu. I mati ga oženi iz zemlje Misirske. 22

ništa; jer sada poznah da se bojiš Boga, kad nijesi

požalio sina svojega, jedinca svojega, mene radi. 13 I

Avramu govoreæi: Bog je s tobom u svemu što radiš.

Zato se i danas kaže: na brdu, gdje æee se Gospod

postarati. 15 I anðeo Gospodnji opet viknu s neba

Avrama. 16 I reèe: sobom se zakleh, veli Gospod: kad

si tako uèinio, i nijesi požalio sina svojega, jedinca

mi ti kaza, niti èuh do danas. 17 Zaista æeu te blagosloviti i sjeme tvoje

veoma umnožiti, da ga bude kao zvijezda na nebu i drveta na njivi i po međi njezinoj unaokolo. **18** Posta kao pijeska na brijezu morskem; i naslijediæ sjeme Avramova pred sinovima Hetovijem, pred svjema tvoje vrata neprijatelja svojih. **18** I blagosloviaæ se u koji ulaze na vrata grada onoga. **19** Potom pogrebe sjemu vrom svi narodi na zemlji, kad si poslušao Avram Saru ženu svoju u peæini na njivi Makpeli glas moj. **19** Tada se Avram vrati k momcima svojim, prema Mamriji, a to je Hevron, u zemlji Hananskoj, te se digoše, i otidoše zajedno u Virsaveju, jer Avram **20** I potvrdiæ sinovi Hetovi njivu i peæinu na njoj življaše u Virsaveji. **20** Poslije toga javiše Avramu Avramu da ima grob.

govoreæi: gle, i Melha rodi sinove bratu tvojemu Nahoru: **21** Uza prvenca i Vuza brata mu, i Kamuila, oca Avramova, **22** I Hazada i Azava i Faldesa i Jeldafa i Vatuila. **23** A Vatuilo rodi Reveku. Osam ih rodi Melha Nahoru bratu Avramovu. **24** A inoèa njegova, po imenu Revma, rodi i ona Taveka i Gama i Tohosa i Moha.

23 A poživje Sara sto i dvadeset i sedam godina; to su godine vijeka Sarina; **2** I umrije Sara u Kirijat-Arvi, a to je Hevron, u zemlji Hananskoj. I doðe Avram da ožali Saru i oplaae. **3** A kad usta Avram od mrtvaca svojega, reèe sinovima Hetovijem govoreæi: **4** Stranac sam i došljak kod vas; dajte mi da imam grob kod vas da pogrebec mrtvaca svojega ispred oèiju svojih. **5** A sinovi Hetovi odgovoriše Avramu govoreæi mu: **6** Èuj nas, gospodaru; ti si knez od Boga među nama; u najboljem grobu našem pogrebi mrtvaca svojega; niko između nas neæe ti zatvoriti groba svojega da ne pogrebeš mrtvaca svojega. **7** Tada usta Avram i pokloni se narodu zemlje one, sinovima Hetovijem; **8** I reèe im govoreæi: ako hoæete da pogrebem mrtvaca svojega ispred oèiju svojih, poslušajte me, i gorovite za mene Efronu sinu Sarovu, **9** Neka mi da peæinu u Makpeli, koja je nakraj njive njegove; za novce neka mi je da među vama koliko vrijedi, da imam grob. **10** A Efron sjeðaše usred sinova Hetovijeh. Pa reèe Efron Hetejin Avramu pred sinovima Hetovijem, koji slušahu, pred svijem koji ulažahu na vrata grada njegova, govoreæi: **11** Ne, gospodaru; èuj me: poklanjam ti njivu, i peæinu kod nje poklanjam ti; pred sinovima naroda svojega poklanjam ti je, pogrebi mrtvaca svojega. **12** A Avram se pokloni narodu zemlje one, **13** I reèe Efron pred narodom zemlje one govoreæi: ako si voljan, èuj me; da ti dam šta vrijedi njiva, uzmi od mene, pa æeu onda pogrepsti mrtvaca svojega onđe. **14** A Efron odgovori Avramu govoreæi mu: **15** Gospodaru, èuj me; zemlja vrijedi èetiri stotine sikala srebra između mene i tebe; sha je to? samo ti pogrebi mrtvaca svojega. **16** A Avram èuvši Efrona izmjeri mu srebro, koje reèe pred sinovima Hetovijem, èetiri stotine sikala srebra, kako su išli među trgovcima. **17** I njiva Efronova u Makpeli prema Mamriji, njiva s peæinom koja je na njoj, i sva drveta na njivi i po međi njezinoj unaokolo, **18** Posta blagoslovio Avrama u svemu; **1** reèe Avram sluzi svojemu najstarijemu u kuæi svojoj, koji bješe nad svijem dobrom njegovijem: metni ruku svoju pod stegno moje, **3** Da te zakunem Gospodom Bogom nebeskim i Bogom zemaljskim da neæeš dovesti žene sinu mojemu između kæeri ovijeh Hananeja, među kojima živim; **4** Nego da æeš otiaæi u zemlju moju i u rod moj i dovesti ženu sinu mojemu Isaku. **5** A sluga mu reèe: i ako djevojka ne htjedbude poæi sa mnom u ovu zemlju; hoæeu li odvesti sina tvojega u zemlju iz koje si se iselio? **6** A Avram mu reèe: pazi da ne odvedeš sina mojega onamo. **7** Gospod Bog nebeski, koji me je uzeo iz doma oca mojega i iz zemlje roda mojega, i koji mi je rekao i zakleo mi se govoreæi: sjemenu æeu tvojemu dati zemlju ovu, on æee poslati anđela svojega pred tobom da dovedeš ženu sinu mojemu odande. **8** Ako li djevojka ne htjedbude poæi s tobom, onda da ti je prosta zakletva moja; samo sina mojega nemoj odvesti onamo. **9** I metnu sluga ruku svoju pod stegno Avramu gospodaru svojemu, i ako hoæete da pogrebem mrtvaca svojega ispred zakle mu se za ovo. **10** Tada sluga uze deset kamila između kamila gospodara svojega da ide, jer sve blago gospodara njegova bješe pod njegovom rukom; i otisav doðe u Mesopotamiju do grada Nahorova. **11** I pusti kamile da poliježu iza grada kod studenca pred veèe kad izlaze graðanke da zahvataju vode; **12** pred sinovima Hetovijem, koji slušahu, pred svijem I reèe: Gospode Bože gospodara mojega Avrama, koji ulažahu na vrata grada njegova, govoreæi: **11** daj mi sreæeu danas i uèini milost gospodaru mojemu Avramu. **13** Evo, ja æeu stajati kod ovoga studenca, a graðanke æee doæi da zahvataju vode. **14** Kojoj poklanjam ti je, pogrebi mrtvaca svojega. **15** A djevojci reèem: nagni krèag svoj da se napijem, a ona reèe: na pij, i kamile æeu ti napojiti; daj to da bude ona koju si namijenio sluzi svojemu Isaku; i po tome da poznam da si uèinio milost gospodaru mojemu. **16** I on još ne izgovori, a to Reveka, kæi Vatuila sina Melhe žene Nahora brata Avramova, doðe s krèagom na ramenu. **17** I bješe vrlo lijepa, još djevojka, još je èovjek ne bješe poznao. Ona siðe na izvor, i natoëi krèag, i poðe; **17** A sluga iskoëi pred nju i reèe: daj mi sinovima Hetovijem, èetiri stotine sikala srebra, kako da se napijem malo vode iz krèaga tvojega. **18** A ona su išli među trgovcima. **19** I njiva Efronova u Makpeli reèe: na pij, gospodaru. I brže spusti krèag na ruku svoju, i napoji ga. **19** I kad ga napoji, reèe: i kamilama

æu tvojim naliti neka se napiju. 20 I brže izruèi krèag napijem malo vode iz krèaga tvojega, 44 A ona mi svoj u pojilo, pa opet otreà na studenac da nalije, odgovori: i ti pij i kamilama æu tvojim naliti; to neka i nali svijem kamilama njegovijem. 21 A èovjek joj bude žena koju je namijenio Gospod sinu gospodara se divljaše, i æutaše, neæe li poznati je li Gospod mojega. 45 Ja još ne izgovorih u srcu svojem, a dao sreæu putu njegovu ili nije. 22 A kad se kamile doðe Reveka s krèagom na ramenu, i sišavši na napiše, izvadi èovjek zlatnu grivnu od po sikla i metnu izvor zahvati; i ja joj rekoh: daj mi da se napijem. 46 joj oko èela, i dvije narukvice metnu joj na ruke od A ona brže spustivši sa sebe krèag reèe: na pij, i deset sikala zlata. 23 I reèe: èija si kæi? kaži mi. Ima kamile æu ti napojiti. I kad se napih, napoji i kamile li u kuæi oca tvojega mjesta za nas da prenoæimo? moje. 47 I zapitah je govoreæi: èija si kæi? A ona 24 A ona mu reèe: ja sam kæi Vatuila sina Melšina, odgovori: ja sam kæi Vatuila sina Nahorova, kojega kojega rodi Nahoru. 25 Još reèe: ima u nas mnogo mu rodi Melha. Tada joj metnuh grivnu oko èela i slame i piæe i mjesta za noæište. 26 Tada èovjek narukvice na ruke; 48 I padoh i poklonih se Gospodu, savivši se pokloni se Gospodu, 27 I reèe: blagosloven i zahvalih Gospodu Bogu gospodara mojega Avrama, da je Gospod Bog gospodara mojega Avrama, što ne što me dovede pravijem putem da nađem kæer brata ostavi milosti svoje i vjere svoje prema gospodaru gospodara svojega za sina njegova. 49 Ako æete mojem, i putem dovede me Gospod u dom rodbine dakle uèiniti ljubav i vjeru gospodaru mojemu, kažite gospodara mojega. 28 A djevojka otreà i sve ovo mi; ako li neæete, kažite mi, da idem na desno ili kaza u domu matere svoje. 29 A Reveka imaše brata, na lijevo. 50 A Lavan i Vatuilo odgovarajuæi rekoše: kojemu ime bješe Lavan; i istræa Lavan k èovjeku na od Gospoda je ovo došlo; mi ti ne možemo kazati ni studenac, 30 Kako vidje grivnu i narukvice na rukama zlo ni dobro. 51 Eto, Reveka je u tvojoj vlasti, uzmi sestre svoje i èu gdje Reveka sestra mu reèe: tako mi je pa idi, i neka bude žena sinu tvojega gospodara, kaza èovjek; doðe k èovjeku; a on stajaše kod kamila kao što kaza Gospod. 52 A kad èu sluga Avramov na studencu. 31 I reèe: hodi, koji si blagosloven od rijeèi njihove, pokloni se Gospodu do zemlje; 53 Gospoda; što bi stajao napolju? spremio sam kuæu, I izvadi sluga zaklade srebrne i zlatne i haljine, i ima mjesta i za kamile. 32 I dovede èovjeka u kuæu, i dade Reveci; takoðer i bratu njezinu i materi njezinoj rastovari kamile; i dadoše slame i piæe kamilama, i dade darove. 54 Potom jedoše i piše on i ljudi koji donešoše vode za noge njemu i ljudima što bijahu s bijahu s njim, i prenoæiše. A kad ujutru ustaše, reèe njim; 33 I postaviše mu da jede; ali on reèe: neæeu jesti sluga: pustite me gospodaru mojemu. 55 A brat i mati dokle ne kažem stvar svoju. A Lavan mu reèe: govori. njezina rekoše: neka ostane djevojka kod nas koji 34 Tada reèe: ja sam sluga Avramov. 35 A Gospod je dan, barem deset dana, pa onda neka ide. 56 A on blagoslovio gospodara mojega veoma, te je postao im reèe: nemojte me zadržavati, kad je Gospod dao velik, i dao mu je ovaca i goveda, i srebra i zlata, i sreæu mojemu putu; pustite me da idem gospodaru sluga i sluškinja, i kamila i magaraca. 36 I još Sara svojemu. 57 Tada rekoše: da zovemo djevojku, i žena gospodara mojega rodi sina gospodaru mojemu upitamo šta ona veli. 58 I dozvaše Reveku i rekoše u starosti njegovoj, i on mu dade sve što ima. 37 A joj: hoæeš iæi s ovijem èovjekom? A ona odgovori: mene zakle gospodar moj govoreæi: nemoj dovesti hoæeu. 59 I pustiše Reveku sestraru svoju i dojkinju sinu mojemu žene izmeðu kæeri ovijeh Hananeja, njezinu sa slugom Avramovijem i ljudima njegovijem. meðu kojima živim; 38 Nego idu u dom oca mojega 60 I blagoslovioše Reveku i rekoše joj: sestro naša, i u rod moj, da dovedeš ženu sinu mojemu. 39 A da se namnožiš na tisuæe tisuæa, i sjeme tvoje ja rekoh gospodaru svojemu: može biti da djevojka da naslijedi vrata svojih neprijatelja! 61 I podiže se neæe htjeti poæi sa mnom. 40 A on mi reèe: Gospod, Reveka s djevojkama svojim, i posjedaše na kamile, po èijoj volji svagda življah, poslaæe anđela svojega i poðoše s èovjekom; i sluga uzev Reveku otide. s tobom, i daæe sreæu tvojemu putu da dovedeš 62 A Isak iðaše vraæajuæi se od studenca živoga ženu sinu mojemu od roda mojega, iz doma oca koji me vidi jer življaše u južnom kraju 63 A bješe mojega. 41 Onda æe ti biti prosta zakletva moja, izašao Isak u polje pred veèe da se pomoli Bogu; i kad otideš u rod moj; ako ti je i ne dadu, opet æe ti podigav oèi svoje ugleda kamile gdje idu. 64 I Reveka biti prosta zakletva moja. 42 I kad doðoh danas na podigavši oèi svoje ugleda Isaka, te skoëi s kamile, studenac, rekoh: Gospode Bože gospodara mojega 65 I reèe sluzi: ko je onaj èovjek što ide preko polja Avrama, ako si dao sreæu putu mojemu, kojim idem, pred nas? A sluga reèe: ono je gospodar moj. I ona 43 Evo, ja æeu stajati kod studenca: koja djevojka uze pokrivalo i pokri lice. 66 I priopovjedi sluga Isaku doðe da zahvati vode, i ja joj kažem: daj mi da se sve što je svršio. 67 I odvede je Isak u šator Sare

materje svoje; i uze Reveku, i ona mu posta žena, i bješe èovjek krotak i bavljše se u šatorima. 28 I omilje mu. I Isak se utieši za materom svojom. Isak milovaše Isaya, ier rado ieđaše lova njegova; a

25 A Avram uze drugu ženu, po imenu Heturu.
2 I ona mu rodi Zomrana i Joksanu i Madanu
i Madijama i Jesvoka i Soijena. 3 A Joksan rodio
Savana i Dedana. A Dedanovi sinovi biše Asurim i
Latusim i Laomim. 4 A sinovi Madijamovi: Efar i Afir i
Enoh i Avida i Eldaga. Svi bjehu djeca Heturina. 5
A Avram dade sve što imaše Isaku; 6 A sinovima
svojih inoča dade Avram dare, i opravi ih od Isaka
sina svojega još za života svojega na istok, u istočni
kraj. 7 I vijeka Avramova što poživje bješe sto i
sedamdeset i pet godina. 8 I onemožeav umrije

Avram u dobroj starosti, sit života, i bi pribran k rodu svojemu. 9 I pogreboše ga Isak i Ismailo u peæini Makpelskoj na njivi Efrona sina Sara Hetejina, koja je prema Mamriji; 10 Na njivi koju kupi Avram od sinova Hetovijeh, onđje je pogreben Avram sa Sarom ženom svojom. 11 I po smrti Avramovo blagoslovili Bog Isaka sina njegova; a Isak življaje kod studenca živoga koji me vidi. 12 A ovo je pleme Ismaila sina Avramova, kojega rodi Avramu Agara Misirka robinja Sarina, 13 I ovo su imena sinova Ismailovijeh, kako se zvahu u plemenima svojim; prvenac Ismailov Navajot, pa Kidar i Navdeilo i Masam, 14 I Masma i Duma i Masa, 15 I Hadar i Teman i Jetur i Nafes i Kedma. 16 To su sinovi Ismailovi, i to su im imena po selima i gradovima njihovijem, dvanaest knezova nad svojim narodima. 17 A godine su vijeka Ismailova sto i trideset i sedam godina. Poslije onemoæav umrije, i bi pribran k rodu svojemu. 18 I življahu od

Evilata do Sura prema Misiru, kako se ide u Asiriju; i dopade mu prema svoj braezi svojoj da živi. 19 A ovo je pleme Isaka sina Avramova: Avram rodi Isaka; 20 A Isaku bješe èetrdeset godina kad se oženio Revekom, kæerju Vatuila Sirina iz Mesopotamije, sestrom Lavana Sirina. 21 I Isak se moljaše Gospodu za ženu svoju, jer bješe nerotkinja; i umoli Gospoda, te zatrudnje Reveka žena njegova. 22 Ali udarahu jedno o drugo djeca u utrobi njezinoj, te reèe: ako je tako, našto sam? I otide da pita Gospoda. 23 A Gospod joj reèe: dva su plemena u utrobi tvojoj, i dva æe naroda izaæi iz tebe; i jedan æe narod biti jaèi od drugoga naroda, i veæi æe služiti manjemu. 24 I kad doðe vrijeme da rodi, a to blizanci u utrobi njezinoj. 25 I prvi izaðe crven, sav kao runo rutav; i nadješe mu ime Isav. 26 A poslije izaðe brat mu, držeæi rukom za petu Isava; i nadješe mu ime Jakov. A bješe Isaku šezdeset godina, kad ih rodi Reveka. 27 I djeca odrastoše, i Isav posta lovac i ratar, a Jakov

beše èovjek krotak i bavljaše se u šatorima. 28 I Isak milovaše Isava, jer rado jeðaše lova njegova; a Reveka milovaše Jakova. 29 Jednom Jakov skuha jelo, a Isav doðe iz polja umoran. 30 I reèe Isav Jakovu: daj mi da jedem toga jela crvenoga, jer sam umoran. Otuda se prozva Edom. 31 A Jakov mu reèe: prodaj mi danas prvenaštvo svoje. 32 A Isav odgovori: evo, hoæeu da umrem, pa što æe mi prvenaštvo? 33 A Jakov reèe: zakuni mi se danas. I on mu se zakle; tako prodade svoje prvenaštvo Jakovu. 34 I Jakov dade Isavu hljeba i skuhanoga leæa, i on se najede i napi, pa usta i otide. Tako Isav nije mario za prvenaštvo svoje.

26 Ali nasta glad u zemlji svrh prve gladi koja bješe za vremena Avramova; i Isak otide k Avimelehu caru Filistejskom u Gerar. **2** I javi mu se Gospod i reèe: nemoj iæi u Misir, nego sjedi u zemlji koju æeu ti kazati. **3** Sjedi u toj zemlji, i ja æeu biti s tobom, i blagoslovæu te; jer æeu tebi i sjemenu tvojemu dati sve ove zemlje, i potvrdiæu zakletvu, kojom sam se zakleio Avramu ocu tvojemu. **4** I umnožiæu sjeme tvoje da ga bude kao zvijezda na nebu, i daæeu sjemenu tvojemu sve ove zemlje; i u sjemenu tvojem blagoslovæ se svi narodi na zemlji. **5** Zato što je Avram slušao glas moj i èuvaо naredbu moju, zapovijesti moje, pravila moja i zakone moje. **6** I osta Isak u Geraru. **7** A ljudi u mjestu onom pitahu za ženu njegovu, a on govoräše: sestra mi je. Jer se bojaše kazati: žena mi je; da me, veli, ne ubiju ovi ljudi radi Reveke, jer je lijepa. **8** I kad provede mnogo vremena ondje, dogodi se, te pogleda Avimeleh car Filistejski s prozora, i vidje Isaka gdje se šali s Revemkom ženom svojom. **9** I dozva Avimeleh Isaka i reèe: ta to ti je žena; kako si kazao: sestra mi je? A Isak mu odgovori: rekoh: da ne poginem s nje. **10** A Avimeleh reèe: šta si nam uèinio? lako je mogao ko od naroda ovoga leæi s tvojom ženom, te bi nas ti uvalio u grijeh. **11** I zapovjedi Avimeleh svemu narodu svojemu govoreæi: ko se dotakne ovoga èovjeka ili žene njegove, poginuæe. **12** I Isak stade sjati u onoj zemlji, i dobi one godine po sto, tako ga blagoslovi Gospod. **13** I obogati se èovjek, i napredovaše sve veæma, te posta silan. **14** I imaše ovaca i goveda i mnogo sluga; a Filisteji mu zaviðahu, **15** Pa sve studence koje bjehu iskopale sluge oca njegova za vremena Avrama oca njegova zaroniše Filisteji, i zasuše ih zemljom. **16** I Avimeleh reèe Isaku: idi od nas, jer si postao silniji od nas. **17** I Isak otide odande, i razape šatore u dolini Gerarskoj, i nastani se ondje. **18** I stade Isak otkopavati studence, koji bjehu iskopani za vremena

Avrama oca njegova, i koje zaroniše Filisteji po smrti sada k stadu i donesi dva dobra jareta, da zgotovim Avramovo; i prozva ih imenima koja im bješe nadio sada k stadu i donesi dva dobra jareta, da zgotovim Avramovo; i prozva ih imenima koja im bješe nadio ocu tvojemu jelo od njih, kako rado jede. 10 Pa æeš otac njegov. 11 I kopajuæi sluge Isakove u onom unijeti ocu da jede i da te blagoslovi dok nije umro. 11 dolu naðoše studenac žive vode. 12 Ali se svadiše A Jakov reèe Reveci materi svojoj: ali je Isav brat moj pastiri Gerarski s pastirima Isakovim govoreæi: naša rutav, a ja sam gladak; 12 Može me opipati otac, pa je voda. I nadjede ime onom studencu Esek, jer se æe se osjetiti da sam ga htio prevariti, te æu navuæi svadiše s njim. 13 Poslige iskopaše drugi studenac, pa na se prokletstvo mjesto blagoslova. 13 A mati mu se i oko njega svadiše, zato ga nazva Sitna. 14 Tada reèe: neka prokletstvo twoje, sine, padne na mene; se podiže odande, i iskopa drugi studenac, i oko njega samo me poslušaj, i idi i donesi mi. 14 Tada otišav ne bi svaðe; zato ga nazva Rehovot, govoreæi: sad uze i donese materi svojoj; a mati njegova zgotovi nam dade Gospod prostora da rastemo u ovoj zemlji. 15 Pa onda uze jelo kako jeðaše rado otac njegov. 15 Pa onda uze 23 I otide odande gore u Virsaveju. 24 I istu noæ Reveka najljepše haljine starijega sina svojega, koje javi mu se Gospod, i reèe: ja sam Bog Avrama oca bijahu u nje kod kuæe, i obuèe Jakova mlaðega sina tvojega. Ne boj se, jer sam ja s tobom, i blagoslovæu svojega. 16 I jareæim kožicama obloži mu ruke i vrat te i umnožæu sjeme tvoje Avrama radi sluge svojega. gdje bješe gladak. 17 I dade Jakovu sinu svojemu 25 I naæini ondje žrtvenik, i prizva ime Gospodnje; u ruke jelo i hleb što zgotovi. 18 A on uđe k ocu i ondje razape šator svoj; i sluge Isakove iskopaše svojemu i reèe: oèe. A on odgovori: evo me; koji ondje studenac. 26 I doðe k njemu Avimeleh iz Gerara si ti, sine? 19 I Jakov reèe ocu svojemu: ja, Isav s Ohozatom prijateljem svojim i s Fiholom vojvodom tvój prvenac; uèinio sam kako si mi rekao; digni se, svojim. 27 A Isak im reèe: što ste došli k meni, kad posadi se da jedeš lova mojega, pa da me blagoslovi mrzite na me i otjeraste me od sebe? 28 A oni rekoše: duša tvoja. 20 A Isak reèe sinu svojemu: kad brže vidjesmo zaista da je Gospod s tobom, pa rekosmo: naðe, sine? A on reèe: Gospod Bog tvoj dade, te neka bude zakletva između nas, između nas i tebe; izaðe preda me. 21 Tada reèe Isak Jakovu: hodi hajde da uhvatimo vjeru s tobom: 29 Da nam ne èiniš bliže, sine, da te opipam jesli sin moj Isav ili ne. 22 I zla, kao što se mi tebe ne dotakosmo i kao što mi pristupi Jakov k Isaku ocu svojemu, a on ga opipa, tebi samo dobro èinimo, i pustismo te da ideš na pa reèe: glas je Jakovljev, ali ruke su Isavove. 23 I miru, i eto si blagosloven od Gospoda. 30 Tada ih on ne pozna ga, jer mu ruke bijehu kao u Isava brata ugosti; te jedoše i piše. 31 A sjutradan ustavši rano, njegova rutave; zato ga blagoslovi; 24 I reèe mu: jesli zakleše se jedan drugome, i otpusti ih Isak i otidoše li ti sin moj Isav? A on odgovori: ja sam. 25 Tada od njega s mirom. 32 Isti dan doðavši sluge Isakove reèe: a ti daj sine, da jedem lova tvojega, pa da te kazaše mu za studenac koji iskopaše, i rekoše mu: blagoslovi duša moja. I dade mu, te jede; pa mu naðosmo vodu. 33 I nazva ga Saveja; otuda se zove grad onaj Virsaveja do današnjega dana. 34 A kad bi Isavu èetrdeset godina, uze za ženu Juditу kær Veoha Hetejina, i Vasematu kær Elona Hetejina. 35 I one zadavahu mnogo jada Isaku i Reveci.

27 Kad Isak ostarje i oèi mu potamnješe, te ne viðaše, dozva Isava starijega sina svojega, i reèe mu: sine! A on odgovori: evo me. 2 Tada reèe: evo ostario sam, ne znam kad æu umrijeti; 3 Uzmi oružje svoje, tul i luk, i izidi u planinu, te mi ulovi lova; 4 I zgotovi mi jelo po mojoj volji, i donesi mi da jedem, pa da te blagoslovi duša moja dok nijesam umro. 5 A Reveka èu šta Isak reèe sinu svojemu Isavu. I Isav otide u planinu da ulovi lova i doneše. 6 A Reveka reèe Jakovu sinu svojemu govoreæi: gle, èuh oca tvojega gdje besedi s Isavom bratom tvojim i reèe: 7 Donesi mi lova, i zgotovi jelo da jedem, pa da te blagoslovim pred Gospodom dok nijesam umro. 8 Nego sada, sine, poslušaj me što æeu ti kazati. 9 Idu

sada k stadu i donesi dva dobra jareta, da zgotovim Avramovo; i prozva ih imenima koja im bješe nadio ocu tvojemu jelo od njih, kako rado jede. 10 Pa æeš otac njegov. 11 I kopajuæi sluge Isakove u onom unijeti ocu da jede i da te blagoslovi dok nije umro. 11 dolu naðoše studenac žive vode. 12 Ali se svadiše A Jakov reèe Reveci materi svojoj: ali je Isav brat moj pastiri Gerarski s pastirima Isakovim govoreæi: naša rutav, a ja sam gladak; 12 Može me opipati otac, pa je voda. I nadjede ime onom studencu Esek, jer se æe se osjetiti da sam ga htio prevariti, te æu navuæi svadiše s njim. 13 Poslige iskopaše drugi studenac, pa na se prokletstvo mjesto blagoslova. 13 A mati mu se ioko njega svadiše, zato ga nazva Sitna. 14 Tada reèe: neka prokletstvo twoje, sine, padne na mene; se podiže odande, i iskopa drugi studenac, ioko njega samo me poslušaj, i idi i donesi mi. 14 Tada otišav ne bi svaðe; zato ga nazva Rehovot, govoreæi: sad uze i donese materi svojoj; a mati njegova zgotovi nam dade Gospod prostora da rastemo u ovoj zemlji. 15 Pa onda uze jelo kako jeðaše rado otac njegov. 15 Pa onda uze 23 I otide odande gore u Virsaveju. 24 I istu noæ Reveka najljepše haljine starijega sina svojega, koje javi mu se Gospod, i reèe: ja sam Bog Avrama oca bijahu u nje kod kuæe, i obuèe Jakova mlaðega sina tvojega. Ne boj se, jer sam ja s tobom, i blagoslovæu svojega. 16 I jareæim kožicama obloži mu ruke i vrat te i umnožæu sjeme tvoje Avrama radi sluge svojega. gdje bješe gladak. 17 I dade Jakovu sinu svojemu 25 I naæini ondje žrtvenik, i prizva ime Gospodnje; u ruke jelo i hleb što zgotovi. 18 A on uđe k ocu i ondje razape šator svoj; i sluge Isakove iskopaše svojemu i reèe: oèe. A on odgovori: evo me; koji ondje studenac. 26 I doðe k njemu Avimeleh iz Gerara si ti, sine? 19 I Jakov reèe ocu svojemu: ja, Isav s Ohozatom prijateljem svojim i s Fiholom vojvodom tvój prvenac; uèinio sam kako si mi rekao; digni se, svojim. 27 A Isak im reèe: što ste došli k meni, kad posadi se da jedeš lova mojega, pa da me blagoslovi mrzite na me i otjeraste me od sebe? 28 A oni rekoše: duša tvoja. 20 A Isak reèe sinu svojemu: kad brže vidjesmo zaista da je Gospod s tobom, pa rekosmo: naðe, sine? A on reèe: Gospod Bog tvoj dade, te neka bude zakletva između nas, između nas i tebe; izaðe preda me. 21 Tada reèe Isak Jakovu: hodi hajde da uhvatimo vjeru s tobom: 29 Da nam ne èiniš bliže, sine, da te opipam jesli sin moj Isav ili ne. 22 I zla, kao što se mi tebe ne dotakosmo i kao što mi pristupi Jakov k Isaku ocu svojemu, a on ga opipa, tebi samo dobro èinimo, i pustismo te da ideš na pa reèe: glas je Jakovljev, ali ruke su Isavove. 23 I miru, i eto si blagosloven od Gospoda. 30 Tada ih on ne pozna ga, jer mu ruke bijehu kao u Isava brata ugosti; te jedoše i piše. 31 A sjutradan ustavši rano, njegova rutave; zato ga blagoslovi; 24 I reèe mu: jesli zakleše se jedan drugome, i otpusti ih Isak i otidoše li ti sin moj Isav? A on odgovori: ja sam. 25 Tada od njega s mirom. 32 Isti dan doðavši sluge Isakove reèe: a ti daj sine, da jedem lova tvojega, pa da te kazaše mu za studenac koji iskopaše, i rekoše mu: blagoslovi duša moja. I dade mu, te jede; pa mu naðosmo vodu. 33 I nazva ga Saveja; otuda se zove grad onaj Virsaveja do današnjega dana. 34 A kad bi Isavu èetrdeset godina, uze za ženu Juditу kær Veoha Hetejina, i Vasematu kær Elona Hetejina. 35 I one zadavahu mnogo jada Isaku i Reveci.

reèe ocu svojemu: blagoslovi i mene, oèe. **35** A on **8** I vidje Isav da kæeri Hananejske nijesu po volji mu reèe: doðe brat tvoj s prijevarom, i odnese tvoj Isaku ocu njegovu. **9** Pa otide Isav k Ismailu, i uze za blagoslov. **36** A Isav reèe: pravo je što mu je ime ženu preko žena svojih Maeletu, kæer Ismaila sina Jakov, jer me veæ drugom prevari. Prvenašto mi Avramova, sestru Navajotovu. **10** A Jakov otide od uze, pa eto sada mi uze i blagoslov. Potom reèe: Virsaveje iduæi u Haran. **11** I doðe na jedno mjesto, i nijesi li i meni ostavio blagoslov? **37** A Isak odgovori, i onđe zanoæi, jer sunce bješe zašlo; i uze kamen na reèe Isavu: eto sam ga postavio tebi za gospodara; i onom mjestu, i metnu ga sebi pod glavu, i zaspia na svu braæeu njegovu dадоh mu da mu budu sluge; onom mjestu. **12** I usni, a to ljestve stajahu na zemlji pšenicom i vinom ukrijepih ga; pa šta bih sada tebi a vrhom ticahu u nebo, i gle, anđeli Božji po njima se uèinio, sine? **38** A Isav reèe ocu svojemu: eda li je penjahu i slažahu; **13** I gle, na vrhu stajaše Gospod, samo jedan blagoslov u tebe, oèe? blagoslovi i mene, i reèe: ja sam Gospod Bog Avrama oca tvojega i oèe. I stade iza glasa plakati Isav. **39** A Isak otac Bog Isakov; tu zemlju na kojoj spavaš tebi æeu dati i njegov odgovarajuæi reèe mu: evo, stan æe ti biti na sjemenu tvojem; **14** I sjemena æe tvojega biti kao rođnoj zemlji i rosi nebeskoj ozgo. **40** Ali æeš živjeti praha na zemlji, te æeš se raširiti na zapad i na istok i od maæa svojega, i bratu æeš svojemu služiti; ali na sjever i na jug, i svi narodi na zemlji blagosloviaæe æe doæi vrijeme, te æeš pošto se naplaæes skršiti se u tebi i u sjemenu tvojem. **15** I evo, ja sam s jaram njegov s vrata svojega. **41** I Isav omrže lјuto na tobom, i èuvaæeu te kuda god poðeš, i doveæeu te Jakova radi blagoslova, kojim ga blagoslovi otac, i natrag u ovu zemlju, jer te neæeu ostaviti dokle god govoraše u srcu svojem: blizu su žalosni dani oca ne uèinim što ti rekoh. **16** A kad se Jakov probudi mojega, tada æeu ubiti Jakova brata svojega. **42** I od sna, reèe: zacijelo je Gospod na ovom mjestu; kazaše Reveci rijeèi Isava sina njezina starijega, a ja ne znah. **17** I uplaši se, i reèe: kako je strašno ona poslavši dozva Jakova mlaðega sina svojega, i mjesto ovo! ovdje je doista kuæea Božja, i ovo su vrata reèe mu: gle, Isav brat tvoj tješi se tijem što hoæe nebeska. **18** I usta Jakov ujutru rano, i uze kamen što da te ubije. **43** Nego, sine, poslušaj što æeu ti kazati; bješe metnuo sebi pod glavu, i utvrdi ga za spomen i ustani i bježi k Lavanu bratu mojemu u Haran. **44** preli ga uljem. **19** I prozva ono mjesto Vetiil, a preðe I ostani kod njega neko vrijeme dokle proðe srdnja bješe ime onome gradu Luz. **20** I uèini Jakov zavjet, brata tvojega, **45** Dokle se gnjev brata tvojega odvrati govoreæi: ako Bog bude sa mnom i saèeva me na od tebe, te zaboravi što si mu uèinio; a onda æeu ja putu kojim idem i da mi hlijeba da jedem i odijela da poslati da te dovedu odande. Zašto bih ostala bez se oblaèim, **21** I ako se vratim na miru u dom oca obojice vas u jedan dan? **46** A Isaku reèe Reveka: svojega, Gospod æe mi biti Bog; **22** A kamen ovaj omrzao mi je život radi ovijeh Hetejaka. Ako se Jakov koji utvrđih za spomen biæe dom Božji, i što mi god oženi Hetejkom, kakom izmeðu kæeri ove zemlje, da daš, od svega æeu deseto dati tebi.

što mi život?

28 Tada Isak dozva Jakova, i blagoslovi ga, i

zapovjedi mu i reèe: nemoj da se oženiš kojom izmeðu kæeri Hananejskih. **2** Ustani, idi u Padan-Aram u dom Vatuila oca matere svoje, i odande se oženi izmeðu kæeri Lavana ujaka svojega. **3** A Bog svemoguæi da te blagoslovi, i da ti da veliku porodicu i umnoži te, da od tebe postane mnoštvo naroda, **4** I da ti da blagoslov Avramov, tebi i sjemenu tvojemu s tobom, da naslijediš zemlju u kojoj si došljak, koju Bog dade Avramu. **5** Tako opravi Isak Jakova, i on poðe u Padan-Aram k Lavanu sinu Vatuila Sirinu, bratu Reveke matere Jakovljeve i Isavove. **6** A Isav vidje gdje Isak blagoslovi Jakova i opravi ga u Padan-Aram da se odande oženi, i gdje blagosiljuæi ga zapovjedi mu i reèe: nemoj da se oženiš kojom izmeðu kæeri Hananejskih, **7** I gdje Jakov posluša

29 Tada se podiže Jakov i otide u zemlju istoèenu. **2** I obziruæi se ugleda studenac u polju; i gle,

tri stada ovaca ležahu kod njega, jer se na onom studencu pojahu stada, a veliki kamen bijaše studencu na vratima. **3** Ondje se skupljahu sva stada, te pastiri odvaljivahu kamen s vrata studencu i pojahu stada, i poslije opet privaljivahu kamen na vrata studencu na njegovo mjesto. **4** I Jakov im reèe: braæeo, odakle ste? Rekoše: iz Harana smo. **5** A on im reèe: poznajete li Lavana sina Nahorova? Oni rekoše: poznajemo. **6** On im reèe: je li zdrav? Rekoše: jest, i evo Rahilje kæeri njegove, gdje ide sa stadom. **7** I on reèe: eto još je rano, niti je vrijeme vraæati stoku; napojite stoku pa idite i pasite je. **8** A oni rekoše: ne možemo, dokle se ne skupe sva stada, da odvalimo kamen s vrata studencu, onda æemo napojiti stoku. **9** Dok on još govoraše s njima, doðe Rahilja sa stadom oca oca svojega, jer ona pasijaše ovce. **10** A kad Jakov vidje

Rahilju kær Lavana ujaka svojega, i stado Lavana ujaka svojega, pristupi Jakov i odvali kamen studencu s vrata, i napoji stado Lavana ujaka svojega. 11 I djece, ili æeu umrijeti. 2 A Jakov se rasrdi na Rahilju, poljubi Jakov Rahilju, i povikavši zaplaka se. 12 I reèe: zar sam ja a ne Bog koji ti ne da poroda? kaza se Jakov Rahilji da je rod ocu njezinu i da je 3 A ona reèe: eto robinje moje Vale, lezi s njom, sin Reveein; a ona otreà te javi ocu svojemu. 13 A neka rodi na mojim koljenima, pa æeu i ja imati djece kad Lavan èu za Jakova sina sestre svoje, istrèa od nje. 4 I dade mu Valu robinju svoju za ženu, i mu na susret, i zagrli ga i poljubi, i uvede u svoju Jakov leže s njom. 5 I zatrudnje Vala, i rodi Jakovu kuæeu. I on pripovjedi Lavantu sve ovo. 14 A Lavan sina. 6 A Rahilja reèe: Gospod mi je studio i èuo mu reèe: ta ti si kost moja i tijelo moje. I osta kod glas moj, te mi dade sina. Zato mu nadjede ime njega cio mjesec dana. 15 Tada reèe Lavan Jakovu: Dan. 7 I Vala robinja Rahiljina zatrudnje opet, i rodi zar badava da mi služiš, što si mi rod? Kaži mi šta drugoga sina Jakovu; 8 A Rahilja reèe: borah se æe ti biti plata? 16 A Lavan imaše dvije kæeri: staroj žestoko sa sestrom svojom, ali odoljeh. I nadjede mu bješe ime Lija, a mlaðoj Rahilja. 17 I u Lije bjehu ime Neftalim. 9 A Lija vidjevši gdje presta raðati ute kvarne oèi, a Rahilja bješe lijepa stasa i lijepa lica. 18 Zelfu robinju svoju i dade je Jakovu za ženu. 10 I Jakovu omilje Rahilja, te reèe: služiæu ti sedam rodi Zelfa robinja Lijina Jakovu sina; 11 I Lija reèe: godina za Rahilju, mlaðu kær twoju. 19 A Lavan mu doðe èeta. I nadjede mu ime Gad. 12 Opet rodi Zelfa reèe: bolje tebi da je dam nego drugom; ostani kod robinja Lijina drugoga sina Jakovu; 13 I reèe Lija: mene. 20 I otsluži Jakov za Rahilju sedam godina, i blago meni, jer æe me blaženom zvati žene. Zato mu uèiniše mu se kao nekoliko dana, jer je ljubljaše. 21 nadjede ime Asir. 14 A Ruvim izide u vrijeme žetve I reèe Jakov Lavantu: daj mi ženu, jer mi se navrši pšeniène i naðe mandragoru u polju, i donese je Liji vrijeme, da legnem s njom. 22 I sazva Lavan sve materi svojoj. A Rahilja reèe Liji: daj mi mandragoru ljude iz onoga mjesta i uèini gozbu. 23 A uveèe uze sina svojega. 15 A ona joj reèe: malo li ti je što si Liju kær svoju i uvede je k Jakovu, i on leže s njom. mi uzela muža? hoæeš da mi uzmeš i mandragoru 24 I Lavan dade Zelfu robinju svoju Liji kæeri svojoj sina mojega? A Rahilja joj reèe: neka noæas spava s da joj bude robinja. 25 A kad bi ujutru, gle, ono bješe tobom za mandragoru sina tvojega. 16 I uveèe kad se Lija; te reèe Jakov Lavantu: šta si mi to uèinio? ne Jakov vraæaše iz polja, izide mu Lija na susret i reèe: služim li za Rahilju kod tebe? zašto si me prevario? spavaæeš kod mene, jer te kupih za mandragoru 26 A Lavan mu reèe: ne biva u našem mjestu da se sina svojega. I spava kod nje onu noæe. 17 A Bog uða mlaða prije starije. 27 Navrši nedjelu dana s tom, usliši Liju, te ona zatrudnje, i rodi Jakovu petoga sina. pa æemo ti dati i drugu za službu što æeš služiti kod 18 I reèe Lija: Gospod mi dade platu moju što dадох mene još sedam godina drugih. 28 Jakov uèini tako, robinju svoju mužu svojemu. I nadjede mu ime Isahar. i navrši s njom nedjelu dana, pa mu dade Lavan 19 I zatrudnje Lija opet, i rodi Jakovu šestoga sina; Rahilju kær svoju za ženu. 29 I dade Lavan Rahilji 20 I reèe Lija: dariva me Gospod darom dobrjem; kæeri svojoj robinju svoju Valu da joj bude robinja. 30 da ako se sada veæ priljubi k meni muž moj, jer mu I tako leže Jakov s Rahiljom; i voljaše Rahilju nego rođih šest sinova. Zato mu nadjede ime Zavulon. 21 Liju, i stade služiti kod Lavanta još sedam drugih Najposlije rodi kær, i nadjede joj ime Dina. 22 Ali godina. 31 A Gospod videæi da Jakov ne mari za Liju, se Gospod opomenu Rahilje; i uslišiv je otvorio joj otvor njojzici matericu, a Rahilja osta nerotkinja. 32 I matericu; 23 I zatrudnje, i rodi sina, i reèe: uze Bog Lija zatrudnje, i rodi sina, i nadjede mu ime Ruvim, sramotu moju. 24 I nadjede mu ime Josif, govoreæi: govoreæi: Gospod pogleda na jade moje, sada æe neka mi doda Gospod još jednoga sina. 25 A kad me ljubiti muž moj. 33 I opet zatrudnje, i rodi sina, Rahilja rodi Josifa, reèe Jakov Lavantu: pusti me da i reèe: Gospod èu da sam prezrena, pa mi dade i idem u svoje mjesto i u svoju zemlju. 26 Daj mi žene ovoga. I nadjede mu ime Simeun. 34 I opet zatrudnje, moje, za koje sam ti služio, i djecu moju, da idem, i rodi sina, i reèe: da ako se sada veæ priljubi k meni jer znaš kako sam ti služio. 27 A Lavan mu reèe: muž moj, kad mu rođih tri sina. Zato mu nadješe ime nemoj, ako sam našao milost pred tobom; vidim da Levije. 35 I zatrudnje opet, i rodi sina, i reèe: sada æeu me je blagoslovio Gospod tebe radi. 28 I još reèe: hvaliti Gospoda. Zato mu nadjede ime Juda; i presta išti koliko hoæeš plate, i ja æeu ti dati. 29 A Jakov mu odgovori: ti znaš kako sam ti služio i kakva ti je stoka postala kod mene. 30 Jer je malo bilo što si imao dokle ja ne doðoh; ali se umnoži veoma,

jer te Gospod blagoslovi kad ja dođoh. Pa kad æeu **10** Jer kad se upaljivaše stoka, podigoh oèi svoje i i ja tako sebi kuæeu kuæeiti? **31** I reèe mu Lavan: vidjeh u snu, a to ovnovi i junci što skaèeu na ovce i šta hoæeš da ti dam? A Jakov odgovori: ne treba koze bijahu šareni, s biljegama prutastim i kolastim. ništa da mi daš; nego æeu ti opet pasti stoku i èuvati, **11** A anðeo Gospodnji reèe mi u snu: Jakove! A ja ako æee mi ueiti ovo: **32** Da zaðem danas po svoj odgovorih: evo me. **12** A on reèe: podigni sad oèi stoci tvojoj, i odlueim sve što je šareno i s biljegom, i svoje i gledaj, ovnovi i junci što skaèeu na ovce i koze, sve što je crno između ovaca, i što je s biljegom i šareni su, s biljegama prutastim i kolastim; jer vidjeh šareno između koza, pa što poslije bude tako, ono da sve što ti èini Lavan. **13** Ja sam Bog od Vetiila, gdje mi je plata. **33** Tako æe mi se poslije posvjedoëti si prelio kamen i uèinio mi zavjet; ustani sada i idi iz pravda moja pred tobom kad doðeš da vidiš zaslugu ove zemlje, i vrati se na postojbinu svoju. **14** Tada moju: što god ne bude šareno ni s biljegom ni crno odgovori Rahilja i Lija, i rekoše mu: eda li još imamo između ovaca i koza u mene, biæe kradeno. **34** kakav dio i našljedstvo u domu oca svojega? **15** Nije A Lavan reèe: eto, neka bude kako si kazao. **35** I li nas držao kao tuðinke kad nas je prodao? pa je odluei Lavan isti dan jarce s biljegom i šarene i sve još i naše novce jednako jeo. **16** Jer sve ovo blago koze s biljegom i šarene, i sve na èem bijaše što uze Gospod ocu našemu, naše je i naše djece. bijelo, i sve crno između ovaca, i predade sinovima Zato èini sve što ti je Gospod kazao. **17** I podiže se svojim. **36** I ostavi daljine tri dana hoda između sebe i Jakov, i metnu djecu svoju i žene svoje na kamile; Jakova. I Jakov pasijaše ostalu stoku Lavanovu. **37** I **18** I odvede svu stoku svoju i sve blago što bješe uze Jakov zelenijeh prutova topolovijeh i ljeskovijeh stekao, stoku koju bješe stekao u Padan-Aramu, i i kestenovijeh, i naguli ih do bjeline koja bješe na poðe k Isaku ocu svojemu u zemlju Hanansku. **19** prutovima. **38** I metaše naguljene prutove pred stoku A Lavan bješe otiašao da striže ovce svoje; i Rahilja u žlebove i korita kad dolažaše stoka da pije, da bi ukrade idole ocu svojemu. **20** I Jakov otide kradom se upaljivala kad doðe da pije. **39** I upaljivaše se od Lavana Sirina ne javivši mu da hoæe da ide. **21** stoka gledajuæi u prutove, i što se mlaðaše bijaše s I pobježe sa svijem blagom svojim, i podiže se te biljegom, prutasto i šareno. **40** I Jakov odluèivaše prijeðe preko vode, i uputi se ka gori Galadu. **22** A mlad, i obraæea stado Lavanovo da gleda u šarene treæei dan javiše Lavanu da je pobjegao Jakov. **23** I i u sve crne; a svoje stado odvajaše i ne obraæea uze sa sobom braæeu svoju, i poðe za njim u potjeru, i ga prema stadu Lavanovu. **41** I kad se god upaljivaše za sedam dana stiže ga na gori Galadu. **24** Ali Bog stoka rana, metaše Jakov prutove u korita pred oèi doðe Lavantu Sirinu noæeu u snu, i reèe mu: èuvaj stoci da bi se upaljivala gledajuæi u prutove; **42** A kad se da ne govorиш s Jakovom ni lijepo ni ružno. **25** I se upaljivaše pozna stoka, ne metaše; tako pozne stiže Lavan Jakova; a Jakov bješe razapeo šator svoj bivahu Lavanove a rane Jakovljeve. **43** I tako se taj na gori, pa i Lavan takoðer razape svoj s braæom èovjek obogati vrlo, te imaše mnogo stoke i sluga i sluškinja i kamila i magaraca.

31 A Jakov èu gdje sinovi Lavanovi govore: Jakov uze sve što bješe našega oca, i od onoga što bješe našega oca steèe sve ovo blago. **2** I vidje Jakov gdje lice Lavanovo nije prema njemu kao prije. **3** I Gospod reèe Jakovu: vrati se u zemlju otaca svojih i u rod svoj, i ja æeu biti s tobom. **4** I poslav Jakov dozva Rahilju i Liju u polje k stadu svojemu. **5** I reèe im: vidim gdje lice oca vaæega nije prema meni kao prije; ali je Bog oca mojegha bio sa mnomo. **6** I vi znate da sam služio ocu vaæemu kako sam god mogao; **7** A otac me je vaš varao i mijenjao mi platu deset puta; ali mu Bog ne dade da me ošteti; **8** Kad on reèe: što bude šareno neka ti je plata, onda se mladiло sve šareno; a kad reèe: s biljegom što bude neka ti je plata, onda se mladiło sve s biljegom. **9** Tako Bog uze stoku ocu vaæemu i dade je meni;

šatora Lijina uðe u šator Rahiljin. **34** A Rahilja uze idole i sakri ih pod samar kamile svoje i sjede ozgo; i

Lavan pipaše po cijelom šatoru, i ne nađe. 35 A ona reèe ocu svojemu: nemoj se srditi, gospodaru, što ti ne mogu ustati, jer mi je što u žena biva. Traživ dakle ne nađe idola svojih. 36 I Jakov se rasrdi, i stade koriti Lavana, i govoreæi reèe mu: šta sam uèinio, šta sam skrивio, te si me tako žestoko tjerao? 37 Pipao ovako kažite gospodaru mojoemu Isavu: sluga tvoj si sav prtljag moj, pa šta si našao iz svoje kuæe? Jakov ovako kaže: bio sam došljak kod Lavana i daj ovamo pred moju i svoju braæeu, neka rasude bavio se dosad. 5 A imam volova i magaraca, ovaca i izmeðu nas dvojice. 38 Evo dvadeset godina bijah sluga i sluškinja, i poslath da javim tebi gospodaru kod tebe: ovce tvoje i koze tvoje ne jaloviše se, a svojemu, eda bih našao milost pred tobom. 6 I vratíše ovnova iz stada tvojega ne jedoh. 39 Što bi zvijerje se glasnici k Jakovu i rekoše mu: idosmo do brata zaklalo nijesam ti donosio, sam sam podmirivao; od tvojega Isava, i eto on ti ide na susret s èetiri stotine mene si iskao što bi mi bilo ukradeno danju ili noæeu. momaka. 7 A Jakov se uplaši jako i zabrinu se; pa 40 Danju me ubijaše vruæina a noæeu mraz; i san razdijeli svoje ljude i ovce i goveda i kamile u dvije mi ne padaše na oèi. 41 Tako mi je bilo dvadeset èete. 8 I reèe: ako Isav udari na jednu èetu i razbijje godina u tvojoj kuæi; služio sam ti èetrnaest godina je, da ako druga uteèe. 9 I reèe Jakov: Bože oca za dvije kæeri tvoje i šest godina za stoku tvoju, i mojega Avrama i Bože oca mojega Isaka, Gospode, platu si mi mijenjao deset puta. 42 Da nije Bog oca koji si mi kazao: vrati se u zemlju svoju i u rod svoj, mojega, Bog Avramov, i strah Isakov bio sa mnom, bi i ja æeu ti biti dobrotvor! 10 Nijesam vrijedan tolike me zaciјelo otpustio prazna. Ali je Bog vidio nevolju milosti i tolike vjere što si uèinio sluzi svojemu; jer moju i trud ruku mojih, pa te ukori noæas. 43 A Lavan samo sa štapom svojim prijeðoh preko Jordana, a odgovori Jakovu i reèe: ove su kæeri moje kæeri, i sada sam gospodar od dvije èete. 11 Izbavi me iz ovi su sinovi moji sinovi, i ova stoka moja stoka, i ruke brata mojega, iz ruke Isavove, jer se bojim da ne što god vidiš sve je moje; pa šta bih uèinio danas dođe i ubije mene i mater s djecom. 12 A ti si kazao: kæerima svojim ili sinovima nijihovim koje rodiše? zaista ja æeu ti biti dobrotvor, i uèiniæeu sjeme tvoje 44 Nego hajde da uhvatimo vjeru, ja i ti, da bude da ga bude kao pijeska morskoga, koji se ne može svjedoèanstvo izmeðu mene i tebe. 45 I Jakov uze izbrojiti od množine. 13 I zanoæei ondje onu noæ, i kamen i utvrdi ga za spomen. 46 I reèe Jakov braæi uze što mu dođe do ruke, da pošlje na dar Isavu svojoj: nakupite kamenja. I nakupiše kamenja i složiše bratu svojemu, 14 Dvjesti koza s dvadeset jaraca, na gomilu, i jedoše na gomili. 47 I Lavan ga nazva dvjesti ovaca s dvadeset ovnova, 15 Trideset kamila Jegar-Sahadut, a Jakov ga nazva Galed. 48 I reèe dojilica s kamiladma, èetrdeset krava s desetorom Lavan: ova gomila neka bude svjedok izmeðu mene i teladi, dvadeset magarica s desetoro magaradi. 16 I tebe danas. Zato se prozva Galed. 49 A prozva se i predade ih slugama svojim, svako stado napose, i Mispa, jer reèe Lavan: neka Gospod gleda izmeðu reèe slugama: idite naprijed preda mnom, ostavlajuæi mene i tebe, kad ne uzmožemo vidjeti jedan drugoga. dosta mjesta izmeðu jednoga stada i drugoga. 17 I 50 Ako ucuvijeliš kæeri moje i ako uzmeš žene preko zapovjedi prvomu govoreæi: kad sreteš Isava brata mojih kæeri, neæe èovjek biti izmeðu nas, nego gle mojega, pa te zapita: èiji si? i kuda ideš? i èije je to Bog svjedok izmeðu mene i tebe. 51 I još reèe Lavan što goniš pred sobom? 18 A ti reci: sluge tvojega Jakovu: gledaj ovu gomilu i gledaj ovaj spomenik, koji Jakova, a ovo šalje na dar gospodaru svojemu Isavu, podigoh izmeðu sebe i tebe. 52 Svjedok je ova gomila a eto i sam ide za nama. 19 Tako zapovjedi i drugomu i svjedok je ovaj spomenik: da ni ja neæeu prijeæi i treæemu i svijema koji iðahu za stadom, i reèe: preko ove gomile k tebi ni ti k meni da neæeeš prijeæi tako kažite Isavu kad naiðete na nj. 20 I još kažite: preko ove gomile i spomenika ovoga na zlo. 53 Bog eto, Jakov sluga tvoj ide za nama. Jer govoraše: Avramov i bogovi Nahorovi, bogovi oca njihova, neka ublažiæeu ga darom koji ide preda mnom, pa æeu mu sude meðu nama. A Jakov se zakle strahom oca onda vidjeti lice, da ako me lijepo primi. 21 Tako otide svojega Isaka. 54 I Jakov prinese žrtvu na gori, i dar naprijed, a on prenoæei onu noæ kod èete svoje. sazva braæeu svoju na veèeru; i jedoše pa noæiše 22 I po noæei usta, i uze obje žene i dvije robinje i na gori. 55 A ujutru rano usta Lavan, i izljubi svoju jedanaestoro djece svoje; i prebrodi brod Javok. 23 A unuæad i kæeri svoje, i blagoslovih ih, pa otide i vратi pošto njih uze i prevede preko potoka, preturi i ostalo se u svoje mjesto. 24 A kad osta Jakov sam, tada se jedan èovjek rvaše s njim do zore. 25 I kad vidje da ga ne

32 A Jakov otide svojim putem; i sretoše ga anđeli Božiji; 2 A kad ih ugleda Jakov, reèe: ovo je oko

Božji. I prozva ono mjesto Mahanaim. 3 I Jakov posla pred sobom glasnike k Isavu bratu svojemu u zemlju Sir, krajinu Edomsku. 4 I zapovjedi im govoreæi: sam skrivo, te si me tako žestoko tjerao? 37 Pipao ovako kažite gospodaru mojoemu Isavu: sluga tvoj si sav prtljag moj, pa šta si našao iz svoje kuæe? Jakov ovako kaže: bio sam došljak kod Lavana i daj ovamo pred moju i svoju braæeu, neka rasude bavio se dosad. 5 A imam volova i magaraca, ovaca i izmeðu nas dvojice. 38 Evo dvadeset godina bijah sluga i sluškinja, i poslath da javim tebi gospodaru kod tebe: ovce tvoje i koze tvoje ne jaloviše se, a svojemu, eda bih našao milost pred tobom. 6 I vratíše ovnova iz stada tvojega ne jedoh. 39 Što bi zvijerje se glasnici k Jakovu i rekoše mu: idosmo do brata zaklalo nijesam ti donosio, sam sam podmirivao; od tvojega Isava, i eto on ti ide na susret s èetiri stotine mene si iskao što bi mi bilo ukradeno danju ili noæeu. momaka. 7 A Jakov se uplaši jako i zabrinu se; pa 40 Danju me ubijaše vruæina a noæeu mraz; i san razdijeli svoje ljude i ovce i goveda i kamile u dvije mi ne padaše na oèi. 41 Tako mi je bilo dvadeset èete. 8 I reèe: ako Isav udari na jednu èetu i razbijje godina u tvojoj kuæi; služio sam ti èetrnaest godina je, da ako druga uteèe. 9 I reèe Jakov: Bože oca za dvije kæeri tvoje i šest godina za stoku tvoju, i mojega Avrama i Bože oca mojega Isaka, Gospode, platu si mi mijenjao deset puta. 42 Da nije Bog oca koji si mi kazao: vrati se u zemlju svoju i u rod svoj, mojega, Bog Avramov, i strah Isakov bio sa mnom, bi i ja æeu ti biti dobrotvor! 10 Nijesam vrijedan tolike me zaciјelo otpustio prazna. Ali je Bog vidio nevolju milosti i tolike vjere što si uèinio sluzi svojemu; jer moju i trud ruku mojih, pa te ukori noæas. 43 A Lavan samo sa štapom svojim prijeðoh preko Jordana, a odgovori Jakovu i reèe: ove su kæeri moje kæeri, i sada sam gospodar od dvije èete. 11 Izbavi me iz ovi su sinovi moji sinovi, i ova stoka moja stoka, i ruke brata mojega, iz ruke Isavove, jer se bojim da ne što god vidiš sve je moje; pa šta bih uèinio danas dođe i ubije mene i mater s djecom. 12 A ti si kazao: kæerima svojim ili sinovima nijihovim koje rodiše? zaista ja æeu ti biti dobrotvor, i uèiniæeu sjeme tvoje 44 Nego hajde da uhvatimo vjeru, ja i ti, da bude da ga bude kao pijeska morskoga, koji se ne može svjedoèanstvo izmeðu mene i tebe. 45 I Jakov uze izbrojiti od množine. 13 I zanoæei ondje onu noæ, i kamen i utvrdi ga za spomen. 46 I reèe Jakov braæi uze što mu dođe do ruke, da pošlje na dar Isavu svojoj: nakupite kamenja. I nakupiše kamenja i složiše bratu svojemu, 14 Dvjesti koza s dvadeset jaraca, na gomilu, i jedoše na gomili. 47 I Lavan ga nazva dvjesti ovaca s dvadeset ovnova, 15 Trideset kamila Jegar-Sahadut, a Jakov ga nazva Galed. 48 I reèe dojilica s kamiladma, èetrdeset krava s desetorom Lavan: ova gomila neka bude svjedok izmeðu mene i teladi, dvadeset magarica s desetoro magaradi. 16 I tebe danas. Zato se prozva Galed. 49 A prozva se i predade ih slugama svojim, svako stado napose, i Mispa, jer reèe Lavan: neka Gospod gleda izmeðu reèe slugama: idite naprijed preda mnom, ostavlajuæi mene i tebe, kad ne uzmožemo vidjeti jedan drugoga. dosta mjesta izmeðu jednoga stada i drugoga. 17 I 50 Ako ucuvijeliš kæeri moje i ako uzmeš žene preko zapovjedi prvomu govoreæi: kad sreteš Isava brata mojih kæeri, neæe èovjek biti izmeðu nas, nego gle mojega, pa te zapita: èiji si? i kuda ideš? i èije je to Bog svjedok izmeðu mene i tebe. 51 I još reèe Lavan što goniš pred sobom? 18 A ti reci: sluge tvojega Jakovu: gledaj ovu gomilu i gledaj ovaj spomenik, koji Jakova, a ovo šalje na dar gospodaru svojemu Isavu, podigoh izmeðu sebe i tebe. 52 Svjedok je ova gomila a eto i sam ide za nama. 19 Tako zapovjedi i drugomu i svjedok je ovaj spomenik: da ni ja neæeu prijeæi i treæemu i svijema koji iðahu za stadom, i reèe: preko ove gomile k tebi ni ti k meni da neæeeš prijeæi tako kažite Isavu kad naiðete na nj. 20 I još kažite: preko ove gomile i spomenika ovoga na zlo. 53 Bog eto, Jakov sluga tvoj ide za nama. Jer govoraše: Avramov i bogovi Nahorovi, bogovi oca njihova, neka ublažiæeu ga darom koji ide preda mnom, pa æeu mu sude meðu nama. A Jakov se zakle strahom oca onda vidjeti lice, da ako me lijepo primi. 21 Tako otide svojega Isaka. 54 I Jakov prinese žrtvu na gori, i dar naprijed, a on prenoæei onu noæ kod èete svoje. sazva braæeu svoju na veèeru; i jedoše pa noæiše 22 I po noæei usta, i uze obje žene i dvije robinje i na gori. 55 A ujutru rano usta Lavan, i izljubi svoju jedanaestoro djece svoje; i prebrodi brod Javok. 23 A unuæad i kæeri svoje, i blagoslovih ih, pa otide i vratit pošto njih uze i prevede preko potoka, preturi i ostalo se u svoje mjesto. 24 A kad osta Jakov sam, tada se jedan èovjek rvaše s njim do zore. 25 I kad vidje da ga ne

može svladati, udari ga po zglavku u stegnu, te se dođe Jakov zdravo u grad Sihem u zemlji Hananskoj, Jakovu išeaši stegno iz zglavka, kad se èovjek rvaše vrativ se iz Padan-Arama, i namjesti se prema gradu. s njim. 26 Pa onda reèe: pusti me, zora je. A Jakov 19 I kupi komad zemlje, gdje razape šator svoj, od mu reèe: neæeu te pustiti dokle me ne blagosloviš. sinova Emora oca Sihemova za sto novaca. 20 I 27 A èovjek mu reèe: kako ti je ime? A on odgovori: naæini onđe žrtvenik, i nazva ga: Silni Bog Izrailjev. Jakov. 28 Tada mu reèe: otsele se neæeš zvati Jakov, nego Izrajl; jer si se junaèki borio i s Bogom i s ljudma, i odolio si. 29 A Jakov zapita i reèe: kaži mi kako je tebi ime. A on reèe: što pitaš kako mi je ime? I blagoslovi ga onđe. 30 I Jakov nadjede ime onomu mjestu Fanuil; jer, veli, Boga vidjeh licem k licu, i duša se moja izbavi. 31 I sunce mu se rodi kad proðe Fanuil, i hramaše na stegno svoje. 32 Zato sinovi Izrailjevi ne jedu krajeva od mišæea na zglavku u stegnu do današnjega dana, što se Jakovu povrijediše krajevi od mišæea na zglavku u stegnu.

33 A Jakov podigav oèi svoje pogleda, a to Isav

ide, i èetiri stotine ljudi s njim. I razdijeli djecu uz Liju i uz Rahilju i uz dvije robinje. 2 I namjesti naprijed robinje i njihovu djecu, pa Liju i njezinu djecu za njima, a najposlje Rahilju i Josifa. 3 A sam proðe naprijed, i pokloni se do zemlje sedam puta dokle dođe do brata svojega. 4 A Isav pritréa pred nj i zagrlj ga i padne mu oko vrata i cijeliva ga, i obojica se zaplakaše, 5 I zemlja æee vam biti otvorena; nastanite se i trgujte i Isav podigav oèi ugleda žene i djecu, pa reèe: ko su ti ono? A Jakov reèe: djeca, koju Bog milostivo braæei joj: da naðem milost pred vama, i daæeu što mi darova sluzi tvojemu. 6 I pristupiše robinje s djecom god kažete. 12 Ištite mi koliko god hoæete uzdarja svojom, i pokloniše se. 7 Potom pristupi i Lija i djeca i dara, ja æeu dati što god kažete; samo mi dajte njezina, i pokloniše se; a najposlje pristupi Josif i djevojku za ženu. 13 A sinovi Jakovljevi odgovorile Rahilju, i pokloniše se. 8 A Isav reèe: šta æee ti èitava Sihemu i Emoru ocu njegovu prijevarno, jer osramoti vojska ona koju sretoh? A on reèe: da naðem milost Dinu sestru njihovu. 14 I rekoše im: ne možemo to pred gospodarom svojim. 9 A Isav reèe: ima, brate, u einiti ni dati sestre svoje za èovjeka neobrezana, mene dosta; neka tebi što je tvoje. 10 A Jakov reèe: jer je to sramota nama. 15 Nego æemo vam uèiniti ne; ako sam sada našao milost pred tobom, primi po volji, ako æete se izjednaæiti s nama i obrezati dar iz moje ruke, jer vidjeh lice tvoje kao da vidjeh lice Božje, tako si me lijepo doæekao. 11 Primi dar svoje kæeri za vas i ženiæemo se vašim kæerima, i moj, koji ti je doveden; jer me je obilato obdario Bog, i postaæemo jedan narod. 12 Ako li ne pristanete da imam svega. I navali na nj, te primi. 12 Poslijre reèe se obrežete, mi æemo uzeti svoju djevojku i otiaæi Isav: hajde da idemo, iæi æeu i ja s tobom. 13 A Jakov æemo. 18 I po volji biše rijeèi njihove Emoru i Sihemu mu reèe: zna gospodar moj da su ova djeca nejaka, i sinu Emorovu. 19 I momak ne oklijevaše uèiniti to; jer imam ovaca i krava dojlilica, pa ako ih ustjeram jedan mu kæi Jakovljeva omilje veoma; i on bješe najviše dan, poginuæe mi sve stado. 14 Nego gospodar moj poštovan između svih u kuæi oca svojega. 20 I otide neka ide pred slugom svojim, a ja æeu polako iæi Emor i sin mu Sihem na vrata grada svojega, i rekoše koliko mogu djeca i stoka, dokle dođem ka gospodaru graðanima govoreæi: 21 Ovi ljudi hoæee mirno da žive svojemu u Sir. 15 A Isav reèe: a ono da ti ostavim s nama, da se nastane u ovoj zemlji i da trguju po njoj; nekoliko ljudi što su sa mnom. A on reèe: naæto: daj a evo zemlja je široka i za njih; pa æemo se kæerima da naðem milost pred gospodarom svojim. 16 I tako njihovjem ženiti i svoje æemo kæeri udavati za njih. Isav vrati se isti dan svojim putem u Sir. 17 A Jakov 22 Ali æe tako pristati da žive s nama i da postanemo otide u Sokot, i onđe naæini sebi kuæu a stoci svojoj jedan narod, ako se sve muškinje među nama obreže, naæini staje; zato nazva ono mjesto Sokot. 18 Poslijre kao što su oni obrezani. 23 Njihova stoka i njihovo

34 A Dina kæi Lijina, koju rodi Jakovu, izaðe da gleda djevojke u onom kraju. 2 A ugleda je Sihem, sin Emora Evejina, kneza od one zemlje, i uze je i leže s njom i osramoti je. 3 I prionu srce njegovo za Dinu kæer Jakovljevu, i djevojka mu omilje, i on joj se umiljavaše. 4 I reèe Sihem Emoru ocu svojemu govoreæi: oženi me ovom djevojkom. 5 A Jakov èu da je osramotio Dinu kæer njegovu; a sinovi njegovi bijahu u polju sa stokom njegovom, i Jakov oæutje dokle oni ne doðu. 6 A Emor otac Sihemov izide k Jakovu da se razgovori s njim. 7 A kad doðoše sinovi Jakovljevi iz polja i èuše šta je bilo, žao bi ljudima vrlo i razgnjeviše se veoma, što uèini sramotu Izrailju obležav kæer Jakovljevu, kako ne bi valjalo èiniti. 8 Tada im reèe Emor govoreæi: sin moj Sihem srcem prionu za vašu kæer; podajte mu je za ženu. 9 I oprijateljite se s nama; kæeri svoje udajite za nas i kæerima našim ženite se. 10 Pa živite s nama, i zemlja æee vam biti otvorena; nastanite se i trgujte i držite baštine u njoj. 11 I reèe Sihem ocu djevojéinu i su ti ono? A Jakov reèe: djeca, koju Bog milostivo braæei joj: da naðem milost pred vama, i daæeu što mi Darova sluzi tvojemu. 6 I pristupiše robinje s djecom god kažete. 12 Ištite mi koliko god hoæete uzdarja svojom, i pokloniše se. 7 Potom pristupi i Lija i djeca i dara, ja æeu dati što god kažete; samo mi dajte njezina, i pokloniše se; a najposlje pristupi Josif i djevojku za ženu. 13 A sinovi Jakovljevi odgovorile Rahilju, i pokloniše se. 8 A Isav reèe: šta æee ti èitava Sihemu i Emoru ocu njegovu prijevarno, jer osramoti vojska ona koju sretoh? A on reèe: da naðem milost Dinu sestru njihovu. 14 I rekoše im: ne možemo to pred gospodarom svojim. 9 A Isav reèe: ima, brate, u einiti ni dati sestre svoje za èovjeka neobrezana, mene dosta; neka tebi što je tvoje. 10 A Jakov reèe: jer je to sramota nama. 15 Nego æemo vam uèiniti ne; ako sam sada našao milost pred tobom, primi po volji, ako æete se izjednaæiti s nama i obrezati dar iz moje ruke, jer vidjeh lice tvoje kao da vidjeh lice Božje, tako si me lijepo doæekao. 11 Primi dar svoje kæeri za vas i ženiæemo se vašim kæerima, i moj, koji ti je doveden; jer me je obilato obdario Bog, i postaæemo jedan narod. 12 Ako li ne pristanete da imam svega. I navali na nj, te primi. 12 Poslijre reèe se obrežete, mi æemo uzeti svoju djevojku i otiaæi Isav: hajde da idemo, iæi æeu i ja s tobom. 13 A Jakov æemo. 18 I po volji biše rijeèi njihove Emoru i Sihemu mu reèe: zna gospodar moj da su ova djeca nejaka, i sinu Emorovu. 19 I momak ne oklijevaše uèiniti to; jer imam ovaca i krava dojlilica, pa ako ih ustjeram jedan mu kæi Jakovljeva omilje veoma; i on bješe najviše dan, poginuæe mi sve stado. 14 Nego gospodar moj poštovan između svih u kuæi oca svojega. 20 I otide neka ide pred slugom svojim, a ja æeu polako iæi Emor i sin mu Sihem na vrata grada svojega, i rekoše koliko mogu djeca i stoka, dokle dođem ka gospodaru graðanima govoreæi: 21 Ovi ljudi hoæee mirno da žive svojemu u Sir. 15 A Isav reèe: a ono da ti ostavim s nama, da se nastane u ovoj zemlji i da trguju po njoj; nekoliko ljudi što su sa mnom. A on reèe: naæto: daj a evo zemlja je široka i za njih; pa æemo se kæerima da naðem milost pred gospodarom svojim. 16 I tako njihovjem ženiti i svoje æemo kæeri udavati za njih. Isav vrati se isti dan svojim putem u Sir. 17 A Jakov 22 Ali æe tako pristati da žive s nama i da postanemo otide u Sokot, i onđe naæini sebi kuæu a stoci svojoj jedan narod, ako se sve muškinje među nama obreže, naæini staje; zato nazva ono mjesto Sokot. 18 Poslijre kao što su oni obrezani. 23 Njihova stoka i njihovo

blago i sva goveda njihova neæee li biti naša? složimo 14 A Jakov metnu spomenik na istom mjestu gdje se samo s njima, pa æe ostati kod nas. 24 I koji god mu Bog govori; spomenik od kamena, i pokropi ga izlažahu na vrata grada njegova, svi poslušaše Emora kropljenjem, i preli ga uljem. 15 I Jakov prozva mjesto i Sihema sina njegova; i obreza se sve muškinje, svi gdje mu govori Bog Vetiilj. 16 I otidoše od Vetiilja. A koji izlažahu na vrata grada njegova. 25 A treæi dan kad im osta još malo puta do Efrate, porodi se Rahilja, kad oni bijahu u bolovima, uzeše dva sina Jakovljeva, i bješe joj težak poroðaj. 17 I kad se veoma muæeše, Simeun i Levije, braæea Dinina, svaki svoj maæ i uðoše reèe joj babica: ne boj se, imaæeš još jednoga sina. slobodno u grad i pobiše sve muškinje. 26 Ubiše i 18 A kad se rastavljaše s dušom te umiraše, nazva Emora i sina mu Sihema oštrem maæem, i uzevši Dinu ga Venonija; ali mu otac nadjede ime Venijamin. 19 iz kuæe Sihemove otidoše. 27 Tada doðoše sinovi I umrije Rahilja, i pogreboše je na putu koji ide u Jakovljevi na pobijene, i opljeniše grad, jer u njemu bi Efratu, a to je Vitlejem. 20 I metnu Jakov spomenik osramoæena sestra njihova. 28 I uzeše ovce njihove i na grob njezin. To je spomenik na grobu Rahiljinu goveda njihova i magarce njihove, što god bješe u gradu i što god bješe u polju. 29 I sve blago njihovo, i šator svoj iza kule Migdolederske. 22 I kad Izrailj svu djecu i žene njihove pohvataše i odvedoše, i što življaše u onoj zemlji, otide Ruvim i leže s Valom god bješe u kojoj kuæi. 30 A Jakov reèe Simeunu inoæem oca svojega. I to doeu Izrailj. A imaše Jakov i Leviju; smetoste me, i omraziste me narodu ove zemlje, Hananejima i Ferezejima; u mene ima malo ljudi, pa ako se skupe na me, hoæe me ubiti te æeu se istrijebiti ja i dom moj. 31 A oni rekoše: zar sa sestrom našom da rade kao s kurvom?

35 A Bog reèe Jakovu: ustani, idi gore u Vetiilj i onđe stani; i naæini onđe žrtvenik Bogu, koji ti se javio kad si bježao od Isava brata svojega. 2 I Jakov reèe porodici svojoj i svijema koji bijahu s njim: bacite tuðe bogove što su u vas, i oèistite se i preobucite se; 3 Pa da se dignemo i idemo gore u Vetiilj, da naæinim onđe žrtvenik Bogu, koji me je èuo u dan nevolje moje i bio sa mnom na putu kojim sam išao. 4 I dadoše Jakovu sve bogove tuðe koji bijahu u njihovijem rukama, i oboce, koje imahu u ušima; i Jakov ih zakopa pod hrastom kod Sihema. 5 Potom otidoše. A strah Božji doðe na gradove koji bijahu oko njih, te se ne digoše u potjeru za sinovima Izrailjevijem. 6 I Jakov i sva èeljad što bijaše s njim doðoše u Luz u zemlji Hananskoj, a to je Vetiilj. 7 I onđe naæini žrtvenik, i nazva ono mjesto: Bog Vetiiljski, jer mu se onđe javi Bog, kad je bježao od brata svojega. 8 Tada umrije Devora dojkinja Reveëina, i pogreboše je ispod Vetiilja pod hrastom, koji nazva Jakov Alon-Vakut. 9 I javi se Bog Jakovu opet, pošto izide iz Padan-Arama, i blagoslovi ga, 10 I reèe mu Bog: ime ti je Jakov; ali se otsele neæeš zvati Jakov, nego æe ti ime biti Izrailj. I nadjede mu ime Izrailj. 11 I još mu reèe Bog: ja sam Bog svemoguæi; rasti i množi se; narod i mnogi æe narodi postati od tebe, i carevi æe izaæi iz bedara tvojih. 12 I daæeu ti zemlju koju sam dao Avramu i Isaku, i nakon tebe sjemenu tvojemu daæeu zemlju ovu. 13 A Potom otide od njega Bog s mjesta gdje mu govorи.

14 A Jakov metnu spomenik na istom mjestu gdje mu Bog govori; spomenik od kamena, i pokropi ga izlažahu na vrata grada njegova, svi poslušaše Emora kropljenjem, i preli ga uljem. 15 I Jakov prozva mjesto i Sihema sina njegova; i obreza se sve muškinje, svi gdje mu govori Bog Vetiilj. 16 I otidoše od Vetiilja. A koji izlažahu na vrata grada njegova. 25 A treæi dan kad im osta još malo puta do Efrate, porodi se Rahilja, kad oni bijahu u bolovima, uzeše dva sina Jakovljeva, i bješe joj težak poroðaj. 17 I kad se veoma muæeše, Simeun i Levije, braæea Dinina, svaki svoj maæ i uðoše reèe joj babica: ne boj se, imaæeš još jednoga sina. slobodno u grad i pobiše sve muškinje. 26 Ubiše i 18 A kad se rastavljaše s dušom te umiraše, nazva Emora i sina mu Sihema oštrem maæem, i uzevši Dinu ga Venonija; ali mu otac nadjede ime Venijamin. 19 iz kuæe Sihemove otidoše. 27 Tada doðoše sinovi I umrije Rahilja, i pogreboše je na putu koji ide u Jakovljevi na pobijene, i opljeniše grad, jer u njemu bi Efratu, a to je Vitlejem. 20 I metnu Jakov spomenik osramoæena sestra njihova. 28 I uzeše ovce njihove i na grob njezin. To je spomenik na grobu Rahiljinu goveda njihova i magarce njihove, što god bješe u gradu i što god bješe u polju. 29 I sve blago njihovo, i šator svoj iza kule Migdolederske. 22 I kad Izrailj svu djecu i žene njihove pohvataše i odvedoše, i što življaše u onoj zemlji, otide Ruvim i leže s Valom god bješe u kojoj kuæi. 30 A Jakov reèe Simeunu inoæem oca svojega. I to doeu Izrailj. A imaše Jakov i Leviju; smetoste me, i omraziste me narodu ove zemlje, Hananejima i Ferezejima; u mene ima malo ljudi, pa ako se skupe na me, hoæe me ubiti te æeu se istrijebiti ja i dom moj. 31 A oni rekoše: zar sa sestrom našom da rade kao s kurvom?

36 A ovo je pleme Isavovo, a on je Edom. 2 Isav se oženi između kæeri Hananejskih Adom kæerju Eloma Hetejina, i Olivemom kæerju Ane sina Sevegona Evejina, 3 I Vasematom kæerju Ismailovom, sestrom Navaotovom. 4 I rodi Ada Isavu Elifasa, a Vasemata rodi Raguila. 5 A Olivema rodi Jeusa i Jegloma i Koreja. To su sinovi Isavovi, koji mu se rodiše u zemlji Hananskoj. 6 I Isav uze žene svoje i sinove svoje i kæeri svoje i sve domaænje svoje, i stada svoja i svu stoku svoju i sve blago svoje što bješe stekao u zemlji Hananskoj; pa otide u drugu zemlju daleko od Jakova brata svojega. 7 Jer im blago bijaše vrlo veliko, te ne mogahu živjeti zajedno; niti ih zemlja gdje bijahu došljaci moguæe nositi od mnoæine stoke njihove. 8 I Isav življaše na planini Siru. Isav je Edom. 9 A ovo je pleme Isava oca Edomcima na planini Siru. 10 Ovo su imena sinova Isavovih: Elifas sin Ade žene Isavove, i Raguilo sin Vasemate žene Isavove. 11 A Elifasovi sinovi bjehu: Teman, Omar, Sofar, Gotom i Kenez. 12 A Tamna bješe inoæa Elifasu sinu Isavovu, i rodi Elifasu Amalika. To su sinovi Ade žene Isavove. 13 A ovo su sinovi Raguilovi: Nahot, Zare, Some i Moze. To

bjehu sinovi Vasemate žene Isavove. 14 A ovo su po mjestima njihovijem, po imenima njihovijem: sinovi Oliveme kæeri Ane sina Sevegonova, žene starješina Tamna, starješina Gola, starješina Jeter, 41 Isavove. Ona rodi Isavu Jeusa i Jegloma i Koreja. 15 Starješina Olivema, starješina Ila, starješina Finon, Ovo su starješine sinovima Isavovijem: sinovi Elifasa 42 Starješina Kenez, starješina Teman, starješina prvenga Isavova: starješina Teman, starješina Omar, Mazar, 43 Starješina Magedilo, starješina Zafoj. To su starješina Sofar, starješina Kenez, 16 Starješina Korej, starješine Edomske kako nastavahu u svojoj zemlji. starješina Gotim, starješina Amalik. To su starješine Ovaj Isav bi otac Edomcima.

el Olifasa u zemlji Edomskoj. To su sinovi Adini. 17 A sinovi Raguila sina Isavova: starješina Nahot, starješina Zare, starješina Some, starješina Moze. To su starješine od Raguila u zemlji Edomskoj. To su sinovi Vasemate žene Isavove. 18 A sinovi Oliveme žene Isavove: starješina Jeus, starješina Jeglom, starješina Korej. To su starješine od Oliveme kæeri Anine, žene Isavove. 19 To su sinovi Isavovi, i to su starješine njihove; a on je Edom. 20 A ovo su sinovi Sira Horejina, koji življahu u onoj zemlji: Lotan i Soval i Sevegon i Ana, 21 I Dison i Asar i Rison. To su starješine Horejima, sinovi Sirovi u zemlji Edomskoj. 22 A sinovi Lotanovi bjehu Horija i Eman, a sestra Lotanova bješe Tamna. 23 A ovo su sinovi Savalovi: Golam i Manahat i Gevil i Sofar i Omar. 24 A ovo su sinovi Sevegonovi: Aije i Ana. A taj je Ana koji pronađe tople izvore u pustinji pasuæi magarce Sevegona oca svojega. 25 A ovo su djeca Anina: Dison i Olivema kæi Anina. 26 A ovo su sinovi Disonovi: Amada i Asvan i Itran i Haran. 27 A ovo su sinovi Asarovi: Valam i Zavan i Akan. 28 A ovo su sinovi Risonovi: Uz i Aran. 29 I ovo su starješine Horejima: starješina Lotan, starješina Soval, starješina Sevegon, starješina Ana, 30 Starješina Dison, starješina Asar, starješina Rison. To su starješine Horejima, kako im starjevahu u zemlji Siru. 31 A ovo su carevi koji carovaše u zemlji Edomskoj prije nego se zacari car nad sinovima Izrailjevijem. 32 Carova u Edomskoj Valak sin Veorov, a gradu mu bješe ime Denava. 33 A kad umrije Valak, zacari se na njegovo mjesto Jovav sin Zarin od Vosore. 34 A kad umrije Jovav, zacari se na njegovo mjesto Asom od zemlje Temanovske. 35 A kad umrije Asom, zacari se na njegovo mjesto Adad sin Varadov, koji isijeèe Madijance u polju Moavskom, a gradu mu bješe ime Geten. 36 A kad umrije Adad, zacari se na njegovo mjesto Samada iz Masekasa. 37 A kad umrije Samada, zacari se na njegovo mjesto Saul iz Rovota na rijeci. 38 A kad umrije Saul, zacari se na njegovo mjesto Valenon sin Ahovorov. 39 A kad umrije Valenon sin Ahovorov, zacari se na njegovo mjesto Adar, a grad mu se zvaše Fogor, a ženi mu bješe ime Meteveilja, koja bješe kæi Matraide kæeri Mezevove. 40 I ovo su imena starješinama od Isava po porodicama njihovijem,

37 A Jakov življaše u zemlji gdje mu je otac bio došljak, u zemlji Hananskoj. **2** Ovo su događaji Jakovljevi. Josif kad bješe momak od sedamnaest godina, pasijaše stoku s braeom svojom, koju rodiše Vala i Zelfa žene oca njegova; i donošaše Josif zle glasove o njima ocu svojemu. **3** A Izrailj Ijbubljaše Josifa najveæema izmeðu svih sinova svojih, jer mu se rodio pod starost; i naèini mu šarenu haljinu. **4** A braæea videæi gdje ga otac ljubi najveæema izmeðu sve braæe njegove, stadoše mrziti na nj tako da mu ne mogahu lijepe rijeæi progovoriti. **5** Uz to usni Josif san i pripovjedi braæi svojoj, te oni joæ veæema omrznu na nj. **6** Jer im reæe: da èujete san što sam snio: **7** Vezasmo snopljie u polju, pa moj snop usta i ispravi se, a vaši snopovi iðahu unaokolo i klanjahu se snopu mojemu. **8** Tada mu braæea rekoše: da neæeš joæ biti car nad nama i zapovijedati nam? Stoga joæ veæema stadoše mrziti na nj radi sanova njegovih i radi rijeæi njegovih. **9** Poslije opet usni drugi san, i pripovjedi braæi svojoj govoreæi: usnih opet san, a to se sunce i mjesec i jedanaest zvijezda klanjahu meni. **10** A pripovjedi i ocu svojemu i braæi svojoj; ali ga otac prekori i reæe mu: kakav je to san što si snio? eda li æemo doæi ja i mati tvoja i braæea tvoja da se klanjam tebi do zemlje? **11** I zaviðahu mu braæa; ali otac njegov èuvaše ove rijeæi. **12** A kad braæea njegova otidoše da pasu stoku oca svojega kod Sihema, **13** Reæe Izrailj Josifu: ne pasu li braæea tvoja stoku kod Sihema? hajde da te pošlijem k njima. A on reæe: evo me. **14** A on mu reæe: idi, vidi kako su braæea tvoja i kako je stoka, pa doði da mi javiš. I opravi ga iz doline Hevronskie, i on otide put Sihema. **15** I èovjek jedan naðe ga a on luta po polju, te ga zapita govoreæi: šta tražiš? **16** A on reæe: tražim braæeu svoju; kaži mi, molim te, gdje su sa stokom? **17** A èovjek reæe: otisli su odavde, jer èuh gdje rekoše: hajdemo u Dotaim. I otide Josif za braeom svojom, i naðe ih u Dotaimu. **18** A oni ga ugledaše izdaleka; i dok joæ ne doðe blizu njih, stadoše se dogovaratati da ga ubiju, **19** I rekoše meðu sobom: gle, evo onoga što sne sanja. **20** Hajde sada da ga ubijemo i da ga bacimo u koju od ovijeh jama, pa æemo kazati: ljudi ga je zverka izjela. Onda æemo vidjeti šta æe biti od

njegovijeh sanova. 21 Ali Ruvim kad èu to, izbavi ga ženom brata svojega prosipaše na zemlju, da ne rodi iz ruku njihovijeh rekav: nemojte da ga ubijemo. 22 djece bratu svojemu. 10 Ali Gospodu ne bi milo što I još im reèe Ruvim: nemojte krv proljevati; bacite èinjaše, te ubi i njega. 11 I Juda reèe Tamari snasi ga u ovu jamu u pustinji, a ne dižite ruke na nj. A svojoj: ostani udovicom u kuæi oca svojega dokle on ga šæaše izbaviti iz ruku njihovijeh i odvesti k odraste Silom sin moj. Jer govoraše: da ne umre i on ocu. 23 I kad Josif doðe k braæi svojoj, svukoše s kao braæa mu. I otide Tamara, i živiljaše u kuæi oca njega haljinu njegovu, haljinu šarenu, koju imaše na svojega. 12 A kad proðe mnogo vremena, umrije kæi sebi. 24 I uhvativši ga baciše ga u jamu; a jama bješe Savina, žena Judina. I kad se Juda utješi, poðe u prazna, ne bješe vode u njoj. 25 Poslije sjedoše da Tamnu k ljudima što mu strizijahu ovce, sam s Irasom jedu. I podigavši oèi ugledaše, a to gomila Ismailjaca prijateljem svojim Odolamejem. 13 I javiše Tamari iðaše od Galada s kamilama natovarenim mirisavoga korijena i tamjana i smirne, te nošahu u Misir. 26 I svoje. 14 A ona skide sa sebe udovièko ruho svoje, reèe Juda braæi svojoj: kaka æe biti korist što æemo i uze pokrivalo i pokri lice, i sjede na raskršæe na ubiti brata svojega i zatajiti krv njegovu? 27 Hajde da putu koji ide u Tamnu. Jer vidje da je Silom odrastao ga prodamo ovijem Ismailjcima pa da ne dižemo ruke a nju još ne uðaše za nj. 15 A Juda kad je vidje, svoje na nj, jer nam je brat, naše je tijelo. I poslušaše pomisli da je kurva, jer bješe pokrila lice svoje. 16 ga braæa njegova. 28 Pa kad trgovci Madijamski Pa svrnu s puta k njoj i reèe joj: pusti da legnem s bijahu pored njih, oni izvukoše i izvadiše Josifa iz tobom. Jer nije poznao da mu je snaha. A ona reèe: jame, i prodadoše Josifa Ismailjcima za dvadeset šta æeš mi dati da legneš sa mnom? 17 A on reèe: srebrnika; i oni odvedoše Josifa u Misir. 29 A kad poslaeu ti jare iz stada. A ona mu reèe: ali da mi se Ruvim vrati k jami, a to nema Josifa u jami; tada daš zalog dokle ga ne pošlješ. 18 A on reèe: kakav razdrije haljine svoje, 30 Pa se vrati k braæi svojoj, i zalog da ti dam? A ona reèe: eto, prsten i rubac, i reèe: nema djeteta; a ja kuda æeu? 31 Tada uzeše štap što ti je u ruci. I on joj dade, te leže s njom, i ona haljinu Josifovu, i zaklavši jare zamoèiše haljinu u krv. 32 Pa onda poslaše šarenu haljinu ocu njegovu skide pokrivalo sa sebe i obuèe udovièko ruho. 20 A poruèivši: naðosmo ovu haljinu, vidi je li haljina sina Juda posla jare po prijatelju svom Odolamejcu da tvojega ili nije. 33 A on je pozna i reèe: sina je mu donese natrag od žene zalog. Ali je on ne naðe. mojega haljina; ljuta ga je zvjerka izjela; Josif je doista 21 Pa pitase ljudi po onom mjestu gdje je ona bila raskinut. 34 I razdrije Jakov haljine svoje, i veza kostrijet oko sebe; i tužaše za sinom svojim dugo vremena. 35 I svi sinovi njegovi i sve kæeri njegove ustadoše oko njega tješeæi ga, ali se on ne dadijaše utješiti, nego govoraše: s tugom æeu u grob leæi za sinom svojim. Pa i njegov otac plakaše za njim. (Sheol h7585) 36 A Madijanci prodadoše ga u Misir Petefriju, dvoranu Faraonu, zapovjedniku stražarskom.

38 A u to vrijeme dogodi se, te Juda otide od braæe svoje i uvrati se kod nekoga Odolamejca, kojemu ime bješe Iras. 2 I onđe vidje Juda kæer nekoga Hananejca, kojemu ime bješe Sava, i uze je i leže s njom; 3 I ona zatrudnje i rodi sina, kojemu nadjede ime Ir. 4 I opet zatrudnjevši rodi sina, kojemu nadjede ime Avnan. 5 I opet rodi sina, i nadjede mu ime Silom; a Juda bijaše u Hasvi kad ona toga rodi. 6 I Juda oženi prvenca svojega Ira djevojkom po imenu Tamarom. 7 Ali Ir prvenac Judin bješe nevaljao pred Gospodom, i ubi ga Gospod. 8 A Juda reèe Avnanu: uði k ženi brata svojega i oženi se njom na ime bratovo, da podigneš sjeme bratu svojemu. 9 A Avnan znajuæi da neæee biti njegov porod, kad lijegaše sa

mještani: nije ovdje bilo kurve. 23 A Juda reèe: neka joj, da se ne sramotimo; ja sam slao jare, ali je ti ne naðe. 24 A kad proðe do tri mjeseca dana, javiše Judi govoreæi: Tamara snaha tvoja uèini preljubu, i evo zatrudnje od preljube. A Juda reèe: izvedite je da se spali. 25 A kad je povedoše, posla k svekru svojemu i poruèi: s èovjekom èije je ovo zatrudnjela sam. I reèe: traži èiji je ovaj prsten i rubac i štap. 26 A Juda pozna i reèe: pravija je od mene, jer je ne dадоh sinu svojemu Silomu. I više ne leže s njom. 27 A kad doðe vrijeme da rodi, a to blizanci u utrobi njezinog. 28 I kad se poraðaše, jedno dijete pomoli ruku, a babica uze i vezu mu crven konac oko ruke govoreæi: ovaj je prvi. 29 Ali on uvuèe ruku, i gle izaðe brat njegov, a ona reèe: kako prodirje? prodiranje neka ti bude. I nadješe mu ime Fares. 30 A poslije izaðe brat mu, kojemu oko ruke bijaše crveni konac, i nadješe mu ime Zara.

39 A Josifa odvedoše u Misir; i Petefriju dvoranu Faraonov, zapovjednik stražarski, èovjek

Misirac, kупи га од Ismailjaca, који га одведоше два дворанина, на старешину над пехарницима и на онамо. 2 I Господ бješe s Josifom, te bi sреаan, старешину nad hљебарима; 3 I baci ih u tamnicu u i živiljaše u kuæi gospodara svojega Misirca. 3 I kuæi zapovjednika stražarskoga, gdje Josif bješe gospodar njegov vidje da je Господ s njim i da sve što sužanj. 4 A zapovjednik stražarski odredi im Josifa radi Господ vodi u napredak u ruci njegovoj. 4 I Josif da ih služi; i bijahu dugo u tamnici. 5 I usniše san steèe milost u njega, i dvoraše ga; a najposlije postavi obojica u jednu noæ, svaki po znaèenju svojega sna ga nad cijelijem domom svojim, i što god imaše njemu za sebe, i пехарник i hљebar cara Misirskoga, koji dade u ruke. 5 A kad ga postavi nad domom svojim bijahu sužnji u tamnici. 6 I sjutradan kad doðe Josif i nad svijem što imaše, od tada Господ blagoslov k njima, pogleda ih, a oni bjehu vrlo neveseli. 7 Pa dom toga Misirca radi Josifa; i blagoslov Господњи запита dvorane Faraonove, koji bijahu sužnji s njim u bješe na svemu što imaše u kuæi i u polju. 6 I ostavi kuæi gospodara njegova, i reèe: što ste danas lica u Josifovijem rukama sve što imaše, i ne razbiraše nevesela? 8 A oni mu rekoše: san usnismo obojica, a ni za što osim jela koje jeðaše. A Josif bijaše lijepa nema ko da nam kaže šta znaèe. A Josif im reèe: šta stasa i lijepa lica. 7 I dogodi se poslije, te se žena znaèe, nije li u Бога? ali pripovjedite mi. 9 I starješina gospodara njegova zagleda u Josifa, i reèe: lezi sa nad пехарницима pripovjedi san svoj Josifu govoreæi: mnem. 8 A on ne htje, nego reèe ženi gospodara snih, a preda mnem èokot; 10 I na èokotu bjeju tri svojega: eto gospodar moj ne razbira ni za što što je loze, i napupi i procvate, i grožđe na njemu uzre; 11 u kuæi, nego što god ima dade meni u ruke. 9 Ni sam A u ruci mi bješe èaša Faraonova, te pobrah zrelo nije veæi od mene u ovoj kuæi, i ništa ne krije od grožđe i iscijedih ga u èašu Faraonova, i dodadoh mene osim tebe, jer si mu žena; pa kako bih uèinio èašu Faraonu. 12 A Josif mu reèe: ovo znaèi: tri su tako grdnzo zlo i Bogu zgriješio? 10 I ona govoraše loze tri dana. 13 Još tri dana, i Faraon brojeæi svoje take rijeèi Josifu svaki dan, ali je ne posluša da legne dvorane uzeæe i tebe, i opet te postaviti u preðašnju s njom ni da se bavi kod nje. 11 A jedan dan kad doðe službu, i opet æeš mu dodavati èašu kao i preðe dok Josif u kuæu da radi svoj posao, a ne bješe nikoga si mu bio пехарник. 14 Ali nemoj zaboraviti mene kad od domaænjih u kuæi, 12 Ona ga uhvati za haljinu budeš u dobru, uèini milost i pomeni za me Faraonu, govoreæi: lezi sa mnem. Ali on ostaviv joj u rukama i izvadi me iz ove kuæe. 15 Jer su me ukrali iz zemlje haljinu svoju pobježe i otide. 13 A kad ona vidje gdje Jevrejske, a ovdje nijesam ništa uèinio da me bace u joj ostavi u rukama haljinu svoju i pobježe, 14 Víknu ovu jamu. 16 A kad vidje starješina nad hљebarima èeljad svoju, i reèe im govoreæi: gledajte, doveo nam kako lijepo kaza san, reèe Josifu: i ja snih, a meni je èovjeka Jevrejina da nas sramoti; doðe k meni na glavi tri kotarice bijele; 17 I u najgornjoj kotarici da legne sa mnem, a ja povikah iza glasa; 15 A on bijaše svakojakih kolaèa za Faraona, i ptice jeðahu iz kad èu gdje vièem, ostavi haljinu svoju kod mene i kotarice na mojoj glavi. 18 A Josif odgovori i reèe: pobježe i otide. 16 I ona ostavi haljinu njegovu kod ovo znaèi: tri kotarice tri su dana. 19 Još tri dana, i sebe dok mu gospodar doðe kuæi. 17 A tada mu reèe Faraon brojeæi dvorane svoje izbacijae te i objesiæe ovako govoreæi: sluga Jevrejin, kojega si nam doveo, te na vješala, i ptice æe jesti s tebe meso. 20 I kad doðe k meni da me osramoti; 18 A ja povikah iza doðe treæi dan, to bješe dan u koji se rodio Faraon, i glasa, te on ostaviv haljinu svoju kod mene pobježe. uèini Faraon gozbu svima slugama svojim, i naiðe 19 A kad gospodar njegov èu rijeèi žene svoje gdje meðu slugama svojim na starješinu nad пехарницима mu reèe: to mi je uèinio sluga tvoj, razgnjevi se vrlo. i na starješinu nad hљebarima; 21 I povrati starješinu 20 I gospodar Josifov uhvati ga, i baci ga u tamnicu, nad пехарницима u službu da dodaje èašu Faraonu; gdje ležahu sužnji carski; i bi ondje u tamnici. 21 Ali 22 A starješinu nad hљebarima objesi, kao što kaza Господ bješe s Josifom i raširi milost svoju nad njim i Josifom. 23 I starješina nad пехарницима ne opomenu se uèini te omilje tamnièaru. 22 I povjeri tamnièar Josifu Josifa, nego ga zaboravi.

sve sužnje u tamnici, i što je god trebalo ondje èiniti on ureðivaše. 23 I tamnièar ne nadgledaše ništa što bješe u Josifovoj ruci, jer Господ bješe s njim; i što god èinjaše, Господ voðaše u napredak.

40 Poslije toga dogodi se, te пехарник cara Misirskoga i hљebar skriviše gospodaru svojemu, caru Misirskom. 2 I Faraon se razgnjevi na ta sedam krava lijepijeh i debelijeh. U tom se probudi

41 A poslije dvije godine dana usni Faraon, a on stoji na jednoj rijeci. 2 I gle, iz rijekeizaðe sedam krava lijepijeh i debelijeh, i stadoše pasti po obali. 3 I gle, iza njihizaðe iz rijeke sedam drugih krava,

Faraon. 5 Pa opet zaspav usni drugom, a to sedam je dva puta zasopce Faraon snio, to je zato što je klasova izraste iz jednoga stabla jedrijeh i lijepijeh; 6 zaciјelo Bog tako naumio, i naskoro æe to uèiniti Bog. A iza njih iskljija sedam klasova malijeh i šturiјeh; 7 33 Nego sada neka potraži Faraon èovjeka mudra i Pa ovi klasovi mali pojedoše onijeh sedam velikijeh i razumna, pa neka ga postavi nad zemljom Misirskom. jedrijeh. U tom se probudi Faraon i vidje da je san. 8 34 I neka gleda Faraon da postavi starješine po zemlji, I kad bi ujutru, on se zabriju u duhu, i poslav sazva i pokupi petinu po zemlji Misirske za sedam rodnijeh sve gatare Misirske i sve mudarce, i prijavljuje im šta godina; 35 Neka skupljaju od svakoga žita za rodnije je snio; ali niko ne može kazati Faraonu šta znaèi. 9 godina koje idu, i neka snesu pod ruku Faraonu Tada progovori starješina nad peharnicima Faraonu i svakoga žita u sve gradove, i neka èuvaju, 36 Da se reèe: danas se opomenuh grijeha svojega. 10 Kad se nađe hrane zemlji za sedam godina gladnjijeh, kad Faraon rasrdi na sluge svoje i baci u tamnicu u kući nastanu, da ne propadne zemlja od gladi. 37 I ovo se zapovjednika stražarskoga mene i starješinu nad uèini dobro Faraonu i svijem slugama njegovijem. hlebarima, 11 Usnismo u jednu noæ ja i on, svaki za 38 I reèe Faraon slugama svojim: možemo li naæi sebe po znaèenju sna svojega usnismo. 12 A ondje èovjeka kakav je ovaj, u kojem bi bio duh Božji? 39 bijaše s nama momèe Jevrejèe, sluga zapovjednika Pa reèe Faraon Josifu: kad je tebi javio Bog sve stražarskoga, i mi mu prijavljujemo sna, a on nam ovo, nema nikoga tako mudra i razumna kao što kaza šta èiji san znaèi. 13 I zbi se kako nam kaza: si ti. 40 Ti æeš biti nad domom mojim, i sav æe ti mene povrati Faraon u službu, a onoga objesi. 14 narod moj usta ljubiti; samo æeu ovijem prijestolom Tada Faraon posla po Josifa, i brže ga izvedoše iz biti veæi od tebe. 41 I još reèe Faraon Josifu: evo, tamnice, a on se obrija i preobuće se, te izađe pred postavljam te nad svom zemljom Misirskom. 42 I Faraona. 15 A Faraon reèe Josifu: usnih san, pa mi skide Faraon prsten s ruke svoje i metnu ga Josifu niko ne umije da kaže šta znaèi; a za tebe èujem na ruku, i obuèe ga u haljinu od tankoga platna, i da umiješ kazivati sna. 16 A Josif odgovori Faraonu objesi mu zlatnu verižicu o vratu, 43 I posadi ga na i reèe: to nije u mojoj vlasti, Bog æe javiti dobro kola koja bijahu druga za njegovijem, i prijavljujemo da Faraonu. 17 I reèe Faraon Josifu: usnih, a ja stojim pred njim vièu: klanjajte se! i da ga je postavio nad kraj rijeke na obali. 18 I gle, iz rijeke izađe sedam svom zemljom Misirskom. 44 I još reèe Faraon Josifu: krava debelijeh i lijepijeh, te stadoše pasti po obali. ja sam Faraon, ali bez tebe neæee niko maæi ruke 19 I gle, iza njih izađe sedam drugih krava rđavijeh, svoje ni noge svoje u svoj zemlji Misirske. 45 I nadje i vrlo ružnijeh i mršavijeh, kakvijeh nijesam vidio u Faraon Josifu ime Psontomfanu, i oženi ga Asenotom cijeloj zemlji Misirskoj. 20 I ove krave mršave i ružne kærju Potifere sveštenika Onskoga. I poðe Josif po pojedoše onijeh sedam debelijeh, 21 I kad im biše u zemljji Misirskoj. 46 A bijaše Josifu trideset godina trbuhi, ne poznavao se da su im u trbuhi, nego kad izađe pred Faraona cara Misirskega. I otušav od opet bjehu onako ružne kao prije. U tom se probudih. Faraona obiđe svu zemlju Misirsku. 47 I za sedam 22 Pa opet usnih, a to sedam klasova izraste iz rodnijeh godina rodi zemlja svašta izobila. 48 I stade jednoga stabla jedrijeh i lijepijeh; 23 A iza njih iskljija Josif kupiti za tijeh sedam godina svakoga žita što sedam malijeh, tankijeh i šturiјeh. 24 I ovi tanki klasovi bješe po zemlji Misirske, i snositi žito u gradove; u proždriješe onijeh sedam lijepijeh. I ovo prijavljujemo svaki grad snošaše žito s njiva koje bjehu oko njega. gatarima, ali mi nijedan ne zna kazati šta znaèi. 25 A 49 Tako nakupi Josif žita vrlo mnogo koliko je pjeska Josif reèe Faraonu: oba su sna Faraonova jednaka; morskoga, tako da ga presta mjeriti, jer mu ne bješe Bog javlja Faraonu šta je naumio. 26 Sedam lijepijeh broja. 50 I dokle još ne nastoji gladna godina, rodiše krava jesu sedam godina, i sedam lijepijeh klasova se Josifu dva sina, koje mu rodi Aseneta kær Potifere jesu sedam godina; oba su sna jednaka. 27 A sedam sveštenika Onskoga. 51 I prvencu nadjede Josif ime krava mršavijeh i ružnijeh, što izađoše iza onijeh, jesu Manasija, govoreæi: jer mi Bog dade da zaboravim sedam godina; i sedam klasova sitnijeh i šturiјeh bješe svu muku svoju i sav dom oca svojega. 52 A drugome sedam godina gladnjijeh. 28 To je što rekoh Faraonu: nadjede ime Jefrem, govoreæi: jer mi Bog dade da Bog kaže Faraonu šta je naumio. 29 Evo doæi æe rastem u zemlji nevolje svoje. 53 Ali proðe sedam sedam godina vrlo rodnijeh svoj zemlji Misirskoj. 30 godina rodnijeh u zemlji Misirskoj; 54 I nastoji sedam A iza njih nastoji sedam gladnjijeh godina, gdje godina gladnjijeh, kao što je Josif naprijed kazao. æe se zaboraviti sve obilje u zemlji Misirskoj, jer æe I bješe glad po svijem zemljama, a po svoj zemlji glad satru zemlju, 31 Te se neæee znati to obilje u Misirskoj bješe hleba. 55 Ali najposlijе nastoji glad i po zemlji od gladi potonje, jer æe biti vrlo velika. 32 A što svoj zemlji Misirskoj, i narod povika k Faraonu za

hljeb; a Faraon reèe svima Misircima: idite k Josifu, o dijete? ali me ne poslušaste; i zato se evo traži od pa što vam on kaže ono èinite. 56 I kad glad bješe nas krv njegova. 23 A oni ne znadiju da ih Josif po svoj zemlji, otvori Josif sve žitnice, i prodavaše razumije, jer se s njim razgovarahu preko tumaèa. 24 Misircima. I glad posta vrlo velika u zemlji Misirskoj. 57 I iz svih zemalja dolažahu u Misir k Josifu da kupuju; jer posta velika glad u svakoj zemlji.

42 A Jakov videæi da ima žita u Misiru, reèe sinovima svojim: šta gledate jedan na drugoga?

2 I reèe: eto èujem da u Misiru ima žita; idite onamo te nam kupite otuda, da ostanemo živi i ne pomremo.

3 I desetorica braæe Josifove otidoše da kupe žita u Misiru. 4 A Venijamina brata Josifova ne pusti otac s braæom govoreæi: da ga ne bi zadesilo kakvo zlo.

5 I doðoše sinovi Izrailjevi da kupe žita s ostalima koji dolažahu; jer bješe glad u zemlji Hananskoj. 6 A Josif upravljaše zemljom, i prodavaše žito svemu narodu po zemlji. I braæa Josifova došavši pokloniše mu se licem do zemlje. 7 A Josif ugledav braæu svoju pozna ih; ali se uèini da ih ne poznaje, i oštro im progovori i reèe: odakle ste došli? A oni rekoše: iz zemlje Hananske, da kupimo hrane. 8 Josif dakle pozna braæu svoju; ali oni njega ne poznaše. 9 I opomenu se Josif sanova koje je snio za njih; i reèe im: vi ste uhode; došli ste da vidite gdje je zemlja slaba. 10 A oni mu rekoše: nijesmo, gospodaru; nego sluge twoje doðoše da kupe hrane. 11 Svi smo sinovi jednoga èovjeka, pošteni ljudi, nigda nijesu sluge twoje bile uhode. 12 A on im reèe: nije istina, nego ste došli da vidite gdje je zemlja slaba. 13 A oni rekoše: nas je bilo dvanaest braæe, sluga twojih, sinova jednoga èovjeka u zemlji Hananskoj; i eno, najmlaði je danas kod oca našega, a jednoga nema više. 14 A Josif im reèe: kažem ja da ste vi uhode. 15 Nego hoæeu da se uvjerim ovako: tako živ bio Faraon, neæete izaæi odavde dokle ne dođe amo najmlaði brat vaš. 16 Pošljite jednoga između sebe neka dovede brata vaæega, a vi æete ostati ovdje u tamnici, pa æeu vidjeti je li istina što gorovite; inaæe ste uhode, tako živ bio Faraon! 17 I zatvorih u tamnicu na tri dana. 18 A treæi dan reèe im Josif: ako ste radi životu, ovo uèinite, jer se ja Boga bojim: 19 Ako ste pošteni ljudi, jedan brat između vas neka ostane u tamnici, a vi idite i odnesite žita koliko treba porodicama vašim. 20 Pa onda dovedite k meni najmlaðega brata svojega da se posvjedoèe rijeèi vaše i da ne izgignite. I oni uèiniše tako. 21 I rekoše jedan drugom: doista se ogrješismo o brata svojega, jer vidjesmo muku duše njegove kad nam se moljaše, pa ga se oglušimo; zato dođe na nas ova muka. 22 A Ruvim odgovori im govoreæi: nijesam li vam gororio: nemojte se griješiti

o dijete? ali me ne poslušaste; i zato se evo traži od pa što vam on kaže ono èinite. 56 I kad glad bješe nas krv njegova. 23 A oni ne znadiju da ih Josif po svoj zemlji, otvori Josif sve žitnice, i prodavaše razumije, jer se s njim razgovarahu preko tumaèa. 24 Misircima. I glad posta vrlo velika u zemlji Misirskoj. 57 I iz svih zemalja dolažahu u Misir k Josifu da kupuju; jer posta velika glad u svakoj zemlji. 25 I zapovjedi Josif da im naspu vreæe žita, pa i novce što je koji dao da metnu svakome u vreæeu, i da im dadu brašnjenice na put. I tako bi uèinjen. 26 I natovarivši žito svoje na magarce svoje otidoše. 27 A jedan od njih otvoriv svoju vreæeu da nahrani magarca svojega u jednoj gostonicu, vidje novce svoje ozgo u vreæi. 28 I reèe braæi svojoj: ja dobih natrag novce svoje, evo ih u mojoj vreæei. I zadrhrti srce u njima i uplašiše se govoreæi jedan drugome: što nam to uèini Bog? 29 I došavši k Jakovu ocu svojemu u zemlju Hanansku, priopovjediše mu sve što im se dogodi, govoreæi: 30 Oštro govoraše s nama èovjek, koji zapovijeda u onoj zemlji, i doèeka nas kao uhode. 31 A kad mu rekosmo: mi smo pošteni ljudi, nigda nijesmo bili uhode; 32 Bilo nas je dvanaest braæe, sinova oca našega; jednoga veæ nema, a najmlaði je danas kod oca našega u zemlji Hananskoj; 33 Reèe nam èovjek, koji zapovijeda u onoj zemlji: ovako æeu doznati jeste li pošteni ljudi: brata jednoga između sebe ostavite kod mene, a što vam treba za porodice vaše gladi radi, uzmite i idite. 34 Poslije dovedite k meni brata svojega najmlaðega, da se uvjerim da nijeste uhode nego pošteni ljudi; brata æeu vam vratiti, i moæi æete trgovati po ovoj zemlji. 35 A kad izruèivahu vreæe svoje, gle, svakome u vreæi bjehu u zavežljaju novci njegovi; i vidjevši zavežljaje novaca svojih uplašiše se i oni i otac im. 36 I reèe im Jakov otac njihov: potrste mi djecu; Josifa nema, Simeuna nema, pa hoæete i Venijamina da uzmete; sve se skupilo na me. 37 A Ruvim progovori i reèe ocu svojemu: dva sina moja ubij, ako ti ga ne dovedem natrag; daj ga u moje ruke, i ja æeu ti ga opet dovesti. 38 A on reèe: neæee iæi sin moj s varma, jer je brat njegov umro i on osta sam, pa ako bi ga zadesilo kako zlo na putu na koji æete iæi, svalili biste me stara s tugom u grob. (Sheol h7585)

43 Ali glad bješe vrlo velika u onoj zemlji. 2 Pa kad pojedoše žito koje bijahu donijeli iz Misira, reèe im otac: idite opet, i kupite nam malo hrane. 3 A Juda mu progovori i reèe: tvrdo nam se zarekao onaj èovjek govoreæi: neæete vidjeti lica mojega, ako ne bude s vama brat vaš. 4 Ako æeš pustiti s nama brata našega, iæi æemo i kupiæemo ti hrane. 5 Ako li neæee pustiti, neæemo iæi, jer nam je kazao onaj èovjek: neæete vidjeti lica mojega, ako ne bude

s vama brat vaš. 6 A Izrailj reče: što mi to zlo uèiniste mu se do zemlje. 7 A on ih zapita kako su, i reče: i kazaste èovjeku da imate još jednoga brata? 8 A kako je otac vaš stari, za koga mi govoriste? je li oni rekoše: èovjek je potanko raspitivao za nas i za jošte živ? 9 A oni rekoše: dobro je sluga tvoj, otac rod naš govoræci: je li vam jošte živ otac? imate li naš; još je živ. I pokloniše mu se. 10 A on pogledav još braæe? a mi mu odgovarasmu kako nas pitaše. vidje Venijamina brata svojega, sina matere svoje, Jesmo li mogli kako znati da æe kazati: dovedite i reče: je li vam to najmlaði brat vaš za kojega mi brata svojega? 11 I reče Juda Izrailju ocu svojemu: govoriste? I reče: Bog da ti bude milostiv, sinko! 12 A pusti dijete sa mnom, pa æemo se podignuti i otiaæi, Josifu goraše srce od ljubavi prema bratu svojemu, da ostanemo živi i ne pomremo i mi i ti i naša djeca. te brže potrazi gdje æe plakati, i ušav u jednu sobu 13 Ja ti se jamæim za nj, iz moje ga ruke išti; ako plaka onđe. 14 Poslijе umiv se izaðe, i ustežuæi se ti ga ne dovedem natrag i pred te ne stavim, da reče: dajte objed. 15 I donesoše njemu napose, i sam ti kriv dovijeka. 16 Da njesmo toliko oklijevali, njima napose, i Misircima koji objedovahu u njega do sada bismo se dva puta vratili. 17 Onda reče napose, jer ne mogahu Misirci jesti s Jevrejima, jer je Izrailj otac njihov: kad je tako, uèinite ovo: uzmitte to neèisto Misircima. 18 A sjeðahu pred njim stariji što najljepše ima u ovoj zemlji u svoje vreæe, i po starješinstvu svojem a mlaði po mladosti svojoj. I ponesite èovjeku onom dar: malo tamjana i malo zgledahu se od èuda. 19 I uzimajuæi jela ispred sebe meda, mirisava korijenja i smirne, urme i badema. 20 I slašte njima, i Venijamiu dopade pet puta više nego A novaca ponesite dvojinom, i uzmitte novce što bijahu drugima. I piše i napiše se s njim.

ozgo u vreæama vašim i odnesite natrag, može biti da je pogriješka. 21 I uzmitte brata svojega, pa ustanite i idite opet k onom èovjeku. 22 A Bog svemoguæi da vam da da naðete milost u onoga èovjeka, da vam pusti brata vašega drugoga i Venijamina; ako li ostanem bez djece, nek ostanem bez djece. 23 Tada uvezvi dare i novaca dvojinom, uvezvi i Venijamina, podigoše se i otidoše u Misir, i izaðoše pred Josifom. 24 A Josif kad vidje s njima Venijamina, reče èovjeku koji upravljaše kuæom njegovom: odvedi ove ljudi u kuæu, pa nakolji mesa i zgotovi, jer æe u podne sa mnom jesti ovi ljudi. 25 I uèini èovjek kako Josif reče, i uvede ljudi u kuæu Josifovu. 26 A oni se bojahu kad ih èovjek voðaše u kuæu Josifovu, i rekoše: za novce koji preðe bjehu metnuti u vreæe naše vodi nas, dokle smistiti kako æe nas okriviti, da nas zarobi i uzme naše magarce. 27 Pa pristupivši k èovjeku koji upravljaše kuæom Josifovom, progovoriše mu na vratima kuænim, 28 I rekoše: èuj, gospodaru; došli smo bili i preðe, i kupismo hrane; 29 Pa kad doðoðmo u jednu gostionicu i otvorimo vreæe, a to novci svakoga nas bijahu ozgo u vreæi njegovoj, novci naši na mjeru; i evo smo ih donijeli natrag; 30 A druge smo novce donijeli da kupimo hrane; ne znamo ko nam metnu novce naše u vreæe. 31 A on im reče: budite mirni, ne bojte se; Bog vaš i Bog oca vašega metnuo je blago u vreæe vaše; novci su vaši bili u mene. I izvede im Simeuna. 32 I uvede ih èovjek u kuæu Josifovu, i doneše im vode te oprase noge, i magarcima njihovijem položi. 33 I pripraviše dar èekajuæi dokle doðe Josif u podne, jer èuše da æe oni onđe objedovati. 34 I kad Josif doðe kuæi, iznesoše mu dar koji imahu kod sebe, i pokloniše

44 I zapovjedi Josif èovjeku što upravljaše kuæom njegovom govoræci: naspi ovijem ljudima u vreæe žita koliko mogu ponijeti, i svakome u vreæeu metni ozgo novce njegove. 2 I èašu moju, èašu srebrenu, metni najmlaðemu u vreæeu ozgo i novce za njegovo žito. I uèini kako mu Josif reče. 3 A ujutru kad svanu, otpustiše ljudi s magarcima njihovijem. 4 A kad izaðoše iz mjesta i još ne bijahu daleko, reče Josif èovjeku što upravljaše kuæom njegovom: ustani, idi brže za onijem ljudima, i kad ih stigneš reci im: zašto vraæate zlo za dobro? 5 Nije li to èaša iz koje piye moj gospodar? i neæelj po njoj zaciijelo poznati kakvi ste? zlo ste radili što ste to uèinili. 6 I on ih stiže, i reče im tako. 7 A oni mu rekoše: zašto govorиш, gospodaru, take rijeèi? Saèuvaj Bože da sluge tvoje uèine tako što! 8 Eno smo ti donijeli natrag iz zemlje Hananske novce koje naðosmo ozgo u vreæama svojim, pa kako bismo ukrali iz kuæe gospodara tvojega srebro ili zlato? 9 U kojega se između sluga tvojih naðe, onaj neka pogine, i svrh toga mi æemo biti robovi gospodaru mojemu. 10 A on reče: neka bude kako rekoste; ali u koga se naðe, onaj da mi bude rob, a vi ostali neæete biti krivi. 11 I brže poskidaše svi na zemlju vreæe svoje, i razdrijesiše svaki svoju vreæeu. 12 A on stade tražiti poèev od najstarijega, i kad doðe na najmlaðega, naðe se èaša u vreæi Venijaminovoj. 13 Tada razdrijesihe haljine svoje, i natovarivši svaki svoj tovar na svojega magarca vratiše se u grad. 14 I doðe Juda s braæom svojom Josifu u kuæu, dok on još bijaše kod kuæe, i padaše pred njim na zemlju. 15 A Josif im reče: šta ste to uèinili? zar nijeste znali da èovjek kao što sam ja može zaciijelo doznaæi? 16

Tada reèe Juda: šta da ti reèemo, gospodaru? šta A Josif reèe braæi svojoj: pristupite bliže k meni. I da govorimo? kako li da se pravdamo? Bog je otkrio pristupiš; a on reèe: ja sam Josif brat vaš, kojega zloèinstvo tvojih sluga. Evo, mi smo svi robovi tvoji, prodadoste u Misir. 5 A sada nemojte žaliti niti se gospodaru, i mi i ovaj u koga se našla èaša. 17 A kajati što me prodadoste ovamo, jer Bog mene posla Josif reèe: Božje saèuvaj! neæeu ja to; u koga se našla pred vama radi života vašega. 6 Jer je veæ dvije èaša on neka mi bude rob, a vi idite s mironocu godine dana glad u zemlji, a biæe još pet godina, svojemu. 18 Ali Juda pristupiv k njemu reèe: èu me, gdje neæe biti ni oranja ni žetve. 7 A Bog me posla gospodaru; dopusti da progovori sluga tvoj gospodaru pred vama, da vas saèuva na zemlji i da vam izbavi svojemu, i neka se gnjev tvoj ne raspali na slugu život izbavljanjem prevelikim. 8 I tako nijestete me vi tvojega, jer si ti kao sam Faraon. 19 Gospodar moj opravili ovamo nego sam Bog, koji me postavi ocem zapita sluge svoje govoreæi: imate li oca ili brata? 20 Faraonu i gospodarem od svega doma njegova i A mi rekosmo gospodaru svojemu: imamo stara oca i starješinom nad svom zemljom Misirskom. 9 Vratite brata najmlaðega, koji mu se rodi u starosti; a njegov se bræe k ocu mojemu i kažite mu: ovako veli sin je brat umro, i on osta sam od matere svoje, i otac ga tvoj Josif: Bog me je postavio gospodarem svemu pazi. 21 A ti reèe slugama svojim: dovedite mi ga Misiru, hodi k meni, nemoj oklijevati. 10 Sjedjeæeš da ga vidim svojim oèima. 22 I rekosmo gospodaru u zemlji Gesemskoj i biæeš blizu mene, ti i sinovi svojemu: neæe moæei dijete ostaviti oca svojega; da tvoji i sinovi sinova tvojih, i ovce tvoje i goveda tvoja i ostavi oca svojega, odmah æe otac umrijeti. 23 A što je god tvoje. 11 I ja æeu te hraniæi onđe, jer æe ti reèe slugama svojim: ako ne doðe s vama brat još pet godina biti glad, da ne pogineš od gladi ti vaš najmlaði, neæete više vidjeti lica mojega. 24 i dom tvoj i što je god tvoje. 12 A eto vidite oèima A kad se vratismo k sluzi tvojemu a ocu mojemu, svojima, i brat moj Venijamin svojima oèima, da kazasmo mu rijeèi gospodara mojega. 25 Poslije vam ja iz usta govorim. 13 Kažite ocu mojemu svu reèe nam otac: idite opet, kupite nam hrane. 26 A mi slavu moju u Misiru i što ste god vidjeli; pohitajte i rekoshmo: ne moæemo iæi, osim ako bude brat naš dovedite ovamo oca mojega. 14 Tada pade oko vrata najmlaði s nama, onda æemo iæi, jer ne moæemo Venijaminu bratu svojemu i plaka. I Venijamin plaka o vidjeti lica onoga èovjeka, ako ne bude s nama brat vratu njegovu. 15 I izljubi svu braæeu svoju i isplaka naš najmlaði. 27 A sluga tvoj, otac moj, reèe nam: se nad njima. Potom se braæea njegova razgovarahu znate da mi je žena rodila dva sina. 28 I jedan od s njim. 16 I èu se glas u kuæi Faraonovoj, i rekoæe: njih otide od mene, i rekoh: zaciæelo ga je raskinula doðoše braæea Josifu. I milo bi Faraonu i slugama zvjerka; i do sada ga ne vidjeh. 29 Ako i ovoga njegovijem; 17 I reèe Faraon Josifu: kaži braæei svojoj: odvedete od mene i zadesi ga kakvo zlo, svaliæete ovako uèinite: natovarite magarce svoje, pa idite i me stara u grob s tugom. (Sheol h7585) 30 Pa sada da vratite se u zemlju Hanansku, 18 Pa uzmitre oca otidem k sluzi tvojemu, ocu svojemu, a ovo dijete svojega i èeljad svoju, i doðite k meni, i daæeu vam da ne bude s nama, kako je duša onoga vezana za najbolje što ima u zemlji Misirskoj, i ješæete najbolje dušu ovoga, 31 Umrijeæe kad vidi da nema djeteta, obilje ove zemlje. 19 A ti im zapovjedi: ovako uèinite: te æe sluge tvoje svaliti staroga slugu tvojega a oca uzmitre sa sobom iz zemlje Misirske kola za djecu svojega s tugom u grob. (Sheol h7585) 32 A tvoj se sluga svoju i za žene svoje, i povezite oca svojega i doðite podjemèeo za dijete ocu svojemu rekav: ako ti ga ne ovamo; 20 A na pokuæstvo svoje ne gledajte, jer dovedem natrag, da sam kriv ocu svojemu dovjeka. što ima najbolje u svoj zemlji Misirskoj vaše je. 21 I 33 Zato neka sluga tvoj ostane mjesto djeteta da bude sinovi Izrailjevi uèiniše takо; i Josif im dade kola po rob gospodaru mojemu a dijete neka ide s braæeom zapovijesti Faraonovoj; dade im i brašnjenice na put. svojom. 34 Jer kako bih se vratio k ocu svojemu bez 22 I svakome dade po dvoje haljine, a Venijaminu dade djeteta, da gledam jade koji bi mi oca zadesili?

45 Tada Josif ne moguæei se uzdržati pred ostalima koji stajahu oko njega, povika:izaðite svi napolje.

Tako ne osta niko kod njega kad se Josif pokaza braæi svojoj. 2 Pa briznu plakati tako da èuše Misirci, èu i dom Faraonov. 3 I reèe Josif braæi svojoj: ja sam Josif; je li mi otac još u životu? Ali mu braæea ne mogahu odgovoriti, jer se prepadoše od njega. 4

posla još deset magaraca natovarenijeh najljepšijeh stvari što ima u Misiru, i deset magarica natovarenijeh žita i hljeba i jestiva ocu na put. 24 Tako opravi braæeu svoju, i poðoše; i reèe im: nemojte se koriti putem. 25 Tako se vratiše iz Misira, i doðoše u zemlju Hanansku k Jakovu ocu svojemu. 26 I javiše mu i rekoh: još je živ Josif, i zapovjeda nad svom zemljom Misirskom. A u njemu srce prenemože, jer im ne vjerovaše. 27

Ali kad mu kazaše sve riječi Josifove, koje im je Josif rekao, i vidje kola, koja posla Josif po oca, tada oživje duša doma Jakovljeva, što dođoše u Misir, bješe duh Jakova oca njihova; **28** I reče Izrailj: dosta mi je kad je još živ sin moj Josif; idem da ga vidim dokle nijesam umro.

46 Tada pođe Izrailj sa svijem što imaše, i došav u Virsaveju prinese žrtvu Bogu oca svojega Isaka. **2** I Bog reče Izrailju noæeu u utvari: Jakove! Jakove! A on odgovori: evo me. **3** I Bog mu reče: ja sam Bog, Bog oca tvojega; ne boj se otiai u Misir; jer æeu ondje naèiniti od tebe narod velik. **4** Ja æeu iæi s tobom u Misir, i ja æeu te odvesti onamo, i Josif æee metnuti ruku svoju na oei tvoje. **5** I pođe Jakov od Virsaveje; i sinovi Izrailjevi posadiše Jakova oca svojega i djecu svoju i žene svoje na kola koja posla Faraon po nj. **6** I uzeše stoku svoju i blago svoje što bijahu stekli u zemlji Hananskoj; i dođoše u Misir Jakov i sva porodica njegova. **7** Sinove svoje i sinove

sinova svojih, kæeri svoje i kæeri sinova svojih, i svu porodicu svoju dovede sa sobom u Misir. **8** A

ovo su imena djece Izrailjeve što dođoše u Misir: i sa svijem što imaju dođoše iz zemlje Hananske, Jakov i sinovi njegovi. Prvenac Jakovljev Ruvim; i evo ih u zemlji Gesemskoj. **2** I uzev nekolicinu

9 I sinovi Ruvimovi: Enoh, Faluj, Esron i Harmija. braæee svoje, pet ljudi, izvede ih pred Faraona. **3** A

10 A sinovi Simeunovi: Jemuilo, Jamin, Aod, Jahin, Soar i Saul, sin jedne Hananejke. **11** Sinovi Levijevi: A oni rekoše Faraonu: pastiri su sluge tvoje, i mi i Girson, Kat i Merarije. **12** Sinovi Judini: Ir, Avnan, Silom, Fares i Zara; a umrli bjehu Ir i Avnan u zemlji Faraon reče braæi njegovo: kakvu radnju radite?

Soar i Saul, sin jedne Hananejke. **11** Sinovi Levijevi: A oni rekoše Faraonu: pastiri su sluge tvoje, i mi i Girson, Kat i Merarije. **12** Sinovi Judini: Ir, Avnan, Silom, Fares i Zara; a umrli bjehu Ir i Avnan u zemlji Faraon reče braæi njegovo: kakvu radnju radite?

13 Sinovi Isaharovi: Tola, Fuva, Jov i Simron. **14** a sada dopusti da žive u zemlji Gesemskoj sluge Sinovi Zavulonovi: Sered, Alon, i Ahojilo. **15** To su sinovi Lijini, koje rodi Jakovu u Padan-Aramu, i jošte dođoše k tebi; **6** U tvojoj je vlasti zemlja Misirska; na Dina kæi njegova. Svega duša, sinova njegovih i

na najboljem mjestu u ovoj zemlji naseli oca svojega i kæeri njegovih bješe trideset i tri. **16** Sinovi Gadovi: braæeu svoju, neka žive u zemlji Gesemskoj; i ako Sifon, Agije, Sunije, Esvon, Irije, Arodije i Arilije. **17** koje znaš između njih da su vrijedni ljudi, postavi ih

Sinovi Asirovi: Jenma, Jesva, Jesvija i Verija, i sestra nad mojom stokom. **7** Poslije dovede Josif i Jakova njihova Sara. A sinovi Verijini Hovor i Melhilo. **18** To oca svojega i izvede ga pred Faraona, i blagoslovi su sinovi Zelfe, koju dade Lavan Liji kæeri svojoj, i Jakov Faraona. **8** A Faraon reče Jakovu: koliko ti ona ih rodi Jakovu, šesnaest duša. **19** A sinovi Rahilje oca svojega i izvede ga pred Faraona, i Jakov Faraona.

20 A Josifu se sto i trideset godina, kako sam došljak. Malo je dana rodiše u Misiru od Asenete kæeri Potifere sveštenika života mojega i zli su bili, niti stižu vijeka otaca mojih, Onskoga: Manasija i Jefrem. **21** A sinovi Venijaminovi: koliko su oni živjeli. **10** I blagosloviv Jakov Faraona Vela, Veher, Asvil, Gira, Naman, Ihije, Ros, Mupim, otide od Faraona. **11** A Josif naseli oca svojega i Upim i Arad. **22** To su sinovi Rahiljini što se rodiše braæeu svoju, i dade im dobro u zemlji Misirske na Jakovu, svega èetrnaest duša. **23** I sin Danov: Asom. najboljem mjestu te zemlje, u zemlji Rameskoj, kao

24 A sinovi Neftalimovi: Asilo, Gunije, Jeser i Silim. što zapovjedi Faraon. **12** I hranjaše Josif hljebom

25 To su sinovi Vale, koju dade Lavan Rahilji kæeri oca svojega i braæeu svoju i sav dom oca svojega svojoj i ona ih rodi Jakovu; svega sedam duša. **26** A do najmanjega. **13** Ali nesto hljeba u svoj zemlji, jer svega duša što dođoše s Jakovom u Misir i izadoše glad bijaše vrlo velika, i uzmuëi se zemlja Misirska od bedara njegovih, osim žena sinova Jakovljevih, i zemlja Hananska od gladi. **14** I pokupi Josif sve

svega duša bješe šezdeset i šest. **27** I dva sina novce što se nalažahu po zemlji Misirske i po zemlji

Hananskoj za žito koje kupovahu, i slagaše novce u kuæeu Faraonovu. **15** A kad nesta novaca u zemlji dolaziti k Josifu govoreæi: daj nam hleba; zašto da ide k tebi. A Izrailj se okrijepe, te sjede na postelji mremo kod tebe, što novaca nema? **16** A Josif im svojoj. **3** I reèe Jakov Josifu: Bog svemoguæi javi se govoraæe: dajte stoku svoju, pa æeu vam dati hleba meni u Luzu u zemlji Hananskoj, i blagoslovi me; **4** za stoku, kad je nestalo novaca. **17** I dovoðahu stoku I reèe mi: uèiniæeu te da narasteš i namnoži se; i svoju k Josifu, i Josif im davaše hleba za konje i za uèiniæeu od tebe mnoštvo naroda, i daæeu zemlju ovu ovce i za goveda i za magarce. Tako ih prehrani onu sjemenu tvojemu nakon tebe da je njihova dovijeka. godinu hlebom za svu stoku njihovu. **18** A kad proðe **5** Sada dakle dva sina tvoja, što ti se rodiše u zemlji ona godina, stadoše opet dolaziti k njemu druge Misirske prije nego doðoh k tebi u Misir, moji su, godine govoreæi: ne možemo tajiti od gospodara Jefrem i Manasija kao Ruvim i Simeun neka budu svojega, ali je novaca nestalo, i stoka koju imasmo u moji. **6** A djeca koju rodiš poslige njih, neka budu tvoja našega je gospodara; i nije ostalo ništa da donešemo i neka se po imenu braæe svoje zovu u našljedstvu gospodaru svojemu osim tjelesa naših i njiva naših. svojem. **7** Jer kad se vratih iz Padana, umrije mi **19** Zašto da mremo na tvoje oèi? evo i nas i naših Rahilja u zemlji Hananskoj na putu, kad bješe još njiva; kupi nas i njive naše za hleb, da s njivama malo do Efrate; i pogreboh je na putu u Efratu, a to svojim budemo robovi Faraonu, i daj žita da ostanemo je Vitlejem. **8** A vidjev Izrailj sinove Josifove, reèe: živi i ne pomremo i da zemlja ne opusti. **20** Tako ko su ovi? **9** A Josif reèe ocu svojemu: moji sinovi, pokupova Josif Faraonu sve njive u Misiru, jer Misirci koje mi Bog dade ovdje. A on reèe: dovedi ih k meni, prodavahu svaki svoju njivu, kad glad uze jako mah da ih blagoslovim. **10** A oèi bjehu Izrailju otežale među njima. I zemlja posta Faraonova. **21** A narod od starosti, te ne moguæe dobro vidjeti. A kad mu preseli u gradove od jednoga kraja Misira do drugoga. ih privede, cjeлиva ih i zagrli. **11** I reèe Izrailj Josifu: **22** Samo ne kupi svešteničkih njiva; jer Faraon odredi nijesam mislio da æeu vidjeti lice tvoje; a gle, Bog mi dio sveštenicima, i hranjahu se od svojega dijela, koji dade da vidim i porod tvoj. **12** A Josif odmaæe ih od im dade Faraon, te ne prodaše svojih njiva. **23** A koljena njegovih i pokloni se licem do zemlje. **13** Pa Josif reèe narodu: evo kupih danas vas i njive vaše ih uze Josif obojicu, Jefrema sebi s desne strane a Faraonu; evo vam sjemena, pa zasijte njive. **24** A Izrailju s lijeve, Manasiju pak sebi s lijeve strane a što bude roda, daæete peto Faraonu, a èetiri dijela Izrailju s desne; i tako ih primaæe k njemu. **14** A Izrailj neka budu vama za sjeme po njivama i za hranu pruživ desnu ruku svoju metnu je na glavu Jefremu vama i onijema koji su po kuæama vašim i za hranu mlaðemu, a lijevu na glavu Manasiji, tako namjestiv djeci vašoj. **25** A oni rekoše: ti si nam život saèuvao; ruke navlaš, ako i jest Manasija bio prvenac. **15** I neka naðemo milost pred gospodarem svojim da blagoslovi Josifa govoreæi: Bog, kojemu su svagda budemo robovi Faraonu. **26** I postavi Josif zakon ugaðali oci moji Avram i Isak, Bog, koji me je hranio do današnjega dana za njive Misirske da se daje otkako sam postao do današnjega dana, **16** Anđeo, peto Faraonu; samo njive sveštenice ne postaše koji me je izbavljao od svakoga zla, da blagoslovi Faraonove. **27** A djeca Izrailjeva življahu u zemlji djecu ovu, i da se po mojemu imenu i po imenu Misirske u kraju Gesemskom, i držahu ga, i narodiše otaca mojih Avrama i Isaka prozovu, i da se kao ribe se i namnoži se veoma. **28** I Jakov pozivje u zemlji namnože na zemlji! **17** A Josif kad vidje gdje otac Misirske sedamnaest godina; a svega bi Jakovu sto i metnu desnu ruku svoju na glavu Jefremu, ne bi mu èetrdeset i sedam godina. **29** A kad se približi vrijeme milo, pa uhvati za ruku oca svojega da je premesti s Izrailju da umre, dozva sina svojega Josifa, i reèe glave Jefremove na glavu Manasijinu. **18** I reèe Josif mu: ako sam našao milost pred tobom, metni ruku ocu svojemu: ne tako, oèe; ovo je prvenac, metni svoju pod stegno moje, i uèini mi milost i vjeru, nemoj desnicu njemu na glavu. **19** Ali otac njegov ne htje, me pogrepsti u Misiru; **30** Nego neka ležim kod otaca nego reèe: znam, sine, znam; i od njega æee postati svojih; i ti me odnesi iz Misira i pogrebi me u grobu narod, i on æee biti velik; ali æee mlaði brat njegov njihovu. A on reèe: uèiniæeu kako si kazao. **31** I reèe biti veæi od njega, i sjeme æee njegovo biti veliko mu Jakov: zakuni mi se. I on mu se zakle. I pokloni mnoštvo naroda. **20** I blagoslovi ih u onaj dan i reèe: se Izrailj preko uzglavlja od odra svojega. tobom æee Izrailj blagosiliti govoreæi: Bog da te uèini kao Jefrema i kao Manasiju. Tako postavi Jefrema pred Manasiju. **21** Poslije reèe Izrailj Josifu: evo ja æeu

skoro umrijeti; ali æe Bog biti s vama i odvešæe vas opet u zemlju otaca vaših. 22 I ja ti dajem jedan dio više nego braæi tvojoj, koji uzeh iz ruku Amorejskih maæem svojim i lukom svojim.

49 Poslije sazva Jakov sinove svoje i reèe: skupite se da vam javim šta æe vam biti do pošljetka.

2 Skupite se i poslušajte, sinovi Jakovljevi, poslušajte Izrailja oca svojega. 3 Ruvime, ti si prvenac moj, kriješto moja i poèetak sile moje; prvi gospodstvom i prvi snagom. 4 Navro si kao voda; neæeš biti prvi; jer si stao na postelju oca svojega i oskvrnio je legav na nju. 5 Simeun i Levije, braæea, maæevi su im oružje nepravdi. 6 U tajne njihove da ne ulazi duša moja, sa zborom njihovijem da se ne sastavlja slava moja; jer u gnjevu svojem pobiše ljudi, i za svoje veselje pokidaše volove. 7 Proklet da je gnjev njihov, što bješe nagao, i ljutina njihova, što bješe žestoka; razdijeliæu ih po Jakovu, i rasuæeu ih po Izraelju. 8

Juda, tebe æe hvaliti braæea twoja, a ruka æe ti biti za vratom neprijateljima twojim, i klanjaæe ti se sinovi oca twojega. 9 Laviæu Juda! s plijena si se vratio,

sine moj; spusti se i leže kao lav i kao luti lav; ko æe ga probuditi? 10 Palica vladalaæka neæee se odvojiti od Jude niti od nogu njegovijeh onaj koji postavlja

zakon, dokle ne doðe onaj kome pripada, i njemu æe se pokoravati narodi. 11 Veže za èokot magare

svoje, i za plemenitu lozu mlade od magarice svoje; u vinu pere haljinu svoju i ograæe svoj u soku od grožđa.

12 Oèi mu se crvene od vina i zubi bijele od mljeka.

13 Zavulon æe živjeti pokraj mora i gdje

pristaju laðe, a meða æe mu biti do Sidona. 14 Isah

zakleo govoreæi: ako u domu našao milost pred vama, govorite Faraonu i

grožda. 15 I vidjev recite: 5 Otac me je moj zakleo

govoreæi: evo, ja æu od zemlji Misirske, stazi, koja ujeda konja za kièicu, te pada konjik

16 Dan æe je zakleo. 7 I otide Josif da pogrebe oca svojega; i

suditi svojemu narodu, kao jedno izmeðu plemena

A Gad, njega æe vojska svladati; ali æe najposlije on

17 Dan æe biti zmija na putu i guja na doma njegova i

18 Gospode, tebe èekam da me izbavi. 19 njegova; samo djecu svoju i ovce svoje i goveda

20 U Asira æe biti obilata hrana, i on æe

21 Neftalim je košuta puštena, kad doðoše na gumnu Atadovo,

22 Josif je rodna grana, Jordana, plakaše ondje mnogo i vrlo tužno; i Josif

rodna grana kraj izvora, kojoj se ogranci raširiše

23 Ako ga i ucvijeliše ljuto i strijelaše na

24 Opet osta jak gumnu Atadovu, rekoše: u velikoj su žalosti Misirci.

luk njegov i ojaæeše mišice ruku njegovijeh od ruku

25 Od silnoga Boga oca twojega, koji æe ti

bezdana, blagoslovima od dojaka i od materice. 26 Blagoslovi oca twojega nadvisiše blagoslove mojih starijeh svrh brda vjeèenijeh, neka budu nad glavom Josifovom i nad tijemnom odvojenoga izmeðu braæe.

27 Venijamin je vuk grabljivi, jutrom jede lov, a veèerom dijeli plijen. 28 Ovo su dvanaest plemena Izraeljevh, i ovo im otac izgovori kad ih blagoslovi, svako blagoslovom njegovijem blagoslovi ih. 29 Potom im zapovjedi i reèe im: kad se pribereš k rodu svojemu, pogrebite me kod otaca mojih u peæini koja je na njivi Efrona Hetejina, 30 U peæini koja je na njivi Makpelskoj prema Mamriju u zemlji Hananskoj, koju kupi Avram s njivom u Efrona Hetejina da ima svoj grob. 31 Ondje pogreboše Avrama i Saru

ženu njegovu, ondje pogreboše Isaka i Reveku ženu njegovu, i ondje pogreboh Liju. 32 A kupljena je njiva i peæina na njoj u sinova Hetovijeh. 33 A kad izgovori

Jakov zapovjesti sinovima svojim, diže noge svoje na postelju, i umrije, i pribran bi k rodu svojemu.

50 Tada Josif pade na lice ocu svojemu, i plaka

nad njim cijelujuæi ga. 2 I zapovjedi Josif slugama svojim ljekarima da mirisima pomažu oca

njegova; i ljekari pomazaše mirisima Izraelja. 3 I

od Jude niti od nogu njegovijeh onaj koji postavlja navrši mu se èetrtdeset dana, jer toliko dana treba

zakon, dokle ne doðe onaj kome pripada, i njemu onjem koje pomažu mirisima; i plakaše za njim Misirci sedamdeset dana. 4 A kad proðoše žalosni dani,

reèe Josif domaænjima Faraonovijem govoreæi: ako u vinu pere haljinu svoju i ograæe svoj u soku od sam našao milost pred vama, govorite Faraonu i

grožda. 5 Otac me je moj zakleo govoreæi: evo, ja æu od mlijeka. 6 A

od mlijeka. 13 Zavulon æe živjeti pokraj mora i gdje

pristaju laðe, a meða æe mu biti do Sidona. 14 Isah

zakleo govoreæi: ako u vinu pere haljinu svoju i ograæe svoj u soku od grožđa. 7 I otide Josif da pogrebe oca svojega; i

suditi svojemu narodu, kao jedno izmeðu plemena

8 I sav dom Josifov i braæea njegova i dom oca

nauznako. 18 Gospode, tebe èekam da me izbavi. 19 njegova; samo djecu svoju i ovce svoje i goveda

20 U Asira æe biti obilata hrana, i on æe

21 Neftalim je košuta puštena, kad doðoše na gumnu Atadovo,

22 Josif je rodna grana, Jordana, plakaše ondje mnogo i vrlo tužno; i Josif

rodna grana kraj izvora, kojoj se ogranci raširiše

23 Ako ga i ucvijeliše ljuto i strijelaše na

24 Opet osta jak gumnu Atadovu, rekoše: u velikoj su žalosti Misirci.

luk njegov i ojaæeše mišice ruku njegovijeh od ruku

25 Od silnoga Boga oca twojega, koji æe ti

26 Blagoslovi oca twojega nadvisiše blagoslove mojih

starijeh svrh brda vjeèenijeh, neka budu nad glavom Josifovom i nad tijemnom odvojenoga izmeðu braæe.

27 Venijamin je vuk grabljivi, jutrom jede lov, a veèerom dijeli plijen. 28 Ovo su dvanaest plemena

Izraeljevh, i ovo im otac izgovori kad ih blagoslovi, svako blagoslovom njegovijem blagoslovi ih. 29 Potom im zapovjedi i reèe im: kad se pribereš k rodu

svojemu, pogrebite me kod otaca mojih u peæini koja je na njivi Efrona Hetejina, 30 U peæini koja je na njivi Makpelskoj prema Mamriju u zemlji Hananskoj, koju kupi Avram s njivom u Efrona Hetejina da ima svoj grob. 31 Ondje pogreboše Avrama i Saru

ženu njegovu, ondje pogreboše Isaka i Reveku ženu njegovu, i ondje pogreboh Liju. 32 A kupljena je njiva i peæina na njoj u sinova Hetovijeh. 33 A kad izgovori

Jakov zapovjesti sinovima svojim, diže noge svoje na postelju, i umrije, i pribran bi k rodu svojemu.

Efrona Hetejina prema Mamriji. **14** I pogrebavši oca svojega vratи se Josif u Misir i braæea njegova i svi koji bijahu izaæli s njim da pogrebu oca njegova. **15** A braæea Josifova videæi gdje im otac umrije, rekoše: može biti da se Josif srdi na nas, pa æe nam se osvetiti za sve zlo što mu uèinismo. **16** Zato poruèiše Josifu: otac tvoj zapovjedi na smrti i reèe: **17** Ovako kažite Josifu: molim te, oprosti braæei svojoj bezakonje i grijeh, što ti pakostiše; sada oprosti bezakonje slugama Boga oca tvojega. A Josif zaplaka se kad mu to rekoše. **18** Poslije doðoše i braæea njegova i padoše pred njim i rekoše: evo smo sluge tvoje. **19** A Josif im reèe: ne bojte se, zar sam ja mjesto Boga? **20** Vi ste mislili zlo po me, ali je Bog mislio dobro, da uèini što se danas zbiva, da se saèeva u životu mnogi narod. **21** Ne bojte se dakle; ja æeu hraniti vas i vašu djecu. Tako ih utješi i oslobođi. **22** Tako življaše Josif u Misiru s domom oca svojega, i poživje sto i deset godina. **23** I vidje Josif sinove Jefremove do treæega koljena; i sinovi Mahira sina Manasijina rodiše se i odrastoše na koljenima Josifovjem. **24** I reèe Josif braæei svojoj: ja æeu skoro umrijeti; ali æe vas zacijelo Bog pohoditi, i izvešæe vas iz ove zemlje u zemlju za koju se zakleo Avramu, Isaku i Jakovu. **25** I zakle Josif sinove Izrailjeve i reèe: zaista æe vas pohoditi Bog; a vi onda odnesite kosti moje odavde. **26** Potom umrije Josif, a bješe mu sto i deset godina; i pomazavši ga mirisima metnuše ga u kovèeg u Misiru.

Izlazak

1 Ovo su imena sinova Izrailjevih koji dođoše u Misir, dođoše s Jakovom, svaki sa svojom porodicom: **2** Ruvim, Simeun, Levije i Juda, **3** Isahar, Zavulon i Venijamin, **4** Dan i Neftalim, Gad i Asir. **5** A svega bijaše ih od bedara Jakovljevih sedamdeset duša s Josifom, koji bješe u Misiru. **6** A Josif umrije i sva braëa njegova i sav onaj naraštaj. **7** I sinovi Izrailjevi narodiše se i umnožiše se, i napredovaše i osiliše veoma, da ih se zemљa napuni. **8** Tada nasta nov car u Misiru, koji ne znadijaše za Josifa; **9** I reëe narodu svojemu: gle, narod sinova Izrailjevih veæi je i silniji od nas. **10** Nego hajde mudro da postupamo s njima, da se ne množe, i kad nastane rat da ne pristanu s neprijateljima našim i ne udare na nas i ne otidu iz zemlje. **11** I postavise nad njima nastojnike da ih muëe teškim poslovima; i graðaše narod Izrailjev Faraonu gradove Pitom i Ramesu. **12** Ali što ga više muèahu to se više množaše i napredovaše, da se grožahu od sinova Izrailjevih. **13** I žestoko nagonjahu Misirci sinove Izrailjeve na poslove, **14** I zagrevihu im život teškim poslovima, blatom i opekama i svakim radom u polju, i svakim drugim poslom, na koji ih žestoko nagonjahu. **15** I još zapovjedi car Misirski babicama Jevrejskim, od kojih jednoj bješe ime Sefora a drugoj Fuva, **16** I reëe: kad babièete Jevrejke, i u poroðaju vidite da je muško, ubijte ga, a kad bude žensko, nek ostane živo. **17** Ali se babice bojahu Boga, i ne èinjahu kako im reëe car Misirski, nego ostavljahu djecu u životu. **18** A car Misirski dozva babice, i reëe im: zašto to èinite, te ostavljate u životu mušku djecu? **19** A babice rekoše Faraonu: Jevrejke nisu kao žene Misirke; jaëe su; dok im dođe babica, one veæ rode. **20** I Bog uèini dobro babicama; i narod se umnoži i osili veoma; **21** I što se babice bojahu Boga, naëini im kuæe. **22** Tada zapovjedi Faraon svemu narodu svojemu govoreæi: svakoga sina koji se rodi bacite u vodu, a kæeri sve ostavljajte u životu.

2 A neko od plemena Levijeva otide i oženi se kæerju Levijevom. **2** I ona zatrudnje i rodi sina; i videæi ga lijepa krijaše ga tri mjeseca. **3** A kad ga ne može više kriti, uze kovèežia od site, i obli ga smolom i paklinom, i metnu dijete u nj, i odnesne ga u trsku kraj rijeke. **4** A sestra njegova stade podalje da vidi šta æe biti od njega. **5** A kæi Faraonova dođe da se kupa u rijeci, i djevojke njezine hodahu kraj rijeke; i ona ugleda kovèežia u trsci, i posla dvorkinju svoju te ga izvadi. **6** A kad otvori, vidje dijete, i gle,

dijete plakaše; i sažali joj se, i reëe: to je Jevrejsko dijete. **7** Tada reëe sestra njegova kæeri Faraonovo: hoæeš li da idem da ti dozovem dojkinju Jevrejku, da ti doji dijete? **8** A kæi Faraonova reëe joj: idi. I otide djevojëica, i dozva mater djetinju. **9** I kæi Faraonova reëe joj: uzmi ovo dijete, i odoj mi ga, a ja æeu ti platiti. I uze žena dijete i odoj ga. **10** A kad dijete odraste, odvede ga ka kæeri Faraonovo, a ona ga posini; i nadjede mu ime Mojsije govoreæi: jer ga iz vode izvadih. **11** I kad Mojsije bijaše velik, izide k braæei svojoj, i gledaše nevolju njihovu. I vidje gdje nekakav Misirac bije èovjeka Jevrejina između braæe njegove. **12** I obazrev se i tamo i amo, kad vidje da nema nikoga, ubi Misirca, i zakopa ga u pijesak. **13** I sjutradan izide opet, a to se dva Jevrejina svaðahu, i reëe onomu koji èinjaja krivo: zašto biješ bližnjega svojega? **14** A on reëe: ko je tebe postavio knezom i sudijom nad nama? hoæeš li da me ubiješ kao što si ubio Misirca? Tada se Mojsije uplaši i reëe: zaista se doznalo. **15** I Faraon èuv za to tražaše da pogubi Mojsija. Ali Mojsije pobježe od Faraona i dođe u zemlju Madijamsku, i sjede kod jednoga studenca. **16** A sveštenik Madijamski imaše sedam kæeri, i one dođoše i stadoše zahvatati vodu i naljevati u pojila da napoje stado oca svojega. **17** A dođoše pastiri, i otjeraše ih; a Mojsije usta i odbrani ih, i napoji im stado. **18** I one se vratiše k ocu svojemu Raguiulu; a on reëe: što se danas tako brzo vratiste? **19** A one rekoše: jedan Misirac odbrani nas od pastira, i nali nam i napoji stado. **20** A on reëe kæerima svojim: pa gdje je? zašto ostaviste toga èovjeka? zovite ga da jede. **21** I Mojsije se skloni da živi kod onoga èovjeka, i on dade Mojsiju kæer svoju Seforu. **22** I ona rodi sina, i on mu nadjede ime Girsam, jer sam, reëe, došljak u zemlji tuđoj. **23** A poslije mnogo vremena umrije car Misirski; i uzdisahu od nevolje sinovi Izrailjevi i vikahu; i vika njihova radi nevolje dođe do Boga. **24** I Bog èuv uzdisanje njihovo, i opomenu se Bog zavjeta svojega s Avramom, s Isakom i s Jakovom. **25** I pogleda Bog na sinove Izrailjeve, i vidje ih.

3 A Mojsije pasijaše stado Jotoru tastu svojemu, svešteniku Madijamskomu, i odvede stado preko pustinje, i dođe na goru Božiju Horiv. **2** I javi mu se anđeo Gospodnj u plamenu ognjenom iz kupine. I pogleda, a to kupina ognjem gori a ne sagorijeva. **3** I Mojsije reëe: idem da vidim tu utvaru veliku, zašto ne sagorijeva kupina. **4** A Gospod kad ga vidje gdje ide da vidi, viknu ga Bog iz kupine, i reëe: Mojsije! Mojsije! A on odgovori: evo me. **5** A Bog reëe: ne idi ovamo. Izuj obuæeu svoju s nogu svojih, jer je mjesto

gdje stojiš sveta zemlja. 6 Još reče: ja sam Bog oca ruci? A on odgovori: štap. 3 A Bog mu reče: baci ga tvojega, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljev. A na zemlju. I baci ga na zemlju, a on posta zmija. I Mojsije zakloni lice svoje, jer ga strah bijaše gledati u Mojsije pobježe od nje. 4 A Gospod reče Mojsiju: Boga. 7 I reče Gospod: dobro vidjeh nevolju naroda pruži ruku svoju, pa je uhvati za rep. I pruži ruku svojega u Misiru, i ēuh viku njegovu od zla koje mu svoju, i uhvati je, i opet posta štap u ruci njegovoj. 5 ēine nastojnici, jer poznah muku njegovu. 8 I siđoh To uēini, reče Bog, da vjeruju da ti se javio Gospod da ga izbavim iz ruku Misirske, i da ga izvedem iz Bog otaca njihovih, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog one zemlje u zemlju dobru i prostranu, u zemlju gdje Jakovljev. 6 I opet mu reče Gospod: turi sada ruku mljeko i med teće, na mjesto gdje su Hananeji i Heteji svoju u njedra svoja. I on turi ruku svoju u njedra i Amoreji i Ferezeji i Jeveiji i Jevuseji. 9 I sada evo svoja; a kad je izvadi iz njedara, a to ruka mu gubava, vika sinova Izrailjevih doće preda me, i vidjeh muku, bijela kao snijeg. 7 A Bog mu reče: turi opet ruku kojom ih muše Misirci. 10 Sada hajde da te pošljem k svoju u njedra svoja. I opet turi ruku svoju u njedra Faraonu, da izvedeš narod moj, sinove Izraeljeve, iz svoja; a kad je izvadi iz njedara, a to opet postala kao Misira. 11 A Mojsije reče Bogu: ko sam ja da idem i ostalo tijelo njegovo. 8 Tako, reče Bog, ako ti ne k Faraonu i da izvedem sinove Izraeljeve iz Misira? uzvjeruju i ne poslušaju glasa tvojega za prvi znak, 12 A Bog mu reče: ja æeu biti s tobom, i ovo neka ti poslušaæe za drugi znak. 9 Ako li ne uzvjeruju ni za bude znak da sam te ja poslao: kad izvedeš narod iz ta dva znaka i ne poslušaju glasa tvojega, a ti zahvatи Misira, služiæete Bogu na ovoj gori. 13 A Mojsije reče vode iz rijeke, i prolij na zemlju, i pretvoriae se voda Bogu: evo, kad otidem k sinovima Izraeljevijem, pa im koju zahvatи rijeke, i provræi æe se u krv na zemlji. reèem: Bog otaca vaših posla me k vama, ako mi 10 A Mojsije reče Gospodu: molim ti se, Gospode, reku: kako mu je ime? Šta æeu im kazati? 14 A Gospod nijesam rjeèit èovjek, niti sam prije bio niti sam otkako reče Mojsiju: ja sam onaj što jest. I reče: tako æeš si progovorio sa slugom svojim, nego sam sporijeh kazati sinovima Izraeljevijem: koji jest, on me posla k usta i spora jezika. 11 A Gospod mu reče: ko je dao vama. 15 I opet reče Bog Mojsiju: ovako kaži sinovima usta èovjeku? ili ko može stvoriti nijema ili gluha ili Izraeljevijem: Gospod Bog otaca vaših, Bog Avramov, okata ili slijepa? zar ne ja, Gospod? 12 Iđi dakle, ja Bog Isakov i Bog Jakovljev posla me k vama; to je æeu biti s ustima tvojim, i uèiæeu te Šta æeš govoriti. 13ime moje dovijeka, i to je spomen moj od koljena na A Mojsije reče: molim te, Gospode, pošlji onoga koga koljeno. 16 Iđi, i skupi starješine Izraelske, pa im reci: treba da pošlješ. 14 I razgnjevi se Gospod na Mojsiju, Gospod Bog otaca vaših javi mi se, Bog Avramov, i reče mu: nije li ti brat Aron Levit? znam da je on Isakov i Jakovljev, govoreæi: doista obidoh vas, i rjeèit; i evo on æe te sresti, i kad te vidi obradovaæe vidjeh kako vam je u Misiru. 17 Pa rekoh: izvešæeu vas se u srcu svojem. 15 Njemu æeš kazati i metnuæeš iz nevolje Misirske u zemlju Hananejsku i Hetejsku i ove rijeëi u usta njegova, i ja æeu biti s tvojim ustima i Amorejsku i Ferezejsku i Jevejsku i Jevusejsku, u s njegovijem ustima, i uèiæeu vas Šta æete èiniti. 16 I zemlju gdje teće mljeko i med. 18 I oni æe poslušati on æe mjesto tebe govoriti narodu, i on æe biti tebi glas tvoj; pa æeš ti i starješine Izraelske otiai k caru mjesto usta a ti æeš biti njemu mjesto Boga. 17 A Misiskom, i reæi æete mu: Gospod Bog Jevrejski taj štap uzmi u ruku svoju, njim æeš èiniti èudesa. srete nas, pa ti se molimo da izidemo tri dana hoda u 18 I otide Mojsiju, i vrati se k Jotoru tastu svojemu, pustinju da prinesemo žrtvu Gospodu Bogu svojemu. i reče mu: pusti me da idem, da se vratim k braæei 19 A ja znam da vam neæe dopustiti car Misirski da svojoj u Misiru, da vidim jesu li jošte u životu. I reče izidete bez ruke krjepke. 20 Ali æeu pružiti ruku svoju, Jotor Mojsiju: idi s mirom. 19 I reče Gospod Mojsiju u i udariæu Misir svijem èudesima svojim, koja æeu zemlji Madijamskoj: idi, vrati se u Misir, jer su pomrli uèiniti u njemu: i poslije æe vas pustiti. 21 I uèiniæeu svi koji su tražili dušu tvoju. 20 I uze Mojsije ženu da narod nađe ljubav u Misiraca, pa kad poðete, svoju i sinove svoje, i posadi ih na magarca, i poðe neæete poæi prazni; 22 Nego æe svaka žena zaiskati natrag u zemlju Misirske. I uze Mojsije štap Božji u u susjede svoje i u domaæice svoje nakita srebrnoga ruku svoju. 21 I reče Gospod Mojsiju: kad otides i i nakita zlatnoga i haljina; i metnuæete na sinove vratiš se u Misir, gledaj da uèiniš pred Faraonom svoje i na kærí svoje, i opiljeniæete Misir.

4 A Mojsije odgovori i reče: ali neæe mi vjerovati ni poslušati glasa mojega; jer æe reæi: nije ti se Gospod javio. 2 A Gospod mu reče: Šta ti je to u

sva èudesa koja ti metnuh u ruku: a ja æeu uèiniti da mu otvrđne srce i ne pusti naroda. 22 A ti æeš reæi Faraonu: ovako kaže Gospod: Izrajl je sin moj, prvenac moj. 23 I kazah ti: pusti sina mojega da mi posluži. A ti ga ne htje pustiti; evo ja æeu ubiti sina

tvojega, prvenca tvojega. **24** I kad bijaše na putu u opeke. I evo biju sluge twoje, a kriv je tvoj narod. **17** A gostonici, dođe k njemu Gospod i šeaše da ga ubije. on reče: besposliete, besposliete, i zato govorite: da **25** A Sefora uze oštar nož, i obreza sina svojega, i idemo da prinesemo žrtvu Gospodu. **18** Nego idite, okrajak baci k nogama njegovijem govoreći: ti si mi radite; pljeva vam se neće davati, a opeke da dajete krvav zaruènik. **26** Tada ga ostavi Gospod; a ona na broj. **19** I upravitelji sinova Izrailjevih vidješe da radi obrezanja reče: krvav zaruènik. **27** A Gospod je zlo po njih što im se kaza: da ne bude opeka manje reče Aronu: izidi u pustinju na susret Mojsiju. I otide i na dan. **20** I otišavši od Faraona sretoše Mojsija i srete ga na gori Božioj, i poljubi ga. **28** I Mojsije kaza Arona, koji izidoše pred njih. **21** Pa im rekoše: Gospod Aronu sve riječi Gospodnje, za koje ga posla, i sve neka vas vidi i sudi, što nas omraziste Faraonu i znake koje mu zapovjedi. **29** I otidoše Mojsije i Aron, i slugama njegovijem, i dadoste im maë u ruku da skupiše sve starješine sinova Izrailjevih. **30** I Aron nas pobiju. **22** I Mojsije se vrati ka Gospodu i reče: kaza sve riječi, koje bješe rekao Gospod Mojsiju, a Gospode, zašto si navukao to zlo na narod? zašto Mojsije uèini znake pred narodom. **31** I narod vjerova; si me poslao? **23** Jer otkako izidoh pred Faraona i razumješe da je Gospod pohodio sinove Izraeljeve i progovorih u twoje ime, još gore postupa s narodom video nevolju njihovu; i savivši se pokloniše se. ovijem, a ti ne izbavi naroda svojega.

5 A poslige izide Mojsije i Aron pred Faraona, i rekoše **6** A Gospod reče Mojsiju: sad æeš vidjeti šta æeu mu: ovako veli Gospod Bog Izraelj: pusti narod uèiniti Faraonu; jer pod rukom krjepkom pustiæe moj da mi praznuju praznik u pustinji. **2** Ali Faraon ih, i istjerae ih iz zemlje svoje pod rukom krjepkom. reče: ko je Gospod da poslušam glas njegov i pustim **2** Još govorи Bog Mojsiju i reče mu: ja sam Gospod. Izraelja? Ne znam Gospoda, niti æu pustiti Izraelja. **3** **3** I javio sam se Avramu, Isaku i Jakovu imenom A oni rekoše: Bog Jevrejski srete nas; molimo ti se Bog svemoguæi, a imenom svojim Gospod ne bih im da otidemo tri dana hoda u pustinju da prinesemo poznat. **4** I uèinih zavjet svoj s njima da æeu im dati žrtvu Gospodu Bogu svojemu, da ne pošlje na nas zemlju Hanansku, zemlju u kojoj bijahu došljaci, u pomor ili maë. **4** A car Misirski reče im: Mojsije i kojoj živiljahu kao stranci. **5** I èuh uzdisanje sinova Arone, zašto odvlacite narod od rada njegova? Idite Izraeljevih, koje Misirci drže u ropstvu, i opomenuh se na svoj posao. **5** Još reče Faraon: eto, naroda je zavjeta svojega. **6** Zato kaži sinovima Izraeljevijem: ja mnogo u zemlji; a vi još hoæete da ostavljaju svoje sam Gospod, i izvešäu vas ispod bremena Misirske, i poslove. **6** I u isti dan zapovjedi Faraon nastojnicima oprostiaæu vas ropstva njihova, i izbaviaæu vas mišicom nad narodom i upraviteljima njegovijem, i reče: **7** podignutom i sudovima velikim. **7** I uzeæu vas da mi Otsele nemojte davati narodu pljeve za opeke kao budete narod, i ja æeu vam biti Bog, te æete poznati doslige, neka idu sami i kupe sebi pljevu. **8** A koliko da sam ja Gospod Bog vaš, koji vas izvodim ispod su opeka doslige naæinjali toliko izgonite i otsele, niti bremena Misirske. **8** Pak æeu vas odvesti u svoju što smanjite; jer besposliëe, i zato vièu govoreæi: zemlju, za koju podigoh ruku svoju zaklinjuæi se da da idemo da prinesemo žrtvu Bogu svojemu. **9** æeu je dati Avramu, Isaku i Jakovu; i daæeu vam je u Valja navaliti poslove na te ljudi, pa æee raditi i našljedstvo, ja Gospod. **9** I Mojsije kaza tako sinovima neæe slušati lažljivih rijeèi. **10** I izašavši nastojnici Izraeljevijem; ali ne poslušaše Mojsija od slabosti duha narodni i upravitelji rekoše narodu govoreæi: tako veli svojega i od ljtoga ropstva. **10** I Gospod reče Mojsiju Faraon: ja vam neæeu davati pljeve. **11** Idite sami i govoreæi: **11** Idi, kaži Faraonu caru Misirskom neka kupite sebi pljeve gdje naðete, a od posla vam se pusti sinove Izraeljeve iz zemlje svoje. **12** A Mojsije neæe popustiti ništa. **12** I razide se narod po svoj progovori pred Gospodom i reče: eto, sinovi Izraeljevi zemlji Misirskoj da èupa strnjiku mjesto pljeve. **13** ne poslušaše me, a kako æee me poslušati Faraon, A nastojnici navalijavu govoreæi: svršujte poslove kad sam neobrezanjeh usana? **13** Ali Gospod govorí svoje koliko dolazi na dan, kao kad je bilo pljeve. **14** Mojsiju i Aronu, i zapovjedi im da idu k sinovima I upravitelji sinova Izraeljevih, koje postaviše nad Izraeljevijem i k Faraonu, da izvedu sinove Izraeljeve iz njima nastojnici Faraonovi, dopadaju boja, i govorâše zemlje Misirske. **14** Ovo su poglavice u domovima im se: zašto ni juèe ni danas ne naæiniste onoliko otaca svojih: sinovi Ruvima prvenca Izraeljeva: Enoh i opeka koliko vam je određeno, kao prije? **15** I otidoše Faluj, Asron i Harmija; to su porodice Ruvimove. **15** A upravitelji sinova Izraeljevih, i povikaše k Faraonu sinovi Simeunovi: Jemuilo i Jamin i Aod i Ahin i Sar i govoreæi: zašto èiniš tako slugama svojim? **16** Pljeva Saul, sin neke Hananejke; to su porodice Simeunove. se ne daje slugama tvojim, pa opet kažu nam: gradite **16** A ovo su imena sinova Levijevih po porodicama

njihovijem: Girson i Kat i Merarije; a Levije poživje **12** I baciše svaki svoj štap, i prometnuše se štapovi sto i trideset i sedam godina. **17** A ovo su sinovi u zmije; ali štap Aronov proždrije njihove štavope. Girsonovi: Lovenije i Semej po porodicama svojim. **13** I otvrdnu srce Faraonovo, i ne posluša ih, kao **18** A sinovi Katovi: Amram i Isar i Hevron i Ozilo; što bješe kazao Gospod. **14** I reče Gospod Mojsiju: a Kat poživje sto i trideset i tri godine. **19** A sinovi oteža srce Faraonovo; neće da pusti naroda. **15** Iđi Merarijevi: Molija i Musija. To su porodice Levijeve po ujutru k Faraonu. Gle, on æe izazeti na vodu, pa stani izozama svojim. **20** A Amram se oženi Johavedom prema njemu na obali, a štap koji se bio prometnuo u bratuvedom svojom, i ona mu rodi Arona i Mojsiju. zmiju uzmi u ruku. **16** I reci mu: Gospod Bog Jevrejski A poživje Amram sto i trideset i sedam godina. **21** posla me k tebi da ti kažem: pusti narod moj da mi A sinovi Isarovi bjehu: Korej i Nafek i Zehrija. **22** posluži u pustinji. Ali ti eto još ne posluša. **17** Zato A sinovi Ozilovi: Misailo i Elisafan i Segrija. **23** A Gospod ovako veli: ovako æeš poznati da sam ja Aron se oženi Jelisavetom kærju Aminadavovom, Gospod: evo, udariæu štapom što mi je u ruci po sestrom Nasonovom; i ona mu rodi Nadava i Avijuda vodi što je u rijeci, i prometnuæe se u krv. **18** I ribe u i Eleazara i Itamara. **24** A sinovi Korejevi bjehu: rijeci pomrijeæe, i rijeka æe se usmrdjeti, i Misirci Asir i Elkana i Avijasar. To su porodice Korejeve. æe se uzmuæiti tražeæi vode da piju iz rijeke. **19** **25** I Eleazar sin Aronov oženi se jednom od kæeri I Gospod reče Mojsiju: reci Aronu: uzmi štap svoj, Futilovijeh, i ona mu rodi Finesa. To su poglavice i pruži ruku svoju na vode Misirske, na potoke, na između otaca Levitskih po svojim porodicama. **26** To rijeke i na jezera njihova i na sva zborišta voda je Aron i Mojsije, kojima reče Gospod: izvedite sinove njihovijeh; i prometnuæe se u krv, i biæe krv po svoj Izrailjeve iz zemlje Misirske u èetama njihovjem. **27** zemlji Misirskoj, i po sudima drvenijem i kamenijem. To su koji govoriše Faraonu caru Misirskom da izvedu **20** I uèiniše Mojsije i Aron kako im zapovjedi Gospod; sinove Izrailjeve iz Misira; to je Mojsije i to je Aron. **28** I podigav Aron štap svoj udari po vodi koja bješe u I kad Gospod govoraše Mojsiju u zemlji Misirskoj, **29** rijeci pred Faraonom i slugama njegovijem. I sva voda Reče Gospod Mojsiju govoreæi: ja sam Gospod; kaži što bješe u rijeci prometnu se u krv. **21** I pomriješe Faraonu caru Misirskom sve što sam ti kazao. **30** I ribe što bijahu u rijeci, i usmrdje se rijeka tako da ne Mojsije reče pred Gospodom: evo sam neobrezanjeh mogahu Misirci pitи vode iz rijeke, i bješe krv po svoj usana, pa kako æe me poslušati Faraon?

7 I Gospod reče Mojsiju: evo, postavio sam te da si Bog Faraonu; a Aron brat tvoj biæe prorok tvoj. **2** Govoriæeš sve što ti zapovjedim; Aron pak brat tvoj govoriæe Faraonu da pusti sinove Izrailjeve iz zemlje svoje. **3** A ja æu uèiniti da otvrđne srce Faraonu, te æeu umnožiti znake svoje i èudesa svoja u zemlji Misirskoj. **4** I neće vas ipak poslušati Faraon; a ja æeu metnuti ruku svoju na Misir, i izvešæu vojsku svoju, narod svoj, sinove Izrailjeve iz zemlje Misirske sudovima velikim. **5** I poznaæe Misirci da sam ja Gospod, kad dignem ruku svoju na Misir, i izvedem godine, kad govorah s Faraonom. **8** I reče Gospod Mojsiju i reci mu: idi k Faraonu, i reci mu:

ovako veli Gospod: pusti narod moj, da mi posluži. **2** Ako li neæeš pustiti, evo æeu moriti svu zemlju žabama. **3** I rijeka æe se napuniti žaba, i one æe izaæi i skakati tebi po kuæi i po klijeti gdje spavaš i sinove Izrailjeve između njih. **6** I uèini Mojsije i Aron, po postelji tvojoj i po kuæama sluga tvojih i naroda kako im zapovjedi Gospod, tako uèiniše. **7** A Mojsiju tvojega i po peæima tvojim i po naævama tvojim; **4** I bijaše osamdeset godina, a Aronu osamdeset i tri na tebe i na narod tvoj i na sve sluge tvoje skakaæe godine, kad govorah s Faraonom. **8** I reče Gospod Mojsiju: kaži Aronu: pruži ruku svoju sa štapom svojim na rijeke i na potoke i na reče: uèinite kako èudo, onda reci Aronu: uzmi štap jezera, i uèini nek izaðu žabe na zemlju Misirsku. **6** I svoj, i baci ga pred Faraona; te æe se prometnuti pruži Aron ruku svoju na vode Misirske, i izaðoše u zmiju. **10** I izaðoše Mojsije i Aron pred Faraona, žabe i pokriše zemlju Misirsku. **7** Ali i vraëari Misirske i uèiniše kako zapovjedi Gospod; i baci Aron štap uèiniše tako svojim vraæanjem, uèiniše te izaðoše svoj pred Faraona i pred sluge njegove, i prometnu žabe na zemlju Misirsku. **8** A Faraon dozva Mojsija se u zmiju. **11** A Faraon dozva mudarce i vraëare; i Arona i reče: molite Gospoda da ukloni žabe od te i vraëari Misirske uèiniše tako svojim vraæanjem. mene i od naroda mojega, pak æeu pustiti narod da

prinesu žrtvu Gospodu. 9 A Mojsije reče Faraonu: od sluga njegovih i od naroda njegova sjutra; ali ēast da ti je nada mnom! dokle da mu se molim za nemoj opet da prevariš, i da ne pustiš naroda da te i za sluge tvoje i za narod tvoj da odbije žabe prinese žrtvu Gospodu. 10 I otide Mojsije od Faraona, od tebe i iz kuæa tvojih, i samo u rijeci da ostanu? i pomoli se Gospodu. 11 I uèini Gospod po rijeëi 10 A on reče: do sjutra. A Mojsije reče: biæe kako Mojsijevoj, te otidoše bubine od Faraona i od sluga si kazao, da poznaš da нико nije kao Gospod Bog njegovijeh i od naroda njegova; ne osta ni jedna. 12 Ali opet otvrdnu srce Faraonovo, i ne pusti naroda. 12 Otiae æe žabe od tebe i iz kuæa tvojih i od sluga tvojih i od naroda tvojega; samo æe u rijeci ostati. 13 I otide Mojsije i Aron od Faraona; i zavapi Mojsije ka Gospodu za žabe koje bješe pustio na Faraona. 14 A Gospod uèini po rijeëi Mojsijevoj; i pocrkaše žabe, i oprostije ih se kuæe i sela i polja. 14 I na gomile ih grtahu, da je smrdjela zemlja. 15 A kad Faraon vidje gdje odahnu, otvrdnu mu srce, i ne posluša ih, kao što bješe kazao Gospod. 16 A Gospod reče Mojsiju: kaži Aronu: pruži štap svoj, i udari po prahu na zemlji, nek se pretvori u uši po svoj zemlji Misirskoj. 17 I uèiniš tako: Aron pruži ruku svoju sa štapom svojim, i udari po prahu na zemlji, i postaše uši po ljudima i po stoci, sav prah na zemlji pretvori se u uši po cijeloj zemlji Misirskoj. 18 A gledaše i vraèari Misirski vraèanjem svojim da uèine da postanu uši, ali ne mogoše. I bijahu uši po ljudima i po stoci. 19 I rekose vraèari Faraonu: ovo je prst Božji. Ali opet otvrdnu srce Faraonu, te ih ne posluša, kao što bješe kazao Gospod. 20 A Gospod reče Mojsiju: ustani rano i izaði pred Faraona, evo, on æe izaæi k vodi, pa mu reci: ovako veli Gospod: pusti narod moj da mi posluži. 21 Ako li ne pustiš naroda mojega, evo, pustiæu na tebe i na sluge tvoje i na narod tvoj i na kuæe tvoje svakojake bubine, i napuniæe se bubina kuæe Misirske i zemlja na kojoj su. 22 Ali æeu u taj dan odvojiti zemlju Gesemsku, gdje živi moj narod, i ondje neæe biti bubina, da poznaš da sam ja Gospod na zemlji. 23 I postaviæu razliku između naroda svojega i naroda tvojega. Sjutra æe biti znak taj. 24 I uèini Gospod tako, i doðoše silne bubine u kuæu Faraonovu i u kuæe sluga njegovijeh i u svu zemlju Misirsku, da se sve u zemlji pokvari od bubina. 25 I Faraon dozva Mojsiju i Arona, i reče im: idite, prinesite žrtvu Bogu svojemu ovdje u zemlji. 26 A Mojsije reče: ne valja tako; jer bismo prinijeli na žrtvu Gospodu Bogu svojemu što je neèisto Misircima; a kad bismo prinijeli na žrtvu što je neèisto Misircima na oèi njihove, ne bi li nas pobili kamenjem? 27 Tri dana hoda treba da idemo u pustinju da prinesemo žrtvu Gospodu Bogu svojemu, kao što nam je kazao. 28 A Faraon reče: pustiæu vas da prinesete žrtvu Gospodu Bogu svojemu u pustinji; ali da ne idete dalje; pa se molite za me. 29 A Mojsije reče: evo ja idem od tebe, i moliae se Gospodu da otidu bubine od Faraona i

9 Tada reče Gospod Mojsiju: idi k Faraonu, i reci mu: ovako veli Gospod Bog Jevrejski: pusti narod moj da mi posluži; 2 Ako li ih ne pustiš nego ih još staneš zadržavati, 3 Evo, ruka Gospodnja doæi æe na stoku tvoju u polju, na konje, na magarce, na kamile, na volove i na ovce, s pomorom vrlo velikim. 4 A odvojiaæe Gospod stoku Izrajljsku od stoke Misirske; te od svega što je sinova Izrailjevih neæe poginuti ništa. 5 I postavio je Gospod rok revakši: sjutra æe to uèiniti na zemlji Gospod. 6 I Gospod uèini to sjutradan, i sva stoka Misirska uginu; a od stoke sinova Izrailjevih ne uginu nijedno. 7 I posla Faraon da vide, i gle, od stoke Izrajljske ne uginu nijedno; ipak otvrdnu srce Faraonu, i ne pusti naroda. 8 Tada reče Gospod Mojsiju i Aronu: uzmiti pepela iz peæi pune pregristi, i Mojsije neka ga baci u nebo pred Faraonom; 9 I postaæe prah po svoj zemlji Misirskoj, a od njega æe postati kraste pune gnoja i na ljudima i na stoci po svoj zemlji Misirskoj. 10 I uzeše pepela iz peæi, i stadoše pred Faraona, i baci ga Mojsije u nebo, i postaše kraste pune gnoja po ljudima i po stoci. 11 I vraèari ne mogoše stajati pred Mojsijem od krasta; jer bijahu kraste i na vraèarima i na svijem Misircima. 12 I Gospod uèini te otvrdnu srce Faraonovo, i ne posluša ih, kao što bješe kazao Gospod Mojsiju. 13 Poslije reče Gospod Mojsiju: ustani rano i izaði pred Faraona, i reci mu: ovako veli Gospod Bog Jevrejski: pusti narod moj da mi posluži. 14 Jer æeu sada pustiti sva zla svoja na srce tvoje i na sluge tvoje i na narod tvoj, da znaš da нико nije kao ja na cijeloj zemlji. 15 Jer sada kad pružih ruku svoju, mogah i tebe i narod tvoj udariti pomorom, pa te ne bi više bilo na zemljii; 16 Ali te ostavih da pokažem na tebi silu svoju, i da se pri povijeda ime moje po svoj zemlji. 17 I ti se još podižeš na moj narod, i neæeš da ga pustiš? 18 Evo, sjutra æeu u ovo doba pustiti grad vrlo velik, kakoga nije bilo u Misiru otkako je postao pa do sada. 19 Zato sada pošli, te skupi stoku svoju i što god imaš u polju, jer æe pasti grad na sve ljude i na stoku što se zateèe u polju i ne bude skupljeno u kuæu, i izginuæe. 20 Koji se god između sluga Faraonovih pobaža rijeëi Gospodnje, on brže skupi sluge svoje i stoku svoju u

kuæu; 21 A koji ne maraše za rijeè Gospodnju, on æe nas taj muèiti? Pusti ih neka posluže Gospodu ostavi sluge svoje i stoku svoju u polju. 22 I Gospod Bogu svojemu. Zar još ne vidiš gdje propade Misir? 8 reèe Mojsiju: pruži ruku svoju k nebu, neka udari grad I dozvaše opet Mojsija i Arona pred Faraona, i reèe po svoj zemlji Misirskoj, na ljudi i na stoku i na sve im: idite, poslužite Gospodu Bogu svojemu. A koji su bilje po polju u zemlji Misirskoj. 23 I Mojsije pruži štap što æe iæi? 9 A Mojsije reèe: s djecom svojom i sa svoj k nebu, i Gospod pusti gromove i grad, da organj starcima svojim iæi æemo, sa sinovima svojim i sa skakaše na zemlju. I tako Gospod uèini, te pade grad kæerima svojim, sa stokom svojom sitnom i krupnom na zemlju Misirsku. 24 A bješe grad i organj smiješan iæi æemo, jer imamo praznik Gospodnj. 10 A on s gradom silan veoma, kakoga ne bješe u svoj zemlji im reèe: tako bio Gospod s vama, kako æeu vas ja Misirskoj otkako je ljudi u njoj. 25 I pobi grad po svoj pustiti s djecom vašom! Vidite da zlo mislite. 11 Neæe zemlji Misirskoj što god bješe u polju od èovjeka do biti tako; nego vi ljudi idite i poslužite Gospodu, jer živinèeta; i sve bilje u polju potr grad, i sva drveta to ištete. I otjera ih od sebe Faraon. 12 Tada reèe u polju polomi. 26 Samo u zemlji Gesemskoj, gdje Gospod Mojsiju: pruži ruku svoju na zemlju Misirsku, bijahu sinovi Izrailjevi, ne bješe grada. 27 Tada posla da doðu skakavci na zemlju Misirsku i pojedu sve bilje Faraon, te dozva Mojsija i Arona, i reèe im: sada po zemlji, što god osta iza grada. 13 I pruži Mojsije zgriješih; Gospod je pravedan, a ja i moj narod jesmo štap svoj na zemlju Misirsku, i Gospod navede ustoku bezbožnici. 28 Molite se Gospodu, jer je dosta, neka na zemlju, te duva cijeli dan i cijelu noæ; a kad svanu, prestanu gromovi Božji i grad, pa æeu vas pustiti, i više donese ustoka skakavce. 14 I doðoše skakavci na vas neæee nikо ustavlјati. 29 A Mojsije mu reèe: kad svu zemlju Misirsku, i popadaše po svijem krajevima izaðem iza grada, raširiæu ruke svoje ka Gospodu, a Misirskim silni veoma, kakih prije nigda nije bilo niti gromovi æe prestati i grada neæee više biti, da znaš æe kad biti onakih. 15 I pokriše svu zemlju, da se da je Gospodnja zemlja. 30 A ti i sluge tvoje znam da zemlja ne viðaše, i pojedoše svu travu na zemlji i sav se još neæete bojati Gospoda Boga. 31 I propade lan rod na drvetima, što osta iza grada, i ne osta ništa i jeèam, jer jeèam bješe klasao, a lan se glavljèo. 32 zeleno od drveta i od bilja poljskoga u svoj zemlji. A pšenica i krupnik ne propade, jer bješe pozno žito. Misirskoj. 16 Tada Faraon brže dozva Mojsija i Arona, 33 I Mojsije otišav od Faraona iza grada raširi ruke i reèe: zgriješih Gospodu Bogu vašemu i vama. 17 svoje ka Gospodu, i prestaše gromovi i grad, i dažd Ali mi još sada samo oprosti grijeh moj, i molite se ne padaše na zemlju. 34 Ali Faraon vidjev gdje presta Gospodu Bogu svojemu da ukloni od mene samo dažd i grad i gromovi, stade opet grijesiti, i srce mu ovu smrt. 18 I otide Mojsije od Faraona, i pomoli se otvrdu i njemu i slugama njegovijem. 35 Otvrdu Gospodu. 19 I okrenu Gospod vjetar od zapada vrlo srce Faraonu, te ne pusti sinova Izrailjevih, kao što jak, koji uze skakavce i baci ih u Crveno More, i ne bješe kazao Gospod preko Mojsija.

10 A Gospod reèe Mojsiju: idi k Faraonu, jer sam ja uèinio da otvrđne srce njegovo i srce sluga njegovijeh, da uèinim ove znake svoje meðu njima, 2 I da pripovijedaš sinovima svojim i unucima svojim šta uèiniih u Misiru i kakve znake svoje pokazah na njima, da biste znali da sam ja Gospod. 3 I otide Mojsije i Aron k Faraonu, i rekoše mu: ovako veli Gospod Bog Jevrejski: dokle æeš se protiviti da se ne ponizš preda mnom? Pusti narod moj da mi posluži. 4 Jer ako neæeš pustiti naroda mojega, evo sjutra æe nanijeti skakavce na zemlju tvoju; 5 I pokriæe svu zemlju da se neæe vidjeti zemlje, i pojeæee ostatak što se saèuvao, koji vam je ostanao iza grada, i pojeæee sva drveta što vam rastu u polju. 6 I napuniaæe ih se kuæe tvoje i kuæe svijeh sluga tvojih i kuæe svijeh Misiraca, što nijesu vidjeli oci tvoji ni oci otaca tvojih, otkako su postali na zemlji do danas. I okrenuv se otide od Faraona. 7 A sluge rekoše Faraonu: dokle

æe nas taj muèiti? Pusti ih neka posluže Gospodu Bogu svojemu. Zar još ne vidiš gdje propade Misir? 8 reèe Mojsiju: pruži ruku svoju k nebu, neka udari grad I dozvaše opet Mojsija i Arona pred Faraona, i reèe po svoj zemlji Misirskoj, na ljudi i na stoku i na sve im: idite, poslužite Gospodu Bogu svojemu. A koji su bilje po polju u zemlji Misirskoj. 9 A Mojsije reèe: s djecom svojom i sa starcima svojim iæi æemo, sa sinovima svojim i sa kæerima svojim, sa stokom svojom sitnom i krupnom na zemlju Misirsku. 10 A on s gradom silan veoma, kakoga ne bješe u svoj zemlji im reèe: tako bio Gospod s vama, kako æeu vas ja Misirskoj otkako je ljudi u njoj. 11 Neæe zemlji Misirskoj što god bješe u polju od èovjeka do biti tako; nego vi ljudi idite i poslužite Gospodu, jer živinèeta; i sve bilje u polju potr grad, i sva drveta to ištete. I otjera ih od sebe Faraon. 12 Tada reèe u polju polomi. 13 Samo u zemlji Gesemskoj, gdje Gospod Mojsiju: pruži ruku svoju na zemlju Misirsku, bijahu sinovi Izrailjevi, ne bješe grada. 14 Tada posla da doðu skakavci na zemlju Misirsku i pojedu sve bilje Faraon, te dozva Mojsija i Arona, i reèe im: sada po zemlji, što god osta iza grada. 15 I pruži Mojsije zgriješih; Gospod je pravedan, a ja i moj narod jesmo štap svoj na zemlju Misirsku, i Gospod navede ustoku bezbožnici. 16 Molite se Gospodu, jer je dosta, neka na zemlju, te duva cijeli dan i cijelu noæ; a kad svanu, prestanu gromovi Božji i grad, pa æeu vas pustiti, i više donese ustoka skakavce. 17 I doðoše skakavci na vas neæee nikо ustavlјati. 18 A Mojsije mu reèe: kad svu zemlju Misirsku, i popadaše po svijem krajevima izaðem iza grada, raširiæu ruke svoje ka Gospodu, a Misirskim silni veoma, kakih prije nigda nije bilo niti gromovi æe prestati i grada neæee više biti, da znaš æe kad biti onakih. 19 I pokriše svu zemlju, da se da je Gospodnja zemlja. 20 A ti i sluge tvoje znam da zemlja ne viðaše, i pojedoše svu travu na zemlji i sav se još neæete bojati Gospoda Boga. 21 I propade lan rod na drvetima, što osta iza grada, i ne osta ništa i jeèam, jer jeèam bješe klasao, a lan se glavljèo. 22 Zeleno od drveta i od bilja poljskoga u svoj zemlji. A pšenica i krupnik ne propade, jer bješe pozno žito. Misirskoj. 23 Ne viðahu jedan drugoga, i niko se ne maèe s mjestima gdje bješe za tri dana; ali se takda æe je pipati. 24 I Mojsije pruži ruku svoju k nebu, i posta gusta tama po zemlji Misirskoj za tri dana. 25 Ne viðahu jedan drugoga, i niko se ne maèe s mjestima gdje bješe za tri dana; ali se kod svijeh sinova Izrailjevih vidjelo po stanovima njihovijem. 26 Tada Faraon dozva Mojsija, i reèe: idite, poslužite Gospodu; samo stoka vaša sitna i krupna neka ostane, a djeca vaša neka idu s vama. 27 A Mojsije reèe: treba da nam daš i što æemo prinijeti i sažeæi na žrtvu Gospodu Bogu svojemu; 28 Zato i stoka naša nek ide s nama, da ne ostane ni papka, jer izmeðu nje treba da uzmememo èim æemo poslužiti Gospodu Bogu svojemu, a ne znamo kojim æemo poslužiti Gospodu dokle ne doðemo onamo. 29 Ali Gospod uèini te otvrdu srce Faraonu, i ne htje ih pustiti. 30 I reèe mu Faraon: idi od mene, i èuvaj se

da mi više ne dođeš na oèi, jer ako mi dođeš na oèi, je prolazak Gospodnjii. 12 Jer æeu proæi po zemlji poginuæeš. 29 A Mojsije reèe: pravo si kazao; neæeu Misirskoj tu noæ, i pobiæeu sve prvence u zemlji ti više doæei na oèi.

11 A Gospod reèe Mojsiju: još æeu jedno zlo pustiti na Faraona i na Misir, pa æee vas onda pustiti; pustiæe sasvijem, i još æee vas tjerati. 2 A sada kaži narodu neka svaki èovjek ište u susjeda svojega i svaka žena u susjedu svoje nakita srebrnjih i nakita zlatnijeh. 3 I Gospod uèini te narod naðe ljubav u Misiraca; i sam Mojsije bješe vrlo velik èovjek u zemlji Misirskoj kod sluga Faraonovih i kod naroda. 4 I reèe Mojsije: ovako veli Gospod: oko ponoæei proæi æeu kroz Misir, 5 I pomrijeæe svi prvenci u zemlji Misirskoj, od prvenca Faraonova, koji šæaæe sjedjeti na prijestolu njegovu, do prvenca sluškinje za žrvnjem, i od stoke što je god prvenac. 6 I biæe vika velika po svoj zemlji Misirskoj, kakve još nije bilo niti æee je kad biti. 7 A kod sinova Izrailjevih nigdje neæee ni pas jezikom svojim maaei ni meðu ljudima ni meðu stokom, da znate da je Gospod uèino razliku izmeðu Izrailjaca i Misiraca. 8 I doæei æee sve te sluge tvoje k meni, i pokloniæe mi se govoreæi: idi, i ti i sav narod koji je pristao za tobom. I onda æeu izaæei. I otide Mojsije od Faraona s velikim gnjevom. 9 A Gospod reèe Mojsiju: neæee vas poslušati Faraon, da bih umnožio èudesa svoja u zemlji Misirskoj. 10 I Mojsije i Aron uèiniše sva ova èudesa pred Faraonom, a Gospod uèini te otvrdu srce Faraonu, i ne pusti sinova Izrailjevih iz zemlje svoje.

12 I reèe Gospod Mojsiju i Aronu u zemlji Misirskoj govoreæi: 2 Ovaj mjesec da vam je poèetak mjesecima, da vam je prvi mjesec u godini. 3 Kažite svemu zboru Izrailjevu i recite: desetoga dana ovoga mjeseca svaki neka uzme jagnje ili jare, po porodicama, po jedno na dom; 4 Ako li je dom mali za jagnje ili jare, neka uzme k sebi susjeda, koji mu je najbliži, s onoliko duša koliko treba da mogu zdravo, muško, od godine; izmeðu ovaca ili izmeðu koza uzmите. 6 I èuvajte ga do èetrnaestoga dana ovoga mjeseca, a tada savkoliki zbor Izrailjev neka ga zakolje uveèe. 7 I neka uzmu krvi od njega i pokrope oba dovratka i gornji prag na kuæama u kojima æee ga jesti. 8 I neka jedu meso iste noæei, na vatri peèeno, s peèeno, s glavom i s nogama i s drobom. 10 I ništa nemojte ostaviti do jutra; ako li bi što ostalo do jutra, spalite na vatri. 11 A ovako jedite: opasani, obuæea Misirci, i bi vika velika u Misiru, jer ne bješe kuæe da vam je na nogu i štap u ruci, i jedite hitno, jer

je prolazak Gospodnjii. 12 Jer æeu proæi po zemlji Misirskoj tu noæ, i pobiæeu sve prvence u zemlji Misirskoj od èovjeka do žvinjetea, i sudiæeu svijem bogovima Misirskim, ja Gospod. 13 A krv ona biæe vam znak na kuæama, u kojima æete biti; i kad vidim krv, proæi æeu vas, te neæee biti meðu vama pomora, kad stanem ubijati po zemlji Misirskoj. 14 I taj æee vam dan biti za spomen, i praznovaæete ga Gospodu od koljena do koljena; praznujte ga zakonom vjeèenjem. 15 Sedam dana jedite hljebove prijesne, i prvoga dana uklonite kvasac iz kuæa svojih; jer ko bi god jeo što s kvascem od prvoga dana do sedmoga, istrijebiæe se ona duša iz Izrailia. 16 Prvi dan biæe sveti sabor; tako i sedmi dan imaæete sveti sabor; nikakav posao da se ne radi u te dane, osim što treba za jelo svakoj duši, to æete samo gotoviti. 17 I držite dan prijesnih hljebova, jer u taj dan izvedoh vojske vaše iz zemlje Misirske; držite taj dan od koljena do koljena zakonom vjeèenjem. 18 Prvoga mjeseca èetrnaesti dan uveèe poènite jesti prijesne hljebove pa do dvadeset prvoga dana istoga mjeseca uveèe. 19 Za sedam dana da se ne naðe kvasca u kuæama vašim; jer ko bi god jeo što s kvascem, istrijebiæe se ona duša iz zborna Izrailjeva, bio došljak ili roðen u zemlji. 20 Ništa s kvascem nemojte jesti, nego jedite hljeb prijesan po svijem stanovima svojim. 21 I sazva Mojsije sve starješine Izrailske, i reèe im: izberite i uzmite sebi jagnje ili jare po porodicama svojim, i zakoljite pushu. 22 I uzmite kitu isopa i zamoèite je u krv, koja æee biti u zdjeli, i pokropite gornji prag i oba dovratka krvju, koja æee biti u zdjeli, i nijedan od vas da ne izlazi na vrata kuæena do jutra. 23 Jer æee zaæei Gospod da bije Misir, pa kad vidi krv na gornjem pragu i na oba dovratka, proæi æee Gospod mimo ona vrata, i neæee dati krvniku da uđe u kuæe vaše da ubija. 24 I držite ovo kao zakon tebi i sinovima tvojim dovjeka. 25 I kad doðete u zemlju koju æee vam dati Gospod, kao što je kazao, držite ovu službu. 26 I kad pojesti jagnje ili jare da vam bude vam reku sinovi vaši: kakva vam je to služba? 27 Recite: ovo je žrtva za prolazak Gospodnjii, kad proðe kuæe sinova Izrailjevih u Misiru ubijajuæi Misirce, a domove naše saèuva. Tada narod savi glavu i pokloni se. 28 I otidoše i uèiniše sinovi Izrailjevi, kako zapovjedi Gospod preko Mojsija i Arona, tako slijedeti na prijestolu njegovu do prvenca sužnja u tamnici, i što god bješe prvenac od stoke. 30 Tada usta Faraon one noæei, on i sve sluge njegove i svi spalite na vatri. 31 A oko ponoæei pobi Gospod sve prvence u zemlji Misirskoj od prvenca Faraonova koji šæaæe Nemojte jesti sirovo ni u vodi kuhan, nego na vatri s jagnjom i s nogama i s drobom. 32 I ništa tamnici, i što god bješe prvenac od stoke. 33 Tada nemojte ostaviti do jutra; ako li bi što ostalo do jutra, usta Faraon one noæei, on i sve sluge njegove i svi spalite na vatri. 34 A ovako jedite: opasani, obuæea Misirci, i bi vika velika u Misiru, jer ne bješe kuæe da vam je na nogu i štap u ruci, i jedite hitno, jer u kojoj ne bi mrtvaca. 35 I dozva Mojsija i Arona

po noæi i reèe: ustajte, idite iz naroda mojega i vi i teèe mlijeko i med, tada da služiš službu ovu ovoga sinovi Izrailjevi, i otidite, poslužite Gospodu, kao što mjeseca; **6** Sedam dana jedi hlijbove prijesne, a govoriste. **32** Uzmite i ovce svoje i goveda svoja, sedmi dan neka je praznik Gospodnji. **7** Hlijbovi kao što govoriste, i idite, pa i mene blagoslovite. **33** I prijesni da se jedu sedam dana, i da se ne vidi u Misirci navaljivahu na narod da brže idu iz zemlje, jer tebe ništa s kvascem, niti da se vidi u tebe kvasac govorahu: izgibosmo svi. **34** I narod uze tijesto svoje u cijelom kraju tvom. **8** I kazaæeš sinu svojemu u još neuskislo, umotavši ga u haljine svoje, na ramena taj dan govoreæi: ovo je za ono što mi je uèinio svoja. **35** I uèiniše sinovi Izrailjevi po zapovijesti Gospod kad sam izlazio iz Misira. **9** I neka ti bude Mojsijev, i zaiskaše u Misiraca nakita srebrnjih i kao znak na ruci tvojoj i kao spomen pred oèima nakita zlatnjih i haljina. **36** I Gospod uèini, te narod tvojima, da ti zakon Gospodnji bude u ustima; jer te naðe ljubav u Misiraca, te im dadoše; tako oplijeniše je rukom krjepkom izveo Gospod iz Misira. **10** Zato Misirce. **37** I otidoše sinovi Izrailjevi iz Ramese u vrši zakon ovaj na vrijeme, od godine do godine. Sohot, oko šest stotina tisuæa pješaka, samijeh ljudi **11** I kad te uvede Gospod u zemlju Hananejsku, osim djece. **38** I drugih ljudi mnogo otide s njima, i kao što se zakleo tebi i tvojim ocima, i da ti je, **12** stoke sitne i krupne vrlo mnogo. **39** I od tijesta koje Odvajaæeš Gospodu Što god otvora matericu, i od iznesoše iz Misira ispekoše pogaæe prijesne, jer ne stoke tvoje što god otvora matericu, što je muško, da bješe uskislo kad ih potjeraše Misirci, te ne mogaše bude Gospodu. **40** A svako magare prvene otkupi oklijevati, niti spremiše sebi brašnenice. **41** A baviše jagnjetom ili jaretom; ako li ga ne bi otkupio, slomi mu se sinovi Izrailjevi u Misiru èetiri stotine i trideset vrat. Ali svakoga prvenca èovjeèijega između sinova godina. **42** I kad se navrši èetiri stotine i trideset svojih otkupi. **14** A kad te zapita sin tvoj unapredak godina, u isti dan izadoše sve vojske Gospodnje iz govoreæi: šta je to? reci mu: rukom krjepkom izvede zemlje Misirske. **43** Ta se noæ svetujuje Gospodu, nas Gospod iz Misira, iz doma ropskoga. **15** Jer kad u koju ih izvede iz Misira; to je noæ Gospodnja, otvrdu Faraon, te nas ne htje pustiti, pobi Gospod koju treba da svetuju sinovi Izrailjevi od koljena na sve prvence u zemlji Misirskoj od prvenca èovjeèijega koljeno. **44** I reèe Gospod Mojsiju i Aronu: ovo neka do prvenca od stoke; zato prinosim Gospodu sve bude zakon za pushu: nijedan tuðin da je ne jede; **45** muško što otvora matericu, a svakoga prvenca sinova A svaki sluga vaš kupljen za novce, kad ga obrežete, svojih otkupljujem. **16** I to neka ti je kao znak na onda neka je jede. **46** Došljak ili najamnik da je ne ruci i kao poèeonik među oèima tvojima, da nas je jede. **47** U istoj kuæi da se jede, da ne iznesete mesa rukom krjepkom izveo Gospod iz Misira. **17** A kad od nje iz kuæe, i kosti da joj ne prelomite. **48** Sav Faraon pusti narod, ne odvede ih Bog putem k zemlji zbor Izrailjev neka èini tako. **49** Ako bi kod tebe sjedio Filistejskoj, ako i bješe kraæi, jer Bog reèe: da se ne tuðin i htio bi svetkovati pushu Gospodnju, neka mu pokaje narod kad vidi rat, i ne vrati se u Misir. **18** Nego se obreže sve muškinje, pa onda neka pristupi da Bog zavede narod putem preko pustinje na Crvenom je svetuju, i neka bude kao roðen u zemlji; a niko Moru. A vojnièkim redom izidoše sinovi Izrailjevi iz neobrezan da je ne jede. **50** Zakon jedan da je i zemlje Misirske. **19** I Mojsije uze kosti Josifove sa roðenome u zemlji i došlјaku koji sjedi među vama. sobom; jer bješe zakleo sinove Izrailjeve rekaæi: **51** I uèiniše svi sinovi Izrailjevi kako zapovjedi Gospod zaista æe vas pohoditi Bog, a tada iznesite kosti moje Mojsiju i Aronu, tako uèiniše. **52** I taj dan izvede odavde sa sobom. **20** Tako otisavši iz Sohota stadoše Gospod sinove Izrailjeve iz zemlje Misirske u èetama u oko u Etamu, nakraj pustinje. **21** A Gospod iðaše pred njima danju u stupu od oblaka vodeæi ih putem, a noæu u stupu od ognja svijeteæi im, da bi putovali danju i noæu. **22** I ne uklanjaše ispred naroda stupa od oblaka danju ni stupa od ognja noæu.

13 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Posveti mi svakoga prvenca, što god otvora matericu u sinova Izrailjevih, i od ljudi i od stoke; jer je moje. **3** I Mojsije reèe narodu: pamtite ovaj dan, u koji izidoste iz Misira, iz doma ropskoga, jer vas rukom krjepkom izvede Gospod odande; neka se dakle ne jede ništa s kvascem. **4** Danas izlazite, mjeseca Aviva; **5** Pa kad te Gospod uvede u zemlju Hananejsku i Hetejsku i Amorejsku i Jevejsku i Jevusejsku, za koju se zakleo ocima tvojim da æe ti je dati, zemlju u kojoj

14 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Kaži sinovima Izrailjevijem neka saviju i stanu u oko pred Pi-Airot između Migdola i mora prema Vel-Sefonu; prema njemu neka stanu u oko pokraj mora. **3** Jer æe Faraon reæi za sinove Izrailjeve: zašli su u zemlju, zatvorila ih je pustinja. **4** I uèiniæu da otvrde srce Faraonu, te æe poæi u potjeru za vama, i ja æeu

se proslaviti na njemu i na svoj vojsci njegovoju, i vucijahu. Tada rekoše Misirci: bježimo od Izrailja, jer Misirci æe poznati da sam ja Gospod. I uèiniše tako. se Gospod bije za njih s Misircima. **26** A Gospod **5** A kad bi javljeno caru Misirskom da je pobjegao reèe Mojsiju: pruži ruku svoju na more, neka se vrati narod, promijeni se srce Faraonovo i sluga njegovih voda na Misirce, na kola njihova i na konjike njihove. prema narodu, te rekoše: šta uèinismo, te pustimo **27** I Mojsije pruži ruku svoju na more, i dođe opet Izraelija da nam ne služi? **6** I upreže u kola svoja, more na silu svoju pred zorou, a Misirci nagoše bježati i uze narod svoj sa sobom. **7** I uze šest stotina prema moru; i Gospod baci Misirce usred mora. **28** A kola izabranih i što još bješe kola Misirskih, i nad vrativši se voda potopi kola i konjike sa svom vojskom svjema vojvode. **8** I Gospod uèini, te otvrdnu srce Faraonovom, što ih god bješe pošlo za njima u more, Faraonu caru Misirskom, i pođe u potjeru za sinovima i ne osta od njih nijedan. **29** I sinovi Izraeljevi idaju Izraeljevijem, kad sinovi Izraeljevi otidoše pod rukom posred mora suhim; i stajaše im voda kao zid s desne visokom. **9** I tjeravši ih Misirci stigoše ih, sva kola strane i s lijeve strane. **30** I izbavi Gospod Izraelja u Faraonova, konjici njegovi i vojska njegova, kad bjehu onaj dan iz ruku Misirskih; i vidje Izraelj mrtve Misirce u okolu na moru kod Pi-Airota prema Vel-Sefonu. **10** I na brijezu morskom. **31** I vidje Izraelj silu veliku, koju kad se približi Faraon, podigše sinovi Izraeljevi oèi pokaza Gospod na Misircima, i narod se poboja svoje a to Misirci idu za njima, i uplašiše se vrlo, i Gospoda, i vjerova Gospodu i Mojsiju sluzi njegovu. povikaše sinovi Izraeljevi ka Gospodu. **11** I rekoše Mojsiju: zar ne bješe grobova u Misiru, nego nas dovede da izginemo u pustinji? Šta uèini, te nas izvede iz Misira? **12** Nijesmo li ti govorili u Misiru i rekli: proði nas se, neka služimo Misircima? jer bi nam bolje bilo služiti Misircima nego izginuti u pustinji. **13** A Mojsije reèe narodu: ne bojte se, stanite pa gledajte kako æe vas Gospod izbaviti danas; jer Misirci koje ste vidjeli danas, neæete ih nigda više vidjeti dovjeka. **14** Gospod æe se biti za vas, a vi æete muèati. **15** A Gospod reèe Mojsiju: što vièeš k meni? kaži sinovima Izraeljevijem neka idu. **16** A ti digni štap svoj i pruži ruku svoju na more, i rascijepi ga, pa neka idu sinovi Izraeljevi posred mora suhim. **17** I gle, ja æu uèiniti da otvrdne srce Misircima, te æe poæi za njima; i proslaviæu se na Faraonu i na svoj vojsci njegovoju, na kolima njegovijem i na konjicima njegovijem. **18** I Misirci æe poznati da sam ja Gospod, kad se proslavim na Faraonu, na kolima njegovijem i na konjicima njegovijem. **19** I podiže se anđeo Gospodnji, koji idaše pred vojskom Izraeljskom, i otide im za leða; i podiže se stup od oblaka ispred njih, i stade im za leða. **20** I došav meðu vojsku Misirsku i vojsku Izraeljsku bješe onjem oblak mraèan a ovijem svijetlašće po noæi, te ne pristupiše jedni drugima cijelu noæe. **21** I pruži Mojsije ruku svoju na more, a Gospod uzbi more vjetrom istoènjem, koji jako duvaše cijelu noæe, i osuši more, i voda se rastupi. **22** I poðoše sinovi Izraeljevi posred mora suhim, i voda im stajaše kao zid s desne strane i s lijeve strane. **23** I Misirci tjerajuæi ih poðoše za njima posred mora, svi konji Faraonovi, kola i konjici njegovi. **24** A u strazu jutrenju pogleda Gospod na vojsku Misirsku iz stupa od ognja i oblaka, i smete vojsku Misirsku. **25** I pozbacu toèkove kolima njihovijem, te ih jedva

15 Tada zapjeva Mojsije i sinovi Izraeljevi ovu pjesmu Gospodu, i rekoše ovako: Pjevaæu Gospodu, jer se slavno proslavi; konja i konjika vrže u more. **2** Sila je moja i pjesma moja Gospod, koji me izbavi; on je Bog moj, i slaviæu ga; Boga oca mojega, i uzvišivaæu ga. **3** Gospod je velik ratnik; ime mu je Gospod. **4** Kola Faraonova i vojsku njegovu vrže u more; izbrane vojvode njegove utopije se u Crvenom Moru. **5** Bezdati ih pokriše; padaše u dubinu kao kamen. **6** Desnica tvoja, Gospode, proslavi se u sili; desnica tvoja, Gospode, satr neprrijatelja. **7** I mnoštvom velièanstva svojega oborio si one koji ustaše na te; pustio si gnjev svoj, i proždrije ih kao slamu. **8** Od daha nozdara tvojih sabra se voda; stade u gomilu voda koja teèe; stinuše se vali usred mora. **9** Neprrijatelj reèe: tjeraæeu, stignuæeu, dijeliæeu plijen; nasitiæe ih se duša moja, izvuæi æeu maè svoj, istrijebiæe ih ruka moja. **10** Ti dunu vjetrom svojim, i more ih pokri, i utonuše kao olovu u dubokoj vodi. **11** Ko je kao ti meðu silnima, Gospode? ko je kao ti slavan u svetosti, strašan u hvali, i da èini èudesa? **12** Ti pruži desnicu svoju, i proždrije ih zemlja. **13** Vodiš milošæu svojom narod, koji si iskupio, vodiš krjeþoþæu svojom u stan svetosti svoje. **14** Èuæe narodi, i zadrhtaæe; muka æe spopasti one koji žive u zemlji Filistejskoj. **15** Tada æe se prepasti starješine Edomske, junake Moavske spopaþæe drhat, uplašiæe se svj koji žive u Hananskoj. **16** Spopaþæe ih strah i trepet; od velièine ruke tvoje zamuknuæe kao kamen, dokle ne proðe narod tvoj, Gospode, dokle ne proðe narod, koji si zadobio. **17** Odvešæeš ih i posadiæeš ih na gori našljedstva svojega, na mjestu koje si sebi za stan spremio, Gospode, u svetinji, Gospode, koju su tvoje ruke utvrstile. **18** Gospod æe carovati dovjeka.

19 Jer uđoše konji Faraonovi s kolima njegovijem i s sinova Izrailjevih, pogledaše u pustinju, i gle, slava konjicima njegovijem u more, i Gospod povrati na Gospodnja pokaza se u oblaku. **20** I Gospod reče njih vodu morsku; a sinovi Izraeljevi prijeđoše suhim Mojsiju govoreći: **21** Řeš sam viku sinova Izraeljevih. posred mora. **22** I Marija proročica sestra Aronova Kaži im i reci: doveće æete jesti mesa, a sutra æete uze bubanj u ruku svoju; a za njom izidoše sve žene se nasititi hlebom, i poznaæete da sam ja Gospod Bog s bubnjima i svirala. **23** I otpijevaše im Marija: vaš. **24** I uveće doletješe prepelice i prekriliše oko, a pjevajte Gospodu, jer se slavno proslavi; konja i ujutru pade rosa oko okola; **25** A kad se diže rosa, konjika vrže u more. **26** Potom krenu Mojsije sinove a to po pustinji nešto sitno okruglo, sitno kao slana Izraeljeve od Mora Crvenoga, i pođoše u pustinju Sur; i po zemlji. **27** I kad vidješe sinovi Izraeljevi, govorahu tri dana išavši po pustinji ne nađoše vode. **28** Odande jedan drugomu: šta je ovo? Jer ne znadijuš šta dođoše u Meru, ali ne moguše piti vode u Meri, jer bješe. A Mojsije im reče: to je hleb što vam dade gorka; otuda se prozva mjesto Mera. **29** Tada Gospod da jedete. **30** To je za što zapovjedi Gospod: stade narod vikati na Mojsija govoreći: šta æemo kupite ga svaki dan koliko kome treba za jelo, po piti? **31** Mojsije zavapi ka Gospodu, a Gospod mu gomor na glavu, po broju duša vaših, svaki neka pokaza drvo, te ga metnu u vodu, i voda posta slatka. uzme za one koji su mu u šatoru. **32** I uèiniše tako Ondje mu dade uredbu i zakon, i ondje ga okuša. sinovi Izraeljevi; i nakupiše koji više koji manje. **33** Pa **34** I reče: ako dobro uzaslušaš glas Gospoda Boga mjeriše na gomor, i ne dođe više onom koji nakupi svojega, i ušeninšto je pravo u oèima njegovijem, i mnogo, niti manje onom koji nakupi malo, nego svaki ako prigneš uho k zapovijestima njegovijem i ušenivaš nakupi koliko mu je trebalo da jede. **35** I reče im sve uredbe njegove, nijedne bolesti koju sam pustio Mojsije: niko da ne ostavlja od toga za sjutra. **36** Ali na Misir neæu pustiti na tebe; jer sam ja Gospod, ljekar tvoj. **37** I dođoše u Elim, gdje bijaše dvanaest izvora i sedamdeset palama; i ondje stadoše u oko njih. **38** Tako ga kupljahu svako jutro, svaki koliko kod vode.

16 Od Elima se podigoše, i sav zbor sinova Izraeljevih dođe u pustinju Sin, koja je između Elima i Sinaja, petnaestoga dana drugoga mjeseca pošto izidoše iz zemlje Misirske. **2** I stade vikati sav zbor sinova Izraeljevih na Mojsija i na Arona u pustinji, **3** I rekose im sinovi Izraeljevi: kamo da smo pomrli od ruke Gospodnje u zemlji Misirske, kad sjeðasmo kod lonaca s mesom i jeðasmo hlebom izobilom! jer nas izvedoste u ovu pustinju da pomorite sav ovaj zbor glađu. **4** A Gospod reče Mojsiju: evo uèiniea da vam daždi iz neba hleb, a narod neka izlazi i kupi svaki dan koliko treba na dan, da ga okušam hoæe li hoditi po mome zakonu ili neæe. **5** A šestoga dana neka zgotope što donesu, a neka bude dvojinom onoliko koliko naupe svaki dan. **6** I reče Mojsije i Aron svijem sinovima Izraeljevijem: doveće æete poznati da vas je Gospod izveo iz zemlje Misirske; **7** A sutra æete vidjeti slavu Gospodnju; jer je èuo viku vašu na Gospoda. Jer šta smo mi da vièete na nas? **8** I reče Mojsije: doveće æe vam dati Gospod mesa da jedete a ujutru hlebom da se nasitite; jer je èuo Gospod viku vašu, kojom vièete na nj. Jer što smo mi? Nije na nas vaša vika nego na Gospoda. **9** I reče Mojsije Aronu: kaži svemu zboru sinova Izraeljevih: pristupite pred Gospoda, jer je èuo viku vašu. **10** I kad reče Aron svemu zboru

rastapaše. **11** A u šesti dan nakupiše hleba dvojinom, po dva gomora na svakoga; i dođoše sve starješine od zpora, i javiše Mojsiju. **12** A on im reče: ovo kaza Gospod: sutra je subota, odmor svet Gospodu; što æete peæi, pecite, i što æete kuhati, kuhatje danas; a što preteće, ostavite i èuvajte za sjutra. **13** I ostaviše za sjutra, kao što zapovjedi Mojsije, i ne usmrđe se niti bješe crva u njemu. **14** I reče Mojsije: jedite to danas, jer je danas subota Gospodnja, danas neæete naæi u polju. **15** Šest æete dana kupiti, a sedmi je dan subota, tada ga neæe biti. **16** I u sedmi dan izidoše neki od naroda da kupe, ali ne nađoše. **17** A Gospod reče Mojsiju: dokle æete se protiviti zapovijestima mojim i zakonima mojim? **18** Vidite, Gospod vam je dao subotu, zato vam daje šestoga dana hleba na dva dana. Stojte svaki na svom mjestu, i neka ne odlazi nikо sa svojega mjesta u sedmi dan. **19** I poèinu narod u sedmi dan. **20** I dom Izraeljev prozva taj hleb mana; a bijaše kao sjeme korijandrovo, bijela, i na jeziku kao medeni kolaèi. **21** I reče Mojsije: ovo je zapovjedio Gospod: napuni gomor toga, neka se èuva od koljena do koljena vašega, da vide hleb, kojim sam vas hranio u pustinji kad vas izvedoh iz zemlje Misirske. **22** I reče Mojsije Aronu: uzmi kréag i naspi pun gomor mane, i metni pred Gospoda da se èuva od koljena do koljena vašega. **23** I ostavi ga Aron pred svjedoèanstvom da se èuva, kao što

zapovjedi Gospod Mojsiju. 35 A sinovi Izrailjevi jedoše manu èetrdeset godina dok ne dođoše u zemlju u kojoj æe živjeti; jedoše manu dok ne dođoše na među zemlje Hananske. 36 A gomor je desetina efe.

17 I podiže se iz pustinje Sina sav zbor sinova Izrailjevih putem svojim po zapovijesti Gospodnjoj, i stadoše u oko u Rafidinu; a ondje ne bješe vode da narod piye. 2 I narod se svaðaše s Mojsijem govoreæi: daj nam vode da pijemo. A on im reèe: što se svaðate sa mnom? što kušate Gospoda? 3 Ali narod bješe ondje žedan vode, te vikaše narod na Mojsija, i govoraše: zašto si nas izveo iz Misira da nas i sinove naše i stoku našu pomoriš žeðu? 4 A Mojsije zavapi ka Gospodu govoreæi: šta æu èiniti s ovijem narodom? Još malo pa æe me zasuti kamenjem. 5 A Gospod reèe Mojsiju: proði pred narod, i uzmi sa sobom starješine Izrailjske, i štap svoj kojim si udario vodu uzmi u ruku svoju, i idi. 6 A ja æu stajati pred tobom ondje na stjeni na Horivu; a ti udari u stijenu, i poteæi æe iz nje voda da piye narod. I uèini Mojsije tako pred starješinama Izrailjskim. 7 A mjesto ono prozva Masa i Meriva zato što se svaðaše sinovi Izrailjevi i što kušaše Gospoda govoreæi: je li Gospod među nama ili nije? 8 Ali doðe Amalik da se bije s Izrailjem u Rafidinu. 9 A Mojsije reèe Isusu: izberi nam ljude, te izaði i bij se s Amalikom; a ja æu sjutra stati na vrh brda sa štapom Božjim u ruci. 10 I uèini Isus kako mu reèe Mojsije, i pobi se s Amalikom; a Mojsije i Aron i Or izaðoše na vrh brda. 11 I dokle Mojsije držaše u vis ruke svoje, nadbijahu Izrailci, a kako bi spustio ruke, odmah nadbijahu Amaliéani. 12 Ali ruke Mojsiju otežaše, zato uzeše kamen i podmetnuše poda nj, te sjede; a Aron i Or držahu mu ruke jedan s jedne strane a drugi s druge, i ne klonuše mu ruke do zahoda sunèanoga. 13 I razbi Isus Amalika i narod njegov oštrijem maèem. 14 Potom reèe Gospod Mojsiju: zapiši to za spomen u knjigu, i kaži Isusu neka pamti da æu sasvijem istrijebiti spomen Amalikov ispod neba. 15 Tada naèini Mojsije oltar, i nazva ga: Gospod zastava moja. 16 I reèe: što se ruka bješe podigla na prijesto Gospodnji, Gospod æe ratovati na Amalika od koljena do koljena.

18 A Jotor sveštenik Madijamski, tast Mojsijev, èu sve što uèini Gospod Mojsiju i Izraelju narodu svojemu, kako izvede Gospod Izraelja iz Misira; 2 I uze Jotor tast Mojsijev Seforu ženu Mojsijevu, koju bješe poslao natrag, 3 I dva sina njezina, od kojih jednom bješe ime Girsam, jer reèe: tuðin sam u zemlji tuðoj, 4 A drugom bješe ime Eliezer, jer, reèe, Bog oca

mojega bi mi u pomoæi i ote me od maèa Faraonova. 5 I poðe Jotor tast Mojsijev sa sinovima njegovijem i sa ženom njegovom k Mojsiju u pustinju, gdje bješe u okolu pod gorom Božjom. 6 I poruèi Mojsiju: ja tast tvoj Jotor idem k tebi i žena tvoja i oba sina njezina s njom. 7 I Mojsije izide na susret tastu svojemu i pokloni mu se i cijeliva ga; i upitaše se za zdravlje, pa uðoše pod šator njegov. 8 I pripovjedi Mojsije tastu svojemu sve što uèini Gospod Faraonu i Misircima radi Izraelja, i sve nevolje, koje ih nalaziše putem, i kako ih izbavi Gospod. 9 I radovaše se Jotor svemu dobru što uèini Gospod Izraelju izbavivši ga iz ruke Misirske; 10 I reèe Jotor: blagosloven da je Gospod, koji vas izbavi iz ruke Misirske i iz ruke Faraonove, koji izbavi narod iz ropstva Misirskoga. 11 Sad vidim da je Gospod veæi od svijeh bogova, jer èim se ponoðašu onijem ih samijem nadvisi. 12 I uze Jotor tast Mojsijev i prinese Bogu žrtvu paljenicu i prinos; i doðe Aron i sve starješine Izraeljske, i jedoše s tastom Mojsijevijem pred Bogom. 13 A sjutradan sjede Mojsije da sudi narodu; i stajaše narod pred Mojsijem od jutra do veèera. 14 A tast Mojsijev gledajuæi sve šta radi s narodom, reèe: što ta radiš s narodom? zašto sjediš sam, a vas narod stoji pred tobom od jutra do veèera? 15 A Mojsije reèe tastu svojemu: jer dolazi narod k meni da pita Boga. 16 Kad imaju što među sobom, dolaze k meni, te im sudim i kazujem naredbe Božje i zakone njegove. 17 A tast Mojsijev reèe mu: nije dobro što radiš. 18 Umoriæeš se i ti i narod koji je s tobom; jer je to teško za tebe, neæeš moæi sam vršiti. 19 Nego poslušaj mene; ja æu te svjetovati, i Bog æe biti s tobom; ti budi pred Bogom za narod, i stvari njihove javljaj Bogu; 20 I uèi ih naredbama i zakonima njegovijem, i pokazuj im put kojim æe iæi i šta æe raditi. 21 A iz svega naroda izberi ljude poštene, koji se boje Boga, ljude pravedne, koji mrze na mito, pa ih postavi nad njima za poglavare, tisuæenike, stotinike, pedesetnike i desetnike; 22 Oni neka sude narodu u svako doba; pa svaku stvar veliku neka javljaju tebi, a svaku stvar malu neka raspravljaju sami; tako æe ti biti lakše, kad i oni stanu nositi teret s tobom. 23 Ako to uèiniš, i Bog ti zapovjedi, možeš se održati, i sav æe narod doæi mirno na svoje mjesto. 24 I Mojsije posluša tasta svojega, i uèini sve što reèe. 25 I izabra Mojsije iz svega Izraelja ljude poštene, i postavi ih za poglavare nad narodom, tisuæenike, stotinike, pedesetnike i desetnike, 26 Koji suðahu narodu u svako doba, a stvari teške javljaju Mojsiju, a male stvari raspravljaju sami. 27 Poslije otpusti Mojsije tasta svojega, koji se vrati u svoju zemlju.

19 Prvoga dana treæega mjeseca, pošto izaðoše gori i osveštaj je. **24** A Gospod mu reèe: idi, siði, pa sinovi Izrailjevi iz Misira, toga dana doðoše u onda doði ti i Aron s tobom; a sveštenici i narod neka pustinju Sinajsku. **2** Krenuvši se iz Rafidina doðoše ne prestupe meðe da se popnu ka Gospodu, da ih ne u pustinju Sinajsku, i stadoše u oko u pustinji, a bi pobjio. **25** I siðe Mojsije k narodu i kaza im.

oko naèiniše Izrailjci onđe pod gorom. **3** I Mojsije izaðe na goru k Bogu; i povika mu Gospod s gore govoreæi: ovako kaži domu Jakovljevu, i reci sinovima Izrailjevim: **4** Vidjeli ste šta sam uèinio Misircima i kako sam vas kao na krilima orlovljem nosio i doveo vas k sebi. **5** A sada ako dobro uzasluðate glas moj i ušèuvate zavjet moj, biæete moje blago mimo sve narode, premda je moja sva zemљa. **6** I biæete mi carstvo sveštenièko i narod svet. To su rijeèi koje æeš kazati sinovima Izrailjevim. **7** A Mojsije doðe i sazva starješine narodne; i kaza im sve ove rijeèi koje mu Gospod zapovjedi. **8** A sav narod odgovori složno i reèe: što je god kazao Gospod èiniæemo. I Mojsije javi Gospodu rijeèi narodne. **9** A Gospod reèe Mojsiju: evo, ja æeu doæi k tebi u gustom oblaku, da narod èuje kad ti stanem govoriti i da ti vjeruje dovjeka. Jer Mojsije bješe javio Gospodu rijeèi narodne. **10** I reèe Gospod Mojsiju: idi k narodu, i osveštaj ih danas i sutra, i neka operu haljine svoje; **11** I neka budu gotovi za treæi dan, jer æee u treæi dan siæi Gospod na goru Sinajsku pred svijem narodom. **12** A postaviæeš narodu meðu unaokolo, i reæei æeš: èuvajte se da ne stupite na goru i da se ne dotaknete kraja njezina; što se god dotakne gore, poginuæe; **13** Toga da se niko ne dotakne rukom, nego kamenjem da se zaspne ili da se ustrijeli, bilo živinè ili èovjek, da ne ostane u životu. Kad rog zatrubi otežuæi onda neka poðu na goru. **14** I Mojsije siðe s gore k narodu; i osvešta narod, i opræše haljine svoje. **15** I reèe narodu: budite gotovi za treæi dan, i ne liježite sa ženama. **16** A treæi dan kad bi ujutru, gromovi zagrmješe i munje zasijevaše, i posta gust oblak na gori, i zatrubi truba veoma jako, da zadrhta sav narod koji bijaše u okolu. **17** Tada Mojsije izvede narod iz okola pred Boga, i stadoše ispod gore. **18** A gora se Sinajska sva dimljaše, jer siðe na nju Gospod u ognju; i dim se iz nje podizaše kao dim iz peæe, i sva se gora tresijaše veoma. **19** I truba sve jaæe trublaše, i Mojsije govorâše a Bog mu odgovaraše glasom. **20** I Gospod sišavši na goru Sinajsku, na vrh gore, pozva Mojsiju na vrh gore; i izaðe Mojsije. **21** A Gospod reèe Mojsiju: siði, opomeni narod da ne prestupe meðe da vide Gospoda, da ne bi izginuli od mene. **22** I sami sveštenici, koji pristupaju ka Gospodu, neka se osveštaju, da ih ne bi pobjio Gospod. **23** A Mojsije reèe Gospodu: neæe moæi narod izaæi na goru Sinajsku, jer si nas ti opomenuo rekavši: naèini meðu

20 Tada reèe Bog sve ove rijeèi govoreæi: **2** Ja sam Gospod Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje Misirske, iz doma ropskoga. **3** Nemoj imati drugih bogova uza me. **4** Ne gradi sebi lika rezana niti kakve slike od onoga što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodi ispod zemlje. **5** Nemoj im se klanjati niti im služiti, jer sam ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj, koji pohodim grijeha otaèke na sinovima do treæega i do èetvrtoga koljena, onijeh koji mrze na mene; **6** A èinim milost na tisuæama onijeh koji me ljube i èuvaju zapovijesti moje. **7** Ne uzimaj uzalud imena Gospoda Boga svojega; jer neæe pred Gospodom biti praw ko uzme ime njegovo uzalud. **8** Sjeæaj se dana od odmora da ga svetkuješ. **9** Šest dana radi, i svršuj sve poslove svoje. **10** A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvojemu; tada nemoj raditi nijednoga posla, ni ti, ni sin tvoj, ni kæi tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živinè tvoje, ni stranac koji je meðu vratima tvojim. **11** Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i što je god u njima; a u sedmi dan poèinu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga. **12** Poštuj oca svojega i mater svoju, da ti se produlje dani na zemlji, koju ti da Gospod Bog tvoj. **13** Ne ubij. **14** Ne èini preljube. **15** Ne kradi. **16** Ne svjedoæi lažno na bližnjega svojega. **17** Ne poželi kuæe bližnjega svojega, ne poželi žene bližnjega svojega, ni sluge njegova, ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti išta što je bližnjega tvojega. **18** I sav narod vidje grom i munju i trubu gdje trubi i goru gdje se dimi; i narod vidjevši to uzmaæe se i stade izdaleka, **19** I rekoše Mojsiju: govori nam ti, i slušaaæemo; a neka nam ne govori Bog, da ne pomremo. **20** A Mojsije reèe narodu: ne bojte se, jer Bog doðe da vas iskuša i da vam pred oèima bude strah njegov da ne biste grijesili. **21** I narod stajaše izdaleka, a Mojsije pristupi k mraku u kojem bješe Bog. **22** I Gospod reèe Mojsiju: ovako kaži sinovima Izrailjevim: vidjeli ste gdje vam s neba govorih. **23** Ne gradite uza me bogova srebrnjih, ni bogova zlatnjih ne gradite sebi. **24** Oltar od zemlje naèini mi, na kojem æeš mi prinositi žrtve svoje paljenice i žrtve svoje zahvalne, sitnu i krupnu stoku svoju. Na kojem god mjestu zapovjedim da se spominje ime moje, doæi æu k tebi i blagosloviaæ te. **25** Ako li mi naèiniš oltar od kamena, nemoj naèiniti od tesanoga kamena;

jer ako povuèeš po njemu gvožđem, oskvriæeš ga. **26** Nemoj uz basamake iæi k olтарu mojemu, da se ne bi otkrila golotinja tvoja kod njega.

21 A ovo su zakoni koje æeš im postaviti: **2** Ako kupiš roba Jevrejina, šest godina neka ti služi, a sedme nek otide slobodan bez otkupa. **3** Ako bude došao inokasan, neka i otide inokasan; ako li bude imao ženu, neka ide i žena s njim. **4** Ako ga gospodar njegov oženi, i žena mu rodi sinove ili kæeri, žena s djecom svojom neka bude gospodaru njegovu, a on neka otide sam. **5** Ako li rob reèe tvrdo: Ijubim gospodara svojega, ženu svoju i djecu svoju, neæu da idem da budem slobodan, **6** Onda neka ga dovede gospodar njegov pred sudije i postavi na vratima ili kod dovratka, i ondje neka mu gospodar probuši uho šilom, pa neka mu robuje dovjeka. **7** Ako ko proda kæer svoju da bude robinja, da ne odlazi kao robovi što odlaze. **8** Ako ne bude po volji gospodaru svojemu, i on je ne uzme za ženu, neka je pusti na otkupe; ali da nema vlasti prodati je u tuò narod uèinivši joj nevjeru. **9** Ako li je zaruèi sinu svojemu, da joj uèini po pravu koje imaju kæeri. **10** Ako li uzme drugu, da joj ne umali hrane ni odijela ni zajednice. **11** Ako joj ovo troje ne uèini, onda nek otide bez otkupa. **12** Ko udari èovjeka, te umre, da se pogubi. **13** Ako li ne bude htio, nego mu ga Bog dade u ruke, odrediau ti mjesto kuda može uteæi. **14** Ako bi ko nahvalice ustao na bližnjega svojega da ga ubije iz prijevare, on proda za svoju kraðu. **15** Ko udari oca svojega ili mater svoju, da se pogubi. **16** Kad se svade ljudi, pa mater svoju, da se pogubi. **18** Kad se svade ljudi, pa jedan udari drugoga kamenom ili pesnicom, ali onaj ne umre nego padne u postelju, **19** Ako se pridigne i izaðe o štapu, da ne bude kriv onaj koji je udario, ili dva, da nije kriv, jer je njegov novac. **22** Kad se svade ljudi, pa koji od njih udari trudnu ženu tako da izaðe iz nje dijetje, ali se ne dogodi smrt, da plati globu koliko muž ženin reèe, a da plati preko sudija; **23** Ako li se dogodi smrt, tada æeš uzeti život za život, **24** Oko za oko, Zub za Zub, ruku za ruku, nogu za nogu, **25** Užeg za užeg, ranu za ranu, modricu za modricu. **26** Ako ko udari po oku roba svojega ili robinju svoju, te mu pokvari oko, da ga otpusti slobodna za oko njegovo. **27** I ako izbjige Zub robu

njegov. **28** Ako vo ubode èovjeka ili ženu, te umre, da se vo zaspere kamenjem i da se ne jede meso od njega, a gospodar od vola da nije kriv. **29** Ali ako je vo prije bio bodaè i gospodar njegov znao za to pa ga nije èuvao, te ubije èovjeka ili ženu, vo da se zaspere kamenjem, i gospodar njegov da se pogubi. **30** Ako mu se odredi da se otkupi, neka da otkup za život svoj, koliko mu se odredi. **31** Ako ubode sina ili kæera, da mu bude po istom zakonu. **32** Ako li roba ubode vo ili robinju, da da gospodaru njihovu trideset sikala srebri vo da se zaspere kamenjem. **33** Ako ko otkrije jamu ili iskopa jamu a ne pokrije, pa upadne vo ili magarac, **34** Da naknadi gospodar od jame i plati novcem gospodaru njihovu, a što je uginulo da je njegovo. **35** Ako vo jednoga ubode vola drugome, te pogine, onda da prodadu vola živoga i novce da podijele, tako i ubijenoga vola da podijele. **36** Ako li se znalo da je vo prije bio bodaè pa ga nije èuvao gospodar njegov, da da vola za vola, a ubijeni neka bude njemu.

22 Ko ukrade vola ili ovcu ili kozu, i zakolje ili proda, da vrati pet volova za jednoga vola, a èetiri ovce ili koze za jednu ovcu ili kozu. **2** Ako se lupež uhvati gdje potkopava, te bude ranjen tako da umre, da ne bude kriv za krv onaj koji ga bude ubio; **3** Ali ako se bude sunce rodilo, da je kriv za krv. A lupež sve da naknadi; ako li ne bi imao, onda da se ustaò na bližnjega svojega da ga ubije iz prijevare, on proda za svoju kraðu. **4** Ako se naðe što je pokrao odvuci ga i od olтарa mojega da se pogubi. **5** Ko u njegovoj ruci živo, bio vo ili magarac ili ovca ili udari oca svojega ili mater svoju, da se pogubi. **6** Ko potre njivu ili vinograd Ko ukrade èovjeka i proda ili se naðe u njegovijem rukama, da se pogubi. **17** Ko opsuje oca svojega ili mater svoju, da se pogubi. **18** Kad se svade ljudi, pa jedan udari drugoga kamenom ili pesnicom, ali onaj ne umre nego padne u postelju, **19** Ako se pridigne i izaðe o štapu, da ne bude kriv onaj koji je udario, ili dva, da nije kriv, jer je njegov novac. **22** Kad se svade ljudi, pa koji od njih udari trudnu ženu tako da izaðe iz nje dijetje, ali se ne dogodi smrt, da plati globu koliko muž ženin reèe, a da plati preko sudija; **23** Ako li se dogodi smrt, tada æeš uzeti život za život, **24** Oko za oko, Zub za Zub, ruku za ruku, nogu za nogu, **25** Užeg za užeg, ranu za ranu, modricu za modricu. **26** Ako ko udari po oku roba svojega ili robinju svoju, te mu pokvari oko, da ga otpusti slobodna za oko njegovo. **27** I ako izbjige Zub robu njegov. **28** Ako vo ubode èovjeka ili ženu, te umre, da se vo zaspere kamenjem i da se ne jede meso od njega, a gospodar od vola da nije kriv. **29** Ali ako je vo prije bio bodaè i gospodar njegov znao za to pa ga nije èuvao, te ubije èovjeka ili ženu, vo da se zaspere kamenjem, i gospodar njegov da se pogubi. **30** Ako mu se odredi da se otkupi, neka da otkup za život svoj, koliko mu se odredi. **31** Ako ubode sina ili kæera, da mu bude po istom zakonu. **32** Ako li roba ubode vo ili robinju, da da gospodaru njihovu trideset sikala srebri vo da se zaspere kamenjem. **33** Ako ko otkrije jamu ili iskopa jamu a ne pokrije, pa upadne vo ili magarac, **34** Da naknadi gospodar od jame i plati novcem gospodaru njihovu, a što je uginulo da je njegovo. **35** Ako vo jednoga ubode vola drugome, te pogine, onda da prodadu vola živoga i novce da podijele, tako i ubijenoga vola da podijele. **36** Ako li se znalo da je vo prije bio bodaè pa ga nije èuvao gospodar njegov, da da vola za vola, a ubijeni neka bude njemu.

22 Ko ukrade vola ili ovcu ili kozu, i zakolje ili proda, da vrati pet volova za jednoga vola, a èetiri ovce ili koze za jednu ovcu ili kozu. **2** Ako se lupež uhvati gdje potkopava, te bude ranjen tako da umre, da ne bude kriv za krv onaj koji ga bude ubio; **3** Ali ako se bude sunce rodilo, da je kriv za krv. A lupež sve da naknadi; ako li ne bi imao, onda da se ustaò na bližnjega svojega da ga ubije iz prijevare, on proda za svoju kraðu. **4** Ako se naðe što je pokrao odvuci ga i od olтарa mojega da se pogubi. **5** Ko u njegovoj ruci živo, bio vo ili magarac ili ovca ili udari oca svojega ili mater svoju, da se pogubi. **6** Ko potre njivu ili vinograd Ko ukrade èovjeka i proda ili se naðe u njegovijem rukama, da se pogubi. **17** Ko opsuje oca svojega ili mater svoju, da se pogubi. **18** Kad se svade ljudi, pa jedan udari drugoga kamenom ili pesnicom, ali onaj ne umre nego padne u postelju, **19** Ako se pridigne i izaðe o štapu, da ne bude kriv onaj koji je udario, ili dva, da nije kriv, jer je njegov novac. **22** Kad se svade ljudi, pa koji od njih udari trudnu ženu tako da izaðe iz nje dijetje, ali se ne dogodi smrt, da plati globu koliko muž ženin reèe, a da plati preko sudija; **23** Ako li se dogodi smrt, tada æeš uzeti život za život, **24** Oko za oko, Zub za Zub, ruku za ruku, nogu za nogu, **25** Užeg za užeg, ranu za ranu, modricu za modricu. **26** Ako ko udari po oku roba svojega ili robinju svoju, te mu pokvari oko, da ga otpusti slobodna za oko njegovo. **27** I ako izbjige Zub robu njegov. **28** Ako vo ubode èovjeka ili ženu, te umre, da se vo zaspere kamenjem i da se ne jede meso od njega, a gospodar od vola da nije kriv. **29** Ali ako je vo prije bio bodaè i gospodar njegov znao za to pa ga nije èuvao, te ubije èovjeka ili ženu, vo da se zaspere kamenjem, i gospodar njegov da se pogubi. **30** Ako mu se odredi da se otkupi, neka da otkup za život svoj, koliko mu se odredi. **31** Ako ubode sina ili kæera, da mu bude po istom zakonu. **32** Ako li roba ubode vo ili robinju, da da gospodaru njihovu trideset sikala srebri vo da se zaspere kamenjem. **33** Ako ko otkrije jamu ili iskopa jamu a ne pokrije, pa upadne vo ili magarac, **34** Da naknadi gospodar od jame i plati novcem gospodaru njihovu, a što je uginulo da je njegovo. **35** Ako vo jednoga ubode vola drugome, te pogine, onda da prodadu vola živoga i novce da podijele, tako i ubijenoga vola da podijele. **36** Ako li se znalo da je vo prije bio bodaè pa ga nije èuvao gospodar njegov, da da vola za vola, a ubijeni neka bude njemu.

da ne plati. 12 Ako li mu bude ukradeno, neka plati i sabiraj rod njezin; 11 A sedme godine ostavi je neka gospodaru njegovu. 13 Ako li ga bude rastrgla zvjerka poèine, da jedu siromasi naroda tvojega, a što iza da donese od njega svjedodžbu, i da ne plati što njih ostane neka jedu zvijeri poljske; tako radi i s je rastrgnuto. 14 Ako ko uzme u bližnjega svojega vinogradom svojim i s maslinikom svojim. 12 Šest živinèe na poslugu, pa ohrone ili ugine, a gospodar dana radi poslove svoje, a u sedmi dan poèini, da mu ne bude kod njega, da plati. 15 Ako li gospodar se odmori vo tvoj i magarac tvoj, i da odahne sin bude kod njega, da ne plati. Ako li bude najmljeno, robinje tvoje i došljak. 13 Držite se svega što sam da plati samo najam. 16 Ko bi prevario djevojku, koja vam kazao. Ne pominjte imena bogova tuđih, i da se nije zaruèena, te bi spavao s njom, da joj da præiju i ne èuje iz usta vaših. 14 Tri puta preko godine svetkuj uzme je za zenu. 17 A ako mu je otac njezin ne bi mi: 15 Praznik prijesnijeh hljebova drži; sedam dana htio dati, da da novaca koliko ide u præiju djevojci. jedi hljebove prijesne, kao što sam ti zapovjedio, na 18 Vještici ne daj da živi. 19 Ko bi obležao živinèe, vrijeme, mjeseca Aviva, jer si tada izašao iz Misira; da se pogubi. 20 Ko žrtvu prinosi bogovima drugim i niko da ne izaðe preda me prazan; 16 I praznik osim jedinoga Gospoda, da se istrijebi kao prokletnik. žetve prvina od truda tvojega što posiješ u polju 21 Došljaku nemoj èiniti krivo niti ga cvijeliti, jer ste svojem; i praznik berbe na svršetku svake godine, bili došljaci u zemlji Misirske. 22 Nemojte cvijeliti kad sabereš trud svoj s njive. 17 Tri puta preko udovice i sirote. 23 Ako li koju cvijeliš u èem god, godine sve muškinje tvoje da izlazi pred Gospoda i povièe k meni, èuæeu viku njezinu, 24 I zapalijaèe Boga. 18 Krvi od žrtve moje ne prinosi uz hljebove se gnjev moj, i pobiæeu vas maëem, pa æe vaše kisele, i pretilina praznika mojega da ne prenoæi do žene biti udovice i vaša djeca sirote. 25 Kad daš u jutra. 19 Prvine od prvoga roda zemlje svoje donesi u zajam novaca narodu mojemu, siromahu koji je kod kuæeu Gospoda Boga svojega; nemoj kuhati jagnjeta tebe, nemoj mu biti kao kamatnik, ne udarajte na nj u mlijeku majke njegove. 20 Evo, ja šaljem anðela kamate. 26 Ako uzmeš u zalogu haljinu bližnjemu svojega pred tobom da te èuva na putu, i da te svojemu, vrati mu je prije nego sunce zaðe; 27 Jer odvede na mjesto koje sam ti pripravio. 21 Èuvaj ga mu je to sve odijelo èim zaklanja tijelo svoje; u èem se, i slušaj ga, nemoj da ga rasrdiš, jer vam neæee æe spavati? pa kad povièe k meni, ja æeu ga èuti, oprostiti grijeha, jer je moje ime u njemu. 22 Nego jer sam milostiv. 28 Nemoj psovati sudija, i starješini ako ga dobro uzaslušaš i ustvoriš sve što kažem, naroda svojega ne govori ružno. 29 Od ljetine svoje i ja æeu biti neprijatelj tvojim neprijateljima i protivnik od žitkih stvari svojih nemoj se zatezati da prineseš tvojim protivnicima. 23 Jer æee anðeo moj iæi pred prvine; prvenca izmeðu sinova svojih meni da daš. 30 tobom i odveðæe te u zemlju Amorejsku i Hetejsku Tako èini s volom svojim i s ovcom i s kozom; sedam i Ferezejsku i Hananejsku i Jevejsku i Jevusejsku, dana neka bude s majkom svojom, a osmoga dana i ja æeu ih istrijebiti. 24 Nemoj se klanjati bogovima da ga daš meni. 31 Biæete mi sveti ljudi; mesa u polju njihovijem niti im služiti, ni èiniti što oni èine, nego ih rastrgnuta ne jedite, bacite ga psima.

23 Ne iznosi lažnijeh glasova; ne pristaj s bezbožnikom da svjedoèiš krivo. 2 Ne idi za množnom na zlo, i ne govori na suđu povodeæi se za veæem brojem da se izvrne pravda. 3 Siromahu u parnici njegovoj ne gledaj što je siromah. 4 Ako naiðeš na vola neprijatelja svojega ili na magarca njegova, gdje je zalutao, odvedi ga k njemu. 5 Ako vidiš gdje je nemavidniku tvojemu pao magarac pod teretom svojim, nemoj da ga ostaviš, nego mu pomozi. 6 Nemoj izvrnuti pravde siromahu svojemu u parnici njegovoj. 7 Rijeèi lažne kloni se, i bezazlenoga i pravoga nemoj ubiti, jer neæeu opravdati bezbožnika. 8 Ne uzimaj poklona, jer poklon zašlepjuje okate i izvraæe rijeèi pravima. 9 Došljake ne cvijeli, jer vi znate kaka je duša došljaku, jer ste bili došljaci u zemlji Misirske. 10 Šest godina zasijevaj zemlju svoju i sabiraj rod njezin; 11 A sedme godine ostavi je neka gospodaru njegovu. 12 Ako li ga bude rastrgla zvjerka poèine, da jedu siromasi naroda tvojega, a što iza da donese od njega svjedodžbu, i da ne plati što njih ostane neka jedu zvijeri poljske; tako radi i s je rastrgnuto. 13 Držite se svega što sam da plati samo najam. 16 Ko bi prevario djevojku, koja vam kazao. Ne pominjte imena bogova tuđih, i da se nije zaruèena, te bi spavao s njom, da joj da præiju i ne èuje iz usta vaših. 14 Tri puta preko godine svetkuj uzme je za zenu. 17 A ako mu je otac njezin ne bi mi: 15 Praznik prijesnijeh hljebova drži; sedam dana htio dati, da da novaca koliko ide u præiju djevojci. jedi hljebove prijesne, kao što sam ti zapovjedio, na 18 Vještici ne daj da živi. 19 Ko bi obležao živinèe, vrijeme, mjeseca Aviva, jer si tada izašao iz Misira; da se pogubi. 20 Ko žrtvu prinosi bogovima drugim i niko da ne izaðe preda me prazan; 16 I praznik osim jedinoga Gospoda, da se istrijebi kao prokletnik. žetve prvina od truda tvojega što posiješ u polju 21 Došljaku nemoj èiniti krivo niti ga cvijeliti, jer ste svojem; i praznik berbe na svršetku svake godine, bili došljaci u zemlji Misirske. 22 Nemojte cvijeliti kad sabereš trud svoj s njive. 17 Tri puta preko udovice i sirote. 23 Ako li koju cvijeliš u èem god, godine sve muškinje tvoje da izlazi pred Gospoda i povièe k meni, èuæeu viku njezinu, 24 I zapalijaèe Boga. 18 Krvi od žrtve moje ne prinosi uz hljebove se gnjev moj, i pobiæeu vas maëem, pa æe vaše kisele, i pretilina praznika mojega da ne prenoæi do žene biti udovice i vaša djeca sirote. 25 Kad daš u jutra. 19 Prvine od prvoga roda zemlje svoje donesi u zajam novaca narodu mojemu, siromahu koji je kod kuæeu Gospoda Boga svojega; nemoj kuhati jagnjeta tebe, nemoj mu biti kao kamatnik, ne udarajte na nj u mlijeku majke njegove. 20 Evo, ja šaljem anðela kamate. 26 Ako uzmeš u zalogu haljinu bližnjemu svojega pred tobom da te èuva na putu, i da te svojemu, vrati mu je prije nego sunce zaðe; 27 Jer odvede na mjesto koje sam ti pripravio. 21 Èuvaj ga mu je to sve odijelo èim zaklanja tijelo svoje; u èem se, i slušaj ga, nemoj da ga rasrdiš, jer vam neæee æe spavati? pa kad povièe k meni, ja æeu ga èuti, oprostiti grijeha, jer je moje ime u njemu. 22 Nego jer sam milostiv. 28 Nemoj psovati sudija, i starješini ako ga dobro uzaslušaš i ustvoriš sve što kažem, naroda svojega ne govori ružno. 29 Od ljetine svoje i ja æeu biti neprijatelj tvojim neprijateljima i protivnik od žitkih stvari svojih nemoj se zatezati da prineseš tvojim protivnicima. 23 Jer æee anðeo moj iæi pred prvine; prvenca izmeðu sinova svojih meni da daš. 30 tobom i odveðæe te u zemlju Amorejsku i Hetejsku Tako èini s volom svojim i s ovcom i s kozom; sedam i Ferezejsku i Hananejsku i Jevejsku i Jevusejsku, dana neka bude s majkom svojom, a osmoga dana i ja æeu ih istrijebiti. 24 Nemoj se klanjati bogovima da ga daš meni. 31 Biæete mi sveti ljudi; mesa u polju njihovijem niti im služiti, ni èiniti što oni èine, nego ih sasvijem obori i likove njihove sasvijem izlomi. 25 I služite Gospodu Bogu svojemu, i on æe blagosloviti hljeb tvoj i vodu tvoju; i uklonijaèu bolest izmeðu vas. 26 Neæee biti pometkinje ni nerotkinje u zemlji tvojoj; i broj dana tvojih napuniæeu. 27 Pustiæeu strah svoj pred tobom, i uplašiæeu svaki narod na koji doðeš, i obratiæeu k tebi pleæei svijeh neprijatelja tvojih. 28 Poslaæeu i stršljene pred tobom, da tjeraju Jeveje, Hananeje i Heteje ispred tebe. 29 Neæeu ih otjerati ispred tebe za jednu godinu, da ne opusti zemlja i da se zvjerje poljsko ne namnoži na tebe. 30 Pomalo æeu ih odgoniti ispred tebe dokle se ne namnoži i zauzmeš zemlju. 31 I postaviæeu meðe tvoje od Mora Crvenoga do mora Filistejskoga i od pustinje do rijeke; jer æeu vama u ruke dati one koji žive u onoj zemlji da ih otjeras ispred sebe. 32 Nemoj hvatati vjere s njima ni s bogovima njihovijem. 33 Neka ne sjede u zemljii

tvojoj, da te ne navrate da se ogriješi o mene, jer bi služio bogovima njihovijem, i to bi ti bila zamka.

24 I reče Mojsiju: izađi gore ka Gospodu ti i Aron i Nadav i Avijud i sedamdeset starješina Izrailjevih, i poklonite se izdaleka. 2 I Mojsije sam neka pristupi ka Gospodu, a oni neka ne pristupe; i narod neka ne ide na gore s njim. 3 I dođe Mojsije, i kaza narodu sve riječi Gospodnje i sve zakone. I odgovori narod jednjem glasom i rekoše: èiniæemo sve što je rekao Gospod. 4 I napisala Mojsije sve riječi Gospodnje, i ustavši rano naèini oltar pod gorom i dvanaest stupova za dvanaest plemena Izrailjevih. 5 I posla mladiæe između sinova Izrailjevih, koji prinesoše žrtve paljenice i prinesoše teoce na žrtve zahvalne Gospodu. 6 I uzevši Mojsije polovinu krvi, metnu u zdjele, a polovinu krvi izli na oltar. 7 I uze knjigu zavjetnu i proëita narodu. A oni rekoše: što je god rekao Gospod èiniæemo i slušaæemo. 8 A Mojsije uze krv, i pokropi njom narod, i reče: evo krv zavjetna, koji uèini Gospod s vama za sve riječi ove. 9 Potom otide gore Mojsije i Aron, Nadav i Avijud, i sedamdeset starješina Izrailjevih. 10 I vidješe Boga Izrailjeva, i pod nogama njegovijem kao djelo od kamena safira i kao nebo kad je vedro. 11 I ne pruži ruke svoje na izabrane između sinova Izrailjevih, nego vidješe Boga, pa jedoše i piše. 12 I reče Gospod Mojsiju: popni se k meni na goru, i ostani ovdje, i daæu ti ploëe od kamena, zakon i zapovijesti, koje sam napisao, da ih uèiš. 13 Tada usta Mojsije s Isusom, koji ga služaše, iizaðe Mojsije na goru Božiju. 14 A starješinama reče: sjedite tu dok se vratimo k vama; a eto Aron i Or s vama; ko bi imao što, neka ide k njima. 15 I otide Mojsije na goru, a oblak pokri goru. 16 I bijaše slava Gospodnja na gori Sinajskoj, i oblak je pokrivaše šest dana; a u sedmi dan viknu Mojsija ispred oblaka. 17 I slava Gospodnja bješe po viðenju kao oganj koji sažiže na vrh gore pred sinovima Izrailjevima. 18 I Mojsije uđe usred oblaka, i pope se na goru; i osta Mojsije na gori èetrdeset dana i èetrdeset noæi.

25 I Gospod reče Mojsiju govoreæi: 2 Reci sinovima Izrailjevim da mi skupe prilog: od svakoga koji drage volje da uzmite prilog meni. 3 A ovo je prilog što æete uzimati od njih, zlato i srebro i mjeđ, 4 I porfir i skerlet i crvac i tanko platno i kostrijet, 5 I kože ovnjuške crvene obojene, i kože jazavéje, i drvo sitim, 6 Ulje za vidjelo, mirise za ulje pomazanja i za mirisavi kad, 7 Kamenje onihovo i kamenje za ukivanje na opleæak i naprsnik. 8 I neka mi naèine ukivanje na opleæak i naprsnik. 9 Kao što æeu

ti pokazati sliku od šatora i sliku od svijeh stvari njegovijeh, tako da naèinite. 10 Neka naèine kovèeg od drveta sitima, u dužinu od dva lakta i po, a u širinu od podrug lakta, i u visinu od podrug lakta. 11 I pokuj ga èistim zlatom, iznutra i spolja pokuj ga; i ozgo mu naèini zlatan vjenac unaokolo. 12 I salij mu èetiri bioèuga od zlata, i metni mu ih na èetiri ugla, da mu s jedne strane budu dva bioèuga i s druge strane dva bioèuga. 13 I naèini poluge od drveta sitima, i okuj ih u zlato. 14 I provuci poluge kroz bioèuge s obje strane kovèegu, da se o njima nosi kovèeg; 15 U bioèuzima na kovèegu neka stoje poluge, da se ne vade iz njih. 16 Pa u kovèeg metni svjedoèanstvo, koje æeu ti dati. 17 I naèini zaklopac od èistoga zlata, u dužinu od dva lakta i po, a u širinu od podrug lakta. 18 I naèini dva heruvima zlatna, jednostavne ih naèini, na dva kraja zaklopca. 19 I naèini heruvima jednoga na jednom kraju a drugoga heruvima na drugom kraju; na zaklopcu naèinite dva heruvima na oba kraja. 20 I neka heruvimi rašire krila u vis da zaklanjavaju krilima zaklopac, i neka budu licem okrenuti jedan drugom, prema zaklopcu neka su okrenuta lica heruvimima. 21 I metnuæeš zaklopac ozgo na kovèeg, a u kovèeg æeš metnuti svjedoèanstvo, koje æeu ti dati. 22 I tu æeu se sastajati s tobom i govoriaæi ti ozgo sa zaklopca između dva heruvima, koji æe biti na kovèegu od svjedoèanstva, sve što æeu ti zapovijedati za sinove Izraeljeve. 23 Naèini i sto od drveta sitima, u dužinu od dva lakta, a u širinu od jednog lakta, a u visinu od podrug lakta. 24 I pokuj ga èistijem zlatom, i naèini mu vjenac zlatan unaokolo. 25 I naèini mu oplatu unaokolo s podlanice, i naèini zlatan vjenac oko oplate. 26 I naèini mu èetiri bioèuga od zlata, i metni mu te bioèuge na èetiri ugla koji æe mu biti kod èetiri noge. 27 Pod oplatom neka budu bioèuzi, da u njima stoje poluge da se nosi sto. 28 A poluge naèini od drveta sitima, i okuj ih zlatom da se o njima nosi sto. 29 I naèini mu zdjele i èaše i vijedra i kutlæe, kojima æe se preljevati, a naèiniaeš ih od èistoga zlata. 30 I metaæeš na sto hljebove, da su postavljeni svagda preda mnom. 31 I naèini svijetnjak od èistoga zlata, jednostavan neka bude svijetnjak; stup i grane i èašice, jabuke i cvjetovi neka budu u njega. 32 A šest grana neka mu izlazi sa strana, tri grane s jedne strane svijetnjaka a tri grane s druge strane svijetnjaka. 33 Tri èašice kao badem neka budu na jednoj grani i jabuka i cvijet, i tri èašice kao badem i jabuka i cvijet na drugoj grani; tako neka bude na šest grana što izlaze iz svijetnjaka. 34 I na samom svijetnjaku neka budu èetiri èašice kao badem i jabuke i cvjetovi. 35 Jedna jabuka pod dvije

grane što izlaze iz njega, i jedna jabuka pod druge strani. **19** A pod dvadeset dasaka naèini èetrdeset dvije grane što izlaze iz njega, i jedna jabuka pod stopica od srebra: dvije stopice pod jednu dasku za druge dvije grane što izlaze iz njega; tako æe biti pod dva èepa njezina, i dvije stopice pod drugu dasku za sest grana što æe izlaziti iz svijetnjaka; **36** Jabuke i za dva èepa njezina. **20** A na drugoj strani šatora grane njihove iz njega neka izlaze; sve jednostavno prema sjeveru dvadeset dasaka. **21** Sa èetrdeset od èistoga zlata. **37** I naèiniæeš mu sedam žizaka, i stopica srebrenih, dvije stopice pod jednu dasku i paliæeš ih da svijetle sa svake strane; **38** I usekaèi i dvije stopice pod drugu dasku. **22** A na zapadnoj spremice za gar neka budu od èistoga zlata. **39** Od strani šatora naèini šest dasaka, **23** I dvije daske talanta èistoga zlata neka bude naèinjen sa svijem na dva ugla od šatora. **24** I one neka se sastavljaju tijem spravama. **40** I gledaj, te naèini sve ovo po slici koja ti je pokazana na gori.

26 A šator æeš naèiniti od deset zavjesa od tankoga platna uzvedenoga i od porfire i od skerleta i od crvca; i po njima da budu vezeni heruvimi. **2** Jedan zavjes neka bude dvadeset i osam lakata dug i èetiri laka širok; svi zavjesi da budu jedne mjere. **3** Pet zavjesa neka se sastavljaju jedan s drugim, i pet drugih zavjesa neka se sastavljaju jedan s drugim. **4** I naèini petlje od porfire po kraju jednoga zavjesa, gdje æe se krajevi sastavljati, i tako naèini po kraju drugoga zavjesa, gdje æe se krajevi sastavljati. **5** Pedeset petalja naèini na jednom zavjesu, a pedeset petalja naèini na kraju drugoga zavjesa, gdje æe se sastavljati s drugim, a petlje da budu jedna prema drugoj. **6** I naèini pedeset kuka od zlata, da zapneš zavjese jedan za drugi kukama, i tako æe biti šator jedan. **7** I naèini zavjes od kostrijeti za naslon nad šatorom; jedanaest takih zavjesa naèini. **8** Zavjes jedan neka bude trideset lakata dug, a širok èetiri laka; tijeh jedanaest zavjesa da su jedne mjere. **9** I sastavi pet zavjesa zajedno, a šest ostalijeh zajedno, na dvoje æeš previti šesti zavjes s prednje strane naslonu. **10** I naèini pedeset petalja na stražnjem kraju prvoga zavjesa, gdje æe se sastavljati, a pedeset petalja na kraju drugoga zavjesa, gdje æe se sastavljati. **11** I naèini kuka mjenenijeh pedeset, i zapni kuke na petlje, i sastavi naslon, da bude jedno. **12** A što je više u zavjesa na naslonu, polovina zavjesa što pretjeèe, neka visi na stražnjoj strani šatoru. **13** I lakat s jedne strane a lakat s druge strane što ima više u dužinu u zavjesa na naslonu, neka visi šatoru sa strane i tamo i amo, da ga zaklanja. **14** I naèini pokrivaè naslonu od koža ovnjujskih crvenih obojenih, i svrh njega pokrivaè od koža jazavèijh. **15** I naèini za šator daske od drveta sitima, koje æe stajati pravo. **16** Deset lakata neka bude svaka daska duga a podrug laka široka. **17** Dva èepa neka budu na dasci, jedan prema drugome najednako; tako naèini na svakoj dasci za šator. **18** Tako naèini daske za šator, dvadeset dasaka na južnoj

ozdo i neka se sastavljaju ozgo bioèugom; tako neka bude u obje koje æe biti na oba ugla. **25** Tako æe biti osam dasaka sa stopicama srebrenijem, sa šesnaest stopica, dvije stopice pod jednu dasku a dvije stopice pod drugu dasku. **26** I naèini prijevornice od drveta sitima, pet za daske na jednoj strani šatora, **27** I pet prijevornica za daske na drugoj strani šatora, i pet prijevornica za daske na zapadnoj strani šatora do oba ugla. **28** A srednja prijevornica da ide preko srijede dasaka od jednoga kraja do drugoga. **29** A daske okuj zlatom, i bioèuge im naèini od zlata, da se kroz njih provuku prijevornice, a i prijevornice okuj zlatom. **30** Tako æeš podignuti šator po slici koja ti je pokazana na gori. **31** I naèini zavjes od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, i po njemu neka budu vezeni heruvimi. **32** I objesi ga o èetiri stupa od drveta sitima, okovana zlatom, sa kukama zlatnim, na èetiri stopice srebrne. **33** I objesi zavjes o kuke, i unesi za zavjes kovèeg od svjedoèanstva, da vam zavjes rastavlja svetinju od svetinje nad svetinjama. **34** I metni zaklopac na kovèeg od svjedoèanstva u svetinji nad svetinjama. **35** I namjesti sto pred zavjes a svijetnjak prema stolu na južnoj strani šatora, da sto stoji na sjevernoj strani. **36** I na vrata naslonu naèiniæeš zavjes od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, vezen; **37** I za taj zavjes naèiniæeš pet stupova od drveta sitima, koje æeš okovati zlatom, sa kukama zlatnjem, i saliæeš za njih pet stopica od mjedi.

27 I naèini oltar od drveta sitima, pet lakata u dužinu i pet lakata u širinu, èetvorouglast da bude oltar, tri laka visok. **2** I na èetiri ugla naèini mu robove, iz njega da izlaze rogovi, i okovaæeš ga u mjer. **3** I naèiniæeš mu lonce za pepeo i lopatice i kotliæe i viljuške i mašice; sve mu posuðe naèini od mjedi. **4** I naèini mu rešetku od mjedi kao mrežu, i naèini u rešetke èetiri bioèuga od mjedi na èetiri ugla njezina. **5** I metni je ispod oltara unaokolo, da bude rešetka do sredine oltara. **6** Naèini i poluge oltaru, poluge od drveta sitima, i okuj ih u mjer. **7** I poluge da se provuku kroz bioèuge, da budu

poluge s dvije strane oltaru, kad se nosi. 8 Naèiniæeš æe se sastavljati na dva kraja, da se drži zajedno. ga od dasaka da bude iznutra šupalj; kao što ti je 8 A pojas na njemu neka bude naprave iste kao i pokazano na gori tako neka naèine. 9 I naèiniæeš on, od zlata, od porfire, od skerleta, od crvca i od trijem Šatoru na južnoj strani; zavjesi trijemu da budu tankoga platna uzvedenoga. 9 I uzmi dva kamena od tankoga platna uzvedenoga, sto lakata u dužinu oniha, i na njima izreži imena sinova Izrailjevih, 10 na jednoj strani. 10 I dvadeset stupova i pod njih Šest imena njihovih na jednom kamenu, a šest dvadeset stopica od mjedi, a kuke na stupovima imena ostalijeh na drugom kamenu po redu kako se i pasovi njihovi od srebra. 11 Tako i sa zapadne koji rodio. 11 Vještinom kamenarskom, kojom se režu strane da budu zavjesi sto lakata dugi, i dvadeset peèati, izrezaaeš na ta dva kamena imena sinova stupova i dvadeset stopica od mjedi, na stupovima Izrailjevih, i optoëi ih zlatom unaokolo. 12 I metni kuke i njihovi pasovi od srebra. 12 A širina æe trijemu ta dva kamena na poramenice opleæku, da budu imati sa zapadne strane zavjese od pedeset lakata, kameni za spomen sinovima Izrailjevijem, i Aron da deset stupova za njih i deset stopica pod njih. 13 nosi imena njihova pred Gospodom na oba ramena A na prednjoj strani prema istoku biæe trijem širok svoja za spomen. 13 I naèini kopèe od zlata. 14 I pedeset lakata. 14 Od petnaest lakata neka budu dva lanca od èistoga zlata naèini jednaka pletena, i zavjesi na jednoj strani, i za njih tri stupa i tri stopice objesi lance pletene o kopèe. 15 I naprsnik sudski pod njih; 15 Na drugoj strani zavjesi od petnaest naèini naprave vezene onake kao opleæak, od zlata, lakata, i tri stupa za njih i tri stopice pod njih. 16 A od porfire, od skerleta, od crvca i od tankoga platna nad vratima od trijema zavjes od dvadeset lakata od uzvedenoga naèini ga. 16 Neka bude èetvorouglast i porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna dvostruk, u dužinu s pedi i u širinu s pedi. 17 I udari uzvedenoga, vezen, i èetiri stupa za nj, i pod njih po njemu drago kamenje, u èetiri reda neka bude èetiri stopice. 17 Svi stupovi u trijemu unaokolo da kamenje. U prvom redu: sardonih, topaz i smaragd; budu opasani srebrom, i kuke da su im srebrne a 18 A u drugom redu: karbunkul, safir i dijamanat; 19 A stopice od mjedi. 18 U dužinu æe trijem imati sto u treæem redu: ligur i ahat i ametist; 20 A u èetvrtom lakata, u širinu pedeset svuda, a u visinu pet lakata, redu: hrisolit, onih i jaspid; neka budu ukovani u zlato da bude od tankoga platna uzvedenoga, a stopice od u svom redu. 21 I tijeh kamera s imenima sinova mjeni. 19 Sve posuðe u šatoru za svaku službu, i sve Izrailjevih biæe dvanaest po imenima njihovijem, kolje u njemu i sve kolje u trijemu da bude od mjedi. da budu rezani kao peèat, svaki sa svojim imenom, 20 I ti zapovjedi sinovima Izrailjevim da ti donesu za dvanaest plemena. 22 I na naprsnik metni lance ulja maslinova èistoga cijeðenoga za vidjelo, da bi jednake, pletene, od èistoga zlata. 23 I dvije grivne žišci gorjeli svagda. 21 U šatoru od sastanka pred zlatne naèini na naprsnik, i metni dvije grivne na dva zavjesom, koji æe zaklanjati svjedoèanstvo, neka ih Aron i sinovi njegovi spremaju da gore od veèera do jutra pred Gospodom. To neka je uredba vjeèna koljenima njihovijem među sinovima Izrailjevim.

28 A ti uzmi k sebi Arona brata svojega sa sinovima njegovijem između sinova Izrailjevih da mi budu sveštenici, Aron i Nadav i Avijud i Eleazar i Itamar, sinovi Aronovi. 2 I naèini svete haljine Aronu bratu svojemu za èast i diku. 3 I kaži svijem ljudima vješnjem, koje sam napunio duha mudrosti, neka naèine haljine Aronu, da se posveti da mi bude sveštenik. 4 A ovo su haljine što æe naèiniti: naprsnik i opleæak i plašt, košulja vezena, kapa i pojasa. Te haljine svete neka naprave Aronu bratu tvojemu i sinovima njegovijem, da mi budu sveštenici, 5 I neka uzmu zlata i porfire i skerleta i crvca i tankoga platna; 6 I neka naèine opleæak od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, vezan. 7 Dvije poramenice neka budu na njemu, koje

dvije grivne zlatne, i metni ih na druga dva kraja naprsniku iznutra na strani koja je od opleæaka. 27 I naèini još dvije zlatne grivne, i metni ih na poramenice od opleæaka ozdo prema sastavcima njegovijem, više pojasa na opleæaku. 28 Tako neka vežu naprsnik grivne njegove za grivne na opleæku vrvcom od porfire, da stoji nad pojasmom od opleæaka, i da se ne odvaja naprsnik od opleæaka. 29 I neka nosi Aron imena sinova Izrailjevih na naprsniku sudskom na srcu svom kad ulazi u svetinju za spomen pred Gospodom vazda. 30 I metni na naprsnik sudski Urim i Tumim, da bude na srcu Aronu kad ulazi pred Gospoda, i Aron æe nositi sud sinova Izrailjevih na srcu svom pred Gospodom vazda. 31 I naèini plašt pod opleæak sav od porfire. 32 I ozgo neka bude prorez u srijedi, i neka bude optoèen prerez svuda

unaokolo trakom tkanjem, kao prorez u oklopa, da se to je žrtva za grijeh. 15 Potom uzmi ovna jednoga, i ne razdre. 33 A po skutu mu načini šipke od porfira i na glavu ovnu neka metnu ruke svoje Aron i sinovi od skerleta i od crvca svuda unaokolo, i među njima na glavu ovnu neka metnu ruke svoje Aron i sinovi od zlatna zvonca svuda unaokolo: 34 Zvonce zlatno pa oltar unaokolo. 17 A ovna izudi, i operi drob i noge, i šipak, zvonce zlatno pa šipak po skutu od plašta metni ih na udove njegove i na glavu. 18 I svega ovna svuda unaokolo. 35 I to æe biti na Aronu kad služi, da zapali na oltaru; to je žrtva paljenica Gospodu, miris se èuje glas kad ulazi u svetinju pred Gospoda i kad ugodi, žrtva ognjena Gospodu. 19 Pa uzmi i drugoga izlazi, da ne pogine. 36 I načini ploèu od èistoga zlata, ovna, i neka mu metne Aron i sinovi njegovi ruke i na njoj izreži kao na peèatu: svetinja Gospodu. 37 I svoje na glavu. 20 I zakolji toga ovna, i uzmi krvi od veži je vrvcom od porfira za kapu, sprijed na kapi njega i pomaži njom kraj od desnoga uha Aronu i kraj da stoji. 38 I biæe na èelu Aronovu, da nosi Aron od desnoga uha sinovima njegovijem, i palac u desne grijehu svetijeh prinosa koje prinesu sinovi Izrailjevi u ruke njihove i palac u desne noge njihove, a ostalom svijem darovima svojih svetijeh prinosa; biæe na èelu krvlju pokropi oltar unaokolo. 21 I uzmi krvi koja bude njegovu vazdu, da bi bili mili Gospodu. 39 I načini na oltaru i ulja za pomazanje, i pokropi Arona i haljine košulju od tankoga platna izmetanoga, i načini kapu njegove, i sinove njegove i haljine njihove, i biæe svet od tankoga platna, a pojas načini vezan. 40 I sinovima on i haljine njegove i sinovi njegovi i haljine njihove. Aronovjem načini košulje, i načini im pojase, i kapice 22 Potom uzmi salo od ovna i rep i salo što je po im načini za èast i diku. 41 Pa to obuci Aronu bratu crijevima i mrežicu na jetri i oba bubrega i salo oko svojemu i sinovima njegovijem, i pomaži ih i napuni njih, i desno pleæe; jer je ovan posvetni; 23 I jedan im ruke i posveti ih da mi budu sveštenici. 42 I načini hljeb i jedan kolaè s uljem i jednu pogaèu iz kotarice im gaæe lanene, da se pokrije golo tijelo; od bedara u kojoj budu prijesni hljebovi pred Gospodom. 24 I to do dno stegna da budu. 43 I to neka je na Aronu i na sve metni u ruke Aronu i u ruke sinovima njegovijem, sinovima njegovijem kad ulaze u šator od sastanka ili i obræi tamo i amo, da bude žrtva obrtana pred kad pristupaju k oltaru da služe u svetinji, da ne bi Gospodom. 25 Potom uzmi im to iz ruku, i zapali na noseæi grijehu poginuli. Ovo æe biti uredba vjeèena oltaru svrhu žrtve paljenice, da bude miris ugodan njemu i sjemenu njegovu nakon njega.

29 Uèiniæeš im ovo kad ih staneš osveštavati da mi vrše službu svešteniku: uzmi tele i dva ovna zdrava, 2 I hljebove prijesne i kolaèe prijesne zamiješene s uljem, i pogaèe prijesne namazane uljem, od brašna pšeniènoga umijesi ih. 3 I metni ih u jednu kotaricu, i prinesi ih u kotarici s teletom i s dva ovna. 4 I dovedi Arona i sinove njegove pred vrata šatora od sastanka, i umij ih vodom. 5 I uzevši haljine obuci Aronu košulju i plašt ispod opleæka i opleæak i naprsnik, i opaši ga pojasom od opleæaka. 6 I metni mu kapu na glavu i svetu ploèu na kapu. 7 I uzmi ulje za pomazanje, i izlij mu na glavu, i pomazaæeš ga. 8 I sinove njegove dovedi i obuci im košulje; 9 I opaši ih pojasima, Arona i sinove njegove, i metni im kape na glave, da imaju sveštenstvo uredbom vjeènom. Tako æeš posvetiti ruke Aronu i sinovima njegovijem. 10 I dovedi tele pred šator od sastanka, a Aron i sinovi njegovi neka metnu ruke teletu na glavu. 11 I zakolji tele pred Gospodom na vratima šatora od sastanka. 12 I uzevši krvi od teleta pomaži rogove oltaru prstom svojim, a ostalu krv svu prolj na podnožje oltara. 13 I uzmi sve salo po crijevima, i mrežicu na jetri, i oba bubrega i salo oko njih, i zapali na oltaru. 14 A meso od teleta i kožu i balegu spali ognjem izvan okola;

na glavu ovnu neka metnu ruke svoje Aron i sinovi od skerleta i od crvca svuda unaokolo: 15 Potom uzmi ovna jednoga, i njegovi. 16 I zakolji ovna i uzmi krvi od njega i pokropi oltar unaokolo. 17 A ovna izudi, i operi drob i noge, i šipak, zvonce zlatno pa šipak po skutu od plašta metni ih na udove njegove i na glavu. 18 I svega ovna svuda unaokolo. 19 Pa uzmi i drugoga izlazi, da ne pogine. 20 I načini ploèu od èistoga zlata, ovna, i neka mu metne Aron i sinovi njegovi ruke i na njoj izreži kao na peèatu: svetinja Gospodu. 21 I uzmi krvi koja bude njegovu vazdu, da bi bili mili Gospodu. 22 Potom uzmi salo od ovna i rep i salo što je po im načini za èast i diku. 23 I jedan kolaè s uljem i jednu pogaèu iz kotarice im gaæe lanene, da se pokrije golo tijelo; od bedara u kojoj budu prijesni hljebovi pred Gospodom. 24 I to do dno stegna da budu. 25 Potom uzmi im to iz ruku, i zapali na noseæi grijehu poginuli. Ovo æe biti uredba vjeèena oltaru svrhu žrtve paljenice, da bude miris ugodan pred Gospodom; to je žrtva ognjena Gospodu. 26 I uzmi grudi od ovna posvetnoga, koji bude za Arona, i obræaæeš ih tamo i amo, da bude žrtva obrtana pred Gospodom; i to æe biti tvoj dio. 27 Tako æeš osvetiti grudi od žrtve obrtane i pleæe od žrtve podizane, 28 I to æe biti Aronu pred Gospodom. 29 A svete haljine sinovima njegovijem uredbom vjeènom od sinova Izrailjevih, jer je žrtva podizana. Kad je žrtva podizana sinova Izrailjevih od njihovih žrtava zahvalnjeh, žrtva podizana biæe Gospodu. 30 A svete haljine Aronove neka budu sinovima njegovijem nakon njega da se pomazuju u njima i da im se u njima posveæuju ruke. 31 A ovna posvetnoga uzmi i skuhaj meso od njega na mjestu svetom. 32 I Aron i sinovi njegovi neka na vratima šatora od sastanka jedu meso od toga ovna i hljeb što je u kotarici. 33 Neka ga jedu oni za koje je bilo oèiæenje da bi im se posvetile ruke da bi bili posveæeni; a drugi da ne jede, jer je stvar sveta. 34 Ako li bi ostalo što mesa posvetnoga ili hljeba do jutra, onda što ostane saæezi ognjem, a da se ne jede, jer je stvar sveta. 35 I tako uèini Aronu i sinovima njegovijem po svemu što ti zapovjedih; sedam dana

svetiæeš im ruke. **36** I svaki æeš dan prinositi na svaki neka dade otkup za život svoj Gospodu, kad ih žrtvu tele za grijeh radi oèišæenja; i oèišæeš oltar staneš brojiti, da ne bi došlo na njih kako zlo kad ih èineæi oèišæenje na njemu, i pomazaæeš ga da se staneš brojiti. **13** A neka da svaki koji ide u broj po osveti. **37** Sedam dana èiniæeš oèišæenje na oltaru i sikla, po siklu svetom a taj je sikal dvadeset novèiæa osvetiæeš ga, te æe oltar biti svetinja nad svetinjama; po sikla biæe prilog Gospodu. **14** Ko god ide u broj, što se god dotakne oltara, biæe sveto. **38** I ovo æeš od dvadeset godina i više, neka da prilog Gospodu. prinositi na oltaru: dva jagnjeta od godine svaki dan **15** Bogati da ne da više a siromah da ne da manje bez prekida. **39** Jedno jagnje prinosi jutrom a drugo od po sikla, kad daju prilog Gospodu na oèišæenje prinosi veèerom, **40** I jošte desetinu efe pšeniènoga duša vaših. **16** I uzevši novce za oèišæenje od sinova brašna smiješana s uljem cijeðenim, kojega da bude Izrailjevih ostavi ih za potrebu u šatoru od sastanka, èetvrt ina, i naljev vina, èetvrt ina na jedno jagnje. **41** A i biæe sinovima Izrailjevijem spomen pred Gospodom drugo jagnje prinesi uveèe; kao sa žrtvom jutrenjom i za oèišæenje duša vaših. **17** Još reèe Gospod Mojsiju s naljevom njezinjem tako i s ovom èini da bude miris govoræi: **18** Naèini i umivaonicu od mjedi i podnožje ugodan, žrtva ognjena Gospodu. **42** To neka bude joj od mjedi za umivanje; i metni je između šatora od žrtva paljenica svagda od koljena do koljena vašega sastanka i oltara, i nali u nju vode. **19** Da iz nje pere na vratima šatora od sastanka pred Gospodom, gdje Aron i sinovi njegovi ruke svoje i noge svoje. **20** Kad æeu se sastajati s vama da govorim s tobom. **43** I idu u šator od sastanka, neka se umivaju vodom, ondje æeu se sastajati sa sinovima Izrailjevijem, da da ne izginu, ili kad pristupaju k oltaru da služe i da se osvæeuje slavom mojom. **44** I osvetiæu šator od pale žrtvu ognjenu Gospodu. **21** Tada neka Peru ruke sastanka i oltar; i Arona i sinove njegove osvetiæu svoje i noge svoje da ne izginu. To neka im bude da su mi sveštenici. **45** I nastavaæu među sinovima uredba vjeèena Aronu i sjemenu njegovu od koljena Izrailjevijem, i biæu im Bog. **46** I poznaæe da sam do koljena. **22** Još reèe Gospod Mojsiju govoræi: ja Gospod Bog njihov, koji sam ih izveo iz zemlje **23** Uzmi mirisa najboljih: smirne najèistije pet stotina Misirske da nastavam među njima, ja Gospod Bog sikala i cimeta mirisavoga pola toliko, dvjesta pedeset, njihov. i ëidrota takoðe dvjesta pedeset, **24** I kasije pet stotina mjerom svetom, i ulja maslinova jedan in. **25** I od toga naèini ulje za sveto pomazanje, ulje najbolje vještinom apotekarskom; to da bude ulje svetoga pomazanja. **26** I njim pomaži šator od sastanka i kovëeg od svjedoèanstva, **27** I sto i sve sprave njegove, i svijetnjak i sprave njegove, i oltar kadioni, **28** I oltar na kojem se prinosi žrtva paljenica, i sve sprave njegove, i umivaonicu i podnožje njezino. **29** Tako æeš ih osvetiti, te æe biti svetinja nad svetinjom, i što ih se god dotakne biæe sveto. **30** Pomaži i Arona i sinove njegove, i osvetiæe ih da mi budu sveštenici. **31** A sinovima Izrailjevijem kaži i reci: ovo neka mi bude svetoga pomazanja od koljena do koljena vašega. **32** Tijelo èovjèeje neka se ne maže njim, niti pravite takoga ulja kako je ono; sveto je, neka vam bude sveto. **33** Ako li bi ko naèinio tako ulje ili namazao njim drugoga, istrijebiæe se iz naroda svojega. **34** I reèe Gospod Mojsiju: uzmi mirisa, stakte, oniha i halvana mirisavoga, i tamjana èistoga, koliko jednoga toliko drugoga. **35** I od toga naèini kad, sastavljen vještinom apotekarskom, èist i svet. **36** I istucavši ga nasitno, metaæeš ga pred svjedoèanstvom u šatoru od sastanka, gdje æeu se sastajati s tobom; to neka vam bude svetinja nad svetinjama. **37** A takvoga kada kakav naèini nemojte sebi praviti; to neka ti je svetinja za Gospoda. **38** Ako

30 Jošte naèini oltar kadioni, od drveta sitima naèini ga. **2** Dužina neka mu bude lakat, i širina lakat, èetvorouglast da bude, i dva lakta visok; iz njega neka mu izlaze rogovi. **3** I pokuj ga èistijem zlatom, ozgo sa strana unaokolo, i rogovе njegove; i naèini mu vijenac zlatan unaokolo. **4** I naèini mu po dva bioèuga zlatna ispod vijenca na dva ugla njegova s obje strane, i kroz njih æeš provuæi poluge da se može nositi. **5** A poluge naèini od drveta sitima, i okuj ih u zlato. **6** I metni ga pred zavjes koji visi pred kovëegom od svjedoèanstva prema zaklopcu koji je nad svjedoèanstvom, gdje æeu se s tobom sastajati. **7** I neka kadi na njemu Aron kadom misirsnim; svako jutro neka kadi kad spremi žiške. **8** I kad zapali Aron žiške uveèe, neka kadi; neka bude kad svagdašnji pred Gospodom od koljena do koljena vašega. **9** Ne prinosite na njemu kada tuðega niti žrtve paljenice niti prinosa; ni naljeva ne ljevajte na njemu. **10** Samo oèišæenje neka èini nad rogovima njegovijem Aron jednom u godini; krvlju od žrtve za grijeh u dan oèišæenja jednom u godini èiniæe oèišæenja na njemu od koljena do koljena vašega; jer je to svetinja nad svetinjama Gospodu. **11** Jošte reèe Gospod Mojsiju govoræi: **12** Kad staneš brojiti sinove Izraeljeve, između onijeh koji idu u broj

li bi ko naèinio taki da ga miriše, istrijebiæe se iz sjutra je praznik Gospodnj. 6 I sjutradan ustavši rano prinesoše žrtve paljenice i žrtve zahvalne; i posjeda narod, te jedoše i piše, a poslije ustaše da se igraju.

31 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: 2 Gle, pozvah po imenu Veselila sina Urije sina Orova od plemena Judina. 3 I napunih ga duha svetoga, mudrosti i razuma i znanja i svake vještine, 4 Da vješto izmišlja kako se što može naèiniti od zlata i od srebra i od mjedi, 5 Da umije rezati kamenje i ukivati, da umije tesati drvo, i svaki posao raditi. 6 I evo udružih s njim Elijava sina Ahisamahova od plemena Danova, i svakomu vještom èovjeku u srce dathod vještinu da izrade sve što sam ti zapovjedio. 7 Šator od sastanka, i koveeg za svjedoèanstvo i zaklopac na nj, i sve sprave u šatoru, 8 I sto i sprave njegove, i svijetnjak èisti sa svijem spravama njegovijem, i oltar kadioni, 9 I oltar za žrtvu paljenicu sa svijem spravama njegovijem, i umivaonicu i podnožje njezino, 10 I haljine službene i svete haljine Aronu svešteniku i haljine sinovima njegovijem, da vrše službu sveštenièku. 11 I ulje pomazanja, i kad mirisni za svetinju. Sve neka naèine onako kako sam ti zapovjedio. 12 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: 13 A ti kaži sinovima Izrailjevijem i reci: ali subote moje èuvajte, jer je znak između mene i vas od koljena do koljena, da znate da sam ja Gospod koji vas posveæujem. 14 Èuvajte dakle subotu, jer vam je sveta; ko bi je oskvrnio, da se pogubi; jer ko bi god radio kakav posao u nju, istrijebiæe se ona duša iz naroda svojega. 15 Šest dana neka se radi; a sedmi je dan subota, odmor, svet Gospodu; ko bi god radio posao u dan subotni, da se pogubi. 16 Zato æe èuvati sinovi Izrailjevi subotu praznujuæi subotu od koljena do koljena zavjetom vjeènim. 17 To je znak između mene i sinova Izrailjevih dovjeka; jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, a u sedmi dan poèinu i odmori se. 18 I izgovorivši ovo Mojsiju na gori Sinajskoj, dade mu dvije ploèe svjedoèanstva, ploèe kamene pisane prstom Božijim.

32 A narod vidjevši gdje Mojsije za dugo ne slazi s gore, skupi se narod pred Arona, i rekoše mu: hajde, naèini nam bogove, koji æe iæi pred nama, jer tome Mojsiju koji nas izvede iz zemlje Misirske ne znamo šta bi. 2 A Aron im reèe: poskidajte zlatne oboce što su u ušima žena vaših, sinova vaših i kæeri vaših, i donesite mi. 3 I poskida sav narod zlatne oboce što im bijahu u ušima, i donešoše Aronu. 4 A on uzev iz ruku njihovih, sali u kalup, i naèini pred njega svi sinovi Levijevi. 27 I reèe im: ovako tele saliveno. I rekoše: ovo su bogovi tvoji, Izrailju, kaže Gospod Bog Izrailjev: pripašite svaki svoj maè koji te izvedoše iz zemlje Misirske. 5 A kad to vidje uz bedro svoje, pa proðite tam i amo po okolu od Aron, naèini oltar pred njim; i povika Aron, i reèe:

sjutradan ustavši rano prinesoše žrtve paljenice i žrtve zahvalne; i posjeda narod, te jedoše i piše, a poslije ustaše da se igraju. 7 A Gospod reèe Mojsiju: idi, siði, jer se pokvari tvoj narod, koji si izveo iz zemlje Misirske. 8 Brzo zaðoše s puta, koji sam im zapovjedio; naèiniše sebi tele liveno, i pokloniše mu se, i prinesoše mu žrtvu, i rekoše: ovo su bogovi tvoji, Izrailju, koji te izvedoše iz zemlje Misirske. 9 Još reèe Gospod Mojsiju: pogledah narod ovaj, i eto je narod tvrda vrata. 10 I sada pusti me, da se raspali gnjev moj na njih i da ih istrijebim; ali od tebe æeu uèiniti narod velik. 11 A Mojsije se zamoli Gospodu Bogu svojemu, i reèe: zašto se, Gospode, raspaljuje gnjev tvoj na narod tvoj, koji si izveo iz zemlje Misirske silom velikom i rukom krjepkom? 12 Zašto da govore Misirci i reku: na zlo ih izvede, da ih pobije po planinama i da ih istrijebi sa zemlje? Povrati se od gnjeva svojega, i požali narod svoj oda zla. 13 Opomeni se Avrama, Isaka i Izailja, sluga svojih, kojima si se sobom zakleo i obrekao im: umnožiæu sjeme vaše kao zvjezde na nebu, i zemlju ovu, za koju govorih, svu æeu dati sjemenu vašemu da je njihova dovijeka. 14 I ražali se Gospodu uèiniti zlo narodu svojemu, koje reèe. 15 Tada se vrati Mojsije, i siðe s gore sa dvije ploèe svjedoèanstva u rukama svojim; i ploèe bjehu pisane s obje strane, otud i odovud pisane. 16 I bjehu ploèe djelo Božije, i pismo bješe pismo Božije, urezano na ploèama. 17 A Isus èuvši viku u narodu, kad vikahu, reèe Mojsiju: vika ubojna u okolu. 18 A on reèe: nije to vika kako vièu koji su jaèi, niti je vika kako vièu koji su slabiji, nego èujem viku onijeh koji pjevaju. 19 I kad doðe blizu okola, ugleda tele i igre, te se razgnjevi Mojsije, i baci iz ruku svojih ploèe, i razbi ih pod gorom. 20 Pa uze tele koje bijahu naèinili i spali ga ognjem, i satr ga u prah, i prosu ga po vodi, i zapoji sinove Izrailjeve. 21 I reèe Mojsije Aronu: Šta ti je uèinio ovaj narod, te ga uvali u toliki grijeh? 22 A Aron mu reèe: nemoj se gnjevititi, gospodaru; ti znaš ovaj narod da je brz na zlo. 23 Jer rekoše mi: naèini nam bogove, koji æe iæi pred nama, jer tome Mojsiju koji nas izvede iz zemlje Misirske ne znamo šta bi. 24 A ja im rekoh: ko ima zlata, neka ga skida sa sebe. I dadoše mi, a ja ga bacih u vatru, i izaðe to tele. 25 A Mojsije videæi narod go, jer ga ogoli Aron na sramotu pred protivnicima njegovijem, 26 Stade Mojsije na vrata od okola, i reèe: k meni ko je Gospodnji. I skupiše se pred njega svi sinovi Levijevi. 27 I reèe im: ovako kaže Gospod Bog Izrailjev: pripašite svaki svoj maè koji te izvedoše iz zemlje Misirske.

svojega i bližnjega svojega. **28** I uèiniše sinovi Levijevi put svoj, da te poznam i nađem milost pred tobom; i po zapovijesti Mojsijevoj, i pogibe naroda u onaj dan vidi da je ovaj narod tvoj narod. **14** I reèe Gospod: do tri tisuæe ljudi. **29** Jer Mojsije reèe: posvetite danas moje æe lice iæi naprijed, i daæeu ti odmor. **15** A ruke svoje Gospodu, svak na sinu svom i na bratu Mojsije mu reèe: ako neæee iæi naprijed lice tvoje, svom, da bi vam dao danas blagoslov. **30** A sutradan nemoj nas kretati odavde. **16** Jer po èemu æe se reèe Mojsije narodu: vi ljuto sagriješiste; zato sada poznati da smo našli milost pred tobom, ja i narod idem gore ka Gospodu, eda bih ga umolio da vam tvoj? zar ne po tome što ti ideš s nama? tako æemo oprosti grijeh. **31** I vrati se Mojsije ka Gospodu, i se razlikovati ja i narod tvoj od svakoga naroda na reèe: molim ti se; narod ovaj ljuto sagriješi naèinivši zemlji. **17** A Gospod reèe Mojsiju: uèiniæeu i to što sebi bogove od zlata. **32** Ali oprosti im grijeh: ako li si kazao, jer si našao milost preda mnom i znam te neæeeš, izbriši me iz knjige svoje, koju si napisao. **18** Opet reèe Mojsije: molim te, pokaži po imenu. **33** A Gospod reèe Mojsiju: ko mi je zgriješio, onoga mi slavu svoju. **19** A Gospod mu reèe: uèiniæeu da æeu izbrisati iz knjige svoje. **34** A sada idи, vodi taj proðe sve dobro moje ispred tebe, i povikaæeu po narod kuda sam ti kazao. Evo, moj æe anđeo iæi pred tobom, a kad ih pohodim, pohodiæeu na njima imenu: Gospod pred tobom. Smilovaæeu se kome grijeh njihov. **35** I Gospod bi narod zato što naèiniše ali neæeeš moæei vidjeti lica mojega, jer ne može tele, koje sali Aron.

33 I reèe Gospod Mojsiju: idi, digni se odatle ti i narod, koji si izveo iz zemlje Misirske, put zemlje za koju se zakleh Avramu, Isaku i Jakovu govoreæi: sjemenu tvojemu daæeu je. **2** I poslaæeu pred tobom anđela, i izagnaæeu Hananeje, Amoreje i Heteje i Ferezeje i Jeveje i Jevuseje. **3** I odvešæe vas u zemlju gdje teèe mlijeko i med; jer neæeu sam iæi s tobom zato što si narod tvrdovrat, pa bih te mogao sattri putem. **4** A narod èuvši ovu zlu rijeè ožalosti se, i niko ne metnu na se svojega nakita. **5** Jer Gospod reèe Mojsiju: kaži sinovima Izrailjevijem: vi ste narod tvrdovrat; doæei æeu èasom usred tebe, i istrijebiæeu te; a sada skini nakit svoj sa sebe, i znaæeu šta æeu èiniti s tobom. **6** I poskidaše sa sebe sinovi Izraeljevi nakite svoje kod gore Horiva. **7** A Mojsije uze šator i razape ga sebi iza okola daleko, i nazva ga šator od sastanka, i ko god tražaše Gospoda, dolaziæe k šatoru od sastanka iza okola. **8** I kad Mojsije iðaše u šator, sav narod ustajaše, i svak stajaše na vratima svojega šatora, i gledahu za Mojsijem dok ne uđe u šator. **9** A kad Mojsije uilažaše u šator, spuštaše se stup od oblaka i ustavljaše se na vratima od šatora, i Gospod govoraše s Mojsijem. **10** I sav narod videæi stup od oblaka gdje stoji na vratima od šatora, ustajaše sav narod, i svak se klanjaše na vratima od svojega šatora. **11** I Gospod govoraše s Mojsijem licem k licu kao što govori èovjek s prijateljem svojim. Potom se vraæaše Mojsije uoko, a sluga njegov Isus sin Navin, momak, ne izlažaše iz šatora. **12** I reèe Mojsije Gospodu: gledaj, ti mi kažeš: vodi taj narod. A nijesi mi kazao koga æee poslati sa mnom, a rekao si: znam te po imenu i našao si milost preda mnom. **13** Ako sam dakle našao milost pred tobom, pokaži mi

od kamenia kao što su bile prve, da napišem na tijem ploèama rijeèi koje su bile na prvijem ploèama, koje si razbio. **2** I budi gotov za sjutra da rano izaðeš na goru Sinajsku, i staneš preda me na vrh gore. **3** Ali neka niko ne ide s tobom, i niko neka se ne pokaže na svoj gori, ni ovce ni goveda da ne pasu blizu gore. **4** I istesa Mojsije dvije ploèe od kamena kao što su bile prve, i ustavši rano izaðe na goru Sinajsku, kao što mu zapovjedi Gospod, i uze u ruku svoju dvije ploèe kamene. **5** A Gospod siðe u oblaku, i stade onđe s njim, i povika po imenu: Gospod. **6** Jer prolazeæi Gospod ispred njega vikaše: Gospod, Gospod, Bog milostiv, žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrđem i istinom. **7** Koji èuva milost tisuæama, prašta bezakonja i nepravde i grijeha, koji ne pravda krivoga, i pohodi grijeha otaèke na sinovima i na unucima do treæega i èetvrtoga koljena. **8** A Mojsije brže savi glavu do zemlje i pokloni se, **9** I reèe: ako sam našao milost pred tobom, Gospode, neka ide Gospod posred nas, jer je narod tvrdovrat; i oprosti nam bezakonje naše i grijeh naš, i uzmi nas za našljedstvo. **10** A on reèe: evo postavljam zavjet; pred cijelim narodom tvojim uèiniæeu èudesa, koja nijesu uèinjena nigdje na zemlji ni u kom narodu, i vidjeæete djelo Gospodnje sav narod, među kojim si, jer æe biti strašno što æeu ja uèiniti s tobom. **11** Drži što ti danas zapovjedam; evo, ja æeu izagnati ispred tebe Amoreje

i Hananeje i Heteje i Ferezeje i Jeveje i Jevuseje. **12** pred Gospoda da s njim govori, skidaše pokrivalo Ěuvaj se da ne hvataš vjere s onima koji žive u zemlji dokle ne bi izašao; a izašavši kazivaše sinovima u koju æeš doæi, da ti ne budu zamka usred tebe. **13** Izrailjevjem što mu se zapovjedaše. **35** Tada viðahu Nego oltare njihove oborite, i likove njihove izlomite, i sinovi Izrailjevi lice Mojsijevo, gdje se svijetli koža na gajeve njihove isijecite. **14** Jer ne valja da se klanjaš licu njegovu, te Mojsije opet zastiraše pokrivalom lice drugom bogu: jer se Gospod zove revnitelj, Bog je svoje dokle ne bi opet ušao da govori s njim.

revnitelj. **15** Nemoj hvatati vjere s onima koji žive u onoj zemlji, da ne bi èineæi preljubu za bogovima svojim i prinoseæi žrtvu bogovima svojim pozvali te, i ti jeo žrtve njihove. **16** I da ne bi kæerima njihovijem ženio sinove svoje, i da ne bi kæeri njihove èineæi preljubu za bogovima svojim uèinile da sinovi tvoji èine preljubu za bogovima njihovijem. **17** Livenih bogova ne gradi sebi. **18** Praznik prijesnijeh hljebova drži; sedam dana jedi prijesne hljebove, kao što sam ti zapovjedio, na vrijeme, mjeseca Aviva, jer si toga mjeseca izašao iz Misira. **19** Sve što otvora matericu moje je, i svako muško u stoci tvojoj što otvora matericu, goveèe ili sitna stoka. **20** Ali magare koje otvori matericu otkupi jagnjetom ili jaretom; ako li ga ne bi otkupio, slomi mu vrat; i svakoga prvenca između sinova svojih otkupi; i da se niko ne pokaže prazan preda mnom. **21** Šest dana radi, a u sedmi dan poèini, i od oranja i od žetve poèini. **22** Praznjuj praznik sedmica, prvina žetve pšenièene, i praznik berbe na svršetku godine. **23** Tri puta u godini da se svako muško između vas pokaže pred Gospodom Bogom Izraeljevim. **24** Jer æu izagnati narode ispred tebe, i međe tvoje raširiæu, i niko neæee poželjeti zemlje tvoje, kad staneš dolaziti da se pokažeš pred Gospodom Bogom svojim tri puta u godini. **25** Nemoj prinositi krvi od žrtve moje uz hljebove kisele, i da ne prenoæi do jutra žrtva praznika pashe. **26** Prvine od prvoga roda zemlje svoje donesi u kuæu Gospoda Boga svojega; nemoj kuhati jareta u mljeku majke njegove. **27** I reèe Gospod Mojsiju: napiši sebi te rijeèi; jer po tijem rijeèima uèinih zavjet s tobom i s Izraeljem. **28** I Mojsije osta ondje kod Gospoda èetrdeset dana i èetrdeset noæi, hljeba ne jeduæi ni vode pijuæi; i napisa Gospod na ploëe rijeèi zavjeta, deset rijeèi. **29** I kad Mojsije slažaše s gore Sinajske, i držaše u ruci dvije ploëe svjedoèanstva slazeæi s gore, ne znaðaše da mu koža na licu posta svijetla dokle govoraše s njim. **30** I vidje Aron i svi sinovi Izraeljevi Mojsija, a to mu se svijetli koža na licu, i ne smješe pristupiti k njemu. **31** Ali ih zovnu Mojsije, i vratiše se k njemu Aron i svi glavari u zboru, i govori s njima Mojsije. **32** Potom pristupiše svi sinovi Izraeljevi, i zapovjedi im sve što mu kaza Gospod na gori Sinajskoj. **33** A kad im Mojsije izgovori, zastrije lice svoje pokrivalom. **34** Ali kad Mojsije dolažaše

35 Potom sabra Mojsije sav zbor sinova Izraeljevih, i reèe im: ovo je zapovjedio Gospod da èinite: **2** Šest dana da se radi, a sedmi da vam je svet, subota poèivanja Gospodnjega; ko bi radio u taj dan, da se pogubi. **3** Vatre ne ložite po stanovima svojim u dan subotni. **4** Još reèe Mojsije svemu zboru sinova Izraeljevih govoreæi: ovo je zapovjedio Gospod i rekao: **5** Skupite između sebe prilog Gospodu; ko god hoæe drage volje, neka donese prilog Gospodu: zlato i srebro i mjed, **6** I porfir i skerlet i crvac i tanko platno i kostrijet, **7** I kože ovnuske crvene obojene i kože jazavèije i drvo sitim, **8** I ulje za vidjelo, i mirise za ulje pomazanja i za kad mirisni, **9** I kamenje onihovo, i kamenje za ukivanje po opleæku i po naprsniku. **10** I koji su god vješti meðu vama neka doðu da rade što je zapovjedio Gospod: **11** Šator, i naslon njegov, i pokrivaè njegov, i kuke njegove, i daske njegove, prijevornice njegove, stupove njegove i stopice njegove, **12** Kovèeg, i poluge njegove, i zaklopac, i zavjes, **13** Sto, i poluge njegove i sve sprave njegove, i hljeb za postavljanje, **14** I svijetnjak za vidjelo sa spravama njegovijem, i žiške njegove, i ulje za vidjelo, **15** I oltar kadioni, i poluge njegove, i ulje pomazanja, i kad mirisni, i zavjes na vrata od šatora, **16** Oltar za žrtvu paljenicu, i rešetku njegovu od mjedi, poluge njegove i sve sprave njegove, umivaonicu i podnožje njezino, **17** Zavjese za trijem, stupove njegove i stopice njegove, i zavjes na vrata od trijema, **18** Kolje za šator, i kolje za trijem s užima njihovijem. **19** Haljine službene za službu u svetinji, i haljine svete Aronu svešteniku, i haljine sinovima njegovijem za službu sveštenièku. **20** Tada otide sav zbor sinova Izraeljevih od Mojsija; **21** I vratiše se, svaki kojega podiže srce njegovo i koga god duh pokrete dragovoljno, i donešoše prilog Gospodu za graðenje šatora od sastanka i za svu službu u njemu i za haljine svete. **22** Dolaziše ljudi i žene, ko god bješe dragovoljna srca, i donosiše spone i oboce i prstenje i narukvice i svakojake nakite zlatne; i svaki doneše prilog zlata Gospodu. **23** Ko god imaše porfire, skerleta, crvca, tankoga platna, kostrijeti, koža ovnuskih crvenijeh obojenih i koža jazavèijih, svaki donošaše. **24** I ko god prilagaše srebro ili mjed, donošaše u prilog Gospodu; i u

koga god bijaše drveta sitima, za svaku potrebu u službi donošaše. **25** I sve žene vješte predoše svojim rukama, i donosiše što napredoše za porfiru, skerlet, crvac i tanko platno. **26** I sve žene koje podiže srce njihovo i bijahu vješte, predoše kostrijet. **27** A glavari donosiše kamenje onihovo i kamenje za ukivanje po opleæku i po naprsniku, **28** I mirise i ulje za vidjelo i za ulje pomazanja i za kad mirisni. **29** Svi ljudi i žene, koje podiže dragovoljno srce da donose što treba za vidite, Gospod pozva po imenu Veseleila sina Urije sina Orova od plemena Judina, **31** I napuni ga duha Božijega, mudrosti, razuma i znanja i vještine za svaki posao, **32** Da vješto izmišlja kako se što radi od zlata i srebra i od mjedi, **33** Da umije rezati kamenje i ukivati, da umije tesati drvo i raditi svaki posao vrlo vješto. **34** I dade mu u srce, njemu i Elijavu sinu Ahisamahovu od plemena Danova, da mogu uèiti druge. **35** Napuni ih vještine da rade svaki posao, da kuju, tešu, vezu, i tkaju porfiru, skerlet, crvac i tanko platno, i da rade svakojake poslove vješto izmišljajuæi.

36 I stade raditi Veseleilo i Elijav i svi ljudi vješti, kojima bješe Gospod dao mudrost i razum da umiju raditi svaki posao za službu u svetinji, i sve što je zapovjedio Gospod. **2** I pozva Mojsije Veseleila i Elijava i sve ljude vješte, kojima Gospod dade mudrost u srce, koje god podiže srce njihovo da doðu da rade taj posao. **3** I uzeše od Mojsija sve priloge, koje donosiše sinovi Izrailjevi da se uradi djelo za službu u svetinji. Ali još donošahu k njemu dragovoljne priloge svako jutro. **4** Tada dođoše svi vješti ljudi, koji raðahu djelo za svetinju, svaki od svojega posla, koji raðahu, **5** I rekoše Mojsiju govoreæi: više donosi narod nego što treba da se uradi djelo, koje je Gospod zapovjedio da se uradi. **6** I zapovjedi Mojsije da se oglasi po okolu govoreæi: ni èovjek ni žena da ne donosi više priloga za svetinju. I zabrani se narodu da ne donosi. **7** Jer bijaše svega dosta da se uradi sve djelo, i još pretjecaše. **8** I ljudi vješti između onijeh, koji radiše ovo djelo, naèiniše šator od deset zavjesa od tankoga platna uzvedenoga i od porfire i od skerleta i od crvca, s heruvimima vješto vezenim naèiniše. **9** U dužinu bješe jedan zavjes od dvadeset i osam lakata a u širinu od èetiri lakta; svi zavjesi bjehu jedne mjere. **10** I sastaviše pet zavjesa jedan s drugim, i pet drugih zavjesa sastavise jedan s drugim. **11** I naèiniše petlje od porfire po kraju prvoga zavjesa na onoj strani gdje æe se sastaviti s

drugim; i tako naèiniše na svakom zavjesu po kraju gdje æe se sastaviti s drugim. **12** Pedeset petalja naèiniše na prvom zavjesu, i pedeset petalja naèiniše na kraju svakoga zavjesa gdje se sastavlja s drugim; petlje bjehu jedna prema drugoj. **13** I naèiniše pedeset donosiše kamenje onihovo i kamenje za ukivanje po zlatnijeh kuka, i sastaviše kukama zavjesa jedan s trideset lakata a u širinu od èetiri lakta; jedne mjere naèiniše pedeset petalja po kraju jednoga zavjesa bješe svijeh jedanaest zavjesa. **14** I sastaviše pet zavjesa zajedno, a drugih šest zavjesa zajedno. **17** I naèiniše pedeset petalja po kraju jednoga zavjesa naèiniše pokrivaè na naslon od koža ovnujskih gdje se sastavlja s drugim, i pedeset petalja naèiniše po kraju drugoga zavjesa da se sastavi. **18** I naèiniše pedeset kuka od mjedi da se sastavi naslon. **19** I naèiniše pokrivaè na naslon od koža ovnujskih stajati pravo. **21** Daska bješe duga deset lakata a podrug lakta široka svaka daska. **22** Po dva èepa bjehu na dasci, jedan prema drugom; tako naèiniše na svijem daskama za šator. **23** A ovijeh dasaka za šator naèiniše dvadeset dasaka za južnu stranu; **24** I èetrdeset stopica srebrnjih naèiniše pod dvadeset dasaka, dvije stopice pod jednu dasku za dva èepa njezina, a dvije stopice pod drugu dasku za dva èepa njezina. **25** Tako i na drugoj strani šatora, prema sjeveru, naèiniše dvadeset dasaka, **26** I èetrdeset stopica srebrnjih pod njih, dvije stopice pod jednu dasku a dvije stopice pod drugu dasku. **27** A na zapadnoj strani šatora naèiniše šest dasaka; **28** I još dvije daske naèiniše na uglove šatora s obje strane; **29** One bijahu sastavljene ozdo, i bijahu sastavljene ozgo bioèugom; tako naèiniše s obje strane na dva ugla. **30** I tako bijaše osam dasaka i šesnaest stopica njihovih srebrnjih, po dvije stopice pod svaku dasku. **31** I naèiniše prijevornice od drveta sitima: pet za daske na jednoj strani šatora, **32** I pet prijevornica za daske na drugoj strani šatora, i pet prijevornica za daske na zapadnoj strani šatora do oba ugla. **33** I naèiniše prijevornicu srednju da ide preko srijede dasaka od jednoga kraja do drugoga. **34** A daske okovaše zlatom, i bioèuge na njih naèiniše od zlata, da u njima stoje prijevornice, i okovaše zlatom prijevornice. **35** I naèiniše zavjes od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, s heruvimima vješto vezenim naèiniše ga. **36** I naèiniše za nj èetiri stupu od drveta sitima, i okovaše ih zlatom, a kuke na njima bjehu od zlata, i sališe im èetiri stopice od srebra. **37** I naèiniše zavjes na vrata

naslonu od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga vezen, **38** I pet stupova za nj s kukama njihovijem, i vrhove im i pojase okovaše zlatom, i pet stopica pod njih od mjedi.

37 I naèini Veselje kovèeg od drveta sitima, dva i po lakta dug i podrug lakta širok i podrug lakta visok. **2** I pokova ga èistijem zlatom iznutra i spolja; i naèini mu zlatan vjenac unaokolo. **3** I sali mu èetiri bioèuga od zlata na èetiri ugla njegova: dva bioèuga s jedne strane a dva s druge. **4** I naèini poluge od

drveta sitima, i okova ih zlatom. **5** I provuèe poluge kroz bioèuge s obje strane kovèegu, da se može nositi kovèeg. **6** I naèini zaklopac od èistoga zlata, u dužinu od dva i po lakta, a u širinu od podrug lakta. **7** I naèini dva heruvima od zlata, jednostavne naèini ih, na dva kraja zaklopca, **8** Jednoga heruvima na kraju olovud, a drugoga heruvima na kraju odonud; zaklopcu na oba kraja naèini heruvime. **9** I u heruvima bijehu krila raširena u vis, i zaklanjahu krilima svojim zaklopac, a licem bijehu okrenuti jedan drugom, i gledahu prema zaklopcu heruvimi. **10** I naèini sto od drveta sitima, u dužinu od dva lakta a u širinu od lakta, i od podrug lakta u visinu. **11** I pokova ga èistim zlatom, i naèini mu vjenac zlatan unaokolo. **12** I naèini mu oplatu s

podlanice unaokolo, i naèini vjenac zlatan uz oplatu unaokolo. **13** I sali mu èetiri bioèuga od zlata, i metnu

bioèuge na èetiri ugla, koji mu bijahu na èetiri noge. **14** Prema oplati bijahu bioèuzi, a u njima poluge, da se može nositi sto. **15** A poluge naèini od drveta

sitima, i okova ih zlatom, da se može nositi sto. **16** I naèini od èistoga zlata posuðe što se meæe na sto: zdjele i èaše i kutliæe i vijedra, kojim æe se prelevati.

17 I naèini svijetnjak od èistoga zlata, jednostavan stup mu i grane, èašice i jabuke i

cijetov izlažahu iz njega. **18** Šest grana izlažahu mu sa strana; tri grane svijetnjaka s jedne strane a tri grane svijetnjaka s druge strane; **19** Tri èašice kao

badem na jednoj grani i jabuka i cvjet, a tri èašice kao badem na drugoj grani i jabuka i cvjet; tako na svijeh šest grana koje izlažahu iz svijetnjaka. **20** A na samom svijetnjaku bijehu èetiri èašice kao badem sa

svojim jabukama i cijetovima, **21** Jedna jabuka bješe dvije grane iz njega, i jedna jabuka pod druge dvije grane iz njega; tako pod šest grana koje izlažahu

iz njega. **22** Jabuke njihove i grane im izlažahu iz

sve bješe od èistoga zlata jednostavno. **23** I naèini mu sedam žižaka i usekaèe i spremice za gar

od èistoga zlata. **24** Od talanta èistoga zlata naèini

kadijoni od drveta sitima u dužinu od jednoga lakta, i u visinu; iz njega izlažahu mu rogovi. **26** I pokova ga èistijem zlatom ozgo i sa strane unaokolo, i robove; i naèini mu vjenac od zlata unaokolo. **27** I dva bioèuga od zlata naèini mu ispod vjenca na dva ugla njegova s obje strane, da u njima stoe poluge da se može nositi o njima. **28** A poluge naèini od drveta sitima, i okova ih zlatom. **29** I naèini ulje za sveto pomazanje i èisti kad mirisni vještinom apotekarskom.

38 I naèini od drveta sitima oltar za žrtve paljenice u dužinu od pet lakata, i u širinu od pet lakata, èetvorouglast visok tri lakta. **2** I naèini mu na èetiri ugla njegova rogove; iz njega izlažahu rogovi, i okova ga u mjad. **3** I naèini sve posuðe za oltar, lonce i lopatice i kotliæe i viljuške i kliješta; sve mu posuðe naèini od mjadi. **4** I naèini oltaru rešetku kao mrežu od mjadi ispod oltara unaokolo oda dna do sredine. **5** I sali èetiri bioèuga za èetiri ugla rešetke mjadene, da se kroz njih provuku poluge. **6** A poluge naèini od

drveta sitima, i okova ih u mjad. **7** I provuèe poluge kroz bioèuge s obje strane oltara, da se može nositi, od dasaka naèini ga šuplja. **8** I naèini umivaonicu

mjedenu i podnožje joj mјedeno od ogledala koja donošahu gomilama žene dolazeæi na vrata šatoru od sastanka. **9** I naèini trijem na južnoj strani, i zavjese

trijemu od tankoga platna uzvedenoga od sto lakata, **10** I dvadeset stupova za njih i dvadeset stopica pod njih od mjadi, a kuke na stupove i prijevornice od srebra. **11** Tako i na sjevernoj strani zavjese od sto

lakata, dvadeset stupova za njih i dvadeset stopica pod njih od mjadi; a kuke na stupove i prijevornice pod njih od mjadi, kuke na stupove i pojasove njihove od srebra; **12** A na zapadnoj strani zavjese od

njihove od srebra; **13** A na prednjoj strani prema istoku pedeset lakata, deset stupova za njih i deset stopica zavjese od pedeset lakata; **14** S jedne strane zavjese od petnaest lakata, tri stupa za njih i tri stopice pod njih; **15** A s druge strane, do vrata od trijema i otuda i

odovuda, zavjese od petnaest lakata, tri stupa za njih i tri stopice pod njih. **16** Svi zavjesi na trijemu unaokolo bijehu od tankoga platna uzvedenoga; **17** A stopice

pod stupovima od mjadi, kuke na stupovima i pojasovi na njima od srebra; i vrhovi im bijahu srebreni; svi stupovi na trijemu bijahu opasani srebrom. **18** A zavjesi na vratima od trijema bijaše od porfire i od skerleta njih; **19** A s druge strane, do vrata od trijema i otuda i

odvuda, zavjese od petnaest lakata, tri stupa za njih i tri stopice pod njih. **20** Svi zavjesi na trijemu unaokolo lakata, kao i drugi zavjesi u trijemu. **21** I èetiri stupa za

ga sa svijem spravama njegovijem. **25** I naèini oltar nj, i èetiri stopice pod njih od mjadi, èepovi na njima

od srebra i vrhovi im i pojascovi od srebra. **20** A sve kamenja; u prvom redu: sardonih, topaz i smaragad; kolje šatoru i trijemu unaokolo bijaše od mjedi. **21** Te su stvari prebrojene za šator, šator od svjedočanstva, u trearem redu: ligur, ahat i ametist; **13** A u èetvrtom koje je prebrojio po zapovijesti Mojsijevoj Itamar sin redu: hrisolit, onih i jaspid, sve optoèeno zlatom u Arona sveštenika za službu Levitsku. **22** A Veseleilo svojim redovima. **14** Tijeh kamena s imenima sinova sin Urije sina Orova od plemena Judina naèini sve to Izrailevijeh bješe dvanaest prema njihovijem imenima, što zapovjedi Gospod Mojsiju, **23** I s njim Elijav sin rezani kao peèati, za dvanaest plemena, svako po Ahisamahov od plemena Danova, drvdjelja i vješ svom imenu. **15** I naèiniše na naprsnik lance jednake, tkati i vesti po porfiri, po skerletu, po crvcu i po tankom pletene, od èistoga zlata. **16** I naèiniše dvije kopèe platnu. **24** A svega zlata što otide na ovo djelo, na sve zlatne i dvije grivne zlatne, i metnuše te dvije grivne djelo za svetinju, koje zlato bješe priloženo, svega na dva kraja naprsniku, **17** I provukoše dva zlatna ga bješe dvadeset i devet talanata, sedam stotina lanca kroz dvije grivne na krajevima naprsniku, **18** A i trideset sikala, po svetom siklu; **25** A srebra što druga dva kraja od dva lanca zapeše za dvije kopèe, dođe od zbora, sto talanata, i tisuæa sedam stotina i pritvrdiše ih za poramenice na opleæeku sprjed. **19** I sedamdeset i pet sikala, po svetom siklu; **26** Po siklu naèiniše još dvije zlatne grivne, i metnuše ih na dva od glave, po siklu svetom, od svakoga koji uđe u broj, kraja naprsniku na strani prema opleæeku iznutra. **20** Od dvadeset godina i više, od šest stotina i tri tisuæe i naèiniše još dvije grivne zlatne, koje metnuše na pet stotina i pedeset. **27** Od sto talanata srebra sališe se stopice za svetinju i stopice za zavjes; sto stopica od sto talanata, talanat na stopicu. **28** A od tisuæu i sedam stotina i sedamdeset i pet sikala naèini kuke na stupove, i okova im vrhove i opasa ih. **29** A mjeni i da se ne razdvaja naprsnik od opleæeka, kao što priložene bijaše sedamdeset talanata, i dvije tisuæe i bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **22** I naèiniše plašt èetiri stotine sikala. **30** I od toga naèini stopice na vratima šatora od sastanka, i mijedeni oltar i rešetku mijedenu za nj, i sve sprave za oltar, **31** I stopice u trijemu unaokolo, i stopice na vratima od trijema, i sve kolje za šator i sve kolje za trijem unaokolo.

39 A od porfire i skerleta i crvca naèiniše haljine za službu, da se služi u svetinji; i naèiniše svete haljine Aronu, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **2** Naèiniše opleæak od zlata, i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga. **3** Istegliše listove od zlata, i isjekoše žice, te izvezoše porfiru i skerlet i crvac i tanko platno vrlo vješto. **4** Poramenice mu naèiniše da se sastavljaju, da se sastavlja na dva kraja svoja. **5** I pojas na opleæeku izlažaše od njega i bješe iste naprave, od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **6** I ukovaše dva kamena oniha u zlato, i izrezaše na njima imena sinova Izrailevih, kao što se režu peèati. **7** I udariše ih na poramenice od opleæeka, da budu kameni za spomen sinovima Izrailevijem, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **8** I naèiniše naprsnik vrlo vješte naprave kao što je naprava u opleæka, od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga; **9** Èetvorouglast i dvostruk naèiniše naprsnik, u dužinu s pedi i u širinu s pedi, dvostruk. **10** I udariše po njemu èetiri reda

Izrailevijeh bješe dvanaest prema njihovijem imenima, što zapovjedi Gospod Mojsiju, rezani kao peèati, za dvanaest plemena, svako po Ahisamahov od plemena Danova, drvdjelja i vješ svom imenu. **15** I naèiniše na naprsnik lance jednake, tkati i vesti po porfiri, po skerletu, po crvcu i po tankom pletene, od èistoga zlata. **16** I naèiniše dvije kopèe platnu. **24** A svega zlata što otide na ovo djelo, na sve zlatne i dvije grivne zlatne, i metnuše te dvije grivne djelo za svetinju, koje zlato bješe priloženo, svega na dva kraja naprsniku, **17** I provukoše dva zlatna ga bješe dvadeset i devet talanata, sedam stotina lanca kroz dvije grivne na krajevima naprsniku, **18** A i trideset sikala, po svetom siklu; **25** A srebra što druga dva kraja od dva lanca zapeše za dvije kopèe, dođe od zbora, sto talanata, i tisuæa sedam stotina i pritvrdiše ih za poramenice na opleæeku sprjed. **19** I sedamdeset i pet sikala, po svetom siklu; **26** Po siklu naèiniše još dvije zlatne grivne, i metnuše ih na dva od glave, po siklu svetom, od svakoga koji uđe u broj, kraja naprsniku na strani prema opleæeku iznutra. **20** Od dvadeset godina i više, od šest stotina i tri tisuæe i naèiniše još dvije grivne zlatne, koje metnuše na pet stotina i pedeset. **27** Od sto talanata srebra sališe se stopice za svetinju i stopice za zavjes; sto stopica od sto talanata, talanat na stopicu. **28** A od tisuæu i sedam stotina i sedamdeset i pet sikala naèini kuke na stupove, i okova im vrhove i opasa ih. **29** A mjeni i da se ne razdvaja naprsnik od opleæeka, kao što priložene bijaše sedamdeset talanata, i dvije tisuæe i bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **22** I naèiniše plašt èetiri stotine sikala. **30** I od toga naèini stopice na vratima šatora od sastanka, i mijedeni oltar i rešetku mijedenu za nj, i sve sprave za oltar, **31** I stopice u trijemu unaokolo, i stopice na vratima od trijema, i sve kolje za šator i sve kolje za trijem unaokolo.

39 A od porfire i skerleta i crvca naèiniše haljine za službu, da se služi u svetinji; i naèiniše svete haljine Aronu, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **2** Naèiniše opleæak od zlata, i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga. **3** Istegliše listove od zlata, i isjekoše žice, te izvezoše porfiru i skerlet i crvac i tanko platno vrlo vješto. **4** Poramenice mu naèiniše da se sastavljaju, da se sastavlja na dva kraja svoja. **5** I pojas na opleæeku izlažaše od njega i bješe iste naprave, od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **6** I ukovaše dva kamena oniha u zlato, i izrezaše na njima imena sinova Izrailevih, kao što se režu peèati. **7** I udariše ih na poramenice od opleæeka, da budu kameni za spomen sinovima Izrailevijem, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **8** I naèiniše naprsnik vrlo vješte naprave kao što je naprava u opleæka, od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga; **9** Èetvorouglast i dvostruk naèiniše naprsnik, u dužinu s pedi i u širinu s pedi, dvostruk. **10** I udariše po njemu èetiri reda

hljeb za postavljanje, **37** Svjetnjak èisti, žiske njegove, i objesi zavjes, te zakloni kovèeg sa svjedoèanstvom, žiske nareðane, i sve sprave njegove, i ulje za vidjelo. kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **22** I namjesti **38** I oltar zlatni, i ulje pomazanja, i kad mirisni, i sto u šatoru od sastanka na sjevernu stranu šatora zavjes na vrata od šatora, **39** Oltar mjedeni i rešetku pred zavjesom, **23** I postavi na njemu hljeb pred mjedenu za nj, poluge njegove i sve sprave njegove, Gospodom kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. umivaonicu i podnožje njezino, **40** Zavjese za trijem, **24** I namjesti svjetnjak u šatoru od sastanka, prema stupove za njih i stopice njihove, i zavjes na vrata stolu na južnu stranu šatora. **25** I zapali žiske na od trijema, uža njegova i kolje njegovo, i sve sprave njemu pred Gospodom, kao što bješe zapovjedio za službu u šatoru, za šator od sastanka. **41** Haljine Gospod Mojsiju. **26** I namjesti oltar zlatni u šatoru od za službu, da se služi u svetinji, haljine svete Aronu svjedoèanstva pred zavjesom. **27** I pokadi na njemu svešteniku i haljine sinovima njegovijem, da vrše kadom mirisnjem, kao što bješe zapovjedio Gospod službu sveštenièku. **42** Sve kako bješe zapovjedio Mojsiju. **28** I objesi zavjes na vrata od šatora. **29** I oltar Gospod Mojsiju, onako uradiše sinovi Izrailjevi sve za žrtvu paljenicu namjesti na vrata od šatora, šatora ovo djelo. **43** I pogleda Mojsije sve to djelo, i gle, od sastanka, i prinесе na njemu žrtvu paljenicu, i dar, naèiniše ga, kao što bješe zapovjedio Gospod, tako kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **30** I metnu umivaonicu između šatora od sastanka i oltara, i nali u nju vode za umivanje. **31** I praše iz nje ruke i noge svoje Mojsije i Aron i sinovi njegovi. **32** Kad ulažahu u šator od svjedoèanstva i kad pristupahu k oltaru, umivahu se najprije, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **33** I podiže trijem oko šatora i oltara, i metnu zavjes na vrata trijemu. Tako svrši Mojsije posao taj. **34** Tada oblak pokri šator od sastanka, i napuni se šator slave Gospodnje. **35** I ne mogaše Mojsije uæei u šator od sastanka, jer bješe na njemu oblak, i slave Gospodnje bješe pun šator. **36** A kad se podizaše oblak sa šatora, tada polažahu sinovi Izrailjevi, dokle god putovahu. **37** A kad se ne podizaše oblak, onda ni oni ne polažahu do dana kad se podiže. **38** Jer oblak Gospodnji bješe na šatoru danju, a noæeu oganj bješe na njemu pred oèima svega doma Izrailjeva, dokle god putovahu.

40 I Gospod reèe Mojsiju govoreæi: **2** Prvi dan prvoga mjeseca podigni šator, šator od sastanka, **3** I metni ondje kovèeg od svjedoèanstva, i zakloni ga zavjesom. **4** I unesi sto, i uredi što treba urediti na njemu; unesi i svjetnjak, i zapali žiske na njemu. **5** I namjesti zlatni oltar kadioni pred kovèegom od svjedoèanstva; i objesi zavjes na vratima od šatora. **6** I metni oltar za žrtvu paljenicu pred vrata šatoru, šatoru od sastanka, **7** I metni umivaonicu između šatora od sastanka i oltara, i u nju nalij vode. **8** I podigni trijem unaokolo, i metni zavjes na vrata od trijema. **9** I uzmi ulje pomazanja, i pomaži šator i sve što je u njemu, i osveti ga i sve sprave njegove, i biæe svet. **10** Pomaži i oltar za žrtvu paljenicu i sve sprave njegove, te æeš osvetiti oltar, i oltar æe biti svetinja nad svetinjom. **11** Pomaži i umivaonicu i podnožje njezino, i osveti je. **12** I kaži Aron i sinovima njegovijem da pristupe na vrata šatora od sastanka, i umij ih vodom; **13** I obuci Arona u svete haljine i pomaži ga i osveštaj ga, da mi vrši službu sveštenièku. **14** I sinovima njegovijem zapovjedi neka pristupe, i obuci im košulje. **15** I pomaži ih, kao što pomažeš oca njihova, da mi vrše službu sveštenièku; i pomazanje njihovo biæe im za vjeèeno sveštenstvo od koljena do koljena. **16** I uèini Mojsije sve, kako mu zapovjedi Gospod tako uèini. **17** I podiže se šator druge godine prvoga mjeseca prvi dan. **18** I Mojsije podiže šator, i podmetnu mu stopice, i namjesti daske, i povuèe prijevornice, i ispravi stupove. **19** Pa razape naslon nad šator, i metnu pokrivaè na naslon ozgo, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. **20** I uzev svjedoèanstvo metnu ga u kovèeg, i provuèe poluge na kovèegu, i metnu zaklopac ozgo na kovèeg. **21** I unese kovèeg u šator,

Levitski Zakonik

1 I viknu Gospod Mojsija, i reèe mu iz šatora od sastanka govoreæi: **2** Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: kad ko izmeðu vas hoæe da prinese Gospodu žrtvu od stoke, prineset žrtvu svoju od goveda ili od ovaca ili od koza. **3** Ako mu je žrtva paljenica od goveda, neka prinese muško, zdravo; na vratima šatora od sastanka neka je prinese drage volje pred Gospodom. **4** I neka metne ruku svoju na glavu žrtvi paljenici, i primiæe mu se, i oèistiæe ga od grijeha. **5** I neka zakolje tele pred Gospodom, i neka sinovi Aronovi sveštenici prinesu krv, i pokrope krvlju oltar ozgo unaokolo, koji je pred vratima šatora od sastanka. **6** Potom neka se odre žrtva paljenica i rasijeèe na dijelove. **7** I sinovi Aronovi sveštenici neka nalože oganj na oltaru, i metnu drva na organj. **8** Pa onda sinovi Aronovi sveštenici neka namjeste dijelove, glavu i salo na drva na ognju, koji je na oltaru. **9** A crijeva i noge neka se operu vodom; i sveštenik neka zapali sve to na oltaru; to je žrtva paljenica, žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu. **10** Ako li bi htio prinijeti žrtvu paljenicu od sitne stoke, od ovaca ili od koza, neka prinese muško, zdravo. **11** I neka se zakolje na sjevernoj strani oltara pred Gospodom, i sinovi Aronovi sveštenici neka pokrope krvlju oltar ozgo unaokolo. **12** I neka se rasijeèe na dijelove s glavom i sa salom, i sveštenik neka to namjesti na drva na ognju, koji je na oltaru. **13** A crijeva i noge neka se operu vodom; i sveštenik neka prinese sve to i zapali na oltaru; to je žrtva paljenica, žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu. **14** Ako li hoæe da prinese pticu Gospodu na žrtvu paljenicu, neka prinese žrtvu od grlica ili od golubiæa. **15** I sveštenik neka je metne na oltar, i glavu neka joj zasijeèe noktom, i zapali na oltaru istricevivši joj krv niz oltar sa strane. **16** I neka joj izvadi volju s neèistotom i baci kraj oltara prema istoku gdje je pepeo. **17** I neka je zadre za krila, ali da ne raskine; tako neka je sveštenik zapali na oltaru na drvima koja su na ognju; to je žrtva paljenica, žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu.

2 A kad ko hoæe da prinese na žrtvu Gospodu dar, bijelo braæno neka bude žrtva njegova, i neka je polje uljem i metne na nju kad. **2** I neka je doneše sinovima Aronovijem sveštenicima, i neka sveštenik uzme toga braæna punu šaku i ulja i sav kad, i neka to zapali sveštenik na oltaru za spomen njezin; to je žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu. **3** A što ostane od toga dara, neka bude Aronu i sinovima njegovijem; to

je svetinja nad svetinjama izmeðu žrtava koje se pale Gospodu. **4** Ako li hoæeš da prineseš dar peèen u peæi, neka budu pogaæe prijesne od bijelog braæna, zamijeæene s uljem, ili kolaèi prijesni, namazani uljem. **5** Ako li ti je dar peèeno što u tavi, neka je od bijelog braæna bez kvaska zamijeæeno s uljem. **6** Razlomi ga na dijelove, i polij uljem; to je dar. **7** Ako li ti je dar gotovljen u kotliæu, neka je od bijelog braæna s uljem. **8** I donesi dar koji naéiniš od toga Gospodu, i podaj ga svešteniku, i on æe ga odnijeti na oltar; **9** I uzeæe sveštenik od dara spomen njegov, i zapalijeæe ga na oltaru; to je žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu. **10** A što ostane od dara, neka bude Aronu i sinovima njegovijem; to je svetinja nad svetinjama izmeðu žrtava koje se pale Gospodu. **11** Nijedan dar koji prinosite Gospodu da ne bude s kvascem; jer ni kvaska ni meda ne treba da palite na žrtvu ognjenu Gospodu. **12** Samo u žrtvi od prvina možete to prinjeti Gospodu; ali na oltar ne meæite za ugodni miris. **13** A svaki dar koji prinosiš osoli solju, i nemoj ostaviti dara svojega bez soli zavjeta Boga svojega; sa svakim darom svojim prinesi soli. **14** A kad prinosiš dar od prvina Gospodu, klasove nove osuši na ognju, i što istreš iz klasova novih prinesi na dar od prvina svojih. **15** I polij ga uljem i kad metni na nj; to je dar. **16** I sveštenik uzevši istrenoga žita i ulja sa svijem kadom neka zapali spomen. To je žrtva ognjena Gospodu.

3 Kad ko prinosi žrtvu zahvalnu, ako od goveda prinosi, muško ili žensko neka prinese zdravo pred Gospodom. **2** I neka metne ruku svoju na glavu žrtvi svojoj, i neka je sveštenik zakolje na vratima šatora od sastanka, i krvlu njezinom neka sinovi Aronovi sveštenici pokrope oltar ozgo unaokolo. **3** Potom neka sveštenik prinese od žrtve zahvalne ono što se pali Gospodu, salo što pokriva crijeva i sve salo što je na njima; **4** I oba bubrega i salo što je na njima i na slabinama, i mrežicu što je na jetri, neka je izvadi s bubrezima. **5** I neka to zapale sinovi Aronovi na oltaru zajedno sa žrtvom paljenicom, koja bude na drvima na ognju. To je žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu. **6** Ako li od sitne stoke prinosi na žrtvu zahvalnu Gospodu, muško ili žensko neka prinese zdravo. **7** Ako prinosi jagnje na žrtvu, neka ga prinese pred Gospodom; **8** I neka metne ruku svoju na glavu žrtvi svojoj, i neka je zakolje pred šatorom od sastanka; i neka pokrope sinovi Aronovi krvlu njezinom oltar ozgo unaokolo. **9** Potom neka sveštenik prinese od žrtve zahvalne ono što se pali Gospodu, salo, cio rep do leða, salo što pokriva crijeva i sve salo što je na crijevima; **10** I oba bubrega i salo što je na

njima i na slabinama, i mrežicu na jetri, s bubrezima unese krvi od teleta u šator od sastanka, 17 I neka neka je izvadi; 11 I neka zapali sveštenik na oltaru; to sveštenik zamoći prst svoj u krv, i sedam puta pokropi je jelo od žrtve ognjene Gospodu. 12 Ako li prinosi pred Gospodom pred zavjesom. 13 I tom krvlju neka kozu, neka je prinese pred Gospodom. 13 I neka joj pomaže rogove oltaru koji je pred Gospodom u šatoru metne ruku svoju na glavu, i neka je zakolje pred od sastanka, a ostalu krv svu neka izlije na podnožje šatorom od sastanka, i neka sinovi Aronovi pokrope oltaru na kom se pali žrtva, na vratima šatora od krvlju njezinom oltar ozgo unaokolo. 14 Potom neka sastanka. 19 A sve salo izdavši iz njega neka zapali sveštenik prinese od nje na žrtvu što se pali Gospodu, na oltaru. 20 I s tijem teletom neka ēini onako kako salo što pokriva crijeva i sve salo što je na crijevima, ēini s teletom za svoj grije, tako neka uēini s njim; 15 I oba bubrega, i salo što je na njima i na slabinama, tako æe ih sveštenik oèistiti od grijeha, i oprostiae i mrežicu na jetri, s bubrezima neka je izvadi; 16 I im se. 21 A tele neka iznese napolje iz okola, i spali neka zapali sveštenik na oltaru; to je jelo od žrtve ga kao i prvo tele; to je žrtva za grijeh svega zbara. ognjene za ugodni miris. Sve je salo Gospodnje. 17 22 Ako li poglavar zgriješi, i uēini nehotice štogod Vjeèan zakon neka vam bude od koljena do koljena u skrivi, 23 Kad dozna za grijeh svoj, koji je uēinio, tada svijem stanovima vašim: da ne jedete sala ni krv.

4 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: 2 Kaži

sinovima Izrailjevim, i reci: ako ko zgriješi nehotice i uēini štogod što je Gospod zabranio da se ne ēini, 3 Ako sveštenik pomazani zgriješi, te bude na grijeh narodu, neka za grijeh svoj koji je uēinio prinеси tele zdravo Gospodu na žrtvu za grijeh. 4 I dovedavši tele na vrata šatoru od svjedoèanstva pred Gospoda, neka metne ruku svoju teletu na glavu, i zakolje tele pred Gospodom. 5 I neka uzme sveštenik pomazani krv od teleta, i unese je u šator od sastanka. 6 I neka zamoći sveštenik prst svoj u krv, i krvlju sedam puta pokropi pred Gospodom pred zavjesom od svetinje. 7 I neka pomaže sveštenik tom krvlju rogove oltaru, na kom se kadi mirisima pred Gospodom u šatoru od sastanka, a ostalu krv od teleta svu neka izlije na podnožje oltaru, na kom se pale žrtve na vratima šatora od sastanka. 8 I neka izvadi sve salo iz teleta za grijeh, salo što pokriva crijeva i sve salo što je na crijevima; 9 I oba bubrega, i salo što je na njima i na slabinama, i mrežicu na jetri s bubrezima neka izvadi, 10 Onako kako se vadi iz goveèeta za žrtvu zahvalnu; i neka zapali sveštenik na oltaru, na kom se žrtva pali. 11 A kožu od teleta i sve meso s glavom i s nogama i crijeva i balegu, 12 I cijelo tele neka iznese napolje iz okola na èisto mjesto, gdje se prosipa pepeo, i neka ga spali ognjem na drvima; na mjestu gdje se prosipa pepeo neka se spali. 13 Ako li bi sav zbor sinova Izrailjevih zgriješio nehotice i ne bi zbor znao za to, i uēinili bi štogod što je Gospod zabranio da se ne ēini, te bi skrivili, 14 Kad se dozna za grijeh koji su uēinili, onda neka zbor prinese tele na žrtvu za grijeh, i neka ga dovedu pred šator od sastanka. 15 I starješine od zbora neka metnu teletu na glavu ruke svoje pred Gospodom, i sveštenik neka zakolje tele pred Gospodom. 16 I sveštenik pomazani neka

unesi krvi od teleta u šator od sastanka, 17 I neka sveštenik zamoći prst svoj u krv, i sedam puta pokropi je jelo od žrtve ognjene Gospodu. 18 I tom krvlju neka kozu, neka je prinese pred Gospodom u šatoru metne ruku svoju na glavu, i neka je zakolje pred od sastanka, a ostalu krv svu neka izlije na podnožje šatorom od sastanka, i neka sinovi Aronovi pokrope oltaru na kom se pali žrtva, na vratima šatora od krvlju njezinom oltar ozgo unaokolo. 19 A sve salo izdavši iz njega neka zapali sveštenik prinese od nje na žrtvu što se pali Gospodu, na oltaru. 20 I s tijem teletom neka ēini onako kako salo što pokriva crijeva i sve salo što je na crijevima, ēini s teletom za svoj grije, tako neka uēini s njim; 15 I oba bubrega, i salo što je na njima i na slabinama, tako æe ih sveštenik oèistiti od grijeha, i oprostiae i mrežicu na jetri, s bubrezima neka je izvadi; 16 I im se. 21 A tele neka iznese napolje iz okola, i spali neka zapali sveštenik na oltaru; to je jelo od žrtve ga kao i prvo tele; to je žrtva za grijeh svega zbara. ognjene za ugodni miris. Sve je salo Gospodnje. 17 22 Ako li poglavar zgriješi, i uēini nehotice štogod Vjeèan zakon neka vam bude od koljena do koljena u skrivi, 23 Kad dozna za grijeh svoj, koji je uēinio, tada neka dovede na žrtvu jare muško, zdravo. 24 I neka metne ruku svoju jaretu na glavu, i sveštenik neka ga zakolje gdje se kolje žrtva paljenica pred Gospodom; to je žrtva za grijeh. 25 I neka uzme sveštenik krv od žrtve za grijeh na prst svoj, i pomaže rogove oltaru na kom se žrtva pali; a ostalu krv neka izlije na podnožje oltaru na kom se žrtva pali. 26 A sve salo neka zapali na oltaru kao salo od žrtve zahvalne; i tako æe ga oèistiti sveštenik od grijeha njegova, i oprostiae mu se. 27 Ako li ko iz prostoga naroda zgriješi nehotice, i uēini štogod što je Gospod zabranio da se ne ēini, te skrivi, 28 Kad dozna za grijeh svoj, koji je uēinio, tada neka dovede na žrtvu jare žensko zdravo za grijeh, koji je uēinio. 29 I neka metne ruku svoju na glavu žrtvi za grijeh, i neka je sveštenik zakolje na mjestu gdje se kolje žrtva paljenica. 30 I neka uzme sveštenik krv od nje na prst svoj, i pomaže rogove oltaru na kom se pali žrtva; a ostalu krv svu neka izlije na podnožje oltaru. 31 I sve salo iz nje neka izvadi kao što se vadi salo iz žrtve zahvalne, i neka ga zapali sveštenik na oltaru za ugodni miris Gospodu; a tako æe ga oèistiti od grijeha sveštenik, i oprostiae mu se. 32 Ako li bi doveo između ovaca na žrtvu za grijeh, neka dovede žensko zdravo. 33 I neka metne ruku svoju na glavu žrtvi za grijeh, i neka je sveštenik zakolje na mjestu gdje se kolje žrtva paljenica. 34 I neka uzme sveštenik krv od žrtve za grijeh na prst svoj, i neka pomaže rogove oltaru na kom se pali žrtva; a ostalu krv svu neka izlije na podnožje oltaru. 35 I sve salo neka izvadi kao što se vadi salo iz jagnjeta za žrtvu zahvalnu; i neka ga sveštenik zapali na oltaru za žrtvu ognjenu Gospodu; i tako æe ga oèistiti sveštenik od grijeha njegova, koji je uēinio, i oprostiae mu se.

5 I kad ko zgriješi što èuje kletvu i bude joj svjedok grijeha njegova, koji je uèinio ne znajuæi, i oprostiae vidjevši ili èuvši, pa ne kaže, nosiæe svoje mu se. **19** Prijestup je; zgriješio je Gospodu.

bezakonje. **2** Ili kad se ko dotakne neèiste stvari, strva od neèiste zvijerke ili strva od neèista živinèeta ili strva od neèiste životinje koja gamije, ako i u neznanju uèini, ipak æe se oskvriti, i biæe kriv. **3** Ili kad se dotakne neèistote èovjeèije, bila neèistota njegova kaka mu drago, kojom se oskvri, znajuæi ili ne znajuæi, kriv je. **4** Ili kad se ko zakune govoreæi svojim ustima da æe uèiniti što zlo ili dobro, a za koju god stvar za koju èovjek govorí zaklinjuæi se, znao ili ne znao, kriv je za jednu od tijeh stvari. **5** Kad bude kriv za koju od tijeh stvari, neka prizna grijeh svoj. **6** I neka dovede na žrtvu Gospodu za grijeh, što je zgriješio, žensko od sitne stoke, jagnje ili jare, za grijeh; i sveštenik æe ga oèistiti od grijeha njegova. **7** Ako li ne bi mogao prinijeti jagnjeta ili jareta, onda neka doneše na žrtvu Gospodu za prijestup, kojim je zgriješio, dvije grlice ili dva golubiæa, jedno na žrtvu za grijeh a drugo na žrtvu paljenicu. **8** Neka doneše svešteniku, a on neka prinese prvo ono što je za grijeh, i noktom neka mu zasijeèee glavu k šiji, ali da ne razdvoji. **9** I krvlju od žrtve za grijeh neka pokropi strane oltaru; a što ostane krvi neka se iscijedi na podnožje oltaru. To je žrtva za grijeh. **10** A od drugoga neka naèini žrtvu paljenicu po obièaju; tako æe ga oèistiti sveštenik od grijeha njegova, koji je uèinio, i oprostiae mu se. **11** Ako li ne bi mogao prinijeti ni dvije grlice ili dva golubiæa, onda neka za žrtvu za to što je zgriješio doneše desetinu efe bijeloga braæna da bude žrtva za grijeh, a neka ne dodaje ulja i ne meæee kada, jer je žrtva za grijeh. **12** I kad doneše k svešteniku, neka uzme sveštenik punu šaku za spomen njezin, i neka zapali na oltaru pored žrtve ognjene Gospodu. To je žrtva za grijeh. **13** I oèistiaæe ga sveštenik od grijeha, kojim se ogriješio u èem god od ovoga, i oprostiae mu se; a ostatak æe biti svešteniku kao od dara. **14** Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **15** Ko se prevari, te se ogriješi nehotice o stvari posveæene Gospodu, neka prinese na žrtvu Gospodu za prijestup svoj ovna zdrava s cijenom, kojom ti precijeniš svetu stvar na sikle srebrne, po siklima svetim, prema prijestupu. **16** I tako koliko se ogriješio o svetu stvar neka naknadi, i na to još neka dometne peti dio, i neka da svešteniku; a sveštenik æe ga oèistiti ovnom prinesenjem na žrtvu za prijestup, i oprostiae mu se. **17** Ko zgriješi i uèini štograd što je Gospod zabranio da se ne èini, ako i nije znao, ipak je kriv, i nosiæe svoje bezakonje. **18** Neka dovede k svešteniku ovna zdrava s cijenom kojom precijeniš prijestup; i oèistiaæe ga sveštenik od

6 Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Kad ko zgriješi i uèini zlo djelo Gospodu udarivši u bah bližnjemu svojemu za ostavu ili za stvar predanu u ruke ili otevši što ili zanesavši bližnjega svojega, **3** Ili naðe izgubljeno što, pa udari u bah, ili se krivo zakune za koju god stvar koju može èovjek uèiniti i ogriješiti se njom, **4** Kad tako zgriješi i skrivi, neka vrati što je oteo ili prisvojio prijevarom ili što mu je bilo dano na ostavu ili što je izgubljeno našao, **5** Ili za što se zakleo krivo, neka plati cijelo i još dometne peti dio onome èije je; neka mu da onaj dan kad prinese žrtvu za svoj grijeh. **6** A na žrtvu za grijeh svoj neka prinese Gospodu ovna zdrava, sa cijenom kojom precijeniš krivicu neka ga dovede svešteniku. **7** I oèistiaæe ga sveštenik pred Gospodom, i oprostiae mu se svaka stvar koju je uèinio, te skrivo. **8** I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **9** Zapovjedi Aronu i sinovima njegovijem, i reci im: ovo je zakon za žrtvu paljenicu: žrtva paljenica neka stoji na ognju na oltaru cijelu noæ do jutra, i oganj na oltaru neka gori jednako. **10** Sveštenik neka obuèee svoju haljinu lanenu, i gaæee lanene neka obuèee na tijelo svoje, i neka zgrne pepeo kad organj spali na oltaru žrtvu paljenicu, i neka ga izruèi kod oltara. **11** Potom neka svuèee haljine svoje i obuèee druge haljine, i neka iznese pepeo napolje iz okola na èisto mjesto. **12** A organj što je na oltaru neka gori na njemu, neka se ne gasi, nego neka sveštenik loži na organj drva svako jutro, i neka namješta na nj žrtvu paljenicu, i neka pali na njemu salo od žrtava zahvalnih. **13** Organj neka jednako gori na oltaru, neka se ne gasi. **14** A ovo je zakon za dar: sinovi Aronovi neka ga prinose Gospodu pred oltarom. **15** Uzevši šaku bijeloga braæna i ulja od dara i sav kad koji bude na daru, neka zapali na oltaru spomen njegov na ugodni miris Gospodu. **16** A što preteèe, neka jede Aron i sinovi njegovii; neka se jede bez kvasca na svetom mjestu; u trijemu šatora od sastanka neka jedu. **17** Neka se ne mijesi s kvascem; to im daddoh da im bude dio od žrtava mojih ognjenih; to je svetinja nad svetinjama kao žrtva za grijeh i kao žrtva za prijestup. **18** Svako muško između sinova Aronovih neka to jede zakonom vjeènim od koljena do koljena od žrtava koje se pale Gospodu; što se god dotakne toga, biæe sveto. **19** I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **20** Ovo je žrtva Aronova i sinova njegovijeh, koju æe prinositi Gospodu onaj dan kad se koji pomaže: desetinu efe bijeloga braæna za dar svagdaænji, polovinu ujutru a polovinu uveèe. **21** U

tavi s uljem neka se gotovi; prženo neka donese; i to æee biti onoga sveštenika koji pokropi krvlju od žrtve pržene komade dara neka prinse na ugodni miris zahvalne. **15** A meso od žrtve zahvalne, kojom se Gospodu. **22** I sveštenik između sinova njegovih, zahvaljuje, neka se pojede onaj dan kad se prinse; i koji bude pomazan nakon njega, neka èini tako isto neka ne ostaje ništa do jutra. **16** Ako li prinse žrtvu zakonom vjeènim; neka se pali Gospodu sve to; **23** radi zavjeta ili od volje, neka se jede onaj dan kad se I svaki dar sveštenikov neka se sav spali, a neka prinse; ako što ostane, neka se pojede sjutradan. **17** se ne jede. **24** Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: Ako li što mesa od te žrtve ostane do treæega dana, **25** Kaži Aronu i sinovima njegovijem, i reci: ovo je neka se sažeže ognjem. **18** Ako li bi ko treæi dan zakon za žrtvu radi grijeha: na mjestu gdje se kolje jao mesa od žrtve zahvalne, neæe biti ugodan onaj žrtva paljenica, neka se kolje i žrtva za grijeh pred koji je prinio, niti æe mu se ona primiti, nego æe biti Gospodom; svetinja je nad svetinjama. **26** Sveštenik mrska, i ko bi je god jeo, nosiæe grijeh svoj. **19** I koji prinse žrtvu za grijeh neka je jede; na svetom meso koje bi se dotaklo èega neèistoga, da se ne mjestu neka se jede, u trijemu od šatora od sastanka. jede, nego neka se sažeže ognjem; a drugo meso **27** Sto se god dotakne mesa njezina, biæe sveto; i ako može jesti ko je god èist. **20** A ko bi jeo mesa od žrtve ko pokapa krvlju njezinom haljinu, ono što pokapa zahvalne prinесene Gospodu, a ne bi bio èist, taj da neka opere na svetom mjestu. **28** I sud zemljani u se istrijebi iz naroda svojega. **21** I ko se dotakne èega kojem bude kuhanio neka se razbije; ako li je kuhanio neèistoga, ili neèista èovjeka ili neèista živinèeta, u sudu mјedenom, neka se istre i vodom opere. ili kojega mu drago gada neèistoga, pa jede mesa **29** Svako muško između sveštenika neka to jede; od žrtve zahvalne prinесene Gospodu, taj da se svetinja je nad svetinjama. **30** Ali nijedna žrtva za istrijebi iz naroda svojega. **22** I reèe Gospod Mojsiju grijeh, od koje se krv unese u šator od sastanka da se uèini oèišæenje od grijeha u svetinji, neka se ne jede, nego neka se ognjem sažeže.

7 A ovo je zakon za žrtvu radi prijestupa; svetinja je nad svetinjama. **2** Na kojem se mjestu kolje žrtva paljenica, na onom neka se kolje i žrtva za prijestup; i krvlju njezinom neka se pokropi oltar ozgo unaokolo. **3** A sve salo njezino neka se prinse, i rep i salo što pokriva crijeva, **4** I oba bubrega, i salo što je na njima i na slabinama, i mrežicu na jetri neka izvadi s bubrežima, **5** I neka zapali to sveštenik na oltaru na žrtvu ognjenu Gospodu; to je žrtva za prijestup. **6** Svako muško između sveštenika neka je jede; na svetom mjestu neka se jede; svetinja je nad svetinjama. **7** Žrtva je za prijestup kao žrtva za grijeh, jedan je zakon za obje; koji sveštenik uèini njom oèišæenje, njegova je. **8** A kad sveštenik prinse èiju žrtvu paljenicu, koža od žrtve koju prinse njegova je. **9** I svaki dar peèen u peæi ili zgotovljen u kotliæu ili u tavi, onoga je sveštenika koji ga prinse. **10** I svaki dar zamiješen s uljem ili suh, svijeh je sinova Aronovih, kako jednoga tako drugoga. **11** A ovo je zakon za žrtvu zahvalnu, koja se prinse Gospodu: **12** Ako bi je ko prinosio da zahvali, neka prinse na žrtvu zahvalnu kolaèe bez kvasca zamiješene s uljem i pogaae bez kvasca namazane uljem, i bijeloga braæna popriæena s tijem kolaèima zamiješenim s uljem. **13** Osim kolaèa hljeb kiseli neka prinse za prinos svoj sa žrtvom zahvalnom, kojom zahvaljuje. **14** I od svega što prinosi neka prinse po jedno za žrtvu podignutu Gospodu; i

za svaku potrebu salo od živinèeta koje crkne ili ga zvjerka razdare; ali ga ne jedite; **25** Ko li bi jeo salo od stoke koju prinosi èovjak na žrtvu ognjenu Gospodu, neka se istrijebi iz naroda svojega onaj koji jede. **26** Ni krvi ne jedite u stanovima svojim ni od ptice niti od kojega živinèeta. **27** Svaki koji bi jeo kakovu krv, neka se istrijebi iz naroda svojega. **28** Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **29** Kaži sinovima Izrailjevih, i reci: ko prinosi žrtvu svoju zahvalnu Gospodu, neka doneše Gospodu prinos svoj od žrtve zahvalne. **30** Svojim rukama neka doneše što se sažije Gospodu, salo s grudima neka doneše, i grudi neka se obrnu tamo i amo na žrtvu pred Gospodom. **31** A sveštenik neka zapali salo na oltaru, grudi pak nek budu Aronu i sinovima njegovijem. **32** I desno pleæe od svojih žrtava zahvalnih podajte svešteniku da bude žrtva podignuta. **33** A koji između sinova Aronovih prinse krv i salo od žrtve zahvalne, njemu neka bude desno pleæe. **34** Jer grudi što se obræu i pleæe što se podiže uzeh od sinova Izrailjevih od svijeh njihovih žrtava zahvalnih, i dathod Aronu svešteniku i sinovima njegovijem zakonom vjeènim da se uzimaju od sinova Izrailjevih. **35** To je pomazanoga Arona i pomazanih sinova njegovih od ognjenih žrtava Gospodnjih od dana kad ih dovede da vrše službu sveštenièku Gospodu. **36** To zapovjedi Gospod da im od dana kad ih pomaza daju sinovi Izrailjevi zakonom vjeènim od koljena na koljeno. **37** To je zakon za žrtvu paljenicu, za dar, za žrtvu radi grijeha i za žrtvu radi prijestupa, i

za osveštanje i za žrtvu zahvalnu, **38** Što je Gospod zapovjedio Mojsiju na gori Sinajskoj kad zapovjedi sinovima Izrailjevim u pustinji Sinajskoj da prinose žrtve svoje Gospodu.

8 I reče Gospod Mojsiju govoreći: **2** Uzmi Arona i sinove njegove s njim i odijelo i ulje pomazanja i tele za žrtvu radi grijeha i dva ovna i kotaricu prijesnijeh hljebova. **3** I saberi sav zbor pred vrata šatoru od sastanka. **4** I učini Mojsije kako mu zapovjedi Gospod, i sabra se zbor pred vrata šatoru od sastanka. **5** I reče Mojsije zboru: ovo je zapovjedio Gospod da se učini. **6** I dovede Mojsije Arona i sinove njegove, i opra ih vodom. **7** I obuće mu košulju, i opasa ga pojasom, i ogrnu ga plaštem, i metnu mu svrh njega oplečak, i steže oko njega pojas od oplečka, i opasa ga njim. **8** I metnu na nj naprsnik, a na naprsnik metnu Urim i Tumim. **9** Još mu metnu kapu na glavu, i na kapu metnu sprijed ploču zlatnu, krunu svetu, kao što zapovjedi Gospod Mojsiju. **10** I uze Mojsije ulje pomazanja, i pomaza šator i sve stvari u njemu, i osveti ih. **11** I pokropi njim oltar sedam puta, i pomaza oltar i sve sprave njegove, i umivaonicu i podnožje njezino, da se osveti. **12** I izli ulja pomazanja na glavu Aronu, i pomaza ga da se osveti. **13** I dovede Mojsije sinove Aronove, i obuće im košulje, i opasa ih pojasom, i veza im kapice na glave, kao što mu bješe zapovjedio Gospod. **14** I dovede tele za grijehe, i Aron i sinovi njegovi metnuše ruke svoje na glavu teletu za grijehe. **15** I zakla ga Mojsije, i uzevši krvi njegove pomaza rogove oltaru unaokolo prstom svojim, i očisti oltar, a ostalu krv izli na podnožje oltaru, i osveti ga da se na njemu učini očišćenje od grijeha. **16** I uze sve salo što je na crijevima, i mrežicu s jetre, i oba bubrega, i salo oko njih, i zapali Mojsije na oltaru. **17** A tele s kožom i s mesom i balegom spali ognjem iza okola, kao što bješe Gospod zapovjedio Mojsiju. **18** I dovede ovna za žrtvu paljenicu, i Aron i sinovi njegovi metnuše ruke svoje na glavu ovnu; **19** I zakla ga Mojsije, i pokropi krvlju njegovom oltar ozgo unaokolo. **20** I isjekavši ovna na dijelove zapali Mojsije glavu i dijelove i salo. **21** A crijeva i noge opra vodom, i tako spali Mojsije svega ovna na oltaru; i bi žrtva paljenica za ugodni miris, žrtva ognjena Gospodu, kao što bješe Gospod zapovjedio Mojsiju. **22** I dovede drugoga ovna, ovna za posvećenje; i Aron i sinovi njegovi metnuše ruke svoje na glavu ovnu. **23** I zaklavši ga Mojsije uze krvi njegove, i pomaza njom kraj desnoga uha Aronu i palac desne ruke njegove i palac desne noge njegove. **24** I dovede Mojsije sinove Aronove,

pa i njima pomaza istom krvlju kraj desnoga uha i palac desne ruke i palac desne noge; a ostalu krv izli Mojsije po oltaru unaokolo. **25** Potom uze salo i rep i sve salo što je na crijevima, i mrežicu s jetre, i oba bubrega, i salo oko njih, i pleže desno, **26** A iz kotarice u kojoj stajahu prijesni hljebovi pred Gospodom uze jedan kolač prijesan, i jedan kolač hljeba s uljem i jednu pogaču, i metnu na salo i na pleže desno. **27** I metnu to sve Aronu u ruke, i sinovima njegovim u ruke, i obrnu tamo i amo za žrtvu obrtanu pred Gospodom. **28** Poslije uzevši to iz ruku njihovih Mojsije zapali na oltaru svrhu žrtve paljenice; to je posvećenje na ugodni miris, žrtva ognjena Gospodu. **29** I uze Mojsije grudi, i obrnu ih tamo i amo za žrtvu obrtanu pred Gospodom; i od ovna posvetnoga dopade Mojsiju dio, kao što bješe Gospod zapovjedio Mojsiju. **30** I uze Mojsije ulja za pomazanje i krvi koja bješe na oltaru, i pokropi Arona i haljine njegove, i sinove njegove i haljine njihove s njim; i tako posveti Arona i haljine njegove, i sinove njegove i haljine njihove s njim. **31** Potom reče Mojsije Aronu i sinovima njegovim: kuhanje to meso na vratima šatora od sastanka, i ondje ga jedite i hljeb posvetni što je u kotarici, kao što sam zapovjedio rekavši: Aron i sinovi njegovi neka jedu to. **32** A što ostane mesa ili hljeba, ognjem sažebezite. **33** I ne izlazite s vrata šatora od sastanka sedam dana, dokle se ne navrše dani posvećenja vašega, jer æete se sedam dana posvećivati. **34** Kako je bilo danas, tako je Gospod zapovjedio da se učini, da biste se očistili od grijeha. **35** Zato na vratima šatora od sastanka ostanite danju i noæu za sedam dana, i izvršite što je Gospod zapovjedio da izvršite, da ne pomrete, jer mi je tako zapovjeđeno. **36** I Aron i sinovi njegovi učinile sve što bješe Gospod zapovjedio preko Mojsija.

9 A u osmi dan sazva Mojsije Arona i sinove njegove i starještine Izraeljske. **2** I reče Aronu: uzmi tele za žrtvu radi grijeha i ovna za žrtvu paljenicu, oba zdrava; i prinesi ih pred Gospodom. **3** A sinovima Izraeljevim kaži i reci: uzmiti jare za žrtvu radi grijeha, i tele i jagnje, oboje od godine dana, i zdravo, za žrtvu paljenicu. **4** I vola i ovna za žrtvu zahvalnu, da prinesete pred Gospodom, i dar s uljem zamiješen, jer æe vam se danas javiti Gospod. **5** I uzešte što zapovjedi Mojsije, i donesošte pred šator od sastanka, i pristupivši sav zbor stadoše pred Gospodom. **6** I reče Mojsije: učinite što je zapovjedio Gospod, i pokazaae vam se slava Gospodnja. **7** I reče Mojsije Aronu: pristupi k oltaru, i prinesi žrtvu za grijeha svoj i žrtvu svoju paljenicu, i očisti od grijeha sebe i narod; i

prinesi žrtvu narodu i očisti ih od grijeha, kao što je radi požara koji učini Gospod. 7 I s vrata šatora od zapovjedio Gospod. 8 Tada Aron pristupi k oltaru, i sastanka nemojte izlaziti, da ne izgnete, jer je na zakla tele za se. 9 I sinovi Aronovi dodaše mu krv, a vama ulje pomazanja Gospodnjega. I učeniš po rijeći on zamoći prst svoj u krv, i pomaza robove oltaru; a Mojsijevoj. 8 I Gospod reče Aronu govoreći: 9 Vina ostalu krv izli na podnožje oltaru. 10 A salo i bubrege i silovita pića nemoj piti ti ni sinovi tvoji s tobom, i mrežicu s jetre od žrtve za grijehe zapali na oltaru, kad ulazite u šator od sastanka da ne izgnete. To kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju. 11 A meso neka vam je uredba vječna od koljena na koljeno. 10 i kožu sažeže ognjem iza okola. 12 Potom zakla žrtvu Da biste mogli raspoznavati šta je sveto šta li nije, i svoju paljenicu, i sinovi Aronovi dodaše mu krv od Šta je ēisto šta li neēisto, 11 I da biste učili sinove nje, i pokropi njom oltar ozgo unaokolo. 13 I dodaše Izraelje svijem uredbama koje im je kazao Gospod mu žrtvu paljenicu isjeēenu na dijelove zajedno s preko Mojsija. 12 A Mojsije reče Aronu i Eleazaru i glavom, i zapali je na oltaru. 14 I opravši crijeva i Itamaru sinovima njegovim koji ostaše: uzimajte dar noge od nje, zapali ih na oltaru svrh žrtve paljenice. Što ostane od ognjenih žrtava Gospodnjih, i jedite 15 Potom prinese žrtvu narodnu: uze jare za grijehe s hlebom prijesnijem kod oltara; jer je svetinja nad koje bješe za narod, i zakla ga, i prinese za grijehe svetinjama. 13 Zato æete ga jesti na svetom mjestu, kao i prvo. 16 Iza toga prinese i žrtvu paljenicu, i svrši jer je dio tvoj i dio sinova tvojih od ognjenih žrtava po zakonu. 17 Prinese i dar, i uvezvi od njega punu Gospodnjih; jer mi je tako zapovjeđeno. 14 A grudi šaku zapali na oltaru svrh jutrenje žrtve paljenice. 18 od žrtve obrtane i pleže od žrtve podizane jedite na Potom zakla vola i ovna na žrtvu zahvalnu za narod; i ēistom mjestu, ti i sinovi tvoji i kæeri tvoje s tobom; dodaše mu sinovi Aronovi krv, i pokropi njom oltar jer je taj dio dan tebi i sinovima tvojim od zahvalnih ozgo unaokolo. 19 Pa mu dodaše i salo od vola, i od žrtava sinova Izraeljevih. 15 Pleže od žrtve podizane i ovna rep, i salo što pokriva crijeva, i bubrege i mrežicu grudi od žrtve obrtane donosiæe se sa salom što se s jetre, 20 I metnuše sve salo na grudi, i zapali salo sažiže, da se obrne tamо i amo pred Gospodom, i na oltaru. 21 A grudi i desno pleže obrnu Aron tamо i biæe tvoje i sinova tvojih s tobom zakonom vječnjem, amo na žrtvu obrtanu pred Gospodom, kao što bješe kao što je zapovjedio Gospod. 16 I Mojsije potraži jare Gospod zapovjedio Mojsiju. 22 Tada podiže Aron za grijehe; ali gle, bješe izgorjelo; zato se razgnjevi na ruke svoje prema narodu i blagoslovio ih; i siðe svršiv Eleazara i na Itamaru sinove Aronove koji ostaše, i žrtvu za grijehe i žrtvu paljenicu i žrtvu zahvalnu. 23 reče: 17 Zašto ne jedoste žrtve za grijehe na svetom Potom uđe Mojsije s Aronom u šator od sastanka, mjestu? svetinja je nad svetinjama, i dade vam je a kad opet izađe blagosloviše narod; i slava se Gospod da nosite grijehe svega zabora, da bi se očistili Gospodnjia pokaza svemu narodu. 24 Jer dođe oganj od grijeha pred Gospodom. 18 A eto krv njezina nije od Gospoda, i spali na oltaru žrtvu paljenicu i salo. I

10 A sinovi Aronovi Nadav i Avijud uvezvi svaki

svoju kationicu metnuše oganj u njih i na oganj metnuše kad, i prinesoše pred Gospodom oganj tuđ, a to im ne bješe zapovjedio. 2 Tada dođe oganj od Gospoda i udari ih, te pogibioše pred Gospodom. 3 Tada reče Mojsije Aronu: to je što je kazao Gospod govoreći: u onima koji pristupaju k meni biæe svet i pred cijelim narodom proslavljaeu se. A Aron oœutje. 4 A Mojsije pozva Misaila i Elisafana sinove Ozila strica Aronova, i reče im: hodite i iznesite braæeu svoju ispred svetinje napolje iz okola. 5 I pristupiše i ne jedite, kao što je kamila, jer preživa ali nema iznesoše ih u košuljama njihovim napolje iz okola, papaka razdvojenih; da vam je neēista; 5 I pitomi kao što reće Mojsije. 6 Tada reče Mojsije Aronu i zec, jer preživa ali nema papaka razdvojenih; neēist Eleazaru i Itamaru, sinovima njegovim: nemojte da vam je; 6 I zec divlji, jer preživa ali nema papaka otkrivati glava svojih, ni haljina svojih razdirati, da razdvojenih; neēist da vam je; 7 I svinja, jer ima ne izgnete i da se Gospod ne razgnjevi na sav papake razdvojene ali ne preživa; neēista da vam je; 8 zbor; nego braæea vaša, sav rod Izraeljev, neka plaæe Mesa od njih ne jedite niti se strva njihova dodijevajte;

11 I reče Gospod Mojsiju i Aronu govoreći im:

2 Kažite sinovima Izraeljevim i recite: ovo su životinje koje æete jesti između svih životinja na zemlji: 3 Što god ima papke i papci su mu razdvojeni i preživa između životinja, to jedite. 4 Ali onih što samo preživaju ili što samo imaju papke razdvojene, svoju ispred svetinje napolje iz okola. 5 I ne jedite, kao što je kamila, jer preživa ali nema iznesoše ih u košuljama njihovim napolje iz okola, papaka razdvojenih; da vam je neēista; 5 I pitomi da vam je; 6 I zec divlji, jer preživa ali nema papaka otkrivati glava svojih, ni haljina svojih razdirati, da razdvojenih; neēist da vam je; 7 I svinja, jer ima ne izgnete i da se Gospod ne razgnjevi na sav papake razdvojene ali ne preživa; neēista da vam je; 8 zbor; nego braæea vaša, sav rod Izraeljev, neka plaæe Mesa od njih ne jedite niti se strva njihova dodijevajte;

jer vam je neèisto. **9** A između svega što je u vodi ovo bude polito sjeme vodom, pa onda padne što od strva jedite: što god ima pera i ljsku u vodi, po moru i po njihova na sjeme, da vam je neèisto. **39** I kad ugine rijekama, jedite. **10** A što nema pera i ljske u moru i životinja od onijeh koje jedete, ko se dotakne strva u rijekama između svega što se mièe po vodi i živi u njezina, da je neèist do veèera. **40** A ko bi jeo doda strva njezina, neka opere haljine svoje i da je neèist im ne jedete, i na strv njihov da se gadite. **12** Što god do veèera; i ko bi odnio strv njezin, neka opere haljine nema pera i ljske u vodi, to da vam je gadno. **13** A svoje, i da je neèist do veèera. **41** I sve što puže po između ptica ove da su vam gadne i da ih ne jedete: zemlji, da vam je gadno, da se ne jede. **42** Što god orao i jastrije i morski orao, **14** Eja i kraguj po svojim ide na trbuhi i što god ide na èetiri noge ili ima više vrstama, **15** I svaki gavran po svojim vrstama, **16** I noga između svega što puže po zemlji, to ne jedite, sovuljaga i æuk i liska i kobac po svojim vrstama, **17** I jer je gad. **43** Nemojte se pogani nièim što gamiže i buljina i gnjurac i ušara, **18** I labud i gem i svraka, **19** I nemojte se skvrniti njima, da ne budete neèisti s njih. roda i èaplja po svojim vrstama, i pupavac i ljiljak. **44** Jer ja sam Gospod Bog vaš; zato se osveæujte **20** Što god gamiže a ima krila i ide na èetiri noge, i budite sveti, jer sam ja svet; i nemojte se skvrniti da vam je gadno. **21** Ali između svega što gamiže a nièim što puže po zemlji. **45** Jer ja sam Gospod, koji ima krila i ide na èetiri noge jedite što ima stegna na sam vas izveo iz zemlje Misirske da vam budem Bog; nogama svojim, kojima skaèe po zemlji. **22** Između budite dakle sveti, jer sam ja svet. **46** Ovo je zakon njih jedite ove: arba po vrstama njegovim, salema za zvijeri i za ptice, i za sve životinje što se mièu po po vrstama njegovim, argola po vrstama njegovim i vodi, i za svaku dušu živu koja puže po zemlji, **47** Da agava po vrstama njegovim. **23** A što još gamiže a se raspoznae neèisto od èistoga i životinja koja se ima krila i èetiri noge, da vam je gadno. **24** I o njih jede od životinje koja se ne jede.

12 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Kaži sinovima Izrailjevijem, i reci: kad žena zatrudni i rodi muško, neèista da je sedam dana; kao u dane kad se odvaja radi nemoæi svoje, biæe neèista. **3** A u osmi dan neka se obreže dijete. **4** A ona još trideset i tri dana neka ostane èisteæi se od krvi; nijedne svete stvari da se ne dodijeva i u svetinju da ne ide dok se ne navrše dani èišæenja njezina. **5** A kad rodi žensko, onda da je neèista dvije nedjelje dana, kao kad se odvaja radi nemoæi svoje, i šezdeset i šest dana neka ostane èisteæi se od krvi. **6** A kad se navrše dani èišæenja njezina radi sina ili radi kæeri, neka donese svešteniku na vrata šatora od sastanka jagnje od godine za žrtvu paljenicu, i golupè ili grlicu za žrtvu radi grijeha. **7** I sveštenik æe prinjeti žrtvu pred Gospodom, i oèistiæe je od grijeha njezina; i tako æe se oèistiti od teèenja krvi svoje. To je zakon za ženu kad rodi muško ili žensko. **8** Ako li ne može dati jagnjeta, onda neka uzme dvije grlice ili dva golubiaæa, jedno za žrtvu paljenicu a drugo za žrtvu radi grijeha; i oèistiæe je sveštenik od grijeha njezina i biæe èista.

13 Jošte reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: **2** Èovjek u koga bi na koži tijela njegova bio otok ili krasta ili bubuljica, i bilo bi na koži tijela njegova nalik na gubu, neka se dovede k Aronu svešteniku ili ka kojemu sinu njegovu svešteniku. **3** I neka sveštenik vidi boljeticu na koži tijela njegova; ako dlaka na boljetici bude pobijeljela i boljetica bude na oèi niža

od ostale kože tijela njegova, onda je guba; pa kad je da je neèist; guba je. **26** Ako li sveštenik vidi da na vidi sveštenik proglašiæe ga da je neèist. **4** Ako li bubuljici nema bijele dlake niti je niža od kože, nego bude bijela bubuljica na koži tijela njegova i ne bude se smanjala, zatvoriæe ga za sedam dana. **27** Pa æe na oèi niža od ostale kože niti dlaka na njoj pobijeljela, je sedmoga dana pogledati sveštenik; ako se bude onda neka zatvori sveštenik za sedam dana èovjeka raširila po koži, tada æe ga sveštenik proglašiti da je sa takom boljeticom. **5** A sedmoga dana neka vidi neèist; guba je. **28** Ako li bubuljica bude ostala na sveštenik; ako opazi da je boljetica ostala kako je svom mjestu, i ne bude se raširila po koži, nego se bila i nije se dalje razišla po koži, neka ga zatvori smanjala, onda je rana od toga što se ožegao; zato sveštenik opet za sedam dana. **6** I neka ga sveštenik æe ga sveštenik proglašiti da je èist, jer je požiljak od opet vidi sedmoga dana, pa ako opazi da se boljetica ožegline. **29** Ako u èovjeka ili u žene bude boljetica smanjala i nije se dalje razišla po koži, proglašiæe ga na glavi ili na bradi, **30** Sveštenik neka vidi boljeticu; sveštenik da je èist; krasta je; i on neka opere haljine ako na oèi bude niža od ostale kože i na njojz i dlaka svoje i biæe èist. **7** Ako li se dalje raširi krasta po žuækasta i tanka, sveštenik æe proglašiti da je neèist; koži njegovoj, pošto ga sveštenik vidi i proglaši da ospa je, guba na glavi ili na bradi; **31** A kad sveštenik je èist, nanovo neka se pokaže svešteniku; **8** Ako vidi boljeticu, i opazi da na oèi nije niža od ostale vidi sveštenik da se krasta raširila po koži njegovoj, kože i da nema na njoj crne dlake, tada æe zatvoriti proglašiæe sveštenik da je neèist; guba je. **9** Kad je sveštenik za sedam dana onoga na kom je ospa. guba na èovjeku, neka ga dovedu k svešteniku. **10** I **32** Pa kad sveštenik sedmi dan vidi a ospa se nije sveštenik neka ga vidi; ako bude bijel otok na koži i dalje razišla niti dlaka na njoj požutjela, niti je na oèi dlaka bude pobijeljela, ako bi i zdravo meso bilo na ospa niža od kože, **33** Tada neka se obrije, ali ospu otoku, **11** Guba je zastarjela na koži tijela njegova; da ne obrije, i sveštenik neka zatvori još za sedam zato æe ga sveštenik proglašiti da je neèist, i neæe dana onoga na kom je ospa. **34** I sedmoga dana ga zatvoriti, jer je neèist. **12** Ako li se guba izaspe po neka sveštenik opet vidi ospu; ako opazi da se ospa koži i pokriju svu kožu èovjeku od glave do pete, gdje nije dalje razišla po koži niti je na oèi niža od ostale bi god sveštenik oèima pogledao, **13** Kad sveštenik kože, tada æe ga proglašiti sveštenik da je èist, pa vidi da je guba pokrila svu kožu na njemu, proglašiæe neka opere haljine svoje, i biæe èist. **35** Ako li se da je èovjek èist, jer je sve pobijeljelo, pa je èist. **14** raširi ospa po koži, pošto bude proglašen da je èist, Ali ako se pokaže na njemu divlje meso, biæe neèist. **36** Tada neka ga vidi sveštenik; ako se bude raširila **15** Pa kad sveštenik vidi divlje meso, proglašiæe ga ospa po koži, neka više ne gleda sveštenik ima li da je neèist; ono je divlje meso neèisto, guba je. žutijeh dlaka; neèist je. **37** Ako li opazi da je ospa **16** A kad bi se divlje meso promijenilo i pobijeljelo, ostala gdje je bila i da je crna dlaka izrasla po njoj, neka doðe k svešteniku. **17** I kad vidi sveštenik da zalijeèila se ospa, èist je, i sveštenik æe proglašiti da je boljetica pobijeljela, sveštenik æe proglašiti da je èist. **38** Kad u èovjeka ili u žene budu bubuljice po je èist; èist je. **18** Kad u koga na koži bude èir, pa koži tijela njihova, bubuljice bijele, **39** Sveštenik neka proðe, **19** A poslije na mjestu gdje je bio èir izaðe vidi; ako na koži tijela njihova budu bijele bubuljice otok bijel ili bubuljica bijela i crvenkasta, neka se male, bijela je ospa izašla po koži, èist je. **40** Kome pokaže svešteniku. **20** Ako sveštenik vidi da je na opadne kosa s glave, æelav je, èist je. **41** Ako mu oèi niža od ostale kože i dlaka na njoj pobijeljela, sprijeda opadne kosa s glave, pola je æelav, i èist proglašiæe ga sveštenik da je neèist, guba je, izašla je. **42** Kad na glavi sasvijem æelavoj ili pola æelavoj je iz èira. **21** Ako li sveštenik gledajuæi vidi da nije bude bijela i crvenkasta boljetica, guba je, izašla na dlaka na njoj pobijeljela niti je niža od kože, nego se glavi svoj æelavoj ili pola æelavoj. **43** I neka ga vidi smanjala, onda æe ga zatvoriti sveštenik za sedam sveštenik; ako opazi da je bijel i crvenkast otok na dana. **22** Ako se raširi po koži, onda æe ga sveštenik glavi svoj æelavoj ili pola æelavoj nalik na gubu po proglašiti da je neèist; bolest je. **23** Ako li ostane na koži ostalog tijela, **44** Èovjek je gubav, neèist je, i svom mjestu bubuljica i ne raširi se, požiljak je od sveštenik æe ga proglašiti da je neèist; guba mu je èira; zato æe ga sveštenik proglašiti da je èist. **24** na glavi. **45** A gubavac na kom je ta bolest, neka Ako se ko po koži ožeže ognjem, pa pošto se zalijeèi ide u haljinama razdrtijem i gologlav, i usta neka ostane bubuljica bijela ili samo bijela, **25** zastre, i neka vièe: neèist, neèist. **46** Dokle je god Neka ga vidi sveštenik; ako dlaka na bubuljici bude bolest na njemu, neka bude neèist; neèist je, neka pobijeljela i ako na oèi bude niža nego koža, guba je, živi sam, iza okola neka mu bude stan. **47** I ako na izašla je iz ožegline; zato æe ga sveštenik proglašiti haljini bude guba, na haljini vunenoj ili lanenoj, **48**

Ili na osnovi ili na pouèici od lana ili od vune, ili na i sve dlake svoje neka obrije, i neka opere haljine koži, ili na èem god od kože, **49** I ako boljetica bude svoje, pa neka se okupa u vodi i biæe èist. **50** A u zelenkasta ili crvenkasta na haljini ili na koži ili na osmi dan neka uzme dva jagnjeta zdrava i jednu ovcu osnovi ili na pouèici ili na èem god od kože, guba je, i od godine zdravu i tri desetine efe bijelog brašna neka se pokaže svešteniku. **51** I kad vidi sveštenik zamiješena s uljem za dar, i jedan log ulja. **52** A bolest, neka zatvori za sedam dana stvar na kojoj sveštenik koji ga èisti neka postavi onoga koji se je guba. **53** I sedmoga dana ako vidi da se dalje èisti zajedno s tijem stvarima pred Gospodom na razišla bolest po haljini ili po osnovi ili po pouèici ili vratima šatora od sastanka. **54** I uvezvi sveštenik po koži ili po èemu god od kože, ljuta je guba bolest jedno jagnje neka ga prinese na žrtvu za prijestup ona, stvar je neèista. **55** Zato neka spali onu haljinu zajedno s logom ulja, i neka obrne tamo i amo pred ili osnovu ili pouèicu od vune ili od lana, ili što god Gospodom na žrtvu obrtanu. **56** A poslije neka zakolje bude od kože, na èem bude bolest; jer je ljuta guba, jagnje na mjestu gdje se kolje žrtva za grije i žrtva ognjem neka se spali. **57** Ako li opazi sveštenik da se paljenica na svetom mjestu, jer žrtva za prijestup bolest nije razišla po haljini ili po osnovi ili pouèici, pripada svešteniku kao i žrtva za grije; svetinja je ili po èemu god od kože, **58** Tada neka zapovjedi nad svetinjama. **59** Ako li opazi sveštenik da se opere ono na èem je bolest, pa onda od žrtve za prijestup i pomaže kraj desnoga uha neka zatvori opet za sedam dana. **60** Pa neka vidi onome koji se èisti i palac desne ruke njegove i palac sveštenik pošto se opere stvar na kojoj je bolest, i desne noge njegove. **61** Potom neka uzme sveštenik ako opazi da bolest nije promijenila boje svoje, ako od loga ulja i nalije na dlan svoj lijevi. **62** Pa neka se i ne bude dalje razišla, stvar je neèista, spali je zamoèi sveštenik prst od desne ruke svoje u ulje što ognjem; jer je ljuta guba na gornjoj ili na donjoj strani. **63** Ako li se opet pokaže mu je na lijevom dlanu, i neka pokropi uljem s prsta **64** Ako li vidi sveštenik da se mjesto smanjalo pošto svojega sedam puta pred Gospodom. **65** A ostalijem je oprano, onda neka ga otkine od haljine ili od kože uljem što mu je na dlanu neka pomaže sveštenik ili od osnove ili od pouèice. **66** Ako li se opet pokaže kraj desnoga uha onome koji se èisti, i palac desne na haljini ili na osnovi ili na pouèici ili na èem god od kože, guba je koja se širi, ognjem spali ono na èem bude. **67** A haljinu ili osnovu ili pouèicu ili što mu je na dlanu neka pomaže sveštenik, onijem neka namaže glavu onome koji se drago od kože, kad operes, pa otide s njega ta bolest, èisti, i tako æe ga oèistiti sveštenik pred Gospodom. operi još jednom, i biæe èisto. **68** Ovo je zakon za **69** Potom neka sveštenik prinese žrtvu za grije, i gubu na haljini vunenoj ili lanenoj, ili na osnovi ili na oèistitæ onoga koji se èisti od svoje neèistote; a pouèici, ili na èem god od kože, kako se može znati poslije neka zakolje žrtvu paljenicu. **70** I neka prinese je li što èisto ili neèisto.

14 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Ovo je zakon za gubavca kad se èisti: neka se dovede k svešteniku, **3** A sveštenik neka izade iza okola; i ako vidi da je izlijeeena guba na gubavcu, **4** Onda æe zapovjediti sveštenik onome koji se èisti da uzme dvije ptice ñive èiste, i drovo kedrovo i crvca i isopa. **5** I neka zapovjedi sveštenik da se jedna ptica zakolje nad sudom zemljanim nad vodom živom. **6** Pa neka uzme živu pticu i drovo kedrovo i crvac i isop, i sve to zajedno sa živom pticom neka zamoèi u krv od ptice zaklane nad vodom živom. **7** I neka pokropi sedam puta onoga koji se èisti od gube, i neka ga proglosi da je èist, i neka pusti živu pticu u polje. **8** Tada koji se èisti neka opere haljine svoje i obrije sve dlake svoje, i neka se okupa u vodi, i biæe èist; potom neka uðe u oko, ali da stoji napolju ne ulazeæi u svoj šator sedam dana. **9** A u sedmi dan neka obrije sve dlake svoje, glavu i bradu i obrve nad oèima,

je na dlanu neka pomaže sveštenik kraj desnoga uha desne noge njegove po mjestu gdje je krv od žrtve za onome koji se èisti, i palac desne ruke njegove i palac prijestup. **29** A što ostane ulja na dlanu svešteniku, onjem neka namaže glavu onome koji se èisti; i tako ga oèistiti pred Gospodom. **30** Tako neka ueini i s jednom grlicom ili golupèetom od onjeh koje priskrbi. **31** Što je priskrbio, jedno æe biti žrtva za grijeh a drugo žrtva paljenica s darom; i tako æe sveštenik oèistiti pred Gospodom onoga koji se èisti. **32** To je zakon za gubavca koji ne može priskrbiti svega što treba za oèišæenje. **33** I reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: **34** Kad dođete u zemlju Hananskiju, koju æu vam ja dati da je vaša, pa kad pustum gubu na koju kuæeu u zemljiji koju æete držati, **35** Onda onaj eija je kuæea neka doðe i javi svešteniku govoreæi: èini mi se kao da je guba na kuæeu. **36** A sveštenik neka zapovjedi da se isprazni kuæea prije nego on dođe da vidi gubu, da se ne bi oskrvnilo što je u kuæeu; potom neka dođe sveštenik da vidi kuæeu. **37** Pa kad vidi bolest, ako bude bolest na zidovima kuæenim kao rupice zelenkaste ili crvenkaste i na oèi niže od zida, **38** Neka izaðe sveštenik iz kuæea one na vrata kuæena, i zatvori kuæeu za sedam dana. **39** Poslije opet neka dođe sveštenik u sedmi dan, pa ako vidi da se bolest dalje razišla po zidovima kuæenim, **40** Zapovjediæe sveštenik da povade kamenje na kom je bolest i da ga bace iza grada na mjesto neèisto. **41** A kuæeu zapovjediæe da ostružu iznutra svuda unaokolo, i prah što sastružu da prospu iza grada na mjesto neèisto, **42** I da uzmu drugo kamenje i uglave na mjesto gdje je bilo preðašnje kamenje; tako i blato drugo uvezvi da olijepe kuæeu. **43** Ako se povrati bolest i opet izraste po kuæei, pošto se povadi kamenje i ostružje kuæea i nanovo olijepi, **44** Tada doðav sveštenik ako vidi da se bolest razišla po kuæei, ljuta je guba na kuæei, neèista je. **45** Neka se razruši ona kuæea, kamenje i drva i sav lijep od one kuæee, i neka se iznese iza grada na mjesto neèisto. **46** A ko bi ušao u kuæeu onu dok je zatvorena, da je neèist do veèera. **47** I ko bi spavao u onoj kuæei, neka opere haljine svoje; tako i ko bi jeo u onoj kuæei, neka opere haljine svoje. **48** Ako li sveštenik doðav vidi da se nije bolest razišla po kuæei pošto je kuæea nanovo olijepljena, neka proglaši sveštenik da je èista, jer se izlijeèila bolest. **49** I neka uzme da bi se kuæea oèistila dvije ptice i drovo kedrovo i crvica i isopa, **50** I neka zakolje jednu pticu nad sudom zemljanim nad vodom živom. **51** Pa neka uzme drovo kedrovo i isop i crvac i drugu pticu živu, i neka zamoëi u krv od zaklane ptice i u vodu živu, i pokropi kuæeu sedam puta. **52** I tako

æe oèistiti kuæeu onu krvlju ptiejom i vodom živom i pticom živom i drvetom kedrovijem i isopom i crvcem. **53** Pa onda neka pusti pticu živu iza grada u polje; **54** Ovo je zakon za svaku gubu i za ospu, **55** Za gubu na haljinu i na kuæei, **56** I za otok i za krastu i za bubuljicu, **57** Da se zna kad je ko neèist i kad je ko èist. To je zakon za gubu.

15 Još reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: **2** Kažite sinovima Izraeljevima i recite im: kome èovjeku teèe sjeme od tijela njegova, neèist je. **3** A ovaka je neèistota njegova od toga teèenja: ako ispusti tijelo njegovo teèenje svoje, ili se ustavi teèenje u tijelu njegovu, neèistota je na njemu. **4** Svaka postelja na koju leže onaj kome teèe sjeme, da je neèista; i sve na što sjede, da je neèisto. **5** I ko se god dotakne postelje njegove, neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biæe neèist do veèera. **6** I ko sjede na ono na èem je sjedio onaj kome teèe sjeme, neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biæe neèist do veèera. **7** I ko se dotakne tijela onoga kome teèe sjeme, neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biæe neèist do veèera. **8** I ako onaj kome teèe sjeme pljune na èistoga, on neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biæe neèist do veèera. **9** I svako sedlo na kom bi sjedio onaj kome teèe sjeme, da je neèisto. **10** I ko bi se dotakao èega god što je bilo pod njim, da je neèist do veèera; i ko bi što takovo nosio, neka opere haljine svoje i okupa se u vodi, i biæe neèist do veèera. **11** I koga bi se dotakao onaj kome teèe sjeme ne opravši ruku svojih vodom, neka opere haljine svoje i okupa se u vodi, i biæe neèist do veèera. **12** I sud zemljani kojega bi se dotakao onaj kome teèe sjeme, neka se razbije, a drveni sud neka se opere vodom. **13** A kad se onaj kome teèe sjeme oèisti od teèenja svojega, neka broji sedam dana pošto se oèisti, i neka opere haljine svoje i neka tijelo svoje opere vodom živom, i biæe èist. **14** A u osmi dan neka uzme dvije grlice ili dva golubiæea, i neka dođe pred Gospoda na vrata šatora od sastanka, i neka ih da svešteniku. **15** I sveštenik neka prinese jedno od njih na žrtvu za grijeh a drugo na žrtvu paljenicu; tako æe ga oèistiti sveštenik pred Gospodom od teèenja njegova. **16** I èovjek kome izaðe sjeme kad spava sa ženom neka opere vodom cijelo tijelo svoje, i biæe neèist do veèera. **17** I svaka haljina i svaka koža na kojoj bude tako sjeme, neka se opere vodom i biæe neèisto do veèera. **18** I žena kod koje bude spavao taki èovjek, i ona i on neka se okupaju u vodi i biæe neèisti do veèera. **19** A žena kad ima vrijeme, kad ide krv od tijela njezina,

neka se odvaja sedam dana, i ko je se god dotakne, oèisti sebe i dom svoj. 7 Potom neka uzme dva jarca, da je neèist do veèera. 8 I na što god legne dok i neka ih metne pred Gospoda na vrata šatora od se odvaja, da je neèisto, i na što god sjede, da je sastanka. 8 I neka Aron baci ždrijeb za ta dva jarca, neèisto. 9 I ko se dotakne postelje njezine, neka jedan ždrijeb Gospodu i drugi ždrijeb Azazelu. 9 I opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biæe neka Aron prinese na žrtvu jarca na kojega padne neèist do veèera. 10 I ko se dotakne èega na èem ždrijeb Gospodnj, neka ga prinese na žrtvu za grijeh. je ona sjedjela, neka opere haljine svoje i neka se 10 A jarca na kojega padne ždrijeb Azazelov neka okupa u vodi, i biæe neèist do veèera. 11 I što bi god metne živa pred Gospoda, da uèini oèišæenje na bilo na postelji njezinoj ili na èem je ona sjedjela, pa njemu, pa neka ga pusti u pustinju Azazelu. 11 I neka se ko dotakne toga, da je neèist do veèera. 12 A ko Aron prinese junca svojega na žrtvu za grijeh i oèisti bi spavao s njom te bi neèistota njezina došla na nj, sebe i dom svoj, i neka zakolje junca svojega na žrtvu da je neèist sedam dana, i postelja na kojoj leži da je za grijeh. 12 I neka uzme kadionicu punu žeravice s neèista. 13 A žena, od koje bi išla krv dugo vremena oltara, koji je pred Gospodom, i pune pregrti kada ili osim obièenoga vremena ili u obièeno vrijeme ali mirisnoga istucanoga, i neka unese za zavjes. 13 I duže, dokle god teèe neèistota njezina biæe neèista neka metne kad na organj pred Gospodom, da dim kao u vrijeme kada se odvaja. 14 Postelja na kojoj od kada zakloni zaklopac koji je na svjedoèanstvu; leži dokle joj god krv ide, da joj je kao postelja kad se tako neæee poginuti. 14 Poslijе neka uzme krv od odvaja; i na èem bi god sjedjela da je neèisto kao što junca i pokropi s prsta svojega po zaklopцу prema je neèisto kad se odvaja. 15 I ko se god dotakne tijeh istoku, a pred zaklopcom neka sedam puta pokropi stvari, neèist je; zato neka opere haljine svoje i okupa tom krvlju s prsta svojega. 15 I neka zakolje jarca se u vodi, i biæe neèist do veèera. 16 A kad se oèisti na žrtvu za grijeh narodni, i neka unese krv njegovu od teèenja krvi svoje, neka broji sedam dana, pa za zavjes; i neka uèini s krvlju njegovom kao što je onda da je èista. 17 I u osmi dan neka uzme dvije uèinio s krvlju junèiom, i pokropi njom po zaklopcu grlice ili dva golubiæa, i neka ih odnese svešteniku i pred zaklopcom. 16 I tako æee oèistiti svetinju od na vrata šatora od sastanka. 18 I neka sveštenik neèistota sinova Izrailjevih i od prijestupa njihovijeh u prinose jedno na žrtvu za grijeha a drugo na žrtvu svijem grijesima njihovijem; tako æee uèiniti i u šatoru paljenicu, i oèistiæe je sveštenik pred Gospodom od sastanka, koji je meðu njima usred neèistota teèenja neèistote njezine. 19 Tako æete odluèivati njihovijeh. 17 A нико да ne bude u šatoru od sastanka sinove Izrailjeve od neèistota njihovijeh, da ne ginu s kad on uđe da èini oèišæenje u svetinji, dokle ne neèistota svojih skvrneæi šator moj što je usred njih. 18 Izaðe i svrši oèišæenje za se i za dom svoj i za sav 32 To je zakon za onoga kome teèe sjeme i kome zbor Izrailjski. 18 A neka izaðe k oltaru koji je pred izaðe sjeme kad spava sa ženom te bude neèist, Gospodom, i oèisti ga; i uzevši krv od junca i krv od žatora sastanka i oltara, tada neka dovede jarca živoga. 21 I metnuvši Aron obje ruke svoje na glavu jarcu životu, neka isповјedi nad njim sva bezakonja sinova Izrailjevih i sve prijestupe njihove u svijem grijesima njihovijem, i metnuvši ih na glavu jarcu neka ga da èovjeku spremnom da ga istjera u pustinju. 22 I jarac æee odnijeti na sebi sva bezakonja njihova u pustinju; i pustiæe onoga jarca u pustinju. 23 Potom neka opet uđe Aron u šator od sastanka i svuèe haljine lanene koje je obukao kad je išao u svetinju, i ondje neka ih ostavi. 24 Pa neka opere tijelo svoje na svetom mjestu i obuèe svoje haljine; i izaðav neka prinese svoju žrtvu paljenicu i narodnu žrtvu paljenicu, i oèisti sebe i narod. 25 A salo od žrtve za grijeh neka zapali na oltaru. 26 A ko odvede jarca

16 I reèe Gospod Mojsiju pošto pogiboše dva sina Aronova, a pogiboše kad pristupiše pred Gospoda, 2 I kaza Gospod Mojsiju: reci Aronu bratu svojemu da ne ulazi u svako doba u svetinju za zavjes pred zaklopac koji je na kovèegu, da ne pogine, jer æeu se u oblaku nad zaklopcom javljati. 3 S ovijem neka ulazi Aron u svetinju: s juncem za žrtvu radi grijeha i s ovnom za žrtvu paljenicu. 4 Svetu košulju lanenu neka obuèe, i gaæe lanene neka su na tijelu njegovu, i neka se opaše pojasom lanenijem i kapu lanenu neka metne na glavu; to su haljine svete, i neka opere tijelo svoje vodom, pa onda neka ih obuèe. 5 A od zbora sinova Izrailjevih neka uzme dva jarca za žrtvu radi grijeha, i jednoga ovna za žrtvu paljenicu. 6 I neka prinese Aron junca svojega na žrtvu za grijeh i

za Azazela, neka opere haljine svoje i okupa tijelo dušu oèišæa. 12 Zato rekoh sinovima Izrailjevim: niko svoje u vodi, pa onda neka uđe u oko. 27 A junca za između vas da ne jede krvi; ni došljak koji se bavi grijeх i jarca za grijeх, od kojih je krv unesena da među vama da ne jede krvi. 13 I ko bi god između se uèini oèišæenje u svetinji, neka iznesu napolje sinova Izrailjevih ili između došljaka koji se bave kod iz okola, i neka spale ognjem kože njihove i meso njih ulovio zvjerku ili pticu, koja se jede, neka iscijedi njihovo i balegu njihovu. 28 A ko ih spali, neka opere krv iz nje, i zaspje je zemljom. 14 Jer je duša svakoga haljine svoje i okupa tijelo svoje u vodi, pa onda neka tijela krv njegova, to mu je duša. Zato rekoh sinovima dođe u oko. 29 I ovo neka vam bude vjeèna uredba: Izrailjevim: krvu nijednoga tijela ne jedite, jer je duša deseti dan sedmoga mjeseca muèete duše svoje, i ne svakoga tijela krv njegova. Ko bi je god jeo, da se radite nikakoga posla, ni domorodac ni došljak koji se istrijebi. 15 A ko bi jeo meso od životinje koja crkne ili bavi među vama. 30 Jer u taj dan biva oèišæenje koju raskine zvjerka, bio domorodac ili došljak, neka za vas, da se oèistite; biæete oèišæeni od svih opere haljine svoje i okupa se u vodi, i biæe neèist grijeha svojih pred Gospodom. 31 To neka vam je do veèera, a poslije æe biti èist. 16 Ako li ih ne opere, poèivanje subotno, i muèete duše svoje po uredbi i tijela svojega ne okupa, nosiæe bezakonje svoje. vjeèenoj. 32 A sveštenik koji bude pomazan i koji

bude osveæen da vrši službu sveštenièku na mjesto oca svojega, on neka oèišæa obukavši se u haljine lanene, haljine svete. 33 I neka oèisti svetinju svetu i šator od sastanka; i oltar neka oèisti; i sveštenike i sav narod sabrani neka oèisti. 34 I ovo neka vam je vjeèna uredba da oèišæate sinove Izrailjeve od svih grijeha njihovih jedanput u godini. I uèini Mojsije kako mu zapovjedi Gospod.

17 Jošte reèe Gospod Mojsiju govoreæi: 2 Kaži

Aronu i sinovima njegovijem i svijem sinovima Izrailjevim, i reci im: ovo je zapovjedio Gospod govoreæi: 3 Ko god od doma Izrailjeva zakolje vola ili jagnje ili kozu u okolu, ili ko god zakolje izvan okola, 4 otkrij, golotinja je oca tvojega. 9 Golotinje sestre A ne dovede na vrata šatora od sastanka, da prinese svoje, kæeri oca svojega ili kæeri matere svoje, koja prinos Gospodu pred šatorom Gospodnjim, krv je za je roðena u kuæi ili izvan kuæe, ne otkrij golotinje krv; prolio je krv; zato da se istrijebi onaj èovjek iz njihove. 10 Golotinje kæeri sina svojega, ili kæeri naroda svojega. 5 Zato sinovi Izrailjevi neka dovedu žrtve svoje, koje bi klali u polju, neka ih dovedu Gospodu na vrata šatora od sastanka k svešteniku, i neka prinesu žrtve zahvalne Gospodu. 6 I sveštenik bude zakon vjeèan od koljena na koljeno. 8 Zato im reci: ko bi god od doma Izrailjeva ili između stranaca

ili između stranaca koji se bave među njima prinio žrtvu paljenicu ili drugu

kakve god krv, okrenuæu lice svoje nasuprot onomu

da je prinese Gospodu, taj èovjek da se istrijebi iz jedna su krv; zlo je.

9 A ne bi je doveo na vrata šatora od sastanka

da je ucvijeliš otkrivajuæi golotinju drugoj za

ili između stranaca koji se bave među njima jeo života njezina.

10 A ko bi god od doma Izrailjeva

žene, da je ucvijeliš otkrivajuæi golotinju drugoj za

ili između stranaca koji se bave među njima jeo života njezina.

11 Jer je duša tijelu u krv; a ja sam vam je sjemena svojega ne daj da se odnese Molohu, da

odredio za oltar da se èiste duše vaše; jer je krv što

ne oskrvnij imena Boga svojega; ja sam Gospod.

18 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: 2 Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: ja sam Gospod Bog vaš. 3 Nemojte èiniti što se èini u zemlji Misirskoj, u kojoj ste živjeli, niti èinite što se èini u zemlji Hananskoj, u koju vas vodim, i po uredbama njihovijem nemojte živjeti. 4 Nego moje zakone vršite i moje uredbe držite živeæi po njima. Ja sam Gospod Bog vaš. 5 Držite uredbe moje i zakone moje; ko ih vrši, živ æe biti kroz njih. Ja sam Gospod. 6 Niko da

ne pristupa k rodici svojoj po krvi, da otkrije golotinju njezinu. Ja sam Gospod. 7 Golotinje oca svojega ni golotinje matere svoje ne otkrij; mati ti je; ne otkrij golotinje njezine. 8 Golotinje žene oca svojega ne otkrij, golotinja je oca tvojega. 9 Golotinje sestre svoje, kæeri oca svojega ili kæeri matere svoje, koja je roðena u kuæi ili izvan kuæe, ne otkrij golotinje njihove. 10 Golotinje kæeri sina svojega, ili kæeri naroda svojega. 5 Zato sinovi Izrailjevi neka dovedu kæeri svoje ne otkrij; jer je tvoja golotinja. 11 Golotinje žene oca svojega, koju je rodio otac tvoj, ne otkrij; sestra ti je. 12 Golotinje sestre oca svojega ne

neka prinesu žrtve zahvalne Gospodu. 6 I sveštenik otkrij; jedna je krv s ocem tvojim. 13 Golotinje sestre neka pokropi krvlju po oltaru Gospodnjem na vratima matere svoje ne otkrij; jer je jedna krv s materom šatora od sastanka, i salo neka zapali na ugodi tvjom. 14 Golotinje brata oca svojega ne otkrij miris Gospodu. 7 I neka više ne prinose žrtve svoje pristupajuæi k ženi njegovoj; strina ti je. 15 Golotinje ðavolima, za kojima oni èine preljubu. Ovo neka im žene sina svojega ne otkrij; snaha ti je, ne otkrij bude zakon vjeèan od koljena na koljeno. 8 Zato im golotinje njezine. 16 Golotinje žene brata svojega ne

reçi: ko bi god od doma Izrailjeva ili između stranaca

otkrij; golotinja je brata tvojega. 17 Golotinje žene i

koji se bave među njima prinio žrtvu paljenicu ili drugu

kakve god krv, okrenuæu lice svoje nasuprot onomu

da je prinese Gospodu, taj èovjek da se istrijebi iz jedna su krv; zlo je.

18 Nemoj uzeti žene preko jedne naroda svojega.

19 K ženi dokle se odvaja radi neèistote

kakve god krv, okrenuæu lice svoje nasuprot onomu

da je ucvijeliš otkrivajuæi golotinju njezinu.

20 Sa ženom èovjeku koji bude jeo krv, i istrijebiæu ga iz naroda bližnjega svojega ne lezi skvrneæi se s njom.

21 Od njegova. 11 Jer je duša tijelu u krv; a ja sam vam je sjemena svojega ne daj da se odnese Molohu, da

odredio za oltar da se èiste duše vaše; jer je krv što

ne oskrvnij imena Boga svojega; ja sam Gospod.

22 S muškarcem ne lezi kao sa ženom; gadno je. 23 Živinèeta nikakoga nemoj obležati skvrneæi se s njim; i žena da ne legne pod živinèe; grdilo je. 24 Nemojte se skvrniti nijednom ovom stvarju; jer su se svijem tijem stvarima oskvrnili narodi koje æeu živinèe druge vrste; ne zasijevaj njive svoje dvojakim odagnati ispred vas. 25 Jer se oskvrnila zemlja, i sjemenom, i ne oblaæi na se haljine od dvojaka tih stvari. nevaljalstvo æeu njezino pohoditi na njoj, i izmetnuæe 26 Nego vi držite zakone 19 Uredbe moje držite; živinèeta svojega ne puštaj na zemlja stanovnike svoje. 27 Jer sve ove gadove èiniše ljudi u ovoj zemlji koji su bili prije vas, i zemlja je od toga oskvrnjena; 28 Da ne izmetne zemlja vas, ako je oskvrnute, za prijestup od grijeha koji je uèinio; i oprostiæe što je izmetnula narod koji je bio prije vas. 29 Jer ko uèini štograd od ovijeh gadova, istrijebiæe se iz nasadite svakojakoga voæea, obrežite mu okrajak, naroda svojega duše koje uèine. 30 Zato držite što jedite ga. 24 A èetvrti godine neka bude sav rod obièaja koji su bili prije vas, i da se ne skvrnite o njih. 31 Ne strizite kose svoje uokrug, ni grdite brade svoje. 28 Za mrtvacem ne režite tijela svojega, ni udarajte na se kakvih biljega. Ja sam Gospod. 29 Nemoj skvrniti kæeri svoje puštajuæi je da se kurva, da se ne bi zemlja prokurvala i napunila se bezakonja. 30 Držite subote moje, i svetinju moju poštujte. Ja sam Gospod. 31 Ne obraæajte se k vraæarima i gatarima, niti ih pitajte, da se ne skvrnite o njih. Ja sam Gospod Bog vaš. 32 Pred sijedom glavom ustani, i poštuj lice staréovo, i boj se Boga svojega. Ja sam Gospod. 33 Ako je u tebe došljak u zemlji vašoj, ne èini mu krivo. 34 Ko je došljak među vama, neka vam bude kao onaj koji se rodio među vama, i ljubi ga kao sebe samoga; jer ste i vi bili došljaci u zemlji Misirske. 35 Ne èinite nepravde u sudu, ni mjerom za dužinu, ni mjerom za težinu, ni mjerom za stvari koje se sipaju. 36 Mjerila neka su vam prava, kamenje pravo, efa prava, in prav. Ja sam Gospod Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje Misirske. 37 Držite dakle sve uredbe moje i sve zakone moje, i vršite ih. Ja sam Gospod.

19 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: 2 Kaži svemu zboru sinova Izrailjevih, i reci im: budite sveti, jer sam ja svet, Gospod Bog vaš. 3 Ssvaki da se boji matere svoje i oca svojega; i držite subote moje; ja sam Gospod Bog vaš. 4 Ne obraæajte se k idolima, i bogova livenijeh ne gradite sebi; ja sam Gospod Bog vaš. 5 A kad prinosite žrtvu zahvalnu Gospodu, prinosite je drage volje. 6 U koji je dan prinesete, neka se jede, i sjutradan; a što ostane do treæega dana, neka se ognjem sažeže. 7 A ako bi se što jelo treæi dan, gad je, neæee biti ugodna. 8 Ko bi je god jeo, nosiæe svoje bezakonje, jer oskvrni svetinju Gospodu; zato æee se istrijebiti ona duša iz naroda svojega. 9 A kad žanjete rod zemlje svoje, nemoj požeti sasvijem njive svoje, niti pabirëti po žetvi. 10 Ni vinograda svojega nemoj pabirëti, i nemoj kupiti zrna koja padnu po vinogradu tvojem; nego ostavi siromahu i došljaku. Ja sam Gospod Bog vaš. 11 Ne kradite; ne lažite i ne varajte bližnjega svojega. 12 Ne kunate se imenom mojim krivo; jer æee oskvrniti ime Boga svojega. Ja sam Gospod. 13 Ne zakidaj bližnjega svojega i ne otimaj mu; plaæea nadniearova da ne prenoæei kod tebe do jutra. 14 Nemoj psovati gluha, ni pred slijepca metati što da se spotakne; nego se boj Boga svojega; ja sam Gospod. 15 Ne èinite nepravde na sudu, ne gledaj što je ko siromah, niti se povodi za bogatijem; pravo sudi bližnjemu svojemu. 16 Ne idi kao opadaè po narodu svojem, i ne ustaj na krv bližnjega svojega; ja sam Gospod. 17 Nemoj mrziti na brata svojega u srcu svojem; slobodno iskaraj bližnjega svojega, i

nemoj trpjeti grijeha na njemu. 18 Ne budi osvetljiv, i ne nosi srđnje na sinove naroda svojega; nego ljubi njih; i žena da ne legne pod živinèe; grdilo je. 19 Uredbe moje držite; živinèeta svojega ne puštaj na zemlja stanovnike svoje. 20 Ako bi ko obležao robinju koja je isprošena ali nije otkupljena ni osloboðena, oboje da se šibaju, ali da moje i uredbe moje, i ne èinite nijednoga ovoga gada, se ne pogube; jer nije bila osloboðena. 21 I neka on prinese Gospodu žrtvu za prijestup svoj na vrata šatora od sastanka, ovna za prijestup. 22 I neka ga oèisti pred Gospodom sveštenik ovnom prinesenim za prijestup od grijeha koji je uèinio; i oprostiæe što je uèinio. 23 A kad dođete u zemlju i ko uèini štograd od ovijeh gadova, istrijebiæe se iz nasadite svakojakoga voæea, obrežite mu okrajak, naroda svojega duše koje uèine. 24 A èetvrti godine neka bude sav rod njegov; tri godine neka vam je neobrezano, i ne sam naredio da se drži, da ne èinite što od gadnijeh njegov posveæen u hvalu Gospodu. 25 Pa tek pete godine jedite voæee s njega, da bi vam se umnožio rod njegov. Ja sam Gospod Bog vaš. 26 Ništa ne jedite s krvlju. Nemojte vraæati, ni gatati po vremenu. 27 Ne strizite kose svoje uokrug, ni grdite brade svoje. 28 Za mrtvacem ne režite tijela svojega, ni udarajte na se kakvih biljega. Ja sam Gospod. 29 Nemoj skvrniti kæeri svoje puštajuæi je da se kurva, da se ne bi zemlja prokurvala i napunila se bezakonja. 30 Držite subote moje, i svetinju moju poštujte. Ja sam Gospod. 31 Ne obraæajte se k vraæarima i gatarima, niti ih pitajte, da se ne skvrnite o njih. Ja sam Gospod Bog vaš. 32 Pred sijedom glavom ustani, i poštuj lice staréovo, i boj se Boga svojega. Ja sam Gospod. 33 Ako je u tebe došljak u zemlji vašoj, ne èini mu krivo. 34 Ko je došljak među vama, neka vam bude kao onaj koji se rodio među vama, i ljubi ga kao sebe samoga; jer ste i vi bili došljaci u zemlji Misirske. 35 Ne èinite nepravde u sudu, ni mjerom za dužinu, ni mjerom za težinu, ni mjerom za stvari koje se sipaju. 36 Mjerila neka su vam prava, kamenje pravo, efa prava, in prav. Ja sam Gospod Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje Misirske. 37 Držite dakle sve uredbe moje i sve zakone moje, i vršite ih. Ja sam Gospod.

20 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: 2 Još reci sinovima Izrailjevim: ko god između sinova Izrailjevih ili između došljaka koji se bave u Izraelju, da od sjemena svojega Molohu, neka se pogubi, narod u zemlji neka ga zaspje kamenjem. 3 I ja æeu okrenuti lice svoje nasuprot takom èovjeku, i istrijebiæu ga iz naroda njegova, što od sjemena svojega dade Molohu, i zaprzni svetinju moju i oskvrni sveto ime

moje. **4** Ako li narod kakogod zatvori oči da ne vidi toga èovjeka kad da od svojega sjemena Molohu, i ne ubiju ga, **5** Ja æeu okrenuti lice svoje nasuprot onom èovjeku i nasuprot domu njegovu, i istrijebiæu ga, i sve koji za njim èine preljubu èineæi preljubu za Molohom, iz naroda njihova. **6** A ko se obrati k vraèarima i gatarima da èini preljubu za njima, okrenuæu lice svoje nasuprot njemu, i istrijebiæu ga iz naroda njegova. **7** Zato posveæujete se, i budite sveti, jer sam ja Gospod Bog vaš. **8** I èuvajte uredbe moje i vršite ih. Ja sam Gospod koji vas posveæujem. **9** Ko opsuje oca svojega ili mater svoju, da se pogubi; opsova je oca svojega ili mater svoju; krv njegova na nj. **10** A èovjek koji uèeni preljubu s tuđom ženom, što je uèinio preljubu sa ženom bližnjega svojega, da se pogubi i preljuboèinac i preljuboèinica. **11** Ko bi spavao sa ženom oca svojega, otkrio je golotinju oca svojega; oboje da se pogube; krv njihova na njih. **12** Ko bi spavao sa ženom sina svojega, oboje da se pogube; uèiniše sramotu; krv njihova na njih. **13** Ko bi muškarca obležao kao ženu, uèiniše gadnu stvar obojica; da se pogube; krv njihova na njih. **14** I ko bi uzeo ženu i mater njezinu, zlo je, ognjem da se spali on i ona, da ne bude zla među vama. **15** Ko bi obležao živinèe, da se pogubi; ubijte i živinèe. **16** I ako bi žena legla pod živinèe, ubij i ženu i živinèe, neka poginu, krv njihova na njih. **17** Ko bi uzeo sestru svoju, kær oca svojega ili kær matere svoje, video bi golotinju njezinu i ona bi vidjela golotinju njegovu, sramota je; zato da se istrijebe ispred sinova naroda svojega; otkrio je golotinju sestre svoje, neka nosi bezakonje svoje. **18** I ko bi spavao sa ženom kad ima vrijeme i otkrio golotinju njezinu otkriviš teèenje njezino, i ona bi otkrila teèenje krvi svoje, da se istrijebe oboje iz naroda svojega. **19** Golotinje sestre matere svoje i sestre oca svojega ne otkrij, jer bi otkrio svoju krv; neka nose bezakonje svoje. **20** Ako bi spavao sa ženom strica svojega, otkrio bi golotinju strica svojega; neka nose oboje grijeh svoj, neka pomru bez djece. **21** Ko bi uzeo ženu brata svojega, ružno je, otkrio je golotinju brata svojega; bez djece da budu. **22** Èuvajte sve uredbe moje i sve zakone moje, i vršite ih, da vas zemlja ne izmetne, u koju vas vodim da živite u njoj. **23** Nemojte živjeti po uredbama naroda koje æeu otjerati ispred vas, jer su èinili sve to, zato mi omrzlo. **24** I rekoh vam: vi æete naslijediti zemlju njihovu i ja æeu vam je dati u državu, zemlju u kojoj teèe mlijeko i med. Ja sam Gospod Bog vaš, koji vas odvojih od drugih naroda. **25** Zato razlikujte stoku èistu od neèiste, i pticu èistu od neèiste, i nemojte skvrniti duša svojih stokom ili pticom ili èim god što

puže po zemlji, što sam vam odvojio da je neèisto. **26** I blaæete mi sveti, jer sam svet ja, Gospod, i odvojih vas od drugih naroda da budete moji. **27** A èovjek ili žena, u kojima bi bio duh vraèarski ili gatarski, da se pogube, kamenjem da se zaspu, krv njihova na njih. **21** Još reèe Gospod Mojsiju: kaži sveštenicima sinovima Aronovijem, i reci im: za mrtvacem da se ne skvrni ni jedan u narodu svojem, **2** Osim za rodom svojim po krv, za materom svojom ili za ocem svojim ili za sinom svojim ili za kæreru svojom ili za bratom svojim, **3** Ili za roðenom sestrom svojom, djevojkom, koja nije imala muža; za njom se može oskvrniti. **4** Ako je oženjen, da se ne oskvri za ženom svojom u narodu svojem uèinivši se neèist. **5** Da se ne naèine æelavi èupajuæi kosu s glave svoje i da ne briju brade svoje, niti se režu po tijelu svojem. **6** Neka budu sveti Bogu svojemu, i neka ne skvrne imena Boga svojega, jer prinose žrtve ognjene Gospodnje, hljeb Boga svojega, zato neka su sveti. **7** Neka se ne žene ženom kurvom ili silovanom; ni puštenicom neka se ne žene; jer su sveti Bogu svojemu. **8** I tebi neka je svaki svet, jer prinosi hljeb Boga tvojega; svet neka ti je, jer sam ja svet, Gospod, koji vas posveæujem. **9** A kaei sveštenièka koja se oskvri kurvajuæi se, skvrni oca svojega, ognjem neka se spali. **10** A sveštenik najviši između braæe svoje, kojemu se na glavu izlilo ulje pomazanja i koji je posveæen da se oblaæi u svete haljine, neka ne otkriva glave svoje, i haljina svojih neka ne razdire. **11** I k mrtvacu nijednom neka ne ide, ni za ocem svojim ni za materom svojom da se ne oskvri. **12** I iz svetinja neka ne izlazi, da ne bi oskvrio svetinja Boga svojega, jer je na njemu vijenac, ulje pomazanja Boga njegova; ja sam Gospod. **13** On neka se ženi djevojkom. **14** Udovicom ni puštenicom ni silovanom ni kurvom da se ne ženi; nego djevojkom iz naroda svojega neka se oženi. **15** I neka ne skvrni sjemena svojega u narodu svojem, jer sam ja Gospod, koji ga posveæujem. **16** Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **17** Kaži Aronu i reci: u koga bi iz sjemena tvojega od koljena do koljena bila mana na tijelu, onaj neka ne pristupa da prinosi hljeb Boga svojega. **18** Jer нико на коме би била mana не valja da pristupa, ni slijep, ni hrom, ни у кога би био који ud preveæ mali ili preveæ veliki, **19** Ni у кога је сломљена нога или рука. **20** Ni grbav, ni drljav, ни ко има биона на oku, ни шугав, ни лиšajiv, ni prosut. **21** У кога би god из sjemena Arona sveštenika била кака mana на tijelu, neka ne pristupa da prinosi žrtve ognjene Gospodu; mana je na njemu; da ne pristupa da prinosi hljeb Boga svojega. **22** Ali

hljeb Boga svojega od stvari presvetih i od stvari svetih neka jede; **23** Ali za zavjes neka ne ulazi; k oltaru neka se ne približuje, jer je mana na njemu, pa neka ne skvrni svetinje moje, jer sam ja Gospod koji ih posvećujem. **24** I Mojsije kaza to Aronu i sinovima njegovim i svijem sinovima Izrailjevim.

22 I reče Gospod Mojsiju govoreći: **2** Kaži Aronu i sinovima njegovim da se čuvaju od svetijeh stvari sinova Izraeljevih, da ne bi oskrvnili sveto ime moje u onom što mi oni posvećuju; ja sam Gospod. **3** Reci im: ko bi god iz sjemena vašega od koljena na koljeno pristupio k svetijem stvarima, koje bi posvetili sinovi Izraeljevi Gospodu, kad je nečista njegova na njemu, taj neka se istrijebi ispred lica mojega; ja sam Gospod. **4** Ko bi god iz sjemena Aronova bio gubav ili bi išlo sjeme od njega, neka ne jede svetijeh stvari dokle ne bude čist; tako i koji bi se dotakao koga nečista od mrtva tijela ili onoga od koga je izašlo sjeme. **5** Ili ko bi se dotakao čega što gamiže po zemlji, od čega bi se oskrnio, ili čovjeka od kojega bi se oskrnio kakve mu drago radi nečistote njegove, **6** Ko bi se dotakao takoga čega, biće nečist do večera; zato neka ne jede svetijeh stvari ako ne okupa tijela svojega u vodi. **7** A kad zađe sunce, biće čist, i onda može jesti od svetijeh stvari; jer mu je hrana. **8** Mrcinoga ili što raskine zverka neka ne jede, da se njim ne skvrni; ja sam Gospod. **9** Tako neka drže što sam uredio da se drži, da ne navuku na se grijeha i ne umru od njega oskrnivši se. Ja sam Gospod, koji ih posvećujem. **10** Niko drugi da ne jede svetijeh stvari, ni ukućanin sveštenikov ni nadnječar da ne jede svetijeh stvari. **11** A kad sveštenik kupi koga za novce, taj neka ih jede, i koji se rodi u kući njegovoj; oni neka jedu jela njegova. **12** Ali kai sveštenička kad se uda za čovjeka drugoga plemena, ona da ne jede od žrtava podignutih svetijeh stvari. **13** A kai sveštenička ako obudovi, ili je pusti muž, ako nema poroda, neka se vrati kući oca svojega kao što je bila u djetinjstvu svojem, hlep oca svojega neka jede; ali nikog drugoga plemena da ga ne jede. **14** A ko bi nehotice jeo svetu stvar, neka dometne peti dio i naknadni svešteniku svetu stvar, **15** Da ne bi skvrnili svetijeh stvari sinova Izraeljevih, koje prinose Gospodu, **16** I da ne bi navlačili na njih kara za prijestup jedući svete stvari njihove, jer sam ja Gospod, koji ih posvećujem. **17** Još reče Gospod Mojsiju govoreći: **18** Kaži Aronu i sinovima njegovim i svijem sinovima Izraeljevijem, i reci im: ko god od doma Izraeljeva ili između stranaca koji su u Izraelju hoće da prinese žrtvu svoju po kakvom

god zavjetu svom, ili od dobre volje svoje dar, što se prinosi Gospodu na žrtvu paljenicu, **19** Neka prinese drage volje muško zdravo od goveda ili od ovaca ili od koza. **20** Na čem bi bila mana, ono ne prinosite, jer vam se ne bi primilo. **21** I kad ko hoće da prinese žrtvu zahvalnu Gospodu, izvršujući zavjet ili od svoje volje dajući dar, od goveda ili od sitne stoke, neka bude zdravo, da bi bilo primljeno; nikake mane da nema na njemu. **22** Slijepo ili kojemu je što slomljeno ili odbijeno, ni gutavo ni krastavo ni lišajivo, što je tako ne prinosite Gospodu, i ne meæite ih na oltar Gospodnjeg za žrtvu ognjenu. **23** A vola ili ovcu ili kozu s udrom kojim prevelikim ili premalim možeš prinijeti za dobrovoljni dar; ali za zavjet neće se primiti. **24** Ujalovljeno uvrtanjem, tuæenjem, kidanjem ili rezanjem, ne prinosite Gospodu; i ne činite toga u zemlji svojoj. **25** I iz ruke tuđinske nemojte uzimati nijedne stvari da prinesete hlep Bogu svojemu; jer je kvar njihov u njima; imaju manu, neće vam se primiti. **26** Još reče Gospod Mojsiju govoreći: **27** Tele i jagnje i jare kad se omladi, neka bude sedam dana kod majke svoje, pa od osmoga dana i poslije biće ugodno za žrtvu ognjenu Gospodu. **28** A krave ni ovce ni koze ne koljite u jedan dan s mladetom njezinijem. **29** I kad prinosite Gospodu žrtvu radi hvale, prinesite je dragovoljno. **30** Neka se jede istoga dana, i ne ostavljajte ništa do jutra; ja sam Gospod. **31** Zato držite zapovijesti moje, i vršite ih; ja sam Gospod. **32** I nemojte skvrniti svetoga imena mojega, i ja æu se sveti među sinovima Izraeljevim; ja sam Gospod, koji vas posvećujem. **33** Koji sam vas izveo iz zemlje Misirske da vam budem Bog; ja sam Gospod.

23 Još reče Gospod Mojsiju govoreći: **2** Kaži sinovima Izraeljevim, i reci im: praznici Gospodnjii, koje æete zvati sveti sabori, ovo su praznici moji: **3** Šest dana radi, a sedmi dan, koji je subota za poèivanje, neka bude sveti sabor, ne radite nijednoga posla; subota je Gospodnja po svijem stanovima vašim. **4** Ovo su praznici Gospodnjii, sabori sveti, na koje æete se sabirati u vrijeme njihovo: **5** Èetraestoga dana prvoga mjeseca uveće pasha je Gospodnja. **6** A petnaestoga dana istoga mjeseca praznik je prijesnijeh hlepova Gospodu; sedam dana jedite hlepove prijesne. **7** Prvi dan neka vam bude sabor sveti, nikakvoga posla ropskoga ne radite. **8** Nego za sedam dana prinosite Gospodu žrtve ognjene; a sedmi dan neka je sabor sveti; ne radite nijednoga posla ropskoga. **9** Još reče Gospod Mojsiju govoreći: **10** Kaži sinovima Izraeljevim, i reci im: kad dođete u zemlju koju æu vam dati, i stanete žeti u njoj, tada

donesite snop prvina od žetve svoje k svešteniku; **11** veèera praznijte poèinak svoj. **33** Još reèe Gospod A on neka obræe snop pred Gospodom, da bi vam se Mojsiju govoreæi: **34** Kaži sinovima Izrailjevim, i primio; sjutradan po suboti neka ga obræe sveštenik. reci: petnaestoga dana sedmoga mjeseca praznik je **12** A isti dan kad budete obrtali snop, prinesite jagnje sjenica za sedam dana Gospodu. **35** Prvi dan neka od godine dana zdравo na žrtvu paljenicu Gospodu; bude sabor sveti, nijednoga posla ropskoga nemojte **13** I dar uza nj, dvije desetine efe bijelog braæna raditi. **36** Za sedam dana prinosite žrtve ognjene zamijeæena s uljem, da bude žrtva ognjena Gospodu; osmi dan neka bude sabor sveti, i na ugodni miris; i naljev uza nj, vina èetvrt ina. **14** A prinesite žrtve ognjene Gospodu; praznik je, nijednoga hleba, ni zrna præena ni zrna u klasu nemojte jesti do posla ropskoga nemojte raditi. **37** To su praznici onoga dana kad prinesete žrtvu Bogu svojemu; to Gospodnji, koje æete praznovati na saborima svetim da vam je vjeèna uredba od koljena do koljena po da prinesete žrtve ognjene Gospodu: žrtvu paljenicu i svijem stanovima vaæim. **15** Potom od prvoga dana po dar i žrtvu zahvalnu i naljev, sve kad je èemu dan, suboti, od dana kad prinesete snop za žrtvu obrtanu, **38** Osim subota Gospodnjih i osim darova vaæih i brojte sedam nedjelja punijeh; **16** Do prvoga dana po osim svijeh zavjeta vaæih i osim svijeh dobrovoljnijeh sedmoj nedjelji nabrojte pedeset dana; onda prinesite prinosu vaæih, koje æete davati Gospodu. **39** Ali nov dar Gospodu. **17** Iz stanova svojih donesite dva petnaesti od toga mjeseca sedmoga, kad saberete hleba za žrtvu obrtanu; od dvije desetine efe bijelog rod zemaljski, praznijte praznik Gospodu sedam braæna da budu, s kvascem neka budu peæeni; to dana; u prvi je dan odmor i u osmi je dan odmor. **40** su prvine Gospodu. **18** A s tijem hlebom prinesite U prvi dan uzmite voæa s lijepijeh drveta, i grana sedam jaganjaca od godine zdravijeh, i jedno tele palmovijeh i grana s gustijeh drveta i vrbe s potoka, i i dva ovna, da bude žrtva paljenica Gospodu s veselite se pred Gospodom Bogom svojim sedam darovima svojim i naljevima svojim, da bude žrtva dana. **41** I praznijte taj praznik Gospodu sedam ognjena na ugodni miris Gospodu. **19** Zakoljite i dana svake godine zakonom vjeènim od koljena do jarca jednoga za grijeh i dva jagnjeta od godine za koljena, sedmoga mjeseca praznijte ga. **42** I pod žrtvu zahvalnu. **20** I sveštenik neka to obrne tamo i sjenicama budite sedam dana, ko je god roðen u amo s hlebom od prvina i sa dva jagnjeta na žrtvu Izraelju neka bude pod sjenicama, **43** Da bi znalo obrtanu pred Gospodom; i biæe svete stvari Gospodu natraæje vaæe da sam ja uèinio da žive pod sjenicama za sveštenika. **21** I saberite se u taj dan, sabor sinovi Izraeljevi kad sam ih izveo iz zemlje Misirske. sveti da vam je; nijednoga posla ropskoga ne radite Ja sam Gospod Bog vaæ. **44** I Mojsije kaza praznike zakonom vjeènim po svijem stanovima svojim od koljena do koljena. **22** A kad stanete žeti u zemlji svojoj, nemoj sasvijem požeti njive svoje, ni pabirëi po žetvi; ostavi siromahu i došljaku; ja sam Gospod Bog vaæ. **23** Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **24** Kaži sinovima Izrailjevim, i reci: prvi dan sedmoga mjeseca neka vam je odmor, spomen trubni, sabor sveti. **25** Nijednoga posla ropskoga nemojte raditi, nego prinesite žrtvu ognjenu Gospodu. **26** Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **27** A deseti je dan toga mjeseca sedmoga dan oèiæenja; sabor sveti neka vam je, i muèite duše svoje, i prinesite Gospodu žrtvu ognjenu. **28** U taj dan nemojte raditi nijednoga posla, jer je dan oèiæenja, da se oèistite pred Gospodom Bogom svojim. **29** A svaka duša koja se ne bi muèila u taj dan, da se istrijebi iz naroda svojega. **30** I svaku dušu koja bi radila kakav posao u taj dan, ja æu zatrti dušu onu u narodu njezinu. **31** Nijednoga posla nemojte raditi; to da je vjeèna uredba od koljena do koljena u svijem stanovima vaæim. **32** Subota poèivanja neka vam bude, i muèite duše svoje; devetoga dana istoga mjeseca kad bude veèe, od veèera do **24** Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Zapovjedi sinovima Izrailjevim neka ti donesu ulja maslinova èista, cijeæena, za vidjelo, da žisci gore vazda. **3** Pred zavjesom svjedoèanstva u šatoru od sastanka Aron æe ih namještati da gore od veèera do jutra pred Gospodom vazda zakonom vjeènim od koljena do koljena. **4** Na svijetnjak èisti namještaæe žiske pred Gospodom vazda. **5** I uzmi bijelog braæna, i ispeci dvanaest kolaèa, svaki kolaè da bude od dvije desetine efe. **6** I postavi ih u dva reda, po šest u jedan red, na èistom stolu pred Gospodom. **7** I na svaki red metni kada èistoga, da bude za svaki hleb spomen, žrtva ognjena Gospodu. **8** Svake subote neka ih postavlja sveštenik pred Gospodom vazda uzimajuæi od sinova Izraeljevih zakonom vjeènim. **9** I biæe Aronovi i sinova njegovijeh, koji æe jesti na mjestu svetom, jer im je svetinja nad svetnjama od ognjenijeh žrtava Gospodnjih zakonom vjeènim. **10** Aizaðe sin jedne Izraelijke, kojemu je otac bio Misirac, meðu sinove Izraeljeve, i svadi se u okolu

sin žene Izrailjke s nekim Izrailem. 11 I psujuæi samo rodi te godine, niti berite grožđa u vinogradima sin žene Izrailjke pohuli ime Božije, te ga dovedoše nerezanim. 12 Jer je oprosna godina; neka vam je k Mojsiju; a mati mu bješe po imenu Salomita, kæi sveta; sa svakoga polja jedite rod njegov. 13 Te Davrijina, od plemena Danova. 12 I metnuše ga u godine oprosne vratite se svaki na svoju baštinu. zatvor dokle im se kaže šta æe èiniti s njim po rijeëi 14 I ako prodaš što bližnjemu svojemu ili kupiš što Gospodnjoj. 13 A Gospod reèe Mojsiju govoreæi: od bližnjega svojega, ne varajte jedan drugoga. 15 14 Izvedi toga psovaèa napolje iz okola, i neka svi Prema broju godina po oprosnoj godini kupuj od koji su èuli metnu ruke svoje na glavu njegovu, i bližnjega svojega, i prema broju godina u koje æeš neka ga sav narod zaspere kamenjem. 15 A sinovima brati rod neka ti prodaje. 16 Što više bude godina to Izraeljievim kaži i reci: ko bi god pohulio Boga svojega, æe cijena biti veæa onome što kupuješ, a što manje nosiæe grijeh svoj. 16 Ko bi ružio ime Gospodnje, bude godina to æe manja biti cijena, jer ti se prodaje da se pogubi, sav narod da ga zaspere kamenjem; i broj ljetina. 17 Zato ne varajte jedan drugoga, nego došljak i domorodac koji bi ružio ime Gospodnje, da se bojte Boga svojega; jer sam ja Gospod Bog vaš. se pogubi. 17 I ko ubije èovjeka, da se pogubi. 18 A 18 Držite uredbe moje i èuvajte zakone moje i vršite ko ubije živinèe, neka vrati drugo, živinèe za živinèe. ih, pa æete živjeti u zemlji bez straha. 19 I zemlja æe 19 I ko rani bližnjega svojega, kako uèini tako da mu raðati rod svoj, i ješæete ga, i biæete siti, i živjeæete bude: 20 Ulom za ulom, oko za oko, Zub za Zub; kako u njoj bez straha. 20 I ako biste rekli: šta æemo ošteti tijelo èovjeku, onako da mu se uèini. 21 Ko jesti sedme godine, eto neæemo sijati niti æemo ubije živinèe, da vrati drugo; ali ko ubije èovjeka, da brati ljetine? 21 Pustiæu blagoslov svoj na vas šeste se pogubi. 22 Zakon da vam je jedan, došljaku da godine, te æe roditi za tri godine. 22 I sijaæete osme bude kao i roðenom u zemlji. Jer sam ja Gospod godine, a ješæete ljetinu staru do devete godine, Bog vaš. 23 I Mojsije kaza sinovima Izraeljievim, a dokle ne prispije rod njezin, ješæete stari. 23 Ali da oni izvedoše psovaèa napolje iz okola, i zasuše ga se zemlja ne prodaje za svagda, jer je moja zemlja, a kamenjem; i uèiniše sinovi Izraeljevi kako Gospod vi ste došljaci i ukuaæani kod mene. 24 Zato po svoj zapovjedi Mojsiju.

25 Još reèe Gospod Mojsiju na gori Sinajskoj
govoreæi: 2 Kaži sinovima Izraeljievim, i reci im:
kad dođete u zemlju koju vam ja dajem, neka praznuje
zemlja subotu Gospodnju. 3 Šest godina zasijevaj
njivu svoju, i šest godina reži vinograd svoj i sabiraj
rod. 4 A sedma godina neka bude subota za odmor
zemlji, subota Gospodnja; nemoj sijati u polju svojem
ni rezati vinograda svojega. 5 Što samo od sebe rodi
iza žetve tvoje nemoj žeti, i grožđa u vinogradu svojem
nerezanim nemoj brati; neka bude godina odmora
zemlji. 6 Ali što rodi zemlja za poèivanja svojega, ono
neka vam bude hrana, tebi i sluzi tvojemu i sluškinji
tvojoj i najamniku tvojemu i ukuaæanu tvojemu koji
je kod tebe. 7 I stoci tvojoj i svijem životinjama što
su u tvojoj zemlji, sav rod njezin neka bude hrana.
8 I nabroj sedam sedmina godina, sedam puta po
sedam godina, tako da ti sedam sedmina godina
bude èetrdeset i devet godina. 9 Tada zapovjedi neka
zatrubi truba deseti dan sedmoga mjeseca, na dan
oèišæenja neka trubi truba po svoj zemlji vašoj. 10
I posvetite godinu pedesetu, i proglašite slobodu u
zemlji svima koji žive u njoj; to neka vam je oprosna
godina, i tada se vratite svaki na svoju baštinu, i svaki
u rod svoj vratite se. 11 Oprosna godina da vam je
ta pedeseta godina; nemojte sijati, niti žanjite što

zemlji države vaše neka se otkupljuju zemlje. 25 Ako
osiromaši brat tvoj i proda nešto od baštine svoje, a
poslije dođe ko od roda njegova najbliži njemu da
otkupi, neka otkupi što brat njegov prodade. 26 Ako li
ne bi imao nikoga da otkupi, nego bi se pomogao i
zglavio koliko treba za otkup. 27 Onda neka odbije
godine otkako je prodao, pa što ostane neka isplati
onome kome je prodao, i tako neka opet dođe do
svoje baštine. 28 Ako li nema koliko bi trebalo vratiti,
onda ostaje stvar prodana u onoga ko je kupio do
godine oprosne, a oprosne godine ostavljaju se, i on
æe se vratiti na svoju baštinu. 29 Ko proda kuæu u
kojoj se sjedi u mjestu ogræenu zidom, vlastan je
otkupiti je dokle se ne navrši godina dana otkako je
proda; cijelu godinu dana ima vlast otkupiti je. 30 A
ako je ne otkupi za godinu dana, onda ostaje kuæa u
mjestu ogræenu zidom onome ko je kupio sasvijem
od koljena na koljeno, i neæee je ostaviti oprosne
godine. 31 A kuæe po selima, koja nijesu ogræena
zidom, neka se uzimaju kao njive, mogu se otkupiti, i
godine oprosne vraæaju se. 32 A mesta Levitska i
kuæe u mjestima njihovijem, svagda mogu otkupiti
Leviti. 33 Ali ko kupi od Levita, neka oprosne godine
ostavi kupljenu kuæu i što je imao u mjestu; jer kuæe
po mjestima Levitskim jesu njihove među sinovima
Izraeljievim. 34 Ali polje pod mjestima njihovijem da
se ne prodaje; jer je njihovo dostoanje dovjeka. 35

Ako osiromaši brat tvoj i iznemogne ruka njegova ja Gospod Bog vaš. 2 Držite subote moje, i svetinju pored tebe, prihvati ga, i kao stranac i došljak neka moju poštujte; ja sam Gospod. 3 Ako uživite po mojim poživi uz tebe. 36 Nemoj uzimati od njega kamate ni uredbama, i zapovijesti moje uzdržite i uščinite, 4 dobiti; nego se boj Boga, da bi poživio brat tvoj uz Davaeū vam dažd na vrijeme, i zemlja æe rađati tebe. 37 Novaca nemoj mu davati na kamatu, niti mu rod svoj, i drveta æe u polju rađati rod svoj; 5 i hrane svoje pozaimaj radi dobiti. 38 Ja sam Gospod vršidba æe vam stizati berbu vinogradsku, a berba Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje Misirske da æe vinogradska stizati sijanje, i ješæete hljeb svoj vam dam zemlju Hanansku i da vam budem Bog. do sitosti, i živjeæete bez straha u zemlji svojoj. 6 39 I ako osiromaši brat tvoj kod tebe tako da ti se Jer æeu dati mir zemlji, te æete spavati a neæe biti proda, nemoj ga držati kao roba; 40 Kao najamnik i nikoga da vas plaši; uèiniæeu, te æe nestati zle zvjeri kao došljak neka bude kod tebe; do oprosne godine iz zemlje, i maèe neæe prolaziti preko vaše zemlje. 7 neka služi kod tebe. 41 A onda neka ide od tebe sa Nego æete tjerati neprijatelje svoje, i padaæe pred sinovima svojim, neka se vrati u rod svoj, i na baštinu vama od maèa. 8 Vas æe petorica tjerati stotinu, a otaca svojih neka se vrati. 42 Jer su moje sluge, koje vas stotina tjeræe deset tisuæa, i padaæe neprijatelji sam izveo iz zemlje Misirske, neka se ne prodaju vaši pred vama od maèa. 9 I obratiæeu se k vama, i kao robovi. 43 Nemoj gospodariti nad njim žestoko, uèiniæeu vam da rastete, i umnožiæeu vas, i utvrðiæeu nego se boj Boga svojega. 44 A rob tvoj i robinja zavjet svoj s vama. 10 I ješæete žito staro, od mnogo tvoja što æeš imati neka budu od onijeh naroda koji godina, i izasipaæete staro kad doðe novo. 11 I æe biti oko vas, od njih kupujte roba i robinju. 45 I namjestiæeu stan svoj među vama, i duša moja neæe između sinova stranaca koji budu kod vas, između mrziti na vas. 12 I hodniæeu među vama, i biæeu vam njih kupujte i iz porodica onijeh koji budu kod vas, koji Bog, i vi æete biti moj narod. 13 Ja sam Gospod Bog se rode u zemlji vašoj, i ti neka vam budu imanje. 46 vaš, koji vas izvedoh iz zemlje Misirske da im ne Oni æe postati vaši i sinova vaših nakon vas, i biæe robujete, i polomih palice jarma vašega, i ispravih vam dostojanje, da vam svaku službu vrše do vijeka; vas da hodite pravo. 14 Ako li me ne uzaslušate, i ali nad braæom svojom, sinovima Izrailjevim, niko ne uščinite sve ove zapovijesti, 15 Ako povrgnete nad bratom svojim da ne gospodari žestoko. 47 Ako li uredbe moje i duši vašoj omrznu zakoni moji da ne se obogati došljak ili gost koji živi s tobom, a brat tvorite sve zapovijesti moje, i raskinete zavjet moj, tvoj osiromaši kod njega tako da se proda došljaku, 16 I ja æeu vama uèiniti ovo: pustiæeu na vas strah, koji živi s tobom, ili kome god od tuđega roda, 48 suhu bolest i vruæicu, koje æe vam oèi iskvariti i Kad se proda, može se otkupiti; kogod od braæe dušu ucvijeliti; i zaludu æete sijati sjeme svoje, jer njegove neka ga otkupi; 49 Ili stric njegov, ili sin strica æe ga jesti neprijatelji vaši. 17 I okrenuæeu lice svoje njegova neka ga otkupi, ili ko drugi od krvi njegove u nasuprot vama, i sjeæei æe vas neprijatelji vaši, i rodu njegovu neka ga otkupi; ili ako se pomogne, koji mrze na vas biæe vam gospodari, i bježaaæete neka se sam otkupi. 50 Neka se proraæuna s kupcem kad vas niko ne tjer. 18 Ako me ni tada ne stanete svojim od godine kad se prodao do godine oprosne, slušati, karaæeu vas još sedam puta više za grijehe da cijena za koju se prodao dođe prema broju godina; vaše. 19 Potraeu ponos sile vaše, i uèiniæeu da nebo kao nadniæaru neka mu se raéuna vrijeme koje je nad vama bude kao gvožđe a zemlja vaša kao mjeđ. otslužio. 51 Ako ostaje još mnogo godina, prema 20 Snaga æe se vaša trošiti uzalud, jer zemlja vaša njima neka plati otkup od cijene za koju je kupljen. 52 neæee rađati roda svojega, i drveta po zemlji neæe Ako li ostaje malo godina do oprosne godine, neka rađati roda svojega. 21 Ako mi užidete nasuprot i ne se proraæuna s njim i neka plati otkup prema tijem htjedbude slušati me, dodaæeu vam sedam puta godinama. 53 Kao najamnik godišnji neka bude u više muka prema grigesima vašim. 22 Pustiæeu na vas njega, i neka ne gospodari nad njim žestoko na tvoje zvjeri poljske, koje æe vam djecu izjesti i stoku potrti oèi. 54 Ako li se ovako ne otkupi, neka otide godine i vas umaliti, i opustjeæe putovi vaši. 23 Ako se ni od oprosne i on i sinovi njegovi s njim. 55 Jer su sinovi toga ne popravite, nego mi jošte užidete nasuprot, 24 Izrailjevi moje sluge, moje su sluge, koje sam izveo iz I ja æeu vama iæi nasuprot, i biæeu vas još sedam puta više za grijehe vaše. 25 Pustiæeu na vas maèe, koji æe osvetiti moj zavjet; a kad se sležete u gradove svoje, tada æeu pustiti pomor među vas, i biæete predani u ruke neprijatelju. 26 I kad vam slomim potporu u hljebu, deset æe žena peæi hljeb vaš u jednoj peæi, i

26 Nemojte graditi sebi idola ni likova rezanijeh, niti stupova podižite, ni kamenja sa slikama meæite u svojoj zemlji da mu se klanjate; jer sam

davaæe vam hljeb vaš na mjeru, i ješæete a neæete se nasititi. 27 Ako me ni tako ne stanete slušati, nego mi uzidete nasuprot, 28 I ja æeu vama s gnjevom iæe dušu svoju Gospodu, ti ga ucijeni: 3 A ovako æeš nasuprot, i sedam puta veæema karaæeu vas za grijeha cijeniti: muško od dvadeset godina do šezdeset vaše. 29 I ješæete meso od sinova svojih, i meso cijenæeš pedeset sikala srebra, po siklu svetom. 4 od kæeri svojih ješæete. 30 Razvaliæeu visine vaše, Ako bude žensko, cijenæeš trideset sikala. 5 Ako i oboriæeu idole vaše, i metnuæeu trupove vaše na je od pet do dvadeset godina, cijenæeš muško trupove gadnih bogova vaših, i mrziæe duša moja na dvadeset sikala a žensko deset sikala. 6 Ako je od vas. 31 I obratiæeu gradove vaše u pustoš, i razoriæeu jednoga mjeseca do pet godina, cijenæeš muško pet svetinje vaše, i neæeu više mirisati mirisa vaæega. 32 I sikala srebra, a žensko æeš cijeniti tri sikla srebra. 7 opustiæeu zemlju da æee joj se èuditij neprijatelji vaši, Ako li bude od šezdeset godina i više, ako je muško, koji æee živjeti u njoj. 33 A vas æeu rasijati po narodima, cijenæeš petnaest sikala, a žensko deset sikala. 8 i uèiniæeu da vas gone s golijem maæem; i zemlja æee Ako je siromah da ne može platiti cijene, onda neka vaša biti pusta i gradovi vaši raskopani. 34 Tada æee doðe k svešteniku da ga ucijeni sveštenik, i prema zemljii biti mile subote njezine za sve vrijeme dokle onome što može dati koji se zavjetovao, neka ga bude pusta; i kad budete u zemljii svojih neprijatelja, sveštenik ucijeni. 9 Ako bi zavjetovao živinëe od zemlja æee poèivati, i biæe joj mile subote njezine. 35 onijeh što se prinose Gospodu, što god da Gospodu, Za sve vrijeme dokle bude pusta poèivaaæe, jer nije sveto je. 10 Da ga ne promijeni ni dade drugo za poèivala u vaše subote, kad ste u njoj živjeli. 36 A koji ono, ni dobro za rðavo, ni rðavo za dobro; aki li bi vas ostanu, metnuæeu strah u srca njihova u zemljama kako promjenio živinëe, onda æee biti sveto i ono i neprijatelja njihovijeh, te æee ih goniti list kad šušne drugo koje je dao za ono. 11 Ako li bi zavjetovao zaljuljavši se, i oni æee bježati kao ispred maæa, i živinëe neèisto od onijeh što se ne prinose Gospodu, padaæee a niko ih neæee tjerati. 37 I padaæee jedan neka se dovede živinëe pred sveštenika; 12 I neka preko drugoga kao od maæa, a niko ih neæee tjerati; i ga precijeni sveštenik, bilo dobro ili rðavo; i kako neæete se moæei držati pred neprijateljima svojim. 38 ga precijeni sveštenik, tako da bude. 13 Ako bi ga Nego æete izginuti meðu narodima, i proždrijeæee vas htio otkupiti, neka na cijenu twoju dometne još peti zemlja neprijatelja vaših. 39 A koji vas ostanu, èiljeæee dio. 14 Kad bi ko zavjetovao kuæeu svoju, da je sveta za bezakonje svoje u zemljii neprijatelja svojih, i za Gospodu, neka je precijeni sveštenik, bila dobra ili bezakonje otaca svojih èiljeæee. 40 Ali ako priznadu rðava; kako je precijeni sveštenik, tako da bude. 15 bezakonje svoje i bezakonje otaca svojih po grijesima, Ako bi onaj koji zavjetuje htio otkupiti kuæeu svoju, kojima mi grijesiæe i kojima mi idoše nasuprot, 41 neka na cijenu twoju dometne još peti dio, pa neka Te i ja njima idoh nasuprot i odvedoh ih u zemljiju je njegova. 16 Ako bi ko zavjetovao Gospodu dio neprijatelja njihovijeh; ako se tada ponizi srce njihovo njive svoje, cijenæeš je prema usjevu: gomer jeèema neobrezano, i bude im pravo što su pokarani za gdje se posije, cijenæeš pedeset sikala srebra. 17 bezakonje svoje, 42 Tada æeu se opomenuti zavjeta Ako bi od oprosne godine zavjetovao njivu svoju, svojega s Jakovom, i zavjeta svojega s Isakom, i neka ostane po twojoi cijeni. 18 Ako li poslije oprosne zavjeta svojega s Avramom opomenuæeu se, i zemlje godine zavjetuje njivu svoju, tada neka mu sveštenik æeu se opomenuti. 43 Kad se zemlja oprosti njih i proraæuna novce prema broju godina koje ostaju do budu joj mile subote njezine kad opusti s njih, i njima oprosne godine, i neka se odbije od twoje cijene. 19 I bude pravo što su pokarani za bezakonje svoje, jer ako bi htio otkupiti njivu svoju onaj ko je zavjetuje, sudove moje povrgoše i duši njihovoj omrzoše uredbe neka dometne na cijenu twoju još peti dio, i neka moje. 44 A zato ni onda kad budu u zemljii neprijatelja bude njegova. 20 Ali ako ne otkupi njive, i njiva se svojih neæeu ih povræi niti æeu tako omrznuti na njih proda drugome, ne može se više otkupiti; 21 Nego da ih potrem i raskinem zavjet svoj s njima; jer sam æee ona njiva, kad se oprosti oprosne godine, biti ja Gospod Bog njihov. 45 Nego æeu se njih radi sveta Gospodu, kao njiva zavjetovana, sveštenikova opomenuti zavjeta sa starima njihovijem, koje izvedoh neka bude. 22 Ako li bi ko zavjetovao Gospodu njivu iz zemlje Misirske narodima na vidiku da im budem kupljenu, koja nije dostojanje njegovo, 23 Sveštenik Bog, ja Gospod. 46 Ovo su uredbe i sudovi i zakoni, neka mu proraæuna cijenu do godine oprosne, i neka koje postavi Gospod izmeðu sebe i sinova Izrailjevih u onaj dan da tu cijenu da bude stvar sveta Gospodu. na gori Sinajskoj preko Mojsija.

27 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: 2 Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: kad ko zavjetuje mi uzidete nasuprot, 28 I ja æeu vama s gnjevom iæe dušu svoju Gospodu, ti ga ucijeni: 3 A ovako æeš nasuprot, i sedam puta veæema karaæeu vas za grijeha cijeniti: muško od dvadeset godina do šezdeset vaše. 29 I ješæete meso od sinova svojih, i meso cijenæeš pedeset sikala srebra, po siklu svetom. 4 od kæeri svojih ješæete. 30 Razvaliæeu visine vaše, Ako bude žensko, cijenæeš trideset sikala. 5 Ako i oboriæeu idole vaše, i metnuæeu trupove vaše na je od pet do dvadeset godina, cijenæeš muško trupove gadnih bogova vaših, i mrziæe duša moja na dvadeset sikala a žensko deset sikala. 6 Ako je od vas. 31 I obratiæeu gradove vaše u pustoš, i razoriæeu jednoga mjeseca do pet godina, cijenæeš muško pet svetinje vaše, i neæeu više mirisati mirisa vaæega. 32 I sikala srebra, a žensko æeš cijeniti tri sikla srebra. 7 opustiæeu zemlju da æee joj se èuditij neprijatelji vaši, Ako li bude od šezdeset godina i više, ako je muško, koji æee živjeti u njoj. 33 A vas æeu rasijati po narodima, cijenæeš petnaest sikala, a žensko deset sikala. 8 i uèiniæeu da vas gone s golijem maæem; i zemlja æee Ako je siromah da ne može platiti cijene, onda neka vaša biti pusta i gradovi vaši raskopani. 34 Tada æee doðe k svešteniku da ga ucijeni sveštenik, i prema zemljii biti mile subote njezine za sve vrijeme dokle onome što može dati koji se zavjetovao, neka ga bude pusta; i kad budete u zemljii svojih neprijatelja, sveštenik ucijeni. 9 Ako bi zavjetovao živinëe od zemlja æee poèivati, i biæe joj mile subote njezine. 35 onijeh što se prinose Gospodu, što god da Gospodu, Za sve vrijeme dokle bude pusta poèivaaæe, jer nije sveto je. 10 Da ga ne promijeni ni dade drugo za poèivala u vaše subote, kad ste u njoj živjeli. 36 A koji ono, ni dobro za rðavo, ni rðavo za dobro; aki li bi vas ostanu, metnuæeu strah u srca njihova u zemljama kako promjenio živinëe, onda æee biti sveto i ono i neprijatelja njihovijeh, te æee ih goniti list kad šušne drugo koje je dao za ono. 11 Ako li bi zavjetovao zaljuljavši se, i oni æee bježati kao ispred maæa, i živinëe neèisto od onijeh što se ne prinose Gospodu, padaæee a niko ih neæee tjerati. 37 I padaæee jedan neka se dovede živinëe pred sveštenika; 12 I neka preko drugoga kao od maæa, a niko ih neæee tjerati; i ga precijeni sveštenik, bilo dobro ili rðavo; i kako neæete se moæei držati pred neprijateljima svojim. 38 ga precijeni sveštenik, tako da bude. 13 Ako bi ga Nego æete izginuti meðu narodima, i proždrijeæee vas htio otkupiti, neka na cijenu twoju dometne još peti zemlja neprijatelja vaših. 39 A koji vas ostanu, èiljeæee dio. 14 Kad bi ko zavjetovao kuæeu svoju, da je sveta za bezakonje svoje u zemljii neprijatelja svojih, i za Gospodu, neka je precijeni sveštenik, bila dobra ili bezakonje otaca svojih èiljeæee. 40 Ali ako priznadu rðava; kako je precijeni sveštenik, tako da bude. 15 bezakonje svoje i bezakonje otaca svojih po grijesima, Ako bi onaj koji zavjetuje htio otkupiti kuæeu svoju, kojima mi grijesiæe i kojima mi idoše nasuprot, 41 neka na cijenu twoju dometne još peti dio, pa neka Te i ja njima idoh nasuprot i odvedoh ih u zemljiju je njegova. 16 Ako bi ko zavjetovao Gospodu dio neprijatelja njihovijeh; ako se tada ponizi srce njihovo njive svoje, cijenæeš je prema usjevu: gomer jeèema neobrezano, i bude im pravo što su pokarani za gdje se posije, cijenæeš pedeset sikala srebra. 17 bezakonje svoje, 42 Tada æeu se opomenuti zavjeta Ako bi od oprosne godine zavjetovao njivu svoju, svojega s Jakovom, i zavjeta svojega s Isakom, i neka ostane po twojoi cijeni. 18 Ako li poslije oprosne zavjeta svojega s Avramom opomenuæeu se, i zemlje godine zavjetuje njivu svoju, tada neka mu sveštenik æeu se opomenuti. 43 Kad se zemlja oprosti njih i proraæuna novce prema broju godina koje ostaju do budu joj mile subote njezine kad opusti s njih, i njima oprosne godine, i neka se odbije od twoje cijene. 19 I bude pravo što su pokarani za bezakonje svoje, jer ako bi htio otkupiti njivu svoju onaj ko je zavjetuje, sudove moje povrgoše i duši njihovoj omrzoše uredbe neka dometne na cijenu twoju još peti dio, i neka moje. 44 A zato ni onda kad budu u zemljii neprijatelja bude njegova. 20 Ali ako ne otkupi njive, i njiva se svojih neæeu ih povræi niti æeu tako omrznuti na njih proda drugome, ne može se više otkupiti; 21 Nego da ih potrem i raskinem zavjet svoj s njima; jer sam æee ona njiva, kad se oprosti oprosne godine, biti ja Gospod Bog njihov. 45 Nego æeu se njih radi sveta Gospodu, kao njiva zavjetovana, sveštenikova opomenuti zavjeta sa starima njihovijem, koje izvedoh neka bude. 22 Ako li bi ko zavjetovao Gospodu njivu iz zemlje Misirske narodima na vidiku da im budem kupljenu, koja nije dostojanje njegovo, 23 Sveštenik Bog, ja Gospod. 46 Ovo su uredbe i sudovi i zakoni, neka mu proraæuna cijenu do godine oprosne, i neka koje postavi Gospod izmeðu sebe i sinova Izrailjevih u onaj dan da tu cijenu da bude stvar sveta Gospodu. na gori Sinajskoj preko Mojsija.

cijena tvoja neka bude na slike svete, a u siklu ima dvadeset novaca. **26** Ali prvina od stoke, koje su Gospodnje, niko da ne zavjetuje, bilo goveđe ili sitna stoka, jer je Gospodnje. **27** Ako li bi bilo od životinja neèistih, onda neka otkupi po tvojoj cijeni dometnuv peti dio ozgo; ako li se otkupi, neka se proda po tvojoj cijeni. **28** Ali ni jedna stvar zavjetovana, što ko zavjetuje Gospodu od èega mu drago što ima, od ljudi ili od stoke ili od njive svoje, da se ne prodaje ni otkupljuje; svaka stvar zavjetovana svetinja je nad svetinjama Gospodu. **29** Živinëe zavjetovano, koje èovjek zavjetuje, da se ne otkupljuje, nego da se ubije. **30** I svaki desetak zemaljski od usjeva zemaljskoga i od voæa, Gospodnji je, svetinja je Gospodu. **31** Ali ko bi htio otkupiti što desetka svojega, neka na cijenu dometne još peti dio. **32** I desetak od goveda i od sitne stoke, koje doðe pod štap pastirski deseto, da je sveto Gospodu. **33** Da se ne bira dobro ni rđavo, ni da se mijenja; ako li bi se kakogod promijenilo, onda neka bude i ono i drugo promijenjeno sveta stvar, i da se ne otkupi. **34** Ovo su zapovesti koje zapovjedi Gospod Mojsiju za sinove Izrailjeve na gori Sinajskoj.

Brojevi

1 Još reèe Gospod Mojsiju u pustinji Sinajskoj u šatoru od sastanka prvi dan drugoga mjeseca druge godine po izlasku njihovu iz zemlje Misirske, govoreæi: **2** Izbrojte sav zbor sinova Izrailjevih po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh i po imenima njihovijem, sve muškinje, glavu po glavu, **3** Od dvadeset godina i više, sve koji mogu iæi na vojsku u Izrailju, izbrojte ih po èetama njihovijem ti i Aron; **4** I s vama neka bude po jedan èovjek od svakoga plemena, koji je poglavatar u domu otaca svojih. **5** A ovo su imena ljudi koji æe biti s vama: od plemena Ruvimova Elisur sin Sedijuov; **6** Od Simeunova Salamilo sin Surisadejov; **7** Od Judina Nason sin Aminadavov; **8** Od Isaharova Natanailo sin Sogarov; **9** Od Zavulonova Elijav sin Helonov; **10** Od sinova Josifovijeh: od plemena Jefremova Elisama sin Emijudov; od Manasijina Gamalilo sin Fadasurov; **11** Od Venijaminova Avidan sin Gadeonijev; **12** Od Danova Ahijezer sin Amisadajev; **13** Od Asirova Fagailo sin Ehranov; **14** Od Gadova Elisaf sin Ragulov; **15** Od Neftalimova Ahirej sin Enanov. **16** To su koji se sazivahu na zbor, knezovi u plemenima otaca svojih, tisuænici Izrailjevi. **17** I uze Mojsije i Aron te ljude, koji biše imenovani. **18** I sabraše sav zbor prvi dan drugoga mjeseca, i prepisaše ih po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh i po imenima njihovijem od dvadeset godina i više, glavu po glavu. **19** Kako bješe Gospod zapovjedio Mojsiju, tako ih izbroji u pustinji Sinajskoj. **20** I bješe sinova prvenca Izrailjeva Ruvima, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbroji po imenima s glave na glavu sve muškinje od dvadeset godina i više, što mogase iæi na vojsku, **21** Bješe ih izbrojenijeh od plemena Ruvimova èetrdeset i šest tisuæa i pet stotina. **22** Sinova Simeunovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbroji po imenima s glave na glavu sve muškinje od dvadeset godina i više, što mogase iæi na vojsku, **23** Bješe ih izbrojenijeh od plemena Simeunova pedeset i devet tisuæa i tri stotine. **24** Sinova Gadovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, **25** Bješe ih izbrojenijeh od plemena Gadova èetrdeset i pet tisuæa, šest stotina i pedeset. **26** Sinova Judinijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po

imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, **27** Bješe ih izbrojenijeh od plemena Judina sedamdeset i èetiri tisuæe i šest stotina. **28** Sinova Isaharovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, **29** Bješe ih izbrojenijeh od plemena Isaharova pedeset i èetiri tisuæe i èetiri stotine. **30** Sinova Zavulonovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, **31** Bješe ih izbrojenijeh od plemena Zavulonova pedeset i sedam tisuæa i èetiri stotine. **32** Od sinova Josifovijeh: sinova Jefremovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, **33** Bješe ih izbrojenijeh od plemena Jefremova èetrdeset tisuæa i pet stotina. **34** Sinova Manasijinih, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, **35** Bješe ih izbrojenijeh od plemena Manasijina trideset i dvije tisuæe i dvjeta. **36** Sinova Venijaminovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, **37** Bješe ih izbrojenijeh od plemena Venijaminova trideset i pet tisuæa i èetiri stotine. **38** Sinova Danovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, **39** Bješe ih izbrojenijeh od plemena Danova šezdeset i dvije tisuæe i sedam stotina. **40** Sinova Asirovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, **41** Bješe ih izbrojenijeh od plemena Asirova èetrdeset i jedna tisuæa i pet stotina. **42** Sinova Neftalimovijeh, roda njihova po porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, kad se izbrojiše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu iæi na vojsku, **43** Bješe ih izbrojenijeh od plemena Neftalimova pedeset i tri tisuæe i èetiri stotine. **44** Ovo su oni koje Mojsije i Aron izbrojiše s knezovima Izrailjskim, s dvanaest ljudi, koji bijahu po jedan za svaki dom otaca svojih. **45** I svega bješe sinova Izrailjevih izbrojenijeh po domovima otaca svojih od dvadeset godina i više, svijeh što mogahu iæi na vojsku, **46** Bješe ih izbrojenijeh šest stotina i tri tisuæe i pet

stotina i pedeset. **47** Ali Leviti po plemenu otaca svojim redom pod svojom zastavom. **18** Zastava svojih ne biše brojeni među njih. **48** Jer Gospod reèe vojske Jefremove po èetama svojim neka bude sa Mojsiju govoreæi: **49** Plemenima Levijeva nemoj brojati, zapada, s vojvodom sinova Jefremovih Elisamom niti broja njihova sastaviti sa sinovima Izrailjevijem. sinom Emijudovim; **19** A u vojsci njegovoj èetrdeset **50** Nego postavi Levite nad šatorom od svjedoèanstva tisuæa i pet stotina izbrojenijeh. **20** A do njega i nad svijem posuðem u njemu i nad svijem što pleme Manasijino s vojvodom sinova Manasijinih pripada njemu; oni neka nose šator i sve posuðe Gamalilom, sinom Fadasurovim; **21** A u njegovoj njegovo, neka služe u njemu, i staju oko šatora. **51** I vojsci trideset i dvije tisuæe i dvjesta izbrojenijeh. kad se šator krene, neka ga slože Leviti; i kad šator **22** Pa onda pleme Venijaminovo s vojvodom sinova stane, onda neka ga razapnu Leviti. A ko bi drugi Venijaminovih Avidanom sinom Gadeonijevim; **23** A pristupio, da se pogubi. **52** I sinovi Izrailjevi neka u vojsci njegovoj trideset i pet tisuæe i èetiri stotine staju svaki u svom okolu i svaki kod svoje zastave izbrojenih. **24** A svega izbrojenijeh u vojsci Jefremovoj po èetama svojim. **53** A Leviti neka staju oko šatora sto i osam tisuæe i sto po èetama njihovjem. I oni od svjedoèanstva, da ne doðe gnjev na zbor sinova Izrailjevih; i neka Leviti rade što treba oko šatora od svjedoèanstva. **54** I uèiniše sinovi Izrailjevi kako Gospod zapovjedi, sve tako uèiniše.

2 Potom reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi:

2 Sinovi Izrailjevi neka staju u oko svaki kod svoje zastave sa znakom doma otaca svojih, prema šatoru od sastanka unaokolo. **3** S istoka neka staje uoko zastava vojske Judine po èetama svojim s vojvodom sinova Judinijeh Nasonom sinom Aminadavovim; **4** A u vojsci njegovoj sedamdeset i èetiri tisuæe i šest stotina izbrojenijeh. **5** A do njega neka staje uoko pleme Isaharovo s vojvodom sinova Isaharovih Natanailem sinom Sogarovijem; **6** A u vojsci njegovoj pedeset i èetiri tisuæe i èetiri stotine izbrojenijeh. **7** Pa onda pleme Zavulonovo s vojvodom sinova Zavulonovih Elijavom sinom Helonovijem; **8** A u vojsci njegovoj pedeset i sedam tisuæa i èetiri stotine izbrojenijeh. **9** Svega izbrojenijeh u vojsci Judinoj sto i osamdeset i šest tisuæe i èetiri stotine po èetama njihovjem. Oni neka idu naprijed. **10** A zastava vojske Ruvimove po èetama svojim neka bude s juga, s vojvodom sinova Ruvimovih Elisurom sinom Sedijurovijem; **11** A u vojsci njegovoj èetrdeset i šest tisuæe i pet stotina izbrojenijeh. **12** A do njega neka staje uoko pleme Simeunovo s vojvodom sinova Simeunovih Salamilom sinom Surisadajevim; **13** A u vojsci njegovoj pedeset i devet tisuæa i tri stotine izbrojenijeh. **14** Pa onda pleme Gadovo s vojvodom sinova Gadovih Elisafom sinom Raguliovim; **15** A u vojsci njegovoj èetrdeset i pet tisuæa i šest stotina i pedeset izbrojenijeh. **16** A svega izbrojenijeh u vojsci Ruvimovo sto i pedeset i jedna tisuæa i èetiri stotine i pedeset po èetama njihovjem. I oni neka idu drugi. **17** Potom neka ide šator od sastanka s vojskom sinova Levijevih usred ostale vojske; kako uoko staju tako neka i idu, svaki

neka idu treæi. **25** Zastava vojske Danove po èetama svojim neka bude sa sjevera s vojvodom sinova Danovih Ahijezerom sinom Amisadajevim; **26** A u vojsci njegovoj šezdeset i dvije tisuæe i sedam stotina izbrojenih. **27** A do njega neka staje uoko pleme Asirovo s vojvodom sinova Asirovih Fagailom sinom Ehranovijem; **28** A u vojsci njegovoj èetrdeset i jedna tisuæa i pet stotina izbrojenijeh. **29** Za njima pleme Neftalimovo s vojvodom sinova Neftalimovih Ahirejem sinom Enanovijem; **30** A u njegovoj vojsci pedeset i tri tisuæe i èetiri stotine izbrojenijeh. **31** A svega izbrojenijeh u vojsci Danovoj sto i pedeset i sedam tisuæa i šest stotina. I oni neka idu najposlije uza zastave svoje. **32** To su sinovi Izrailjevi koji biše izbrojeni po domovima otaca svojih. Svega izbrojenijeh u cijeloj vojsci po èetama njihovjem šest stotina i tri tisuæe i pet stotina i pedeset. **33** Ali Leviti ne biše brojeni među sinove Izrailjeve, kao što Gospod bješe zapovjedio Mojsiju. **34** I uèiniše sinovi Izrailjevi sve; kako zapovjedi Gospod Mojsiju, tako stajahu uoko, i tako iðahu svaki po porodici svojoj i po domu otaca svojih.

3 A ovo je pleme Aronovo i Mojsijevo, kad Gospod

govori s Mojsijem na gori Sinajskoj. **2** I ovo su imena sinova Aronovih: prvenac Nadav, pa Avijud i Eleazar i Itamar. **3** To su imena sinova Aronovih, sveštenika, koji biše pomazani i posveæeni da vrše službu sveštenièku. **4** Ali pogibe Nadav i Avijud pred Gospodom, kad prinesoše oganj tuð pred Gospodom u pustinji Sinajskoj; i ne imaše djece; zato Eleazar i Itamar otpravljaju službu sveštenièku za života Arona oca svojega. **5** A Gospod reèe Mojsiju govoreæi: **6** Kaži neka pristupi pleme Levijevu, i postavi ga pred Aronom sveštenikom da mu služe, **7** I da rade za nj i za sav zbor pred šatorom od sastanka služeæi šatoru, **8** I da èuvaju sve posuðe u šatoru od sastanka, i da straže za sinove Izrailjeve služeæi šatoru. **9** Pa

æeš dati Levite Aronu i sinovima njegovijem; oni su darovani njemu između sinova Izrailjevih. **10** A sa sjevera. **36** I sinovi Merarjevi èuvahu daske od Arona i sinove njegove postavi da vrše svešteničku službu svoju; ako li bi ko drugi pristupio, da se pogubi. **11** Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **12** Evo uzeh pripada, **37** I stupce od trijema unaokolo i stopice Levit između sinova Izrailjevih za sve prvence što æe moji biti Leviti. **13** Jer je moj svaki prvenac; od onoga dana kada pobih sve prvence u zemlji Misirskoj, posvetih sebi svakoga prvenca u Izraelju od èovjeka po živinèeta; moji æe biti; ja sam Gospod. **14** Još reèe Gospod Mojsiju u pustinji Sinajskoj govoreæi: **15** dana i više, bješe dvadeset i dvije tisuæe. **40** I Izbroj sinove Levijeve po domovima otaca njihovih, Gospod reèe Mojsiju: izbroj sve prvence muške među po porodicama njihovim, sve muškinje od mjeseca dana i više, i saberi dana i više izbroj. **16** I Mojsije ih izbroji po zapovijesti broj imena njihovih. **41** I uzmi Levite za mene ja Gospodnjoj, kako mu bi zapovjeðeno. **17** I bjehu sam Gospod mjesto svijeh prvenaca među sinovima sinovi Levijevi po imenu ovi: Girson i Kat i Merarje. Izrailevim, i stoku Levitsku mjesto svijeh prvenaca **18** A ovo su imena sinova Girsonovih po porodicama porodicama njihovim: Lovenije i Semej. **19** A sinovi Katovi po mu zapovjedi Gospod, sve prvence među sinovima porodicama svojim: Amram i Isar, Hevron i Ozilo. **20** Izrailevim; **43** I svega prvenaca muških, kad se A sinovi Merarjevi po porodicama svojim: Malije i izbrojše po imenima od jednoga mjeseca i više, Musije. To su porodice Levitske po domovima otaca bješe izbrojenih dvadeset i dvije tisuæe i dvjesta i svojih. **21** Od Girsona porodica Lovenijeva i porodica sedamdeset i tri. **44** I Gospod reèe Mojsiju govoreæi: Semejeva. To su porodice Girsonove. **22** A izbrojenih **45** Uzmi Levite mjesto svijeh prvenaca među sinovima među njima, kad se izbroji sve muškinje od mjeseca Izrailevim i stoku Levitsku mjesto stoke njihove, da dana i više, bješe ih izbrojenih svega sedam tisuæa budu moji Leviti; ja sam Gospod. **46** A da se otkupe i pet stotina. **23** Porodice Girsonove stajahu uoko oni dvjesta i sedamdeset i tri, što ima prvenaca među iza šatora sa zapada. **24** A starješina od doma sinovima Izrailevijem više nego Levita, **47** Uzmi po otaèkoga u porodicama Girsonovim bješe Elisaf sin pet sikala od glave; uzmi po svetom siklu a u taj Dailov. **25** A sinovi Girsonovi èuvahu u šatoru od sastanka, i zavjes na vratima šatora od sastanka, **26** I zavjese od trijema njihov. **49** I uze Mojsije otkup od onijeh koji ostaše i zavjes na vratima od trijema što je oko šatora i preko onijeh koji biše promijenjeni za Levite. **50** I oko oltara, i uža njegova za svaku potrebu njegovu. **27** A od Kata bješe porodica Amramova i porodica Isarova i porodica Hevronova i porodica Ozilova. To su porodice Katove. **28** Svega muškinja od mjeseca dana i više bješe na broj osam tisuæa i šest stotina, koji služazu oko svetiñje. **29** Porodice sinova Katovih stajahu uoko pored šatora s juga. **30** A starješina od doma otaèkoga u porodicama Katovjem bješe Elisafan sin Ozilov. **31** A oni èuvahu kovèeg i sto i svjetnjak i oltar i posuðe u svetiñji kojim služe, i zavjes, i sve što pripada k njemu. **32** A starješina nad starješinama Levitskim bješe Eleazar sin Arona sveštenika, postavljen nad onima koji èuvaju svetiñju. **33** A od Merarija bješe porodica Malijeva i porodica Musijeva. To su porodice Merarjeve. **34** I bješe ih izbrojenih, kad se izbroji sve muškinje od mjeseca dana i više, šest tisuæa i dvjesta. **35** A starješina od doma otaèkoga u porodicama Merarjevim bješe **4** Još reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: **2** Izbroj sinove Katove između sinova Levijevih po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih. **3** Od trideset godina i više do pedeset godina sve koji su za posao da mogu raditi poslove u šatoru od sastanka. **4** A ovo æe biti posao sinovima Katovijem u šatoru od sastanka u svetiñji nad svetiñjama: **5** Kad polazi vojska, doæi æe Aron sa sinovima svojim, i skinuæe zavjes s vrata, i pokriæe njim kovèeg od svjedoèanstva. **6** Pa æe po njemu prostrijeti pokrivaè od koža jazavèjih, i ozgo æe prostrijeti prostiraè od same porfire, i provuæi æe mu poluge. **7** I po stolu

za hljebove postavljene neka prostru prostiraè od neka èuvaju sve što su dužni nositi. **28** To je služba porfire, i neka metnu na nj zdjeli i èaše i vijedra i porodica sinova Girsonovijeh u šatoru od sastanka; a kutliæe, i hljev svagda neka je na njemu. **8** Pa vrh Itamar sin Arona sveštenika neka upravlja njima. **29** toga neka prostru prostiraè od crvca, i neka pokriju Izbroj i sinove Merarijeve po porodicama njihovijem i pokrivaèem od koža jazavéjih, i neka mu provuku po domovima otaca njihovijeh, **30** Od trideset godina i poluge. **9** I neka uzmu prostiraè od porfire i pokriju više do pedeset godina izbroj ih sve koji su za službu svijetnjak i žiske njegove i usekaèe njegove i lopatice da mogu služiti u šatoru od sastanka. **31** A ovo im njegove i sve sudove za ulje, kojima služe oko njega. je dužnost nositi osim sve službe njihove u šatoru **10** I neka ga sa svijem spravama njegovijem zaviju u od sastanka: daske od šatora i prijevornice njegove pokrivaè od koža jazavéjih, i metnu ga na poluge. **11** I stupce njegove i stopice njegove, **32** I stupce od po zlatnom oltaru neka prostru prostiraè od porfire i trijema unaokolo, i stopice njihove i kolje njihovo, i pokriju ga pokrivaèem od koža jazavéjih, i provuku uža njihova, i sve sprave njihove, i što god treba za mu poluge. **12** I neka uzmu sve sprave za službu, te stvari; a poimence izbrojte sve sprave što æe oni kojima služe u svetinji, i neka ih metnu u prostiraè od nositi. **33** To je služba porodica sinova Merarijevih porfire i zaviju u pokrivaè od koža jazavéjih, i metnu što su dužni raditi u šatoru od sastanka pod rukom na poluge. **13** I neka ometu pepeo s oltara i po oltaru Itamara sina Arona sveštenika. **34** I izbroji Mojsije prostru prostiraè od skerleta, **14** I neka metnu na nj i Aron s knezovima narodnim sinove Katove po sve sprave njegove, kojima služe na njemu, mašice, porodicama njihovijem i po domovima otaca njihovijeh, viljuške, lopatice i kotliæe i sve sprave za oltar, i **35** Od trideset godina i više do pedeset godina sve koji neka ga pokriju pokrivaèem od koža jazavéjih, pa su za službu da mogu služiti u šatoru od sastanka. mu provuku poluge. **15** I kad to svrši Aron i sinovi **36** I bješe ih izbrojenijeh po porodicama njihovijem njegovi i zaviju svetinju i sve sprave za svetinju, da dvije tisuæe i sedam stotina i pedeset. **37** To su poðe vojska, onda neka doðu sinovi Katovi da nose, izbrojeni iz porodica Katovijeh što bjehu za službu u ali neka se ne dotaknu nijedne stvari svete, da ne šatoru od sastanka, koje izbroji Mojsije i Aron, kao poginu. To je posao sinova Katovijeh u šatoru od što zapovjedi Gospod preko Mojsija. **38** A sinova sastanka. **16** A Eleazar sin Arona sveštenika neka se Girsonovijeh po porodicama njihovijem i po domovima stara za ulje za vidjelo, i za kad mirisni, i za žrtvu otaca njihovijeh bješe izbrojenijeh, **39** Od trideset svagdašnju, i za ulje pomazanja, neka pazi na sav godina i više do pedeset godina, svijeh što bijahu za šator i na sve što je u njemu, na svetinju i na posuðe službu da služe u šatoru od sastanka, **40** Bješe ih njezino. **17** I reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: izbrojenijeh po porodicama njihovijem i po domovima **18** Nemojte da se istrijebi koljeno porodica Katovijeh otaca njihovijeh dvije tisuæe i šest stotina i trideset izmeðu Levita; **19** Nego im uèinite ovo da bi ostali živi **41** To su izbrojeni iz porodica sinova Girsonovijeh, što i ne bi pomrli kad pristupaju k svetinji nad svetinjama: bjehu za službu u šatoru od sastanka, koje izbroji Aron i sinovi njegovi neka doðu i odrede svakomu što Mojsije i Aron po zapovijesti Gospodnjoj. **42** A iz æe koji raditi i šta æe nositi. **20** A oni neka ne dolaze porodica sinova Merarijevih po porodicama njihovijem da gledaju kad se zavijaju svete stvari, da ne pomru. i po domovima otaca njihovijeh bješe izbrojenijeh, **43** **21** Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **22** Izbroj i Od trideset godina i više do pedeset godina, svijeh sinove Girsonove po domovima otaca njihovijeh i po što bijahu za službu da služe u šatoru od sastanka, porodicama njihovijem. **23** Od trideset godina i više **44** Bješe ih izbrojenijeh po porodicama njihovijem do pedeset godina izbroj ih sve koji su za službu da tri tisuæe i dvjeta. **45** To su izbrojeni iz porodica mogu služiti u šatoru od sastanka. **24** Ovo je posao sinova Merarijevih, koje izbroji Mojsije i Aron kao porodicama Girsonovijem što æe raditi i nositi: **25** što zapovjedi Gospod preko Mojsija. **46** A svega Neka nose zavjese od naslona i šator od sastanka, bješe izbrojenijeh Levita, koje izbroji Mojsije i Aron s pokrivaè njegov i pokrivaè od koža jazavéjih što knezovima Izrailjevim po porodicama njihovijem i po je ozgo na njemu, i zavjes na ulasku u šator od domovima otaca njihovijeh, **47** Od trideset godina i sastanka, **26** I zavjese od trijema i zavjes na vratima više do pedeset godina, što bjehu za službu da služe od trijema što je oko šatora i oko oltara, i uža njihova i da nose u šatoru od sastanka, **48** Svega ih bješe i sve posuðe za službu njihovu i što god treba oko izbrojenijeh osam tisuæa i pet stotina i osamdeset. **49** toga raditi neka rade. **27** Po naredbi Aronovoj i sinova Kako Gospod zapovjedi preko Mojsija, biše izbrojeni, njegovijeh neka biva sva služba sinova Girsonovijeh svaki za ono što treba da radi i da nosi; i izbrojeni biše za sve što æe nositi i što æe raditi, i ostavite im oni koje je Gospod zapovjedio Mojsiju da se izbroje.

5 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: 2 Zapovjedi sinovima Izrailjevijem neka istjeraju iz okola sve gubave i sve kojima teèe sjeme i sve koji su se osvrnili o mrtvaca, 3 Bio èovjek ili žena, istjerajte, iza okola istjerajte ih, da ne skvrne okola onima meðu u knjigu, i neka ih spere vodom gorkom. 4 I uèiniše tako sinovi Izrailevi, i Gospodom i prinese ga na oltaru. 5 Još reèe Gospod Mojsiju istjeráše ih iz okola; kako Gospod kaza Mojsiju, takо uèiniše sinovi Izrailevi. 6 Reci sinovima Izrailjevijem: èovjek ili žena joj da vodu da pije, ako se bude oskvrnila i uèinila kad uèini kakav grijeh ljudski, te zgriješi Gospodu, i nevjeru mužu svojemu, onda æe uæi voda prokleta bude ona duša kriva, 7 Tada neka priznаду grijeh koji u nju i postaæe gorka, i trbuh æe joj oteæi i spasti su uèinili, i ko je kriv neka vrati cijelo èim je kriv i neka bedro, i ona æe žena postati uklin u narodu svojem. dometne ozgo peti dio i da onomu kome je skrivio. 8 I 8 Ako li se ne bude oskvrnila žena, nego bude èista, ako onaj nema nikoga komu bi pripala naknada za štetu, neka se da Gospodu i neka bude svešteniku osim ovna za oèišæenje kojim æe ga oèistiti. 9 Tako i oskrvni se; 10 Ili kad kome doðe sumnja ljubavna te i svaki prinos između svih stvari koje posveæuju posumnju iz ljubavi na ženu svoju i postavi je pred sinovi Izrailevi i donose svešteniku, njegov neka Gospodom i svrši joj sveštenik sve po ovom zakonu. bude; 11 I Što god ko posveti, neka je njegovo, i 11 Još bezakonje.

reèe Gospod Mojsiju govoreæi: 12 Kaži sinovima Izrailevijem i reci im: èija bi žena zastranila te bi mu zgriješila, 13 I drugi bi je obležao, a muž njezin ne bi znao, nego bi ona zatajila da se oskvrnila, i ne bi bilo svjedoka na nju, niti bi se zatekla, 14 A njemu bi došla sumnja ljubavna, te bi iz ljubavi sumnjava na svoju ženu, a ona bi bila oskvrnjena; ili bi mu došla sumnja ljubavna te bi iz ljubavi sumnjava na svoju ženu, a ona ne bi bila oskvrnjena; 15 Onda neka muž dovede ženu svoju k svešteniku, i neka donese za nju prinos njezin, deseti dio efe brašna jeèmenoga, ali neka ga ne polije uljem i neka ne metne na nj kada, jer je prinos za sumnju ljubavnu, dar za spomen da se spomene grijeh; 16 I neka je sveštenik privede i postavi pred Gospodom. 17 I neka uzme sveštenik svete vode u sud zemljani; i praha s poda u šatoru neka uzme i uspe u vodu. 18 I postavivši sveštenik ženu pred Gospodom neka joj otkrije glavu i metne joj na ruke dar za spomen koji je dar za sumnju ljubavnu; a sveštenik neka drži u ruci svojoj gorku vodu, koja nosi prokletstvo. 19 I neka sveštenik zakune ženu, i reèe joj: ako nije niko spavao s tobom, i ako nijesi zastranila od muža svojega na neèistotu, neka ti ne bude ništa od ove vode gorke, koja nosi prokletstvo. 20 Ako li si zastranila od muža svojega i oskvrnila se, i kogod drugi osim muža tvojega spavao s tobom, 21 Tada sveštenik zaklinjuæi ženu neka je prokune i reèe ženi: da te Gospod postavi za uklin i za kletvu u narodu tvom uèinivši da ti bedro spadne i trbuh oteèe. 22 I neka ti ova voda prokleta uðe u crijeva da ti oteèe trbuh i da ti bedro spadne. A žena neka reèe:

6 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: 2 Reci sinovima Izrailevijem, i kaži im: kad èovjek ili žena uèini zavjet nazirejski, da bude nazirej Gospodu, 3 Neka se uzdržava od vina i silovita piæa, i neka ne pije octa vinskoga ni octa od silovita piæa niti kakvoga piæa od grožđa i neka ne jede grožđa ni novoga ni suhogra. 4 Dokle god traje njegovo nazirejstvo neka ne jede ništa od vinove loze, ni zrna ni ljsuke. 5 Dokle traje njegovo nazirejstvo, neka mu britva ne prijede preko glave; dokle se ne navrše dani za koje se uèinio nazirej Gospodu, neka bude svet i neka ostavlja kosu na glavi svojoj. 6 Dokle traju dani za koje se uèinio nazirej Gospodu, neka ne pristupa k mrtvacu. 7 Ni za ocem svojim ni za materom svojom ni za bratom svojim ni za sestrom svojom, neka se za njima ne skvrni kad umru; jer je nazirejstvo Boga njegova na glavi njegovoj. 8 Dokle god traje nazirejstvo njegovo, svet je Gospodu. 9 Ako li bi ko umro do njega na preèac, te bi oskvrnio nazirejstvo glave njegove, neka obrije glavu svoju u dan èišæenja svojega, sedmi dan neka je obrije. 10 A osmi dan neka doneše dvije grlice ili dva golubiæa svešteniku na vrata šatora od sastanka. 11 I sveštenik neka zgotovi od jednoga žrtvu za grijeh a od drugoga žrtvu paljenicu, i neka ga oèisti od onoga što je zgriješio kod mrtvaca; tako æe posvetiti glavu njegovu u taj dan. 12 I neka odijeli Gospodu dane nazirejstva svojega, i doneše jagnje od godine za krivicu; a preðašnji dani propadaju, jer mu se oskvrnilo nazirejstvo. 13 A ovo je zakon za nazireje: kad se navrše dani nazirejstvu

njegovu, neka dođe na vrata šatora od sastanka. Katovijem ne dade ništa, jer im posao bijaše služiti 14 I neka donese za žrtvu Gospodu jagnje muško svetlinji, i nošahu na ramenima. 10 I donesoše knezovi od godine zdravo za žrtvu paljenicu, i jagnje žensko da se posveti oltar kad bi pomazan, donesoše knezovi od godine zdravo za grijeh, i ovna zdrava za žrtvu priloge svoje pred oltar. 11 A Gospod reče Mojsiju: zahvalnu, 15 I kotaricu hljebova prijesnijeh, kolaèa jedan knez u jedan dan a drugi knez u drugi dan od bijelog brašna zamiješenijeh s uljem, i pogaèa neka donose svoje priloge da se posveti oltar. 12 I prijesnijeh namazanijeh uljem, s darom njihovjem i s prvi dan donese prilog svoj Nason sin Aminadavov naljevom njihovjem. 16 A to æe sveštenik prinjeti od plemena Judina; 13 A prilog njegov bješe jedna pred Gospodom i uèiniti žrtvu za grijeh njegov i žrtvu zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša njegovu paljenicu. 17 A ovna æe prinjeti na žrtvu srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom; a zahvalnu Gospodu s kotaricom prijesnijeh hljebova; oboje puno brašna bijelogom pomiješana s uljem za prinjeæe sveštenik i dar njegov i naljev njegov. 18 dar; 14 Jedna kadionica zlatna od deset sikala, puna Tada nazirej neka obrije glavu svojega nazirejstva na kada; 15 Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od vratima šatora od sastanka; i uzev kosu nazirejstva godine za žrtvu paljenicu; 16 Jedan jarac za grijeh; 17 svojega neka je metne u oganj koji je pod žrtvom A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, zahvalnom. 19 I sveštenik neka uzme pleæe kuhanog pet jaganjaca od godine. To bi prilog Nasona sina od ovna i jedan kolaè prijesan iz kotarice i jednu Aminadavova. 18 Drugi dan donese Natanailo sin pogaèu prijesnu, i neka metne na ruke nazireju, pošto Sogarov, knez plemena Isahrova, 19 Donesse prilog obrije nazirejstvo svoje. 20 I sveštenik neka obræe te svoj: jednu zdjelu srebrnu od sto i trideset sikala, stvari na žrtvu obrtanu pred Gospodom; to je svetinja, jednu èašu srebrnu od sedamdeset sikala po siklu koja pripada svešteniku osim grudi obrtanih i pleæa svetom, oboje puno bijelogom brašna pomiješana s podignutoga; a poslije toga nazirej može piti vina. 21 uljem za dar; 20 Jednu kadionicu zlatnu od deset To je zakon za nazireja koji se zavjetuje, i to je prinos sikala puna kada; 21 Jedno tele, jednoga ovna, jedno njegov Gospodu za nazirejstvo njegovo, osim onoga jagnje od godine za žrtvu paljenicu; 22 Jednoga što bi više mogao uèiniti; kakav mu bude zavjet kojim jarca za grijeh; 23 A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet se zavjetuje, tako neka uèini osim zakona svojega ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi nazirejstva. 22 Još reče Gospod Mojsiju govoreæi: prilog Natanaila sina Sogarova. 24 Treæi dan donese 23 Reci Aronu i sinovima njegovijem i kaži: ovako knez sinova Zavulonovijeh, Elijav sin Helonov; 25 blagosilajte sinove Izrailjeve govoreæi im: 24 Da Njegov prilog bješe: jedna zdjela srebrna od sto i te blagoslovi Gospod i da te èuva! 25 Da te obasja trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset Gospod licem svojim i bude ti milostiv! 26 Da Gospod obrati lice svoje k tebi i dade ti mir! 27 I neka prizivlju sika, po siklu svetom, a oboje puno bijelogom brašna pomiješana s uljem za dar; 26 Jedna kadionica zlatna ime moje na sinove Izrailjeve, i ja æeu ih blagosloviti. 27 I onaj dan kad Mojsije svrši i podiže šator, i kad ga pomaza i osveti sa svijem posuðem njegovijem i oltar sa svijem posuðem njegovijem, kad pomaza i osveti, 2 Donesoše knezovi Izrailjevi, starješine u domovima otaca svojih, knezovi nad plemenima i poglavari od onijeh koji biše izbrojeni, 3 Donesoše prilog svoj pred Gospoda, šestora kola pokrivena i dvanaest volova, jedna kola dva kneza i po jednoga vola svaki, i donesoše pred šator. 4 A Gospod reče Mojsiju govoreæi: 5 Uzmi to od njih da bude za službu u šatoru od sastanka, i podaj Levitima, svakomu prema službi njegovoj. 6 I uze Mojsije kola i volove, i dade ih Levitima. 7 Dvoja kola i èetiri vola dade sinovima Girsonovijem prema službi njihovoj. 8 A ostala èetvora kola i osam volova dade sinovima Merarijevim prema službi njihovoj pod upravom Itamara sina Arona sveštenika. 9 A sinovima

7 I onaj dan kad Mojsije svrši i podiže šator, i kad ga pomaza i osveti sa svijem posuðem njegovijem i oltar sa svijem posuðem njegovijem, kad pomaza i osveti, 2 Donesoše knezovi Izrailjevi, starješine u domovima otaca svojih, knezovi nad plemenima i poglavari od onijeh koji biše izbrojeni, 3 Donesoše prilog svoj pred Gospoda, šestora kola pokrivena i dvanaest volova, jedna kola dva kneza i po jednoga vola svaki, i donesoše pred šator. 4 A Gospod reče Mojsiju govoreæi: 5 Uzmi to od njih da bude za službu u šatoru od sastanka, i podaj Levitima, svakomu prema službi njegovoj. 6 I uze Mojsije kola i volove, i dade ih Levitima. 7 Dvoja kola i èetiri vola dade sinovima Girsonovijem prema službi njihovoj. 8 A ostala èetvora kola i osam volova dade sinovima Merarijevim prema službi njihovoj pod upravom Itamara sina Arona sveštenika. 9 A sinovima

7 I onaj dan kad Mojsije svrši i podiže šator, i kad ga pomaza i osveti sa svijem posuðem njegovijem i oltar sa svijem posuðem njegovijem, kad pomaza i osveti, 2 Donesoše knezovi Izrailjevi, starješine u domovima otaca svojih, knezovi nad plemenima i poglavari od onijeh koji biše izbrojeni, 3 Donesoše prilog svoj pred Gospoda, šestora kola pokrivena i dvanaest volova, jedna kola dva kneza i po jednoga vola svaki, i donesoše pred šator. 4 A Gospod reče Mojsiju govoreæi: 5 Uzmi to od njih da bude za službu u šatoru od sastanka, i podaj Levitima, svakomu prema službi njegovoj. 6 I uze Mojsije kola i volove, i dade ih Levitima. 7 Dvoja kola i èetiri vola dade sinovima Girsonovijem prema službi njihovoj. 8 A ostala èetvora kola i osam volova dade sinovima Merarijevim prema službi njihovoj pod upravom Itamara sina Arona sveštenika. 9 A sinovima

7 I onaj dan kad Mojsije svrši i podiže šator, i kad ga pomaza i osveti sa svijem posuðem njegovijem i oltar sa svijem posuðem njegovijem, kad pomaza i osveti, 2 Donesoše knezovi Izrailjevi, starješine u domovima otaca svojih, knezovi nad plemenima i poglavari od onijeh koji biše izbrojeni, 3 Donesoše prilog svoj pred Gospoda, šestora kola pokrivena i dvanaest volova, jedna kola dva kneza i po jednoga vola svaki, i donesoše pred šator. 4 A Gospod reče Mojsiju govoreæi: 5 Uzmi to od njih da bude za službu u šatoru od sastanka, i podaj Levitima, svakomu prema službi njegovoj. 6 I uze Mojsije kola i volove, i dade ih Levitima. 7 Dvoja kola i èetiri vola dade sinovima Girsonovijem prema službi njihovoj. 8 A ostala èetvora kola i osam volova dade sinovima Merarijevim prema službi njihovoj pod upravom Itamara sina Arona sveštenika. 9 A sinovima

помiješана с uljem za dar; 38 Jedna kadionica zlatna uljem za dar; 68 Jedna kadionica zlatna od deset od deset sikala puna kada; 39 Jedno tele, jedan ovan, sikala puna kada; 69 Jedno tele, jedan ovan, jedno jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; 40 Jedan jagnje od godine za žrtvu paljenicu; 70 Jedan jarac jarac za grijeh; 41 A za žrtvu zahvalnu dva vola, za grijeh; 71 A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi bi prilog Salamila sina Surisadajeva. 42 Šesti dan prilog Ahijezeru sina Amisadajeva. 72 Jedanaesti dan donese knez sinova Gadovijeh Elisaf sin Raguilov; donese knez sinova Asirovijeh Fagailo sin Ehranov; 43 Prilog njegov bješe: jedna zdjela srebrna od sto i 73 Prilog njegov bješe: jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom, oboje puno bijelog brašna sikala, po siklu svetom, oboje puno bijelog brašna pomiješana s uljem za dar; 44 Jedna kadionica zlatna pomiješana s uljem za dar; 74 Jedna kadionica zlatna od deset sikala puna kada; 45 Jedno tele, jedan ovan, od deset sikala puna kada; 75 Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; 46 Jedan jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; 76 Jedan jarac za grijeh; 47 A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet jarac za grijeh; 77 A za žrtvu zahvalnu dva vola, ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To prilog Elisafa sina Raguilova. 48 Sedmi dan donese bi prilog Fagaila sina Ehranova. 78 Dvanaesti dan knez sinova Jefremovijeh Elisama sin Emijudov; 49 donese knez sinova Neftalimovijeh Ahirej sin Enanov; Prilog njegov bješe: jedna zdjela srebrna od sto i 79 Prilog njegov bješe: jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom, oboje puno bijelog brašna sikala, po siklu svetom, oboje puno bijelog brašna pomiješana s uljem za dar; 50 Jedna kadionica zlatna pomiješana s uljem za dar; 80 Jedna kadionica zlatna od deset sikala puna kada; 51 Jedno tele, jedan ovan, od deset sikala puna kada; 81 Jedno tele, jedan jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; 52 Jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; 82 jarac za grijeh; 53 A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet Jarac za grijeh; 83 A za žrtvu zahvalnu dva ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. prilog Elisame sina Emijudova. 54 Osmi dan donese To bi prilog Ahireja sina Enanova. 84 To je prilog knez sinova Manasijinih Gamalilo sin Fadasurov; 55 od knezova Izrailjevijeh da se posveti oltar pošto Prilog njegov bješe: jedna zdjela srebrna od sto i bi pomazan: dvanaest zdjela srebrnijeh, dvanaest trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset èaša srebrnijeh, dvanaest kadionica zlatnijeh; 85 sikala, po siklu svetom, oboje puno bijelog brašna Svaka zdjela srebrna od sto i trideset sikala, i svaka pomiješana s uljem za dar; 56 Jedna kadionica zlatna èaša od sedamdeset sikala; svega srebra u tijem od deset sikala puna kada; 57 Jedno tele, jedan sudovima dvije tisuæe i èetiri stotine sikala, po siklu ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu; 58 svetom; 86 Dvanaest kadionica zlatnijeh punijeh kada, Jedan jarac za grijeh; 59 A za žrtvu zahvalnu dva svaka kadionica od deset sikala, po siklu svetom; vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. svega zlata u kadionicama sto i dvadeset sikala; To bi prilog Gamalila sina Fadasurova. 60 Deveti 87 Svega stoke za žrtvu paljenicu dvanaest telaca, dan donese knez sinova Venijaminovih Avidan sin dvanaest ovnova, dvanaest jaganjaca od godine Gadeonijev; 61 Prilog njegov bješe: jedna zdjela s darom svojim, i jaraca dvanaest za grijeh; 88 srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna A svega stoke za žrtvu zahvalnu dvadeset i èetiri od sedamdeset sikala, po siklu svetom, oboje puno vola, šezdeset ovnova, šezdeset jaraca, šezdeset bijelog brašna pomiješana s uljem za dar; 62 Jedna jaganjaca od godine. To bi prilog da se posveti oltar, kadionica zlatna od deset sikala puna kada; 63 pošto bi pomazan. 89 I kad Mojsije ulažaše u šator Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za od sastanka da govori pred Bogom, tada èujaše glas žrtvu paljenicu; 64 Jedan jarac za grijeh; 65 A za gdje mu govori sa zaklopca što bješe na kovèegu od žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, svjedoèanstva između dva heruvima; i govoraše mu. pet jaganjaca od godine. To bi prilog Avidana sina 8 I reèee Gospod Mojsiju govoreæi: 2 Kaži Aron Gadeonijeva. 66 Deseti dan donese knez sinova i reci mu: kad zapališ žiške, sedam žižaka neka Danovijeh Ahijezer sin Amisadajev; 67 Prilog njegov svjetli sprijed na svijetnjaku. 3 I uèini Aron tako, i bješe: jedna zdjela srebrna od sto i trideset sikala, jedna èaša srebrna od sedamdeset sikala, po siklu zapali žiške da svijetle sprijed na svijetnjaku, kao što svetom, oboje puno bijelog brašna pomiješana s Gospod zapovjedi Mojsiju. 4 A svijetnjak bješe skovan

od zlata, i stupac mu i cvijeće skovano; po prilici koju mjeseca, govoreći: 2 Neka slave sinovi Izraelijevi pokaza Gospod Mojsiju tako bješe načinio svijetnjak. pashu u određeno vrijeme. 3 Ēetrnaestoga dana 5 Još reče Gospod Mojsiju govoreći: 6 Uzmi Levite ovoga mjeseca uveće slavite je u određeno vrijeme, između sinova Izraelijevih, i očisti ih. 7 A učini im po svijem zakonima i po svijem uredbama njezinim ovo da ih očistiš: pokropi ih vodom očišćenja, a oni slavite je. 4 I reče Mojsije sinovima Izraelijevijem neka obriju sve tijelo svoje i operu haljine svoje, i da slave pashu. 5 I slaviš pashu prvoga mjeseca očistiaće se. 8 Potom neka uzmu tele s darom uz ēetrnaestoga dana uveće u pustinji Sinajskoj; kako njega, bijelim brašnom pomiješanim s uljem; i drugo bješe Gospod zapovijedio Mojsiju, sve onako učiniš tele uzmi za grijeh. 9 Pa dovedi Levite pred šator od sinova Izraelijevi. 6 A bijahu neki koji se oskvriši o sastanka, i sazovi sav zbor sinova Izraelijevih. 10 mrtvaca te ne mogahu slaviti pashe onaj dan; i dođoše I dovedi Levite pred Gospoda, i neka metnu sinovi isti dan pred Mojsija i pred Arona; 7 I rekoše mu ljudi Izraelijevi ruke svoje na Levite. 11 I Aron neka prinese oni: mi smo nečisti od mrtvaca; zašto da nam nije Levite Gospodu za prinos od sinova Izraelijevih da slobodno prinijeti žrtvu Gospodu u vrijeme zajedno sa vrše službu Gospodu. 12 A Leviti neka metnu ruke sinovima Izraelijevim? 8 A Mojsije im reče: stanite da svoje na glave teocima, pa prinеси jedno tele za grijeh ēuem Šta æe zapovijediti Gospod za vas. 9 A Gospod a drugo na žrtvu paljenicu Gospodu da se očiste reče Mojsiju govoreći: 10 Kaži sinovima Izraelijevijem Leviti. 13 I postavi Levite pred Aronom i sinovima i reci: ko bi bio nečist od mrtvaca ili bi bio na dalnjem njegovijem, i prinеси ih za prinos Gospodu. 14 I odvoj putu između vas ili između vašega natražja, neka slavi Levite između sinova Izraelijevih da budu moji Leviti. pashu Gospodu, 11 Drugoga mjeseca ēetrnaestoga 15 A poslije neka dođu Leviti da služe u šatoru od dana uveće neka je slave, s prijesnjem hlebom i s sastanka, kad ih očistiš i prineseš za prinos. 16 gorkim zeljem neka je jedu. 12 Neka ne ostavljaju Jer su meni dani između sinova Izraelijevih; za sve od nje ništa do jutra, i kosti da joj ne prelome, po što otvora matericu, za sve prvence između sinova svemu zakonu za pashu neka je slave. 13 A ko je ēist Izraelijevih uzeh njih. 17 Jer je moj svaki prvenac i nije na putu, pa bi propustio slaviti pashu, da se među sinovima Izraelijevijem i od ljudi i od stoke; istrijebi duša ona iz naroda svojega, jer ne prinese onaj dan kad pobih sve prvence u zemlji Misirskoj, Gospodu žrtve na vrijeme, grijeh svoj neka nosi onaj posvetio sam ih sebi. 18 A Levite uzeh za sve prvence ēovjek. 14 I ako bi među vama živio stranac i slavio bi sinova Izraelijevih. 19 I dadoh Levite na dar Aronu i pashu Gospodu, po zakonu i uredbi za pashu neka je sinovima njegovijem između sinova Izraelijevih, da slavi; a zakon da vam je jednak i strancu i onomu ko služe mjesto sinova Izraelijevih u šatoru od sastanka, se rodio u zemlji. 15 A u koji dan bi podignut šator, i da budu otkup za sinove Izraeljeve, da ne bi dolazio pokri oblak šator nad naslonom od svjedočanstva; a pomor na sinove Izraeljeve, kad bi pristupali k svetinji uveće bješe nad šatorom kao organj do jutra. 16 Tako sinovi Izraeljevi. 20 I učini Mojsije i Aron i sav zbor bijaše jednako: oblak ga zaklanjaše, ali noæu bijaše sinova Izraelijevih Levitima sve što zapovijedi Gospod kao organj. 17 I kad bi se oblak podigao iznad šatora, Mojsiju za Levite, tako im učiniše sinovi Izraeljevi. 21 tada polažahu sinovi Izraeljevi, a gdje bi stao oblak, I očistiš se Leviti, i oprase haljine svoje, i prinese ondje se ustavljuju sinovi Izraeljevi. 18 Po zapovijesti ih Aron za prinos pred Gospodom, i očisti ih Aron Gospodnjog polažaju sinovi Izraeljevi, i po zapovijesti da bi bili ēisti. 22 I onda tek pristupiše Leviti da vrše Gospodnjog ustavljuju se; dokle god stajaše oblak službu svoju u šatoru od sastanka pred Aronom i nad šatorom, oni stajahu u okolu, 19 I kad oblak pred sinovima njegovijem; kao što zapovijedi Gospod dugo stajaše nad šatorom, tada svršivahu sinovi Mojsiju za Levite, tako im učiniše. 23 I opet reče Izraeljevi što treba svršivati Gospodu i ne polažahu. Gospod Mojsiju govoreći: 24 I ovo je za Levite: od 20 I kad oblak bijaše nad šatorom malo dana, po dvadeset i pet godina i više neka stupaju u službu zapovijesti Gospodnjog stajahu u okolu i po zapovijesti da služe u šatoru od sastanka. 25 A kad kome bude Gospodnjog polažahu. 21 Kad bi pak oblak stajao pedeset godina, neka izlazi iz te službe i više neka od većera do jutra, a ujutru bi se podigao oblak, ne služi. 26 Ali neka služi braæi svojoj u šatoru od tada polažahu; bilo danju ili noæu, kad bi se oblak sastanka radeæi što treba raditi, a sam neka ne vrši podigao, oni polažahu. 22 Ako li bi dva dana ili mjesec godinu oblak stajao nad šatorom, stajahu u okolu sinovi Izraeljevi i ne polažahu, a kako bi se podigao, oni polažahu. 23 Po zapovijesti Gospodnjog stajahu u oko, i po zapovijesti Gospodnjog polažahu; i

9 Još reče Gospod Mojsiju u pustinji Sinajskoj druge godine po izlasku njihovu iz zemlje Misirske prvoga

svršivahu što treba svršivati Gospodu, kao što bješe zapovjedio Gospod preko Mojsija.

10 Još reče Gospod Mojsiju govoreći: **2** Nađini sebi dvije trube od srebra, kovane da budu; njima æeš sazivati zbor i zapovijedati da polazi vojska. **3** Kad obje zatrube, tada neka se skuplja k tebi sav zbor na vrata šatora od sastanka. **4** A kad jedna zatrubi, tada neka se skupljaju k tebi knezovi, glavari od tisuæa Izrailjevih. **5** A kad zatrubite potresajuæi, tada neka se kreæe oko koji leži prema istoku. **6** A kad zatrubite drugi put potresajuæi, onda neka se kreæe oko koji je prema jugu; potresajuæi neka se trubi kad treba da pođu. **7** A kad sazivate zbor, trubite, ali ne potresajuæi. **8** A neka trube u trube sinovi Aronovi sveštenici; to da vam je uredba vjeèena od koljena do koljena. **9** I kad poðete na vojsku u zemlji svojoj na neprijatelja koji udari na vas, trubite u trube potresajuæi; i Gospod Bog vaš opomenuæe vas se, i saèuvaaæete se od neprijatelja svojih. **10** Tako i u dan veselja svojega i na praznike svoje i poèetke mjeseca svojih trubite u trube prinoseæi žrtve svoje paljenice i žrtve svoje zahvalne, i biæe vam spomen pred Bogom vašim. Ja sam Gospod Bog vaš. **11** I u dvadeseti dan drugoga mjeseca druge godine podiže se oblak iznad šatora od svjedoèanstva. **12** I poðoðe sinovi Izrailjevi svojim redom iz pustinje Sinajske, i ustavi se oblak u pustinji Faranskoj. **13** Tako poðoðe prvi put, kao što Gospod zapovjedi preko Mojsija. **14** I poðe naprijed zastava vojske sinova Judinjeh u èetama svojim; i nad vojskom njihovom bješe Nason sin Aminadavov; **15** A nad vojskom plemena sinova Isaharovih Natanailo sin Sogarov; **16** A nad vojskom plemena sinova Zavulonovih Elijav sin Helonov. **17** I složiše šator, pa poðoðe sinovi Girsonovi i sinovi Merarjevi noseæi šator. **18** Potom poðe zastava vojske sinova Ruvimovih u èetama svojim, a nad njihovom vojskom bješe Elisur sin Sedijurov, **19** A nad vojskom plemena sinova Simeunovih Salamilo sin Surisadajev, **20** A nad vojskom plemena sinova Gadovijeh Elisaf sin Raguilov. **21** I poðoðe sinovi Katovi noseæi svetinju, da bi oni podigli šator dokle ovi doðu. **22** Potom poðe zastava vojske sinova Jefremovih u èetama svojim, a nad vojskom njihovom bješe Elisama sin Emijudov, **23** A nad vojskom plemena sinova Manasijnih Gamalilo sin Fadasurov, **24** A nad vojskom plemena sinova Venijaminovih Avidan sin Gadeonijev. **25** Najposlje poðe zastava vojske sinova Danovih u èetama svojim, zadnja vojska, i nad vojskom njihovom bješe Ahijezer sin Amisadajev, **26**

A nad vojskom plemena sinova Asirovih Fagailo sin Ehranov, **27** A nad vojskom plemena sinova Neftalmovih Ahirej sin Enanov. **28** Tijem redom poðoðe sinovi Izrailjevi u èetama svojim, i tako iðahu. **29** A Mojsije reče Jovavu sinu Raguilovu Madijaninu, tastu svojemu: idemo na mjesto za koje reče Gospod: vama æeu ga dati. Hajde s nama, i dobro æemo ti uèiniti, jer je Gospod obeæao Izrailju mnogo dobra. **30** A on mu reče: neæeu iæi, nego idem u svoju zemlju i u rod svoj. **31** A Mojsije reče: nemoj nas ostaviti, jer znað mjeseta u pustinji gdje bismo mogli stajati, pa nam budi voð. **32** I ako poðeš s nama, kad doðe dobro koje æe nam uèiniti Gospod, uèiniæemo ti dobro. **33** I tako poðoðe od gore Gospodnje, i iðahu tri dana, i kovèeg zavjeta Gospodnjega iðaše pred njima tri dana tražeæi mjesto gdje bi poèinuli. **34** I oblak Gospodnji bješe nad njima svaki dan kad polažahu s mjesata, gdje bijahu u okolu. **35** I kad polažaše kovèeg, govoraše Mojsije: ustani Gospode, i neka se razaspuni neprijatelji tvoji, i neka bješe ispred tebe koji mrze na te. **36** A kad se ustavljaše, govoraše: uvrati se, Gospode, k mnoštvu tisuæa Izrailjevih.

11 Poslje stade se tužiti narod da mu je teško; a to ne bi po volji Gospodu; i kad Gospod èu, razgnjevi se; i raspali se na njih organj Gospodnji, i sažeže krajnje u okolu. **2** Tada zavapi narod k Mojsiju, a Mojsije se pomoli Gospodu, i ugasi se organj. **3** I prozva se ono mjesto Tavera, jer se raspali na njih organj Gospodnji. **4** A svjetina što bijaše meðu njima, bješe vrlo lakoma, te i sinovi Izrailjevi stadoše plakati govoreæi: ko æe nas nahraniti mesa? **5** Opomenusmo se riba što jeðasmo u Misiru zabadava, i krastavaca i dinja i luka crnoga i bijelog. **6** A sada posahnu duša naša, nema ništa osim mane pred oèima našima. **7** A mana bješe kao sjeme korijandrova, a boja mu bješe kao boja u bdela. **8** I izlažaše narod, te kupljahu, i meljahu na žrvnjima ili tucahu u stupama, i kuhanu u kotlu, ili miješahu pogaæe; a kus joj bijaše kao kus od novoga ulja. **9** I kad padaše rosa po okolu noæeu, padaše s njom i mana. **10** I èu Mojsije gdje narod plaæe u porodicama svojim, svaki na vratima od šatora svojega; i Gospod se razgnjevi vrlo, i Mojsiju bi teško. **11** Pa reče Mojsije Gospodu: zašto uèini tako zlo sluzi svojemu? i zašto ne naðoh milosti pred tobom, nego metnu na me teret svega naroda ovoga? **12** Eda li ja zaæeh sav ovaj narod? eda li ga ja rodih, kad mi kažeš: iznesi ga u naruèju svojem, kao što nosi dojilja dijete, u onu zemlju za koju si se zakleo ocima njihovim. **13** Otkuda meni mesa da dam svemu ovom narodu?

jer plaèu preda mnom govoreæi: daj nam mesa da Gospod se razgnjevi na narod, i udari Gospod narod jedemo. **14** Ne mogu ja sam nositi svega naroda pomerom vrlo velikim. **34** I prozva se ono mjesto ovoga, jer je teško za mene. **15** Ako æeš tako èiniti sa mnom, ubij me bolje, ako sam našao milost pred polakomio. **35** I poðe narod od Kivrot-Atave u Asiro, i tobom, da ne gledam zla svojega. **16** A Gospod stadoše u Asirotu.

reèe Mojsiju: saberi mi sedamdeset ljudi izmeðu starješina Izrailjevih, koje znaš da su starješine narodu i upravitelji njegovi, i dovedi ih k šatoru od sastanka, neka onđe stanu s tobom. **17** Tada æeu siæ i govoriti onđe s tobom, i uezæu od duha koji je na tebi i metnuæu na njih, da nose s tobom teret narodni i da ne nosiš ti sam. **18** A narodu reci: pripravite se za sjutra da jedete mesa, jer plakaste da Gospod èu, i rekoste: ko æe nas nahraniti mesa? jer nam dobro bijaše u Misiru. Daæe vam dakle Gospod mesa i ješæete. **19** Neæete jesti jedan dan, ni dva dana, ni pet dana, ni deset dana, ni dvadeset dana; **20** Nego cio mjesec dana, dokle vam na nos ne udari i ne ogadi vam se, zato što odbaciste Gospoda koji je meðu vama i plakaste pred njim govoreæi: zašto izidosmo iz Misira? **21** A Mojsije reèe: šest stotina tisuæa pješaka ima naroda, u kojem sam, pa ti kažeš: daæu im mesa da jedu cio mjesec dana. **22** Eda li æe im se poklati ovce i goveda da im dostane? ili æe im se pokupiti sve ribe morske da im bude dosta? **23** A Gospod reèe Mojsiju: zar ruka Gospodnja neæe biti dovoljna? Vidjeæeš hoæe li biti što ti rekoh ili neæe. **24** I Mojsije izide i reèe narodu rijeèi Gospodnje; i sabra sedamdeset ljudi izmeðu starješina narodnih, i postavi ih oko šatora. **25** I Gospod siðe u oblaku, i govorí k njemu, i uvezhi od duha koji bješe na njemu metnu na onijeh sedamdeset ljudi starješina; i kad duh doðe na njih, prorokovahu, ali više nikad. **26** A dva èovjeka ostaše u okolu, jednom bješe ime Eldad, a drugom Modad, na koje doðe duh, jer i oni bijahu zapisani ali ne doðoše k šatoru, i stadoše prorokovati u okolu. **27** I dotrëa momak, te javi Mojsiju govoreæi: Eldad i Modad prorokuju u okolu. **28** A Isus sin Navin, sluga Mojsijev, jedan od momaka njegovijeh, reèe govoreæi: Mojsije gospodaru moj, zabrani im. **29** A Mojsije mu odgovori: zar zavidиш mene radi? kamo da sav narod Gospodnji postanu proroci i da Gospod pusti duh svoj na njih! **30** Potom se vrati Mojsije u oko sa starješinama Izrailjevijem. **31** Tada se podiže vjetar od Gospoda, i potjera od mora prepelice, i razasu ih po okolu, na dan hoda odovuda i na dan hoda odonuda oko okola, na dva laka od zemlje. **32** I ustavši narod vas onaj dan i svu noæ i vas drugi dan kupljaše prepelice: i ko nakupi najmanje nakupi deset gomora; i povješaše ih sebi redom oko okola. **33** Ali meso još im bijaše u Zubima, jošte ga ne pojedoše, a

Gospod se razgnjevi na narod, i udari Gospod narod Kivrot-Atava jer onđe ukopaše narod koji se bješe polakomio. **35** I poðe narod od Kivrot-Atave u Asiro, i stadoše u Asirotu.

12 I stadoše vikati Marija i Aron na Mojsija radi žene Madijanke, kojom se oženi, jer se oženi Madijankom. **2** I rekoše: zar je samo preko Mojsija govorio Gospod? nije li govorio i preko nas? I to èu Gospod. **3** A Mojsije bješe èovjek vrlo krotak mimo sve ljude na zemlji. **4** I odmah reèe Gospod Mojsiju i Aron i Mariji: doðite vas troje u šator od sastanka. I otidoše njih troje. **5** Tada siðe Gospod u stupu od oblaka, i stade na vratima od šatora. I viknu Arona i Mariju, i doðoše oboje. **6** I reèe im: èujte sada rijeèi moje: prorok kad je meðu vama, ja æeu mu se Gospod javljati u utvari i govoræu s njim u snu. **7** Ali nije taki moj sluga Mojsije, koji je vjeran u svem domu mojem. **8** Njemu govorim iz usta k ustima, i on me gleda doista, a ne u tami niti u kakvoj prilici Gospodnjoj. Kako se dakle ne pobojaste vikati na slugu mojega, na Mojsija? **9** I gnjev se Gospodnji raspali na njih, i on otide. **10** I oblak se podiže sa šatora; i gle, Marija bješe gubava, bijela kao snijeg. I Aron pogleda Mariju, a ona gubava. **11** Tada reèe Aron Mojsiju: gospodaru, molim te, ne meæi na nas grijeha ovoga, jer ludo uèinismo i zgriješimo. **12** Nemoj da ova bude kao mrtno dijete, kojemu je meso pola trulo kad izlazi iz utrobe matere svoje. **13** I vapi Mojsije ka Gospodu govoreæi: Bože, molim ti se, iscijeli je. **14** A Gospod odgovori Mojsiju: da joj je otac njezin pljunuo u lice, ne bi li se stidjela sedam dana? Neka bude odluèena sedam dana izvan okola, a poslije neka bude opet primljena. **15** Tako bi Marija odluèena izvan okola sedam dana; i narod ne poðe odande dokle Marija ne bi opet primljena. **16** A potom poðe narod od Asirota, i stadoše u pustinji Faranskoj.

13 I Gospod reèe Mojsiju govoreæi: **2** Pošli ljudе da uhode zemlju Hanansku, koju æeu dati sinovima Izrailjevijem; po jednoga èovjeka od svakoga plemena otaca njihovijeh pošljite, sve glavare izmeðu njih. **3** I posla ih Mojsije iz pustinje Faranske po zapovijesti Gospodnjoj; i svi ljudi bjehu glavari sinova Izrailjevijeh. **4** A ovo su im imena: od plemena Ruvimova Samuilo sin Zahurov; **5** Od plemena Simeunova Safat sin Surin; **6** Od plemena Judina Halev sin Jefonijin; **7** Od plemena Isaharova Igal sin Josifov; **8** Od plemena Jefremova Avsije sin Navin; **9** Od plemena Venijaminova Faltije sin Rafujev; **10** Od plemena Zavulonova Gudilo sin Sudin; **11** Od plemena

Josifova, od plemena Manasijina Gadije sin Susin; da smo pomrli u zemlji Misirskoj ili da pomremo u 12 Od plemena Danova Amilo sin Gamalin; 13 Od ovoj pustinji! 3 Zašto nas vodi Gospod u tu zemlju plemena Asirova Satur sin Mihailov; 14 Od plemena da izginemo od maëa, žene naše i djeca naša da Neftalimova Navija sin Savin; 15 Od plemena Gadova postanu roblje? Nije li bolje da se vratimo u Misir? 4 Gudilo sin Mahilov. 16 To su imena ljudima koje posla I rekoše među sobom: da postavimo starješinu, pa Mojsije da uhode zemlju. I nazvaa Mojsije Avsija sina da se vratimo u Misir. 5 Tada Mojsije i Aron padoše Navina Isus. 17 I šaljuæi ih Mojsije da uhode zemlju nièice pred svijem zborom sinova Izrailjevih. 6 A Hanansku reèe im: idite ovuda na jug, pa izidite na Isus sin Navin i Halev sin Jefonijin između onijeh što goru; 18 I vidite zemlju kakva je i kakav narod živi uhodiše zemlju, razdriješe hajline svoje, 7 I rekoše u njoj, je li jak ili slab, je li mali ili velik; 19 I kakva svemu zboru sinova Izrailjevih govoreæi: zemlja je zemlja u kojoj živi, je li dobra ili rðava; i kakva su koju proðosmo i uhodismo, vrlo je dobra zemlja. mjesta u kojima živi, eda li pod šatorima ili u tvrdim 8 Ako smo mili Gospodu, on æe nas odvesti u tu gradovima; 20 I kakva je sama zemlja, je li rodna ili zemlju, i daæe nam je; a to je zemlja u kojoj teèe nerodna, ima li u njoj drveta ili nema; budite slobodni, mlijeko i med. 9 Samo se ne odmeæite Gospoda, i i uzmite roda one zemlje. A tada bješe vrijeme prvom ne bojte se naroda one zemlje; jer ih možemo pojesti; groždu. 21 I otišavši uhodiše zemlju od pustinje otstupio je od njih zaklon njihov, a s nama je Gospod, Sinske do Reova kako se ide u Emat. 22 I idoše ne bojte ih se. 10 Tada reèe sav zbor da ih pobiju na jug, i doðoše do Hevrona, gdje bijahu Ahiman kamenjem; ali se pokaza slava Gospodnja svijem i Sesije i Teliman, sinovi Enakovi. A Hevron bješe sinovima Izrailjevijem u šatoru od sastanka. 11 I reèe sazidan na sedam godina prije Soana Misirskoga. 23 Gospod Mojsiju: dokle æe me vrijeðati taj narod? kad Potom doðoše do potoka Eshola, i ondje otsjekoše li æe mi vjerovati poslije tolikih znaka što sam uèinio lozu s grozdom jednjem, i ponesoše ga dvojica na među njima? 12 Udaræeu ga pomorom, i rasuæeu ga; moci; tako i šipaka i smokava. 24 I prozva se ono a od tebe æe uèiniti narod velik i jaëi od ovoga. 13 A mjesto potok Eshol od grozda, koji ondje otsjekoše Mojsije reèe Gospodu: ali æe èuti Misirci, između sinovi Izrailjevi. 25 I poslije èetrtdeset dana vratise kojih si izveo ovaj narod silom svojom, 14 I reæi æe s se iz zemlje koju uhodiše. 26 I vrativši se doðoše k ljudima ove zemlje, koji su èuli da si ti, Gospode, bio Mojsiju i Aronu i ka svemu zboru sinova Izrailjevih usred naroda i da si se oèima viðao, Gospode, i oblak u pustinju Faransku, u Kadis; i pripovjediše njima i tvoj da je stajao nad njima, i u stupu od oblaka da si svemu zboru stvar, i pokazaše im rod one zemlje. 27 išao pred njima danju i u stupu ognjenom noæeu; 15 I pripovijedajuæi im rekoše: idosmo u zemlju u koju si Pa kad pobješ ovaj narod, sve do jednoga, gorovræe nas poslao; doista teèe u njoj mlijeko i med, i evo narodi, koji su èuli pripovijest o tebi, gorovræe: 16 Nije roda njezina. 28 Ali je jak narod koji živi u onoj zemlji, mogao Gospod dovesti naroda ovoga u zemlju koju i gradovi su im tvrdi i vrlo veliki; a vidjesmo ondje i im je sa zakletvom obeæao, zato ih pobi u pustinji. sinove Enakove. 29 Amalik živi na južnoj strani; a 17 Neka se dakle proslavi sila Gospodnja, kao što Heteji i Jevuseji i Amoreji žive u planini, a Hananeji si rekao gorovræe: 18 Gospod dugo èeka i obilan žive na moru i na Jordanu. 30 A Halev utišavaše je miloæeu, prašta bezakonje i grijeh, ali ne pravda narod pred Mojsijem; i gorovræe: hajde da idemo krivoga, nego pohodi bezakonje otaèko na sinovima da je uzmemeo, jer je možemo pokoriti. 31 Ali drugi do treæega i èetvrtnoga koljena. 19 Oprosti bezakonje ljudi koji idoše s njim gorovrahu: ne možemo iæi na ovomu narodu radi velike milosti svoje, kao što si onaj narod, jer je jaëi od nas. 32 I prosuše zao glas praštao narodu ovomu od Misira dovde. 20 A Gospod o zemlji koju uhodiše među sinovima Izrailjevijem reèe: praštam po rijeëi twojoj. 21 Ali tako ja živ bio, i gorovræe: zemlja koju proðosmo i uhodismo zemlja tako sva zemlja bila puna slave Gospodnje, 22 Ti ljudi je koja proždire svoje stanovnike, i sav narod koji koji vidješe slavu moju i znake moje što sam uèinio u vidjesmo u njoj jesu ljudi vrlo veliki. 33 Vidjesmo ondje Misiri i u ovoj pustinji, i kušaše me veæ deset puta, i divove, sinove Enakove, roda divovskoga, i èinjasa i ne poslušaše rijeëi moje, 23 Neæe vidjeti zemlje nam se da smo prema njima kao skakavci, taki se i koju sa zakletvom obeæeah ocima njihovijem, neæe njima èinjasma.

14 Tada se podiže sav zbor i stade vikati, i narod plakaše onu noæe. 2 I vikahu na Mojsija i na Arona svi sinovi Izrailjevi; i sav zbor reèe im: kamo

natrag, i idite u pustinju k Crvenom Moru. **26** Još reče bijeloga brašna pomiješana s èetvrtinom ina ulja. **5** I Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: **27** Dokle æe taj zli vina èetvrt ina za naljev donesi uz žrtvu paljenicu zbor vikati na me? Èuo sam viku sinova Izrailjevih, ili uz drugu žrtvu, na svako jagnje. **6** A uz ovna kojom vièu na me. **28** Kaži im: tako ja živ bio, kaže donesi dar, dvije desetine bijelog brašna pomiješana Gospod, uèiniæeu vam onako kako ste gororili i ja s treæinom ina ulja, **7** I vina za naljev treæinu ina èuh. **29** U ovoj æe pustinji popadati mrtva tjelesa prinijeæeš za miris ugodni Gospodu. **8** A kad prinosiš vaša, i svi između vas koji su izbrojeni u svem broju tele na žrtvu paljenicu ili na žrtvu radi zavjeta ili na vašem od dvadeset godina i više, koji vikaste na me, žrtvu zahvalnu Gospodu, **9** Onda neka se doneše uz **30** Neæete uæi u zemlju, za koju podigav ruku svoju tele dar, tri desetine efe bijelog brašna pomiješana zakleh se da æeu vas naseliti u njoj, osim Haleva sina s po ina ulja, **10** I vina donesi za naljev po ina; Jefonijina i Isusa sina Navina. **31** A djecu vašu, za to je žrtva ognjena za miris ugodni Gospodu. **11** koju rekoste da æe postati robije, njih æeu odvesti, Tako neka bude uza svakoga vola i uza svakoga i oni æe poznati zemlju za koju vi ne marite. **32** A ovna i uza svako žvinèe između ovaca ili koza. **12** vaša tjelesa mrtva æe popadati u ovoj pustinji. **33** A Prema broju koliko prinesete, uèinite tako uza svako, djeca vaša biæe pastiri po pustinji èetrdeset godina, i koliko ih bude. **13** Svaki domorodac tako neka èini nosiæe kar za preljube vaše, dokle ne ispropadaju prinoseæi žrtvu paljenicu za miris ugodni Gospodu. tjelesa vaša u pustinji. **34** Po broju dana, za koje **14** Tako ako bude meðu vama i došljak ili ko bi se uhodiste zemlju, èetrdeset dana, na svaki dan po bavio meðu vama, pa bi prinožio žrtvu ognjenu za miris godinu, nosiæete grijeho svoje, èetrdeset godina, i ugodni Gospodu, neka èini onako kako vi èinite. **15** poznaæete da sam prekinuo s vama. **35** Ja Gospod Zbore! vama i došljaku koji je meðu vama jedan da je rekoh, i tako æeu uèiniti svemu tom zboru zlomu, koji zakon, zakon vjeæan od koljena na koljeno; došljak se sabrao na me: u pustinji æe propasti i tu pomrijeti. æe biti kao i vi pred Gospodom. **16** Jedan zakon i **36** A ljudi koje bješe poslao Mojsije da uhode zemlju, jedna uredba da bude vama i došljaku, koji je meðu i koji vrativši se pobuniše sav zbor da vièe na nj, vama. **17** Još reče Gospod Mojsiju govoreæi: **18** prosuviš zao glas o zemlji, **37** Ti ljudi, koji prosuviše zao Kaži sinovima Izrailjevijem i reci im: kad doðete u glas o zemlji, pomriješe od pomora pred Gospodom; zemlju, u koju æeu vas ja odvesti, **19** Pa stanete jesti **38** A Isus sin Navin i Halev sin Jefonijin ostaše živi hljeb one zemlje, tada prinesite prinos Gospodu. **20** između ljudi koji su išli da uhode zemlju. **39** I Mojsije Od prvina tijesta svojega prinosite u prinos kolaè, kaza sve ove rijeèi svijem sinovima Izrailjevijem, i kao prinos od gumna tako ga prinosite. **21** Od prvina narod plaka veoma. **40** A sjutradan ustavši poðoše tijesta svojega dajte Gospodu prinos od koljena do navrh gore, i rekoše: evo nas, idemo na mjesto za koljena. **22** A kad biste pogriješili, te ne biste uèinili koje je gororio Gospod, jer zgriješimo. **41** Ali Mojsije svijeh ovijeh zapovijesti, koje kaza Gospod Mojsiju, reče: zašto prestupate zapovijest Gospodnju? Od **23** Sve što vam je zapovjedio Gospod preko Mojsija, toga neæee biti ništa. **42** Ne idite gore, jer Gospod od dana kad zapovjedi Gospod i poslije od koljena nije meðu vama; nemojte da vas pobiju neprijatelji do koljena, **24** Ako se bude uèinilo pogriješkom, da vaši. **43** Jer je Amalik i Hananej tamо pred vama, i zbor ne zna, onda sav zbor neka prinese na žrtvu izginuæete od maèa, jer odustaviste Gospoda, pa paljenicu za miris ugodni Gospodu tele s darom neæee ni Gospod biti s vama. **44** Ali oni ipak navalile njegovijem i s naljevom njegovijem po uredbi, i jedno da idu navrh gore; ali kovèeg zavjeta Gospodnjega i jare na žrtvu za grijehe. **25** I sveštenik neka oèisti Mojsije ne izaðoše iz okola. **45** Tada siðe Amalik i sav zbor sinova Izrailjevih, i oprostiaæe im se, jer je Hananej, koji življahu u onoj gori, i razbiše ih i bacise pogriješka i oni donesoše pred Gospoda svoj prinos za žrtvu ognjenu Gospodu i prinos za grijehe svoj radi pogriješke svoje. **26** Oprostiaæe se svemu zboru sinova Izrailjevih i došljaku koji se bavi meðu njima, jer je pogriješka svega naroda. **27** Ako li jedna duša zgriješi ne znajuæi, neka prinese kozu od godine na žrtvu za grijehe. **28** I sveštenik neka oèisti dušu koja bude zgriješila ne znajuæi pred Gospodom, i kad je oèisti oprostiaæe joj se. **29** I za roðenoga u zemlji sinova Izrailjevih i za došljaka, koji se bavi meðu vama, jedan zakon da bude kad ko zgriješi ne

15 Opet reče Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Reci sinovima Izrailjevijem i kaži im: kad doðete u zemlju gdje æete nastavati, koju æeu vam ja dati, **3** I stanete prinositi žrtvu ognjenu Gospodu, žrtvu paljenicu ili žrtvu zavjeta radi ili od drage volje, ili o praznicima svojim, gotoveæi miris ugodni Gospodu od krupne ili od sitne stoke, **4** Tada ko prinese prinos svoj Gospodu, neka doneše uza nj dar, desetinu efe

radi pogriješke svoje. **26** Oprostiaæe se svemu zboru sinova Izrailjevih i došljaku koji se bavi meðu njima, jer je pogriješka svega naroda. **27** Ako li jedna duša zgriješi ne znajuæi, neka prinese kozu od godine na žrtvu za grijehe. **28** I sveštenik neka oèisti dušu koja bude zgriješila ne znajuæi pred Gospodom, i kad je oèisti oprostiaæe joj se. **29** I za roðenoga u zemlji sinova Izrailjevih i za došljaka, koji se bavi meðu vama, jedan zakon da bude kad ko zgriješi ne

znaјuæi. **30** Ali ko od sile zgriješi između rođenijeh u zemlji ili između došljaka, on ruži Gospoda; neka se istrijebi ona duša iz naroda svojega. **31** Jer prezre rijeè Gospodnju, i zapovijest njegovu pogazi; neka se istrijebi ona duša; bezakonje je njezino na njoj. **32** A kad bijahu sinovi Izrailjevi u pustinji, naðoše jednoga gdje kupi drva u subotu. **33** I koji ga naðoše gdje kupi drva, dovedoše ga k Mojsiju i k Aronu i ka svemu zboru. **34** I metnuše ga pod stražu, jer ne bješe kazano šta æe se èiniti s njim. **35** A Gospod reèe Mojsiju: neka se pogubi taj èovjek; neka ga zaspere kamenjem sav zbor iza okola. **36** I sav zbor izvede ga iza okola i zasuše ga kamenjem, i umrije, kao što zapovjedi Gospod Mojsiju. **37** Jos reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **38** Reci sinovima Izrailjevijem i ih opominjete svijeh zapovijesti Gospodnjih i tvorite i tvorite sve zapovijesti moje, i budete sveti Bogu svojemu. **41** Ja sam Gospod Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje Misirske, da vam budem Bog. Ja sam Gospod Bog vaš.

da dozovu Datana i Airona sinove Elijavove. A oni odgovoriše: neæemo da idemo. **13** Malo li je što si nas izveo iz zemlje u kojoj teèe mlijeko i med da nas pobiješ u ovoj pustinji, nego još hoæeš da vladaš nad nama? **14** Jesi li nas odveo u zemlju gdje teèe mlijeko i med? i jesli nam dao da imamo njiva i vinograda? hoæeš li oèi ovijem ljudima da iskopaš? Neæemo da idemo. **15** Tada se rasrdi Mojsije vrlo, i reèe Gospodu: nemoj pogledati na dar njihov; nijednoga magarca nijesam uzeo od njih, niti sam kome od njih uèinio kakoga zla. **16** Potom reèe Mojsije Koreju: ti i svi twoji stanite sjutra pred Gospodom, ti i oni i Aron. **17** I uzmitte svaki svoju kadionicu, i metnite u njih kada, i stanite pred Gospodom svaki sa svojom kadionicom, Mojsiju govoreæi: **18** Reci sinovima Izrailjevijem i dyjesti i pedeset kadionica, i ti i Aron, svaki sa svojom kadionicom. **19** I uzeše svaki svoju kadionicu, i metnuvi u njih ognja metnuše u njih kada, i stadoše na vrata šatora od sastanka s Mojsijem i Aronom. **20** I reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: **21** Odvojite se iz toga zabora, da ih odmah satrem. **22** A oni padoše nièice i rekoše: Bože, Bože duhovima i svakom tijelu! ovaj jedan zgriješio, i na sav li æeš se zbor gnjeti? **23** Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

16 A Korej sin Isara sina Kata sina Levijeva, i
Datan i Airon sinovi Elijavovi, i Avnan sin
Faleta sina Ruvimova pobuniše se, **2** I ustaše na
Mojsija, i s njima dvjeta i pedeset ljudi između sinova
Izrailjevih, glavara narodnijeh, koji se sazivahu na
zbor i bijahu ljudi znatni. **3** I skupiše se na Mojsija i
na Arona, i rekoše im: dosta nek vam je; sav ovaj
narod, svi su sveti, i među njima je Gospod; zašto
se vi podižete nad zborom Gospodnjim? **4** Kad to
eu Mojsije, pade ničice. **5** Potom reče Koreju i svoj
družini njegovogovoreæi: sutra æe pokazati Gospod
ko je njegov, i ko je svet, i koga je pustio k sebi,
jer koga je izabrao onoga æe pustiti k sebi. **6** Ovo
uèinite: uzmitte kadionice, Korej sa svom družinom
svojom. **7** I metnите sutra u njih ognja i metnite u njih
kada pred Gospodom, i koga izbere Gospod onaj
æe biti svet. Dosta nek vam je, sinovi Levijevi! **8**
I reče Mojsije Koreju: èujte sinovi Levijevi! **9** Malo
li vam je što vas je Bog Izraeljev odvojio od zbora
Izraeljeva pustivši vas k sebi da vršite službu u šatoru
Gospodnjem i da stojite pred zborom i služite za nj?
10 Pustio je k sebi tebe i svu braæeu twoju, sinove
Levijeve, s tobom, a vi tražite još i sveštenstvo? **11**
Zato ti i sva družina tvoja skupiste se na Gospoda.
Jer Aron Šta je da vièete na nj? **12** I posla Mojsije

da dozovu Datana i Airona sinove Elijavove. A oni odgovoriše: neæemo da idemo. **13** Malo li je što si nas izveo iz zemlje u kojoj teèe mlijeko i med da nas pobiješ u ovoj pustinji, nego još hoæeš da vladaš nad nama? **14** Jesi li nas odveo u zemlju gdje teèe mlijeko i med? i jesи li nam dao da imamo njiva i vinograda? hoæeš li oèi ovijem ljudima da iskopaš? Neæemo da idemo. **15** Tada se rasrdi Mojsije vrlo, i reèe Gospodu: nemoj pogledati na dar njihov; nijeđnoga magarca nijesam uzeo od njih, niti sam kome od njih uèeinio kakoga zla. **16** Potom reèe Mojsije Koreju: ti i svi tvoji stanite sjutra pred Gospodom, ti i oni i Aron. **17** I uzmitе svaki svoju kadionicu, i metnите u njih kada, i stanite pred Gospodom svaki sa svojom kadionicom, dvjesta i pedeset kadionica, i ti i Aron, svaki sa svojom kadionicom. **18** I uzeše svaki svoju kadionicu, i metnuvši u njih ognja metnuše u njih kada, i stadoše na vrata šatora od sastanka s Mojsijem i Aronom. **19** A Korej sabra na njih sav zbor na vrata šatora od sastanka; tada se pokaza slava Gospodnja svemu zboru. **20** I reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi: **21** Odvojte se iz toga zbara, da ih odmah satrem. **22** A oni padaše nièice i rekoše: Bože, Bože duhovima i svakom tijelu! ovaj jedan zgriješio, i na sav li æeš se zbor gnjevit? **23** Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **24** Reci zboru i kaži: ostupite od šatora Korejeva i Datenova i Avironova. **25** I ustavši Mojsije otide k Datenu i Aironu, a za njim otidoše starješine Izrailjeve. **26** I reèe zboru govoreæi: ostupite od šatora tijeh bezbožnika, i ne dodijevajte se nièega što je njihovo, da ne izginete sa svijeh grijeha njihovih. **27** I otstupiše sa svijeh strana od šatora Korejeva i Datenova i Avironova; a Daten i Aironizašavši stadoše svaki na vrata od šatora svojega sa ženama svojim i sa sinovima svojim i s djecom svojom. **28** Tada reèe Mojsije: ovako æete poznati da me je Gospod poslao da èinim sva ova djela, i da ništa ne èinim od sebe: **29** Ako ovi pomru kao što mru svi ljudi, i ako budu pokarani kao što bivaju pokarani svi ljudi, nije me poslao Gospod; **30** Ako li što novo uèeni Gospod, i zemlja otvorí usta svoja i proždri ih sa svijem što je njihovo, i siðu živi u grob, tada znajte da su ovi ljudi uvrijedili Gospoda. (*Sheol h7585*) **31** A kad izgovori rijeèi ove, rasjede se zemlja pod njima, **32** I otvorivši zemlja usta svoja proždrije ih, i domove njihove i sve ljude Korejeve i sve blago njihovo. **33** I tako siðoše sa svijem što imahu živi u grob, i pokri ih zemlja i nesti ih iz zbara. (*Sheol h7585*) **34** A svi Izraeljci koji bijahu oko njih pobjegoše od vike njihove, jer govorahu: da nas ne proždri zemlja. **35** I izade ogani od Gosnoda, i sažeže oniieh rviesta i nedeset

Ijudi koji prinesoše kad. 36 Tada reèe Gospod Mojsiju doma Levijeva; bješe napupila i cvjetala, i bademi govoreæi: 37 Kaži Eleazaru sinu Arona sveštenika zreli na njoj. 9 I iznese Mojsije sve one palice ispred neka pokupi kadionice iz toga garišta, i ugljevlje iz Gospoda k svijem sinovima Izrailjevijem, i razgledavši njih neka razbacici, jer su svete; 38 Kadionice onijeh ih uzeše svaki svoju palicu. 10 A Gospod reèe Mojsiju: koji ogriješiše duše svoje neka raskuju na ploëe da donesi opet palicu Aronovu pred svjedoèanstvo da se se okuje oltar, jer kadiše njima pred Gospodom, zato èuva za znak nepokornima, da prestane vika njihova su svete, i neka budu sinovima Izrailjevijem znak. na me, da ne izginu. 11 I uèini Mojsije, kako mu 39 I pokupi Eleazar sveštenik kadionice mјedene, zapovjedi Gospod tako uèini. 12 Tada rekoše sinovi kojima bjehu kadili oni što izgorješe, i raskovaše ih Izrailjevi Mojsiju govoreæi: pomrjesmo, propadosmo, na okov oltaru 40 Za spomen sinovima Izrailjevijem, svi propadosmo. 13 Ko se god približi k šatoru Gospodnjemu, gine; hoæemo li svi izginuti?

kadi pred Gospodom, da mu ne bude kao Koreju i družini njegovoj, kao što mu bješe kazao Gospod preko Mojsija. 41 A sjutradan vikaše sav zbor sinova Izrailjevijeh na Mojsija i na Arona govoreæi: pobiste narod Gospodnji. 42 A kad se stjecaše narod na Mojsija i na Arona, pogledaše na šator od sastanka, a to oblak na njemu, i pokaza se slava Gospodnja. 43 I doðe Mojsije i Aron pred šator od sastanka. 44 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi: 45 Uklonite se iz toga zbara da ih odmah potrem. A oni padoše nièice. 46 I reèe Mojsije Aronu: uzmi kationicu, i metni u nju ognja s oltara, i metni kada, i idi brže ka zboru, i oèisti ih; jer gnjev žestokizađe od Gospoda, i pomor poèe. 47 I uzevši Aron kationicu, kao što mu reèe Mojsije, otreà usred zbara, i gle, pomor veæ bješe poèeo u narodu; i okadiv oèisti narod. 48 I stajaše meðu mrtvima i živima, i ustavi se pomor. 49 A onijeh koji pomriješe od toga pomora bješe èetrnaest tisuæa i sedam stotina, osim onijeh što izgibioše s Koreja. 50 I vrati se Aron k Mojsiju na vrata šatora od sastanka, kad se ustavi pomor.

17 Potom reèe Gospod Mojsiju govoreæi: 2 Reci sinovima Izrailjevijem, i uzmi od njih po jednu palicu od svakoga doma otaca njihovih, od svih knezova njihovih, po domovima otaca njihovih, dvanaest palica, i ime svakoga napiši na palici njegovoj. 3 A na palici Levijevu napiši ime Aronovo, jer je svaka palica za jednog poglavara od doma otaca njihovih. 4 I ostavi ih u šatoru od sastanka pred svjedoèanstvom, gdje se sastajem s vama. 5 I koga izaberem, njegova æe palica procvjetati; tako æeu utišati pred sobom viku sinova Izrailjevijeh što vièu na vas. 6 Kad to reèe Mojsije sinovima Izrailjevijem, danoše mu svi knezovi njihovi palice, svaki knez po palicu od doma oca svojega, dvanaest palica, i I ostavi Mojsije palice pred Gospodom u šatoru od svjedoèanstva. 8 A sjutradan doðe Mojsije u šator od

18 A Gospod reèe Aronu: ti i sinovi tvoji i dom oca tvojega s tobom nosite grijehe o svetinju; ti i sinovi tvoji s tobom nosite grijehe sveštenstva svojega. 2 I braæu svoju, pleme Levijevu, pleme oca svojega uzmi k sebi da budu uza te i služe ti; a ti æeš i sinovi tvoji s tobom služiti pred šatorom od sastanka. 3 Neka dobro slušaju zapovijesti tvoje i rade što treba u svem šatoru; ali k sudovima od svetinje k oltaru neka ne pristupaju, da ne izginu i oni i vi. 4 Neka budu dakle uza te, i neka rade sve što treba u šatoru od sastanka u svakoj službi u njemu; ali niko drugi da ne pristupi s vama. 5 A vi radite što treba u svetinji i što treba na oltaru, da više ne dođe gnjev na sinove Izrailjeve. 6 Jer evo ja uzeh braæu vašu Levite između sinova Izrailjevih, i vama su dani na dar za Gospoda, da vrše službu u šatoru od sastanka. 7 A ti i sinovi tvoji s tobom vršite sveštenièku službu svoju u svemu što pripada k oltaru i što biva iza zavjesa, i služite; sveštenstvo darovah vam, zato ko bi drugi pristupio, da se pogubi. 8 Još reèe Gospod Aronu: evo, dajem ti i prinose svoje što se u vis podižu, između svih stvari koje posveæuju sinovi Izrailjevi dajem ih tebi radi pomazanja i sinovima tvojim zakonom vjeènim. 9 To neka je tvoje od stvari posveæenijeh, koje se ne sažižu; svaki prinos njihov između svih darova njihovih i između svih prinosa za grijehe i svih prinosa za krivicu, koje mi donesu, svetinja nad svetinjama da je tvoja i sinova tvojih. 10 U svetinji ga jedi, sve muškinje neka ga jede, sveta stvar da ti je. 11 Tvoje su dakle žrtve darova njihovih koje se u vis podižu; i svaku žrtvu sinova Izrailjevih koja se obræe tebi dajem i sinovima tvojim i kæerima tvojim s tobom zakonom vjeènim; ko je god èist u domu tvojem, neka jede. 12 po palicu Aronova bješe meðu palicama njihovim. 7 Najbolje od ulja i najbolje od vina i žita, prvine koje daju Gospodu, tebi dajem. 13 Prvine od svega što rodi u zemlji njihovoj, koje donesu Gospodu, tvoje neka budu; ko je god èist u domu tvojem neka jede. 14 Sve zavjetovano Bogu i Izraelju, tvoje neka je. 15 Što god

otvora matericu između svakoga tijela koje prinose Gospodu, i između ljudi i između stoke, tvoje da bude; ali prvenac èovjeèiji neka se otkupljuje; i prvenac neèiste stoke neka se otkupljuje. **16** A otpust neka mu bude kad bude od mjeseca dana po tvojoj cijeni pet sika srebra, po siklu svetom; u njemu je dvadeset prvenca od koze ne daj da se otkupi; svete su stvari; krvlju nijihovom pokropi oltar, i salo njihovo zapali, put. **5** Potom neka zapovjedi da se spali junica da bude žrtva ognjena za miris ugodni Gospodu. **18** pred njegovijem oèima; kožu njezinu i meso njezino A meso od njih da je tvoje, kao grudi što se obræu i krv njezinu s balegom neka spale. **6** I sveštenik i kao pleæe desno, da je tvoje. **19** Sve prinose što uzevši drveta kedrova, isopa i crvca, neka baci u se podižu od posveæenijeh stvari, što prinose sinovi oganj gdje gori junica. **7** Potom neka opere haljine Izrailjevi Gospodu, dajem tebi i sinovima tvojim i svoje i opere tijelo svoje vodom, pa onda neka uðe kæerima tvojim s tobom zakonom vjeènim; to æe biti u oko, i neka bude sveštenik neèist do veèera. **8** zavjet osoljen, vjeèan pred Gospodom tebi i sjemenu Tako i ko je spali, neka opere haljine svoje vodom, i tvojemu s tobom. **20** Još reèe Gospod Aronu: u zemlji tijelo svoje neka opere vodom, i neka bude neèist njihovu da nemaš našljedstva, ni dijela među njima do veèera. **9** A èist èovjek neka pokupi pepeo da nemaš; ja sam dio tvoj i tvoje našljedstvo među junice i izruèi ga iza okola na èisto mjesto, da se sinovima Izrailjevijem. **21** A sinovima Levijevim evo èuva zboru sinova Izrailjevih za vodu oèišæenja; dajem u našljedstvo sve desetke od Izrailja za službu to je žrtva za grijeh. **10** I onaj koji pokupi pepeo od njihovu što služe u šatoru od sastanka. **22** A sinovi junice neka opere haljine svoje, i neka bude neèist do Izrailjevi neka više ne pristupaju k šatoru od sastanka, veèera. To neka je sinovima Izrailjevijem i došlјaku da se ne ogriješi i ne izginu. **23** Nego sami Leviti koji se bavi među njima vjeèan zakon. **11** Ko se neka služe službu u šatoru od sastanka, i oni neka nose grijeh svoj zakonom vjeènim od koljena do dana. **12** On neka se oèisti onom vodom treæi dan i koljena, pa da nemaju našljedstva među sinovima sedmi dan, i biæe èist; ako li se ne oèisti treæi dan i Izrailjevijem. **24** Jer desetke sinova Izrailjevih, što sedmi, neæe biti èist. **13** Ko se dotakne mrtva tijela æe donositi Gospodu na žrtvu što se podiže, dajem èovjeèijega pa se ne oèisti, onaj je oskvrnio šator Levitima u našljedstvo; toga radi rekoh za njih: među Gospodnjim; zato da se istrijebi ona duša iz Izrailja; jer sinovima Izrailjevijem da nemaju našljedstva. **25** Još nije pokropljen vodom oèišæenja, zato je neèist, i reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **26** Reci Levitima i kaži prinos što se podiže Gospodu, deseto od sumpotu od njih prinos Gospodnjim Aronu svešteniku. **27** I primiæe vam se prinos vaš kao žito neèist je. **16** I ko se god dotakne u polju posjeèenoga s gumna i kao vino iz kace. **28** Tako i vi prinosite maèem ili umrloga ili kosti èovjeèije ili groba, neèist prinos što se podiže Gospodu od svijeh desetaka da je sedam dana. **17** I neka za neèistoga uzmu svojih, koje æete uzimati od sinova Izrailjevih, i pepela od junice spaljene za grijeh, i neka naliju na nj dajite od njih prinos Gospodnjim Aronu svešteniku. **29** vode žive u sud. **18** Potom neka uzme èist èovjek Od svega što vam se da prinosite svaki prinos što se podiže Gospodu od svijeh desetaka da je sedam dana. **19** Èisti neèistoga neka pokropi treæi i sedmi dan; i dohodak od kace. **30** A jesti možete to na svakom sude u ljudi koji su u njemu bili; tako i onoga koji bi se dio. **31** A reci im: kad prinesete najbolje od toga, tada dotakao kosti ili èovjeka posjeèena ili umrla ili groba. æe se primiti Levitima kao dohodak od gumna i kao **19** Èisti neèistoga neka pokropi treæi i sedmi dan; i dohodak od kace. **32** I neæete za to navuæi kad ga oèisti sedmi dan, neka opere haljine svoje i se ne grijeha, kad stanete prinositi što je najbolje, i iz zbara; jer je svetinju Gospodnju oskvrnio, a nije neæete oskvrniti svetijeh stvari sinova Izrailjevih, i pokropljen vodom oèišæenja; neèist je. **21** I ovo neka im je zakon vjeèan: i koji pokropi vodom oèišæenja, neka opere haljine svoje; i ko se god dotakne vode

oèišæenja, da je neèist do veèera. 22 I èega se god meðe njegove, Izrailj otide od njega. 22 I krenuvši se dotakne ko je neèist, da je neèisto; i ko se njega od Kadisa doðoše sinovi Izrailjevi, sav zbor njihov, ka dotakne, da je neèist do veèera.

20 I sinovi Izrailjevi, sav zbor njihov, doðoše u pustinju Sinsku prvoga mjeseca, i stade narod u Kadisu; i ondje umrije Marija, i bi pogrebena ondje. 2 A ondje nemaše zbor vode, te se skupiše na Mojsija i na Arona. 3 I svaðaše se narod s Mojsijem, i govorahu: kamo da smo pomrili kad pomrijše braæa naša pred Gospodom! 4 Zašto dovedoste zbor Gospodnj u ovu pustinju da izginemo ovdje i mi i stoka naša? 5 I zašto nas izvedoste iz Misira da nas dovedete na ovo zlo mjesto, gdje ne rodi ni žito ni smokva ni grožđe ni šipak, a ni vode nema za piæe? 6 I doðe Mojsije i Aron ispred zbora na vrata šatora od sastanka, i padoše nièice; i pokaza im se slava Gospodnja.

7 I reèe Gospod Mojsiju govoræi: 8 Uzmi štap, i sazovite zbor ti i Aron brat tvoj, i progovorite stijeni pred njima, te æe dati vodu svoju; tako æeš im izvesti vodu iz stijene, i napojiæeš zbor i stoku njihovu. 9 I Mojsije uze štap ispred Gospoda, kako mu zapovjedi Gospod. 10 I sazvaše Mojsije i Aron zbor pred stijenu, i on im reèe: slušajte odmetnici! hoæemo li vam iz ove stijene izvesti vodu? 11 I diže Mojsije ruku svoju i udari u stijenu štapom svojim dva puta, i izide voda mnoga, te se napoji narod i stoka njihova. 12 A Gospod reèe Mojsiju i Aronu: što mi ne vjerovaste

meðe njegove, Izrailj otide od njega. 22 I krenuvši se gori Oru. 23 I Gospod reèe Mojsiju i Aronu na gori Oru kod meðe Edomske govoræi: 24 Aron valja da se pribere k rodu svojemu, jer neæe uæi u zemlju koju sam dao sinovima Izrailjevijem, jer ne poslušaste zapovijesti moje na vodi od svaðe. 25 Uzmi Arona i Eleazara sina njegova, i izvedi ih na goru Or. 26 I svuci Aronu haljine njegove i obuci ih Eleazaru sinu njegovu, pa æe se Aron pribrati i umrijeti ondje. 27 I uèini Mojsije kako zapovjedi Gospod; i izidoše na goru Or pred svijem zborom. 28 I svuèe Mojsije s Arona haljine njegove i obuèe ih Eleazaru sinu njegovu, i umrije ondje Aron navrh gore, a Mojsije i Eleazar sidoše s gore. 29 A kad vidje sav zbor da umrije Aron, plaka sav dom Izrailjev za Aronom trideset dana.

21 A kad èu Hananej car Aradski, koji živiljaše na jugu, da ide Izrailj putem kojim idoše uhode, on se pobi s njima i zarobi ih nekoliko. 2 Tada se Izrailj zavjetova Gospodu i reèe: ako daš ovaj narod meni u ruke, do temelja æeu raskopati gradove njihove. 3 I usliši Gospod glas Izrailjev i dade mu Hananeje, a on zatr njih i gradove njihove, i prozva ono mjesto Orma. 4 Potom poðoše od gore Ora k Crvenom Moru obilazeæi zemlju Edomsku, i oslabi duh narodu od puta. 5 I vikaše narod na Boga i na Mojsiju: zašto nas izvedoste iz Misira da izginemo u ovoj pustinji? Jer nema ni hljeba ni vode, a ovaj se nikaki hljeb veæ neæete odvesti zpora toga u zemlju koju sam im ogadio duši našoj. 6 A Gospod pusti na narod zmije dao. 13 To je voda od svaðe, gdje se svaðaše sinovi vatrene, koje ih ujedahu, te pomrije mnogo naroda Izrailjevi s Gospodom, i on se proslavi meðu njima. 14 Iza toga posla Mojsije poslanike iz Kadisa k caru Edomskom da mu reku: ovako kaže brat tvoj Izrailj: ti zgriješismo što vikasmo na Gospoda i na tebe; moli Boga neka ukloni zmije od nas. I Mojsije se pomoli za znaš sve nevolje koje nas snaðoše: 15 Kako naši narod. 8 I Gospod reèe Mojsiju: naèini zmiju vatrenu, ocí siðoše u Misir, i bijasmo u Misiru dugo vremena, i metni je na motku, i koga ujede zmija, neka pogleda i kako Misirci zlo èiniše nama i ocima našim; 16 I u nju, pa æe ozdraviti. 9 I naèini Mojsije zmiju od vikasmo ka Gospodu, i Gospod èu glas naš, i posla mijedi, i metnu je na motku, i koga god ujede zmija anđela, koji nas izvede iz Misira; i evo smo u Kadisu, on pogleda u zmiju od mijedi, i ozdravi. 10 Potom gradu na twojoi meði. 17 Pusti nas da proðemo kroz twoju zemlju; neæemo iæi preko polja ni preko iz Ovota otìavši stadoše u oko na brdima Avarimskim vinograda, niti æemo pitи vode iz kojega studenca; iæi u pustinji koja je prema Moavskoj s istoka. 12 Odante æemo carskim putem, neæemo svrtati ni nadesno ni otìavši stadoše uoko u dolini Zaredu. 13 I odatile nalijevo dok ne prijeðemo meðu twoju. 18 A Edom mu otìavši stadoše uoko na brodu na Arnonu, koji je odgovori: ne idi preko moje zemlje, da ne izidem s u pustinji i izlazi od meðe Amorejske. Jer je Arnon maèem preda te. 19 A sinovi Izrailjevi rekoše mu: iæi meða Moavska izmeðu Moavaca i Amorejaca. 14 æemo utrenikom, i ako se napijemo vode twoje, mi ili Zato se kaže u knjizi o ratovima Gospodnjim: na stoka naša, platíæemo je; ništa više, samo da pješice Vajeva u Sufi i na potoke Arnonske. 15 Jer ti potoci, proðemo. 20 A on im odgovori: neæete proæi. I izide koji dopiru do mjesta Ara, teku pokraj meðe Moavske. Edom pred njih s mnogo naroda i s velikom silom. 21 16 A otuda doðoše k Viru; to je studenac za koji I kad ne htje Edom dopustiti Izrailju da prijeðe preko bješe rekao Gospod Mojsiju: skupi narod, i daæeu

im vode. 17 Tada pjeva Izrailj pjesmu ovu: Diži se, k Valamu sinu Veorovu u Faturu, koja je na rijeci u studenèe; pripijevajte ga; 18 Studenèe, koji kopaše zemlji naroda njegova, govoreæi: evo narod izide iz knezovi, koji iskopaše poglavari narodni s onjem koji Misira, evo prekrilio je zemlju, i stoji prema meni. 6 postavi zakon, palicama svojim. A iz pustinje otidoše Nego hodi, prokuni mi ovaj narod, jer je jaëi od mene, u Mantanail, 19 A iz Mantanaila u Nadil, a iz Nadila eda bih mu odolio i pobio ga ili istjerao iz zemlje u Vamot, 20 A iz Vamota u dolinu koja je u polju ove; jer znam, koga blagoslovìš biæe blagosloven, a Moavskom kod gore Fazge i gleda u pustinju. 21 koga prokuneš biæe proklet. 7 I otidoše starješine Tada posla Izrailj poslanike k Sionu caru Amorejskom Moavske i starješine Madijanske noseæei darove za govoreæi: 22 Pusti da proðemo kroz twoju zemlju, vraèanje; i doðoše k Valamu, i kazaše mu rijeëi neæemo svrtati ni u polje ni u vinograd, niti æemo piti Valakove. 8 A on im reèe: ostanite ovdje ovu noæ, vode iz studenaca; iæem carskim putem dokle i odgovoriæu vam kako mi Gospod kaže. I ostaše ne prijeđemo među twoju. 23 Ali ne dade Sion Izrailju knezovi Moavski kod Valama. 9 A Bog doðe k Valamu da proðe kroz zemlju njegovu, nego sabra Sion sav i reèe mu: kakvi su to ljudi kod tebe? 10 I reèe narod svoj, i izaðe na Izrailja u pustinju, i doðe u Jasu, Valam Bogu: Valak sin Seforov, car Moavski, posla i pobi se s Izrailjem. 24 Ali ga isijeèe Izrailj oštrim ih k meni govoreæi: 11 Evo narod izide iz Misira i maëem, i osvoji zemlju njegovu od Arnona pa do prekrili zemlju; nego hodi, prokuni mi ga, eda bih ga Javoka do sinova Amonovijeh, jer tvrda bješe međa nadbio i otjerao ga. 12 A Bog reèe Valamu: ne idi s sinova Amonovijeh. 25 I uze Izrailj sva ona mjesta i njima, niti kuni toga naroda, jer je blagosloven. 13 I naseli se u svijem gradovima Amorejskim, u Esevonus ujutru ustavši Valam reèe knezovima Valakovijem: i u svijem selima njegovijem. 26 Jer Esevon bješe vratite se u svoju zemlju, jer mi ne da Bog da idem s grad Siona cara Amorejskoga, koji bješe prvi zavoјstvo vama. 14 I ustavši knezovi Moavski doðoše k Valaku, na cara Moavskoga i bješe mu uzeo svu zemlju i rekoše: ne htje Valam poæi s nama. 15 Tada opet njegovu do Arnona. 27 Zato govore u prièi: hodite u posla Valak više knezova i veæe od prvih. 16 I oni Esevon, da se sagradi i podigne grad Sionov. 28 Jer došavši k Valamu rekoše mu: ovako veli Valak sin oganj izaðe iz Esevana, plamen iz grada Sionova, i Seforov: nemoj se zatezati, molim te, nego doði k spali Ar Moavski i stanovnike na visini Arnonskoj. 29 meni. 17 Jer æeu te dobro darivati, i što mi god reèeš Teško tebi, Moave; propao si, narode Hamosov; dao èiniae; zato doði, molim te, prokuni mi ovaj narod. 18 je sinove svoje koji utekoše i kaeri svoje u ropstvo A Valam odgovori i reèe slugama Valakovijem: da Sionu caru Amorejskom. 30 Ali ih postrijeljasmo, mi da Valak kuæu svoju punu srebra i zlata, ne bih propade Esevon do Devona, i potrsmo ih do Nofe, mogao prestupiti rijeëi Gospoda Boga svojega da koja dopire do Medeve. 31 I tako žive Izrailj u zemlji uèinim što malo ili veliko. 19 Ali opet ostanite ovdje i Amorejskoj. 32 Potom posla Mojsije da uhode Jazir, i vi ovu noæ, da vidim što æe mi sada kazati Gospod. uzeše sela oko njega, i izagnaše Amorejce koji bijahu 20 I doðe Bog noæu k Valamu i reèe mu: kad su ondje. 33 Potom obrativši se poðoše u Vasan; i izide došli ti ljudi da te zovu, ustani, idi s njima, ali što ti Og car Vasanski pred njih, on i sav narod njegov na kažem ono da èiniš. 21 I ujutru ustavši Valam osamari boj u Edrajin. 34 A Gospod reèe Mojsiju: ne boj ga magaricu svoju, i poðe s knezovima Moavskim. 22 se; jer sam ga dao u twoje ruke i sav narod njegov Ali se razgnjevi Bog što on poðe; i stade anđeo i zemlju njegovu; i uèini mu kako si uèinio Sionu Gospodnjii na put da mu ne da; a on sjeðaše na caru Amorejskom koji živiljaše u Esevonus. 35 I pobiše magarici svojoj i imaše sa sobom dva momka svoja. ga i sinove njegove i sav narod njegov, da ne osta 23 A kad magarica vidje anđela Gospodnjega gdje nijedan, i osvojše zemlju njegovu.

22 Odatile se podigoše sinovi Izrailjevi, i stadoše u oko u polju Moavskom s onu stranu Jordana prema Jerihonu. 2 I vidje Valak sin Seforov sve što uèini Izrailj Amoreju, 3 I uplaši se Moav od naroda veoma; jer ga bješe mnogo, i prituži Moavu od sinova Izrailjevih. 4 Pa reèe Moav starješinama Madijanskim: sada æe ova množina pojesti sve što je oko nas kao vo travu u polju. A Valak sin Seforov bješe u ono vrijeme car Moavski. 5 I posla poslanike

Gospod otvori usta magarici, te ona reèe Valamu: æe izbrojiti prah Jakovljev i broj od èetvrти Izrailja? Da šta sam ti uèinila, te me biješ veæ treæi put? 29 A bih ja umro smræu pravednièkom, i kraj moj da bi Valam reèe magarici: što mi prkosioš? da imam maè u bio kao njihov! 11 Tada reèe Valak Valamu: šta to ruci, sad bih te ubio. 30 A magarica reèe Valamu: radiš od mene? Ja te dozvah da prokuneš neprijatelje nijesam li tvoja magarica? jašeš me otkako sam moje, a gle, ti blagosiljaš jednako. 12 A on odgovori i postala tvoja do danas; jesam li ti kad tako uèinila? A reèe: zar neæeu paziti i govoriti ono što mi je Gospod on reèe: nijesi. 31 Tada Gospod otvori oèi Valamu, metnuo u usta? 13 Tada mu reèe Valak: hodi sa koji ugleda anđela Gospodnjega gdje stoji na putu s mnom na drugo mjesto, odakle æeš ga vidjeti; samo golijem maèem u ruci. I on savi glavu i pokloni se mu kraj vidiš, a svega ga ne vidiš; prokuni mi ga licem svojim. 32 I reèe mu anđeo Gospodnji: zašto si odande. 14 I dovede ga u polje Zofim, navrh Fazge, bio magaricu svoju veæ tri puta? evo ja izidoh da ti i naèini sedam oltara, i prinose na svakom oltaru ne dam, jer tvoj put nije meni po volji. 33 Kad me po jedno tele i ovna. 15 Tada Valam reèe Valaku: ugleda magarica, ona se ukloni ispred mene veæ stoj tu kod žrtve svoje paljenice, a ja idem onamo tri puta; a da se nije uklonila ispred mene, tebe bih na susret Gospodu. 16 I srete Gospod Valama, i veæ ubio a nju bih ostavio u životu. 34 A Valam reèe metnu mu rijeè u usta, i reèe: vradi se k Valaku, i tako anđelu Gospodnjemu: zgriješio sam, jer nijesam znao govoriti. 17 I doðe k njemu, a on stajaše kod žrtve da ti stoji pred mnom na putu; ako tebi nije po svoje paljenice i s njim knezovi Moavski; i reèe Valak: volji, ja æeu se vratiti. 35 A anđeo Gospodnji reèe šta veli Gospod? 18 A on otvori prièu svoju, i reèe: Valamu: idi s tijem ljudima, ali samo ono govoriti što ti ustani Valaèe, i poslušaj, èuv me sine Seforov! 19 Bog ja kažem. Tada Valam otide s knezovima Valakovim. nije èovjek da laže, ni sin èovjeèiji da se pokaje. Što 36 A kad èu Valak da ide Valam, izide mu na susret u kaže neæee li uèiniti, i što reèe neæee li izvršiti? 20 grad Moavski na meði Arnonskoj nakraj meðe. 37 I Gle, primih da blagoslovim; jer je on blagoslovio, a ja reèe Valak Valamu: nijesam li slao k tebi i zvao te? neæeu poreæi. 21 Ne gleda na bezakonje u Jakovu ni zašto mi ne doðe? eda li te ne mogu darivati? 38 A na nevaljalstvo u Izrailju; Gospod je njegov s njim, i Valam reèe Valaku: evo sam doðao k tebi; ali hoæeu li graja u njemu kao car kad nadvlada. 22 Bog ga je moæi što govoriti? Što mi Bog metne u usta, ono æeu izveo iz Misira, on mu je kao snaga jednorogova. 23 govoriti. 39 I otide Valam s Valakom, i doðoše u grad Jer nema èini na Jakova ni vraèanja na Izrailju; u Uzot. 40 I nakla Valak volova i ovaca, i posla Valamu ovo doba govoritæ se o Jakovu i o Izraelju, što je i knezovima, koji bijahu s njim. 41 A ujutru uze Valak uèinio Bog. 24 Evo, narod æe ustati kao silan lav, Valama i odvede ga na visinu Valovu, i odande mu i kao laviæ skoëiæe; neæee leæi dokle ne pojede pokaza jedan kraj naroda.

23 I reèe Valam Valaku: naèini mi ovdje sedam oltara, i pripravi mi ovdje sedam telaca i sedam ovnova. 2 I uèini Valak kako mu reèe Valam; i prinose Valak s Valamom na svakom oltaru po jedno tele i ovna. 3 Pa reèe Valam Valaku: stoj kod svoje žrtve paljenice; a ja idem eda bih se sreo s Gospodom, pa što mi javi kazaæu ti. I on otide sam. 4 I srete Bog Valama, a on mu reèe: sedam oltara spremih, i prinesoh po tele i ovna na svakom oltaru. 5 A Gospod metnu rijeèi u usta Valamu, i reèe: vradi se k Valaku i tako mu reci. 6 I vradi se k njemu, a on stajaše kod žrtve svoje paljenice i svi knezovi Moavski. 7 A on otvori prièu svoju, i reèe: iz Arama dovede me Valak car Moavski s planine istoèene, govoreæi: hodi, prokuni mi Jakova, hodi, naruži Izrailja. 8 Kako bih kleo onoga koga ne kune Bog? ili kako bih ružio onoga koga Gospod ne ruži? 9 Jer svrh stijena vidim ga, i s humova gledam ga. Gle, ovaj æe narod nastavati sam, i s drugim narodima neæee se pomiješati. 10 Ko

vidjevši Valam da je Božja volja da blagosilja Izrailja, ne htje više ni iæi kao prije po vraèanje, nego se okrete licem k pustinji, 2 I podigavši oèi svoje ugleda Izrailja gdje stoji po plemenima svojim; i duh Božji doðe na nj. 3 I otvori prièu svoju, i reèe: kaže Valam sin Veorov; kaže èovjek kojemu su otvorene oèi; 4 Kaže onaj koji èuje rijeèi Božje, koji vidi utvaru Svetoguæega, koji kad padne otvorene su mu oèi: 5 Kako su lijepi šatori tvoji, Jakove, i

kolibe twoje, Izrailju! 6 Pružili su se kao potoci, kao vrtovi kraj rijeke, kao mirisava drveta koja je posadio Gospod, kao kedri na vodi. 7 Poteæei æe voda iz vijedra njegova, i sjeme æe njegovo biti među velikim vodama, i car æe se njegov podignuti svrh Agaga, i carstvo æe se njegovo uzvisiti. 8 Bog ga je izveo iz narode koji su mu neprijatelji, i kosti æe njihove potrti, tebe blagosilja, biæe blagosloven; a ko tebe kune, te blagoslovio, a ti si blagoslovio gnjev moj od sinova Izrailjevih dođe i dovede u vijekom Izrailjcem i strijelama svojim postrijetljati ih. 9 Spustio se, leži u šator, i probode ih oboje, èovjeka Izraelca i onu kao laviæ i kao ljuti lav; ko æe ga probudit? Ko ženu, kroz trbuhi, i presta pogibija među sinovima tebe blagosilja, biæe blagosloven; a ko tebe kune, Izrailjevijem. 10 Tada se razgnjevi Valak na Valama, etiæi tisuæe. 11 Fines sin Eleazara sina Arona sveštenika, ušator, i probode ih oboje, èovjeka Izraelca i onu i pljesnu se rukama, i reèe Valak Valamu: dozvah 12 A revnosti svojoj. 12 Zato mu kaži: evo dajem mu svoj Valam reèe Valaku: nijesam li i poslanicima tvojim zavjet mirni. 13 I imaæe on i sjeme njegovo nakon koje si poslao k meni rekao govoreæi: 14 Da mi da njega zavjet sveštenstva vjeænoga, jer revnova za Valak kuæu svoju punu srebra i zlata, ne bih mogao Boga svojega i oèisti sinove Izraeljeve. 15 A èovjeku prestupiti rijeæi Gospodnje da uèinem što dobro ili Izraelcu ubijenome, koji bi ubijen s Madijankom, bješe zlo od sebe; što kaže Gospod ono æu kazati. 16 Ja imo Zamrije sin Salmonov, knez od doma oca svojega sada evo idem k narodu svojemu, ali da ti kažem od plemena Simeunova. 17 Zavojštite na Madiance, i bijte šta æe taj narod uèiniti narodu tvojemu najposlijepo. 18 Potom otvorili prièu svoju, i reèe: kaže Valam sin oca svojega među Madijancima. 19 I reèe Gospod Vedorov, kaže èovjek kome su otvorene oèi, 20 A ugledav Amalika, otvorili prièu svoju, i reèe: Amalik je poèetak narodima, ali æe najposlijepo propasti. 21 A ugledav Keneja, otvorili prièu svoju, i reèe: tvrd ti je stan, i na stijeni si savio grijezdo svoje; 22 Ali æe biti izagnan Kenej; Asur æe ga zarobiti. 23 I opet otvorili prièu svoju, i reèe: jaoh! ko æe biti živ kad to uèini Bog! 24 I laðe iz zemlje Kitimske doploviæe i dosadiæe Asircima i dosadiæe Jevrejima; ali æe i sami propasti. 25 Potom ustavši Valam otide, i vrati se u svoje mjesto; i Valak otide svojim putem.

25 I živiljaše Izrailj u Sitimu, i narod stade èiniti preljubu sa kæerima Moavskim. 2 One pozivahu narod na žrtve svojih bogova, i narod jeðaše, i klanjaše se bogovima njihovim. 3 I Izrailj prionu uz Velfegora; i razgnjevi se Gospod na Izrailju. 4 I reèe Gospod Mojsiju: uzmi sve knezove narodne, i objesi ih Gospodu prema suncu, da se odvrati gnjev Gospodnjii

od Izraelja. 5 I reèe Mojsije sudijama Izrailjevijem: pobijite svaki svoje koji su prionuli uz Velfegora. 6 I braæei svojoj jednu Madijanku na oèi Mojsiju i na oèi vodama, i car æe se njegov podignuti svrh Agaga, i svemu zboru sinova Izrailjevih; a oni zaplakaše na carstvo æe se njegovo uzvisiti. 7 A kad to vidje Fines sin Misira, i on mu je kao snaga jednorogova; pojeæee Eleazara sina Arona sveštenika, usta isred zbara i narode koji su mu neprijatelji, i kosti æe njihove potrti, uze kopljje u ruku; 8 I uđe za èovjekom Izraeljcem i strijelama svojim postrijetljati ih. 9 Spustio se, leži u šator, i probode ih oboje, èovjeka Izraelca i onu i pljesnu se rukama, i reèe Valak Valamu: dozvah 10 Tada se razgnjevi Valak na Valama, etiæi tisuæe. 11 Fines sin Eleazara sina Arona sveštenika odvrati te da prokuneš neprijatelje moje, a ti si blagoslovio gnjev moj od sinova Izrailjevih otvorivši revnost za eto veæ tri puta. 12 Odlazi u svoje mjesto; rekoh me među njima, da ne bih istrijebio sinove Izraeljeve u da æu te darivati, a eto Gospod ne da ti dara. 13 I revnosti svojoj. 14 A revnosti svojoj. 15 A èovjeku prestupiti rijeæi Gospodnje da uèinem što dobro ili Izraelcu ubijenome, koji bi ubijen s Madijankom, bješe zlo od sebe; što kaže Gospod ono æu kazati. 16 Ja imo Zamrije sin Salmonov, knez od doma oca svojega sada evo idem k narodu svojemu, ali da ti kažem od plemena Simeunova. 17 Zavojštite na Madiance, i bijte šta æe taj narod uèiniti narodu tvojemu najposlijepo. 18 Potom otvorili prièu svoju, i reèe: kaže Valam sin oca svojega među Madijancima. 19 I reèe Gospod Vedorov, kaže èovjek kome su otvorene oèi, 20 A ugledav Amalika, otvorili prièu svoju, i reèe: Amalik je poèetak narodima, ali æe najposlijepo propasti. 21 A ugledav Keneja, otvorili prièu svoju, i reèe: tvrd ti je stan, i na stijeni si savio grijezdo svoje; 22 Ali æe biti izagnan Kenej; Asur æe ga zarobiti. 23 I opet otvorili prièu svoju, i reèe: jaoh! ko æe biti živ kad to uèini Bog! 24 I laðe iz zemlje Kitimske doploviæe i dosadiæe Asircima i dosadiæe Jevrejima; ali æe i sami propasti. 25 Potom ustavši Valam otide, i vrati se u svoje mjesto; i Valak otide svojim putem.

26 A poslije te pogibije reèe Gospod Mojsiju i Eleazaru sinu Aronu svešteniku govoreæi: 2 Izbrojte sav zbor sinova Izrailjevijeh od dvadeset godina i više po domovima otaca njihovih, sve koji mogu iæi na vojsku u Izraelju. 3 I reèe im Mojsije i Eleazar sveštenik u polju Moavskom na Jordanu prema Jerihonu govoreæi: 4 Da se izbroje od dvadeset godina i više, kako zapovjedi Gospod Mojsiju i sinovima Izrailjevijem, koji izaðoše iz zemlje Misirske. 5 Ruvim bješe prvenac Izrailjev; a sinovi Ruvimovi: od Enoha porodica Enohova; od Faluja porodica Falujeva; 6 Od Asrona porodica Asronova, od Harmije porodica Harmijina. 7 To su porodice Ruvimove; a izbrojenijeh bješe među njima èetrdeset i tri tisuæe i sedam stotina i trideset. 8 Sin Falujev bješe Elijav. 9 A sinovi Elijavovi: Namuilo i Datani Aviron. Ovaj Datani i ovaj Aviron, koji bijahu od onjeh što se sazivahu na zbor, ustaše na Mojsiju i Arona u buni Korejevoj, kad bješe buna na Gospoda; 10 I zemlja otvorivši usta svoja proždrije njih i Koreja, i izgibje ta gomila, i spali ih organj dvjesta i pedeset

Ijudi, koji postaše ugled. 11 A sinovi Korejevi ne od Ahirama porodica Ahiramova; 39 Od Sufama pogiboše. 12 Sinovi Simeunovi po porodicama svojim: porodica Sufamova; od Ufama porodica Ufamova. od Namuila porodica Namuilova; od Jamina porodica 40 A Velini sinovi bjehu: Ader i Naman; od Adera Jaminova; od Jahina porodica Jahinova; 13 Od Zare porodica Aderova; od Namana porodica Namanova. porodica Zarina, od Saula porodica Saulova. 14 To 41 To su sinovi Venijaminovi po porodicama svojim, su porodice Simeunove; od njih bješe dvadeset i a među njima bješe izbrojenijeh èetrdeset i pet dvije tisuæe i dvije stotine. 15 A sinovi Gadovi po tisuæa i šest stotina. 42 A ovo su sinovi Danovi po porodicama svojim: od Sifona porodica Sifonova; od porodicama svojim: od Sameja porodica Samejeva; Agija porodica Agijeva; od Sunija porodica Sunijeva; to je rod Danov po porodicama svojim. 43 U svjem 16 Od Azena porodica Azenova; od Irija porodica porodicama Samejevijem bješe izbrojenijeh šezdeset Irijeva; 17 Od Aroda porodica Arodova; od Arilija i èetiri tisuæe i èetiri stotine. 44 Sinovi Asirovi po porodica Arilijeva. 18 To su porodice sinova Gadovijeh, porodicama svojim: od Jamina porodica Jaminova; od a među njima bješe izbrojenijeh èetrdeset tisuæa i Jesuja porodica Jesujeva; od Verija porodica Verijina. pet stotina. 19 Sinovi Judini: Ir i Avnan; ali umriješe 45 Sinovi Verijini: od Hovera porodica Hoverova; od Ir i Avnan u zemlji Hananskoj. 20 Bijahu pak sinovi Melhilä porodica Melhilova. 46 A kæeri Asirovoj bješe Judini po porodicama svojim: od Siloma porodica ime Sara. 47 To su porodice sinova Asirovijeh; a Siłomova; od Faresa porodica Faresova; od Zare među njima bješe izbrojenijeh pedeset i tri tisuæe i porodica Zarina. 21 A sinovi Faresovi bjehu: od èetiri stotine. 48 Sinovi Neftalimovi po porodicama Asrona porodica Asronova; od Jamuila porodica svojim: od Asila porodica Asilova; od Gunija porodica Jamuilova. 22 To su porodice Judine, a među njima Gunijeva; 49 Od Jesera porodica Jeserova; od Selima bješe izbrojenijeh sedamdeset i šest tisuæa i pet porodica Selimova. 50 To je rod Neftalimov po stotina. 23 A sinovi Isaharovi po porodicama svojim: porodicama svojim, a među njima bješe izbrojenih od Tole porodica Tolina; od Fuve porodica Fuvina; 24 èetrdeset i pet tisuæa i èetiri stotine. 51 To su Od Jasuva porodica Jasuvova; od Amrama porodica izbrojeni među sinovima Izrailjevijem, šest stotina i Amramova. 25 To su porodice Isaharove; a među jedna tisuæa i sedam stotina i trideset. 52 A Gospod njima bješe izbrojenijeh šezdeset i èetiri tisuæe i tri reèe Mojsiju govoreæi: 53 Tijem neka se podijeli stotine. 26 Sinovi Zavulonovi po porodicama svojim: zemlja u našljedstvo prema broju imena; 54 Kojih od Sareda porodica Saredova; od Alona porodica ima više, podaj im veæe našljedstvo, a kojih ima Alonova; od Alila porodica Alilova. 27 To su porodice manje, njima manje; svi prema broju izbrojenih Zavulonove, a među njima bješe izbrojenijeh šezdeset svojih neka imaju našljedstvo. 55 Ali ždrijebom neka tisuæa i pet stotina. 28 Sinovi Josifovi po porodicama se podijeli zemlja: po imenima plemena otaca svojih svojim: Manasija i Jefrem; 29 Sinovi Manasijini: od neka dobiju našljedstvo. 56 Ždrijebom neka se podijeli Mahira porodica Mahirova; a Mahir rodi Galada, svakome plemenu, bilo veliko ili malo. 57 A ovo od kojega je porodica Galadova. 30 Ovo su sinovi su izbrojeni između Levita po porodicama svojim: Galadovi: od Ahijezeva porodica Ahijezerova; od od Girsona porodica Girsonova; od Kata porodica Heleka porodica Helekova; 31 Od Esrla porodica Katova; od Merarija porodica Merarijeva. 58 Ovo Esrlova; od Sihema porodica Sihemova; 32 Od su porodice Levijeve: porodica Lovenijeva, porodica Simaera porodica Simaerova; od Ofera porodica Hevronova, porodica Malijeva, porodica Musijeva, Oferova; 33 A Salpad sin Oferov nemaše sinova porodica Korejeva. A Kat je rodio Amrama. 59 A nego kæeri, kojima su imena Mala i Nuja i Eglia i ime je ženi Amramovo Johaveta, kæi Levijeva, koja Melha i Tersa. 34 To su porodice Manasijine, a od mu se rodila u Misiru; a ona rodi Amramu Arona i njih bješe izbrojenijeh pedeset i dvije tisuæe i sedam Mojsija, i Mariju sestraru njihovu. 60 A Aronu se rodi stotina. 35 Sinovi pak Jefremovi po porodicama Nadav i Avijud i Eleazar i Itamar. 61 Ali Nadav i Avijud svojim: od Sutala porodica Sutalova; od Vehera pogiboše kad prinesoše tuð organj pred Gospodom. porodica Veherova; od Tahana porodica Tahanova. 36 62 I bješe ih izbrojenijeh dvadeset i tri tisuæe, svega A ovo su sinovi Sutalovi: od Erana porodica Eranova. muškinja od jednoga mjeseca i više; i ne biše brojeni 37 To su porodice sinova Jefremovijeh; a među među sinove Izrailjeve, jer im nije dano našljedstvo njima bješe izbrojenijeh trideset i dvije tisuæe i pet među sinovima Izrailjevijem. 63 To su izbrojeni, kad stotina. To su sinovi Josifovi po porodicama svojim. Mojsije i Eleazar sveštenik izbrojše sinove Izrailjeve 38 A sinovi Venijaminovi po porodicama svojim: od u polju Moavskom na Jordanu prema Jerihonu. 64 A Vele porodica Velina; od Asvila porodica Asvilova; među njima ne bješe nijedan od onijeh koje izbrojije

Mojsije i Aron sveštenik kad brojiše sinove Izrailjeve svi sinovi Izrailjevi s njim i sav zbor. 22 I uèini Mojsije u pustinji Sinajskoj. 23 Jer Gospod bješe rekao za kako mu zapovjedi Gospod; i uzev Isusa postavi ga nijih: pomrijeæe u pustinji. I ne osta ih ni jedan osim pred Eleazara sveštenika i pred sav zbor. 23 I metnu Haleva sina Jefonijina i Isusa sina Navina. ruke svoje na nj, i dade mu zapovijesti, kako bješe zapovjedio Gospod preko Mojsija.

27 Tada doðoše kæeri Salpada sina Ofera sina

Galada sina Mahira sina Manasijina, od plemena Manasije sina Josifova, a imena im bjehu Mala, Nuja, Egra, Melha i Tersa. 2 I stadoše pred Mojsija i pred Eleazara sveštenika i pred knezove i sav zbor na vratima šatora od sastanka, i rekoše: 3 Otac naš umrije u pustinji, ali ne bješe u društvu s onima koji se pobuniše na Gospoda u buni Korejevoj, nego umrije od grijeха svojega, a ne ostavi sinova. 4 Zašto da se istrijebi ime oca našega iz porodice njegove zato što nije imao sina? Daj nam našljedstvo među braæom oca našega. 5 I iznese Mojsije stvar njihovu pred Gospoda. 6 A Gospod reèe Mojsiju govoreæi: 7 Pravo govore kæeri Salpadove; podaj im pravo da imaju našljedstvo među braæom oca svojega, i prenesi našljedstvo oca njihova na njih. 8 A sinovima Izrailjevijem kaži i reci: kad ko umre a nema sina, onda prenesite našljedstvo njegovo na kæer njegovu; 9 Ako li ni kæeri nema, onda podajte našljedstvo njegovo braæi njegovoj; 10 Ako li ni braæe nema, onda podajte našljedstvo njegovo braæi oca njegova; 11 Ako li nema ni braæe oèine, onda podajte našljedstvo njegovo onomu ko mu je najbliži u rodu njegovu, i neka je njegovo. I to neka bude sinovima Izrailjevijem zakon za suðenje, kako zapovjedi Gospod Mojsiju. 12 Još reèe Gospod Mojsiju: izidi na goru ovu Avarimsku, i vidi zemlju koju sam dao sinovima Izrailjevijem. 13 I kad je vidiš, pribraæeš se k rodu svojemu i ti, kao što se pribrao Aron brat tvoj. 14 Jer ne poslušaste rijeèi moje u pustinji Sinu u svaði narodnoj, kad je trebalo da me proslavite na vodi pred oèima njihovijem. To je voda od svaðe u Kadisu u pustinji Sinu. 15 I reèe Mojsije Gospodu govoreæi: 16 Gospode Bože duhovima i svakom tijelu, postavi èovjeka nad ovijem zborom, 17 Koji æe izlaziti pred njima i koji æe dolaziti pred njima, koji æe ih izvoditi i opet dovoditi, da ne bi bio zbor Gospodnjii kao ovce koje nemaju pastira. 18 A Gospod reèe Mojsiju: uzmi k sebi Isusa sina Navina, èovjeka u kom je duh moj, i metni ruku svoju na nj, 19 I izvedi ga pred Eleazara sveštenika i pred sav zbor, i podaj mu zapovijesti pred njima. 20 I podaj mu od slave svoje, da ga sluša sav zbor sinova Izrailjevijeh. 21 I neka staje pred Eleazar sveštenika da ga pita za sud Urim pred Gospodom; po zapovijesti njegovoj neka polaze i po zapovijesti njegovoj neka dolaze on i

svi sinovi Izrailjevi s njim i sav zbor. 22 I uèini Mojsije pred Eleazara sveštenika i pred sav zbor. 23 I metnu ruke svoje na nj, i dade mu zapovijesti, kako bješe zapovjedio Gospod preko Mojsija.

28 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: 2 Zapovjedi

sinovima Izrailjevijem, i reci im: prinose moje, hljeb moj, žrtve što mi se sažiju za ugodni miris, pazite da mi prinosite na vrijeme. 3 Reci im dakle: ovo je žrtva ognjena što æete prinositi Gospodu: dva jagnjeta od godine zdrava, svaki dan na žrtvu paljenicu bez prestanka: 4 Jedno jagnje prinesi ujutru, a drugo jagnje prinesi uveèe, 5 I desetinu efe bijelogbrašna za dar smiješana s èetvrtinom ina èistoga ulja. 6 To je žrtva paljenica svagdašnja, koja bi prinesena na gori Sinajskoj za miris ugodni, žrtva ognjena Gospodu. 7 I naljev njezin da bude èetvrt ina na svako jagnje; u svetinji prinosi naljev dobra piæa Gospodu. 8 A drugo jagnje prinesi uveèe; dar kao ujutru i naljev njegov prinesi za žrtvu ognjenu, za ugodni miris Gospodu. 9 A u subotu dva jagnjeta od godine zdrava, i dvije desetine bijelogbrašna smiješana s uljem za dar s naljevom njegovijem. 10 To je subotna žrtva paljenica svake subote, osim svagdašnje žrtve paljenice i naljeva njezina. 11 I u poèetak mjeseca svojih prinosite Gospodu žrtvu paljenicu, po dva teleta i jednoga ovna i sedam jaganjaca od godine zdravijeh; 12 I tri desetine bijelogbrašna pomiješana s uljem za dar na svako tele, i dvije desetine bijelogbrašna pomiješana s uljem za dar na ovna; 13 I po jednu desetinu bijelogbrašna pomiješana s uljem za dar na svako jagnje; to je žrtva paljenica na ugodni miris, žrtva ognjena Gospodu. 14 A naljev njihov da bude vina po ina na tele, treæina ina na ovna, i èetvrt ina na jagnje. To je žrtva paljenica u poèetak mjeseca, svakoga mjeseca u godini. 15 I jarca jednoga za grijeh, osim svagdašnje žrtve paljenice, prinosite Gospodu s naljevom njegovijem. 16 A prvoga mjeseca èetrnaesti dan da je pasha Gospodu; 17 A petnaesti dan toga mjeseca praznik: sedam dana jedite prijesne hljebove. 18 Prvi dan neka je sabor sveti; nikakoga posla ropskoga ne radite. 19 Nego prinosite Gospodu žrtvu paljenicu, dva teleta i jednoga ovna i sedam jaganjaca od godine, sve da vam je zdravo; 20 A dar uz njih bijelogbrašna pomiješana s uljem tri desetine uza svako tele i dvije desetine uz ovna prinosite. 21 Po jednu desetinu prinosite uza svako jagnje od onijeh sedam jaganjaca; 22 I jednoga jarca za grijeh, radi oèišæenja vaðega. 23 To prinosite osim jutrenje žrtve paljenice, koja je žrtva

svagdašnja. **24** Tako prinosite svaki dan za onijeh njezina i naljeva njezina. **17** A drugi dan dvanaest sedam dana, da bude jelo, žrtva ognjena na ugodni telaca, dva ovna, èetrnaest jaganjaca od godine miris Gospodu, osim svagdašnje žrtve paljenice i zdravijeh, **18** I dar njihov i naljev njihov, uz teoce, njezina naljeva prinosite. **25** I sedmi dan da imate uz ovnove i uz jaganjce, po broju njihovu, kako je sveti sabor; posla ropskoga nijednoga ne radite. **26** I uređeno; **19** I jarca jednoga za grije, osim svagdašnje na dan prvina, kad prinosite nov dar Gospodu poslije žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njezina. **20** svojih nedjelja, da imate sabor sveti, nijednoga posla A treæi dan jedanaest telaca, dva ovna i èetrnaest ropskoga ne radite; **27** Nego prinesite žrtvu paljenicu jaganjaca od godine zdravijeh; **21** I darove njihove i za ugodni miris Gospodu, dva teleta, jednoga ovna, naljeve njihove, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po sedam jaganjaca od godine; **28** I dar uz njih: bijelogra broju njihovu, kako je uređeno; **22** I jednoga jarca za brašna pomiješana s uljem po tri desetine uz tele, grije, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina dvije desetine uz ovna, **29** Po jednu desetinu uza i naljeva njezina. **23** A èetvrti dan deset telaca, dva svako jagnje od onijeh sedam jaganjaca; **30** Jednoga ovna, èetrnaest jaganjaca od godine zdravijeh; **24** jarca, radi oèišæenja vašega. **31** Prinesite to, osim I dar njihov i naljeve njihove, uz teoce, uz ovnove svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina; a sve neka i uz jaganjce, po broju njihovu, kako je uređeno; vam je zdravo s naljevom svojim.

29 A sedmoga mjeseca prvi dan da imate sveti sabor; posla ropskoga nijednoga ne radite; to da vam je trubni dan. **2** I prinesite žrtvu paljenicu za miris ugodni Gospodu, jedno tele, jednoga ovna, sedam jaganjaca od godine zdravijeh; **3** A dar uz njih bijelogra brašna smiješana s uljem tri desetine uz tele i dvije desetine uz ovna, **4** I po jednu desetinu uza svako jagnje od sedam jaganjaca; **5** I jednoga jarca za grije, radi oèišæenja vašega; **6** Osim žrtve paljenice u poèetku mjeseca i dara njezina, i osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njihovih po uredbi njihovoj, za miris ugodni, za žrtvu ognjenu Gospodu. **7** I deseti dan toga mjeseca sedmoga da imate sveti sabor; i muèite duše svoje; ne radite nikakoga posla; **8** Nego prinesite Gospodu za miris ugodni žrtvu paljenicu, jedno tele, jednoga ovna, sedam jaganjaca od godine, a neka vam je zdravo; **9** I dar uz njih bijelogra brašna pomiješana s uljem tri desetine uz tele, dvije desetine uz ovna, **10** Po jednu desetinu uza svako jagnje od onijeh sedam jaganjaca; **11** Jarca jednoga za grije, osim žrtve za grije, radi oèišæenja, i osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njihovih. **12** I petnaesti dan toga mjeseca sedmoga da imate sveti sabor; nijednoga posla ropskoga ne radite; nego praznujte praznik Gospodu sedam dana. **13** I prinesite žrtvu paljenicu, ognjenu žrtvu za ugodni miris Gospodu, trinaest telaca, dva ovna, èetrnaest jaganjaca od godine, a neka su zdravi; **14** I dar uz njih brašna bijelogra smiješana s uljem po tri desetine uza svako tele od trinaest telaca, po dvije desetine uza svakoga ovna od ona dva ovna, **15** I po jednu desetinu uza svako jagnje od onijeh èetrnaest jaganjaca; **16** I jednoga jarca za grije, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara

25 I jednoga jarca za grije, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njezina. **26** A peti dan devet telaca, dva ovna, èetrnaest jaganjaca od godine zdravijeh; **27** I dar njihov i naljeve njihove, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po broju njihovu, kako je uređeno; **28** I jednoga jarca za grije, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njezina. **29** A šesti dan osam telaca, dva ovna, èetrnaest jaganjaca od godine zdravijeh, **30** I dar njihov i naljeve njihove, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po broju njihovu, kako je uređeno; **31** I jednoga jarca za grije, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njezina. **32** A sedmi dan sedam telaca, dva ovna, èetrnaest jaganjaca od godine zdravijeh, **33** I dar njihov i naljeve njihove, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po broju njihovu, kako je uređeno; **34** I jarca za grije, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njezina. **35** A osmi dan da vam je praznik; nijednoga posla ropskoga ne radite. **36** Nego prinesite žrtvu paljenicu, žrtvu ognjenu za ugodni miris Gospodu, jedno tele, jednoga ovna, sedam jaganjaca od godine zdravijeh, **37** I dar njihov i naljeve njihove, uz tele, uz ovna i uz jaganjce, po broju njihovu, kako je uređeno; **38** I jednoga jarca za grije, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njezina i naljeva njezina. **39** To prinosite Gospodu na praznike svoje, osim onoga što biste po zavjetu ili od svoje volje prinijeli za žrtve paljenice ili darove ili naljeve ili žrtve zahvalne. **40** I kaza Mojsije sinovima Izrailjevijem sve što zapovjedi Gospod.

30 I reèe Mojsije knezovima od plemena sinova Izrailjevijeh govoreæi: ovo je zapovjedio Gospod. **2** Kad koji èovjek uèini zavjet Gospodu, ili se zakune vezavši se dušom svojom, neka ne pogazi rijeèi svoje, nego neka uèini sve što izaðe iz usta njegovijeh.

3 A kad žena uèini zavjet Gospodu ili se veže u djecu njihovu, i zaplijeniše svu stoku njihovu, krupnu mladost svojoj, dokle je u kuæi oca svojega, 4 I èuje i sitnu, i sve blago njihovo. 10 A mjesta njihova otac njezin za zavjet njezin ili kako se vezala dušom u kojima življahu i gradove njihove sve popališe svojom, pa joj otac ne reèe ništa, onda da su tvrdi svi ognjem. 11 I sve roblje i sav plijen, ljudi i stoku, zavjeti njezini, i sve èim je vezala dušu svoju da je uzeše; 12 I povedoše k Mojsiju i Eleazaru svešteniku tvrdo. 5 Ako li otac njezin poreèe to onaj dan kad i ka zboru sinova Izrailjevijeh, i roblje i ostali plijen i èuje, zavjeti njezini i èim je god vezala dušu svoju, dobit u oko na polju Moavskom, koje je na Jordanu ništa da nije tvrdi; i Gospod æee joj oprostiti, jer otac prema Jerihonu. 13 A Mojsije i Eleazar sveštenik i njezin poreèe. 6 Ako li se uda pa ima na sebi zavjet svi knezovi od zbora izidoše im na susret iz okola. ili izreèe što na usta svoja èim bi se vezala, 7 A muž 14 I Mojsije se razgnjevi na vojvode, na tisuæenike njezin èuvši ne reèe joj ništa onaj dan kad èuje, onda i stotinare, koji se vraæahu s vojske; 15 I reèe im da su tvrdi zavjeti njezini, i tvrdo da je sve èim je Mojsije: a što ostaviste u životu sve žene? 16 Ta vezala dušu svoju. 8 Ako li muž njezin kad èuje onaj one po rijeèi Valamovo navratiše sinove Izrailjeve dan poreèe, ukida se zavjet koji je bio na njoj ili što je da zgriješe Gospodu s Fegora, te doðe ona pogibija izrekla na usta svoja te se vezala; i Gospod æee joj na narod Gospodnj. 17 Zato sada pobijite svu djecu oprostiti. 9 A zavjet koji uèini udovica ili puštenica, i mušku, i sve žene pobijite, koje su poznale èovjeka. sve èim veže dušu svoju, da joj je tvrdo. 10 Ali ako 18 A djevojke, koje ne poznaše èovjeka, ostavite u bude u kuæi muža svojega uèiniila zavjet i za što životu. 19 A vi ostanite izvan okola sedam dana; svaki vezala dušu svoju zakletvom, 11 I muž njezin èuvši koji je ubio koga i koji se dotakao ubijenoga, oèistite oæuti i ne poreèe, tada da su tvrdi svi zavjeti njezini, i se treæi dan i sedmi dan, sebe i roblje svoje. 20 I sve da je tvrdo sve za što je vezala dušu svoju. 12 Ako li haljine i sve stvari kožne i sve što je od kostrijeti i sve to poreèe muž njezin onaj dan kad èuje, svaki zavjet sudove drvene oèistite. 21 I reèe Eleazar sveštenik koji bi izašao iz usta njezinjeh i sve èim bi vezala vojnicima, koji bijahu išli na vojsku: ovo je naredba i dušu svoju da nije tvrdi; muž je njezin porekao, i zakon što je Gospod zapovjedio Mojsiju: 22 Zlato, Gospod æee joj oprostiti. 13 Svaki zavjet i sve za što bi srebro, mjeđ, gvožđe, kositer i olovu, 23 Što god se vezala zakletvom da muèi dušu svoju, muž njezin podnosi vatru, propustite kroz vatru, i oèistiæe se, potvrđuje i ukida. 14 Ako bi muž njezin od dana do ali pošto se oèisti vodom oèišæenja; a što god ne dana æutao, onda potvrđuje sve zavjete njezine i sve podnosi vatre, propustite kroz vodu. 24 I operite za što bi se vezala; potvrđuje, jer joj ne poreèe u onaj haljine svoje sedmi dan, i biæete eisti; i onda æete dan kad èu. 15 Ako li poreèe pošto èuje, sam æe uæi u oko. 25 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: 26 nositi grijeh njezin. 16 Ovo su naredbe, koje zapovjedi Izbroj sve što je zaplijenjeno, ljudi i stoku, ti i Eleazar Gospod Mojsiju za muža i ženu, za oca i kær u sveštenik i poglavari od plemena narodnjih. 27 I mladosti njezinoj, dokle je u kuæi oca svojega.

31 Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: 2 Osveti sinove Izrailjeve na Madijancima, pak æeš se onda pribратi k rodu svojemu. 3 I Mojsije reèe narodu govoreæi: opremite izmeðu sebe ljudi na vojsku da idu na Madijance da uèine osvetu Gospodnju na Madijancima, 4 Po tisuæu od plemena, od svakoga plemena Izrailjeva opremite na vojsku. 5 I dadoše od tisuæa Izrailjevijeh po tisuæu od svakoga plemena, dvanaest tisuæa opremiše na vojsku. 6 I posla Mojsije po tisuæu od svakoga plemena na vojsku, i s njima Finesa sina Eleazara sveštenika, i u njega bjehu sudi sveti i trube. 7 I zavojštiše na Madijance, kako zapovjedi Gospod Mojsiju, i pobiše sve muškinje. 8 Pobiše i careve Madijanske, s drugima koje im pobiše, Evina i Rokoma i Sura i Ura i Rovoka, pet careva Madijanskih, i Valama sina Veorova ubiše maëem. 9 I zarobiše sinovi Izrailjevi žene Madijanke i

Gospodu bješe šest stotina i sedamdeset i pet ovaca; idu u zemlju koju im dade Gospod; **10** I razgnjevi **38** I trideset i šest tisuća goveda, a od toga dio se onda Gospod, i zakle se govoreći: **11** Ne æe Gospodu sedamdeset i dva; **39** I trideset tisuća i pet ljudi koji izaðoše iz Misira, od dvadeset godina i stotina magaraca, a od toga dio Gospod šezdeset i više, vidjeti zemlje za koju se zakleh Avramu, Isaku i jedan; **40** I šesnaest tisuća duša ljudskih, a od toga Jakovu, jer se ne držaše mene sasvijem, **12** Osim dio Gospodu trideset i dvije duše. **41** I dade Mojsije Haleva sina Jefonijina Kenezeja i Isusa sina Navina, Eleazaru svešteniku dio za prinos Gospodu, kao što jer se sasvijem držaše Gospoda. **13** I razgnjevi mu zapovjedi Gospod. **42** A od druge polovine, koja se Gospod na Izrailja, i uèini te se potucaše po dopade sinovima Izrailjevijem, koju uze Mojsije od pustinji èetrdeset godina, dokle ne pomrije sav onaj ljudi koji bjehu išli na vojsku, **43** A i u toj polovini, naraštaj koji èinjaje zlo pred Gospodom. **14** A vi koja dopade zboru, bješe tri stotine trideset i sedam sada izaðoste na mjesto otaca svojih, rod grijesnih tisuća i pet stotina ovaca, **44** Trideset i šest tisuća ljudi, da umnožavate žestinu gnjeva Gospodnjega na goveda, **45** Trideset tisuća i pet stotina magaraca, **46** Izrailja. **15** Ako se odvratite od njega, on æe ga još I šesnaest tisuća duša ljudskih) **47** Od te polovine, ostaviti u pustinji, i tako æete upropastiti sav onaj koja dopade sinovima Izrailjevijem, uze Mojsije po narod. **16** A oni pristupiše opet k njemu, i rekoše mu: jedno od pedeset, i od ljudi i od stoke, i dade Levitima mi smo radi samo torove naèiniti ovdje za stada svoja koji rade što treba za šator Gospodnj, kao što mu i gradove za djecu svoju. **17** A sami æemo naoružani Gospod zapovjedi. **48** I pristupiše k Mojsiju vojvode, junaèki poæi pred sinovima Izrailjevijem, dokle ih tisuænici i stotinari, **49** I rekoše mu: sluge tvoje ne odvedemo na njihovo mjesto; a naša djeca neka prebrojije vojnike koji bijahu pod našom rukom, i stoje u gradovima tvrdijem radi stanovnika te zemlje. nijednoga nije manje. **50** Zato prinosimo Gospodu **18** Ne æemo se vratiti kuæama svojim dokle sinovi prinos, svaki što je ko zadobio, zlatnijeh zaklada, Izrailjevi ne prime svaki svoje našljedstvo. **19** Niti kopaèa, narukvica, prstena, obodaca i lanèæa, da æemo uzeti našljedstva s njima s onu stranu Jordana bi se oèistile duše naše pred Gospodom. **51** I uze ni dalje, ako nam dopadne našljedstvo s ovu stranu Mojsije i Eleazar sveštenik od njih zlato, svakojake Jordana prema istoku. **20** Tada im reèe Mojsije: ako zaklade. **52** A bješe svega zlata prinesenoga, što æete uèiniti tako i iæi pod oružjem pred Gospodom prinesoše Mojsiju tisuænici i stotinari, šesnaest tisuća na vojsku, **21** Ako svaki od vas pod oružjem prijeđe i sedam stotina i pedeset sikala. **53** A vojnici zadržaše preko Jordana pred Gospodom, dokle ne otjera ispred sebi što koji bješe zaplijenio. **54** I uezvši Mojsije i sebe neprijatelja svojih, **22** I dokle se ne pokori zemlja Eleazar zlato od tisuænika i stotinara, unesoše ga u pred Gospodom, pa se onda vratite i ne zgriješite šator od sastanka za spomen sinovima Izrailjevijem Gospodu ni Izraelju, onda æee ova zemlja pripasti pred Gospodom.

32 A sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi imahu vrlo mnogo stoke, i vidješe zemlju Jazirsku i zemlju Galadsku da je dobra za stoku. **2** I došavši sinovi Gadovi i sinovi Ruvimovi rekoše Mojsiju i Eleazaru svešteniku i knezovima od zbora govoreći: **3** Atarot i Devon i Jazir i Namra i Esevon i Elealija i Sevama i Navav i Vean, **4** Ta je zemlja, koju Gospod pokori zboru Izrailjskom, dobra za stoku, a sluge tvoje imaju stoke. **5** Ako smo, rekoše, našli milost pred tobom, neka se ta zemlja dade slugama tvojim u našljedstvo, nemoj nas voditi preko Jordana. **6** A Mojsije reèe sinovima Gadovijem i sinovima Ruvimovijem: braæa æe vaša iæi na vojsku, a vi hoæete ovdje da ostanete? **7** Zašto obarate srce sinovima Izrailjevijem da ne prijeđu u zemlju koju im je dao Gospod? **8** Tako su uèinili oci vaši, kad ih poslali iz Kadis-Varne da uhode zemlju; **9** I otiðoše do potoka Eshola, i uhodiše zemlju; i oboriše srce sinovima Izrailjevijem da ne

vama u našljedstvo pred Gospodom. **23** Ako li ne uèinite tako, gle, zgriješiæete Gospodu, i znajte da æe vas grijeh vaš stiæi. **24** Gradite sebi gradove za djecu svoju i torove za stoku svoju; i što je izašlo iz usta vaših, uèinite. **25** I rekoše Mojsiju sinovi Gadovi i sinovi Ruvimovi govoreći: sluge æe tvoje uèiniti kako gospodar naš zapovijeda. **26** Djeca naša i žene naše, stada naša i sva stoka naša ovdje æee ostati u gradovima Galadskim; **27** A sluge æe tvoje prijeæi svaki naoružan, da se bije pred Gospodom, kao što govori gospodar naš. **28** Tada Mojsije zapovjedi za njih Eleazaru svešteniku i Isusu sinu Navinu i glavarima od domova otaèikh meðu sinovima Izrailjevijem, **29** I reèe im: ako prijeðu sinovi Gadovi i sinovi Ruvimovi s vama preko Jordana, svi oružani, da se biju pred Gospodom, i kad vam bude zemlja pokorena, onda podajte njima zemlju Galadsku u našljedstvo. **30** Ako li ne prijeðu s vama pod oružjem, onda neka im bude našljedstvo meðu vama u zemlji Hananskoj. **31** I odgovoriše sinovi Gadovi i sinovi Ruvimovi govoreći:

kako je Gospod kazao slugama tvojim tako æemo Ratama otišavši stadoše u oko u Remnon-Faresu. uèiniti. 32 Prijeæi æemo pod oružjem pred Gospodom 20 A iz Remnon-Faresa otišavši stadoše uoko u zemlju Hanansku, a naše našljedstvo da bude s ovu Lemvonu. 21 A iz Lemvona otišavši stadoše uoko u stranu Jordana. 33 I dade Mojsije sinovima Gadovijem Resanu. 22 A iz Resana otišavši stadoše uoko u i sinovima Ruvimovijem i polovini plemena Manasije Makelatu. 23 A iz Makelata otišavši stadoše uoko kod sina Josifova carstvo Siona cara Amorejskoga i gore Safera. 24 A od gore Safera otišavši stadoše u carstvo Oga cara Vasanskoga, zemlju i gradove po oko u Haradu. 25 A iz Harada otišavši stadoše uoko međama njezinijem, gradove one zemlje unaokolo. u Makidotu. 26 A iz Makidota otišavši stadoše uoko u 34 I sagradiše sinovi Gadovi Devon i Atarot i Aroir. 35 Katatu. 27 A iz Katata otišavši stadoše uoko u Taratu. I Atrot-Sofan i Jazir i Jogveju, 36 I Vet-Nimru i Vet- 28 A iz Tarata otišavši stadoše uoko u Meteku. 29 A Aran, gradove tvrde, i torove za stoku. 37 A sinovi iz Meteka otišavši stadoše uoko u Aselmonu. 30 A Ruvimovi sagradiše Esevon i Elealiju i Kirijatajim, 38 I iz Aselmona otišavši stadoše uoko u Mosirotu. 31 Navon i Velmeon prednjenuvši im imena, i Sivmu; i A iz Mosirota otišavši stadoše uoko u Vanakanu. nadješe druga imena gradovima koje sagradiše. 39 32 A iz Vanakana otišavši stadoše uoko u planinu A sinovi Mahira sina Manasijina otidoše u Galad, i Gadadu. 33 A iz planine Gadada otišavši stadoše uzeše ga, i izagnaše Amoreje koji bijahu ondje. 40 I uoko u Etevati. 34 A iz Etevate otišavši stadoše u Mojsije dade Galad Mahiru sinu Manasijinu, koji se uko u Evronu. 35 A iz Evrona otišavši stadoše uoko ondje naseli. 41 I Jair sin Manasijin otide i uze sela njihova i prozva ih sela Jairova. 42 I Navav otide i uze stadoše uoko u pustinji Sinu, a to je Kadis. 37 A Kenat sa selima njegovijem, i prozva ga Navav po iz Kadisa otišavši stadoše uoko kod gore Ora na imenu svojemu.

33 Ovo su putovi sinova Izrailjevijeh kad izaðoše iz zemlje Misirske u èetama svojim pod upravom Mojsijevom i Aronovom. 2 I Mojsije popisa kako izidoše i gdje stajaše po zapovijesti Gospodnjoj; i ovo su putovi njihovi kako putovâše. 3 Poðoše iz Ramese prvoga mjeseca petnaesti dan, sjutradan poslije pashe, i izidoše sinovi Izrailjevi rukom podignutom pred oèima svijeh Misiraca. 4 A Misirci pogrebavahu prvence koje pobi Gospod meðu njima, kad i na bogovima njihovijem izvrši Gospod sudove. 5 I otišavši sinovi Izrailjevi iz Ramese stadoše uoko u Sohotu. 6 A iz Sohota otišavši stadoše uoko u Etamu, koji je nakraj pustinje. 7 A iz Etama otišavši saviše k Irotu, koji je prema Velsefonu, i stadoše uoko pred Magdalom. 8 A od Irota otišavši prijeðoše preko mora u pustinju, i išavši tri dana preko pustinje Etama stadoše uoko u Meri. 9 A iz Mere otišavši doðoše u Elim, gdje bijaše dvanaest studenaca i sedamdeset palmovijeh drveta, i ondje stadoše uoko. 10 A iz Elima otišavši stadoše uoko kod Crvenoga Mora. 11 I otišavši od Crvenoga Mora stadoše uoko u pustinji Sinu. 12 A iz pustinje Sina otišavši stadoše uoko u Rafaku. 13 A iz Rafaka otišavši stadoše uoko u Elusu. 14 A iz Elusa otišavši stadoše uoko u Rafidinu, gdje nemaše narod vode da pije. 15 A iz Rafidina otišavši stadoše uoko u pustinji Sinajskoj. 16 A iz pustinje Sinajske otišavši stadoše uoko u Kivot-Atavi. 17 A iz Kivot-Atave otišavši stadoše uoko u Asirotu. 18 A iz Asirota otišavši stadoše uoko u Ratamu. 19 A iz

Ratama otišavši stadoše uoko u Remnon-Faresu. 20 A iz Remnon-Faresa otišavši stadoše uoko u Lemvonu. 21 A iz Lemvona otišavši stadoše uoko u stranu Jordana. 22 A iz Resana otišavši stadoše uoko u i sinovima Ruvimovijem i polovini plemena Manasije Makelatu. 23 A iz Makelata otišavši stadoše uoko kod sina Josifova carstvo Siona cara Amorejskoga i gore Safera. 24 A od gore Safera otišavši stadoše u carstvo Oga cara Vasanskoga, zemlju i gradove pooko u Haradu. 25 A iz Harada otišavši stadoše uoko međama njezinijem, gradove one zemlje unaokolo. u Makidotu. 26 A iz Makidota otišavši stadoše uoko u 34 I sagradiše sinovi Gadovi Devon i Atarot i Aroir. 35 Katatu. 27 A iz Katata otišavši stadoše uoko u Taratu. I Atrot-Sofan i Jazir i Jogveju, 36 I Vet-Nimru i Vet- 28 A iz Tarata otišavši stadoše uoko u Meteku. 29 A Aran, gradove tvrde, i torove za stoku. 37 A sinovi iz Meteka otišavši stadoše uoko u Aselmonu. 30 A Ruvimovi sagradiše Esevon i Elealiju i Kirijatajim, 38 I iz Aselmona otišavši stadoše uoko u Mosirotu. 31 Navon i Velmeon prednjenuvši im imena, i Sivmu; i A iz Mosirota otišavši stadoše uoko u Vanakanu. nadješe druga imena gradovima koje sagradiše. 39 32 A iz Vanakana otišavši stadoše uoko u planinu A sinovi Mahira sina Manasijina otidoše u Galad, i Gadadu. 33 A iz planine Gadada otišavši stadoše uzeše ga, i izagnaše Amoreje koji bijahu ondje. 40 I uoko u Etevati. 34 A iz Etevate otišavši stadoše u Mojsije dade Galad Mahiru sinu Manasijinu, koji se uko u Evronu. 35 A iz Evrona otišavši stadoše uoko ondje naseli. 41 Tada èu Hananej car Aradski, koji živiljaše na jugu u zemlji Hananskoj, da idu sinovi Izrailjevi. 41 Potom otišavši od gore Ora stadoše uoko u Selmonu. 42 A iz Selmona otišavši stadoše uoko u Finonu. 43 A iz Finona otišavši stadoše uoko u Ovotu. 44 A iz Ovota otišavši stadoše uoko na humovima Avarimskim na meði Moavskoj. 45 A od tijeh humova otišavši stadoše uoko u Devon-Gadu. 46 A iz Devon-Gada otišavši stadoše uoko u Gelmon-Devlataimu. 47 A iz Gelmon-Devlataima otišavši stadoše uoko u planinama Avarimskim prema Navavu. 48 A iz planina Avarimskih otišavši stadoše uoko u polju Moavskom na Jordanu prema Jerihonu. 49 I stajahu u okolu kraj Jordana od Esimota do Vel-Satima u polju Moavskom. 50 I reèe Gospod Mojsiju u polju Moavskom na Jordanu prema Jerihonu govoreæi: 51 Kaži sinovima Izrailjevijem i reci im: kad prijeðete preko Jordana u zemlju Hanansku, 52 Otjerajte od sebe sve koji žive u onoj zemlji, i potrite sve slike njihove rezane, i sve slike njihove liveno potrite, i sve visine njihove oborite. 53 A kad ih istjerate iz zemlje, naselite se u njoj; jer sam vama dao onu zemlju da je vaša. 54 I razdijelite je u našljedstvo ždrijebom na porodice svoje; kojih ima više, njima veæe našljedstvo podajte; a kojih ima manje, njima podajte manje našljedstvo; koje mjesto kome ždrijebom dopadne,

ono neka mu bude; na plemena otaca svojih razdijelite sin Saftanov, **25** Od plemena sinova Zavulonovih našljedstvo. **25** Ako li ne otjerate od sebe onih koji knez Elisafan sin Harnahov, **26** Od plemena sinova žive u onoj zemlji, onda æe oni koje ostavite biti trnje Isaharovijeh knez Faltilo sin Ozainov, **27** Od plemena oèima vašima i ostani vašim bokovima, i pakostiaæe sinova Asirovih knez Ahior sin Selemijin, **28** I od vam u zemlji u kojoj æete živjeti. **26** I što sam mislio plemena Neftalimova knez Fadailo sin Amijudov. **29** Ovima zapovjedi Gospod da razdijele našljedstvo sinovima Izrailjevijem u zemlji Hananskoj.

34 Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **2** Zapovjedi sinovima Izrailjevijem i reci im: kad doðete u zemlju Hanansku, ta æe vam zemlja pripasti u našljedstvo, zemlja Hananska s međama svojim. **3** Južni kraj da vam je od pustinje Sina, uz među Edomsku, i da vam je južna međa od brijege slanoga mora na istok; **4** I ta međa neka se savije od juga k Akravimu i ide do Sina, i neka se pruži od juga preko Kadis-Varne, a otuda neka izide na selo Adar i ide do Aselmona; **5** Potom neka se savije ta međa od Aselmona do potoka Misirskoga i ide do mora. **6** A zapadna međa da vam bude veliko more; to da vam je zapadna međa. **7** A sjeverna međa ovo da vam bude: od velikoga mora povucite sebi među do gore Ora; **8** A od gore Ora povucite sebi među kako se ide u Emat, i ta međa neka ide na Sedad; **9** I neka ide ta međa do Zefrona, i kraj neka joj bude kod sela Enana; to da vam bude sjeverna međa. **10** A s istoka povucite sebi među od sela Enana do Sefama; **11** A od Sefama neka ide ta međa k Rivli, s istoka Aïnu, i neka ide dalje ta međa dokle dođe do mora Hinerota k istoku; **12** I neka se spusti ta međa ka Jordanu, i neka izaðe na slano more. Ta æe zemlja biti vaša s međama svojim unaokolo. **13** I kaza Mojsije sinovima Izrailjevijem govoreæi: to je zemlja koju æete dobiti u našljedstvo ždrijebom, za koju je zapovjedio Gospod da je dobije devet plemena i po. **14** Jer pleme sinova Ruvimovih po porodicama otaca svojih, i pleme sinova Gadovih po porodicama otaca svojih, i polovina plemena Manasijina primiše svoje našljedstvo. **15** Ova dva plemena i po primiše našljedstvo svoje s ovu stranu Jordana prema Jerihonu s istoène strane. **16** Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **17** Ovo su imena ljudi koji æe vam razdijeliti u našljedstvo zemlju: Eleazar sveštenik i Isus sin Navin. **18** I po jednoga kneza iz svakoga plemena uzmite da dijeli zemlju. **19** A ovo su imena tijeh ljudi: od plemena Judina Halev sin Jefonjin, **20** Od plemena sinova Simeunovih Samuilo sin Emijudov, **21** Od plemena Venijaminova Eldad sin Haslonov, **22** Od plemena sinova Danovih knez Vokor sin Jeklinov, **23** Od sinova Josifovih: od plemena sinova Manasijinih knez Anilo sin Sufidov, **24** Od plemena sinova Jefremovih, knez Kamuilo

sin Saftanov, **25** Od plemena sinova Zavulonovih našljedstvo. **25** Ako li ne otjerate od sebe onih koji knez Elisafan sin Harnahov, **26** Od plemena sinova žive u onoj zemlji, onda æe oni koje ostavite biti trnje Isaharovijeh knez Faltilo sin Ozainov, **27** Od plemena oèima vašima i ostani vašim bokovima, i pakostiaæe sinova Asirovih knez Ahior sin Selemijin, **28** I od vam u zemlji u kojoj æete živjeti. **26** I što sam mislio plemena Neftalimova knez Fadailo sin Amijudov. **29** Ovima zapovjedi Gospod da razdijele našljedstvo sinovima Izrailjevijem u zemlji Hananskoj.

35 Još reèe Gospod Mojsiju u polju Moavskom na Jordanu prema Jerihonu govoreæi: **2** Zapovjedi sinovima Izrailjevijem neka dadu od našljedstva svojega Levitima gradove, gdje æe živjeti; i podgraða oko gradova podajte im, **3** Da u gradovima žive, a u podgraðima njihovijem da im stoji stoka i imanje njihovo i sve životinje njihove. **4** A podgraða koja date Levitima neka budu na tisuæu lakata daleko od zidova gradskih unaokolo. **5** Zato izmjerite iza svakoga grada na istok dvije tisuæe lakata, i na jug dvije tisuæe lakata, i na zapad dvije tisuæe lakata, i na sjever dvije tisuæe lakata, tako da grad bude u srijedi. Tolika neka budu podgraða njihova. **6** A od gradova koje date Levitima odvojite šest gradova za utoèište, da onamo uteèe ko bi koga ubio; i osim njih podajte im èetrdeset i dva grada. **7** Svega gradova, koje æete dati Levitima da bude èetrdeset i osam gradova, svaki sa svojim podgraðem. **8** A tijeh gradova što æete dati od našljedstva sinova Izrailjevih, od onih koji imaju više podajte više, a od onijeh koji imaju manje podajte manje; svaki prema našljedstvu koje æe imati neka da od svojih gradova Levitima. **9** Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi: **10** Reci sinovima Izrailjevijem i kaži im: kad prijeðete preko Jordana u zemlju Hanansku, **11** Od gradova koji vam dopadnu odvojite gradove za utoèište da u njih uteèe krvnik koji ubije koga nehotice. **12** I ti æe vam gradovi biti utoèišta od osvetnika, da ne pogine krvnik dokle ne stane na sud pred zbor. **13** I tako od tijeh gradova koje date šest gradova biæe vam utoèišta. **14** Tri takva grada podajte s ovu stranu Jordana, a tri grada podajte u zemlji Hananskoj, ti gradovi neka budu utoèišta. **15** Sinovima Izrailjevijem i došljaku i strancu, koji se bavi među njima, neka tijeh šest gradova budu utoèišta, da uteèe u njih ko god ubije koga nehotice. **16** Ali ako gvožđem udari koga, te onaj umre, krvnik je, neka se pogubi taki krvnik. **17** I ako kamenom iz ruke, od kojega može èovjek poginuti, udari koga, te onaj umre, krvnik je, neka se pogubi taki krvnik. **18** Ili ako drvetom iz ruke, od kojega može èovjek poginuti, udari koga, te onaj umre, krvnik je, neka se pogubi taki krvnik. **19** Osvetnik neka pogubi krvnika; kad ga udesi, neka ga pogubi. **20** Ako ga iz mržnje

turi, ili se baci èim na nj navalice, te onaj umre, otkinuto našljedstvo njihovo. 5 Tada zapovjedi Mojsije 21 Ili ako ga iz neprijateljstva udari rukom, te onaj sinovima Izrailjevijem po zapovijesti Gospodnjoj umre, neka se pogubi taki ubojica, krvnik je; osvetnik govoreæi: pravo govori pleme sinova Josifovijeh. 6 neka pogubi toga krvnika kad ga udesi. 22 Ako li ga Ovo zapovjedi Gospod za kæeri Salpadove i reèe: nehotice turi bez neprijateljstva, ili se baci na nj èim neka se udadu za koga im bude volja, ali u porodici nehotice, 23 Ili kamenom od kojega može èovjek plemena svojega neka se udadu, 7 Da se ne bi poginuti, ako se baci na nj nehotice, te onaj umre, a prenosilo našljedstvo sinova Izrailjevih od jednoga nije mu neprijatelj, niti mu traži zla, 24 Tada da sudi plemena na drugo; jer æe sinovi Izrailjevi držati zbor između ubojice i osvetnika po ovom zakonu. 25 I svaki našljedstvo plemena otaca svojih. 8 I svaka zbor neka izbavi krvnika iz ruke osvetnikove i vrati kæi u plemenima sinova Izrailjevih kojoj dopadne ga u utoèište njegovo, kuda je utekao, i ondje neka našljedstvo, neka se udaje za koga iz porodice ostane dokle ne umre poglavac sveštenički, koji je plemena oca svojega, da bi sinovi Izrailjevi držali pomazan svetim uljem. 26 Ako krvnik kako god izide svaki našljedstvo otaca svojih, 9 Da se ne bi prenosilo preko meðe svojega utoèišta, u koje je utekao, 27 I našljedstvo od jednoga plemena na drugo, nego naðe ga osvetnik preko meðe utoèišta njegova, ako svaki iz plemena sinova Izrailjevih da drži svoje krvnika ubije osvetnik, neæe biti kriv za krv. 28 Jer u našljedstvo. 10 Kako zapovjedi Gospod Mojsiju, tako utoèištu svojem valja da stoji dokle ne umre poglavac uèiniše kæeri Salpadove. 11 Jer Mala i Tersa i Egla i sveštenički; pa kad umre poglavac sveštenički, onda Melha i Nuja, kæeri Salpadove, udadoše se za sinove treba da se vrati krvnik u zemlju našljedstva svojega. strièeva svojih, 12 U porodice sinova Manasije sina 29 Ovo da vam je uredba za suðenje od koljena do Josifova udadoše se, i osta našljedstvo njihovo u koljena po svijem stanovima vašim. 30 Ko bi htio plemenu porodice oca njihova. 13 To su zapovijesti i pogubiti èovjeka, po svjedocima neka pogubi krvnik; zakoni, koje zapovjedi Gospod preko Mojsija sinovima ali jedan svjedok ne može svjedoèiti da se ko pogubi. Izrailjevijem u polju Moavskom na Jordanu prema 31 Ne uzimajte otkupa za krvnika, koji zaslži smrt, Jerihonu.

nego neka se pogubi. 32 Ni od onoga ne uzimajte otkupa koji uteèe u utoèište, da bi se vratio da živi u svojoj zemlji prije nego umre sveštenik; 33 Da ne biste skvrnili zemlju u kojoj ste, jer krv ona skvrni zemlju, a zemlja se ne može oèistiti od krvi koja se prolije na njoj drukèije nego krvlju onoga koji je prolje. 34 Zato ne skvrnite zemlje u kojoj nastavate i u kojoj ja nastavam, jer ja Gospod nastavam usred sinova Izrailjevih.

36 Tada pristupiše starješine iz porodice sinova Galada sina Mahira sina Manasijina od plemena sinova Josifovijeh, i rekoše pred Mojsijem i pred knezovima, glavarima od domova otaèkih meðu sinovima Izrailjevijem, 2 I govorise: gospodaru našemu zapovjedi Gospod da podijeli ždrijeboom zemlju u našljedstvo sinovima Izrailjevijem; i gospodar naš ima zapovijest od Gospoda da da našljedstvo Salpada brata našega kæerima njegovijem. 3 Ako se one udadu za koga iz drugoga plemena sinova Izrailjevijeh, onda æe se našljedstvo njihovo otkupiti od našljedstva otaca naših i dodaæe se našljedstvu onoga plemena u koje se udadu, i tako æe se dio naš okrniti. 4 I kad bude oprosna godina sinovima Izrailjevijem, opet æe ostati našljedstvo njihovo s našljedstvom onoga plemena u koje se budu udale, i tako æe od našljedstva plemena otaca naših ostati

Ponovljeni Zakon

1 Ovo su riječi koje govori Mojsije svemu Izraelju s onu stranu Jordana, u pustinji, u polju prema Crvenome Moru, između Farana i Tofola i Lovona i Asirota i Dizava, **2** Jedanaest dana hoda od Horiva preko gore Sira do Kadis-Varnije. **3** A bješe èetrdesete godine prvi dan jedanaestoga mjeseca, kad Mojsije kaza sinovima Izraeljevijem sve što mu bješe zapovjedio Gospod da im kaže, **4** Pošto ubi Siona cara Amorejskoga koji življaše u Esevonu, i Oga cara Vasanskoga koji življaše u Astarotu i u Edrainu. **5** S onu stranu Jordana u zemlji Moavskoj poèe Mojsije kazivati ovaj zakon govoreæi: **6** Gospod Bog naš reèe nam na Horivu govoreæi: dosta ste bili na ovoj gori. **7** Obrnite se i podignite se i idite ka gori Amorejskoj i u svu okolinu njezinu, u ravnice i u brda i u doline, i na jug i na bregove morske, u zemlju Hanansku i na Livan i do rijeke velike, rijeke Efrata. **8** Eto, dao sam vam zemlju, uđite u nju, i uzmitte zemlju, za koju se zakleo Gospod ocima vašim, Avramu, Isaku i Jakovu, da æe im je dati i sjemenu njihovu nakon njih. **9** I rekoh vam onda govoreæi: ne mogu vas nositi sam. **10** Gospod Bog vaš umnožio vas je, i eto vas danas ima mnogo kao zvijezda nebeskih. **11** Gospod Bog otaca vaših da vas umnoži još tisuæu puta više, i da vas blagoslovi kao što vam je kazao. **12** Kako bih ja sam nosio muke vaše, bremena vaša i raspre vaše? **13** Dajte iz plemena svojih ljude mudre i vješte i poznate da vam ih postavim za starješine. **14** Tada mi odgovoriste i rekoste: dobro je da se uèini što si kazao. **15** Tada uzevši starješine od plemena vaših, ljude mudre i poznate, postavih vam ih za starješine, za tisuæenike i stotinare i pedesetare i desetare i upravitelje po plemenima vašim. **16** I zapovjedih onda sudijama vašim govoreæi: saslušavajte raspre među braæom svojom i sudite pravo između èovjeka i brata njegova i između došljaka koji je s njim. **17** Ne gledajte ko je ko na sudu, saslušajte i maloga i velikoga, ne bojte se nikoga, jer je sud Božji, a stvar koja bi vam bila teška iznesite pred me da je èujem. **18** I zapovjedih vam onda sve što æete èiniti. **19** Potom otišavši od Horiva prijeðosmo svu onu pustinju veliku i strašnu, koju vidjeste, iduæi ka gori Amorejskoj, kao što nam zapovjedi Gospod Bog naš, i dođosmo do Kadis-Varnije. **20** Tada vam rekoh: dođoste do gore Amorejske, koju nam daje Gospod Bog naš. **21** Gle, dao ti je Gospod Bog tvoj tu zemlju, idi i uzmi je, kao što ti je rekao Gospod Bog otaca tvojih; ne boj se, i ne plaši se. **22** A vi svi

dođoste k meni i rekoste: da pošljemo ljudе pred sobom da nam uhode zemlju, i da nam jave za put kojim æemo iæi i za gradove u koje æemo doæi, **23** I to mi bi po volji, i uzeh između vas dvanaest ljudi, iz svakoga plemena po jednoga; **24** I oni se podigoše i izšavši na goru dođoše do potoka Eshola, i uhodiše zemlju; **25** I nabraše roda one zemlje i donesoše nam, i javiše nam govoreæi: dobra je zemlja, koju nam daje Gospod Bog naš. **26** Ali ne htjeste iæi nego se suprotiste zapovijesti Gospoda Boga svojega. **27** I vikaste u šatorima svojim govoreæi: mrzi na nas Gospod, zato nas izvede iz zemlje Misirske, da nas da u ruke Amorejcima i da nas potre. **28** Kuda da idemo? braæea naša uplašiše srce naše govoreæi: narod je veæi i viši od nas, gradovi su veliki i ograðeni do neba, pa i sinove Enakove vidjesmo ondje. **29** A ja vam rekoh: ne plašite se i ne bojte ih se. **30** Gospod Bog vaš, koji ide pred vama, on æe se biti za vas onako kako vam je uèinio u Misiru na vaše oèi, **31** I u pustinji, gdje si video kako te je nosio Gospod Bog tvoj, kao što èovjek nosi sina svojega, cijelijem putem kojim ste iæli dokle dođoste do ovoga mjesta. **32** Ali zato opet ne vjerovaste Gospodu Bogu svojemu, **33** Koji iðaše pred vama putem tražeæi vam mjesto gdje biste stali, iðaše noæeu u ognju da vam svijeti putem kojim biste iæli, a danju u oblaku. **34** I èu Gospod glas rijeæi vaših, i razgnjevi se i zakle se govoreæi: **35** Nijedan od ovoga roda zloga neæee vidjeti ove dobre zemlje, za koju se zakleh da æeu dati vašim ocima, **36** Osim Haleva sina Jefonijina; on æee je vidjeti, i njemu æeu dati zemlju po kojoj je iæao, i sinovima njegovijem, jer se sasvijem držao Gospoda. **37** Pa i na mene se razgnjevi Gospod s vas; i reèe: ni ti neæee uæei onamo. **38** Isus sin Navin, koji te služi, on æee uæei onamo, njega utvrdi; jer æee je on razdijeliti sinovima Izraeljevijem u našljedstvo. **39** A djeca vaša, za koju rekoste da æee postati roblje, sinovi vaši, koji danas ne znaju ni ñta je dobro ni ñta je zlo, oni æee uæei onamo, i njima æeu je dati i oni æee je naslijediti. **40** Vi pak vratite se i idite u pustinju k Crvenome Moru. **41** A vi odgovoriste i rekoste mi: sagriješismo Gospodu; iæi æemo i biæemo se sasvijem kako nam je zapovjedio Gospod Bog naš. I uzevši svaki svoje oružje htjeste izaæi na goru. **42** A Gospod mi reèe: kaži im: ne idite i ne bijte se, jer nijesam među vama, da ne izginete pred neprijateljima svojim. **43** I ja vam rekoh; ali ne poslušaste, nego se oprijeste zapovijesti Gospodnjoj, i navaliste na goru. **44** Tada izidoše pred vas Amoreji, koji sjeðahu u onoj planini, i pognaše vas kao što èine pèele, i pobije vas na Siru pa do Orme. **45** I vrativši se plakaste pred Gospodom, ali Gospod ne

posluša glasa vašega niti okrete uha svojega k vama. 46 I ostdoste u Kadisu dugo vremena dokle onđe stajaste.

2 Potom se vratismo, i idosmo u pustinju k Crvenome Moru, kao što mi zapovjedi Gospod, i obilazismo goru Sir dugo vremena. 2 I reèe mi Gospod: 3 Dosta ste obilazili tu goru, obrnite se na sjever. 4 I zapovjedi narodu i reci: sada æete prijeæi preko meðe braæe svoje, sinova Isavovih, koji žive u Siru; i oni æe vas se bojati, ali se i vi dobro èuvajte. 5 Nemojte zametati boja s njima, jer vam neæeu dati zemlje njihove ni stope, jer sam dao Isavu goru Sir u našljedstvo. 6 Jela kupujte od njih za novce, i jedite; i vodu kupujte od njih za novce, i pijte. 7 Jer te je Gospod Bog tvoj blagoslovio u svakom poslu ruku tvojih; i zna put tvoj po ovoj velikoj pustinji, i ovo èetrdeset godina bijaše s tobom Gospod Bog tvoj, i ništa ti nije nedostajalo. 8 I proðosmo braæeu svoju, sinove Isavove, koji žive u Siru, poljem od Elata i od Gesion-Gavera; i odande savivši udarismo preko pustinje Moavske. 9 I Gospod mi reèe: nemoj pakostiti Moavcima ni zametati boja s njima, jer ti neæeu dati zemlje njihove u našljedstvo; jer dadoh sinovima Lotovijem u našljedstvo Ar. 10 Preðe življahu onđe Emeji, narod velik i jak i visok kao Enakimi; 11 O njima se misilo da su divovi kao i Enakimi; ali ih Moavci zvahu Emeji. 12 I Horeji življahu preðe u Siru, ali ih sinovi Isavovi istjeraše i istrijebiše ispred sebe i naseliše se na njihovo mjesto, kao što uèini Izrail u zemlji svojega našljedstva, koje mu dade Gospod.) 13 A sada ustane i prijeðite preko potoka Zareda. I prijeðosmo preko potoka Zareda. 14 A vremena za koje idosmo od Kadis-Varnije pa dokle prijeðosmo preko potoka Zareda, bješe trideset i osam godina, dokle ne izumrije u okolu sav onaj naraštaj, ljudi za vojsku, kao što im se bješe zakleo Gospod. 15 Jer i ruka Gospodnja bijaše protiv njih potiruæi ih iz okola dokle ne pomriješe. 16 I kad svi ti ljudi za vojsku pomriješe u narodu, 17 Reèe mi Gospod govoreæi: 18 Ti æeš danas prijeæi preko meðe Moavske kod Ara; 19 I doæi æeš blizu sinova Amonovih; nemoj im pakostiti ni zametati boja sa njima, jer ti neæeu dati zemlje Amonske u našljedstvo, jer je dadoh sinovima Lotovim u našljedstvo. 20 I za nju se misilo da je zemlja divovska; u njoj preðe življahu divovi, koje Amonci zvahu Zamzumi. 21 Oga cara Vasanskoga sa svijem narodom njegovijem, Bijahu narod velik i jak i visok kao Enakimi; ali ih istrijebi Gospod ispred njih, te oni preuzeše zemlju njihovu i naseliše se na njihovo mjesto; 22 Kao što uèini sinovima Isavovijem, koji življahu u Siru, jer istrijebi Horeje ispred njih, i preuzeše zemlju njihovu i

ostaše na njihovu mjestu do danas. 23 I Aveje, koji življahu u Asirotu pa do Gaza, istrijebiše Kaftoreji, koji izadoše od Kaftora, i naseliše se na njihovo mjesto.) 24 Ustanite, idite i prijeðite preko potoka Arnona; gle, dao sam ti u ruke Siona Amorejina cara Esevonskoga i zemlju njegovu; poèni uzimati našljedstvo, i zavoјsti na nj. 25 Danas poèinjem zadavati strah i trepet od tebe narodima pod cijelijem nebom; koji god èuju za te, drktaæe i prepadaæe se od tebe. 26 I poslah poslanike iz pustinje Kedamota k Sionu caru Esevonskom s mirnjem rijeèima govoreæi: 27 Da prijeðem preko tvoje zemlje; upravo æeu putem iæi, neæeu svrtati ni nadesno ni nalijevo. 28 Hranu da mi daješ za novce da jedem, i vodu za novce da mi daješ da pijem, samo da proðem pješice, 29 Kao što mi uèiniše sinovi Isavovi koji žive u Siru, i Moavci, koji žive u Aru, dokle ne prijeðem preko Jordana u zemlju koju nam daje Gospod Bog naš. 30 Ali ne htje Sion car Esevonski pustiti da proðemo kroz njegovu zemlju, jer Gospod Bog tvoj uèini te otvrdu duh njegov i srce njegovo posta uporno, da bi ga predao u tvoje ruke, kao što se vidi danas. 31 I reèe mi Gospod: gledaj, poèeh predavati tebi Siona i zemlju njegovu; poèni uzimati zemlju njegovu da je naslijediš. 32 I izide pred nas Sion i sav narod njegov na boj u Jasu. 33 I dade nam ga Gospod Bog naš, i ubismo ga sa sinovima njegovijem i svijem narodom njegovijem. 34 I uzesmo tada sve gradove njegove, i pobismo ljude po svijem tijem gradovima, i žene i djecu, ne ostavismo živa nijednoga. 35 Samo stoku zaplijenismo za se i plijen što bješe po gradovima koje uzesmo. 36 Od Aroira koji je na potoku Arnonu, i od grada koji je u dolini, pa do Galada ne bješe grada koji bi nam odolio: sve to dade nam Gospod Bog naš. 37 Samo k zemlji sinova Amonovih nisi pristupio niti ka kojemu kraju na potoku Javoku, ni ka gradovima u gori niti kojemu mjestu što je zabranio Gospod Bog naš.

3 Potom obrativši se idosmo k Vasanu. I izide pred nas Og car Vasanski i sav narod njegov na boj u Edrajin. 2 I Gospod mi reèe: ne boj ga se, jer ga dadoh u tvoje ruke sa svijem narodom njegovijem i sa zemljom njegovom, da uèiniš s njim onako kako si uèinio sa Sionom carom Amorejskim, koji sjeðaše u Esevonus. 3 Tako nam dade Gospod Bog naš u ruke i razbismo ga i ne ostavismo mu ni jednoga živa. 4 I uzesmo tada sve gradove njegove; ne bi grada kojega ne uzesmo, šezdeset gradova, sav kraj Argovski, carstvo Oga u Vasanu. 5 Svi ti gradovi bjehu utvrđeni zidom visokim, vratima i prijevornicama, osim drugih

mjesta bez zidova vrlo mnogo. 6 I raskopasmo ih oèima svojima, jer neæeš prijeæi preko Jordana. 28 kao što uèinismo Sionu caru Esevonskom, pobivši Nego podaj zapovijesti Isusu, i utvrdi ga i ukrijepi ga; po svijem mjestima i ljudi i žene i djecu. 7 A svu jer æe on prijeæi pred narodom tijem, i on æe im stoku i pljen po gradovima zaplijenismo za se. 8 razdijeliti u našljedstvo zemlju koju vidiš. 29 I ostasmo Tako uzesmo onda zemlju iz ruku dvojice careva u ovoj dolini prema Vet-Fegoru.

Amorejskih, koja je s ovu stranu Jordana od potoka Arnona do gore Ermona, 9 Sidonci zovu Ermon Sirion, a Amoreji ga zovu Senir,) 10 Sva mjesta u ravni i sav Galad i sav Vasan do Salhe i Edrajina, gradove carstva Oga i Vasanu. 11 Jer samo Og car Vasanski bješe ostao od divova. Gle, odar njegov, odar gvozden, nije li u Ravi sinova Amonovijeh? devet je lakata dug, a širok èetiri lakti, laka èovjeèija. 12 Tako naslijedismo tu zemlju onda; od Aroira, koji je na potoku Arnonu, i polovinu gore Galada s gradovima njezinijem dадoh sinovima Ruvimovijem i Gadovijem. 13 I ostatak Galada i sav Vasan, carstvo Ogovo, dадoh polovini plemena Manasijina; sav kraj Argovski po svemu Vasanu zvaše se zemlja divovska. 14 Jair sin Manasijin uze sav kraj Argovski do meðe Gesurske i Mahatske; i prozva Vasansku svojim imenom: sela Jairova do današnjega dana. 15 A Mahiru dадoh Galad. 16 A Ruvimovu plemenu i Gadovu plemenu dадoh od Galada do potoka Arnona, kako zahvata potok s meðama, pa do potoka Javoka, gdje je meða sinova Amonovijeh, 17 I polje i Jordan s meðama od Hinerota do mora uz polje, do mora slanoga, ispod Fazge prema istoku. 18 I zapovjedih vam onda i rekoh: Gospod Bog vaš dao vam je ovu zemlju u našljedstvo; naoružani hajdete pred braæom svojom, sinovima Izrailjevijem, ko je god za vojsku. 19 A žene vaše i djeca vaša i stoka vaša znam da imate mnogo stoke) neka ostanu u gradovima vašim, koje vam dадoh, 20 Dokle ne smiri Gospod i braæu vašu kao vas, da i oni naslijede zemlju, koju æe im Gospod Bog vaš dati s onu stranu Jordana; onda se vratite svaki na svoje našljedstvo, koje vam dадoh. 21 A Isusu onda zapovjedih govoreæi: oèi twoje vide sve što je uèinio Gospod Bog vaš s ona dva cara; onako æe Gospod uèiniti sa svijem carstvima u koja doðeš. 22 Nemojte ih se bojati, jer æe se Gospod Bog vaš biti za vas. 23 I molih se Gospodu onda govoreæi: 24 Gospode Bože! ti si poèeo pokazivati služi svojemu velièinu svoju i krjeþku ruku svoju, jer koji je Bog na nebu ili na zemlji koji bi tvorio djela kakva su twoja i u koga bi sila bila kakva je twoja? 25 Daj mi da prijeđem i vidim zemlju dobru koja je preko Jordana i goru dobru, Livan. 26 Ali Gospod bješe gnjevan na me s vas, i ne usliši me, nego mi reèe: dosta; ne govori mi više za to. 27 Popni se na vrh ove gore, i podigavši oèi svoje na zapad i na sjever i na jug i na istok, vidi

4 A sada, Izrailju, èuj uredbe i zakone, koje vas uèim da tvorite, da biste poživjeli i ušli u zemlju koju vam daje Gospod Bog otaca vaših i da biste je naslijedili. 2 Ništa ne dodajte k rijeèi koju vam ja zapovijedam, niti oduzmite od nje, da biste saèuvali zapovijesti Gospoda Boga svojega koje vam ja zapovijedam. 3 Oèi su vaše vidjele šta uèini Gospod s Velfegorom; jer svakoga èovjeka koji pođe za Velfegorom istrijebi Gospod Bog tvoj izmeðu tebe. 4 A vi koji se držaste Gospoda Boga svojega, vi ste svi živi danas. 5 Gle, uèio sam vas uredbama i zakonima, kao što mi zapovjedi Gospod Bog moj, da biste tako tvorili u zemlji u koju idete da je naslijedite. 6 Držite dakle i izvršujte ih, jer je to mudrost vaša i razum vaš pred narodima, koji æe kad èiju sve ove uredbe reæi: Samo je ovaj veliki narod narod mudar i razuman. 7 Jer koji je veliki narod kojemu je Bog blizu kao što je Gospod Bog naš kad ga god zazovemo? 8 I koji je narod veliki koji ima uredbe i zakone pravedne kao što je sav ovaj zakon koji iznosim danas pred vas? 9 Samo pazi na se i dobro èuvaj dušu svoju, da ne zaboraviš onijeh stvari koje su vidjele oèi twoje, i da ne izidu iz srca tvojega dokle si god živ; nego da ih obznaniš sinovima svojim i sinovima sinova svojih. 10 Onaj dan kad stajaste pred Gospodom Bogom svojim kod Horiva, kad mi Gospod reèe: saberi mi narod da im kažem rijeèi svoje, kojima æe se nauèiti da me se boje dok su živi na zemlji, i da uèe tome i sinove svoje; 11 Kad pristupiste i stajaste pod gorom, a gora ognjem goraše do samoga neba i bješe na njoj tama i oblak i mrak; 12 I progovori Gospod k vama isred ognja; glas od rijeèi èuste, ali osim glasa lika ne vidjeste; 13 I objavi vam zavjet svoj, koji vam zapovjedi da držite, deset rijeèi, koje napisa na dvije ploèe kamene. 14 I meni zapovjedi onda Gospod da vas uèim uredbama i zakonima da ih tvorite u zemlji u koju idete da je naslijedite. 15 Zato èuvajte dobro duše svoje; jer ne vidjeste nikakoga lika u onaj dan kad vam govori Gospod na Horivu isred ognja, 16 Da se ne biste pokvarili i naèinili sebi lik rezan ili kaku god sliku od èovjeka ili od žene, 17 Sliku od kakoga živinèeta koje je na zemlji, ili sliku od kake ptice krilate koja leti ispod neba; 18 Sliku od èega što puže po zemlji, ili sliku od kake ribe koja je u vodi pod zemljom; 19 I da ne bi podigavši oèi svoje k nebu i

vidjevši sunce i mjesec i zvijezde, svu vojsku nebesku, uvede u njihovu zemlju i dade ti je u našljedstvo, kao prevario se i klanjao im se i služio im; jer ih Gospod što se vidi danas. **39** Znaj dakle i pamti u srcu svojem Bog tvoj dade svijem narodima pod cijelijem nebom; da je Gospod Bog, gore na nebu i dolje na zemlji, **40** A vas uze Gospod i izvede vas iz peæi gvozdene, nema drugoga. **41** I drži uredbe njegove i zapovijesti iz Misira, da mu budete narod našljedni, kao što se njegove, koje ti ja danas zapovijedam, da bi dobro bilo vidi danas. **42** Ali se Gospod razgnjevi na me za vaše tebi i sinovima tvojim nakon tebe, da bi ti se produjili rijeèi, i zakle se da neæeu prijeæi preko Jordana ni dani na zemlji koju ti Gospod Bog tvoj daje zasvagda. uæi u dobru zemlju, koju ti Gospod Bog tvoj daje u **43** Tada odijeli Mojsije tri grada s ovu stranu Jordana našljedstvo. **44** I ja æeu umrijeti u ovoj zemlji i neæeu prema istoku, **45** Da bi utjecao u njih krvnik koji prijeæi preko Jordana; a vi æete prijeæi i naslijediti ubije bližnjega svojega nehotice ne mrzivši prije na onu dobru zemlju. **46** Pazite da ne zaboravite zavjeta nj, i kad uteèe u koji od tijeh gradova, da bi ostao Gospoda Boga svojega, koji uèini s vama, i da ne živ: **47** Vosor u pustinji, na ravnicu u zemlji plemena gradite sebi lika rezanoga, slike od koje god tvari, kao Ruvimova, i Ramot u Galadu u plemenu Gadovu, što ti je zabranio Gospod Bog tvoj. **48** Jer je Gospod Golan u Vasanskoj u plemenu Manasijinu. **49** Ovo je Bog tvoj organj koji spaljuje i Bog koji revnuje. **50** Kad izrodiš sinove i unuke, i ostarite u onoj zemlji, ako se Ovo su svjedoèanstva i uredbe i zakoni, koje kaza pokvarite i naèinite sliku rezanu od kake tvari i uèinite Mojsije sinovima Izrailjevijem kad izidoše iz Misira, što nije ugodno Gospodu Bogu vašemu, dražeæi ga, **51** S ovu stranu Jordana u dolini prema Vet-Fegoru **52** Svjedoèim vam danas nebom i zemljom da æe vas u zemlji Siona cara Amorejskoga, koji živiljaše u brzo nestati sa zemlje u koju idete preko Jordana da Esevonus, kojega ubi Mojsije i sinovi Izrailjevi kad je naslijedite, neæete biti dugi u njoj, nego æete se izidoše iz Misira, **53** I osvojiše zemlju njegovu i zemlju istrijebiti. **54** Ili æe vas rasijati Gospod među narode, Oga cara Vasanskoga, dva cara Amorejska, koja je s i malo æe vas ostati među narodima u koje vas ovu stranu Jordana prema istoku, **55** Od Aroi, koji odvede Gospod; **56** I služiæete ondje bogovima koje je na potoku Arnonu, do gore Siona, a to je Ermon, su naèinile ruke èovjeèije, od drveta i od kamena, **57** I sve polje s ovu stranu Jordana prema istoku do koji ne vide ni èujo, niti jedu ni mirišu. **58** Ali ako i mora uz ravnicu pod Azdot-Fazgom.

ondje potraziš Gospoda Boga svojega, naæi æeš ga, **59** Mojsije sazva sav narod Izrailjev, i reèe im: èujo ako ga potraziš svijem srcem svojim i svom dušom svojom. **60** Kad budeš u nevolji i sve te to snaðe, **61** I Mojsije sazva sav narod Izrailjev, i reèe im: èujo ako se u pošljednje vrijeme obratiš ka Gospodu Bogu svojemu, i poslušaš glas njegov, **62** Gospod je Bog tvoj milostiv Bog, neæee te ostaviti ni istrijebiti, jer neæee zaboraviti zavjeta s ocima tvojim, za koji im se zakleo. **63** Jer zapitaj sada za stara vremena, koja su bila prije tebe, od onoga dana kad stvori Bog èovjeka na zemlji, i od jednoga kraja neba do drugoga, je li kad bila ovaka stvar velika, i je li se kad èulo što tako? **64** Je li kad èuo koji narod glas Božji gdje govori isred ognja, kao što si ti èuo i ostao živ? **65** Ili, je li Bog pokušao da doðe te uzme sebi narod iz drugoga naroda kušanjem, znacima i èudesima i ratom i rukom krjepkom i mišicom podignutom i strahotama velikim, kao što je uèinio sve to za vas Gospod Bog naš u Misiru na vaše oèi? **66** Tebi je to pokazano da poznaš da je Gospod Bog, i da nema drugoga osim njega. **67** Dao ti je da èuješ glas njegov s neba da bi te nauèio, i pokazao ti je na zemlji organj svoj veliki, i rijeèi njegove èuo si isred ognja. **68** I što mu milli bijahu oci tvoji, zato izabra sjeme njihovo nakon njih, i izvede te sam velikom silom svojom iz Misira, **69** Da otjera ispred tebe narode veæe i jaæe od tebe, i da tebe Izrailju uredbe i zakone, koje æeu danas kazati da èujete, da ih nauèete i držite ih i tvorite. **70** Gospod Bog naš uèini s nama zavjet na Horivu. **71** Nije s ocima našim uèinio taj zavjet, nego s nama, koji smo danas tu svi živi. **72** Licem k licu govorio vam je Gospod na ovoj gori isred ognja; **73** Ja tada stajah između Gospoda i vas, da vam javim rijeèi Gospodnje, jer vas bješe strah od ognja i ne izidoste na goru; i reèe: **74** Ja sam Gospod Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje Misirske, iz doma ropskoga. **75** Nemoj imati bogova drugih do mene. **76** Ne gradi sebi lika rezanoga, niti kakve slike od tvari koje su gore na nebu ili koje su dolje na zemlji ili koje su u vodi ispod zemlje. **77** Nemoj im se klanjati niti im služiti, jer sam ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj, koji na sinovima pohodim bezakonja otaca njihovih do treæega i do èetvrtoga koljena, onijeh koji mrze na me, **78** A èinim milost na tisuæama onijeh koji me ljube i èuvaju zapovijesti moje. **79** Ne uzimaj uzalud imena Gospoda Boga svojega, jer neæee pred Gospodom biti prav ko uzme ime njegovo uzalud. **80** Drži dan od odmora i svetkuj ga, kao što ti je zapovjedio Gospod Bog tvoj. **81** Šest dana radi, i svršuj sve poslove svoje. **82** A sedmi

je dan odmor Gospodu Bogu tvojemu; nemoj raditi zemlji u koju idete da je naslijedite, 2 Da bi se bojao nikakoga posla ni ti ni sin tvoj ni k i tvoja ni sluga Gospoda Boga svojega dr eai sve uredbe njegove i tvoj ni sluškinja tvoja, ni vo tvoj ni magarac tvoj, niti zapovijesti njegove, koje ti ja zapovijedam, ti i sin tvoj koje  ivin e tvoje, ni došljak koji je kod tebe, da bi i unuk tvoj svega vijeka svojega, da bi ti se produljili se odmorio sluga tvoj i sluškinja tvoja kao i ti. 15 Dani tvoji. 3  uj dakle, Izrailju, i gledaj da tako  ini , I pamti da si bio rob u zemlji Misirskoj, i Gospod da bi ti dobro bilo i da biste se umnožili veoma u Bog tvoj izvede te odande rukom krjepkom i mi icom zemlji u kojoj te e mljeko i med, kao što ti je rekao podignutom. Zato ti je Gospod Bog tvoj zapovijedio da Gospod Bog otaca tvojih. 4  uj, Izrailju: Gospod je svetu je dan od odmora. 16 Poštuj oca svojega i Bog naš jedini Gospod. 5 Zato ljubi Gospoda Boga mater svoju, kao što ti je zapovijedio Gospod Bog svojega iz svega srca svojega i iz sve duše svoje tvoj, da bi se produljili dani tvoji i da bi ti dobro bilo na i iz sve snage svoje. 6 I neka ove rije e koje ti ja zemlji, koju ti daje Gospod Bog tvoj. 17 Ne ubij. 18 zapovijedam danas budu u srcu tvom. 7 I često ih Ne  ini preljube. 19 Ne kradi. 20 Ne svjedo i lažno napominji sinovima svojim, i govori o njima kad sjediš na bližnjega svojega. 21 Ne po eli žene bližnjega u kući svojoj i kad ideš putem, kad lije e i kad svojega, ne po eli ku e bližnjega svojega, ni njive ustaješ. 8 I veći ih sebi na ruku za znak, i neka ti njegove, ni sluge njegova, ni sluškinje njegove, ni budu kao po eonik me u o ima. 9 I napiši ih na vola njegova, ni magarca njegova, niti išta što je dovratricima od ku e svoje i na vratima svojim. 10 A bližnjega tvojega. 22 Te rije e izgovori Gospod svemu kad te uvede Gospod Bog tvoj u zemlju za koju se zboru va emu na gori isred ognja, oblaka i mraka, zakleo ocima tvojim, Avramu, Isaku i Jakovu, da æe glasom velikim, i ništa više, nego ih napisa na dvije ti je dati, u gradove velike i dobre, kojih nijesi zidao, plo e kamene koje mi dade. 23 A vi kad  este glas 11 I ku e pune svakoga dobra, kojih nijesi punio, i na isred tame, jer gora ognjem goraše, pristupiste k studence iskopane, kojih nijesi kopao, u vinograde i u meni, svi glavari od plemena vaših i starješine vaše, maslinike, kojih nijesi sadio, i staneš jesti i nasitiš 24 I rekoste: gle, pokaza nam Gospod Bog naš slavu i se, 12  uvaj se da ne zaboraviš Gospoda, koji te je velici nu svoju, i  usmo glas njegov isred ognja; danas izveo iz zemlje Misirske, iz kuće ropske. 13 Gospoda vidjesmo gdje Bog govori s  ovjekom, i  ovjek osta Boga svojega boj se, i njemu služi, i njegovim se živ. 25 Pa sada zašto da pomremo? jer æe nas spaliti imenom kuni. 14 Ne idite za drugim bogovima izme u onaj organj veliki; ako jošte  ujemo glas Gospoda bogova drugih naroda, koji su oko vas. 15 Jer je Bog Boga svojega, pomrije emo. 26 Jer koje je tijelo  ulo revnitelj, Gospod Bog tvoj, usred tebe, pa da se ne bi glas Boga živoga gdje govori isred ognja, kao mi, razgnjievio Gospod Bog tvoj na te i istrijebio te sa i ostalo živo? 27 Idi ti, i saslušaj sve što æe kazati zemlje. 16 Nemojte kušati Gospoda Boga svojega Gospod Bog naš, pa onda ti kaži nama što ti god kao što ga ku aste u Masi. 17 Držite dobro zapovijesti re e Gospod Bog naš, a mi æemo slušati i tvoriti. 28 Gospoda Boga svojega i svjedo eanstva njegova i I Gospod  u glas od rije e vaših kad vi govoraste, uredbe njegove, koje ti je zapovijedio, 18 I  ini što je i reče mi Gospod:  uh glas od rije e toga naroda, pravo i dobro pred Gospodom, da bi ti bilo dobro i da koje rekoše tebi; što rekoše dobro rekoše. 29 O, kad bi ušao u dobru zemlju, za koju se zakleo Gospod bi im bilo srce svagda tako da me se boje i drže ocima tvojim, i da bi je naslijedio, 19 Da bi otjerao sve zapovijesti moje svagda, da bi dobro bilo njima i sve neprijatelje tvoje ispred tebe, kao što ti je rekao sinovima njihovijem dovjeka. 30 Idi, reci im: vratite Gospod. 20 Pa kad te zapita poslije sin tvoj govor e i: se u šatore svoje. 31 A ti stani ovdje kod mene, i kakva su to svjedo eanstva i uredbe i zakoni, što kaza eu ti sve zapovijesti i uredbe i zakone, koje vam je zapovijedio Gospod Bog naš? 21 Onda kaži  e i ih nau eti da tvore u zemlji koju im dajem u sinu svojemu: bijasmo robovi Faraonovi u Misiru, i našljedstvo. 32 Gledajte dakle da  inite kako vam je izvede nas Gospod iz Misira rukom krjepkom, 22 I zapovijedio Gospod Bog vaš, ne svra ite ni nadesno u ini Gospod znake i  udesa velika i zla u Misiru na ni nalijevo. 33 Cijelijem putem, koji vam je zapovijedio Faraonu i na svemu domu njegovu pred nama, 23 A Gospod Bog vaš, idite, da biste živi i da bi vam nas izvede odande da nas uvede u zemlju za koju se dobro bilo, i da bi vam se produljili dani u zemlji koju zakleo ocima našim da æe nam je dati. 24 I zapovjedi  am Gospod da vršimo sve ove uredbe boje i se Gospoda Boga svojega, da bi nam bilo dobro svagda i da bi nas sa uvao u životu, kao što se vidi danas. 25 I biće nam pravda, ako uzdržimo i ustvorimo sve

6 A ovo su zapovijesti i uredbe i zakoni, koje Gospod Bog vaš zapovjedi da vas u im da ih tvorite u

zapovijesti ove pred Gospodom Bogom svojim, kako nam je zapovjedio.

7 Kad te Gospod Bog tvoj uvede u zemlju u koju ideš da je naslijediš, i otjera ispred tebe narode mnoge, Heteje i Gergeseje i Amoreje i Hananeje i Ferezeje i Jeveje i Jevuseje, sedam naroda veæih i jaæih od tebe, **2** I preda ih Gospod Bog tvoj tebi, i ti ih razbijesi, potri ih, ne hvataj s njima vjere, niti se smiluj na njih; **3** Niti se prijatelji s njima; kæeri svoje ne daji za sina njihova, niti kæeri njihove uzimaj za sina svojega. **4** Jer bi otpadila sina twojega od mene, i služio bi bogovima drugim, te bi se razgnjevio Gospod na vas i potro vas brzo. **5** Nego ovo im uèinite: oltare njihove raskopajte, i likove njihove polomite, lugove njihove isijecite, i rezane bogove njihove ognjem spalite. **6** Jer si ti narod svet Gospodu Bogu svojemu, tebe je izabrao Gospod Bog tvoj da mu budeš narod osobit mimo sve narode na zemlji. **7** Ne zato što bi vas bilo više nego drugih naroda prihvati vas Gospod i izabra vas; jer vas bjaæe manje nego ikojega drugoga naroda; **8** Nego što vas Gospod miluje i što drži zakletvu kojom se zakleo ocima vašim, zato vas je Gospod izveo rukom krjepkom i izbavio vas iz kuæe ropske, iz ruke Faraona cara Misirskoga. **9** I tako znaj da je Gospod Bog tvoj Bog, Bog vjeran, koji drži zavjet svoj i milost svoju do tisuæu koljena onima koji ga ljube i drže zapovijesti njegove, **10** I plaæea onima koji mrze na nj, svakome istrebljujuæi ga, i ne odgaða onome koji mrzi na nj, plaæea svakome. **11** Zato drži zapovijesti i uredbe i zakone, koje ti danas ja zapovijedam, da ih tvoriš. **12** I ako ove zakone uzasluæate i uzdržite i ustvorite, i Gospod æe Bog tvoj držati tebi zavjet i milost, za koju se zakleo ocima tvojim; **13** I milovaæe te i blagosloviae te i umnožiae te; blagosloviae plod utrobe twoje i plod zemlje twoje, žito twoje i vino twoje i ulje twoje, plod goveda tvojih i stada ovaca tvojih u zemlji za koju se zakleo ocima tvojim da æe ti je dati. **14** Biæeš blagosloven mimo sve narode: neæe biti u tebe ni muškoga ni ženskoga neplodna, ni meðu stokom tvojom. **15** I ukloniae od tebe Gospod svaku bolest, i od ljtih zala Misirskih koja znaæ neæe nijednoga pustiti na tebe, nego æe ih pustiti na one sve koji mrze na te. **16** I istrijebi sve narode koje ti Gospod Bog tvoj preda, neka ih ne požali oko twoje, i nemoj služiti bogovima njihovijem, jer bi ti to bilo zamka. **17** Ako bi rekao u srcu svom: veæei suovi narodi od mene, kako ih mogu izagnati? **18** Ne boj ih se; pamti dobro što je uèinio Gospod Bog tvoj s Faraonom i sa svijem Misircima, **19** Velika kušanja, koja vidješe oèi twoje, i znake i èudesa i ruku

krjepku i mišicu podignutu, kojom te izvede Gospod Bog tvoj; onako æe uèiniti Gospod Bog tvoj sa svijem narodima od kojih bi se uplašio. **20** I strljene æe poslati Gospod Bog tvoj na njih dokle ne izginu koji bi ostali i sakrili se od tebe. **21** Ne plaši se od njih, jer je Gospod Bog tvoj usred tebe, Bog veliki i straæni. **22** Gospod æe Bog tvoj malo pomalo potrti te narode ispred tebe; neæeš ih moæi odjedanput istrijebiti, da se ne bi umnožilo na tebe zvijerje poljsko. **23** Ali æe ih predati Gospod Bog tvoj tebi, i zatiraæe ih zatiranjem velikim dokle se ne zatru. **24** I predaae careve njihove u twoje ruke da zatreš ime njihovo pod nebom, neæe se nijedan održati pred tobom, dokle ih ne potreš. **25** Rezane bogove njihove spali ognjem, nemoj da se polakomiš na srebro ili zlato što je na njima i da ga uzmeš, da ti ne bude zamka, jer je gadno pred Gospodom Bogom tvojim. **26** I nemoj da unesëš gada u dom svoj, da ne budeš proklet kao i on, nego se gadi na nj i grozi se od njega, jer je proklet.

8 Držite i tvorite sve zapovijesti koje vam ja zapovijedam danas, da biste živi bili i umnožili se, i da biste ušli u zemlju za koju se Gospod zakleo ocima vašim, i da biste je naslijedili. **2** I opominji se svega puta kojim te je vodio Gospod Bog tvoj èetrdeset godina po pustinji, da bi te namuèio i iskušao, da se zna šta ti je u srcu, hoæeš li držati zapovijesti njegove ili neæeš. **3** I muèio te je, i glaðu te morio; ali te je opet hrano manom, za koju ti nijesi znao ni oci twoji, da bi ti pokazao da èovjek ne živi o samom hljebu nego o svemu što izlazi iz usta Gospodnjih. **4** Odijelo twoje ne ovetša na tebi niti nogu twoja oteèee za ovijeh èetrdeset godina; **5** Zato poznaj u srcu svom da te Gospod Bog tvoj gaji kao što èovjek gaji svoje dijete. **6** I drži zapovijesti Gospoda Boga svojega hodeæi putovima njegovijem i bojeæi se njega. **7** Jer Gospod Bog tvoj uvešæe te sada u dobru zemlju, u zemlju u kojoj ima dosta potoka i izvora i jezera, što izviru po dolinama i po brdima; **8** U zemlju izobilnu pšenicom i jeèmom i vinovom lozom i smokvama i šipcima, zemlju izobilnu maslinom, od koje biva ulje, i medom; **9** U zemlju, gdje neæeš sirotinjski jesti hljeba, gdje ti neæe ništa nedostajati; u zemlju, gdje je kamenje gvožđe i gdje æeš iz brda njezinjeh sjæei mjed. **10** Ješæeš i biæeš sit, pa blagosiljav Gospoda Boga svojega za dobru zemlju koju ti da. **11** I èuvaj se da ne zaboraviš Gospoda Boga svojega bacivši u nemar zapovijesti njegove i zakone njegove i uredbe njegove, koje ti ja zapovijedam danas. **12** I kad užjedeš i nasitiš se, i dobre kuæe naèiniš i u

njima staneš živjeti, 13 I kad se goveda tvoja i ovce vašega. 11 Poslije èetrdeset dana i èetrdeset noæi tvore naploðe, i kad ti se namnoži srebro i zlato, i što dade mi Gospod dvije ploèe kamene, ploèe zavjetne. god imaš kad ti se namnoži, 14 Nemoj da se ponese 12 I reèe mi Gospod: ustani, siði brže odavde; jer srce tvoje i zaboraviš Gospoda Boga svojega, koji te se pokvari narod tvoj koji si izveo iz Misira, siðoše je izveo iz zemlje Misirske, iz kuæe ropske; 15 Koji te brzo s puta koji im zapovjedih, i naèiniše sebi liven je vodio preko one pustinje velike i straæne gdje žive lik. 13 Još mi reèe Gospod govoreæi: pogledah ovaj zmije vatrene i skorpije, gdje je suša a nema vode; narod, i eto je narod tvrda vrata. 14 Pusti me da ih koji ti je izveo vodu iz tvrdoga kamenja; 16 Koji te je istrijebim i ime njihovo zatrem pod nebom; a od tebe hrario u pustinji manom, za koju ne znaše oci tvoji, da æeu uèiniti narod jaèi i veæi nego što je ovaj. 15 I bi te namuèio i iskušao te, i najposlije da bi ti dobro ja se vratih i siðoh s gore, a gora ognjem goraše, i uèinio. 17 Niti govori u srcu svojem: moja snaga, i dvije ploèe zavjetne bijahu mi u ruku. 16 I pogledah, sila moje ruke dobavila mi je ovo blago. 18 Nego se a to zgriješite Gospodu Bogu svojemu salivši sebi opominjji Gospoda Boga svojega; jer ti on daje snagu tele, i brzo siðoste s puta koji vam bješe zapovjedio da dobavljaš blago, da bi potvrdio zavjet svoj, za koji Gospod. 17 Tada uzeh one dvije ploèe i bacih ih iz se zakleo ocima tvojim, kao što se vidi danas. 19 ruku svojih, i razbih ih pred vama. 18 Potom padoh Ako li zaboraviš Gospoda Boga svojega, i poðeš za i ležah pred Gospodom kao prije, èetrdeset dana i drugim bogovima i njima staneš služiti i klanjati se, èetrdeset noæi, hleba ne jeduæi ni vode pijuei, radi svjedoèim vam danas da æete zacijelo propasti, 20 svijeh grijeha vaših, kojima se ogriješite uèinivši što Propašæete kao narodi koje Gospod potire ispred je zlo pred Gospodom i razgnjevivši ga. 19 Jer se vas, jer ne poslušaste glasa Gospoda Boga svojega.

9 Èuj, Izrailju! ti danas prelaziš preko Jordana da uðeš i naslijediš narode veæe i jaèe od sebe, gradove velike i ograðene do neba; 2 Velik i visok narod, sinove Enakove, koje znaš i za koje si slušao: ko ce odoljeti sinovima Enakovijem? 3 Znaj dakle danas da je Gospod Bog tvoj, koji ide pred tobom, oganj koji spaljuje; on æee ih istrijebiti i on æee ih oboriti pred tobom, i izagnaæeš ih i istrijebiti brzo, kao što ti je kazao Gospod. 4 Kad ih Gospod Bog tvoj otjera ispred tebe, nemoj da reèeš u srcu svom: za pravdu moju uvede me Gospod u ovu zemlju da je naslijedim; jer Gospod tjera one narode ispred tebe za nevaljalstvo njihovo! 5 Ne ideš za pravdu svoju ni za èistotu srca svojega da naslijediš tu zemlju; nego za nevaljalstvo tijeh naroda Gospod Bog tvoj tjera ih ispred tebe, i da održi rijeè za koju se zakleo ocima tvojim, Avramu, Isaku i Jakovu. 6 Znaj dakle da ti Gospod Bog tvoj ne daje te dobre zemlje za pravdu tvoju da je naslijediš, jer si tvrdovrat narod. 7 Pamti i ne zaboravi kako si gnjevio Gospoda Boga svojega u pustinji; od onoga dana kad izidoste iz zemlje Misirske pa dokle doðoste na ovo mjesto, nepokorni bijaste Gospodu. 8 I kod Horiva razgnjeviste Gospoda, i od gnjeva šæaše vas Gospod da istrijebi. 9 Kad izidoh na goru da primim ploèe kamene, ploèe zavjeta, koji s vama uèini Gospod, tada stajah na gori èetrdeset dana i èetrdeset noæi hleba ne jeduæi ni vode pijuei. 10 I dade mi Gospod dvije ploèe kamene, ispisanе prstom Gospodnjim, na kojima bijahu rijeèi sve koje vam izgovori Gospod na gori isred ognja na dan zpora

na vas da vas istrijebi; i usliši me Gospod i tada. 20 Bješe se Gospod i na Arona razgnjevio veoma da ga šæaše ubiti; ali se molih tada i za Arona. 21 I uzeh grijeh vaš koji uèiniste, tele, i sažegoh ga ognjem, i razbih ga i satrh ga u prah, i prosuh prah njegov u potok, koji teèe s one gore. 22 I u Taveri i u Masi i u Kivrot-Atavi gnjeviste Gospoda. 23 I kad vas posla Gospod iz Kadis-Varnije govoreæi: idite i uzmiti te zemlju koju sam vam dao, opet se suprotiste rijeèi Gospoda Boga svojega, i ne vjerovaste mu i ne poslušaste glasa njegova. 24 Nepokorni bijaste Gospodu otkad vas poznah. 25 Zato padoh i ležah pred Gospodom èetrdeset dana i èetrdeset noæi, jer bješe rekao Gospod da æee vas potrti. 26 I molih se Gospodu i rekoh: Gospode, Gospode! nemoj potrti naroda svojega i našljedstva svojega, koje si izbavio velièanstvom svojim, koje si izveo iz Misira krjepkom rukom. 27 Opomeni se sluga svojih Avrama, Isaka i Jakova, ne gledaj na tvrđu naroda ovoga, na nevaljalstvo njegovo i na grijehe njegove; 28 Da ne reku koji žive u zemlji odakle si nas izveo: nije ih mogao Gospod uvesti u zemlju koju im obeæea, ili mrzio je na njih, zato ih izvede da ih pobije u pustinji. 29 Jer su tvoj narod i tvoje našljedstvo, koje si izveo silom svojom velikom i mišicom svojom podignutom.

10 U to vrijeme reèe mi Gospod: isteši dvije ploèe od kamena kao što bjehu prve, i izidi k meni na goru, i naèini kovèeg od drveta. 2 I napisau na tijem ploèama rijeèi koje su bile na prvijem ploèama što si razbio, pa æee ih metnuti u kovèeg. 3 Tako

naèinih kovèeg od drveta sitima, i istesah dvije ploèe poznjate danas što vaši sinovi ne znaju niti vidješe, od kamena, kao što bjehu prve, i izidoh na goru s karanje Gospoda Boga svojega, velièanstvo njegovo, dvjema ploèama u ruku. 4 I napisa na tijem ploèama krjeþku ruku njegovu i mišicu njegovu podignutu, 3 I što bješe prvo napisao, deset rijeèi, koje vam izgovori znake njegove i djela njegova, što uèini usred Misira Gospod na gori isred ognja na dan zbora vašega; na Faraonu caru Misirskom i na svoj zemlji njegovojo, 4 i dade mi ih Gospod. 5 I vrativ se siðoh s gore, i 1 što uèini vojsci Misirskoj, konjima i kolima njihovim, metnuh ploèe u kovèeg koji naèinih, i ostaše onđe, kako uèini, te ih voda Crvenoga Mora potopi kad kao što mi zapovjedi Gospod. 6 A sinovi Izrailjevi vas tjerahu, i zatr ih Gospod do današnjega dana, poðoše od Virota sinova Jakanovijeh u Moseru. 5 I što vama uèini u pustinji dokle ne doðoste do Ondje umrije Aron i onđe bi pogreben; a Eleazar ovoga mjesta, 6 I što uèini Datantu i Aironu sinovima sin njegov posta sveštenik na njegovo mjesto. 7 Elijava sina Ruvimova, kako zemlja otvorila usta svoja Odande otidoše u Gadgad, a od Gadgada u Jotvatu, i proždrije njih i porodice njihove i šatore njihove i zemlju gdje ima mnogo potoka. 8 U vrijeme odvoji sve blago njihovo što imahu, usred Izraelja. 7 Jer Gospod pleme Levijevu da nose kovèeg zavjeta vaše oèi vidješe sva djela Gospodnja velika, koja Gospodnjega, da stoje pred Gospodom i služe mu i uèini. 8 Zato držite sve zapovijesti koje vam ja danas da blagosiljavaju u ime njegovo do današnjega dana. zapovijedam, da biste se ukrijepili i naslijedili zemlju, 9 Zato nema pleme Levijevu dijela ni našljedstva s u koju idete da je naslijedite; 9 I da bi vam se produljili braæom svojom; Gospod je našljedstvo njegovo, kao dani u zemlji, za koju se zakle Gospod ocima vašim što mu Gospod Bog tvoj kaza. 10 A ja stajah na gori da æe je dati njima i sjemenu njihovu, zemlju, u kao prije, èetrdeset dana i èetrdeset noæi; i usliši me kojoh teèe mlijeko i med. 10 Jer zemlja u koju ideš Gospod i tada, i ne htje te Gospod zatrati, 11 Nego mi da je naslijediš nije kao zemlja Misirska iz koje ste reèe Gospod: ustani i idi pred narodom ovjem da izišli, gdje si sijao svoje sjeme i zalijevao na svojima uðu u zemlju za koju sam se zakleo ocima njihovim nogama kao vrt od zelja; 11 Nego je zemlja u koju da æu im je dati, i da je naslijede. 12 Sada dakle, idete da je naslijedite zemlja u kojoj su brda i doline, i Izraelju, šta ište od tebe Gospod Bog tvoj, osim da natapa je dažd nebeski; 12 Zemlja kojom se stara se bojiš Gospoda Boga svojega, da hodиш po svijem Gospod Bog tvoj i na koju su jednako obraæene putovima njegovijem i da ga ljubiš i služiš Gospodu oèi Gospoda Boga tvojega od poèetka godine do Bogu svojemu iz svega srca svojega i iz sve duše kraja. 13 Zato ako dobro uzaslušate zapovijesti, koje svoje, 13 Držeæi zapovijesti Gospodnje i uredbe vam ja zapovijedam danas, ljubeæi Gospoda Boga njegove, koje ti ja danas zapovijedam, da bi ti bilo svojega i služeæi mu svijem srcem svojim i svom dobro? 14 Gle, Gospoda je Boga tvojega nebo, i dušom svojom, 14 Tada æu davati dažd zemlji vašoj nebo nad nebesima, zemlja, i sve što je na njoj. 15 na vrijeme, i rani i pozni, i sabiræeæ zito svoje i vino Ali samo tvoji oci omilješe Gospodu, i izabra sjeme svoje i ulje svoje; 15 I za stoku æu twoju dati travu u njihovo nakon njih, vas izmeðu svih naroda, kao što polju tvojem; i ješæeæ i biæeæ sit. 16 Èuvajte se da se vidi danas. 16 Zato obrežite srce svoje, i nemojte se ne prevari srce vaše da se odmetnete i služite više biti tvrdovrati. 17 Jer je Gospod Bog vaš Bog nad tuðim bogovima i poklanjate im se; 17 Da se ne bi bogovima i gospodar nad gospodarima, Bog veliki, razgnjevio Gospod na vas i zatvorio nebo da ne bude silni i straæni, koji ne gleda ko je ko niti prima poklona; dažda, i zemlja da ne da roda svojega, te biste brzo 18 Daje pravlicu siroti i udovici; i ljubi došljaka dajuæi izginuli u dobroj zemlji koju vam Gospod daje. 18 mu hlijeb i odijelo. 19 Ljubite dakle došljaka, jer ste bili Nego složite ove rijeèi moje u srce svoje i u dušu došljaci u zemlji Misirskoj. 20 Boj se Gospoda Boga svoju, i vežite ih za znak sebi na ruku, i neka vam svojega, njemu služi i njega se drži, i njegovijem se budu kao poèeonik meðu oèima vašim. 19 I uèite imenom kuni. 21 On je hvala tvoja i on je Bog tvoj, ih sinove svoje govoreæi o njima kad sjediš u kuæi koji tebe radi uèini velike i straæne stvari, koje vidješe svojoj i kad ideš putem, i kad liježeš i kad ustaješ. 20 oèi tvoje. 22 Sedamdeset duša bješe otaca tvojih kad I napiši ih na dovratnicima doma svojega i na vratima siðoše u Misir; a sada uèini ti Gospod Bog tvoj te vas svojim, 21 Da bi se umnožili dani vaši i dani sinova imala mnogo kao zvjezda nebeskih.

11 Ljubi dakle Gospoda Boga svojega, i izvršuj jednako što je zapovjedio da izvršuješ, i uredbe njegove, i zakone njegove i zapovijesti njegove. 21

se držeæi, **23** Tada æe otjerati Gospod sve ove Bog vaš da u njemu nastani ime svoje, donosite sve narode ispred vas, i naslijediæete narode veæe i jaæe što vam ja zapovijedam, žrtve svoje paljenice i druge nego što ste sami. **24** Svako mjesto na koje stupi žrtve svoje, desetke svoje i prinose ruku svojih i sve stopalo noge vaše æe biti; od pustinje do Livana, što bude najbolje u onome što zavjetujete Gospodu. i od rijeke, rijeke Efrata, do mora zapadnoga biæe **12** I veselite se pred Gospodom Bogom svojim vi i meða vaša. **25** Neæee se нико одрžati pred vama; strah sinovi vaši i kæeri vaše i služkinje vaše, i i trepet vaš pustiæe Gospod Bog vaš na svu zemlju Levit koji je u mjestu vašem, jer on nema dijela ni na koju stupite, kao što vam kaza. **26** Gle, iznosim našljedstva s vama. **13** Èuvaj se da ne prinosiš žrtava danas pred vas blagoslov i prokletstvo: **27** Blagoslov, svojih paljenica na kom god mjestu, koje ugledaš; ako uzaslušate zapovijesti Gospoda Boga svojega, **14** Nego na onom mjestu koje izbere Gospod Bog u koje vam ja danas zapovijedam; **28** A prokletstvo, jednom od tvojih plemena, ondje prinosi žrtve svoje ako ne uzaslušate zapovijesti Gospoda Boga svojega paljenice, i ondje èini sve što ti zapovijedam. **15** Ali nego siðete s puta, koji vam ja danas zapovijedam, æeš moæi klati i jesti meso kako ti duša zaželi u te poðete za drugim bogovima, kojih ne poznajete. svakom mjestu svojem po blagoslovu Gospoda Boga **29** I kad te uvede Gospod Bog tvoj u zemlju u koju svojega, koji ti da; èist i neèist moze jesti kao srnu i ideš da je naslijediš, tada izreci blagoslov ovaj na gori jelena. **16** Samo krvi ne jedite; proljite je na zemlju kao Garizimu a prokletstvo na gori Evalu. **30** One su s onu vodu. **17** Neæeeš moæi jesti u mjestu svojem desetka stranu Jordana, iduæi k zapadu, u zemlji Hananeja od žita svojega ni od vina svojega ni od ulja svojega, koji žive u ravni prema Galgalu kod ravnice Moreške. ni prvina od stoke svoje krupne i sitne, ni onoga što **31** Jer æete prijeæi preko Jordana da uðete u zemlju zavjetuješ; ni prinosa dragovoljnijeh, ni prinosa ruku koju vam daje Gospod Bog vaš da je naslijedite, i svojih. **18** Nego to jedi pred Gospodom Bogom svojim naslijediæete je i nastavaæete u njoj. **32** Gledajte na mjestu koje izbere Gospod Bog tvoj, ti i sin tvoj i dakle da tvorite sve ove uredbe i zakone koje ja kæi twoja i sluga tvoj i sluškinja twoja, i Levit koji je danas iznosim pred vas.

12 Ovo su uredbe i zakoni koje æete držati i tvoriti u zemlji koju ti je Gospod Bog otaca tvojih dao da je naslijediš, dokle ste god živi na zemlji. **2** Raskopajte sasvijem sva mjesta u kojima su služili bogovima svojim narodi koje æete naslijediti, po visokim brdima i po humovima i pod svakijem zelenijem drvetom. **3** Oborite oltare njihove i razbijte likove njihove, i lugove njihove popalite ognjem, i rezane bogove njihove izlomite, i istrijebite ime njihovo iz onoga mjesta. **4** Ne èinite tako Gospodu Bogu svojemu. **5** Nego ga tražite u mjestu koje izbere Gospod Bog vaš između svih plemena vaših sebi za stan da ondje namjesti ime svoje, i onamo idite. **6** Onamo nosite žrtve svoje paljenice i druge žrtve svoje i desetke svoje i prinose ruku svojih i zavjete svoje i dragovoljne prinose svoje i prvine od stoke svoje krupne i sitne. **7** I jedite ondje pred Gospodom Bogom svojim, i veselite se vi i porodice vaše svaëim, za što se prihvativat rukom svojom, èim te blagoslov Gospod Bog tvoj. **8** Ne èinite kako mi sada ovđje èinimo, što je kome drago. **9** Jer još nijeste došli do odmora i našljedstva, koje ti daje Gospod Bog tvoj. **10** Nego kad prijeðete preko Jordana, i stanete živjeti u zemlji koju vam daje Gospod Bog vaš da je naslijedite, i smiri vas od svih neprijatelja vaših unaokolo, te stanete živjeti bez straha, **11** Onda u mjesto koje izbere Gospod

svaëim za što se prihvatiš rukom. **19** Èuvaj se da ne ostaviš Levita dok si god živ na zemlji. **20** Kad raširi Gospod Bog tvoj meðe tvoje, kao što je kazao, ako reæeš: da jedem mesa, kad duša tvoja želi da jede mesa, jedi mesa po svoj želji duše svoje. **21** Ako bi bilo daleko od tebe mjesto koje Gospod Bog tvoj izbere da ondje namjesti ime svoje, zakolji od stoke svoje krupne ili sitne, koju ti da Gospod, kao što sam ti zapovjedio, i jedi u svom mjestu po svoj želji duše svoje. **22** Kako se jede srna i jelen, onako jedi; i èist i neèist neka jede. **23** Samo pazi da ne jedeš krvi; jer je krv duša, pa ne jedi duše s mesom. **24** Ne jedi je; nego prolj na zemlju kao vodu. **25** Ne jedi je, da bi dobro bilo tebi i sinovima tvojim nakon tebe, kad èiniš što je ugodno Gospodu. **26** Ali stvari svoje svete, koje imaš, i što zavjetuješ, uzmi i doði na mjesto koje izbere Gospod. **27** I prinesi žrtve svoje paljenice, meso i krv, na oltaru Gospoda Boga svojega; krv pak od drugih žrtava tvojih neka se prolje na oltar Gospoda Boga tvojega, a meso jedi. **28** Èuvaj i slušaj sve ove rijeèi koje ti ja zapovijedam, da bi dobro bilo tebi i sinovima tvojim nakon tebe dovjeka kad èiniš što je dobro i pravo pred Gospodom Bogom tvojim. **29** Kad istrijebi Gospod Bog tvoj ispred tebe narode ka kojima ideš da naslijediš zemlju njihovu, i naslijedivši je kad se nastaniš u zemlji njihovoj, **30** Èuvaj se da se ne uhvatiš u zamku pošavši za njima

pošto se potru ispred tebe, i da ne potražiš bogova se Gospod povratio od žestine gnjeva svojega, uèinio njihovih, i reèeš: kako su ovi narodi služili svojim ti milost i smilovao se na te, i umnožio te, kao što se bogovima, tako æeu i ja èiniti. 31 Ne èini tako Gospodu zakleo ocima tvojim, 18 Kad slušaš glas Gospoda Bogu svojemu; jer oni èiniše svojim bogovima sve što Boga svojega držæci sve zapovijesti njegove, koje ti je gadno pred Gospodom i na što on mrzi; jer su i ja danas zapovijedam, da bi èinio što je pravo pred sinove svoje i kæeri svoje sažizali bogovima svojim. Gospodom Bogom tvojim.

32 Što vam god ja zapovijedam sve držite i tvorite, niti
što dodajte k tome ni oduzmite od toga.

14 Vi ste sinovi Gospoda Boga svojega; nemojte se rezati niti brijati među oèima za mrtvacem. 2 Jer

13 Ako ustane među vama prorok ili koji sне sanja, si narod svet Gospodu Bogu svojemu, i tebe izabara i kaže ti znak ili èudo, 2 Pa se zbude taj znak ili Gospod da si mu narod osobit između svih naroda èudo koje ti kaže, i on ti reèe: hajde da idemo za na zemlji. 3 Ne jedi ništa gadno. 4 Ovo su životinje drugim bogovima, kojih ne znaš, i njima da služimo, koje æete jesti: goveèe, ovcu, kozu, 5 Jelena, srnu, 3 Nemoj poslušati što ti kaže taj prorok ili sanjaè, jer bivola, divokozu, jednoroga i kozu kamenjaèu; 6 I sve vas kuša Gospod Bog vaš da bi se znalo ljubite li životinje koje imaju papke rascijepljene na dvoje, i koje Gospoda Boga svojega iz svega srca svojega i sve preživavaju između životinja, njih jedite. 7 Ali ne jedite duše svoje. 4 Za Gospodom Bogom svojim idite, i onijeh koje samo preživavaju ili koje samo imaju papke njega se bojite; njegove zapovijesti èuvajte, i glas rascijepljene na dvoje, kao: kamile, zeca, pitomoga njegov slušajte, i njemu služite i njega se držite. zeca, jer preživavaju a nemaju papaka razdvojenijeh; 5 A onaj prorok ili sanjaè da se pogubi, jer vas je da vam je neèisto; 8 Ni svinjëeta, jer ima razdvojene nagovarao da se odmetnete Gospoda Boga svojega, papke ali ne preživa; da vam je neèisto; mesa od koji vas izvede iz zemlje Misirske i iskupi vas iz njega ne jedite, i strva se njegova ne dohvatajte. 9 A kuæe ropske, i odvraæao od puta koji ti je zapovjedio između onijeh što su u vodi, jedite ove: što god ima Gospod Bog tvoj da ideš njim; tako istrijebi zlo iz pera i ljsuke, jedite; 10 A što nema pera i ljsuka, ne sebe. 6 Ako bi te podbadao brat tvoj, sin matere jedite; da vam je neèisto. 11 Sve ptice èiste jedite; tvoje, ili sin tvoj ili kæi tvoja, ili žena tvoja mila, ili 12 A ovijeh ne jedite: orla, ni jastrijeba, ni morskoga prijatelj tvoj koji ti je kao duša tvoja, govoreæi ti tajno: orla, 13 Ni sokola, ni eje, ni kraguja po vrstama hajde da služimo drugim bogovima, kojih niješ znao njihovijem, 14 Ni gavrana po vrstama njegovijem, 15 ni ti ni oci tvoji, 7 Između bogova drugih naroda Ni æuka, ni sovjlage, ni liske, ni kopca po vrstama koji su oko vas, blizu ili daleko od tebe, od jednoga njegovijem, 16 Ni buljine, ni ražnja, ni labuda, 17 Ni kraja zemlje do drugoga, 8 Ne pristaj s njim niti ga gema, ni svrake, ni gnjurca, 18 Ni rode, ni èaplje po poslušaj; neka ga ne žali oko tvoje, i nemoj mu se vrstama njezinijem, ni pupavca, ni llijika. 19 I sve smilovati niti ga taji, 9 Nego ga ubij: tvoja ruka nek se bubine krilate da su vam neèiste; ne jedite ih. 20 prva digne na nj da ga ubiješ, pa onda ruka svega I sve ptice èiste jedite. 21 Ništa mrcino ne jedite; naroda. 10 Zaspi ga kamenjem da pogine; jer te došljaku koji je kod tebe podaj neka jede ili prodaj šæaše odvratiti od Gospoda Boga tvojega, koji te tuðinu; jer si narod svet Gospodu Bogu svojemu. Ne je izveo iz zemlje Misirske, iz kuæe ropske; 11 Da kuhaj jareta u mlijeku matere njegove. 22 Desetak sav Izrailj èuje i boji se, i da se više ne uèini tako zlo daji od svega roda usjeva svojega, što dođe s njive među vama. 12 Ako za kakav grad svoj, koji ti Gospod tvoje, svake godine. 23 I jedi pred Gospodom Bogom Bog tvoj da u njemu živiš, èuješ gdje govore: 13 svojim na mjestu koje izbere da onđe nastani ime Izidoše ljudi nevaljali između tebe i otpadiše sve koji svoje, desetak od žita svojega, od vina svojega i od žive u gradu njihovu, govoreæi: hajde da služimo ulja svojega, i prvine od stoke svoje krupne i sitne, da drugim bogovima, kojih ne pozajlete, 14 Tada istraži i se uèiš bojati se Gospoda Boga svojega svagda. 24 raspitaj, izvidi dobro, pa ako bude istina i doista se Ako bi ti bio put dalek, te ne bi mogao odmijeti zato uèinila ona gadna stvar među vama, 15 Pobji maèem što je daleko od tebe mjesto, koje izbere Gospod sve koji žive u gradu onom, i zatri i njega i sve što bi Bog tvoj da onđe namjesti ime svoje, kad te Gospod u njemu bilo, i stoku maèem pobij. 16 I sav plijen iz Bog tvoj blagoslovi, 25 Onda uèini u novac, i uvez njega skupi nasred ulice njegove, spali ognjem i onaj novac u ruku svoju otidi u mjesto koje izbere Gospod grad i sav plijen iz njega Gospodu Bogu svojemu, da Bog tvoj, 26 I za te novce uzmi što zaželi duša tvoja, bude gomila dovjeka i da se više ne sazida. 17 I neka goveda, ovaca, vina ili drugog jakog piæa, i što god ti od prokletijeh stvari ne prione ništa za ruku, eda bi bi zaželjela duša tvoja, pa jedi onđe pred Gospodom

Bogom svojim, i veseli se ti i dom tvoj. **27** Ali Levita Tada uzmi šilo i probuši mu uho na vratima, i biće ti koji bi bio u mjestu tvom, nemoj ostaviti, jer nema sluga dovjeka; i sluškinji svojoj uèini tako. **18** Nemoj dijela ni našljedstva s tobom. **28** Svake treæe godine da ti bude teško kad ga otpuštaš od sebe slobodna, odvoj sav desetak od dohodaka svojih one godine, i jer je dvojinom onoliko koliko najamnik zaslužio u ostavi ga u svom mjestu. **29** Pa neka doðu Leviti jer tebe za šest godina, da bi te blagoslovio Gospod Bog nemaju dijela ni našljedstva s tobom) i došljaci i sirote tvoj u svemu što radiš. **19** Sve prvence u stoci svojoj i udovice što su u mjestu tvojem, i neka jedu i nasite krupnoj i sitnoj što bude muško, posveti Gospodu se, da bi te blagoslovio Gospod Bog tvoj u svakom Bogu svojem; ne radi na prvencu od krave svoje, i poslu ruku tvojih, koji bi radio. **20** Pred Gospodom ne striži prvenca od ovaca svojih.

15 Svake sedme godine oprاشtaj.

2 A oprاشtanje da biva ovako: kome je ko dužan što, neka oprosti što bi mogao tražiti od bližnjega svojega; neka ne traži od bližnjega svojega i od brata svojega, jer je oprашtanje Gospodnje oglašeno. **3** Od tuðina traži, ali što bi imao u brata svojega, ono neka mu oprosti ruka tvoja, **4** Da ne bi bilo siromaha među

vama, jer æe te obilno blagosloviti Gospod u zemlji koju ti Gospod Bog tvoj da u našljedstvo da je tvoja.

5 Samo ako dobro uzaslušaš glas Gospoda Boga svojega gledajuæi da èiniš sve ove zapovijesti, koje ti ja zapovijedam danas, **6** Blagosloviae te Gospod Bog tvoj, kao što ti je kazao, te æeš davati u zajam mnogim narodima, a ni od koga neæeeš uzimati u zajam, i vlaðaæeš mnogim narodima, a oni tobom neæee vladati. **7** Ako bude u tebi koji siromah između braæe tvoje u kom mjestu tvom, u zemlji tvojoj, koju ti daje Gospod Bog tvoj, nemoj da ti se stvrde srce tvoje i da stisneš ruku svoju bratu siromahu.

8 Nego otvori ruku svoju i pozajmi mu rado koliko mu god treba u potrebi njegovoj. **9** Èuvaj se da ne bude kakvo nevaljalstvo u srcu tvom, pa da reæeš: blizu je sedma godina, godina oprosna; i da oko tvoje ne bude zlo prema bratu tvojemu siromahu, pa da mu ne daš, a on zato da vapije ka Gospodu na te, i bude ti grijeh. **10** Podaj mu, i neka ne žali srce tvoje kad mu daš; jer æe za tu stvar blagosloviti tebe Gospod Bog tvoj u svakom poslu tvom i u svemu za što se prihvatiš rukom svojom. **11** Jer neæee biti bez siromaha u zemlji; zato ti zapovijedam i kažem: otvoraj ruku svoju bratu svojemu, nevoljniku i siromahu svojemu u zemlji svojoj.

12 Ako ti se proda brat tvoj Jevrejin ili Jevrejka, neka ti služi šest godina, a sedme godine otpusti ga od sebe slobodna. **13** A kad ga otpustiš od sebe slobodna, nemoj ga otpustiti prazna. **14** Daruj ga èim između stoke svoje i s gumna svojega i iz kace svoje; podaj mu èim te je blagoslovio Gospod Bog tvoj. **15** I opominji se da si bio rob u Misirskoj i da te je izbavio Gospod Bog tvoj; zato ti ja zapovijedam ovo danas. **16** Ako li ti reæe: neæeu da idem od tebe, zato te ljubi i dom tvoj, jer mu je dobro kod tebe,

Tada uzmi šilo i probuši mu uho na vratima, i biće ti jer je dvojinom onoliko koliko najamnik zaslužio u tebi za šest godina, da bi te blagoslovio Gospod Bog tvoj u svemu što radiš. **19** Sve prvence u stoci svojoj i krupnoj i sitnoj što bude muško, posveti Gospodu Bogu svojem; ne radi na prvencu od krave svoje, i ne striži prvenca od ovaca svojih. **20** Pred Gospodom Bogom svojim jedi ih ti i porodica tvoja svake godine na mjestu koje izbere Gospod. **21** Ako li na njemu bude mana, ako bude hromo ili slijepo, ili koja god zla mana bude na njemu, ne kolji ga Gospodu Bogu svojem. **22** U svom mjestu pojedi ga; i èist i neèist neka jede kao srnu i jelena. **23** Samo krvi od njega ne jedi; prolji je na zemlju kao vodu.

16 Drži mjesec Aviv, te slavi pashu Gospodu Bogu svojemu, jer mjeseca Aviva izveo te je Gospod

Bog tvoj iz Misira noæeu. **2** I zakolji pashu Gospodu Bogu svojemu, od krupne i sitne stoke, na mjestu koje izbere Gospod da ondje nastani ime svoje. **3** Ne jedi s njom hljeba kiseloga; sedam dana jedi s njom prijesan hljeb, hljeb nevoljnièki, jer si hiteæi izašao iz zemlje Misirske, pa da se opominješ dana kad si izašao iz Misira, dok si god živ. **4** I da se ne vidi u tebi kvasac za sedam dana nigdje među granicama tvojim, i da ne ostane preko noæe ništa do jutra od mesa koje zakolješ prvi dan uveèe. **5** Ne možeš klati pashe na svakom mjestu svom koje ti da Gospod Bog tvoj; **6** Nego na mjestu koje izbere Gospod Bog tvoj, da ondje nastani ime svoje, ondje kolji pashu uveèe o sunèanom zahodu u isto vrijeme kad si pošao iz Misira. **7** A peci je i jedi na mjestu koje izbere Gospod Bog tvoj; i sjutradan vrativši se idi u svoje šatore. **8** Šest dana jedi prijesne hljebove, a sedmi dan da je praznik Gospodnji, tada ne radi ništa. **9** Sedam nedjelja nabroj; kad stane srp raditi po ljetini, onda poèni brojiti sedam nedjelja. **10** Tada praznjuj praznik nedjelja Gospodu Bogu svojemu; što možeš prinesi dragovoljno kako te bude blagoslovio Gospod Bog tvoj. **11** I veseli se pred Gospodom Bogom svojim Levit koji bude u mjestu tvojem, i došljak i sirota i udovica, što budu kod tebe, na mjestu koje izbere Gospod Bog tvoj da ondje nastani ime svoje. **12** I opominji se da si bio rob u Misiru, te èuvaj i tvori uredbe ove. **13** Praznik sjenica praznjuj sedam dana, kad zbereš s gumna svojega i iz kace svoje. **14** I veseli se na praznik svoj ti i sin tvoj i kæi tvoja i sluga tvoj i sluškinja tvoja, i Levit i došljak i sirota i

udovica, što budu u mjestu tvojem. **15** Sedam dana pogubi; i izvadi zlo iz Izraelija, **13** Da sav narod èuje i praznjuj praznik Gospodu Bogu svojemu na mjestu boji se, i unapredak da ne radi uporno. **14** Kad uđeš u koje izbere Gospod, kad te blagosloví Gospod Bog zemlju koju ti daje Gospod Bog tvoj da je naslijediš, i tvoj u svakoj ljetini tvojoj i u svakom poslu ruku tvojih; naseliš se u njoj, ako reèeš: da postavim sebi cara, i budi veseo. **16** Tri puta u godini neka dođe svako kao što imaju svi narodi oko mene, **15** Samo onoga muško pred Gospoda Boga tvojega na mjesto koje postavi sebi za cara, kojega izbere Gospod Bog izbere: na praznik prijesnijeh hlebova, na praznik tvoj; između braæe svoje postavi cara sebi; a nemoj nedjelja i na praznik sjenica, ali nikо da ne dođe postaviti nad sobom èovjeka tuðina, koji nije brat prazan pred Gospoda; **17** Nego svaki s darom od tvoj. **16** Ali da ne drži mnogo konja, i da ne vraæea onoga što ima, prema blagoslovu Gospoda Boga naroda u Misir da bi imao mnogo konja, jer vam je tvojega kojim te je darivao. **18** Sudije i upravitelje Gospod kazao: ne vraæejte se više ovijem putem. **17** postavi sebi po svijem mjestima koja ti da Gospod I da nema mnogo žena, da se ne bi otpadilo srce Bog tvoj po plemenima tvojim, i neka sude narodu njegovo, ni srebra ni zlata da nema vrlo mnogo. **18** A pravo. **19** Ne izvræei pravde i ne gledaj ko je ko; ne kad sjede na prijesto carstva svojega, neka preprije primaj poklona; jer poklon zašljepljuje oèi mudrima i sebi u knjigu ovaj zakon od sveštenika Levita; **19** I izvræei rijeèi pravednima. **20** Sasvijem idi za pravdom, neka ga drži kod sebe i neka ga èita dok je živ, da se da bi bio živ i naslijedio zemlju koju ti daje Gospod uèi bojati se Gospoda Boga tvojega, držati sve rijeèi Bog tvoj. **21** Ne sadi luga ni od kakvijeh drveta kod ovoga zakona i ove uredbe, i tvoriti ih; **20** Da se ne bi oltara Gospoda Boga svojega, koji naèiniš; **22** I ne podiglo srce njegovo iznad braæe njegove, i da ne bi podiži nikakoga lika; na to mrzi Gospod Bog tvoj. otstupilo od ove zapovijesti ni nadesno ni nalijevo, da bi dugo carovao on i sinovi njegovi u Izraeliju.

17 Ne prinosi Gospodu Bogu svojemu ni vola ni jagnjeta ni jareta na kom ima mana ili kako god zlo; jer je gadno pred Gospodom Bogom tvojim. **2** Ako se nađe kod tebe u kojem od mesta tvojih, koja ti da Gospod Bog tvoj, èovjek ili žena da uèini zlo pred Gospodom Bogom tvojim prestupajuæi zavjet njegov, **3** I otide te služi drugim bogovima i klanja im se, ili suncu ili mjesecu ili èemu god iz vojske nebeske, što nijesam zapovjedio, **4** I tebi se to javi i ti èuješ, onda raspitaj dobro; pa ako bude istina i doista se uèinila ona gadna stvar u Izraeliju, **5** Izvedi onoga èovjeka ili onu ženu, koji uèiniše ono zlo, na vrata svoja, èovjeka onoga ili ženu, i zaspri ih kamenjem da poginu. **6** Na svjedoèanstvo dva ili tri èovjeka da se pogubi onaj koga valja pogubiti; ali na svjedoèanstvo jednoga èovjeka da se ne pogubi. **7** Svjedoci neka prvi dignu ruke na nj da ga ubiju; a potom sav narod; tako izvadi zlo iz sebe. **8** Kad ti bude teško rasuditi između krvi i krvi, između raspre i raspre, ili između rane i rane, oko kojih bude parnica u tvojem mjestu, tada ustani i idi u mjesto koje izbere Gospod Bog tvoj; **9** I otidi k sveštenicima Levitima ili k sudiji koji onda bude, pa ih upitaj, i oni æe ti kazati kako valja presudititi. **10** I uèini onako kako ti kažu u mjestu koje izbere Gospod, i gledaj da uèiniš sasvijem onako kako te nauèe. **11** Po zakonu kojemu te nauèe, i po presudi, koju ti kažu, uèini; ne otstupi od onoga što ti kažu ni nadesno ni nalijevo. **12** Ako li bi se ko upro te ne bi htio poslušati sveštenika koji ondje стоји te služi Gospodu Bogu tvojemu, ili sudije, taki èovjek da se

18 Sveštenici Leviti i sve pleme Levijevo da nemaju dijela ni našljedstva s ostalijem sinovima Izraelijevim; neka jedu ognjene žrtve Gospodnje i njegovo našljedstvo. **2** Našljedstva dakle da nemaju među braæom svojom: Gospod je našljedstvo njihovo, kao što im je kazao. **3** Ali ovo da pripada sveštenicima od naroda, od onih koji prinesu žrtvu, bilo vola ili jagnje: da se daje svešteniku pleæe i obje vilice i želudac. **4** Prvine od žita svojega, od vina svojega i od ulja svojega, i prvine od vune s ovaca svojih podaj mu. **5** Jer njega izabra Gospod Bog tvoj između svih plemena tvojih da stoji i služi u ime Gospodnje on i sinovi njegovi dovijeka. **6** I kad dođe koji Levit iz kojega god mješta tvojega iz svega Izraelija, gdje nastava, kad dođe po želji duše svoje u mjesto koje izbere Gospod, **7** Neka služi u ime Gospoda Boga svojega kao i druga braæa njegova Leviti, koji ondje stoje pred Gospodom. **8** Neka jedu jednak dio, osim onoga što bi koji prodao u porodici otaca svojih. **9** Kad uđeš u zemlju koju ti Gospod Bog tvoj daje, ne uèi se èiniti gadna djela onih naroda. **10** Neka se ne nađe u tebe koji bi vodio sina svojega ili kaer svoju kroz organj, ni vraæar, ni koji gata po zvijezdama, ni koji gata po pticama, ni uroènik, **11** Ni bajaè, ni koji se dogovara sa zlijem duhovima, ni opsenjar, ni koji pita mrtve. **12** Jer je gad pred Gospodom ko god tako èini, i za take gadove tjera te narode Gospod Bog tvoj ispred tebe. **13** Drži se sasvijem Gospoda Boga svojega. **14** Jer ti narodi koje æeš naslijediti, slušaju

gatare i vraèare; a tebi to ne dopušta Gospod Bog odande, i predadu ga u ruke osvetniku da se pogubi. tvoj. 15 Proroka isred tebe, između braæe tvoje, kao 13 Neka ga ne žali oko tvoje, nego skini krv pravu što sam ja, podignuæe ti Gospod Bog tvoj; njega s Izrailja, da bi ti dobro bilo. 14 Ne pomièi meðe slušajte, 16 Po svemu kako si iskao od Gospoda Boga bližnjega svojega koju postave stari u našljedstvu svojega na Horivu na dan sabora svojega govoreæi: tvojem koje dobiješ u zemlji koju ti Gospod Bog tvoj da više ne èujem glasa Gospoda Boga svojega i da daje da je naslijediš. 15 Neka ne ustaje jedan svjedok više ne gledam ognja toga velikoga, da ne poginem. na èovjeka ni za kako zlo i ni za kakav grijeh između 17 Zato mi reèe Gospod: dobro rekoše što rekoše. svijeh grijeha koji se èine, nego na rijeèima dva ili 18 Proraka æeu im podignuti između braæe njihove, tri svjedoka da ostaje stvar. 16 Ako bi ustao lažan kao što si ti, i metnuæu rijeèi svoje u usta njegovu, i svjedok na koga da svjedoèi na njega da se odmeæe kazivaæe im sve što mu zapovjedim. 19 A ko god ne Boga, 17 Onda neka stanu ta dva èovjeka, koji imaju bi poslušao rijeèi mojih, koje æe govoriti u moje ime, tu raspru, pred Gospoda, pred sveštenike i pred od toga æeu ja tražiti. 20 Ali prorok koji bi se usudio sudije koje budu u to vrijeme; 18 I neka dobro ispitaju govoriti što u moje ime što mu ja ne zapovijedim da sudije; ako svjedok onaj bude lažan svjedok i lažno govori, ili koji bi govorio u ime drugih bogova, taki svjedoèi na brata svojega, 19 Uèinite mu onako kako prorok da se pogubi. 21 Ako li reèeš u srcu svojem: je on mislio uèiniti bratu svojemu; i izvadi zlo iz sebe, kako æemo poznati rijeèe koje nije Gospod rekao? 22 20 Da se ostali èuvši to boje, i unapredak više ne èine. Što bi prorok rekao u ime Gospodnje, pa se ne zbude tako zlo usred tebe. 21 Neka ne žali oko tvoje: život i ne navrši se, to je rijeèe koje nije rekao Gospod; nego za život, oko za oko, Zub za Zub, ruku za ruku, nogu je iz oholosti rekao onaj prorok, ne boj ga se. za nogu.

19 Kad Gospod Bog tvoj potre narode kojih zemlju daje tebi Gospod Bog tvoj, i kad ih naslijediš i 20 Kad otideš na vojsku na neprijatelja svojega i vidiš konje i kola i narod veæi od sebe, nemoj nastaniš se po gradovima njihovijem i po kuæama se uplašiti od njih, jer je s tobom Gospod Bog tvoj, njihovijem, 2 Odvoj tri grada usred zemlje svoje, koju koji te je izveo iz zemlje Misirske. 2 I kad poðete ti daje Gospod Bog tvoj da je naslijediš, 3 Naèini da se pobijete, neka pristupi sveštenik i progovori put, i razdijeli na troje krajeve zemlje svoje, koju ti narodu, 3 I neka im reèe: slušaj Izrailju! vi polazite da Gospod Bog tvoj u našljedstvo, pa neka bježi danas u boj na neprijatelje svoje, neka ne trne srce onamo svaki krvnik. 4 A ovako neka bude s krvnikom vaše, ne bojte se i ne plašite se, niti se prepadajte koji uteèe onamo, da bi ostao živ: ko ubije bližnjega od njih. 4 Jer Gospod Bog vaš ide s vama i biæe svojega nehotice, ne mrzivši prije na nj, 5 Kao kad bi se za vas s neprijateljima vašim da vas saèuva. 5 ko otisao s bližnjim svojim u šumu da sijeèe drva, Potom i vojvode neka progovore narodu, i reku: ko pa bi zamahnuo sjekirom u ruci svojoj da posijeèe je sagradio novu kuæu a nije poèeo sjedjeti u njoj? drvo, a ona bi spala s držalice i pogodila bi bližnjega neka ide, nek se vrati kuæi svojoj, da ne bi poginuo u njegova tako da umre, on neka uteèe u koji od tijeh boju, i drugi poèeo sjedjeti u njoj. 6 I ko je posadio gradova da ostane živ, 6 Da ne bi osvetnik potjerao vinograd a još ga nije brao? neka ide, nek se vrati krvnika dok mu je srce raspaljeno, i da ga ne bi kuæi svojoj, da ne bi poginuo u boju, i drugi ga brao. stigao na daleku putu i ubio ga, premda nije zasluzio 7 I ko je isprosio djevojku a još je nije odveo? neka smrti, jer nije prije mrzio na nj. 7 Zato ti zapovijedam ide, nek se vrati kuæi svojoj, da ne bi poginuo u i velim: tri grada odvoj. 8 A kad raširi Gospod Bog boju, i drugi je odveo. 8 Još i ovo neka kažu vojvode tvoj meðe tvoje, kao što se zakleo ocima tvojim, i da narodu i reku: ko je strašiv i trne mu srce? neka ti svu zemlju koju je rekao dati ocima tvojim, 9 Ako ide, nek se vrati kuæi svojoj, da ne bi trnulo srce uzdržiš i ustvoriš sve ove zapovijesti, koje ti ja danas braæi njegovoj kao njemu. 9 I kad vojvode izgovore zapovijedam, da ljubiš Gospoda Boga svojega i hodiš narodu, onda neka namjeste glavare od èeta pred putovima njegovijem svagda, onda dodaj još tri grada narod. 10 Kad doðeš pod koji grad da ga bješ, prvo osim ona tri, 10 Da se ne proljeva krv prava u zemlji ga ponudi mirom. 11 Ako ti odgovori mirom i otvori ti tvojoj, koju ti Gospod Bog tvoj daje u našljedstvo, i da vrata, sav narod koji se naðe u njemu neka ti plaæea ne bude na tebi krv. 11 Ali ako ko mrzi na bližnjega danak i bude ti pokoran. 12 Ako li ne uèini mira s svojega i vreba ga, i skoèi na nj, i udari ga tako da tobom nego se stane biti s tobom, tada ga bij. 13 I umre, a on uteèe u koji od tijeh gradova, 12 Onda kad ga Gospod Bog tvoj preda u ruke tvoje, pobij sve starješine mjesta njegova neka poslu i uzmu ga muškinje u njemu maèem. 14 A žene i djecu i stoku i

što god bude u gradu, sav plijen u njemu, otmi, i jedi plijen od neprijatelja svojih, koji ti da Gospod Bog tvoj. **15** Tako èini sa svijem gradovima, koji su daleko od tebe i nijesu od gradova ovijeh naroda. **16** A u gradovima ovijeh naroda, koje ti Gospod Bog tvoj daje u našljedstvo, ne ostavi u životu nijedne duše èiniti gadna djela koja èiniše bogovima svojim, i da ne zgriješite Gospodu Bogu svojemu. **19** Kad opkoliš kakav grad i budeš dugo pod njim bijuæi ga da bi ga uzeo, ne kvari drveta njegovijeh sjekirom; jer možeš s njih jesti, zato ih ne sijeci; jer drvo poljsko je li èovjek da uđe u grad ispred tebe? **20** Nego drveta koja znaš da im se rod ne jede, njih obaljuj i sijeci i gradi zaklon od grada koji se bije s tobom, dokle ne padne.

21 Kad se naðe ubijen èovjek u zemlji koju ti daje Gospod Bog tvoj da je naslijediš, gdje leži u polju, a ne zna se ko ga je ubio. **2** Tada neka izidi starješine tvoje i sudije tvoje, i neka izmjere od ubijenoga do gradova koji su oko njega. **3** Pa koji grad bude najbliže ubijenoga, starješine onoga grada neka uzmu junicu iz goveda, na kojoj se još nije radilo, koja nije vukla u jarmu, **4** I neka odvedu starješine onoga grada tu junicu u pustu dolinu gdje se ne kopa ni sije, i neka zakolju junicu onđe u dolini. **5** Potom neka pristupe sveštenici, sinovi Levijevi; jer njih izabra Gospod Bog tvoj da mu služe i da blagosilaju u ime Gospodnje, i na njihovjem rijeèima da ostaje svaka rasprva i svaka šteta; **6** I sve starješine onoga grada koji budu najbliže ubijenoga neka operu ruke svoje nad zaklanom junicom u onoj dolini, **7** I tvrdeæi neka reku: ruke naše nijesu prolile ove krvi niti su oèi naše vidjele; **8** Milostiv budi narodu svojemu Izraelju, koji si iskupio, Gospode, i ne meæi prave krvi na narod svoj Izrailja. Tako æe se oèistiti od one krvi. **9** I ti æeš skinuti pravu krv sa sebe kad uèiniš što je pravo pred Gospodom. **10** Kad otideš na vojsku na neprijatelje svoje, i preda ih Gospod Bog tvoj u ruke tvoje i zarobiš ih mnogo, **11** I ugledaš u robiju lijepu ženu, i omili ti da bi je htio uzeti za ženu, **12** Odvedi je kuæi svojoj; i neka obrije glavu svoju i sreže nokte svoje; **13** I neka skine sa sebe haljine svoje u kojima je zarobljena, i neka sjedi u kuæi tvojoj, i žali za ocem svojim i za materom svojom cio mjesec dana; potom lezi s njom, i budi joj muž i ona nek ti bude žena. **14** Ako ti poslije ne bi bila po volji, pusti je neka ide kuda joj drago, ali nikako da je ne prodaš za novce ni da njom trguješ, jer si je osramotio. **15** Govoreæi:

Ko bi imao dvije žene, jednu milu a drugu nemilu, pa bi rodile sinove, i mila i nemila, i prvenac bi bio od nemile, **16** Onda kad doðe vrijeme da podijeli sinovima svojim što ima, ne može prvencem uèiniti sina od mile preko sina od nemile koji je prvenac; **17** Nego za prvenga neka prizna sina od nemile i dade žive. **18** Ko bi zapovjedio Gospod Bog tvoj. **19** Da vas ne nauèe imao sina samovoljna i nepokorna, koji ne sluša oca svojega ni matere svoje, i kojega oni i karaše pa opet ne sluša, **19** Neka ga uzmu otac i mati, i neka ga dovedu k starješinama grada svojega na vrata mjesta svojega, **20** I neka kažu starješinama grada svojega: ovaj sin naš samovoljan je i nepokoran, ne sluša nas, izjelica je i pijanica. **21** Tada svi ljudi onoga mjesta neka ga zaspvu kamenjem da pogine; i tako izvadi zlo iz sebe, da sav Izraelj èuje i boji se. **22** Ko zgriješi tako da zasluzi smrt, te bude osuðen na smrt i objesiš ga na drvo, **23** Neka ne prenoæi tijelo njegovo na drvetu, nego ga isti dan pogrebi, jer je proklet pred Bogom ko je obeæen; zato ne skvemi zemlje koju ti Gospod Bog tvoj daje u našljedstvo.

22 Kad vidiš vola ili ovcu brata svojega gdje luta, nemoj proæi mimo njih, nego ih odvedi bratu svojemu. **2** Ako li ti brat tvoj nije blizu ili ga ne znaš, odvedi ih svojoi kuæei neka budu kod tebe dokle ih ne potraži brat tvoj, i tada mu ih vrati. **3** Tako uèini i s magarcem njegovijem i s haljinom njegovom; i tako uèini sa svakom stvarju brata svojega izgubljenom, kad je izgubi a ti je naðeš, nemoj proæi mimo nju. **4** Kad vidiš magarca ili vola brata svojega gdje je pao na putu, nemoj ih proæi, nego ih podigni s njim. **5** Žena da ne nosi muškoga odijela niti èovjek da se oblaèi u ženske haljine, jer je gad pred Gospodom Bogom tvojim ko god tako èini. **6** Kad naðeš putem na gnijezdo ptièije, na drvetu ili na zemlji, sa ptiæima ili sa jajcima, a majka leži na ptiæima ili na jajcima, nemoj uzeti majke s ptiæima. **7** Nego pusti majku a ptiæe uzmi, da bi ti dobro bilo i da bi ti se produljili dani. **8** Kad gradiš novu kuæeu, naèini ogradu oko strehe svoje, da ne bi navukao krvi na dom svoj, kad bi ko pao s njega. **9** Ne sij u vinogradu svojem drugoga sjemena da ne bi oskrvnio i rod od sjemena koje posiješ i rod vinogradski. **10** Ne ori na volu i na magarcu zajedno. **11** Ne oblaèi haljine tkane od vune i od lana zajedno. **12** Naèini sebi rese na èetiri kraja od haljine koju oblaèiš. **13** Ko se oženi, pa mu žena omrzne pošto legne s njom, **14** Pa da priliku da se govori o njoj i prospe rðav glas o njoj govoreæi: oženih se ovom, ali legavši s njom ne

nađoh u nje djevojaštva; 15 Tada otac djevojèin i mati mira njihova ni dobra njihova nigda za svoga vijeka. neka uzmu i donesu znake djevojaštva njezina pred 7 Nemoj se gaditi na Idumejca, jer ti je brat; nemoj se starješine grada svojega na vrata, 16 I neka reče otac gaditi na Misirca, jer si bio došljak u zemlji njegovoj. djevojèin starješinama: ovu kær svoju dādoh ovomu 8 Sinovi koji se rode od njih u treæem koljenu neka èovjeku za ženu, a on mrzi na nju, 17 I dade priliku dolaze u sabor Gospodnji. 9 Kad otideš na vojsku na da se govori o njoj rekav: ne nađoh u tvoje kæeri neprijatelje svoje, tada se èuvaj od svake zle stvari. djevojaštva; a evo znaka djevojaštva kæeri moje. I 10 Ako se meðu vama ko oskvri od èega što mu neka razastru haljinu pred starješinama gradskim. se noæeu dogodi, neka izide iza okola i ne ulazi u 18 Tada starješine grada onoga neka uzmu muža oko. 11 A pred veèe neka se opere vodom, pa kad njezina i nakaraju ga, 19 I neka ga oglobe sto sikala sunce zaðe neka uðe u oko. 12 I imaj mjesto iza srebra, koje neka dadu ocu djevojèinu zato što je okola gdje æeš izlaziti napolje. 13 I imaj lopaticu u iznjo rðav glas na djevojku Izrailjku, i neka mu bude opravi svojoj, pa kad izdeš napolje, zakopaj njom, a žena; da je ne može pustiti dok je živ. 20 Ali ako bude kad poðeš natrag, zagrni neèist svoju. 14 Jer Gospod ono istina, da se nije našlo djevojaštvo u djevojke, Bog tvoj ide usred okola tvojega da te izbavi i da ti 21 Tada neka izvedu djevojku na vrata oca njezina, preda neprijatelje tvoje; zato neka je oko tvoj svet, i neka je zaspunu kamenjem ljudi onoga mjesta da da ne vidi u tebi nikakve neèistote, da se ne bi pogine, zato što uèini sramotu u Izraelju kuravši se u odvratio od tebe. 15 Nemoj izdati sluge gospodaru domu oca svojega. Tako izvadi zlo iz sebe. 22 Ako se njegovu, koji uteèe k tebi od gospodara svojega; 16 ko uhvati gdje leži sa ženom udatom, neka se pogube Nego neka ostane kod tebe, usred tebe, u mjestu oboje, èovjek koji je ležao sa ženom i žena. Tako koje izbere u kojem gradu tvom, gdje mu bude drago; izvadi zlo iz Izraelja. 23 Kad djevojka bude isprošena nemoj ga cvijeliti. 17 Da ne bude kurve između kæeri za koga, pa je nađe kogod u mjestu i obleži je, 24 Izrailjevih, ni adžuvana između sinova Izraeljevih. 18 Izvedite ih oboje na vrata onoga mjesta, i zaspite Ne nosi u dom Gospoda Boga svojega ni po kakom ih kamenjem da poginu, djevojku što nije vikala u zavjetu plate kurvine ni cijene od psa, jer je oboje gad mjestu, a èovjeka što je osramotio ženu bližnjega pred Gospodom Bogom tvojim. 19 Ne daji na dobit svojega. Tako izvadi zlo iz sebe. 25 Ako li u polju bratu svojemu ni novaca ni hrane niti išta što se daje nađe èovjek djevojku isprošenu, i silom je obleži, tada na dobit. 20 Strancu podaj na dobit, ali bratu svojemu da se pogubi samo èovjek koji je obleža; 26 A djevojci nemoj davati na dobit, da bi te blagoslovio Gospod ne èini ništa, nije uèinila grijeha koji zasluzuje smrt, Bog tvoj u svemu zašto se prihvatiš rukom svojom jer kao kad ko skoëi na bližnjega svojega i ubije ga, u zemlji u koju ideš da je naslijediš. 21 Kad uèiniš takva je i ta stvar; 27 Jer nađe je u polju, i djevojka zavjet Gospodu Bogu svojemu, ne okljevaj ispuniti isprošena vika, ali ne bi nikoga da je odbrani. 28 Ako ga, jer æe ga tražiti od tebe Gospod Bog tvoj, i biæe ko nađe djevojku koja nije isprošena i uhvati je i legne na tebi grijeh. 22 Ako li se ne zavjetuješ, neæee biti na s njom, i zateku se, 29 Tada èovjek onaj koji je legao tebi grijeha. 23 Što ti izide iz usta, ono drži i uèini, kao s njom da da ocu djevojèinu pedeset sikala srebra, što zavjetuješ Gospodu Bogu svojemu dragovoljno, i neka mu ona bude žena zato što je osramoti; da što izreèeš ustima svojim. 24 Kad uðeš u vinograd ulazi u sabor Gospodnji, ni deseto koljeno njegovo da ne ulazi u sabor Gospodnji. 3 Ni Amonac ni Moavac da ne ulazi u sabor Gospodnji, ni deseto koljeno njihovo, da ne ulazi u sabor Gospodnji dovjeka. 4 Zato što ne izidoše pred vas s hlijebom i vodom na putu kad ste išli iz Misira, i što najmiše za novce na vas Valama sina Veorova iz Fetore u Mesopotamiji da te prokune, 5 Premda ne htje Gospod Bog tvoj poslušati Valama, nego ti Gospod Bog tvoj obrati prokletstvo u blagoslov, jer te milova Gospod Bog tvoj. 6 Ne traži

23 U sabor Gospodnji da ne ulazi ni utuèen ni uškopljen. 2 U sabor Gospodnji da ne ulazi kopile, ni deseto koljeno njegovo da ne ulazi u sabor Gospodnji. 3 Ni Amonac ni Moavac da ne ulazi u sabor Gospodnji, ni deseto koljeno njihovo, da ne ulazi u sabor Gospodnji dovjeka. 4 Zato što ne izidoše pred vas s hlijebom i vodom na putu kad ste išli iz Misira, i što najmiše za novce na vas Valama sina Veorova iz Fetore u Mesopotamiji da te prokune, 5 Premda ne htje Gospod Bog tvoj poslušati Valama, nego ti Gospod Bog tvoj obrati prokletstvo u blagoslov, jer te milova Gospod Bog tvoj. 6 Ne traži

24 Kad ko uzme ženu i oženi se njom, pa se dogodi da mu ona ne bude po volji, što on nađe na njojši štogod ružno, neka joj napiše knjigu raspusnu i da joj u ruke, pa neka je otpusti iz svoje kuæe. 2 A ona otisavši iz kuæe njegove, ako otide i uđa se za drugoga, 3 Pa ako ovaj drugi muž omrzne na nju i napiše joj knjigu raspusnu i da joj u ruku, i otpusti je iz svoje kuæe, ili ako umre ovaj drugi muž koji se oženi njom, 4 Tada preðašnji muž koji je otpusti ne

može je opet uzeti za ženu, pošto se s njega ona udaraca. 4 Nemoj zavezati usta volu kad vrše. 5 Kad oskvrnila, jer je gad pred Gospodom. Tako ne daj braæea žive zajedno pa umre jedan od njih bez djece, da se griješi zemlja koju ti Gospod Bog tvoj daje u našljedstvo. 5 Ko se skoro bude oženio, neka ne ide na vojsku, i ne nameæei na nj nikakoga posla; neka se nazove imenom brata njegova umrloga, da raduje sa ženom svojom koju je doveo. 6 Niko da ne pogine ime njegovo u Izrailiju. 7 Ako li onaj èovjek ne uzima u zalogu žrvnja gornjega ni donjega, jer bi htio uzeti snahe svoje, onda snaha njegova bi uzeo dušu u zalogu. 7 Ko se naðe da je ukrao neka doðe na vrata pred starješine, i reèe: neæe èovjeka između braæee svoje, sinova Izrailjevih, i djever moj da podigne bratu svojemu sjemenu u trgovao njim i prodao ga, neka pogine onaj kradljivac; Izrailju, neæe da mi uèini dužnosti djeverske. 8 Tada tako izvadi zlo iz sebe. 8 Èuvaj se bolesti gube, i neka ga dozovu starješine mjesta onoga i razgovore pazi dobro i èini sve što vas uèe sveštenici Leviti, se s njim; pa ako se on upre i reèe: neæeu da je kao što sam im zapovjedio, držite i èinite. 9 Opominji uzmem; 9 Onda neka pristupi k njemu snaha njegova se šta je uèinio Gospod Bog tvoj Mariji na putu kad pred starješinama, i neka mu izuje obuæeu s noge izidoste iz Misira. 10 Kad ti je bližnji tvoj dužan što mu njegove i pljune mu u lice, i progovorivši neka reèe: drago, ne idi u kuæeu njegovu da mu uzmeš zalog; tako valja da bude èovjeku koji neæe da zida kuæee. 11 Nego stoj napolju, a èovjek koji ti je dužan neka brata svojega. 10 I on neka se zove u Izraelju: dom ti iznese napolje zalog svoj. 12 Ako je siromah, ne bosoga. 11 Ako bi se svadili ljudi, jedan s drugim, pa spavaj sa zalogom njegovijem; 13 Nego mu vradi bi došla žena jednoga da otme muža svojega iz ruke zalog njegov do zahoda sunèanoga, da bi ležeæi drugoga koji ga bije, i pruživši ruku svoju uhvatila bi na svojoj haljinji blagosiljao te, a to æe ti se primiti ga za mošnice, 12 Otsijeci joj ruku; neka ne žali oko u pravdu pred Gospodom Bogom tvojim. 14 Nemoj tvoje. 13 Nemoj imati u torbi svojoj dvojaku mjeru, zanjjeti najamnika, siromaha i potrebitoga između veliku i malu. 14 Nemoj imati u kuæei svojoj dvojaku braæee svoje, ni došljaka koji je kod tebe u zemlji efu, veliku i malu. 15 Mjera potpuna i prava neka ti je; tvojoj u mjestu tvojem. 15 Podaj mu najam njegov isti efa potpuna i prava neka ti je, da bi ti se produljili dan, i da ga ne zaðe sunce u tebe, jer je siromah i dani tvoji u zemlji koju ti daje Gospod Bog tvoj. 16 tijem dušu drži, da ne bi zavikao na te ka Gospodu, Jer je gad pred Gospodom Bogom tvojim ko god i bilo bi ti grijeh. 16 Neka ne ginu ocevi za sinove èini tako, ko god èini krivo. 17 Opominji se šta ti je ni sinovi za oceve; svaki za svoj grijeh neka gine. uèinio Amalik na putu kad iðaste iz Misira, 18 Kako te 17 Ne izvræai pravice došljaku ni siroti, i ne uzimaju u doèeka na putu i pobi na kraju sve umorne koji iðahu zalogu haljine udovici. 18 Nego se opominji da si za tobom, kad si bio sustao i iznemogao, i ne boja bio rob u Misiru, i da te je iskupio odande Gospod se Boga. 19 Zato kad te Gospod Bog tvoj smiri od Bog tvoj; zato ti zapovijedam da ovo èiniš. 19 Kad svijeh neprijatelja tvojih unaokolo u zemlji koju ti daje žanješ ljetinu svoju na njivi svojoj, ako zaboraviš koji Gospod Bog tvoj da je naslijediš, tada zatri spomen snop na njivi, ne vraæaj se da ga uzmeš; neka ga došljaku, siroti i udovici, da bi te blagoslovio Gospod za Boga. 19 Zato kad te Gospod Bog tvoj smiri od Bog tvoj; zato ti zapovijedam da ovo èiniš. 19 Kad svijeh neprijatelja tvojih unaokolo u zemlji koju ti daje žanješ ljetinu svoju na njivi svojoj, ako zaboraviš koji Gospod Bog tvoj da je naslijediš, tada zatri spomen snop na njivi, ne vraæaj se da ga uzmeš; neka ga došljaku, siroti i udovici, da bi te blagoslovio Gospod

25 Kad je raspra meðu ljudima, pa doðu na sud da im sude, tada pravoga neka opravdaju a krovoga neka osude. 2 I ako krivi zaslужuje boj, tada sudija neka zapovjedi da ga povale i biju pred njim, na broj prema krovici njegovoj. 3 Do èetrdeset udaraca neka zapovjedi da mu udare, ne više, da se ne bi poništo brat tvoj u tvojim oèima, kad bi mu se udarilo više

A kad uðeš u zemlju koju ti daje Gospod Bog tvoju na našljedstvo, i naslijediš je i naseliš se u njoj, 2 Uzmi prvinu od svakoga voæea one zemlje, koje æeš prinositi od zemlje svoje koju ti Gospod Bog tvoj daje, i metnuvši u kotaricu idи na mjesto koje Gospod Bog tvoj izabere da onđe nastani ime svoje, 3 I došavši k svešteniku koji bude onda reci mu: priznajem danas pred Gospodom Bogom tvojim da sam ušao u zemlju za koju se Gospod Bog zakleo ocima našim da æe nam je dati. 4 A sveštenik neka uzme kotaricu iz tvoje ruke i metne je pred olтарom Gospoda Boga tvojega. 5 Tada progovori i reci pred Gospodom Bogom svojim: otac moj bijaše siromah Sirin i siðe u Misir s malo èeljadi, i bi onđe došljak,

pa posta narod velik i silan i obilan na broju. 6 Ali danas, na gori Evalu, i namaži ga kreèem. 5 I naèini Misirci stadoše zlo postupati s nama, muèiše nas i onđe oltar Gospodu Bogu svojemu, oltar od kamenja, udaraše na nas teške poslove. 7 I mi zavapismo ka ali ga nemoj gvožđem tesati. 6 Od cijela kamenja Gospodu Bogu otaca svojih, i Gospod èu glas naš, i naèini oltar Gospodu Bogu svojemu, i na njemu pogleda na muku našu, na trud naš i na nevolju našu. prinesi Gospodu Bogu svojemu žrtve paljenice. 7 8 I izvede nas Gospod iz Misira rukom krjepkom i Prinesi i zahvalne žrtve, i jedi ih onđe, i veseli se pred mišicom podignutom, i strahotom velikom i znacima i Gospodom Bogom svojim. 8 I napiši na tom kamenju èudesima. 9 I dovede nas na ovo mjesto, i dade nam sve rijeèi ovoga zakona dobro i razgovijetno. 9 I reèe zemlju ovu, zemlju u kojoj teèe mljeko i med. 10 Zato Mojsije i sveštenici Leviti svemu Izrailju govoreæi: sad evo donesoh prvine od roda ove zemlje koju si pazi i èuj Izrailju, danas si postao narod Gospoda mi dao, Gospode. I ostavi ih pred Gospodom Bogom Boga svojega. 10 Zato slušaj glas Gospoda Boga svojim, i pokloni se pred Gospodom Bogom svojim. svojega, i tvori zapovijesti njegove i uredbe njegove, 11 I veseli se svakim dobrom koje ti da Gospod Bog koje ti ja danas zapovijedam. 11 I zapovjedi Mojsije tvoj i domu tvojemu, ti i Levit i došljak koji je kod tebe. u onaj dan narodu govoreæi: 12 Ovi neka stanu da 12 A kad daš sve desetke od dohodaka svojih treæe blagosilaju narod na gori Garizinu, kad prijeðete godine, koje je godina desetka, i daš Levitu, došljaku, preko Jordana: Simeun, Levije, Juda, Isahar, Josif i siroti i udovici da jedu u mjestima tvojim i nasite Venijamin. 13 A ovi neka stanu da proklinju na gori se, 13 Onda reci pred Gospodom Bogom svojim: Evalu: Ruvim, Gad, Asir, Zavulon, Dan i Neftalim. iznesoh iz doma svojega što je sveto, i dathod Levitu 14 I neka progovore Leviti glasovito i reku svjema i došljaku, siroti i udovici sasvijem po zapovijesti u Izrailju: 15 Proklet da je èovjek koji bi naèenio lik koju si mi zapovjedio; ne prestupih zapovijesti tvojih rezan ili liven, stvar gadnu pred Gospodom, djelo ruku niti zaboravih; 14 Ne jedoh od toga u žalosti svojoj, umjetnièikh, ako bi i na skrivenu mjestu metnuo. A niti uzeh od toga na potrebu neèistu, niti dadoh od sav narod odgovarajuæi neka reèe: amin. 16 Proklet toga na mrtvaca; slušah Gospoda Boga svojega, da je koji bi ružio oca svojega ili mater svoju. A uèinih sve kako si mi zapovjedio. 15 Pogledaj iz sav narod neka reèe: amin. 17 Proklet da je koji bi svetoga stana svojega s neba, i blagoslovi narod svoj pomakao među bližnjega svojega. A sav narod neka Izrailja i zemlju koju si nam dao kao što si se zakleo reèe: amin. 18 Proklet da je koji bi zaveo slijepca s ocima našim, zemlju u kojoj teèe mljeko i med. 16 puta. A sav narod neka reèe: amin. 19 Proklet da je Danas ti Gospod Bog tvoj zapovijeda da izvršuješ koji bi izvrnuo pravicu došljaku, siroti ili udovici. A ove uredbe i ove zakone. Pazi dakle i izvršuj ih od sav narod neka reèe: amin. 20 Proklet da je koji bi svega srca svojega i od sve duše svoje. 17 Danas obležao ženu oca svojega, te otkrio skut oca svojega. si se zarekao Gospodu da æe ti biti Bog i da æeš A sav narod neka reèe: amin. 21 Proklet da je koji bi iæi putovima njegovijem i držati uredbe njegove, i obležao kakvo god živinèe. A sav narod neka reèe: zapovijesti njegove i zakone njegove, i da æeš slušati amin. 22 Proklet da je koji bi obležao sestru svoju, glas njegov. 18 A Gospod se tebi danas zarekao kær oca svojega ili kær matere svoje. A sav narod da æeš mu biti narod osobit, kao što ti je govorio, neka reèe: amin. 23 Proklet da je koji bi obležao da bi držao sve zapovijesti njegove; 19 I da æe te taštu svoju. A sav narod neka reèe: amin. 24 Proklet podignuti nad sve narode, koje je stvorio hvalom, da je koji bi ubio bližnjega svojega iz potaje. A sav imenom i slavom, da budeš narod svet Gospodu narod neka reèe: amin. 25 Proklet da je koji bi primio naročaj poklon da ubije èovjeka prava. A sav narod neka reèe: amin. 26 Proklet da je koji ne bi ostao na rijeéima ovoga zakona, i tvorio ih. A sav narod neka reèe: amin.

27 I zapovjedi Mojsije sa starješinama Izrailjevjem narodu govoreæi: držite sve ove zapovijesti koje vam ja danas zapovijedam. 2 I kad prijeðeš preko Jordana u zemlju koju ti daje Gospod Bog tvoj, podigni sebi kamenje veliko i namaži ga kreèem. 3 I napiši na njemu sve rijeèi ovoga zakona, kad prijeðeš da uđeš u zemlju koju ti daje Gospod Bog tvoj, u zemlju gdje teèe mljeko i med, kao što ti je kazao Gospod Bog otaca tvojih. 4 Kada dakle prijeðeš preko Jordana, podigni to kamenje, za koje ti zapovijedam

28 Ako dobro uzaslušaš glas Gospoda Boga svojega držeæi i tvoreæi sve zapovijesti njegove, koje ti ja danas zapovijedam, uzvisiæe te Gospod Bog tvoj više svijeh naroda na zemlji. 2 I doæi æe na te svi ovi blagoslovi, i steæi æe ti se, ako uzaslušaš glas Gospoda Boga svojega. 3 Blagosloven æe biti u gradu, i blagosloven æe biti u polju, 4 Blagosloven

æe biti plod utrobe tvoje, i plod zemlje tvoje i plod stoke tvoje, mlad goveda tvojih i stada ovaca tvojih. 5 sedam æeš putova bježati od njih, i potucaæeš se po Blagoslovena æe biti kotorica tvoja i naæeve tvoje. 6 svijem carstvima na zemlji. 26 I mrtvo tijelo tvoje biæe Blagosloven æeš biti kad dolaziš i blagosloven æeš hrana svijem pticama nebeskim i zvijerju zemaljskom, biti kad polaziš. 7 Daæee ti Gospod neprijatelje tvoje niti æe biti ko da ih poplaši. 27 Udariæe te Gospod koji ustanu na te da ih biješ; jednijem æe putem prištevima Misirskim i šuljevinama i šugom i krastama, doæei na te, a na sedam æe putova bježati od tebe. da se neæeš moæi iscijeliti. 28 Udariæe te Gospod 8 Gospod æe poslati blagoslov da bude s tobom ludilom i šljepotom i bjesnilom. 29 I pipaæeš u podne, u žitnicama tvojim i u svemu za što se prihvatiš kao što pipa slijepac po mraku, niti æeš imati napretka rukom svojom, i blagosloviæe te u zemlji koju ti daje na putovima svojim; i èiniæe ti se krivo i otimaæe se Gospod Bog tvoj. 9 Postaviæe te Gospod da mu od tebe jednako, i neæee biti nikoga da ti pomože. 30 budeš narod svet, kao što ti se zakleo, ako uzdržiš Oženijaæe se, a drugi æe spavati sa tvojom ženom; zapovijesti Gospoda Boga svojega i uzideš putovima sazidaæeš kuæu, a neæeš sjedjeti u njoj; posadiæeš njegovijem. 10 I vidjeæe svi narodi na zemlji da se vinograd, a neæeš ga brati. 31 Vo tvoj klaæe se na ime Gospodnje priziva na tebe, i bojaæe se tebe. tvoje oèi, a ti ga neæeš jesti; magarac tvoj oteæee se 11 I uèiniæe Gospod da si obilan svakim dobrom, pred tobom, i neæee ti se vratiti; ovce tvoje daæee se plodom utrobe svoje i plodom stoke svoje i plodom neprijatelju tvojemu, i neæee biti nikoga da ti pomože. zemlje svoje na zemlji za koju se zakleo Gospod 32 Sinovi tvoji i kæeri tvoje daæee se drugomu narodu, ocima tvojim da æee ti je dat. 12 Otvoriæe ti Gospod a oèi æe twoje gledati i kapaæee jednako za njima, a dobru riznicu svoju, nebo, da da dažd zemlji tvojoj neæee biti snage u ruci tvojoj. 33 Rod zemlje tvoje i svu na vrijeme, i blagosloviæe svako djelo ruku tvojih, muku tvoju izjeæe narod, kojega ne znaš, i èiniæe ti te æeš davati u zajam mnogim narodima, a sam krivo i gaziæe te jednako. 34 I poludjeæeš od onoga neæeš uzimati u zajam. 13 I uèiniæe te Gospod što æeš gledati svojim oèima. 35 Udariæe te Gospod Bog tvoj da si glava a ne rep, i biæeš samo gore a prištem zlim u koljenima i na golijenima, da se neæeš neæee biti dolje, ako uzaslušaš zapovijesti Gospoda moæi iscijeliti, od stopala noge tvoje do tjemena. 36 Boga svojega, koje ti danas ja zapovijedam, da ih Odvešæe Gospod tebe i cara tvojega, kojega postaviš držiš i tvoriš, 14 I ne otstupiš ni od jedne rijeæi koju nad sobom, u narod kojega nijesi znao ti ni stari tvoji, vam danas ja zapovijedam, ni nadesno ni nalijevo, i onđie æeš služiti drugim bogovima, drvetu i kamenu. pristajuæi za drugim bogovima da im služiš. 15 Ali 37 I biæeš èudo i prièa i potsmijeh svijem narodima, ako ne uzaslušaš glasa Gospoda Boga svojega da u koje te odvede Gospod. 38 Mnogo æeš sjemensa držiš i tvoriš sve zapovijesti njegove i uredbe njegove, iznijeti u polje, a malo æeš sabrati, jer æee ga izjesti koje ti ja danas zapovijedam, doæei æee na tebe sve skakavci. 39 Vinograde æeš saditi i radiæeš ih, a ove kletve i stignuaæe te. 16 Proklet æeš biti u gradu, i neæee piti vina niti æeš ih brati, jer æee izjesti crvi. 40 proklet æeš biti u polju. 17 Prokleta æe biti kotorica Imaæeš maslinu po svijem krajevinama svojim, ali se tvoja i naæeve tvoje. 18 Proklet æe biti plod utrobe neæeš uljem namazati, jer æee opasti masline tvoje. tvoje i plod zemlje tvoje, mlad goveda tvojih i stada 41 Rodiæeš sinove i kæeri, ali neæee biti tvoji; jer æee ovaca tvojih. 19 Proklet æeš biti kad dolaziš, i proklet otiaæi u ropstvo. 42 Sve voæee tvoje i rod zemlje tvoje æeš biti kad polaziš. 20 Poslaæe Gospod na tebe izjeæe bube. 43 Stranac koji je kod tebe popeæee se kletvu, rasap i pogibao u svemu za što se prihvatiš nada te visoko, a ti æeš siæi dolje veoma nisko. 44 rukom svojom i što uzradiš, dokle se ne zatreš i On æee ti davati u zajam, a ti neæeš njemu davati u propadneš na preæac za zla djela svoja kojima si zajam; on æee postati glava, a ti æeš postati rep. 45 I me odustavio. 21 Uèiniæe Gospod Bog tvoj da se doæei æee na te sve ove kletve i goniæee te i stizaæee te, priliþipi za te pomor, dokle te ne istrijebi sa zemlje dokle se ne istrijebi, jer nijesi slušao glasa Gospoda u koju ideš da je naslijediš. 22 Udariæe te Gospod Boga svojega i držao zapovijesti njegove i uredbe suhom bolešæeu i vrueæicom, i groznicom i žegom i njegove, koje ti je zapovjedio. 46 I one æee biti znak i maæem, i sušom i medljikom, koje æee te goniti dokle èudo na tebi i na sjemenu tvojemu dovjeka. 47 Jer ne propadneš. 23 A nebo nad glavom tvojom biæe od nijesi služio Bogu svojemu radosna i vesela srca u mjeri a zemlja pod tobom od gvožða. 24 Uèiniæe svakom obilju. 48 I služiæeš neprijatelju svojemu, Gospod da dažd zemlji tvojoj bude prah i pepeo, kojega æee Gospod poslati na tebe, u gladi i u ţeði, u koji æee padati s neba na te, dokle se ne istrijebiš. golotinji i u svakoj oskudici; i metnuæee ti gvozden 25 Daæee te Gospod Bog tvoj neprnjateljima tvojim jaram na vrat, dokle te ne satre. 49 Podignuæee

Gospod na tebe narod iz daleka, s kraja zemlje, koji životom svojim. 67 Jutrom æeš govoriti: kamo da je æe doletjeti kao orao, narod, kojemu jezika neæeš veèe a veèerom æeš govoriti: kamo da je jutro! od razumjeti, 50 Narod bezdušan, koji neæe mariti za straha kojim æe se strašiti srce twoje, i od onoga što starca niti æe djeteta žaliti. 51 I izjeæe plod stoke æeš gledati oèima svojima. 68 I vratiaæe te Gospod u twoje i plod zemlje twoje, dokle se ne istrijebi; i neæe Misir na laðama, putem za koji ti rekoh: neæeš ga ti ostaviti ništa, ni žita ni vina ni ulja, ni ploda goveda više vidjeti. I ondje æete se prodavati neprijateljima tvojih ni stada ovaca tvojih, dokle te ne zatre. 52 I svojim da budete robovi i robinje, a neæe biti kupca. stegnuæe te po svijem mjestima tvojim, dokle ne popadaju zidovi tvoji visoki i tvrdi, u koje se uzdaš, po svoj zemlji tvojoj; stegnuæe te po svijem mjestima tvojim, po svoj zemlji tvojoj, koju ti da Gospod Bog tvoj; 53 Te æeš u tjeskobi i u nevolji kojom æe ti pritužiti neprijatelji tvoji jesti plod utrobe svoje, meso od sinova svojih i od kæeri svojih, koje ti da Gospod Bog tvoj. 54 Èovjek koji je bio mek i vrlo nježan među vama prozliæe se prema bratu svojemu i prema miloj ženi svojoj i prema ostalijem sinovima, koji mu ostanu, 55 Te neæe dati nikome između njih mesa od sinova svojih koje æe jesti, jer neæe imati ništa drugo u nevolji i tjeskobi, kojom æe ti pritužiti neprijatelj tvoj po svijem mjestima tvojim. 56 Žena koja je bila meka i vrlo nježna među vama, koja odmekote i nježnosti nije bila navikla stajati nogom svojom na zemlju, prozliæe se prema milome mužu svom i prema sinu svom i prema kæeri svojoj, 57 I posteljici, koja izide između nogu njezinijeh, i djeci koju rodi; jer æe ih jesti krišom u oskudici svakoj od nevolje i od tjeskobe, kojom æe ti pritužiti neprijatelj tvoj po svijem mjestima tvojim. 58 Ako ne uzdržiš i ne ustvoriš sve rijeæi ovoga zakona, koje su napisane u ovoj knjizi, ne bojeæi se slavnoga i strašnoga imena Gospoda Boga svojega, 59 Pustiæe Gospod na tebe i na sjeme twoje zla èudesna, velika i duga, bolesti ljute i duge. 60 I obratiæe na tebe sve pomore Misirske, od kojih si se plašio, i prilijepiæe se za tebe. 61 I sve bolesti i sva zla, koja nijesu zapisana u knjizi ovoga zakona, pustiæe Gospod na tebe, dokle se ne istrijebiš. 62 I ostaaæe vas malo, a preðe vas bijaše mnogo kao zvijezda nebeskih; jer nijesi slušao glasa Gospoda Boga svojega. 63 I kao što vam se Gospod radovao dobro vam èineæi i množeæi vas, tako æe vam se Gospod radovati zatiruæi vas i istrebljuæi vas; i nestaaæe vas sa zemlje u koju idete da je naslijedite. 64 I rasijaæe te Gospod po svima narodima s jednoga kraja zemlje do drugoga, i ondje æeš služiti drugim bogovima, kojih nijesi znao ti ni oci twoji, drvetu i kamenu. 65 Ali u onijem narodima neæeš odahnuti, niti æe se stopalo noge twoje odmoriti; nego æe ti Gospod dati ondje srce plašljivo, oèi išeiljele i dušu iznemoglu. 66 I život æe twoj biti kao da visi prema tebi, i plašiæeš se noæu i danju, i neæeš biti miran životom svojim.

67 Jutrom æeš govoriti: kamo da je æe doletjeti kao orao, narod, kojemu jezika neæeš veèe a veèerom æeš govoriti: kamo da je jutro! od razumjeti, 50 Narod bezdušan, koji neæe mariti za straha kojim æe se strašiti srce twoje, i od onoga što starca niti æe djeteta žaliti. 51 I izjeæe plod stoke æeš gledati oèima svojima. 68 I vratiaæe te Gospod u twoje i plod zemlje twoje, dokle se ne istrijebi; i neæe Misir na laðama, putem za koji ti rekoh: neæeš ga ti ostaviti ništa, ni žita ni vina ni ulja, ni ploda goveda više vidjeti. I ondje æete se prodavati neprijateljima tvojih ni stada ovaca tvojih, dokle te ne zatre. 52 I svojim da budete robovi i robinje, a neæe biti kupca. 29 Ovo su rijeæi zavjeta koji zapovjedi Gospod Mojsiju da uèini sa sinovima Izrailjevijem u zemlji Moavskoj, osim zavjeta koji je uèinio s njima na Horivu. 2 I sazva Mojsije sve sinove Izraeljeve i reèe im: vidjeli ste sve što uèini Gospod na vaše oèi u zemlji Misirske Faraonu i svijem slugama njegovijem i svoj zemlji njegovoj, 3 Kušanja velika, koja vidješe oèi twoje, one znake i èudesna velika. 4 Ali vam ne dade Gospod srca, da razumijete, ni oèiju, da vidite, ni ušiju, da èujete do ovoga dana. 5 I vodih vas èetrdeset godina po pustinji; ne ovetšaše haljine vaše na vama, niti obuæa twoja ovetša na nogama twojima. 6 Hleba ne jedoste, ni piste vina i silovita piæa, da biste poznali da sam ja Gospod Bog vaš. 7 I kad doðoste na ovo mjesto, izide Sion car Esevonski i Og car Vasanski pred nas u boj; i pobismo ih. 8 I uzesmo zemlju njihovu, i dadosmo je u našljedstvo plemenu Ruvimovu i plemenu Gadovu i polovini pleme Manasijina. 9 Zato držite rijeæi ovoga zavjeta i tvorite ih, da biste napredovali u svemu što radite. 10 Vi stojite danas svi pred Gospodom Bogom svojim, glavari od plemena vaših, starješine vaše i upravitelji vaši, svi ljudi Izailjci, 11 Djeca vaša, žene vaše, i došljak koji je u vašem okolu, i onaj koji ti drva sijeèe, i onaj koji ti vodu nosi. 12 Da pristaneš na zavjet Gospoda Boga svojega i na kletvu njegovu, koju uèini i tobom danas Gospod Bog tvoj, 13 Da te danas postavi sebi za narod i da ti on bude Bog, kao što ti je rekao i kao što se zakleo ocima twojim, Avramu, Isaku i Jakovu. 14 I ne s vama samima èinim ovaj zavjet i ovu kletvu; 15 Nego sa svakim koji danas stoji ovdje s nama pred Gospodom Bogom našim, i sa svakim koji nije danas ovdje s nama. 16 Jer vi znate kako smo živjeli u zemlji Misirske, i kako smo prošli kroz narode kroz koje smo prošli. 17 I vidjeli ste gadove njihove i idole njihove od drveta i od kamena, od srebra i od zlata, koji su kod njih. 18 Neka ne bude među vama èovjeka ni žene ni porodice ni plemena, kojemu bi se srce odvratio danas od Gospoda Boga našega da ide da služi bogovima onijeh naroda; neka ne bude među vama korijena na kom bi rastao otrov ili pelen, 19 I èuvši rijeæi ove kletve da se ne pohvali u srcu svom govoreæi: biæeu miran ako uzidem za

onjem što u srcu svom smislim, dodajući pisanstvo zapovijedam, **9** Daže ti Gospod Bog tvoj sreću žeđi. **10** Neće Gospod oprostiti takome, nego će u svakom djelu ruku tvojih, u plodu utrobe tvoje, u se onda rasplati gnjev Gospodnji i revnost njegova plodu stoke tvoje, u plodu zemlje tvoje; jer će ti na takoga èovjeka, i pašće na nj sva kletva koja se Gospod Bog tvoj opet radovati èineće ti dobro, je napisana u ovoj knjizi, i istrijebiće Gospod ime kao što se radovao ocima tvojim, **10** Ako uzaslušaš njegovo pod nehom. **21** I odluèiće ga Gospod na zlo glas Gospoda Boga svojega držeće sve zapovijesti od svih plemena Izrailjevih po svijem kletvama njegove i uredbe njegove, napisane u knjizi ovoga zavjeta napisanoga u knjizi ovoga zakona. **22** Tada zakona; kad se obratiš ka Gospodu Bogu svojemu će govoriti potonji naraštaj, sinovi vaši koji nastanu svijem srcem svojim i svom dušom svojom. **11** Jer iza vas, i došljak koji dođe iz daleke zemlje, kad vide zapovijest ova koju ti ja zapovijedam danas niti je zla u zemlji ovog i bolesti, koje će Gospod pustiti na visoko ni daleko od tebe; **12** Nije na nebu, da rečeš: nju, **23** Zemlju ovu opaljenu sumporom i solju, gdje se ko će nam se popeti na nebo da nam je skine i ne sije niti što nièe niti na njoj raste kaka biljka, kao kaže nam je, da bismo je tvorili? **13** Niti je preko gdje je propao Sodom i Gomor, Adama i Sevojim, mora, da rečeš: ko će nam otiaći preko mora, da koje zatr Gospod u gnjevu svojemu i u jarosti svojoj, nam je donese i kaže nam je, da bismo je tvorili? **24** Govoriće svi narodi: zašto uèini ovo Gospod od **14** Nego ti je vrlo blizu ova rijeè, u ustima tvojima ove zemlje? kakva je to žestina velikoga gnjeva? **25** I u srcu tvojem, da bi je tvorio. **15** Gle, iznesoh odgovaraće se: jer odustaviše zavjet Gospoda Boga danas pred te život i dobro, smrt i zlo. **16** Jer ti otaca svojih, koji uèini s njima kad ih izvede iz zemlje zapovijedam danas da ljubiš Gospoda Boga svojega Misirske. **26** Jer idoše i služiše drugim bogovima i hodeće putovima njegovijem i držeće zapovijesti poklanjaše im se, bogovima kojih ne znaće i koji im njegove i uredbe njegove i zakone njegove, da bi živ ništa ne dadoše. **27** Zato se Gospod razgnjevi na tu bio i umnožio se, i da bi te blagoslovio Gospod Bog zemlju, i pusti na nju sva prokletstva zapisana u ovog tvoj u zemlji u koju ideš da je naslijediš. **17** Ako li knjizi. **28** I istrijebi ih Gospod Bog iz zemlje njihove u se odvrati srce tvoje i ne uzaslušaš, nego zastraniš gnjevu i u jarosti i u ljutini velikoj, i izbacih ih u drugu zemlju, kao što se vidi danas. **29** Što je tajno ono je Gospoda Boga našega, a javno je naše i sinova naših dovjeka, da bismo izvršivali sve rijeèi ovoga zakona.

30 A kad dođe na tebe sve ovo, blagoslov i kletva koju iznesoh pred te, ako ih se opomeneš u srcu svom, gdje bi god bio među narodima, u koje te zagna Gospod Bog tvoj, **21** obratiš se ka Gospodu Bogu svojemu i poslušaš glas njegov u svemu što ti ja zapovijedam danas, ti i sinovi tvoji, iz svega srca svojega i iz sve duše svoje, **3** Tada će Gospod Bog tvoj povratiti roblje tvoje i smilovaće se na tebe, i opet će te sabrati između svih naroda, po kojima te bude rasijao Gospod Bog tvoj. **4** Ako bi ko tvoj i na kraj svijeta zagnan bio, otuda će te opet sabrati Gospod Bog tvoj i otuda te uzeti. **5** I odvešće te opet Gospod Bog tvoj u zemlju koju bijahu naslijedili oci tvoji, i naslijediješ je, i uèinićeš ti dobro i umnožiće te veàema nego oce tvoje. **6** I obrezaae Gospod Bog tvoj srce tvoje i srce sjemena tvojega, da bi ljubio Gospoda Boga svojega iz svega srca svojega i iz njihovom, te ih je istrijebio. **5** Zato kad vam ih preda sve duše svoje, da budeš živ. **7** A sve kletve ove obratiće Gospod Bog tvoj na neprijatelje tvoje i na njenavdinike tvoje, koji su te gonili. **8** A ti kad se obratiš i staneš slušati glas Gospoda Boga svojega i tvoriti sve zapovijesti njegove, koje ti ja danas

njegove i uredbe njegove i zakone njegove, da bi živ bio i umnožio se, i da bi te blagoslovio Gospod Bog i sjeće tvoje, **20** Ljubeæi Gospoda Boga svojega, slujuæi glas njegov i držeće se njega; jer je on život tvoj i duljina dana tvojih; da bi nastavao na zemlji, za koju se zakleo Gospod ocima tvojim, Avramu, Isaku i Jakovu, da će im je dati.

31 Potom dođe Mojsije i kaza ove rijeèi svemu Izraelju, **2** I reče im: meni ima danas sto i dvadeset godina, ne mogu više odlaziti ni dolaziti; a i Gospod mi je rekao: nećeš prijeći preko toga Jordana. **3** Gospod će Bog tvoj iæi pred tobom, i istrijebiće one narode ispred tebe, i ti æeš ih naslijediti; Isus će iæi pred tobom, kao što je kazao Gospod. **4** I uèiniće Gospod s njima kako je uèinio sa Sionom i Ogom carevima Amorejskim i sa zemljom njihovom, te ih je istrijebio. **5** Zato kad vam ih preda Gospod uèinite im sasvijem onako kako sam vam zapovjedio. **6** Budite slobodni i hrabri, i ne bojte se i ne plašite se od njih; jer Gospod Bog tvoj ide s tobom, neće otstupiti od tebe, niti će te ostaviti. **7** Potom dozva Mojsije Isusa, i reče mu pred svijem

Izrailjem: budi slobodan i hrabar; jer æeš ti uæi s im se zakleo, i ja æeu biti s tobom. **24** I kad napisa ovijem narodom u zemlju za koju se zakleo Gospod Mojsije rijeèi ovoga zakona u knjigu, sve do kraja, ocima njihovijem da æee im je dati, i ti æeš im je **25** Zapovjedi Mojsije Levitima, koji nošahu kovèeg razdijeliti u našljedstvo. **8** Jer Gospod koji ide pred zavjeta Gospodnjega, govoreæi: **26** Uzmite ovu knjigu tobom biæe s tobom, neæee otstupiti od tebe, niti zakona, i metnите je pokraj kovéega zavjeta Gospoda æee te ostaviti, ne boj se i ne plaši se. **9** I Mojsije Boga svojega, da bude onđe svjedok na vas. **27** Jer napisa ovaj zakon, i dade ga sveštenicima, sinovima znam nepokornost twoju i tvrdi vrat twoj. Eto, dokle Levijevim, koji nošahu kovèeg zavjeta Gospodnjega, i sam još živ s vama, do danas, bijaste nepokorni svijem starješinama Izrailjevijem. **10** I zapovjedi im Gospodu; akamoli kad ja umrem? **28** Skupite k meni Mojsije govoreæi: svake sedme godine, u određeno sve starješine od plemena svojih i upravitelje svoje vrijeme godine oprosne, na praznik sjenica, **11** Kad da im kažem da èuju ove rijeèi, i da im zasvjedoèim dođe sav Izrailj i stane pred Gospoda Boga svojega nebom i zemljom. **29** Jer znam da æete se po smrti na mjestu koje izbere, èitaj ovaj zakon pred svijem mojoj pokvariti, i zaæi s puta koji vam zapovjedih; i Izrailjem da èuju, **12** Sabravši narod, ljude i žene i zato æe vas zadesiti ovo zlo najposlijе, kad stanete djecu i došljake, koji budu u mjestima tvojim, da èuju i èiniti što je zlo pred Gospodom gnjeveæi ga djelom uèe i da se boje Gospoda Boga vašega, i drže i tvore ruku svojih. **30** I izgovori Mojsije da èuje sav zbor sve rijeèi ovoga zakona; **13** I sinovi njihovi, koji još Izrailjev rijeèi ove pjesme do kraja:

32 Slušaj, nebo, govoriæu; i zemlja neka èuje govor usta mojih. **2** Neka se spusti kao dažd nauka moja, i neka padne kao rosa govor moj, kao sitan dažd na mladu travu i kao krupan dažd na odraslu travu. **3** Jer æeu javljati ime Gospodnje; velièajte Boga našega. **4** Djelo je te stijene savršeno, jer su svi putovi njegovii pravda; Bog je vjeran, bez nepravde; pravedan je i istinit. **5** Oni se pokvariše prema njemu; njihovo nevaljalstvo nije nevaljalstvo sinova njegovijeh; to je rod zao i pokvaren. **6** Tako li vraæate Gospodu, narode ludi i bezumni? nije li on otac tvoj, koji te je zadobio? on te je naèinio i stvorio. **7** Opomeni se negdañnih dana, pogledajte godine svakoga vijeka; pitaj oca svojega i on æe ti javiti, starije svoje i kazaæe ti. **8** Kad višnji razdade našljedstvo narodima, kad razdijeli sinove Adamove, postavi meðe narodima po broju sinova Izrailjevih. **9** Jer je dio Gospodnji narod njegov, Jakov je uže našljedstva njegova. **10** Nađe ga u zemlji pustoj, na mjestu strašnu gdje buèi pustoš; vodi ga unaokolo, uèi ga i èuva kao zjenicu oka svojega. **11** Kao što orao izmamljuje orlae svoje, diže se nad pticama svojim, širi krila svoja, uzima ih i nosi na krilima svojim, **12** Tako ga Gospod voðaše, i s njim ne bješe tuðega boga; **13** Voðaše ga na visine zemaljske da jede rod poljski, i davaše mu da sisa med iz stijene i ulje iz tvrdoga kamena, **14** Maslo od krava i mlijeko od ovaca s pretilinom od jaganjaca i ovnova Vasanskih i jaraca, sa srcem zrna pšeniènih; i pio si vino, krv od grožđa. **15** Ali se Izrailj ugoji, pa se stade ritati; utio si, udeblijao i zasalio; pa ostavi Boga koji ga je stvorio, i prezre stijenu spasenja svojega. **16** Na revnost razdražiše ga tuðim bogovima, gadovima razgnjeviše

ga. 17 Prinosiše žrtve āavolima, ne Bogu, bogovima, moj najesti mesa, krvlju isjeēenijeh, kojih nijesu znali, novim, koji iz bliza dođoše, kojih kad poèem osvetu na neprijateljima. 18 Veselite se se nijesu strašili oci vaši. 18 Stijenu koja te je rodila narodi s narodom njegovijem, jer æe pokajati krv zaboravio si; zaboravio si Boga stvoritelja svojega. 19 sluga svojih, i osvitiæe se neprijateljima svojim, i Kad to vidje Gospod, razgnjevi se na sinove svoje oèistiæe zemlju svoju i narod svoj. 44 I doðe Mojsije i na kæeri svoje, 20 I reèe: sakriæu od njih lice i izgovori sve rijeèi pjesme ove narodu, on i Isus svoje, vidjeæu kakav æe im biti pošljedak, jer su rod sin Navin. 45 A kad izgovori Mojsije sve rijeèi ove pokvaren, sinovi u kojima nema vjere. 21 Oni me svemu Izrailiju, 46 Reèe im: privijete srce svoje k razdražiše na revnost onjem što nije Bog, razgnjeviše svijem rijeèima koje vam ja danas zasvjedoèavam, svojim taštinama; i ja æeu njih razdražiti na revnost onjem koji nije narod, narodom ludijem razljutiæu ih. 22 Jer se oganj razgorio u gnjevu mojem, i gorjeæe do najdubljega pakla; spaliæe zemlju i rod njezin, i popaliæe temelje brdima. (Sheol h7585) 23 Zgrnuæu na njih zla, strijele svoje pobacaæu na njih. 24 Glad æee cijediti, vruæice i ljuti pomori proždiraæe ih; i zube rasijaæu ih po svijem uglovima zemaljskim, uèiniæu zvijerske poslaæu na njih i jed zmija zemaljskih. 25 Spolja æe ih ubijati maè, a po klijetima strah, i momka i djevojku, dijete na sisi i sjeda èovjeka. 26 Rekao bih: i priberi s k rodu svojemu, kao što je umro Aron brat rasijaæu ih po svijem uglovima zemaljskim, uèiniæu tvoj na gori Oru i pribrao se k rodu svojemu. 27 Da mi da nestane spomena njihova između ljudi, 27 Da mi zgrješiste među sinovima Izrailjevijem na vodi od nije do mržnje neprijateljeve, da se ne bi neprijatelji njihovi ponijeli i rekli: ruka se naša uzvisila, a nije Gospod uèinio sve ovo. 28 Jer su narod koji propada svaðe u Kadisu, u pustinji Sinu, što me ne proslaviste sa sponzorom Izrailjevijem. 29 Kamo da su pametni, da razumiju ovo, i gledaju na pošljedak svog! 30 Kako bi jedan gonio tisuæu a dvojica tjerala deset tisuæa, da ih nije stijena njihova prodala i Gospod ih predao? 31 Jer stijena njihova nije kao naša stijena; neprijatelji naši neka budu sudije. 32 Jer je èokot njihov od èokota Sodomskoga i iz polja Gomorskoga; grožđe je njihovo grožđe otrovno, puca su mu gorka. 33 Vino je njihovo otrov zmajevski, i ljuti jed aspidin. 34 Nije li to sakriveno kod mene, zapeèaaæeno u riznicama mojim? 35 Moja je osveta i plata, u svoje vrijeme popuznuæe noga njihova, jer je blizu dan propasti njihove, i ide brzo što æe ih zadesiti. 36 Sudiaæe Gospod narodu svojemu, i zaò æe mu biti sluga njegovijeh, kad vidi da je prošla snaga i da nema ništa ni od uhvææenoga ni od ostavljenoga. 37 I reæi æe: gdje su bogovi njihovi? stijena u koju se uzdaše? 38 Koji salo od žrtava njegovijeh jedoše i piše vino od naljeva njihovih. Neka ustani i pomogu vam, i neka vam budu zaklon. 39 Vidite sada da sam ja, ja sam, i da nema Boga osim mene. Ja ubijam i oživljujem, ranim i iscjeljujem, i nema nikoga ko bi izbavio iz moje ruke. 40 Jer podižem k nebu ruku svoju i kažem: ja sam živ dovijeka. 41 Ako naoštrom sjajni maè svoj i uzmem u ruku sud, uèiniæu osvetu na neprijateljima svojim i vratiaæe onima koji mrze na me. 42 Opojiaæu strijele svoje krvlju, i maè æe se

i kazujte ih sinovima svojim da bi držali sve rijeèi ovoga zakona i tvorili ih. 47 Jer nije prazna rijeè da nju ne marite, nego je život vaš; i tom æete rijeèu prodlužiti dane svoje na zemlji, u koju idete preko Jordana da je naslijedite. 48 U isti dan reèe Gospod Mojsiju govoreæi: 49 Izidi na ovu goru Avarimsku, ih cijediti, vruæice i ljuti pomori proždiraæe ih; i zube na goru Navav, koja je u zemlji Moavskoj prema Jerihonu, i vidi zemlju Hananskou koju dajem sinovima rasijaæu ih po svijem uglovima zemaljskim, uèiniæu tvoj na gori Oru i pribrao se k rodu svojemu. 51 Jer mi i priberi s k rodu svojemu, kao što je umro Aron brat Jerihonu, i vidi zemlju Hananskou koju dajem sinovima Izrailjevijem u državu. 50 I umri na gori na koju izideš, i priberi s k rodu svojemu, kao što je umro Aron brat Jerihonu, i vidi zemlju Hananskou koju dajem sinovima Izrailjevijem. 52 Pred sobom æeš svaðe u Kadisu, u pustinji Sinu, što me ne proslaviste sponzorom Izrailjevijem. 53 Pred sobom æeš vidjeti zemlju, ali neæeš u nju uæi, u zemlju koju dajem sinovima Izrailjevijem.

33 A ovo je blagoslov kojim blagoslovi Mojsije èovjek Božji sinove Izraeljeve pred smrt svoju. 2 I reèe: Gospod izide sa Sinaja, i pokaza im se sa Sira; zasja s gore Faranske, i doðe s mnoštvom tisuæa svetaca, a u desnici mu zakon ognjeni za njih. 3 Doista ljubi narode; svi su sveti njegovi u ruci tvojoj; i oni se slegoše k nogama tvojim da prime rijeèi tvoje. 4 Mojsije nam dade zakon, našljedstvo zboru Jakovljevu. 5 Jer bijaše car u Izraeliju, kad se sabirahu knezovi narodni, plemena Izraeljeva. 6 Da živi Ruvim i ne umre, a ljudi njegovijeh da bude malo! 7 A za Judu reèe: usliši Gospode glas Judin, i dovedi ga opet k narodu njegovu; ruke njegove neka vojuju za nj, a ti mu pomaži protiv neprijatelja njegovijeh. 8 I za Levija reèe: tvoj Tumim i tvoj Urim neka budu u èovjeka tvojega svetoga, kojega si okušao u Masi i s kojim si se prepirao na vodi Merivi; 9 Koji reèe ocu svojemu i materi svojoj: ne gledam na vas; koji ne poznaje braæe svoje i za sinove svoje ne zna; jer drže rijeèi tvoje, i zavjet tvoj èuvaju. 10 Oni uèe uredbama tvojim Jakova i zakonu tvojemu Izraeliju, i meæu kad pod nozdrve tvoje i žrtvu što se sažiže na oltar tvoj. 11 Blagoslovi, Gospode, vojsku njegovu, i neka ti milo bude djelo ruku njegovijeh; polomi bedre onima koji ustaju na nj i koji mrze na nj, da

ne ustanu. **12** Za Venijamina reèe: mili Gospodu svojima, ali u nju neæeš uæi. **5** I umrije onđe nastavaæe bez straha s njim; zaklanjaæe ga svaki Mojsije sluga Gospodnj u zemlji Moavskoj po rijeèi dan, i među pleæima njegovijem nastavaæe. **13** I Gospodnjoj. **6** A pogrebe ga Gospod u dolini u zemlji za Josifa reèe: blagoslovena je zemlja njegova od Moavskoj prema Vet-Fegoru; i нико не dozna za grob Gospoda blagom s neba, rosom, i iz dubine ozdo, **14** I njegov do današnjega dana. **7** I bješe Mojsiju sto i blagom koje dolazi od sunca, i blagom koje dolazi od dvadeset godina kad umrije, i ne bijehu potamnjele mjeseca, **15** I blagom starijih brda i blagom vjeènjih oèi njegove niti ga snaga izdala. **8** I plakaše sinovi humova, **16** I blagom na zemlji i obiljem njezinijem, i Izrailjevi za Mojsijem u polju Moavskom trideset dana; milošæu onoga koji стојi u kupini. Neka to doðe na i proðoše plaèeni dani žalosti za Mojsijem. **9** A Isus glavu Josifu i na tjeme odvojenome između braæe sin Navin bješe pun duha mudrosti, jer Mojsije bješe svoje. **17** Krasota je njegova kao u prvenca teleta, i metnuo na nj ruke svoje. I slušaše ga sinovi Izrailjevi, rogovi njegovi kao rogovi u jednoroga; njima æe bosti i tvoriše kao što zapovjedi Gospod preko Mojsija. **10** narode sve do kraja zemlje; to je mnoštvu tisuæe Ali ne usta više proruk u Izraelju kao Mojsije, kojega Jefremovijeh i tisuæe Manasijine. **18** A za Zavulona Gospod pozna licem k licu, **11** U svijem znacima reèe: veseli se Zavulone izlaskom svojim, i Isahare i èudesima, za koja ga posla Gospod da ih uèini šatorima svojim. **19** Narode æe sazvati na goru, onđe u zemlji Misirskoj na Faraonu i na svijem slugama æe primijeti žrtve pravedne; jer æe obilje morsko njegovijem i na svoj zemlji njegovoj, **12** I u svijem sisati i sakriveno blago u pjesku. **20** A za Gada reèe: djelima krjepke ruke i u svijem strahotama velikim, blagosloven je koji širi Gada; on nastava kao lav, koje uèini Mojsije pred svijem Izrailjem.

i kida ruku i glavu. **21** Izabra sebi prvo, jer onđe dobi dio od onoga koji dade zakon; zato æe iæi s knezovima narodnjem, i izvršivati pravdu Gospodnju i sudove njegove s Izrailem. **22** A za Dana reèe: Dan je laviæ, koji æe iskakati iz Vasana. **23** I za Neftalima reèe: Neftalime, siti milosti i puni blagoslova Gospodnjega, zapad i jug uzmi. **24** I za Asira reèe: Asir æe biti blagosloven mimo druge sinove, biæe mio braæi svojoj, zamakaæe u ulje nogu svoju. **25** Gvožđe i mqed biæe pod obuæeom twojom; i dokle traju dani twoji trajaæe snaga twoja. **26** Izraelju! нико nije kao Bog, koji ide po nebu tebi u pomoæe, i u velièanstvu svojem na oblacima. **27** Zaklon je Bog vjeèni i pod mišicom vjeènom; on æe odagnati ispred tebe neprijatelje twoje, i reæi æe: zatri! **28** Da bi nastavao Izraelj sam bezbrizno, izvor Jakovljev, u zemlji obilnoj žitom i vinom; i nebo æe njegovo kropiti rosom. **29** Blago tebi, Izraelju! ko je kao ti, narod kojega je saèuvaao Gospod, štit pomoæi twoje, i maæe slave twoje? Neprijatelji æe se twoji poniziti, a ti æeš gaziti visine njihove.

34 Tada izide Mojsije iz polja Moavskoga na goru

Navav, na vrh Fazge, koja je prema Jerihonu; i pokaza mu Gospod svu zemlju od Galada do Dana; **2** I svu zemlju Neftalimovu, i zemlju Jefremovu i Manasijinu, i svu zemlju Judinu do mora zapadnoga, **3** I južnu stranu, i ravnicu, dolinu pod Jerihonom, mjestom gdje ima mnogo palmovih drveta, do Sigora. **4** I reèe mu Gospod: ovo je zemlja, za koju sam se zakleo Avramu, Isaku i Jakovu govoreæi: sjemenu twojemu daæeu je. Pokazah ti je da je vidiš oèima

Isus Navin

1 A po smrti Mojsija sluge Gospodnjega reče Gospod Isusu sinu Navinu, sluzi Mojsijevu, govoreći: **2** Mojsije sluga moj umrije; zato sada ustani, prijeđi preko toga Jordana ti i sav taj narod u zemlju koju ja dajem sinovima Izrailjevijem. **3** Svako mjesto na koje stupite stopama svojim dao sam vam, kao što rekoh Mojsiju. **4** Od pustinje i od ovoga Livana do rijeke velike, rijeke Efrata, sva zemlja Hetejska do velikoga mora na zapadu, biće međa vaša. **5** Niko se neće održati pred tobom svega vijeka tvojeg; s tobom æeu biti kao što sam bio s Mojsijem, neæeu otstupiti od tebe niti æeu te ostaviti. **6** Budi sloboden i hrabar, jer æeš ti predati tome narodu u našljedstvo zemlju za koju sam se zakleo ocima njihovijem da æeu im je dati. **7** Samo budi sloboden i hrabar da držiš i tvoriš sve po zakonu koji ti je zapovjedio Mojsije sluga moj, ne otstupaj od njega ni nadesno ni nalijevo, da bi napredovao kuda god pođeš. **8** Neka se ne rastavlja od usta tvojih knjiga ovoga zakona, nego razmišljaj o njemu dan i noæ, da držiš i tvoriš sve kako je u njemu napisano; jer æeš tada biti sreæan na putovima svojim i tada æeš napredovati. **9** Nijesam li ti zapovjedio: budi sloboden i hrabar? ne boj se i ne plaši se; jer je s tobom Gospod Bog tvoj kuda god ideš. **10** Tada zapovjedi Isus upraviteljima narodnijem govoreći: **11** Prođite kroz oko i zapovjedite narodu govoreći: spremite sebi brašnenice; jer æete do tri dana prijeæi preko Jordana da uđete i uzmete zemlju koju vam Gospod Bog vaš daje u našljedstvo. **12** A plemenu Ruvimovu i Gadovu i polovini plemena Manasijina reče Isus govoreći: **13** Opomenite se šta vam je zapovjedio Mojsije sluga Gospodnji rekav: Gospod Bog vaš smiri vas i dade vam ovu zemlju. **14** Žene vaše, djeca vaša i stoka vaša neka ostanu u zemlji koju vam dade Mojsije s ovu stranu Jordana; vi pak prijeđite pod oružjem pred braæom svojom, koji ste god za vojsku, i pomozite im, **15** Dokle ne smiri Gospod i braæu vašu kao vas, i naslijede i oni zemlju koju im daje Gospod Bog vaš; pa se onda vratite na našljedstvo svoje, koje vam je dao Mojsije sluga Gospodnji s ovu stranu Jordana k istoku, i držite ga. **16** A oni odgovoriše Isusu govoreći: što si nam god zapovjedio èiniæemo, i kuda nas god pošleš iæi æemo. **17** Slušaæemo te kako smo slušali Mojsija; samo neka Gospod Bog tvoj bude s tobom kao što je bio s Mojsijem. **18** Ko bi se protivio tvojoj zapovijesti i ne bi slušao rijeèi tvojih u svemu što mu zapovjediš, neka se pogubi; samo budi sloboden i hrabar.

2 A Isus sin Navin posla iz Sitima potajno dvije uhode rekavši im: idite, vidite zemlju i Jerihon. I oni otidoše, i dođoše u kuæu jednoj kurvi, kojoj ime bješe Rava, i poèinuše ondje. **2** Ali bi javljeno caru Jerihonskom i kazano: evo, ljudi dođoše ovamo noæas između sinova Izrailjevih da uhode zemlju. **3** I posla car Jerihonski k Ravi i poruèi: izvedi ljudi koji su došli k tebi i ušli u tvoju kuæu, jer su došli da uhode svu zemlju. **4** Ali žena uvezši ona dva èovjeka sakri ih; pa reče: jest istina da su ljudi došli k meni, ali ja ne znah odakle bijahu; **5** I kad se vrata zatvorahu u sumrak, ljudi izidoše; ne znam kuda otidoše; idite brzo za njima; stignuæete ih. **6** A ona ih bješe izvela na krov, i sakrila ih pod lan netrven, koji bijaše razasta rlo krovu. **7** I ljudi poðoše za njima u potjeru put Jordana do broda; i vrata se zatvorile kad izide potjera za njima. **8** Oni pak još ne bjeju ospalili, a ona doðe k njima na krov, **9** I reče im: znam da vam je Gospod dao ovu zemlju, jer nas popade strah od vas, i prepali su se od vas svi koji žive u ovoj zemlji. **10** Jer èusmo kako je Gospod osušio pred vama Crveno More kad izidoste iz Misira, i šta ste uèinili od dva cara Amorejska koji bijahu preko Jordana, od Siona i Oga, koje pobiste. **11** I kad to èusmo, rastopi se srce naše, i u kome veæ nema junaætva od straha vaæega; jer je Gospod, Bog vaš, Bog gore na nebu i dolje na zemlji. **12** Nego sada zakunite mi se Gospodom da æete uèiniti milost domu oca mojegu kao što ja vama uèinih milost, i dajte mi znak istinit, **13** Da æete saèuvati život mojemu ocu i mojoj materi i mojoj braæi i mojim sestrama i svjema njihovijem, i da æete izbaviti duše naše od smrti. **14** A ljudi joj odgovoriše: mi æemo izginuti za vas, ako ne izdate ove naše stvari; i kad nam Gospod da ovu zemlju, uèinjæemo ti milost i vjeru. **15** Tada ih ona spusti kroz prozor po konopcu; jer kuæa njezina bješe na zidu gradskom, i ona na zidu nastavaše. **16** I reče im: idite u goru da ne naiðe na vas potjera, i ondje se krije tri dana dokle se ne vrati potjera, pa onda idite svojim putem. **17** A ljudi joj rekose: biæemo prosti od ove tvoje zakletve kojom si nas zaklela; **18** Evo, kad doðemo u zemlju, veži ovu vrvcu od skerleta na prozor, kroz koji si nas spustila, i skupi kod sebe u tu kuæu oca svojega i mater i braæu i sav dom oca svojega. **19** I ko bi god izašao iz tvoje kuæe, krv njegovu neka bude na njegovu glavu, a mi da nijesmo krivi; a ko god bude s tobom u kuæi, krv njegova neka doðe na naše glave, ako ga se ko rukom dotakne. **20** Ali ako izdaš ovu stvar našu, tada æemo biti prosti od tvoje zakletve, kojom si nas zaklela. **21** A ona odgovori: kako rekoste tako neka bude. Tada ih pusti,

i otidoše; i ona veza vrvcu od skerleta na prozor. 22 A oni otišavši dođoše u goru, i ostaše ondje tri dana dokle se ne vrati potjera; jer ih potjera tražaše po svijem putovima, ali ih ne nađe. 23 I vratiše se ona dva èovjeka, i sišavši s gore prebrodiše i dođoše k Isusu sinu Navinu, i pripovjediše mu sve što im se dogodilo. 24 I rekoše Isusu: zaista dao nam je Gospod u ruke svu tu zemlju, i svi stanovnici one zemlje uplašili su se od nas.

3 I usta Isus ujutru rano, i kretoše se od Sitim dođoše do Jordana on i svi sinovi Izrailjevi, i noæiše ondje a ne prijeðoše. 2 A poslijе tri dana proðoše upravitelji kroz oko, 3 i zapovjediše narodu govoreæi: kad vidite kovèeg zavjeta Gospoda Boga svojega i sveštenike Levite gdje ga nose, poðite i vi s mjesata svojega i idite za njim. 4 Ali neka bude daljina izmeðu vas i njega do dvije tisuæe lakata; bliže do njega ne primièite se, da biste poznali put kojim æete iæi, jer još nikada nijestе išli tijem putem. 5 I Isus reèe narodu: osveštajte se, jer æe sjutra uèiniti Gospod èudesa meðu vama. 6 Potom reèe Isus sveštenicima govoreæi: uzmiti kovèeg zavjetni, i idite pred narodom. I uzeše kovèeg zavjetni i poðoše pred narodom. 7 A Gospod reèe Isusu: danas te poèinjem uživati pred svijem Izrailjem da poznadu da æu i s tobom biti kao što sam bio s Mojsijem. 8 Zato ti zapovjedi sveštenicima koji nose kovèeg zavjetni, i reci: kad dođete na kraj vode Jordana, stanite u Jordanu. 9 I reèe Isus sinovima Izrailjevima: pristupite ovamo, i èujte rijeèi Gospoda Boga svojega. 10 Potom reèe Isus: po ovom æete poznati da je Bog živi posred vas, i da æe doista odagnati ispred vas Hananeje i Heteje i Jeveje i Ferezeje i Gergeseye i Amoreje i Jevuseje: 11 Evo, kovèeg zavjeta Gospoda svoj zemlji poæi æe pred vama preko Jordana. 12 Zato sada izberite dvanaest ljudi iz plemena Izrailjeva, po jednoga èovjeka iz svakoga plemena. 13 I èim sveštenici noseæi kovèeg zavjeta Gospoda Gospoda svoj zemlji stanu nogama svojim u vodi Jordanskog, voda æe se u Jordanu rastupiti, te æe voda koja teèe ozgo stati u gomilu. 14 I kad se podiže narod iz šatora svojih da prijeðe preko Jordana, i sveštenici ponesoše kovèeg zavjetni pred narodom, 15 I kad oni što nošahu kovèeg dođoše do Jordana, i sveštenici noseæi kovèeg okvasiše noge svoje na kraju vode jer je Jordan pun preko bregova svojih za cijelo vrijeme žetve 16 Ustavi se voda što tecijaše ozgo, i stade u jednu gomilu vrlo nadaleko, od grada Adama, koji je kraj Zaretana; a što tecijaše dolje u more kraj polja, more slano, oteèe sasvijem; i narod prelažaše prema

Jerihonu. 17 A sveštenici koji nošahu kovèeg zavjeta Gospodnjega stajahu na suhu usred Jordana tvrdio, i sav Izrailj iðaše po suhu, dokle sav narod ne prijeðe preko Jordana.

4 A kad sav narod prijeðe preko Jordana, reèe Gospod Isusu govoreæi: 2 Izberite iz naroda dvanaest ljudi, po jednoga èovjeka iz svakoga plemena, 3 i zapovjedite im i recite: uzmiti odavde, isred Jordana, s mjesata gdje stoje nogama svojim sveštenici, dvanaest kamena, i odnesite ih sa sobom, i metnite ih ondje gdje æete noæas noæiti. 4 Tada dozva Isus dvanaest ljudi, koje bješe odredio izmeðu sinova Izrailjevih, po jednoga èovjeka iz svakoga plemena. 5 I reèe im Isus: idite pred kovèeg Gospoda Boga svojega usred Jordana, i uzmiti svaki po jedan kamen na rame svoje, prema broju plemena sinova Izrailjevih, 6 Da bude znak meðu vama. Kad vas poslijе zapitaju sinovi vaši govoreæi: šta æe vam to kamenje? 7 Recite im: jer se voda u Jordanu rastupi pred kovèegom zavjeta Gospodnjega, kad prelažaše preko Jordana, rastupi se voda u Jordanu, i ovo je kamenje spomen sinovima Izrailjevim dovjek. 8 I uèiniše sinovi Izrailjevi kako zapovjedi Isus; i uzeše dvanaest kamena isred Jordana, kako bješe rekao Gospod Isusu, prema broju plemena sinova Izrailjevih; i odnesoše ih sa sobom na noæište, i metnuše ih ondje. 9 A i usred Jordana postavi Isus dvanaest kamena na mjestu gdje stajahu nogama svojim sveštenici noseæi kovèeg zavjetni, i ondje ostaše do danas. 10 Sveštenici pak koji nošahu kovèeg stajahu usred Jordana dokle se ne svrši sve što bješe Gospod zapovjedio Isusu da kaže narodu, sasvijem kako bješe Mojsije zapovjedio Isusu. I narod pohitje i prijeðe. 11 A kad prijeðe sav narod, onda prijeðe i kovèeg Gospodnj i sveštenici, a narod gledaše. 12 Prijeðoše i sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijina pod oružjem pred sinovima Izrailjevima, kao što im bješe kazao Mojsije. 13 Oko èetrdeset tisuæe naoružanih prijeðoše pred Gospodom preko Jordana na boj u polje Jerihonsko. 14 Taj dan užvisi Gospod Isusa pred svijem Izrailjem; i bojahu ga se, kao što su se bojali Mojsija, svega vijeka njegova. 15 I reèe Gospod Isusu govoreæi: 16 Zapovjedi sveštenicima koji nose kovèeg od svedoèanstva neka izidu iz Jordana. 17 I zapovjedi Isus sveštenicima govoreæi: izidite iz Jordana. 18 A èim sveštenici koji nošahu kovèeg zavjeta Gospodnjega izidoše isred Jordana, i stadoše na suho nogom svojom sveštenici, odmah se povrati voda u Jordanu na mjesto svoje, i poteèe kao i prije povrh svijeh bregova

svojih. **19** A izide narod iz Jordana desetoga dana prvoga mjeseca, i stadoše u oko u Galgalu, s istoka Jerihonu. **20** A onijeh dvanaest kamena, što iznenoše iz Jordana, postavi Isus u Galgalu, **21** I reèe sinovima Izrailjevim govoreæi: kad unapredak zapitaju sinovi vaši oce svoje govoreæi: šta æe to kamenje? **22** Tada obavijestite sinove svoje, i recite im: suhim prijeðe Izrailj preko ovoga Jordana. **23** Jer Gospod Bog vaš osuši Jordan pred vama dokle prijeðoste, kao što je uèinio Gospod Bog vaš od Crvenoga Mora osušivši ga pred nama dokle prijeðosmo; **24** Da bi poznali svi narodi na zemlji da je ruka Gospodnja krlepka, da biste se svagda bojali Gospoda Boga svojega.

5 A kad èuše svi carevi Amorejski, koji bijahu s ovu stranu Jordana k zapadu, i svi carevi Hananski, koji bijahu pokraj mora, da je Gospod osušio Jordan pred sinovima Izrailjevijem dokle prijeðoše, rastopi se srce u njima i nesti u njima junaštva od straha sinova Izrailjevih. **2** U vrijeme reèe Gospod Isusu: naèini oštare nože, i obreži opet sinove Izrailjeve. **3** I naèini Isus oštare nože, i obreza sinove Izrailjeve na brdašcu Aralotu. **4** A ovo je uzrok zašto ih Isus obreza: sav narod što izide iz Misira, sve muškinje, svi ljudi vojnici pomriješe u pustinji na putu, pošto izidoše iz Misira; **5** Jer bješe obrezan sav narod koji izide, ali ne obrezaše nikoga u narodu koji se rodi u pustinji na putu, pošto izidoše iz Misira. **6** Jer èetrdeset godina iðahu sinovi Izrailjevi po pustinji dokle ne pomrije sav narod, ljudi vojnici, što izidoše iz Misira, jer ne slušaše glasa Gospodnjega, te im se zakle Gospod da im neæee dati da vide zemljiju, za koju se zakleo Gospod ocima njihovijem da æe nam je dati, zemljiju, gdje teèe mlijeko i med; **7** I na mjesto njihovo podiže sinove njihove; njih obreza Isus, jer bijahu neobrezani, jer ih ne obrezaše na putu. **8** A kad se sav narod obreza, ostaše na svojem mjestu u okolu dokle ne ozdraviše. **9** Tada reèe Gospod Isusu: danas skidoh s vas sramotu Misirsku. I prozva se ono mjesto Galgal do današnjeg dana. **10** I sinovi Izrailjevi stojeæi u okolu u Galgalu, slaviše pashu èetrnaestog dana onoga mjeseca uveèe u polju Jerihonskom. **11** I sjutradan poslije pashe jedoše od žita one zemlje hljebove prijesne i zrna pržena, isti dan. **12** I presta mana sjutradan pošto jedoše žita one zemlje, i veæ više ne imaše mane sinovi Izrailjevi, nego jedoše od roda zemlje Hananske one godine. **13** I kad Isus bijaše kod Jerihona, podiže oèi svoje i pogleda, a to èovjek stoji prema njemu s golijem maèem u ruci. I pristupi k njemu Isus i reèe mu: jesli naš ili naših neprijatelja? **14** A on reèe: nijesam;

nego sam vojvoda vojske Gospodnje, sada doðoh. I Isus pade nièice na zemlju, i pokloni se, i reèe mu: Šta zapovijeda gospodar moj sluzi svojemu? **15** A vojvoda vojske Gospodnje reèe Isusu: izuj obuæeu s Izrailjevim takо.

6 A Jerihon se zatvori, i èuvaše se od sinova Izrailjevih; niko ne izlažaše, niti ko ulažaše. **2** A Gospod reèe Isusu: evo, dajem ti u ruke Jerihon i cara njegova i junake njegove. **3** Zato obidite oko grada svi vojnici, iduæi oko grada jedanput na dan; tako uèini šest dana. **4** A sedam sveštenika neka nose sedam truba od rogova ovnujskih pred kovèegom; a sedmoga dana obidite oko grada sedam puta, i sveštenici neka trube u trube. **5** Pa kad otežuæi zatrube u rogove ovnujske, èim èuvjet glas od trube, neka povièe sav narod iza glasa; i zidovi æee gradski popadati na svojem mjestu, a narod neka ulazi, svaki naprema se. **6** Tada Isus sin Navin dozva sveštenike, i reèe im: uzmitte kovèeg zavjetni, a sedam sveštenika neka nose sedam truba od rogova ovnujskih pred kovèegom Gospodnjim. **7** A narodu reèe: idite i obidite oko grada, i vojnici neka idu pred kovèegom Gospodnjim. **8** A kad Isus reèe narodu, sedam sveštenika noseæi sedam truba od rogova ovnujskih poðoše pred Gospodom, i zatrubiše u trube, a kovèeg zavjeta Gospodnjega poðe za njima. **9** A vojnici poðoše pred sveštenicima, koji trubljahu u trube, a ostali poðoše za kovèegom; iduæi trubljahu u trube. **10** A narodu zapovjedi Isus govoreæi: ne viète, i nemojte da vam se èuje glas, i nijedna rijeè da ne izide iz usta vaših do dana kad vam ja kažem: viète; tada æete vikati. **11** Tako obide kovèeg Gospodnji oko grada jednom; pa se vratiše u oko, i noæiše u okolu. **12** A sjutradan usta Isus rano, i sveštenici uzeše kovèeg Gospodnj. **13** I sedam sveštenika noseæi sedam truba od rogova ovnujskih iðahu pred kovèegom Gospodnjim, i iduæi trubljahu u trube; a vojnici iðahu pred njima, a ostali iðahu za kovèegom Gospodnjim; iduæi trubljahu u trube. **14** I obidoše oko grada jednom drugoga dana, pa se vratiše u oko; tako uèiniše šest dana. **15** A sedmoga dana ustaše zorom, i obidoše oko grada isto onako sedam puta; samo toga dana obidoše oko grada sedam puta. **16** A kad bi sedmi put da zatrube sveštenici u trube, Isus reèe narodu: viète, jer vam Gospod dade grad. **17** A grad da bude proklet Gospodu i što je god u njemu; samo Rava kurva nek ostane u životu i svi koji budu kod nje u kuæi, jer sakri poslanike koje bijasmo poslali. **18** Ali se èuvajte od prokletijeh stvari da i sami ne

budete prokleti uzevši što prokleto, i da ne navuèete æe se oko nas, i istrijebiæe ime naše sa zemlje; i prokletstvo na oko Izrailjev i smetete ga. 19 Nego sve šta æeš uèiniti od velikoga imena svojega? 20 A srebro i zlato i posuðe od mjedi i od gvožđa neka Gospod reèe Isusu: ustani; što si pao na lice svoje? bude sveto Gospodu, neka uđe u riznicu Gospodnju. 21 Zgrijesivo je Izrailj, i prestupio zavjet moj koji sam im 20 Tada povika narod i zatrubiše trube, i kad narod zapovedio: jer uzeše od prokletijeh stvari, i ukradoše, èu glas trubni i povika iza glasa, popadaše zidovi i zatajiše, i metnuše među svoje stvari. 22 Zato neæe na mjestu svom; i narod uđe u grad, svaki naprema moæi sinovi Izrailjevi stajati pred neprijateljima svojim; se; i uzeše grad. 23 I pobiše kao proklet oštrijem pleæi æe obraæati pred neprijateljima svojim, jer maæem sve što bješe u gradu, i žene i ljude, i djecu i su pod prokletstvom; neæeu više biti s vama, ako starce, i volove i ovce i magarce. 24 A onoj dvojici ne istrijebiti između sebe prokletinje. 25 Ustani, što uhodiše zemlju reèe Isus: idite u kuæu one žene osveštaj narod, i reci: osveštajte se za sjutra; jer kurve, i izvedite nju i sve što je njezino, kao što ste ovako veli Gospod Bog Izrailjev: prokletstvo je usred joj se zakleli. 26 I otisavši oni momci što uhodiše tebe, Izrailju; neæeš moæi stajati pred neprijateljima zemlju, izvedoše Ravu i oca joj i mater joj i braæu joj svojim dokle ne uklonite prokletstva između sebe. 27 I što god bješe njezino, i sav rod njezin izvedoše, Pristupiæete ujutru po plemenima svojim; i koje pleme i ostaviše ih iza okola Izrailjeva. 28 A grad spališe oblièi Gospod ono æe pristupiti po porodicama svojim, ognjem i što bješe u njemu; samo srebro i zlato i i koju porodicu oblièi Gospod ona æe pristupiti po posuðe od mjedi i od gvožđa metnuše u riznicu doma domovima svojim; i koji dom oblièi Gospod, pristupiæe Gospodnjega. 29 A Ravu kurvu i dom oca njezina i ljudi iz njega jedan po jedan. 30 Pa ko se naðe u sve što bješe njezino ostavi u životu Isus, i ona osta prokletstvu, neka se spali ognjem i on i sve njegovo, među Izrailjcima do danas, jer sakri poslanike koje jer prestupi zavjet Gospodnji i uèini bezakonje u posla Isus da uhode Jerihon. 31 I u to vrijeme proklet Izrailju. 32 I ustavši Isus ujutru rano reèe te pristupi Isus govoreæi: proklet da je pred Gospodom èovjek Izrailj po plemenima svojim; i oblièi se pleme Judino. koji bi ustao da gradi ovaj grad Jerihon! na prvencu 33 Potom reèe te pristupiæe porodice Judine; i oblièi svom osnovao ga, i na mjezincu svom postavio mu se porodica Zarina; potom reèe te pristupi porodica vrata! 34 I Gospod bijaše s Isusom, i razglasiti se ime Zarina, domaćein jedan po jedan, i oblièi se Zavdija. njegovo po svoj zemlji.

7 Ali se ogriješiše sinovi Izrailjevi o prokletinju, jer Ahan sin Harmije sina Zavdije sina Zarina od plemena Judina uze od prokletijeh stvari; zato se razgnjevi Gospod na sinove Izrailjeve. 2 A Isus posla ljudi iz Jerihona u Gaj, koji bijaše blizu Vet-Avena s istoka Vetiþlu, i reèe im govoreæi: idite i uhodite zemlju. I ljudi otidoše i uhodiše Gaj. 3 I vrativši se k Isusu rekoše mu: neka ne ide sav narod; do dvije tisuæe ljudi ili do tri tisuæe ljudi neka idu, i osvojæe Gaj; nemoj truditi svega naroda, jer ih je malo. 4 I otide ih onamo iz naroda oko tri tisuæe ljudi; ali pobjegoše od Gajana. 5 I Gajani posjekoše ih do trideset i šest ljudi; i goniše ih od vrata dori do Sivarima, i pobiše ih na strmeni; i rastopiti se srce u narodu, i posta kao voda. 6 A Isus razdrije haljine svoje i padne licem na zemlju pred kovèegom Gospodnjim, i leža do veèera, on i starješine Izrailjeve, i posuše se prahom po glavi. 7 I reèe Isus: jaoh! Gospode Bože, zašto prevede ovaj narod preko Jordana da nas predaš u ruke Amorejcima da nas pobiju? o, da šeasmo ostati preko Jordana! 8 Jaoh! Gospode, šta da kažem, kad je Izrailj obratio pleæi pred neprijateljima svojim? 9 Èuæee Hananeji i svi stanovnici te zemlje, i sleæi

i oblièi se Ahan sin Harmije sina Zavdije sina Zarina od plemena Judina. 10 I reèe Isus Ahanu: sine, hajde daj hvalu Gospodu Bogu Izrailjevu, i priznaj pred njim, i kaži mi šta si uèinio, nemoj tajiti od mene. 11 Ahan odgovori Isusu i reèe: istina je, ja zgrijesivo Gospodu Bogu Izrailjevu, i uèinih tako i takо: 12 Vidjeh u plijenu jedan lijep plaþt Vavilonski, i dvjesta sikala srebra, i jednu šipku zlata od pedeset sikala, pa se polakomih i uzech; i eno je zakopano u zemlju usred mojega šatora, i srebro ozdo. 13 Tada Isus posla poslanike, koji otrœaše u šator, i gle, bješe zakopano u šatoru njegovu, i ozdo srebro. 14 I uzeše iz šatora i donesoše k Isusu i svijem sinovima Izrailjevijem, i metnuše pred Gospoda. 15 Tada Isus i s njim sav Izrailj uzeše Ahana sina Zarina, i srebro i plaþt i šipku zlata, i sinove njegove i kæeri njegove, i volove njegove i magarce njegove, i ovce njegove, i šator i sve što bješe njegovo, i izvedoše u dolinu Ahor. 16 I reèe Isus: šta si nas smeо? Gospod da te smete danas! I zasu ga kamenjem sav Izrailj, i spališe sve ognjem zasuvši kamenjem. 17 Potom nabacaše na nj veliku gomilu kamenja, koja stoji i danas. I Gospod se povrati od žestine gnjeva svojega. Otuda se prozva ono mjesto dolina Ahor do danas.

8 Iza toga reëe Gospod Isusu: ne boj se i ne plaši se; da je zasjeda njihova uzela grad i gdje se diže dim uzmi sa sobom sav narod što je za boj, pa ustani od grada, vratîse se i udariše na Gajane. **22** A oni iz i idi na Gaj; evo predahod ti u ruke cara Gajskoga grada izidoše pred njih, te bijahu među Izrailjcima i narod njegov i grad njegov i zemlju njegovu. **21** I odovud i odonud, i pobiše ih tako da nijedan ne uèini s Gajem i carem njegovijem kako si uèinio s osta živ niti uteèe. **23** A cara Gajskoga uhvatiše živa Jerihonom i njegovijem carem; ali plijen iz njega i dovedoše k Isusu. **24** A kad pobiše Izraeljci sve stoku njegovu razgrabite za se. Namjesti zasjedu iza Gajane u polju, u pustinji, kuda ih goniše, i padoše grada. **3** I usta Isus i sav narod što bješe za boj, svi od oštrog maèa, te se istrijebiše, onda se vratîse da idu na Gaj; i izabra Isus trideset tisuæa junaka, i svi Izraeljci u Gaj, i isjekoše što još bješe u njemu posla ih noæeu; **4** I zapovjedi im govoreæi: gledajte oštrijem maèem. **25** A svijeh što izgjivoše onaj dan, i vi koji æete biti u zasjedi iza grada, da ne budete ljudi i žena, bješe dvanaest tisuæa, samijeh Gajana. vrlo daleko od grada, nego budite svi gotovi. **5** A ja **26** I Isus ne spusti ruke svoje, koju bješe podigao sa i sav narod što je sa mnom primaknuæemo se ka zastavom, dokle ne pobiše sve stanovnike Gajske. **27** gradu; pa kad oni izidu pred nas, mi æemo kao i Samo stoku i plijen iz grada onoga razgrabiše Izraeljci prije pobjeæi ispred njih. **6** Te æee oni poæi za nama za se, kao što bješe Gospod zapovjedio Isusu. **28** I dokle ih ne odvojimo od grada, jer æee reæi: bježe Isus spali Gaj, i obrati ga u gomilu vjeèenu, i u pustoš ispred nas kao i prije. I mi æemo bježati ispred njih. do današnjega dana. **29** A cara Gajskoga objesi **7** Tada vi izidite iz zasjede i istjerajte iz grada što na drvo i ostavi do veèera; a o zahodu sunèanom bude ostalo. Jer æee vam ga dati Gospod Bog vaš u zapovjedi Isus te skidoše tijelo njegovo s drveta i ruke. **8** A kad uzmete grad, zapalite ga ognjem; po bacîse pred vrata gradska, i nabacaše na nj veliku rijeèi Gospodnjoj uèinite. Eto, zapovjedio sam vam. **9** gomilu kamenja, koja stoji i danas. **30** Tada Isus Tako ih posla Isus, i oni otidoše u zasjedu, i stadoše naèini oltar Gospodu Bogu Izraeljevu na gori Evalu, između Vetiila i Gaja, sa zapada Gaju; a Isus prenoæi **31** Kao što bješe zapovjedio Mojsije sluga Gospodnji onu noæe među narodom. **10** A ujutru usta Isus rano i sinovima Izraeljevim, kao što piše u knjizi zakona prebroji narod, pa poðe sa starješinama Izraeljevijem Mojsijevu, oltar od cijelog kamenja, preko kojega pred narodom na Gaj. **11** I sva vojska što bješe s njim nije prevuèeno gvožđe; i prinesoše na njemu žrtve poðe i primakavši se doðoše prema gradu i stadoše u paljenice Gospodu, i prinesoše žrtve zahvalne. **32** oko sa sjevera Gaju; a bijaše dolina između njih i I prepisa ondje na kamenju zakon Mojsijev, koji Gaja. **12** I uze oko pet tisuæa ljudi, i namjesti ih u je napisao sinovima Izraeljevijem. **33** I sav Izraelj i zasjedu između Vetiila i Gaja, sa zapada gradu Gaju. starješine njegove i upravitelji i sudije njegove stadoše **13** I kad se namjesti sav narod, sva vojska, što bijaše s obje strane kovèega, prema sveštenicima Levitima, sa sjevera gradu i što bijaše u zasjedi sa zapada koji nošahu kovèeg zavjeta Gospodnjega, i stranac i gradu, izide Isus onu noæe usred doline. **14** I kad to domorodac; polovina prema gori Garizinu a polovina vidje car Gajski, ljudi u gradu pohiteše i uraniše; prema gori Evalu, kao što bješe zapovjedio Mojsije i izidoše onaj èas u polje pred Izrailju u boj, car i sluga Gospodnji da blagoslovni narod Izraeljev najprije. sav narod njegov. A ne znaðaše da ima zasjeda za **34** I potom proëita sve rijeèi zakona, blagoslov i njim iza grada. **15** Tada Isus i sav Izraelj, kao da ih prokletstvo, sve kako je napisano u knjizi zakona. **35** pobiše, nagoše bježati k pustinji. **16** A oni sazavaše Ne bi ni jedne rijeèi od svega što je Mojsije napisao, sav narod što bješe u gradu da ih tjeraju. I tjerâše koje ne proëita Isus pred svijem zborom Izraeljevim, i Isusa, i odvojiše se od svoga grada. **17** I ne osta nikо u Gaju ni u Vetiilu da ne poðe za Izrailjem; i ostavîse grad otvoren, i tjerahu Izrailja. **18** Tada reëe Gospod Isusu: digni zastavu što ti je u ruci prema Gaju, jer æeu ti ga dati u ruke. I podiže Isus zastavu što mu bješe u ruci prema gradu. **19** A oni što bijaše u zasjedi odmah ustaše sa svojega mjesta, i potreàe èim on podiže ruku svoju, i uðoše u grad i uzeše ga, i brzo zapalîše grad ognjem. **20** A kad se Gajani obazreše, a to dim od grada dizaše se do neba, i ne imahu kuda bježati ni tamo ni amo; a narod koji bježâše u pustinju povrati se na one koji ga tjerahu. **21** I Isus i sav Izraelj vidjevši

9 A kad to èuše svi carevi koji bijahu s ovu stranu Jordana po brdima i po dolinama i po svemu brijezu velikoga mora dori do Livana, Hetejin i Amorejin, Hananejin, Ferezejin, Jevezin i Jevusejin, 2 Skupiše se svi da se složno biju s Isusom i s Izrailjem. **3** A koji živiljahu u Gavaonu èuvši šta uèini Isus od Jerihona i od Gaja, **4** Uèiniše i oni prijevaru; jer otidoše i naèiniše se poslanici, i uzeše stare torbe na svoje magarce i stare mjehove vinske, poderane i iskrpljene, **5** I obuæeu staru i iskrpljenu na noge svoje,

i haljine stare na se; i sav hljeb što ponesoše na put bješe suh i pljesniv. **6** I otidoše k Isusu u oko u zboru i za oltar Gospodnj i do današnjeg dana na Galgalu, i rekoše njemu i ljudima Izrailjcima: dođosmo mjestu koje izbere.

iz daljne zemlje; hajde uhvatite vjeru s nama. **7** A ljudi Izrailci rekoše Jevejima: može biti da sjedite usred nas, pa kako æemo uhvati vjeru s vama? **8** Ali oni rekoše Isusu: mi smo sluge twoje. A Isus im reèe: ko ste i otkuda idete? **9** A oni mu rekoše: iz zemlje vrlo daljne dođoše sluge twoje u ime Gospoda Boga twojega; jer èusmo slavu njegovu i sve što je uèinio u Misiru, **10** I sve što je uèinio dvojici careva Amorejskih, koji bijahu s onu stranu Jordana, Sionu caru Esevonskom i Ogu caru Vasanskom koji bijaše u Astarotu. **11** I rekoše nam starješine naše i svi stanovnici naše zemlje govoreæi: uzmite brašnenice na put, i idite im na susret i recite im: mi smo sluge vaše, hajde uhvatite vjeru s nama. **12** Ovo je hljeb naš: vruæ smo ponijeli na put od kuæa svojih kad smo pošli pred vas, a sad eto osušio se i uplesnivio. **13** A ovo su mjehovi vinski: nali smo nove, i eto su se veæ poderali; i haljine naše i obuæea naša ovetša od daljnoga puta. **14** I povjerovaše ljudi po brašnenici, a ne upitaše Gospoda šta æe reæi. **15** I Isus uèini s njima mir, i zadade im vjeru da æe ih ostaviti u životu; i zakleše im se knezovi od zpora. **16** Ali poslije tri dana kad uhvatiše vjeru s njima, èuše da su im susjedi i da žive usred njih. **17** Jer poðoše sinovi Izrailjevi i doðoše u gradove njihove treæi dan; a gradovi im bijahu: Gavaon i Kefira i Virot i Kirijat-Jarim. **18** I ne pobiše ih sinovi Izrailjevi, jer im se knezovi od zpora zakleše Gospodom Bogom Izrailjevjem. Ali sav zbor vikaše na knezove. **19** Tada svi knezovi rekoše svemu zboru: mi smo im se zakleli Gospodom Bogom Izrailjevjem; zato sada ne možemo dirati u njih. **20** Uèinimo im to, i ostavimo ih u životu, da ne doðe gnjev na nas radi zakletve kojom im se zaklesmo. **21** Još im rekoše knezovi: neka ostanu u životu, pa neka sijeku drva i nose vodu svemu zboru, kako im knezovi kazaše. **22** Potom ih dozva Isus i reèe im govoreæi: zašto nas prevariste i rekoste: vrlo smo daleko od vas, kad eto živite usred nas? **23** Zato sada da ste prokleti i da ste dobijeka robovi i da sijeæete drva i nosite vodu za dom Gospoda Boga mojega. **24** A oni odgovorile Isusu i rekoše: doista je bilo javljeno slugama twojim kako je zapovjedio Gospod Bog twoj Mojsiju sluzi svojemu da vam da svu ovu zemlju i da istrijebi sve stanovnike ove zemlje ispred vas; stoga se vrlo pobojasmo životu svojemu od vas i uèinismu tako. **25** A sada eto smo ti u ruku; èini što misliš da je dobro i pravo da s nama uèiniš. **26** I uèini im tako i saèuva ih od ruku sinova Izrailjevih, te ih ne pobiše.

27 I odredi ih Isus u taj dan da sijeku drva i nose vodu u zboru i za oltar Gospodnj do današnjeg dana na Galgalu, i rekoše njemu i ljudima Izrailjcima: dođosmo mjestu koje izbere.

10 A kad èu Adonisedek car Jerusalimski da je Isus uezio Gaj i raskopao ga, kao što je uèinio s Jerihonom i njegovijem carem, tako da je uèinio i s Gajem i njegovijem carem, i da su Gavaonjani uèinili mir s Izrailjem i stoje usred njih, **2** Uplaši se vrlo; jer Gavaon bijaše velik grad kao kakav carski grad, i bijaše veæi od Gaja, i svi ljudi u njemu bijahu hrabri. **3** Zato posla Adonisedek car Jerusalimski k Oamu caru Hevronskom i k Piramu caru Jarmutskom i k Jafiji caru Lahiskom i k Daviru caru Jeglonskom, i poruèi: **4** Hodite k meni, i pomozite mi da udarimo na Gavaon, jer uèini mir s Isusom i sa sinovima Izrailjevima. **5** I skupi se i poðe pet careva Amorejskih, car Jerusalimski, car Hevronski, car Jarmutski, car Lahiski, car Jeglonski, oni i sva vojska njihova, i stavši u oko pod Gavaonom poèeše ga biti. **6** Tada Gavaonjani poslaše k Isusu uoko u Galgalu i rekoše: nemoj dignuti ruku svojih sa sluga svojih; hodi brzo k nama, izbavi nas i pomozi nam, jer se skupiše na nas svi carevi Amorejski koji žive u gorama. **7** I izide Isus iz Galgala, on i s njim sav narod što bješe za boj, svi junaci. **8** I Gospod reèe Isusu: ne boj ih se; jer ih dadoh tebi u ruke, nijedan ih se neæee održati pred tobom. **9** I Isus udari na njih iznenada, išavši cijelu noæ od Galgala, **10** I smete ih Gospod pred Izrailjem, koji ih ljuto pobi kod Gavaona, pa ih potjera putem kako se ide u Votoron, i sjekoše ih do Azike i do Makide. **11** A kad bježahu ispred Izraelja i bijahu niz vrlet Votoronsku, baci Gospod na njih kamenje veliko iz neba dori do Azike, te ginjahu: i više ih izgibe od kamenja gradnoga nego što ih pobiše sinovi Izrailjevi maæem. **12** Tada progovori Isus Gospodu onaj dan kad Gospod predade Amorejca sinovima Izrailjevijem, i reèe pred sinovima Izrailjevijem: stani sunce nad Gavaonom, i mjesec nad dolinom Elonskom. **13** I stade sunce i ustavi se mjesec, dokle se ne osveti narod neprijateljima svojim. Ne piše li to u knjizi istinitoga? I stade sunce nasred neba i ne naže k zapadu skoro za cio dan. **14** I ne bi takoga dana ni prije ni poslije, da Gospod posluša glas èovjeèji, jer Gospod vojeva za Izraelja. **15** I vrati se Isus i sav Izrailj s njim uoko u Galgal. **16** A onijeh pet careva utekoše i sakriše se u peæinu kod Makide. **17** I doðe glas Isusu: naðe se pet careva sakrivenih u peæini kod Makide. **18** A Isus reèe: privalite veliko kamenje na vrata peæini, i namjestite ljudi kod nje da ih èuvaju. **19** A vi ne stojte, nego gonite neprijatelje

svoje i bijte ostatak njihov, ne dajte im da uđu u bijahu u njemu. **38** Potom se obrati Isus i sav Izrailj gradove svoje, jer vam ih dade u ruke Gospod Bog s njim na Davir, i stade ga biti; **39** I uze ga i cara vaš. **40** A kad Isus i sinovi Izraeljevi prestaše biti ih njegova i sve gradove njegove, i isjekoše ih oštrijem u boju vrlo velikom, razbivši ih sasvijem, a koji ih maèem i zgubiše sve duše što bijahu u njima; ne ostaše živi, utekoše u tvrde gradove, **21** Vrati se sav ostavi nijednoga živa; kao što uèini s Hevronom, tako narod zdravo u oko k Isusu u Makidu, i нико не maèe uèini s Davirom i carom njegovijem, i kao što uèini jezikom svojim na sinove Izraeljeve, ni na jednoga. **22** Tada reèe Isus: otvorite vrata od one peæine, i Livnom i carem njezinjem. **40** Tako pobi Isus svu izvedite k meni onih pet careva iz peæine. **23** I careve njihove; ne ostavi nijednoga živa, nego sve uèiniše tako, i izvedoše k njemu onih pet careva iz duše žive zgubi, kao što bješe zapovjedio Gospod peæine: cara Jerusalimskoga, cara Hevronskoga, Bog Izrailjev. **41** I pobi ih Isus od Kadis-Varnije do cara Jarmutskoga, cara Lahiskoga, cara Jeglonskoga. Gaze, i svu zemlju Gosensku do Gavaona. **42** A sve **24** A kad izvedoše te careve k Isusu, sazva Isus sve te careve i zemlju njihovu uze Isus ujedanput; jer ljudi Izraeljce, i reèe vojvodama od vojske koje bijahu išle s njim: pristupite i stanite nogama svojim na vratove ovijem carevima. I oni pristupiše i stadoše im na vratove nogama svojim. **25** A Isus im reèe: ne bojte se i ne plašite se; budite slobodni i hrabri, jer æe tako uèiniti Gospod svijem neprijateljima vašim na koje zavojštite. **26** Potom ih pobi Isus i pogubi ih, i objesi ih na pet drveta, i ostaše viseæi na drvetima do veèera. **27** A o zahodu sunèanom zapovjedi Isus te ih skidoše s drveta i bacise ih u peæinu, u koju se bijahu sakrili, i metnuše veliko kamenje na vrata peæini, koje osta ondje do danas. **28** Istoga dana uze Isus i Makidu, i sve u njoj isijeèe oštrijem maèem, i cara njezina i njih pobi, sve duše koje bjehu u njoj, ne ostavi nijednoga živa; i uèini s carem Makidskim kao što uèini s carem Jerihonskim. **29** Potom otide Isus i sav Izrailj s njim iz Makide u Livnu, i stade biti Livnu. **30** Pa i nju predade Gospod u ruke Izraeliju i cara njezina; i isijeèe sve oštrijem maèem, sve duše koje bijahu u njoj, ne ostavi u njoj nijednoga živa; i uèini s carem njezinjem kao što uèini s carem Jerihonskim. **31** Potom otide Isus i sav Izrailj s njim iz Livne na Lahis, i stade uoko pred njim, i stade ga biti. **32** I Gospod predade Lahis u ruke Izraeliju, i on ga uze sjutradan, i isijeèe sve oštrijem maèem, sve duše što bijahu u njemu, isto onako kako uèini s Livnom. **33** Tada doðe Oram car Gezerski u pomoæ Lahisu; ali pobi Isus njega i narod njegov da ne osta nijedan živ. **34** Potom poðe Isus i sav Izrailj s njim iz Lahisa na Jeglon, i stavši uoko prema njemu udariše na nj; **35** I uzeše ga isti dan, i isjekoše sve oštrijem maèem; sve duše što bijahu u njemu pobi taj dan isto onako kako uèini s Lahisom. **36** Potom se podiže Isus i sav Izrailj s njim iz Jeglona na Hevron, i stadoše ga biti; **37** I uzeše ga i isjekoše oštrijem maèem, i cara njegova i sve gradove njegove, sve duše što bijahu u njima; ne ostavi nijednoga živa isto onako kako uèini s Jeglonom; zatr ga sa svijem dušama što

11 A kad to èu Javin car Asorski, posla k Jovavu caru Madonskom i k caru Simronskom i k caru Ahsavskom, **2** I k carevima koji bijahu na sjeveru u gorama i po ravnicama na jugu od Hinerota i u dolini i u Nafat-Doru na zapad, **3** Ka Hananejinu na istoku i zapadu, i Amorejinu i Hetejinu i Ferezejinu i Jevusejinu u gorama, i k Jevejinu pod Ermonom u zemlji Mispi. **4** I izidoše oni i sva vojska njihova s njima, mnogi narod kao pjesak na brijezu morskom, i konji i kola mnoga veoma. **5** Svi ti carevi dogovoriše se i doðoše, i stadoše zajedno uoko na vodi Merom, da udare na Izraelja. **6** A Gospod reèe Isusu; ne boj ih se; jer sjutra u ovo doba ja æe uèiniti te æe svi biti pobijeni pred Izraeljem; konjma njihovijem ispresijecaj žile, i kola njihova popali ognjem. **7** I izide Isus i sva vojska s njim na njih na vodu Merom iznenada, i udariše na njih. **8** I Gospod ih dade u ruke Izraelju, te ih razbiše i tjeraste ih do Sidona velikoga i do vode Misrefota i do polja Mispe na istok; i tako ih pobiše da ne ostavise nijednoga živa. **9** I uèini im Isus kako mu bješe zapovjedio Gospod: konjma njihovijem ispresijeca žile, i kola njihova popali ognjem. **10** I vrativši se Isus u to vrijeme, uze Asor, i ubi cara njegova maèem; a Asor bješe prije glava svijem tijem carstvima. **11** I pobiše sve živo što bješe u njemu oštrijem maèem sijekuæi, te ne osta ništa živo; a Asor spališe ognjem. **12** I sve gradove onih careva i sve careve njihove uze Isus i isijeèe ih oštrijem maèem i pobi ih, kao što bješe zapovjedio Mojsije sluga Gospodnj. **13** Ali nijednoga grada koji osta u opkopima svojim ne popali Izrailj, osim samoga Asora, koji spali Isus. **14** A sav plijen iz tijeh gradova i stoku pogradiše za sebe sinovi Izraeljevi; samo ljudi sve isjekoše oštrijem maèem, te ih istrijebiše, ne ostavise ništa živa. **15** Kako zapovjedi Gospod

Mojsiju sluzi svojemu, tako Mojsije zapovjedi Isusu, a Car Jerusalimski jedan; car Hevronska jedan; 11 Car Isus tako uèini; ništa ne izostavi od svega što bješe Jarmutski jedan; car Lahiski jedan; 12 Car Jeglonski Gospod zapovjedio Mojsiju. 13 I tako uze Isus svu tu jedan; car Gezerski jedan; 13 Car Davirski jedan; car zemlju, gore i sav južni kraj i svu zemlju GosenSKU, i Gaderski jedan; 14 Car Oramski jedan; car Aradski ravnicu i polje, goru Izrailjevu i ravnicu njegovu. 15 jedan; 15 Car od Livne jedan; car Odolamski jedan; Od gore Alaka, koja se pruža k Siru, do Val-Gada u 16 Car Makidski jedan; car Vetiljski jedan; 17 Car polju Livanskom, pod gorom Ermonom; i sve careve Tafuvski jedan; car Eferski jedan; 18 Car Afeèeki jedan; njihove zarobi i pobi ih i pogubi. 18 Dugo vremena car Saronski jedan; 19 Car Madonski jedan; car vojeva Isus na te careve. 19 Ne bi nijednoga grada Asorski jedan; 20 Car Simron-Meronski jedan; car koji uèini mir sa sinovima Izrailjevijem, osim Jeveja Ahsavski jedan; 21 Car Tanaški jedan; car Megidski koji življahu u Gavaonu; sve ih uzeše ratom. 20 Jer jedan; 22 Car Kedeski jedan; car Jokneamski kod od Gospoda bi, te otvrdu srce njihovo da izidu u boj Karmela jedan; 23 Car Dorski u Nafat-Doru jedan; na Izraileju, da bi ih potro i da im ne bi bilo milosti, car Gojimski u Galgalu jedan; 24 Car Teraski jedan. nego da bi ih istrijebio, kao što bješe zapovjedio Svega trideset i jedan car.

Gospod Mojsiju. 21 U to vrijeme dođe Isus, te istrijebi Enakime iz gora, iz Hevrona, iz Davira, iz Anava i iz sve gore Judine i iz sve gore Izraileve, s gradovima njihovijem potr ih Isus. 22 Nijedan Enakim ne osta u zemlji sinova Izrailevih; samo u Gazi, u Gatu i u Azotu ostaše. 23 Tako uze Isus svu zemlju, kao što bješe kazao Gospod Mojsiju; i dade je u našljedstvo Izraileju prema dijelovima njihovijem, po plemenima njihovijem. I zemlja poèinu od rata.

13 A Isus veæ bijaše star i vremenit. I reèe mu Gospod: ti si star i vremenit, a zemlje je ostalo vrlo mnogo da se osvoji. 2 Ovo je zemlja što je ostala: sve meðe Filistejske i sva Gesurska, 3 Od Siora, koji je pred Misirom, do meðe Akaronske na sjever; to pripada Hananejima; pet kneževina Filistejskih, Gazejska, Azotska, Askalonska, Getejska i Akaronska, i Avej; 4 S juga sva zemlja Hananejska i Meara, što pripada Sidoncima do Afeka, do meðe Amorejske. 5 I zemlja Givlejska i sav Livan k istoku, od Val-Gada pod gorom Ermonom pa do ulaska Ematskoga; 6 Sve koji žive u toj gori od Livana do vode Misrefota, sve Sidonce ja æeu otjerati ispred sinova Izrailevih; samo je razdijeli ždrjevom Izraileju u našljedstvo, kao što sam ti zapovjedio. 7 Razdijeli Galada do potoka Javoka, gdje je meða sinova dakle tu zemlju u našljedstvo meðu devet plemena Amonskih; 8 I od ravnice do mora Hinerotskoga k i polovinu plemena Manasijina. 8 Jer s drugom istoku, i do mora uz polje, do mora slanoga k istoku, polovinom pleme Ruvimovo i Gadovo primiše svoj kako se ide k Vetsimotu, i s juga pod goru Fazgu; dio, koji im dade Mojsije s onu stranu Jordana k 4 I susjed mu Og car Vasanski, koji bješe ostao od istoku, kako im dade Mojsije sluga Gospodnj, 9 Od Rafaja i sjeðaše u Astarotu i u Edrajinu, 5 I vlastaše Aroira koji je na brijezu potoka Arnona i grada nasred gorom Ermonom i Salhom i svijem Vasanom do meðe potoka, i svu ravnicu Medevsku do Devona, 10 I Gesurske i Mahatske, i polovinom Galada do meðe sve gradove Siona cara Amorejskoga, koji careva u Siona cara Esevonskoga. 6 Njih pobi Mojsije sluga Esevonus, do meðe sinova Amonovijeh, 11 I Galad i Gospodnji i sinovi Izrailevi; i tu zemlju dade Mojsije meðu Gesursku i Mahatsku i svu goru Ermonsku i sluga Gospodnji u našljedstvo plemenu Ruvimovu i sav Vasan do Salhe; 12 Sve carstvo Ogovo u Vasanu, plemenu Gadovu i polovini plemena Manasijina. 7 A koji Og carova u Astarotu i Edrajinu i bješe ostao od ovo su carevi zemaljski koje pobi Isus sa sinovima Rafaja; a Mojsije ih pobi i istrijebi. 13 Ali Gesureja i Izrailevijem s onu stranu Jordana k zapadu, od Val- Mahateje ne izagnaše sinovi Izrailevi, nego Gesureji Gada u polju Livanskom pa do gore Alaka kako se ide i Mahateji ostaše meðu Izrailejem do danas. 14 Samo k Siru; i tu zemlju dade Isus plemenima Izrailevijem plemenu Levijevu ne dade našljedstva; žrtve ognjene u našljedstvo prema dijelovima njihovijem, 8 Po Gospoda Boga Izraileva jesu našljedstvo njegovo, gorama i po ravnicama, po poljima i po dolinama, i u kao što mu je rekao. 15 A dade Mojsije plemenu pustinji i na južnom kraju, zemlju Hetejsku, Amorejsku sinova Ruvimovijeh po porodicama njihovijem, 16 I i Hananejsku, Ferejejsku, Jevejsku i Jevusejsku: 9 meðe im bjehu od Aroira koji je na brijezu potoka Car Jerihonski jedan; car Gajski do Vetilja jedan; 10 Arnona, i grad koji je na srijedi potoka, i sva ravan do

12 A ovo su carevi zemaljski koje pobiše sinovi Izrailevi i zemlju njihovu osvojise s onu stranu Jordana k istoku, od potoka Arnona do gore Ermona i svu ravnicu k istoku: 2 Sion car Amorejski koji stajaše u Esevonu i vlastaše od Aroira koji je na brijezu potoka Arnona, i od polovine potoka i polovinom Galada do potoka Javoka, gdje je meða sinova Amonskih; 3 I od ravnice do mora Hinerotskoga k i polovinu plemena Manasijina. 8 Jer s drugom istoku, i do mora uz polje, do mora slanoga k istoku, polovinom pleme Ruvimovo i Gadovo primiše svoj kako se ide k Vetsimotu, i s juga pod goru Fazgu; dio, koji im dade Mojsije s onu stranu Jordana k 4 I susjed mu Og car Vasanski, koji bješe ostao od istoku, kako im dade Mojsije sluga Gospodnj, 9 Od Rafaja i sjeðaše u Astarotu i u Edrajinu, 5 I vlastaše Aroira koji je na brijezu potoka Arnona i grada nasred gorom Ermonom i Salhom i svijem Vasanom do meðe potoka, i svu ravnicu Medevsku do Devona, 10 I Gesurske i Mahatske, i polovinom Galada do meðe sve gradove Siona cara Amorejskoga, koji careva u Siona cara Esevonskoga. 6 Njih pobi Mojsije sluga Esevonus, do meðe sinova Amonovijeh, 11 I Galad i Gospodnji i sinovi Izrailevi; i tu zemlju dade Mojsije meðu Gesursku i Mahatsku i svu goru Ermonsku i sluga Gospodnji u našljedstvo plemenu Ruvimovu i sav Vasan do Salhe; 12 Sve carstvo Ogovo u Vasanu, plemenu Gadovu i polovini plemena Manasijina. 7 A koji Og carova u Astarotu i Edrajinu i bješe ostao od ovo su carevi zemaljski koje pobi Isus sa sinovima Rafaja; a Mojsije ih pobi i istrijebi. 13 Ali Gesureja i Izrailevijem s onu stranu Jordana k zapadu, od Val- Mahateje ne izagnaše sinovi Izrailevi, nego Gesureji Gada u polju Livanskom pa do gore Alaka kako se ide i Mahateji ostaše meðu Izrailejem do danas. 14 Samo k Siru; i tu zemlju dade Isus plemenima Izrailevijem plemenu Levijevu ne dade našljedstva; žrtve ognjene u našljedstvo prema dijelovima njihovijem, 8 Po Gospoda Boga Izraileva jesu našljedstvo njegovo, gorama i po ravnicama, po poljima i po dolinama, i u kao što mu je rekao. 15 A dade Mojsije plemenu pustinji i na južnom kraju, zemlju Hetejsku, Amorejsku sinova Ruvimovijeh po porodicama njihovijem, 16 I i Hananejsku, Ferejejsku, Jevejsku i Jevusejsku: 9 meðe im bjehu od Aroira koji je na brijezu potoka Car Jerihonski jedan; car Gajski do Vetilja jedan; 10 Arnona, i grad koji je na srijedi potoka, i sva ravan do

Medeve, 17 Esevon sa svijem gradovima svojim u zapovjedio Gospod Mojsiju, tako uèiniše sinovi ravni, Devon i Vamot-Val i Vet-Valmeon, 18 I Jasa i Izrailevi i podijeliše zemlju. 6 A sinovi Judini dođoše Kadimot i Mifat, 19 I Kirijatajim i Sivma i Zaret-Sar k Isusu u Galgalu, i reèe mu Halev sin Jefonjin na gori kod doline, 20 I Vet-Fegor i Azdot-Fazga i Kenezej: ti znaš šta je kazao Gospod Mojsiju sluzi Vet-Jesimot, 21 I svi gradovi u ravni, i sve carstvo Božijemu za me i za te u Kadis-Varniji. 7 Bilo mi Siona cara Amorejskoga, koji carova u Esevonu, je èetrdeset godina kad me posla Mojsije sluga kojega ubi Mojsije s knezovima Madijamskim, Evjom Gospodnjim iz Kadis-Varnije da uhodim zemlju, i javih i Rekemom i Surom i Urom i Revom, knezovima mu stvar, kako mi je bilo u srcu. 8 A braæa moja Sionovjem, koji življu u onoj zemlji. 22 I Valama sina što idoše sa mnom uplašiše srce narodu; ali se ja Veorova vraæa ubiše sinovi Izrailevi maèem s drugima jednako držah Gospoda Boga svojega. 9 I zakle se pobijenjem. 23 I bjezu meðe sinova Ruvimovijeh Mojsije onaj dan govoreæi: zaista zemlja po kojoj si Jordan s meðama svojim. To je našljedstvo sinova hodio nogama svojima, dopašæe tebi u našljedstvo Ruvimovijeh po porodicama njihovijem, gradovi i sela i sinovima tvojim dovijeka; jer si se sasvijem držao njihova. 24 I dade Mojsije plemenu Gadovu, sinovima Gospoda Boga mojega. 10 A sada, eto, saèeva me Gadovijem po porodicama njihovijem, 25 I bjezu im Gospod u životu, kao što je rekao; ima veæ èetrdeset meðe Jazir i svi gradovi Galadski i polovina zemlje i pet godina kako to reèe Gospod Mojsiju, kad Izrailevi sinova Amonovijeh do Aroira koji je prema Ravi, iðaše po pustinji; i sad, eto, ima mi danas osamdeset i 26 I od Esevana do Ramot-Mispe i Vetonima, i od pet godina. 11 I danas sam jošte krjepak, kao što sam Mahanaima do meðe Davirske; 27 I u dolini Vet-Aram bio kad me je Mojsije slao; krjepost mi je i sad onaka i Vet-Nimra i Sokot i Safon; ostatak carstva Siona kaka je bila onda za boj i da odlazim i dolazim. 12 cara Esevonskoga, Jordan i meða njegova do kraja Zato daj mi sada ovu goru, za koju je govorio Gospod mora Hinerotskoga s onu stranu Jordana na istok. 28 u onaj dan; jer si èuo u onaj dan da su ondje Enakimi To je našljedstvo sinova Gadovijeh po porodicama i gradovi veliki i tvrdi; da ako bude Gospod sa mnom, njihovijem, gradovi i sela njihova. 29 I dade Mojsije te ih istjeram, kao što je Gospod kazao. 13 I Isus polovini plemena Manasijina, i dobi polovina plemena ga blagoslovi, i dade Hevron Halevu sinu Jefonjinu sinova Manasijinih po porodicama svojim; 30 Meða u našljedstvo. 14 Zato pripade Hevron Halevu sinu im bješe od Mahanaima, sav Vasan, sve carstvo Jefonjinu Kenezeju u našljedstvo do današnjeg Oga cara Vasanskoga, i sva sela Jairova, što su u dana, jer se jednako držao Gospoda Boga Izrailevia. Vasanu, šezdeset gradova. 31 I polovina Galada, i 15 A ime Hevronu bijaše preðe Kirijat-Arvu, a Arva Astarot i Edrajin, gradovi carstva Ogova u Vasanu, bijaše velik èovjek meðu Enakimima. I zemlja poèinu dopadoše sinovima Mahira sina Manasijina, polovini od rata.

sinova Mahirovijeh po porodicama njihovijem. 32 To je
što razdijeli u našljedstvo Mojsije u polju Moavskom s
onu stranu Jordana prema Jerihonu na istoku. 33
A plemenu Levijevu ne dade Mojsije našljedstva;
Gospod je Bog Izrailev njihovo našljedstvo, kao što
im je rekao.

14 A ovo je što dobiše našljedstvo sinovi Izrailevi
u zemlji Hananskoj, što razdijeliše u našljedstvo
Eleazar sveštenik i Isus sin Navin i poglavari porodica
otaèkih po plemenima sinova Izrailevih, 2 Ždrijebom
dijeleæi im našljedstvo, kao što zapovijedi Gospod
preko Mojsija, meðu devet plemena i polovinu
plemena. 3 Jer Mojsije dade našljedstvo dvjema
plemenima i polovini plemena s ovu stranu Jordana,
a Levitima ne dade našljedstva meðu njima. 4 Jer
sinova Josifovijeh bjezu dva plemena: Manasijino i
Jefremovo, i Levitima ne dadoše dijela u zemlji, osim
gradova u kojima æe živjeti i podgraða njihovijeh
za stoku njihovu i za blago njihovo. 5 Kako bješe

15 A ovo bješe dio sinova Judinijeh po porodicama njihovijem: uz meðu Edomsku, pustinja Sin k jugu na kraju južne strane; 2 I bješe im južna meða od kraja slanoga mora, od zaliva koji ide k jugu. 3 A otuda ide na jug na brdo Akravim, prelazi preko Sina, i pruža se od juga na Kadis-Varniju, i dopire do Esrona, a otuda ide na Adar i savija se na Karku; 4 Otuda iduæi do Aselmona izlazi na potok Misirski, i kraj toj meði udara u more. To vam je južna meða. 5 A meða k istoku slano more do kraja Jordana; a meða sa sjeverne strane od zaliva morskoga, do kraja Jordana; 6 Odatle ide ta meða na Vet-Oglu, i pruža se od sjevera do Vet-Arave; i odatle ide ta meða na kamen Voana sina Ruvimova; 7 Odatle ide ta meða do Davira od doline Ahora, i na sjever ide na Galgal, prema brdu Adumimskom na južnoj strani potoka; 8 Odatle ide ta meða do vode En-Semesa, i udara u studenac Rogil; 9 Odatle ide ta meða preko doline sinova Enomovijeh pokraj Jevuseja s juga, a to je

Jerusalim; otuda ide međa na vrh gore koja je prema međama. **48** A u gori: Samir i Jatir i Sohot, **49** I Dana dolini Enomu k zapadu i koja je nakraj doline Rafajske i Kirijat-Sana, a to je Davir, **50** I Anav i Estemon i k sjeveru; **51** Potom se savija međa s vrha te gore k Anim, **51** I Gosen i Olon i Gilon; jedanaest gradova izvoru vode Neftoje i izlazi na gradove u gori Efronu; sa selima svojim. **52** Arav i Duma i Esan, **53** I Janum i a odatle se pruža međa do Vala, a to je Kirijat-Jarim; Vet-Tafuja i Afeka, **54** I Humata i Kirijat-Arva, a to **55** Potom ide međa od Vala na zapad ka gori Siru, i je Hevron, i Sior; devet gradova sa selima svojim. ide pokraj gore Jarima sa sjevera, a to je Hasalon, i Maon, Karmel i Zif i Juta, **56** Jezrael i Jogdeam i spušta se na Vet-Semes, i dolazi do Tamne; **57** I ide Zanoja, Kajin, Gavaja i Tamna; deset gradova sa međa pokraj Akarona k sjeveru, i dopire do Sikrona, i selima svojim. **58** Alul, Vet-Sur i Gedor, **59** I Marat i ide preko gore Vala i pruža se do Javnila, i izlazi ta međa na more. **60** A međa je zapadna pokraj velikoga mora i njegovih međa. To su međe sinova Judinijih unaokolo po porodicama njihovijem. **61** A Halevu sin Jefoninu dade Isus dio među sinovima Judinijem, kao što mu zapovjedi Gospod: Kirijat-Arvu; a Arva je bio otac Enakov, i to je Hevron; **14** I odatle izagna Halev tri sina Enakova: Sesaja i Ahimana i Talmaja sinove Enakove. **15** I odatle otide na Davirane; a Davir se prije zvaše Kirijat-Sefer. **16** I reče Halev: ko savlada Kirijat-Sefer i uzme ga, dačeu mu za ženu Ahsu kær svoju. **17** I uze ga Gotonilo sin Kenezov, brat Halevov; i dade mu Ahsu kær svoju za ženu. **18** I kad polažeš, nagovaraše ga da ište polje u oca njezina; pa skoči s magarca. A Halev joj reče: šta ti je? **19** A ona reče: daj mi dar; kad si mi dao suhe zemlje, daj mi i izvora vodenijeh. I dade joj izvore gornje i izvore donje. **20** Ovo je našljedstvo plemena sinova Judinijih po porodicama njihovijem; **21** Ovo su gradovi po krajevima plemena sinova Judinijih, duž međe Edomske k jugu: Kavseil i Eder i Jagur, **22** I Kina i Dimona i Adada, **23** I Kades i Asor i Itnan, **24** Zif i Telem i Valot, **25** I Asor-Adata i Kirovit; Esron je Asor; **26** Amam i Sama i Molada, **27** I Asar-Gada i Esemom i Vet-Falet, **28** I Asar-Sual i Vir-Saveja i Viziotija, **29** Vala i Im i Asem, **30** I Eltolad i Hesil i Orma, **31** I Siklag i Madmana i Sansana, **32** I Levaot i Sileim i Ajin i Rimon; svega dvadeset i devet gradova sa selima svojim. **33** U ravni Estaol i Saraja i Asna, **34** I Zanoja i En-Ganim, Tafuja i Inam, **35** Jarmut i Odolam, Sohot i Azika. **36** I Sagaram i Aditajim i Gedira i Gedirotajim; èetrnaest gradova sa selima svojim. **37** Sevan i Adasa i Magdal-Gad, **38** I Dilan i Mispa i Jokteil, **39** Lahis i Vaskat i Jeglon, **40** I Havon i Lamas i Hitlis, **41** I Gedirot, Vet-Dagon, i Nama i Makida; šesnaest gradova sa selima svojim. **42** Livna i Eter i Asan, **43** I Jefta i Asna i Nesiv, **44** I Keila i Ahziv i Marisa; devet gradova sa selima svojim. **45** Akaron sa selima i zaseocima; **46** Od Akarona do mora sve što je pokraj Azota sa selima svojim; **47** Azot sa selima i zaseocima, Gaza sa selima i zaseocima do potoka Misirskoga i do velikoga mora s

Vet-Anot i Eltekon; šest gradova sa selima svojim. **48** A u gori: Samir i Jatir i Sohot, **49** I Dana dolini Enomu k zapadu i koja je nakraj doline Rafajske i Kirijat-Sana, a to je Davir, **50** I Anav i Estemon i k sjeveru; **51** Potom se savija međa s vrha te gore k Anim, **51** I Gosen i Olon i Gilon; jedanaest gradova izvoru vode Neftoje i izlazi na gradove u gori Efronu; sa selima svojim. **52** Arav i Duma i Esan, **53** I Janum i a odatle se pruža međa do Vala, a to je Kirijat-Jarim; Vet-Tafuja i Afeka, **54** I Humata i Kirijat-Arva, a to **55** Potom ide međa od Vala na zapad ka gori Siru, i je Hevron, i Sior; devet gradova sa selima svojim. ide pokraj gore Jarima sa sjevera, a to je Hasalon, i Maon, Karmel i Zif i Juta, **56** Jezrael i Jogdeam i spušta se na Vet-Semes, i dolazi do Tamne; **57** I ide Zanoja, Kajin, Gavaja i Tamna; deset gradova sa međa pokraj Akarona k sjeveru, i dopire do Sikrona, i selima svojim. **58** Alul, Vet-Sur i Gedor, **59** I Marat i ide preko gore Vala i pruža se do Javnila, i izlazi ta međa na more. **60** A međa je zapadna pokraj velikoga mora i njegovih međa. To su međe sinova Judinijih unaokolo po porodicama njihovijem. **61** U pustinji: Vet-Arava, Midin i Sehaha, **62** I Nivsan, i grad soni, i Engadija; šest gradova sa selima svojim. **63** A Jevuseja koji življahu u Jerusalimu ne mogoše istjerati sinovi Judini; zato bio otac Enakov, i to je Hevron; **14** I odatle izagna ostaše Jevuseji sa sinovima Judinijem u Jerusalimu do danas.

16 I dopade dio sinovima Josifovjem od Jordana kod Jerihona, od vode Jerihonske k istoku, na pustinju koja ide od Jerihona na goru Vetiljsku, **2** A od Vetilja ide na Luz i dolazi do međe Arhijske do Atarota, **3** Potom ide na zapad do međe Jafletske pa do međe donjega Vet-Orona i do Gezera, i izlazi na more. **4** Tako dobije našljedstvo sinovi Josifovi, Manasija i Jefrem. **5** A bješe međa sinovima Jefremovijem po porodicama njihovijem, bješe međa našljedstva njihova k istoku Atarot-Adar do gornjega Vet-Orona, **6** I izlazi međa na more kod Mihmete sa sjeverne strane, pa se obræe međa k istoku do Tanat-Silona, i prolazi s istoka do Janohe, **7** Potom slazi od Janohe do Atarota i Narata, i došavši do Jerihona udara u Jordan. **8** Od Tafuje ide međa k istoku do potoka Kane i izlazi na more. To je našljedstvo plemena sinova Jefremovijeh po porodicama njihovijem. **9** A gradovi bijanu odvojeni sinovima Jefremovijem u našljedstvu sinova Manasijih, svi gradovi sa selima svojim. **10** A ne izagnaše Hananejinu koji življaše u Gezeru; zato ostaše Hananeji među sinovima Jefremovijem do danas plaæajući danak.

17 I dopade dio plemenu Manasijinu, a on bješe prvenac Josifov; Mahiru prvcu Manasijinu ocu Galadovu, jer bješe èovjek junak, zato mu dopade Galad i Vasan; **2** Dobije dio i ostali sinovi Manasijini po porodicama svojim, sinovi Avijezerovi, i sinovi Helekovi, i sinovi Azrilovi, i sinovi Sihemovi, i sinovi Eferovi, i sinovi Semidini. To su sinovi Manasije sina Josifova; ljudi po porodicama svojim. **3** A Salpad sin Efera sina Galada sina Mahira sina Manasijina nije imao sinova nego kæeri; i ovo su imena kæerima njegovijem: Mala i Nuja, Eglja, Melha i Tersa. **4** I

one dođoše pred Eleazara sveštenika i pred Isusa èovjeka iz svakoga plemena, pa neka se dignu i sina Navina i pred knezove, i rekoše: Gospod je prođu zemlju, i neka je prepišu na našljedstva svoja, zapovedio Mojsiju da nam se dade našljedstvo pa onda neka dođu k meni. 5 I neka je razdijele na među braæom našom. I dade im Isus po zapovijesti sedam dijelova; Juda æe ostati u svojim meðama s Gospodnjoj našljedstvo među braæom oca njihova. juga, i dom æe Josifov ostati u meðama svojim sa 5 I dopade Manasiji deset dijelova, osim zemlje sjevera. 6 A vi prepišite zemlju na sedam dijelova, i Galadske i Vasanske, koje su s onu stranu Jordana. donesite amo k meni, da bacim ždrijeb za plemena 6 Jer kæeri Manasijine dobije našljedstvo među vaša ovdje pred Gospodom Bogom našim. 7 Jer sinovima njegovijem, a zemlja Galadska dopade Leviti nemaju dijela među vama, jer je sveštenstvo drugim sinovima Manasijinim. 7 A međa Manasijina Gospodnje njihovo našljedstvo; a Gad i Ruvim i bješe od Asira k Mihmeti, koja je prema Sihemu, polovina plemena Manasijina primiše našljedstvo potom ide ta međa nadesno k stanovnicima En- svoje s onu stranu Jordana na istoku, koje im dade Tafujskim. 8 A Manasijina je zemlja Tafujska, ali Tafuja Mojsije sluga Gospodnji. 8 Tada ustaše ljudi i poðoše; na međi Manasijinoj pripada sinovima Jefremovijem. a Isus zapovjedi ljudima koji otidoše da prepišu zemlju 9 Odatle slazi međa na potok Kanu, s južne strane govoreæi: idite i prođite zemlju i prepišite je, pa onda toga potoka; i gradovi su Jefremovi među gradovima dođite k meni, te æeu baciti ždrijeb za vas ovdje Manasijinim; a međa je Manasijina sa sjeverne strane pred Gospodom u Silomu. 9 I otidoše ljudi i proðoše potoka i izlazi na more. 10 S juga je Jefremovo, a sa zemlju i prepisaše je u knjigu selo po selo na sedam sjevera Manasijino, a more im je međa; i s Asirom dijelova; potom se vratiše k Isusu u oko u Silom. 10 I granièe na sjeveru a s Isaharom na istoku. 11 Jer Isus baci ždrijeb za njih u Silomu pred Gospodom, je Manasijino u plemenu Isaharovu i Asirovu: Vet- i onđe podijeli Isus zemlju među sinove Izrailjeve San sa selima svojim, i Ivteam sa selima svojim, po dijelovima njihovijem. 11 I izide ždrijeb za plemе i Dorani sa selima svojim, i En-Dorani sa selima sinova Venijaminovih po porodicama njihovijem, i svojim, i Tanašani sa selima svojim, i Megiðani sa dođe međa dijela njihova među sinove Judine i sinove selima svojim; ta tri kraja. 12 Ali sinovi Manasijini Josifove. 12 I bi im međa sa sjevera do Jordana, i ne mogoše izagnati Hananeja iz tijeh gradova, nego ona ide pokraj Jerihona sa sjevera i pruža se na goru Hananeji stadoše živjeti u toj zemlji. 13 Ali kad ojaèaše k zapadu, i izlazi u pustinju Vet-Aven; 13 A odatle ide sinovi Izraelijevi, udariše danak na Hananeje, ali ih ne ta međa do Luza, s južne strane Luzu, a to je Vetilj, izagnaše. 14 A sinovi Josifovi rekoše Isusu govoreæi: i slazi do Atarot-Adara pokraj gore koja je s juga zašto si nam dao u našljedstvo jedan dio i jedno Vet-Oronu donjemu. 14 Otuda izlazi međa i savija uže, kad je nas množina i Gospod nas je blagoslovio se pokraj mora k jugu od gore, koja je prema Vет-dovde? 15 A Isus im reèe: kad vas je množina, idite Oronu na jug, i izlazi na Kirijat-Val, a to je Kirijat- u šumu, i onđe okrèite sebi u zemlji Ferezejskoj i Jarim, grad sinova Judinijeh. To je zapadna strana. Rafajskoj, ako vam je tjesna gora Jefremova. 16 A 15 A južna strana od kraja Kirijat-Jarima, i izlazi ta sinovi Josifovi rekoše: neæe nam biti dosta ova gora; međa k zapadu, pa ide na izvor vode Neftoje, 16 I a svi Hananeji koji žive u dolini imaju gvozdena kola; i slazi ta međa nakraj gore koja je prema dolini sina oni koji su u Vet-Sanu i u selima njegovijem i oni koji Enomova a u dolini Rafajskoj k zapadu, i ide preko su u dolini Jezraelskoj. 17 A Isus reèe domu Josifovu, doline Enomove pokraj Jevuseja k jugu, i slazi na Jefremu i Manasiji, govoreæi: velik si narod i silan izvor Rogil; 17 Potom se obræe od sjevera i ide na si, neæeš imati jednoga dijela. 18 Nego gora neka En-Semes, a otuda ide na Galilot, koji je prema gori bude tvoja; ako je šuma, isijeci je, pak æeš imati Adumimskoj, i slazi na kamen Voana sina Ruvimova; međe njezine; jer æeš izagnati Hananeje, ako i imaju 18 Otuda ide stranom koja je prema Aravi k sjeveru i gvozdena kola, ako i jesu jaki. slazi u Aravu; 19 Potom ide pokraj Vet-Ogle k sjeveru

18 I sabra se sav zbor sinova Izrailjevih u Silom i onđe namjestiše šator od sastanka, pošto pokoriše zemlju. 2 Ali još bijaše sinova Izrailjevih sedam plemena, kojima ne bi dato našljedstvo. 3 I Isus reèe sinovima Izrailjevijem: dokle æete oklijevati, te ne idete i uzmete zemlju koju vam je dao Gospod Bog otaca vaših? 4 Izberite između sebe po tri

Amona i Ofnija i Gava; dvanaest gradova sa selima svojim; 25 Gavaon i Rama i Viro, 26 I Mispa i Hefira i Mosa, 27 I Rekem i Jerfail i Tarala, 28 I Sila, Elef i Jevus, a to je Jerusalim, Gavat, Kirijat; èetrnaest gradova sa selima svojim. To je našljedstvo sinova Venijaminovih po porodicama njihovim.

19 Potom izide drugi ždrijeb za Simeuna, pleme sinova Simeunovih po porodicama njihovim, i bi našljedstvo njihovo usred našljedstva sinova Judinijeh. 2 I dopade im u našljedstvo Vir-Saveja i Saveja i Molada, 3 I Asar-Sual i Vala i Asem, 4 I Eltolad i Vetul i Orma, 5 I Siklag i Vet-Markavot i Asar-Susa, 6 I Vet-Levaot i Saruen; trinaest gradova sa selima svojim; 7 Ajin, Remon i Eter i Asan, èetiri grada sa selima svojim; 8 I sva sela što bijahu oko tijeh gradova dori do Valat-Vira, a to je Ramat južni. To je našljedstvo plemena sinova Simeunovih po porodicama njihovim. 9 Od dijela sinova Judinijeh dopade našljedstvo sinovima Simeunovih, jer dio sinova Judinijeh bijaše velik za njih, zato sinovi Simeunovi dobiše našljedstvo na njihovu našljedstvu. 10 Potom izide treæi ždrijeb za sinove Zavulonove po porodicama njihovim; i međa našljedstvu njihovu bi do Sarida. 11 A odatle ide međa njihova pokraj mora na Maralu, i dopire do Davaseta, i ide na potok koji je prema Jokneamu, 12 Pa se okreæe od Sarida na istok do međe Kislot-Tavorske, i ide na Davrat i izlazi do Jafe; 13 Otuda ide opet k istoku do Gita-Efera, a to je Ita-Kasin, i izlazi na Remon-Metoar, a to je Neja; 14 Otuda se savija međa k sjeveru na Anatona, i izlazi u dolinu Jeftail, 15 S Katajom i s Nalalom i Simronom i Idalom i Vitlejemom, dvanaest gradova sa selima svojim. 16 To je našljedstvo sinova Zavulonovih po porodicama njihovim, to su gradovi i sela njihova. 17 Za Isahara izide ždrijeb èetvrti, za sinove Isaharove po porodicama njihovim; 18 A međa im bi: Jezrael i Kesulot i Sunim, 19 I Aferajim i Seon i Anaharat, 20 I Ravit i Kision i Aves, 21 I Remet i En-Ganim i En-Ada i Vet-Fasis, 22 A otuda ide međa na Tavor i na Sahasimu i Vet-Semes, i udara u Jordan; šesnaest gradova sa selima svojim. 23 To je našljedstvo plemena sinova Isaharovih po porodicama njihovim; to su gradovi i sela njihova.

24 Potom izide ždrijeb peti za pleme sinova Asirovih po porodicama njihovim. 25 I međa im bi: Helkat i Alija i Veten, i Ahsaf, 26 I Alameleh i Amad i Misal, i pruža se do Karmela k moru i do Sihor-Livnata, 27 I odatle se savija k istoku na Vet-Dagon, i dopire do Zavulona i do doline Jeftaila k sjeveru, i do Vetemeka i Naila, i ide do Havula nalijevo; 28 I Hevron i Reov

i Amon i Kana dori do Sidona velikoga; 29 Otuda se savija međa na Ramu i do tvrdoga grada Tira, a otuda se savija na Osu i izlazi na more pokraj dijela Ahsivskoga; 30 I Ama i Afek i Reov; dvadeset i dva grada sa selima svojim. 31 To je našljedstvo plemena sinova Asirovih po porodicama njihovim, to su gradovi i sela njihova. 32 Za sinove Neftalimove izide

ždrijeb šesti, za sinove Neftalimove po porodicama njihovim, 33 I međa im bi od Elafa i od Alonso do Sananima, i od Adami-Nekeva i Javnila do Lakuma, i izlazi na Jordan; 34 Potom se obræe međa na zapad k Aznot-Tavoru, i ide na Ukok, i dopire do Zavulona s juga i do Asira sa zapada i do Jude na Jordanu s istoka. 35 A tvrdi su gradovi: Sidim, Ser i Amat, Rakat i Hinerot, 36 I Adama i Rama i Asor, 37 I Kedes i Edrej i En-Asor, 38 I Iron Migdalil, Orem i Vet-Anat i Vet-Semes; devetnaest gradova sa selima svojim. 39 To je našljedstvo plemena sinova Neftalimovih po porodicama njihovim, to su gradovi sa selima svojim. 40 Sedmi ždrijeb izide za pleme sinova Danovih po porodicama njihovim, 41 I međa našljedstvu njihovu bi Sara i Estaol i Ir-Semes, 42 I Salavin i Ajalon i Jetla, 43 I Elon i Tamnata i Akaron, 44 I Eltekon i Giveton i Valat, 45 I Jud i Vani-Varak i Gat-Rimon, 46 I Me-Jarkon i Rakon s međama svojim prema Jopu. 47 Ali međe sinova Danovih izidoše male za njih; zato izidoše sinovi Danovi i udariše na Lesem i uzeše ga i pobije oštijem maèem i osvojiše ga, i naseliše se u njemu, i Lesem prozvaše Dan po imenu Dana oca svojega. 48 To je našljedstvo plemena sinova Danovih po porodicama njihovim; to su gradovi i sela njihova. 49 A kad podijeliše zemlju po međama njezinijem, dadoše sinovi Izrailjevi našljedstvo Isusu sinu Navinu među sobom. 50 Po zapovijesti Gospodnjoj dadoše mu grad koji zaiska, Tammat-Sarah u gori Jefremovoj, a on sagradi grad i naseli se u njemu. 51 To su našljedstva koja Eleazar sveštenik i Isus sin Navin i glavari porodica otaèkih u plemenima sinova Izrailjevih podijeliše ždrijebom u Silomu pred Gospodom na vratima šatora od sastanka, i tako podijeliše zemlju.

20 Potom reèe Gospod Isusu govoreæi: 2 Kaži sinovima Izrailjevijem i reci: Odredite gradove za uteøišta, za koje sam vam govorio preko Mojsija, 3 Da onamo uteèe krvnik koji ubije koga nehotice, ne misleæi, da vam budu uteøišta od osvetnika. 4 Pa kad ko uteèe u koji od tijeh gradova, neka stane pred vratima gradskim i neka kaže starješinama onoga grada stvar svoju, pa neka ga prime k sebi, i dadu mu mjesto da sjedi kod njih. 5 I ako doðe za njim osvetnik,

neka mu ne dadu krvnika u ruke, jer je nehotice ubio Jatir s podgrađem, i Estemoju s podgrađem, 15 I bližnjega niti je prije mrzio na nj. 6 Nego neka sjedi Olon s podgrađem, i Davir s podgrađem, 16 I Ajin u gradu onom dokle ne stane pred zbor na sud, do s podgrađem, i Jutu s podgrađem, i Vet-Semes s smrti poglavara svešteničkoga koji bude onda, tada podgrađem: devet gradova od ta dva plemena. 17 A neka se krvnik vratí i ide u svoj grad i svojoj kuæi, u od plemena Venijaminova Gavaon s podgrađem, i grad iz kojega je utekao. 7 I odijeliše Kedes u Galileji Gavaju s podgrađem, 18 Anatot s podgrađem, i Almon u gori Neftalimovoj i Sihem u gori Jefremovoj i Kirijat-Arvu, to je Hevron, u gori Judinoj. 8 A preko Jordana od Jerihona na istok odrediše Vosor u pustinji, u ravni, 19 Svega gradova sinova Arona sveštenika trinaest gradova s podgrađima. od plemena Ruvimova, i Ramot u Galadu od plemena To su gradovi određeni svijem sinovima Izrailjevijem 20 A porodicama sinova Katovijeh, Levitima, što ih od plemena Manasijina. 9 još bješe od sinova Katovijeh, dopadoše na njihov ždrijeb gradovi od plemena Jefremova; 21 Dopade im To su gradovi određeni svijem sinovima Izrailjevijem grad za utoešte krvniku Sihem s podgrađem u gori Jefremovoj, i Gezer s podgrađem, 22 I Kivsajim s i došljaku koji se bavi među njima, da uteće u njih podgrađem, i Vet-Oron s podgrađem: èetiri grada; 23 A od plemena Danova: Eltekon s podgrađem, Giveton s podgrađem, 24 Ajalon s podgrađem, Gat-Rimon s podgrađem: èetiri grada. 25 A od polovine plemena Manasijina: Tanah s podgrađem i Gat-Rimon s podgrađem: dva grada. 26 Svega deset gradova s podgrađima dadoše porodicama sinova Katovijeh ostalijem. 27 A sinovima Girsonovijem između porodica Levitskih dadoše od polovine plemena Manasijina grad za utoešte krvniku Golani u Vasanu s podgrađem, i Vesteru s podgrađem: dva grada; 28 A od plemena Isaharova: Kison s podgrađem, Davrot s podgrađem. 29 Jarmut s podgrađem, Enganim s podgrađem: èetiri grada; 30 A od plemena Asirova: Misal s podgrađem, Avdon s podgrađem, 31 Helkat s podgrađem, i Reov s podgrađem: èetiri grada; 32 A od plemena Neftalimova grad za utoešte krvniku Kedes u Galileji s podgrađem, i Amot-Dor s podgrađem, i Kartan s podgrađem: tri grada. 33 Svega gradova sinova Girsonovijeh po porodicama njihovijem trinaest gradova s podgrađima. 34 A porodicama sinova Merarijevih, ostalijem Levitima, dadoše od plemena Zavulonova Jokneam s podgrađem, Kartu s podgrađem, 35 Dimnu s podgrađem, Nalol s podgrađem: èetiri grada; 36 A od plemena Ruvimova: Vosor s podgrađem, i Jazu s podgrađem, 37 Kedimot s podgrađem, i Mifat s podgrađem: èetiri grada; 38 A od plemena Gadova: grad za utoešte krvniku Ramot u Galadu s podgrađem, i Mahanajim s podgrađem. 39 Esevon s podgrađem, Jazir s podgrađem; svega èetiri grada. 40 Sve ove gradove dadoše sinovima Merarijevih po porodicama njihovijem, što još bijahu između porodica Levitskih; i dođe na ždrijeb njihov dvanaest gradova. 41 Svega gradova Levitskih u našljedstvu sinova Izrailjevijeh bješe èetrdeset i osam gradova s podgrađima. 42 A svi gradovi imaju svoja podgrađa unaokolo; tako je u svakoga grada. 43 Tako dade Gospod Izraileju svu zemlju, za koju se zakle

21 Tada dođoše glavari otaèkih porodica Levitskih k Eleazaru svešteniku i k Isusu sinu Navinu i glavarima porodica otaèkih i plemenima sinova Izrailjevijeh. 2 I rekoše im u Silomu u zemlji Hananskoj govoreæi: Gospod je zapovjedio preko Mojsija da nam se dadu gradovi gdje æemo živjeti i podgraða njihova za stoku našu. 3 I dadoše sinovima Izrailjevi Levitima od našljedstva svojega po zapovijesti Gospodnjoj ove gradove i podgraða njihova: 4 Izide ždrijeb za porodice Katove; i dopade sinovima Arona sveštenika između Levita ždrijebom trinaest gradova od plemena Judina i od plemena Simeunova i od plemena Venijaminova. 5 A ostalijem sinovima Katovijem dopade ždrijebom deset gradova od porodica plemena Jefremova i od plemena Danova i od polovine plemena Manasijina. 6 A sinovima Girsonovijem dopade ždrijebom od porodica plemena Isaharova i od plemena Asirova i od plemena Neftalimova i od polovine plemena Manasijina u Vasanu trinaest gradova; 7 Sinovima Merarijevijem po porodicama njihovijem od plemena Ruvimova i od plemena Gadova i od plemena Zavulonova dvanaest gradova. 8 Dadoše dakle sinovi Izrailjevi Levitima te gradove i podgraða njihova ždrijebom, kao što bješe zapovjedio Gospod preko Mojsija. 9 I dadoše od plemena sinova Judinjih i od plemena sinova Simeunovijeh ove gradove koji se kazuju po imenima; 10 I dopade sinovima Aronovijem od porodica Katovijeh između sinova Levijevih, za koje pade prvi ždrijeb, 11 Njima dopade: Kirijat-Arva, a Arva je otac Anakov, a taj je grad Hevron u gori Judinoj, s podgrađem svojim unaokolo. 12 A polje oko toga grada i sela njegova dadoše Halevu sinu Jefoniniju u našljedstvo. 13 Dadoše dakle sinovima Arona sveštenika grad za utoešte krvniku Hevron s podgrađem, i Livnu s podgrađem. 14 I

ocima njihovijem da æe im je dati, i naslijediše je jednoga kneza od doma otaèkoga od svijeh plemena i naseliše se u njoj. **44** I umiri ih Gospod otsvuda Izrailjevih, a svaki ih bješe poglavar u domu otaca unaokolo, kao što se zakleo ocima njihovijem; i svojih u tisuæama Izrailjevijem. **15** A oni doðoše k niko se ne održa pred njima od svijeh neprijatelja sinovima Ruvimovijem i sinovima Gadovijem i polovini njihovijeh; sve neprijatelje njihove predade im Gospod plemena Manasijina u zemlju Galadsku, i rekoše u ruke. **45** Ništa ne izosta od svega dobra što bješe obrekao Gospod domu Izrailjevu; sve se zbi.

22 Tada sazva Isus sinove Ruvimove i sinove Gadove i polovinu plemena Manasijina, **2** i

reèe im: vi držaste sve što vam je zapovjedio Mojsije sluga Gospodnj, i slušaste glas moj u svemu što sam vam zapovjedao. **3** Ne ostaviste braæe svoje dugo vremena, do ovoga dana, i dobro èuvaste zapovijest Gospoda Boga svojega. **4** A sada Gospod je Bog vaš smirio braæu vašu, kako im je rekao; sada dakle vratite se i idite u šatore svoje u zemlju našljedstva svojega, koju vam je dao Mojsije sluga Gospodnj s onu stranu Jordana. **5** Samo pazite dobro da vršite zapovijest i zakon, što vam je zapovjedio Mojsije sluga Gospodnj, da ljubite Gospoda Boga svojega i da hodite svijem putovima njegovijem, i èuvate zapovijesti njegove i držite ih se, i da mu služite svijem srcem svojim i svom dušom svojom. **6** I blagoslovi ih Isus, i otpusti ih da idu u svoje šatore. **7** A polovini plemena Manasijina bješe dao Mojsije našljedstvo u Vasanu, a drugoj polovini dade Isus s braæom njihovom s ovu stranu Jordana k zapadu. I otpuštajuæi ih Isus u šatore njihove blagoslovi ih, **8** i reèe im govoreæi: s velikim blagom vraæate se u šatore svoje, sa stokom vrlo mnogom; sa srebrom i zlatom i mjeđu i gvožđem i odijelom vrlo mnogim; podijelite plijen od neprijatelja svojih s braæom svojom. **9** I vrativši se sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijina otidoše od sinova Izrailjevih iz Siloma, koji je u zemlji Hananskoj, iduæi u zemlju Galadsku, u zemlju našljedstva svojega, koju naslijediše, kako bješe Gospod zapovjedio preko Mojsija. **10** A kad doðoše na među Jordansk u zemlji Hananskoj, naèiniše sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijina oltar onde na Jordanu, oltar velik i naoèit. **11** I èuše sinovi Izrailjevi gdje se govori: gle, sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijina naèiniše oltar prema zemlji Hananskoj na međi Jordansk, pokraj sinova Izrailjevih. **12** A kad èuše sinovi Izrailjevi, skupi se sav zbor sinova Izrailjevih u Silom da idu da se biju s njima. **13** I poslaše sinovi Izrailjevi k sinovima Ruvimovijem i sinovima Gadovijem i polovini plemena Manasijina u zemlju Galadsku Finesa sina Eleazara sveštenika, **14** I s njim deset knezova, po

im govoreæi: **16** Ovako veli sav zbor Gospodnji: kakav je to grijeh kojim se ogriješiste Bogu Izrailjevu odvrativši se danas od Gospoda naèinivši oltar da se odmetnete danas od Gospoda? **17** Malo li nam je grijeha Fegorova, od kojega se još nijesmo oèistili do danas i s kojega doðe pogibao na zbor Gospodnji, **18** Te se danas odvraæate od Gospoda, i odmeæete se danas od Gospoda, da se sjutra razgnjevi na sav zbor Izrailjev? **19** Ako je zemlja našljedstva vašega neèista, prijeðite u zemlju našljedstva Gospodnjega, u kojoj stoji šator Gospodnji, i uzmite našljedstvo među nama; samo se ne odmeæite od Gospoda i ne odmeæite se od nas gradeæi sebi oltar mimo oltar Gospoda Boga našega. **20** Nije li se Ahan sin Zarin ogriješio o stvari proklete, te doðe gnjev na sav zbor Izrailjev? i on ne pogibe sam za grijeh svoj. **21** A sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijina odgovoriše i rekoše poglavarima tisuæa Izrailjevih: **22** Gospod Bog nad bogovima, Gospod Bog nad bogovima, on zna, i Izrailj neka zna. Ako smo radi odmetati se i griješiti Gospodu, neka nas ne saèuva danas. **23** Ako smo naèinili oltar da se odvratimo od Gospoda ili da prinosimo na njemu žrtve paljenice ili dare ili da prinosimo na njemu žrtve zahvalne, Gospod neka traži. **24** Nego to uèinismo bojeæi se ovoga: rekosmo: sjutra æe reæi sinovi vaši sinovima našim govoreæi: šta vi imate s Gospodom Bogom Izrailjevim? **25** Među je postavio Gospod između nas i vas, sinovi Ruvimovi i Gadovi, Jordan; vi nemate dijela u Gospoda. Te æe sinovi vaši odbiti sinove naše da se ne boje Gospoda. **26** Zato rekosmo: uèinimo tako, i naèinimo oltar, ne za žrtvu paljenicu ni za drugu žrtvu, **27** Nego da bude svjedok među nama i vama, i među natražjem našim nakon nas, da bismo služili Gospodu pred njim žrtvama svojim paljenicama i prinosima svojim, i žrtvama svojim zahvalnim, i da ne bi rekli kad god sinovi vaši sinovima našim: vi nemate dijela u Gospoda. **28** Jer rekosmo: ako kad reku tako nama ili natražju našemu, tada æemo im kazati: vidite sliku od oltara Gospodnjega koju naèiniše oci naši ne za žrtvu paljenicu ni za drugu žrtvu, nego da je svjedoæanstvo među nama i vama. **29** Ne daj Bože da se odmeæemo Gospodu i da se danas odvraæamo od Gospoda naèinivši oltar za žrtvu paljenicu, za dar ili za prinos, mimo oltar Gospoda Boga našega, koji je pred šatorom

njegovijem. **30** A kad èu Fines sveštenik i knezovi vašim, dokle ne izginete na ovoj dobroj zemlji koju od zbora, poglavari od tisuæa Izrailjevih koji bijahu s vam je dao Gospod Bog vaš. **31** I evo, ja idem sada njim, rijeèi koje im rekoše sinovi Ruvimovi i sinovi kuda ide sve na zemlji; poznajte dakle svijem srcem Gadovi i sinovi Manasijini, bi im po volji. **32** I reèe svojim i svom dušom svojom da nije izostalo ništa Fines sin Eleazara sveštenika sinovima Ruvimovijem od svega dobra što vam je obrekao Gospod Bog i sinovima Gadovijem i sinovima Manasijinim: danas vaš, sve vam se navršilo, nije izostalo ništa. **33** A poznamo da je meðu nama Gospod kad se ne kako vam se navršilo svako dobro što vam je obrekao ogriješiste Gospodu tijem grijehom, i saèuvaste Gospod Bog vaš, tako æe Gospod pustiti na vas sinove Izrailjeve od ruku Gospodnjih. **34** I Fines sva zla, dokle vas ne istrijebi s ove dobre zemlje, sin Eleazara sveštenika i oni knezovi vratiše se od koju vam je dao Gospod Bog vaš, **35** Ako prestupite sinova Ruvimovijeh i od sinova Gadovijeh iz zemlje zavjet Gospoda Boga svojega koji vam je zapovjedio, Galadske u zemlju Hanansku k sinovima Izrailjevijem, i otidete da služite drugim bogovima, i stanete im i javiše im stvar. **36** I bi po volji sinovima Izrailjevijem; se klanjati; i rasplaiæe se gnjev Gospodnj na vas, i hvališe Boga sinovi Izrailjevi, i ne govorиše više da nestaaë vas brzo s te dobre zemlje, koju vam je dao. idu da se biju s njima da potru zemlju, u kojoj žive sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi. **37** I prozaše sinovi **24** Potom sabra Isus sva pleme Izrailjeva u Ruvimovi i sinovi Gadovi onaj oltar Ed govoreæi: Sihem, i sazva starješine Izrailjeve i poglavare njegove i sudiye njegove i upravitelje njegove, i svjedok je meðu nama da je Gospod Bog.

23 A poslije mnogo vremena, pošto Gospod umiri

— Izrailja od svih neprijatelja njegovih unaokolo, i Isus bi star i vremenit, **2** Dozva Isus sve sinove Izrailjeve, starješine njihove i poglavare njihove i sudije i upravitelje njihove, i reče im: ja sam star i vremenit; **3** A vi ste vidjeli sve što je učinio Gospod Bog vaš svijem ovijem narodima vas radi, jer je Gospod Bog vaš sam vojevao za vas. **4** Vidite, razdijelio sam vam ždrijebom ove narode, koji ostaše, u našljedstvo po plemenima vašim od Jordana, sve narode koje istrijebih do velikoga mora na zapad. **5** I Gospod Bog vaš razagnaae ih ispred vas i istrijebiae ih ispred vas, i naslijediæete zemlju njihovu, kao što vam je rekao Gospod Bog vaš. **6** Zato ukrijepite se dobro da držite i tvorite sve što je napisano u knjizi zakona Mojsijeva, da ne otstupate od njega ni nadesno ni nalijevo, **7** Da se ne pomješate s tijem narodima što su ostali među vama, i da ne pominjete imena bogova njihovih, i da se ne kunete njima niti da im služite niti im se klanjate. **8** Nego se držite Gospoda Boga svojega, kao što ste ēinili do danas. **9** Zato je Gospod odagnao ispred vas narode velike i jake, i нико se nije održao pred vama do danas. **10** Jedan ēovjek između vas goniæe tisuæu, jer Gospod Bog vaš vojuje za vas, kao što vam je rekao. **11** Pazite dakle dobro da ljubite Gospoda Boga svojega. **12** Jer ako se odvratite i pristanete za ostatkom tijeh naroda što su još ostali među vama, i s njima se oprijateljite i pomješate se s njima i oni s vama, **13** Znajte zaista da Gospod Bog vaš neæe više izgoniti tijeh naroda ispred vas, nego æe vam oni postati zamka i mreža, i biè bokovima vašim, i trnje oèima

24 Potom sabra Isus sva plemena Izrailjeva u Sihem, i sazva starješine Izraeljeve i poglavare njegove i sudije njegove i upravitelje njegove, i stadoše pred Bogom. **2** I reče Isus svemu narodu: ovako veli Gospod Bog Izraeljev: s onu stranu rijeke živješe negda oci vaši, Tara otac Avramov i otac Nahorov, i služiše drugim bogovima. **3** Ali uzeh oca vašega Avrama ispreko rijeke i provedoh ga kroz svu zemlju Hananskiju i umnožih sjeme njegovo davši mu Isaka. **4** A Isaku dадох Jakova i Isava, i dадох Isavu goru Sir da je njegova; a Jakov i sinovi njegovi sidoše u Misir. **5** I poslah Mojsija i Arona, i muеih Misir, kako uеinih usred njega, potom vas izvedoh. **6** A kad izvedoh iz Misira oce vaše, dođoše na more, a Misirci gnaše oce vaše s kolima i s konjicima do Crvenoga Mora. **7** Tada zavapiše ka Gospodu, i postavih tamu između vas i Misiraca, i navedoh na njih more koje ih zatrpa, i oěi vaše vidješe šta uеinih od Misiraca; potom ostaste u pustinji dugo vremena. **8** Iza toga dovedoh vas u zemlju Amoreja koji življahu s onu stranu Jordana; i oni se pobiše s vama, ali ih dадох vama u ruke, te naslijediste zemlju njihovu, i istrijebih ih ispred vas. **9** A Valak sin Seforov car Moavski podiže se da se bije s Izraeljem, i posla te dozva Valama sina Veorova da vas prokune. **10** Ali ne htjeh poslušati Valama, te vas on još blagoslovio, i izbavih vas iz ruke njegove. **11** Potom prijeđoste preko Jordana, i dođoste pod Jerihon, i biše se s vama Jerihonjani, Amoreji i Ferezeji i Hananeji i Heteji i Gergeseji i Jevejji i Jevuseji; i dадох ih vama u ruke. **12** I poslah pred vama stršljene, koji ih izagnaše ispred vas, dva cara Amorejska; ne maëem tvojim ni lukom tvojim. **13** I dадох vam zemlju, koje ne radiste, i gradove, kojih ne gradiste, i u njima živite; iz vinograda i iz maslinika, kojih nijeste sadili, jedete. **14** Zato sada bojte se Gospoda i služite mu vjerno i

istinito; i povrzite bogove, kojima su služili oci vaši s onu stranu rijeke i u Misiru, pa služite Gospodu. 15 Ako li vam nije drago služiti Gospodu, izberite sebi danas kome æete služiti: ili bogove kojima su služili oci vaši s onu stranu rijeke, ili bogove Amoreja u kojih zemlji živite; a ja i dom moj služlaæemo Gospodu. 16 A narod odgovori i reèe: ne daj Bože da ostavimo Gospoda da služimo drugim bogovima. 17 Jer Gospod Bog naš, on je izveo nas i oce naše iz zemlje Misirske, iz doma ropskoga, i on je uèinio pred našim oèima one znake velike, i èuva nas cijelijem putem kojim idosmo, i po svjem narodima kroz koje proðosmo. 18 I Gospod je istjerao ispred nas sve narode i Amoreje, koji življahu u ovoj zemlji; i mi æemo služiti Gospodu, jer je Bog naš. 19 A Isus reèe narodu: ne možete služiti Gospodu, jer je svet Bog, Bog revnitelj, neæe podnositи vaše nevjere i vaših grijeha. 20 Kad ostavite Gospoda i stanete služiti tuðim bogovima, okrenuæe se i zlo æee vam uèiniti, i istrijebiaæe vas, pošto vam je dobro èinio. 21 A narod reèe Isusu: ne, nego æemo Gospodu služiti. 22 A Isus reèe narodu: sami ste sebi svjedoci da ste izabrali sebi Gospoda da mu služite. I oni rekoše: svjedoci smo. 23 Povrzite dakle bogove tuðe što su među vama, i privijte srce svoje ka Gospodu Bogu Izrailjevu. 24 A narod reèe Isusu: Gospodu Bogu svojemu služlaæemo i glas njegov slušaæemo. 25 Tako uèini Isus zavjet s narodom onaj dan i postavi im uredbe i zakone u Sihemu. 26 I zapisa Isus ove rijeèi u knjigu zakona Božijega; i uvezši kamen velik podiže ga ondje pod hrastom koji bijaše kod svetinje Gospodnje. 27 I reèe Isus svemu narodu: evo, kamen ovaj neka vam bude svjedoèanstvo; jer je èuo sve rijeèi Gospodnje, koje nam je govorio; i neka vam bude svjedoèanstvo da ne biste slagali Bogu svojemu. 28 Potom raspusti Isus narod, svakoga na njegovo našljedstvo. 29 A poslije ovih stvari umrije Isus sin Navin sluga Gospodnji, kad mu bijaše sto i deset godina. 30 I pogreboše ga u meðama našljedstva njegova u Tamnat-Sarahu, koji je u gori Jefremovoj sa sjevera gori Gasu. 31 I služi Izrailj Gospodu svega vijeka Isusova i svega vijeka starješina, koje dugo živeše iza Isusa i koje znahu sva djela Gospodnja, koja uèini Izrailju. 32 I kosti Josifove, koje donesoše sinovi Izrailjevi iz Misira, pogreboše u Sihemu, u dijelu polja koje je kupio Jakov od sinova Emora oca Sihemova za sto novaca; i biše u sinova Josifovih u našljedstvu njihovu. 33 I Eleazar sin Aronov umrije, i pogreboše ga na brdu Finesa sina njegova, koje mu bješe dano u gori Jefremovoj.

Sudije

1 A po smrti Isusovoju upitaše sinovi Izrailevi Gospoda govoreæi: ko æe između nas iæi prvi na Hananeje da se bije s njima? **2** I Gospod reèe: Juda neka ide; eto dade sam mu zemlju u ruke. **3** A Juda reèe Simeunu bratu svojemu: hajde sa mnom na moj dio da se bijemo s Hananejima; pak æeu i ja iæi s tobom na tvoj dio. I poðe Simeun s njim. **4** I izide Juda; i dade im Gospod Hananeje i Ferezeju u ruke, i pobiše ih u Vezeku deset tisuæa ljudi. **5** Jer naðoše Adoni-Vezeka u Vezeku, i udariše na nj, i pobiše Hananeje i Ferezeje. **6** I pobježe Adoni-Vezek, a oni ga potjeraše i uhvativši ga otsjekoše mu palce u ruku i u nogu. **7** Tada reèe Adoni-Vezek: sedamdeset careva otsjeèenijeh palaca u ruku i u nogu kupiše što bješe pod mojim stolom; kako sam èinio, tako mi plati Bog. I odvedoše ga u Jerusalim, i ondje umrije. **8** Jer sinovi Judini udariše na Jerusalim i uzeše ga, i isjekoše graðane oštrijem maëem, a grad sažegoše ognjem. **9** Potom izidoše sinovi Judini da vojuju na Hananeje, koji življahu u gori i na jugu i u ravni. **10** I Juda izide na Hananeje koji življahu u Hevronu, a Hevronu bijaše preðe ime Kirijat-Arva; i pobiše Sesaja i Ahimana i Talmaja. **11** A odatle otidoše na Davirane, a Daviru prije bješe ime Kirijat-Sefer. **12** I reèe Halev: ko savlada Kirijat-Sefer i uzme ga, daæeu mu Ahsu kær svoju za ženu. **13** I uze ga Gotonilo, sin Kenezov, mlaði brat Halevov; i dade mu Ahsu kær svoju za ženu. **14** I kad polažaše, nagovaraše ga da ište u oca njezina polje; pa skoëi s magarca. A Halev joj reèe: što ti je? **15** A ona mu reèe: daj mi dar; kad si mi dao suhe zemlje, daj mi i izvora vodenijeh. I dade joj Halev izvore gornje i izvore donje. **16** A i sinovi Keneja tasta Mojsijeva izidoše iz grada palmova sa sinovima Judinijem u pustinju Judinu, koja je na jugu od Arada. I došavši življahu s narodom. **17** Potom izide Juda sa Simeunom bratom svojim, i pobiše Hananeje koji življahu u Sefatu, i raskopaše ga, i prozva se grad Orma. **18** I Gazu uze Juda s međama njezinijem, i Askalon s međama njegovijem, i Akaron s međama njegovijem. **19** Jer Gospod bješe s Judom, te osvoji goru; ali ne izagna onijeh koji življahu u dolini, jer imahu gvozdena kola. **20** I dadoše Halevu Hevron, kao što bješe zapovjedio Mojsije, a on izagna odande tri sina Enakova. **21** A sinovi Venijaminovi ne izagnaše Jevuseja koji življahu u Jerusalimu; nego Jevuseji ostaše u Jerusalimu sa sinovima Venijaminovijem do ovoga dana. **22** Izidoše i sinovi Josifovi na Vetilj, i Gospod bijaše s njima. **23** I

uhodiše Vetilj sinovi Josifovi, a ime gradu bješe prije Luz. **24** I uhode vidješe èovjeka koji iðaše iz grada i rekoše mu: hajde pokaži nam kuda æemo uæi u grad, pa æemo ti uèiniti milost. **25** A on im pokaza kuda æe uæi u grad; i isjekoše u gradu sve oštrijem maëem, a onoga èovjeka pustiše sa svom porodicom njegovom. **26** I otide onaj èovjek u zemlju Hetejsku, i ondje sazida grad, i prozva ga Luz; to mu je ime do danas. **27** A Manasija ne izagna stanovnika iz Vetsana i sela njegovih, ni iz Tanaha i sela njegovih, ni stanovnika iz Dora i sela njegovih, ni stanovnika iz Ivleama i sela njegovih, ni stanovnika iz Megida i sela njegovih; i Hananeji stadoše živjeti u toj zemlji. **28** A kad ojaëa Izrailj, udari na Hananeje danak, ali ih ne izagna. **29** Ni Jefrem ne izagna Hananeja koji življahu u Gezeru; nego ostaše Hananeji s njim u Gezeru. **30** Zavulon ne izagna stanovnika iz Kitrona, ni stanovnika iz Nalola; nego ostaše Hananeji s njim, i plaæehu danak. **31** Asir ne izagna stanovnika iz Akona, ni stanovnika iz Sidona ni iz Alava, ni iz Ahaziva, ni iz Helve, ni iz Afika, ni iz Reova; **32** Nego Asir življaše među Hananejima, stanovnicima one zemlje, jer ih ne izagna. **33** Neftalim ne izagna stanovnika iz Vet-Semesa, ni stanovnika iz Vet-Anata; nego življaše među Hananejima stanovnicima one zemlje; i stanovnici u Vet-Semesu i u Vet-Anatu plaæehu im danak. **34** A Amoreji pritješnjavahu sinove Danove u gori, i ne dadijahu im slaziti u dolinu. **35** I Amoreji stadoše živjeti u gori Eresu, u Ajalonu i u Salvimu; a kad osili ruka doma Josifova, plaæaše danak. **36** A međa Amorejima bješe od gore Akravimske, od stijene pa na više.

2 I doðe anđeo Gospodnji od Galgala u Vokim i reèe: izveo sam vas iz Misira i doveo vas u zemlju za koju sam se zakleo ocima vašim; i rekoh: neæeu pokvariti zavjeta svojega s vama dovijeka. **2** A vi ne hvatajte vjere sa stanovnicima te zemlje, oltare njihove raskopajte. Ali ne poslušaste glasa mojega. **3** Šta ste to uèinili? **3** Zato i ja rekoh: neæeu ih odagnati ispred vas, nego æee vam biti kao trnje, i bogovi ispred vas, nego vam zamka. **4** A kad izgovori anđeo Gospodnji ove rijeèi svijem sinovima Izrailevijem, narod podiže glas svoj i plaka. **5** Zato prozvaše ono mjesto Vokim; i ondje prinesoše žrtve Gospodu. **6** A Isus raspusti narod, i razidoše se sinovi Izrailevi svaki na svoje našlijedstvo, da naslijede zemlju. **7** I služi narod Gospodu svega vijeka Isusova i svega vijeka starješina koje živeše dugo iza Isusa i koje bijahu sinovima Venijaminovijem do ovoga dana. **8** Izidoše vidjele sva velika djela Gospodnja što uèini Izrailju. **9** Ali umrije Isus sin Navin sluga Gospodnji, kad mu

bješe sto i deset godina. 9 I pogreboše ga u međama Amoreja i Ferezeja i Jeveja i Jevuseja. 6 I ženjahu se našljedstva njegova u Tamnat-Aresu u gori Jefremovoj kæerima njihovijem i udavahu kæeri svoje za sinove sa sjevera gori Gasu. 10 I sav onaj naraštaj pribra se njihove, i služahu bogovima njihovijem. 7 I èinjahu k ocima svojim, i nasta drugi naraštaj iza njih, koji ne sinovi Izrailjevi što je zlo pred Gospodom, i zaboraviše poznavanje Gospoda ni djela koja je uèinio Izrailjevi. 11 Gospoda Boga svojega i služahu Valima i lugovima. 8 I sinovi Izrailjevi èiniše što je zlo pred Gospodom, i Zato se razgnjevi Gospod na Izraelja, i dade ih u ruke služiše Valima. 12 I ostaviše Gospoda Boga otaca Husan-Risatajimu caru Mesopotamskom; i služiše svojih, koji ih je izveo iz zemlje Misirske, i poðoše sinovi Izrailjevi Husan-Risatajimu osam godina. 9 za drugim bogovima između bogova onih naroda Potom vapiše sinovi Izrailjevi ka Gospodu, i podiže koji bijahu oko njih, i klanjaše im se, i razgnjeviše Gospod izbavitelja sinovima Izrailjevijem da ih izbavi, Gospoda. 13 I ostaviše Gospoda, i služiše Valu i Gotonila sina Kenezova, mlaðega brata Halevova, 10 Astarotama. 14 I razgnjevi se Gospod na Izraelja, i bijaše na njemu duh Gospodnj, i suðaše Izraelju; i dade ih u ruke ljudima koji ih plijenjahu, i prodade ih u izide na vojsku, i predade mu Gospod u ruke Husan-ruke neprijateljima njihovijem unaokolo, i ne moguše Risatajima cara Mesopotamskoga; i ruka njegova se više držati pred neprijateljima svojim. 15 Kuda god nadjaèa Husan-Risatajima. 11 I zemlja bi mirna polažahu, ruka Gospodnja bješe protiv njih na zlo, èetrdeset godina. Potom umrije Gotonilo sin Kenezov. kao što bješe rekao Gospod i kao što im se bješe 12 A sinovi Izrailjevi stadoše opet èiniti što je zlo zakleo Gospod; i bijahu u velikoj nevolji. 16 Tada im pred Gospodom; a Gospod ukrijevi Eglona cara Gospod podizaše sudije, koji ih izbavljahu iz ruku Moavskoga na Izraelja, jer èinjahu što je zlo pred onih što ih plijenjahu. 17 Ali ni sudija svojih ne Gospodom. 13 Jer skupi k sebi sinove Amonove i slušaše, nego èiniše preljubu za drugim bogovima, i Amalike, i izasavši pobi Izraelja, i osvojiše grad palmov. klanjaše im se; brzo zaðoše s puta kojim idoše oci 14 I sinovi Izrailjevi služiše Eglonu caru Moavskom njihovi slušajuæi zapovijesti Gospodnje; oni ne èiniše osamnaest godina. 15 Potom vapiše sinovi Izrailjevi tako. 18 I kad im Gospod podizaše sudije, bijaše ka Gospodu; i Gospod im podiže izbavitelja Aoda sina Gospod sa svakim sudijom, i izbavljaše ih iz ruku Gire sina Venijaminova, èovjeka koji bijaše ljevak. I neprijatelja njihovih svega vijeka sudijina; jer se poslaše sinovi Izrailjevi po njemu dar Eglonu caru sažali Gospodu radi njihova uzdisanja na one koji im Moavskom. 16 A Aod naèini sebi maè s obje strane krivo èinjahu i koji ih cvijeljahu. 19 A kad sudija umrije, oistar, od lakta u dužinu; i pripasa ga pod haljine oni se vraæahu opet i bivahu gori od otaca svojih svoje uz desnu bedricu. 17 I odnese dar Eglonu caru iduæi za bogovima drugim i služeæi im i klanjuæi Moavskom; a Eglon bješe èovjek vrlo debeo. 18 I kad im se; ne ostavlju se djela svojih niti putova svojih predade dar, otpusti ljudi koji su nosili dar. 19 Pa sam opakih. 20 Zato se raspali gnjev Gospodnji na Izraelja, vrativ se od likova kamenijeh, koji bijahu kod Galgala, i reèe: kad je taj narod prestupio moj zavjet koji reèe: imam, care, neku tajnu da ti kažem. A on reèe: sam zapovjedio ocima njihovijem, i ne poslušaše muè! I otidoše od njega svi koji stajahu pred njim. 20 glasa mojega, 21 Ni ja neæau više nijednoga goniti A Aod pristupi k njemu; a on sjeðaše sam u ljetnoj ispred njih između naroda koje ostavi Isus kad umrije, sobi; pa reèe Aod: rijeè Božiju imam da ti kažem. 22 Da njima kušam Izraelja hoæe li se držati puta Tada on usta s prijestola. 21 A Aod poteže lijevom Gospodnjega hodeæi po njemu, kao što su se držali rukom svojom i uze maè od desne bedrice, i satjera oci njihovi, ili neæe. 23 I Gospod ostavi te narode i ne mu ga u trbu, 22 I držak uðe za maæem, i salo se izagna ih odmah ne predavši ih u ruke Isusu.

3 A ovo su narodi koje ostavi Gospod da njima kuša Izraelja, sve one koji ne znahu za ratove Hananske, 2 Da bi barem natraæje sinova Izrailjevih znalo i razumjelo što je rat, barem oni koji od prije nijesu znali: 3 Pet kneževina Filistejskih, i svi Hananeji i Sidonci i Jeveji, koji življahu na gori Livanu od gore Val-Ermona do Emata. 4 Ti narodi ostaše da se Izrailj njima kuša, da se vidi hoæe li slušati zapovijesti Gospodnje, koje je zapovjedio ocima njihovijem preko Mojsija. 5 I življahu sinovi Izrailjevi usred Hananeja i Heteja i

A Aod pristupi k njemu; a on sjeðaše sam u ljetnoj ispred njih između naroda koje ostavi Isus kad umrije, sobi; pa reèe Aod: rijeè Božiju imam da ti kažem. 22 Da njima kušam Izraelja hoæe li se držati puta Tada on usta s prijestola. 21 A Aod poteže lijevom Gospodnjega hodeæi po njemu, kao što su se držali rukom svojom i uze maè od desne bedrice, i satjera oci njihovi, ili neæe. 23 I Gospod ostavi te narode i ne mu ga u trbu, 22 I držak uðe za maæem, i salo se sklopi za maæem, te ne može izvuæi maæa iz trbuha; i izide neæist. 23 Potom izide Aod iz sobe, i zatvori vrata za sobom i zakljuèa. 24 A kad on otide, doðoše sluge, i pogledaše, a to vrata od sobe zakljuèana, pa rekoše: valjada ide napolje u klijeti do ljetne sobe. 25 I veæ im se dosadi èekati a vrata se od sobe ne otvoraju, te uzeše klijeu i otvoriše, a gle, gospodar im leži na zemlji mrtav. 26 A Aod dokle se oni zabaviše pobježe i proðe likove kamene, i uteèe u Seiro. 27 I kad doðe, zatrubi u trbu u gori Jefremovoj; i sidoše s njim sinovi Izrailjevi s gore, a on naprijed. 28 Pa im reèe: hajdete za mnom, jer Gospod predade

vam u ruke neprijatelje vaše Moavce. I sidoše za pješice do šatora Jailje žene Evera Kenejina; jer njim, i uzeš Moavcima brodove Jordanske, i ne bijaše mir među Javinom carem Asorskim i domom dadijahu nikome priježi. 29 I tada pobiše Moavce, Evera Kenejina. 18 I izide Jailja na susret Sisari, i oko deset tisuæa ljudi, sve bogate i hrabre, i nijedan reèe mu: skloni se, gospodaru, skloni se kod mene; ne uteèe. 30 Tako u taj dan potpadoše Moavci pod ruku Izrailjevu; i zemlja bi mirna osamdeset godina. 31 A poslije njega nasto Samegar sin Anatov, i pobi šest stotina Filisteja ostanom volujskim, i izbavi i on Izraelja.

4 A po smrti Aodovoju opet sinovi Izrailjevi èiniše

Što je zlo pred Gospodom. 2 I Gospod ih dade u ruke Javiju caru Hananskom, koji vladaše u Asoru, a vojsci njegova bješe vojvoda Sisara, koji življaše u Arosetu neznabožaèkom. 3 I sinovi Izrailjevi vapiše ka Gospodu; jer on imaše devet stotina gvozdenjeh kola, i veoma pritješnjavaše sinove Izrailjeve dvadeset godina. 4 U to vrijeme Devora proroèica, žena Lafidotova, suðaše Izrailju. 5 I Devora stanovaše pod palmom između Rame i Vetylja u gori Jefremovoj, i dolazahu k njoj sinovi Izrailjevi na sud.

6 A ona poslavši dozva Varaka sina Avinejemova iz Kedesu Neftalimova, i reèe mu: nije li zapovjedio Gospod Bog Izrailjev: idi, skupi narod na goru Tavor, i uzmi sa sobom deset tisuæa ljudi između sinova Neftalimovih i sinova Zavulonovih? 7 Jer æu dovesti k tebi na potok Kison Sisaru vojvodu Javinova i kola njegova i ljudstvo njegovo, i predaæu ga tebi u ruke. 8 A Varak joj reèe: ako æeš ti iæi sa mnom, iæi æu; ako li neæeš iæi sa mnom, neæu iæi. 9 A ona reèe: ja æu iæi s tobom, ali neæeš imati slave na putu kojim æeš iæi; jer æe ženi u ruku dati Gospod Sisaru. I ustavši Devora otide s Varakom u Kedes. 10 I Varak sazvavši sinove Zavulonove i Neftalimove u Kedes, povede za sobom deset tisuæa ljudi; i Devora iðaše s njim. 11 A Ever Kenejin bješe se odvojio od Keneja, od sinova Ovava tasta Mojsijeva, i bješe razapeo svoj šator kod hrastova Zanajimskih, a to je kod Kedesu. 12 I javiše Sisari da je izašao Varak sin Avinejemov na goru Tavor. 13 I Sisara skupi sva kola svoja, devet stotina kola gvozdenjeh, i sav narod koji bijaše s njim od Aroseta neznabožaèkoga do potoka Kisona. 14 Tada reèe Devora Varaku: ustani, jer je ovo dan, u koji ti dade Gospod Sisaru u ruke. Ne ide li Gospod pred tobom? I Varak siðe s gore Tavora, i deset tisuæa ljudi za njim. 15 I Gospod smete Sisaru i sva kola njegova i svu vojsku oštrim maèem pred Varakom; i Sisara siðe s kola svojih i pobije pješice. 16 A Varak potjera kola i vojsku do Aroseta neznabožaèkoga; i pade sva vojska Sisarina od oštrogma maèa, ne osta nijedan. 17 A Sisara uteèe

ne boj se. I on se skloni kod nje u šator, i ona ga pokri pokrivaèem. 18 A on joj reèe: daj mi malo vode

da se napijem, jer sam žedan. A ona otvorí mijeh mljeka i napoji ga, pa ga pokri. 19 A on joj reèe: stoj

na vratima od šatora, i ako ko doðe i zapita te i reèe: ima li tu ko? reci: nema. 21 Tada Jailja žena Everova

uze kolac od šatora, i uze malj u ruku, i pristupi k njemu polako, i satjera mu kolac kroz slijeve oèi, te

proðe u zemlju, kad spavaše tvrd umoran, i umrije. 22 I gle, Varak tjeraje Sisaru, i Jailja mu izide na

susret, i reèe mu: hodi da ti pokažem èovjeka kojega tražiš. I uðe k njoj, i gle, Sisara ležaše mrtav, i kolac mu u slijepijem oèima. 23 Tako pokori Bog u onaj dan

Javina cara Hananskoga pred sinovima Izrailjevijem. 24 I ruka sinova Izrailjevih bivaše sve teža Javiju caru Hananskom, dokle ne istrijebiše Javina cara Hananskoga.

5 I u taj dan pjeva Devora i Varak sin Avinejemov

govoreæi: 2 Blagosiljajte Gospoda što uèini osvetu u Izrailju i što narod dragovoljno prista. 3 Èujte carevi, slušajte knezovi; ja, ja æu Gospodu pjevati, popijevaæu Gospodu Bogu Izrailjevu. 4 Gospode! kad si slazio sa Sira, kad si išao iz polja Edomskoga, zemlja se tresijaše, i nebesa kapahu, oblaci kapahu vodom. 5 Brda se rastapaju pred Gospodom; taj Sinaj pred Gospodom Bogom Izrailjevijem. 6 Za vremena Samegara sina Anatova, za vremena

Jailjina nesto putova, i koji iðahu stazama, iðahu kriwijem putovima. 7 Nesta sela u Izrailju, nesto ih, dokle ne nastah ja, Devora, dokle ne nastah majka Izrailju. 8 On izabra nove bogove, tada rat bijaše na vratima; viðaše li se štit ili kopanje među èetrdeset tisuæa u Izrailju? 9 Srce se moje privilo k

upraviteljima Izrailjevijem, koji dragovoljno pristaše između naroda. Blagosiljajte Gospoda. 10 Koji jašete

na bijelijem magaricama, koji sjedite u sudu i koji hodite po putovima, pripovijedajte. 11 Prestala je

praska streljaèka na mjestima gdje se voda crpe; onđe neka pripovijedaju pravdu Gospodnju, pravdu k selima njegovijem u Izrailju; tada æe narod Gospodnjii slaziti na vrata. 12 Ustani, ustani, Devoro; ustani,

ustani, zapjevaj pjesmu; ustani, Varaèe, vodi u ropstvo roblje svoje, sine Avinejemov. 13 Sada æe potlaæeni obladati silnjima iz naroda; Gospod mi dade da vladam silnjima. 14 Iz Jefrema izide korijen njihov na Amalike;

za tobom bješe Venijamin s narodom tvojim; od

Mahira izidoše koji postavljaju zakone, a od Zavulona i dolazeći u zemlju pustošahu je. 6 Tada osiromaši pisari. 15 I knezovi Isaharovi biše s Devorom, Isahar Izrailj veoma od Madijana, i povikaše ka Gospodu kao i Varak bi poslan u dolinu s ljudima koje vođaše. sinovi Izrailjevi. 7 A kad povikaše sinovi Izrailjevi U dijelu Ruvimovu bijahu ljudi visokih misli. 16 Što si ka Gospodu od Madijana, 8 Gospod posla proroka sjedio među torovima slušajući kako bleje stada? U k sinovima Izrailjevijem, a on im reče: ovako veli dijelu Ruvimovu bijahu ljudi visokih misli. 17 Galad Gospod Bog Izrailjev: ja sam vas izveo iz Misira, i osta s onu stranu Jordana; a Dan što se zabavi izveo sam vas iz doma ropskoga, 9 I izbavio sam kod lađa? Asir zašto sjede na brijezu morskom i u vas iz ruke Misirske i iz ruke svijeh onijeh koji vas krševima svojim osta? 18 Zavulon je narod koji dade mučahu; i odagnao sam ih ispred vas, i dao sam dušu svoju na smrt, tako i Neftalim, na visokom polju. vama zemlju njihovu. 10 Pak vam rekoh: ja sam 19 Dođoše carevi, biše se; biše se carevi Hananski Gospod Bog vaš, na bojte se bogova Amoreja u u Tanahu na vodi Megidskoj; ali ni mrve srebra ne kojih zemlji živite. Ali ne poslušaste glasa mojega. 11 dobiše. 20 S neba se vojeva, zvijezde s mjesta Potom dođe anđeo Gospodnji i sjede pod hrastom u svojih vojevaša na Sisaru. 21 Potok Kison odnese Ofri koji bijaše Joasa Avijezerita; a sin njegov Gedeon ih, potok Kadimin, potok Kison; pogazila si, dušo vrsjaše pšenici na gumnu, da bi pobegao s njom od moja, snažno. 22 Tada izotpadaše konjma kopita od Madijana. 12 I javi mu se anđeo Gospodnji, i reče tjeranja junaka njihovijeh. 23 Proklinjite Miroz, reče mu: Gospod je s tobom, hrabri junare! 13 A Gedeon anđeo Gospodnji, proklinjite stanovnike njegove; jer mu reče: o gospodaru moj! kad je Gospod s nama, ne dođoše u pomoć Gospodu, u pomoć Gospodu s zašto nas snađe sve ovo? i gdje su sva èudesa junacima. 24 Da je blagoslovena mimo žene Jailja njegova, koja nam pripovijedaše oci naši govoreći: žena Evera Kenejina; mimo žene u šatorima da je nije li nas Gospod izveo iz Misira? a sada nas je blagoslovena. 25 Zaiska vode, mlijeka mu dade, u ostavio Gospod i predao u ruke Madijanima. 14 A gospodskoj zdjeli doneše mu povlaku. 26 Lijevom Gospod ga pogleda i reče mu: idi u toj sili svojoj, i rukom maši se za kolac a desnom za malj kovaèki, i izbavitev Izrailja iz ruku Madijanskih. Ne poslah li udari Sisaru, razmrksa mu glavu; probode i probi mu te? 15 A on mu reče: o Gospode, èim æu izbaviti slijepo oèi. 27 Među noge njezine savi se, pade, leža; Izrailja? eto, rod je moj najsiromašniji u plemenu među noge njezine savi se, pade; gdje se savi, ondje Manasijinu, a ja sam najmanji u domu oca svojega. pade mrtav. 28 S prozora gledaše majka Sisarina, i 16 Tada mu reče Gospod: ja æu biti s tobom, te æeš kroz rešetku vikaše: što se tako dugo ne vraæaju pobiti Madijance kao jednoga. 17 A Gedeon mu reče: kola njegova? što se tako polako mièu toèkovi kola ako sam našao milost pred tobom, daj mi znak da njegovijeh? 29 Najmudrije između dvorkinja njezinijeh ti govorиш sa mnom. 18 Nemoj otiazi odavde dokle odgovarahu joj, a i sama odgovaraše себi: 30 Nijesu se ja ne vratim k tebi i donesem dar svoj i stavim li našli? ne dijele li plijen? po jednu djevojku, po dvije preda te. A on reče: èekaæu dokle se vratiš. 19 Tada djevojke na svakoga. Pljen šaren Sisari, pljen šaren, otide Gedeon, i zgotovi jare i od efe brašna hljebove vezen; šaren, vezen s obje strane, oko vrata onima prijesne, i metnu meso u kotaricu a juhu u lonac, i koji zaplijeniše. 31 Tako da izgini svi neprijatelji tvoji, donese mu pod hrast, i postavi. 20 A anđeo Božji Gospode; a koji te ljube da budu kao sunce kad izlazi reče mu: uzmi to meso i te hljebove prijesne, i metni u sili svojoj. I zemlja bi mirna èetrdeset godina.

6 A sinovi Izrailjevi èiniše što je zlo pred Gospodom, i Gospod ih dade u ruke Madijanima za sedam godina. 2 I osili ruka Madijanska nad Izrailjem, te od straha Madijanskoga naèiniše себi sinovi Izrailjevi jame koje su po gorama, i peæine i ograde. 3 I kad bi Izrailci posijali, dolažahu Madijani i Amalici i istoèni narod, dolažahu na njih. 4 I stavši u oko protiv njih, potirahu rod zemaljski dori do Gaze, i ne ostavljuhu hrane u Izraelju, ni ovce ni vola ni magarca. 5 Jer se podizahu sa stadima svojim i sa šatorima svojim, i dolažahu kao skakavci, tako mnogo, i ne bješe broja njima ni kamilama njihovijem,

na onu stijenu, a juhu prolj. I on uèini tako. 21 Tada anđeo Gospodnji pruži kraj od štapa koji mu bješe u ruci i dotaèe se mesa i hljebova prijesnjih; i podiže se oganj sa stijene i spali meso i hljebove prijesne. I anđeo Gospodnji otide ispred oèiju njegovih. 22 A Gedeon vidjeæi da bješe anđeo Gospodnji, reče: ah Gospode Bož! zato li vidjeh anđela Gospodnjega licem k licu? 23 A Gospod mu reče: budi miran, ne boj se, neæeš umrijeti. 24 I Gedeon naèini ondje oltar Gospodu, i nazva ga mir Gospodnji. Stoji i danas u Ofri Avijezeritskoj. 25 I istu noæ reče mu Gospod: uzmi junca, koji je oca tvojega, junca drugoga od sedam godina; i raskopaj oltar Valov koji ima otac tvoj, i isijeci lug koji je kod njega. 26 I naèini oltar

Gospodu Bogu svojemu navrh ove stijene, na zgodnu reèem: taj neka ide s tobom, neka ide s tobom; a za mjestu; pa onda uzmi drugoga junca, i prinesi žrtvu koga ti god reèem: taj neka ne ide s tobom, neka paljenicu na drvima onoga luga koji isijeèeš. 27 Tada uze Gedeon deset ljudi između sluga svojih, i uèini Gedeonu: koji stane laptati jezikom vodu, kao što kako mu zapovjedi Gospod; ali se bojaše doma oca lapæe pas, metni ga na stranu; tako i svakoga koji svojega i mještana, te ne uèini danju nego uèini klekne na koljena da pije. 6 I onijeh koji laptase, noæeu. 28 A kad ujutru ustaše mještani, a to raskopan rukom svojom k ustima prinesavši vodu, bješe tri oltar Valov i lug kod njega isjeèen; a junac drugi stotine ljudi; a sav ostali narod kleèe na koljena svoja prinesen na žrtvu paljenicu na oltaru naèinjenom. da piju vode. 7 Tada reèe Gospod Gedeonu: s tijeh 29 I rekoše jedan drugomu: ko to uèini? I traživši i trista ljudi koji laptase vodu izbavíevas i predaea ti raspitavši rekoše: Gedeon sin Joasov uèini to. 30 u ruke Madijke; neka dakle odlazi sav ovaj narod Pa rekoše mještani Joasu: izvedi sina svojega da svaki na svoje mjesto. 8 I narod uze brašnjenice se pogubi, što raskopa oltar Valov i što isijeèe lug i trube; i Gedeon otpusti sve ljude Izrailje da idu kod njega. 31 A Joas reèe svjema koji stajahu oko svaki u svoj šator, a onijeh trista ljudi zadrža. A oko njega: vi li hoæete da branite Vala? vi li hoæete da Madijanski bijaše niže njega u dolini. 9 I onu noæ ga izbavite? ko ga brani, poginuæe jutros. Ako je reèe mu Gospod: ustani, siði u oko, jer ti ga dадох bog, neka sam raspravi s njim što mu je raskopao u ruke. 10 Ako li se bojiš sam siæi, siði u oko sa oltar. 32 I prozva ga onoga dana Jeroval govoreæi: Furum momkom svojim, 11 I èuæeš šta govore, pa neka raspravi s njim Val što mu raskopa oltar. 33 A æe ti osiliti ruke i udariæeš na oko. I siðe on i Fura svi Madijani i Amalici i istoèeni narod bijahu se skupili momak njegov do kraja vojske koja bijaše u okolu. 12 i prešavši preko Jordana bijahu stali u oko u dolini A Madijani i Amalici i sav narod istoèeni ležahu po Jezraelu, 34 A duh Gospodnjii naoruža Gedeona, i on dolini kao skakavci, tako ih bješe mnogo; i kamilama zatrubi u trubu, i skupi oko sebe porodicu Avijezerovu. njihovjem ne bješe broja; bješe ih mnogo kao pjeska 35 I posla glasnike po svemu plemenu Manasijinu, po brijeu morskom. 13 I kad doðe Gedeon, a to i skupiše se oko njega; posla glasnike i u pleme jedan pripovijedaše drugu svojemu san, i govoraše: Asirovo i Zavulonovo i Neftalimovo, te i oni izidoše gle, usnih, a to peèen hiljeb jeèemen kotrljaše se k pred njih. 36 Tada reèe Gedeon Bogu: ako æeeš ti okolu Madijanskom i doðe do šatora i stade udarati izbaviti mojom rukom Izrailja, kao što si rekao, 37 o njih, te padahu, i ispremeta ih, i popadaše šatori. Evo, ja æeu metnuti runo na gumnu: ako rosa bude 14 A drug mu odgovori i reèe: to nije drugo nego samo na runu a po svoj zemlji suho, onda æeu znati da maè Gedeona sina Joasova èovjeka Izrailca; predao æeeš mojom rukom izbaviti Izrailja, kao što si rekao. mu je u ruke Bog Madijke i sav ovaj oko. 15 I kad 38 I bi tako; jer kad usta sjutradan, iscijedi runo, i Gedeon èu kako onaj pripovjedi san i kako ga ovaj isteèe rose iz runa puna zdjela. 39 Opet reèe Gedeon istumaèi, pokloni se i vrati se u oko Izrailejski i reèe: Bogu: nemoj se gnjevititi na me, da progovorim još ustajte, jer vam dade Gospod u ruke oko Madijanski. jednom; da obidem runom još jednom, neka bude 16 Potom razdijeli trista ljudi u tri èete, i dade svakome samo runo suho, a po svoj zemlji neka bude rosa. 40 po trubu u ruku i po prazan žban i po luè u žban. 17 I Bog uèini takо onu noæ; i bi samo runo suho a po reèe im: na mene gledajte, pa tako èinite; gle, je æeu doæi na kraj okola, pa šta ja ušeinim, to èinite. 18 Kad ja zatrubim u trubu i svi koji budu sa mnom, tada i vi zatrubite u trube oko svega okola, i vièite: maè Gospodnjii i Gedeonov. 19 I doðe Gedeon i sto ljudi što bijahu s njim na kraj okola, u poèetak srednje straže, istom bijahu promijenili stražu; a oni zatrubiše u trube i polupaše žbanove koje imahu u rukama. 20 Tako tri èete zatrubiše u trube i polupaše žbanove, i držahu u lijevoj ruci luèeve a u desnoj trube trubeæi, i povikaše: maè Gospodnjii i Gedeonov. 21 I stadoše svaki na svom mjestu oko vojske; a sva se vojska smete i stadoše vikati i bježati. 22 A kad zatrubiše u trube onijeh tri stotine, Gospod obrati maè svakome na druga njegova po svemu okolu, te pobježe vojska

7 I urani Jeroval, to je Gedeon, i sav narod što bijaše s njim, i stadoše uoko kod izvora Aroda; a vojska Madijanska bješe mu sa sjevera kraj gore Moreha u dolini. 2 A Gospod reèe Gedeonu: mnogo je naroda s tobom, zato im neæeu dati Madijana u ruke, da se ne bi hvalio Izrail suprot meni govoreæi: moja me ruka izbavi. 3 Nego sada oglasi da èuje narod i reci: ko se boji i koga je strah, neka se vrati i nek ide odmah ka gori Galadu. I vrati se iz naroda dvadeset i dvije tisuæe; a deset tisuæa osta. 4 Opet reèe Gospod Gedeonu: još je mnogo naroda; svedi ih na vodu, i ondje æeu ti ih prebrati; za kojega ti god

do Vet-Asete, u Zererat, do obale Avel-meolske kod Tavata. **23** A Izrailjci iz plemena Neftalimova i Asirova i iz svega plemena Manasijina stekoše se i goniše Jefremovoj govoreæi: siðite pred Madijane i uhvatite im vode do Vetrare duž Jordana. I stekoše se svi ljudi iz plemena Jefremova i uhvatise vode do Vetrare duž Jordana. **25** I uhvatise dva kneza Madijanska, Oriva i Ziva, i ubiše Oriva na stjeni Orivovo, a Ziva ubiše glavu Orivovo i Zivou ka Gedeonu preko Jordana.

8 A ljudi od plemena Jefremova rekoše mu: šta nam to uèini te nas ne pozva kad poðe u boj na Madijane? I vikahu na nj žestoko. **2** A on im reèe: pa šta sam uèinio tako kao vi? nije li pabirèenje Jefremovo bolje nego berba Avijezerova? **3** Vama je u ruke dao Gospod knezove Madijanske, Oriva i Ziva; pa što ja mogoh uèiniti tako kao vi? Tada se utiša duh njihov prema njemu kad tako govor. **4** A kad Gedeon doðe na Jordan, prijeðe preko njega s trista ljudi koji bjehu s njim, a bjehu umorni goneæi. **5** Pa reèe ljudima Sokoæanima: dajte nekoliko hljebova narodu koji ide za mnom, jer su umorni, a ja gonim Zeveja i Salmana careve Madijanske. **6** A glavari Sokotski rekoše mu: je li pesnica Zevejeva i Salanova veæ u tvojoj ruci da damo hljeba tvojoj vojsci? **7** A Gedeon im reèe: kad mi Bog preda Zeveja i Salmana u ruku, tada æeu pomlatiti tjela sa vaša trnjem iz ove pustinje i draèom. **8** I otide odande u Fanuil, i reèe Fanuiljanima isto onako, a oni mu odgovoriše kao što odgovorile ljudi u Sokotu. **9** Zato i ljudima Fanuiljanima reèe: kad se vratim zdravo, razvaliæu tu kulu. **10** A Zevej i Salman bijahu u Karkoru, i vojska njihova s njima, oko petnaest tisuæa, što ih god osta od sve vojske istoèene; a pobijenijeh bijaše sto i dvadeset tisuæa ljudi koji mahahu maëem. **11** I otide Gedeon preko onijeh što žive pod šatorima, s istoka Novi i Jogveji, i udari na vojsku kad vojska stajaše bezbrizna. **12** A Zevej i Salman pobjegoše, a on ih potjera, i uhvati dva cara Madijanske, Zeveja i Salmana, i raspudi svu vojsku. **13** I vrati se Gedeon sin Joasov iz boja prije sunéanoga roðaja. **14** I uhvati momka iz Sokota, i ispitiva ga; a on mu popisa knezove Sokotske i starješine, sedamdeset i sedam ljudi. **15** Pa kad doðe k Sokoæanima, reèe: evo Zeveja i Salmana, za koje mi se rugaste govoreæi: je li pesnica Zevejeva i Salanova veæ u tvojoj ruci, da damo hljeba umornijem ljudima tvojim? **16** I uvezvi starješine onoga mjesta i trnja iz pustinje i draèe dade na njima ugled Sokoæanima. **17** I kulu Fanuilsku razvali i pobi

ljude tamošnje. **18** Potom reèe Zeveju i Salmanu: kaki bjehu ljudi koje pobiste na Tavoru? A oni rekoše: taki kao ti; svaki bješe na oëima kao carski sin. **19** A Madijane. **20** I Gedeon posla glasnike po svoj gori on reèe: to bjehu moja braæa, sinovi moje matere. Tako Gospod bio živ! da ste ih ostavili u životu, ne bih vas pogubio. **21** Tada reèe Jeteru prvcenu svojemu: ustani, pogubi ih. Ali dijete ne izvuèe maëa svojega, jer se bojaše, jer bješe još dijete. **22** Tada reèe Zevej i Salman: ustani ti, uloži na nas; jer kakav je èovjek onaka mu je i snaga. I ustavši Gedeon pogubi Zeveja i Salmana, i uze mjeseciæe koji bijahu o vratovima kamila njihovijeh. **23** Potom rekoše Izrailjci Gedeonu: budi nam gospodar ti i sin tvój i sin sina tvojega, jer si nas izbavio iz ruke Madijanske. **24** A Gedeon im reèe: neæu vam ja biti gospodar, niti æe vam sin moj biti gospodar; Gospod æe vam biti Gospodar. **25** Još im reèe Gedeon: jedno æeu iskati od vas: da mi date svaki grivnu od plijena svojega. A grivne imahu zlatne, jer bjehu Ismailjci. **26** I odgovoriše: daæemo drage volje. I razastryi haljinu bacaše na nju grivne, svaki od plijena svojega. **27** I bješe na mjeru zlatnijeh grivana što iziska tisuæa i sedam stotina sikala zlata, osim mjeseciæe i lanèiæa i haljina skerletnijeh, što nošahu carevi Madijanski, i osim litarova, što bijahu oko vrata kamila njihovijeh. **28** I Gedeon naèini od toga opleæak, i ostavi ga u svojem gradu Ofri; i ondje sav Izrailj stade èiniti prelijubu za njim, i bi Gedeonu i domu njegovu zamka. **29** Tako biše pokoreni Madijani pred sinovima Izrailjevijem, i više ne digoše glave. I zemlja bi mirna èetrdeset godina za vijeka Gedeonova. **30** I otišav Jeroval sin Joasov osta u svojoj kuæi. **31** A imaše Gedeon sedamdeset sinova, koji izidoše od bedara njegovijeh, jer imaše mnogo žena. **32** A inoëa njegova, koja bijaše u Sihemu, i ona mu rodi sina, i nadje mu ime Avimeleh. **33** Potom umrije Gedeon sin Joasov u dobroj starosti, i bi pogreben u grobu Joasa oca svojega Avijezerita u Ofri. **34** A kad umrije Gedeon, opet sinovi Izrailjevi èiniše prelijubu za Valima, i postaviše sebi Val-Verita za boga. **35** I ne sjeæaše se sinovi Izrailjevi Gospoda Boga svojega, koji ih je izbavio iz ruku svijeh neprijatelja njihovijeh unaokolo, i ne uèiniše milosti domu Jerovala Gedeona prema svemu dobru što je on uèinio Izrailju.

9 I Avimeleh sin Jerovalov otide u Sihem k braæi matere svoje i reèe njima i svemu rodu otaèkoga doma matere svoje govoreæi: **2** Kažite svijem Sihmiljanima: šta vam je bolje, da su vam gospodari sedamdeset ljudi, svi sinovi Jerovalovi, ili da vam je gospodar jedan èovjek? I opominjite se da sam ja

kost vaša i tijelo vaše. 3 Tada rekoše braæa matere 25 I Sihemljani pometâše mu zasjede po vrhovima njegove za nj svijem Sihemljanim sve te rijeèi, i gorskim, pa pljenjahu sve koji prolažahu mimo njih srce njihovo privi se k Avimelehu, jer rekoše: naš onijem putem. I bi javljeni Avimelehu. 26 Potom je brat. 4 I dadoše mu sedamdeset sikala srebra dođe Gal sin Evedov sa svojom braæom, i uljezoše u iz doma Val-Veritova, za koje najmi Avimeleh ljudi Sihem, i Sihemljani se pouzdaše u nj. 27 I izšavši u praznova i skitnica, te iðahu za njim. 5 I dođe u polje braše vinograde svoje i gaziše grožđe, i veseliše kuæu oca svojega u Ofru, i pobi braæu svoju, sinove se; i uðoše u kuæu boga svojega, i jedoše i piše, i Jerovalove, sedamdeset ljudi, na jednom kamenu; ali psovaše Avimeleha. 28 I Gal sin Evedov reèe: ko osta Jotam najmlaði sin Jerovalov, jer se sakri. 6 Tada je Avimeleh i šta je Sihem, da mu služimo? Nije li se skupiše svi Sihemljani i sav dom Milov, i otidoše i sin Jerovalov? a Zevul nije li njegov pristav? Služite postaviše Avimeleha carem kod hrasta koji stoji u sinovima Emora oca Sihemova. A što bismo služili Sihemu. 7 A kad to javiše Jotamu, otide i stade navrh tomu? 29 O kad bi taj narod bio pod mojom rukom, gore Garizina, i podigavši glas svoj povika i reèe im: da smetnem Avimeleha! I reèe Avimelehu: prikupi èujte me, Sihemljani, tako vas Bog èuo! 8 Išla drveta vojsku svoju, i izidi. 30 A kad èu Zevul, upravitelj da pomažu sebi cara, pa rekoše maslini: budi nam gradski, rijeèi Gala sina Evedova, razgnjevi se vrlo. car. 9 A maslina im reèe: zar ja da ostavim pretilinu 31 I posla tajno poslanike k Avimelehu i poruèi mu: svoju, kojom se èast èini Bogu i ljudima, pa da idem evo Gal sin Evedov i braæa mu doðoše u Sihem, i da tumaram za druga drveta? 10 Potom rekoše drveta evo pobuniše grad na te. 32 Nego ustani noæeu ti i smokvi: hodi ti, budi nam car. 11 A smokva im reèe: narod što je s tobom, i zasjedi u polju. 33 A ujutru zar ja da ostavim slast svoju i krasni rod svoj, pa da kad sunce ograne, digni se i udari na grad; i evo on idem da tumaram za druga drveta? 12 Tada rekoše i narod koji je s njim izaæi æee preda te, pa uèini drveta vinovoj lozi: hodi ti, budi nam car. 13 A loza im s njim što ti može ruka. 34 I Avimeleh usta noæeu i reèe: zar ja da ostavim vino svoje, koje veseli Boga i sav narod što bješe s njim; i zasjedoše Sihemu u ljude, pa da idem da tumaram za druga drveta? 14 èetiri èete. 35 A Gal sin Evedov izide i stade pred Tada sva drveta rekoše trnu: hodi ti, budi nam car. 15 Vratima gradskim; a Avimeleh i narod što bješe s njim A trn odgovori drvetima: ako doista hoæete mene izide iz zasjede. 36 A Gal vidjev narod reèe Zevulu: da pomažete sebi za cara, hodite sklonite se u hlad eno narod slazi svrh gore. A Zevul mu odgovori: od moj; ako li neæete, neka izide oganj iz trna i spali sjena gorskoga èine ti se ljudi. 37 Opet progovori Gal kedre Livanske. 16 Tako sada, jeste li pravo i poštano i reèe: eno narod slazi s visa, i èeta jedna ide putem radili postavivši Avimeleha carem? i jeste li dobro k šumi Meonenimskoj. 38 A Zevul mu reèe: gdje su ti uèinili Jerovalu i domu njegovu? i jeste li mu uèinili sada usta, kojima si govorio: ko je Avimeleh da mu kako vas je zadužio? 17 Jer je otac moj vojevao služimo? Nije li to onaj narod koji si prezirao? Izidi za vas i nije mario za život svoj, i izbavio vas je iz sada, i bij se s njim. 39 I izide Gal pred Sihemljanim, ruku Madijanskih. 18 A vi danas ustaste na dom oca i pobi se s Avimelehom. 40 Ali Avimeleh ga potjera, mojega, i pobiste sinove njegove, sedamdeset ljudi, i on pobježe od njega; i padaše mnogi pobijeni do na jednom kamenu, i postaviste carem Avimeleha, samijeh vrata gradskih. 41 I Avimeleh osta u Arumi; a sina sluškinje njegove, nad Sihemljanim zato što je Zevul istjera Gala i braæu njegovu, te ne mogahu brat vaš. 19 Ako ste pravo i poštano radili danas prema sjetiti u Sihemu. 42 A sjutradan izide narod u polje, Jerovalu i njegovu domu, veselite se s Avimeleha i bi javljeni Avimelehu. 43 A on uze narod svoj i on neka se veseli s vas. 20 Ako li nijeste, neka izide razdjeli ga u tri èete, i namjesti ih u zasjedu u polju; oganj od Avimeleha i spali Sihemljane i dom Milov, i i kad vidje gdje narod izlazi iz grada, skoèi na njih neka izide oganj od Sihemljana i od doma Milova i pobi ih. 44 Jer Avimeleh i èeta koja bijaše s njim spali Avimeleha. 21 Tada pobježe Jotam, i pobjegav udariše i stadoše kod vrata gradskih; a druge dođe u Vir, i ondje osta bojeæi se Avimeleha brata èete udariše na sve one koji bijahu u polju, i pobiše svojega. 22 I vlast Avimeleh Izrailjem tri godine. ih. 45 I Avimeleh bijaše grad vas onaj dan, i uze ga, 23 Ali Bog pusti zlu volju među Avimeleha i među i pobi narod koji bješe u njemu, i raskopa grad, i Sihemljane; i Sihemljani iznevjeriše Avimeleha, 24 posija so po njemu. 46 A kad to èuše koji bijahu u Da bi se osvetila nepravda uèinjena na sedamdeset kuli Sihemskoj, uðoše u kulu kuæe boga Verita. 47 I sinova Jerovalovijeh, i krv njihova da bi došla na bi javljeni Avimelehu da su se ondje skupili svi koji Avimeleha brata njihova, koji ih ubi, i na Sihemljane, bijahu u kuli Sihemskoj. 48 Tada Avimeleh izide na koji ukrijeviše ruku njegovu da ubije braæu svoju. goru Salmon, on i sav narod što bješe s njim; i uzev

Avimelech sjekiru u ruku otsijeèe granu od drveta i vas izbavljao kad vapijaste k meni? 13 Ali vi ostaviste podiže je i metnu je na rame, i reèe narodu koji bijaše mene i služiste drugim bogovima; zato vas više neæeu s njim: što vidjeste da sam ja uèinio, brzo èinite kao izbavljati. 14 Idite i vièite one bogove koje ste izabrali, ja. 49 I svaki iz naroda otsijeèe sebi granu, i poðoše neka vas oni izbave u nevolji vašoj. 15 A sinovi za Avimelehom i pometase grane oko kule, i zapališe Izrailjevi rekoše Gospodu: sagriješismo; èini s nama njima grad; i izgjiboše svi koji bijahu u kuli Sihemskoj, što ti je draga, samo nas sada izbavi. 16 I pobacaše oko tisuæu ljudi i žena. 50 Potom otide Avimelech na između sebe bogove tuðe, i stadoše služiti Gospodu; Teves, i stade uoko kod Tevesa, i uze ga. 51 A bijaše i sazali mu se radi muke sinova Izrailjevih. 17 A tvrda kula usred grada, i u nju pobjegoše svi ljudi i sinovi Amonovi skupiše se i stadoše uoko u Galadu; žene i svi graðani, i zatvorivši se popeše se na krov skupiše se i sinovi Izrailjevi i stadoše uoko u Mispi. od kule. 52 A Avimelech doðe do kule i udari na nju, i doðe do vrata od kule da je zapali ognjem. 53 Ali 18 A narod i knezovi Galadski rekoše jedan drugomu: ko æe poèeti boj sa sinovima Amonovijem? on neka jedna žena baci komad žrvnja na glavu Avimelehu i bude poglavar svjema koji žive u Galadu.

razbi mu glavu. 54 A on brže viknu momka koji mu nošaše oružje, i reèe mu: izvadi maè svoj i ubij me, da ne reku za me: žena ga je ubila. I probode ga sluga njegov, te umrije. 55 A kad vidješe Izrailci gdje pogibe Avimelech, otidoše svaki u svoje mjesto. 56 Tako plati Bog Avimelehu za zlo koje je uèinio ocu svojemu ubivši sedamdeset braæe svoje. 57 I sve zlo ljudi Sihemljana povrati Bog na njihove glave, i steeèe im se kletva Jotama sina Jerovalova.

10 A poslije Avimeleha usta da izbavi Izrailija

Tola sin Fuve sina Dodova, èovjek plemena Isaharova, koji sjeðaše u Samiru u gori Jefremovoj. 2 I bi sudija Izrailju dvadeset i tri godine, pa umrije i bi pogreben u Samiru. 3 Poslije njega usta Jair od plemena Galadova, i bi sudija Izrailju dvadeset i dvije godine; 4 I imaše trideset sinova, koji jahahu na tridesetoro magaradi, i imahu trideset gradova, koji se zovu sela Jairova do danas i jesu u zemlji Galadovoj. 5 I umrije Jair, i bi pogreben u Kamonu. 6 A sinovi Izrailjevi opet èiniše što je zlo pred Gospodom, i služiše Valima i Astarotama, i bogovima Sirskim, natrag da vojujem sa sinovima Amonovijem, ako mi ih i bogovima Sidonskim, i bogovima Moavskim, i da Gospod, hoæeu li vam biti poglavar? 10 A starješine bogovima sinova Amonovijeh i bogovima Filistejskim; i ostaviše Gospoda i ne služiše mu. 7 Zato se razgnjevi Gospod na Izrailju, te ih dade u ruke Filistejima i u sinove Izrailjeve od one godine osamnaest godina, sve sinove Izrailjeve koji bijahu s onu stranu Jordana, u zemlji Amorejskoj, koja je u Galadu. 8 A oni gaziše i satiraše sinove Izrailjeve od Misira, od Gospodu govoreæi: sagriješimo ti što ostavismo Boga svojega i služimo Valima. 11 A Gospod reèe je s mirom. 12 Potom posla Jeftaj poslanike k caru Venijaminom i s domom Jefremovijem; i bi Izrailj sinova Amonovijeh reèe poslanicima Jeftajevim: što u velikoj nevolji. 10 Tada vapiše sinovi Izrailjevi ka je uzeo Izrailj moju zemlju kad doðe iz Misira, od Gospodu govoreæi: sagriješimo ti što ostavismo Arnona do Javoka i do Jordana; sada dakle vrati mi Boga svojega i služimo Valima. 11 A Gospod reèe je s mirom. 14 Ali Jeftaj posla opet poslanike k caru sinovima Izrailjevijem: od Misiraca i od Amoreja i od sinova Amonovijeh, 15 I poruèi mu: ovako veli Jeftaj: sinova Amonovijeh i od Filisteja, 12 I od Sidonjana i nje uzeo Izrailj zemlje Moavske ni zemlje sinova od Amalika i od Maonaca, koji vas muèiše, nijesam li Amonovijeh. 16 Nego izašavši iz Misira prijeðe Izrailj

preko pustinje do Crvenoga Mora i dođe do Kadisa. 17 I posla Izrailj poslanike k caru Edomskomu i reëe: pusti da prođem kroz tvoju zemlju. Ali ne posluša car Edomski. Posla takođe k caru Moavskomu; ali ni on ne htje. I tako staja Izrailj u Kadisu. 18 Potom Moavsku, i došavši s istoka zemlji Moavskoj stade u oku s onu stranu Arnona; ali ne prijeđoše preko međe Moavske, jer Arnon bješe međa Moavska. 19 Nego posla Izrailj poslanike k Sionu caru Amorejskomu, caru Esevonskomu, i reëe mu Izrailj: dopusti nam da prođemo kroz tvoju zemlju do svojega mesta. 20 Ali Sion ne vjerova Izrailju da ga pusti da prijeđe preko međe njegove, nego Sion skupi sav svoj narod i stadoše u oko u Jasi, i pobi se s Izrailjem. 21 A Gospod Bog Izrailjev predade Siona i sav narod njegov u ruke sinovima Izrailjevijem, te ih pobiješ; i zadobi Izrailj svu zemlju Amoreja, koji življahu u onoj zemlji. 22 Zadobiše svu zemlju Amorejsku od Arnona do Javoka, i od pustinje do Jordana. 23 Tako je dakle Gospod Bog Izrailjev otjerao Amoreje ispred naroda svojega Izraileja, pa ti li hoćeš da je zemlja njihova tvoja? 24 Nije li tvoje ono što ti da da je tvoje Hemos bog tvoj? tako koga god Gospod Bog naš otjera ispred nas, onoga je zemlja naša. 25 Ili si ti po èem bolji od Valaka sina Seforova cara Moavskoga? Je li se on kad svaðao s Izrailjem? Je li kad vojevao s nama? 26 Izrailj živi u Esevonu i u selima njegovijem i u Aroiru i selima njegovijem i po svijem gradovima duž Arnona tri stotine godina; zašto ne oteste za toliko vremena? 27 I tako nijesam ja tebi skrivio, nego ti meni èiniš zlo ratujući na me. Gospod sudija nek sudi danas između sinova Izrailjevijeh i sinova Amonovijeh. 28 Ali car sinova Amonovijeh ne posluša rijeèi koje mu poruèi Jeftaj. 29 I siđe na Jeftaja duh Gospodnji, te prođe kroz Galad i kroz Manasiju, prođe i Mispu Galadsku, i od Mispe Galadske dođe do sinova Amonovijeh. 30 I zavjetova Jeftaj zavjet Gospodu i reëe: ako mi daš sinove Amonove u ruke, 31 Što god izide na vrata iz kuæe moje na susret meni, kad se vratim zdrav od sinova Amonovijeh, biæe Gospodnje, i prinijeæu na žrtvu paljenicu. 32 I tako dođe Jeftaj do sinova Amonovijeh da se bije s njima; i Gospod mu ih dade u ruke. 33 I pobi ih od Aroira pa do Minita u dvadeset gradova i do ravnice vinogradske u boju vrlo velikom; i sinovi Amonovi biše pokoreni pred sinovima Izrailjevijem. 34 A kad se vraæeše Jeftaj kuæi svojoj u Mispu, gle, kæi njegova izide mu na susret s bubnjima i sviralama; ona mu bijaše jedinica, i osim nje ne imaše ni sina ni kæeri. 35 Pa kad je ugleda, razdrije haljine svoje i reëe:

ah kæeri moja! vele li me obori! ti si od onijeh što me cvijele; jer sam otvorio usta svoja ka Gospodu, i ne mogu poreæi. 36 A ona mu reëe: oèe moj, kad si otvorio usta svoja ka Gospodu, uèini mi, kako je izašlo iz usta tvojih, kad te je Gospod osvetio od neprijatelja tvojih, sinova Amonovijeh. 37 Još reëe ocu svojemu: uèini mi ovo: ostavi me do dva mjeseca da otidem da se popnem na gore da oplaèem svoje djevojaštvu s drugama svojim. 38 A on joj reëe: idi. I pusti je na dva mjeseca, i ona otide s drugama svojim i oplakiva djevojaštvu svoje po gorama. 39 A kad prodoše dva mjeseca, vrati se k ocu svojemu, i on svrši na njoj zavjet svoj koji bješe zavjetovao. A ona ne pozna èovjeka. I posta obièaj u Izrailju 40 Da od godine do godine idu kæeri Izrailjeve da plaèeu za kæerju Jeftaja od Galada, èetiri dana u godini.

12 A ljudi od plemena Jefremova skupiše se, i prešavši na sjever rekoše Jeftaju: zašto si išao u boj na sinove Amonove a nas nijesi pozvao da idemo s tobom? spaliæemo ognjem dom tvoj i tebe. 2 A Jeftaj im reëe: imah veliku raspru sa sinovima Amonovijem ja i moj narod, i pozvah vas, ali me ne izbaviste iz ruku njegovijeh. 3 Pa videæi da me ne izbaviste, stavih dušu svoju u ruku svoju, i otidoh na sinove Amonove, i Gospod mi ih dade u ruke; pa što ste sada došli k meni da se bijete sa mnom? 4 Tada Jeftaj skupi sve ljudе od Galada, i udari na Jefrema; i ljudi od Galada pobije Jefrema; jer govorahu: bjegunci ste Jefremovi vi, ljudi od Galada, koji se bavite među Jefremom i među Manasijom. 5 I Galad uze Jefremu brodove Jordanske. I kad koji od Jefrema dobiježe i reëe: pusti me da prijeđem, rekoše mu oni od Galada: jesli li od Jefrema? I kad on reëe: nijesam, 6 Onda mu rekoše: reci: Šibolet. A on reëe: Šibolet, ne moguæi dobro izgovoriti. Tada ga uhvatìše i zaklase na brodu Jordanskom. I pogibe u ono vrijeme iz plemena Jefremova èetrdeset i dvije tisuæe. 7 I Jeftaj bi sudija Izrailju šest godina; i umrije, i bi pogreben u gradu Galadskom. 8 A poslije njega bi sudija Izrailju Avesan iz Vitlejema. 9 I imaše trideset sinova i trideset kæeri, koje razuda iz kuæe, a trideset djevojaka dovede sinovima svojim iz drugih kuæe; i bi sudija Izrailju sedam godina. 10 Potom umrije Avesan, i bi pogreben u Vitlejemu. 11 A poslije njega bi sudija Izrailju Elon od Zavulona; on bi sudija Izrailju deset godina. 12 Potom umrije Elon od Zavulona i bi pogreben u Ajalonu u zemlji Zavulonovoj. 13 Poslije njega bi sudija Izrailju Avdon sin Elilov Faratonjanin. 14 On imaše èetrdeset sinova i trideset unuka, koji jahahu sedamdesetoro magaradi. I bi sudija Izrailju osam godina. 15 Potom

umrije Avdon sin Elilov Faratonjanin, i bi pogreben u Faratonu u zemlji Jefremovoj na gori Amalièkoj.

13 A sinovi Izrailjevi opet èiniše što je zlo pred Gospodom, i Gospod ih dade u ruke Filistejima za èetrdeset godina. **2** A bijaše jedan èovjek od Saraje od plemena sinova Danovijeh, po imenu Manoje, i žena mu bješe nerotkinja, i ne raðaše. **3** Toj ženi javi se anđeo Gospodnj i reèe joj: gle, ti si sad nerotkinja, i nijesi raðala; ali æeš zatrudnjeti i rodiaeš sina. **4** Nego sada èuvaj se da ne piyeš vina ni silovita piæa, i da ne jedeš ništa neèisto. **5** Jer gle, zatrudnjeæeš, i rodiaeš sina, i britva da ne prijeðe po njegovoj glavi, jer æe dijete biti nazirej Božji od utrobe materine, i on æe poèeti izbavljati Izraileja iz ruku Filistejskih. **6** I žena doðe i reèe mužu svojemu govoreæi: èovjek Božji doðe k meni, i lice mu bijaše kao lice anđela Božijega, vrlo strašno; ali ga ne zapitah odakle je, niti mi on kaza svojega imena. **7** Nego mi reèe: gle, ti æeš zatrudnjeti, i rodiaeš sina; zato sada ne pij vina ni silovita piæa i ne jedi ništa neèisto; jer æe dijete biti nazirej Božji od utrobe materine pa do smrti. **8** Tada se Manoje pomoli Gospodu i reèe: o Gospode! neka opet doðe k nama èovjek Božji, kojega si slao, da nas nauèi šta æemo èiniti s djetetom, kad se rodi. **9** I usliši Gospod glas Manojev; i doðe opet anđeo Gospodnj k ženi kad sjeðaše u polju; a Manoje muž njezin ne bješe kod nje. **10** Tada žena brže otrèa i javi mužu svojemu govoreæi mu: evo, javi mi se onaj èovjek, koji mi je prije dolazio. **11** A Manoje ustavši poðe sa ženom svojom; i kad doðe k èovjeku, reèe mu: jesli ti onaj èovjek što je gororio ovoj ženi? On odgovori: jesam. **12** A Manoje reèe: kad bude što si kazao, kako æe biti pravilo za dijete i šta æe èiniti s njim? **13** A anđeo Gospodnj reèe Manoju: žena neka se èuva od svega što sam joj kazao. **14** Neka ne jede ništa što dolazi s vinove loze, i vina ni silovita piæa neka ne pije, i ništa neèisto neka ne jede. Što sam joj zapovjedio sve neka drži. **15** Tada reèe Manoje anđelu Gospodnjemu: radi bismo te ustaviti da ti zgotovimo jare. **16** A anđeo Gospodnj odgovori Manoju: da me i ustaviš, neæau jesti tvojega jela; nego ako hoæeš zgotoviti žrtvu paljenicu, prinesi je Gospodu. Jer Manoje nije znao da je anđeo Gospodnj. **17** Opet reèe Manoje anđelu Gospodnjemu: kako ti je ime? da ti zahvalimo kad se zbude što si rekao. **18** A anđeo Gospodnj odgovori mu: što pitaš za ime moje? Èudo je. **19** Tada Manoje uze jare i dar, i prinese Gospodu na stijeni; a anđeo uèini èudo pred Manojem i ženom njegovom; **20** Jer kad se podiže plamen s oltara k nebu, anđeo Gospodnj podiže se u plamenu s oltara;

a Manoje i žena njegova videæi to padoše nièice na zemlju; **21** I anđeo se Gospodnj ne javi više Manoju ni ženi njegovoj. Tada Manoje razumje da je anđeo Gospodnj. **22** I reèe Manoje ženi svojoj: zacijelo æemo umrijeti, jer vidjesmo Boga. **23** A žena mu reèe: kad bi htio Bog da nas ubije, ne bi primio iz naših ruku žrtve paljenice ni dara, niti bi nam pokazao svega ovoga, niti bi nam sad objavio takih stvari. **24** I tako ta žena rodi sina, i nadje mu ime Samson; i dete odraste, i Gospod ga blagoslovi. **25** I duh Gospodnj poèe hoditi s njim po okolu Danovu, između Saraje i Estaola.

14 I siðe Samson u Tamnat, i vidje ondje jednu djevojku između kæeri Filistejskih. **2** I vrativši se kaza ocu svojemu i materi svojoj govoreæi: vidjeh djevojku u Tamnatu između kæeri Filistejskih; oženite me njom. **3** A otac i mati rekoše mu: zar nema djevojke meðu kæerima tvoje braæe u svem narodu mom, da ideš da se oženiš između Filisteja neobrezanjeh? A Samson odgovori ocu svojemu: njom me oženi, jer mi je ona omiljela. **4** A otac i mati njegova ne znamdijahu da je to od Gospoda, i da traži zadjevicu s Filistejima; jer u ono vrijeme Filisteji vladahu sinovima Izrailevijem. **5** I tako side Samson s ocem svojim i s materom svojom u Tamnat, i kad doðoše do vinograda Tamnatskih, gle, mlad lav rièuæi sukobi ga. **6** I duh Gospodnj side na nj, te rastrže lava kao jare nemajuæi ništa u ruci: i ne kaza ocu ni materi šta je uèinio. **7** I tako došavši govor s djevojkom, i ona omilje Samsonu. **8** A poslije nekoliko dana iduæi opet da je odvede, svrne da vidi mrtvoga lava; a gle, u mrtvom lavu roj pèela i med. **9** I izvadi ga u ruku, i poðe putem jeduæi; i kad doðe k ocu i materi, dade im te jedoše; ali im ne reèe da je iz mrtvoga lava izvadio med. **10** I tako doðe otac njegov k onoj djevojci, i Samson uèini ondje veselje, jer tako èinjuh momci. **11** I kad ga vidješe Filisteji, izabraše trideset druga da budu s njim. **12** I reèe im Samson: ja æe vam zagonenuti zagonetku, pa ako mi je odgonenete za sedam dana dok je veselje i pogodite, daæeu vam trideset košulja i tridesetore sveèane haljine. **13** Ako li ne odgonenete, vi æete dati meni trideset košulja i tridesetore sveèane haljine. A oni mu rekoše: zagoneni zagonetku svoju, da èujemo. **14** Tada im reèe: od onoga koji jede izide jelo, i od ljutoga izide slatko. I ne mogoše odgonenuti zagonetke tri dana. **15** I sedmi dan rekoše ženi Samsonovoj: nagovorji muža svojega da nam kaže zagonetku, ili æemo spaliti ognjem tebe i dom oca tvojega. Jeste li nas zato pozvali da nam uzmete imanje? je li tako? **16** I

stade plakati žena Samsonova pred njim govoreæi: ti mrziš na me, i ti me ne ljubiš; zagonenuo si zagonetku sinovima naroda mojega, a neæeš meni da je kažeš. A on joj reèe: gle, ni ocu svojemu ni materi svojoj nijesam je kazao, a tebi da je kažem? 17 I ona plaka pred njim za sedam dana dokle trajaše veselje. A sedmi dan kaza joj, jer bješe navalila na nj; a ona mu rekoše ljudi grada onoga sedmi dan dok sunce ne zaðe: šta je slaðe od meda, i šta je ljuæe od lava? A on im reèe: da nijeste orali na mojoj junici, ne biste pogodili moje zagonetke. 18 Tada ljudi, i uze odijelo s njih i dade sveèane haljine onima koji odgonenuše zagonetku; i rasrdi se vrlo i otide kuæi oca svojega. 19 A žena Samsonova udade se za druga njegova, s kojim se bijaše udružio.

ga iz stijene. 14 I kad on doðe do Lehije, Filisteji ga sretoše vièuæi od radosti; a duh Gospodnjii siðe na nj, i uža na rukama njegovima postaše kao konci izgorjeli od vatre, i spadoše sveze s ruku njegovijeh. 15 I on naðe èeljust magareæu još sirovu, i pruživ ruku svoju uze je, i pobi njom tisuæu ljudi. 16 Potom dvije gomile, èeljuæeu magareæom pobih tisuæu ljudi. 17 A kad izreèe, baci èeljust iz ruke svoje, i nazva ono mjesto Ramat-Lehija. 18 I bijaše žedan jako, te zavapi ka Gospodu i reèe: ti si ueinio rukom sluge svojega ovo izbavljenje veliko; a sada hoæu li umrijeti od ðedi, ili æeu pasti u ruke neobrezanima? 19 Tada Bog rascijepi stijenu u Lehiji, i proteèe voda iz nje, te se napi, i povrati mu se duh i oživje. Zato se prozva onaj izvor En-Akore, koji je u Lehiji do danañjega dana. 20 I bi sudija Izraelju za vremena Filistejskoga dvadeset godina.

15 A poslije nekoliko dana, o pšenièenoj žetvi, doðe

Samson da pohodi ženu svoju donesavši joj jare, i reèe: idem k ženi svojoj u ložnicu. Ali mu otac njezin ne dade da uđe. 2 Jer reèe otac njezin: ja mišljah zacijelo da ti nije po volji, pa je dadoh drugu tvojemu; nego mlaða sestra njezina nije li ljepša od nje? uzmi nju mjesto one. 3 A Samson im reèe: ja neæeu biti kriv Filistejima kad im ueinim zlo. 4 I otišavši Samson uhvati trista lisica, i uze luèa, i sveza po dvije za repove, i metnu po jedan luè među dva repa, 5 Pa zapali luèeve, i pusti u ljetinu Filistejsku, i popali ljetinu požnjevenu i nepožnjevenu, i vinograde i maslinike. 6 Tada Filisteji rekoše: ko je to ueinio? I odgovoriše: Samson zet Tamnaæaninov, jer mu uze ženu i dade je drugu njegovu. Tada doðoše Filisteji i spališe ognjem nju i oca njezina. 7 A Samson im reèe: ako ste i ueinili tako, opet æeu vam se osvetiti, pa æeu se onda okaniti. 8 I polomi ih ljuto nogama po bedrima: potom otide i nastani se u peæini od stijene Itama. 9 Tada izidoše Filisteji i stadoše u oko prema Judi, i raširiše se do Lehije. 10 A ljudi od Jude rekoše: što ste izašli na nas? I odgovoriše: izašli smo da svežemo Samsona i da mu ueinimo kako je on nama ueinio. 11 Tada izide tri tisuæe ljudi iz Jude k peæini u stijeni Itamu, i rekoše Samsonu: ne znaš li da Filisteji vladaju nad nama? zašto si nam dakle to ueinio? A on im reèe: kako su oni meni ueinili tako ja ueinih njima. 12 Oni mu rekoše: došli smo da te svežemo i predamo u ruke Filistejima. A Samson im reèe: zakunite mi se da neæete vi uložiti na me. 13 Oni mu odgovoriše i rekoše: neæemo; nego æemo te samo svezati i predati u njihove ruke, ali te neæemo pogubiti. I svezaše ga u dva nova uža i odvedoše

ga iz stijene. 14 I kad on doðe do Lehije, Filisteji ga sretoše vièuæi od radosti; a duh Gospodnjii siðe na nj, i uža na rukama njegovima postaše kao konci izgorjeli od vatre, i spadoše sveze s ruku njegovijeh. 15 I on naðe èeljust magareæu još sirovu, i pruživ ruku svoju uze je, i pobi njom tisuæu ljudi. 16 Potom dvije gomile, èeljuæeu magareæom pobih tisuæu ljudi. 17 A kad izreèe, baci èeljust iz ruke svoje, i nazva ono mjesto Ramat-Lehija. 18 I bijaše žedan jako, te zavapi ka Gospodu i reèe: ti si ueinio rukom sluge svojega ovo izbavljenje veliko; a sada hoæu li umrijeti od ðedi, ili æeu pasti u ruke neobrezanima? 19 Tada Bog rascijepi stijenu u Lehiji, i proteèe voda iz nje, te se napi, i povrati mu se duh i oživje. Zato se prozva onaj izvor En-Akore, koji je u Lehiji do danañjega dana. 20 I bi sudija Izraelju za vremena Filistejskoga dvadeset godina.

16 Potom otide Samson u Gazu, i ondje vidje jednu ženu kurvu, i uđe k njoj. 2 I ljudima u Gazi bi kazano: doðe Samson ovamo. I opkoliše i vrebaše ga cijelu noæ na vratima gradskim; i stajahu u potaji cijelu noæ govoreæi: dok svane, ubiæemo ga. 3 Ali Samson spavav do ponoæi usta u ponoæi, i šepeva vrata gradska s oba dovratka i išëupa ih s prijevornicom zajedno, i metnu ih na ramena i odnese navrh gore koja je prema Hevronu. 4 Poslije toga zamilova djevojku na potoku Soriku, kojoj bješe ime Dalida. 5 I doðoše k njoj knezovi Filistejski i rekoše joj: prevari ga i iskušaj gdje mu stoji velika snaga i kako bismo mu dosadili da ga svežemo i svladamo; a mi æemo ti dati svaki po tisuæu i sto srebrnika. 6 I Dalida reèe Samsonu: hajde kaži mi gdje stoji tvoja velika snaga i èim bi se mogao svezati i svladati. 7 A Samson joj reèe: da me svežu u sedam gužava sirovijeh neosušenijeh, onda bih izgubio snagu i bio kao i drugi èovjek. 8 I donešoše joj knezovi Filistejski sedam gužava sirovijeh, još neosušenijeh, i ona ga sveza njima. 9 A kod nje bijaše zasjeda u sobi; i ona mu reèe: eto Filisteja na te, Samsone! A on pokida gužve, kao što se kida konac od kudjelje kad osjeti vatrui; i ne dozna se za snagu njegovu. 10 Potom reèe Dalida Samsonu: gle, prevario si me, i slagao si mi; nego hajde kaži mi èim bi se mogao svezati. 11 A on joj reèe: da me dobro svežu novim užima kojima nije ništa raðeno, tada bih izgubio snagu i bio bih kao drugi èovjek. 12 I Dalida uze nova uža, i sveza ga njima, pak mu reèe: eto Filisteja na te, Samsone! A zasjeda bijaše u sobi. A on raskide s ruku uža kao konac. 13 Tada reèe Dalida Samsonu: jednak me

varaš i lažeš mi; kaži mi èim bi se mogao svezati? A bješe u njoj; i bi mrtvijeh koje pobi umiruæi više nego on joj reèe: da sedam pramena kose na glavi mojoj onijeh koje pobi za životu svojega. **31** Poslije doðoše priviješ na vratilo. **14** I ona zaglavivši vratilo kocem, braæea njegova i sav dom oca njegova, i uzeše ga, reèe: evo Filisteja na te, Samsone! A on se probudi i vrativši se pogreboše ga između Saraje i Estaola od sna, i istrže kolac i osnovu i vratilo. **15** Opet mu u grobu Manoja oca njegova. A on bi sudija Izrailju ona reèe: kako možeš goroviti: ljubim te, kad srce dvadeset godina.

17 A bijaše jedan èovjek iz gore Jefremove po imenu Miha. **2** On reèe materi svojoj: tisuæea i sto srebrnika, što su ti ukradeni, za koje si klela i govorila preda mnom, evo, to je srebro u mene, ja sam ga uezio. A mati mu reèe: Gospod da te blagoslovi, sine! **3** A kad vrati tisuæu i sto srebrnika materi svojoj, reèe mati njegova: to sam srebro posvetila Gospodu iz svoje ruke za tebe, sine moj, da se naèini od njega lik rezan i liven; zato ti ga sada dajem natrag. **4** Ali on opet dade srebro materi svojoj, a mati uze dvjesta srebrnika i dade zlataru, a on naèini od njega lik rezan i liven, te bijaše u kuæei Mišinoj. **5** I taj Miha imaše kuæu za bogove, i naèini opleæak i likove, i posveti jednoga između sinova svojih da mu bude sveštenik. **6** U to vrijeme ne bješe cara u Izailju: svaki èinjasahe što mu bijaše drago. **7** A bješe jedan mladiæ iz Vitlejema Judina, od porodice Judine, koji bješe Levit i ondje boravljasahe. **8** On otide iz toga grada, Vitlejema Judina, da se nastani gdje može; i iduæe svojim putem doðe u goru Jefremovu do kuæe Mišine. **9** A Miha mu reèe: otkuda ideš? Odgovori mu Levit: iz Vitlejema Judina, idem da se nastanim gdje mogu. **10** A Miha mu reèe: ostani kod mene, i budi mi otac i sveštenik, a ja æeu ti dati deset srebrnika na godinu i dvoje haljine i hranu. I otide Levit k njemu. **11** I Levitu bi po volji da ostane kod njega, i bi mu taj mladiæ kao da mu je sin. **12** I Miha posveti Levita da mu je sveštenik taj mladiæ, i osta u kuæei Mišinoj. **13** Tada reèe Miha: sada znam da æeu mi Gospod uèiniti dobro zato što imam Levita sveštenika.

18 U to vrijeme ne bješe cara u Izailju, i u to vrijeme pleme Danovo tražaše sebi našljedstvo gdje bi nastavalо, jer mu do tada ne bješe dopalo našljedstvo među plemenima Izailjevijem. **2** Zato poslaše sinovi Danovi iz porodice svoje pet ljudi između sebe, hrabre ljudi od Saraje i Estaola, da uhode zemlju i dobro razmotre, i rekoše im: idite, razmotrite zemlju. I oni otidoše u goru Jefremovu u kuæu Mišinu i zanoæiše ondje. **3** I kad bijahu kod kuæe Mišine, poznaše glas onoga mladiæa Levita, i svrativši se onamo rekoše mu: ko te dovedeo ovamo? i šta radiš tu? i šta æeeš tu? **4** A on im reèe: tako i tako reèe Samson: neka umrem s Filistejima. I naleže uèini mi Miha, i najmi me da mu budem sveštenik. **5** A oni mu rekoše: upitaj Boga da znamo hoæe li

nam biti sreæan put na koji poðosmo. 6 A sveštenik od njega vrati se i otide kuæi svojoj. 7 I oni uzevši im reèe: idite s mirom; po volji je Gospodu put kojim što bješe naèinio Miha, i sveštenika, kojega imaše, idete. 8 I tako pošavši onijeh pet ljudi doðoše u Lais, i doðoše u Lais k narodu mirnom i bezbrižnom; pa ih vidješe tamošnji narod gdje živi bez straha po obièaju isjekoste oštijem maèem, a grad upališe ognjem. 28 Sidonskom, mirno i bez straha, i da nema nikoga u Laisu. 9 Ne bješe nikoga da ih izbavi; jer bijahu daleko od zemlji ko bi im èim god dosaðivao ili otimaо vlast, i Sidona i ne imahu ništa ni s kim; a grad bijaše u da su daleko od Sidonjana niti imaju šta s kim. 10 dolini koja je kod Vet-Reova. Poslije sazidaše grad i Pa kad se vratiše k braæi svojoj u Saraju i Estaol, naseliše se u njemu. 11 I nazvaše grad Dan po imenu rekoše im braæa: što je? 12 A oni rekoše: ustajte da Dana oca svojega, koji se rodi Izrailju; a prije se grad idemo na njih; jer vidjesmo zemlju, i vrlo je dobra. I zvaše Lais. 13 I sinovi Danovi namjestiše sebi onaj lik vi ne marite? nemojte se lijeniti, nego pohitajte da rezani; a Jonatan sin Girsona sina Manasijina i sinovi uzmete zemlju. 14 Kad doðete, doæi æete k narodu njegovi bijahu sveštenici plemenu Danovu dokle se bezbrižnom i u zemlju prostranu; jer je predade Bog u god ne iseli iz zemlje. 15 I namješten im stajaše onaj lik rezani, koji naèini Miha, za sve vrijeme dokle dom vaše ruke; to je mjesto gdje nema nedostataka ni u Božji bijaše u Silomu.

Saraje i Estaola šest stotina ljudi od porodice Danove naoružanjeh. 16 I otiašavši stadoše u oko kod Kirijat-Jarima u Judi; zato se prozva ono mjesto Mahane-Dan do danas, i jest iza Kirijat-Jarima. 17 A odande pošavši u goru Jefremovu doðoše u kuæu Mišinu. 18 Tada progovoriše petorica što bijahu išli da uhode zemlju Laisku, i rekoše braæi svojoj: znate li da u ovijem kuæama ima opleæak i likova, i lik rezani i lik liven? Sada dakle gledajte što æete raditi. 19 A oni svrativši se onamo uðoše u kuæu gdje bješe mladiæ Levit, u kuæu Mišinu, i upitaše ga za zdravlje. 20 A šest stotina ljudi naoružanjeh od sinova Danovijeh stadoše pred vratima. 21 A pet ljudi što bješu išli da uhode zemlju otiašavši uðoše i uzeše lik rezan i opleæak i likove i lik liven; a sveštenik stajaše na vratima sa šest stotina ljudi naoružanjeh. 22 I oni što uðoše u kuæu Mišinu kad uzeše lik rezani, opleæak, likove i lik liveni, sveštenik im reèe: Šta radite? 23 A oni mu rekoše: muèi, metni ruku na usta, pa hajde s nama, i budi nam otac i sveštenik. Što ti je bolje, biti sveštenik kuæi jednoga èovjeka ili biti sveštenik plemenu i porodici u Izrailju? 24 I sveštenik se obradova u srcu, i uze opleæak i likove i lik rezani, i uðe meðu narod. 25 I okrenuvši se poðoše pustivši djecu i stoku i zaklade naprijed. 26 A kad bijahu daleko od kuæe Mišine, onda ljudi koji življahu u kuæama blizu kuæe Mišine skupiše se i poðoše u potjeru za sinovima Danovijem. 27 I vikaše za sinovima Danovijem, a oni obazrevši se rekoše Miši: što ti je, te si skupio tolike ljudi? 28 A on reèe: uzeli ste moje bogove koje sam naèinio, i sveštenika, pa otidoste. Šta još imam? pa još kažete: što ti je? 29 A sinovi Danovi rekoše mu: nemoj da ti se èuje glas za nama, da ne bi udarili na vas ljudi gnjevni, te æeš izgubiti dušu svoju i dušu doma svojega. 30 I sinovi Danovi otidoše svojim putem, a Miha videæi da su jaëi

19 I u to vrijeme, kad ne bješe cara u Izraelju, bješe jedan Levit koji življaše kao došljak kraj gore Jefremove, i uze inoèiu iz Vitlejema Judina. 2 A inoèa njegova èinjasa preljubu kod njega, pa otide od njega kuæi oca svojega u Vitlejem Judin, i osta onđe èetiri mjeseca. 3 A muž njezin usta i otide za njom da joj ljepo govori i da je doveð natrag, imajuæi sa sobom momka svojega, i dva magarca; i ona ga uvede u kuæu oca svojega, i kad ga vidje otac njezin obradova se dolasku njegovu. 4 I ustavi ga tast njegov, otac mladièin, i osta kod njega tri dana, i onđe jeðahu i pijahu i noæivahu. 5 A èetvrti dan kad ustaše rano, usta i on da ide; ali otac mladièin reèe zetu svojemu: potkrijepi srce svoje zalagajem hljeba, pa onda idite. 6 I tako sjedoše i jedoše obojica zajedno i napiše se; pa reèe otac mladièin mužu: hajde ostani još noæas, i budi veseo. 7 Ali èovjek usta da ide; ali tast njegov navali na nj, te opet noæi onđe. 8 Potom urani petoga dana da ide; i reèe mu otac mladièin: potkrijepi srce svoje. I jeduæi zajedno zabaviše se dokle i dan naže. 9 Tada usta èovjek da ide, on i inoèa mu i momak; a tast njegov, otac mladièin, reèe mu: eto, dan je veæ nagao, veèe je, prenoæite ovdje; eto dockan je, prenoæi ovdje, i budi veseo, pa sjutra uranite na put, i idi k svojemu šatoru. 10 Ali èovjek ne htje noæiti; nego usta i poðe; i doðe do Jevusa, a to je Jerusalim, i s njim dva magarca natovarena i inoèa njegova. 11 A kad bijahu blizu Jevusa, dan bijaše nagao vrlo, pa reèe sluga gospodara svojemu: hajde brže da se svratimo u taj grad Jevus, i tu da noæimo. 12 A gospodar mu reèe: neæemo svrati u tuð grad, koji nije sinova Izrailjevih, nego æemo iæi do Gavaje. 13 Još reèe momku svojemu: hajde brže da stignemo u koje od tijeh mjesto i da noæimo u Gavaji ili u Rami. 14 I minuše onuda i otidoše; i sunce ih zaðe blizu

Gavaje Venijaminove. 15 I okretoše onamo da otidu i pješaka koji mahahu maëem. 3 A sinovi Venijaminovi prenoæe u Gavaji; i kad uðe, sjede na ulici gradskoj; èuše da su sinovi Izrailjevi otišli u Mispu. Sinovi i ne bi nikoga da ih primi u kuæu da prenoæe. 16 Izrailjevi rekoše: kažite kako se dogodilo to zlo. 4 A I gle, jedan starac vraæaše se s posla svojega iz Levit, muž ubijene žene, odgovori i reèe: doðoh s polja uveèe, a bijaše iz gore Jefremove i življaše kao inoèom svojom u Gavaju Venijaminovu da prenoæem. došljak u Gavaju; a ljudi onoga mjesta bijehu sinovi 5 A Gavajani ustaše na me, opkoliše me u kuæi noæu, Venijaminovi. 17 I on podigav oèi svoje ugleda onoga i htješe me ubiti; i inoèu moju zlostaviše tako da èovjeka putnika na ulici gradskoj; i reèe mu starac: umrije. 6 Zato uzev inoèu svoju isjekoh je na komade kuda ideš? i otkuda ideš? 18 A on mu odgovori: i razaslah je u sve krajeve našlijedstva Izrailjeva; idemo od Vitlejema Judina do na kraj gore Jefremove; jer uèiniše grdilo i sramotu u Izrailju. 7 Eto, vi ste odande sam, pa sam išao do Vitlejema Judina, a sada svi sinovi Izrailjevi; promislite i vijeæajte. 8 A sav idem k domu Gospodnjemu, i nema nikoga da me narod usta jednodušno i reèe: da ne idemo nijedan primi u kuæu. 19 A imamo i slame i piæe za magarce k šatoru svojemu, i nijedan da se ne vraæea kuæe svoje, i hljeba i vina za se i za sluškinju tvoju i za svojoj. 9 Nego ovo da uèinimo Gavaji: da bacimo momka koji je sa slugom tvojim; imamo svega dosta. ždrijeb za nju. 10 Da uzmem po deset ljudi od stotine 20 A starac mu reèe: budi miran; što ti god nedostaje, po svijem plemenima Izrailjevijem, i po stotinu od ja æu se starati za to; samo nemoj noæiti na ulici. 21 tisuæe, i po tisuæu od deset tisuæa, da donese hranu I uvede ga u svoju kuæu, i položi magarcima; potom narodu, a on da ide da uèini Gavaji Venijaminovoj opråše noge, i jedoše i piše. 22 A kad se razveseliše, kako je zasluzila grdilom koje je uèinila Izrailju. 11 I gle, ljudi onoga grada, bezakonici, opkoliše kuæu, i skupi se sav narod Izrailjev na onaj grad složivši se stadoše lupati u vrata, i rekoše starcu, gospodaru od jednodušno. 12 Tada poslaše plemena Izrailjeva ljude kuæe, govoreæi: izvedi toga èovjeka što je ušao u sve porodice Venijaminove, i poruèiše im: kakvo se tvoju kuæu, da ga poznamo. 23 I izašav k njima onaj to zlo uèini meðu vama? 13 Sada dajte te bezakonike èovjek, gospodar od kuæe, reèe im: ne, braæo, ne što su u Gavaji, da ih pogubimo i izvadimo zlo iz èinite zla; kad je èovjek ušao u mojo kuæu, ne èinite Izrailja. Ali ne htješe sinovi Venijaminovi poslušati toga bezumlja. 24 Evo kæi moja djevojka i inoèa braæe svoje, sinova Izrailjevih. 14 Nego se skupiše njegova, njih æu vam izvesti, pa njih osramotite i sinovi Venijaminovi iz svojih mjesta u Gavaju da èinite s njima što vam je volja, samo èovjeku ovomu izidu da se biju sa sinovima Izrailjevijem. 15 I nabroji ne èinite toga bezumlja. 25 Ali ga ne htješe poslušati se u to vrijeme sinova Venijaminovih iz njihovih oni ljudi; tada onaj èovjek uze inoèu svoju i izvede gradova dvadeset i šest tisuæa ljudi koji mahahu je napolje k njima, i oni je poznaše, i zlostaviše je maëem osim stanovnika Gavajskih, kojih bješe na cijelu noæe do zore, i pustiše je kad zora zabijelje. 26 I broj sedam stotina ljudi odabranijeh. 16 U svem tom došavši žena u zoru pade kod vrata od kuæe onoga narodu bješe sedam stotina ljudi odabranijeh, koji èovjeka gdje bješe gospodar njezin, i leža dokle se bijehu ljevaci, i svaki gaðaše kamenom iz praæake u ne rasvanu. 27 A gospodar njezin usta ujutru, i kad dlaku ne promašujuæi. 17 A ljudi Izrailjaca nabroji se otvorи vrata i izaðe da ide svojim putem, a to žena osim sinova Venijaminovih èetiri stotine tisuæa ljudi inoèa njegova ležaše na vratima kuæenjem, i ruke koji mahahu maëem, samijeh vojnika. 18 I ustavši joj na pragu. 28 I reèe joj: ustani da idemo. Ali ne bi otidoše k domu Boga silnoga, i upitaše Boga i rekoše odgovora; tada je metnu na magarca, i ustavi èovjek sinovi Izrailjevi: ko æe izmeðu nas iæi prvi u boj na poðe u mjesto svoje, 29 I došav kuæi svojoj uze maë, sinove Venijaminove? A Gospod reèe: Juda nek ide i uze inoèu svoju i isijeæe je s kostima na dvanaest prvi. 19 Potom ustavši rano sinovi Izrailjevi stadoše u komada i razasla u sve krajeve Izrailjeve. 30 I ko oko prema Gavaji. 20 I izidoše sinovi Izrailjevi u boj god vidje govoraše: nije se uèinilo niti se vidjelo tako na sinove Venijaminove, i uvrstaše se sinovi Izrailjevi da udare na Gavaju. 21 A sinovi Venijaminovi izidoše iz Gavaje, i povalaše po zemlji izmeðu Izrailjaca u onaj dan dvadeset i dvije tisuæe ljudi. 22 Ali se narod sinova Izrailjevih osloboði, te se opet uvrstaše na istom mjestu gdje se bijahu uvrstali prvoga dana. 23 Jer sinovi Izrailjevi otidoše te plakaše pred Gospodom do veèera, i upitaše Gospoda govoreæi: hoæemo li opet izaæi u boj na sinove Venijamina brata svojega?

20 Tada izidoše svi sinovi Izrailjevi, i sabra se sav narod jednodušno, od Dana do Virsaveje i do zemlje Galadove, ka Gospodu u Mispu. 2 I glavari svega naroda, svijeh plemena Izrailjevih, doðoše na zbor naroda Božijega, èetiri stotine tisuæa ljudi

A Gospod im reèe: izidite na njih. **24** I izidoše sinovi Izrailjevi na sinove Venijaminove drugi dan. **25** I sinovi Venijaminovi izidoše pred njih iz Gavaje drugi dan; i povaljaše po zemlji između sinova Izrailjevih opet osamnaest tisuæa ljudi, koji svi mahahu maëem. **26** Tada svi sinovi Izrailjevi i sav narod izidoše i doðoše k domu Boga silnoga, i plakaše i stajaše ondje pred Gospodom, i postiše se onaj dan do veèera, i prinesoše žrtve paljenice i žrtve zahvalne pred Gospodom. **27** Pa upitaše sinovi Izrailjevi Gospoda; jer ondje bijaše kovèeg zavjeta Božijega u ono vrijeme; **28** I Fines sin Eleazara sina Aronova stajaše pred njim u ono vrijeme. I rekoše: hoæemo li opet izaæi u boj na sinove Venijamina brata svojega ili æemo se okaniti? A Gospod im reèe: izidite, jer æu ih sjutra predati vama u ruke. **29** Tada namjesti Izrailj zasjede oko Gavaje. **30** I sinovi Izrailjevi izidoše treæi dan na sinove Venijaminove, i uvrstaše se prema Gavaji kao prvom i drugom. **31** A sinovi Venijaminovi izašavši pred narod odvojioše se od grada, i stadoše biti i sjeæi narod kao prvom i drugom po putovima, od kojih jedan ide k domu Boga silnoga a drugi u Gavaju, i po polju, i ubiše do trideset ljudi iz Izraelja. **32** I rekoše sinovi Venijaminovi: padaju pred nama kao prije. A sinovi Izrailjevi rekoše: da bježimo da ih otgnemo od grada na putove. **33** Tada svi sinovi Izrailjevi kretoše se sa svojega mjesta i uvrstaše se u Val-Tamaru; i zasjede Izrailjeve iskoèiše iz mjesta svojega, iz luka Gavajskih. **34** I doðe na Gavaju deset tisuæa ljudi izabranijeh iz svega Izraelja, i boj posta žešæi, a oni ne opaziše da æe ih zlo zadesiti. **35** I Gospod pobi Venijamina pred Izraeljem, i sinovi Izrailjevi pogubiše onaj dan od sinova Venijaminovih dvadeset i pet tisuæa i sto ljudi, koji svi maëem mahahu. **36** I sinovi Venijaminovi vidješe da su nadbijeni: jer sinovi Izrailjevi uzmakoše ispred sinova Venijaminovih uzdajuæi se u zasjede koje bijahu namjestili kod Gavaje; **37** A oni što bijahu u zasjedi navalile brže u Gavaju, i ušavši isjekoše sve po gradu oštrijem maëem. **38** A bijahu sinovi Izrailjevi ugovorili s onima u zasjedi da za znak zapale vatru da se digne velik dim iz grada. **39** Tako sinovi Izrailjevi stadoše bježati iz boja, a sinovi Venijaminovi poèeše ubijati, i isjekoše do trideset ljudi između sinova Izrailjevih govoreæi: doista padaju pred nama kao u preðašnjem boju. **40** Ali kad se plamen i dim kao stup diže iz grada, obazreše se sinovi Venijaminovi, i gle, organj se iz grada dizaše do neba. **41** Tada se vratiše sinovi Izrailjevi, a sinovi Venijaminovi smetoše se videæi da ih je zlo zadesilo; **42** I pobjegoše ispred sinova Izrailjevih k pustinji; ali ih vojska gonaæe, i koji iz gradova izlažahu, biše ih među sobom. **43** Tako opkoliše sinove Venijaminove, goniše ih, tlaèiše ih od Menuje do Gavaje k istoku. **44** I pogibe sinova Venijaminovih osamnaest tisuæa ljudi, samijeh junaka. **45** A onih što se okretoše i pobjegoše u pustinju k stijeni Rimonu, napabireše ih po putovima pet tisuæa ljudi, i tjerare ih do Gidoma i pobiše ih dvije tisuæe ljudi. **46** I tako svega pogibe onaj dan sinova Venijaminovih dvadeset i pet tisuæa ljudi koji mahahu maëem, sve samijeh junaka. **47** I bješe šest stotina ljudi koji se okretoše i utekoše u pustinju k stijeni Rimonu, i ostaše na stijeni Rimonu èetiri mjeseca. **48** Potom sinovi Izrailjevi vrativši se k sinovima Venijaminovim isjekoše oštrijem maëem i ljude po gradovima i stoku i što se god naðe; i sve gradove koji ostaše popališe ognjem.

Galadova; ali ih ne bješe dosta za njih. **15** A narodu bješe žao Venijamina što Gospod okrnji plemena Izrailjeva. **16** Pa rekoše starješine od zbara: Šta æemo èiniti s ovima što su ostali da bi imali žene? jer su izginule žene u plemenu Venijaminovu. **17** Potom rekoše: našljedstvo Venijaminovo pripada onima što su ostali, da se ne bi zatrlo pleme iz Izraelja. **18** A mi im ne možemo dati žena između kæeri svojih; jer su se zakleli sinovi Izraeljevi rekavši: da je proklet ko da ženu sinovima Venijaminovjem. **19** Potom rekoše: evo, godišnji je praznik Gospodnjji u Silomu, koji je sa sjevera Vetiļju, k istoku, na putu koji ide od Vetiļja u Sihem, i s juga Levoni. **20** I zapovjediše sinovima Venijaminovjem govoreæi: idite, i zasjedite po vinogradima. **21** I pazite: pa kad izidu kæeri Silomske da igraju, izidite iz vinograda i otmite svaki sebi ženu između kæeri Silomskih; i idite u zemlju Venijaminovu. **22** A kad dođu oci njihovi ili braæea njihova k nama da se sude, mi æemo im kazati: smilujte im se nas radi, jer u ovom ratu nijesmo zarobili žene za svakoga njih; a vi im nijeste dali, i tako neæete biti krivi. **23** Tada sinovi Venijaminovi uèiniše tako, i dovedoše žene prema broju svom između igraèica koje oteše, i otišavši vratiše se na našljedstvo svoje, i sazidaše opet gradove i naseliše se u njima. **24** I tako razidoše se sinovi Izraeljevi odande u ono vrijeme svaki u svoje pleme i u porodicu svoju, i otidoše odande svaki na svoje našljedstvo. **25** U ono vrijeme ne bješe cara u Izraelju; svaki èinjava što mu bješe drago.

Ruta

1 A u ono vrijeme kad suđahu sudije bi glad u zemlj; i jedan èovjek iz Vitlejema Judina otide da živi kao došljak u zemlji Moavskoj sa ženom svojom i sa dva sina svoja. **2** A ime tomu èovjeku bješe Elimeleh, a ženi mu ime Nojemina, a imena dvojice sinova njegovih Malon i Heleon; i bijahu Efraæani, iz Vitlejema Judina; i doðoše u zemlju Moavsku i nastaniše se ondje. **3** Potom umrije Elimeleh muž Nojemin i ona osta sa dva sina svoja. **4** Oni se oženiše Moavkama: jednoj bješe ime Orfa a drugoj Ruta; i ondje stajahu do deset godina. **5** Potom umriješe obojica, Malon i Heleon; i žena osta bez dva sina svoja i bez muža svojega. **6** Tada se ona podiže sa snahama svojima da se vrati iz zemlje Moavske, jer èu u zemlji Moavskoj da je Gospod pohodio narod svoj davši im hljeba. **7** I izide iz mjesta gdje bijaše, i obje snahe njezine s njom; poðoše putem da se vrate u zemlju Judinu. **8** Tada reèe Nojemina objema snahama svojima: idite, vratite se svaka u dom matere svoje; Gospod neka vam uèini milost kao što vi uèiniste umrlima i meni. **9** Da vam da Gospod da naðete poèinak svaka u domu muža svojega. I poljubi ih; a one povikavši zaplakaše, **10** I rekoše joj: ne, nego æemo se s tobom vratiti u tvoj narod. **11** A Nojemina im reèe: idite natrag, kæeri moje; što biste išle sa mnom? zar æeu još imati sinova u utrobi svojoj da vam budu muževi? **12** Vratite se, kæeri moje, idite; jer sam ostarjela i nijesam za udaju. A i da kažem da se nadam i da se još noæas udam, i da rodim sinove, **13** Zar æete ih vi èekati dok odrastu? zar æete toga radi stajati neudate? Nemojte, kæeri moje; jer su moji jadi veæi od vaših, jer se ruka Gospodnja podigla na me. **14** Tada one podigavši glas svoj plakaše opet; i Orfa poljubi svekrvu svoju; a Ruta osta kod nje. **15** A ona joj reèe: eto, jetrva se twoja vratila narodu svojemu i k bogovima svojim; vratiti se i ti za jetrom svojom. **16** Ali Ruta reèe: nemoj me nagovaratiti da te ostavim i od tebe otidem; jer kuda god ti ideš, idem i ja; i gdje se god ti nastaniš, nastaniæu se i ja; twoj je narod moj narod, i twoj je Bog moj Bog. **17** Gdje ti umriješ, umrijeæu i ja, i ondje æu biti pogrebena. To neka mi uèini Gospod i to neka mi doda, smrt æe me samo rastaviti s tobom. **18** A ona kad vidje da je tvrdо naumila iæi s njom, presta je odvraæati. **19** Tako idoše obje dok ne doðoše u Vitlejem; a kad doðoše u Vitlejem, sav grad uzavre njih radi, i govorahu: je li to Nojemina? **20** A ona im govorase: ne zovite me više Nojemina, nego me zovite Mara, jer mi velike jade

zadade svemoguæi. **21** Obilna sam otišla, a praznu me vradi Gospod. Zašto me zovete Nojemina, kad me Gospod obori i svemoguæi me ucvijeli. **22** Tako dođe natrag Nojemina i s njom Ruta Moavka, snaha njezina, vrativši se iz zemlje Moavske; a doðoše u Vitlejem o poèetku jeèmene žetve.

2 A bijaše jedan èovjek, rod mužu Nojeminu, èovjek bogat od porodice Elimelehove, kojemu ime bijaše Voz. **2** I Ruta Moavka reèe Nojemini: da idem u polje da pabirèim klasje za onijem pred kim nađem milost. A ona joj reèe: idi, kæeri moja. **3** I ona otide, i doðavši stade pabirèiti po njivi za žeteocima: i dogodi se, te dođe na njivu koja pripadaše Vozu, koji bijaše od porodice Elimelehove. **4** I gle, dođe Voz iz Vitlejema, i reèe žeteocima: Gospod da je s vama! I oni mu rekoše: da te blagoslovi Gospod! **5** Tada reèe Voz sluzi svojemu koji bijaše nad žeteocima: èija je ona mladica? **6** A sluga koji bješe nad žeteocima odgovori mu: Moavka je mladica koja se vratila s Nojeminom iz zemlje Moavske. **7** I reèe: da pabirèim, da kupim klasje između snopova za žeteocima. I doðavši bavi se od jutra do sada; samo je malo bila kod kuæe. **8** Tada Voz reèe Ruti: èuješ, kæeri moja; nemoj iæi na drugu njivu da pabirèš, niti odlazi odavde, nego se drži mojih djevojaka. **9** Pazi na kojoj njivi oni žanju, pa idi za njima; jer sam zapovjedio momcima svojim da te niko ne dira; a kad ožedniš, idi k sudovima i pij što moje sluge zahitaju. **10** Tada ona pade nièice i pokloni se do zemlje, i reèe mu: kako naðoh milost pred tobom, da me pogledaš, kad sam tuðinka? **11** A Voz odgovori i reèe joj: èuo sam ja sve što si èinila svekrvi svojoj po smrti muža svojega, i kako si ostavila oca svojega i mater svoju i postoðbinu svoju, pa si došla k narodu kojega nijesi znala prije. **12** Gospod da ti plati za djelo twoje, i da ti plata bude potpuna od Gospoda Boga Izrailjeva, kad si došla da se pod krilima njegovijem skloniš. **13** A ona reèe: naðoh milost pred tobom, gospodaru, jer mi se utješio i milostivo progovorio sluškinji svojoj, ako i nijesam kao jedna od tvojih sluškinja. **14** A Voz joj reèe: kad bude vrijeme jesti, doði ovamo i jedi hljeba i umoæi zalogaj svoj u ocat. I ona sjede pokraj žetelaca, i on joj pruži prženjeh zrna, i ona jede i nasiti se, i preteèe joj. **15** Potom usta da pabirèi. A Voz zapovjedi momcima svojim govoreæi: neka pabirèi i meðu snopovima, nemojte da je zastidite. **16** Nego još navlaš ispuštajte rukoveti i ostavljajte joj neka kupi, i ne korite je. **17** I ona pabirèi na njivi do veèera, i ovrše što napabirèi, i doðe oko efe jeèma. **18** I uzevši otide u grad, i vidje svekrva njezina šta je

napabirèila; a ona izvadi i dade joj i ono što joj je bi, kæeri moja? A ona joj kaza sve što joj uèini onaj preteklo pošto se nasitila. 19 I reèe joj svekra: gdje èovjek. 17 I reèe: ovijeh šest mjerica jeèema dade mi, si pabirèila danas? i gdje si radila? Da je blagosloven jer mi reèe: nemoj se vratiti prazna k svekrvi svojoj. koji te je pogledao! A ona kaza svekrvi svojoj kod 18 A ona joj reèe: poèekaj, kæeri moja, dok doznaš koga je radila govoreæi: ime je èovjeku kod kojega kako æee izaæei; jer onaj èovjek neæee se smiriti dok sam danas radila Voz. 20 A Nojemina reèe snasi ne svrši stvar danas.

svojoj: Gospod da ga blagoslovi, kad nije ukratio milosti svoje k živima i k mrtvima. I reèe joj Nojemina: taj je èovjek nama rod, i jedan od osvetnika naših. 21 A Ruta Moavka reèe: još mi je rekao: drži se moje èeljadi dokle ne požanju sve moje. 22 A Nojemina reèe Ruti snasi svojoj: dobro je, kæeri moja, da ideš s njegovijem djevojkama, da te ne bi dirali na drugoj njivi. 23 I tako se držaše djevojaka Vozovijeh pabirèeæi dokle se ne svrši žetva jeèemena i žetva pšenièena; i življaše kod svekrve svoje.

3 Potom reèe joj Nojemina svekra njezina: kæeri moja, ne treba li da ti potražim poèinka, da bi ti dobro bilo? 2 Evo, nije li nam rod Voz, kod kojega si bila s djevojkama njegovijem? evo, on æee ovu noæe vijati jeèam na gumnu. 3 Umij se dakle, i namaži se, i obuci haljine svoje na se, pa idi na gumno; ali da ne dozna za te èovjek dokle ne jede i ne napije se. 4 Pa kad legne, zapamti mjesto gdje legne, pa onda otidi i digni pokrivaè s nogu njegovijeh, te lezi ondje; a on æee ti kazati šta æee raditi. 5 A Ruta joj reèe: što mi god kažeš, uèiniæeu. 6 I otide na gumno i uèini sve što joj zapovjedi svekra. 7 A Voz jedavši i pivši i proveselivši se otide te leže kod stoga; a ona dođe polako, podiže pokrivaè s nogu njegovijeh i leže. 8 A kad bi oko ponoæei trže se èovjek i obrnu se, a gle, žena ležaše kod nogu njegovijeh. 9 I on joj reèe: ko si? Odgovori: ja sam Ruta sluškinja tvoja; raširi krilo svoje na sluškinju svoju, jer si mi osvetnik. 10 A on reèe: Gospod da te blagoslovi, kæeri moja; ova potonja milost koju mi pokazuješ veæea je od prve, što nijesi tražila mladiæea, ni siromašna ni bogata. 11 Zato sada, kæeri moja, ne boj se; što god reèeš li ne htjedbude uzeti, dobro, neka uzme; ako li ne htjedbude uzeti, ja æeu te uzeti, tako živ bio Gospod! Spavaj do jutra. 14 I ona spava kod nogu njegovijeh do jutra; potom usta dok još ne moguše sjutra ako te htjedbude uzeti, dobro, neka uzme; ako li ne htjedbude uzeti, ja æeu te uzeti, tako živ bio Gospod! Spavaj do jutra. 14 I ona spava kod nogu njegovijeh do jutra; potom usta dok još ne moguše

4 A Voz izide na vrata gradska, i sjede ondje. I gle, naiðe onaj osvetnik, za kojega Voz govoraše, i reèe mu Voz: hodi ovamo, sjedi ovdje. I on doðe i sjede. 2 Potom uez Voz deset ljudi između starješina gradskih i reèe: posjedajte ovdje. I posjedaše. 3 Tada reèe onomu osvetniku: njivu koja je bila brata našega Elimeleha prodala je Nojemina, koja se vratila iz zemlje Moavske. 4 Zato rekoh: da javim tebi, i kažem ti: uzmi njivu pred ovima što sjede ovdje i pred starješinama naroda mojega; ako æeeš otkupiti, otkupi; ako li neæeeš otkupiti, kaži mi da znam; jer osim tebe nema drugoga koji bi otkupio, a poslije tebe idem ja. A on reèe: ja æeu otkupiti. 5 A Voz reèe: u koji dan uzmeš njivu iz ruke Nojemine, treba da uzmeš i Rutu Moavku ženu umrloga, da podigneš ime umrlomu u našljedstvu njegovu. 6 Tada reèe onaj osvetnik: ne mogu otkupiti, da ne raspsem svojega našljedstva; otkupi ti što bi trebalo da ja otkupim, jer ja ne mogu otkupiti. 7 A bijaše od starine obièau u Izrailju o otkupljivanju i promjenjivanju, da bi svaka stvar bila tvrda, da jedan izuje obuæeu svoju i da drugomu, i to bijaše svedodžba u Izraelju. 8 Kad dakle onaj osvetnik reèe Vozu: uzmi ti, izu obuæeu svoju. 9 A Voz reèe starješinama i svemu narodu: vi ste svjedoci danas da sam otkupio iz ruke Nojemine što je god bilo Elimelehovo i što je god bilo Heleonovo i Malonovo; 10 I da sam uezeo za ženu Rutu Moavku ženu Malonovu da podignem ime umrlomu u našljedstvu njegovu, da ne bi poginulo ime umrlomu među braæom njegovom i u mjestu njegovu; vi ste svjedoci danas. 11 I sav narod koji bijaše na vratima gradskim i starješine rekoše: svjedoci smo; da da Gospod da žena koja dolazi u dom tvog bude kao Rahilja i Lija, koje obje sazidaše dom Izrailjev; bogati se u Efrati, i proslavi ime svoje u Vitlejemu! 12 I od sjemena koje ti Gospod zatrudnje, i rodii sina. 14 I rekoše žene Nojemini: da je blagosloven Gospod koji te nije ostavio danas bez osvetnika, da se ime njegovo slavi u Izraelju! 15 On æee ti utjeæiti dušu i biæe potpora starosti tvojoj, jer ga on joj izmjeri šest mjerica jeèema, i naprti joj i ona otide rodi snaha tvoja koja te ljubi i koja ti je bolja nego u grad. 16 I doðe svekri svojoj, koja joj reèe: šta sedam sinova. 16 I uez Nojemina dijete, i metnu ga

na krilo svoje, i bješe mu dadilja. **17** I susjede nadješe mu ime govoreæi: rodi se sin Nojemini, i prozvaše ga Ovid. On bi otac Jeseja oca Davidova. **18** A ovo je pleme Faresovo: Fares rodi Esroma; **19** A Esrom rodi Arama; a Aram rodi Aminadava; **20** A Aminadav rodi Nasona; a Nason rodi Salmona; **21** A Salmon rodi Voza; a Voz rodi Ovida; **22** A Ovid rodi Jeseja; a Jesej rodi Davida.

1 Samuelova

1 Bijaše jedan èovjek iz Ramatajim-Sofima, iz gore Jefremove, kojemu ime bješe Elkana sin Jeroama, sina Eliva, sina Tova, sina Sufova, Efraæeanin. **2** I imala dvije žene, jednoj bješe ime Ana a drugoj Fenina; i Fenina imala djece, a Ana nemaše djece. **3** I iðaše taj èovjek svake godine iz svojega grada da se pokloni i prinese žrtvu Gospodu nad vojskama u Silom; a ondje bijahu dva sina Ilijeva, Ofnije i Fines, sveštenici Gospodnji. **4** I jedan dan kad Elkana prinese žrtvu, dade Fenini ženi svojoj i svijem sinovima njezinijem i kærima njezinijem po dio; **5** Ani pak dade dva dijela, jer ljubljaše Anu, a njoj Gospod bješe zatvorio matericu. **6** I protivnica je njezina vrlo cvijeljaše prkoseæi joj što joj Gospod bješe zatvorio matericu. **7** Tako èinjala Elkana svake godine, i Ana hoðaše u dom Gospodnji, a ona je cvijeljaše, te plakaše i ne jeðaše. **8** A Elkana muž njezin reèe joj jednom: Ana, zašto plaæeš? i zašto ne jedeš? i zašto je srce twoje neveselo? Nijesam li ti ja bolji nego deset sinova? **9** A Ana usta, pošto jedoše i piše u Silomu; a Ilijje sveštenik sjeðaše na stolici na pragu doma Gospodnjega. **10** I ona tužna u srcu pomoli se Gospodu plaèuæi mnogo. **11** I zavjetova se govoreæi: Gospode nad vojskama! ako pogledaš na muku sluškinje svoje, i opomeneš me se, i ne zaboravi sluškinje svoje, nego daš sluškinji svojoj muško èedo, ja æeu ga dati Gospodu dokle je god živ, i britva neæee prijeæei preko glave njegove. **12** I kad se ona dugo moljaše pred Gospodom, Ilijje motraše na usta njezina. **13** Ali Ana govoraše u srcu svojem, usta joj se samo micahu a glas joj se ne èuaja; stoga Ilijje pomisli da je pijana. **14** Pa joj reèe Ilijje: dokle æeš jer su Gospodnji temelji zemaljski, i na njima je biti pijana? otrijezi se od vina svojega. **15** Ali Ana odgovori i reèe: nijesam pijana, gospodaru, nego sam žena tužna u srcu; nijesam pila vina ni silovita piæa; nego izlijevam dušu svoju pred Gospodom. **16** Nemoj ispunji molbu, za što si ga molila. **18** A ona reèe: neka nađe sluškinja twoja milost pred tobom! Tada odite Ilijevi bijahu nevaljali, i ne znadijahu za Gospoda.

svojim da prinese Gospodu godišnju žrtvu i zavjet svoj. **22** Ali Ana ne poðe, jer reèe mužu svojemu: dokle odojim dijete, onda æeu ga odvesti da izide pred Gospoda i ostane ondje dovijeka. **23** I reèe joj Elkana muž njezin: èini kako ti drago; ostani dokle ga ne odoji; samo da hoæe Gospod ispuniti rijeèe svoju. I tako žena osta; i dojaše sina svojega dokle ga ne odoi. **24** A kad ga odoji, odvede ga sa sobom uvezši tri teleta i efu braðna i mijeh vina, i uvede ga u dom Gospodnji u Silomu; a dijete bijaše još malo. **25** I zaklaše tele, i dovedoše dijete k Iliju. **26** I ona reèe: èuj gospodaru, kako je živa duša tvoja, gospodaru, ja sam ona žena koja je stajala ovdje kod tebe moleæi se Gospodu. **27** Molih se za ovo dijete, i ispunji mi Gospod molbu moju, za što sam ga molila. **28** Zato i ja dajem njega Gospodu, dokle je god živ, da je dat Gospodu. I pokloniše se ondje Gospodu.

2 **1** I Ana se pomoli i reèe: razveseli se srce moje u Gospodu; podiže se rog moj u Gospodu; otvoriše se usta moja na neprijatelje moje, jer sam radosna radi spasenja tvojega. **2** Nema svetoga kao što je Gospod; jer nema drugoga osim tebe; i nema stijene i piše u Silomu; a Ilijje sveštenik sjeðaše na stolici koji sve zna, i on udešava namjere. **4** Luk junacima slomi se, i iznemogli opasaše se snagom. **5** Koji u grob, i izvlaèi. (*Sheol h7585*) **7** Gospod siromaši, i bogati; ponjuje, i uzvišuje. **8** Siromaha podiže iz praha, i uzvišuje ubogoga da ga posadi s knezovima, i daje im da naslijede prijesto slave; **9** Saèuvaæee noge milijeh svojih, a bezbožnici æe umuknuti u mraku; jer svojom snagom žena tužna u srcu; nijesam pila vina ni silovita piæa; neæee èovjek nadjaæati. **10** Koji se suprote Gospodu, i ko prinošaše momak sveštenikov dok vratise se i dodoše kuæi svojoj u Ramat. I Elkana se kuhaše meso s viljuškama trokrakim u ruci, **14** I pozna Anu ženu svoju, i Gospod se opomenu nje. **20** zabadaše u sud, ili u kotao, ili u tavu, ili u lonac, i I kad bi vrijeme pošto Ana zatrudnje rodi sina, i nadje što se god nabode na viljuške uzimaše sveštenik. mu ime Samuilo, jer, reèe, isprosili ga u Gospoda. **21** Tako èinjahu svemu Izrailju koji dolažaše u Silom. **15** Potom poðe onaj èovjek Elkana sa svijem domom Tako i prije nego bi zapalili salo, došao bi momak

sveštenikov, te bi rekao èovjeku koji prinošaše žrtvu: 35 A sebi æeu podignuti sveštenika vjerna, on æe daj meso da ispeèem svešteniku, jer ti neæu primiti raditi po srcu mojoju i po duši mojoj; i sazidaæu mu mesa kuhanja, nego sirovo. 16 Ako bi mu tada èovjek tvrd dom, i on æe hoditi pred pomazanikom mojoj odgovorio: neka se prvo zapali salo, pa onda uzmi vazdu. 36 I ko ostane od doma tvojega, doæei æe da što ti god duša želi; on bi rekao: ne, nego daj sada, mu se pokloni za srebrn novac i za komad hljeba, i ako li ne daš, uzeæu silom. 17 I grijeh onijeh mladiæa govoriæe: primi me u kaku službu svešteniku da bijaše vrlo velik pred Gospodom, jer ljudi ne marahu imam komad hljeba.

za prinos Gospodnjji. 18 A Samuilo služaše pred Gospodom još dijete u opleæku lanenom. 19 A mati mu naèini mali plaš i doneše mu, i tako èinjaje svake godine dolazeæi s mužem svojim da prinese žrtvu godišnju. 20 A Ilijje blagoslovio Elkanu i ženu njegovu govoreæe: Gospod da ti da poroda od te žene za ovoga kojega je dala Gospodu! I otidoše u svoje mjesto. 21 I Gospod pohodi Anu, i ona zatrudnje i rodi tri sina i dvije kæeri. A dijete Samuilo rastijaše pred Gospodom. 22 A Ilijje bijaše vrlo star, i èu sve što èinjahu sinovi njegovi svemu Izrailju, i kako spavahu sa ženama koje dolažahu gomilama na vrata šatora od sastanka. 23 I govoraše im: zašto to radite? jer èujem zle rijeèi o vama od svega naroda. 24 Nemojte, djeco moja; jer nije dobro što èujem; otpaðujete narod Gospodnjji. 25 Kad èovjek zgriješi èovjeku, sudiaæe mu sudija; ali kad ko zgriješi Gospodu, ko æe moliti za nj? Ali ne poslušaše oca svojega, jer Gospod šeaše da ih ubije. 26 A dijete Samuilo rastijaše i bijaše mio i Gospodu i Ijudima. 27 Tada doðe èovjek Božji k Ilijiju, i reèe mu: ovako veli Gospod: ne javih li se domu oca tvojega, kad bijahu u Misiru u kuæi Faraonovo? 28 I izabrah ga izmeðu svih plemena Izrailjevih sebi za sveštenika da prinosi žrtve na oltaru mojojem i da kadi kadom i nosi opleæak preda mnjom, i dадоh domu oca tvojega sve žrtve ognjene sinova Izrailjevih? 29 Zašto gazite žrtvu moju i prinos moj, koje sam zapovjedio da se prinose u šatoru? i paziš sinove svoje veæema nego mene, da se gojite prvinama svih prinosova Izraelja naroda mojega? 30 Zato Gospod Bog Izrailjev kaže: rekao sam doista: dom tvoj i dom oca tvojega služiæe preda mnjom dovjeka; ali kaže Gospod: neæee biti tako, jer one æeu poštovati koji mene poštuju, a koji mene preziru, biæee prezreni. 31 Gle, idu dani, kad æeu odsjeæi tebi ruku i ruku domu oca tvojega, da ne bude starca u domu tvojem. 32 I vidjeæeš nevolju u šatoru mjesto svega dobra što je Gospod èinio Izraelju; neæee biti starca u domu tvojem dovjeka. 33 A koga od tvojih ne istrijebim ispred oltara svojega, onaj æe ostati da ti èile oèi i da ti se cvijeli duša; i sav podmladak doma tvojega umiraæe u najboljim godinama. 34 I ovo da ti je znak što æe doæei na oba sina tvoja, na Ofnija i Finesa: u jedan dan poginuæe obojica.

3 A dijete Samuilo služaše Gospodu pred Ilijem; i rijeè Gospodnja bješe rijetka u ono vrijeme, i ne javljahu se utvare. 2 Jednom u to vrijeme Ilijje ležaše na svom mjestu; a oèi mu poèinjahu tamnjeti te ne mogaše vidjeti; 3 I Samuilo ležaše u domu Gospodnjem gdje bijaše kovéeg Božji, i žiæi Gospodnji još ne bjehu pogašeni. 4 I viknu Gospod Samuila, a on reèe: evo me. 5 I pritrèa k Ilijiju, i reèe mu: evo me, što si me zvao? A on reèe: nijesam te zvao, idi lezi. I on otide i leže. 6 A Gospod opet viknu Samuila, i Samuilo usta, i otide k Ilijiju, i reèe: evo me, što si me zvao? A on reèe: nijesam te zvao, sine; idi lezi. 7 A Samuilo još ne poznavаш Gospoda, i još mu ne bješe javljena rijeè Gospodnja. 8 Tada opet viknu Gospod Samuila treæi put, i on usta i otide k Ilijiju, i reèe: evo me, što si me zvao? Tada razumje Ilijje da Gospod zove dijete. 9 I reèe Ilijje Samuili: idi lezi; a ako te zovne, a ti reci: govori Gospode, èuje sluga tvoj. I Samuilo otide, i leže na svoje mjesto. 10 A Gospod doðe i stade; i zovnu kao prije: Samuilo! Samuilo! A Samuilo reèe: govori, èuje sluga tvoj. 11 I reèe Gospod Samuili: evo uèiniæeu nešto u Izraelju da æe zujati oba uha svakome ko èuje. 12 U taj dan æeu uèiniti Ilijiju sve što sam govorio za kuæu njegovu, od poèetka do kraja. 13 Jer sam mu javio da æeu suditi domu njegovu dovjeka za nevaljalstvo, za koje je znao da njim navlaæe na se prokletstvo sinovi njegovi, pa im nije zabranio. 14 Zato se zakleh domu Ilijevu da se neæee oèistiti nevaljalstvo doma Ilijive nikakvom žrtvom ni prinosom dovjeka. 15 I Samuilo spava do jutra, pa otvori vrata doma Gospodnjega. Ali se bojaše Samuilo kazati Ilijiju za utvaru. 16 A Ilijje zovnu Samuila i reèe: Samuilo, sine! A on reèe: evo me. 17 A on reèe: kakve su rijeèi što ti je kazao? nemoj zatajiti od mene; tako ti uèinio Bog i tako ti dodatao, ako zatajì od mene što god što ti je kazao. 18 I Samuilo mu kaza sve, i ništa ne zataji od njega. A on reèe: Gospod je, neka èini što mu je volja. 19 A Samuilo rastijaše, i Gospod bijaše s njim, i ne pusti da padne na zemlju nijedna rijeè njegova. 20 I sav Izraelj od Dana do Virsaveje pozna da je Samuilo vjeran prorok Gospodnj. 21 I Gospod se stade opet

javljati u Silomu, jer se Gospod javljaše Samuilu u Silomu rijeèju Gospodnjom.

4 I što reèe Samilo, zbi se svemu Izrailju. Jer Izrail izide na vojsku na Filisteje, i stadoše uoko kod Even-Ezera, a Filisteji stadoše uoko u Afeku. **2** A Filisteji se uvrstaše prema Izrailju, i kad se otvori boj, razbiše Filisteji Izrailja, i izgibe ih u boju u polju oko èetiri tisuæe ljudi. **3** I kad narod doðe uoko, rekoše starješine Izrailjeve: zašto nas danas razbi Gospod pred Filistejima? da donesemo iz Siloma kovèeg zavjeta Gospodnjega, da bude među nama i izbavi nas iz ruku neprijatelja naših. **4** I narod posla u Silom da donesu odande kovèeg zavjeta Gospoda nad vojskama, koji sjedi na heruvimima; a bijahu ondje kod kovèega zavjeta Gospodnjega dva sina Iljeva, Ofnije i Fines. **5** A kad doðe kovèeg zavjeta Gospodnjega uoko, povika sav Izrailj od radosti da zemљa zajeèea. **6** A Filisteji èuvši veselu viku rekoše: kakva je to vika vesela u okolu Jevrejskom? I razumješe da je došao kovèeg Gospodnji uoko njihov. **7** I uplašiše se Filisteji kad rekoše: Bog je došao uoko. I govorahu: teško nama! jer to nije bivalo prije. **8** Teško nama! ko æe nas izbaviti iz ruku tijeh silnjih bogova? to su bogovi što pobiše Misirce u pustinji svakojakim mukama. **9** Ohrabrite se, i budite ljudi, o Filisteji! da ne služite Jevrejima kao što su oni vama služili; budite ljudi, i udrite. **10** I Filisteji udariše, i Izraelci se opet razbiše i pobjegoše k šatorima svojim; i boj bješe vrlo velik, jer pade iz Izraelja trideset tisuæa pješaka. **11** I kovèeg Božji bi otet, i dva sina Iljeva Ofnije i Fines pogibioše. **12** A jedan između sinova Venijaminovih pobježe iz boja, i doðe u Silom isti dan razdrtijeh haljina i glave posute prahom. **13** I kad doðe, gle, Ilje sjeðaše na stolici ukraj puta pogledajuæi; jer srce njegovo bijaše u strahu za kovèeg Božji. I dosav onaj èovjek u grad kaza glase, i stade vika svega grada. **14** A Ilje èuvši viku reèe: kakva je to vreva? I èovjek brže dotrèa da javi Ilju. **15** A Ilju bijaše devedeset i osam godina, i oèi mu bijahu potamnjele, te ne mogase vidjeti. **16** I reèe èovjek Ilju: ja idem iz boja, utekoh danas iz boja. A on reèe: šta bi, sine? **17** A glasnici odgovarajuæi reèe: pobježe Izrailj ispred Filisteja, i izgibe mnogo naroda, i oba sina tvoja pogibioše, Ofnije i Fines, i kovèeg Božji otet je. **18** A kad spomenu kovèeg Božji, i pade Ilje sa stolice nauznako kod vrata i slomi vrat i umrije, jer bijaše èovjek star i težak. On bi sudija Izraelju èetrdeset godina. **19** A snaha njegova, žena Finesova, bijaše trudna i na tom doba, pa èuvši glas da je kovèeg Božji otet i da joj je poginuo svekar i muž, savi se i porodi, jer joj doðoše bolovi. **20** I kad

umiraše, rekoše joj koje stajahu kod nje: ne boj se, rodila si sina. Ali ona ne odgovori, niti hajaše za to.

21 Nego djetetu nadje ime Ihavod govoreæi: otide slava od Izraelja; jer kovèeg Božji bi otet, i svekar joj i muž pogibioše. **22** Zato reèe: otide slava od Izraelja; jer bi otet kovèeg Božji.

5 A Filisteji uzeše kovèeg Božji, i odnesoše iz Even-Ezera u Azot. **2** I uzevši Filisteji kovèeg Božji unesoše ga u dom Dagonov, i namjestiše ga do Dagona. **3** A sjutradan kad ustaše Azoæani rano, a to Dagon ležaše nièice na zemlji pred kovèegom Gospodnjim; i oni uzeše Dagona i metnuše ga opet na njegovo mjesto. **4** A kad sjutradan rano ustaše, gle, opet Dagon ležaše nièice na zemlji pred kovèegom Gospodnjim, a glava Dagonu i obje ruke otsjeèene bijahu na pragu; samo trup od Dagona bješe ostao. **5** Zato sveštenici Dagonovi i koji god ulaze u dom Dagonov ne staju na prag Dagonov u Azotu do danas. **6** Tada oteža ruka Gospodnja Azoæanima, i moraše ih i udaraše ih šuljevima u Azotu i meðama njegovijem. **7** A kad Azoæani vidješe šta je, rekoše: da ne stoji kod nas kovèeg Boga Izrailjeva; jer je ruka njegova teška nad nama i nad Dagonom bogom našim. **8** I poslaše, te sabraše k sebi sve knezove Filistejske, i rekoše im: što æemo èiniti s kovèegom Boga Izrailjeva? A oni rekoše: da se prenese u Gat kovèeg Boga Izrailjeva. I prenesoše kovèeg Boga Izrailjeva. **9** A kad ga prenesoše, bi ruka Gospodnja na gradu s mukom vrlo velikom, i stade biti graðane od maloga do velikoga, i doðoše na njih tajni šuljevi. **10** Zato poslaše kovèeg Božji u Akaron; a kad doðe kovèeg Božji u Akaron, povikaše Akaronjani govoreæi: donesoše k nama kovèeg Boga Izrailjeva da pomori nas i naš narod. **11** Zato poslaše, te sabraše sve knezove Filistejske, i rekoše: pošljite kovèeg Boga Izrailjeva neka se vrati na svoje mjesto, da ne pomori nas i naroda našega. Jer bijaše smrtni strah po cijelom gradu, i vrlo teška bijaše ruka Gospodnja ondje. **12** Jer ljudi koji ostajahu živi bolovahu od šuljeva tako da se vika u gradu podizaše do neba.

6 I bijaše kovèeg Gospodnji u zemlji Filistejskoj sedam mjeseca. **2** Tada dozvaše Filisteji sveštenike i vraèe, pa im rekoše: šta æemo èiniti s kovèegom Gospodnjim? nauèite nas kako æemo ga poslati natrag na njegovo mjesto. **3** A oni rekoše: ako æete natrag poslati kovèeg Boga Izrailjeva, ne šaljite ga prazna, nego uza nj podajte prinos za grijeh; tada æete ozdraviti i doznaæete zašto se ruka njegova nije odmakla od vas. **4** A oni rekoše: kakav æemo mu dati

prinos za grijeh? A oni rekoše: prema broju kneževina ka kome æe otiai od nas? 21 I poslaše poslanike k Filistejskih pet zlatnijeh šuljeva i pet zlatnijeh miševa; stanovnicima Kirijat-Jarimskim govoreæi: donesoæe jer je zlo jednako na svjemu vama i na knezovima natrag Filisteji kovèeg Gospodnji, hodite, odnesite ga vašim. 5 Naèinite dakle slike od svojih šuljeva i k sebi.

slike od miševa koji kvare zemlju, i podajte slavu Bogu Izrailjevu. Može biti da æe ulakšati ruku svoju nad vama i nad bogovima vašim i nad zemljom vašom. 6 I zašto biste bili uporna srca kao što bijahu uporna srca Misirci i Faraon? i pošto uèini èuedesa na njima, eda li ih tada ne pustiše, te otidoše? 7 Zato naèinite jedna kola nova, i uzmitе dvije krave dojlice, na kojima još nije bio jaram, pa upregnite krave u kola, a telad njihovu odvedite od njih kuæi. 8 Pa uzmitе kovèeg Gospodnji i metnite ga na kola; a zaklade zlatne što æete mu dati za grijeh metnите u kovèežiæ pokraj njega, i pustite ga neka ide. 9 I gledajte: ako poðe putem k meði svojoj u Vet-Semes, on nam je uèinio ovo veliko zlo; ako li ne poðe tako, onda æemo znati da nas se nije dohvatiла ruka njegova, nego nam se dogodilo sluèajno. 10 I uèiniše tako oni ljudi; i uvezvi dvije krave dojlice upregoše ih u kola, a telad njihovu zatvorise kod kuæe. 11 I metnuše kovèeg Gospodnji na kola, i mali kovèežiæ s mišima zlatnjem i sa slikama svojih šuljeva. 12 I poðoše krave pravo putem u Vet-Semes, i jednako iðahu istjem putem muèuæi i ne svræuæei ni nadesno ni nalijevu; a knezovi Filistejski iðahu za njima do meðe Vet-Semeske. 13 A Vet-Semešani žnjahu pšenicu u dolini, i podigavši oèi svoje vidješe kovèeg, i obradovaše se vidjevši ga. 14 I doðoše kola na njivu Isusa Vet-Semešanina, i stadoše onđe. A bijaše onđe velik kamen; i iscjeapaše drva od kola, i prinesoše one krave na žrtvu paljenicu Gospodu. 15 A Leviti snimivši kovèeg Gospodnji i kovèežiæ što bješe pokraj njega, u kojem bijahu zakladi zlatni, metnuše na onaj veliki kamen; a ljudi iz Vet-Semesa gotoviše žrtve paljenice i prinosiše žrtve Gospodu onaj dan. 16 A to vidjevši pet knezova Filistejskih vratiše se u Akaron isti dan. 17 A ovo bjehu zlatni šuljevi koje dadoše Filisteji Gospodu za grijeh: za Azot jedan, za Gazu jedan, za Askalon jedan, za Gat jedan, za Akaron jedan. 18 I miši zlatni bjehu prema broju svih gradova Filistejskih, u pet kneževina, svih zidanijeh gradova i sela neograðenijeh do velikoga kamena, na koji metnuše kovèeg Gospodnji, i koji je i danas u polju Isusa Vet-Semešanina. 19 Ali pobi Gospod neke izmeðu Vet-Semešana koji zagledaše u kovèeg Gospodnji, i pobi iz naroda pedeset tisuæa i sedamdeset ljudi. I plaka narod što ga Gospod udari velikom pogiblju. 20 I ljudi iz Vet-Semesa rekoše: ko može ostati pred tijem Gospodom Bogom svetijem? i

7 Tada doðoše ljudi iz Kirijat-Jarima, i uzeše kovèeg Gospodnji, i odnesoše ga u kuæu Avinadavovu na brdu, a Eleazara sina njegova posvetiše da èeva kovèeg Gospodnji. 2 A kad kovèeg osta u Kirijat-Jarimu, proðe mnogo vremena, dvadeset godina, i plakaše sav dom Izrailjev za Gospodom. 3 A Samuilo reèe svemu domu Izrailjevu govoreæi: ako se svijem srcem svojim obraæate ka Gospodu, povrzite tuðe bogove izmeðu sebe i Astarote, i spremite srce svoje za Gospoda, njemu jedinomu služite, pa æe vas izbaviti iz ruku Filistejskih. 4 I povrgoše sinovi Izrailjevi Vale i Astarote, i služiše Gospodu jedinomu. 5 Potom reèe Samuilo: skupite svega Izraelija u Mispu, da se pomolim Gospodu za vas. 6 I skupiše se u Mispu, i crpuæi vodu proljevaše pred Gospodom, i postiše onaj dan, i onđe rekoše: sagriješimo Gospodu. I Samuilo suðaše sinovima Izrailjevijem u Mispi. 7 A Filisteji kad èuše da su se sinovi Izrailjevi skupili u Mispu, izidoše knezovi Filistejski na Izraelja. A kad to èuše sinovi Izrailjevi, uplašiše se od Filisteja. 8 I rekoše sinovi Izrailjevi Samuilo: ne prestaj vapiti za nas ka Gospodu Bogu našemu, eda bi nas izbavio iz ruku Filistejskih. 9 Tada Samuilo uze jedno jagnje odojèe, i prinese ga svega Gospodu na žrtvu paljenicu; i vapi Samuilo ka Gospodu za Izraelja, i usliši ga Gospod. 10 I kad Samuilo prinošaše žrtvu paljenicu, približiše se Filisteji da udare na Izraelja; ali zagrmlje Gospod grmljavinom velikom u onaj dan na Filisteje i smete ih, i biše pobijeni pred Izrailem. 11 A Izraelci izidoše iz Mispe, i potjeraše Filisteje, i biše ih do pod Vet-Har. 12 Tada uze Samuilo kamen, i metnu ga izmeðu Mispe i Sena, i nazva ga Even-Ezer, jer reèe: dovde nam Gospod pomože. 13 Tako biše pokoreni Filisteji, i više ne dolaziše na meðu Izrailjevu. I ruka Gospodnja bješe protiv Filisteja svega vijeka Samuilova. 14 I povratiše se Izraelju gradovi, koje bjehu uzeli Filisteji Izraelju, od Akarona do Gata, i meðe njihove izbavi Izraelj iz ruku Filistejskih; i bi mir meðu Izrailem i Amorejima. 15 A Samuilo suðaše Izraelju svega vijeka svojega. 16 I iduæi svake godine obilažaše Vetiþ i Galgal i Mispu, i suðaše Izraelju u svijem tijem mjestima. 17 Potom se vraæaše u Ramu, jer onđe bijaše kuæa njegova, i suðaše onđe Izraelju, i onđe naèini oltar Gospodu.

8 A kad Samuilo ostarje, postavi sinove svoje za sudije Izraelju. 2 Aime sinu njegovu prvencu bješe Joilo, a drugomu Avija, i suðahu u Virsaveji. 3 Ali

sinovi njegovi ne hođahu putovima njegovijem, nego idи te traži magarice. 4 I on prođe goru Jefremovu, i udariše za dobitkom, i primahu poklone i izvrtahu prođe zemlju Salisku; ali ne nađoše; pa prođoše i pravdu. 4 Tada se skupiše sve starješine Izrailjeve i zemlju Salimsku, i ne bješe ih; pa prođoše i zemlju dođoše k Samuilu u Ramu. 5 I rekoše mu: eto, ti si Venijaminovu, i ne nađoše. 5 A kad dođoše u zemlju ostario, a sinovi tvoji ne hode tvojim putovima: zato Sufsku, reče Saul momku svojemu koji bijaše s njim: postavi nam cara da nam sudi, kao što je u svijeh hajde da se vratimo, da se ne bi otac okanio magarica naroda. 6 Ali Samuil ne bi po volji što rekoše: daj i zabrinuo se za nas. 6 A on mu reče: evo, u ovom nam cara da nam sudi. I Samuilo se pomoli Gospodu. gradu ima èovjek Božji, kojega veoma poštuju; što 7 A Gospod reče Samuilu: poslušaj glas narodni u god kaže sve se zbiva; hajdemo k njemu, može biti svemu što ti govore; jer ne odbaciše tebe, nego mene da æe nas uputiti kuda bismo išli. 7 A Saul reče odbaciše da ne carujem nad njima. 8 Kako èiniše momku svojemu: hajde da idemo; ali šta æemo od onoga dana kad ih izvedoh iz Misira do danas, i odnijeti èovjeku? jer nam je hljeba nestalo u torbama, ostaviše me i služiše drugim bogovima, po svijem a dara nemamo da odnesemo èovjeku Božijemu. tijem djelima èine i tebi. 9 Zato sada poslušaj glas Šta imamo? 8 A momak opet odgovarajuæi reče njihov; ali im dobro zasvjedoèi i kaži naèin kojim Saulu: eto u mene èetvrt sikla srebra; to da dam æe car carovati nad njima. 10 I kaza Samuilo sve èovjeku Božijemu da nas uputi. 9 A u staro vrijeme rijeèi Gospodnjie narodu koji iskaše od njega cara; ko bi išao da pita Boga govoraše: hajde da idemo k 11 I reče: ovo æe biti naèin kojim æe car carovati vidiocu. Jer ko se sada zove prorok u staro se vrijeme nad vama: sinove vaše uzimaæe i metati ih na kola zvaše vidjelac. 10 I Saul reče momku svojemu: dobro svoja i meðu konjike svoje, i oni æe tréati pred kolima veliš; hajde da idemo. I pođoše u grad gdje bješe njegovijem; 12 I postaviæe ih da su mu tisuæenici i èovjek Božji. 11 I kad iðahu uz brdo gradsko, sretoše pedesetnici, i da mu oru njive i žnju ljetinu, i da mu djevojke koje izlažazu da zahvataju vodu, pa im grade ratne sprave i što treba za kola njegova. 13 rekoše: je li tu vidjelac? 12 A one odgovarajuæi Uzimaæe i kæeri vaše da mu grade mirisne masti i rekoše: jest, eto pred tobom; pohitaj, jer je danas da mu budu kuharice i hljebarice. 14 I njive vaše i došao u grad, jer danas narod ima žrtvu na gori. 13 vinograde vaše i maslinike vaše najbolje uzimaæe Kako uðete u grad, naæi æete ga prije nego pođe i razdavati slugama svojim. 15 Uzimaæe desetak na goru da jede; jer narod neæe jesti dokle on ne od usjeva vaših i od vinograda vaših, i davaæe doðe, jer on treba da blagoslovi žrtvu, pa onda æe dvoranima svojim i slugama svojim. 16 I sluge vaše i zvanice jesti; zato idite, jer æete ga sada naæi. 14 sluškinje vaše i mladiæe vaše najljepše i magarce I otidoše u grad; a kad dođoše usred grada, gle, vaše uzimaæe, i obratiti na svoje poslove. 17 Stada Samuilo polazeæi na goru srete ih. 15 A Gospod æe vaša desetkovati i vi æete mu biti robovi. 18 Pa bješe objavio Samuilu dan prije nego dođe Saul, æete onda vikati radi cara svojega, kojega izabraste rekavši: 16 Sjutra u ovo doba poslaæu k tebi jednoga sebi; ali vas Gospod neæe onda uslišiti. 19 Ali narod èovjeka iz zemlje Venijaminove, njega pomaži da ne htje poslušati rijeèi Samuilovih, i rekoše: ne, bude vođ narodu mojemu Izrailju, i on æe izbaviti moj nego car neka bude nad nama, 20 Da budemo i mi narod iz ruku Filistejskih. Jer pogledah na narod svoj, kao svi narodi; i neka nam sudi car naš i ide pred jer vika njegova dođe do mene. 17 I kad Samuilo nama i vodi naše ratove. 21 A Samuilo èuvši sve ugleda Saula, reče mu Gospod: eto èovjeka za kojega rijeèi narodne, kaza ih Gospodu. 22 A Gospod reče ti rekoh; taj æe vladati mojim narodom. 18 I Saul Samuilo: poslušaj glas njihov, i postavi im cara. I pristupi k Samuili na vratima, i reče: kaži mi, gdje je kuæa videoèeva? 19 A Samuilo odgovori Saulu i reče: ja sam vidjelac. Hajde preda mnom na goru, i danas æete sa mnom jesti; a sjutra æeu te otpustiti, i što ti je god u srcu, kazaæu ti. 20 A za magarice, kojih ti je nestalo prije tri dana, ne brini se; jer su se našle. I eje æe biti sve što je najbolje u Izrailju? eda li ne tvije i svega doma oca tvojega? 21 A Saul odgovori i reče: nijesam li od plemena Venijaminova, najmanjega plemena Izrailjeva, i dom moj najmanji između svih domova plemena Venijaminova? što mi dakle govorиш tako? 22 A Samuilo uze Saula i njegovu

9 A bješe jedan èovjek od plemena Venijaminova, kojemu ime bješe Kis, sin Avila, sina Serora, sina Vehorata, sina Afije, sina jednoga èovjeka od plemena Venijaminova, hrabar junak. 2 On imaše sina po imenu Saula, koji bješe mlad i lijep da ne bješe ljepšega od njega meðu sinovima Izrailjevijem, a glavom bješe viši od svega naroda. 3 A Kisu ocu Saulovu nesta magarica, pa reče Kis Saulu sinu svojemu: uzmi sa sobom jednoga momka, pa ustani i

momka, i odvede ih u sobu, i posadi ih u zaèelje Saulov reèe njemu i momku njegovu: kuda ste išli? meðu zvanicama kojih bješe do trideset ljudi. 23 I A on odgovori: da tražimo magarice; i kad vidjesmo Samuil reèe kuharu: donesi dio koji ti dадоh i za koji da ih nигdјe nema, otidosmo k Samuili. 15 A stric ti rekoh: ostavi ga kod sebe. 24 Tada doneše kuhar Saulov reèe: kaži mi šta vam je rekao Samuilo? 16 pleæe i što bješe na njemu; a Samuilo ga metnu A Saul reèe stricu svojemu: kazao nam je da su se pred Saula, i reèe: evo što je ostalo, uzmi preda se, našle magarice. Ali mu ne reèe za carstvo što mu je te jedi, jer je saèuvano doslje za tebe, kad rekoh: kazao Samuilo. 17 A Samuilo sazva narod u Mispu pozvao sam narod. Tako jede Saul sa Samuilmom onaj ka Gospodu. 18 I reèe sinovima Izrailjevijem: ovako dan. 25 Potom siðoše s gore u grad, i Samuilo se veli Gospod Bog Izrailjev: ja izvedoh Izraelja iz Misira, razgovara sa Saulom na krovu. 26 A ujutru uraniše, i i izbavih vas iz ruku Misirskih i iz ruku svih carstava kad svitaše, zovnu Samuilo Saula na krov, i reèe mu: koja vas muèahu. 19 A vi danas odbaciste Boga digni se, da te otpustim. I kad se diže Saul, izidoše svojega, koji vas sam izbavila od svih zala vaših i obojica, on i Samuilo. 27 I kad doðoše na kraj grada, nevolja vaših, i rekoste mu: postavi cara nad nama. reèe Samuilo Saulu: reci momku neka ide naprijed Sada dakle stanite pred Gospodom po plemenima i on proðe naprijed a ti stani malo da ti javim rijeè svojim i po tisuæama svojim. 20 I privede Samuilo sva Božiju.

10 Tada Samuilo uze uljanicu, i izli mu ulje na glavu, pa ga cjeþova, i reèe mu: eto, nije li te pomazao Gospod nad našljedstvom svojim da mu budeš vođ? 2 Kad otideš danas od mene, naæi æeš dva èovjeka kod groba Rahiljina u kraju Venijaminovu u Selsi, koji æe ti reæi: našle su se magarice, koje si pošao da tražiš, i evo otac tvoj ne mareæi za magarice zabrinuo se za vas govoreæi: šta æu èiniti poradi sina svojega? 3 I otišavši odande dalje kad doðeš u ravnicu Tavorsku, srešæe te onđe tri èovjeka iduæi k Bogu u Vetiþi, noseæi jedan tri jareta, a drugi noseæi tri hljeba, a treæi noseæi mješinu vina. 4 Pa æe te upitati za zdravlje, i daæe ti dva hljeba, koje primi iz ruku njihovijeh. 5 Potom æeš doæi na hum Božji, gdje je straža Filistejska, i kad uđeš u grad, srešæe te gomila proroka slazeæi s gore, a pred njima psaltiri i bubnji i svirale i gusle; i oni æe prorokovati. 6 I siæi æe na te duh Gospodnj, te æeš prorokovati s njima, i postaæeš drugi èovjek. 7 I kad ti doðu ti znaci, eini što ti doće na ruku, jer je Bog s tobom. 8 Potom æeš otiaæi prije mene u Galgal, i gle, ja æu doæi k tebi da prinesem žrtve paljenice i da prinesem žrtve zahvalne. Sedam dana æekaj dokle dođem k tebi i kažem ti šta æeš èiniti. 9 I kad se okrete da ide od Samuila, Bog mu dade drugo srce; i svi se oni znaci zbiše onaj dan. 10 I izbavi, tada æemo izaæi k tebi. 11 I narod podiže glas svoj, i plakahu. 5 A gle, Saul iðaše kad ga vidješe svi koji ga poznavahu od preðe gdje za govedima svojim iz polja, i reèe: šta je narodu prorokuje s prorocima, rekoše jedan drugome: šta to te plaæe? I kazaše mu šta su poruèili Javišani. 6 bi od sina Kisova? eda li je i Saul meðu prorocima? Tada siðe duh Božji na Saula kad èu te rijeèi, i on 12 A jedan odande odgovori i reèe: ko li im je otac? se razgnjevi vrlo. 7 Pa uze dva vola, i isijeèe ih na Otuda posta prièa: eda li je i Saul meðu prorocima? komade, i razasla ih u sve krajeve Izrailjeve po istijem 13 I prestavši prorokovati dođe na goru. 14 A stric poslanicima poruèivši: ko ne pođe za Saulom i za

plemena Izrailjeva, i pade na pleme Venijaminovo. 21 Potom privede pleme Venijaminovo po porodicama njegovijem, i pade na porodicu Matrijevu; potom pade na Saula sina Kisova. I tražiše ga, ali se ne naðe. 22 Tada opet upitaše Gospoda: hoæe li još doæi ovamo taj èovjek? A Gospod reèe: eto sakrio se za prtljagom. 23 Tada otreæe, i dovedoše ga odande. I stade usred naroda, i bijaše glavom viši od svega naroda. 24 I reèe Samuilo svemu narodu: vidite li koga je izabrao Gospod da nikو nije kao on u svemu narodu? I sav narod povika i reèe: da živi car! 25 Tada Samuilo kaza narodu prava carska i napisa u knjigu, i metnu je pred Gospodom. Potom Samuilo raspusti narod da ide svak svojoj kuæi. 26 I Saul takoðer otide svojoj kuæi u Gavaju, i s njim otidoše vojnici, kojima Bog taknu srca. 27 A ljudi nevaljali rekoše: taj li æe nas izbaviti? I prezirahu ga, niti mu donesoše dara. Ali se on uèini kao da nije èuo.

11 Tada dođe Nas Amonac, i stade u oko prema Javisu Galadovu. I svi ljudi iz Javisa rekoše Nasu: uèini vjeru s nama, pa æemo ti služiti. 2 A Nas Amonac odgovori im: ovako æu uèiniti vjeru s vama: da vam svakome iskopam desno oko, i tu sramotu uèinim svemu Izrailju. 3 A starješine Javiske rekoše mu: ostavi nam sedam dana, da pošljemo poslanike u sve krajeve Izrailjeve; pa ako ne bude nikoga da nas dođe na nj duh Božji, i prorokova meðu njima. 11 I narod podiže glas svoj, i plakahu. 5 A gle, Saul iðaše kad ga vidješe svi koji ga poznavahu od preðe gdje za govedima svojim iz polja, i reèe: šta je narodu prorokuje s prorocima, rekoše jedan drugome: šta to te plaæe? I kazaše mu šta su poruèili Javišani. 6 bi od sina Kisova? eda li je i Saul meðu prorocima? Tada siðe duh Božji na Saula kad èu te rijeèi, i on 12 A jedan odande odgovori i reèe: ko li im je otac? se razgnjevi vrlo. 7 Pa uze dva vola, i isijeèe ih na Otuda posta prièa: eda li je i Saul meðu prorocima? komade, i razasla ih u sve krajeve Izrailjeve po istijem 13 I prestavši prorokovati dođe na goru. 14 A stric poslanicima poruèivši: ko ne pođe za Saulom i za

Samuilom, ovako æe biti s govedima njegovijem. I Valima i Astarotama; ali sada izbavi nas iz ruku strah Gospodnj popade narod, te izidoše jednodušno. neprijatelja naših, pa æemo ti služiti. 11 I Gospod 8 I izbroji ih u Vezeku, i bješe sinova Izrailjevih posla Jerovala i Vedana i Jeftaja i Samuila, i ote vas trista tisuæa, a sinova Judinijeh trideset tisuæa. 9 iz ruku neprijatelja vaših unaokolo, te živjeste bez Potom rekoše poslanicima koji bijahu došli: ovako straha. 12 Ali kad vidjeste Nasa cara Amonskoga recite ljudima u Javisu Galadovu: sjutra æete se gdje dođe na vas, rekoste mi: ne, nego car neka izbaviti, kad ogrije sunce. I poslanici se vratiše, i javiše caruje nad nama, premda Gospod Bog vaš bješe car ovo Javišanima, i oni se obradovaše. 10 I rekoše vaš. 13 Sada dakle, eto cara kojega izbraste, kojega Javišani Amoncima: sjutra æemo izaæi k vama, da iskaste; evo, Gospod je postavio cara nad vama. uèinite od nas što vam bude draga. 11 I sjutradan 14 Ako se uzbojite Gospoda, i njemu uzaslužite, i razdijeli Saul narod u tri èete, i uðoše usred okola o uzaslužate glas njegov i ne usprotivite se zapovijesti jutrenjoj strazi, i biše Amonce dokle sunce ne ogrija, Gospodnjoj, tada æete i vi i car vaš koji caruje nad i koji ostaše, raspršaše se da ne ostaše ni dvojica vama iæi za Gospodom Bogom svojim. 15 Ako li ne zajedno. 12 Tada reèe narod Samuili: koji je ono što uzaslužate glasa Gospodnjega, nego se usprotivite reèe: eda li æe Saul carovati nad nama? dajte ih zapovijesti Gospodnjoj, tada æe biti ruka Gospodnja da ih pogubimo. 13 Ali Saul reèe: da se ne pogubi protiv vas kao što je bila protiv otaca vaših. 16 Ali danas niko, jer je danas Gospod uèinio spasenje stanite sada jošte, i vidite ovu stvar veliku koju æe u Izrailju. 14 Tad Samuilo reèe narodu: hajdete da uèiniti Gospod pred vašim oèima. 17 Nije li danas idemo u Galgal, da onđe ponovimo carstvo. 15 I sav žrtva pšenièna? Ja æeu prizvati Gospoda, i spustiæe narod otide u Galgal, i postaviše onđe Saula carem gromove i dažd, da razumijete i vidite koliko je zlo pred Gospodom u Galgalu, i onđe prinesoše žrtve što uèiniste pred Gospodom iskavši sebi cara. 18 zahvalne pred Gospodom. I proveseli se onđe Saul i Tada Samuilo zavapi ka Gospodu, i Gospod spusti sav Izrailj veoma.

12 Tada reèe Samuilo svemu Izraelju: eto, poslušao sam glas vaš u svemu što mi rekoste, i postavih cara nad vama. 2 I sada eto, car ide pred vama, a ja sam ostario i osijedio; i sinovi moji eto su među vama; i ja sam išao pred vama od mladosti svoje do danas. 3 Evo me; odgovorite mi pred Gospodom i pred pomazanikom njegovijem. Kome sam uzeo vola ili kome sam uzeo magarca? kome sam uèinio nasilje? kome sam uèinio krivo? ili iz èije sam ruke uzeo poklon, da bih stiskao oèi njega radi? pak æeu vam vratiti. 4 A oni rekoše: nijesi nam uèinio sile niti si kome uèinio krivo, niti si uzeo što iz èije ruke. 5 Jošte im reèe: svjedok je Gospod na vas, i svjedok je pomazanik njegov danas, da nijeste našli ništa u mojim rukama. I rekoše: svjedok je. 6 Tada reèe Samuilo narodu: Gospod je koji je postavio Mojsija i Arona, i koji je izveo oce vaše iz zemlje Misirske. 7 Sada dakle stanite da se prem s vama pred Gospodom za sva dobra što je èinio Gospod vama i vašim ocima. 8 Pošto dođe Jakov u Misir, vikaše oci vaši ka Gospodu, i Gospod posla Mojsija i Arona, koji izvedoše oce vaše iz Misira i naseliše ih na ovom mjestu. 9 Ali zaboravise Gospoda Boga svojega, te ih dade u ruke Sisari vojvodi Asorskom, i u ruke Filistejima, i u ruke caru Moavskomu, koji vojevaše na njih. 10 Ali vikaše ka Gospodu i rekoše: sagriješismo što ostavismo Gospoda i služismo

gromove i dažd u taj dan; i sav se narod poboja vrlo Gospoda i Samuila. 19 I reèe sav narod Samuili: moli se za sluge svoje Gospodu Bogu svojemu da ne pomremo; jer dodasmo k svijetu grijesima svojim zlo ištuæi sebi cara. 20 Tada reèe Samuilo narodu: ne bojte se, vi ste uèinili sve ovo zlo; ali ne otstupajte od Gospoda, nego služite Gospodu svijetu srcem svojim. 21 Ne otstupajte; jer biste pošli za ništavim stvarima, koje ne pomažu, niti izbavljaju, jer su ništave. 22 Jer Gospod neæe ostaviti naroda svojega radi velikoga imena svojega; jer Gospodu bi volja da vas uèini svojim narodom. 23 A meni ne dao Bog da zgriješim Gospodu i prestanem moliti se za vas; nego æeu vas upuæivati na put dobar i prav. 24 Samo se Bojte Gospoda i služite mu istinito, svijetu srcem svojim, jer vidite, kakve je velike stvari uèinio za vas. 25 Ako li zlo ušenite, propašæete i vi i car vaš.

13 Kad Saul bi car godinu dana a carova dvije godine nad Izrailem 2 Izabra sebi Saul tri tisuæe između sinova Izraeljevih; i bijahu kod Saula dvije tisuæe u Mihmasu i u gori Vetijskoj, a jedna tisuæa s Jonatanom u Gavaji Venijaminovo; a ostali narod raspusti u šatore njihove. 3 I Jonatan pobi strazu Filistejsku koja bješe u Gavaji, i èuše za to Filisteji. A Saul zapovjedi, te trubiše u trube po svoj zemlji govoreæi: neka èuju Jevreji. 4 I tako èu sav Izrael gdje rekoše: pobi Saul strazu Filistejsku; i stoga Izrael omrznu Filistejima. I sazvan bi narod za Saulom

u Galgal. 5 A Filisteji se skupiše da vojuju na Izrailja, svojemu ne kaza ništa. 2 A Saul stajaše kraj brda trideset tisuæa kola i šest tisuæa konjika, i mnoštvu pod šipkom, koji bijaše u Migroru; i naroda bješe s naroda kao pjesak na brijegu morskom; i izašavši njim oko šest stotina ljudi. 3 I Ahija sin Ahitova brata stadoše u oko u Mihmasu, s istoka od Vet-Avena. 6 I ihavoda sina Finesa sina Ilja sveštenika Gospodnjega Izrailci se vidješe u nevolji, jer narod bi pritiješnjen; u Silomu nošaše opleæak. I narod ne znadijaše da je te se sakri u peæine i u èeste i u kamenjake i u otiaæao Jonatan. 4 A u klancu kojim šeæaše Jonatan rasjeline i u jame. 7 A drugi Jevreji prijeðoše preko otiaëi k straži Filistejskoj, bijahu dvije strmene stijene, Jordana u zemlju Gadovu i Galadovu. A Saul još jedna s jedne strane a druga s druge, i jedna se bijaše u Galgalu, i sav narod što iðaše za njim bijaše zvaše Voses a druga Sene. 5 I jedna od njih stajaše u strahu. 8 I poèeka sedam dana do roka Samuilova. sa sjevera prema Mihmasu, a druga s juga prema Ali Samuilo ne dođe u Galgal; te se narod stade Gavaji. 6 I Jonatan reèe momku koji mu nošaše razlaziti od njega. 9 Tada reèe Saul: dodajte mi žrtvu oružje: hajde da otidemo k straži tijeh neobrezanjih; paljenicu i žrtve zahvalne. I prinese žrtvu paljenicu. može biti da æe nam uèiniti što Gospod, jer Gospodu 10 I kad prinese žrtvu paljenicu, gle, dođe Samuilo. I ne smeta izbaviti s množinom ili s malinom. 7 A Saul izide mu na susret da ga pozdravi. 11 A Samuilo onaj što mu nošaše oružje odgovori mu: èini što mu reèe: šta si uèinio? A Saul odgovori: kad vidjeh ti je god u srcu, idi, evo ja æeu iæi s tobom kuda gdje se narod razlazi od mene, a ti ne dođe do roka, god hoæeš. 8 A Jonatan mu reèe: evo, otiaëi æemo i Filisteji se skupili u Mihmasu, 12 Rekoh: sad æee k tijem ljudima, i pokazaæemo im se. 9 Ako nam udariti Filisteji na me u Galgal, a ja se još ne pomolih reku: èekajte dokle dođemo k vama, tada æemo se Gospodu; te se usudih i prinesoh žrtvu paljenicu. ustaviti na svom mjestu, i neæemo iæi k njima. 10 13 Tada reèe Samuilo Saulu: ludo si radio što nijesi Ako li reku: hodite k nama, tada æemo otiaëi; jer držao zapovijesti Gospoda Boga svojega, koju ti je nam ih Gospod predade u ruke. To æee nam biti zapovjedio; jer bi sada Gospod utvrđio carstvo tvoje znak. 11 I pokazaše se obojica straži Filistejskoj; a nad Izrailjem dovijeka. 14 A sada carstvo tvoje neæee Filisteji rekoše: gle, izlaze Jevreji iz rupa u koje su se se održati. Gospod je našao sebi èovjeka po srcu sakrili. 12 I stražari rekoše Jonatanu i momku koji mu svojemu, i njemu je zapovjedio Gospod da bude vođ nošaše oružje: hodite k nama da vam kažemo nešto. narodu njegovu, jer nijesi držao što ti je zapovjedio I Jonatan reèe onomu što mu nošaše oružje: hajde za Gospod. 15 Potom diže se Samuilo i otide iz Galgala mnom, jer ih predade Gospod u ruke Izraelju. 13 Tako u Gavaju Venijaminovu. I Saul izbroji narod koji osta puzaše Jonatan rukama i nogama, a za njim momak kod njega, i bješe ga do šest stotina ljudi. 16 I Saul i što mu nošaše oružje; i padahu pred Jonatanom, i sin mu Jonatan i narod što bješe s njima, stajahu ubijaše ih za njim onaj što mu nošaše oružje. 14 I u Gavaju Venijaminovoj; a Filisteji stajahu u okolu u to bi prvi boj, u kom pobi Jonatan i momak što mu Mihmasu. 17 I izidoše tri èete iz okola Filistejskoga nošaše oružje oko dvadeset ljudi, otprikljike na po rala da plijene: jedna èeta udari putem k Ofri u zemlju zemlje. 15 I uđe strah u oko u polju i u sav narod; Sovalsku; 18 A druga èeta udari putem k Vet-Oronu; i straža i oni koji bjehu izašli da plijene prepadoše a treæea udari putem k meði koja gleda prema dolini se, i zemlja se uskoleba, jer bješe strah od Boga. Sevojmskoj u pustinju. 19 A u cijeloj zemlji Izraelskoj 16 A straža Saulova u Gavaju Venijaminovoj opazi ne bješe kovaèa, jer Filisteji rekoše: da ne bi gradili gdje se mnoštvu uzbunilo i uspropadalo. 17 Tada Jevreji maèeva ni kopalja. 20 Zato slažahu svi Izraelci reèe Saul narodu koji bijaše s njim: pregledajte i k Filistejima kad koji šeæaše poklepati raonik ili motiku vidite ko je otiaæao od nas. I kad pregledaše, gle, ne ili sjekiru ili srp. 21 I bijahu se zattupili raonici i motike i bješe Jonatana i momka njegova koji mu nošaše vile troroge i sjekire, i same ostane trebaše zaoštriti. oružje. 18 I reèe Saul Ahiji: donesi kovèeg Božji; jer 22 Zato kad dođe vrijeme boju, ne naðe se maèa kovèeg Božji bijaše tada kod sinova Izrailevijeh. 19 ni koplja ni u koga u narodu koji bješe sa Saulom i A dok govoraše Saul svešteniku, zabuna u okolu Jonatanom; samo bijaše u Saulu i u Jonatana sina Filistejskom bivaše sve veæa, i Saul reèe svešteniku: njegova. 23 I straža Filistejska izide u klanac kod ostavi. 20 I Saul i sav narod što bješe s njim skupiše Mihmasa.

14 Jedan dan reèe Jonatan sin Saulov momku svojemu koji mu nošaše oružje: hajde da idemo k straži Filistejskoj koja je na onoj strani. A ocu

koji se bijahu sakrili u gori Jefremovoj kad èuše da meda nakraj štapa koji mi bješe u ruci; evo me; hoæeu bježe Filisteji, naklopiše se i oni za njima bijuae ih. 23 li poginuti? 44 A Saul reèe: to neka mi uèlini Bog i I izbavi Gospod Izrailja u onaj dan; i boj otide dori do to neka doda, poginuæeš, Jonatane! 45 Ali narod Vet-Avena. 24 I Izraelci se vrlo umoriše onaj dan; a reèe Saulu: zar da pogine Jonatan, koji je uèinio ovo Saul zakle narod govoreæi: da je proklet koji jede što spasenje veliko u Izraelju? Bože saèuvaj! Tako živ bio do veèera, da se osvetim neprijateljima svojim. I ne Gospod, neæee pasti na zemlju nijedna dlaka s glave okusi narod ništa. 25 I sav narod one zemlje doðe u njegove. Jer je s pomoæeu Božjom uèinio to danas. I šumu, gdje bješe mnogo meda po zemlji. 26 I kad tako izbavi narod Jonatana, te ne pogibe. 46 Tada se doðe narod u šumu, vidje med gdje teèe; ali нико не vratí Saul od Filisteja, a Filisteji otidoše u svoje mjesto. prinese ruke k ustima svojim: jer se narod bojaše 47 I Saul carujuæi nad Izrailem ratovaše na sve zaklette. 27 Ali Jonatan ne èu kad otac njegov zakle neprijatelje svoje, na Moavce i na sinove Amonove i narod, te pruži štap koji mu bješe u ruci, i zamoèi na Edomce i na careve Sovske i na Filisteje, i kuda kraj u sat, i primaèe ruku svoju k ustima svojim, i se god obraæeaše, nadvlaðivaše. 48 Skupi takoðer zasvjetliše mu se oèi. 28 A jedan iz naroda progovori vojsku i pobi Amalika; i izbavi Izraelja iz ruku onih i reèe: otac je tvoj zakleo narod rekavši: da je proklet koji ga plijenjahu. 49 A Saul imaše sinove: Jonatana ko bi jeo što danas; stoga susta narod. 29 Tada reèe i Isuja i Melhisuja; a dvjema kæerima njegovijem Jonatan: smeo je zemlju otac moj; vidite kako mi se bjehu imena prvenici Merava a mlaðoj Mihala. 50 A zasvjetliše oèi, èim okusih malo meda. 30 A da je ženi Saulovo bješe ime Ahinoama kæi Ahimasova; još narod slobodno jeo danas od plijena neprijatelja a vojvodi njegovu bješe ime Avenir sin Nira strica svojih, koji naðe! ne bi li polom Filistejski bio još veæi? Saulova. 51 Jer Kis otac Saulov i Nir otac Avenirov 31 I tako pobiše onaj dan Filisteje od Mihmasa do bijahu sinovi Avilovi. 52 I bijaše velik rat s Filistejima Ajalonu, i narod se vrlo umori. 32 I naklopi se narod na svega vijeka Saulova; i koga god viðaše Saul hrabra i plijen, i nahvataše ovaca i volova i telaca, i poklaše ih junaka, uzimaše ga k sebi.

na zemlji, i stade narod jesti s krvlju. 33 I javiše Saulu govoreæi: evo narod griješi Gospodu jeduæi s krvlju. A on reèe: nevjeru uèiniste; dovaljajte sada k meni velik kamen. 34 Zatijem reèe Saul: razidite se meðou narod i recite: dovedite svaki k meni vola svojega i ovcu svoju; i ovdje zakoljite i jedite, i neæete griješiti Gospodu jeduæi s krvlju. I doneše sav narod, svaki svoga vola svojom rukom one noæi, i onđe klaše. 35 I naëini Saul oltar Gospodu; to bi prvi oltar koji naëini Gospodu. 36 Potom reèe Saul: hajdemo za Filistejima noæas, da ih plijenimo do jutra, i da ih ne ostavimo nijednoga. A oni rekoše: èini što ti je god volja. Ali sveštenik reèe: da pristupimo ovdje k Bogu. 37 I upita Saul Boga: hoæeu li iæi za Filistejima? hoæeš li ih dati u ruke Izraelju? Ali ne odgovori mu onaj dan. 38 Zato reèe Saul: pristupite ovamo svi glavari narodni, i tražite i vidite na kom je grijeh danas. 39 Jer kako je živ Gospod koji izbavlja Izraelja, ako bude i na Jonatanu sinu mojem, poginuæe zaista. I ne odgovori mu нико из svega naroda. 40 Potom reèe svemu Izraeliju: vi budite s jedne strane, a ja i Jonatan sin moj biæemo s druge strane. A narod reèe Saulu: èini što ti je drago. 41 Tada reèe Saul Gospodu Bogu Izraeljevu: pokaži pravoga. I oblièi se Jonatan i Saul, a narod izide prav. 42 I reèe Saul: bacite ždrijeb za me i za Jonatana sina mojega. I oblièi se Jonatan. 43 Tada reèe Saul Jonatanu: kaži mi šta si uèinio? I kaza mu Jonatan i reèe: samo sam okusio malo

15 A Samuilo reèe Saulu: Gospod me je poslao da te pomažem za cara nad narodom njegovijem, nad Izrailem; slušaj dakle rijeèi Gospodnjie. 2 Ovako veli Gospod nad vojskama: opomenuh se šta je uèinio Amalik Izraelju, kako mu se opro na putu kad je išao iz Misira. 3 Zato idi, i pobij Amalika, i zatri kao prokleto sve što god ima; ne žali ga, nego pobij i ljudi i žene i djecu i što je na sisi i volove i ovce i kamile i magarce. 4 Tada Saul sazva narod, i izbroji ih u Telaimu, i bješe ih dvjesta tisuæa pješaka i deset tisuæa ljudi od Jude. 5 I doðe Saul do grada Amalièkoga, i namjesti zasjedu u potoku. 6 I reèe Saul Kenejima: idite, odvojite se, uklonite se od Amalika, da vas ne bih potro s njima; jer ste vi uèinili milost svijem sinovima Izrailevijem kad su išli iz Misira. I otidoše Keneji od Amalika. 7 I Saul pobi Amalike od Avile do Sura, koji je prema Misiru. 8 I uhvati Agaga cara Amalièkoga živa, a sav narod njegov pobi oštrijem mæem. 9 I Saul i narod njegov poštedje Agaga i najbolje ovce i najbolje volove i ugojenu stoku i jaganjce i sve što bijaše dobro, i ne htješe pobiti; nego što bijaše zlo i bez cijene, ono samo pobiše. 10 Zato doðe rijeèi Gospodnjia k Samuiliu govoreæi: 11 Kajem se što sam Paula postavio carem, jer je otstupio od mene, i nije izvršio mojih rijeèi. I rasrdi se Samuilo vrlo, i vikaše ka Gospodu svu noæ. 12 I ustavši rano Samuilo poðe pred Paula. I javiše

Samuilu govoreæi: Saul doðe u Karmil, i eno podiže sebi spomenik, pa se vrati odande i otide dalje i siðe u Galgal. **13** Kad Samuilo doðe k Saulu, reèe mu Saul: blagosloven da si Gospodu! izvršio sam rijeè Gospodnju. **14** A Samuilo reèe: kakva je to bleka ovaca u ušima mojim? i rika volova koju èujem? **15** A Saul reèe: od Amalika dognaše ih; jer narod poštedje najbolje ovce i najbolje volove da prineše na žrtvu Gospodu Bogu tvojemu; ostalo pak pobismo kao prokleti. **16** A Samuilo reèe Saulu: stani da ti kažem što mi je rekao Gospod noæas. Reèe mu: govori. **17** Tada reèe Samuilo: nijes li bio mali sam u svojim oèima, pak si postao glava plemenima Izrailjevijem, i Gospod te pomaza za cara nad Izrailjem? **18** I Gospod te posla na ovaj put i reèe: idi, pobij griešne Amalike, i vojuj na njih dokle ih ne istrijebite. **19** Zašto dakle ne posluša glasa Gospodnjega, nego se naklopi na plijen, i uèini zlo pred Gospodom? **20** A Saul odgovori Samuili: ta poslušao sam glas Gospodnj, i išao sam putem kojim me posla Gospod, i doveo sam Agaga cara Amalièkoga, a Amalike sam istrijebio. **21** Nego narod uze od plijena ovce i volove, najbolje izmeðu prokletijeh stvari, da prineše na žrtvu Gospodu Bogu tvojemu u Galgalu. **22** Ali Samuilo reèe: zar su mile Gospodu žrtve paljenice i prinosi kao kad se sluša glas njegov? gle, poslušnost je bolja od žrtve i pokornost od pretiline ovnuske. **23** Jer je neposlušnost kao grijeh od èaranja, i nepokornost kao sujevjerstvo i idolopoklonstvo. Odbacio si rijeè Gospodnju, zato je i on tebe odbacio da ne budeš više car. **24** Tada reèe Saul Samuili: zgriješio sam što sam prestupio zapovijest Gospodnju i tvoje rijeèi; jer pobojah se naroda i poslušah glas njegova. **25** Nego sada oprosti mi grijeh moj, i vrati se sa mnom da se poklonim Gospodru. **26** A Samuilo reèe Saulu: neæeu se vratiti s tobom, jer si odbacio rijeè Gospodnju, i zato je tebe Gospod odbacio da ne budeš više car nad Izrailjem. **27** I Samuilo se okreće da ide, ali ga Saul uhvati za skut od plašta njegova, te se odadrije. **28** Tada mu reèe Samuilo: odadro je Gospod carstvo Izrailjevo od tebe danas, i dao ga bližnjemu tvojemu, koji je bolji od tebe. **29** I doista junak Izrailjev neæe slagati, niti æee se raskajati; jer nije èovjek da se kaje. **30** A on reèe: zgriješio sam; ali mi sad uèini èast pred starješinama naroda mojega i pred Izrailjem, i vrati se sa mnom da se poklonim Gospodru Bogu tvojemu. **31** I vrativši se Samuilo otide za Saulom, i pokloni se Saul Gospodu. **32** Potom reèe Samuilo: dovedite mi Agaga cara Amalièkoga. I doðe k njemu Agag veseo, jer govoraše Agag: zaista, prošla je goréina smrtna. **33** Ali Samuilo reèe: kako je tvoj maè ueinio

te su žene ostale bez djece, tako æee ostati bez djece twoja majka među ženama. I isisjeèe Samuilo Agaga pred Gospodom u Galgalu. **34** Potom otide Samuilo u Ramu, a Saul otide kuæi svojoj u Gavaju Saulovu. **35** Samuilo više ne vidje Saula do svoje smrti, i plakaše Samuilo za Saulom, što se Gospod pokaja što je postavio Saula carem nad Izrailjem.

16 A Gospod reèe Samuili: dokle æeeš ti plakati za Saulom kad ga ja odbacih da ne caruje više nad Izrailjem? Napuni rog svoj ulja, i hodi da te poslijem k Jeseju Vitlejemcu, jer izmeðu njegovijeh sinova izabrah sebi cara. **2** A Samuilo reèe: kako da idem? jer æee èuti Saul, pa æee me ubiti. A Gospod odgovori: uzmi sa sobom junicu iz goveda, pa reci: doðoh da prinesem žrtvu Gospodu. **3** I pozovi Jeseja na žrtvu, a ja æeu ti pokazati šta æee èiniti, i pomaži mi onoga koga ti kažem. **4** I uèini Samuilo kako mu kaza Gospod, i doðe u Vitlejem; a starješine gradske uplašivši se istreàe preda nj, i rekoše mu: jesli li došao dobro? **5** A on reèe: dobro; došao sam da prinesem žrtvu Gospodu; osveštajte se i hodite sa mnom na žrtvu. Pa osvešta i Jeseja i sinove njegove i pozva ih na žrtvu. **6** I kad doðoše vidjevši Elijava reèe: jamaèeno je pred Gospodom pomazanik njegov. **7** Ali Gospod reèe Samuili: ne gledaj na lice njegovo ni na visinu rasta njegova, jer sam ga odbacio; jer ne gledam na što èovjek gleda: èovjek gleda što je na oèima, a Gospod gleda na srce. **8** I dozva Jesej Avinadava, i reèe mu da ide pred Samuila. A on reèe: ni toga nije izabrao Gospod. **9** Potom Jesej reèe Sami da ide. A on reèe: ni toga nije izabrao Gospod. **10** Tako reèe Jesej te proðoše sedam sinova njegovijeh pred Samuila; a Samuilo reèe Jeseju: nije Gospod izabrao tijeh. **11** Potom reèe Samuilo Jeseju: jesu li ti to svi sinovi? A on reèe: ostao je još najmlaði; eno ga, pase ovce. Tada reèe Samuilo Jeseju: pošlji, te ga dovedi, jer neæemo sjedati za sto dokle on ne doðe. **12** I posla, te ga dovede. A bijaše smeđ, lijepijeh oèiju i lijepa stasa. I Gospod reèe: ustani, pomaži ga, jer je to. **13** Tada Samuilo uze rog s uljem, i pomaza ga usred braæe njegove; i siðe duh Gospodnji na Davida i osta na njemu od toga dana. Potom usta Samuilo i otide u Ramu. **14** A duh Gospodnji otide od Saula, i uznemiravaše ga zao duh od Gospoda. **15** I rekoše Saulu sluge njegove: gle, sada te uznemiruje zli duh Božiji. **16** Neka gospodar naš zapovjedi slugama svojim koje stoje pred tobom, da potraže èovjeka koji zna udarati u gusle, pa kad te napadne zli duh Božji, neka udara rukom svojom, i odlakšaæe ti. **17** I reèe Saul slugama svojim: potražite èovjeka koji zna dobro

udarati u gusle, i dovedite mi ga. **18** A jedan između Davidu sinu svojemu: uzmi sada za braęu svoju sluga njegovih odgovori i reèe: evo, ja znam sina efu ovoga prženoga žita i ovijeh deset hljebova, i Jeseja Vitlejemca, koji umije dobro udarati u gusle, i odnesi brže u oko braëi svojoj. **18** A ovijeh deset hrabar je junak i ubojnik, i pametan je i lijep, i Gospod mlađijeh siraca odnesi tisuæniku, i vidi braęu svoju je s njim. **19** I Saul posla ljude k Jeseju i poruèi: pošli kako su, i donesi od njih znak. **19** A Saul i oni i sav mi Davida sina svojega koji je kod ovaca. **20** A Jesej Izraïl bijahu u dolini Ili ratujuæi s Filistejima. **20** I uze magarca i hljeba i mješinu vina i jedno jare, i tako David usta rano i ostavi ovce na èuvaru; pa uze posla Saulu po Davidu sinu svojemu. **21** I David doðe i otide kako mu zapovjedi Jesej; i doðe na mjesto k Saulu i izide pred nj, i omilje Saulu veoma, te ga gdje bješe oko, i vojska izlažaše da se vrsta za boj, i postavi da mu nosi oružje. **22** Potom posla Saul k Jeseju i poruèi: neka David ostane kod mene, jer je našao milost preda mnom. **23** I kad bi duh Božji napao Saula, David uvezši gusle udarao bi rukom svojom, te bi Saul odahnuo i bilo bi mu bolje, jer bi zli duh otišao od njega.

17 Tada Filisteji skupiše vojsku svoju da vojuju,

i skupiše se u Sokotu Judinu, i stadoše uoko između Sokota i Azike na međi Damimskoj. **2** A Saul i Izraïlci skupiše se i stadoše uoko u dolini Ili, i uvrstaše se prema Filistejima. **3** I Filisteji stajahu na brdu odonuda a Izraïlci stajahu na brdu odovuda, a među njima bješe dolina. **4** I izide iz okola Filistejskoga jedan zatoènik po imenu Golijat iz Gata, visok šest lakata i ped. **5** I na glavi mu bješe kapa od mjedi, i oklop ploèast na njemu od mjedi; i bijaše oklop težak pet tisuæa sikala. **6** I nogavice od mjedi bjeju mu na nogu, i štit od mjedi na ramenima. **7** A kopljæa od koplja mu bješe kao vratilo, a gvožđa u kopljumu bješe šest stotina sikala; i koji mu oružje nošaše iðaše pred njim. **8** On stavši vikaše vojsku Izraïlsku, i govoraše im: što ste izašli uvrstavši se? nijesam li ja Filistejin a vi služe Saulove? izberite jednoga između sebe, pa neka izađe k meni. **9** Ako me nadjaèa i pogubi me, mi æemo vam biti sluge; ako li ja njega nadjaèam i pogubim ga, onda æete vi biti nama sluge, i služiaæete nam. **10** Još govoraše Filistejin: ja osramotih danas vojsku Izraïlsku; dajte mi èovjeka da se bijemo. **11** A kad Saul i sav Izraïl eu šta reèe Filistejin, prepadoše se i uplašiše se vrlo. **12** A bijaše David sin jednoga Efraæanina, iz Vitlejema Judina, kojemu ime bješe Jesej, koji imaše osam sinova i bijaše u vrijeme Saulovo star i vremenit među ljudima. **13** I tri najstarija sina Jesejeva otidoše za Saulom na vojsku; a imena trojici sinova njegovih koji otidoše na vojsku bijahu prvencu Elijav a drugome Avinadav a treæemu Sama. **14** A David bijaše najmlaði. I ona tri najstarija otidoše za Saulom. **15** A David otide od Saula i vrati se u Vitlejem da pase ovce oca svojega. **16** A Filistejin izlažaše jutrom i veèerom, i staja èetrdeset dana. **17** A Jesej reèe

Davidu sinu svojemu: uzmi sada za braęu svoju sluga njegovih odgovori i reèe: evo, ja znam sina efu ovoga prženoga žita i ovijeh deset hljebova, i Jeseja Vitlejemca, koji umije dobro udarati u gusle, i odnesi brže uoko braëi svojoj. **18** A ovijeh deset hrabar je junak i ubojnik, i pametan je i lijep, i Gospod mlađijeh siraca odnesi tisuæniku, i vidi braęu svoju je s njim. **19** A Saul posla ljude k Jeseju i poruèi: pošli kako su, i donesi od njih znak. **19** A Saul i oni i sav mi Davida sina svojega koji je kod ovaca. **20** A Jesej Izraïl bijahu u dolini Ili ratujuæi s Filistejima. **20** I uze magarca i hljeba i mješinu vina i jedno jare, i tako David usta rano i ostavi ovce na èuvaru; pa uze posla Saulu po Davidu sinu svojemu. **21** I David doðe i otide kako mu zapovjedi Jesej; i doðe na mjesto k Saulu i izide pred nj, i omilje Saulu veoma, te ga gdje bješe oko, i vojska izlažaše da se vrsta za boj, i postavi da mu nosi oružje. **22** Potom posla Saul k Jeseju i poruèi: neka David ostane kod mene, jer je našao milost preda mnom. **23** I kad bi duh Božji napao Saula, David uvezši gusle udarao bi rukom svojom, te bi Saul odahnuo i bilo bi mu bolje, jer bi zli duh otišao od njega.

Golijat Filistejin iz Gata, izide iz vojske Filistejske i govoraše kao prije, i David eu. **24** A svı Izraïlci kad vidješe toga èovjeka, uzbjegoše od njega, i bješe ih strah veoma. **25** I govorahu Izraïlci: vidjeste li toga èovjeka što izide? Jer izide da sramoti Izraïlja. A ko bi ga pogubio, car bi mu dao silno blago, i kær svoju dao bi mu; i oslobođio bi dom oca njegova u Izraïlu. **26** Tada reèe David ljudima koji stajahu oko njega govoreæi: šta æe se uèiniti èovjeku koji pogubi toga Filistejina i skine sramotu s Izraïlja? Jer ko je taj Filistejin neobrezani da sramoti vojsku Boga živoga? **27** A narod mu odgovori iste rijeèi govoreæi: to æe se uèiniti onome ko ga pogubi. **28** A kad eu Elijav brat njegov najstariji kako se razgovara s tijem ljudima, razluti se Elijav na Davida, i reèe mu: što si došao? i na kom si ostavio ono malo ovaca u pustinji? znam ja objest tvoju i zloæeu srca tvojega; došao si da vidiš boj. **29** A David reèe: šta sam sad uèinio? zapovjeđeno mi je. **30** Potom okrenu se od njega k drugome i zapita kao prije; i narod mu odgovori kao prije. **31** I kad se euše rijeèi koje govoraše David, javiše ih Saulu, a on ga dozva k sebi. **32** I David reèe Saulu: neka se niko ne plaši od onoga; sluga æe tvoj izaæi i biæe se s Filistejnom. **33** A Saul reèe Davidu: ne možeš ti iæi na Filistejina da se bješe s njim, jer si ti dijete a on je vojnik od mladosti svoje. **34** A David reèe Saulu: sluga je tvoj pasao ovce oca svojega; pa kad doðe lav ili medvjed i odnese ovcu iz stada, **35** Ja potrèah za njim, i udarih ga i oteh mu iz èeljusti; i kad bi skoèio na me, uhvatih ga za grlo, te ga bih i ubih. **36** I lava i medvjeda ubijao je tvoj sluga, pa æe i taj Filistejin neobrezani proæi kao oni; jer osramoti vojsku Boga živoga. **37** Još reèe David: Gospod koji me je saèuvao od lava i medvjeda, on æe me saèuvati i od ovoga Filistejina. Tada reèe Saul Davidu: idi, i Gospod neka bude s tobom. **38** I Saul dade Davidu svoje oružje, i metnu mu na glavu kapu

svoju od mjedi i metnu oklop na nj. **39** I pripasa David maè njegov preko svojega odijela i poðe, ali ne bješe navikao, pa reèe David Saulu: ne mogu iæi s tijem, kao svoju dušu. **40** I da se vрати kuæi oca svojega. **3** I Jonatan uèini vjeru uze štap svoj u ruku, i izabra na potoku pet glatkih kamenih i odijelo svoje i maè svoj i luk svoj i pojasa svoj. **5** I **41** A i Filistejin iðaše sve bliže k Davidu, a èovjek iðaše David na što ga god Saul pošiljaše, i bijaše koji mu nošaše oružje, iðaše pred njim. **42** A kad se sreæan, i postavi ga Saul nad vojnicima, i omilje Filistejin pogleda i vidje Davida, potsmehnu mu se, svemu narodu, pa i slugama Saulovjem. **6** A kad se što bješe mlad i smeð i lijepa lica. **43** I reèe Filistejin vraæahu, i kad se David vraæaše ubivši Filistejina, Davidu: eda li sam pseto, te ideš na me sa štapom? izlaziše žene iz svakoga grada Izrailjeva pjevajuæi i proklinjaše Filistejin Davida bogovima svojim. **44** igrajuæi na susret caru Saulu, s bubnjima i s veseljem i reèe Filistejin Davidu: hodi k meni da dam tijelo i guslama. **7** I otpijevajuæi žene jedne drugima uza tvoje pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim. **45** svirke govorahu: Saul zgubi svoju tisuæu, ali David A David reèe Filistejinu: ti ideš na me s maèem i s svojih deset tisuæa. **8** I razgnjevi se Saul vrlo, i kopljem i sa štitom; a ja idem na te u ime Gospoda ne biše mu po volji te rijeæi, i reèe: Davidu dadoše nad vojskama, Boga vojske Izraeljeve, kojega si ružio. deset tisuæa, a meni dadoše tisuæu; još mu samo **46** Danas æe te Gospod dati meni u ruke, i ubiæu te, i carstvo treba. **9** I od toga dana Saul gledaše poprijeko skinuæu glavu s tebe, i daæeu danas tjelesa vojske Davida. **10** A sjutradan napade Saula zli duh Božji, Filistejske pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim, i te prorokovaše u kuæi, a David mu udaraše rukom poznaæe sva zemљa da je Bog u Izraelju. **47** I znaæe svojom ugusle kao prije: a Saulu u ruci bješe koplje, sav ovaj zbor da Gospod ne spasava maèem ni **11** I Saul baci koplje govoreæi: da prikujem Davida kopljem, jer je rat Gospodnji, zato æe vas dati nama za zid. Ali mu se David izmaæe dva puta. **12** I Saula u ruke. **48** A kad se Filistejin podiže i doðe bliže k Davidu, jer Gospod bješe s njim, a od Davidu, David brže istreàa na bojište pred Filistejina. Saula bješe otstupio. **13** Zato ga ukloni Saul od sebe, **49** I David turi ruku svoju u torbu svoju, i izvadi iz nje i postavi ga tisuæenikom; i on odlažaše i dolažaše kamen, i baci ga iz praæe, i pogodi Filistejina u èelo i pred narodom. **14** I David bijaše sreæan u svemu što uðe mu kamen u èelo, te pade nièice na zemљu. **50** èinjase, jer Gospod bijaše s njim. **15** A Saul videæi Tako David praæom i kamenom nadjaæa Filistejina, i da je veoma sreæan, bojaše ga se. **16** A sav Izraelj i udari Filistejina i ubi ga; a nemaše David maèa u ruci. Juda ljubljaše Davida, jer on odlažaše i dolažaše pred **51** I pritræav David stade na Filistejina, i zgrabi maè njima. **17** I reèe Saul Davidu: evo, kær svoju stariju njegovu i izvuèe ga iz korica i pogubi ga i otsjeæe mu Meravu daæeu ti za ženu, samo mi budi hrabar i vodi glavu. A Filisteji kad vidješe gdje pogibe junak njihov ratove Gospodnje. Jer Saul govorase: neæeu da se pobjegoše. **52** A Izraeljci i Judejci ustaše i povikaše i digne moja ruka na nj, nego Filistejska ruka neka se potjeraše Filisteje do doline i do vrata Akaronskih; i digne na nj. **18** A David reèe Saulu: ko sam ja i kakav padaše pobijeni Filisteji po putu Sarajimskom do Gata je život moj ili dom oca mojega u Izraelju, da budem i do Akarona. **53** Potom se vratiše sinovi Izraeljevi zet carev? **19** A kad doðe vrijeme da Meravu kær tjeravši Filisteje, i oplijeniše oko njihov. **54** A David Saulovu dadu Davidu, dadoše je Adrilu Meolæaninu uze glavu Filistejinovu, i odnese je u Jerusalim, a za ženu. **20** Ali Davida ljubljaše Mihala kæi Saulova; oružje njegovo ostavi u svojoj kolibi. **55** A kad Saul a kad to javiše Saulu, bi mu po volji. **21** I reèe Saul: vidje Davida gdje ide pred Filistejina, reèe Aveniru daæeu mu je da mu bude zamka i da se diže na nj vojvodi: èiji je sin taj mladiæ, Avenir reèe: ruka Filistejska. A Davidu reèe Saul: biæeš mi danas kako je živa duša tvoja, care, ne znam. **56** A car reèe: zet s drugom. **22** I zapovjedi Saul slugama svojim: pitaj èiji je sin taj mladiæ. **57** A kad se vratи David recite Davidu tajno i govorite: gle, omilio si caru, i pogubivši Filistejina, uze ga Avenir i izvede ga pred sve služe njegove ljube te; budi sada zet carev. **23** I Saula, a u ruci mu bješe glava Filistejnova. **58** I Saul sluge Saulove rekoše te rijeæi Davidu, a David reèe: reèe mu: èiji si sin, dijete? A David reèe: ja sam sin mislite li da je lako biti zet carev? ta ja sam siromah i mali èovjek. **24** I Saulu javiše ovo služe njegove govoræi: ovako reèe David. **25** A Saul reèe: ovako recite Davidu: ne traži car uzdarja, nego sto okrajaka

18

I kad svrši razgovor sa Saulom, duša Jonatanova prionu za dušu Davidovu, i Jonatan ga zapazi i odijelo svoje i maè svoj i luk svoj i pojasa svoj. **5** I odijelo svoje i maè svoj i luk svoj i pojasa svoj. **5** I **41** A i Filistejin iðaše sve bliže k Davidu, a èovjek iðaše David na što ga god Saul pošiljaše, i bijaše koji mu nošaše oružje, iðaše pred njim. **42** A kad se sreæan, i postavi ga Saul nad vojnicima, i omilje Filistejin pogleda i vidje Davida, potsmehnu mu se, svemu narodu, pa i slugama Saulovjem. **6** A kad se što bješe mlad i smeð i lijepa lica. **43** I reèe Filistejin vraæahu, i kad se David vraæaše ubivši Filistejina, Davidu: eda li sam pseto, te ideš na me sa štapom? izlaziše žene iz svakoga grada Izraeljeva pjevajuæi i proklinjaše Filistejin Davida bogovima svojim. **44** igrajuæi na susret caru Saulu, s bubnjima i s veseljem i reèe Filistejin Davidu: hodi k meni da dam tijelo i guslama. **7** I otpijevajuæi žene jedne drugima uza tvoje pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim. **45** svirke govorahu: Saul zgubi svoju tisuæu, ali David A David reèe Filistejinu: ti ideš na me s maèem i s svojih deset tisuæa. **8** I razgnjevi se Saul vrlo, i kopljem i sa štitom; a ja idem na te u ime Gospoda ne biše mu po volji te rijeæi, i reèe: Davidu dadoše nad vojskama, Boga vojske Izraeljeve, kojega si ružio. deset tisuæa, a meni dadoše tisuæu; još mu samo **46** Danas æe te Gospod dati meni u ruke, i ubiæu te, i carstvo treba. **9** I od toga dana Saul gledaše poprijeko skinuæu glavu s tebe, i daæeu danas tjelesa vojske Davida. **10** A sjutradan napade Saula zli duh Božji, Filistejske pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim, i te prorokovaše u kuæi, a David mu udaraše rukom poznaæe sva zemљa da je Bog u Izraelju. **47** I znaæe svojom ugusle kao prije: a Saulu u ruci bješe koplje, sav ovaj zbor da Gospod ne spasava maèem ni **11** I Saul baci koplje govoreæi: da prikujem Davida kopljem, jer je rat Gospodnji, zato æe vas dati nama za zid. Ali mu se David izmaæe dva puta. **12** I Saula u ruke. **48** A kad se Filistejin podiže i doðe bliže k Davidu, jer Gospod bješe s njim, a od Davidu, David brže istreàa na bojište pred Filistejina. Saula bješe otstupio. **13** Zato ga ukloni Saul od sebe, **49** I David turi ruku svoju u torbu svoju, i izvadi iz nje i postavi ga tisuæenikom; i on odlažaše i dolažaše kamen, i baci ga iz praæe, i pogodi Filistejina u èelo i pred narodom. **14** I David bijaše sreæan u svemu što uðe mu kamen u èelo, te pade nièice na zemљu. **50** èinjase, jer Gospod bijaše s njim. **15** A Saul videæi Tako David praæom i kamenom nadjaæa Filistejina, i da je veoma sreæan, bojaše ga se. **16** A sav Izraelj i udari Filistejina i ubi ga; a nemaše David maèa u ruci. Juda ljubljaše Davida, jer on odlažaše i dolažaše pred **51** I pritræav David stade na Filistejina, i zgrabi maè njima. **17** I reèe Saul Davidu: evo, kær svoju stariju njegovu i izvuèe ga iz korica i pogubi ga i otsjeæe mu Meravu daæeu ti za ženu, samo mi budi hrabar i vodi glavu. A Filisteji kad vidješe gdje pogibe junak njihov ratove Gospodnje. Jer Saul govorase: neæeu da se pobjegoše. **52** A Izraeljci i Judejci ustaše i povikaše i digne moja ruka na nj, nego Filistejska ruka neka se potjeraše Filisteje do doline i do vrata Akaronskih; i digne na nj. **18** A David reèe Saulu: ko sam ja i kakav padaše pobijeni Filisteji po putu Sarajimskom do Gata je život moj ili dom oca mojega u Izraelju, da budem i do Akarona. **53** Potom se vratiše sinovi Izraeljevi zet carev? **19** A kad doðe vrijeme da Meravu kær tjeravši Filisteje, i oplijeniše oko njihov. **54** A David Saulovu dadu Davidu, dadoše je Adrilu Meolæaninu uze glavu Filistejinovu, i odnese je u Jerusalim, a za ženu. **20** Ali Davida ljubljaše Mihala kæi Saulova; oružje njegovo ostavi u svojoj kolibi. **55** A kad Saul a kad to javiše Saulu, bi mu po volji. **21** I reèe Saul: vidje Davida gdje ide pred Filistejina, reèe Aveniru daæeu mu je da mu bude zamka i da se diže na nj vojvodi: èiji je sin taj mladiæ, Avenir reèe: ruka Filistejska. A Davidu reèe Saul: biæeš mi danas kako je živa duša tvoja, care, ne znam. **56** A car reèe: zet s drugom. **22** I zapovjedi Saul slugama svojim: pitaj èiji je sin taj mladiæ. **57** A kad se vratи David recite Davidu tajno i govorite: gle, omilio si caru, i pogubivši Filistejina, uze ga Avenir i izvede ga pred sve služe njegove ljube te; budi sada zet carev. **23** I Saula, a u ruci mu bješe glava Filistejnova. **58** I Saul sluge Saulove rekoše te rijeæi Davidu, a David reèe: reèe mu: èiji si sin, dijete? A David reèe: ja sam sin mislite li da je lako biti zet carev? ta ja sam siromah i mali èovjek. **24** I Saulu javiše ovo služe njegove govoræi: ovako reèe David. **25** A Saul reèe: ovako recite Davidu: ne traži car uzdarja, nego sto okrajaka

Filistejskih, da se car osveti svojim neprijateljima. A Mihali: što me tako prevari i pusti neprijatelja mojega Saul mišljaše kako bi David pao u ruke Filistejima. da uteče? A Mihala reče Saulu: on mi reče: pusti **26** I sluge njegove kazaše Davidu te rijeći, i Davidu me, ili æeu te ubiti. **18** Tako David uteče i izbavi se, bi po volji da postane carev zet. I vrijeme se još ne i dođe k Samuilu u Ramu, i pripovjedi mu sve što navrši. **27** A David usta i otide sa svojim ljudima, i mu je uèinio Saul. I otidoše on i Samuilo, i ostaše pobi dvjesta Filisteja. I donese David okrajke njihove, u Najotu. **19** A Saulu dođe glas i rekoše mu: eno i daloše ih na broj caru da bi postao carev zet. I Davida u Najotu u Rami. **20** Tada posla Saul ljudi Saul mu dade za ženu Mihalu kær svoju. **28** I Saul da uhvate Davida; i oni vidješe zbor proroka gdje vidje i pozna da je Gospod sa Davidom; i Mihala kær prorokuju a Samuilo im starješina. I duh Gospodnjii Saulova ljubljaše ga. **29** A Saul se još veæma poboja dođe na poslanike Saulove, te i oni prorokovahu. **21** Davida; i bijaše Saul jednako neprijatelj Davidu. **30** A A kad to javiše Saulu, on posla druge poslanike, ali i knezovi Filistejski udarahu; i kad god udarahu, David oni prorokovahu; te Saul opet posla treæe poslanike, bijaše sreæeniji od svih sluga Saulovih, i ime se ali i oni prorokovahu. **22** Tada sam pođe u Ramu, i njegovo vrlo proslavi.

19 I Saul govori Jonatanu sinu svojemu i svijem slugama svojim da ubiju Davida; ali Jonatan sin Saulov ljubljaše veoma Davida. **2** I javi Jonatan Davidu i reče mu: Saul otac moj traži da te ubije; nego se èuvaj sjutra, skloni se gdjegod i prikriv se. **3** A ja æeu izæei i stajaæeu pored oca svojega u polju gdje ti budeš, i goroviæeu o tebi s ocem svojim, i što doznam javiæeu ti. **4** I Jonatan progovori za Davida Saulu ocu svojemu, i reče mu: da se ne ogriješi car o slugu svojega Davida, jer se on nije ogriješio o tebe, nego je još vrlo dobro za te što je èinio. **5** Jer nije mario za život svoj i pobjio je Filisteje, i Gospod uèeni spasenje veliko svemu Izraelju; vidio si i radovao si se; pa zašto bi se ogriješio o krv pravu i ubio Davida ni za što? **6** I posluša Saul Jonatana, i zakle se Saul: tako živ bio Gospod, neæee poginuti. **7** Tada Jonatan dozva Davida, i kaza mu Jonatan sve ovo; i dovede Jonatan Davida k Saulu, i opet bi pred njim kao preðe. **8** I nasto opet rat, i David izide i pobi se s Filistejima, i razbi ih veoma, te bježaše od njega. **9** Potom zli duh Gospodnjii napade Saula kad sjeðaše kod kuæe i držaše kopljje u ruci, a David udaraše rukom o gusle. **10** I Saul šeaše Davida kopljem prikovati za zid, ali se on izmaæe Saulu, te kopljje udari u zid, a David pobježe i izbavi se onu noæe. **11** A Saul posla ljude ka kuæi Davidovoj da ga èuvaju i ujutru ubiju. A to javi Davidu žena njegova Mihala govoreæi: ako noæas ne izbaviš duše svoje, ujutru æeš poginuti. **12** Tada Mihala spusti Davida kroz prozor, te otide i pobježe i izbavi se. **13** A Mihala uze lik, i metnu ga u postelju, i metnu mu pod glavu uzglavlje od kostrijeti, i pokri ga haljinom. **14** I kad Saul posla ljude da uhvate Davida, bolestan je. **15** A Saul posla opet ljude da vide Davida govoreæi: donesite mi ga u postelji da ga pogubim. **16** A kad dođoše poslani, gle, lik u postelji i uzglavlje od kostrijeti pod glavom mu. **17** I reče Saul

me, ili æeu te ubiti. **18** Tako David uteče i izbavi se, i dođe k Samuilu u Ramu, i pripovjedi mu sve što navrši. **19** A Saulu dođe glas i rekoše mu: eno i daloše ih na broj caru da bi postao carev zet. I Davida u Najotu u Rami. **20** Tada posla Saul ljudi Saul mu dade za ženu Mihalu kær svoju. **21** Davida; i bijaše Saul jednako neprijatelj Davidu. **22** Tada sam pođe u Ramu, i kad dođe na veliki studenac koji je u Sokotu, zapita govoreæi: gdje je Samuilo i David? I rekoše mu: eno ih u Najotu u Rami. **23** I pođe u Najot u Rami; ali i na njega siðe duh Božji, te iduæi dalje prorokovaše dokle dođe u Najot u Rami. **24** Pa skide i on haljine svoje sa sebe, i prorokova i on pred Samuilm, i padnuvši ležaše go vas onaj dan i svu noæe. Stoga se govori: eda li je i Saul meðu prorocima?

20 A David pobježe iz Najota u Rami, i dođe i reče Jonatanu: šta sam uèinio? kakva je krivica moja? i šta sam zgriješio ocu tvojemu, te traži dušu moju? **2** A on mu reče: saèuvaj Bože! neæee ti poginuti. Evo otac moj ne èini ništa, ni veliko ni malo, a da meni ne kaže; a kako bi to tajio od mene otac moj? Neæee to biti. **3** A David zaklinjuæi se opet reče: otac tvoj zna dobro da sam našao ljubav u tebe, pa veli: ne treba da dozna za ovo Jonatan, da se ne ozalosti. Ali tako živ bio Gospod i tako živa bila duša tvoja, samo je jedan korak između mene i smrti. **4** A Jonatan reče Davidu: šta želi duša tvoja? Ja æeu ti uèiniti. **5** I David reče Jonatanu: evo sjutra je mladina, kad treba s carem da jedem, pusti me dakle da se sakrijem u polju do treæega veèera. **6** Ako zapita za me otac tvoj, ti reci: vrlo mi se molio David da otreù u Vitlejem grad svoj, jer je ondje godišnja žrtva svega roda njegova. **7** Ako reče: dobro, biæe miran sluga tvoj; ako li se razgnjevi, znaj da je zlo naumio. **8** Uèini dakle milost sluzi svojemu, kad si vjeru Gospodnju uhvatio sa slugom svojim; ako je kaka krivica na meni, ujutru me sam, jer zašto bi me vodio k ocu svojemu? **9** A Jonatan mu reče: Bože saèuvaj; jer da doznam da je otac moj naumio zlo da te zadesi, zar ti ne bih haljinom. **10** A David reče Jonatanu: ko æee mi javiti ako ti otac odgovori što zlo? **11** A Jonatan reče Davidu: hodi da izidemo u polje. I izidoše obojica u polje. **12** I Jonatan reče Davidu: Gospode Bože Izraeljev! kad iskušam oca svojega sjutra u ovo doba ili prekosutra,

i bude dobro po Davida, ako ne pošljem k tebi i ne ništa ne jede drugi dan po mладини; jer se zabrinu javim ti. **13** Neka Gospod uèini tako Jonatanu i tako za Davida, što ga otac osramoti. **35** A kad bi ujutru, neka doda. Ako li otac moj bude naumio da ti uèini izide Jonatan u polje u vrijeme kako bješe ugovorio s zlo, ja æeu ti javiti, i opraviæeu te, i otiæi æeš s mirom; Davidom, i s njim jedno momèe. **36** I reèe momku i Gospod neka bude s tobom kao što je bio s ocem svojem: trèi da mi naðeš strijele koje æeu pustiti. I mojim. **14** A i ti, dokle sam živ, èiniæeš meni milost momèe otreàa, a on pusti strijelu preko njega. **37** A Gospodnju da ne poginem; **15** I neæeš ukratiti milosti kad doðe momak do mjesta kuda bješe zastrijelio svoje domu mojemu dovijeka, ni onda kad Gospod Jonatan, viknu Jonatan za momkom govoreæi: nije istrijebi sve neprijatelje Davidove sa zemlje. **16** Tako li strijela dalje naprijed? **38** Još viknu Jonatan za Jonatan uèini vjeru s domom Davidovijem govoreæi: momkom: brže, ne stoj. I momak Jonatanov pokupi Gospod neka traži iz ruku neprijatelja Davidovih. **17** strijele, i vrati se gospodaru svojemu. **39** Ali momak I još zakle Jonatan Davida ljubavlju svojom k njemu, ne znaše ništa, samo Jonatan i David znahu šta je. **40** jer ga ljubljaše kao svoju dušu. **18** Potom reèe mu I Jonatan dade oružje svoje momku koji bijaše s njim, Jonatan: sjutra je mladina, i pitaæe se za te, jer æee tvoje mjesto biti prazno. **19** A ti èekaj do treæega David usta s južne strane i pade nièice na zemlju i dana, pa onda otidi brzo i doði na mjesto gdje si pokloni se tri puta, i poljubiše se, i plakaše obojica, a se bio sakrio kad se ovo radilo, i sjedi kod kamena David osobito. **41** I reèe Jonatan Davidu: idi s mirom, Ezila. **20** A ja æeu baciti tri strijele ukraj toga kamena, kao što smo se zakleli obojica imenom Gospodnjim kao da gađam biljegu. **21** I evo poslaæeu momka rekavši: Gospod da je svjedok izmeðu mene i tebe i govoreæi mu: idi, naði strijele. Ako reèem momku: izmeðu mojega sjemena i twojega sjemena dovijeka. I eto strijele su za tobom ovamo bliže, digni ih; tada doði, dobro je po te, i neæee ti biti ništa, tako živ bio Gospod! **22** Ako li ovako reèem momku: eto strijele su pred tobom tamo dalje; onda idi, jer te Gospod šalje. **23** A za ove rijeèi što rekosmo ja i ti, evo, Gospod je svjedok izmeðu mene i tebe dovijeka. **24** Potom se David sakri u polju; i doðe mladina, i car sjede za sto da jede. **25** A kad car sjede na svoje mjesto, po obièaju na mjesto kod zida, Jonatan usta, a Avenir sjede do Saula, a mjesto Davidovo bješe prazno. **26** I Saul ne reèe ništa onaj dan, jer mišljaše: dogodilo mu se štogod, te nije èist, zacijelo nije èist. **27** A sjutradan, drugi dan mjeseca, opet bješe prazno mjesto Davidovo, a Saul reèe Jonatanu sinu svojemu: zašto sin Jesejev ne doðe na objed ni juèee ni danas? **28** A Jonatan odgovori Saulu: vrlo me je molio David da otide do Vitlejema, **29** Rekavši: pusti me, jer porodica naša ima žrtvu u gradu, i sam mi je brat zapovjedio; ako sam dakle našao milost pred tobom, da otidem i vidim braæeu svoju. Zato nije došao na carev objed. **30** Tada se razgnjevi Saul na Jonatana, te mu reèe: nevaljali i neposlušni sine! zar ja ne znam da si izabroa sina Jesejeva sebi na sramotu i na sramotu svojoj nevaljaloj majci? **31** Jer dokle je živ sin Jesejev na zemlji, neæeš se utvrditi ni ti ni carstvo twoje; zato pošli sada i dovedi ga k meni, jer je zasluzio smrt. **32** A Jonatan odgovori Saulu ocu svojemu i reèe mu: zašto da se pogubi? šta je uèinio? **33** Tada se Saul baci kopljem na nj da ga ubije. Tada vidje Jonatan da je otac njegov naumio ubiti Davida. **34** I usta Jonatan od stola gnjevan, i

21 Tada David doðe u Nov k Ahimelehu svešteniku; a Ahimeleh se uplaši i istrèa pred Davida, i reèe mu: zašto si sam, i nema nikoga s tobom? **2** A David reèe Ahimelehu svešteniku: car mi nešto zapovjedi, i reèe mi: niko da ne dozna zašto te šaljem i šta sam ti zapovjedio. A sluge sam opravio u to i to mjesto. **3** Nego šta imaš pri ruci? daj mi pet hljebova, ili šta imaš. **4** A sveštenik odgovori Davidu i reèe: nemam pri ruci obièenoga hljeba; nego ima svetoga hljeba; ali jesu li se momci èuvati od žena? **5** A David odgovori svešteniku i reèe mu: nije bilo žena kod nas ni juèee ni onomadne, otkako sam pošao, i sudovi su u momaka bili sveti. A ako bi put i neèist bio, osvetiæe se danas sudovima. **6** Tada mu dade sveštenik hljebove svete, jer ne bješe hljeba osim hljebova postavljenih, koji bijahu uzeti ispred Gospoda da se postave hljebovi topli onaj dan kad se oni uzeše. **7** A ondje bijaše onaj dan jedan od sluga Saulovih baveæi se pred Gospodom, kojemu ime bješe Doik Idumejac, starješina nad pastirima Saulovim. **8** I David reèe Ahimelehu: imaš li tu kako kopije ili maë? jer ni maëa svojega ni oružja ne ponesoh, jer stvar careva bijaše hitna. **9** A sveštenik reèe: ovdje je maë Golijata Filistejina, kojega si ubio u dolini Ili, uvijen u platno iza opleæeka; ako hoæeš, uzmi ga, jer drugoga osim njega nema ovdje. A David reèe: takoga više nema, daj mi ga. **10** Potom se podiže David, i pobježe onaj dan od Saula, i doðe k Ahisu caru Gatskom. **11** A Ahisu rekoše sluge njegove: nije

li ovo David car zemaljski? Nijesu li o njemu pjevali Božel! neka car ne bijedi takim èim sluge svojega igrajuæi i govoreæi: Saul zgubi svoju tisuæeu, a David niti koga u domu oca mojega; jer nije znao sluga svojih deset tisuæea? 12 I David metnu ove rijeèi u tvoj od svega toga ništa. 16 Ali car reèe: poginuæeš, srce svoje, i poboja se veoma Ahisa cara Gatskoga. Ahimeleše! i ti i sav dom oca tvojega. 17 Tada car 13 I pretvori se pred njima i uèini se lud u rukama reèe slugama koje stajahu pred njim: okrenite se i njihovijem; i šaraše po vratima, i bacaše pjenu niz pogubite sveštenike Gospodnje, jer je i njihova ruka s bradu svoju. 14 I Ahis reèe slugama svojim: eto, Davidom, i znajuæei da je pobegao ne javiše mi. Ali vidite da je èovjek lud; što ste mi ga doveli? 15 Zar sluge careve ne htješe podignuti ruke svoje da ulože nemam dosta ludijeh, nego mi dovedoste toga da na sveštenike Gospodnje. 18 Tada car reèe Doiku: luduje preda mnom? zar æe taj uæi u kuæeu moju? okreni se ti, te uloži na sveštenike. I okrenuvši se

22 Tada David otide odande i uteèe u peæinu Odolamsku. A kad to èuše braæea njegova i sav dom oca njegova, doðoše onamo k njemu. 2 I skupiše se oko njega koji god bijahu u nevolji i koji bijahu zaduženi i koji god bijahu tužna srca; i on im posta poglavica; i bješe ih s njim oko èetiri stotine ljudi. 3 I odande otide David u Mispu Moavsku, i reèe caru Moavskom: dopusti da se otac moj i mati moja sklone kod vas dokle vidim ñta æe Bog uèiniti sa mnom. 4 I izvede ih pred cara Moavskoga, i ostaše kod njega za sve vrijeme dokle David bješe u onom gradu. 5 Ali prorok Gad reèe Davidu: nemoj ostati u tom gradu, idi i vrati se u zemlju Judinu. I David otide i dođe u šumu Aret. 6 A Saul èu da se pojavigo David i ljudi što bijahu s njim. Tada Saul sjeðaše u Gavaji pod šumom u Rami, s kopljem u ruci, a sve sluge njegove stajahu pred njim. 7 I reèe Saul slugama svojim koje stajahu pred njim: èujte sinovi Venijaminovi; hoæe li vama svjema sin Jesejev dati njive i vinograde? hoæe li sve vas uèiniti tisuænicima i stotinicima? 8 Te ste se svi složili na me, i nema nikoga da mi javi da se moj sin

Božel! neka car ne bijedi takim èim sluge svojega igrajuæi i govoreæi: Saul zgubi svoju tisuæeu, a David niti koga u domu oca mojega; jer nije znao sluga svojih deset tisuæea? 12 I David metnu ove rijeèi u tvoj od svega toga ništa. 16 Ali car reèe: poginuæeš, srce svoje, i poboja se veoma Ahisa cara Gatskoga. Ahimeleše! i ti i sav dom oca tvojega. 17 Tada car 13 I pretvori se pred njima i uèini se lud u rukama reèe slugama koje stajahu pred njim: okrenite se i njihovijem; i šaraše po vratima, i bacaše pjenu niz pogubite sveštenike Gospodnje, jer je i njihova ruka s bradu svoju. 14 I Ahis reèe slugama svojim: eto, Davidom, i znajuæei da je pobegao ne javiše mi. Ali vidite da je èovjek lud; što ste mi ga doveli? 15 Zar sluge careve ne htješe podignuti ruke svoje da ulože nemam dosta ludijeh, nego mi dovedoste toga da na sveštenike Gospodnje. 18 Tada car reèe Doiku: luduje preda mnom? zar æe taj uæi u kuæeu moju? okreni se ti, te uloži na sveštenike. I okrenuvši se

Doik Idumejac uloži na sveštenike, i pobi ih onaj dan osamdeset i pet, koji nošahu opleæak laneni. 19 I u Novu, gradu sveštenièkom, isijee oštrijem maèem i ljudi i žene i djecu i koja sisahu, i volove, i magarce i sitnu stoku oštrijem maèem. 20 Ali uteèe jedan sin Ahimeleha sina Ahitovova, po imenu Avijatar, i pobježe k Davidu. 21 I Avijatar javi Davidu da je Saul pobjio sveštenike Gospodnje. 22 A David reèe Avijatatu: znao sam onoga dana kad je bio onđe Doik Idumejac da æe zacijelo kazati Saulu; ja sam kriv za sve duše doma oca tvojega. 23 Ostani kod mene, ne boj se; jer ko traži moju dušu, tražiæe i tvoju; kod mene æeš biti saèuvan.

23 Tada javiše Davidu govoreæi: evo Filisteji udariše na Keilu, i haraju gumna. 2 I upita David Gospoda govoreæi: hoæe li iæi i udariti na te Filisteje? A Gospod reèe Davidu: idi, i pobiæeš Filisteje i izbavit Keilu. 3 A Davidu rekoše ljudi njegovi: evo nas je strah ovdje u Judinoj zemlji, a ñta æe biti kad pođemo u Keilu na oko Filistejski. 4 Zato David opet upita Gospoda, a Gospod mu odgovori i složio sa sinom Jesejevijem, i nema nikoga meðu reèe: ustani, idi u Keilu, jer æeu ja predati Filisteje u vama da mari za me i da mi javi da je sin moj podigao ruke tvoje. 5 Tada otide David sa svojim ljudima u slugu mojega na me da mi zasjeda, kao što se danas Keilu, i udari na Filisteje, i otjera im stoku, i pobi ih vidi. 9 Tada odgovori Doik Idumejac, koji stajaše sa Ijuto; tako izbavi David stanovnike Keilske. 6 A kad slugama Saulovijem, i reèe: video sam sina Jesejeva Avijatar sin Ahimelehov pobježe k Davidu u Keilu, gdje dođe u Nov k Ahimelehu sinu Ahitovovu. 10 On donese sobom opleæak. 7 Potom javiše Saulu da je pita za nj Gospoda, i dade mu brašnjenice: i maè David došao u Keilu; i reèe Saul: dao ga je Bog u Golijata Filistejina dade mu. 11 Tada car posla da moje ruke, jer se zatvorio ušavši u grad, koji ima vrata dovedu Ahimeleha sina Ahitovova sveštenika i sav i prijevornice. 8 I sazva Saul sav narod na vojsku dom oca njegova, sveštenike, koji bijahu u Novu. da ide na Keilu i opkoli Davida i ljudje njegove. 9 Ali I doðoše svi k caru. 12 Tada reèe Saul: èuj sada David doznavši da mu Saul zlo kuje, reèe Avijataru sine Ahitovov. A on odgovori: evo me, gospodaru. 13 svešteniku: uzmi na se opleæak. 10 I reèe David: A Saul mu reèe: zašto ste se složili na me ti i sin Gospode Božie Izrailjev! èuo je sluga tvoj da se Saul Jesejev, te si mu dao hleba i maè, i pitao si Boga za spremu da dođe na Keilu da raskopa grad mene radi. nj, da bi ustao na me da mi zasjeda, kao što se vidi 11 Hoæe li me Keiljani predati u njegove ruke? hoæe danas? 14 A Ahimeleh odgovori caru i reèe: a ko je li doæi Saul kao što je èuo sluga tvoj? Gospode Božie izmeðu svijeh sluga tvojih kao David, vjeran, i zet Izrailjev! kaži sluzi svojemu. A Gospod odgovori: doæi carev i poslušan tebi i poštovan u kuæei tvojoj? 15 æe. 12 Opet reèe David: Keiljani hoæe li predati mene Eda li sam sad prvi put pitao Gospoda za nj? Saèuvaj i moje ljudi u ruke Saulove? A Gospod odgovori:

predaæe. 13 Tada se David podiže sa svojim ljudima, ruke da uèiniš s njim što ti je volja. I David usta, te oko šest stotina ljudi, i otidoše iz Keile, i idoše kuda polako otsijeèe skut od plašta Saulova. 5 A poslige mogoše. A kad Saulu javiše da je David pobjegao iz zadrhta srce Davidu što otsijeèe skut Saulu. 6 I reèe Keile, tada on ne htje iæi. 14 A David se bavilaše u svojim ljudima: ne dao Bog da to uèinim gospodaru pustinji po tvrdijem mjestima, i namjesti se na jednom svojem, pomazaniku Gospodnjemu, da podignem brdu u pustinji Zifu. A Saul ga tražaše jednako, ali ga ruku svoju na nj. Jer je pomazanik Gospodnj. 7 I Gospod ne dade u njegove ruke. 15 I David videa da odvrati rijeèima David ljudi svoje i ne dade im da je Saul izašao te traži dušu njegovu, osta u pustinji ustanu na Saula. I Saul izašav iz peæine poðe svojim Zifu, u Šumi. 16 A Jonatan sin Saulov podiže se i putem. 8 Potom David usta, i izašav iz peæine stade doðe k Davidu u šumu, i ukrijepi mu ruku u Gospodu; vikati za Saulom govorea: care gospodine! A Saul 17 I reèe mu: ne boj se, jer te neæe stignuti ruka cara se obazre, a David se savi licem do zemlje i pokloni Saula oca mojega; nego æeš carovati nad Izrailjem, se. 9 I reèe David Saulu: zašto slušaš što ti kažu ljudi a ja æeu biti drugi za tobom; i Saul otac moj zna to. 18 koji govore: eto David traži zlo tvoje? 10 Evo, danas I uèiniš nijh dvojica vjeru pred Gospodom; i David vidješe oèi tvoje da te je Gospod bio predao danas u osta u šumi, a Jonatan otide kuæi svojoj. 19 Tada moje ruke u ovoj peæini, i rekoše mi da te ubijem: doðoše Zifeji k Saulu u Gavaju, i rekoše: ne krije li ali te poštanjeh, i rekoh: neæeu dignuti ruke svoje se David kod nas po tvrdijem mjestima u šumi na na gospodara svojega, jer je pomazanik Gospodnj. brdu Eheli nadesno od Gesimona? 20 Sada dakle po 11 Evo, oèe moj, evo vidi skut od plašta svojega u svoj želji duše svoje, care, izidi, a naše æe biti da ga mojо ruci; otsjekoh skut od plašta tvojega, a tebe predamo u ruke caru. 21 A Saul reèe: Gospod da vas ne ubih; poznaj i vidi da nema zla ni nepravde u blagoslovi, što me požaliste. 22 Idite sada i doznaite ruci mojoj, i da ti nijesam zgriješio; a ti vrebaš dušu još bolje i razberite i promotrite gdje se sakrio i ko moju da je uzmeš. 12 Gospod neka sudi između ga je ondje vidio; jer mi kažu da je vrlo lukav. 23 mene i tebe, i neka me osveti od tebe; ali ruka se Promotrite i vidite sva mjesta gdje se krije, pa opet moja neæee podignuti na te. 13 Kako kaže stara doðite k meni kad dobro dozname, i ja æeu poæi s prièa: od bezbožnijeh izlazi bezbožnost; zato se ruka vama; i ako bude u zemlji, tražiæu ga po svijem moja neæee podignuti na te. 14 Za kim je izašao car tisuæama Judinijem. 24 Tada ustaše i otidoše u Zif Izrailjev? koga goniš? mrtva psa, buhu jednu. 15 prije Saula; a David i ljudi njegovi bijahu u pustinji Gospod neka bude sudija, i neka rasudi između mene Maonu u ravnici nadesno od Gesimona. 25 I Saul i tebe; on neka vidi i raspravi moju parnicu i izbavi me izide sa svojim ljudima da ga traži; a Davidu javiše, te iz ruke tvoje. 16 A kad izgovori David ove rijeèi Saulu, on siđe sa stijene i stade u pustinji Maonu. A Saul kad reèe Saul: je li to tvoj glas, sine Davide? I podigavši to èeu, otide za Davidom u pustinju Maon. 26 I Saul Saul glas svoj zaplaka. 17 I reèe Davidu: praviji si od iðaše jednom stranom planine, a David sa svojim mene, jer si mi vratio dobro za zlo koje sam ja tebi ljudima drugom stranom planine; i David hiæaše da uèinio. 18 I danas si mi pokazao da mi dobro èiniš; uteèe Saulu, jer Saul sa svojim ljudima opkoljavaše jer me Gospod dade tebi u ruke, a ti me opet ne ubi. Davida i njegove ljudi da ih povhata. 27 U tom doðe 19 I ko bi našavši neprijatelja svojega pustio ga da ide glasnik Saulu govorea: brže hodi; jer Filisteji udariše dobrjem putem? Gospod neka ti vrati dobro za ovo na zemlju. 28 Tada se vrati Saul ne tjerajuæi dalje što si mi uèinio danas. 20 I sada, evo, znam da æee Davida, i otide pred Filisteje. Otuda se prozva ono zacijelo biti car, i jako æe biti u tvojoj ruci carstvo mjesto Sela-Amalekot. 29 A David otisavši odande Izrailjevo. 21 Zato mi se sada zakuni Gospodom da stade na tvrdijem mjestima Engadskim.

24 I kad se Saul vrati odagnavši Filisteje, rekoše mu govorea: eno Davida u pustinji Engadskoj. 2 Tada uze Saul tri tisuæe ljudi izabranijeh iz svega Izraelja, i otide da traži Davida i ljudi njegove po vrletima gdje su divokoze. 3 I doðe k torovima ovejjim ukraj puta gdje bijaše peæina; i Saul uðe u nju rad sebe; a David i njegovi ljudi sjedahu u kraju u peæini. 4 I rekoše Davidu ljudi njegovi: evo dana, za koji ti reèe Gospod: evo ja ti predajem neprijatelja tvojega u

25 U tom umrije Samuilo i sabra se sav Izrailj, i plakaše za njim, i pogreboše ga u domu njegovu u Rami. A David usta i siđe u pustinju Faransku. 2 A bijaše jedan èovjek u Maonu, a stoka mu bijaše na Karmilu; i bijaše èovjek vrlo bogat, jer imaše tri tisuæe ovaca i tisuæe koza, i tada strizijaše ovce svoje na

Karmilu. **3** I bješe ime tomu èovjeku Naval, a ženi mu svoje i pokloni se do zemlje; **4** I padnuvši mu kime Avigeja; i ona bijaše žena razumna i lijepa, a on nogama reèe: na meni, gospodaru, neka bude ta bijaše tvrda srca i opak, a bijaše od roda Halevova. **5** I posla sluškinje svoje. **6** Neka gospodar moj ne gleda na David deset momaka, i reèe David momcima: idite na toga nevaljaloga èovjeka, Navalu, jer je kao ime što Karmil, i otidite k Navalu, i pozdravite ga od mene. **7** I mu je; Naval mu je ime, i bezumlje je kod njega. A ja recite mu: zdravo! i mir da ti je, i domu tvojemu da je sluškinja tvoja nijesam vidjela momaka gospodara mir, i svemu što imaš da je mir! **8** Èuo sam da strižeš svojega, koje si slao. **9** Zato sada, gospodaru, tako ovce; pastiri su tvoji bivali kod nas, i ne uèinismo im živ bio Gospod i tako živa bila duša tvoja, Gospod ti nepravde, i ništa im nije nestalo dokle god bijahu na ne da da ideš na krv i da se osvetiš svojom rukom. Karmilu. **10** Pitaj sluge svoje, i kazaæe ti. Neka ovi Zato sada neka bude neprijateljima tvojim kao Navalu momci naðu milost pred tobom, jer doðosmo u dobar i svjema koji traže zla gospodaru mojemu. **11** Evo dan. Daj slugama svojim i Davidu sinu svojemu što ti dar što je donijela sluškinja gospodaru svojemu, da dođe do ruke. **12** I doðoše momci Davidovi, i kazaše se da momcima koji idu za gospodarom mojim. **13** Navalu u ime Davidovo sve ove rijeèi, i umuèaše. **14** Oprosti sluškinji svojoj krivicu; jer æe Gospod zacijelo A Naval odgovori slugama Davidovijem i reèe: ko naèiniti tvrdu kuæu gospodaru mojemu; jer ratove je David? i ko je sin Jesejev? Danas ima mnogo Gospodnje vodi gospodar moj i nije se našlo zlo na sluga koje bježe od svojih gospodara. **15** Eda li æeu tebi nikad tvoga vijeka. **16** I da ustane èovjek da te uzeti hljeb svoj i vodu svoju i meso što sam poklao goni i traži dušu tvoju, duša æe gospodara mojega za ljude koji mi strigu ovce, pa dati ljudima kojih ne biti vezana u svežnju živijeh kod Gospoda Boga znam odakle su? **17** Tada se vratiše momci Davidovi tvojega, a duše æe neprijatelja tvojih baciti kao iz svojim putem, vratiše se, i došavši kazaše mu sve praæee. **18** I kad Gospod uèini gospodaru mojemu ove rijeèi. **19** A David reèe svojim ljudima: pripaæite svako dobro koje ti je obrekao, i postavi te voðem svaki svoj maë. I pripasaše svaki svoj maë, i David Izrailju, **20** Neæee ti biti spoticanja ni sablazni srcu pripasa svoj maë; i poðe za Davidom do èetiri stotine gospodara mojega da je prolio krv ni za što i da se ljudi, a dvjesta ostaše kod prtljaga. **21** Ali Avigeji sam osvetio gospodar moj. I kad uèini Gospod dobro ženi Navalovoj kaza jedan između sluga njegovih gospodara mojemu, opomenuæe se sluškinje svoje. govoreæi: evo, David posla iz pustinje poslanike da **22** Tada reèe David Avigeji: da je blagosloven Gospod pozdravi gospodara našega, a on ih otjera. **23** A ti Bog Izrailjev, koji te danas posla meni na susret! **24** I su nam ljudi bili vrlo dobri, niti nam uèiniše krivo, da su blagoslovene rijeèi tvoje, i ti da si blagoslovena, niti nam èega nesta dokle god bijasmo kod njih u koja me odvrati danas da ne idem na krv i osvetim se polju. **25** Nego nam bijahu zidovi i noæeu i danju, svojom rukom. **26** Doista, tako živ bio Gospod Bog dokle god bijasmo kod njih pasuæi ovce. **27** Zato Izrailjev, koji mi ne dade da ti uèinim zlo, da mi nijesi sada gledaj i promisli šta æeš èiniti, jer je gotovo brže izašla na susret, ne bi ostalo Navalu do zore zlo gospodaru našemu i svemu domu njegovu; a on ni ono što uza zid mokri. **28** I primi David iz ruke je zao èovjek, da mu se ne može govoriti. **29** Tada njezine što mu bješe donijela, i reèe joj: idi s mirom Avigeja brže uze dvjesta hljebova i dvije mješine vina kuæei svojoj; eto, poslušah te, i pogledah na te. **30** I pet ovaca zgotovljenijeh i pet mjerica pržena žita, i Potom se Avigeja vrati k Navalu; a gle, kod njega sto grozdova suhogra grožđa i dvjesta gruda suhih gozba u kuæei, kao carska gozba, i srce Navalu bješe smokava, i metnu na magarce. **31** I reèe momcima veselo, i bijaše pijan vrlo. Zato mu ona ne reèe ništa svojim: hajdete naprijed, a ja æeu iæi za vama. A do jutra. **32** A ujutru, kad se Naval otrijezeni, kaza mu mužu svojemu Navalu ništa ne reèe. **33** I sjedavši žena sve ovo; a u njemu obamrije srce njegovo, i on na magarca iðaše ispod gore, a gle, David i ljudi posta kao kamen. **34** A kad proðe do deset dana, njegovi slažahu pred nju, i sukobi se s njima. **35** udari Gospod Navalu, te umrije. **36** A kad David èu A David govorase: ele sam zaludu èuvao sve što da je umro Naval, reèe: da je blagosloven Gospod, je taj imao u pustinji da mu ništa ne bješe nestalo koji osveti sramotu moju od Navalu, i zadrža slugu od svega što ima; jer mi vrati zlo za dobro. **37** To svojega oda zla, a obrati Gospod Navalu na glavu neka uèini Bog neprijateljima Davidovijem i to neka zloæeu njegovu. Potom posla David i poruèi Avigeji da doda, ako mu do zore od svega što ima ostavim i ono æe je uzeti za ženu. **38** I sluge Davidove doðoše k što mokri uza zid. **39** A kad Avigeja ugleda Davida, Avigeji na Karmil, i rekoše joj govoreæi: David nas brže siðe s magarca, i pade pred Davidom na lice posla k tebi da te uzme za ženu. **40** A ona usta i

pokloni se licem do zemlje, i reče: evo sluškinje tvoje, Gospodnjega. Eto, gledaj, gdje je kopljje carevo i èaša da služi i da pere noge slugama gospodara svojega. za vodu što mu bješe èelo glave? 17 Tada Saul pozna 42 Potom brže usta Avigeja, i sjede na magarca, i glas Davidov, i reče: je li to tvoj glas, sine Davide? A pet djevojaka njezinjeh pođe za njom, i otide za David reče: moj je glas, care gospodaru! 18 Još reče: poslanicima Davidovijem, i posta mu žena. 43 A David zašto gospodar moj goni slugu svojega? jer šta sam uze i Ahinoamu iz Jezraela, i obje mu bjehu žene. 44 uèinio? i kako je zlo u ruci mojoj? 19 Zato sada care Jer Saul dade Mihalu kæer svoju, ženu Davidovu, gospodaru moj, poslušaj rijeèi sluge svojega. Ako te Faltiju sinu Laisovu iz Galima.

26 Opet dođoše Zifeji k Saulu u Gavaju govoreći:

ne krije li se David na brdu Eheli prema Gesimonu? 2 A Saul se podiže i siđe u pustinju Zifsku, i s njim tri tisuće ljudi izabranijeh iz Izraelja, da traži Davida u pustinji Zifskoj. 3 I stade Saul uoko na brdu Eheli prema Gesimonu kraj puta; a David оста u pustinji, i opazi da Saul ide za njim u pustinju. 4 I posla David uhode, i od njih dozna zacijelo da je došao Saul. 5 Tada se podiže David i dođe na mjesto gdje Saul bijaše s vojskom. I David vidje mjesto gdje spavaše Saul i Avenir sin Nirov vojvoda njegov; a spavaše Saul među kolima a narod ležaše oko njega. 6 I David progovori i reče Ahimelehu Hetejinu i Avisaju sinu Serujinu bratu Joavovu: ko æe siæi sa mnom k Saulu uoko? A Avisaj odgovori: ja æeu siæi s tobom. 7 I tako David i Avisaj dođoše noæeu k narodu; a gle, Saul ležaše i spavaše između kola, i kopljje mu bješe èelo glave pobodeno u zemlju; Avenir pak i narod ležahu oko njega. 8 Tada reče Avisaj Davidu: danas ti dade Bog neprrijatelja tvojega u ruke; zato sada da ga probodem kopljem za zemlju jedanput, neæeu više. 9 A David reče Avisaju: nemoj ga ubiti; jer ko æe podignuti ruku svoju na pomazanika Gospodnjega i biti prav? 10 Još reče David: tako živ bio Gospod, Gospod æe ga ubiti, ili æe doæi dan njegov da umre, ili æe izaæi u boj i poginuti. 11 Ne dao mi Bog da dignem ruku svoju na pomazanika Gospodnjega! Nego uzmi sada kopljje što mu je èelo glave i èašu za vodu, pa da idemo. 12 I David uze kopljje i èašu za vodu, što bješe èelo glave Saulu, i otidoše; i nikо ih ne vidje ni osjeti, niti se koji probudi, nego svi spavaju; jer bješe napao na njih tvrd san od Gospoda. 13 I David prešav na drugu stranu stade navrh brda izdaleka; i bješe između njih mnogo mjesta. 14 I stade David vikati narod i Aveniru sina Nirova govoreći: što se ne odzivaš, Avenir? A Avenir se odazva i reče: koji si ti što vièe cara? 15 A David reče Aveniru: nijesi li ti junak? i ko je kao ti u Izraelju? Zašto nijesi èuvao cara gospodara svojega? Jer je išao jedan iz naroda da ubije gospodara tvojega. 16 Nijesi dobro radio. Tako da je živ Gospod, zasluzili ste smrt što nijeste èuvali gospodara svojega, pomazanika

Gospod draži na mene, neka mu je ugoden prinos tvoj; ako li sinovi èovjeèiji, prokleti su pred Gospodom, jer me izagnaše danas da se ne držim našljedstva Gospodnjega, i rekoše: idi, služi tuđim bogovima. 20 Ali sada da ne padne krv moja na zemlju daleko od oèiju Gospodnjih; jer car Izrailjev izide da traži buhu jednu, kao kad ko goni jarebicu po planini. 21 Tada reče Saul: zgriješio sam; vrati se, sine Davide, neæeu ti otsele èiniti zla, kad ti danas draga bi duša moja; evo, ludo sam radio i pogriješio sam veoma. 22 A David odgovori i reče: evo kopljja careva; neka dođe koji od momaka i neka ga uzme. 23 A Gospod æe platiti svakome po pravdi njegovoj i po vjeri njegovoj. Jer te bješe predao Gospod danas u ruke moje, ali ne htjeli dignuti ruke svoje na pomazanika Gospodnjega. 24 I zato, evo, kako je danas meni draga bila duša tvoja, tako neka bude draga moja duša pred Gospodom, i neka me izbavi iz svake nevolje. 25 A Saul reče Davidu: da si blagosloven, sine moj Davide! izvršiæeš i nadvladaæeš. Tada David otide svojim putem, a Saul se vrati u svoje mjesto.

27 Ali David reče u srcu svojem: poginuæeu kad god od ruke Saulove; nema bolje za me nego da pobegnem u zemlju Filistejsku, te æee me se Saul okaniti i neæee me više tražiti po krajevima Izraeljevijem; tako æeu se izbaviti iz ruku njegovih. 2 Tada se podiže David i otide sa šest stotina ljudi koji bijaju s njim k Ahisu sinu Maohovu caru Gatskom. 3 I osta David kod Ahisa u Gatu i ljudi njegovi, svaki sa svojom porodicom, David sa dvije žene svoje, Ahinoamom iz Jezraela i Avigejom iz Karmila ženom Navalovom. 4 I kad javiše Saulu da je David utekao u Gat, presta ga tražiti. 5 A David reče Ahisu: ako sam našao milost pred tobom, neka mi dadu mjesto u kom gradu ove zemlje, da sjedim ondje, jer zašto da sjedi sluga tvoj s tobom u carskom gradu? 6 I dade mu Ahis onoga dana Siklag. Zato Siklag pripada carevima Judinijem do današnjega dana. 7 I osta David u zemlji Filistejskoj godinu i èetiri mjeseca. 8 I izlažaše David sa svojim ljudima, i udaraše na Gesureje i Gerzeje i na Amalike; jer ti narodi živiljahu od starine u onoj zemlji od Sura pa do zemlje Misirske. 9 I pustošaše David onu zemlju ne ostavljuæei u životu ni èovjeka

ni žene, i otimaše ovce i volove i magarce i kamile tebe i postao ti neprijatelj? 17 Gospod je uèinio kako i ruho, i vraæajuæi se dolažaše k Ahisu. 18 I Ahis je kazao preko mene; jer je Gospod istrgao carstvo pitaše: gdje ste danas udarali? A David govoraše: na južnu stranu Judinu, i na južnu stranu Jerameilsku, i na južnu stranu Kenejsku. 19 Ali ne ostavljaše David u žestokoga gnjeva njegova na Amaliku; zato ti je životu ni èovjeka ni žene da dovede u Gat govoreæi: danas Gospod to uèinio. 20 I Gospod æe predati i da nas ne tuže govoreæi: tako je uradio David. I taki Izrailja s tobom u ruke Filistejima; te æeš sjutra ti mu bijaše obiæaj za sve vrijeme dokle bijaše u zemljì i sinovi tvoji biti kod mene; i oko Izrailjski predaæe Filistejskoj. 21 I Ahis vjerovaše Davidu, i govoraše: Gospod u ruke Filistejima. 22 A Saul ujedanput pade baš se omrazio s narodom svojim Izrailjem; zato æe mi biti sluga dovjeka.

28 I u ono vrijeme skupiše Filisteji vojsku svoju da zavojiše na Izrailja; i reèe Ahis Davidu: znaj da æeš iæi sa mnom na vojsku ti i tvoji ljudi. 2 A David reèe Ahisu: sad æeš vidjeti Šta æe uèiniti tvoj sluga. A Ahis reèe Davidu: zato æeu te postaviti da si èuvar glave moje svagda. 3 A Samuilo bijaše umro, i plaka za njim sav Izrail, i pogreboše ga u Rami, u njegovu gradu. I Saul bijaše istrijebio iz zemlje gatare i vraæare. 4 I Filisteji skupivši se doðoše i stadoše uoko kod Sunima; skupi i Saul sve Izrailjce, i stadoše uoko kod Gelvuje. 5 Saul pak videæi vojsku Filistejsku uplaši se, i srce mu uzdrhta veoma. 6 I upita Saul Gospoda, ali mu Gospod ne odgovori ni u snu ni

preko Urima, ni preko proroka. 7 I Saul reèe slugama svojim: tražite mi ženu s duhom vraæarskim, da otidem

k njoj i upitam je. A sluge mu rekoše: evo u Endoru ima žena u kojoj je duh vraæarski. 8 Tada se Saul preruši obukav druge haljine, i otide sa dva èovjeka, i on joj reèe: hajde vraæaj mi

9 Ali mu žena reèe: ta ti znaš šta je uèinio Saul i kako je istrijebio iz zemlje gatare i vraæare; zašto dakle

meæeš zamku duši mojoj da me ubiješ? 10 A Saul joj

se zakle Gospodom govoreæi: tako živ bio Gospod!

11 Tada reèe žena: koga da ti mjesto gdje si ga postavio, i neka ne ide s nama u

dozovem? A on reèe: Samuila mi dozovi. 12 A kad žena vidje Samuila, povika iza glasa, i reèe žena

13 A car joj reèe: ne boj se; nego šta si vidjela? A

14 On joj opet reèe: kakav je? Ona mu reèe: tako bio živ Gospod, ti si pošten, i milo mi je da hodiš

star èovjek izlazi ognut plaštem. Tada razumje Saul

15 A Samuilo reèe Saulu: zašto si me uznemirio

16 A Samuilo reèe Saulu: zašto si me pitaš, kad je Gospod otstupio od

da nas ne tuže govoreæi: tako je uradio David. I taki Izrailja s tobom u ruke Filistejima; te æeš sjutra ti mu bijaše obiæaj za sve vrijeme dokle bijaše u zemljì i sinovi tvoji biti kod mene; i oko Izrailjski predaæe Filistejskoj. 21 I Ahis vjerovaše Davidu, i govoraše: Gospod u ruke Filistejima. 22 A Saul ujedanput pade na zemlju kolik je dug, jer se vrlo uplaši od rijeèi Samuilovih, i ne bješe snage u njemu, jer ne bješe ništa jeo vas dan i svu noæ. 23 Tada žena pristupi k Saulu, i videæi ga vrlo uplašena reèe mu: evo, sluškinja te je tvoja poslušala, i nijesam za život svoj marila da bih te poslušala što si mi kazao. 24 Nego sada i ti poslušaj šta æe ti sluškinja tvoja kazati: postavici ti malo hlijeba, te jedi da se okrije piši da se možeš vratiti svojim putem. 25 A on ne htje, i reèe: neæeu jesti. Ali navališe na nj sluge njegove i žena, te ih posluša, i ustavši sa zemlje sjede na postelju. 26 A žena imaše kod kuæe tele ugojeno, i brže ga zaklja, i uze brašna te umijesi i ispeèe hlijbove prijesne. 27 Potom postavi Saulu i slugama njegovijem, te jedoše. A poslije ustaše i otidoše iste noæi.

29 A Filisteji skupiše svu vojsku svoju kod Afeka, a Izrail stade uoko kod izvora u Jezraelu. 2 I

knezovi Filistejski iðahu sa stotinama i tisuæama; a David i njegovi ljudi iðahu najposlijе s Ahisom.

3 I rekoše knezovi Filistejski: što æe ti Jevreji? A doðe k onoj ženi noæu; i on joj reèe: hajde vraæaj mi

Ahisa reèe knezovima Filistejskim: nije li ovo David sluga cara Izrailejskoga Saula, koji je kod mene toliko

vremena, toliko godina, i ne naðoh na njemu ništa otkako je dobjegao do ovoga dana? 4 Ali se rasrdiše

na nj knezovi Filistejski, i rekoše mu knezovi Filistejski: se zakle Gospodom govoreæi: tako živ bio Gospod!

pošiji natrag toga èovjeka, neka se vратi u svoje neæee ti biti ništa za to. 5 Nije li to David o kojem se pjevalo igrajuæi i

13 A car joj reèe: ne boj se; nego šta si vidjela? A

14 On joj opet reèe: kakav je? Ona mu reèe: tako bio živ Gospod, ti si pošten, i milo mi je da hodiš

star èovjek izlazi ognut plaštem. Tada razumje Saul

15 A Samuilo reèe Saulu: zašto si me uznemirio

16 A Samuilo reèe Saulu: zašto si me pitaš, kad je Gospod otstupio od

17 Gospod je uèinio kako i ruho, i vraæajuæi se dolažaše k Ahisu. 18 I Ahis je kazao preko mene; jer je Gospod istrgao carstvo

pitaše: gdje ste danas udarali? A David reèe Ahisu: ali Šta sam uèinio? Šta li si našao ne odgovara mi više ni preko proroka ni u snu, zato na sluzi svojem otkako sam kod tebe do ovoga dana, pozvah tebe da mi kažeš šta æeu èiniti. 19 A Samuilo da ne idem da se bijem s neprijateljima gospodara

reèe: pa što mene pitaš, kad je Gospod otstupio od svojega cara? 20 A Ahis odgovarajuæi reèe Davidu:

znam; doista si mi mio kao anđeo Božji; ali knezovi izbavi David. 19 I ništa ne izgubiše, ni malo ni veliko, Filistejski rekoše: neka ne ide s nama u boj. 20 Nego ni sinove ni kæeri, ni što od plijena i od svega što im ustani sjutra rano sa slugama gospodara svojega bijahu uzeli; sve povrati David. 20 Također uze David koje su došle s tobom; ustanite rano èim svane, pa i ostale sve ovce i volove, koje goneæi pred svojom idite. 21 I urani David i ljudi njegovici, i otide rano, i vrati stokom govorahu: ovo je pljen Davidov. 22 I kad se se u zemlju Filistejsku; a Filisteji otidoše u Jezrael.

30 I treæi dan doðe David sa svojim ljudima u Siklag, a Amalici bijahu udarili na južnu stranu i na Siklag, i razvalili Siklag i ognjem ga spalili. 2 I bijehu zarobili ženskinje koje bješe ondje, i malo i veliko; ali ne bijehu ubili nikoga, nego ih bijehu odveli i otišli svojim putem. 3 I kad David doðe sa svojim ljudima u grad, a to grad spaljen ognjem, i žene njihove i sinovi i kæeri njihove zarobljene. 4 I podiže David i narod koji bijaše s njim glas svoj, i plakaše dokle veæ ne mogoše plakati. 5 I obje žene Davidove zarobiše se, Ahinoama iz Jezraela i Avigeja iz Karmila žena Navalova. 6 I David bješe na muci velikoj, jer narod govoraše da ga zaspri kamenjem; jer žalostan bješe sav narod, svaki za sinovima svojim i za kæerima svojim; ali se David ohrabri u Gospodu Bogu svojem. 7 I reèe David Avijatatu svešteniku sinu Ahimelehovu: uzmi opleæak za me. I uze Avijatar opleæak za Davida. 8 I upita David Gospoda govoreæi: hoæu li potjerati tu èetu? hoæu li je stignuti? A Gospod mu reèe: potjeraj, jer æeš zacijelo stignuti i izbavíæeš. 9 I poðe David sa šest stotina ljudi što bijahu s njim, i doðoše do potoka Vosora; i ondje ostaše jedni. 10 A David sa èetiri stotine ljudi potjera dalje, a dvjesti ljudi osta, koji sustaše te ne mogoše prijeæi preko potoka Vosora. 11 I naðoše jednoga Misirca u polju, i dovedoše ga k Davidu, i dadoše mu hljeba da jede i vode da pije, 12 I dadoše mu grudu smokava i dva grozda suha. I pojedavši oporavi se, jer tri dana i tri noæei ne bješe ništa jeo niti vode pio. 13 Tada mu reèe David: èiji si ti? i odakle si? A on reèe: ja sam rodom Misirac, sluga jednoga Amalika, a gospodar me ostavi, jer se razboljeh prije tri dana. 14 Udarismo na južnu stranu Heretejsku i na Judinu i na južnu stranu Halegovu, i Siklag spalismo ognjem. 15 A David mu reèe: bi li me mogao odvesti k toj èeti? A on reèe: zakuni mi se Bogom da me neæeš pogubiti ni izdati u ruke mojemu gospodaru, pa æeu te odvesti k toj èeti. 16 I odvede ga; i gle, oni se bijahu raširili po svoj zemlji onoj jeduæi i pijuæi i veselæci se velikim plijenom koji zaplijeniše iz zemlje Filistejske i iz zemlje Judine. 17 I David ih bi od veèera do veèera drugoga dana, te нико не uteèe, osim èetiri stotine mladiæa, koji sjedavši na kamile pobjegose. 18 I tako izbavi David sve što bijahu uzeli Amalici, i obje žene svoje

izbavi David. 19 I ništa ne izgubiše, ni malo ni veliko, ni sinove ni kæeri, ni što od plijena i od svega što im bijahu uzeli; sve povrati David. 20 Također uze David i ostale sve ovce i volove, koje goneæi pred svojom stokom govorahu: ovo je pljen Davidov. 21 I kad se vrati David k onjem dvjesta ljudi koji bijehu sustali te ne mogoše iæi za Davidom, i koje ostavi na potoku Vosoru, izdoše na susret Davidu i narodu koji bijaše s njim. I David pristupivši k narodu pozdravi ih. 22 Tada progovoriše svi zli i nevaljali ljudi između onih koji su išli s Davidom, i rekoše: što nijesu išli s nama, zato da im ne damo od plijena koji izbavismo, nego svaki ženu svoju i sinove svoje neka uzmu, pa nek idu. 23 Ali David reèe: nemojte tako èiniti, braæeo moja, s onijem što nam je dao Gospod koji nas je saèuvao i dao nam u ruke èetu koja bješe izašla na nas. 24 I ko æe vas poslušati u tome? jer kakav je dio onome koji ide u boj taki je i onome koji ostane kod prtljaga; jednako treba da podijele. 25 Tako bi od toga dana unapredak, i to posta uredba i zakon u Izraelju do danas. 26 I kad doðe David u Siklag, posla od plijena starješinama Judinijem, prijateljima svojim, govoreæi: evo vam dar od plijena neprijatelja Gospodnjih; 27 Onima u Vetiilju, i onima u Ramotu na jugu, i onima u Jatiru, 28 I onima u Aroiru, i onima u Sifmotu, i onima u Estemoji, 29 I onima u Rahalu, i onima u gradovima Jerameilskim, i onima u gradovima Kenejskim, 30 I onima u Ormi, i onima u Hor-Asanu, i onima u Atahu, 31 I onima u Hevronu i po svijem mjestima u koja je dolazio David s ljudima svojim.

31 A Filisteji se pobiše s Izraeljcima, i pobjegoše Izraeljci ispred Filisteja, i padahu mrtvi na gori Gelviji. 2 I stigoše Filisteji Saula i sinove njegove; i pogubiše Filisteji Jonatana i Avinadava i Melhi-Suva, sinove Saulove. 3 I boj posta žešæi oko Paula, i naðoše ga strijelci, i on se vrlo uplaši od strijelaca. 4 I reèe Saul momku koji mu nošaše oružje: izvadi maë svoj i probodi me, da ne doðu ti neobrezani i probodu me i narugaju mi se. Ali ne htje momak što mu nošaše oružje, jer ga bješe vrlo strah. Tada Saul uze maë, i baci se na nj. 5 A kad momak koji nošaše oružje vidje Saula mrtva, baci se i on na svoj maë i umrije s njim. 6 Tako pogibe Saul i tri sina njegova i momak koji mu nošaše oružje i svi ljudi njegovi zajedno onoga dana. 7 A Izraeljci koji bijahu s ovu stranu potoka i s ovu stranu Jordana kad vidješe gdje Izraeljci pobjegoše i gdje pogibe Saul i njegovi sinovi, ostavise gradove i pobjegoše, te doðoše Filisteji i ostaše u njima. 8 A sjutradan doðoše Filisteji da svlaèe mrtve; i naðoše Saula i tri sina njegova gdje leže na gori Gelviji. 9 I

otsjekoše mu glavu, i skidoše oružje s njega, i poslaše u zemlju Filistejsku na sve strane da se objavi u kuæi njihovijeh lažnijeh bogova i po narodu. **10** I ostaviše oružje njegovo u kuæi Astarotinoj, a tijelo njegovo objesiše na zid Vet-sanski. **11** A èuše stanovnici u Javisu Galadovu šta ueiniše Filisteji od Saula. **12** I podigoše se svi ljudi hrabri, i išavši svu noæ skidoše tijelo Saulovo i tjelesa sinova njegovijeh sa zida Vet-sanskoga, pa se vratiše u Javis, i ondje ih spališe. **13** I uzeše kosti njihove i pogreboše ih pod drvetom u Javisu, i postiše sedam dana.

2 Samuelova

1 A po smrti Saulovoj, kad se David vrati pobivši Amalike i osta u Siklagu dva dana, **2** Treæega dana, gle, doðe jedan iz vojske Saulove razdrtijeh haljina i glave posute prahom; i došav k Davidu pade na zemlju i pokloni se. **3** I reèe mu David: otkuda ideš? A on mu reèe: iz okola Izrailjskoga utekoh. **4** A David mu reèe: šta bi? kaži mi. A on reèe: narod pobježe iz boja; i mnogo naroda pade i izgibe, pogibe i Saul i sin mu Jonatan. **5** A David reèe momku koji mu donese glas: kako znaš da je poginuo Saul i sin mu Jonatan? **6** A momak koji mu donese glas reèe: sluèajno doðoh na goru Gelviju, a to se Saul naslonio na kopljje svoje, kola i konjici približavahu se k njemu. **7** A on obazrevši se natrag ugleda me, pa me viknu, a ja mu rekoh: evo me. **8** A on mi reèe: ko si? A ja mu rekoh: Amalik sam. **9** A on mi reèe: pristupi k meni i ubij me; jer me obuzeše muke, a još je sasvijem duša u meni. **10** I pristupih k njemu i ubih ga, jer sam znao da neće ostatи živ pošto pade; i uzeх vijenac carski koji mu bješe na glavi i grivnu koja mu bješe na ruci, i evo donesov gospodaru svojemu. **11** Tada David zgrabi haljine na sebi i razdrije ih; tako i svi ljudi koji bijahu s njim. **12** I ridaše i plakaše, i postiše do veèera za Saulom i za Jonatanom sinom njegovijem i za narodom Gospodnjim i za domom Izrailjevijem što izguboše od maëa. **13** I reèe David momku koji mu donese glas: odakle si? A on reèe: ja sam sin jednoga došljaka Amalika. **14** Reèe mu David: kako te nije bilo strah podiæi ruku svoju i ubiti pomazanika Gospodnjega? **15** I dozva David jednoga između momaka svojih i reèe: hodi, pogubi ga. A on ga udari, te umrije. **16** I reèe mu David: krv tvoja na tvoju glavu; jer tvoja usta svjedoèiše na te govoreæi: ja sam ubio pomazanika Gospodnjega. **17** Tada David narica ovako za Saulom i za Jonatanom sinom njegovijem, **18** I izgovori, da bi se uèili sinovi Judini luku, i eto je napisano u knjizi istinitoga: **19** Diko Izrailjeva! na tvojim visinama pobijeni su; kako padoše junaci? **20** Ne kazujte u Gatu, i ne razglašujte po ulicama Askalonskim, da se ne vesele kæeri Filistejske i da ne igraju kæeri neobrezanjeh. **21** Gore Gelvijke! ne padala rosa ni dažd na vas, i ne rodilo polje za prinos, jer je tu baèen štit s junaka, štit Saulov, kao da nije pomazan uljem. **22** Bez krvi pobijenijeh i bez masti od junaka nije se vraæao luk Jonatanov, niti je maë Saulov dolazio natrag prazan. **23** Saul i Jonatan, mili i dragi za života, ni na smrti se ne rastaviše; lakši od orlova bijahu. **24** Kæeri Izrailjeve! plaèete za Saulom,

koji vas je oblaæio u skerlet lijepo, i kitio vas zlatnjem zakladima po haljinama vašim. **25** Kako padoše junaci u boju! Jonatan kako pogibe na tvojim visinama! **26** Žao mi je za tobom, brate Jonatane; bio si mi mio vrlo; veæa mi je bila ljubav tvoja od ljubavi ženske. **27** Kako padoše junaci, i propade oružje uboito!

2 A poslije toga David upita Gospoda govoreæi: hoæeu li otiae u koji grad Judin? A Gospod mu reèe: otidi. A David reèe: u koji da otidem? Reèe: Hevron. **2** I David otide onamo sa dvije žene svoje, Ahinoamom iz Jezraela i Avigejom koja prije bješe žena Navalja iz Karmila. **3** I ljudi koji bijahu s njim odvede David, sve s porodicama njihovijem, i nastaniše se po gradovima Hevronskim. **4** I doðoše ljudi od Jude, i pomazaše onđe Davida za cara nad domom Judinijem. I javiše Davidu govoreæi: ljudi iz Javisa Galadova pogreboše Saula. **5** I David posla poslanike k ljudima u Javisu Galadovu, i reèe im: da ste blagosloveni Gospodu što uèiniste milost gospodaru svojemu, Saulu, i pogreboste ga. **6** Zato da uèini Gospod vama milost i vjeru; a ja æeu vam uèiniti dobro, što ste to uèinili. **7** I neka vam se ukrijepe ruke i budite hrabri; jer Saul gospodar vaš pogibe, a dom Judin pomaza mene za cara nad sobom. **8** Ali Avenir sin Nirov vojvoda Saulov uze Isvosteja sina Saulova, i odvede ga u Mahanajim. **9** I zacari ga nad Galadom i nad Asurom i Jezraelom i Jefremom i Venijaminom i nad svijem Izrailjem. **10** Èetrdeset godina bješe Isvosteju sinu Saulovu kad poèe carovati nad Izrailjem; i carova dvije godine. Samo dom Judin držaše se Davida. **11** A David carova u Hevronu nad domom Judinijem sedam godina i šest mjeseca. **12** Potom izide Avenir sin Nirov i sluge Isvosteja sina Saulova iz Mahanajima u Gavaon. **13** Takođe i Joav sin Seruin i sluge Davidove izidoše i sretoše se s njima kod jezera Gavaonskoga, i stadoše jedni s jedne strane jezera a drugi s druge strane. **14** Tada reèe Avenir Joavu: neka ustanu momci i neka se proigraju pred nama. I reèe Joav: neka ustanu. **15** I ustaše, i izidoše na broj: dvanaest od Venijamina sa strane Isvosteja sina Saulova, i dvanaest između sluga Davidovih. **16** I uhvatise jedan drugoga za glavu, i tisnu jedan drugomu maë svoj u bok, i popadaše zajedno. Otuda se provza ono mjesto Halkat-Asurim kod Gavaona. **17** I bi žestok boj onoga dana; i sluge Davidove razbiše Avenira i Izrailjce. **18** A onđe bijahu tri sina Serujina: Joav i Avisaj i Asailo. A Asailo bijaše lak na nogu kao srna u polju; **19** I potjera Asailo Avenira, i ne svrnu ni nadesno ni nalijevo iza Avenira. **20** I Avenir obazre se natrag i reèe: jesli ti, Asailo? A on reèe: ja

sam. 21 A Avenir mu reèe: svrni nadesno ili nalijevo, i se prenese ovo carstvo od doma Saulova, i da se uzmi jednoga od tijeh momaka, i skini odoru s njega. utvrdi prijesto Davidov nad Izrailjem i nad Judom, Ali ne htje Asailo svrnuti iza njega. 22 I Avenir opet od Dana do Virsaveje. 11 I on ne može više ništa reèe Asailu: ostupi od mene; zašto da te sastavim sa odgovoriti Aveniru, jer ga se bojaše. 12 I Avenir posla zemljom? i kako bih smeo pogledati u Joava brata poslanike k Davidu od sebe i poruèi: éija je zemlja? I tvojega? 23 Ali on ne htje ostupiti; i Avenir ga udari poruèi mu: uèini vjeru sa mnom, i evo ruka æe moja kopljem pod peto rebro, i izaðe mu koplje na leða, biti s tobom, da obratim k tebi svega Izrailja. 13 A on te on pade ondje i umrije na mjesto. I ko god doðe odgovori: dobro; ja æeu uèiniti vjeru s tobom; ali jedno na ono mjesto gdje pade i pogibe Asailo, ustavljaše ištem od tebe, i to: da ne vidiš lica mojega ako mi se. 24 Ali Joav i Avisaj potjeraše Avenira, i sunce prvo ne dovedeš Mihalu kæer Saulovu, kad doðeš da zaðe kad doðeš do brda Ame, koja je prema Giji na vidiš lice moje. 14 I posla David poslanike k Isvostaju putu u pustinju Gavaonsku. 25 I skupiše se sinovi sinu Saulovu, i poruèi mu: daj mi ženu moju Mihalu, Venijaminovi za Avenirom, te se naèini èeta, i stadoše koju isprosih za sto okrajaka Filistejskih. 15 I Isvoste na vrh jednoga brda. 26 I Avenir viknu Joava i reèe: posla te je uze od muža, od Faltila, sina Laisova. hoæe li maèe proždirati dovjeka? ne znaš li da jadi 16 A muž njezin poðe s njom, i jednako plakaše za bivaju napošljetku? zašto veæe ne kažeš narodu da se njom do Vaurima. Tada mu reèe Avenir: idi, vrati proðu braæe svoje? 27 A Joav reèe: tako živ bio Bog, se natrag. I on se vrati. 17 Potom Avenir govori da nijesi kazao, narod bi još jutros otisao, nijedan starješinama Izrailjskim, i reèe im: preðe tražiste ne bi tjerao brata svojega. 28 Tada zatrubi Joav u Davida da bude car nad vama. 18 Eto sada uèinite; jer trubu, i ustavi se sav narod i prestaše tjerati Izrailja, i je Gospod rekao za Davida govoreæi: preko Davida ne biše se više. 29 I tako Avenir i ljudi njegovi idoše sluge svojega izbavlju narod svoj Izrailja iz ruku preko polja cijelu onu noæ, i prijeðoše preko Jordana, Filistejskih i iz ruku svih neprijatelja njihovih. 19 i prošavši sav Vitron doðoše u Mahanajim. 30 A Joav Tako govori Avenir i sinovima Venijaminovijem. Potom se vrati od Avenira, i kad skupi sav narod, ne bješe otide Avenir i u Hevron da kaže Davidu sve što za od sluga Davidovih devetnaest ljudi i Asaila. 31 Ali dobro naðe Izrailj i sav dom Venijaminov. 20 I kad sluge Davidove pobiše sinova Venijaminovih, ljudi doðe Avenir k Davidu u Hevron i s njim dvadeset ljudi, Avenirovih, tri stotine i šezdeset ljudi, koji izgibioše. uèini David gozbu Aveniru i ljudima koji bijahu s njim. 32 A Asaila uzeše i pogreboše u grobu oca njegova 21 I reèe Avenir Davidu: da ustanem i idem da skupim koji bijaše u Vitlejemu. I Joav i ljudi njegovi idoše svu k caru gospodaru svojemu sav narod Izrailjev da noæ, i osvanuše u Hevronu.

3 I dugo bijaše rat izmeðu doma Saulova i doma Davidova; ali David sve veæema jaèaše a dom Saulov postajaše sve slabiji. 2 I Davidu se rodiše sinovi u Hevronu: prvenac mu bješe Amnon od Ahinoame Jezraeljanke; 3 Drugi bješe Hileav od Avigeje žene Navalne Karmilce; treæi Avesalom sin Mahe kæeri Talmaja cara Gesurskoga; 4 Èetvrti Adonija sin Agitin; i peti Sefatija sin Avitalin; 5 I šesti Itram od Egle žene Davidove. Ti se rodiše Davidu u Hevronu. 6 I dok bijaše rat izmeðu doma Saulova i doma Davidova, Avenir branjaše dom Saulov. 7 A Saul imaše inoèu po imenu Resfu kæer Ajinu; i Isvostej reèe Aveniru: zašto si spavao kod inoèe oca mojega? 8 I Avenir se razgnjevi na rijeèi Isvostejeve i reèe: jesam li ja pasja glava, koji sada èinem na Judi milost domu Saula oca tvojega i braæei njegovoj i prijateljima njegovijem, i nijesam te pustio u ruke Davidove, te danas tražiš na meni zlo radi te žene? 9 Tako neka uèini Bog Aveniru, i tako neka doda, ako ne uèinim Davidu kako mu se Gospod zakleo, 10 Da

uèine vjeru s tobom, pa da caruješ kako ti duša želi. I David otpusti Avenira da ide s mirom. 22 A gle, sluge Davidove vraæahu se s Joavom iz boja, i tjerahu sa sobom velik plijen; a Avenir veæe ne bješe kod Davida u Hevronu, jer ga otpusti, te otide s mirom. 23 Joav dakle i sva vojska što bješe s njim doðoše onamo; i javiše Joavu govoreæi: Avenir sin Nirov dolazio je k caru, i on ga otpusti te otide s mirom. 24 I Joav otide k caru i reèe: šta uèini? Gle, Avenir je dolazio k tebi; zašto ga pusti te otide? 25 Poznaješ li Avenira sina Nirova? dolazio je da te prevari, da vidi kuda hodiš i da dozna sve šta radiš. 26 Potom otisav Joav od Davida posla ljudi za Avenirom da ga vrate od studenca Sire, a David ne znadijaše za to. 27 I kad se vrati Avenir u Hevron, odvede ga Joav na stranu pod vrata kao da govori s njim nasamo; ondje ga udari pod peto rebro, te umrije za krv Asaila brata njegovog. 28 A kad David poslje to èu, reèe: ja nijesam kriv ni carstvo moje pred Gospodom dovjeka za krv Avenira sina Nirova. 29 Neka padne na glavu Joavovu i na sav dom oca njegova; i neka dom Joavov ne bude nikad bez èovjeka bolna od teèenja ili gubava ili koji

ide o štapu ili koji padne od maèa ili koji nema hljeba. nevolje. 10 Kad onoga koji mi javi govoreæi: gle, 30 Tako Joav i Avisaj brat njegov ubiše Avenira što on pogibe Saul, i mišljaše da æe mi javiti dobre glase, pogubi Asaila brata njihova kod Gavaona u boju. 31 I uhvatih i ubih u Siklagu, i to mu bi od mene dar za reèe David Joavu i svemu narodu koji bijaše s njim: glase njegove, 11 Akamoli ljudi bezbožne, koji ubiše razderite haljine svoje i pripašite kostrijet, i plaæite za èovjeka prava, u kuæi njegovoj, na postelji njegovoj! Avenirom. I car David iðaše za nosilima. 32 A kad neæu li iskati krvи njegove iz vaših ruku, i vas istrijebiti pogreboše Avenira u Hevronu, car podiže glas svoj sa zemlje? 12 I zapovjedi David momcima svojim, te i plaka na grobu Avenirovu; plaka i sav narod. 33 ih pogubiše, i otsjekoše im ruke i noge, i objesiše I narièuæi za Avenirom reèe: umrije li Avenir kako kod jezera Hevronskega; a glavu Isvostejevu uzeše i umire bezumnik? 34 Ruke tvoje ne biše vezane, niti noge tvoje u okov okovane; pao si kao što se pada od nevaljalijeh ljudi. Tada još veæema plaka za njim sav narod. 35 I doðe sav narod nudeæi Davida da jede što, dok još bijaše dan; ali se David zakle i reèe: Bog neka mi uèini tako, i tako neka doda, ako okusim hljeba ili što drugo dok ne zaðe sunce. 36 I sav narod èu to, i bi im po volji; što god èinjaše car, bješe po volji svemu narodu. 37 I pozna sav narod i sav Izrailj u onaj dan da nije bilo od cara što pogibe Avenir sin Nirov. 38 I car reèe slugama svojim: ne znate li da je vojvoda i to veliki puginuo danas u Izrailju? 39 Ali ja sam sada još slab, ako i jesam pomazani car; a ovi ljudi, sinovi Serujini, vrlo su mi silni. Neka Gospod plati onome koji èini zlo prema zloæi njegovoj.

4 A kad èu sin Saulov da je poginuo Avenir u Hevronu, klonuše mu ruke, i sav se Izrailj smete. 2 A imaše sin Saulov dvije vojvode nad èetama; jednom bješe ime Vana, a drugom bješe ime Rihav, sinovi Rimona Viroæanina, od sinova Venijaminovih; jer se i Viro brojaše Venijaminu; 3 A Viroæani bijahu pobegli u Gitajim, gdje ostaše kao došljaci do današnjega dana. 4 I imaše Jonatan sin Saulov sina hroma na nogu, kojemu bijaše pet godina kad doðe glas o smrti Saulovoj i Jonatanovoj iz Jezraela, te ga uze dadilja njegova i pobježe, i kad brzo bježaše, on pade i ohronu; a ime mu bijaše Mefivostej. 5 I poðoðe sinovi Rimona Viroæanina, Rihav i Vana, i doðoðe u podne u kuæu Isvostejevu; a on poèivaše u podne. 6 I udòše u kuæu kao da uzmu pšenice, i probodoðe ga pod peto rebro Rihav i Vana, i pobjegoste. 7 Kad udòše u kuæu, on ležaše na postelji svojoj u klijeti gdje spavaše, te ga probodoðe i ubiše, i otsjekoše mu glavu i uzeše je, pa otidoðe putem preko polja cijelu onu noæ. 8 I donesoðe glavu Isvostejevu Davidu u Hevron, i rekoše caru: evo glave Isvosteja sina Saulova, neprijatelja tvojega, koji je tražio dušu tvoju; i Gospod osveti danas cara gospodara mojega od Saula i sjemena njegova. 9 Ali David odgovarajuæi Rihavu i Vanu bratu njegovu, sinovima Rimona Viroæanina, reèe im: tako da je živ Gospod, koji je izbavio dušu moju iz svake

nevole. 10 Kad onoga koji mi javi govoreæi: gle, pogibe Saul, i mišljaše da æe mi javiti dobre glase, uhvatih i ubih u Siklagu, i to mu bi od mene dar za reèe David Joavu i svemu narodu koji bijaše s njim: glase njegove, 11 Akamoli ljudi bezbožne, koji ubiše razderite haljine svoje i pripašite kostrijet, i plaæite za èovjeka prava, u kuæi njegovoj, na postelji njegovoj! Avenirom. I car David iðaše za nosilima. 32 A kad neæu li iskati krvи njegove iz vaših ruku, i vas istrijebiti pogreboše Avenira u grobu Avenirovu u Hevronu.

5 Tada doðoðe sva plemena Izrailjeva k Davidu u Hevron, i rekoše mu govoreæi: evo, mi smo kost tvoga i tijelo tvoje. 2 I prije, dok Saul bijaše car nad nama, ti si odvodio i dovodio Izrailja; i Gospod ti je rekao: ti æeš pasti narod moj Izrailja i ti æeš biti voð Izrailju. 3 Tako doðoðe sve starješine Izrailjeve k caru u Hevron, i uèini s njima car David vjeru u Hevronu pred Gospodom; i pomazaše Davida za cara nad Izrailjem. 4 Trideset godina bijaše Davidu kad se zacari, i carova èetrdeset godina. 5 U Hevronu carova nad Judom sedam godina i šest mjeseca; a u Jerusalimu carova trideset i tri godine nad svijem Izrailjem i Judom. 6 A car otide sa svojim ljudima u Jerusalim na Jevuseje, koji živiljahu u onoj zemlji. I oni rekoše Davidu govoreæi: neæeš uæi ovamo dok ne uzmeš slijepi i hrome, hoteæi kazati: neæe uæi ovamo David. 7 Ali David uze kulu Sion, to je grad Davidov. 8 Jer reèe David u onaj dan: ko god pobije Jevuseje i doðe do jaza, i do slijepijeh i hromijeh, na koje mrzi duša Davidova, biæe vojvoda. Zato se kaže: slijepi i hromi da ne ulaze u ovu kuæu. 9 I sjede David u kuli, i nazva je gradom Davidovijem: i pogradi je David unaokolo od Milona i unutra. 10 I David jednako napredovaše, jer Gospod Bog nad vojskama bješe s njim. 11 I Hiram car Tirske posla poslanike k Davidu, i kedrovijeh drva i drvodjelja i kamenara, i sagradiše kuæu Davidu. 12 I razumje David da ga je Gospod utvrđio za cara nad Izrailjem, i da je uzvisio carstvo njegovo radi naroda svojega Izrailja. 13 I uze David još inoèa i žena iz Jerusalima, pošto doðe iz Hevrona; i rodi se Davidu još sinova i kæeri. 14 I ovo su imena onih koji mu se rodiše u Jerusalimu: Samuja i Sovav i Natan i Solomun, 15 I Jevar i Elisija i Nafiq i Jafija, 16 I Elisama i Elijada i Elifalet. 17 A Filisteji èuvši da su pomazali Davida za cara nad Izrailjem, izidoðe svi Filisteji da traže Davida; a David èuvši to, otide u kulu. 18 I Filisteji došavši raširiše se po dolini Rafajskoj. 19 Tada David upita Gospoda govoreæi: hoæeu li izaæi na Filisteje? Hoæeš li ih dati u moje ruke? A Gospod reèe Davidu:

izaði; doista æu dati Filisteje u tvoje ruke. 20 Tada Mihala kæi Saulova gledajuæi s prozora vidje cara David doðe u Val-Ferasim, i pobi ih ondje, i reèe: Davida gdje skaæe i igra pred Gospodom, i podrugnu prodrije Gospod neprijatelje moje preda mnom kao mu se u srcu svojem. 17 A kad donesoše kovëeg kad voda prodire. Otuda se prozva ono mjesto Val- Gospodnji, namjetište ga na njegovo mjesto u šatoru Ferasim. 21 I ostaviše ondje lažne bogove svoje; a koji mu razape David. I prinese David žrtve paljenice i David i ljudi njegovih odnesoše ih. 22 I opet nanovo žrtve zahvalne pred Gospodom. 18 Potom prinesavši doðoše Filisteji, i raširiše se u dolini Rafajskoj. 23 I David žrtve paljenice i žrtve zahvalne blagoslovi David upita Gospoda, koji reèe: ne idi pred njih, nego narod u ime Gospoda nad vojskama. 19 I razdade im zaði za leða, pa udari na njih prema dudovima. meðu sav narod, meðu sve mnoštvo Izrailjevo, i 24 Pa kad èuveš da zaštuši po vrhovima od dudova, Ijudima i ženama, svakome po jedan hljeb i komad onda se kreni, jer æe onda poæi Gospod pred tobom mesa i žban vina. Potom otide narod, svak svojoj da pobije vojsku Filistejsku. 25 I David uèini tako kako kuæi. 20 I David se vrati da blagoslovi svoj dom; a mu zapovjedi Gospod, i pobi Filisteje od Gavaje do Mihala kæi Saulova izide na susret Davidu, i reèe: Gezera.

6 Poslije skupi opet David sve ljude izabrane iz Izraelja, trideset tisuæa. 2 Pa se podiže David i sav narod što bijaše s njim i otide iz Vale Judine da prenese otuda kovëeg Božji, kod kojega se prizivlje ime, ime Gospoda nad vojskama, koji sjedi na heruvimima. 3 I metnuše kovëeg Božji na nova kola, i povezoše ga iz kuæe Avinadavove, koja bijaše na brdu; a Uza i Ahijo sinovi Avinadavovi upravljuju novijem kolima. 4 I odvezoše kovëeg Božji iz kuæe Avinadavove, koja bijaše na brdu, i Ahijo iðaše pred kovëegom. 5 A David i sav dom Izrailjev udarahu pred Gospodom u svakojake sprave od drveta kedrova, u gusle, u psaltire, u bubenje, u svirale i u kimvale. 6 A kad doðoše do gumna Nahonova, Uza se maši za kovëeg Božji i prihvati ga, jer volovi potegoše na stranu. 7 I Gospod se razgnjevi na Uzu, i udari ga Bog onđe za tu nepažnju, te umrije onđe kod kovëega Božijega. 8 I ožalosti se David što Gospod ubi Uzu. Zato se prozva ono mjesto Fares-Uza do danas. 9 I uplaši se David od Gospoda u onaj dan, i reèe: kako æe doæi k meni kovëeg Gospodnj? 10 I ne htje David odvesti kovëega Gospodnjega k sebi u grad Davidov; nego ga skloni David u kuæu Ovid-Edoma Getejina. 11 I osta kovëeg Gospodnji u kuæi Ovid-Edoma Getejina tri mjeseca, i blagoslovi Gospod Ovid-Edoma i sav dom njegov. 12 I javiše caru Davidu, govoreæi: Gospod blagoslovi dom Ovid-Edomov i sve što ima radi kovëega Božijega. Tada otide David, i prenese kovëeg Božji iz kuæe Ovid-Edomove u grad Davidov s veseljem. 13 I kad oni koji nošahu kovëeg Gospodnji postupiše šest koraka, prinese na žrtvu vola i debela ovna. 14 I David igraše iz sve snage pred Gospodom, i bješe ogrnut opleækom lanenjem. 15 Tako David i sav dom Izrailjev nošahu kovëeg Gospodnji podvikujuæi i trubeæi u trube. 16 A kad kovëeg Gospodnji ulažaše u grad Davidov,

Ijudima i ženama, svakome po jedan hljeb i komad mesa i žban vina. Potom otide narod, svak svojoj kuæi. 20 I David se vrati da blagoslovi svoj dom; a Mihala kæi Saulova izide na susret Davidu, i reèe: kako je slavan bio danas car Izrailjev, kad se danas otkriva pred sluškinjama sluga svojih, kao što se otkrivaju nikaki ljudi! 21 A David reèe Mihali: pred Gospodom, koji me je izabrao preko oca tvojega i preko svega doma njegova, te mi zapovjedio da budem voð narodu Gospodnjemu, Izrailju, igrao sam, i igraæu pred Gospodom. 22 I još æu se veæema poniziti, i još æu manji sebi biti; i opet æu biti slavan pred sluškinjama, za koje govorиш. 23 I Mihala kæi Saulova ne ima poroda do smrti svoje.

7 A kad car sjeðaše kod kuæe svoje, i Gospod mu dade mir svuda unaokolo od svijeh neprijatelja njegovih, 2 Reèe car Natanu proroku: vidi, ja stojim u kuæi od kedrova drveta, a kovëeg Božji stoji pod zavjesima. 3 A Natan reèe caru: šta ti je god u srcu, idi, èini, jer je Gospod s tobom. 4 Ali onu noæe doðe rijeè Gospodnja k Natanu govoreæi: 5 Idi i reci sluzi mojemu Davidu: ovako veli Gospod: ti li æeš mi naæiniti kuæu da u njoj nastavam? 6 Kad nijesam nastavao u kuæi otkad izvedoh sinove Izrailjeve iz Misira do danas, nego sam hodio u šatoru i u naslonu, 7 Kuda sam god hodio sa svijem sinovima Izrailjevim, jesam li jednu rijeè rekao kome od sudija Izrailjevih, kojima zapovijedah da pasu narod moj Izailja, i kazao: zašto mi ne naæinite kuæe od keda? 8 Ovako dakle reci Davidu sluzi mojemu: ovako veli Gospod nad vojskama: ja te uzeh od tora, od ovaca, da budeš voð narodu mojemu, Izailju; 9 I bjeh s tobom kuda si god hodio, i istrijebih sve neprijatelje tvoje ispred tebe, i stekoh ti ime veliko, kao što je ime velikih ljudi koji su na zemlji. 10 I odrediau mjesto narodu svojemu Izailju, i posadiæu ga, te æe nastavati u svom mjestu, i neæe se više pretresati, niti æe ih više muèiti nepravednici kao prije, 11 I od onoga dana kad postavih sudije nad narodom svojim Izailjem; i smiriæu te od svijeh neprijatelja tvojih. 12 I David igraše iz sve snage pred Gospodom, i smiriæu te od svijeh neprijatelja tvojih. 13 I David igraše iz sve snage pred Gospodom, i smiriæu te od svijeh neprijatelja tvojih.

12 Kad se navrše dani tvoji, i poèineš kod otaca svojih, sina Reovova cara Sovskoga, izašav da raširi vlast podignuæeu sjeme tvoje nakon tebe, koje æe izaæi svoju do rijeke Efrata. 4 I zarobi ih David tisuæeu i iz utrobe tvoje, i utvrdiæeu carstvo njegovo. 13 On sedam stotina konjanika i dvadeset tisuæea pješaka, æe sazidati dom imenu mojemu, i utvrdiæeu prijesto i podreza David žile svijem konjima kolskim, samo carstva njegova dovjeka. 14 Ja æeu mu biti otac, i on ostavi za sto kola. 5 I bijahu došli Sirci iz Damaska æe mi biti sin; ako uèini što zlo, karaæeu ga prutom u pomoæ Adad-Ezeru caru Sovskom, i David pobi ljudskim i udarcima sinova èovjeèijih. 15 Ali milost dvadeset i dvije tisuæee Siraca. 6 I namjesti David moja neæee se ukloniti od njega kao što sam je uklonio vojsku u Siriji što je pod Damaskom, i Sirci postaše od Saula, kojega uklonih ispred tebe. 16 Nego æe sluge Davidove plaæajuæi mu danak. I Gospod tvrd biti dom tvoj i carstvo tvoje dovjeka pred tobom, i èuvaše Davida kuda god iðaše. 7 I David uze zlatne prijesto æe tvoj stajati dovjeka. 17 Po svijem ovijem štitove koje imahu sluge Adad-Ezerove, i donese ih u rijeèima i po svoj ovoj utvari kaza Natan Davidu. 18 Jerusalim. 8 I iz Vetaha i iz Virotaja gradova Adad-Tada doðe car David i stade pred Gospodom, i reèe: Ezerovih odnese car David silnu mјed. 9 A kad èu ko sam ja, Gospode, Gospode, i šta je moj dom, te Toja car Ematski da je David pobjio svu vojsku Adad-si me doveo dovde? 19 Pa i to ti se još èini malo, Ezerovu, 10 Posla Toja Jorama sina svojega k caru Gospode, Gospode, nego si govorio i za dom sluge Davidu da ga pozdravi i da mu èestita što je vojevao svojega na dugo vremena. Je li to zakon èovjeèji, na Adad-Ezera i ubio ga, jer Toja imaše rat s Adad-Gospode, Gospode! 20 Ali šta æe jošte David da ti Ezerom; i donese Joram zaklada zlatnijeh i srebrenijeh govor? ta ti znaš slugu svojega, Gospode, Gospode! i mјedenijeh. 11 Pa i to car David posveti Gospodu sa 21 Radi rijeèi svoje i po srcu svojemu uèinio si sve srebrom i zlatom što bješe posvetio od svijeh naroda ove velike stvari obznanjujuæi ih sluzi svojemu. 22 koje pokori, 12 Od Siraca i od Moavaca i od sinova Zato si velik, Gospode Bože, nema takoga kakav si ti; Amonovijeh i od Filisteja i od Amalika, i od plijena i nema Boga osim tebe, po svemu što èusmo svojim Adad-Ezera sina Reovova cara Sovskoga. 13 I David ušima. 23 Jer koji je narod na zemlji kao tvoj narod steèe ime kad se vrati pobiv Sirce, osamnaest tisuæea, Izrail? kojega je radi Bog išao da ga iskupi da mu u slanoj dolini. 14 I namjesti vojsku po Idumeji, po bude narod i da steèe sebi ime i da vam uèini velika i svoj Idumeji namjesti vojsku, i svi Edomci postaše strašna djela u zemlji tvojoj, pred narodom tvojim, koji sluge Davidove. I Gospod èuvaše Davida kuda god si iskupio sebi iz Misira, od naroda i bogova njihovijeh. iðaše. 15 Tako carova David nad svijem Izrailjem, 24 Jer si utvrdio sebi narod svoj Izrailja da ti bude sudeæi i dajuæi pravdu svemu narodu svojemu. 16 I narod dovjeka; a ti si im, Gospode, Bog. 25 I tako, Joav sin Serujin bješe nad vojskom; a Josafat sin Gospode Bože, rijeèi koju si obrekao sluzi svojemu i Ahiludov pametar; 17 A Sadok sin Ihitovov i Ahimelech domu njegovu, potvrđi zasvagda, i uèini kako si rekao. sin Avijatarov sveštenici; a Seraja pisar; 18 A Venaja 26 Neka se veliæe ime tvoje dovjeka, da se govor: sin Jodajev bješe nad Heretejima i Feletejima; a Gospod je nad vojskama Bog nad Izrailjem; i dom sinovi Davidovi knezovi.

sluge tvojega Davida neka stoji tvrdo pred tobom.

27 Jer si ti, Gospode nad vojskama, Bože Izrailjev, javio sluzi svojemu govoreæi: dom æeu sazidati tebi. Zato sluga tvoj nađe u srcu svojem da ti se pomoli ovom molitvom. 28 Tako, Gospode, Gospode, ti si Bog, i rijeèi su tvoje istina; ti si ovo dobro obrekao sluzi svojemu. 29 Budi dakle voljan i blagoslovni dom sluge svojega da bude dovjeka pred tobom; jer si ti, Gospode, rekao, i tvojim æe blagoslovom biti blagosloven dom sluge tvojega dovjeka.

8 Poslije toga razbi David Filisteje, i pokori ih, i uze David Meteg-Amu iz ruku Filistejskih. 2 Razbi i Moavce, i izmjeri ih užem povaljavši ih po zemlji, i izmjeri ih dva uža da se pogube a jedno uže da se ostave u životu. I Moavci postaše sluge Davidove, i plaæahu mu danak. 3 David razbi i Adad-Ezera

9 I reèe David: ima li jošte ko da je ostao od doma Saulova? da mu uèinim milost radi Jonatana. 2 A bijaše jedan sluga doma Saulova, po imenu Siva; i dozvaše ga k Davidu. I reèe mu car: jesli li ti Siva? A on reèe: ja sam, sluga tvoj. 3 A car reèe: ima li jošte ko od doma Saulova da mu uèinim milost Božiju? A Siva reèe caru: još ima sin Jonatanov, hrom na nogu. 4 I reèe mu car: gdje je? A Siva reèe caru: eno ga u domu Mahira sina Amilova u Lodevaru. 5 Tada posla car David da ga dovedu iz Lodevara iz doma Mahira sina Amilova. 6 A kad doðe k Davidu Mefivostej sin Jonatana sina Saulova, pade na lice svoje i pokloni se. A David reèe: Mefivostej! A on reèe: evo sluge tvojega. 7 A David mu reèe: ne boj se; jer æeu ti uèiniti milost Jonatana radi oca tvojega, daæeu ti natrag sve njive Saula oca tvojega; a ti æeš svagda jesti

za mojim stolom. 8 A on se pokloni i reèe: ko sam neka uèini što mu je po volji. 13 Tada Joav i narod koji bješe s njim primakoše se da udare na Sirce, ja sluga tvoj, te si pogledao na mrtva psa kao što ali oni pobjegoše ispred njega. 14 A sinovi Amonovi mu: što je god bilo Saulovo i svega doma njegova, videæi gdje pobjegoše Sirci, pobjegoše i oni ispred dao sam sinu tvojega gospodara. 10 Radi mu dakle Avisaja, i uðoše u svoj grad. I vрати se Joav od sinova zemlju ti i sinovi tvoji i sluge tvoje, i donosi da sin Amonovijeh, i doðe u Jerusalim. 15 Ali Sirci kad gospodara tvojega ima hljeba da jede; ali Mefivostej vidješe gdje ih nadbiše Izrailjci, skupiše se opet. 16 I sin gospodara tvojega jeðæe svagda za mojim stolom. Adarezer posla, te dovede Sirce ispreko rijeke, koji Siva pak imaše petnaest sinova i dvadeset sluga. 11 I doðoše u Elam; a Sovak vojvoda Adarezerov iðaše reèe Siva caru: kako je car gospodar moj zapovedio pred njima. 17 Kad to javiše Davidu, on skupi sve sluzi svojemu, sve æe èiniti sluga tvoj. Ali Mefivostej, Izrailjce, i prijeđe preko Jordana i doðe u Elam; i Sirci reèe car, jeðæe za mojim stolom kao carski sin. 12 se namjestiše protiv Davida i pobiše se s Davidom. A Mefivostej imaše maloga sina, kojemu ime bješe 18 Ali pobjegoše Sirci ispred Izrailja, i pobi David Miha; a svi koji življahu u domu Sivinu bijahu sluge Siraca sedam stotina i èetrdeset tisuæa konjika; i Mefivostejeve. 13 A Mefivostej sjeðaše u Jerusalimu, Sovaka vojvodu njihova ubi, te pogibe ondje. 19 I jer svagda jeðaše za carevijem stolom, a bješe hrom kad vidješe svi carevi, sluge Adarezerove, da ih razbi na obje noge. Izrailj, uèiniše mir s Izrailem, i služazu im, i Sirci ne smijahu više pomagati sinovima Amonovijem.

10 A poslije toga umrije car sinova Amonovijeh, i

zacari se Anun sin njegov na njegovo mjesto. 2 I reèe David: da uèinem milost Anunu sinu Nasovu, kao što je otac njegov meni uèinio milost. I posla David da ga potješi za ocem preko sluga svojih. I doðoše sluge Davidove u zemlju sinova Amonovijeh. 3 A knezovi sinova Amonovijeh rekoše Anunu gospodaru svojemu: misliš da je David zato poslao ljude da te potješe, što je rad uèiniti èast ocu tvojemu? a nije zato poslao David k tebi sluge svoje da promotri grad i uhodi, pa poslije da ga raskopa? 4 Tada Anun uhvati sluge Davidove, i obrija im brade do pola i otsijeèe im haljine po pole, do zadnjice, i opravi ih natrag. 5 A kad to javiše Davidu, on posla pred njih, jer ljudi bijahu grdbo osramoæeni, i poruèi im car: sjedite u Jerihonu dokle vam naraste brada, pa onda doðite natrag. 6 Tada sinovi Amonovi videæi gdje se omraziše s Davidom, poslaše sinovi Amonovi, te najmiše Siraca od Vet-Reova i Siraca od Sov dvadeset tisuæa pješaka, i u cara od Mahe tisuæu ljudi, i od Is-Tova dvanaest tisuæa ljudi. 7 A David kad to èu, posla Joava sa svom hrabrom vojskom svojom. 8 I izidoše sinovi Amonovi, i uvrstaše se pred vratima, a Sirci iz Sovе i iz Reova i ljudi iz Is-Tova i iz Mahe bijahu za sebe u polju. 9 I Joav videæi namještenu vojsku prema sebi sprijed i ozad, uze odabранe iz sve vojske Izraelske, i namjesti ih prema Sircima; 10 A ostali narod predade Avisaju bratu svojemu da ih namjesti prema sinovima Amonovijem. 11 I reèe: ako Sirci budu jaèi od mene, doði mi u pomoæ; ako li sinovi Amonovi budu jaèi od tebe, ja æeu doæeti tebi u pomoæ. 12 Budi hrabar, i držimo se hrabro za svoj narod i za gradove Boga svojega; a Gospod

11 A kad proðe godina, u vrijeme kad carevi idu na vojsku, posla David Joava i sluge svoje s njim, i svega Izrailja, te potirahu sinove Amonove, i opkoliše Ravu; a David osta u Jerusalimu. 2 I pred veèe usta David s postelje svoje, i hodajuæi po krovu carskoga dvora ugleda s krova ženu gdje se mijne, a žena bijaše vrlo lijepa na oèi. 3 I David posla da propitaju za ženu i rekoše: nije li to Vitsaveja kæi Elijamova žena Urije Hetejina? 4 I David posla poslanike da je dovedu; i kad doðe k njemu, on leže s njom, a ona se bješe oèistila od neèistote svoje; poslije se vrati svojoj kuæi. 5 I zatrudnje žena, te posla i javi Davidu govoreæi: trudna sam. 6 Tada David posla k Joavu i poruèi: posiji mi Uriju Hetejinu. I posla Joav Uriju k Davidu. 7 I kad Urija doðe k njemu, zapita ga David kako je Joav i kako je narod i kako ide rat. 8 Potom reèe David Uriji: idi kuæi svojoj, i operi noge svoje. I Urija izide iz careva dvora, a za njim iznesoše jelo carsko. 9 Ali Urija leže na vratima dvora careva sa svijem slugama gospodara svojega, i ne otide kuæi svojoj. 10 I javiše Davidu govoreæi: Urija nije otisao kuæi svojoj. A David reèe Uriji: nijesi li došao s puta? zašto ne ideš kuæi svojoj? 11 A Urija reèe Davidu: kovèeg i Izraij i Juda stoje po šatorima, i Joav gospodar moj i sluge gospodara mojega stoje u polju, pa kako bih ja ušao u kuæu svoju da jedem i pijem i spavam sa ženom svojom? Tako ti bio živ i tako bila živa duša tvoga, neæeu to uèiniti. 12 Tada reèe David Uriji: ostani ovđje još danas, pa æeu te sjutra otpustiti. Tako osta Urija u Jerusalimu onaj dan i sjutradan. 13 I pozva ga David da jede i piye s njim, te ga opije. A uveèe otide, te leže na postelju svoju sa slugama gospodara

svojega, a kuæi svojoj ne otide. **14** A ujutru napisa i to. **9** Zašto si prezreo rijeè Gospodnju èineæi što David knjigu Joavu, i posla po Uriji. **15** A u knjizi pisa njemu nije po volji? Uriju Hetejinu ubio si maèem i i reèe: namjestite Uriju gdje je najžešæi boj, pa se uzeo si ženu njegovu sebi za ženu, a njega si ubio uzmaknite od njega da bi ga ubili da pogine. **16** I maèem sinova Amonovijeh. **10** Zato neæe se odmaæi Joav opkolivši grad namjesti Uriju na mjesto gdje je maè od doma tvojega dovijeka, što si me prezreo i znao da su najhrabriji ljudi. **17** I izidoše ljudi iz grada uzeo ženu Urije Hetejina da ti bude žena. **11** Ovak o i pobiše se s Judom. I pogibe iz naroda nekoliko veli Gospod: evo, ja æeu podignuti na te zlo iz doma sluga Davidovijeh; pogibe i Urija Hetejin. **18** Tada tvojega, i uzeæu žene tvoje na tvoje oèi, i daæu ih Joav posla k Davidu, i javi mu sve što bi u boju. **19** I bližnjemu tvojemu, te æee spavati sa ženama tvojim zapovjedi glasniku govoreæi: kad pripovjediš caru na vidiku svakomu. **12** Jer ti si uèeinio tajno, ali æeu ja sve što je bilo u boju, **20** Ako se razgnjevi car i reèe ovo uèiniti pred svijem Izrailjem i svakomu na vidiku. ti: zašto ste išli tako blizu grada da se bijete? zar **13** Tada reèe David Natanu: sagriješih Gospodu. A nijeste znali kako se strijelja s grada? **21** Ko je ubio Natan reèe Davidu: i Gospod je pronio grijeh tvoj; Avimeleha sina Jeruvesetova? nije li žena bacila na nj neæeeš umrijeti. **14** Ali što si tijem djelom dao priliku komad žrvnja sa zida, te pogibe u Tevesu? zašto ste neprijateljima Gospodnjim da hule, zato æe ti umrijeti išli blizu zida? tada reci: poginuo je i sluga tvoj Urija sin koji ti se rodio. **15** Potom Natan otide svojoj kuæi. Hetejin. **22** I otide glasnik, i došavši javi Davidu sve za A Gospod udari dijete koje rodi žena Urijina Davidu, što ga je poslao Joav. **23** I reèe glasnik Davidu: bijahu te se razbolje na smrt. **16** I David se moljaše Bogu za jaèi od nas, i izidoše u polje na nas, ali ih uzbismo do dijete, i pošæaše se David, i došavši ležaše preko vrata gradskih. **24** A strijelci stadoše strijeljati na sluge noæe na zemlji. **17** I starješine doma njegova ustaše tvoje sa zida, i pogibe nekoliko sluga carevijeh, tako i oko njega da ga podignu sa zemlje, ali on ne htje, sluga tvoj Urija Hetejin pogibe. **25** Tada reèe David niti jede što s njima. **18** A kad bi sedmi dan, umrije glasniku: ovako reci Joavu: ne budi zlovoljan za to; dijete; i ne smijahu sluge Davidove javiti mu da je jer maèe proždire sad ovoga sad onoga; udri još jaèe dijete umrlo, jer govorahu: evo, dok dijete bijaše živo, na grad i raskopaj ga. Tako ga ohrabri. **26** A žena gorovaraso mu, pa nas ne htje poslušati; a kako Urijina èuvši da je poginuo muž njezin Urija, plaka za mužem svojim. **27** A kad proðe žalost, posla David i **19** A David videæi gdje sluge njegove šapæu meðu uze je u kuæu svoju, i ona mu posta žena, i rodi mu sobom, dosjeti se da je umrlo dijete; i reèe David sina. Ali ne bješe po volji Gospodu što uèini David. slugama svojim: je li umrlo dijete? A oni rekoše: umrlo je. **20** Tada David usta sa zemlje, i umi se, i namaza se i preobuèe se; i otide u dom Gospodnji, i pokloni se. Potom opet doðe kuæi svojoj, i zaiska da mu donesu da jede; i jede. **21** A sluge njegove rekoše mu: šta to radiš? dok bijaše dijete živo, postio si i plakao; a kad umrije dijete, ustao si i jedeš. **22** A on reèe: dok dijete bijaše živo, postio sam i plakao, jer govorah: ko zna, može se smilovati Gospod na me da dijete ostane živo. **23** A sada umrlo je; što bih postio? mogu li ga povratiti? ja æeu otiaæi k njemu, ali on neæee se vratiti k meni. **24** Potom David utješi Vitsaveju ženu svoju, i otide k njoj, i leže s njom. I ona rodi sina, kojemu nadje ime Solomun. I mio bješe Gospodu. **25** I posla Natana proroka, te mu nadje ime Jedidija, radi Gospoda. **26** A Joav bijuæi Ravu sinova Amonovih, uze carski grad. **27** I posla poslanike k Davidu, i reèe: bih Ravu, i uzeh grad na vodi. **28** Nego sada skupi ostali narod, i stani u oku prema gradu, i uzmi ga, da ga ne bih ja uzeo i moje se ime spominjalo na njemu. **29** I David skupiv sav narod otide na Ravu, i udari na njiju, i uze je. **30** I uze caru njihovu s glave krunu, u kojoj bješe talanat zlata,

12 I posla Gospod Natana k Davidu; i on došav k njemu reèe mu: u jednom gradu bijahu dva èovjeka, jedan bogat a drugi siromah. **2** Bogati imaše ovaca i goveda vrlo mnogo; **3** A siromah nemaše ništa do jednu malu ovèicu, koju bješe kupio, i hranašće je, te odraste uza nj i uz djecu njegovu, i jeðaše od njegova zalogaja, i iz njegove èaše pijaše, i na krilu mu spavaše, i bijaše mu kao kæi. **4** A doðe putnik k bogatomu èovjeku, a njemu bi žao uzeti iz svojih ovaca ili goveda da zgotovi putniku koji doðe k njemu; nego uze ovca onoga siromaha, i zgotovi je èovjeku, koji doðe k njemu. **5** Tada se David vrlo razgnjevi na onoga èovjeku, i reèe Natanu: tako živ bio Gospod, zasluzio je smrt onaj koji je to uèinio. **6** I ovcu neka plati uèetvoro, što je to uèinio i nije mu žao bilo. **7** Tada reèe Natan Davidu: ti si taj. Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: ja sam te pomazao za cara nad Izrailjem, i ja sam te izbavio iz ruku Saulovijeh. **8** I dao sam ti dom gospodara tvojega, i žene gospodara tvojega na krilo tvoje, dao sam ti dom Izrailjev i Judin; i ako je malo, dodatak bih ti to

s dragim kamenjem, i metnuše je na glavu Davidu, dok su djevojke. I sluga njegov izvede je napolje, i odnese iz grada plijen vrlo velik. **31** A narod koji i zakljuèa za njom vrata. **19** Tada Tamara posu se bijaše u njemu izvede i metnu ih pod pile i pod brane gvozdene i pod sjekire gvozdene, i sagna ih u peæi gdje se opeke peku. I tako uèini svijem gradovima sinova Amonovih. Potom se vrtati David sa svijem narodom u Jerusalim.

13 A potom se dogodi: Avesalom sin Davidov imaše lijepu sestru po imenu Tamaru, i zamilova je Amnon sin Davidov. **2** I tužaše Amnon tako da se razbolje radi Tamare sestre svoje; jer bješe djevojka, te se Amnonu èinjasa teško da joj uèini što. **3** A imaše Amnon prijatelja, kojemu ime bješe Jonadav sin Same brata Davidova; i Jonadav bješe vrlo domišljat. **4** I reèe mu: što se tako sušiš, carev sine, od dana na dan? ne bi li mi kazao? A Amnon mu reèe: ljubim Tamaru sestru Avesaloma brata svojega. **5** Tada mu reèe Jonadav: lezi u postelju svoju, i uèini se bolestan; pa kad doðe otac tvoj da te vidi, ti mu reci: neka dođe Tamara sestra moja da me nahraní, i da zgotovi pred mojim oèima jelo da gledam, i iz njezine ruke da jedem. **6** I Amnon leže i uèini se bolestan; i kad dođe car da ga vidi, reèe Amnon caru: neka dođe Tamara sestra moja i zgotovi pred mnom dva jelca da jedem iz njezine ruke. **7** Tada David posla k Tamari kuæi, i poruèi joj: idi u kuæu brata svojega Amnona i zgotovi mu jelo. **8** I Tamara otide u kuæu brata svojega Amnona, i on ležaše; i uze brašna i zamijesi i zgotovi jelo pred njim i skuha. **9** Potom uze tavicu i izruèi pred njim; ali Amnon ne htje jesti, nego reèe: kažite neka izdu sví koji su kod mene. I izdoše sví. **10** Tada reèe Amnon Tamari: donesi to jelo u klijet da jedem iz tvoje ruke. I Tamara uze jelo što bješe zgotovila, i donese Amnonu bratu svojemu u klijet. **11** A kad mu pruži da jede, on je uhvati i reèe joj: hodi, lezi sa mnjom, sestro moja! **12** A ona mu reèe: ne, brate, nemoj me osramotiti, jer se tako ne radi u Izrailju, ne èini toga bezumlja. **13** Kuda bih ja sa sramotom svojom? a ti bi bio kao koji od najgorih ljudi u Izraelju. Nego govori caru; on me neæee tebi odreæi. **14** Ali je on ne htje poslušati, nego savladavši je osramoti je i obleža je. **15** A poslije omrže na nju Amnon veoma, te mržnja kojom mržaše na nju bješe veæa od ljubavi kojom je prije ljubljaše. I reèe joj Amnon: ustani, odlazi. **16** A ona mu reèe: to æe biti veæe zlo od onoga koje si mi uèinio što me tjeraj. Ali je on ne htje poslušati. **17** Nego viknu momka koji ga služaše, i reèe mu: vodi ovu od mene napolje, i zakljuèaj vrata za njom. **18** A ona imaše na sebi šarenu haljinu, jer take haljine nošahu carske kæeri pepelom po glavi i razdrije šarenou haljinu koju imaše na sebi, i metnu ruku svoju na glavu, i otide vièuæi. **20** A brat njezin Avesalom reèe joj: da nije Amnon brat tvoj bio s tobom? ali, sestro moja, æuti, brat ti je, ne misli o tom. I tako osta Tamara osamljena u kuæi brata svojega Avesaloma. **21** I car David èuvši sve ovo razgnjevi se vrlo. **22** Avesalom pak ne govoraše s Amnonom ni ružno ni lijepo; jer Avesalom mržaše na Amnona što mu osramoti sestru Tamaru. **23** A poslije dvije godine kad se strizijahu ovce Avesalomove u Val-Asoru, koji je kod Jefrema, on pozva sve sinove careve. **24** I dođe Avesalom k caru i reèe mu: evo, sad se strigu ovce služi tvojemu; neka pođe car i sluge njegove sa slugom svojim. **25** Ali car reèe Avesalomu: nemoj, sine, nemoj da idemo svi, da ti ne budemo na tegotu. I premda navaljivaše, opet ne htje iæi, nego ga blagoslovi. **26** A Avesalom reèe: kad ti neæeeš, a ono neka ide s nama Amnon brat moj. A car mu reèe: što da ide s tobom? **27** Ali navalii Avesalom na nj, te pusti s njim Amnona i sve sinove carske. **28** Tada Avesalom zapovjedi momcima svojim govoreæi: pazite, kad se srce Amnonu razveseli od vina, i ja vam reèem: ubijte Amnona; tada ga ubijte; ne bojte se, jer vam ja zapovijedam, budite slobodni i hrabri. **29** I uèiniše s Amnonom sluge Avesalomove kako im zapovjedi Avesalom. Tada ustaše sví sinovi carevi i pojahaše svak svoju mazgu i pobjegoše. **30** A dokle još bijahu na putu, dođe glas Davidu da je Avesalom pobio sve sinove careve, da nije ostanao od njih nijedan. **31** Tada ustavši car razdrije haljine svoje, i leže na zemlju, i sve sluge njegove koje stajahu oko njega razdriješe haljine svoje. **32** A Jonadav sin Same brata Davidova progovori i reèe: neka ne govori gospodar moj da su pobili svu djecu, careve sinove; poginuo je samo Amnon, jer Avesalom bješe tako naumio od onoga dana kad Amnon osramoti Tamaru sestru njegovu. **33** Neka dakle car gospodar moj ne misli o tom u srcu svojem govoreæi: sví sinovi carevi pogibioše; jer je samo Amnon poginuo. **34** A Avesalom pobježe. A momak na straži podiže oèi svoje i ugleda, a to mnogi narod ide k njemu pokraj gore. **35** I Jonadav reèe caru: evo idu sinovi carevi; kao što je kazao sluga tvoj, tako je bilo. **36** I kad izreèe, a to sinovi carevi doðoše, i podigavši glas svoj plakaše; a i car i sve sluge njegove plakaše vrlo. **37** Avesalom pak pobježe i otide k Talmaju sinu Amijudovu caru Gesurskom. A David plakaše za sinom svojim svaki dan. **38** A kad Avesalom uteèe i dođe u Gesur, osta ondje tri godine.

39 Potom zaželje car David otiaei k Avesalomu, jer se utješi za Amnonom što pogibe.

14 A Joav sin Serujin opazi da se srce carevo obratilo k Avesalomu. 2 I posla Joav u Tekuju te dozva otuda ženu lukavu, pa joj reèe: uèini se kao da si u žalosti, i obuci žalosne haljinu, i nemoj se namazati uljem, nego budi kao žena koja odavna žali za mrtvijem. 3 I otidi k caru, i govorи mu tako i tako. I nauèi je Joav šta æe govoriti. 4 I kad otide žena Tekujanka k caru da govorи, pade nièice na zemlju i pokloni se, i reèe: pomagaj, care! 5 A car joj reèe: što ti je? A ona reèe: udovica sam, umro mi je muž. 6 A imaše sluškinja tvoja dva sina, pa se svadiše u polju, a ne bješe nikoga da ih razvadi, te jedan udari drugoga i ubi ga. 7 I gle, sav dom usta na sluškinju tvoju govorеаi: daj toga što je ubio brata svojega da ga pogubimo za dušu brata njegova, kojega je ubio, i da istrijebimo našljednika; i tako hoæe da ugase iskru koja mi je ostala, da ne ostave imena mužu mojemu ni ostatka na zemlji. 8 A car reèe ženi: idi kuæui svojoj, a ja æeu narediti za te. 9 A žena Tekujanka reèe caru: care gospodaru! neka na me i na dom oca mojega padne krivica, a car i njegov prijesto neka je prav. 10 A car reèe: ko uzgovori na te, dovedi ga k meni, i neæee te se više dotaæei. 11 A ona reèe: neka se opomene car Gospoda Boga svojega, da se ne umnože osvetnici koji ubijaju, i da ne ubiju sina mojega. A on reèe: tako živ bio Gospod, nijedna dlaka s tvojega sina neæee pasti na zemlju. 12 A žena reèe: da kaže sluškinja tvoja nešto caru gospodaru. A on reèe: govorи. 13 A žena reèe: a zašto si namislio taku stvar narodu Božijemu? jer car kao da je kriv govorеаi tako, jer neæee car da dozove natrag onoga koga je odagnao. 14 Jer æemo doista pomrijeti, i jesmo kao voda koja se prospire na zemlju i više se ne može skupiti; jer mu Bog nije uzeo života, nego je naumio da odagnani ne ostane odagnan od njega. 15 I tako doðoh da kažem ovo caru gospodaru svojemu, jer me narod uplaši; zato reèe sluškinja tvoja: da govorim caru, može biti da æee uèiniti car što sluškinja njegova kaže. 16 Jer æee car uslišiti i izbaviti sluškinju svoju iz ruke onoga koji hoæe da istrijebi mene i sina mojega iz našljedstva Božijega. 17 I sluškinja tvoja reèe: rijeèe cara gospodara mojega biæe mi utjeha, jer je car gospodar moj kao anđeo Božji, te sluša i dobro i зло, i Gospod æe Bog tvoj biti s tobom. 18 A car odgovori i reèe ženi: nemoj tajti od mene što æeu te pitati. A žena reèe: neka govorи car gospodar moj. 19 Tada car reèe: da nije Joavov posao u svemu tome što èiniš? A žena odgovori i

reèe: tako da je živa duša tvoja, care gospodaru, ne može se ni nadesno ni nalijevo od svega što kaza car gospodar moj; jer sluga tvoj Joav zapovijedio mi je i nauèio sluškinju tvoju sve ovo da govorim. 20 Sluga te voj Joav uèinio, te sam ovako izvila besedu svoju; ali je gospodar moj mudar kao anđeo Božji, te zna sve što biva na zemlji. 21 Tada reèe car Joavu: evo, ti si uèinio to, idi, dovedi natrag dijete Avesaloma. 22 Tada pade Joav licem na zemlju, i pokloni se i blagoslovi cara, i reèe Joav: danas vidi sluga tvoj da sam našao milost pred tobom, care gospodaru, kad je car uèinio što mu sluga njegov reèe. 23 Potom se podiže Joav i otide u Gesur, i dovede natrag u Jerusalim Avesaloma. 24 I car reèe: neka ide svojoj kuæui, a lica mojega da ne vidi. I otide Avesalom svojoj kuæui, i ne vidje lica careva. 25 A ne bješe èovjeka tako lijepa kao Avesalom u svem Izraileju, da ga tako hvale; od pete do tjemena ne bješe na njemu mane. 26 I kad bi strigao glavu i imaše obièaj svake godine striæi je, jer mu bijaše teško mjerio bi kosu s glave svoje, i bivaše je dvjesta sikala carskom mjerom. 27 I rodiše se Avesalomu tri sina i jedna kæui, kojoj bijaše ime Tamara, i ona bijaše lijepa. 28 I Avesalom osta cijele dvije godine u Jerusalimu, a lica careva ne vidje. 29 Tada posla Avesalom po Joava da ga pošlje k caru; ali on ne htje doæei k njemu; i posla opet drugi put, ali on ne htje doæei. 30 Tada reèe slugama svojim: vidite li njivu Joavovu pored moje? na njoj je jéèam; idite i upalite je. I upališe sluge Avesalomove onu njivu. 31 Tada se podiže Joav, i dože k Avesalomu u kuæeu, i reèe mu: zašto sluge tvoje upališe moju njivu? 32 Avesalom reèe Joavu: eto slao sam k tebi govorеаi: hodi ovamo da te pošlijem k caru da mu kažeš: zašto sam došao iz Gesura? bolje bi bilo da sam još ondje. Zato da vidim lice carevo; ako li ima kaka krivica na meni, neka me pogubi. 33 I otide Joav k caru, i kaza mu. I dozva Avesalom; a on došavši k caru pokloni se licem do zemlje pred carem, i car cijelova Avesaloma.

15 A poslije toga nabavi sebi Avesalom kola i konja i pedeset ljudi, koji trèahu pred njim. 2 I ustajaše rano Avesalom, i stajaše kraj puta kod vrata; i ko god imaše parnicu i iøaše caru na sud, Avesalom ga dozivaše k sebi i govorаше: iz koga si grada? A kad bi onaj odgovorio: sluga je tvoj iz toga i toga plemena Izraileva, 3 Tada bi mu rekao Avesalom: vidiš, tvoja je stvar dobra i pravedna, ali te nema ko saslušati kod cara. 4 Još govorаше Avesalom: kad bih ja bio postavljen da sudim u zemljii! da svaki k meni dolazi koji ima posla na sudu, ja bih mu dao

pravicu. 5 I kad bi mu ko pristupio da mu se pokloni, æe me dovesti natrag, i daæe mi da opet vidim njega on bi pružio ruku svoju, te bi ga uhvatio i poljubio. i dom njegov. 26 Ako li ovako reèe: nijesi mi mio; evo 6 Tako èinjaše Avesalom sa svakim Izrailnjcem, koji me, neka uèini sa mnom što mu bude volja. 27 Još dolaže na sud k caru; i Avesalom primamljivaše reèe car Sadoku svešteniku: nijesi li ti vidjelac? vrati srca ljudi Izraeljaca. 7 A kad proðe èetrdeset godina, se u grad s mirom, i Ahimas sin tvoj i Jonatan sin reèe Avesalom caru: da otidem u Hevron da izvršim Avijatarov, dva sina vaša s vama. 28 Vidite, ja æeu zavjet koji sam zavjetovao Gospodu. 8 Jer kad sjeðah se zabaviti u polju u pustinji dokle ne doðe od vas u Gesuru u Siriji, uèini zavjet sluga tvoj rekavši: ako glasnik da mi javi. 29 I tako Sadok i Avijatar odnesoše me Gospod odvede natrag u Jerusalim, poslužäu kovëeg Božji natrag u Jerusalim, i ostaše ondje. 30 Gospodu. 9 A car mu reèe: idi s mirom. I on se A David iðaše uz goru Maslinsku, i iduæi plakaše, i podiže i otide u Hevron. 10 I razasla Avesalom po pokrivenе glave i bos iðaše; tako i sav narod, koji svijem plemenima Izraeljievim uhode poruèivši: kad bješe s njim, svaki pokrivenе glave iðaše, i iduæi èujete trube da zatrube, recite: zacari se Avesalom u plakaše. 31 Tada javiše Davidu i rekoše mu: Ahitofel Hevronu. 11 A s Avesalomom otide dvjesta ljudi iz je meðou onima koji se pobuniše s Avesalomom. A Jerusalima pozvanjeh; ali otidoše u prostoti svojoj ne David reèe: razbij namjeru Ahitofelovu, Gospode! 32 I znajuæi ništa. 12 A Avesalom posla i po Ahitofela kad David doðe navrh gore, gdje se šæaše pokloniti Gilonjanina, savjetnika Davidova, da doðe iz grada Bogu, gle, srete ga Husaj Arhijaniin razdrte haljine i svojega Gilona, kad prinošaše žrtve. I buna posta glave posute prahom. 33 I reèe mu David: ako poðeš jaka, i narod se sve više stjecaše k Avesalomu. 13 sa mnom biæeš mi na tegotu. 34 Ali da se vratиш Tada doðe glasnik k Davidu i reèe: srce Izraelju prista u grad i reèeš Avesalomu: biæeu tvoj sluga, care! za Avesalomom. 14 A David reèe svijem slugama bio sam dugo sluga tvome ocu, a sada æu tako biti svojim koje bijahu s njim u Jerusalimu: ustajte, da tebi sluga; razbijaeš mi namjeru Ahitofelovu. 35 I bježimo; inaèe neæemo uteæi od Avesaloma; brže sveštenici Sadok i Avijatar neæe li biti s tobom? Što pohitajte, da ne pohita on i ne stigne nas i obori na god èuþeš iz kuæe careve, dokaži Sadoku i Avijataru nas zlo, i grada ne okrene pod maèe. 15 A sluge sveštenicima. 36 Eto, ondje su s njima dva sina careve rekoše caru: što je god volja caru gospodaru njihova, Ahimas Sadokov i Jonatan Avijatarov, po našemu, evo sluga tvojih. 16 I otide car pješice i njima mi javljajte što god doèujete. 37 I otide u grad sav dom njegov; samo deset žena inoæa ostavi car Husaj prijatelj Davidov, i Avesalom doðe u Jerusalim. da mu èuvaju kuæu. 17 I kad otide car i sav narod pješice, ustaviše se na jednom mjestu podaleko. 18 A sve sluge njegove iðahu uza nj, i svi Hereteji i svi Feleteji; i svi Geteji, šest stotina ljudi, koji bijahu došli pješke iz Gata, iðahu pred carem. 19 I reèe car Itaju Getejinu: što i ti ideš s nama? Vrati se i ostani kod cara; jer si stranac i opet æeš otiaæi u svoje mjesto. 20 Juèe si došao, pa zar danas da te kreæem da se potucaš s nama? Ja æu iæi kuda mogu, a ti se vrati i odvedi natrag braæeu svoju. Neka milost i vjera bude s tobom. 21 A Itaj odgovori caru i reèe: tako živ da je Gospod i tako da je živ car gospodar moj, gdje bude car gospodar moj, bilo na smrt ili na život, ondje æe biti i sluga tvoj. 22 Tada reèe David Itaju: a ti hodi. I tako poðe Itaj Getejin sa svijem ljudima svojim i svom djecom što bijahu s njim. 23 I sva zemlja plakaše iza glasa i sav narod prelaže. I tako car prijeðe preko potoka Kedrona, i sav narod prijeðe iduæi k pustinji. 24 A gle i Sadok bijaše ondje i svi Leviti s njim noseæi kovëeg zavjeta Božijega; i spustiše kovëeg Božji, a poðe i Avijatar, dokle sav narod izide iz grada. 25 I reèe car Sadoku: nosi kovëeg Božji natrag u grad; ako naðem milost pred Gospodom, on

16 A kad David prijeðe malo preko vrha, gle, Siva, momak Mefivostejev, srete ga, sa dva magarca natovarena, na kojima bješe dvjesta hljebova i sto grozđova suhih i sto gruda smokava i mijeh vina. 2 I reèe car Sivi: šta æe ti to? A Siva mu reèe: magarci su za èeljad carevu, da jašu, a hljebovi i voæe da jedu momci, a vino da piye ko se umori u pustinji. 3 A car mu reèe: a gdje je sin tvoga gospodara? Reèe Siva caru: eno ga, ostao je u Jerusalimu, jer reèe: danas æe mi dom Izraeljev vratiti carstvo oca mojega. 4 Tada reèe car Sivi: evo, tvoje je sve što je bilo Mefivostejevo. A Siva reèe: klanjam ti se, da naðem milost pred tobom, care gospodaru! 5 I doðe car David do Vaurima; a gle, izide odande jedan od roda doma Saulova, po imenu Simej, sin Girin, i iduæi psovaše. 6 I bacaše se kamenjem na Davida i na sluge cara Davida, kojemu i s desne i s lijeve strane bijaše sav narod i svi junaci. 7 A Simej ovako govoraše psujuæi: odlazi, odlazi, krvopijo i zlikovè! 8 Obrati Gospod na tebe sve krvi doma Saulova, na èije si se mjesto zacario, i predade Gospod carstvo u ruke Avesalomu sinu tvojemu; eto

te sada u tvom zlu, jer si krvopijja. **9** Tada reèe caru sada svjetovao Ahitofel. **8** Još reèe Husaj: ti znaš oca Avisaj sin Serujin: zašto da psuje ovaj mrtvi pas cara svojega i ljudi njegove da su hrabri i da su ljuta srca gospodara mojega? Idem da mu skinem glavu. **10** kao medvjedica kad joj otmu medvjediæe u polju; Ali car reèe: šta je vama do mene, sinovi Serujini? svrh toga, tvoj je otac ratnik, neæe noæiti s narodom. neka psuje; jer mu je Gospod rekao: psuj Davida. Pa **9** Gle, on se je sada sakrio u kaku jamu ili na drugo ko smije kazati: zašto tako èiniš? **11** Još reèe David kako mjesto. Pa ako u prvi mah koji od ovijeh poginu, Avisaju i svijem slugama svojim: eto, moj sin, koji je ko god èuje svaki æe reæi: pobijen je narod koji prista izašao od bedara mojih, traži dušu moju, a kako neæe za Avesalomom. **10** A tada æe najhrabriji, u kojih je ovaj sin Venijaminov? Ostavite ga neka psuje, jer mu srce kao srce lavovo, klonuti. Jer sav Izrailj zna da je je Gospod zapovjedio. **12** Da ako Gospod pogleda tvoj otac junak i da su hrabri koji su s njim. **11** Zato na nevolju moju, i vrati mi Gospod dobro za psvokvu ja svjetujem da skupiš k sebi sve Izrailjce od Dana njegovu današnju. **13** I tako David sa svojim ljudima do Virsaveje da ih bude kao pjeska na moru, pa ti iðaše svojim putem; a Simej iðaše pokraj gore prema glavom idi u boj. **12** Tada æemo poæi na nj, gdje bi njemu jednako psujuæi i bacajuæi se kamenjem na se god nalazio, i napaæeemo na nj kao što rosa pada nj, i podižuæi prah. **14** I doðe car i sav narod što na zemlju, da mu ne ostane nijedan od svijeh ljudi što bijaše s njim, umorni, i odmoriše se ondje. **15** A su s njim. **13** Ako li uteèe u grad, sav narod Izrailjski Avesalom i sav narod Izrailjev doðoše u Jerusalim, neka donese uža pod onaj grad, pa æemo ga svuæi i Ahitofel s njim. **16** A kad Husaj Arhijanin prijatelj u potok, da se ni kamen ne naðe ondje. **14** Tada reèe Davidov doðe k Avesalomu, reèe Husaj Avesalomu: Avesalom i svi Izrailjci: bolji je svjet Husaja Arhijanina da živi car! da živi car! **17** A Avesalom reèe Husaju: nego svjet Ahitofelov. Jer Gospod bješe naredio taka li je ljubav tvoja prema prijatelju tvojemu? zašto da se razbije svjet Ahitofelov, koji bješe bolji, da bi nijesi otiašo s prijateljem svojim? **18** A Husaj reèe Gospod navukao zlo na Avesalomu. **15** Potom reèe Avesalomu: ne; nego koga je izabrao Gospod i ovaj Husaj sveštenicima Sadoku i Avijataru: tako i takо narod i svi Izrailjci, njegov æu biti i kod njega æu svjetova Ahitofel Avesaloma i starješine Izrailjeve, ostati. **19** Svrh toga, kome bih služio? eda li ne sinu a ja svjetovah tako i takо. **16** Nego brže pošljite, te njegovu? kako sam služio ocu tvojemu, tako æu i javite Davidu i recite: nemoj noæas noæiti u polju u tebi. **20** A Avesalom reèe Ahitofelu: svjetuj šta æemo pustinji, nego prijeði prijeko, da ne bude proždrat car i èiniti. **21** A Ahitofel reèe Avesalomu: lezi s inoèama sav narod što je s njim. **17** A Jonatan i Ahimas stajahu oca svojega, koje je ostavio da mu èuvaju kuæeu, kod studenca Rogila, i doðe jedna sluškinja i kaza pa kad èuje sav Izrailj kako si se omrazio s ocem im, da bi otiaši te javili caru Davidu; jer se ne smijahu svojim, osiliæe ruka svjema koji su s tobom. **22** Tada pokazati ni uæi u grad. **18** Ali ih vidje jedan momak, razapeše Avesalomu šator na krovu, i Avesalom leže te kaza Avesalomu; a oni obojica brže otidoše, i s inoèama oca svojega na vidiku svjemu Izrailju. **23** I doðoše u Vaurim u kuæeu jednoga èovjeka, koji imaše svjet koji davaše Ahitofel u ono vrijeme bijaše kao da na dvoru studenac, te se spustiše u nj. **19** I žena bi ko Boga upitao; taki bijaše svaki svjet Ahitofelov i u uze i razastrije ponjavu povrh studenca, i povrh nje razasu prekrupu. I tako se ne dozna. **20** Jer doðoše sluge Avesalomove k onoj ženi u kuæeu, i rekoše joj: gdje je Ahimas i Jonatan? A žena im reèe: otidoše preko potoka. Tako traživši i ne našavši vratise se u Jerusalim. **21** A kad otidoše, oni ižlezoše iz studenca, i otidoše te javiše caru Davidu, i rekoše mu: ustanite i prijeðite brže preko vode; jer je tako i takо svjetovao Ahitofel na vas. **22** Tada usta David i sav narod što bijaše s njim, i prijeðoše preko Jordana prije zore, ne osta nijedan da ne prijeðe preko Jordana. **23** Ahitofel pak videæi gdje se ne uèini kako on svjetova, osedla svojega magarca, pa se podiže i otide kuæi svojoj, u svoj grad, i naredivši za svoju kuæeu objesi se te umrije, i bi pogreben u grobu oca svojega. **24** A David doðe u Mahanajim; Avesalom pak prijeðe preko Jordana i sav Izrailj što bješe s njim. **25** I postavi

17 Još reèe Ahitofel Avesalomu: da odaberem dvanaest tisuæa ljudi, pa da idem i tjeram Davida noæas. **2** Pa æu ga stignuti dok je umoran i iznemoglijeh ruku; i uplašiæu ga, te æe pobjeæi sav narod što je s njim, pa æu ubiti cara samoga. **3** I obratiæu sav narod k tebi; jer za onijem koga tražiš stoji da se svi vrati k tebi; tada æe se sav narod umiriti. **4** I to se uèini dobro Avesalomu i svijem starješinama Izrailjevijem. **5** Ali reèe Avesalom: dozovite i Husaja Arhijanina da èujemo što æe i on reæi. **6** A kad doðe Husaj k Avesalomu, reèe mu Avesalom govoreæi: tako i takо reèe Ahitofel; hoæemo li èiniti kako on reèe ili neæemo? kaži ti. **7** A Husaj reèe Avesalomu: nije dobar svjet što je

Avesalom Amasu nad vojskom, na mjesto Joavovo; **16** Tada Joav zatrubi u trubu, i narod presta goniti a Amasa bješe sin nekoga èovjeka po imenu Itre Izrailja, jer Joav ustavi narod. **17** I uzeše Avesaloma i Izrailjca, koji obleža Avigeju kæer Nasovu, sestru Seruje matere Joavove. **26** I stade u oko Izrailj s veliku gomilu kamenja; a Izraelci svi pobjegoše svaki Avesalomom u zemlji Galadovojo. **27** A kad dođe k svome šatoru. **18** Avesalom pak bješe podigao sebi David u Mahanajim, Sovije sin Nasov iz Rave sinova spomenik za života u dolini carskoj; jer govoraše: Amonovijeh i Mahir sin Amilov iz Lodevara i Varzelaj nemam sina, da se saèeva spomen imenu mojemu. I od Galada iz Rogelima **28** Donesoše postelje i èaša nazva onaj spomenik svojim imenom, koji se zove i sudova zemljanih i pšenice i jeðema i brašna i mjesto Avesalomovo do današnjega dana. **19** Tada prekrupe i boba i leæa i prjenijeh zrna, **29** I meda reèe Ahimas sin Sadokov: da otreim da odnesem i masla i ovaca i sira kravlje; donesoše Davidu i glas caru, da ga je Gospod izbavio iz ruku neprijatelja narodu što bješe s njim da jedu. Jer govorahu: narod njegovijeh. **20** A Joav mu reèe: nemoj danas biti prekrupe i boba i leæa i prjenijeh zrna, **29** I meda glasnik, nego æeš javiti drugi dan; a danas nemoj nositi glasa, jer je sin carev poginuo. **21** Zatijem reèe Joav Husiju: idi, javi caru što si vidio. I pokloni se Husije Joavu, i otreàa. **22** A Ahimas sin Sadokov opet reèe Joavu: što mu drago, da trém i ja za Husijem. Reèe Joav: što bi tréao, sine, kad nemaš dobra glasa? **23** Opet reèe: što mu drago, da trém. Odgovori mu: a ti tré. I otreàa Ahimas preèim putem, i preteèee Husija. **24** A David sjeðaše među dvojim vratima, i stražar izide na krov od vrata, na zid, i podigavši oèi svoje ugleda, a to jedan èovjek tréi. **25** Pa povika stražar i javi caru. A car reèe: ako je jedan, glas nosi. I onaj iðaše sve bliže. **26** Potom ugleda stražar drugoga èovjeka gdje tréi. I povika stražar k vrataru i reèe: evo još jedan, tréi sam. A car reèe: i on nosi glas. **27** I reèe stražar: trk prvoga èini mi se kao da je trk Ahimasa sina Sadokova. Reèe car: dobar je èovjek, i ide s dobrijem glasom. **28** Tada povika Ahimas i reèe caru: sretno! I pokloni se caru licem do zemlje, i reèe: da je blagosloven Gospod Bog tvoj, koji predade ljude koji podigoše ruke svoje na cara gospodara mojega. **29** A car mu reèe: je li zdravo dijete Avesalom? Odgovori Ahimas: video sam veliku vrevu, kad Joav posla slugu careva i mene slugu tvojega, ali ne znam šta bješe. **30** A car mu reèe: ukloni se, i stani tamo. I on se ukloni, i stade. **31** Tada, gle, dođe Husije i reèe: glas caru i gospodaru mojemu da te je Gospod izbavio danas iz ruku svijeh koji ustaše na te. **32** A car reèe Husiju: je li zdravo dijete Avesalom? A Husije reèe: neka neprijatelji gospodara mojega cara i koji god ustaju na te zla radi, neka proðu kao to dijete. **33** Tada se car sneveseli, i pope se u gornju klijet nad vratima, i stade plakati, a iduæi govoraše: sine moj Avesalome, sine moj, sine moj Avesalome! kamo da sam ja umro mjesto tebe! Avesalome sine moj, sine moj!

18 I prebroji David narod što bijaše s njim, i postavi im tisuæenike i stotinike. **2** I predade David treæinu naroda Joavu, i treæinu Avisaju sinu Serujinu bratu Joavovu, i treæinu Itaju Getejinu. Pa onda reèe car narodu: i ja æeu iæi s vama. **3** Ali narod reèe: nemoj ti iæi; jer i da pobjegnemo, neæe mariti za to; ili da nas pola izgine, neæe mariti za to; jer si ti sam kao nas deset tisuæa, zato je bolje da nam iz grada pomažeš. **4** A car im reèe: što vam se èini da je dobro uèiniæeu. I car stade kod vrata, i sav narod izlažaše po sto i po tisuæu. **5** I zapovjedi car Joavu i Avisaju i Itaju, i reèe: èuvajte mi dijete Avesaloma. I sav narod èu kako car zapovjedi svijem vojvodama za Avesaloma. **6** I tako izide narod u polje pred Izrailja, i zametnu se boj u šumi Jefremovoj. **7** Ondje razbiše narod Izraeljev sluge Davidove, i mnogo izgibe ondje u onaj dan, dvadeset tisuæa. **8** Jer se boj raširi po svoj zemlji, i više proždrije naroda u onaj dan šuma nego što proždrije maë. **9** A Avesalom se sukobi sa slugama Davidovijem, i Avesalom jahaše na mazgi, i mazga naiðe pod granat veliki hrast, te on zape glacom za hrast i osta viseæi izmeðu neba i zemlje, a mazga ispod njega otreàa. **10** Vidjevši to jedan èovjek javi Joavu, i reèe: gle, vidjeh Avesaloma gdje visi o hrastu. **11** A Joav reèe èovjeku koji mu to kaza: gle, vidje, pa zaþto ga ne ubi i ne svali ga na zemlju? Ja bih ti dao deset sikala srebra i jedan pojash. **12** A èovjek reèe Joavu: da mi je u rukama izmjereni tisuæen sikala srebra, ne bih digao ruke svoje na sina careva; jer smo èuli kako je car zapovjedio tebi i Avisaju i Itaju govoreæi: èuvajte mi svi dijete Avesaloma. **13** Ili da sam uèinio nevjeru na svoju dušu, ništa se ne može od cara zatajiti, i ti bi sam ustao na me. **14** A Joav reèe: neæu ja dangubitit s tobom. Pa uzev tri strijele u ruku, zastrijeli ih u srce Avesalomu, jošte živu o hrastu. **15** Potom opkoliše Avesaloma deset momaka, koji nošahu oružje Joavu, i biše ga i ubiše.

19 I javiše Joavu: evo car plaæe i tuži za Avesalomom. **2** I pobjeda onoga dana pretvorii

se u žalost svemu narodu, jer narod èu u onaj dan pakosti koju je uèinio sluga tvoj u onaj dan kad je gdje govore: žali car sina svojega. 3 I narod se u onaj car gospodar moj izašao iz Jerusalima; neka car ne dan krijaše ulazeæi u grad kao što se krije narod koji misli o tom. 20 Jer sluga tvoj vidi da je zgrijesio; i evo se stidi kad pobegne iz boja. 4 A car pokri lice svoje; došao sam danas prvi iz svega doma Josifova da i vikaše iza glasa: sine moj Avesalom! Avesalom sretem cara gospodara svojega. 21 Ali odgovori Avisaj sine moj, sine moj! 5 Tada uđe Joav k caru u kuæu, sin Serujin i reèe: eda li toga radi neæe poginuti i reèe: posramio si danas sve sluge svoje, koje ti Simej što je psovao pomazanika Gospodnjega? 22 A danas dušu saèuvaše, i sinovima tvojim i kæerima David reèe: šta je vama do mene, sinovi Serujini, te tvojim i ženama tvojim i inoèama tvojim. 6 Jer ljubiš ste mi danas protivnici? zar æee danas poginuti ko u one koji mrze na te, a mrziš na one koji te ljube; jer si Izrailju? jer zar ne znam da sam danas postao car pokazao danas da ne mariš za vojvode i za sluge; nad Izrailjem? 23 I reèe car Simeju: neæeš poginuti. i vidim danas da bi ti milo bilo da je Avesalom živ I zakle mu se car. 24 Tako i Mefivostej sin Saulov a mi svi da smo izginuli. 7 Zato ustani sada, i izidi doðe caru na susret; on pak ne opra nogu svojih, niti i progovori lijepo slugama svojim; jer zaklinjem se brade svoje oèešja, ni opra haljine svoje od onoga Gospodom, ako ne izideš, neæe nijedan ostati kod dana kad otide car do dana kad se vrati s mirom. 25 I tebe ovu noæe, i to æee biti gore po te negoli sva zla srete cara kad se vraæaše u Jerusalim; i reèe mu koja su te snalazila od mladosti tvoje do sada. 8 car: zašto ne poðe sa mnom, Mefivostej? 26 A on Tada usta car, i sjede na vratima; i kazaše svemu reèe: caru gospodaru moj, prevari me sluga moj; jer narodu govoreæi: evo, sjedi car na vratima. I doðe sluga tvoj reèe: osedlaeu sebi magarca i uzjahaeu sav narod pred cara. Ali Izrailci bjehu pobegli, svak ga i poæi æeu s carem; jer je hrom sluga tvoj. 27 I on u svoj šator. 9 I sav se narod svaðaše meðu sobom opade slugu tvojega kod gospodara mojega cara; ali po svijem plemenima Izrailjevim govoreæi: car nas je car gospodar moj kao anđeo Božji; zato èini što ti je izbavio iz ruku neprijatelja naših, i izbavio nas je je drag. 28 Jer sav dom oca mojega bijahu ljudi koji iz ruku Filistejskih; a sada je pobjegao iz zemlje od zasluziše smrt pred carem gospodarem mojim, a ti Avesalom. 10 Avesalom pak, kojega pomazasmo za posadi slugu svojega meðu one koji jedu za stolom cara nad sobom, pogibe u boju. Sada dakle zašto tvojim. Pa kakvo imam još pravo, i kako se mogu još oklijevate te ne dovedete natrag cara? 11 Zato car tužiti caru? 29 A car mu reèe: šta bi mi više govorio? David posla k Sadoku i Avijataru sveštenicima i kazao sam: ti i Siva podijelite njivu. 30 A Mefivostej poruèi: govorite starješinama Judinijem i recite: zašto reèe caru: neka uzme sve, kad se car gospodar moj vi da budete pošljednji koji æee cara natrag dovesti vratio na miru u dom svoj. 31 I Varzelaj od Galada u kuæu njegovu? Jer govor svega Izrailja doðe do doðe iz Rogelima, i poðe s carem preko Jordana cara u kuæu njegovu. 12 Vi ste moja braæea, vi ste da ga prati preko Jordana. 32 A bješe Varzelaj vrlo kost moja i tijelo moje. Zašto biste dakle bili pošljednji star, bješe mu osamdeset godina, i hranjaše cara koji æee natrag dovesti cara? 13 Recite i Amasi: nijesi dok bijaše u Mahanajimu, jer bješe vrlo bogat èovjek. li kost moja i tijelo moje? Bog neka mi uèini tako i 33 I reèe car Varzelaju: hajde sa mnom; ja æeu te tako neka doda, ako mi ne budeš vojvoda dok si hraniti kod sebe u Jerusalimu. 34 Ali Varzelaj reèe živ na mjesto Joava. 14 I skloni srca svijeh ljudi od caru: koliko ima vijeka mojega, da idem s carem u roda Judina kao jednoga èovjeka, te poslaše k caru Jerusalim? 35 Ima mi danas osamdeset godina; mogu govoreæi: vratи se sa svijem slugama svojim. 15 I li raspoznavati dobro i zlo? može li sluga tvoj kusom tako se car vrati, i doðe do Jordana; a Juda doðe do razlikovati što æee jesti i što æee pit? mogu li jošte Galgala da srete cara i da ga prevede preko Jordana. slušati glas pjevaèima i pjevaèicama? i zašto bi sluga 16 Pohitje i Simej sin Girin od Venijamina, koji bijaše tvoj još bio na tegotu caru gospodaru mojemu? 36 iz Vaurima, i siðe s ljudima roda Judina na susret Malo æee proæi sluga tvoj preko Jordana s carem; caru Davidu; 17 I tisuæa ljudi bješe s njim od roda a zašto bi mi car tako naplatio? 37 Neka se sluga Venijaminova; takoðer i Siva sluga doma Saulova tvoj vrati, da umrem u svom gradu kod groba oca s petnaest sinova svojih i dvadeset sluga svojih; i svojega i matere svoje. Nego evo, sluga tvoj Himam prijeðoše preko Jordana pred cara. 18 Preturiše i neka ide s carem gospodarem mojim, uèini njemu laðu da prevezu èeljad carevu i da uèine što bi mu što ti bude drag. 38 A car reèe: neka ide sa mnom bilo ugodno. A Simej sin Girin pade pred carem, kad Himam; ja æeu mu uèiniti što bude tebi drag, i što šeæaše da prijeðe preko Jordana, 19 I reèe caru: god zaïteš u mene, sve æeu ti uèiniti. 39 I kad prijeðe ne primi mi bezakonja, gospodaru moj, i ne pominji sav narod preko Jordana i car prijeðe, cjeleva car

Varzelaja i blagoslovi ga, i on se vrati u mjesto svoje. s puta u polje i baci haljinu na nj, kad vidje gdje se
40 Otuda car otide u Galgal, i Himam otide s njim. I ustavlja svaki ko naiđe na nj. 13 I kad bi uklonjen tako sav narod Judin doprati cara, i polovina naroda s puta prodoše svi za Joavom da tjeraju Sevu sina Izrailjeva. 41 A gle, svi ljudi Izrailci dođoše k caru Vihrijeva. 14 I on prođe kroz sva plemena Izrailjeva i rekoše mu: zašto te ukradoše braëa naša, ljudi do Avela i do Vetmahe sa svijem Viranima, koji se Judini, i prevedoše preko Jordana cara i dom njegov okupiše te iðahu za njim. 15 I došavši opkolioše ga u i sve ljudi Davidove s njim? 42 A svi ljudi od Jude Avel-Vet-Masi, i iskopaše opkop oko grada tako da odgovoriše ljudima od Izraelja: jer je car nama rod; pa stajahu pred zidom; i sav narod što bješe s Joavom što se srdite toga radi? jesmo li što pojeli caru? je navaljivaše da obori zid. 16 Tada viknu jedna mudra li nas darom darivao? 43 Tada odgovoriše ljudi od žena iz grada: èujte, èujte! Kažite Joavu: pristupi Izraelija ljudima od Jude, i rekoše: mi imamo deset ovamo da govorim s tobom. 17 A kad on pristupi k dijelova u cara, i Davidu smo više nego vi; zašto njoj, reèe žena: jesli ti Joav? A on reèe: jesam. A dakle ne mariste za nas? nijesmo li mi prvi govorili da ona reèe: poslušaj rijeèi sluškinje svoje. A on reèe: dovedemo natrag cara svojega? Ali besjeda ljudi od Jude bješe tvrđa od besjede ljudi od Izraelja.

20 A ondje se desi nevaljao èovjek, po imenu Seva sin Vihrijev, od Venijamina. On zatrubi u trubu i reèe: mi nemamo dijela s Davidom, ni našljedstva sa sinom Jesejevijem; svak u svoj šator, o Izraelju! 2 Tako svi Izraelci otstupiše od Davida i otidoše za Sevom sinom Vihrijevom; ljudi pak od Jude držaše se cara svojega i otpriše ga od Jordana do Jerusalima. 3 A kad car David dođe u kuæu svoju u Jerusalim, uze car deset žena inoèa, koje bješe ostavio da mu èuvaju kuæu, i metnu ih u zatvor, gdje ih hranjaše ali ne lijegaše s njima, nego ostaše zatvorene do smrti svoje i življahu kao udovice. 4 Potom reèe car Amasi: sazovi mi ljudi od Jude do tri dana, i naði se i ti ovdje. 5 I otide Amasa da sazove narod Judin; ali se zabavi preko roka koji mu bješe određen. 6 A David reèe Avisaju: sad æee nam Seva sin Vihrijev èiniti gore nego Avesalom. Nego uzmi sluge gospodara svojega, i goni ga da ne naðe za se koji tvrd grad i ne umakne nam iz oèiju. 7 Tako izidoše za njim ljudi Joavovi, i Hereteji i Feleteji i svi junaci, izidoše iz Jerusalima da gone Sevu sina Vihrijeva. 8 I kad bijahu kod velikoga kamena u Gavaonu, srete ih Amasa. A Joav bijaše opasan preko haljine koju imaše na sebi, i ozgo bijaše pripasao maè u bedricu u koricama. I kad poðe, maè mu ispade. 9 Tada reèe Joav Amasi: jesli li zdravo, brate? I dohvati se Joav desnom rukom svojom brade Amasi da ga cijeluje. 10 A Amasa ne uzimaše na um maèa, koji bijaše Joav u ruci; a on ga udari njim pod peto rebro, i prosu mu crijeva na zemlju, te od jednoga udarca umrije. Potom Joav i Avisaj brat njegov otidoše u potjeru za Sevom sinom Vihrijevom. 11 A jedan od momaka Joavovih stade kod njega i reèe: ko ljubi Joava i ko je Davidov, za Joavom! 12 A Amasa se valjaše u svojoj krvi nasred puta. I videæi onaj èovjek gdje se ustavlja sav narod odvûe Amasu

sputa u polje i baci haljinu na nj, kad vidje gdje se
okupiše te iðahu za njim. 15 I došavši opkolioše ga u i sve ljudi Davidove s njim? 42 A svi ljudi od Jude Avel-Vet-Masi, i iskopaše opkopoko grada tako da odgovoriše ljudima od Izraelja: jer je car nama rod; pa stajahu pred zidom; i sav narod što bješe s Joavom što se srdite toga radi? jesmo li što pojeli caru? je navaljivaše da obori zid. 16 Tada viknu jedna mudra li nas darom darivao? 43 Tada odgovoriše ljudi od žena iz grada: èujte, èujte! Kažite Joavu: pristupi Izraelija ljudima od Jude, i rekoše: mi imamo deset ovamo da govorim s tobom. 17 A kad on pristupi k dijelova u cara, i Davidu smo više nego vi; zašto njoj, reèe žena: jesli ti Joav? A on reèe: jesam. A dakle ne mariste za nas? nijesmo li mi prvi govorili da ona reèe: poslušaj rijeèi sluškinje svoje. A on reèe: dovedemo natrag cara svojega? Ali besjeda ljudi od Jude bješe tvrđa od besjede ljudi od Izraelja.

21 I bi glad za vremena Davidova tri godine zaspice. I David potraži lice Gospodnje; a Gospod mu reèe: to je sa Saula i s doma njegova krvnèkoga, što pogubi Gavaonjane. 2 Tada car sazva Gavaonjane i govorim im. A Gavaonjani ne bjehu od sinova Izraeljevih, nego ostantak od Amoreja, kojima se bjehu zakleli sinovi Izraeljevi, ali Saul gledaše da ih pobije revnujuæi za sinove Izraeljeve i Judine. 3 I reèe David Gavaonjanima: šta da vam uènim i èim da vas namirim, da blagoslovite dostojanje Gospodnje? 4 A Gavaonjani mu rekoše: ne tražimo ni srebra ni zlata od Saula ili od doma njegova, niti da se ko pogubi u Izraelju. A on reèe: šta dakle velite da vam uènim? 5 Tada rekoše caru: ko nas je potro i radio da nas istrijebi, da nas ne bude nigdje u međama Izraeljevijem, 6 Od njegovijeh sinova neka nam se da sedam ljudi da ih objesimo Gospodu u Gavaji Saula

izbranika Gospodnjega. I reèe car: ja æeu dati. **7** Ali mojega, zaklon moj i utoèiste moje, spasitelj moj, koji car poštjede Mefivosteja sina Jonatana sina Saulova me izbavlja od sile. **4** Prizivljem Gospoda, kojega radi zakletve Gospodnje, koja bi meðu njima, meðu valja hvaliti, i opraštam se neprijatelja svojih. **5** Jer Davidom i Jonatanom sinom Saulovijem. **8** I uze car obuzeše me smrtni bolovi, potoci nevaljalijeh ljudi dva sina Resfe kæeri Ajine, koje rodi Saulu, Armonija uplašiše me. **6** Bolovi grobni opkoliše me, stegoše i Mefivosteja, i pet sinova Mihale kæeri Saulove, koje me zamke smrtne. (*Sheol h7585*) **7** U tjeskobi svojoj rodi Adrilu sinu Varzelaja Meolaæanina. **9** I dade ih u prizvah Gospoda, i k Bogu svojemu povikah, on èu ruke Gavaonjanima, a oni ih objesiše na gori pred iz dvora svojega glas moj, i vika moja doðe mu do Gospodom; i sva sedmorica pogibоše zajedno; a biše ušiju. **8** Zatrese se i pokoleba se zemlja, temelji ubijeni prvih dana žetve, u poèetku jeèmene žetve. nebesima zadrmaše se i pomjeriše se, jer se on **10** A Resfa kæi Ajina uze vreæu, i prostrije po stijeni u razgnjevi. **9** Podiže se dim iz nozdara njegovih i poèetku žetve dokle ne pade na njih dažd s neba, i ne iz usta njegovih organj koji proždire, živo ugljevje dadijaše pticama nebeskim da padaju na njih danju ni otskakaše od njega. **10** Savi nebesa i siše; a mrak zvjerima poljskim noæeu. **11** I javiše Davidu šta uèini bijaše pod nogama njegovijem. **11** I sjede na heruvima Resfa kæi Ajina, inoèa Saulova. **12** I David otide te i poletje, i pokaza se na krilima vjetrnijem. **12** Od uze kosti Saulove i kosti Jonatana sina njegova od mraka naèini oko sebe šator, od mraèenijeh voda, graðana u Javisu Galadovu, koji ih bijahu ukrali s ulice oblaka vazdušnijeh. **13** Od sijevanja pred njim goraše Vet-Sanske, gdje ih objesiše Filisteji kad ubiše Filisteji živo ugljevje. **14** Zagrmje s nebesa Gospod, i višnji Saula na Gelvuji. **13** I odnese odande kosti Saulove pusti glas svoj. **15** Pusti strijеле svoje, i razmetnu ih; i kosti Jonatana sina njegova, pa skupiše i kosti munje, i razasu ih. **16** Pokazaše se dubine morske, i obješenijeh. **14** I pogreboše ih s kostima Saulovijem i otkriše se temelji vasiljenoj od prijetnje Gospodnje, Jonatana sina njegova u zemlji Venijaminovoj u Sili u od dihanja duha iz nozdara njegovijeh. **17** Tada grobu Kisa oca njegova, i uèiniše sve kako zapovjedi pruži s visine ruku i uhvati me, izvœee me iz vode car. Tako se poslije toga umilostivi Gospod zemlji. velike. **18** Izbavi me od neprijatelja mojega silnoga i **15** I nasta opet rat između Filisteja i Izrailja, i David od mojih nenavidnika, kad bijahu jaèi od mene. **19** otide sa slugama svojim, i biše se s Filistejima tako Ustaše na me u dan nevolje moje, ali mi Gospod bi da David susta. **16** Tada Jesvi-Venov, koji bješe od potpora. **20** I izvede me na prostrano mjesto, izbavi sinova Rafajevijeh, i u koplju mu bješe trista sikala me, jer sam mu mio. **21** Dade mi Gospod po pravdi mјedi, i imaše novo oružje, šæaše da ubije Davida. mojoj, po èistoti ruku mojih dariva me. **22** Jer se **17** Ali mu pomože Avisaj sin Serujin, i udari Filistejina držah putova Gospodnjih, i ne odmetnuh se Boga i ubi ga. Tada se zakleše ljudi Davidovi rekavši mu: svojega. **23** Nego su svi zakoni njegovi preda mnom, neæeš više iæi s nama u boj da ne ugasiš vidjela i zapovijesti njegovih ne uklanjam od sebe. **24** I **18** Poslije toga nasta opet rat s Filistejima bih mu vjeran, i èuvah se od bezakonja svojega. **25** u Govu; i tada Sivehaj Husaæanin ubi Safa, koji Dade mi Gospod po pravdi mojoj, po èistoti mojoj bijaše od sinova Rafajevih. **19** I opet nasta drugi pred oèima njegovima. **26** Sa svetima postupaš rat u Govu s Filistejima; i tada Elhanan sin Jare- sveto, s èovjekom vjernijem vjerno; **27** S èistijem Oregimov Vitlejemac ubi brata Golijata Getejina, èisto postupaš, a s nevaljalijem nasuprot njemu. kojemu kopljæa bješe kao vratilo. **20** I opet nasta **28** Jer pomažeš narodu nevoljnog, a na ponosite rat u Gatu, gdje bijaše jedan èovjek vrlo visok, koji spuštaš oèi svoje i ponižavaš ih. **29** Ti si vidjelo imaše po šest prsta na rukama i na nogama, svega moje, Gospode, i Gospod prosvjetljuje tamu moju. **30** dvadeset i èetiri, i on bijaše takoðer roda Rafajeva. S tobom razbijam vojsku, s Bogom svojim skaèem **21** I ružaše Izrailja, te ga ubi Jonatan sin Same brata preko zida. **31** Put je Božji vjeran, rijeè Gospodnja Davidova. **22** Ta èetvorica bijahu sinovi istoga Rafaja èista. On je štit svjema koji se uzdaju u nj. **32** Jer iz Gata, i pogibоše od ruke Davidove i od ruke sluga ko je Bog osim Gospoda? i ko je stjena osim Boga njegovih. **33** Bog je krjepost moja i sila moja, i èini da mi je put bez mane. **34** Daje mi noge kao u jelena, i na visine moje stavljaju me. **35** Uèi ruke moje boju, te lome luk mjedeni mišice moje. **36** Ti mi daješ štit spasenja svojega, i milost tvoja èini me velika. **37** Širiš korake moje poda mnom, te se ne omièu gležnji moji. **38** Tjeram neprijatelje svoje, i potirem ih, i ne

22 I izgovori David Gospodu rijeèi ove pjesme, kad ga izbavi Gospod iz ruku svijeh neprijatelja njegovih i iz ruke Saulove; **2** I reèe: Gospod je moja stjena i grad moj i izbavitelj moj. **3** Bog je stjena moja, u njega æeu se uzdati, štit moj i rog spasenja

vraæam se dokle ih ne istrijebim. **39** I istrebljujem između trideset siðoše i doðoše o žetvi k Davidu u ih, i obaram ih da ne mogu ustati, nego padaju pod peæinu Odolamsku, kad vojska Filistejska stajaše noge moje. **40** Jer me ti opasuješ snagom za boj; koji u okolu u dolini Rafajskoj. **14** A David bijaše onda ustanu na me, obaraš ih poda me. **41** Neprijatelja u gradu, i bješe onda straža Filistejska u Vitlejemu. mojih pleæei ti mi obraæaš, i potirem nenavidnike **15** A David zaæelje, i reèe: ko bi mi donio vode da svoje. **42** Obziru se, ali nema pomagaæa: vièu ka pijem iz studenca Vitlejemskega što je kod vrata! **16** Gospodu, ali ih ne sluša. **43** Satirem ih kao prah Tada ona tri junaka prodriješe kroz oko Filistejski, zemaljski, kao blato po ulicama gazim ih i razmeæem. i zahvatiše vode iz studenca Vitlejemskega što je **44** Ti me izbavilaš od bune naroda mojega, èuvaš me kod vrata, i donešoše i dadoše Davidu; ali on je ne da sam glava narodima; narod kojega ne poznavah htje piti, nego je proli pred Gospodom; **17** I reèe: ne služi mi. **45** Tuðini laskaju mi, èujuæi pokoravaju mi daj Bože da bih to uèinio. Nije li to krv ovijeh ljudi, se. **46** Tuðini blijede, dršæu u gradovima svojim. **47** koji ne mareæi za život svoj idoše. I ne htje piti. To Živ je Gospod, i da je blagoslovena stijena moja. Da uèiniše ova tri junaka. **18** I Avisaj brat Joavov sin se uzvisi Bog, stijena spasenja mojega. **48** Bog, koji Serujin bješe prvi između trojice; on mahnu kopljem mi daje osvetu, i pokorava mi narode, **49** Koji me svojim na tri stotine, i pobi ih, i proslavi se među izvodi iz neprijatelja mojih, i podiže me nad one koji trojicom. **19** Između te trojice bješe najslavniji, i posta ustaju na me, i od èovjeka ñestoka izbavlja me. **50** im poglavar; ali one trojice ne stiže. **20** I Venaja sin Toga radi hvalim te, Gospode, po narodima, i pojem Jodajev, sin èovjeka junaka, velik djelima, iz Kavseila; imenu tvojemu, **51** Koji slavno izbavljaš cara svojega, on pogubi dva junaka Moavska, i sišav ubi lava u jami i èiniš milost pomazaniku svojemu Davidu i sjemenu kad bješe snijeg. **21** On ubi i jednoga Misircu, znatna njegovu dovjeka.

23 A ovo su pošljednje rijeèi Davidove: Reèe David sin Jesejev, reèe èovjek koji bi postavljen visoko, pomazanik Boga Jakovljeva, i ljubak u pjesmama Izrailjevima: **2** Duh Gospodnjii gorovi preko mene, i besjeda njegova bi na mojojem jeziku. **3** Reèe Bog Izrailjev, kaza mi stijena Izrailjeva: koji vlada ljudima neka je pravedan, vladajuæi u strahu Božjem; **4** I biæe kao svjetlost jutrenja, kad sunce izlazi jutrom bez oblaka, i kao trava koja raste iz zemlje od svjetlosti iza dažda. **5** Ako i nije taki dom moj pred Bogom, ipak je uèinio zavjet vjeæan sa mnom, u svemu dobro ureðen i utvrðen. I to je sve spasenje moje i sva želja moja, ako i ne da da raste. **6** A bezakonici æe svokoliki biti kao trnje poèupani, koje se ne hvata rukom. **7** Nego ko hoæe da ga se dohvati, uzme gvožđe ili koplaæeu; i sažiæe se ognjem na mjestu. **8** Ovo su imena junaka Davidovih: Josev-Vasevet Tahmonac prvi između trojice; njemu milina bi udariti s kopljem na osam stotine, i pobi ih ujedanput. **9** Za njim Eleazar sin Dodona sina Ahohova, između tri junaka koji bijahu s Davidom, i osramotile Filisteje skupljene na boj, kad Izrailci otidoše; **10** On se podiže, i bi Filisteje dokle mu se ruka ne umori i ukoëi se pri maëu; i Gospod dade veliko spasenje onaj dan, te se narod vrati za njim samo da pokupi pljen. **11** A za njim Sama sin Agejev Araranin; kad se Filisteji skupiše u gomilu, i ondje bješe njiva puna leæea, i narod pobježe od Filisteja, **12** Stade usred njive, i odbrani je, i pobi koliko ga je sad još sto puta toliko, i da car gospodar Filisteje, i Bog dade veliko spasenje. **13** I ta tri prva

èovjeka; imaše Misirac koplje u ruci, a on izide na nj sa štapom, i istrže Misircu koplje iz ruke, i ubi ga njegovijem kopljem. **22** To uèini Venaja sin Jodajev, i bi slavan među ova tri junaka. **23** Bješe najslavniji između tridesetorice, ali one trojice ne stiže; i David ga postavi nad praticima svojim. **24** Asailo brat Joavov bješe među tridesetoricom, a to bjehu: Elhanan sin Dodonov iz Vitlejema, **25** Sama Aroðanin, Elika Aroðanin. **26** Helis Falæanin, Ira sin Ikisov Tekojanin, **27** Avijezer Anatoæanin, Mevunej Husaæanin, **28** Salmon Ahošanin, Maraj Netofaæanin, **29** Helev sin Vanin Netofaæanin, Itaj sin Rivejev iz Gavaje sinova Venijaminovih, **30** Venaja Piratonjanin, Idaj iz doline Gasa. **31** Avi-Alvon Arvaæanin, Azmavet Varumljanin, **32** Elijava Salvonjanin, Jonatan od sinova Jasinovih, **33** Sama Araranin, Ahijam sin Sararov Araranin, **34** Elifelet, sin Asveja Mahaæanina, Elijam sin Ahitofela Gilonjanina, **35** Esraj Karmilac, Farej Arvljanin, **36** Igal sin Natanov iz Sove, Vanija od Gada, **37** Selek Amonac, Naraj Viroæanin, koji nošaše oružje Joavu sinu Serujinu, **38** Ira Jetranin, Gariv Jetranin, **39** Urija Hetejin; svega trideset i sedam.

24 A Gospod se opet razgnjevi na Izrailja, i nadraži Davida na njih govoreæi: hajde izbroj Izrailja i Judu. **2** I reèe car Joavu, vojvodi svom: prodi po svijem plemenima Izrailjevijem od Dana do Virsaveje, i izbrojte narod, da znam koliko ima naroda. **3** A Joav reèe caru: neka doda Gospod Bog tvoj k narodu Filisteja, **4** Stade usred njive, i odbrani je, i pobi koliko ga je sad još sto puta toliko, i da car gospodar Filisteje, i Bog dade veliko spasenje. **5** I ta tri prva

hoće to? 4 Ali riječ careva bi jača od Joava i vojvoda; Gospod Bog tvoj neka te milostivo primi. 24 A car i otide Joav i vojvode od cara da prebroje narod reče Orni: ne; nego æu kupiti od tebe po cijeni, niti Izrailjev. 5 I prešavši preko Jordana stadoše u oko u æu prinijeti Gospodu Bogu svojemu žrtve paljenice Aroiru, s desne strane grada, koji je na sredini potoka poklonjene. I tako kupi David gumno i volove za Gadova, i kod Jazira. 6 Potom dođoše u Galad, i u pedeset sikala srebra. 25 I ondje načini David oltar donju zemlju Odsiju, a odatle otidoše u Dan-Jan i u Gospodu, i prinese žrtve paljenice i žrtve zahvalne. I okolinu Sidonsku. 7 Potom dođoše do grada Tira i Gospod se umilostivi zemlji, i presta pomor u Izraelju. I sve gradove Jevejske i Hananejske; i otidoše na južnu stranu Judinu u Virsaveju. 8 I obišavši svu zemlju vratiše se u Jerusalim poslije devet mjeseci i dvadeset dana. 9 I Joav dade caru broj prepisanoga naroda; i bješe od Izraelja osam stotina tisuća ljudi za vojsku koji mahahu mačem, a ljudi od Jude pet stotina tisuća. 10 Tada Davida taknu u srce, pošto prebroji narod, i reče David Gospodu: sagriješih veoma što to uradih. Ali, Gospode, uzmi bezakonje služe svojega, jer veoma ludo radih. 11 A kad David usta ujutru, dođe riječ Gospodnja Gadu proroku, koji bijaše Davidu vidjelac, i reče: 12 Idi i kaži Davidu: ovako veli Gospod: troje ti dajem, izberi jedno da ti učinim. 13 I dođe Gad k Davidu, i kaza mu govoreći: hoćeš li da bude sedam gladnijeh godina u zemlji tvojoj, ili da bježiš tri mjeseca od neprijatelja svojih i oni da te gone, ili da bude tri dana pomor u tvojoj zemlji? Sad promisli i gledaj šta æu odgovoriti onome koji me je poslao. 14 A David reče Gadu: u tjeskobi sam ljutoj; ali neka zapadnemo Gospodu u ruke, jer je milost njegova velika; a ljudima da ne zapadnem u ruke. 15 I tako pusti Gospod pomor na Izraelja od jutra do određenoga vremena, i pomrije naroda od Dana do Virsaveje sedamdeset tisuća ljudi. 16 A kad anđeo pruži ruku svoju na Jerusalim da ga ubija, sažali se Gospodu sa zla, i reče anđelu koji ubijaše narod: dosta, spusti ruku. A anđeo Gospodnji bijaše kod gumna Orne Jevusejina. 17 A David kad vidje anđela gdje bije narod, progovori i reče Gospodu: evo, ja sam zgriješio, ja sam zlo učinio, a te ovce što su učinile? neka se ruka tvoja obrati na mene i na dom oca mojega. 18 Potom opet dođe Gad k Davidu isti dan, i reče mu: idi, načini Gospodu oltar na gumnu Orne Jevusejina. 19 I otide David po riječi Gadovoj, kako Gospod zapovjedi. 20 Tada Orna obazrevši se ugleda cara i služe njegove gdje idu k njemu; i otide Orna i pokloni se caru licem do zemlje, 21 I reče: što je došao car gospodar moj sluzi svojemu? A David reče: da kupim od tebe to gumno, da načinim na njemu oltar Gospodu da bi prestao pomor u narodu. 22 A Orna reče Davidu: neka uzme car gospodar moj i prinese na žrtvu što mu je volja; evo volova za žrtvu paljenicu, i kola i jarmova volujskih za drva. 23 Sve to davaše caru Orna kao car, i reče Orna caru:

1 Kraljevima

1 A car David ostarje i bi vremenit, i koliko ga pokrivahu haljinama ne mogaše se zagrijati. **2** Tada mu rekoše sluge njegove: neka potraže caru gospodaru našemu mladu djevojku, pa ona neka stoji pred carem i dvori ga, i na krilu neka mu spava, da se zagrijeva car gospodar naš. **3** I potražiše lijepu djevojku po svijem krajevima Izrajljskim, i nađoše Avisagu Sunamku, te je dovedoše caru. **4** A ta djevojka bijaše vrlo lijepa, i dvoraše cara i služaše mu: ali je car ne pozna. **5** A Adonija sin Agitin podiže se govoreći: ja æeu biti car. I nabavi sebi kola i konjika, i pedeset ljudi koji træahu pred njim. **6** I otac ga nigda ne nakara, niti mu reće: zašto radiš tako? A on bješe vrlo lijep, i mati ga rodi iz Avesaloma. **7** I dogovaraše se s Joavom sinom Seruinim i s Avijataram sveštenikom, koji pomagahu Adoniji. **8** Ali Sadok sveštenik i Venaja sin Jodajev i Natan prorok i Semej i Rej i junaci Davidovi ne pristaše za Adonijom. **9** Tada nakla Adonija ovaca i volova i ugojene stoke kod kamena Zoleta, koji je kod izvora Rogila, i pozva svu braevo svoju, sinove careve, i sve ljude od Jude, sluge careve; **10** Ali ne pozva Natana proroka, ni Venaje, ni ostalijeh junaka, ni Solomuna brata svojega. **11** Tada reče Natan Vitsaveji materi Solomunovoj govoreći: jesli li èula da se zacario Adonija sin Agitin? a gospodar naš David ne zna. **12** Nego sada hajde, ja æeu te svjetovati kako æeš izbaviti dušu svoju i dušu sina svojega Solomuna. **13** Hajde, otidi k caru Davidu i reci mu: nijesi li se ti, gospodaru moj care, zakleo sluškinji svojoj govoreći: Solomun sin tvoj biæe car poslije mene, i on æe sjedjeti na prijestolu mojem? Zašto se dakle zacari Adonija? **14** I gle, dok ti još budeš ondje govoreći s carem, ja æeu doæeti za tobom, i dopuniæeu tvoje rijeći. **15** I tako uđe Vitsaveja k caru u klijet. A car bijaše vrlo star; i Avisaga Sunamka dvoraše ga. **16** I savivši se Vitsaveja pokloni se caru; a car joj reče: šta æeš? **17** A ona mu reče: gospodaru moj, ti si se zakleo Gospodom Bogom svojim sluškinji svojoj: Solomun sin tvoj biæe car poslije mene, i on æe sjedjeti na prijestolu mojem. **18** A sada evo Adonija se zacari, a ti, gospodaru moj care, i ne znaš. **19** Naklao je volova i ugojene stoke i ovaca mnogo, i pozvao sve sinove careve, i Avijatara sveštenika i Joava vojvodu; a Solomuna sluge tvojega nije pozvao. **20** Sada, care gospodaru moj, oèi su svega Izrailja uprte tebe, da im kažeš ko æe sjesti na prijestolu tvoj, gospodaru moj care, poslije tebe. **21** Inaèe kad gospodar moj car

poèine kod otaca svojih, biæemo ja i sin moj Solomun krivi. **22** I gle, dok ona još govoraše caru, doðe prorok Natan. **23** I javiše caru govoreći: evo Natana proroka. I on stupivši pred cara pokloni se caru licem do zemlje. **24** I reče Natan: care, gospodaru moj, jesli ti kazao: Adonija æe biti car poslije mene, i on æe sjedjeti na prijestolu mojem? **25** Jer otide danas i nakla volova i ugojene stoke i ovaca mnogo, i pozva sve sinove careve i vojvode i Avijatara sveštenika; i eno jedu i piju s njim i govore: da živi car Adonija. **26** Mene pak, sluge tvojega, ne pozva, ni Sadoka sveštenika, ni Venaje sina Jodajeva, ni Solomuna sluge tvojega. **27** Je li to car gospodar moj naredio? ne kazav sluzi svojemu ko æe sjesti na prijestolu gospodara mojega cara poslije njega. **28** A car David odgovori i reče: zovite mi Vitsaveju. I ona dođe pred cara, i stade pred carem. **29** Tada se zakle car govoreći: tako da je živ Gospod, koji je izbavio dušu moju od svake nevolje, **30** Kako sam ti se zakleo Gospodom Bogom Izrailevim rekavši: Solomun sin tvoj biæe car poslije mene, i on æe sjedjeti na prijestolu mojem mjesto mene, tako æeu uèiniti danas. **31** Tada Vitsaveja savi se licem do zemlje i pokloni se caru, pa reče: da živi gospodar moj car David dovjeka! **32** Potom reče car David: zovite mi Sadoka sveštenika i Natana proroka i Venaju sina Jodajeva. I oni dođoše pred cara. **33** A car im reče: uzmite sa sobom sluge gospodara tvojega, i posadite Solomuna sina mojega na moju mazgu i odvedite ga do Giona; **34** I neka ga ondje Sadok sveštenik i Natan prorok pomažu za cara nad Izrailem, i zatrubit u trubu i recite: da živi car Solomun! **35** Potom se vratite za njim, i on neka dođe i sjede na prijestolu moj i caruje mjesto mene; jer sam njega odredio da bude vođ Izrailju i Judi. **36** A Venaja sin Jodajev odgovori caru i reče: amin! neka tako reče Gospod Bog gospodara mojega cara. **37** Kako je Gospod bio s gospodarem mojim carem tako neka bude i sa Solomunom, i neka podigne prijesto njegov još više nego prijesto gospodara mojega cara Davida. **38** I tako otide Sadok sveštenik i Natan prorok i Venaja sin Jodajev i Hereteji i Feleteji, i posadiše Solomuna na mazgu cara Davida i odvedoše ga do Giona. **39** I Sadok sveštenik uze rog s uljem iz šatora, i pomaza Solomuna. Potom zatrubiše u trubu i sav narod reče: da živi car Solomun! **40** I sav narod pođe za njim, i narod sviraše u svirale i veseljaše se veoma da se zemlja razlijegaše od vike njihove. **41** I zaèeu Adonija i sve zvanice koje bijahu s njim, pošto jedoše; zaèeu i Joav glas trubni, pa reče: kaka je to vika i vreva u gradu? **42** I dokle on još govoraše, gle, dođe Jonatan sin Avijatara sveštenika; i Adonija mu reče: hodi, jer

si junak i nosiš dobre glase. **43** A Jonatan odgovori sam bježao od Avesalomom brata tvojega. **8** I eto, kod i reče Adoniji: ta, gospodar naš car David postavi tebe je Simej sin Girin od Venijamina iz Vaurima, koji Solomuna carem. **44** Jer car posla s njim Sadoka me je ljuto ružio kad iđah u Mahanajim; ali mi dože na sveštenika i Natana proroka i Venaju sina Jodajeva, i susret na Jordan, i zakleh mu se Gospodom rekavši: Hereteje i Feleteje, i posadiše ga na carevu mazgu. **45** I pomazaše ga Sadok sveštenik i Natan prorok neæeu te ubiti maèem. **9** Ali mu ti nemoj oprostiti, jer kod Giona za cara, i otidoše odande veseljeći se si mudar èovjek i znaæeš šta æeeš mu uèiniti, da tako da je grad uzavreо; to je vika koju èuste. **46** I opraviš sijedu glavu njegovu s krvlju u grob. (**Sheol h7585**) **10** Tako poèinu David kod otaca svojih, i bi Solomun je veæe sjeo na carski prijesto. **47** I doše su pogreben u gradu Davidovu. **11** A carova David nad sluge careve, i blagosloviše gospodara našega cara Izrailjem èetrdeset godina: u Hevronu carova sedam Davida govoreæi: da Bog proslavi ime Solomunovo godina, a u Jerusalimu carova trideset i tri godine. **12** još veæema nego tvoje, i prijesto njegovu da podigne I Solomun sjede na prijesto Davida oca svojega, i carstvo se njegovo utvrdi jako. **13** Tada doðe Adonija **48** Još ovako reče car: da je blagosloven Gospod Bog sin Agitin k Vitsaveji materi Solomunovoj; a ona reče: Izrailjev, koji dade danas ko æe sjedjeti na prijestolu jesli li dobro došao? A on reče: dobro. **14** Potom reče: mojemu, da vide moje oèi. **49** Tada se prepadoše, i imam nešto da ti kažem. A ona reče: govori. **15** Tada ustaše sve zvanice Adonijine, i otidoše svak svojim reče: ti znaš da je moje bilo carstvo, i da je u mene putem. **50** A Adonija bojeæi se Solomuna usta i otide, bio upro oèi sav Izrailj da ja budem car; ali se carstvo i uhvati se za rogove oltaru. **51** I javiše Solomunu prenese i dopade bratu mojemu, jer mu ga Gospod govoreæi: eno, Adonija se uplašio od cara Solomuna, dade. **16** Zato te sada molim za jedno; nemoj me i eno ga, uhvatio se za rogove oltaru, i veli: neka mi odbiti. A ona mu reče: govori. **17** A on reče: govori se zakune car Solomun da neæe ubiti sluge svojega caru Solomunu, jer ti on neæe odbiti, neka mi da maèem. **52** A Solomun reče: ako bude pošten èovjek, za ženu Avisagu Sunamku. **18** A Vitsaveja reče: ni dlaka s glave njegove neæe pasti na zemlju; ali dobro, ja æeu govoriti caru za te. **19** I doðe Vitsaveja ako se naðe zlo na njemu, poginuæe. **53** I tako posla k caru Solomunu da mu govoriti za Adoniju; a car car Solomun, te ga dovedoše od oltara; i kad dože, usta i srete je i pokloniv joj se sjede na svoj prijesto, pokloni se caru Solomunu; a Solomun mu reče: idi i zapovjedi te namjestiše stolicu materi njegovoj, i kuæi svojoj.

2 A kad dože vrijeme Davidu da umre, zapovjedi Solomunu sinu svojemu govoreæi: **2** Ja idem kuda ide sve na zemlji; a ti budi hrabar i budi èovjek. **3** I drži što ti je Gospod Bog tvoj zapovjedio da držiš, hodeæi putovima njegovim i držeæi uredbe njegove i zapovijesti njegove i zakone njegove i svjedoæanstva njegova, kako je napisano u zakonu Mojsijevu, da bi napredovao u svemu što uzradiš i za èim se god okreneš. **4** Da bi Gospod ispunio rijeè svoju koju mi je rekao govoreæi: ako uspaze sinovi tvoji na put svoj hodeæi preda mnom vjerno, svijem srcem svojim i svom dušom svojom, tada ti neæe nestati èovjeka na prijestolu Izrailjevu. **5** A ti znaš šta mi je uèino Joav sin Serujin, šta je uèino dvjema vojvodama Izrailjevijem, Aveniru sinu Nirovu i Amasi sinu Jeterovu, koje ubi prolivši u miru krv kao u ratu, i okalja krvlju kao u ratu pojas svoj oko sebe, i obuæeu svoju na nogu. **6** Uèini dakle po mudrosti svojoj, i nemoj dati da se sjeda glava njegova spusti s mirom u grob. (**Sheol h7585**) **7** Sinovima pak Varzelaja od Galada uèini milost, i neka budu meðu onima koji jedu za tvojim stolom, jer su tako došli k meni kad

sam bježao od Avesalomom brata tvojega. **8** I eto, kod tebe je Simej sin Girin od Venijamina iz Vaurima, koji me je ljuto ružio kad iđah u Mahanajim; ali mi dože na sveštenika i Natana proroka i Venaju sina Jodajeva, i susret na Jordan, i zakleh mu se Gospodom rekavši: Hereteje i Feleteje, i posadiše ga na carevu mazgu. **9** Ali mu ti nemoj oprostiti, jer si mudar èovjek i znaæeš šta æeeš mu uèiniti, da opraviš sijedu glavu njegovu s krvlju u grob. (**Sheol h7585**) **10** Tako poèinu David kod otaca svojih, i bi pogreben u gradu Davidovu. **11** A carova David nad Izrailjem èetrdeset godina: u Hevronu carova sedam godina, a u Jerusalimu carova trideset i tri godine. **12** I Solomun sjede na prijesto Davida oca svojega, i carstvo se njegovo utvrdi jako. **13** Tada doðe Adonija sin Agitin k Vitsaveji materi Solomunovoj; a ona reče: jesli li dobro došao? A on reče: dobro. **14** Potom reče: mojemu, da vide moje oèi. **15** Tada ustaše sve zvanice Adonijine, i otidoše svak svojim reče: ti znaš da je moje bilo carstvo, i da je u mene putem. **16** Zato te sada molim za jedno; nemoj me i eno ga, uhvatio se za rogove oltaru, i veli: neka mi odbiti. A ona mu reče: govori. **17** A on reče: govori se zakune car Solomun da neæe ubiti sluge svojega caru Solomunu, jer ti on neæe odbiti, neka mi da maèem. **18** A Vitsaveja reče: ni dlaka s glave njegove neæe pasti na zemlju; ali dobro, ja æeu govoriti caru za te. **19** I doðe Vitsaveja k caru Solomunu da mu govoriti za Adoniju; a car usta i srete je i pokloniv joj se sjede na svoj prijesto, i zapovjedi te namjestiše stolicu materi njegovoj, i ona sjede njemu s desne strane. **20** Tada ona reče: iskala bih od tebe jednu malu stvar, nemoj me odbiti. A car joj reče: išti, majko, neæeu te odbiti. **21** Ona reče: podaj Avisagu Sunamku Adoniji bratu svojemu za ženu. **22** A car Solomun odgovori materi svojoj i reče: zašto išteš Avisagu Sunamku za Adoniju? išti i carstvo za nj, jer je on brat moj stariji i ima uza se Avijatara sveštenika i Joava sina Serujina. **23** I zakle se car Solomun Gospodom govoreæi: tako da mi uèini Bog i tako da doda, sebi na smrt kaza to Adonija danas. **24** I zato, tako da je živ Gospod, koji me je utvrdio i posadio me na prijestolu Davida oca mojega, i koji mi je naèinio kuæu kao što je rekao, danas æe poginuti Adonija. **25** I posla car Solomun Venaju sina Jodajeva, koji uloži na nj, te pogibe. **26** A Avijatara svešteniku reče car: idi u Anatot na njivo svoju, jer si zasluzio smrt, ali te neæeu danas pogubiti, jer si nosio kovèeg Gospodnjii pred Davidom ocem mojim i podnosio si sve nevolje koje je podnosio otac moj. **27** Tako Solomun svrgne Avijatara da ne bude sveštenik Gospodnjii, da ispuni rijeè Gospodnjii što reče u Silomu za dom Ilijev. **28** I ovaj glas dože do Joava; a Joav bješe pristao za Adonijom, premda za Avesalomom ne bješe pristao; i uteèe Joav u šator

Gospodnji i uhvati se za rogove oltaru. **29** I javiše je u grad Davidov dokle ne dovrši svoj dom i dom caru Solomunu: Joav uteće u šator Gospodnj, i eno Gospodnji i zid oko Jerusalima. **2** Ali narod prinošaše ga kod oltara. A Solomun posla Venaju sina Jodajeva žrtve na visinama; jer još ne bješe sazidan dom govoreći: idi, uloži na nj. **30** I ušav Venaja u šator imenu Gospodnjemu do tada. **3** A Solomun ljubljaše Gospodnji reče mu: car je kazao: izidi. A on reče: Gospoda hodeći po uredbama oca svojega Davida, neće; nego ovđe hoće da umrem. A Venaja javi samo što na visinama prinošaše žrtve i kađaše. **4** caru govoreći: tako reče Joav i tako mi odgovori. Zato otide car u Gavaon da ondje prinese žrtvu, **31** A car mu reče: učini kako je rekao, uloži na nj, i jer to bijaše velika visina; i Solomun prinese tisuće pogrebi ga, i skini s mene i s doma oca mojega krv žrtava paljenica na onom oltaru. **5** I javi se Gospod pravu koju je prolio Joav. **32** I neka Gospod obrati krv Solomunu u Gavaonu noče u snu, i reče Bog: išti što njegovu na njegovu glavu, što uloži na dva èovjeka hoćeš da ti dam. **6** A Solomun reče: ti si uèinio veliku pravednju i bolja od sebe, i ubi ih maèem bez znanja milost sluzi svojemu Davidu ocu mojemu, kao što je oca mojega Davida: Avenira sina Nirova vojvodu hodio pred tobom vjerno i pravedno i s pravijem srcem Izrailjeva i Amasu sina Jeterova vojvodu Judina; **33** prema tebi; i saèuvaš mi oву veliku milost, te mu Neka se dakle krv njihova vrati na glavu Joavovu i na dao sina da sjedi na prijestolu njegovu, kao što se glavu sjemena njegova dovijeka; a Davidu i sjemenu vidi danas. **7** I tako, Gospode Bože moj, ti si postavio njegovu i domu njegovu i prijestolu njegovu neka slugi svojega carem na mjesto Davida oca mojega, a bude mir dovijeka od Gospoda. **34** I otide Venaja sin ja sam mlad, niti znam polaziti ni dolaziti. **8** I tvoj je Jodajev, i uloži na nj i pogubi ga, i bi pogreben kod sluge među narodom tvojim, koji si izabrao, narodom kuæe svoje u pustinji. **35** Tada postavi car Venaju velikim, koji se ne može izbrojiti ni proraèunati od sina Jodajeva na njegovu mjesto nad vojskom, a mnogo. **9** Daj dakle sluzi svojemu srce razumno da Sadoka sveštenika postavi car na mjesto Avijatarovo. može suditi narodu tvojemu i raspoznavati dobro i **36** Potom posla car i dozva Simeja, i reče mu: sagradi zlo. Jer ko može suditi narodu tvojemu tako velikom? sebi kuæu u Jerusalimu, pa tu sjedi, i ne izlazi od atle. **10** I bi milo Gospodu što Solomun to zaista. **11** I reče nikuda. **37** Jer u koji dan izideš i prijeđeš preko potoka mu Bog: kad to išteš, a ne išteš duga života niti išteš Kedrona, znaj zacijelo da æeš poginuti, i krv æe tvoja blaga niti išteš duša neprijatelja svojih nego išteš pasti na tvoju glavu. **38** A Simej reče caru: dobra je ta razuma da umiješ suditi; **12** Evo uèinih po tvojim rijeèi; kako je rekao gospodar moj car, tako æe uèiniti rijeèima; evo ti dajem srce mudro i razumno da takoga sluga tvoj. I sjedje Simej u Jerusalimu dugo vremena. kakav si ti ni prije tebe nije bilo niti æe poslije tebe **39** Ali se dogodi poslije tri godine, te utekoše dvije nastati taki kakav si ti. **13** A svrh toga dajem ti i što sluge Simejeve k Ahisu sinu Mašinu caru Gatskom. I nijesi iskao, i blago i slavu, da takoga kakav æeš ti bi javljeno Simeju: eno ti slugu u Gatu. **40** Tada usta biti neæe biti među carevima svega vijeka tvojega. **14** Simej, i osamari svoga magarca, i otide u Gat k Ahisu I ako uzideš mojim putovima držeæi uredbe moje da traži sluge svoje. I vrati se Simej, i dovede natrag i zapovijesti moje, kao što je išao David otac tvoj, sluge svoje iz Gata. **41** I javiše Solomunu da je Simej produljäu dane tvoje. **15** Tada se probudi Solomun, i bio otiašao iz Jerusalima u Gat, i da se vratio. **42** Tada gle, ono bješe san. I dođe u Jerusalim, i stavši pred car poslav dozva Simeja, i reče mu: nijesam li te kovèeg zavjeta Gospodnjega prinese žrtve paljenice i zakleo Gospodom i nijesam li ti tvrdо rekao: u koji dan žrtve zahvalne, i poèasti sve sluge svoje. **16** Tada izideš kuda mu draga, znaj zacijelo da æeš poginuti? doðoše dvije žene kurve k caru, i stadoše pred njim. I ti mi reče: dobra je ta rijeè koju èuh. **43** Zašto dakle **17** I reče jedna žena: ah, gospodaru; ja i ova žena nijesi držao zakletve Gospodnje i zapovijesti koju sam sjedimo u jednoj kuæi, i porodih se kod nje u istoj ti zapovjedio? **44** Potom reče car Simeju: ti znaš sve kuæi. **18** A treæi dan poslije moga poroðaja porodi se zlo za koje zna srce tvoje, što si uèinio Davidu ocu i ova žena, i bijasmo zajedno i ne bijaše niko drugi s mojem; Gospod vraæa tvoje zlo na tvoju glavu. **45** A nama u kuæi, samo nas dvije bijasmo u kuæi. **19** I car æe Solomun biti blagosloven i prijesto Davidov umrije sin ove žene noæas, jer ona leže na nj. **20** Pa utvrđen pred Gospodom dovijeka. **46** I zapovjedi car ustavši u po noæei uze sina mojega iskraj mene, kad Venaji sinu Jodajevu, te izide i uloži na nj, te pogibe. I sluškinja tvoja spavaše, i stavi ga sebi u naruje, a carstvo se utvrdi u ruci Solomunovoj.

3 A Solomun se oprijatelji s Faraonom carem Misirskim, i oženi se kærju Faraonovom, i dovede

svoga sina mrtvoga stavi meni u naruje. **21** A kad ustah ujutru da podojim sina svojega, a to, mrtav; ali kad razgledah ujutru, a to, ne bješe moj sin, kojega ja rođih. **22** Tada reče druga žena: nije tako; nego je moj

sin ovaj živi, a tvoj je sin onaj mrtvi. Ali ona reče: nije tako, nego je tvoj sin onaj mrtvi, a moj je sin ovaj živi. Tako govorahu pred carem. **23** A car reče: ova kaže: ovaj je živi moj sin, a tvoj je sin ovaj mrtvi; a ona kaže: nije tako, nego je tvoj sin onaj mrtvi, a moj je sin ovaj živi. **24** I reče car: dajte mi maèe. I donesoše maèe pred cara. **25** Tada reče car: rasijecite živo dijete na dvoje, i podajte polovinu jednoj i polovinu drugoj. **26** Tada žena kojoj sin bješe živi reče caru, jer joj se uskoleba utroba za sinom: ah, gospodaru, podajte njojzi dijete živo, a nemojte ga ubijati. A ona reče: neka ne bude ni meni ni tebi, rasijecite ga. **27** Tada odgovori car i reče: podajte onoj živo dijete, nemojte ga ubiti, ona mu je mati. **28** I sav Izrailj èu sud koji izreèe car, i pobojaše se cara; jer vidješe da je u njemu mudrost Božija da sudi.

A hrana Solomunova bijaše na dan trideset kora bijeloga brašna, i šezdeset kora drugoga brašna; **23** Deset volova ugojenijeh i dvadeset s paše, i sto ovaca, osim jelena i srna i divokoza i ugojenijeh ptica. **24** Jer on vladaše svuda s ovu stranu rijeke od Tapse do Gaze, nad svijem carevima s ovu stranu rijeke, i bješe miran sa sviju strana unaokolo. **25** I življahu Juda i Izrajlj bez straha, svaki pod svojom lozom i pod svojom smokvom, od Dana do Virsaveje, svega vijeka Solomunova. **26** I imaše Solomun èetrdeset tisuæa konja za jaslima za kola svoja, i dvadeset tisuæa konjika. **27** I pristavi hranjahu cara Solomuna i sve koji dolažuhu za sto cara Solomuna, svaki svoga mjeseca, i ne dadijahu da se èeega premakne. **28** A jeèam i slamu za konje i za mazge donošahu na mjesto gdje bijahu, svaki kako mu bijaše određeno.

4 A car Solomun carovaše nad svijem Izrailjem. **2 A**
ovo bijahu knezovi njegovi: Azarija, sin Sadokov, namjesnik; **3** Elioref i Ahija, sinovi Sisini, pisari; Josafat, sin Ahiludov, pametar; **4** Venaja, sin Jodajev, vojvoda; a Sadok i Avijatar sveštenici; **5** A Azarija, sin Natanov, bješe nad pristavima; a Zavud, sin Natanov, prvi vijeænik, prijatelj carev; **6** A Ahisar upravitelj dvorski; a Adoniram sin Avdin nad carskim poslenicima. **7** I imaše Solomun dvanaest pristava po svemu Izrailju, koji hranjahu cara i sav dom njegov; po mjesec dana u godini svaki bijaše dužan hraniti. **8**
A ovo su im imena: sin Urov u gori Jefremovoj; **9** Sin Dekor u Makasu i u Salvimu i Vetsemesu i Elonu Vet-ananskom; **10** Sin Esedov u Aruvotu; pod njim bijaše Sohot i sva zemlja Eferova; **11** Sin Avinadavov nad svijem krajem Dorskim; žena mu bješe Tafata kæi Solomunova; **12** Vana sin Ahiludov nad Tenahom i Megidonom i svijem Vet-Sanom, koji je do Sartane pod Jezraelom, od Vet-Sana do Avel-Meola, do preko Jok-Meama; **13** Sin Geverov u Ramotu Galadskom; imaše sela Jaira sina Manasijina u Galadu i kraj Argovski u Vasanu, šeædeset velikih gradova sa zidovima i prijevornicama mjedenjem; **14** Ahinadav sin Idov u Mahanajimu; **15** Ahimas u Neftalimu; i on bješe oženjen kærju Solomunovom Vasematom; **16** Vana sin Husajev u Asiru i u Alotu; **17** Josafat sin Faruijn u Isaharu; **18** Simej sin Ilin u Venijaminu; **19** Gever sin Urijev u zemlji Galadskoj, u zemlji Siona cara Amorejskoga i Oga cara Vasanskoga; jedan bješe pristav u toj zemlji. **20** Jude i Izrailija bijaše mnogo kao pijeska pokraj mora; i jeðahu i pijahu i veseljahu se. **21** A Solomun vlastaše svijem carstvima od rijeke do zemlje Filistejske i do međe Misirske, i donošahu dare i služaju Solomunu svega vijeka njegova. **22**

A hrana Solomunova bijaše na dan trideset kora bijelog brašna, i šezdeset kora drugoga brašna; 23 Deset volova ugojenijeh i dvadeset s paše, i sto ovaca, osim jelena i srna i divokoza i ugojenijeh ptica. 24 Jer on vlastaše svuda s ovu stranu rijeke od Tapse do Gaze, nad svijem carevima s ovu stranu rijeke, i bješe miran sa sviju strana unaokolo. 25 I življahu Juda i Izrail bez straha, svaki pod svojom lozom i pod svojom smokvom, od Dana do Vršaveje, svega vijeka Solomunova. 26 I imaše Solomun èetrdeset tisuæea konja za jaslima za kola svoja, i dvadeset tisuæea konjika. 27 I pristavi hranjahu cara Solomuna i sve koji dolažahu za sto cara Solomuna, svaki svoga mjeseca, i ne dadijahu da se èega premakne. 28 A jeèam i slamu za konje i za mazge donošahu na mjesto gdje bijahu, svaki kako mu bijaše određeno. 29 I Bog dade mudrost Solomunu i razum vrlo velik i srce prostrano kao pjesak na brijezu morskom. 30 Jer mudrost Solomunova bijaše veæa od mudrosti svih istoènijeh naroda i od sve mudrosti Misirske. 31 Mudriji bijaše od svakoga èovjeka, i od Etana Ezraita i od Emana i od Halkola i od Darde, sinova Maolovijeh; i razglasili se ime njegovo po svijem narodima unaokolo. 32 I izgovori tri tisuæea prièa, i bijaše pjesama njegovijeh tisuæea i pet. 33 Govorio je i o drveæu, od kredra na Livanu do isopa koji nièe iz zida; govorio je i o stoci i o pticama i o bubinama i o ribama. 34 I dolažahu iz svih naroda da èuju mudrost Solomunovu, od svih careva na zemlji, koji èuše za mudrost njegovu.

5 I Hiram car Tirske posla sluge svoje k Solomunu èuvši da su ga pomazali za cara na mjesto oca njegova, jer Hiram ljubljaše Davida svagda. 2 A Solomun posla ka Hiramu i poruèi mu: 3 Ti znaš da David otac moj nije mogao sagraditi doma imenu Gospoda Boga svojega od ratova kojima ga opkoliše, dokle ih Gospod ne položi pod noge njegove. 4 A sada Gospod Bog moj dao mi je mir otsvuda, nemam nijednoga neprijatelja ni zle smetnje. 5 Zato, evo, velim da sagradim dom imenu Gospoda Boga svojega, kao što je rekao Gospod Davidu ocu mojemu govoreæi: sin tvoj, kojega æeu posaditi mjesto tebe na prijesto tvoj, on æe sagraditi dom imenu mojemu. 6 Zato zapovjedi sada neka mi nasijeku drva kredovijeh na Livanu, a sluge æe moje biti sa slugama tvojim, a platu slugama tvojim daæeu ti kako god reæeš; jer ti znaš da u nas nema ljudi koji umiju sjeæi drva kao Sidonci. 7 I kad Hiram èu rijeeì Solomunove, obradova se veoma i reæe: da je blagosloven Gospod danas, koji dade Davidu mudra sina nad onijem

narodom velikim. 8 I posla Hiram Solomunu, i poruèi: hodnike oko cijelog doma od pet lakata u visinu èuo sam èega radi si slao k meni; ja æeu uèiniti svu svaki, i sastavlju ih s domom grede kedrove. 11 volju twoju za drva kedrova i za drva jelova. 9 Moje Tada dođe rijeè Gospodnja Solomunu govoreæi: 12 æe sluge snijeti s Livana na more, i ja æeu ih povezati To je dom što gradiš; ako uzideš po mojim uredbama, u splavove i spustiti morem do mjesta koje mi kažeš, i ustvoriš moje zakone i uzdržiš sve moje zapovijesti i ondje æeu razvezati, pa ih nosi; a ti æeš uèiniti moju hodeæi po njima, potvrdiæu ti rijeè svoju, koju sam volju i dati hranu èeljadi mojoj. 10 I tako davaše Hiram rekao Davidu ocu tvojemu. 13 I stanovaæeu meðu Solomunu drva kedrova i drva jelova, koliko mu bješe sinovima Izrailjevijem, i neæeu ostaviti naroda svojega volja. 11 A Solomun davaše Hiramu dvadeset tisuæea Izraelja. 14 I tako sazida Solomun dom, i dovrši ga. 15 kora pšenice za hranu èeljadi njegovoj, i dvadeset I obloži zidove domu iznutra daskama kedrovijem, od kora ulja cijeðenoga; toliko davaše Solomun Hiramu poda doma do vrh zidova obloži drvetom iznutra; i pod svake godine. 12 I Gospod dade mudrost Solomunu domu obloži daskama jelovijem. 16 I naèini pregradu kako mu bješe obrekao, i bješe mir između Hirama i od dvadeset lakata od jedne strane doma do druge od Solomuna, i uhvatìše vjeru meðu sobom. 13 I odredi dasaka kedrovijeh, od poda do vrh zidova; i to naèini Solomun ljudi iz svega Izraelja, i bi odreðenijeh trideset unutra za šator, za svetinju nad svetinjama. 17 A dom, tisuæea ljudi. 14 I slaše ih na Livan po deset tisuæea crkva naprijed, bijaše od èetrdeset lakata. 18 A po svakoga mjeseca naizmjence; jedan mjesec bijahu na daskama kedrovijem unutra u domu bjehu izrezane Livanu, a dva mjeseca kod kuæa svojih. A Adoniram jabuke i cvjetovi razvijeni, sve od kedra tako da se ne bješe nad ovijem poslenicima. 15 I imaše Solomun viðaše nigdje kamen. 19 I svetinju nad svetinjama sedamdeset tisuæea nosilaca i osamdeset tisuæea uredi unutra u domu, da se ondje namjesti kovèeg tesaèa u planini, 16 Osim nastojnika Solomunovih, zavjeta Gospodnjega. 20 A svetinja nad svetinjama koji bijahu nad tijem poslom, tri tisuæee i trista, koji unutra bješe dvadeset lakata duga, i dvadeset lakata upravljahu narodom koji poslovaše taj posao. 17 I široka, i dvadeset lakata visoka, i obloži je èistijem zapovjedi car da snose veliko kamenje, skupocjeno zlatom; tako obloži i oltar od kedra. 21 I tako obloži kamenje za temelj domu, tesano kamenje. 18 I tesahu Solomun dom iznutra èistijem zlatom, i zateže zlatne poslenici Solomunovi i poslenici Hiramovi i Givleji, i lance pred svetinjom nad svetinjama, koju takođe pripravljuhu drov i kamenje da se zida dom.

6 Èetiri stotine i osamdesete godine po izlasku sinova Izrailjevih iz zemlje Misirske, èetvrte godine carovanja Solomunova nad Izraeljem, mjeseca Zifa, a to je drugi mjesec, poèe zidati dom Gospodu. 2 A dom što ga zida car Solomun Gospodu bijaše u dužinu od šezdeset lakata, a u širinu od dvadeset lakata, a u visinu od trideset lakata. 3 I bijaše trijem pred crkvom dvadeset lakata dug, prema širini doma, a deset lakata širok pred domom. 4 I naèini prozore na domu iznutra široke a spolja uske. 5 I uza zid domu naèini hodnike svuda unaokolo uza zid domu oko crkve i svetinje nad svetinjama, i naèini klijeti svuda unaokolo. 6 Najdonji hodnik bješe pet lakata širok, a srednji šest lakata širok, a treæi sedam lakata širok; jer naèini zasjeke na domu spolja unaokolo, da se grede ne ulažu u zid od doma. 7 A kad zidahu dom, zidahu od kamena, koji dovožahu sasvijem prigotovljen, te se ni èekaju ni sjekira niti kako oruðe gvozdeno ne èu u domu kad se zidaše. 8 Vrata od srednjega hodnika bijahu na desnoj strani doma, i izlažaše se na zavojnicu na srednji hodnik, i iz srednjega na treæi. 9 Tako sazida dom, i dovrši ga, i pokri dom gredama i daskama kedrovijem. 10 I naèini

I obloži zidove domu iznutra daskama kedrovijem, od kora ulja cijeðenoga; toliko davaše Solomun Hiramu poda doma do vrh zidova obloži drvetom iznutra; i pod svake godine. 12 I Gospod dade mudrost Solomunu domu obloži daskama jelovijem. 16 I naèini pregradu kako mu bješe obrekao, i bješe mir između Hirama i od dvadeset lakata od jedne strane doma do druge od Solomuna, i uhvatìše vjeru meðu sobom. 13 I odredi dasaka kedrovijeh, od poda do vrh zidova; i to naèini Solomun ljudi iz svega Izraelja, i bi odreðenijeh trideset unutra za šator, za svetinju nad svetinjama. 17 A dom, tisuæea ljudi. 14 I slaše ih na Livan po deset tisuæea crkva naprijed, bijaše od èetrdeset lakata. 18 A po svakoga mjeseca naizmjence; jedan mjesec bijahu na daskama kedrovijem unutra u domu bjehu izrezane Livanu, a dva mjeseca kod kuæa svojih. A Adoniram jabuke i cvjetovi razvijeni, sve od kedra tako da se ne bješe nad ovijem poslenicima. 15 I imaše Solomun viðaše nigdje kamen. 19 I svetinju nad svetinjama sedamdeset tisuæea nosilaca i osamdeset tisuæea uredi unutra u domu, da se ondje namjesti kovèeg tesaèa u planini, 16 Osim nastojnika Solomunovih, zavjeta Gospodnjega. 20 A svetinja nad svetinjama koji bijahu nad tijem poslom, tri tisuæee i trista, koji unutra bješe dvadeset lakata duga, i dvadeset lakata upravljahu narodom koji poslovaše taj posao. 17 I široka, i dvadeset lakata visoka, i obloži je èistijem zapovjedi car da snose veliko kamenje, skupocjeno zlatom; tako obloži i oltar od kedra. 21 I tako obloži kamenje za temelj domu, tesano kamenje. 18 I tesahu Solomun dom iznutra èistijem zlatom, i zateže zlatne poslenici Solomunovi i poslenici Hiramovi i Givleji, i lance pred svetinjom nad svetinjama, koju takođe pripravljuhu drov i kamenje da se zida dom.

23 A u svetinji nad svetinjama naèini dva heruvima od drveta maslinova; deset lakata bješe visok svaki. 24 A od pet lakata bijaše jedno krilo u heruvima, i od pet lakata drugo krilo u heruvima; deset lakata bješe od kraja jednoga krila do kraja drugoga krila. 25 Tako i drugi heruvim bijaše od deset lakata; jedne mjere i jedne naprave bjehu oba heruvima. 26 Deset lakata bješe visok jedan heruvim, tako i drugi. 27 I namjesti heruvime usred unutrašnjeg doma, i raširiše heruvimi krila svoja tako da krilo jednoga ticaše u jedan zid a krilo drugoga heruvima ticaše u drugi zid, a usred doma ticaħu krila jedno u drugo. 28 I obloži heruvime zlatom. 29 A sve zidove domu unaokolo iskiti rezanjem heruvimima i palmama i razvijenjem cvjetovima iznutra i spolja. 30 I pod domu obloži zlatom iznutra i spolja. 31 I na ulasku u svetinju nad svetinjama naèini dvokrilna vrata od drveta maslinova, kojima pragovi s dovratnicima bjehu na pet uglova. 32 I na tijem dvokrilnjem vratima od drveta maslinova izreza heruvime i palme i razvijene cvjetove, i obloži ih zlatom, i heruvime i palme obloži zlatom. 33 Tako i na ulasku u crkvu naèini pragove od drveta maslinova na èetiri ugla; 34 I vrata dvokrilna od drveta jelova; na

dvije se strane otvaraše jedno krilo, i na dvije strane i dva reda šipaka na jednu pletenicu unaokolo da otvaraše se drugo krilo. 35 I izreza na njima heruvime i palme i razvijene cvjetove, i obloži zlatom sve što bješe izrezano. 36 Potom naèini trijem unutrašnji od tri reda tesanoga kamena i jednoga reda drveta kredrova strugana. 37 Èetvrte godine mjeseca Zifa bi postavljen temelj domu Gospodnjemu; 38 A jedanaeste godine mjeseca Vula, koji je osmi mjesec, svrši se dom sa svijem stvarima svojim i sa svijem što mu pripada. Tako ga sazida za sedam godina.

7 Potom zida Solomun sebi dom trinaest godina, i svrši ga. 2 Sazida i dom iz šume Livanske, sto lakata dug i pedeset lakata širok i trideset lakata visok, na èetiri reda stupova kredovijeh, s gredama kredovijem svrh stupova. 3 I bješe pokriven drvetom kredovijem gore na gredama, koje bijahu na èetrdeset i pet stupova, po petnaest u jednom redu. 4 I prozora bijahu tri reda, prozor nad prozorom u tri reda. 5 I sva vrata i pragovi bjehu na èetiri ugla, i prozori, i jedan prozor bješe prema drugom u tri reda. 6 I naèini trijem od stupova, pedeset lakata dug i trideset lakata širok; i taj trijem bješe sprjed, i stupovi i grede bijahu sprjed. 7 I naèini trijem u kojem bješe prijesto, gdje suðaše, trijem sudski, koji bijaše obložen kredrom od poda do vrha. 8 I u njegovoj kuæi gdje živiljaše bijaše drugi trijem iza onoga trijema, posao bijaše isti. Naèini dom i kaerí Faraonovoj, kojom se oženi Solomun, kao taj trijem. 9 Sve ovo bješe od skupocjenoga kamena, tesanoga na mjeru i pilom sjeèenoga, iznutra i spolja od poda do krova, i spolja do velikoga trijema. 10 I temelj bijaše od kamenja skupocjenoga, kamenja velikoga, od deset lakata i od osam lakata. 11 A ozgo bijaše kamerje skupocjeno na mjeru tesano i daske kredrove. 12 I veliki trijem unaokolo imaše tri reda kamenja tesanoga i jedan red kredovijeh brvana, kao trijem unutrašnji doma Gospodnjega i kao trijem istoga doma. 13 I posla car Solomun i pozva Hirama iz Tira. 14 A on bijaše sin jedne udovice od plemena Neftalimova a otac mu bješe iz Tira, umjetnik mjeđarski, vrlo vješti i razuman, te umijaše svašta graditi od mjedi; on došav k caru Solomunu izradi mu sav posao. 15 Sali dva stupa od mjedi, jedan stup bješe od osamnaest lakata u visinu a unaokolo od dvanaest lakata; taki bješe i drugi stup. 16 I naèini dva oglavlja da se metnu ozgo na stupove, salivena od mjedi; pet lakata bješe visoko jedno oglavlje i pet lakata bješe visoko drugo oglavlje. 17 I pletenice isprepletane i vrvce kao verige naèini na oglavlja, koja bijahu navrh stupova, sedam na jedno oglavlje i sedam na drugo oglavlje. 18 Tako naèini na stupove i dva reda šipaka na jednu pletenicu unaokolo da pokrivaju oglavlje koje bijaše na vrhu; tako naèini i na drugom oglavlju. 19 I na ta dva oglavlja navrh stupova u trijemu bijahu naèinjeni ljljani od èetiri laka. 20 I na dva oglavlja na dva stupa bijahu ozgo i prema sredini pod pletenicama šipci, kojih bijaše dvjesta u dva reda unaokolo na jednom i na drugom oglavlju. 21 I postavi te stupove u trijemu crkvenom, i postavivši desni stup nazva ga Jahin, potom postavivši stup lijevi nazva ga Voas. 22 I navrh stupova namjesti izraðeno cvijeæe ljljanovo. I tako se svršiše stupovi. 23 I sali more; deset laka bješe mu od jednoga kraja do drugoga, okruglo unaokolo, a pet lakata bješe visoko, a unaokolo mu bješe trideset lakata. 24 I ispod kraja njegova bijahu ispupeæene kao jabuke svuda unaokolo po deset na jedan laka, kojima bješe optoèeno more unaokolo, dva reda jabuka bješe saliveno s njim. 25 I stajaše na dvanaest volova; tri gledahu na sjever, tri gledahu na zapad, tri gledahu na jug, a tri gledahu na istok; a more stajaše na njima ozgo, i zadnja strana svijeh njih bijaše unutra. 26 Debljina mu bijaše s podlanice, a kraj mu bijaše kao kraj u èaše, kao cvijet ljljanov, a primaše dvije tisuæe vata. 27 I naèini deset podnožja od mjedi, u dužinu od èetiri laka bješe svako podnožje, a u širinu od èetiri laka, a u visinu od tri laka. 28 A naprava bješe u svakoga podnožja ovaka: oplata bijaše u njih unaokolo, i oplata bijaše izmeðu uglova. 29 A na oplati među uglovima bijahu lavovi i volovi i heruvimi; a na uglovima bijaše stupac ozgo, a ispod lavova i volova bijaše vijenac kovan. 30 I pod svakim podnožjem bijahu po èetiri toèka od mjedi s ploèama mjeđenjem, i na èetiri ugla bijahu kao ramena, i pod svakom umivaonicom bijahu ta ramena salivena prema svakom vijencu. 31 Dubina umivaonici od vrha do dna nad stupcem bijaše s laka, i u vrhu bijaše okrugla kao i stupac koji bijaše od podrug laka, i po vrhu joj bijaše rezano, a oplata joj bijaše na èetiri ugla, ne okrugla. 32 I tako po èetiri toèka bijahu pod tom oplatom, i osovine toèkovima izlažahu na podnožju, i svaki toèak bijaše visok podrug laka. 33 I naprava u tijeh toèkova bijaše kao naprava u toèkova kolskih; osovine njihove, glavène, naplaci i paoci, sve bješe liveno. 34 I èetiri ramena bijahu na èetiri ugla u svakoga podnožja, iz podnožja izlažahu njegova ramena. 35 A ozgo u podnožja bijaše visine po laka, koja bješe svuda okrugla, i ozgo na podnožju bjehu strane njegove i oplate koje izlažahu iz njega. 36 I po stranama njegovijem i po oplatama njegovijem izreza heruvime, lavove i palme, jedno do drugoga uz vijence unaokolo. 37 Na taj naèin naèini deset

podnožja; sva bijahu jednako salivena, jedne mjere u svetinju nad svetinjama, pod krila heruvimima. 7 i jedne naprave. 8 I naèini deset umivaonica od Jer heruvimima bijahu raširena krila nad mjestom mјedi; po èetredeset vata uzimaše jedna umivaonica, gdje æe stajati kovèeg, i zaklanjahu heruvimi kovèeg i svaka umivaonica bijaše od èetiri lakta; po jedna i poluge njegove ozgo. 9 I povukoše mu poluge umivaonica stajaše na svakom podnožju od deset tako da se krajevi viðahu u svetinji na prednjoj strani podnožja. 10 I namjesti pet podnožja na desnoj strani svetinje nad svetinjama, ali se napolje ne viðahu; doma, a pet na lijevoj strani doma, a more namjesti i ondje ostaše do današnjega dana. 11 U kovèegu na desnu stranu doma prema istoku s juga. 12 Tako ne bješe ništa osim dvije ploëe kamene, koje metnu naèini Hiram umivaonice i lopate i kotliæe; i svrši u nj Mojsije na Horivu, kad Gospod uèini zavjet sa Hiram sav posao koji radi caru Solomunu za dom sinovima Izrailjevijem pošto izidoše iz zemlje Misirske. Gospodnji: 13 Dva stupa i dva oglavlja okrugla navrh 14 A kad sveštenici izidoše iz svetinje, oblak napuni dva stupa, i dvije pletenice da pokrivaju ona dva dom Gospodnji, 15 Te ne mogahu sveštenici stajati oglavlja okrugla navrh stupova; 16 I èetiri stotine da služe od oblaka; jer se slave Gospodnje napuni šipaka na dvije pletenice; dva reda šipaka na svakoj dom Gospodnji. 17 Tada reèe Solomun: Gospod je pletenici, da pokrivaju dva oglavlja okrugla navrh rekao da æe nastavati u mraku. 18 Sazidah dom stupova; 19 I deset podnožja, i deset umivaonica tebi za stan, mjesto, da u njemu nastavaš dovijeka. na njima; 20 I more jedno, i volova dvanaest pod 21 I okrenuvi se licem svojim car blagoslovi sav morem; 22 I lonce i lopate i kotliæe; a svi sudovi što zbor Izrailjev, a sav zbor Izrailjev stajaše. 23 I reèe: naèini Hiram caru Solomunu za dom Gospodnji bjehu blagosloven da je Gospod Bog Izrailjev, koji je govorio od mјedi uglađene. 24 To je car salivao u ravnici svojim ustima Davidu ocu mojemu i ispunio rukom Jordanskog u zemlji ilovaèi između Sohota i Sartana. svojom, govoreæi: 25 Od onoga dana kad izvedoh iz 26 I Solomun ne izmjeri tijeh sudova, jer ih bješe vrlo Misira narod svoj Izrailja ne izabrah nijednoga grada mnogo, ne tražiše težine mјedi. 27 Naèini Solomun i među svijem plemenima Izrailjevijem da se sazida sve drugo posuđe za dom Gospodnji: zlatni oltar, i dom gdje bi bilo ime moje, nego izabrah Davida zlatni sto, na kom stajahu hljebovi postavljeni, 28 I da bude nad narodom mojim Izrailjem. 29 I naumi pet svijetnjaka s desne strane i pet s lijeve strane David otac moj da sazida dom imenu Gospoda Boga pred svetinjom od èistoga zlata, i cvjetove i žiske Izrailjeva. 30 Ali Gospod reèe Davidu ocu mojemu: i usekaæe od zlata, 31 I èaše i viljuške i kotliæe što si naumio sazidati dom imenu mojemu, dobro si i kadionice i mašice od èistoga zlata; i èepovi na uèinio što si to naumio; 32 Ali neæeš ti sazidati toga vratima unutrašnjega doma, svetinje nad svetinjama, doma, nego sin tvój, koji æe izaæi iz bedara tvójih, i èepovi na vratima crkvenijem bijahu od zlata. 33 I on æe sazidati dom imenu mojemu. 34 I tako ispunji tako se svrši sav posao, koji uradi car Solomun domu Gospodnjemu; i unese Solomun što bješe posvetio Gospodnjemu; David otac njegov, srebro i zlato i sudove, i ostavi u riznicu doma Gospodnjega.

8 Tada sabra Solomun starješine Izrailjeve i sve glavare plemenske, knezove domova otaèikh sinova Izrailjevih, k sebi u Jerusalim da se prenese kovèeg zavjeta Gospodnjega iz grada Davidova, a to je Sion. 2 I skupiše se k caru Solomunu svi ljudi Izrailjevi mjeseca Etanima na praznik, a taj je mjesec sedmi. 3 I kad doðoše sve starješine Izrailjeve, podigoše sveštenici kovèeg; 4 I prenesoše kovèeg Gospodnji i šator od sastanka i sve sude svete što bjehu u šatoru; prenesoše ih sveštenici i Leviti. 5 A car Solomun i sav zbor Izrailjev, koji se sabra k njemu, prinesoše s njim pred kovèegom ovaca i goveda toliko da se ne moguše ni izbrojiti ni proraèunati od mnoštva. 6 I unesoše sveštenici kovèeg zavjeta Gospodnjega na njegovo mjesto, u unutrašnji dom,

sinovima Izrailjevijem pošto izidoše iz zemlje Misirske. 7 Potom stade Solomun pred oltar Gospodnji pred svijem zborom Izrailjevijem, i podiže ruke svoje k nebu, 8 I reèe: Gospode Bože Izrailjev! nema Boga takoga kakav si ti gore na nebu ni dolje na zemlji, koji èuvaš zavjet i milost slugama svojim, koje hode pred tobom svijem srcem svojim; 9 Koji si ispunio sluzi svojemu Davidu ocu mojemu što si mu rekao; što si ustima svojim rekao to si rukom svojom ispunio, kao što se vidi danas. 10 Sada dakle, Gospode Bože Izrailjev, drži sluzi svojemu Davidu ocu mojemu što si mu rekao govoreæi: neæe ti nestati èovjeka ispred mene koji bi sjedio na prijestolu Izrailjevu, samo ako sinovi tvój ušèuvaju put svoj hodeæi preda mnom, kao što si ti hodio preda mnom. 11 Sada dakle, Bože

Izrailjev, neka se potvrdi rijeè tvoja koju si rekao sluzi vojsku na neprijatelja svojega putem kojim ga pošlješ, svojemu Davidu ocu mojemu. **27** Ali hoæe li doista i pomole se Gospodu obrativši se ka gradu, koji si Bog stanovati na zemlji? Eto, nebo i nebesa nad izabralo, i k domu, koji sam sazidao imenu tvojemu, nebesima ne mogu te obuhvatiti, akamoli ovaj dom **45** Èuj s neba molbu njihovu, i podaj im pravicu. **46** što ga sazidah? **28** Ali pogledaj na molitvu sluge Kad ti zgriješe, jer nema èovjeka koji ne grieši, i svojega i na molbu njegovu, Gospode Bože moj, èuj razgnjevivši se na njih daš ih neprijateljima njihovijem, viku i molitvu, kojim ti se danas moli sluga tvoj; **29** te ih zarobe i odvedu u zemlju neprijateljsku daleko ili Da budu oèi tvoje otvorene nad domom ovijem dan i blizu, **47** Ako se dozovu u zemlji u koju budu odvedeni noæ, nad ovijem mjestom, za koje si rekao: tu æe biti u ropolstvo, i obrate se i stanu ti se moliti u zemlji onijeh ime moje; da èueš molitvu kojom æe se moliti sluga koji ih zarobiše, i reku: sagriješismo i zlo uèinismo, tvoj na ovom mjestu. **30** Èuj molbu sluge svojega i skrивismo, **48** I tako se obrate k tebi svijem srcem naroda svojega Izraelja, kojom æe se moliti na ovom svojim i svom dušom svojom u zemlji neprijatelja mjestu; èuj s mjesta gdje stanuješ, s neba, èuj, i svojih, koji ih zarobe, i pomole ti se okrenuvši se k smiluj se. **31** Kad ko zgriješi bližnjemu svojemu te mu zemlji svojoj, koju si dao ocima njihovijem, ka gradu, se da zakletva da se zakune, i zakletva doðe pred koji si izabralo, i k domu, koji sam sazidao imenu tvoj oltar u ovom domu, **32** Ti èuj s neba, i uèini i tvojemu, **49** Tada èuj s neba, iz stana svojega, molbu sudi slugama svojim, osuðujuæi krivca i djela njegova njihovu i molitvu njihovu, i podaj im pravicu, **50** I obraæajuæi na njegovu glavu, a pravoga pravdajuæi oprosti narodu svojemu što ti budu zgriješili, i sve i plaæajuæi mu po pravdi njegovo. **33** Kad razbiju priestupe kojima ti budu prestupili, i umilostivi im one neprijatelji narod tvoj Izraelja zato što ti zgriješe, pa se koji ih zarobe da se smiluju na njih. **51** Jer su tvoj obrate k tebi i dadu slavu imenu tvojemu, i pomole narod i tvoje našljedstvo, koje si izveo iz Misira, isred ti se i zamole te u ovom domu, **34** Ti èuj s neba, peæi gvozdene. **52** Neka budu oèi tvoje otvorene i oprosti grijeh narodu svojemu Izraelju, i dovedi ih na molbu sluge tvojega i na molbu naroda tvojega opet u zemlju koju si dao ocima njihovijem. **35** Kad Izraelja, i èuj ih kad te god prizovu. **53** Jer si ih ti se zatvori nebo, te ne bude dažda zato što zgriješe odvojio sebi za našljedstvo od svijeh naroda na zemlji, tebi, pa ti se zamole na ovom mjestu i dadu slavu kao što si rekao preko Mojsija sluge svojega, kad imenu tvojemu, i od grijeha se svojega obrate, kad ih si izveo oce naše iz Misira, Gospode, Gospode! **54** namuèiš, **36** Ti èuj s neba, i oprosti grijeh slugama A kad Solomun moleæi se Gospodu svrši svu ovu svojim i narodu svojemu Izraelju pokazav im put dobroi molitvu, usta ispred oltara Gospodnjega, gdje kojim æe hoditi, i puni dažd na zemlju svoju, koju si bješe klekao i ruke svoje podigao k nebu; **55** I stojeæi dao narodu svojemu u našljedstvo. **37** Kad bude glad blagoslovi sav zbor Izrailjev, glasom velikim govoreæi: u zemlji, kad bude pomor, suša, medljika, skakavci, **56** Blagosloven da je Gospod koji je smirio narod svoj gusjenice, ili kad ga pritisnesi neprijatelj njegov u Izraelja, kao što je govorio; nije izostala nijedna rijeè zemlji njegovoj vlastitoj, ili kako god zlo, kaka god od svijeh dobrijeh rijeèi njegovijeh, koje je govorio bolest, **38** Svaku molbu i svaku molitvu, koja bude od preko Mojsija sluge svojega. **57** Da Gospod Bog naš koga god èovjeka ili od svega tvojega naroda Izraelja, bude s nama kao što je bio s ocima našim, da nas ne ko pozna muku srca svojega i podigne ruke svoje ostavi i ne napusti. **58** Nego neka prigne srce naše k u ovom domu, **39** Ti èuj s neba, iz stana svojega, i sebi da bismo hodili svijem putovima njegovijem i smiluj se i uèini i podaj svakome po svijem putovima držali zapovijesti njegove i uredbe njegove i zakone njegovijem, koje znaš u srcu njegovu; jer ti sam znaš njegove, što je zapovjedio ocima našim. **59** I neka srca svijeh sinova èovjeèijih; **40** Da te se boje dokle budu ove rijeèi moje, kojima se molih Gospodu, su god živi na zemlji koju si dao ocima našim. **41** I blizu Gospoda Boga našega dan i noæ, da bi davao stranac, koji nije od tvojega naroda Izraelja, nego doðe pravicu sluzi svojemu i narodu svojemu Izraelju u iz daljnje zemlje imena tvojega radi, **42** Jer æe se èuti svako doba; **60** Da bi poznali svi narodi na zemlji za ime tvoje veliko i za ruku tvoju krjepku i mišicu da je Gospod sam Bog i da nema drugoga. **61** I tvoju podignutu) kad doðe i pomoli se u ovom domu, neka srce vaše bude cijelo prema Gospodu Bogu **43** Ti èuj s neba, iz stana svojega, i uèini sve za što našem, da hodite po uredbama njegovijem i držite povièe k tebi onaj stranac, da bi poznali ime tvoje zapovijesti njegove kao danas. **62** Tada car i sav Izraelij svi narodi na zemlji i bojali se tebe kao narod tvoj s njim prinesoše žrtve pred Gospodom. **63** I Solomun Izraelij, i da bi znali da je ime tvoje prizvano nad ovijem prinese na žrtvu zahvalnu, koju prinese Gospodu, domom, koji sazidah. **44** Kad narod tvoj izide na dvadeset i dvije tisuæe volova i sto i dvadeset tisuæa

ovaca. Tako posvetiše dom Gospodnji car i svi sinovi brate? I nazva ih: zemlja Kavul; i osta im to ime do Izrailjevi. 64 U taj dan posveti car sredinu trijema danas. 14 A Hiram bješe poslao caru sto i dvadeset koji je pred domom Gospodnjim; jer ondje prineše talanata zlata. 15 I tako car Solomun odredi ljude, te žrtve paljenice i dare i pretilinu od žrtava zahvalnijeh; sazida dom Gospodnji i dom svoj i Milon, i zidove oko jer mјedeni oltar koji bijaše pred Gospodom bijaše Jerusalima, i Asor i Megidon i Gezer. 16 Jer Faraon malen i ne mogahu na nj stati žrtve paljenice i dari car Misirski izide i uze Gezer, i spali ga ognjem, i pobi i pretilina od žrtava zahvalnijeh. 65 I u to vrijeme Hananeje koji življahu u gradu, i dade ga u praeju praznova Solomun praznik i sav Izrailj s njim, sabor kаeri svojoj, ženi Solomunovoj. 17 A Solomun sazida velik od ulaska u Emat do potoka Misirskoga, pred Gezer i Vet-Oron donji. 18 I Valat i Tadmor u pustinji Gospodom Bogom našim, sedam dana i opet sedam dana, to je èetrnaest dana. 66 A u osmi dan otpusti žitnice, i gradove u kojima mu bijahu kola, i gradove narod; i blagosloviše cara i otidoše k šatorima svojim u kojima mu bijahu konjici, i što god Solomunu bi radujuæi se i veseleæi se u srcu za sve dobro što volja zidati u Jerusalimu i na Livanu i u svoj zemlji uèini Gospod Davidu sluzi svojemu i Izrailju narodu svojemu.

9 A kad Solomun svrši dom Gospodnji i dom carski i sve što željaše Solomun i rad bijaše naèiniti, 2 Javi se Gospod Solomunu drugi put, kao što mu se bješe javio u Gavaonu; 3 I reèe mu Gospod: uslišio sam molbu twoju i molitvu twoju, kojom si mi se molio; posvetio sam taj dom koji si sazidao da tu namjestim ime svoje dovjeka; i oèi æe moje i srce moje biti ondje vazda. 4 A ti ako uzideš preda mnom kako je išao David otac twoj s cijelijem i pravijem srcem tvoreæi sve što sam ti zapovedio i držeæi uredbe moje i zakone moje, 5 Utvrđiau prijesto carstva tvojega nad Izrailjem navijek, kao što sam kazao Davidu ocu tvojemu govoreæi: neæe ti nestati èovjeka na prijestolu Izrailjevu. 6 Ali ako se vi i sinovi vaši odvratite od mene i ne uzdržite zapovijesti mojih i uredaba mojih koje sam vam dao, i otidete i stanete služiti drugim bogovima i klanjati im se, 7 Tada æu istrijebiti Izrailja sa zemlje, koju sam vam dao, i ovaj dom, koji sam posvetio imenu svojemu, odbaciæu od sebe, i Izrailj æe postati prièa i potsmijeh među svijem narodima; 8 A dom ovaj koliko je slavan, ko god proðe mimo nj, zaèudiæe se i zapištaæe, i reæi æe: zašto uèini Gospod ovo od ove zemlje i od ovoga doma? 9 I odgovaraæe se: jer odustaše Gospoda Boga svojega, koji izvede oce njihove iz zemlje Misirske, i uzeše druge bogove, i klanjaše im se i služiše im; zato pusti na njih Gospod sve ovo зло. 10 A kad proðe dvadeset godina, u koje sazida Solomun ova dva doma, dom Gospodnji i dom carski, 11 A Hiram car Tirska dade Solomunu drva kedrovijeh i drva jelovijeh i zlata koliko mu god volja bješe, tada car Solomun dade Hiramu dvadeset gradova u zemlji Galilejskoj. 12 I doðe Hiram iz Tira da vidi gradove koje mu dade Solomun, ali ne biše mu po volji. 13 Pa reèe: kakvi su to gradovi što si mi ih dao,

car Misirski izide i uze Gezer, i spali ga ognjem, i pobi i pretilina od žrtava zahvalnijeh. 14 A Hiram bješe poslao caru Hananeje koji življahu u gradu, i dade ga u praeju Hananeje koji življahu u gradu, i dade ga u praeju u zemlji, 19 I sve gradove u kojima Solomun imaše u zemlji, 19 I sve gradove u kojima Solomun imaše kаeri svojoj, ženi Solomunovoj. 17 A Solomun sazida u zemlji, 19 I sve gradove u kojima Solomun imaše Gezer i Vet-Oron donji. 18 I Valat i Tadmor u pustinji u zemlji, 19 I sve gradove u kojima Solomun imaše carstva svojega. 20 I sav narod koji bješe ostao od Amoreja, Heteja, Ferezeja, Jeveja i Jevuseja, koji ne bijahu od sinova Izrailjevih, 21 Sinove njihove, koji bijahu ostali iza njih u zemlji, kojih ne mogoše sinovi Izrailjevi istrijebiti, njih Solomun nagna da plaæaju danak i robuju do današnjega dana. 22 A od sinova Izrailjevih ne uèini ni jednoga robom, nego bijahu vojnici i služe njegove i knezovi, vojvode njegove, i zapovednici nad kolima njegovijem i nad konjicima njegovijem. 23 I bješe glavnijeh nastojnika nad poslom Solomunovijem pet stotina i pedeset, koji upravljuju narodom koji raðaše posao. 24 A kаei Faraonova preseli se iz grada Davidova u dom svoj, koji joj sazida. Tada sazida i Milon. 25 I Solomun prinošaše tri puta na godinu žrtve paljenice i žrtve zahvalne na oltaru koji naèini Gospodu, i kaðaše na oltaru koji bješe pred Gospodom, kad svrši dom. 26 I laðe naèini car Solomun u Esion-Gaveru, koji je kod Elota na brijezu Crvenoga Mora u zemlji Edomskoj. 27 I posla Hiram na tijem laðama služe svoje, laðare vješte moru, sa slugama Solomunovim; 28 I doðoše u Ofir, i uzeše odande zlata èetiri stotine i dvadeset talanata, i doneše caru Solomunu.

10 A carica Savska èu glas o Solomunu i o imenu Gospodnjem, i doðe da ga iskuša zagonetkama. 2 I doðe u Jerusalim sa silnom pratrnjom, s kamilama koje nošahu mirisa i zlata vrlo mnogo i dragoga kamenja; i došavši k Solomunu govori s njim o svemu što joj bješe u srcu. 3 I Solomun joj odgovori na sve rijeèi njezine; ne bješe od cara sakriveno ništa da joj ne bi odgovorio. 4 A kad carica Savska vidje svu mudrost Solomunovu i dom koji bješe sazidao, 5 I jela na stolu njegovu i stanove sluga njegovijeh i dvorbu dvorana njegovijeh i odjelo njihovo, i peharnike njegove i žrtve njegove paljenice koje prinošaše u domu Gospodnjem, ona doðe izvan sebe; 6 Pa reèe caru: istina je što sam èula u svojoj zemlji o stvarima

tvojim i o mudrosti tvojoj. 7 Ali ne htjeh vjerovati imaješ tisuæu i èetiri stotine kola i dvanaest tisuæa što se govoraše dokle ne doðem i vidim svojim konjika, koje razredi po gradovima, gdje mu bijahu oèima; a gle, ni pola mi nije kazano; tvoja mudrost kola, i kod sebe u Jerusalimu. 8 I uèini car, te u i dobrota nadvišuje glas koji sam slušala. 9 Blago Jerusalimu bijaše srebra kao kamenja, i ketrovijeh ljudima tvojim, blago slugama tvojim, koji jednako drva kao divljih smokava koje rastu po polju, tako stoje pred tobom i slušaju mudrost tvoju. 10 Da je mnogo. 11 I dovoðahu Solomunu konje iz Misira i blagosloven Gospod Bog tvoj kojemu si omilio, te te svakojaki trg, jer trgovci carevi uzimahu trg razlièan posadi na prijesto Izrailjev; jer Gospod ljubi Izrailja za cijenu. 12 I dolažahu kola iz Misira po šest stotina uvijek, i postavi te carem da sudiš i dijeliš pravicu. 13 Potom dade caru sto i dvadeset talanata zlata i vrlo mnogo mirisa i dragoga kamenja: nigda više ne dođe toliko takih mirisa koliko dade carica Savska caru Solomunu. 14 I laðe Hiramove, koje donošahu zlato iz Ofira, donešoše iz Ofira vrlo mnogo drveta almugima i dragoga kamenja. 15 I naèini car od toga drveta almugima zagradu u domu Gospodnjem i u domu carskom, i harfe i psaltire za pjevaèe; nigdje se više nije dovezlo takoga drveta almugima niti se vidjelo do današnjega dana. 16 A car Solomun dade carici Savskoj što god zaželje i zaiska osim onoga što joj dade sam po moguæству cara Solomuna. Potom ona otide i vrati se u zemlju svoju sa slugama svojim. 17 A zlata što dohoðaše Solomunu svake godine, bješe šest stotina i šezdeset i šest talanata, 18 Osim onoga što dohoðaše od trgovaca i onijeh koji prodavahu mirise i od svijeh careva Arapskih i upravitelja zemaljskih. 19 I car Solomun naèini dvjesta štitova od kovanoga zlata, šest stotina sikala zlata dajuæi na jedan štit; 20 I tri stotine malijeh štitova od kovanoga zlata, po tri mine zlata dajuæi na svaki štit; i ostavi ih car u domu od šume Livanske. 21 I naèini car velik prijesto od slonove kosti, i obloži ga èistijem zlatom. 22 Šest basamaka bješe u prijestolu, i vrh okrugao bješe ozad na prijestolu, i ruèice bjeju s obje strane sjedišta, i dva lava stajahu pokraj tijeh ruèica. 23 I dvanaest lavova stajahu na šest basamaka otud i odovud. Ne bi taki naèinjen ni u kojem carstvu. 24 I svi sudovi iz kojih pijaše car Solomun bijahu zlatni, i svi sudovi u domu od šume Livanske bijahu od èistoga zlata; od srebra ne bješe ništa; srebro bješe ništa za vremena Solomunova. 25 Jer car imaše laðe Tarsiske na moru s laðama Hiramovijem: jedanput u tri godine vraæahu se laðe Tarsiske donoseæi zlato i srebro, slonove kosti, majmune i paune. 26 Tako car Solomun bijaše veæi od svijeh careva zemaljskih bogatstvom i mudrošæu. 27 I iz cijele zemlje tražahu da vide Solomuna, da èuju mudrost njegovu, koju mu dade Gospod u srce. 28 I donošahu mu svi dare, sudove srebrne i sudove zlatne, i haljine i oružje i mirise i konje i mazge, svake godine. 29 Tako nakupi Solomun kola i konjika, i

11 Ali car Solomun ljubljaše mnoge žene tuðinke osim kæeri Faraonove, Moavke, Amonke, Edomke, Sidonke i Hetejke, 2 Od onijeh naroda za koje bješe rekao Gospod sinovima Izrailjevijem: ne idite k njima i oni da ne dolaze k vama, jer æe zanjeti srce vaše za svojim bogovima. Za njih prionu Solomun ljubeæi ih. 3 Te imaše žena carica sedam stotina, i tri stotine inoëa; i žene njegove zanesoše srce njegovo. 4 I kad ostarje Solomun, žene zanesoše srce njegovo za tuðim bogovima; i srce njegovo ne bi cijelo prema Gospodu Bogu njegovo kao što je bilo srce Davida oca njegova. 5 I Solomun hoðaše za Astarotom, boginjom Sidonskom, i za Melhomom, gadom Amonskim. 6 I èinjasahe Solomun što bješe zlo pred Gospodom, i ne hoðaše sasvijem za Gospodom kao David otac njegov. 7 Tada sagradi Solomun visinu Hemusu, gadu Moavskom, na gori prema Jerusalimu, i Molohu gadu Amonskom. 8 Tako uèini svijem ženama tuðinkama, te kaðahu i prinošahu žrtve svojim bogovima. 9 A Gospod se razgrnjevi na Solomuna što se odvrti srce njegovo od Gospoda Boga Izrailjeva, koji mu se bješe javio dva puta. 10 I bješe mu zapovjedio da ne ide za drugim bogovima, a on ne održa što mu Gospod zapovjedi. 11 I reèe Gospod Solomunu: što se to naðe na tebi, i nijesi držao zavjeta mojega ni uredaba mojih, koje sam ti zapovjedio, zato æeu otgnuti od tebe carstvo i daæeu ga sluzi tvojemu. 12 Ali za tvojega vijeka neæeu to uèiniti radi Davida oca tvojega; nego æeu ga otgnuti iz ruku sina tvojega, 13 Ali neæeu otgnuti svega carstva; jedno æeu pleme dati sinu tvojemu radi Davida sluge svojega i radi Jerusalima, koji izabrah. 14 I podiže Gospod protivnika Solomunu, Adada Idumejca, koji bijaše od carskoga roda u Idumeji. 15 Jer kad David bijaše u Idumeji i Joav vojvoda dođe da pokopa pobijene, pobi sve muškinje u Idumeji. 16 Jer Joav osta ondje šest mjeseca sa svijem Izrailjem dokle ne pobi sve muškinje u Idumeji. 17 Tada uteèee Adad s nekoliko Idumejaca sluga oca svojega, i otide u Misir; a Adad bješe tada dijete. 18

mladiæi govoreæi: moj je otac metnuo na vas težak jaram, a ja æeu još dometnuti na jaram vaš; otac vas je moj šibao bièevima, a ja æeu vas šibati bodljivijem u bièevima. 15 I car ogluši se naroda, jer Gospod bješe tako uredio da bi potvrdio rijeèe svoju što je rekao preko Ahije Silomljaniha Jerovoamu sinu Navatovu.

16 A kad vidje sav Izrailj gdje ih se car ogluši, odgovori narod caru govoreæi: kakav dio mi imamo s Davidom? nemamo našljedstva sa sinom Jesejevijem. U šatore svoje, Izrailju! a ti Davide, sad gledaj svoju kuæeu. Tako otide Izrailj u šatore svoje. 17 Samo nad sinovima Izrailjevijem, koji življahu po gradovima Judinijem, zacari se Rovoam. 18 I car Rovoam posla Adorama koji bijaše nad dankom; ali ga sav Izrailj zasu kamenjem, te pogibe; a car Rovoam brže sjede na kola, te pobježe u Jerusalim. 19 Tako otpade Izrailj od doma Davidova do današnjega dana. 20 I kad èu sav Izrailj da se vratio Jerovoam, poslavši dozvaše ga na skupštinu, i postaviše ga carem nad svijem Izrailjem. Ne prista za domom Davidovijem nijedno pleme osim samoga plemena Judina. 21 A Rovoam došav u Jerusalim sazva sav dom Judin i pleme Venijaminovo, sto i osamdeset tisuæea odabranijeh vojnika, da zavojšte na dom Izrailjev da povrate carstvo Rovoamu sinu Solomunovu. 22 Ali dođe rijeè Božja Semeju, èovjeku Božijemu, govoreæi: 23 Kaži Rovoamu sinu Solomunovu caru Judinu i svemu domu Judinu i Venijaminovu i ostalome narodu, i reci: 24 Ovako veli Gospod: ne idite, i ne bijte se s braæom svojom, sinovima Izrailjevijem; vratite se svak svojoj kuæei, jer sam ja naredio tako da bude. I oni poslušaše rijeè Gospodnju i vrativši se otidoše kako Gospod reèe. 25 Potom sazida Jerovoam Sihem u gori Jefremovoj i naseli se u njemu; a poslije otide odande i sazida Fanuil. 26 I reèee Jerovoam u srcu svom: može se carstvo povratiti domu Davidovu. 27 Ako ovaj narod stane iæei u Jerusalim da prinosi žrtve u domu Gospodnjem, srce æee se narodu obratiti ka gospodaru njegovu Rovoamu caru Judinu, te æee me ubiti, i povratiaæe se k Rovoamu caru Judinu. 28 Zato car smisli, te naèini dva teleta od zlata, pa reèee narodu: ne treba više da idete u Jerusalim; evo bogova tvojih, Izrailju, koji su te izveli iz zemlje Misirske. 29 I namjesti jedno u Vetiilju a drugo namjesti u Danu. 30 I to bi na grijeh, jer narod iðaše k jednome do Dana. 31 I naèini kuæeu na visini, i postavi sveštenike od prostoga naroda koji ne bijahu od sinova Levijevih. 32 I uèini Jerovoam praznik osmoga mjeseca petnaestoga dana, kao što je praznik u zemlji Judinoj, i prinese žrtve na oltaru; tako uèini i u Vetiilju prinoseæi žrtve teocima koje naèini; i

postavi u Vetiilju sveštenike visinama koje naèini. 33 I petnaestoga dana osmoga mjeseca, koji bješe smislio u srcu svom, prinošaše žrtve na oltaru koji naèini u Vetiilju, i praznovaše praznik sa sinovima Izrailjevijem, tako i pristupi k oltaru da kadi.

13 A gle, èovjek Božji dođe iz zemlje Judine s rijeèju Gospodnjom u Vetiilj, kad Jerovoam stajaše kod oltara da kadi. 2 I povika put oltara rijeèju Gospodnjom govoreæi: oltare! oltare! Ovako veli Gospod: evo, rodiæe se sin domu Davidovu po imenu Josija, koji æee na tebi klati sveštenike visina, koji kade na tebi, i ljudske æee kosti spaliti na tebi. 3 I uèini znak istoga dana govoreæi: ovo je znak da je Gospod to rekao: eto, oltar æee se raspasti, i prosuæe se pepeo što je na njemu. 4 A kad car Jerovoam èu rijeèi èovjeka Božijega koje vikaše oltaru Vetiiljskom, pruži ruku svoju s oltara govoreæi: držite ga! Ali usahnu mu ruka koju pruži na nj, i ne mogaše je povratiti k sebi. 5 A oltar se raspade, i prosu se pepeo s oltara po znaku koji uèini èovjek Božji rijeèju Gospodnjom. 6 Tada car reèee èovjeku Božijemu: pripadni ka Gospodu Bogu svojemu, i pomoli se za me da mi se povrati ruka. I èovjek se Božji pomoli Gospodu, i povrati se caru ruka i posta kao što je bila. 7 I reèee car èovjeku Božijemu: hodi sa mnom kuæi mojoj, i potkrijepi se, i daæeu ti dar. 8 Ali èovjek Božji reèee caru: da mi daš po kuæee svoje, ne bih išao s tobom niti bih jeo hljeba ni vode pio u ovom mjestu. 9 Jer mi je tako zapovjedio svojom rijeèju Gospod govoreæi: ne jedi hljeba ni pij vode, niti se vraæej istijem putem kojim otideš. 10 I otide drugim putem, a ne vrati se onijem kojim bješe došao u Vetiilj. 11 A u Vetiilju življaše jedan star prorok, kojemu dođe sin njegov i priopovjedi sve što uèini prorok Božji onaj dan u Vetiilju, i rijeèi koje reèee caru; i priopovjediše sinovi toga proroka ocu svojemu. 12 A otac im reèee: kojim je putem otiašao? I pokazaše sinovi put kojim otide èovjek Božji koji bješe došao iz zemlje Judine. 13 A on reèee sinovima svojim: osamarite mi magarca. I osamariše mu magarca, te usjede na nj. 14 I poðe za èovjekom Božjim, i naðe ga a on sjedi pod hrastom, pa mu reèee: jesli li ti èovjek Božji što dođe iz zemlje Judine? On mu odgovori: ja sam. 15 A on mu reèee: hodi sa mnom mojoj kuæei da jedeš hljeba. 16 Ali on odgovori: ne mogu se vratiti s tobom ni iæei s tobom; niti æeu jesti hljeba ni pitи vode s tobom u ovom mjestu. 17 Jer mi je reèeno rijeèju Gospodnjom: ne jedi hljeba ni pij vode ondje, niti se vraæej putem kojim otideš. 18 A on mu reèee: i ja sam prorok kao ti, i anđeo Gospodnji reèee mi rijeèju Gospodnjom govoreæi: vrati

ga sa sobom u svoju kuæeu neka jede hljeba i piye o i bijahu potamnjele od starosti. 5 Ali Gospod re e vode. Ali mu slaga. 19 I vrati se s njim, te jede hljeba u Ahiji: eto ide žena Jerovoamova da te pita za sina njegovoj ku ei i pi vode. 20 A kad sjedahu za stolom, svojega, jer je bolestan; ti joj ka ti to i to; a ona kad do e rije  Gospodnjia proroku koji ga bješe vratio; do e učenja se da je druga. 6 I Ahija  uv i  u tjanje 21 I povika na  ovjeka Božijega koji bješe došao iz nogu njezinijeh kad u e na vrata, re e: hodi,  eno zemlje Judine, i re e: ovako veli Gospod:  to nijesi Jerovoamova; što se  ini a da si druga? Ja sam poslan poslušao rije i Gospodnje, i nijesi držao zapovijesti k tebi da ti zlo kažem. 7 Idu, reci Jerovoamu: ovako koju ti je zapovjedio Gospod Bog tvoj, 22 Nego si se veli Gospod Bog Izrailjev:  to sam te podigao izme u vratio i jeo hljeba i pio vode na mjestu za koje ti je naroda i postavio te vo em narodu svojem Izrailju, rekao: ne jedi hljeba ni pij vode; zato ne e tvoje tijelo 8 I otrgav carstvo od doma Davidova dадоh tebi, a ti dođe u grob tvojih otaca. 23 I pošto se prorok kojega ne bi kao sluga moj David, koji je držao zapovijesti bješe vratio najede hljeba i pošto se napi, osamari mu moje i hodio za mnom svijem srcem svojim  ine aei magarca. 24 A kad otide, udesi ga lav na putu i zakla samo što je pravo preda mnom; 9 Nego si radio gore ga. I tijelo njegovo le a e na putu, i magarac staja e od svijeh koji bi e prije tebe, i ot ao si i na enio sebi kod njega; tako er i lav staja e kod tijela. 25 I gle, druge bogove i likove livene da bi me dražio, pa si ljudi prolazeće vidje e tijelo gdje leži na putu i lava me bacio za le a svoja; 10 Zato, evo, ja  eu pustiti gdje stoji kod tijela, i došavši javi e u gradu u kojem zlo na dom Jerovoamov, i istrijebau Jerovoamu i življaše stari prorok. 26 A kad to  u prorok koji ga ono što mokri uza zid, i uhva enoga i ostavljenoga bješe vratio s puta, re e: ono je  ovjek Božji, koji ne u Izraelju, i dom  eu Jerovoamov omesti kao što se posluša rije i Gospodnje, zato ga dade Gospod lavu mete kao, da ga ne ostane ništa. 11 Ko Jerovoamov da ga rastrgne i usmrti po rije i Gospodnjoj koju mu pogine u gradu, izje ae ga psi, a ko pogine u polju, re e. 27 I re e sinovima svojim govore e: osamarite izje ae ga ptice nebeske; jer Gospod re e. 12 A ti mi magarca. I osamari e. 28 I ot av na e tijelo gdje ustani, idi ku ei svojoj; i kad stupi  nogama svojim u leži na putu, i magarca i lava gdje stoje kod tijela: lav grad, odmah  ee umrjeti dijete. 13 I sav  ee Izraelj ne bješe izjeo tijela ni magarca rastrgao. 29 Tada plakati za njim, i pogrep ae ga; jer  ee on sam od prorok podiže tijelo  ovjeka Božijega, i metnuv ga doma Jerovoamova dođe u grob, jer se na njemu na magarca odnese ga natrag, i dođe u grad stari samom u domu Jerovoamovu na e nešto dobra pred prorok da ga ozali i pogrebe. 30 I metnu tijelo u svoj Gospodom Bogom Izrailjevijem. 14 A Gospod  ee grob, i plakahu nad njim govore e: jaoh brate! 31 A podignuti sebi cara nad Izraeljem, koji  ee istrijebiti pošto ga pogrebe, re e sinovima svojim govore e: dom Jerovoamov u onaj dan; da, šta? sad ve e. 15 I kad umrem, pogrebite me u grobu gdje je pogreben udari e Gospod Izraelja da  ee se zaljuljati kao što se  ovjek Božji, pokraj kostiju njegovijeh metnute kosti ljuila trska u vodi, i is upa e Izraelja iz ove dobre moje. 32 Jer  ee se zaci elo zbiti što je oglasio po zemlje, koju je dao ocima njihovijem, i razasua e ih rije i Gospodnjoj za oltar Vetijski i za sve ku ee daleko preko rijeke zato što na enije sebi lugove visina koje su po gradovima Samarijskim. 33 Pošto gnjeve e Gospoda. 16 I napustiše Izraelja za grijeho ovo bi, opet se Jerovoam ne vrati sa svojega zloga Jerovoamove, kojima je griješio i na grijeh naveo puta; nego opet nađeni iz prostoga naroda sveštenike Izraelja. 17 Tada usta žena Jerovoamova, i otide visinama; ko god ho a e, tome on posve eiva e i dođe u Tersu; i kad stupi na prag ku eni umrije ruke i taj postajaše sveštenik visinama. 34 I to bi na dijete. 18 I pogreboše ga, i sav Izraelj plaka za njim grijeh domu Jerovoamovu da bi se istrijebio i da bi ga po rije i Gospodnjoj, koju re e preko sluge svojega nestalo sa zemlje.

Ahije proroka. 19 A ostala djela Jerovoamova, kako

14 U to vrijeme razbolje se Avija sin Jerovoamov.
2 I Jerovoam re e e ženi svojoj: ustani i preobuci
se da te ne pozna u da si žena Jerovoamova; pak idi
u Silom. Eto, ondje je Ahija prorok, koji mi je kazao
da æeu biti car nad ovijem narodom. 3 I ponesi deset
hljebova i kola a i žban meda, pa otidi k njemu; on
æe ti kazati šta æe biti od djeteta. 4 I u eni tako
žena Jerovoamova, i ustavši otide u Silom i u e u
ku eu Ahijinu. Ahija pak ne mogaše vidjeti, jer mu

Ahije proraka. 19 A ostala djela Jerovoamova, kako je vojevao i kako je carovao, eno zapisana su u dnevniku careva Izrailjevijeh. 20 A carova Jerovoam dvadeset i dvije godine; i počinu kod otaca svojih, a Nadav sin njegov zacari se na njegovo mjesto. 21 A Rovoam sin Solomunov carovaše nad Judom; bješe Rovoamu èetrdeset i jedna godina kad poèe carovati, i carova sedamnaest godina u Jerusalimu gradu, koji izabra Gospod između svih plemena Izrailjevijeh da onđe namjesti ime svoje. Materi njegovoj bješe imenje Nama Amonka. 22 I Juda èinjajaše što je zlo pred

Gospodom; i grigesima svojim kojim griješahu dražiše svega vijeka njegova. **15** I unese u dom Gospodnji ga veæma nego oci njihovi svijem što èiniše. **23** Jer i što bješe posvetio otac njegov i što on posveti, srebro oni naèiniše sebi visine i stupove i lugove na svakom i zlato i sudove. **16** I bješe rat između Ase i Vase visokom humu i pod svakim zelenim drvetom. **24** cara Izrailjeva svega vijeka njihova. **17** Jer Vasa car A bijaše i adžuvana u zemlji, i èinjahu sve gadove Izrailjev izide na Judu i stade zidati Ramu da ne da naroda koje bješe istjerao Gospod ispred sinova nikome otiaæi k Asi caru Judinu ni od njega doæi. Izrailjevih. **25** A pete godine carovanja Rovoamova **18** Ali Aza uzev sve srebro i zlato što bješe ostalo doðe Sisak car Misirski na Jerusalim. **26** I uze blago u riznici Gospodnjoj i u riznici doma careva dade iz doma Gospodnjega i blago iz doma careva, sve to ga slugama svojim, i posla ih car Asa Ven-Adadu uze; i uze sve štitove zlatne koje naèini Solomun. **27** I na njihovo mjesto naèini car Rovoam štitove stanovaše u Damasku, i porœi: **19** Vjera je između od mjedi, i predade ih starješinama nad stražarima, mene i tebe, između oca tvojega i oca mojega; evo koji èuvahu vrata doma careva. **28** I kad car iðaše šaljem ti dar, srebro i zlato; hajde, pokvari vjeru u dom Gospodnji, nošahu ih stražari, a poslije ih koju imaš s Vasom carem Izrailjevim, eda bi otiašao opet ostavljuhu u riznicu svoju. **29** A ostala djela od mene. **20** I posluša Ven-Adad cara Asu, i posla Rovoamova, i sve što je èinio, nije li zapisano u vojvode svoje na gradove Izrailjeve i pokori Ijon i Dan dnevniku careva Judinjeh? **30** A bijaše rat između Rovoama i Jerovoama jednako. **31** I poèinu Rovoam kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davidovu. A ime materi njegovo bješe Nama Amonka. A na mjesto njegovo zacari se Avijam sin njegov.

15 A osamnaeste godine carovanja Jerovoama

sina Navatova zacari se Avijam nad Judom. **2** I carova tri godine u Jerusalimu. A materi mu bješe ime Maha kæi Avesalomova. **3** On hoðaše u svijem grigesima oca svojega, koje je èinio pred njim, i ne bješe srce njegovo cijelo prema Gospodu Bogu njegovu kao srce Davida oca njegova. **4** Ali radi Davida dade mu Gospod Bog njegov vidjelo u Jerusalimu podigav sina njegova nakon njega i utvrđiv Jerusalim; **5** Jer je David èinio što je pravo pred Gospodom niti je otstupao od èega što mu je zapovjedio svega vijeka svojega osim stvari s Urijom Hetejinom. **6** A rat bješe između Rovoama i Jerovoama do njegova vijeka. **7** A ostala djela Avijamova i sve što je èinio nije li zapisano u dnevniku careva Judinjeh? A bijaše rat između Avijama i Jerovoama. **8** I Avijam poèinu kod otaca svojih, i pogreboše ga u gradu Davidovu, a na njegovo mjesto zacari se Asa sin njegov. **9** Godine dvadesete carovanja Jerovoamova nad Izrailjem zacari se Asa nad Judom. **10** Èetrdeset i jednu godinu carova u Jerusalimu. A materi mu bješe ime Maha kæi Avesalomova. **11** I tvoraše Asa što je pravo pred Gospodom kao David otac mu. **12** Jer istrijebi adžuvane iz zemlje i ukide sve gadne bogove koje bjehu naèinili oci njegovi. **13** I mater svoju Mahu svrže s vlasti, jer ona naèini idola u lugu; i Asa izlomi idola i sažeže na potoku Kedronu. **14** Ali visine ne biše oborene; ali srce Asino bješe cijelo prema Gospodu

svega vijeka njegova. **15** I unese u dom Gospodnji i zlato i sudove. **16** I bješe rat između Ase i Vase sinu Tavrimona sina Esionova, caru Sirskom, koji stanovaše u Damasku, i porœi: **19** Vjera je između od Tersu. **22** Tada car Asa sazva sav narod Judin, nikoga ne izuzimajuæi; te odnesoše kamenje iz Rame i drva, eim zidaše Vasa, i od njega sazida car Asa Gevu Venjaminovu i Mispu. **23** A ostala sva djela Asina i sva junaætva njegova, i što je god èinio i koje je gradove sagradio, nije li sve zapisano u dnevniku careva Judinjeh? Ali u starosti svojoj bolovaše od nogu. **24** I Asa poèinu kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davida oca svojega. A na njegovo mjesto zacari se Josafat sin njegov. **25** A Nadav sin Jerovoamov poèe carovati nad Izrailjem druge godine carovanja Asina nad Judom; i carova nad Izrailjem dvije godine. **26** I èinjaje što je zlo pred Gospodom hodeæi putem oca svojega i u grijeju njegovu, kojim navede na grijeh Izrailja. **27** I dize bunu na nj Vasa sin Ahijin od doma Isaharova, i ubi ga Vasa kod Givetona, koji bijaše Filistejski, kad Nadav i sav Izrailj bjehu opkolili Giveton. **28** I tako ga ubi Vasa treæe godine carovanja Asina nad Judom, i zacari se na njegovo mjesto. **29** A kad se zacari, pobi sav dom Jerovoamov, i ne ostavi nijedne duše od roda Jerovoamova dokle sve ne istrijebi po rjeèi Gospodnjoj, koju reèe preko sluge svojega Ahije Silomljjanina, **30** Za grijehe Jerovoamove, kojima je griješio i kojima je na grijeh naveo Izrailja, i za draženje kojim je dražio Gospoda Boga Izraeljeva. **31** A ostala djela Nadavova i sve što je èinio, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih? **32** I bješe rat između Ase i Vase cara Izrailjeva svega vijeka njihova. **33** Treæe godine carovanja Asina nad Judom zacari se Vasa sin Ahijin nad svijem Izrailjem u Tersi, i carova dvadeset i èetiri godine. **34** I èinjaje što je

zlo pred Gospodom hodeæi putem Jerovoamovijem i u grijehu njegovu, kojim navede na grijeh Izrailja.

16 I dođe rijeè Gospodnja Juju sinu Ananijevu za Vasu govoreæi: 2 Što te podigoh iz praha i postavih vođem narodu svojemu Izrailju, a ti ideš putem Jerovoamovijem i navodiš na grijeh narod moj Izrailja da me gnjevi grijesima svojim, 3 Evo, ja æeu zatrati natraæje Vasino i natraæje doma njegova, i uèiniæeu s domom tvojim kao s domom Jerovoama sina Navatova. 4 Ko Vasin pogine u gradu, izjeæee ga psi, a ko pogine u polju, izjeæee ga ptice nebeske. 5 A ostala djela Vasina i što je èinio, i junaætvo njegovo, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih? 6 I poèinu Vasa kod otaca svojih, i bi pogreben u Tersi; a na njegovo mjesto zacari se lla sin njegov. 7 I tako preko proroka Juja sina Ananijeva dođe rijeè Gospodnja protiv Vase i doma njegova za sve zlo što uèini pred Gospodom gnjeveæi ga djelima svojih ruku, te bi kao dom Jerovoamov, i zato što ga pobi. 8 Dvadeset šeste godine carovanja Asina nad Judom zacari se lla sin Vasin nad Izrailjem, i carova dvije godine u Tersi. 9 A sluga njegov Zimrije, starješina nad polovinom kola, diže bunu na Ilu, kad pijaše u Tersi i opi se u kuæi Arse, koji upravljaše domom njegovijem u Tersi. 10 I dođe Zimrije i ubi ga i pogubi ga dvadeset osme godine carovanja Asina nad Judom, i zacari se na njegovo mjesto. 11 A èim se zacari i sjede na prijesto svoj, pobi sav dom Vasin, ne ostavi mu ni što uza zid mokri, i rodbinu njegovu i prijatelje njegove. 12 Tako Zimrije zatr sav dom Vasin po rijeèi Gospodnjoj koju reèe za Vasu preko Juja proroka, 13 Za sve grijeha Vasine i za grijeha lle sina njegova, kojima grijesiæe i kojima na grijeh navodiše Izrailja gnjeveæi Gospoda Boga Izrailjeva taštinama svojim. 14 A ostala djela llini i sve što je èinio, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih? 15 Godine dvadeset sedme carovanja Asina nad Judom zacari se Zimrije, i carova sedam dana u Tersi; a narod tada stajaše u okolu kod Givetona, koji bješe Filistejski. 16 I narod što bješe u okolu kad èu da je Zimrije digao bunu i cara ubio, isti dan sav Izrailj u okolu postavi carem nad Izrailjem Amrija vojvodu. 17 I Amrije i sav Izrailj s njim otidoše od Givetona i opkoliše Tersu. 18 A Zimrije kad vidje gdje osvojiše grad, otide u dvor carski, i zapali nad sobom dvor carski, te pogibe, 19 Za grijeha svoje kojima je grijesio èineæei što je zlo pred Gospodom, hodeæi putem Jerovoamovijem i u grijehu njegovu, kojim je grijesio navodeæi na grijeh Izrailja. 20 A ostala djela Zimrijeva i buna koju podiže, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih? 21

Tada se razdijeli narod Izrailjev na dvoje: polovina naroda prista za Tivnijom sinom Ginatovijem da ga uèini carem, a druga polovina prista za Amrijem. 22 Ali narod koji prista za Amrijem bi jaèi od naroda koji prista za Tivnijom sinom Ginatovijem. I umrije Tivnija, a carova Amrije. 23 Trideset prve godine carovanja Asina nad Judom poèe carovati Amrije nad Izrailjem, i carova dvanaest godina; u Tersi carova šest godina. 24 I kupi goru Samarijsku od Semera za dva talanta srebra, i sagradi grad na gori, i nazva grad koji sagradi Samaria po imenu Semera gospodara od gore. 25 A Amrije èinjaje što je zlo pred Gospodom, i gore èinjaje od svijeh koji bijahu prije njega. 26 Jer hoðaše svijem putovima Jerovoama sina Navatova i u grijehu njegovu, kojim je naveo na grijeh Izrailja gnjeveæi Gospoda Boga Izrailjeva taštinama svojim. 27 A ostala djela Amrijeva i sve što je èinio, i junaætva koja je èinio, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih? 28 I poèinu Amrije kod otaca svojih, i bi pogreben u Samariji; a na njegovo se mjesto zacari Ahav sin njegov. 29 I Ahav sin Amrijev poèe carovati nad Izrailjem trideset osme godine carovanja Asina nad Judom, i carova Ahav sin Amrijev nad Izrailjem u Samariji dvadeset i dvije godine. 30 I èinjaje Ahav sin Amrijev što je zlo pred Gospodom, više od svijeh koji bijahu prije njega. 31 I malo mu bijaše što hoðaše u grijesima Jerovoama sina Navatova, nego se još oženi Jezaveljom kæerju Etvala cara Sidonskoga, i otide, te služaše Valu i klanjaše mu se. 32 I naèini oltar Valu u domu Valovu koji sazida u Samariji. 33 I naèini Ahav gaj, i uèini Ahav više od svijeh careva Izrailjevih koji biše prije njega, da bi razgnjevio Gospoda Boga Izrailjeva. 34 Za njegova vremena Hil Vetiljanin sazida Jerihon. Na Aironu prvencu svojem osnova ga, a na Seguvu mjezinu svojem metnu mu vrata po rijeèi Gospodnjoj, koju reèe preko Isusa sina Navina.

17 Tada reèe Ahavu Iliju Tesviæanin, jedan od naseljenika Galadskih: tako da je živ Gospod Bog Izrailjev, pred kojim stojim, ovijeh godina neæe biti rose ni dažda dokle ja ne reèem. 2 Potom dođe njemu rijeè Gospodnja govoreæi: 3 Idi odavde, i obrati se na istok, i sakrij se kod potoka Horata prema Jordanu. 4 I iz onoga potoka pij, a gavranima sam zapovjedio da te hrane onđe. 5 I on otide i uèini po rijeèi Gospodnjoj, i otisav stani se kod potoka Horata, koji je prema Jordanu. 6 I onđe mu gavrani donošahu hljeba i mesa jutrom i veèerom, a iz potoka pijaše. 7 Ali poslije godinu dana presahnu potok, jer ne bješe dažda u zemlji. 8 Tada dođe njemu rijeè Gospodnja

govoreæi: **9** Ustani, idi u Sareptu Sidonsku, i sjedi Avdija otide drugim putem sam. **7** A kad Avdija bijaše onđe; evo zapovjedio sam onđe ženi udovici da te na putu, gle, srete ga Iliju; i on ga pozna, i padne hrani. **10** I ustavši otide u Sareptu; i kad dođe na vrata nièice, i reèe: jesu li ti, gospodaru moj Iliju? **8** A gradска, gle, žena udovica kupljaše onđe drva; i on on mu reèe: ja sam; idi, kaži gospodaru svojemu: je dozva i reèe joj: donesi mi malo vode u sudu da se evo Iliju. **9** A on reèe: šta sam zgriješio, da slugu napijem. **11** I ona poðe da donese; a on je viknu i svojega predaš u ruke Ahavu da me pogubi? **10** Tako reèe: donesi mi i hljeba malo. **12** A ona reèe: tako da da je živ Gospod Bog tvoj, nema naroda ni carstva je živ Gospod Bog tvoj, nemam peèena hljeba do kuda nije slao gospodar moj da te traže: i rekoše: grst brašna u zdjeli i malo ulja u kréagu; i eto kupim nema ga. A on zakle carstva i narode da te ne mogu drvaca da otidem i zgotovim sebi i sinu svojemu, da da naðu. **11** A ti sada kažeš: idi, kaži gospodaru pojedemo, pa onda da umremo. **12** A Iliju joj reèe: ne svojemu: evo Iliju. **12** A kad ja otidem od tebe, duh boj se, idi, zgotoviti kako si rekla; ali umijesi prvo meni æe te Gospodnji odnijeti, a ja neæu znati kuda; pa jedan kolæiæ od toga, i donesi mi, pa poslije gotovi da otidem i prokažem Ahavu, a on da te ne naðe, sebi i sinu svojemu. **14** Jer ovako veli Gospod Bog ubiæe me; a sluga se tvoj boji Gospoda od mladosti Izrailjev: brašno se iz zdjele neæe potrošiti niti æe svoje. **13** Nije li kazano gospodaru mojemu šta sam ulja u kréagu nestati dokle ne pusti Gospod dažda na uèinju kad Jezavelja ubijaše proroke Gospodnjie? zemlju. **15** I ona otide i uèini kako reèe Iliju; i jede kako sakrih stotinu proroka Gospodnjih, po pedeset u i ona i on i dom njezin godinu dana; **16** Brašno se jednu peæinu, i hranih ih hljebom i vodom. **14** A ti iz zdjele ne potroši niti ulja u kréagu nesta po rijeèi sada kažeš: idi, kaži gospodaru svojemu: evo Iliju. Gospodnjoj, koju reèe preko Ilijie. **17** A poslije toga Ubiæe me. **15** A Iliju reèe: tako da je živ Gospod razbolje se sin ženi domaæici, i bolest njegova bi nad vojskama, pred kojim stojim, danas æeu mu se vrlo teška, tako da izdahnu. **18** I ona reèe Iliju: šta je pokazati. **16** Tada otide Avdija pred Ahava, i kaza tebi do mene, èovejèe Božji? Jesi li došao k meni mu; i Ahav otide pred Iliju. **17** A kad vidje Ahav Iliju, da spomeneš bezakonje moje i da mi umoriš sina? reèe mu Ahav: jesu li ti onaj što nesreæu donosiš na **19** A on joj reèe: daj mi sina svojega. I uzev ga iz Izraelja? **18** A on reèe: ne donosim ja nesreæe na naruèja njezina odnese ga u gornju klijet, gdje on Izraelja, nego ti i dom oca tvojega ostavivši zapovijesti sjeðaše, i položi ga na postelju svoju. **20** Tada zavapi Gospodnje i pristavši za Valima. **19** Nego sada pošli ka Gospodu i reèe: Gospode Božje moj, zar si i ovu i saberi k meni svega Izraelja na goru Karmilsku, i udovicu kod koje sam gost tako ucvijelio umorivši èetiri stotine i pedeset proroka Valovijeh i èetiri stotine joj sina? **21** I pruživ se nad djetetom tri puta zavapi proroka iz luga, koji jedu za stolom Jezaveljinim. **20** I ka Gospodu govoreæi: Gospode Božje moj, neka se posla Ahav k svijem sinovima Izraeljevijem, i sabra povrati u dijete duša njegova. **22** I Gospod usliši glas one proroke na goru Karmilsku. **21** Tada pristupi Ilijin, te se povrati u dijete duša njegova, i ožive. **23** A Iliju ka svemu narodu i reèe: dokle æete hramati na Iliju uzev dijete snese ga iz gornje klijeti u kuæeu, i obje strane? Ako je Gospod Bog, idite za njim; ako dade ga materi njegovoj, i reèe Iliju: vidi, živ je tvój li je Val, idite za njim. Ali narod ne odgovori mu ni sin. **24** A žena reèe Iliju: sada znam da si èovjek Božji rijeèi. **22** A Iliju reèe narodu: ja sam sam ostao prorok i da je rijeè Gospodnja u tvojim ustima istina.

18 Poslije mnogo vremena, treæe godine, doðe rijeèe Gospodnja Iliju govoreæi: idi, pokaži se Ahavu, i pustiæu dažd na zemlju. **2** I otide Iliju da se pokaže Ahavu, a bijaše velika glad u Samariji. **3** I Ahav dozva Avdiju, koji bijaše upravitelj dvora njegova; a Avdija se bojaše Gospoda veoma. **4** Jer kad Jezavelja ubijaše proroke Gospodnje, uze Avdiju sto proroka, i sakri ih, po pedeset u jednu peæinu, i hrani ih hljebom i vodom. **5** I reèe Ahav Avdiji: poði po zemlji na izvore i na potoke, eda bismo našli trave da saèuvamo u životu konje i mazge, da nam ne izgine stoka. **6** I podijeliše meðu se zemlju kuda æe iæi; Ahav otide jednjem putem sam, a

27 A kad bi u podne, stade im se rugati Ilijia govoreæi: ovo doba ne uèinim od tebe što je od kojega god vièite veæema; jer je on bog! valjada se nešto zamislio, tijeh. 3 A on videæi to usta i otide duše svoje radi, ili je u poslu, ili na putu, ili može biti spava, da se i doðe u Virsaveju Judinu, i ondje ostavi momka probudi. 28 A oni stadoše vikati iza glasa, i parati svojega. 4 A sam otide u pustinju dan hoda; i došav se nožima i šilima po svom obièaju, dokle ih krv sjede pod smrekou, i zaželje da umre, i reèe: dosta je ne obli. 29 A kad proðe podne, stadoše prorokovati veæ, Gospode, primi dušu moju, jer nijesam bolji od dokle doðe vrijeme da se prinene dar; ali ni kaka otaca svojih. 5 Potom leže i zaspa pod smrekom. A glasa ni koga da odgovori, ni koga da èuje. 30 Tada gle, anđeo taknu ga i reèe mu: ustani, jedi. 6 A on reèe Ilijia svemu narodu: pristupite k meni. I pristupi pogleda, i gle, èelo glave mu hlijeb na ugljenu peæen i k njemu sav narod. Tada on opravi oltar Gospodnjii krèag vode. I jede i napi se, pa leže opet. 7 A anđeo koji bješe razvaljen. 31 I uze Ilijia dvanaest kamena Gospodnji doðe opet drugom, i taknu ga govoreæi: prema broju plemena sinova Jakova, kojemu doðe ustani, jedi, jer ti je put dalek. 8 A on ustavši jede i rijeè Gospodnja govoreæi: Izrailj æe ti biti ime. 32 napi se; potom okrijepiv se onijem jelom ide èetrdeset I naèini od toga kamenja oltar u ime Gospodnje, i dana i èetrdeset noæi dokle doðe na goru Božiju oko oltara iskopa opkop širok da bi se moglo posijati Horiv. 9 A ondje uđe u jednu peæinu i zanoæi u dvije mjere žita. 33 I namjesti drva, i junca isjeèena njoj; i gle, rijeè Gospodnja doðe mu govoreæi: šta na komade metnu na drva. 34 I reèe: napunite èetiri æeš ti tu, Ilijia? 10 A on reèe: revnovah veoma za vijedra vode, i izlije na žrtvu i na drva. Pa opet reèe: Gospoda Boga nad vojskama; jer sinovi Izrailjevi uèinite još jednom. I uèiniše još jednom. Pa opet ostavise zavjet tvoj, tvoje oltare razvališe, i prroke reèe: uèinite i treæom. I uèiniše treæom, 35 Te voda tvoje pobiše maæem; a ja ostah sam, pa traže dušu poteèe oko oltara, i napuni se opkop vode. 36 A kad moju da mi je uzmu. 11 A on reèe: izidi i stani na bi vrijeme da se prinene žrtva, pristupi Ilijia prorok gori pred Gospodom. I gle, Gospod prolazaše, a pred i reèe: Gospode Bože Avramov, Isakov i Izrailjev, Gospodom velik i jak vjetar, koji brda razvaljivaše i neka danas poznadu da si ti Bog u Izrailju i ja da stijene razlramaše; ali Gospod ne bješe u vjetru; a sam tvoj sluga, i da sam po tvojoj rijeèi uèinio sve iza vjetra doðe trus; ali Gospod ne bješe u trusu; ovo. 37 Usliši me, Gospode, usliši me, da bi poznao 12 A iza trusa doðe organj; ali Gospod ne bješe u ovaj narod da si ti Gospode Bog, kad opet obratiš ognju. A iza ognja doðe glas tih i tanak. 13 A kad to srca njihova. 38 Tada pade organj Gospodnji i spali èu Ilijia, zakloni lice svoje plaštem i izašav stade na žrtvu paljenicu i drva i kamen i prah, i vodu u opkopu vratima od peæine. I gle, doðe mu glas govoreæi: popi. 39 A narod kad to vidje sav popada nièice, i šta æeš ti tu, Ilijia? 14 A on reèe: revnovah veoma rekoše: Gospod je Bog, Gospod je Bog. 40 Tada im za Gospoda Boga nad vojskama; jer sinovi Izrailjevi reèe Ilijia: pohvatajte te prroke Valove da nijedan ne ostavise zavjet tvoj, tvoje oltare razvališe, i prroke uteèe. I pohvataše ih, i Ilijia ih odvede na potok Kison, tvoje pobiše maæem; a ja ostah sam, pa traže moju i pokla ih ondje. 41 I reèe Ilijia Ahavu: idi, jedi i pij, jer dušu da mi je uzmu. 15 Tada mu reèe Gospod: idi, uji veliki dažd. 42 I otide Ahav da jede i pij; a Ilijia se vrati se svojim putem u pustinju Damaštansku, i kad pope na vrh Karmila, i saže se k zemlji i metnu lice doðeš pomaži Azaila za cara nad Sirijom. 16 A Juja svoje meðu koljena svoja. 43 A momku svojemu reèe: sina Nimsijina pomaži za cara nad Izrailjem, a Jelisija idi, pogledaj put mora. A on otisav pogleda, pa reèe: sina Safatova iz Avel-Meole pomaži za proroka mjesto nema ništa. I reèe mu: idi opet sedam puta. 44 A kad sebe. 17 Jer ko uteèe od maæa Azailova njega æe bi sedmi put, reèe: eno, mali oblak kao dlan èovjeèji pogubiti Juj; a ko uteèe od maæa Jujeva njega æe diže se od mora. Tada reèe: idi, reci Ahavu: preži i pogubiti Jelisije. 18 Ali sam ostavio u Izraelju sedam idi, da te ne uhvati dažd. 45 Utom se zamraèi nebo tisuæa, koji nijedan ne saviše koljena pred Valom, od oblaka i vjetra, i udari velik dažd. A Ahav sjedavši niti ga ustima svojim cjelevaše. 19 I otide odande, na kola otide u Jezrael. 46 A ruka Gospodnja doðe i nađe Jelisija sina Safatova gdje ore, a dvanaest nad Ilijiju, i on opasavši se otrëa pred Ahavom dokle jarmova pred njim, i sam bijaše kod dvanaestoga; doðe u Jezrael.

19 A Ahav pripovjedi Jezavelji sve što je uèinio Ilijia i kako je sve prroke isjekao maæem. 2 Tada Jezavelja posla glasnike k Ilijiji i poruèi mu: tako da uèine bogovi i tako da dodadu, ako sjutra u

od pluga skuha meso i dade ga narodu, te jedoše; Sirski pobježe na konju s konjicima. 21 I car Izrailjev izide i pobi konje i kola, i uèini velik pokolj među Sircima. 22 Potom dođe prorok k caru Izrailjevu i reèe mu: idi, budi hrabar; i promisi i vidi šta æeš èiniti, jer æe do godine opet doæi car Sirski na te. 23 A caru Sirskom rekoše sluge njegove: njihovi su bogovi gorski bogovi, zato nas nadjaèaše; nego da se bijemo s njima u polju, zacijelo æemo ih nadjaèati. 24 Uèini dakle ovako: ukloni te careve s mesta njihovih, i postavi vojvode mjesto njih. 25 Pa skupi vojsku kakva je bila ona koja ti je izginula, i konje kakvi su bili oni konji, i kola kao ona kola; pa da se pobijemo s njima u polju; zacijelo æemo ih nadjaèati. I posluša ih, i uèini tako. 26 A kad prođe godina, Ven-Adad prebroji Sirce, i pođe u Afek da vojuje na Izrailja. 27 I sinovi Izrailjevi prebrojiše se, i ponesavši hrane izidoše pred njih. I stadoše u oko sinovi Izrailjevi prema njima, kao dva mala stada koza, a Sirci bijahu prekrilili zemlju. 28 Tada dođe èovjek Božji, i progovori caru Izrailjevu i reèe: ovako veli Gospod: što Sirci rekoše da je Gospod gorski Bog a nije Bog poljski, zato æeu ti dati u ruke sve ovo mnoštvo veliko da znate da sam ja Gospod. 29 I stajahu u okolu jedni prema drugima sedam dana; a sedmoga dana pobiše se, i sinovi Izrailjevi pobiše Siraca sto tisuæa pješaka u jedan dan. 30 A ostali pobjegoše u grad Afek, i pade zid na dvadeset i sedam tisuæa ljudi koji bijahu ostali. I Ven-Adad pobjegav u grad uđe u najtajniju klijet. 31 A sluge mu rekoše: evo èuli smo da su carevi doma Izrailjeva milostivi carevi; da vežemo kostrijet oko sebe i da metnemo uzice sebi oko vratova, pa da izidemo pred cara Izrailjeva, da ako ostavi u životu dušu tvoju. 32 I vezase kostrijet oko sebe, i metnuše uzice sebi oko vratova, i dođoše k caru Izrailjevu i rekoše: sluga tvoj Ven-Adad veli: ostavi u životu dušu moju. A on reèe: je li još živ? brat mi je. 33 A ljudi uzeše to za dobar znak, i odmah da bi ga uhvatili za rijeè rekoše: brat je tvoj Ven-Adad. A on reèe: idite, dovedite ga. Tada Ven-Adad izide k njemu; a on ga posadi na svoja kola. 34 Tada mu reèe Ven-Adad: gradove koje je uzeo otac moj tvome ocu, vratiæu, i naèini sebi ulice u Damasku kao što je otac moj uèinio u Samariji. A on odgovori: s tom vjerom otpustiæu te. I uèini vjeru s njim, i otpusti ga. 35 Tada jedan između sinova proroèkih reèe drugome po rijeèi Gospodnjoj: bij me. Ali ga onaj ne htje biti. 36 A on mu reèe: što ne posluša glasa Gospodnjega, zato, evo kad otideš od mene, lav æe te zaklati. I kad otide od njega, sukobi ga lav i zakla ga. 37 Opet našav drugoga reèe mu: bij me. A onaj ga izbi i izrani ga. 38 Tada otide prorok i stade na put kuda æe

20 A Ven-Adad car Sirski skupi vojsku svoju, i imaše sa sobom trideset i dva cara, i konje i kola; i otišavši opkoli Samariju i stade je biti. 21 I posla poslanike k Ahavu caru Izrailjevu u grad, 3 I poruèi mu: ovako veli Ven-Adad: srebro tvoje i zlato tvoje moje je, tako i žene tvoje i tvoji lijepi sinovi moji su. 4 A car Izrailjev odgovori i reèe: kao što si rekao, gospodaru moj care, ja sam tvoj i sve što imam. 5 A poslanici opet dođoše i rekoše: ovako veli Ven-Adad: poslao sam k tebi i poruèio: srebro svoje i zlato svoje i žene svoje i sinove svoje da mi daš. 6 Zato æeu sjutra u ovo doba poslati sluge svoje k tebi da pregledaju kuæu tvoju i kuæe sluga tvojih, i što ti je god milo, oni æe uzeti i odnijeti. 7 Tada dozva car Izrailjev sve starješine zemaljske i reèe: gledajte i vidite kako ovaj traži zlo; jer posla k meni po mene i po sinove moje i po srebro moje i po zlato moje, i ja mu ne branih. 8 A sve starješine i sav narod rekoše mu: ne slušaj ga i ne pristaj. 9 I reèe poslanicima Ven-Adadovijem: kažite caru gospodaru mojemu: što si prvo poruèio sluzi svojemu sve æeu uèiniti; ali ovo ne mogu uèiniti. Tako otidoše poslanici i odnesoše mu taj odgovor. 10 A Ven-Adad posla k njemu i poruèi: tako da mi uèine bogovi i tako da dodadu! neæee biti dosta praha od Samarije da svemu narodu koji ide za mnom dopadne po jedna grst. 11 A car Izrailjev odgovori i reèe: kažite: neka se ne hvali onaj koji se opasuje kao onaj koji se rasparuje. 12 A kad on to èu pijuæi s carevima pod šatorima, reèe slugama svojim: dižite se. I digoše se na grad. 13 Tada gle, pristupi jedan prorok k Ahavu caru Izrailjevu, i reèe: ovako veli Gospod: vidiš li sve ovo mnoštvo? evo, ja æui ti ga dati u ruke danas da poznash da sam ja Gospod. 14 A Ahav reèe: preko koga? A on reèe: ovako veli Gospod: preko momaka knezova zemaljskih. Opet reèe: ko æe zametnuti boj? A on reèe: ti. 15 Tada prebroji momke knezova zemaljskih, i bješe ih dvjesti i trideset i dva; poslije njih prebroji sav narod, sve sinove Izrailjeve, i bješe ih sedam tisuæa. 16 I izidoše u podne; a Ven-Adad pijuæi opi se u šatorima s trideset i dva cara koji mu dođoše u pomoæe. 17 I izidoše prvo momci knezova zemaljskih; a Ven-Adad posla, i javiše mu i rekoše: izidoše ljudi iz Samarije. 18 A on reèe: ako su izašli mira radi, pohvatujte ih žive; ako su izašli na boj, pohvatujte ih žive. 19 I izidoše iz grada momci knezova zemaljskih, i vojska za njima. 20 I svaki ubi s kojim se sukobi, te Sirci pobjegoše a Izrailci ih potjeraše. I Ven-Adad car

car proæi, i nagrđi se pepelom po licu. 39 A kad te pogibe. 14 Potom poslaše k Jezavelji i poruèiše joj: car prolazaše, on viknu cara i reèe: tvoj sluga bijaše zasut je kamenjem Navutej, i peginuo je. 15 A kad izašao u boj, a jedan došavši doveđe mi èovjeka i Jezavelja èu da je Navutej zasut kamenjem i peginuo, reèe: èuvaj ovoga èovjeka; ako li ga nestane, biæe reèe Ahavu Jezavelja: ustani, uzmi vinograd Navuteja tvoja duša za njegovu dušu, ili æeš platiti talanat Jezraeljanina, kojega ti ne htje dati za novce, jer srebra. 40 A kad tvoj sluga imaje posla tamo amo, Navutej nije živ nego je umro. 16 A kad èu Ahav da njega nesta. Tada mu reèe car Izrailjev: to ti je sud, je umro Navutej, usta i poðe u vinograd Navuteja sam si otsudio. 41 A on brže ubrisa pepeo s lica, i car Jezraeljanina da ga uzme. 17 Ali doðe rijeè Gospodnja Izrailjev pozna ga da je jedan od proraka. 42 A on mu k Ilijii Tesviæaninu govoreæi: 18 Ustani, izidi na susret reèe: ovako veli Gospod: što si pustio iz ruku èovjeka Ahavu caru Izrailjevu, koji sjedi u Samariji; eno ga u kojega sam ja osudio da se istrijebi, duša æe tvoja vinogradu Navutejevu, kuda je otisao da ga uzme. 19 biti za njegovu dušu i narod tvoj za njegov narod. 43 I reci mu i kaži: ovako veli Gospod: nijesi li ubio i nijesi otide car Izrailjev kuae svojoj zlovoljan i ljutit, i doðe u li prisvojio? Pa mu kaži i reci: ovako veli Gospod: Samariju.

21 A poslije ovijeh stvari dogodi se: Navutej Jezraeljanin imaje vinograd u Jezraelu do dvora Ahava cara Samarijskoga. 2 I reèe Ahav Navuteju govoreæi: daj mi svoj vinograd da naèinim od njega vrt za zelje, jer je blizu do dvora mojega; a ja æeu ti dati za nj bolji vinograd, ili ako voliš, daæeu ti u novcu šta vrijedi. 3 A Navutej reèe Ahavu: saèuvaj Bože da bih ti dao našljedstvo otaca svojih. 4 Tada Ahav doðe kuæi zlovoljan i ljutit radi rijeèi koju mu reèe Navutej Jezraeljanin govoreæi: ne dam ti našljedstva otaca svojih. I leže na postelju svoju, i okrenu lice svoje na stranu, i ne jede hljeba. 5 Tada doðe k njemu Jezavelja žena njegova i reèe mu: zašto je duša tvoja zlovoljna te ne jedeš hljeba? 6 A on joj reèe: jer govorih s Navutejem Jezraeljaninom i rekoh mu: daj mi vinograd svoj za novce, ili ako voliš, daæeu ti drugi vinograd za taj. A on reèe: ne dam ti svoga vinograda. 7 Tada mu reèe Jezavelja žena njegova: ti li si car nad Izrailjem? Ustani, jedi hljeba i budi veseo. Ja æeu ti dati vinograd Navuteja Jezraeljanina. 8 I napisa knjigu na ime Ahavovo, i zapeæati je peèatom njegovijem i posla knjigu starješinama i glavarima koji bijahu u gradu njegovu, koji nastavahu s Navutejem. 9 A u knjizi napisa ovo: oglasite post, i posadite Navuteja meðu glavare narodne. 10 I postavite dva nevaljala èovjeka prema njemu, pa neka zasvjedoèe na nj govoreæi: hulio si na Boga i na cara. Tada ga izvedite i zaspite kamenjem, da pogine. 11 I uèiniše ljudi onoga grada, starješine i glavari, koji življahu u gradu njegovu, kako im zapovjedi Jezavelja, kako bijaše napisano u knjizi koju im posla. 12 I oglasiše post, i posadiše Navuteja meðu glavare narodne. 13 I doðoše dva nevaljala èovjeka, i sjedoše prema njemu; i svjedoèiše na Navuteja ti nevaljali ljudi pred narodom govoreæi: Navutej je hulio na Boga i na cara. I izvedoše ga iza grada, i zasuše ga kamenjem,

Navutej nije živ nego je umro. 14 Potom poslaše k Jezavelji i poruèiše joj: car prolazaše, on viknu cara i reèe: tvoj sluga bijaše zasut je kamenjem Navutej, i peginuo je. 15 A kad izašao u boj, a jedan došavši doveđe mi èovjeka i Jezavelja èu da je Navutej zasut kamenjem i peginuo, reèe: èuvaj ovoga èovjeka; ako li ga nestane, biæe reèe Ahavu Jezavelja: ustani, uzmi vinograd Navuteja tvoja duša za njegovu dušu, ili æeš platiti talanat Jezraeljanina, kojega ti ne htje dati za novce, jer srebra. 40 A kad tvoj sluga imaje posla tamo amo, Navutej nije živ nego je umro. 16 A kad èu Ahav da njega nesta. Tada mu reèe car Izrailjev: to ti je sud, je umro Navutej, usta i poðe u vinograd Navuteja sam si otsudio. 41 A on brže ubrisa pepeo s lica, i car Jezraeljanina da ga uzme. 17 Ali doðe rijeè Gospodnja Izrailjev pozna ga da je jedan od proraka. 42 A on mu k Ilijii Tesviæaninu govoreæi: 18 Ustani, izidi na susret reèe: ovako veli Gospod: što si pustio iz ruku èovjeka Ahavu caru Izrailjevu, koji sjedi u Samariji; eno ga u kojega sam ja osudio da se istrijebi, duša æe tvoja vinogradu Navutejevu, kuda je otisao da ga uzme. 19 biti za njegovu dušu i narod tvoj za njegov narod. 43 I reci mu i kaži: ovako veli Gospod: nijesi li ubio i nijesi otide car Izrailjev kuae svojoj zlovoljan i ljutit, i doðe u li prisvojio? Pa mu kaži i reci: ovako veli Gospod: Samariju.

kako psi lizaše krv Navutejevu, tako æe lizati psi i tvoju krv. 20 A Ahav reèe Ilijii: naðe li me, neprijatelju moj? A on reèe: naðoh, jer si se prodao da èiniš što je zlo pred Gospodom. 21 Evo, pustiæu zlo na te, i uezæu natražje tvoje, i istrijebiæu Ahavu i ono što uza zid mokri, i uhvaæenoga i ostavljenoga u Izrailju. 22 I uèiniæu s domom tvojim kao s domom Jerovoama sina Navatova i kao s domom Vase sina Ahijina, što si me gnjevio i što si naveo na grijeh Izrailja. 23 Takoðe i za Jezavelju reèe Gospod govoreæi: psi æe izjesti Jezavelju ispod zidova Jezraelskih. 24 Ko Ahavov pogine u gradu izjeæee ga psi, a ko pogine u polju izjeæee ga ptice nebeske. 25 I ne bi takoga kao Ahav, koji se prodade da èini što je zlo pred Gospodom, jer ga podgovaraše žena njegova Jezavelja. 26 I poèini vrlo grdna djela iduæei za gadnim bogovima sasvijem kao što èiniše Amoreji, koje izagna Gospod ispred sinova Izrailjevih. 27 A kad Ahav èu te rijeèi, razdrije haljine svoje, i priveza kostrijet oko tijela svojega, i poæeaše, i spavaše u kostrijeti, i hoðaše polagano. 28 I doðe rijeè Gospodnja Ilijii Tesviæaninu govoreæi: 29 Jesi li vidio kako se Ahav ponizio preda mnom? Zato što se tako ponizio preda mnom, neæeu pustiti onoga zla za njegova života; nego za sina njegova pustiæu ono zlo na dom njegov.

22 I proðoše tri godine bez rata izmeðu Siraca i Izrailjaca. 2 A treæe godine doðe Josafat car Judin k caru Izrailjevu. 3 I reèe car Izrailjev slugama svojim: ne znate li da je naš Ramot u Galadu? a mi ne radimo da ga uzmemu iz ruku cara Sirskoga. 4 I reèe Josafatu: hoæee li iæi sa mnom na vojsku na Ramot Galadski? A Josafat reèe caru Izrailjevu: ja kao ti, narod moj kao tvoj narod, konji moji kao tvoji konji. 5 Još reèe Josafat caru Izrailjevu: upitaj danas šta æe Gospod reæi. 6 Tada car Izrailjev sabra oko èetiri stotine proroka, i reèe im: hoæeu li iæi na vojsku na Ramot Galadski ili æeu se okaniti? A oni

rekoše: idi, jer æe ga Gospod dati u ruke caru. 7 A hleba i po malo vode dokle se ne vratim u miru. 28 Josafat reèe: ima li tu još koji prorok Gospodnji da ga A Miheja reèe: ako se vratiš u miru, nije Gospod pitamo? 8 A car Izrailjev reèe Josafatu: ima još jedan govorio preko mene. Još reèe: èujte, svi narodi! 29 I èovjek, preko kojega bismo mogli upitati Gospoda; ali otide car Izrailjev s Josafatom carem Judinijem na ja mrzim na nj, jer mi ne prorièe dobra nego zlo; to je Ramot Galadski. 30 I reèe car Izrailjev Josafatu: ja Miheja sin Jemlin. A Josafat reèe: neka car ne govori æeu se preobuæi kad poðem u boj; a ti obuci svoje tako. 9 Tada car Izrailjev dozva jednoga dvoranina, i odijelo. I preobuèe se car Izrailjev i otide u boj. 31 A reèe mu: brže dovedi Miheju sina Jemlina. 10 A car car Sirski zapovjedi vojvodama, kojih bijahu trideset Izrailjev i Josafat car Judin sjeðahu svaki na svojem i dvije nad kolima njegovijem, i reèe: ne udarajte prijestolu obuèeni u carske haljine na poljani kod vrata ni na maloga ni na velikoga, nego na samoga cara Samarijskih, i svi proroci prorokovahu pred njima. 11 I Izrailjeva. 32 I kad vojvode od kola vidješe Josafata, Sedekija sin Hananin naèini sebi gvozdene rogove, i rekoše: zacijelo je car Izrailjev. I okrenuše se na nj da reèe: ovako veli Gospod: ovijem æeš pobosti Sirce udare; ali Josafat povika. 33 A vojvode od kola vidješe dokle ih ne istrijebiš. 12 Tako i svi proroci prorokovahu da nije car Izrailjev, te otstupiše od njega. 34 A jedan govoreæi: idi na Ramot Galadski, i biæeš sreæan, zastrijeli iz luka nagonom, i ustrijeli cara Izrailjeva jer æe ga Gospod dati caru u ruke. 13 A poslanik gdje spuèea oklop. A on reèe svojemu vozaèeu: savij koji otide da dozove Miheju reèe mu govoreæi: evo, rukom svojom i izvezi me iz boja, jer sam ranjen. 35 I proroci prorièu svi jednjem glasom dobro caru; neka i boj bi ðestok onoga dana; a car zaosta na kolima tvoja rijeèe bude kao rijeè nijehova, govori dobro. 14 A svojim prema Sircima, pa umrije uveèe, i krv iz rane Miheja reèe: tako da je živ Gospod, govorieæu ono njegove tecijaše u kola. 36 I proðe glasnik po vojsci što mi Gospod kaže. 15 I kad doðe k caru, reèe o zahodu sunèanom govoreæi: svak u svoj grad, i mu car: Miheja! hoæemo li iæi na vojsku na Ramot svak u svoju zemlju. 37 Tako umrije car, i odnesoše Galadski ili æemo se okaniti? A on mu reèe: idi, ga u Samariju; i pogreboše cara u Samariji. 38 A biæeš sreæan, jer æe ga Gospod dati caru u ruke. Kad prahu kola na jezeru Samarijskom, lizaše psi 16 A car mu reèe: koliko æeu te puta zaklinjati da mi krv njegovu, tako i kad prahu oružje njegovo, po ne govorиш nego istinu u ime Gospodnje? 17 Tada rijeèi koju reèe Gospod. 39 A ostala djela Ahavova i reèe: vidjeh sav narod Izrailjev razasut po planinama sve što je uèinio, i za kuæeu od slonove kosti koju kao ovce koje nemaju pastira; jer reèe Gospod: ovi je sagradio, i za sve gradove što je sagradio, nije nemaju gospodara; neka se vrate svak svojoj kuæi s li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevijeh? 40 mirom. 18 Tada reèe car Izrailjev Josafatu: nijesam li Tako poèinu Ahav kod otaca svojih, i na njegovo se ti rekao da mi neæe prorokovati dobra nego zlo? 19 mjesto zacari Ohozija sin njegov. 41 A Josafat sin A Miheja mu reèe: zato èuj rijeè Gospodnju; vidjeh Asin zacari se nad Judom èetvrte godine carovanja Gospoda gdje sjedi na prijestolu svojem, a sva vojska Ahavova nad Izrailjem; 42 I imашa Josafat trideset i nebeska stajaše mu s desne i s lijeve strane. 20 pet godina kad poèee carovati, i carova dvadeset i pet I reèe Gospod: ko æe prevariti Ahava da otide i godina u Jerusalimu. A materi mu bješe ime Azuva padne kod Ramota Galadskoga? I jedan reèe ovo kæi Silejeva. 43 I hoðaše putem Ase oca svojega a drugi ono. 21 Tada izide jedan duh i stavši pred sasvijem, i ne otstupi od njega èineæi sve što je Gospoda reèe: ja æeu ga prevariti. A Gospod mu pravo pred Gospodom. Ali visina ne oboriše; narod reèe: kako? 22 Odgovori: izaæei æeu i biæeu lažljiv duh još prinosaše žrtve i kaðaše na visinama. 44 I uèini u ustima svijeh proroka njegovijeh. A Gospod mu mir Josafat s carem Izrailjevijem. 45 A ostala djela reèe: prevariæeš ga i nadvladaæeš, idi i uèini tako. Josafatova i junaštva što uèini i kako vojeva, nije 23 Zato sada eto, Gospod je metnuo lažljiv duh u li to zapisano u dnevniku careva Judinijeh? 46 On usta svijem tvojim prorocima, a Gospod je izrekao istrijebi iz zemlje svoje ostatak adžuvana, koji bijuh zlo po te. 24 Tada pristupi Sedekija sin Hananin, ostali za života Ase oca njegova. 47 U to vrijeme ne i udari Miheju po obrazu govoreæi: kuda je otishaò bijaše cara u Idumeji, nego bijaše namjesnik carev. duh Gospodnji od mene da govori s tobom? 25 A 48 I Josafat naèini laðe Tarsiske da idu u Ofir po Miheja mu reèe: eto, vidjeæeš u onaj dan kad otideš zlato; ali ne otidoše; jer se laðe razbiše u Esion-u najtajniju klijet da se sakriješ. 26 Tada car Izrailjev Gaveru. 49 Tada reèe Ohozija sin Ahavov Josafatu: reèe: uhvati Miheju i odvedi ga k Amonu zapovjedniku neka idu moje sluge s tvojim slugama na laðama. Ali gradskom i k Joasu sinu carevu; 27 I reci im: ovako Josafat ne htje. 50 I poèinu Josafat kod otaca svojih, i veli car: metnite ovoga u tamnicu, i dajite mu po malo pogreboše ga kod otaca njegovijeh u gradu Davida

oca njegova; a na njegovo se mjesto zacari Joram sin njegov. **51** Ohozija sin Ahavov zacari se nad Izrailjem u Samariji sedamnaeste godine carovanja Josafatova nad Judom; i carova nad Izrailjem dvije godine. **52** I ēinjaše što je zlo pred Gospodom, i hođaše putem oca svojega i putem matere svoje i putem Jerovoama sina Navatova, koji navede na grijeh Izraelja. **53** I služaše Valu i klanjaše mu se, i gnjevljaše Gospoda Boga Izraileva sasvijem kako je ēinio otac njegov.

2 Kraljevima

1 A po smrti Ahavovoj odmetnuše se Moavci od Izraelja. **2** A Ohozija pade kroz rešetku iz gornje sobe svoje u Samariji, i razbolje se; pa posla poslanike i reče im: idite, pitajte Velzevula boga Akaronskoga hoæeu li ozdraviti od ove bolesti. **3** Ali anđeo Gospodnjи reče Iliju Tesviæaninu: ustani, izidi na susret poslanicima cara Samarijskoga i reci im: eda li nema Boga u Izraelju, te idete da pitate Velzevula boga u Akaronu? **4** A zato ovako veli Gospod: neæeš se dignuti sa postelje na koju si legao, nego æeš umrijeti. Potom otide Ilija. **5** A sluge se vratise k Ohoziji, i on im reče: što ste se vratili? **6** A oni mu rekoše: srete nas jedan èovjek, i reče nam: idite, vratite se k caru koji vas je poslao, i recite mu: ovako veli Gospod: eda li nema Boga u Izraelju, te šalješ da pitaš Velzevula boga u Akaronu? Zato neæeš se dignuti s postelje na koju si legao, nego æeš umrijeti. **7** A on im reče: kakav bješe na oèi taj èovjek koji vas srete i to vam reče? **8** A oni mu odgovoriše: bješe sav kosmat i opasan kožnjem pojasmom. A on reče: to je Ilij Tesviæanin. **9** Tada posla k njemu pedesetniku s njegovom pedesetoricom; i on otide k njemu; i gle, on sjeðaše navrh gore; i pedesetnik mu reče: èovjeèe Božji, car je zapovjedio, siði. **10** A Ilijia odgovarajuæi reče pedesetniku: ako sam èovjek Božji, neka siðe organj s neba i proždre tebe i twoju pedesetoricu. I siðe organj s neba i proždrije njega i njegovu pedesetoricu. **11** Opet posla k njemu drugog pedesetnika s njegovom pedesetoricom, koji progovori i reče mu: èovjeèe Božji, car je tako zapovjedio, siði brže. **12** A Ilijia odgovori i reče im: ako sam èovjek Božji, neka siðe organj s neba i proždre tebe i twoju pedesetoricu. I siðe organj Božji s neba i proždrije njega i njegovu pedesetoricu. **13** Tada opet posla treæega pedesetnika s njegovom pedesetoricom. A ovaj treæi pedesetnik kad doðe, kleèe na koljena svoja pred Ilijom, i moleæi ga reče mu: èovjeèe Božji, da ti je draga duša moja i duša ove pedesetorice, sluga tvojih. **14** Eto, sišao je organj s neba i proždro prva dva pedesetnika s njihovom pedesetoricom; ali sada da ti je draga duša moja. **15** A anđeo Gospodnjи reče Iliju: idi s njim, i ne boj ga se. I usta Ilijia i otide s njim k caru. **16** I reče mu: ovako veli Gospod: zato što si slao poslanike da pitaju Velzevula boga u Akaronu kao da nema Boga u Izraelju da bi ga pitao, neæeš se dignuti s postelje na koju si legao, nego æeš umrijeti. **17** I umrije po rjeëi Gospodnjоj, koju reče Ilijia, a na njegovo se mjesto zacari Joram druge godine

carovanja Jorama sina Josafatova nad Judom, jer on nema sina. **18** A ostala djela Ohozijina što je èinio, nijesu li zapisana u dnevniku careva Izraeljevih?

2 A kad Gospod šeaše uzeti Iliju u vihoru na nebo, poðoðe Ilij i Jelisije iz Galgala. **2** I reče Ilij Jelisiju: ostani ti ovdje, jer mene Gospod šalje do Vetilja. Ali Jelisije reče: tako živ bio Gospod i tako živa bila duša tvoja, neæu te ostaviti. I doðoðe u Vetilj. **3** Tada doðoðe k Jelisiju sinovi proroèki koji bijahu u Vetilju, i rekoše mu: znaš li da æe danas Gospod uzeti gospodara tvojega od tebe? A on reče: znam, muèite. **4** Opet mu reče Ilij: Jelisije, ostani ti tu, jer me Gospod šalje u Jerihon. A on reče: tako živ bio Gospod i tako živa bila duša tvoja, neæu te ostaviti. Tako doðoðe u Jerihon. **5** A sinovi proroèki koji bijahu u Jerihonu pristupiše k Jelisiju, i rekoše mu: znaš li da æe danas uzeti Gospod od tebe gospodara tvojega? A on reče: znam, muèite. **6** Opet mu reče Ilij: ostani ti tu, jer me Gospod šalje na Jordan. A on reče: tako živ bio Gospod i tako bila živa tvoja duša, neæu te ostaviti. Tako otidoðe obojica. **7** I pedeset ljudi izmeðu sinova proroèkih otidoðe i stadoðe prema njima izdaleka, a oni obojica ustaviše se kod Jordana. **8** I uze Ilij plašt svoj, i saviv ga udari njim po vodi, a ona se rastupi tamo i amo, te prijeðoðe obojica suhim. **9** A kad prijeðoðe, reče Ilij Jelisiju: išti šta hoæeš da ti uèinim, dokle se nijesam uzeo od tebe. A Jelisije reče: da budu dva dijela duha tvojega u mene. **10** A on mu reče: zaiskao si tešku stvar; ali ako me vidiš kad se uzmem od tebe, biæe ti tako; ali li ne vidiš, neæe biti. **11** I kad iðahu dalje razgovarajuæi se, gle, ognjena kola i ognjeni konji rastaviše ih, i Ilijia otide u vihoru na nebo. **12** A Jelisije videæi to vikaše: oèe moj, oèe moj! kola Izraeljeva i konjici njegovici! I ne vidje ga više; potom uze haljine svoje i razdrije ih na dva komada. **13** I podiže plašt Ilijin, koji bješe spao s njega, i vrativ se stade na brijezu Jordanskom. **14** I uzev plašt Ilijin, koji bješe spao s njega, udari po vodi i reče: gdje je Gospod Bog Ilijin? A kad i on udari po vodi, rastupi se voda tamo i amo, i prijeðe Jelisije. **15** A kad s druge strane vidješe sinovi proroèki, koji bijahu u Jerihonu, rekoše: poèinu duh Ilijin na Jelisiju. I sretoše ga i pokloniše mu se do zemlje. **16** I rekoše mu: evo ima u sluga tvojih pedeset junaka, neka idu i traže tvojega gospodara, da ga ne bude uzeo duh Gospodnjи i bacio ga na kakvo brdo ili u kakav do. A on reče: ne ñaljite. **17** Ali oni navaljivahu na nj dokle mu se ne dosadi, te reče: pošljite. I poslaše pedeset ljudi koji ga tražiše tri dana, ali ne naðoðe. **18** I vratiše se k njemu, a on bijaše u Jerihonu, pa im reče:

nijesam li vam govorio da ne idete? 19 Tada građani dovedite mi gudaèa. I kad gudaè guðaše, doðe ruka rekoše Jelisiju: gle, dobro je živjeti u ovom gradu, kao Gospodnja nada nj; 16 I reèe: ovako veli Gospod: što gospodar naš vidi; ali je voda zla i zemlja nerodna. naèinite po ovoj dolini mnogo jama. 17 Jer ovako 20 A on im reèe: donesite mi nov kutao, i metnite u nj veli Gospod: neæete osjetiti vjetra niti æete vidjeti soli. I donešoše mu. 21 A on izde na izvor i bací u nj dažda, ali æe se dolina ova napuniti vode, te æete so, govoreæi: ovako veli Gospod: iscijelih ovu vodu, piti i vi i ljudi vaši i stoka vaša. 18 Pa i to je malo da ne bude više od nje smrti ni nerodnosti. 22 I voda Gospodu, nego i Moavce æe vam predati u ruke. posta zdrava do današnjega dana po rijeèi Jelisijevoj, 19 I raskopaæete sve tvrde gradove, i sve izabrane koju izreèe. 23 Potom otide odande u Vetiilj; i kad gradove, i posjeæi æete sva dobra drveta i zaroniti iðaše putem, izidoše mala djeca iz grada i rugahu mu sve izvore vodene, i svaku njivu dobru potraæete se govoreæi mu: hodi, æelo! hodi, æelo! 24 A Jelisije kamenjem. 20 A ujutru kad se prinosi dar, gle, doðe obazre se i videæi ih prokli ih imenom Gospodnjim. voda od Edomske, i napuni se zemlja vode. 21 A Tada izidoše dvije medvjedice iz šume, i rastrogoše svi Moavci èuvši da su izišli carevi da udare na njih, èetrdeset i dvoje djece. 25 Odande otide na goru Karmilsku, a odande se vrati u Samariju.

3 A Joram sin Ahavov zacari se nad Izrailjem u

Samariji osamnaeste godine carovanja Josafatova nad Judom, i carova dvanaest godina. 2 I èinjaje što je zlo pred Gospodom, ali ne kao otac njegov i kao mati njegova, jer obori lik Valov koji bješe naèinio otac njegov. 3 Ali osta u grijesima Jerovoama sina Navatova, kojima navede na grijeh Izraelja, i ne otstupi od njih. 4 A Misa car Moavski imaše mnogo stoke, i davaše caru Izraeljevu sto tisuæa jaganjaca i sto tisuæa ovnova pod runom. 5 Ali kad umrije Ahav, odmetnu se car Moavski od cara Izraeljeva. 6 A car Joram izide u to vrijeme iz Samarije i prebroji svega Izraelja. 7 I otide, te posla k Josafatu caru Judinu i poruèi mu: car Moavski odmetnu se od mene; hoæeš li iæi sa mnom na vojsku na Moavce? A on reèe: hoæeu, ja kao ti, moj narod kao tvoj narod, moji konji kao tvoji konji. 8 Iza toga reèe: a kojim æemo putem iæi? A on reèe: preko pustinje Edomske. 9 I tako izide car Izraeljev i car Judin i car Edomski, i idoše putem sedam dana, i ne bijaše vode vojsci ni stoci, koja iðaše za njima. 10 I reèe car Izraeljev: jaoh! dozva Gospod ova tri cara da ih preda u ruke Moavcima. 11 A Josafat reèe: ima li tu koji prorok Gospodnji da upitamo Gospoda preko njega? A jedan između sluga cara Izraeljeva odgovori i reèe: ovdje je Jelisije sin Safatov, koji je llij poljevao vodom ruke. 12 Tada reèe Josafat: u njega je rijeè Gospodnja. I otidoše k njemu car Izraeljev i Josafat i car Edomski. 13 A Jelisije reèe caru Izraeljevu: šta je meni do tebe? idi ka prorocima oca svojega i ka prorocima matere svoje. A car Izraeljev reèe mu: ne, jer Gospod dozva ova tri cara da ih preda u ruke Moavcima. 14 A Jelisije reèe: tako da je živ Gospod nad vojskama, pred kojim stojim, da ne gledam na Josafata cara Judina, ne bih mario za te niti bih te pogledao. 15 Nego sada

dovedite mi gudaèa. I kad gudaè guðaše, doðe ruka rekoše Moavcima prema sebi vodu gdje se crveni kao krv. 23 I rekoše: krv je; pobili su se carevi, i jedan drugoga pogubili; sada dakle na pljen, Moavci! 24 A kad doðoše do okola Izraeljeva, podigoše se Izraeljci i razbiše Moavce, te pobjegoše ispred njih, a oni uðoše u zemlju Moavsku bijuæi ih. 25 I gradove njihove raskopaše, i na svaku dobру njivu bacajuæi svaki po kamen zasuše je, i sve izvore vodene zaroniše, i sva dobra drveta posjekoše tako da samo ostaviše kamenje u Kirarasetu. I opkolivši ga præari stadoše ga biti. 26 A car Moavski kad vidje da æe ga nadvladati vojska, uze sa sobom sedam stotina ljudi, koji mahalu maæem, da prođu kroz vojsku cara Edomskoga, ali ne mogoše. 27 Tada uze sina svojega prvenca koji šæaše biti car na njegovo mjesto, i prinese ga na žrtvu paljenicu na zidu. Tada se podiže veliki gnjev na Izraelja, te otidoše odande i vratise se u svoju zemlju.

4 A jedna između žena sinova proroèkih povika k

Jelisiju govoreæi: sluga tvoj, muž moj, umrije, i ti znaš da se sluga tvoj bojao Gospoda; pa sada doðe rukodavalac da mi uzme dva sina u roblje. 2 A Jelisije joj reèe: što æeu ti? kaži mi šta imaaš u kuæei? A ona reèe: sluškinja tvoja nema u kuæei ništa do sudiæ ulja. 3 A on joj reèe: idi, išti u naruè praznijeh sudova u svijeh susjeda svojih, nemoj malo da išteš. 4 Pa otidi, i zatvori se u kuæeu sa sinovima svojim, pa onda naljevaj u sve sudove, i kad se koji napuni, kaži neka uklone. 5 I ona otide od njega, i zatvori se u kuæeu sa sinovima svojim; oni joj dodavahu a ona naljevaše. 6 A kad se sudovi napuniše, ona reèe sinu svojemu: daj još jedan sud. A on joj reèe: nema više. Tada stade ulje. 7 Potom ona otide i kaza èovjeku Božijemu; a on joj reèe: idi, prodaj ulje, i oduži se; a što preteèee, onjem se hrani sa svojim sinovima. 8 Poslije toga

jednom iđaše Jelisije kroz Sunam, a ondje bijaše preda nj, i javi mu govoreæi: ne probudi se dijete. **32** I bogata žena, koja ga ustavi da jede hljeba; i od Jelisije uđe u kuæu, i gle, dijete mrtvo leži na njegovoj tada kad god prolazaše, uvraæaše se k njoj da jede postelji. **33** I ušav zatvori se s djetetom, i pomoli se hljeba. **9** I ona reèe mužu svojemu: gle, vidim da je Gospodu. **34** Potom stade na postelju i leže na dijete svet èovjek Božji ovaj što sve prolazi ovuda. **10** Da metnuv usta svoja na usta djetetu, i oèi svoje na oèi naèinimo malu klijet, i da mu namjestimo postelju i njegove, i dlanove svoje na njegove dlanove, i pruži sto i stolicu i svijetnjak, pa kad doðe k nama, neka se se nad njim, te se zagrija tijelo djetetu. **35** Potom tu skloni. **11** Potom on dođe jednom onamo, i ušav u usta, i prijeđe po kuæi jednom tamo i jednom amo, klijet poèinu onđe. **12** I reèe momku svojemu Gijeziju: potom otide opet i pruži se nad djetetom. I kihnu dijete zovi Sunamku. I on je dozva; i ona stade pred njim. **13** I on reèe Gijeziju: kaži joj: eto staraš se za nas Gijezija i reèe mu: zovi Sunamku. I on je dozva, te svakojako; šta hoæeš da ti uèinem? imas li što da dođe k njemu. I on joj reèe: uzmi sina svojega. **37** I govorim caru ili vojvodi? A ona reèe: ja živim usred ona ušavši pade k nogama njegovijem, i pokloni mu svojega naroda. **14** A on reèe: šta bih joj dakle uèinio? se do zemlje, i uvezvi sina svojega otide. **38** Potom A Gijezije reèe: eto nema sina, a muž joj je star. vratiti se Jelisije u Galgal. A bijaše glad u onoj zemlji, i **15** A on reèe: zovi je. I on je dozva, i ona stade na sinovi proroèki sjedahu pred njim; a on reèe momku vratima. **16** A on reèe: do godine u ovo doba grliæeš svojemu: pristavi veliki lonac i skuhaj zelja sinovima sina. A ona reèe: nemoj gospodaru moj, èovjeèe proroèkim. **39** A jedan otide u polje da nabere zelja, i Božji, nemoj varati sluškinje svoje. **17** I zatrudnje naðe divlju lozu i nabra s nje divljih tikvica pun plašt, žena, i rodi sina druge godine u isto doba, kao što i došavši sasijeèe ih u lonac gdje bješe zelje, jer joj reèe Jelisije. **18** I dijete odraste. I jednom izide k ih ne poznavahu. **40** I usuše ljudma da jedu; a kad ocu svojemu k žeteocima; **19** I reèe ocu svojemu: stadoše jesti onoga zelja, povikaše govoreæi: smrit jaoh glava, jaoh glava! A on reèe momku: nosi ga je u loncu, èovjeèe Božji! I ne mogahu jesti. **41** A materi. **20** I on ga uze i odnese materi njegovoj, i leža on reèe: donesite brašna. I sasu brašno u lonac, i na krilu njezinu do podne, pa umrije. **21** Tada otide reèe: uspi ljudma, neka jedu. I ne bi više nikakoga ona gore, i namjesti ga u postelju èovjeka Božjega, i zla u loncu. **42** A dođe neko iz Val-Salise, i donese zatvorivši ga izide. **22** Potom viknu muža svojega i èovjeku Božijemu hljeba od prvina, dvadeset hljebova reèe mu: pošli mi jednoga momka i jednu magaricu jeèemjenih, i novijeh zrna u klasu. A on reèe: postavi da otrém do èovjeka Božjega i da se vratim. **23** A on narodu, neka jedu. **43** A sluga mu reèe: kako æu to reèe: zašto danas hoæeš da ideš k njemu? niti je postaviti pred sto ljudi? Opet reèe: postavi narodu, mladina ni subota. A ona reèe: ne brini se. **24** I ona neka jedu; jer je tako kazao Gospod: ješæe, i preteæi osamarivši magaricu reèe momku svojemu: vodi i idi i nemoj zastajati mene radi na putu dokle ti ne kažem. **5** Tako pošavši dođe k èovjeku Božijemu na goru Garmilsku. A kad je èovjek Božji ugleda gdje ide k njemu, reèe Gijeziju sluzi svojemu: evo Sunamke. **26** Trèi sad pred nju i reci joj: jesli li zdravo? je li zdravo muž tvoj? je li zdravo sin tvoj? A ona reèe: zdravo smo. **27** A kad dođe k èovjeku Božijemu na goru, zagri mu noge, a Gijezije pristupi da je otjera; ali èovjek Božji reèe: ostavi je, jer joj je duša u jadu, a Gospod sakri od mene i ne javi mi. **28** A ona reèe: jesam li iskala sina od gospodara svojega? nijesam li kazala: nemoj me varati? **29** A on reèe Gijeziju: opasi se i uzmi štap moj u ruku, pa idi; ako sretneš koga, nemoj ga pozdravljati, i ako te ko pozdravi, nemoj mu odgovarati, i metni moj štap na lice djetetu. **30** A mati djetinja reèe: tako da je živ Gospod i tako da je živa duša tvoja, neæeu te se ostaviti. Tada on usta i poðe za njom. **31** A Gijezije otide naprijed i metnu štap na lice djetetu, ali ne bi glasa ni osjeæanja. Tada se vratí

I bješe Neman vojvoda cara Sirskoga èovjek velik u gospodara svojega i u èasti, jer preko njega saèuva Gospod Siriju; ali taj veliki junak bješe gubav. **2** A iz Sirije izide èeta i zarobi u zemlji Izrailjskoj malu djevojku, te ona služaše ženu Nemanovu. **3** I ona reèe svojoj gospoði: o da bi moj gospodar otisao k proroku u Samariji! on bi ga oprostio od gube. **4** Tada on otide k svome gospodaru i javi mu govoreæi: tako i tako kaže djevojka iz zemlje Izraeljske. **5** A car Sirski reèe mu: hajde idi, a ja æu poslati knjigu caru Izrailjevu. I on otide, i ponese deset talanata srebra i šest tisuæea sikala zlata i desetore stajaæe haljine. **6** I odnese knjigu caru Izrailjevu, koja ovako govoraše: eto, kad ti dođe ova knjiga, znaj da šaljem k tebi Nemanu slugu svojega da ga oprosti gube. **7** A kad car Izrailjev proëita knjigu, razdrije haljine svoje i reèe: zar sam ja Bog da mogu ubiti i povratiti život, te

šalje k meni da oprostim èovjeka gube? Pazite i vidite jednoj kuæi, a ljude otpusti, te otidoše. 25 Potom kako traži zadjevice sa mnom. 8 A kad èu Jelisije došavši stade pred gospodarom svojim. A Jelisije èovjek Božji da je car Izrailjev razdro haljine svoje, mu reèe: otkle Gijezije? A on reèe: nije išao sluga posla k caru i poruèi: zašto si razdro haljine svoje? tvoj nikuda. 26 Ali mu on reèe: zar srce moje nije išlo neka dođe k meni, da pozna da ima proruk u Izraelju. onamo kad se èovjek vrati s kola svojih preda te? 9 I tako dođe Neman s konjima i kolima svojim, i Zar je to bilo vrijeme uzimati srebro i uzimati haljine, stade na vratima doma Jelisijeva. 10 A Jelisije posla k maslinike, vinograde, ovce, goveda, sluge i sluškinje? njemu i poruèi: idi i okupaj se sedam puta u Jordanu, 27 Zato guba Nemanova neka prione za te i za sjeme i ozdraviæe tijelo tvoje, i oèistiæeš se. 11 Tada se tvoje dovjeka. I otide od njega gubav, bio kao snijeg. rasrdi Neman i pođe govoreæi: gle! ja mišljah, on æe izaæi k meni, i staæe, i prizvaæe ime Gospoda Boga svojega, i metnuti ruku svoju na mjesto, i oèisti gubu. 12 Nijesu li Avana i Farfar vode u Damasku bolje od svijeh voda Izraelskih? ne bih li se mogao u njima okupati i oèistiti? I okrenuvši se otide gnjevan. 13 Ali sluge njegove pristupivši rekoše mu govoreæi: oèe, da ti je kazao prorok što veliko, ne bi li uèinio? a zašto ne bi kad ti reèe: okupaj se, pa æeš se oèistiti? 14 I tako siðe, i zaroni u Jordan sedam puta po rijeèi èovjeka Božijega, i tijelo njegovo posta kao u maloga djeteta, i oèisti se. 15 Tada se vrati k èovjeku Božijemu sa pratnjom svojom, i došav stade pred njim, i reèe: evo sad vidim da nema Boga nigdje na zemlji do u Izraelju. Nego uzmi dar od sluge svojega. 16 Ali on reèe: tako da je živ Gospod, pred kojim stojim, neæeu uzeti. I on navaljivaše na nj da uzme; ali on ne htje. 17 Tada reèe Neman: kad neæeš, a ono neka se da sluzi tvojemu ove zemlje koliko mogu ponijeti dvije mazge. Jer sluga tvoj neæee više prinosisit žrtava paljenica ni drugih žrtava drugim bogovima, nego Gospodu. 18 A Gospod neka oprosti ovo sluzi tvojemu: kad gospodar moj uđe u dom Rimonov da se pokloni ondje, pa se prihvati za moju ruku, da se i ja poklonim u domu Rimonovu, neka oprosti Gospod sluzi tvojemu kad se tako poklonim u domu Rimonovu. 19 A on mu reèe: idi s mirom. I on otide od njega, i prijeđe jedno potrkalische. 20 Tada reèe Gijezije sluga Jelisija èovjeka Božijega: gle, gospodar moj ne htje primiti iz ruku toga Nemanu Sirca što bješe donio. Ali tako da je živ Gospod, potræaaæ za njim i uzeæeu što od njega. 21 I Gijezije otreàa za Nemanom. A kad ga vidje Neman gdje trèi za njim, skoèi s kola svojih i srete ga, pa mu reèe: je li dobro? 22 A on reèe: dobro je. Gospodar moj posla me da ti kažem: evo, baš sad dođoše k meni dva mladiæea iz gore Jefremove, proroèki sinovi, daj za njih talanat srebra i dvoje stajaæe haljine. 23 A Neman reèe: uzmi i dva talanta. I natjera ga; i sveza dva talanta srebra u dva toboca, i dvoje stajaæe haljine, i dade dvojici momaka svojih, da nose pred njim. 24 A on kad dođe na brdo, uze iz ruku njihovijeh i ostavi u

6 A sinovi proroèki rekoše Jelisiju: gle, mjesto gdje sedimo pred tobom tjesno nam je. 2 Nego hajde da otidemo na Jordan, pa da uzmemu ondje svaki po brvnu i naèinimo ondje mjesto gdje æemo boraviti. A on reèe: idite. 3 A jedan reèe: budi voljan, poði i ti sa slugama svojim. A on reèe: hoæeu. 4 I tako pođe s njima. I došavši na Jordan sjekoše drva. 5 A kad jedan od njih sijecijaše drvo, pade mu sjekira u vodu; a on povika govoreæi: avaj gospodaru, još je u naruèu uzeta. 6 A èovjek Božji reèe mu: gdje je pala? A kad mu pokaza mjesto, on otsijeèe drvo i baci ga onamo, i uèini te sjekira ispliva. 7 A on reèe: uzmi je. I èovjek pruži ruku, te je uze. 8 A kad car Sirski vojevaše na Izraelja, vijeæaaše sa slugama svojim, i reèe: tu i tu neka stane vojska moja. 9 A èovjek Božji posla k caru Izraeljevu i poruèi: èuvaj se da ne ideš onuda, jer su ondje Sirci u zasjedi. 10 I car Izraeljev posla na ono mjesto, za koje reèe èovjek Božji i opomenu ga, te se èuvaše. I to ne bi jedanput ni dva puta. 11 I smuti se srce caru Sirskom zato, i sazvavši sluge svoje reèe im: hoæete li mi kazati ko od naših dokazuje caru Izraeljevu? 12 A jedan od sluga njegovijeh reèe mu: niko, care gospodaru moj; nego Jelisije prorok u Izraelju dokazuje caru Izraeljevu rijeèi koje govoriš u ložnici svojoj. 13 Tada reèe: idite, vidite gdje je, da pošljem da ga uhvate. I javiše mu govoreæi: eno ga u Dotanu. 14 I posla onamo konje i kola s velikom vojskom; i oni došavši noæeu opkoliše grad. 15 A ujutru sluga èovjeka Božijega ustavši izide, a to vojska oko grada i konji i kola. I reèe mu sluga: jaoh gospodaru, šta æemo sad? 16 A on mu reèe: ne boj se, jer je više naših nego njihovijeh. 17 I pomoli se Jelisije govoreæi: Gospode, otvori mu oèi da vidi. I Gospod otvori oèi momku, te vidje, a to gora puna konja i kola ognjenijeh oko Jelisija. 18 A kad poðoše Sirci k njemu, pomoli se Jelisije Gospodu i reèe: oslijepi ovaj narod. I oslijepi ih po rijeèi Jelisijevoj. 19 Tada im reèe Jelisije: nije ovo put, nije ovo grad; hodite za mnom i odvešæu vas èovjeku kojega tražite. I odvede ih u Samariju. 20 A kad dođoše u Samariju, reèe Jelisije: Gospode,

otvori im oèi da vide. I Gospod im otvori oèi, i vidješe, ako li nas pogube, poginuæemo. 5 I tako ustavši u a to bijahu usred Samarije. 21 A car Izrailjev reèe sumrak poðoðe u oko Sirski, i doðoðe do kraja okola Jelisiju kad ih ugleda: hoæu li biti, hoæu li biti, oèe Sirskoga, i gle, ne bješe nikoga. 6 Jer Gospod uèini te moj? 22 A on reèe: nemoj biti; eda li æeš one pobiti se u okolu Sirskom èu lupa kola i konja i velike vojske, koje zarobiš maèem svojim i lukom svojim? Iznesi te rekoše jedan drugomu: eto car je Izrailjev najmio im hlijeba i vode neka jedu i piju, pa onda neka idu na nas careve Hetejske i careve Misirske da udare na gospodaru svojemu. 23 I ugodovi im gozbu veliku, te nas. 7 Te se podigoše i pobjegoše po mraku ostavivši jedoðe i piše; pa ih otpusti, a oni otidoðe gospodaru šatore svoje i konje svoje i magarce svoje i oko kao svojemu; i od tada ne dolaziþ eète Sirske u zemlju što je bio, i pobjegoše radi duša svojih. 8 Pa kad Izrailjevu. 24 A poslije toga Ven-Adad car Sirski doðoðe gubavci na kraj okola, uðoðe u jedan šator, i skupi svu vojsku svoju, i izide i opkoli Samariju. 25 I najedoðe se i napiše se, i pokupiše iz njega srebro nastala velika glad u Samariji, jer gle, bješe opkoljena i zlato i haljine, i otidoðe te sakriše. Pa se vratise i toliko da glava magareæa bijaþe za osamdeset sikala uðoðe u drugi šator, pa pokupiše i iz njega, i otidoðe srebra, a èetvrt kava golubinjega kala za pet sikala te sakriše. 9 Tada rekoše meðu sobom: ne radimo srebra. 26 I kad car iðaþe po zidovima, jedna žena dobro; ovaj je dan dan dobrijeh glasova; a mi šutimo. povika k njemu govoreæi: pomagaj, care gospodaru! Ako uðekamo do zore, stignuæe nas bezakonje. 27 A on reèe: Gospod ti ne pomaže, kako æeu ti ja Zato sada hajde da idemo i javimo domu carevu. 10 I pomoæi? s gumna li, ili iz kace? 28 Još joj reèe car: tako doðavši dozvaþe vratara gradskoga i kazaþe mu Što ti je? A ona reèe: ova žena reèe mi: daj sina govoreæi: idosmo uoko Sirski, i gle, nema nikoga, svoga da ga pojedemo danas, a sjutra æemo pojesti ni glasa èovjeèijega; nego konji povezani i magarci moga sina. 29 I skuhasmo sina mojega i pojedosmo povezani, i šatori kako su bili. 11 A on dozva ostale ga, a sjutradan rekoh joj: daj sina svojega da ga vratare, i javiþe u dom carev. 12 A car ustavši po pojedemo. Ali ona sakri svoga sina. 30 A kad car èu noæi reèe slugama svojim: kazaæeu vam sada ñta su rijeèi ženine, razdrije haljine svoje; i kad iðaþe po nam uèinili Sirci. Znadu da gladujemo, zato otidoðe zidu, vidje narod gdje kostrijet bijaþe ozdo na tijelu iz okola da se sakriju u polju govoreæi: kad izidu iz njegovu. 31 Tada reèe car: tako da mi uèini Bog i grada, pohvataæemo ih žive i uæi æemo u grad. tako da doda, ako glava Jelisija sina Safatova ostane 13 A jedan od sluga njegovih odgovori i reèe: da danas na njemu. 32 A Jelisije sjedaþe u svojoj kuæi, uzmemu pet ostalih konja što još ima u gradu; gle, i starjeþine sjeðahu kod njega. I posla car jednoga to je sve što je ostalo od mnoðstva konja Izrailejskih; to od onjeh što stajahu pred njim; a dok joþ ne doðe je sve što nije izginulo od mnoðstva konja Izrailejskih; da poslani k njemu, on reèe starjeþinama: vidite li gdje poslano da vidimo. 14 I uzeþe dva konja kolska, koje onaj krvnièki sin posla da mi otsjeèe glavu? Gledajte posla car za vojskom Sirskom, govoreæi: idite i vidite. kad doðe poslani, zakljuèajte vrata, i odbijte ga od 15 I otidoðe za njima do Jordana, i gle, po svemu putu vrata; eto, i bahat nogu gospodara njegova za njim. bijaþe puno haljina i sudova, koje pobacaþe Sirci u 33 I dok joþ govoraþe s njima, gle, poslani doðe k hitnji. Tada se vratise poslanici i javiþe caru. 16 Tada njemu, i reèe; gle, ovo je zlo od Gospoda; èemu æeu izide narod i razgrabi oko Sirski; i bješe mjera bijeloga se joþ nadati od Gospoda?

7 Tada reèe Jelisije: èujte rijeè Gospodnju: tako veli

Gospod: sjutra æee u ovo doba biti mjera bijeloga braðna za sikal a dvije mjere jeèema za sikal na vratima Samarijskim. 2 A vojvoda, na kojega se ruku car naslanjaþe, odgovori èovjeku Božijemu i reèe: da Gospod naèini okna na nebu, bi li moglo to biti? A Jelisije reèe: eto, ti æeþ vidjeti svojim oèima, ali ga neæeþ jesti. 3 A bijahu na vratima èetiri èovjeka gubava, i rekoše jedan drugomu: što sjedimo ovdje da umremo? 4 Da reèemo: da uðemo u grad, glad je u gradu, te æemo umrijeti onđe: a da ostanemo ovdje, opet æemo umrijeti; nego hajde da uskoèimo uoko Sirski: ako nas ostave u životu, ostaæemo u životu,

8 I govori Jelisije ženi kojoj sina povrati u život, i reèe: ustani i idi s domom svojim, i skloni se gdje

možeš; jer je Gospod dozvao glad koja æe doæi i biti njegovijeh dovijeka. **20** Za njegova vremena odvrže na zemlji sedam godina. **2 A** žena usta, i uèini kako se Edom da ne bude pod Judom, i postavi cara nad reèe èovjek Božji, jer otide s domom svojim i osta sobom. **21** Zato otide Joram u Sair i sva kola njegova u zemlji Filistejskoj sedam godina. **3 A** kad proðe s njim; i usta noæu i udari na Edomce, koji ga bijahu sedam godina, vrati se žena iz zemlje Filistejske, i opkolili, i na zapovjednike od kola, i pobježe narod otide da moli cara za kuæu svoju i za njivu svoju. **4 A** u svoje šatore. **22** Ipak se odvrgoše Edomci da ne car govoraše s Gijezijem, momkom èovjeka Božjega, budu pod Judom, do današnjega dana. U isto vrijeme i reèe: pripovjedi mi sva velika djela koja je uèinio odmetnu se i Livna. **23 A** ostala djela Joramova i sve Jelisije. **5 A** kad on pripovjedaše caru kako je mrtva što je èinio, nije li to zapisano u dnevniku careva oživio, gle, žena, kojoj je sina oživio, stade moliti Judinijeh? **24 I** Joram poèinu kod otaca svojih, i bi cara za kuæu svoju i za njivu svoju. A Gijezije reèe: pogreben kod otaca svojih u gradu Davidovu. A na gospodaru moj, care, ovo je ona žena i ovo je sin njegovo se mjesto zacari sin njegov Ohozija. **25** njezin, kojega je Jelisije oživio. **6 Tada** car zapita Godine dvanaeste carovanja Jorama sina Ahavova ženu, i ona mu pripovjedi. I car joj dade jednoga nad Izrailjem poèe carovati Ohozija sin Joramov, car dvoranina i reèe mu: povrati joj sve što je njezino i sve Judin. **26 Imaše** Ohozija dvadeset i dvije godine kad prihode od njiva od dana kad je ostavila zemlju dori se zacari, i carova godinu dana u Jerusalimu. Materi do sada. **7 Poslije** toga dođe Jelisije u Damasak, a car mu bješe ime Gotolija, kæi Amrija cara Izrailejeva. **27** Sirski Ven-Adad bijaše bolestan, i javiše mu govoreæi: On hoðaše putem doma Ahavova, i èinjaše što je zlo došao je èovjek Božji ovamo. **8 A** car reèe Azailu: pred Gospodom, kao dom Ahavov, jer bješe zet domu uzmi sa sobom dar i idi na susret èovjeku Božjemu, Ahavovu. **28 Zato** poðe s Joramom sinom Ahavovijem i preko njega pitaj Gospoda hoæeu li ozdraviti od ove bolesti. **9 Tada** otide Azailo na susret njemu na vojsku na Azaila cara Sirskoga u Ramot Galadski; ponesavši dar, svakojakih dobrijeh stvari iz Damaska ali Sirci razbiše Joram. **29 I** vrati se car Joram da se natovarenijeh na èetrdeset kamilia; i doðav stade pred ljeèei u Jezraelu od rana koje mu zadaše Sirci u Rami, kad se bijaše s Azailom carem Sirskim; a Ohozija sin njim i reèe: sin tvoj Ven-Adad car Sirski posla me k Joramov car Judin otide da vidi Joram sina Ahavova tebi govoreæi: hoæeu li ozdraviti od ove bolesti? **10** u Jezraelu, jer bijaše bolestan.

A Jelisije mu reèe: idi, reci mu: ozdraviæeš; ali mi je Gospod pokazao da æe umrijeti. **11 I** uprvi oèi u nj gledaše dugu i zaplaka se èovjek Božji. **12 A** Azailo mu reèe: što plaæe gospodar moj? A on reèe: jer znam kakvo æeš zlo uèiniti sinovima Izrailjevijem, gradove æeš njihove paliti ognjem, i mladiæe æeš njihove sjeæi maæem, i djecu æeš njihovu razbijati i trudne žene njihove rastrzati. **13 A** Azailo reèe: a šta je sluga tvoj, pas, da uèini tako veliku stvar? A Jelisije mu reèe: pokazao mi je Gospod da æeš ti biti car u Siriji. **14 Tada** otišav od Jelisija dođe ka gospodaru svojemu; a on mu reèe: što ti reèe Jelisije? A on odgovori: reèe mi da æeš ozdraviti. **15** Ali sjutradan uze Azailo pokrivaè i zamoeivši ga u vodu prostrije mu po licu, te umrije. A na njegovo mjesto zacari se Azailo. **16** Pete godine carovanja Jorama sina Ahavova nad Izrailjem, kad Josafat bješe car Judin, poèe carovati Joram sin Josafatov car Judin. **17 Imaše** trideset i dvije godine kad poèe carovati, i carova osam godina u Jerusalimu. **18 I** hoðaše putem careva Izrailjevih, kao što je èinio dom Ahavov; jer kæi Ahavova bješe mu žena, te on èinjaše što je zlo pred Gospodom. **19** Ali Gospod ne htje zatrzi Jude radi Davida sluge svojega, kao što mu bješe rekao da æe mu dati vidjelo izmeðu sinova

9 A Jelisije prorok dozva jednoga izmeðu sinova proroèkih, i reèe mu: opaþi se i uzmi ovu uljanicu, pa idi u Ramot Galadski. **2 I** kad doðeš onamo, videæeš ondje Juja sina Josafata sina Nimsijina, i ušavši izvedi ga izmeðu braæe njegove i odvedi ga u najtajniju klijet. **3 I** uzmi uljanicu i izlij mu na glavu, i reci: ovako veli Gospod: pomazah te za cara nad Izrailjem. Zatijem otvori vrata i bježi, i ne zabavljam se. **4 I** otide mladiæe, momak prorokov, u Ramot Galadski. **5 I** kad uðe, gle, sjeðahu vojvode; a on reèe: vojvodo, imam nešto da ti kažem. A Juju mu reèe: kome izmeðu svijeh nas? A on reèe: tebi, vojvodo. **6 Tada** usta, i uðe u kuæu, a on mu izli na glavu ulje, i reèe mu: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: pomazah te za cara nad narodom Gospodnjim, Izrailjem. **7 I** pobij dom Ahava gospodara svojega, jer hoæeu da pokajem krv sluga svojih proroka, i krv svijeh sluga Gospodnjih od ruke Jezaveljine. **8 I** tako æe izginuti sav dom Ahavov, i istrijebiæu Ahavu i ono što uza zid mokri, i uhvaæenoga i ostavljenoga u Izrailju. **9 I** uèiniæeu s domom Ahavovijem kao s domom Jerovoama sina Navatova i kao s domom Vase sina Ahijina. **10 I** Jezavelju æe izjesti psi u polju Jezraelskom i neæe biti nikoga da je pogrebe. Potom otvori vrata i pobježe.

11 A Juj izide k slugama gospodara svojega, i zapitaše u gradu Davidovu. 29 A jedanaeste godine carovanja ga: je li dobro? što je došao taj bezumnik k tebi? A on Joram sin Ahavova poče carovati Ohoziju nad im reče: znate èovjeka i besedu njegovu. 12 A oni Judom. 30 Iza toga Juj doče u Jezrael. A Jezavelja rekoše: nije istina; kaži nam. A on im reče: tako i tako kad èu, namaza lice svoje i nakiti glavu svoju, pa reče mi govoreæi: ovako veli Gospod: pomazah te za gledaše s prozora. 31 I kad Juj ulazi na vrata, reče cara nad Izrailem. 13 Tada brže uzeše svak svoju haljinu, i metnuše poda nj na najvišem basamaku, i ona: je li mir, Zimrije, krvnìe gospodara svojega? 32 A on pogleda na prozor i reče: ko je sa mnom? ko? zatrubiše u trubu i rekoše: Juj posta car. 14 Tako se pobuni Juj sin Josafata sina Nimsijina na Joram; a Tada pogledaše u nj dva tri dvoranina. 33 A on im Joram èuvaše Ramot Galadski sa svijem Izrailem po zidu i po konjma, i pogazi je. 34 Potom ušavši od Azaila cara Sirskoga. 15 A bješe se vratio car jede i pi, pa reče: vidite onu prokletnicu, i pogrebite Joram da se ljeèi u Jezraelu od rana koje mu zadaše je, jer je carska kæi. 35 I otidoše da je pogrebu, i Sirci, kad se bijaše s Azailom carem Sirskim. I reče ne naðoše od nje ništa do lubanju i stopala i šake. Juj: ako vam je volja, neka nikо ne izlazi iz grada da 36 I doðoše natrag i javiše, a on reče: to je rijece otide i javi u Jezrael. 16 I Juj sjede na kola i otide u Gospodnju, koju je rekao preko sluge svojega Ilijе Jezrael, jer Joram ležaše onđe; i Ohozija car Judin Tesvæanina govoreæi: u polju Jezraelskom izjeæee bješe došao da vidi Joram. 17 A stražar koji stajaše pse tijelo Jezaveljino. 37 Neka bude tijelo Jezaveljino na kuli u Jezraelu, kad ugleda ljudstvo Jujevo gdje kao gnj na njivi u polju Jezraelskom da se ne može ide, reče: neko ljudstvo vidim. Tada reče Joram: uzmi kazati: ovo je Jezavelja.

konjika i pošli ga pred njih, i neka zapita: je li mir?

18 I otide konjik pred nj, i reče: ovako veli car: je li mir? A Juj reče: šta je tebi do mira? hajde za mnom.

A stražar javi govoreæi: glasnik doče do njih, ali se ne vraæea. 19 I posla drugoga konjika, koji kad doče k njima reče: ovako veli car: je li mir? A Juj reče: šta je tebi do mira? hajde za mnom. 20 Opet javi stražar govoreæi: doče do njih, ali se ne vraæea; a hod kao da je hod Jujev, jer ide pomamno. 21 Tada reče Joram: preži. I uprgoše u kola njegova. Tako izide Joram car Izrailev i Ohozija car Judin, svaki na svojim kolima, i otidoše na susret Juju, i sretoše ga na njivi Navuteja Jezraeljanina. 22 I kad Joram ugleda Juja, reče mu: je li mir, Juju? A on odgovori: kakav mir? dok je tolikoga kurvanja Jezavelje matere tvoje i èaranja njezinijeh. 23 Tada Joram okreće se i pobježe govoreæi Ohoziji: izdaja, Ohozija!

24 Ali Juj zgrabi luk svoj i ustrijeli Joram među pleæi da mu strijela proðe kroz srce, te pade u kolima svojim. 25 Tada reče Juj Vadekaru vojvodi svom: uzmi ga, i baci ga na njivi Navuteja Jezraeljanina; jer opomeni se kad ja i ti zajedno jahasmo za Ahavom ocem njegovijem, kako Gospod izreće za nj ovo зло: 26 Zaista, krv Navutejevu i krv sinova njegovijeh vidjeh sinoæe, reče Gospod, i platiæeu ti na ovoj njivi, reče Gospod. Zato uzmi ga sad i baci na tu njivu po rijeèi Gospodnjoj. 27 A Ohozija car Judin vidjevši to pobježe k domu u vrtu; ali ga potjera Juj, i reče: ubijte i toga na njegovijem kolima. I raniše ga na brdu Guru, koje je kod Ivleama. I uteèe u Megidon, i onđe umrije. 28 I sluge ga njegove metnuše na kola i odvezoše u Jerusalim, i pogreboše ga u grobu njegovu kod otaca njegovijeh

10 A Ahav imaše sedamdeset sinova u Samariji; i Juj napisa knjigu i posla je u Samariju ka glavarima Jezraelskim, starješinama i hraniteljima Ahavovijem, i reče: 2 Kako ova knjiga doče k vama, u kojih su sinovi gospodara vaæega i kola i konji i grad tvrdi i oružje, 3 Gledajte koji je najbolji i najvještiji između sinova gospodara vaæega, te ga posadite na prijesto oca njegova, i bijte se za dom gospodara svoga. 4 Ali se oni vrlo uplašiše i rekoše: eto, dva cara ne odolješe mu, a kako æemo mu mi odoljeti? 5 I koji bijaše nad domom, i koji bijaše nad gradom, i starješine i hraniatelji poslaše k Juju govoreæi: mi smo sluge tvoje, èiniæemo sve što nam kažeš; neæemo nikoga postavljati carem; èini što ti je volja. 6 I on im napisa drugu knjigu govoreæi: ako ste moji i slušate mene, uzmite glave svih sinova gospodara svojega i doðite k meni sjutra u ovo doba u Jezrael. A sinovi carevi, sedamdeset ljudi, bijahu kod najznačnijih graðana, koji ih hranaþu. 7 I kad im doðe ova knjiga, uzeše sinove careve i poklaše, sedamdeset ljudi, i metnuvši glave njihove u kotarice poslaše mu u Jezrael. 8 I doðe glasnik, koji mu javi govoreæi: donesoše glave sinova carevijeh. A on reče: složite ih u dvije gomile na vratima, neka stoje do sjutra. 9 A ujutru izašav stade i reče svemu narodu: vi nijeste krivi; eto, ja se podigoh na gospodara svojega i ubih ga; ali ko pobi sve ove? 10 Vidite sada da nije izostala nijedna rijeè Gospodnja koju reče Gospod za dom Ahavov, nego je Gospod uèinio što je govorio preko sluge svojega Ilijе. 11 Potom pobi Juj sve koji bijahu ostali od doma Ahavova u Jezraelu i sve vlastelje

njegove i prijatelje njegove i sveštenike njegove, da ne osta nijedan. **12** Potom se podiže i pođe da ide u 13 Nađe Juj braęu Ohozije cara Judina, i reče: ko ste? Oni rekoše: mi smo braęa Ohozijina i idemo da pozdravimo sinove careve i sinove carićeine. **14** Tada ih pobi Azailo po svijem međama Izrailjevim. **15** Potom otišav odande na prijestolu Izrailjevu do èetvrtoga koljena. **16** I reče: pohvatite ih žive. I pohvataše ih žive i poklaše Jordana k istoku suněanom, svu zemlju Galadsku, ih na studencu kod kolibe pastirske, njih èetrdeset, i Gadovu i Ruvimovu i Manasijinu, od Aroira na potoku ne ostavi nijednoga od njih. **17** Potom otišav odande Arnonu, i Galad i Vasan. **18** A ostala djela Jujeva i sve nađe Jonadava sina Rihavova, koji ga srete. A on ga pozdravi i reče mu: je li srce tvoje pravo kao što je nađe Jonadava sina Rihavova, koji ga srete. A on ga i vidi moju revnost za Gospoda. I odvezoše ga na njegovijem kolima. **19** I kad dođe u Samariju, pobi sve što bješe ostalo od doma Ahavova u Samariji dokle ga ne istrijebi po rijeći koju Gospod reče Ilij. **20** Potom sabra Juj sav narod i reče mu: Ahav je malo služio Valu, Juj æe mu služiti više. **21** Zato dozovite mi sve proroke Valove, sve sluge njegove i sve sveštenike njegove, nijedan da ne izostane, jer veliku žrtvu hoæu da prinesem Valu; ko ne dođe, poginuæe. A Juj èinjira tako iz prijevare hoteæi pobiti sluge Valove. **22** Tada reče Juj: svetkujte svetkovinu Valu. I oglasiše je. **23** I posla Juj po svemu Izrailiju, te dođoše sve sluge Valove, i ne izosta nijedan da ne dođe; i uđoše u kuæu Valovu, i napuni se kuæa Valova od kraja do kraja. **24** Tada reče onomu koji bijaše nad riznicom: iznesi haljine svijem slugama Valovijem. I iznese im haljine. **25** Zatijem uđe Juj s Jonadavom sinom Rihavovijem u kuæu Valovu, i reče slugama Valovijem: promotrite i vidite da nije tu s vama koji sluga Gospodnjii, nego same sluge Valove. **26** I tako uđoše da prinesu prinose i žrtve paljenice, a Juj namjesti napolju osamdeset ljudi, i reče: ako uteèe koji od ovijeh ljudi koje vam dajem u ruke, duša æe vaša biti za dušu njegovu. **27** Kad se svrši žrtva paljenica, zapovjedi Juj vojnicima i vojvodama: uðite, pobijite ih, da ne izaðe nijedan. I tako ih pobiše oštrijem maëem i pobacaše ih vojnici i vojvode; potom otidoše u svaki grad gdje bješe kuæa Valova. **28** Tako Juj istrijebi Vala iz Izraelja. **29** Ali ne otstupi Juj od grijehova Jerovoama sina Navatova, kojima navede na grijeh Izraelja, od zlatnijeh telaca, koji bijahu u Vetiliju i u Danu. **30** A Gospod reče Juju: što si dobro svršio što je pravo preda mnomi, i što si uèinio domu Ahavou sve što mi je bilo u srcu, zato æe sinovi tvoji sjedjeti na prijestolu Izrailjevu do èetvrtoga koljena.

31 Ali Juj ne pažaše da hodi po zakonu Gospoda Bogu Izrailjeva svijem srcem svojim, ne otstupi od grijehova Jerovoamovijeh, kojima navede na grijeh Izraelja. **32** U to vrijeme poëe Gospod krnjiti Izraelja, jer pozdravimo sinove careve i sinove carićeine. **33** Od reče: pohvatite ih žive. I pohvataše ih žive i poklaše Jordana k istoku suněanom, svu zemlju Galadsku, ih na studencu kod kolibe pastirske, njih èetrdeset, i Gadovu i Ruvimovu i Manasijinu, od Aroira na potoku ne ostavi nijednoga od njih. **34** A ostala djela Jujeva i sve nađe Jonadava sina Rihavova, koji ga srete. A on ga i reče mu: je li srce tvoje pravo kao što je u dnevniku careva Izrailjevijeh? **35** I poèinu Juj kod otaca svojih, i pogreboše ga u Samariji; a na njegovo se mjesto zacari Joahaz sin njegov. **36** A carova Juj nad Izrailjem u Samariji dvadeset i osam godina.

11 A Gotolija mati Ohozijina vidjevši da joj pogibe sin usta i pobi sav rod carski. **2** Ali Josaveja kæi cara Jorama sestra Ohozijina, uze Joasa sina Ohozijina, i ukrade ga između sinova carevijeh, koje ubijahu, i s dojkinjom njegovom sakri ga od Gotolije u ložnicu, te ne pogibe. **3** I bi sakriven s njom u domu Gospodnjem šest godina, a Gotolija carovaše u zemlji. **4** A sedme godine posla Jodaj i dozva stotinike i vojvode i vojnike, i uvede ih k sebi u dom Gospodnj, i uhvati vjeru s njima, i zakle ih u domu Gospodnjem, i pokaza im sina careva. **5** I zapovjedi im govoréei: ovo uèinite: vas treæina, koji dolazite u subotu, neka èuvaju stražu u dvoru carskom. **6** A treæina neka bude na vratima Surskim, a treæina na vratima koja su iza vojnika; i èuvajte dom od sile. **7** A dva dijela vas svijeh koji odlaze u subotu neka èuvaju stražu u domu Gospodnjem oko cara. **8** I opkolite cara svaki sa svojim oružjem u ruci, i ko bi navalio među vrste neka se pogubi, i budite s carem kad stane izlaziti u ulaziti. **9** I stotinici uèiniše sve kako zapovjedi Jodaj sveštenik; i uzeše svaki svoje ljude koji dolažahu u subotu s onima koji odlažahu u subotu, i dođoše k svešteniku Jodaju. **10** I sveštenik dade stotinicima kopljia i štitove cara Davida, što bijahu u domu Gospodnjem. **11** I vojnici stadoše svaki sa svojim oružjem u ruci od desne strane doma do lijeve strane doma prema oltaru i prema domu oko cara. **12** Tada izvede sina careva, i metnu mu vijenac na glavu, i dade mu svjedoèanstvo, i postaviše ga carem, i pomazaše ga, i pljeskajuæi rukama gororahu: da živi car! **13** A kad Gotolija èu viku naroda, koji se stjecaše, dođe k narodu u dom Gospodnj; **14** I pogleda, i gle, car stajaše kod stupa po obièaju, i knezovi i trube oko cara, i sav narod iz zemlje radovaše se, i trube trubljahu. Tada Gotolija razdrije haljine svoje i povika: buna! buna! **15** A sveštenik Jodaj zapovjedi

stotinicima koji bijahu nad vojskom, i reèe im: izvedite dobavlja drvo i tesano kamenje, da se opravi što je iz vrsta napolje, i ko pođe za njom pogubite ga bješe trošno u domu Gospodnjem, i da se dobavi maèem; jer reèe sveštenik: da ne pogine u domu sve što trebaše da se opravi dom. **13** Ali novcima Gospodnjem. **16** I naèiniše joj mjesto; i kad dođe na koji se donošahu u dom Gospodnji ne graðahu èaša put kojim se ide u dom carski konjskim vratima, onđe srebrnijeh za dom Gospodnji, ni viljušaka, ni kotliæa, je ubiše. **17** Tada Jodaj uèini zavjet između Gospoda ni truba, niti kakih sudova zlatnijeh ni srebrnijeh; **14** i cara i naroda da æee biti narod Gospodnji, također i Nego ih davahu onima koji bijahu nad poslom da između cara i naroda. **18** Potom sav narod zemaljski se opravi za njih dom Gospodnji. **15** I ne tražahu otide u dom Valov, i raskopaše dom i oltar, i izlomiše raëuna od ljudi kojima predavahu novce da izdaju likove njegove sasvijem; a Matana sveštenika Valova poslenicima, jer vjerno raðahu. **16** Novci za prijestup i ubiše pred oltarima. A sveštenik opet uredi službu novci za grijehe ne donošahu se u dom Gospodnji; u domu Gospodnjem. **19** I uze stotinike i vojvode i pripadahu sveštenicima. **17** Tada izide Azailo car vojnike i sav narod zemaljski, i izvedoše cara iz doma Sirski, i udari na Gat i uze ga; potom se okrete Azailo Gospodnjega, i uđoše u dom carski putem na vrata vojnièka. I sjede na carski prijesto. **20** I radovaše se sav narod zemaljski, i grad se umiri pošto Gotoliju njegovi carevi Judini bijahu posvetili, i sve što sam ubiše maèem kod carskoga doma. **21** Joasu bješe bješe posvetio, i sve zlato što se naðe u riznicama sedam godina kad se zacari.

12 Sedme godine Jujeve poèe carovati Joas, i carova èetrdeset godina u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Sivija iz Virsaveje. **2** I èinjaše Joas što je pravo pred Gospodom dokle ga god uèaše sveštenik Jodaj. **3** Ali visine ne biše oborene; narod još prinošaše žrtve i kaðaše na visinama. **4** I Joas reèe sveštenicima: sav novac posveæeni, što se donosi u dom Gospodnji, novac onijeh koji idu u broj, i novac od ucjene svaæije, i sav novac što ko donosi od svoje volje u dom Gospodnji, **5** Neka sveštenici uzimaju, svaki od svojega poznanika, i oni neka opravljaju što je trošno u domu gdje se god naðe da treba opraviti. **6** Ali do godine dvadeset treæe carovanja Joasova sveštenici još ne opraviše što bijaše trošno u domu. **7** Tada car Joas dozva Jodaja sveštenika i ostale sveštenike, i reèe im: zašto ne opravljate što je trošno u domu? Otsele ne uzimajte novaca od svojih poznanika, jer treba da vratite da se opravi što je trošno u domu. **8** I sveštenici pristaše da ne uzimaju novaca od naroda i da ne opravljaju što je trošno u domu. **9** Tada sveštenik Jodaj uze jedan kovèeg, i proreza rupu na zaklopcu, i metnu ga kod oltara s desne strane kako se ulazi u dom Gospodnji; i sveštenici koji èuvahu vrata metaše u nj sve novce koji se donošahu u dom Gospodnji. **10** A kad viðahu da ima mnogo novaca u kovèegu, tada dolažaše pisar carev s poglavaram sveštenièkim, i izbrojivši svezivahu novce koji bi se našli u domu Gospodnjem. **11** Potom davahu gotove novce onima koji upravljaju poslom i starahu se za dom Gospodnji, a oni ih da zdravaju drvodjeljama i poslenicima koji opravljaju dom Gospodnji, **12** I zidarima i kamenarima, i da se

Nego ih davahu onima koji bijahu nad poslom da između cara i naroda. **13** Ali novcima Gospodnji. **15** I ne tražahu poslenicima, jer vjerno raðahu. **16** Novci za grijehe ne donošahu se u dom Gospodnji; u domu Gospodnjem. **19** I uze stotinike i vojvode i pripadahu sveštenicima. **17** Tada izide Azailo car vojnike i sav narod zemaljski, i izvedoše cara iz doma Sirski, i udari na Gat i uze ga; potom se okrete Azailo Gospodnjega, i uđoše u dom carski putem na vrata vojnièka. I sjede na carski prijesto. **20** I radovaše se sav narod zemaljski, i grad se umiri pošto Gotoliju njegovi carevi Judini bijahu posvetili, i sve što sam ubiše maèem kod carskoga doma. **21** Joasu bješe bješe posvetio, i sve zlato što se naðe u riznicama doma Gospodnjega i doma careva, i posla Azailu caru Sirskom; i tako otide od Jerusalima. **19** A ostala djela Joasova i sve što je èinio, nije li to zapisano u dnevniku careva Judinijeh? **20** A sluge njegove podigoše se i pobuniše se, i ubiše Joasa u domu Milonu, kuda se ide u Silu. **21** Joazahar sin Simeatov i Jozavad sin Somirov, sluge njegove, ubiše ga, te umrije; i pogreboše ga kod otaca njegovih u gradu Davidovu; a na njegovo mjesto zacari se Amasija sin njegov.

13 Godine dvadeset treæe carovanja Joasa sina Ohozijina nad Judom zacari se Joahaz sin Jujev nad Izrailjem u Samariji, i carova sedamnaest godina. **2** I èinjaše što je zlo pred Gospodom, jer hoðaše za grijesima Jerovoama sina Navatova, kojima navede na grijeh Izrailja i ne otstupi od njih. **3** Zato se razgnjevi Gospod na Izrailja i dade ih u ruke Azailu caru Sirskom i u ruke Ven-Adadu sinu Azailovu za sve ono vrijeme. **4** Ali se Joahaz pomoli Gospodu, i Gospod ga usliši, jer vidje nevolju Izrailjevu, kako ih muèi car Sirski. **5** I dade Gospod Izrailju izbavitelja, te se oprostio ruke Sirske, i živiljahu sinovi Izrailjevi u šatorima svojim kao prije. **6** Ali ne otstupiše od grijehova doma Jerovoamova kojima na grijeh navede Izrailja, nego hodiše u njima, i sam lug još stajaše u Samariji. **7** A ne osta Joahazu naroda više od pedeset konjika i deset kola i deset tisuæea pješaka; nego ih pobi car Sirski i satr ih, te biše kao prah kad se vrše. **8** A ostala djela Joahazova i sve što je èinio, i junaštva njegova, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih? **9** I poèinu Joahaz kod otaca svojih, i pogreboše ga u Samariji; a na mjesto njegovo zacari se Joas sin njegov. **10** Godine trideset sedme carovanja Joasova

nad Judom zacari se Joas sin Joahazov nad Izrailjem visinama. 5 A kad se utvrdi carstvo u ruci njegovoj, u Samariji, i carova šesnaest godina. 11 I èinjašte on pobi služe svoje koje su ubile cara oca njegova. Što je zlo pred Gospodom, ne otstupi ni od jednoga. 6 Ali sinova tijeh krvnika ne pobi, kao što piše u grjehu Jerovoama sina Navatova, koji navede Izrailea knjizi zakona Mojsijeva, gdje je zapovjedio Gospod na grjeh, nego u njima hoðaše. 12 A ostala djela govoreæi: ocevi da ne ginu za sinove niti sinovi Joasova, i sve što je èinio, i junašta njegova, kako za oceve, nego svaki za svoj grjeh neka gine. 7 je vojeva s Amasijom carem Judinijem, nije li to On pobi deset tisuæa Edomaca u slanoj dolini, i zapisano u dnevniku careva Izrailjevih? 13 I poèinu uze Selu ratom, i prozva je Jokteil, koje osta do Joas kod otaca svojih, a Jerovoam sjede na prijesto danas. 8 Tada posla Amasija poslanike k Joasu sinu njegov; i pogreboše Joasa u Samariji kod careva Joahaza sina Jujeva, caru Izrailevu, i reèe: doði da Izrailevijeh. 14 A Jelisije razbolje se od bolesti, od se ogledamo. 9 A Joas car Izrailev posla k Amasiji koje i umrije; i Joas car Izrailev doðe k njemu, i caru Judinu i poruèi mu: trn na Livanu posla ka kedru plaèuæi pred njim govoraæ: oèee moj, oèee moj, kola na Livanu, i poruèi: daj svoju kæer sinu mojemu Izrailevu i konjici njegovi! 15 A Jelisije mu reèe: uzmi za ženu; ali naiðe zvijerje Livansko, i izgazi trn. 10 luk i strijele. I on uze luk i strijele. 16 Tada reèe caru Pobio si Edomce, pa se ponese srce tvoje; hvali se, Izrailevu: nategni luk rukom svojom. I nateže luk i sjedi kod kuæe svoje; zašto bi se zapletao u zlo rukom svojom. A Jelisije metnu ruke svoje caru na da padneš i ti i Juda s tobom? 11 Ali ne posluša ruke. 17 I reèe: otvorji prozor s istoka. I otvorji, a Jelisije Amasija; i podiže se Joas car Izrailev, i ogledaše reèe: pusti strijelu. I on pusti strijelu, a Jelisije reèe: se, on i Amasija car Judin, u Vetsemesu Judinu. 12 strijela izbavljenja Gospodnjega, strijela izbavljenja Ali Judu razbi Izraile, te pobjegoše svaki k svojemu od Siraca; jer æeš pobiti Sirce u Afeku, i satræeš šatoru. 13 A Amasiju cara Judina, sina Joasa sina ih. 18 Još reèe: uzmi strijele. I uze, a on reèe caru Ohozijina, uhvati Joas car Izrailev u Vetsemesu; Izrailevu: udari u zemlju. I udari tri puta, pa stade. 19 potom doðe u Jerusalim i obori zid Jerusalimski od Tada se rasrdi na nj èovjek Božji i reèe: da si udario vrata Jefremovih do vrata na uglu, èetiri stotine pet puta ili šest puta, tada bi pobio Sirce sasvijem; a lakata. 14 I uze sve zlato i srebro i sve posuðe što sada æeš ih samo tri puta razbiti. 20 Potom umrije se naðe u domu Gospodnjem i u riznicama doma Jelisije, i pogreboše ga. A druge godine udariše èete careva, i taoce, pa se vrati u Samariju. 15 A ostala Moavske na zemlju. 21 I dogodi se kad pogrebavahu djela Joasova, što je uèinio, i junašta njegova, i kako nekoga èovjeka, ugledaše èetu i baciše èovjeka u je vojeva s Amasijom carem Judinijem, nije li to grob Jelisijev; i kad èovjek pade i dotaèe se kostiju zapisano u dnevniku careva Izrailevih? 16 I poèinu Jelisijevih, oživje i usta na noge svoje. 22 A Azailo Joas kod otaca svojih, i bi pogreben u Samariji kod car Sirski muèaše Izrailea svega vijeka Joahazova. 23 careva Izrailevih, a na njegovo se mjesto zacari Ali se Gospodu sažali za njima i smilova se na njih Jerovoam sin njegov. 17 Amasija pak sin Joasov car i pogleda na njih zavjeta radi svojega s Avramom, Judin pozivje petnaest godina po smrti Joasa sina Isakom i Jakovom, i ne htje ih istrijebiti i ne odvrže Joahazova, cara Izraileva. 18 A ostala djela Amasijina ih od sebe do sada. 24 I umrije Azailo car Sirski, i nijesu li zapisana u dnevniku careva Judinijeh? 19 I na njegovo se mjesto zacari Ven-Adad sin njegov. digoše bunu na nj u Jerusalimu, te pobježe u Lahis, 25 A Joas sin Joahazov povrati iz ruke Ven-Adada a oni poslaše za njim u Lahis i ubiše ga ondje. 20 sina Azailova gradove koje bješe Azailo uzeo ratom A odande ga donesoše na konjima, i bi pogreben Joahazu ocu njegovu; tri puta ga razbi Joas, i povrati u Jerusalimu kod otaca svojih u gradu Davidovu. gradove Izraileve.

14 Druge godine carovanja Joasa sina Joahazova nad Izrailem zacari se Amasija sin Joasov nad Judom. 2 Bijaše mu dvadeset i pet godina kad poèe carovati, i carova dvadeset i devet godina u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Joadana, iz Jerusalima. 3 I èinjašte što je pravo pred Gospodom, ali ne kao David otac njegov; sasvijem èinjašte onako kako je èinio otac njegov Joas. 4 Jer visine ne biše oborene: narod još prinošaše žrtve i kaðaše na

21 Tada sav narod Judin uze Azariju, kome bijaše šesnaest godina, i zacariše ga na mjesto oca njegova Amasije. 22 On sazida Elat povrativ ga Judi pošto car poèinu kod otaca svojih. 23 Godine petnaeste carovanja Amasije sina Joasova nad Judom zacari se Jerovoam sin Joasov nad Izrailem u Samariji, i carova èetrdeset i jednu godinu. 24 I èinjašte što je zlo pred Gospodom i ne otstupi ni od jednoga grjeha Jerovoama sina Navatova kojima navede na grjeh Izrailea. 25 On povrati meðe Izraileve od Emata do mora uz polje, po rijeèi Gospoda Boga Izraileva,

koju reèe preko sluge svojega Jone sina Amatijina, Azarijina nad Judom zacari se Menajim sin Gadijev proroka iz Gatefera. **26** Jer Gospod vidje da je u ljutoj nad Izrailjem, i carova deset godina u Samariji. nevolji Izrailj, i da nema ništa ni od uhvaæenoga ni od **18** I èinjase što je zlo pred Gospodom, ne otstupi ostavljenoga, i da nema nikoga da pomože Izrailju. **27** svega vijeka svojega od grijehova Jerovoama sina I ne bješe rekao Gospod da zatre ime Izrailjevo pod Navatova, kojima navede na grijeh Izrailja. **19** Tada nebom; zato ih izbavi preko Jerovoama sina Joasova. Ful car Asirski udari na zemlju, a Menajim dade Fulu **28** A ostala djela Jerovoamova, i sve što je èinio, i tisueu talanata srebra da bi mu pomogao da utvrdi junaštva njegova, kako je vojevao i kako je povratio carstvo u svojoj ruci. **20** A te novce uze Menajim Damasak i Emat od Jude Izrailiju, nije li to zapisano od Izrailja, od svih bogatijeh ljudi, da ih da caru u dnevniku careva Izrailjevih? **29** Potom poèinu Asirskom, od svakoga po pedeset sikala. Tako se Jerovoam kod otaca svojih, careva Izrailjevih, a na njegovo se mjesto zacari Zaharia sin njegov. vrtati car Asirski, i ne zabavi se ondje u zemlji. **21**

15 Godine dvadeset sedme carovanja Jerovoamova nad Izrailjem zacari se Azarija sin Amasijin nad Judom. **2** Bješe mu šesnaest godina kad se zacari, i carova pedeset i dvije godine u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Jeholija, iz Jerusalima. **3** On èinjase što je pravo pred Gospodom sasvijem kao što je èinio Amasija otac njegov. **4** Ali visine ne biše oborene: narod još prinošaše žrtve i kaðaše na visinama. **5** A Gospod udari cara, te bi gubav do smrti svoje; i živiljaše u odvojenom domu; a Jotam sin carev upravljaše dvorom i suðaše narodu u zemlji. **6** A ostala djela Azarijina i sve što je èinio, nije li to zapisano u dnevniku careva Judinijeh? **7** I poèinu Azarija kod otaca svojih, i pogreboše ga kod otaca njegovih u gradu Davidovu; a na njegovo se mjesto zacari Jotam sin njegov. **8** Trideset osme godine carovanja Azarijina nad Judom zacari se Zaharia sin Jerovoamov nad Izrailjem u Samariji, i carova šest mjeseca. **9** I èinjase što je zlo pred Gospodom kao što su èinili oci njegovi; ne otstupi od grijehova Jerovoama sina Navatova, kojima navede na grijeh Izrailja. **10** I pobuni se na nj Salum sin Javisov, i ubi ga pred narodom i pogubi ga, i zacari se na njegovo mjesto. **11** A ostala djela Zaharijina, eno zapisana su u dnevniku careva Izrailjevih. **12** To je rijeè Gospodnja koju reèe Juju govoreæi: sinovi tvoji do èetvrtoga koljena sjedeæe na prijestolu Izrailjevu. I zbi se tako. **13** Salum sin Javisov zacari se trideset devete godine carovanja Ozijina nad Judom, a carova mjesec dana u Samariji. **14** Jer Menajim sin Gadijev iz Terse podiže se i doðe u Samariju i ubi Saluma sina Javisova u Samariji, i pogubi ga, i zacari se na njegovo mjesto. **15** A ostala djela Salumova i buna koju podiže, eto, to je zapisano u dnevniku careva Izrailjevih. **16** Tada Menajim raskopa Tapsu i pobi sve koji bijahu u njoj i u meðama njezinjem od Terse, jer mu ne otvorise, zato ih pobi i sve trudne žene njihove raspori. **17** Godine trideset devete carovanja

A ostala djela Menajimova i što je god èinio, nije li zapisano u dnevniku careva Izrailjevih? **22** I poèinu Menajim kod otaca svojih, a na njegovo se mjesto zacari Fakija sin njegov. **23** Godine pedeset carovanja Azarijina nad Judom zacari se Fakija sin Menajimov nad Izrailjem u Samariji, i carova dvije godine. **24** I èinjase što je zlo pred Gospodom, ne otstupi od grijehova Jerovoama sina Navatova, kojima navede na grijeh Izrailja. **25** I pobuni se na nj Fekaj sin Remalijin, vojvoda njegov, i ubi ga u Samariji u carskom dvoru, s Argovom i Arijem i s pedeset ljudi sinova Galadovih; i ubivši ga zacari se na njegovo mjesto. **26** A ostala djela Fakijina i što je god èinio, eno je zapisano u dnevniku careva Izrailjevih. **27** Godine pedeset druge Azarije cara Judina zacari se Fekaj sin Remalijin nad Izrailjem u Samariji, i carova dvadeset godina. **28** I èinjase što je zlo pred Gospodom, ne otstupi od grijehova Jerovoama sina Navatova, kojima navede na grijeh Izrailja. **29** U vrijeme Fekaja cara Izrailjeva doðe Teglat-Felasar car Asirski, i uze Ijon i Avel-Vetmahu i Janoh i Kedes i Asor i Galad i Galileju, svu zemlju Neftalimovu, i preseli narod odande u Asiriju. **30** Tada se pobuni Osija sin Ilin na Fekaja sina Remalijina i ubi ga i pogubi ga, i zacari se na njegovo mjesto dvadesete godine Jotama sina Ozijina. **31** A ostala djela Fekajeva i sve što je èinio, eno je zapisano u dnevniku careva Izrailjevih. **32** Druge godine carovanja Fekaja sina Remalijina nad Izrailjem zacari se Jotam sin Ozijin nad Judom. **33** Bijaše mu dvadeset i pet godina kad poèe carovati, i carova šesnaest godina u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Jerusa, kæi Sadokova. **34** I èinjase što je pravo pred Gospodom, sasvijem èinjase kako je èinio Ozija otac njegov. **35** Ali visine ne biše oborene: narod još prinošaše žrtve i kaðaše na visinama. On naeini najviša vrata na domu Gospodnjem. **36** A ostala djela Jotamova i sve što je èinio, nije li zapisano u dnevniku careva Judinijeh? **37** U to vrijeme poèe Gospod puštati na Judu Resina cara Sirskoga i

Fekaja sina Remalijina. 38 I Jotam poèinu kod otaca volova mjedenijeh koji bijahu pod njim, i metnu ga na svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davida pod kameni. 18 I strehu subotnu, koju bijahu naèinili u oca svojega; a na njegovo se mjesto zacari Ahaz sin domu, i ulazak carski, koji bijaše spolja, ukloni takoðer od doma Gospodnjega, bojeæi se cara Asirskoga. 19

A ostala djela Ahazova što je èinio, nijesu li zapisana u dnevniku careva Judinijeh? 20 I poèinu Ahaz kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davidovu; a na njegovo se mjesto zacari Jezekija sin njegov.

16 Godine sedamnaeste Fekaja sina Remalijina zacari se Ahaz sin Jotamov car Judin. 2

Dvadeset godina bijaše Ahazu kad poèe carovati, i carova šesnaest godina u Jerusalimu, ali ne èinjaše

što je pravo pred Gospodom Bogom njegovijem kao David otac njegov. 3 Jer hoðaše putem careva Izrailjevih, pa i sina svojega pusti kroz organj po

gadnijem djelima naroda koje odagna Gospod ispred sinova Izrailjevih. 4 I prinosaše žrtve i kaðaše na visinama i po humovima i pod svakim zelenijem drvetom. 5 Tada doðe Resin car Sirski i Fekaj sin Remaljin car Izrailjev, doðoše da biju Jerusalim, i opkoliše Ahaza; ali ga ne mogoše osvojiti. 6 U

to vrijeme Resin car Sirski povrati Sircima Elat, i izagna Judeje iz Elata, i doðoše Sirci u Elat i ostaše onđe do danas. 7 Ali Ahaz posla poslanike k Teqlat-Felasaru caru Asirskom i poruèi mu: sluga sam tvoj, hodi i izbavi me iz ruku cara Sirskoga i iz ruku cara Izrailjeva, koji se podigoše na me. 8 I uze Ahaz zlato i srebro što se naðe u domu Gospodnjem i u riznicama doma carskoga, i posla na dar caru Asirskom. 9 I posluša ga car Asirski, i doðe na Damasak i uze

ga, i preseli narod odande u Kir, a Resina pogubi. 10 Tada car Ahaz otide na susret Teqlat-Felasaru caru Asirskom u Damasak; i vidje car Ahaz oltar koji bijaše u Damasku, pa posla svešteniku Uriji sliku od toga oltara i od sve naprave njegove. 11 I naèini sveštenik Urija oltar sasvijem kako posla car Ahaz iz Damaska, onako naèini Urija sveštenik, dokle se vrati car Ahaz iz Damaska. 12 Pa kad se car vrati iz

Damaska i vidje oltar, pristupi k njemu i prinese žrtvu na njemu. 13 I zapali žrtvu svoju paljenicu i dar svoj, i izli naljev svoj, i pokropi oltar krvlju zahvalnijeh žrtava svojih. 14 A mjedeni oltar što bješe pred Gospodom prenese s prednje strane doma da ne stoji izmeou njegova oltara i doma Gospodnjega, i namjesti ga pokraj svoga oltara k sjeveru. 15 I zapovjedi car Ahaz Uriji svešteniku govoreæi: na velikom oltaru palji žrtvu paljenicu jutrenju i dar veèernji i žrtvu paljenicu carevu s darom njezinjem i žrtvu paljenicu svega naroda zemaljskoga s darovima njihovijem i naljevima njihovijem; i po njemu kropi svakom krvlju od žrtava paljenica i svakom krvlju od drugih žrtava. A za oltar mjedeni promisliæu. 16 I uèini sveštenik Urija sve

kako mu zapovjedi car Ahaz. 17 I oplate s podnožja skide car Ahaz i uze s njih umivaonice, i more skide s

17 Dvanaeste godine carovanja Ahazova nad Judom zacari se u Samariji nad Izrailjem Osija

sin Ilin, i carova devet godina. 2 I èinjaše što je zlo pred Gospodom, ali ne kao carevi Izrailjevi koji biše prije njega. 3 Na njega doðe Salmanasar car Asirski, i Osija mu posta sluga, te mu plaæaše danak. 4 Ali car Asirski opazi da Osija hoæe da se odmetne, jer Osija posla poslanike k Soju caru Misirskom i

ne posla danka godiñjega caru Asirskom; zato ga opcoli car Asirski i svezavši baci ga u tamnicu. 5 I car Asirski proðe svu zemlju i doðe na Samariju, i bi je tri godine. 6 Devete godine Osijine uze car Asirski Samariju i odvede Izrailja u Asiriju i naseli u Alaju i u Avoru na vodi Gozanu i u gradovima Midskim. 7

A to bi što sinovi Izrailjevi grijesihe Gospodu Bogu svojemu, koji ih je izveo iz zemlje Misirske ispod ruke Faraona cara Misirskoga, i bojaše se drugih bogova, 8 I hodiše po uredbama naroda koje odagna Gospod ispred sinova Izrailjevih, i kako èiniše carevi Izrailjevi; 9 I tajno èiniše sinovi Izrailjevi što nije pravo pred Gospodom Bogom njihovijem, i pogradiše visine po svijem gradovima svojim, od kule stražarske do

gradova ozidanijeh. 10 I podigoše likove i lugove na svakom visokom humu i pod svakim zelenijem drvetom. 11 I kaðahu onuda po svijem visinama kao narodi koje odagna Gospod ispred njih, i èinjuhau zle stvari gnjeveæi Gospoda. 12 I služahu gadnijem bogovima, za koje im bješe Gospod rekao: ne èinite to. 13 I Gospod opominjaše Izrailja i Judu preko svih proraka i svih vidjelaca govoreæi: vratite se sa zlijeh putova svojih i držite zapovijesti moje i uredbe moje po svemu zakonu koji sam zapovjedio ocima vašim i koji sam vam poslao po slugama svojim prorocima.

14 Ali ne poslušaše; nego bjezu tvrdovrati kao i oci njihovi, koji ne vjerovaše Gospodu Bogu svojemu. 15 I odbaciše uredbe njegove i zavjet njegov, koji uèini s ocima njihovijem, i svjedoèanstva njegova, kojima im svjedoæa, i hodiše za ništavilom i postaše ništavi, i za narodima koji bijahu oko njih, za koje im bješe zapovjedio Gospod da ne èine kao oni. 16 I ostaviše sve zapovijesti Gospoda Boga svojega,

i naèiniše sebi live ne likove, dva teleta, i lugove, i nadje ime Izrail; 35 S kojima uèini Gospod zavjet i klanjaše se svoj vojski nebeskoj, i služiše Valu. 17 zapovjedi im i reèe: ne bojte se drugih bogova niti im provodiše sinove svoje i kæeri svoje kroz organj, se klanjajte niti im služite niti im prinosite žrtava; 36 i davaše se na vraèanje i gatanje, i prodaše se Nego Gospoda, koji vas je izveo iz zemlje Misirske da èine zlo pred Gospodom gnjeveæi ga. 18 Zato silom velikom i mišicom podignutom, njega se bojte i se Gospod razgnjevi vrlo na Izraeliju, i odbaci ih od njemu se klanjajte i njemu prinosite žrtve; 37 I uredbe sebe, te ne osta nego samo pleme Judino. 19 Pa ni i pravila i zakon i zapovijesti što vam je napisao držite Juda ne držaše zapovijesti Gospoda Boga svojega, izvršujuæi ih vazda, i ne bojte se drugih bogova. nego hoðaše po uredbama koje naèiniše Izraeljci. 38 I ne zaboravljajte zavjeta koji je uèinio s vama, i 20 Zato Gospod povrže sve sjeme Izraeljovo, i muèi ne bojte se drugih bogova. 39 Nego Gospoda Boga ih, i predade ih u ruke onima koji ih plijene, dokle svojega bojte se, i on æe vas izbaviti iz ruku svih neprijatelja vaših. 40 Ali ne poslušaše, nego radiše ih i odbaci od sebe. 21 Jer se ocijepiše Izraeljci od doma Davidova, i postaviše carem Jerovoama sina Navatova, a Jerovoam odbi Izraeljce od Gospoda i navede ih da griješe grijehom velikim. 22 I hodiše i sinovi sinova njihovih èine do današnjega dana sinovi Izraeljevi u svijem grijesima Jerovoamovijem onako kako su èinili oci njihovi.

23 Dokle Gospod ne odbaci Izraelju od sebe kao što je gororio preko svih sluga svojih proroka, i tako preseljen bi Izraelj iz zemlje svoje u Asirsku do današnjega dana. 24 Potom dovede car Asirski ljudi iz Vavilonija i iz Hute i iz Ave i iz Emata i iz Sefarvima, i naseli ih u gradovima Samarijskim mjesto Izraeljaca, i naslijediše Samariju, i življahu po gradovima njezinijem. 25 A kad poèeše živjeti onđe, ne bojahu se Gospoda, a Gospod posla na njih lavove, koji ih davljahu. 26 Zato rekoše caru Asirskom govoreæi: ovi narodi koje si doveo i naselio u gradovima Samarijskim ne znaju zakona Boga one zemlje; zato posla na njih lavove, koji ih eto more, jer ne znaju zakona Boga one zemlje. 27 Tada zapovjedi car Asirski i reèe: odvedite onamo jednoga od sveštenika koje ste doveli odande, pa neka ide i sjedi onđe, neka ih uèi zakonu Boga one zemlje. 28 I tako jedan od sveštenika, koje bijahu odveli iz Samarije, doðe i nastani se u Vetišu, i uèaše ih kako æe se bojati Gospoda. 29 Ali naèiniše sebi svaki narod svoje bogove, i pomenaše ih u kuæe visina, koje bijahu naèinili Samarijani, svaki narod u svojim gradovima u kojima življahu. 30 Jer Vavilonjani naèiniše Sokot-Venotu, a Huæani naèiniše Nergala, a Emaæani naèiniše Asimu; 31 I Avljani naèiniše Nivaza i Tartaka, a Sefarvimi spaljivahu sinove svoje ognjem Adramelehu i Anamelehu bogovima Sefarvimskim. 32 Ali se bojahu Gospoda, i postaviše između sebe sveštenike visinama, koji im služazu u domovima visina; 33 Bojahu se Gospoda, ali i svojim bogovima služazu po obièaju onjeh naroda iz kojih ih preseliše. 34 I do današnjega dana rade po starijem obièajima; ne boje se Gospoda a ne rade ni po svojim uredbama i obièajima, ni po zakonu i zapovijesti što je zapovjedio Gospod sinovima Jakova, kojemu

18 A treæe godine carovanja Osije sina Ilina nad Izraeljem zacari se Jezekija sin Ahazov nad Judom. 2 Bijaše mu dvadeset i pet godina kad poèe carovati, i carova dvadeset i devet godina u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Avija, kæi Zaharijina. 3 I èinjaše što je pravo pred Gospodom sasvijem kao što je èinio David otac njegov. 4 On obori visine, i izlomi likove i isjeèe lugove, i razbi zmiju od mjedi, koju bješe naèinio Mojsije, jer joj do tada kaðahu sinovi Izraeljevi; i prozva je Neustan. 5 Uzdaše se u Gospoda Boga Izraeljeva, i ne bi takoga između svih careva Judinijeh poslije njega ni prije njega. 6 Jer prionu za Gospoda, ne otstupi od njega, nego drža zapovijesti koje zapovjedi Gospod Mojsiju. 7 I Gospod bijaše s njim; kuda god iðaše napredovaše; i odmetnu se od cara Asirskoga, te mu ne bi sluga. 8 On pobi Filisteje do Gaze i meðe njezine, od kule stražarske do grada ozidana. 9 A èetvrte godine carovanja Jezekijina, a to je sedma godina carovanja Osije sina Ilina nad Izraeljem, podiže se Salmanasar car Asirski na Samariju, i opkoli je. 10 I poslije tri godine uze je; šeste godine carovanja Jezekijina, a devete godine carovanja Osijina nad Izraeljem, bi uzeta Samarija. 11 I odvede car Asirski Izraeljce u Asiriju, i naseli ih u Alaju i u Avoru na vodi Gozanu i po gradovima Midskim. 12 Jer ne slušaše glasa Gospoda Boga svojega i prestupaše zavjet njegov, sve što im je zapovjedio Mojsije sluga Gospodnj, ne slušaše niti tvoriše. 13 A èetrnaeste godine carovanja Jezekijina podiže se Senahirim car Asirski na sve tvrde gradove Judine, i uze ih. 14 Tada Jezekija car Judin posla u Lahis k caru Asirskom i poruèi mu: zgriješio sam; vratí se od mene, što god nametneš na me nosiæu. A car Asirski nametnu na Jezekiju cara Judina trista

talanata srebra i trideset talanata zlata. **15** I dade car živjeti i neæete izginuti. Ne slušajte Jezekije, jer vas Jezekija sve srebro što se naðe u domu Gospodnjem vara govoreæi: Gospod æe nas izbaviti. **33** Je li koji i u riznicama carskoga dvora. **16** U to vrijeme car između bogova drugih naroda izbavio svoju zemlju iz Jezekija raskopa vrata na crkvi Gospodnjoj i pragove ruke cara Asirskoga? **34** Gdje su bogovi Ematski i koje sam bješe okovao, i dade caru Asirskom. **17** Ali Arfadski? gdje su bogovi Sefarvimski, Enski i Avski? car Asirski posla Tartana i Ravarisa i Ravsaka iz jesu li izbavili Samariju iz mojih ruku? **35** Koji su Lahisa k caru Jezekiji u Jerusalim s velikom vojskom; između svih bogova ovijeh zemalja izbavili zemlju i oni se podigoše i dođoše u Jerusalim; i podigavši se svoju iz moje ruke? a Gospod æe izbaviti Jerusalim i došavši stadoše kod jaza gornjega jezera, koji je iz moje ruke? **36** Ali narod muæaše, i ne odgovoriše pokraj puta u polju bjeljarevu. **18** I stadoše vikati cara. mu ni rijeèi, jer car bješe zapovjedio i rekao: ne Tada doðe k njima Elijakim sin Helkijin, koji bijaše nad odgovorajte mu. **37** Tada Elijakim sin Helkijin, koji dvorom, i Somna pisar i Joah sin Asafov pametar. **19** bijaše nad dvorom, i Somna pisar i Joah sin Asafov, I reèe im Ravsak: kažite caru Jezekiji: ovako kaže pametar, dođoše k Jezekiji razdrvši haljine, i kazaše veliki car, car Asirski: kakva je to uzdanica, u koju se uzdaš? **20** Ti veliš, ali su prazne rijeèi, da imaš svjeta i sile za rat. U što se dakle uzdaš, te si se odmetnuo od mene? **21** Gle, uzdaš se u Misir, u štap od trske slomljene, na koji ako se ko nasloni, uæi æe mu u ruku i probosæe je; taki je Faraon car Misirski svima koji se uzdaju u nj. **22** Ako li mi reèete: uzdamo se u Gospoda Boga svojega; nije li to onaj eïje je visine i oltare oborio Jezekija i zapovjedio Judi i Jerusalimu: pred ovijem oltarom klanjajte se u Jerusalimu. **23** Hajde, zateci se mojemu gospodaru caru Asirskom; i daæeu ti dvije tisuæe konja, ako možeš dobaviti koji æe jahati na njima. **24** Kako æeš dakle odbiti i jednoga vojvodu između najmanjih sluga gospodara mojega? Ali se ti uzdaš u Misir za kola i konjike. **25** Svrh toga, eda li sam ja bez Gospoda došao na ovo mjesto da ga zatrem? Gospod mi je rekao: idi na tu zemlju, i zatri je. **26** Tada Elijakim sin Helkijin i Somna i Joah rekoše Ravsaku: govoru slugama svojim Sirski, jer razumijemo, a nemoj nam govoriti Judejski da sluša narod na zidu. **27** A Ravsak im reèe: eda li me je gospodar moj poslao ka gospodaru tvojemu ili k tebi da kažem ove rijeèi? nije li k tijem ljudima, što sjede na zidu, da jedu svoju neèist i da piju svoju mokraæeu s vama? **28** Tada stade Ravsak i povika iza glasa Judejski, i reèe govoreæi: èuvite rijeèe velikoga cara, cara Asirskoga. **29** Ovako kaže car: nemojte da vas vara Jezekija; jer vas ne može izbaviti iz moje ruke. **30** Nemojte da vas nagovori Jezekija da se pouzdate u Gospoda, govoreæi: Gospod æe nas izbaviti, i ovaj se grad neæe dati u ruke caru Asirskom. **31** Ne slušajte Jezekije; jer ovako kaže car Asirski: uèinite mir sa mnom, i hodite k meni, pa jedite svaki sa svoga èokota i svaki sa svoje smokve, i pijte svaki iz svojega studenca. **32** Dokle ne dođem i odnesem vas u zemlju kao što je vaša, u zemlju obilnu žitom i vinom, u zemlju obilnu hlebom i vinogradima, u zemlju obilnu maslinom i uljem i medom, pa æete

mu ni rijeèi, jer car bješe zapovjedio i rekao: ne odgovorajte mu. **37** Tada Elijakim sin Helkijin, koji bijaše nad dvorom, i Somna pisar i Joah sin Asafov, pametar, dođoše k Jezekiji razdrvši haljine, i kazaše mu rijeèi Ravsakove.

19 A kad to èuo car Jezekija, razdrije haljine svoje i veza oko sebe kostrijet, pa otide u dom Gospodnj. **2** I posla Elijakima, koji bijaše nad dvorom, i Somnu pisara i najstarije sveštenike obuæene u kostrijet k Isaiji proroku sinu Amosovu. **3** I rekoše mu: ovako veli Jezekija: ovo je dan nevolje i kara i ruga; jer prispješe djeca do poroðaja, a nema snage da se rode. **4** Da ako je èuo Gospod Bog tvoj sve što reèe Ravsak, kojega posla car Asirski gospodar njegov da ruži Boga živoga i da ga vrijeða rijeèima, koje je èuo Gospod Bog tvoj; pomoli se za ostatak koji se nalazi. **5** I dođoše k Isaiji sluge cara Jezekije. **6** I reèe im Isaija: ovako recite gospodaru svojemu: ovako veli Gospod: ne plaši se od rijeèi koje si èuo, kojima huliše na me sluge cara Asirskoga. **7** Evo, ja æu pustiti na nj duh, te æe èuti glas i vratiti se u svoju zemlju, i uèiniæu da pogine od maæa u svojoj zemlji. **8** I tako vrativši se Ravsak naðe cara Asirskoga gdje bije Livnu, jer bješe èuo da je otiašao od Lahisa. **9** A on èu za Tiraku cara Huskoga gdje kazaše: evo ide da se bije s tobom. Zato opet posla poslanike k Jezekiji govoreæi: **10** Ovako recite Jezekiji caru Judinu: nemoj da te vara Bog tvoj, u kojega se uzdaš govoreæi: neæe se dati Jerusalim u ruke caru Asirskom. **11** Eto èuo si šta su uèinili carevi Asirski svijem zemljama potrvi ih sasvijem; a ti li æeš se izbaviti? **12** Jesu li narode koje satrše oci moji izbavili bogovi njihovi, Gosance, Harance, Resefe i sinove Edene, koji bijahu u Telasaru? **13** Gdje je car Ematski i car Arfadski i car od grada Sefarvima, od Ene i Ave? **14** A kad Jezekija primi knjigu iz ruku poslanika i proëita je, otide u dom Gospodnj, i razvi je Jezekija pred Gospodom. **15** I pomoli se Jezekija Gospodu govoreæi: Gospode Bože Izrailjev, koji sjedi na heruvimima, ti si sam Bog svijem carstvima na zemlji, ti si stvorio nebo i zemlju, **16** Prigni, Gospode, uho

svoje i èuj; otvori, Gospode, oèi svoje i vidi; èuj rijeèi Senahirma, koji posla da ruži Boga živoga. 17 Istina u zemlju Araratsku, i na njegovo se mjesto zacari je, Gospode, opustošili su carevi Asirski one narode i Esarodon sin njegov.

20 U to vrijeme razbolje se Jezekija na smrt; i dođe k njemu prorok Isajia sin Amosov i reèe mu: ovako veli Gospod: naredi za kuæu svoju, jer æeš umrijeti i neæeš ostati živ. 2 A on se okrete licem k zidu, i pomoli se Gospodu govoreæi: 3 Oh, Gospode, opomeni se da sam jednako hodio pred tobom vjerno i s cijelijem srcem, i tvorio što je tebi ugodno. I plaka Jezekija veoma. 4 I Isajia još ne bješe otisao do polovine dvora, a dođe mu rijeè Gospodnja govoreæi: 5 Vrati se i reci Jezekiji, voðu naroda mojega: ovako veli Gospod Bog Davida oca tvojega: èuo sam molitvu tvoju, i video sam suze tvoje; evo iscijeliæu te, do tri dana iæi æeš u dom Gospodnj. 6 I dodaæu ti vijeku petnaest godina, i izbavíæu tebe i ovaj grad iz ruku cara Asirskoga, i braniæu ovaj grad sebe radi i radi Davida sluge svojega. 7 Potom reèe Isajia: donesite grudu suhih smokava. I donesavši priviše mu na otok, i iscijeli se. 8 A Jezekija reèe Isajiji: Šta æe biti znak da æe me Gospod iscijeliti i da æeu do tri dana otiaæi u dom Gospodnj? 9 A Isajia reèe: ovo neka ti bude znak od Gospoda da æe uèiniti Gospod što je rekao: hoæeš li da otide sjen deset koljenaca naprijed ili da se vrati deset koljenaca natrag? 10 A Jezekija reèe: lako je da sjen otide naprijed deset koljenaca; nemoj, nego neka se vrati sjen deset koljenaca natrag. 11 I Isajia prorok zavapi ka Gospodu, i vrati Gospod sjen po koljencima po kojima bijaše otisao na sunèaniku Ahazovu natrag za deset koljenaca. 12 U to vrijeme Verodah-Valadan, sin Valadanov, car Vavilonski posla knjigu s darom Jezekiji; jer bješe èuo da je bolestan Jezekija. 13 I Jezekija saslušav poslanike pokaza im sve riznice svoje, srebro i zlato i mirise, i najbolje ulje, i kuæu gdje mu bješe oružje, i što se god nalažaše u riznicama njegovim, ne osta ništa da im ne pokaza Jezekija u kuæi svojoj i u svemu gospodstvu svojem. 14 Tada dođe prorok Isajia k caru Jezekiji i reèe mu: Šta su govorili ti ljudi i odakle su došli k tebi? A Jezekija reèe: iz daljne zemlje došli su, iz Vavilona. 15 A on reèe: Šta su vidjeli u tvojem dvoru? A Jezekija reèe: vidjeli su sve što ima u mom dvoru; nije ostalo ništa u riznicama mojim da im nijesam pokazao. 16 Tada reèe Isajia Jezekiji: èuj rijeè Gospodnju. 17 Evo doæi æe vrijeme kad æe se odnijeti u Vavilon sve što ima u kuæi tvojoj, i što su sabirali oci tvoji do danas, neæe ostati ništa, veli Gospod. 18 I sinove tvoje, koji æe izaæi od tebe, koje æeš roditi, uzeæe da budu dvorani u dvoru cara Vavilonskoga. 19 A Jezekija

reèe Isaiji: dobra je rijeè Gospodnja, koju si rekao. zlo pred Gospodom. 17 A ostala djela Manasijina i Još reèe: je li? za mojega vijeka biæe mir i vjera? sve što je èinio, i grijeh, kojim je griješio, nije li to
20 A ostala djela Jezekijina i sva junaštva njegova, i zapisano u dnevniku careva Judinijeh? 18 I poèinu kako je naèinio jezero, i vodu doveo u grad, nije li Manasija kod otaca svojih, i bi pogreben u vrtu kod zapisano u dnevniku careva Judinijeh? 21 I poèinu doma svojega, u vrtu Ozinu; a na njegovo mjesto Jezekija kod otaca svojih, a na njegovo se mjesto zacari Manasija sin njegov.

21 Dvanaest godina bješe Manasiji kad poèe carovati, i carova pedeset i pet godina u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Efsiva. 2 I èinjaše što je zlo pred Gospodom po gadnjem djelima naroda, koje Gospod odagna ispred sinova Izrailjevih; 3 Jer opet naèini visine, koje bješe potro Jezekija otac njegov, i podiže oltare Valu, i naèini lug kao što bješe naèinio Ahav car Izrailjev, i klanjaše se svoj vojsci nebeskoj i služaše joj. 4 I naèini oltare u domu Gospodnjem, za koji bješe rekao Gospod: u Jerusalimu æeu namjestiti ime svoje; 5 Naèini oltare svoj vojsci nebeskoj u dva trijema doma Gospodnjega. 6 I sina svojega provede kroz oganji, i vraèaše i gataše, i uredi one što se dogovaraju s duhovima i vraèare; i èinjaše vrlo mnogo što je zlo pred Gospodom, gnjeveæi ga. 7 I postavi rezan lik šumski koji naèini u domu, za koji bješe rekao Gospod Davidu i Solomunu

sinu njegovu: u ovom domu i u Jerusalimu, koji izabrah između svih plemena Izrailjevih, namjestiæu ime svoje dovjeka; 8 I neæu više dati da se makne noga sinovima Izrailjevjem iz zemlje koju dadoh ocima njihovijem, ako samo uzdrže i ustvore sve što sam im zapovjedio, i sav zakon koji im je zapovjedio Gospod ispred sinova Izrailjevih. 10 A Gospod nadgledaju dom Gospodnjeg, pa neka daju poslenicima koji govoraše preko sluga svojih proraka govoreæi: 11 Što koji rade oko doma Gospodnjega da se opravi što od svega što su èinili Amoreji koji prije njega biše, i je trošno u domu, 6 Drvodjeljama i kamenarima i navede na grijeh i Judu gadnjem bogovima svojim: zidarima, i da se kupuje drvo i kamen tesani da se 12 Zato ovako veli Gospod Bog Izrailjev: evo, ja æeu opravi dom. 7 Ali da im se ne traže raèuni od novaca pustiti zlo na Jerusalim i na Judu, da æe svakome koji im se dadu, jer æe vjerno raditi. 8 Tada reèe ko èuje zujati oba uha. 13 Jer æeu zategnuti nad Helkija poglavaru sveštenièkom, Safanu pisaru: naðoh Jerusalimom uže Samarijsko i mjerila doma Ahavova, zakonik u domu Gospodnjem. I Helkija dade knjigu i zbrisaaèu Jerusalim, kao što se briše zdjela, izbriše Safanu, i on je proèita. 9 A Safan pisar otide k caru, se pa se izvrne. 14 I ostaviæu ostatak našljedstva i javi caru govoreæi: pokupiše sluge tvoje novce svojega, i daæu ih u ruke neprijateljima njihovijem da što se naðoše u domu, predaše ih poslenicima koji budu plijen i grabež svijem nepriateljima svojim. 15 nadgledaju dom Gospodnjeg. 10 I kaza Safan pisar Jer èiniše što je zlo preda mnom, i gnjeviše me od caru govoreæi: knjigu mi dade Helkija sveštenik. dana kad izidoše oci njihovi iz Misira do danas. 16 I proèita je Safan caru. 11 A kad car èu rijeè u Još i pravu krv veoma mnogu proli Manasija tako zakoniku, razdrije haljine svoje. 12 I zapovjedi car da napuni Jerusalim od kraja do kraja, osim grijeha Helkiji svešteniku i Ahikamu sinu Safanovu i Ahvoru svojega kojim navede Judu na grijeh da èini što je sinu Mihejinu i Safanu pisaru i Asaji sluzi carevu,

govoreæi: **13** Idite, upitajte Gospoda za me i za narod domu Gospodnjem, u kojima žene tkahu zastiraèe i za svega Judu radi rijeèi ove knjige što se naðe; jer za gaj. **8** I dovedavši sve sveštenike iz gradova je velik gnjev Gospodnji koji se raspalio na nas zato Judinijeh oskvrnii visine gdje kaðahu sveštenici od što oci naši ne slušaše rijeèi ove knjige da èine sve Geve do Virsaveje, i pokvari visine na vratima, i onako kako nam je napisano. **14** I tako otide Helkija koja bijaše na ulasku na vratima Isusa zapovjednika sveštenik i Ahikam i Ahvor i Safan i Asaja k proroèici gradskoga nalijevo od vrata gradskih. **9** Ali sveštenici Oldi ženi Saluma sina Tekuja sina Arasa riznièara; a onijeh visina ne pristupahu k oltaru Gospodnjemu ona stajaše u Jerusalimu u drugom kraju; i govorise u Jerusalimu, nego jeðahu prijesne hlijebove među s njom. **15** A ona im reèe: ovako veli Gospod Bog braæom svojom. **10** Oskvnni i Tofet, koji bijaše u Izrailjev: kažite èovjeku koji vas je poslao k meni: **16** dolini sinova Enomovijeh, da ne bi нико više vodio Ovako veli Gospod: evo pustiaæu zlo na to mjesto sina svojega ni kæeri svoje kroz oganj Molohu. **11** I i na stanovnike njegove, sve što govorij knjiga koju ukloni konje koje bijahu postavili carevi Judini sunu je proèitao car Judin, **17** Zato što me ostaviše, i od ulaska u dom Gospodnj do kuæe Natan-Meleha kadiše drugim bogovima da bi me gnjevili svijem dvoranina, koja bijaše u Farurimu; a kola sunèana djelima ruku svojih; zato se gnjev moj raspalio na sažeze ognjem. **12** I oltare na krovu sobe Ahazove, to mjesto, i neæee se ugasiti. **18** A caru Judinu, koji koje bijahu naèinili carevi Judini, i oltare koje bijaše vas je poslao da upitate Gospoda, ovako mu kažite: naèinio Manasija u oba trijema doma Gospodnjega, ovako veli Gospod Bog Izrailjev za rijeèi koje si èuo: pokvari car, i uzevši ih odande baci prah od njih **19** Što je umeknulo srce tvoje, i ponizio si se pred u potok Kedron. **13** I visine prema Jerusalimu s Gospodom kad si èuo šta sam govorio za to mjesto i desne strane na gori Maslinskoj, koje bijaše naèinio za stanovnike njegove da æe biti pustoš i prokletinja, Solomun car Izrailjev Astaroti gadu Sidonskom i i što si razdro haljine svoje i plakao preda mnom, Hemosu gadu Moavskom i Melhomu gadu sinova zato i ja usliših tebe, veli Gospod. **20** Zato, evo, ja æeu te pribратi k ocima tvojim i na miru æeebiti pribran u grob svoj, i neæee oèima svojim vidjeti zla koje æeu pustiti na to mjesto. I kazaše to caru.

23 Tada posla car, te se skupiše k njemu sve starješine Judine i Jerusalimske. **2** I otide car u dom Gospodnj i s njim svi ljudi iz zemlje Judine i svi Jerusalimljani i sveštenici i proroci i sav narod, malo i veliko, i proèita im sve rijeèi knjige zavjetne, koja se naðe u domu Gospodnjem. **3** I car stojeæi kod stupa uèini zavjet pred Gospodom da æe oni iæi za Gospodom i držati zapovijesti njegove i svjedoæanstva njegova i uredbe njegove svijem srcem i svom dušom, vršeæi rijeèi toga zavjeta napisane u toj knjizi. I sav narod prista na zavjet. **4** Tada zapovjedi car Helkiji poglavaru sveštenièkom i sveštenicima drugoga reda i onima koji èuvahu vrata, da iznesu iz crkve Gospodnje sve stvari koje bijahu naèinjene Valu i gaju i svoj vojsci nebeskoj; i spali ih iza Jerusalima u polju Kedronskom, i odnese pepeo od njih u Vetiþ. **5** I svrže sveštenike idolske koje bijahu postavili carevi Judini da kade po visinama u gradovima Judinijem i oko Jerusalima; tako i one koji kaðahu Valu, suncu i mjesecu i zvjezdama i svoj vojsci nebeskoj. **6** I iznese gaj iz doma Gospodnjega iza Jerusalima na potok Kedron, i spali ga na potoku Kedronu i satr u prah, i prosu prah na grobove sinova narodnijeh. **7** I pokvari kuæe kurvarske koje bijahu u

zemlji Judinoj i u Jerusalimu istrijebi Josija da izvrši koju bješe prolio napunivši Jerusalim krv prave; zato riječi zakona napisane u knjizi koju nađe Helkija Gospod ne htje oprostiti. 5 A ostala djela Joakimova i sveštenik u domu Gospodnjem. 25 Ni prije njega ne sve što je uèinio, nije li zapisano u dnevniku careva bješe takvoga cara, koji bi se obratio ka Gospodu Judinijeh? 6 I poèinu Joakim kod otaca svojih; a na svijem srcem svojim i svom dušom svojom i svom njegovo se mjesto zacari Joahin. 7 A car Misirski ne snagom svojom, sasvijem po zakonu Mojsijevu, niti izide više iz zemlje svoje, jer car Vavilonski uze od poslije njegaasta taki kao on. 26 Ali se Gospod ne rijeke Misirske do rijeke Efrata sve što bješe cara povrati od žestine velikoga gnjeva svojega, kojom se Misirskoga. 8 Osamnaest godina bijaše Joahinu kad bješe raspalio gnjev njegov na Judu za sve draženje se zacari, i carova tri mjeseca u Jerusalimu. Materi kojim ga bješe dražio Manasija. 27 I reèe Gospod: mu bješe ime Neusta, kæi Elnatanova, iz Jerusalima. i Judu æeu odbaciti od sebe kao što sam odbacio 9 I on èinjaje zlo pred Gospodom sasvijem kako Izrailja, i grad æeu ovaj odbaciti, koji sam izabrao, je èinio otac njegov. 10 U to vrijeme dođoše sluge Jerusalim, i dom, za koji rekoh: tu æe biti ime moje. Navuhodonosora cara Vavilonskoga na Jerusalim, 28 A ostala djela Josijina i sve što je èinio, nije li i grad bi opkoljen. 11 Dođe i Navuhodonosor car zapisano u dnevniku careva Judinijeh? 29 U njegovo Vaviloni na grad kad ga sluge njegove opkolile. 12 vrijeme izide Faraon Nehaon car Misirski na cara Tada Joahin car Judin izide k caru Vavilonskom s Asirskoga k rijeci Efratu, i car Josija izide preda nj, materom svojom i sa slugama svojim i s knezovima a on kako ga vidje ubi ga u Megidonu. 30 I mrtva svojim i s dvoranima svojim; a car ga Vaviloni zarobi metnuše ga sluge njegove na kola, i odvezoše ga osme godine svojega carovanja. 13 I odnese sve iz Megidona u Jerusalim, i pogreboše ga u grobu blago doma Gospodnjega i blago doma carskoga, i njegovu; i narod zemaljski uze Joahaza sina Josijina, polupa sve sudove zlatne, koje bješe naèinio Solomun i pomazaše ga i zacariše ga na mjesto oca njegova. car Izrailjev za crkvu Gospodnju, kao što bješe rekao 31 Dvadeset i tri godine bješe Joahazu kad poèe Gospod. 14 I preseli sav Jerusalim, sve knezove i carovati, i carova tri mjeseca u Jerusalimu. Materi mu sve junake, deset tisuæa robova, i sve drvodjelje i bješe ime Amutala, kæi Jeremijina, iz Livne. 32 On sve kovaèe, ne osta ništa osim siromašnoga naroda èinjaje što je zlo pred Gospodom sasvijem kako su po zemlji. 15 Odvede i Joahina u Vavilon i mater èinili oci njegovi. 33 I sveza ga Faraon Nehaon u Rivli carevu i žene careve i dvorane njegove, i glavare u zemlji Ematskoj da više ne caruje u Jerusalimu, i zemaljske odvede u ropstvo iz Jerusalima u Vavilon. oglobi zemlju sto talanata srebra i talanat zlata. 34 A 16 I sve junake, na broj sedam tisuæa, i drvodjelje i carem postavi Faraon Nehaon Elijakima sina Josijina kovaèe, tisuæu, sve što bijahu za vojsku odvede car na mjesto Josije oca njegova, i predje mu ime Joakim; Vaviloni u Vavilon u ropstvo. 17 I postavi carem a Joahaza uze i otide u Misir, a on umrije ondje. 35 A car Vaviloni na mjesto Joahinovo Mataniju strica ono srebro i zlato dade Joakim Faraonu razrezavši njegova, i predje mu ime Sedekija. 18 Dvadeset na zemlju da bi dao novce po zapovijesti Faraonovoj, i jedna godina bješe Sedekiji kad poèe carovati, i od svakoga uzimajuæi kako bješe cijenjen, srebro i carova jedanaest godina u Jerusalimu. Materi mu zlato po narodu u zemlji, da da Faraonu Nehaonu. bješe ime Amutala, kæi Jeremijina, iz Livne. 19 On 36 Dvadeset i pet godina bijaše Joakimu kad poèe èinjaje što je zlo pred Gospodom sasvijem kako je carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu. èinio Joakim. 20 Jer od gnjeva Gospodnjega zbi se to Materi mu bješe ime Zevuda, kæi Fedajeva, iz Rume. Jerusalimu i Judi, da ih odbaci od sebe. A Sedekija 37 A on èinjaje što je zlo pred Gospodom sasvijem se odmetnu od cara Vavilonskoga.

24 Za njegova vremena dođe Navuhodonosor car Vaviloni; i Joakim mu bi sluga tri godine; potom odusta i odmetnu se od njega. 2 I Gospod posla na nj èete Haldejske i èete Sirske i èete Moavske i èete sinova Amonovijeh; posla ih na Judu da ga potru, po riječi Gospodnjoj koju govori preko sluga svojih proroka. 3 Po zapovijesti Gospodnjoj zbi se to Judi da bi ga odbacio od sebe za grijehu Manasijine po svemu što bješe uèinio; 4 I za krv pravu

25 I tako devete godine njegova carovanja, desetoga mjeseca desetoga dana dođe Navuhodonosor car Vaviloni sa svom vojskom svojom na Jerusalim, i stadoše u oko pod njim, i naèiniše opkope oko njega. 2 I grad bi opkoljen do jedanaeste godine carovanja Sedekijina. 3 I devetoga dana mjeseca èetvrtoga posta velika glad u gradu, te narod zemaljski nemaše hljeba. 4 Tada grad bi provljen, a vojnici svi pobjegoše noæu na vrata između dva zida uz vrt carev; a Haldeji

bijahu svuda oko grada; i car otide putem k pustinji. I Godolija se zakle njima i ljudima njihovijem i reèe:
5 Ali vojska Haldejska potjera cara, i stigoše ga ne bojte se službe Haldejima; sjedite u zemlji i služite
u polju Jerihonskom, a sva vojska što bijaše s caru Vavilonskom, i biæe vam dobro. 25 Ali sednoga
njim razbjježe se od njega. 6 I uhvatiše cara, i mjeseca doðe Ismailo sin Netanije sina Elisamova,
odvedoše ga k caru Vavilonskom u Rivlu, i ondje mu roda carskoga, i deset ljudi s njim, i ubiše Godoliju, te
sudiše. 7 I sinove Sedekijine poklaše na njegove pogibe; tako i Judeje i Haldeje koji bijahu s njim u
oèi, pa onda Sedekiji iskopaše oèi, i svezaše ga u Mispi. 26 Tada se podiže sav narod, malo i veliko, i
dva lanca mjedena, i odvedoše ga u Vavilon. 8 A vojvode, te otidoše u Misir, jer se pobojaše Haldeja.
sednoga dana petoga mjeseca godine devetnaeste 27 A trideset sedme godine otkako se zarobi Joahin
carovanja Navuhodonosora cara Vavilonskoga dođe car Judin, dvanaestoga mjeseca, dvadeset sednoga
u Jerusalim Nevuzardan zapovjednik stražarski, sluga dana Evil-Merodah car Vavilonski iste godine zacariv
cara Vavilonskoga. 9 I popali dom Gospodnji i se izvadi iz tavnice Joahina cara Judina. 28 I lijepo
dom carski i sve domove u Jerusalimu; sve velike govoris s njim, i namjesti mu prijesto više prijestola
kuæe popali ognjem. 10 I zidove Jerusalimske drugih careva koji bijahu kod njega u Vavilonu. 29 I
unaokolo razvali sva vojska Haldejska, koja bijaše promijeni mu haljine tamnièke, i on jeðaše svagda s
sa zapovjednikom stražarskim. 11 A ostatak naroda njim svega vijeka svojega. 30 I hrana mu se jednako
što osta u gradu, i prebjegje što prebjegoše k caru davaše od cara svaki dan svega vijeka njegova do
Vavilonskom, i ostali prosti narod odvede Nevuzardan smrti njegove.

zapovjednik stražarski. 12 Samo od siromaha u zemlji
ostavi zapovjednik stražarski koji æe biti vinogradari
i ratari. 13 I stupove mjedene što bijahu u domu
Gospodnjem, i podnožja, i more mjedeno koje bijaše
u domu Gospodnjem, izlomiše Haldejci, i mjer od
njih odnesoše u Vavilon. 14 I lonce i lopate i viljuške
i kadionice i sve sudove mjedene kojima služahu,
uzeše, 15 I kliješta i kotliæe, što god bješe zlatno i što
god bješe srebrno, uze zapovjednik stražarski, 16 Dva
stupa, jedno more i podnožja, što naæini Solomun za
dom Gospodnji; ne bješe mjere mjedi od svijeh tijeh
sudova; 17 Osamnaest lakata bijaše visok jedan stup,
i ozgo na njemu bijaše oglavlje mjedeno, i oglavlje
bijaše visoko tri lakti, i pletenice i šipci oko oglavlja,
sve od mjedi; taki bijaše i drugi stup s pletenicom. 18
Uze zapovjednik stražarski i Seraju prvoga sveštenika
i Sofoniju drugoga sveštenika, i tri vratara. 19 A
iz grada uze jednoga dvoranina, koji bijaše nad
vojnicima, i pet ljudi koji stajahu pred carem, koji
se naðoše u gradu, i prvoga pisara vojnièkoga, koji
popisivaše narod po zemlji u vojsku, i šezdeset ljudi
iz naroda zemaljskoga, koji se naðoše u gradu. 20
Uze ih Nevuzardan zapovjednik stražarski, i odvede
k caru Vavilonskom u Rivlu. 21 A car ih Vavilonski
pobi i pogubi u Rivli u zemlji Ematskoj. Tako bi
preseljen Juda iz zemlje svoje. 22 A nad narodom koji
osta u zemlji Judinoj, koji ostavi Navuhodonosor car
Vavilonski, nad njim postavi Godoliju sina Ahikama
sina Safanova. 23 A kad èuše sve vojvode i ljudi
njihovi da je car Vavilonski postavio Godoliju, doðoše
ka Godoliji u Mispu, na ime: Ismailo sin Netanijin,
i Joanan sin Karijajev, i Seraja sin Tanumetov iz
Netofata, i Jazanija sin Mahatov, oni i ljudi njihovi. 24

1 Dnevnika

1 Adam, Sit, Enos, 2 Kajinan, Maleleilo, Jared, 3 Enoh, Matusal, Lameh, 4 Noje, Sim, Ham i Jafet. 5 Sinovi Jafetovi: Gomer i Magog i Madaj i Javan i Tovel i Mosoh i Tiras. 6 A sinovi Gomerovi: Ashenias i Rafat i Togarma. 7 A sinovi Javanovi: Elisa i Tarsis, Kitim i Dodanim. 8 Sinovi Hamovi: Hus i Misraim, Fut i Hanan. 9 A sinovi Husovi: Sava i Avila i Savata i Regma i Savataka. A sinovi Regmini: Sava i Dedan. 10 I Hus rodi Nevroda. On prvi bi silan na zemlji. 11 A Misraim rodi Ludeje i Anameje i Leaveje i Naftuheje, 12 I Patruseje i Hasluheje, od kojih izidoše Filisteji i Kaftoreji. 13 A Hanan rodi Sidona prvenca svojega, i Heta, 14 I Jevuseje i Amoreje i Gergeseye, 15 I Jeveje i Arukeje i Aseneje, 16 I Arvadeje i Samareje i Amateje. 17 Sinovi Simovi: Elam i Asur i Arfaksad i Lud i Aram i Uz i Ul i Geter i Meseh. 18 A Arfaksad rodi Salu, a Sala rodi Evera. 19 A Everu se rodiše dva sina; jednomo beše ime Faleg, jer se u njegovo vrijeme razdijeli zemlja; a ime bratu njegovu Jektan. 20 A Jektan rodi Almodada i Salefa i Asarmota i Jaraha, 21 I Adorama i Uzala i Diklu, 22 I Evala i Avimaila i Savu, 23 I Ofira i Evilu i Jovava: ti svi bjehu sinovi Jektanovi. 24 Sim, Arfaksad, Sala, 25 Ever, Faleg, Ragav, 26 Seruh, Nahor, Tara, 27 Avram, to je Avraam. 28 Sinovi Avramovi: Isak i Ismailo. 29 Ovo je pleme njihovo: prvenac Ismailov Navajot, pa Kidar i Avdeilo i Mivsam. 30 Misma i Duma, Masa, Adad i Tema, 31 Jetur, Nafis i Kedma; to su sinovi Ismailovi. 32 A sinovi Heture inoće Avramove: ona rodi Zemrana i Joksana i Madana i Madijana i Jesvoka i Suja. A sinovi Joksanovi: Sava i Dedan. 33 A sinovi Madijanovi: Gefa i Efer i Enoh i Avida i Eldaga. Ti svi bjehu sinovi Heturini. 34 Tako Avram Radaja petoga, 15 Osema šestoga, Davida sedmoga, rodi Isaka; a sinovi Isakovi bjehu Isav i Izrailj. 35 16 I sestre im Seruju i Avigeju. A sinovi Serujini bjehu Sinovi Isavovi: Elifas, Raguilo i Jeus i Jeglom i Korej. 36 Sinovi Elifasovi: Teman i Omar, Sofar i Gotom, a otac Amasin bješe Jeter Ismailjac. 37 Sinovi Raguilovi: Nahat, Sirovi: Lotan i Soval, Manahat i Eval, Sefija i Onam. A sinovi Sevegonovi: Aja i Ana. 39 A sinovi Disoni: Dison, i sinovi Disonovi Amram i Asvan i Itran i Haran. 40 Sinovi Sirovi: Valan i Zavan i Jakan. Sinovi Disanovi: Uz i Aran. 43 A ovo su carevi koji nad sinovima Izrailjevijem: Valak sin Veorov, a gradu mu bješe ime Denava. 44 A kad umrije Valak, zacari Asom od zemlje Temanovske. 46 A kad umrije Asom, zacari se na njegovo mjesto Adad sin Varadov, koji siječe Madijance u polju Moavskom; a gradu mu bješe ime Getem. 47 A kad umrije Adad, zacari se na njegovo mjesto Samada iz Masekasa. 48 A kad umrije Samada, zacari se na njegovo mjesto Saul iz Rovota na rijeci. 49 A kad umrije Saul, zacari se na njegovo mjesto Valenon sin Ahovorov. 50 A kad umrije Valenon, zacari se na njegovo mjesto Adad; a grad mu se zvaše Fogor, a ženi mu bješe ime Meteveila kći Matraide kæeri Mezovove. 51 A kad umrije Adad, nastaje knezovi u Edomskoj: knez Tamna, knez Alva, knez Jetet, 52 Knez Olivema, knez Ila, knez Finon, 53 Knez Kenez, knez Teman, knez Mivsar, 54 Knez Magedilo, knez Iram. To bjehu knezovi Edomski.

2 Ovo su sinovi Izrailjevi: Ruvim, Simeun, Levije i Juda, Isahar i Zavulon, 2 Dan, Josif i Venijamin, Neftalim, Gad i Asir. 3 Sinovi Judini: Ir i Avnan i Sla; ta mu tri rodi kći Suvina Hananejka; ali Ir prvenac Judin bješe nevaljao pred Gospodom, te ga ubi. 4 A Tamara snaha njegova rodi mu Faresa i Zaru. Svega pet bješe sinova Judinijeh. 5 Sinovi Faresovi: Esron i Amul. 6 A sinovi Zarini: Zimrije i Etan i Eman i Halkol i Dara; svega pet. 7 I sinovi Harmijini: Ahan, koji smuti Izraelja ogriješiv se o stvari proklete. 8 A sinovi Etanovi: Azarija. 9 A sinovi Esronovi, što mu se rodiše: Jerameilo i Aram i Halev. 10 A Aram rodi Aminadava, a Aminadav rodi Nasona, kneza sinova Judinijeh; 11 A Nason rodi Salmona; a Salmon rodi Voza; 12 A Voz rodi Ovida; a Ovid rodi Jeseja; 13 Jesjeka i Suja. A sinovi Joksanovi: Sava i Dedan. A Jesej rodi prvenca svojega Elijava, i Avinadava drugoga i Samu treæega, 14 Natanaila èetvrtoga, Eldaga. Ti svi bjehu sinovi Heturini. 34 Tako Avram Radaja petoga, 15 Osema šestoga, Davida sedmoga, rodi Isaka; a sinovi Isakovi bjehu Isav i Izrailj. 35 16 I sestre im Seruju i Avigeju. A sinovi Serujini bjehu Sinovi Isavovi: Elifas, Raguilo i Jeus i Jeglom i Korej. 36 Sinovi Elifasovi: Teman i Omar, Sofar i Gotom, a otac Amasin bješe Jeter Ismailjac. 37 Sinovi Raguilovi: Nahat, Sirovi: Lotan i Soval, Manahat i Eval, Sefija i Onam. A sinovi Sevegonovi: Aja i Ana. 39 A sinovi Disoni: Dison, i sinovi Disonovi Amram i Asvan i Itran i Haran. 40 Sinovi Sirovi: Valan i Zavan i Jakan. Sinovi Disanovi: Uz i Aran. 43 A ovo su carevi koji nad sinovima Izrailjevijem: Valak sin Veorov, a gradu mu bješe ime Denava. 44 A kad umrije Valak, zacari Asom od zemlje Temanovske. 46 A kad umrije Asom, zacari se na njegovo mjesto Adad sin Varadov, koji siječe Madijance u polju Moavskom; a gradu mu bješe ime Getem. 47 A kad umrije Adad, zacari se na njegovo mjesto Samada iz Masekasa. 48 A kad umrije Samada, zacari se na njegovo mjesto Saul iz Rovota na rijeci. 49 A kad umrije Saul, zacari se na njegovo mjesto Valenon sin Ahovorov. 50 A kad umrije Valenon, zacari se na njegovo mjesto Adad; a grad mu se zvaše Fogor, a ženi mu bješe ime Meteveila kći Matraide kæeri Mezovove. 51 A kad umrije Adad, nastaje knezovi u Edomskoj: knez Tamna, knez Alva, knez Jetet, 52 Knez Olivema, knez Ila, knez Finon, 53 Knez Kenez, knez Teman, knez Mivsar, 54 Knez Magedilo, knez Iram. To bjehu knezovi Edomski.

Tekojanima. 25 A sinovi Jerameila prvenca Esronova mu se rodi u Hevronu, gdje carova sedam godina i bjehu: prvenac Aram, pa Vuna i Oren i Osem i Ahija. šest mjeseca, a trideset i tri carova u Jerusalimu. 5 26 Imaše i drugu ženu Jerameilo, po imenu Ataru, A ovi mu se rodiše u Jerusalimu: Samaja i Sovaj i ona je mati Onamova. 27 A sinovi Arama prvenca Natan i Solomun, èetiri, od Vitsaveje kæeri Amilove. 6 Jerameilova bjehu: Mas i Jamin i Eker. 28 I sinovi I Jevar i Elisama i Elifalet, 7 I Noga i Nefeg i Jafija, 8 I Onamovi bjehu: Samaj i Jadaj; a sinovi Samajevi: Elisama i Elijada i Elifelet, devet, 9 Sve sinovi Davidovi Nadav i Avisur. 29 I ime ženi Avisurovoj bješe Avihaila, osim sinova inoëa njegovijeh i osim Tamare sestre koja mu rodi Avana i Molida. 30 A sinovi Nadavovi: njihove. 10 A sin Solomunov bijaše Rovoam, a njegov Seled i Apaim; ali Seled umrije bez djece. 31 A sin Avija, a njegov sin Asa, a njegov sin Josafat, 11 A sinovi Apailovi: Jesej; a sinovi Jesejevi: Sisan, i kæi njegov sin Joram, a njegov sin Ohozija, a njegov sin Sisanova Alaja. 32 A sinovi Jadaja brata Samajeva: Joas, 12 A njegov sin Amasija, a njegov sin Azarija, a Jeter i Jonatan; ali Jeter umrije bez djece. 33 A sinovi njegov sin Jotam, 13 A njegov sin Ahaz, a njegov Jonatanovi: Falet i Zaza. Tí bijahu sinovi Jerameilovi. sin Jezekija, a njegov sin Manasija, 14 A njegov sin 34 A Sisan ne imaše sinova nego kæeri; i imaše Amon, a njegov sin Josija. 15 A sinovi Josijini: prvenac Sisan slugu Misircu po imenu Jaraju. 35 Zato Sisan Joanana, drugi Joakim, treæi Sedekija, èetvrti Salum. dade kæer svoju Jaraji služi svojemu za ženu; a 16 A sinovi Joakimovi: Jehonija sin mu, i njegov sin ona mu rodi Ataja. 36 A Ataj rodi Natana; a Natan Sedekija. 17 A sinovi Jehonije sužnja: Salatilo sin rodi Zavada; 37 A Zavad rodi Eflala; a Eflal rodi mu. 18 A njegovi sinovi Malhiram i Fedaja i Senasar, Ovida; 38 A Ovid rodi Juja; a Juj rodi Azariju; 39 A Jekamija, Osama i Nedavija. 19 A sinovi Fedajini: Azarija rodi Helisa; a Helis rodi Eleasu; 40 A Eleasa Zorovavelj i Simej; a sinovi Zorovaveljevi: Mesulam i rodi Sisamaja; a Sisamaj rodi Saluma; 41 A Salum Ananija i sestra im Selometa. 20 A sinovi Mesulamovi: rodi Jekamiju; a Jekamija rodi Elisama. 42 A sinovi Asuva i Oilo i Varahija i Asadija i Jusavesed, pet. 21 Haleva brata Jerameilova bjehu: Misa prvenac njegov, A sinovi Ananijini: Felatija i Jesaja, sinovi Refajini, otac Zifejima; pa sinovi Marise oca Hevronova. 43 sinovi Arnanovi, sinovi Ovadijini, sinovi Sehanijini. 22 A sinovi Hevronovi: Korej i Tafuja i Rekem i Sema. A sinovi Sehanijini: Semaja, i sinovi Semajini: Hatus 44 A Sema rodi Rama oca Jorkoamova; a Rekem i Igeal i Varija i Nearija i Safat, šest. 23 A sinovi rodi Samaja. 45 A sin Samajev bješe Maon, a taj Nearijini: Elioinaj i Jezekija i Azrikam, tri. 24 A sinovi Maon bi otac Vet-Suru. 46 I Gefa inoëa Halevova Elioinajevi: Odaja i Eliasiv i Felaja i Akuv i Joanan i rodi Harana i Mosu i Gazesa. 47 A sinovi Jadajevi: Dalaja i Anan, sedam.

Regem i Jotam i Gisan i Felet i Gefa i Sagaf. 48

Maha inoëa Halevova rodi Severa i Tirhanu. 49 Rodi i Sagafa oca Madmancima i Sevu oca Mahvincima i Gavajanima; a kæi Halevova bijaše Ahsa. 50 Ovo bijahu sinovi Haleva sina Ora prvenca Efratina; Soval otac Kirijat-Jarimu, 51 Salma otac Vitlejemu, Aref otac Vet-Gaderu. 52 A imaše sinove Soval otac Kirijat-Jarimu: Aroja i Asi-Amenuhota. 53 A porodice Kirijat-jarimske bjehu: Jetrani i Fuæani i Sumaæani i Misrajani. Od njih izidoše Saraaæani i Estaoljani. 54 Sinovi Salmini: Vitlejemci i Netofaæani, Ataroæani od doma Joavova, i Zorani, polovina Manahaæana, 55 I porodice pisarske u Javisu, Tiraæani, Simeaæani, Suhaæani; to su Keneji, koji se narodiše od Emata, oca doma Rihavova.

3 A ovo su sinovi Davidovi koji mu se rodiše u Hevronu: prvenac Amnon od Ahinoame Jezraeljanke, drugi Danilo od Avigeje Karmilke, 2 Treæi Avesalom, sin Mahe kæeri Talmaja cara Gesurskoga, èetvrti Adonija, sin Agitin, 3 Peti Sefatija od Avitale, šesti Itram od Egle žene njegove. 4 Šest i Seraja. A sinovi Gotonilovi: Atat. 14 A Meonotaj

4 Sinovi Judini bjehu: Fares, Esron i Harmija i Or i Soval. 2 A Reaja sin Sovalov rodi Jata, a Jat rodi Ahumaja i Lada. To su porodice Saratske. 3 A ovo su od oca Itama: Jezrael i Jesma i Jedvas, a sestri njihovoj bješe ime Aselefonija. 4 I Fanuilo bješe otac Gedoru, i Eser otac Husin. To bijahu sinovi Ora prvenca Efrate oca Vitlejemcima. 5 A Ashor otac Tekujima imalaše dvije žene, Elu i Naru. 6 I Nara mu rodi Ahuzama i Efera i Temana i Ahastara. To su sinovi Narini. 7 A sinovi Elini: Sered, Jesoar i Etnan. 8 A Kos rodi Anuva i Sovivu i porodice Aharila sina Arumova. 9 A Javis bješe slavniji od svoje braæe, i mati mu nadje ime Javis govoreæi: rodih ga s bolom.

10 I Javis prizva Boga Izrailjeva govoreæi: o da bi me blagoslovio i raširio meðe moje, i ruka tvoja da bi bila sa mnom, i da bi me saðuvao oda zla da me ne ucvijeli! I uèini Bog za što ga moli. 11 A Heluv brat Sujin rodi Mehira. On bi otac Estonov. 12 A Eston rodi Vet-Rafu i Feseju i Tehinu oca gradu Nasu. To su ljudi Rihavovi. 13 A sinovi Kenezovi bjehu Gotonilo

rodi Ofru; a Seraja rodi Joava, oca onijeh što žive u dolini drvodjeljskoj, jer bijahu drvodjelje. **15** A sinovi Haleva sina Jefonijina bijahu Ir, Ila i Nam. A sin Ilin bješe Kenez. **16** A sinovi Jeleleilovi: Zif i Zifa, Tirija i Asareilo. **17** A sinovi Ezrini: Jeter i Mered i Efer i Jalon; a žena Meredova rodi Marijama i Samaja i Jesvu, oca Estemoj. **18** A žena njegova Judija rodi Jereda oca Gedoru, i Evera oca Sohotu, i Jekutila oca Zanoji. A to bijahu sinovi Vitije kæeri Faraonove, kojom se oženi Mered. **19** A sinovi žene Odijine sestre Nama oca Keili bijahu Garmija i Estemoja Mahæeanin. **20** A sinovi Simonovi: Amnon i Rina i Ven-Anan i Tilon. A sinovi Jesejevi: Zohet i Ven-Zohet. **21** A sinovi Sile sina Judina: Ir otac Lihu, i Lada otac Marisi, i porodice doma platinarskoga, doma Asvejina. **22** I Jokim i Hasivljani, i Joas i Saraf, koji vladahu u Moavskoj, i Jasuvi-Lehem. Ali to su stare stvari. **23** To bijahu lonèari i življahu u sadovima i zabranima, i bijahu onđe kod cara za njegove poslove. **24** Sinovi Simeunovi: Nemuil i Jamin, Jariv, Zera, Saul; **25** A njegov sin Salum, a njegov sin Mivsam, a njegov sin Misma. **26** A sinovi Mismini: Amuilo sin mu, i njegov sin Zahur, i njegov sin Simej. **27** A Simej imaše šesnaest sinova i šest kæeri; a braæa njegova nemahu mnogo sinova, i sve porodice njihove ne bješe tako mnogo kao sinova Judinijeh. **28** A življahu u Vrsaveji i Moladi i Asar-Sualu, **29** I u Vali i u Asemu i u Toladu, **30** I u Vetiulu i u Ormi i u Siklagu, **31** I u Vet-Marhavotu i u Asar-Susimu i u Vet-Vireju i u Saraimu. To bjehu gradovi njihovi do cara Davida. **32** A sela njihova bijahu Itam i Ajin, Rimon i Tohen i Asan, pet gradova, **33** I sva sela njihova što bijahu oko tijeh gradova do Vala. To bijahu stanovi njihovi po rodu njihovu. **34** A Mesovav i Jamlih i Josa sin Amasijin, **35** I Joilo i Juj sin Josipije sina Seraje sina Asilova, **36** I Elioinaj i Jakova i Jesohaja i Asaja i Adilo i Jesimilo i Venaja, **37** I Zisa sin Sifija sina Alona sina Jedaje sina Simrija sina Semajina; **38** Ti imenovani bijahu knezovi u porodicama svojim, i domovi otaca njihovih umnožiše se veoma. **39** I zato otidoše u Gedor do istoène strane doline da traže pašu stoci svojoj. **40** I nađoše pašu obilatu i dobru i zemlju prostranu i mirnu i rodnu, jer prije onđe življahu koji bijahu od Hama. **41** Ti dakle zapisani po imenu došavši za Jezekijele cara Judina razbiše šatore njihove i stanovnike koji se nađoše onđe, i pobiše ih kao proklete da ne osta nijedan do danas, i naseliše se mjesto njih, jer onđe bijaše paše za stoku njihovu. **42** A između njih, sinova Simeunovih, izide na goru Sir pet stotina ljudi, a poglavice im bijahu Felatija i Nearija i Refaja i Ozilo, sinovi Jesejevi. **43** I pobiše ostatak što bijahu utekli između Amalika, i naseliše se onđe do današnjega dana.

5 A sinovi Ruvima prvenca Izrailjeva, jer on bijaše prvenac, ali kad oskrvi postelju oca svojega, dano bi njegovo prvenaštvo sinovima Josifa sina Izrailjeva, ali ne tako da se broji prvenac, **2** Jer Juda bi najsilniji među braæom svojom i od njega je voð, ali prvenaštvo dobi Josif; **3** Sinovi Ruvima prvenca Izrailjeva bijahu: Anoh i Faluj, Esron i Harmija, **4** Sinovi Joilovi: Semaja sin mu, a njegov sin Gog, a njegov sin Simej, **5** A njegov sin Miha, a njegov sin Reaja, a njegov sin Val, **6** A njegov sin Veira, kojega odvede Telgat-Felnasar car Asirski; on bijaše knez plemena Ruvimova. **7** A braæi njegovo po porodicama njihovijem kad se izbrojiše po koljenima svojim, bješe knez Jeilo i Zaharija, **8** I Vela sin Azaza sina Seme sina Joilova; on življaše u Airoiru i do Nevona i Valmeona. **9** Potom življaše k istoku dori do pustinje od rijeke Efrata, jer im se stoka umnoži u zemlji Galadskoj. **10** I za vremena Saulova vojevaše na Agarene, koji izgiboše od ruke njihove; i tako se naseliše u šatorima njihovijem po svemu istoèneom kraju zemlje Galadske. **11** A sinovi Gadovi življahu prema njima u zemlji Vasanskoj do Salhe. **12** Joilo im bijaše poglavar, a Safan drugi, pa Janaj i Safat u Vasanu. **13** A braæa njihova po domovima otaèkim bijahu: Mihailo i Mesulam i Seva i Joraj i Jahan i Zije i Ever, sedmorica. **14** Ti bijahu sinovi Avihaila sina Urija sina Jaroje sina Galada sina Mihaila sina Jesisaja sina Jadona sina Vuzova. **15** Ahije sin Avdila sina Gunijeva bijaše poglavar u domu otaca njihovijeh. **16** I življahu u Galadu, u Vasanu i u selima njegovijem i u svijem podgraðima Saronskim do međa njegovijeh. **17** Svi ovi biše izbrojeni za vremena Jotama cara Judina i za vremena Jerovoama cara Izrailjeva. **18** Sinova Ruvimovih i Gadovijeh i polovine plemena Manasijina, hrabrijeh ljudi, što nošahu štit i maèe, i zatezahu luk, i vještijeh boju, bijaše èetrdeset i èetiri tisuæe i sedam stotina i šezdeset, koji iðahu na vojsku; **19** I vojevaše na Agarene, na Jetureje i Nafiseje i Nodaveje, **20** I doðe im pomoæ suprot njih, i Agareni im biše dani u ruke i sve što imahu; jer zavapiše k Bogu u boju, i usliši ih, jer se pouzdaše u nj. **21** I zaplijeniše stoku njihovu, pedeset tisuæea kamila i dvjesta i pedeset tisuæea ovaca i dvije tisuæe magaraca i sto tisuæea duša ljudskih. **22** A ranjenijeh mnogo pada; jer taj boj bi od Boga; i nastavaše na mjestu njihovu do seobe svoje. **23** A sinovi polovine plemena Manasijina življahu u toj zemlji od Vasana do Val-Ermona i Senira, do gore Ermona; bijahu se

umnožili. **24** A ovo bijahu poglavari u domu otaca redu svom u službi svojoj; **33** Ovi su što stajahu i njihovih: Efer i Jesej i Elilo i Azrilo i Jeremija i Odavija sinovi njihovi: od sinova Katovijeh Eman pjevač, sin i Jadilo, ljudi hrabri i na glasu, poglavari u domu otaca svojih. **25** Ali kad zgriješi Bogu otaca svojih i ēiniše preljubu za bogovima naroda one zemlje, koje Bog Mata, sina Amasaja, **36** Sina Elkane, sina Joila, sna istrijebi ispred njih, **26** Podiže Bog Izrailjev duh Fula Azarije, sina Sofonije, **37** Sina Tahate, sina Asira, cara Asirskoga i duh Telgat-Felnasara cara Asirskoga, i preseliše pleme Ruvimovo i pleme Gadovo i polovinu sna Aviasafa, sina Koreja, **38** Sina Isara, sina Kata, plemena Manasijina, i odvedoše ih u Alu i u Avor i u sna Levija, sina Izrailjeva. **39** I brat mu Asaf, koji mu Aru, i na rijeku Gozan, gdje ostaše do danas.

6 Sinovi Levijevi bijahu: Girson, Kat i Merarije. **2**

A sinovi Katovi: Amram, Isar i Hevron i Ozilo. **3** A sinovi Amramovi: Aron i Mojsije, i kćer Marija. A sinovi Aronovi: Nadav i Avijud i Eleazar i Itamar. **4** Eleazar rodi Finesa; a Fines rodi Avisuju; **5** A Avisuja rodi Vukija; a Vukije rodi Oziju; **6** A Ozija rodi Zeraju; a Zeraja rodi Merajota; **7** A Merajot rodi Amariju; a Amarija rodi Ahitova; **8** A Ahitov rodi Sadoka; a Sadok rodi Ahimasa; **9** A Ahimas rodi Azariju; a Azarija rodi Joanana; **10** A Joanan rodi Azariju, koji bi sveštenik u domu što sazida Solomun u Jerusalimu; **11** A Azarija rodi Amariju; a Amarija rodi Ahitova; **12** A Ahitov rodi Sadoka; a Sadok rodi Saluma; **13** A Salum rodi Helkiju; a Helkija rodi Azariju; **14** A Azarija rodi Seraju; a Seraja rodi Josedeka. **15** A Josedek otide kad Gospod preseli Judeje i Jerusalim rukom Navuhodonosorovom. **16** Sinovi Levijevi bijahu: Girson, Kat i Merarije. **17** A ovo su imena sinovima Girsonovijem: Lovenije i Simej. **18** A sinovi Katovi bjehu: Amram i Isar i Hevron i Ozilo. **19** Sinovi Merarijevi: Molija i Musija. I ovo su porodice Levitske po ocima svojim: **20** Girsonova: Lovenije sin mu, a njegov sin Jat, a njegov sin Zima, **21** A njegov sin Joah, a njegov sin Ido, a njegov sin Zera, a njegov sin Jetraj. **22** Sinovi Katovi: Aminadav sin mu, a njegov sin Korej, a njegov sin Asir. **23** A njegov sin Elkana, a njegov sin Evijasaf, a njegov sin Asir, **24** A njegov sin Tahat, a njegov sin Urilo, a njegov sin Ozija, a njegov sin Saul. **25** A sinovi Elkanini: Amasaj i Ahimot, **26** Elkana; sinovi Elkanini: Sufija sin mu, a njegov sin Mahat; **27** A njegov sin Elijav, a njegov sin Jeroam, a njegov sin Elkana. **28** A sinovi Samuilovi: Vasnija prvenac, pa Avija. **29** Sinovi Merarijevi: Molija, a njegov sin Lovenije, a njegov sin Simej, a njegov sin Uza, **30** A njegov sin Simaja, a njegov sin Agija, a njegov sin Asaja. **31** A ovo su koje postavi David da pjevaju u domu Gospodnjem, kad se namjesti kovēeg, **32** Koji služahu pred šatorom od sastanka pjevajući, dok ne sazida Solomun dom Gospodnji u Jerusalimu, i stajahu po Joila sina Samuila, **34** Sina Elkane, sina Jeroama, sna Elila, sina Toje, **35** Sina Sufa, sina Elkane, sna Mata, sina Amasaja, **36** Sina Elkane, sina Joila, sna Azarije, sina Sofonije, **37** Sina Tahate, sina Asira, sna Aviasafa, sina Koreja, **38** Sina Isara, sna Kata, sna Levija, sina Izrailjeva. **39** I brat mu Asaf, koji mu stajaše s desne strane; a Asaf bijaše sin Varahije, sna Simeje, **40** Sina Mihaila, sna Vasije, sna Malhije, **41** Sina Etnija, sna Zera, sna Adaje, **42** Sina Etana, sna Zime, sna Simeja, **43** Sina Jata, sna Girsona, sna Levijeva. **44** A sinovi Merarijevi, braeæa njihova, stajahu s lijeve strane: Etan sin Kisije, sna Avdija, sna Maluha, **45** Sina Asavije, sna Amasije, sna Helkije, **46** Sina Amsije, sna Vanije, sna Samira, **47** Sina Molije, sna Musije, sna Merarija, sna Levijeva. **48** A braeæa njihova, ostali Leviti, biše određeni na svu službu u šatoru doma Božjega. **49** A Aron i sinovi njegovi paljahu na oltaru za žrtve paljenice i na oltaru kadionom, vršeæi sve poslove u svetinji nad svetinjama, i ēineæi oèišæenje za Izraelja po svemu kako je zapovjedio Mojsije sluga Božji. **50** A ovo su sinovi Aronovi: Eleazar sin mu, a njegov sin Fines, a njegov sin Avisuja, **51** A njegov sin Vukije, a njegov sin Ozije, a njegov sin Zeraja, **52** A njegov sin Merajot, a njegov sin Amarija, a njegov sin Ahitov, **53** A njegov sin Sadok, a njegov sin Ahimas. **54** A ovo su im stanovi po gradovima njihovijem u međama njihovijem: sinovima Aronovijem od porodice Katove dopade ždrjebom, **55** I dadoše im Hevron u zemlji Judinoj, i podgraða njegova oko njega; **56** A polje gradsko i sela njegova dadoše Halevu sinu Jefonijinu; **57** Dadoše dakle sinovima Aronovijem gradove Judine: Hevron utoèište, i Livnu i podgraða njezina, i Jatir i Estemoju i podgraða njezina, **58** I Ilon i podgraða njegova, Devir i podgraða njegova, **59** I Asan i podgraða njegova, i Vet-Semes i podgraða njegova; **60** A od plemena Venijaminova: Gavaju i podgraða njezina, i Alemet i podgraða njegova, i Anatot i podgraða njegova; svega gradova njihovijeh trinaest po porodicama njihovijem. **61** I ostalijem sinovima Katovijem od porodice toga plemena daše ždrjebom od polovine plemena, od polovine Manasijine deset gradova. **62** A sinovima Girsonovijem po porodicama njihovijem trinaest gradova od plemena Isaharova i od plemena Asirova i od plemena Neftalimova i od plemena Manasijina u Vasanu. **63** Sinovima Merarievim po porodicama njihovijem daše ždrjebom od plemena Ruvimova i od plemena Gadova i od plemena Zavulonova dvanaest gradova. **64** Tako daše

sinovi Izrailjevi Levitima te gradove i podgrađa njihova. i èetiri. 8 A sinovi Veherovi: Zemira i Joas i Elijezer i 65 I daše ždrjebom od plemena sinova Judinijeh Elioinaj i Amrije i Jerimot i Avija i Anatot i Alamet, svi i od plemena sinova Simeunovijeh i od plemena sinovi Veherovi. 9 I izbrojenijeh po porodicama svojim, sinova Venijaminovijeh te gradove, koje imenovaše po poglavarima otaèkoga doma svojega, bješe ih poiunce. 66 I onima koji bijahu od roda sinova dvadeset tisuæa i dvjesta hrabrijeh ljudi. 10 A sinovi Katovijeh a gradovi njihovi i meðe njihove bijahu u Jediajlovici Valan, i sinovi Valanovi: Jeus i Venijamin i plemenu Jefremovu, 67 Njima daše grad za utoèište Ehud i Hanana i Zitan i Tarsis i Ahisar. 11 Svihe ovijeh Sihem i podgrađa njegova u gori Jefremovoj, i Gezer i sinova Jediajlovih po poglavarima porodica otaèkih, podgrađa njegova, 68 I Jokmeam i podgrađa njegova, hrabrijeh ljudi, bješe sedamdeset tisuæa i dvjesta, i Vet-Oron i podgrađa njegova, 69 I Ejalon i podgrađa koji iðahu na vojsku. 12 I Sufeji i Upeji bijahu sinovi njegova, i Gat-Rimon i podgrađa njegova, 70 I od Irovi, i Useji sinovi Ahirovi. 13 Sinovi Neftalimovi: polovine plemena Manasijina Anir i podgrađa njegova, Jasilo i Gunije i Jeser i Salum, sinovi Valini. 14 Sinovi i Vileam i podgrađa njegova, porodicama sinova Manasijini: Azrilo, kojega mu žena rodi; inoèa njegova Katovijeh ostalijem. 71 A sinovima Girsonovijem daše Sirkia rodila Mahira, oca Galadova; 15 A Mahir se oženi od porodice polovine plemena Manasijina Golan u od Upeja i Sufeja, a ime sestri njihovo bješe Maha; a Vasanu i podgrađa njegova, i Astarot i podgrađa ime drugomu bješe Salpad; a Salpad imaše kæeri. 16 njegova; 72 A od plemena Isaharova Kedes i podgrađa A Maha žena Mahirova rodi sina, kojemu nadje ime njegova, Davrat i podgrađa njegova, 73 I Ramot i Fares, a bratu mu nadje ime Seres, a njegovi sinovi podgrađa njegova, i Anim i podgrađa njegova; 74 bjehu Ulam i Rakem. 17 I sinovi Ulamovi: Vedan. To A od plemena Asirova Masal i podgrađa njegova, i su sinovi Galada sina Mahira sina Manasijina. 18 Avdon i podgrađa njegova, 75 I Hukok i podgrađa A sestra njegova Amoleketa rodi Isuda i Avijezera i njegova, i Reov i podgrađa njegova; 76 A od plemena Malu. 19 A sinovi Semidini bejahu Ahijan i Sihem i Neftalimova Kedes u Galileji i podgrađa njegova, i Lihija i Anijam. 20 A sinovi Jefremovi: Sutala, a njegov Amon i podgrađa njegova, i Kirijatajim i podgrađa sin Vered, a njegov sin Tahat, a njegov sin Eleada, a njegova. 77 Sinovima Merarijevim ostalijem daše njegov sin Tahat, 21 A njegov sin Zavad, a njegov od plemena Zavulonova Rimon i podgrađa njegova, sin Sutala i Eser i Elead. A njih ubiše ljudi iz Gata, Tavor i podgrađa njegova; 78 A preko Jordana prema roðeni u zemlji, jer sidoše da im uzmu stoku. 22 Zato Jerihonu na istoènoj strani Jordana, od plemena tužaše Jefrem otac njihov dugo vremena, i doðoše Ruvimova Vosor u pustinji i podgrađa njegova, i Jasu braæa njegova da ga tješe. 23 Potom leže sa ženom i podgrađa njezina, 79 I Kedimot i podgrađa njegova, svojom, a ona zatrudnje i rodi sina, i on mu nadje i Mifat i podgrađa njegova; 80 A od plemena Gadova ime Verija, jer nesreæa zadesi dom njegov. 24 I kæi Ramot u Galadu i podgrađa njegova, i Mahanajim i mu bješe Sera, koja sazida Vetoron donji i gornji i podgrađa njegova, 81 I Esevon i podgrađa njegova, i Uzen-Seru. 25 I sin mu bješe Refa i Resef, a njegov Jazir i podgrađa njegova.

7 A sinovi Isaharovi bijahu: Tola i Fuja i Jasuv i Simron, èetvorica. 2 A sinovi Tolini: Ozije i Refaja i Jerilo i Jamaj i Jefsam i Samuilo, poglavari otaèkih domova svojih od Tole, hrabri ljudi u porodicama svojim; bješe ih za vremena Davidova na broj dvadeset i dvije tisuæe i šest stotina. 3 A sinovi Ozijevi: Izraja, i sinovi Izrajini: Mihailo i Ovadija i Joilo i Jesija, skupa pet poglavara. 4 I s njima u porodicama njihovijem po domovima otaca njihovijeh bješe vojnika trideset i šest tisuæa, jer imahu mnogo žena i sinova. 5 I braæe njihove po svijem domovima Isaharovijem, hrabrijeh ljudi, bijaše osamdeset i sedam tisuæa, svega izbrojenijeh. 6 Sinovi Venijaminovi: Vela i Veher i Jediajlo, trojica. 7 A sinovi Velini: Esvon i Ozije i Ozilo i Jerimot i Irje, pet poglavara domova otaèkih, hrabri ljudi; na broj ih bješe dvadeset i dvije tisuæe i trideset bijahu: Fasah i Vimal i Asvat; to bijahu sinovi Jaflitovi. 34 A sinovi Somirovi: Ahije i Roga, Jehuva i Aram. 35 A sinovi Elema brata njegova: Sofa i Jemna i Selis i Amal. 36 Sinovi Sofini: Suja i Arnefer i Sogal i Verije i Jemra, 37 I Vosor i Od i Sama i Silisa i Itran i Veira.

38 A sinovi Jeterovi: Jefonija i Fispa i Ara. 39 I sinovi I bijahu sinovi Ulamovi junaci, koji natezahu luk, i Ulini: Arah i Anilo i Risija. 40 Svi ovi bijahu sinovi imahu mnogo sinova i unuka, sto i pedeset. Svi ti Asirovi, poglavari domova otaèkih, izabrani, hrabri bjehu od sinova Venijaminovih.

Ijudi, poglavari meðu knezovima. Bješe ih za vojsku na broj dvadeset i šest tisuæa ljudi.

9 I tako sav Izrailj bi izbrojen, i eto zapisani su u knjizi o carevima Izrailjevijem i Judinjem; i

8 A Venijamin rodi Velu prvenca svojega, Asvila biše preseljeni u Vavilon za bezakonje svoje. 2 drugoga, i Aru treæega, 2 Noja èetvrtoga, i Rifu A koji prije nastavahu na dostojanju svojem po petoga. 3 A sinovi Velini bijahu: Adar i Gira i Avijud, 4 gradovima svojim, Izrailjci, sveštenici, Leviti i Netineji, i Avisuja i Naman i Ahoja, 5 I Gira i Sefuvan i Uram. 6 3 Nastavahu u Jerusalimu i od sinova Judinjeh i A ovi bijahu sinovi Ehudovi, bijahu poglavari domova sinova Venijaminovih i od sinova Jefremovih i otaèkih onima koji življahu u Gavaji, te ih preseliše Manasijinh: 4 Gutaj sin Amijuda sina Amrija, sina u Manahat: 7 Naman i Ahija i Gira, on ih preseli; Imrija, sina Venija, od sinova Faresa sina Judina; 5 I rodi Uzu i Ahijuda. 8 A Sarajim, pošto ih posla, od sinova Silonovih: Asaja prvenac i sinovi njegovi; rodi sinove u zemlji Moavskoj s Usimom i Varom 6 A od sinova Zerinjeh Jeuilo i braæe njegove šest ženama svojim. 9 Rodi s Odesom ženom svojom stotina i devedeset; 7 A od sinova Venijaminovih Jovava i Siviju i Misu i Malhama, 10 I Jeusa i Sahiju Saluj sin Mesulama sina Oduje, sina Asenujina, 8 I i Mirmu; ti bijahu sinovi njegovi, poglavari domova Jevnija sin Jeroamov, i Ila sin Ozija sina Mahrijeva, i otaèkih. 11 A s Usimom rodi Avitova i Elfala. 12 I Mesulam sin Sefatiye sina Raguila, sina Ivnijina; 9 I sinovi Elfalovi bjehu: Ever i Misam i Samed; on sazida braæe njihove po porodicama svojim devet stotina Onon i Lod i sela njegova; 13 I Verija i Sema, koji pedeset i šest; svi bjehu ljudi poglavari od porodica po bijahu poglavari domova otaèkih onima koji življahu u domovima otaca svojih. 10 A od sveštenika: Jedaja i Ejalonu; oni istjeraše stanovnike Gatske; 14 A Ahijo, Jojariv i Jahin, 11 I Azarija sin Helkije sina Mesulama, Sasak i Jeremot, 15 I Zevadija i Arad i Ader, 16 sina Sadoka, sina Merajota, sina Ahitovova, starješina I Mihailo i Jespa i Joha bjehu sinovi Verijini; 17 A u domu Gospodnjem, 12 I Adaja sin Jeroama sina Zavadija i Mesulam i Ezekije i Ever, 18 I Ismeraj i Pashora, sina Malhijina, i Masaj sin Adila sina Jazire, Jezlija i Jovav bjehu sinovi Elfalovi; 19 A Jakim i sina Mesulama, sina Mesilemita, sina Imirova; 13 Zihrije i Zavdije, 20 I Elinaj i Ziltaj i Elilo, 21 I Adaja i I braæe njihove, poglavara otaèkih domova svojih, Veraja i Simrat bjehu sinovi Semini; 22 A Jesvan i tisuæa i sedam stotina i šezdeset ljudi vrijednijeh na Ever i Elilo, 23 I Avdon i Zihrije i Anan, 24 I Ananija i poslu u službi u domu Gospodnjem. 14 A od Levita Elam i Antonija, 25 I Jefedija i Fanuilo bjehu sinovi Semaja sin Asuva, sina Azrikama, sina Asavijina, Sasakovi; 26 A Samseraj i Searija i Gotolija, 27 I između sinova Merarijevih; 15 I Vakvakar i Eres i Jaresija i Ilja i Zihrije bjehu sinovi Jeroamovi. 28 Galal i Matanija, sin Mihe sina Zihrija, sina Asafova; To bjehu poglavari domova otaèkih po porodicama 16 I Ovadija sin Semaje sina Galala, sina Jedutunova, svojim, i nastavahu u Jerusalimu. 29 A u Gavaonu i Varahija sin Ase sina Elkanina, koji stanovaše u nastavaše otac Gavaonu; a ženi mu bješe ime Maha. selima Netofatskim. 17 I vratari: Salum i Akuv i Salmon 30 A sin prvenac njegov bješe Avdon, pa Sur i Kis i Ahiman, i braæe njihova; a Salum bješe poglavar. Val i Nadav, 31 I Gedor i Ahijo i Zaher, 32 I Miklot, 18 On do sada bijaše na vratima carskim k istoku; to koji rodi Simeju. I oni življahu prema braæei svojoj u bijahu vratari po èetvama sinova Levijevih. 19 A Salum Jerusalimu s braæom svojom. 33 A Nir rodi Kisa; a sin Koreja sina Evijasafa, sina Korejeva, i braæea Kis rodi Saula; a Saul rodi Jonatana i Malhisuja i njegova od doma oca njegova, sinovi Korejevi, u Avinadava i Esvala. 34 A sin Jonatanov bješe Merival; poslu službenom èuvahu pragove kod šatora, kao što a Merival rodi Mihu; 35 A Mišni sinovi bjehu: Fitomoci njihovi u okolu Gospodnjem èuvahu ulazak; 20 i Meleh i Tareja i Ahaz. 36 A Ahaz rodi Joadu; a A nad njima bješe starješina Fines sin Eleazarov, i Joada rodi Alemeta i Azmaveta i Zimrija. A Zimrije Gospod bijaše s njim. 21 Zaharija sin Meselejim rodi Mosu; 37 A Mosa rodi Vineju; a njegov sin bješe bijaše vratar na vratima šatora od sastanka. 22 Svilje Rafa, a njegov sin Eleasa, a njegov sin Asilo. 38 A ovijeh izbranijeh za vratare na pragovima bijaše Asilo imâše šest sinova, kojima su imena: Azrikam, dvjesta i dvanaest; biše popisani po selima svojim; Voheruj i Ismailo i Searija, i Ovadija i Anan. Ti svi David i Samuilo vidjelac postavise ih radi vjernosti bjehu sinovi Asilovi. 39 A sinovi Iseka brata njegova: njihove, 23 Da oni i sinovi njihovi èuvaju stražu na Ulam prvenac mu, Jesus drugi, i Elifelet treæi. 40 vratima doma Gospodnjega, doma od šatora. 24 Na

èetiri strane bijahu vratari: na istoku, na zapadu, na jugu i na sjeveru. 25 I braæa njihova po selima svojim dolažahu svakih sedam dana za svoje vrijeme da vratara, Levita, i bijahu postavljeni nad klijetima i nad riznicama doma Božijega; 27 I oko doma Božijega noæivavu, jer na njima bijaše straža i dužni bijahu vratara, Levita, i bijahu postavljeni nad klijetima i nad riznicama doma Božijega; 27 I oko doma Božijega sjuradan doðoše Filisteji da svlaèe mrtve, i naðoše noæivavu, jer na njima bijaše straža i dužni bijahu Saula i sinove njegove gdje leže na gori Gelviji. 9 I otvorati svako jutro. 28 I neki od njih bijahu nad svukavši ga uzeše glavu njegovu i oružje njegovo, posuðem službenjem, jer ga na broj unošahu i na i poslaše u zemlju Filistejsku na sve strane da se broj iznošahu. 29 A neki od njih bijahu postavljeni nad objavi kod lažnijeh bogova njihovih i po narodu. drugim stvarima i nad svijem stvarima posveæenijem, 30 A neki sinovi sveštenički gotovljahu mast od tijeh mirisa. 31 A Matatija između Levita, prvenac Salumov od Saula, 32 A između sinova Katovijeh, braæe njihove, u Javisu, i pogreboše kosti njihove pod hrastom u bijahu neki nad hlijebom postavljenjem, gotoveæi ga za bezakonje svoje, koje uèini Gospodru što ne sluša svake subote. 33 Između njih bijahu i pjevaèi poglavari domova otaèkih meðu Levitima, po porodicama svojim, poglavari, i življahu u Jerusalimu. 35 A u Gavaonu stanovaše Jehilo otac Gavaonu; a ime ženi njegovoj bješe Maha; 36 A sin mu prvenac bješe Avdon, pa Sur i Kis i Val i Nir i Nadav, 37 I Gedor, i Ahijo i Zaharija i Miklot; 38 A Miklot rodi Simeama; i oni nastavahu prema braæi svojoj u Jerusalimu s braæom svojom. 39 A Nir rodi Kisa; a Kis rodi Saula; a Saul rodi Jonatanu i Malhisiju i Avinadava i Esvala. 40 A sin Jonatanov bješe Merival; a Merival rodi Mihu. 41 A sinovi Mišini bjehu: Fiton i Meleh i Tareja. 42 A Ahaz rodi Jaru; a Jara rodi Alemeta i Azmaveta i Zimrija; a Zimrije rodi Mosu; 43 A Mosa rodi Vineju; a njegov sin bješe Refaja, a njegov sin Eleasa, a njegov sin Asilo. 44 Asilo pak imaše šest sinova, kojima su imena: Azrikam, Voheruj i Ismailo i Searija i Ovadija i Anan. To su sinovi Asilovi.

10 A Filisteji se pobiše s Izrailjem, i pobjegoše Izrailci ispred Filisteja, i padahu mrtvi na gori Gelviji. 2 I stigoše Filisteji Saula i sinove njegove, i pogubiše Filisteji Jonatanu i Avinadava i Malhisiju, sinove Saulove. 3 I boj posta žešæi oko Saula, i on se uplaši od strijelaca. 4 I car nad Izrailjem po rijeèi Gospodnjoj; 11 I ovo je reèe Saul momku koji mu nošaše oružje: izvadi maè broj junaka Davidovih: Jasoveam sin Ahmonijev, svoj, i probodi me da ne doðu ti neobrezani i narugaju mi se. Ali ne htje momak koji mu nošaše oružje, jer ga bješe vrlo strah. Tada Saul uze maè i baci se na nj. 5 A kad momak koji mu nošaše oružje vidje gdje umrije Saul, baci se i on na svoj maè, i umrije.

6 Tako pogibe Saul; i tri sina njegova i sva èeljad njegova pogibioše zajedno. 7 A kad svi Izraelci koji su s njima. 26 Jer u službi bijahu svagda èetiri prva pogibe Saul i sinovi njegovi, ostaviše gradove svoje i vratara, Levita, i bijahu u dolini vidješe gdje pobjegoše Izraelci i gdje su s njima. 27 I neki od njih bijahu nad klijetima i nad pobjegoše, te doðoše Filisteji i ostaše u njima. 8 A i poslaše u zemlju Filistejsku na sve strane da se objavi kod lažnijeh bogova njihovih i po narodu. drugim stvarima i nad svijem stvarima posveæenijem, 10 I ostaviše oružje njegovo u kuæi bogova svojih, nad brašnom i vinom i uljem i kadom i mirisima. 30 A glavu mu objesiše u kuæi Dagonovoj. 11 A kad neki sinovi sveštenički gotovljahu mast od tijeh mirisa. 12 Podigoše se svi junaci i uzeše tijelo Saulovo i tjelesa sinova njegovih, i donesoše ih u tavi. 32 A između sinova Katovijeh, braæe njihove, u Javisu, i pogreboše kosti njihove pod hrastom u bijahu neki nad hlijebom postavljenjem, gotoveæi ga za bezakonje svoje, koje uèini Gospodru što ne sluša svake subote. 33 Između njih bijahu i pjevaèi poglavari domova otaèkih meðu Levitima, koji stanovahu po rijeèi Gospodnje i Što traži da pita duh vraèarski, 14 A klijetima bez drugoga posla, jer dan i noæ bijahu ne pita Gospoda; zato ga ubi, i prenese carstvo na u svom poslu. 34 To su poglavari domova otaèkih meðu Levitima, po porodicama svojim, poglavari, i življahu u Jerusalimu. 35 A u Gavaonu stanovaše Jehilo otac Gavaonu; a ime ženi njegovoj bješe Maha; 36 A sin mu prvenac bješe Avdon, pa Sur i Kis i Val i Nir i Nadav, 37 I Gedor, i Ahijo i Zaharija i Miklot; 38 A Miklot rodi Simeama; i oni nastavahu prema braæi svojoj u Jerusalimu s braæom svojom. 39 A Nir rodi Kisa; a Kis rodi Saula; a Saul rodi Jonatanu i Malhisiju i Avinadava i Esvala. 40 A sin Jonatanov bješe Merival; a Merival rodi Mihu. 41 A sinovi Mišini bjehu: Fiton i Meleh i Tareja. 42 A Ahaz rodi Jaru; a Jara rodi Alemeta i Azmaveta i Zimrija; a Zimrije rodi Mosu; 43 A Mosa rodi Vineju; a njegov sin bješe Refaja, a njegov sin Eleasa, a njegov sin Asilo. 44 Asilo pak imaše šest sinova, kojima su imena: Azrikam, Voheruj i Ismailo i Searija i Ovadija i Anan. To su sinovi Asilovi.

11 I sabraše se svi Izraelci k Davidu u Hevron, i rekoše: evo, mi smo kost tvoja i tijelo tvoje. 2 I preðe dok Saul bijaše car ti si odvodio i dovodio Izraelja; i Gospod Bog tvoj rekao ti je: ti æeš pasti narod moj Izraelja; i ti æeš biti voð narodu mojemu Izraelju. 3 Tako doðoše sve starješine Izraeljeve k caru u Hevron, i uèini s njima David vjeru u Hevronu pred Gospodom, i pomazaše Davida za cara nad Izraeljem kao što bješe rekao Gospod preko Samuila. 4 Potom otide David sa svijem Izraeljem na Jerusalim, a to je Jevus, jer ondje bijahu Jevuseji, koji življahu u onoj zemlji. 5 I rekoše Jevušani Davidu: neæeš uæi ovamo. Ali David uze kulu Sion, to je grad Davidov. 6 Jer David reèe: ko prvi nadbije Jevuseje, biæe knez i vojvoda. I Joav sin Seruđin izide prvi, i posta knez. 7 Poslije sjeðaše David u tom gradu, zato ga prozvaše grad Davidov. 8 I sazida grad unaokolo, od Milona unaokolo; a Joav opravi ostatak grada. 9 I David jednako napredovaše i siljaše se, jer Gospod nad vojskama bješe s njim. 10 A ovo su poglavice meðu junacima Davidovim, koji junaèki radiše uza sinove Saulove. 11 I boj posta žešæi oko Saula, i nj za carstvo njegovo sa svijem Izraeljem da bude naðoše ga strijelci, i on se uplaši od strijelaca. 12 A car nad Izraeljem po rijeèi Gospodnjoj; 11 I ovo je reèe Saul momku koji mu nošaše oružje: izvadi maè broj junaka Davidovih: Jasoveam sin Ahmonijev, svoj, i probodi me da ne doðu ti neobrezani i narugaju mi se. Ali ne htje momak koji mu nošaše oružje, jer ga bješe vrlo strah. Tada Saul uze maè i baci se na nj. 5 A kad momak koji mu nošaše oružje vidje gdje umrije Saul, baci se i on na svoj maè, i umrije.

On bijaše s Davidom u Fas-Damimu, kad se Filisteji skupiše na boj; i ondje bijaše njiva puna jeèema, i

narod pobjeđe od Filisteja, **14** A oni stadoše usred njive, i odbraniše je pobivši Filisteje; i Gospod dade izbavljenje veliko. **15** I ta tri prva između trideset sidoše ka stijeni k Davidu u pećini Odolamsku, kad vojska Filistejska stajaše u okolu u dolini Rafajskoj. **16** A David bijaše onda u gradu, a straža Filistejska bijaše tada u Vitlejemu. **17** I David zaželje i reče: ko bi mi donio vode da pijem iz studenca Vitlejemskoga što je kod vrata? **18** Tada ta trojica prodirješe kroz oko Filistejski, i zahvatiše vode iz studenca Vitlejemskoga koji je kod vrata, i donesoše i dadoše Davidu; a David ne htje piti, nego je izli Gospodu. **19** I reče: ne da mi Bog moj da to uèinem! eda li æeu piti krv tijeh ljudi koji ne mariše za život svoj? jer je donesoše ne mareæi za život svoj. I ne htje je piti. To uèliniše ta tri junaka. **20** I Avisaj brat Joavov bješe prvi između onih ih, i proslavi se među trojicom: **21** Među trojicom bješe slavniji od druge dvojice i bješe im poglavica; **22** Venaja sin Jodajev, sin onog kad je bješe snijeg. **23** On ubi i nekoga Misirca i oni kad je bješe snijeg. **24** To uèini Venijaminovih i Judinijeh i bi slavan među ova tri junaka. **25** Bješe najslavniji između tridesetorice, ali one trojice Junaci između vojnika bijahu: Asailo brat Joavov, Elhanan sin Dodov iz Vitlejema, **27** Samot Arorarin, **28** Ira sin Ikonov iz Tekoje, Avijezer Maraj iz Netofata, Heled sin Vanin iz Netofata, **31** Itaj sin Rivajev iz Gavaje sinova Venijaminovih, Venaja iz Faratona, **32** Uraj od potoka Gaskih, Avilo iz Arvata, **33** Azmavet iz Varuma, Elijava iz Salvona, **34** Sinovi Asima Gizonjanina, Jonatan sin Sagjin Araranin, **35** Ahijam sin Saharov Araranin, Elifal sin Urov, **36** Efer iz Mehirata, Ahija iz Felona, **37** Esro Karmilac, Naraj sin Esvajev, **38** Joilo brat Natanov, Mivar sin Agirijev, **39** Selek Amonac, Naraj Viroæeanin, koji nošaše oružje Joavu sinu Serujinu, **40** Ira Jetranin, Gariv Jetranin, **41** Urija Hetejin, Zavad sin Alajev, **42** Adina sin Sizin od sinova Ruvimovih, poglavari sinova Ruvimovih, svi, te postaše vojvode u njegovoj vojsci. **22** Jer i trideset s njim, **43** Anan sin Mašin, i Josafat iz Mitre, **44** Ozija iz Asterota, Sama i Jehilo sinovi Hotana iz Tise, **46** Elilo Mavljatin, i Jerivaj i Josavija sinovi Elnamovi, i Jetema Moavac, **47** Elilo i Ovid i Jasilo iz Mesovaje.

12 A ovo su koji dođoše k Davidu u Siklag dok se još krijaše od Saula sina Kisova, i bijahu među junacima pomažuæi u ratu, **2** Naoružani lukom, iz desne ruke i iz lijeve gaðahu kamenjem i iz luka strijelama, između braæe Saulove, od plemena Venijaminova: **3** Poglavar Ahijezer i Joas sinovi Semaje iz Gavaje, Jezilo i Felet sinovi Azmavetovi, i Veraha i Juj iz Anatota, **4** I Ismaja Gavaonjanin, junak među tridesetoricom i nad tridesetoricom, i Jeremija i Jazilo i Joanan i Jozavad od Gedirota, **5** Eluzaj i Jerimot i Valija i Semarija i Sefatija od Arufa, **6** Elkana i Jesija i Azareilo i Joezer i Jasoveam Korijani, **7** I Joila i Zevadija sinovi Jeroamovi iz Gedora. **8** I od plemena Gadova prebjegoše k Davidu u grad u pustinju hrabri junaci, vješti boju, naoružani štitom i kopljem, kojima lice bijaše kao lice lavovsko, i bijahu brzi kao srne po gorama: **9** Eser prvi, Ovadija drugi, Elijav treæi, **10** Mismana èetvrti, Jeremija peti, **11** Ataj šesti, Elilo sedmi, **12** Joanan osmi, Elzaval deveti, **13** Jeremija deseti, Mohvanaj jedanaesti. **14** To bijahu između sinova Gadovih poglavari u vojsci, on pogubi dva junaka Moavska, i sišav ubi lava u najmanji nad stotinom a najveæi nad tisuæom. **15** Oni prijeðoše preko Jordana prvoga mjeseca kad se visoka pet lakata. Imaše Misirac u ruci kopljem razli preko svih bregova svojih, i otjerâše sve iz vratilo, a on izide na nj sa štapom, i istrže Misircu dolina na istok i na zapad. **16** A dođoše i od sinova koplje iz ruke, i ubi ga njegovijem kopljem. **17** To uèini Venijaminovih i Judinijeh k Davidu u grad. **18** I Venaja sin Jodajev, i bi slavan među ova tri junaka. Oni prijeðoše preko Jordana prvoga mjeseca kad se izide im David na susret, i govoreæi reče im: ako mira radi idete k meni, da mi pomožete, srce æe se ne stiže. I David ga postavi nad pratiocima svojim. moje združiti s vama; ako li ste došli da me izdate **19** Junaci između vojnika bijahu: Asailo brat Joavov, neprijateljima mojim, nepravde nema na meni, neka Elhanan sin Dodov iz Vitlejema, **27** Samot Arorarin, vidi Gospod otaca naših i neka sudi. **20** Tada duh dođe Helis Felonjanin, **28** Ira sin Ikonov iz Tekoje, Avijezer na Amasaja poglavara među vojvodama, te reče: twoj iz Anatota, **29** Sivehaj iz Husata, Ilaj iz Ahoha, **30** smo, Davide, i s tobom æemo biti, sine Jesejev; mir, Maraj iz Netofata, Heled sin Vanin iz Netofata, **31** Itaj mir tebi i pomagaëima tvojim, jer ti pomaže Bog tvoj. sin Rivajev iz Gavaje sinova Venijaminovih, Venaja iz Tako ih primi David, i postavi ih među poglavare nad Faratona, **32** Uraj od potoka Gaskih, Avilo iz Arvata, èetama. **19** I od sinova Manasijinih neki prebjegoše Naraj gospodaru svojemu Saulu. **20** Kad se vraæaše u Davidu kad iðaše s Filistejima na Saula u boj, ali im Asima Gizonjanina, Jonatan sin Sagjin Araranin, **35** ne pomogoše; jer knezovi Filistejski dogovorivši se Ahijam sin Saharov Araranin, Elifal sin Urov, **36** Efer vratîše ga govoreæi: na pogibao našu prebjegnuæe iz Mehirata, Ahija iz Felona, **37** Esro Karmilac, Naraj Davidu kada iðaše s Filistejima na Saula u boj, ali im Siklag, prebjegoše k njemu iz plemena Manasijina: **39** Selek Amonac, Naraj Viroæeanin, koji nošaše oružje Adna i Jozavad i Jedialo i Mihailo i Jozavad i Eliuj Joavu sinu Serujinu, **40** Ira Jetranin, Gariv Jetranin, i Saltaj, tisuæenci u plemenu Manasijinu. **21** I oni **41** Urija Hetejin, Zavad sin Alajev, **42** Adina sin Sizin pomagahu Davidu protiv èeti, jer hrabri junaci bjehu od sinova Ruvimovih, poglavari sinova Ruvimovih, svi, te postaše vojvode u njegovoj vojsci. **22** Jer i trideset s njim, **43** Anan sin Mašin, i Josafat iz Mitre, svaki dan dolažahu k Davidu u pomoæ, dokle posta **44** Ozija iz Asterota, Sama i Jehilo sinovi Hotana velika vojska kao vojska Božija. **23** A ovo je broj Aroiranina, **45** Jedialo sin Simrijev i Joha brat mu ljudi naoružanjih za vojsku koji dođoše k Davidu u iz Tise, **46** Elilo Mavljatin, i Jerivaj i Josavija sinovi Elnamovi, i Jetema Moavac, **47** Elilo i Ovid i Jasilo iz Gospodnjoj: **24** Sinova Judinijeh koji nošaše štit i koplige šest tisuæa i osam stotina naoružanjih za

vojsku; **25** Sinova Simeunovijeh hrabrijeh vojnika koji sjedi na heruvimima, èije se ime prizivlje. **7** I sedam tisuæa i sto; **26** Sinova Levijevih èetiri tisuæe povezoše kovèeg Božji na novijem kolima iz kuæe i šest stotina; **27** I Jodaj poglavar između sinova Avinadavove; a Uza i Ahijo upravlјahu kolima. **8** A Aronovijeh i s njim tri tisuæe i sedam stotina; **28** I David i sav narod Izrailjev igrahu pred Bogom iz sve Sadok mladiæ, hrabar junak, i od doma oca njegovih snage pjevajuæi i udarajuæi u gusle i u psaltire i u dvadeset i dva kneza; **29** I sinova Venijaminovih, bubnje i u kimvale i trubeæi u trube. **9** A kad doðoše braæe Saulove, tri tisuæe; jer ih se mnogi još držahu do gumna Hidonova, Uza se maši rukom da prihvati doma Saulova; **30** I sinova Jefremovijeh dvadeset kovèeg, jer volovi potegoše na stranu. **10** I Gospod tisuæa i osam stotina hrabrijeh junaka, ljudi na glasu se razgnjevi na Uzu, i udari ga što se maši rukom za u porodicama otaca svojih; **31** A od polovine plemena kovèeg, te umrije ondje pred Bogom. **11** I ožalosti Manasijina osamnaest tisuæa, koji biše imenovani se David što Gospod ubi Uzu: zato se prozva ono pojmenje da dođu da postave Davida carem; **32** I mjesto Fares-Uza do danas. **12** I uplaši se David sinova Isaharovijeh, koji dobro razumijevahu vremena od Boga u onaj dan, i reèe: kako æeu donijeti k sebi da bi znali šta æe èiniti Izrailj, knezova nijihovih kovèeg Božji? **13** I ne prenese David kovèega k dvjesta, i sva braæa nijihova slušahu ih; **33** Sinova sebi u grad Davidov, nego ga skloni u kuæu Ovid-Zavulonovijeh, koji iðahu na vojsku i naoružani bijahu Edoma Getejina. **14** I osta kovèeg Božji kod porodice Ovid-Edomove u kuæi njegovoj tri mjeseca. I Gospod blagoslovi dom Ovid-Edomov i sve što imaše.

plemena Neftalimova tisuæa poglavara i s njima trideset i sedam tisuæa sa štitovima i kopljima; **35** A od plemena Danova dvadeset i osam tisuæa i šest stotina naoružanijeh za boj; **36** A od plemena Asirova èetrdeset tisuæa vojnika vještijeh postaviti se za boj; **37** A onijeh ispreko Jordana, od plemena Ruvimova i Gadova i od polovine plemena Manasijina, sto i dvadeset tisuæa sa svakojakim oružjem ubojitijem. **38** Svi ovi vojnici u vojnièkom redu doðoše cijela srca u Hevron da postave Davida carem nad svijem Izrailjem. A i ostali svi Izrailci bijahu složni da carem postave Davida. **39** I bijahu ondje s Davidom tri dana jeduæi i pijuæi, jer im braæa bijahu pripravila. **40** A i oni koji bijahu blizu njih, dori do Isahara i Zavulona i Neftalima, donošahu hljeba na magarcima i na kamilama i na mazgama i na volovima, jela, braæna, smokava i suhogra grožđa i vina i ulja, volova, ovaca izobila; jer bijaše radost u Izrailju.

13 I David uèini vijeæe s tisuænicima i sa stotinicima i sa svijem vojvodama, **21** reèe David svemu zboru Izrailjevu: ako vam je po volji, i ako je od Gospoda Boga našega, da pošaljemo na sve strane k braæi svojoj ostaloj po svijem krajevima Izrailjevijem, i k sveštenicima i Levitima po gradovima i podgrađima nijihovijem, da se skupe k nama, **3** Pa da donesemo k sebi kovèeg Boga svojega, jer ga ne tražimo za vremena Saulova. **4** A sav zbor reèe da se tako uèini, jer to bi po volji svemu narodu. **5** I tako David sabra sav narod Izrailjev od Sihora Misirskoga dori do Emata, da donesu kovèeg Božji iz Kirijat-Jarima. **6** I otide David sa svijem Izrailjem u Valu, u Kirijat-Jarim Judin, da prenesu odande kovèeg Boga Gospoda,

14 A Hiram car Tirske posla poslanike k Davidu i drva kedrovijeh i zidara i drvodjelja da mu sagrade kuæu. **2** I razumje David da ga je Gospod utvrdio za cara nad Izrailjem i da se carstvo njegovo podiže visoko radi naroda njegova Izrailja. **3** I David uze jošte žena u Jerusalimu i izrodi još sinova i kæeri. **4** I ovo su imena onijeh koji mu se rodiše u Jerusalimu: Samuja i Sovav, Natan i Solomun, **5** I Jevar i Elisija i Elfalet, **6** I Noga i Nefeg i Jafija, **7** I Elisama i Velijada i Elifalet. **8** A Filisteji èuvši da je David pomazan za cara nad svijem Izrailjem, izidoše svi Filisteji da traže Davida; a David èuvši to izide pred njih. **9** I Filisteji došavši raširiše se po dolini Rafajskoj. **10** Tada David upita Gospoda govoreæi: hoæeu li izaæi na Filisteje? i hoæeš li ih dati u moje ruke? A Gospod mu reèe: izaði, i daæeu ih u twoje ruke. **11** Tada otidoše u Val-Ferasim, i pobi ih ondje David, i reèe David: prodrije Bog neprijatelje moje mojom rukom, kao što voda prodire. Otuda se prozva mjesto Val-Ferasim. **12** I ostaviše ondje bogove svoje; a David zapovjedi, te ih spališe ognjem. **13** A Filisteji opet po drugi put raširiše se po onom dolu. **14** I David opet upita Boga, a Bog mu reèe: ne idi za njima, nego se vrati od njih, pa udari na njih prema dudovima. **15** I kad èuješ da zašušti po vrhovima od dudova, tada izidi u boj; jer æe poæi Bog pred tobom da pobije vojsku Filistejsku. **16** I uèini David kako mu zapovjedi Bog, i pobiše vojsku Filistejsku od Gavaona do Gezera. **17** I razglasli se ime Davidovo po svijem zemljama; i Gospod zadade strah od njega svijem narodima.

15 I naèini sebi David kuæe u gradu Davidovu, koji nošahu kovèeg zavjeta Gospodnjega prinesoše i spremi mjesto za kovèeg Božji, i razape mu šator. **2** Tada reèe David: ne valja da nosi kovèeg Božji niko osim Levita, jer je njih izabrao Gospod da nose kovèeg Božji i da mu služe dovjeka. **3** nosiocima među pjevaèima. I David imaše na sebi I skupi David sve sinove Izrailjeve u Jerusalim da prenesu kovèeg Gospodnj na mjesto njegovo, koje mu bješe spremio. **4** Skupi David i sinove Aronove i Levite, **5** Od sinova Katovijeh: Urila poglavara i braæe njegove sto i dvadeset; **6** Od sinova Merarijevih: Asaju poglavara i braæe njegove dvjesta i dvadeset; **7** Od sinova Girsonovijeh: Joila poglavara i braæe njegove sto i trideset; **8** Od sinova Elisafanovih: Semaju poglavara i braæe njegove dvjesta; **9** Od sinova Hevronovijeh: Elila poglavara i braæe njegove osamdeset; **10** Od sinova Ozilovijeh: Aminadava poglavara i braæe njegove sto i dvanaest. **11** Tada dozva David Sadoka i Avijatara sveštenike, i Levite Urila i Asaju i Joila i Samaju i Elila i Aminadava, **12** I reèe im: vi ste poglavari porodica otaèikh među Levitim; osveštajte sebe i braæu svoju, da donesete kovèeg Gospoda Boga Izrailjeva na mjesto koje sam mu spremio. **13** Jer što preðe ne uèiniste toga, Gospod Bog naš prodrije nas; jer ga ne tražimo kako treba. **14** I osveštaše se sveštenici i Leviti da prenesu kovèeg Gospoda Boga Izrailjeva. **15** I nosiše sinovi Levitski kovèeg Božji kao što je zapovjedio Mojsije po rijeèi Gospodnjoj na ramenima svojim i polugama. **16** I reèe David poglavarima Levitskim da postave između braæe svoje pjevaèe sa spravama muzièkim, sa psaltrima i guslama i kimvalima, da pjevaju u glas veselo. **17** I postaviše Leviti Emana sina Joilova, i od braæe njegove Asafe sina Varahijina, i od sinova Merarijevih, braæe njihove, Etana sina Kisajina; **18** I s njima braæu njihovu drugoga reda: Zahariju i Venu i Jazila i Semiramota i Jehila i Uniju i Elijava i Venaju i Masiju i Matatiju i Elifela i Mikneju i Ovid-Edoma i Jeila, vratare. **19** I pjevaèi Eman i Asaf i Etan udarahu u kimvale mјedene; **20** A Zaharija i Ozilo i Semiramot i Jehilo i Unije i Elijav i Masiju i Venaju u psaltire visoko, **21** A Matatiju i Elifel i Mikneja i Ovid-Edom i Jeilo i Azazija u gusle nisko. **22** A Henanija poglavar među Levitim koji nošahu kovèeg ureðivaše kako æe se nositi, jer bješe vješt. **23** A Varahija i Elkana bjehu vratari kod kovèega. **24** A Sevanija i Josafat i Natanailo i Amasaj i Zaharija i Venaju i Elijezer, sveštenici, trubljahu u trube pred kovèegom Božjim; a Ovid-Edom i Jehija bjehu vratari kod kovèega. **25** I tako David i starješine Izrailjeve i tisuæenici iðahu prateæi kovèeg zavjeta Gospodnjega iz kuæe Ovid-Edomove s veseljem. **26** I kad Bog pomože Levitima sedam volova i sedam ovnova. **27** I David bijaše ognut plaštem od tankoga platna, tako i svi Leviti koji nošahu kovèeg i pjevaèi, i Henanija koji upravljaše nosiocima među pjevaèima. I David imaše na sebi opleæak lanen. **28** I tako sav narod Izrailjev praæaše kovèeg zavjeta Gospodnjega klikujuæi i trubeæi u trube i u rogove i udarajuæi u kimvale i u psaltire i u gusle. **29** A kad kovèeg zavjeta Gospodnjega ulažaše u grad Davidov, Mihala kæi Saulova gledajuæi s prozora vidje cara Davida gdje skaèe i igra, i podrugnu mu se u srcu svom.

16 I kad donesoše kovèeg Božji, namjetiše ga usred šatora, koji mu razape David; i prinesoše žrtve paljenice i žrtve zahvalne pred Bogom. **2** Potom prinesavši David žrtve paljenice i žrtve zahvalne, blagoslovi narod u ime Gospodnje. **3** I razdade svijem Izrailjcima, i ljudima i ženama, svakom po jedan hljeb i komad mesa i vrë vina. **4** Potom postavi pred kovèegom Gospodnjim sluge između Levita da pominju i slave i hvale Gospoda Boga Izrailjeva: **5** Asafa poglavara, a drugoga za njim Zahariju, i Jeila i Semiramota i Jehila i Matatiju i Elijava i Venaju i Ovid-Edoma; i Jeilo udaraše u psaltire i gusle, a Asaf u kimvale. **6** A Venaja i Jazilo sveštenici bijahu jednak s trubama pred kovèegom zavjeta Gospodnjega. **7** U taj dan naredi David prvi put da hvale Gospoda Asaf i braæa njegova: **8** Hvalite Gospoda; glasite ime njegovo; javljajte po narodima djela njegova. **9** Pjevajte mu, slavite ga, kazujte sva èudesa njegova. **10** Hvalite se svetijem imenom njegovijem; neka se veseli srce onih koji traže Gospoda. **11** Tražite Gospoda i silu njegovu; tražite lice njegovo bez prestanka. **12** Pamtite èudesa njegova, koja je uèinio, znake njegove i sudove usta njegovijeh. **13** Sjeme Izrailjevo sluge su njegove, sinovi Jakovljevi izbrani njegovi. **14** On je Gospod Bog naš, po svoj su zemlji sudovi njegovi. **15** Pamtite uvijek zavjet njegov, rijeè koju je dao na tisuæu koljena. **16** Što je zavjetovao Avramu i za što se kleo Isaku, **17** To je postavio Jakovu za zakon i Izrailju za zavjet vjeèni, **18** Govoreæi: tebi æeu dati zemlju Hanansk u našljedni dio. **19** Tada vas još bijaše malo na broj, bijaše vas malo, i bijaste došljaci. **20** Iðahu od naroda do naroda, i iz jednoga carstva k drugomu plemenu. **21** Ne dade nikomu da im nauði, i karaše za njih careve: **22** Ne dirajte u pomazanike moje, i prorocima mojim ne èinite zla. **23** Pjevaj Gospodu, sva zemljo! javljajte od dana na dan spasenje njegovo. **24** Kazujte po narodima slavu njegovu, po svijem plemenima èudesa njegova. **25**

Jer je velik Gospod i valja ga hvaliti veoma; strašniji je načinite kuæu od kedra? 7 Ovako dakle reci sluzi od svijeh bogova. 26 Jer su svi bogovi u naroda ništa; mojemu Davidu: ovako veli Gospod nad vojskama: a Gospod je nebesa stvorio. 27 Slava je i veličanstvo ja te uzeh od tora, od ovaca, da budeš vođ narodu pred njim, sila i radost u stanu njegovu. 28 Dajte mojemu Izrailju. 8 I bjejh s tobom kuda si god išao, i Gospodu, plemena narodna, dajte Gospodu slavu i istrijebih sve neprijatelje tvoje ispred tebe, i stekoh ti èast. 29 Dajte Gospodu slavu prema imenu njegovu, ime kao što je ime velikih ljudi na zemlji. 9 I odrediau nosite dare i idite pred nj, poklonite se Gospodu u mjesto narodu svojemu Izrailju, i posadiæu ga, te æe svetoj krasoti. 30 Strepiti pred njim, sva zemljo; zato je nastavati u svom mjestu, i neæe se više pretresati; vasiljena tvrda i neæe se pomjestiti. 31 Nek se vesele niti æe im više dosaðivati nepravednici kao prije, 10 I nebesa i zemlja se raduje; i neka govore po narodima: od onoga dana kad sam postavio sudije nad narodom Gospod caruje. 32 Neka pljeska more i što je u njemu; svojim Izrailjem; i pokorih sve neprijatelje tvoje; nego neka skaèe polje i sve što je na njemu. 33 Tada neka ti javljam da æe ti Gospod sazidati kuæu. 11 I kad se se raduju drveta šumska pred Gospodom, jer ide da navrše dani tvoji da otideš k ocima svojim, podignuæu sudi zemlji. 34 Hvalite Gospoda, jer je dobar, jer je sjeme tvoje nakon tebe, koje æe biti između sinova dovjeka milost njegova. 35 I recite: spasi nas, Bože tvojih, i utvrdiæu carstvo njegovo. 12 On æe mi spasenja našega, i skupi nas i izbavi nas od naroda da sazidati dom, i utvrdiæu prijesto njegov dovijeka. 13 slavimo sveto ime tvoje, da se hvalimo tvojom slavom. Ja æeu mu biti otac, i on æe mi biti sin; a milosti svoje 36 Blagosloven Gospod Bog Izrailjev od vijeka i do neæu ukloniti od njega kao što sam uklonio od onoga vijeka. Tada sav narod reèe: amin; i hvališe Gospoda. koji bješe prije tebe. 14 Nego æeu ga utvrditi u domu 37 I ostavi ondje pred kovèegom zavjeta Gospodnjega svom i u carstvu svom dovijeka, i prijesto æe njegov Asafa i braæu njegovu da služe pred kovèegom bez stajati dovijeka. 15 Po svijem ovijem rijeèima i po prestanka kao što treba od dana na dan, 38 I Ovid- svoj ovoj utvari kaza Natan Davidu. 16 Tada doðe Edoma i braæu njegovu, šezdeset i osam, Ovid- car David i stade pred Gospodom, i reèe: ko sam Edoma sina Jedutunova i Osu, da budu vratari; 39 ja, Gospode Bože, i šta je dom moj, te si me doveo A Sadoka sveštenika i braæu njegovu sveštenike dovode? 17 I to ti se èini malo, Bože, nego si gororio i pred šatorom Gospodnjim na visini u Gavaonu, 40 Da za dom sluge svojega na dugo vremena, i postarao prinose žrtve paljenice Gospodu na oltaru za žrtve si mi se za tu slavu zakonom èovjeèijim, Gospode paljenice bez prestanka jutrom i veèerom, i da èine Bože. 18 Šta æe još David da ti gorovi o èasti sluge sve što je napisano u zakonu Gospodnjem što je tvojega, kad ti znaš slugu svojega? 19 Gospode, zapovjedio Izrailju, 41 I s njima Emana i Jedutuna sluge svojega radi i po srcu svojemu èiniš svu ovu i druge izabrane, koji biše poimence imenovani da veliku stvar, obznanjujuæi sve ove velike stvari. 20 hvale Gospoda, jer je dovijeka milost njegova, 42 S Gospode, nema takoga kakav si ti, i nema Boga osim njima Emana i Jedutuna, da trube u trube i udaraju u tebe, po svemu što èusmo svojim ušima. 21 Jer koji kimvale i u druge sprave muzièke Bogu; a sinove je narod na zemlji kao tvoj narod Izrailj? radi kojega je Jedutunove da budu vratari. 43 Potom se razide sav narod, svak svojoj kuæi, a David se vrati da blagoslovi dom svoj.

17 A kad David sjeðaše kod kuæe svoje, reèe David Natanu proroku: gle, ja stojim u kuæi od kedrova drveta, a kovèeg zavjeta Gospodnjega pod zavjesima. 2 A Natan reèe Davidu: Što ti je god u srcu, èini, jer je Bog s tobom. 3 Ali onu noæ doðe rijeè Božija Natanu govoreæi: 4 Idi i reci Davidu sluzi mojemu: ovako veli Gospod: ti mi neæeeš sazidati kuæe da u njoj nastavam. 5 Kad nijesam nastavao u kuæi otkad izvedoh Izrailja do danas, nego sam išao od šatora do šatora i od naslona do naslona, 6 Kuda sam god hodio sa svijem Izrailjem, jesam li jednu rijeè rekao kome između sudija Izrailjevih kojima zapovjedah da pasu narod moj, i kazao: zašto mi ne

naèinite kuæu od kedra? 7 Ovako dakle reci sluzi mojemu Davidu: ovako veli Gospod nad vojskama: a Gospod je nebesa stvorio. 8 I bjejh s tobom kuda si god išao, i Gospodu, plemena narodna, dajte Gospodu slavu i istrijebih sve neprijatelje tvoje ispred tebe, i stekoh ti èast. 9 I odrediau nosite dare i idite pred nj, poklonite se Gospodu u mjesto narodu svojemu Izrailju, i posadiæu ga, te æe svetoj krasoti. 10 Strepiti pred njim, sva zemljo; zato je nastavati u svom mjestu, i neæe se više pretresati; vasiljena tvrda i neæe se pomjestiti. 11 Nek se vesele niti æe im više dosaðivati nepravednici kao prije, 12 On æe mi spasenja našega, i skupi nas i izbavi nas od naroda da sazidati dom, i utvrdiæu prijesto njegov dovijeka. 13 slavimo sveto ime tvoje, da se hvalimo tvojom slavom. Ja æeu mu biti otac, i on æe mi biti sin; a milosti svoje 14 Blagosloven Gospod Bog Izrailjev od vijeka i do neæu ukloniti od njega kao što sam uklonio od onoga vijeka. Tada sav narod reèe: amin; i hvališe Gospoda. koji bješe prije tebe. 15 Po svijem ovijem rijeèima i po prestanka kao što treba od dana na dan, 16 I Ovid- svoj ovoj utvari kaza Natan Davidu. 17 Tada doðe Edoma i braæu njegovu, šezdeset i osam, Ovid- car David i stade pred Gospodom, i reèe: ko sam Edoma sina Jedutunova i Osu, da budu vratari; 18 ja, Gospode Bože, i šta je dom moj, te si me doveo A Sadoka sveštenika i braæu njegovu sveštenike dovode? 19 I to ti se èini malo, Bože, nego si gororio i pred šatorom Gospodnjim na visini u Gavaonu, 20 Da za dom sluge svojega na dugo vremena, i postarao prinose žrtve paljenice Gospodu na oltaru za žrtve si mi se za tu slavu zakonom èovjeèijim, Gospode paljenice bez prestanka jutrom i veèerom, i da èine Bože. 21 Šta æe još David da ti gorovi o èasti sluge sve što je napisano u zakonu Gospodnjem što je tvojega, kad ti znaš slugu svojega? 22 Gospode, zapovjedio Izrailju, 23 I tako, Gospode, rijeè koju si obrekao sluzi svojemu i domu njegovu neka bude tvrda dovijeka, i uèini kako si rekao. 24 Neka bude tvrda, da se velièa ime tvoje dovijeka i da se gorovi: Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev jest Bog nad Izrailjem, i dom Davida sluge tvojega neka stoji tvrdo pred tobom. 25 Jer si ti, Bože moj, javio sluzi svojemu da æeš mu sazidati dom, zato se sluga tvoj usudi da ti se pomoli. 26 Tako Gospode, ti si Bog, i obrekao si sluzi svojemu to dobro. 27 Budi dakle voljan i blagoslovi dom sluge svojega da bude dovijeka pred tobom; jer kad ti, Gospode, blagoslovi, biæe blagosloven dovijeka.

18 A poslije toga pobi David Filisteje i pokori ih, i otidoše, te javiše Davidu za te ljude, on posla pred uze Gat i sela njegova iz ruku Filistejskih. 2 Pobi njih, jer ljudi bijahu grdno osramoženi, i poruči im i Moavce, i postaše Moavci sluge Davidove i plažeahu car: sjedite u Jerihonu dok vam naraste brada, pa mu danak. 3 Razbi David i Adar-Ezera cara Sovskoga u Ematu izašav da raširi vlast svoju do rijeke Efrata. gdje se omraziše s Davidom, onda Anun i sinovi 4 I uze mu David tisuæu kola i sedam tisuæa konjika i Amonovi poslaše tisuæu talanata srebra da najme dvadeset tisuæa pješaka, i podreza David žile svijem kola i konjika iz Mesopotamije i iz Sirije Mahe i iz konjma kolskim, samo ostavi za sto kola. 5 A bijahu Sove. 7 I najmiše trideset i dvije tisuæe kola i cara od došli Sirci iz Damaska u pomoæ Adar-Ezera caru Mahe s narodom njegovim, koji dođoše i stadoše u Sovskomu, i David pobi dvadeset i dvije tisuæe oko prema Medevi. A i sinovi Amonovi skupiše se Siraca. 6 I namjesti David vojsku u Siriji što je pod iz gradova svojih i dođoše na boj. 8 A David kad Damaskom, i Sirci postaše sluge Davidove plažeajuæi to èu, posla Joava sa svom hrabrom vojskom. 9 I mu danak. I Gospod èuvaše Davida kuda god iðaše. izidoše sinovi Amonovi i uvrstaše se pred vratima 7 I David uze zlatne štitove koje imahu sluge Adar- gradskim; a carevi koji dođoše bijahu za se u polju. 10 Ezerove, i donese ih u Jerusalim. 8 I iz Tivata i iz I Joav vidjeæi namještenu vojsku prema sebi sprijed Huni gradova Adar-Ezerovih odnese David silnu i sastrag, uze odabранe iz sve vojske Izrailjske, i mјed, od koje Solomun naèini more mјedeno i stupove namjesti ih prema Sircima. 11 A ostali narod predade i posuðe mјedeno. 9 A kad èu Toja car Ematski da je Avisaju bratu svojemu; i namjestiše ih prema sinovima David pobjio svu vojsku Adar-Ezera cara Sovskoga, Amonovijem. 12 I reèe: ako Sirci budu jaëi od mene, 10 Posla Adorama sina svojega k caru Davidu da doði mi u pomoæ; ako li sinovi Amonovi budu jaëi ga pozdravi i da mu èestita što je vojevao na Adar- od tebe, ja æeu tebi doæi u pomoæ. 13 Budi junak i Ezera i ubio ga, jer Toja imaše rat s Adar-Ezerom, i držimo se junaèki za svoj narod i za gradove Boga svakojakih zaklada zlatnjih i srebrnjih i mјedenih. svojega; a Gospod neka uèini što mu je drago. 14 11 Pa i to car David posveti Gospodu sa srebrom i Tada Joav i narod koji bijaše s njim primakoše se zlatom što bješe uzeo od svijeh naroda, od Edomaca da udare na Sirce; ali oni pobjegoše ispred njih. 15 i od Moavaca i od sinova Amonovijeh i od Filisteja i A sinovi Amonovi kad vidješe gdje pobjegoše Sirci, od Amalika. 12 I Avisaj sin Serujin pobi osamnaest pobjegoše i oni ispred Avisaja brata njegova i uðoše tisuæa Idumejaca u slanoj dolini. 13 I namjesti vojsku u svoj grad. Potom se Joav vrati u Jerusalim. 16 Ali po Idumeji, i svi Idumejci postaše sluge Davidove. Sirci kad vidješe gdje ih nadbiše Izrailjci, poslaše I Gospod èuvaše Davida kuda god iðaše. 14 Tako poslanike te dovedoše Sirci ispreko rijeke; a Sofakarova David nad svijem Izrailjem sudeæi i dajuæi vojvoda Adar-Ezerov iðaše pred njima. 17 Kad to pravdu svemu narodu svojemu. 15 I Joav sin Serujin javiše Davidu, on skupi sve Izrailjce, i prijeðe preko bješe nad vojskom, a Josafat sin Ahiludov pametar, Jordana, i doðe k njima, i namjesti vojsku prema 16 A Sadok sin Ahitovov i Avimeleh sin Avijatarov njima; a kad namjesti David vojsku prema njima, sveštenici, a Susa pisar, 17 A Venaja sin Jodajev pobiše se s njim. 18 Ali pobjegoše Sirci ispred Izailja, bješe nad Heretejima i Feletejima, a sinovi Davidovi i pobi David Siraca sedam tisuæa kola i èetredeset prvi do cara.

19 A poslije toga umrije Nas car sinova Amonovijeh, i zacari se sin njegov na njegovo mjesto. 2 I reèe David: da uèinim milost Anunu sinu Nasovu, jer je otac njegov uèinio meni milost. I posla David poslanike da ga potješe za ocem. I dođoše sluge Davidove u zemlju sinova Amonovijeh k Anunu da ga potješe. 3 A knezovi sinova Amonovijeh rekoše Anunu gospodaru svojemu: misliš da je David zato poslao ljude da te potješe što je rad uèiniti èast ocu tvojemu? a nijesu zato došle sluge njegove k tebi da promotre i uhode i obore zemlju? 4 Tada Anun uhvati sluge Davidove, i obrija ih i otsijeèe im haljine po pole do zadnjice, i opravi ih natrag. 5 A kad neki

20 A kad proðe godina, u vrijeme kad carevi idu na vojsku, Joav izvede vojsku, te potiraše zemlju sinova Amonovijeh, i došavši opkoli Ravu; a David bješe ostao u Jerusalimu. I Joav osvoji Ravu i raskopa je. 2 I David uze caru njihovu s glave krunu, i naðe da poteže talanat zlata, i dragi kamenje bješe u njoj; i metnuše je na glavu Davidu, i odnese iz grada plijen vrlo velik. 3 A narod što bijaše u njemu izvede i isijeèe ih pilama i gvozdjenjem branama i sjekirama. I tako uèini David svijem gradovima sinova Amonovijeh.

Potom se vrati David sa svijem narodom u Jerusalim. između zemlje i neba a u ruci mu go maè, kojim bješe 4 A poslije toga nasta rat u Gezeru s Filistejima; zamahnuo na Jerusalim; i pade David i starješine tada Sivehaj Husaæeanin ubi Sifaja koji bijaše roda nièice, obuèeni u kostrijet. 17 I reèe David Bogu: divovskoga, i biše pokoreni. 5 Nasta opet rat s nijesam li ja zapovjedio da se izbroji narod? ja sam Filistejima, u kom Elhanan sin Jairov ubi Lamiju brata dakle zgriješio i zlo uèinio; a te ovce šta su uèinile? Golijata Getejina, kojemu kopljæa bijaše kao vratilo. Gospode Bože moj, neka se ruka tvoja obrati na 6 I opet nasta rat u Gatu, gdje bijaše jedan èovjek me i na dom oca mojega; ali ne na taj narod da vrlo visok, koji imaše po šest prsta, skupa dvadeset i ga potre. 18 Tada anđeo Gospodnjи reèe Gadu da èetiri; i on bijaše roda divovskoga. 7 I ružaše Izrailja, kaže Davidu da izide gore i naèini oltar Gospodu te ga ubi Jonatan sin Samaje brata Davidova. 8 Ti na gumnu Ornana Jevusejina. 19 I izide David po bijahu sinovi istoga diva iz Gata, i pogiboše od ruke rijeèi Gadovo, koju mu reèe u ime Gospodnje. 20 A Davidove i od ruke sluga njegovih.

21 Ali usta sotona na Izrailja i navrati Davida da izbroji Izrailja. 2 I reèe David Joavu i knezovima narodnjem: idite, izbrojte sinove Izrailjeve od Virsaveje dori do Dana, pa mi javite da znam koliko ih ima. 3 Ali Joav reèe: neka doda Gospod narodu svojemu koliko ga je sada još sto puta toliko; nijesu li, care gospodaru moj, svi sluge gospodaru mojemu? zašto traži to gospodar moj? zašto da bude na grijeh Izraillju? 4 Ali rijeè careva nadjaèa Joava. I tako otide Joav i obide svega Izrailja, pa se vrati u Jerusalim. 5 I dade Joav broj prepisanoga naroda Davidu; i bijaše svega naroda Izrailjeva tisuæea tisuæea i sto tisuæea ljudi koji mahahu maèem, a naroda Judina èetiri stotine i sedamdeset tisuæea ljudi koji mahahu maèem. 6 A plemena Levijeva i Venijaminova ne izbroji s njima, jer mrska bješe Joavu zapovijest careva. 7 A ne bješe mila Bogu ta stvar; zato udari Izrailju. 8 I David reèe Bogu: sagriješih veoma što to uradih; ali uzmi bezkonje sluge svojega, jer veoma ludo radih. 9 A Gospod reèe Gadu vidiocu Davidovu govoreæi: 10 Idi kaži Davidu i reci: ovako veli Gospod: troje ti dajem, izberi jedno da ti uèinim. 11 I doðe Gad k Davidu i reèe mu: tako veli Gospod, biraj: 12 Ili glad za tri godine, ili tri mjeseca da bježi od neprijatelja svojih i maèe neprijatelja tvojih da te stiže, ili tri dana maèe Gospodnjи i pomor da bude u zemlji i anđeo Gospodnjи da ubija po svijem krajevima Izrailjevijem. Sada dakle gledaj što æeu odgovoriti onomu koji me je poslao. 13 A David reèe Gadu: u tjeskobi sam ljutoj; ali neka zapadnem Gospodu u ruke, jer je veoma velika milost njegova; a ljudima da ne zapadnem u ruke. 14 I tako pusti Gospod pomor na Izrailja, te pade Izrailja sedamdeset tisuæea ljudi. 15 I posla Gospod anđela u Jerusalim da ga ubija; i kad ubijaše, pogleda Gospod i sažali mu se sa zla; i reèe anđelu koji ubijaše: dosta, spusti ruku svoju. A anđeo Gospodnjи stajaše kod gumna Ornana Jevusejina, 16 A David podiže oèi svoje i vidje anđela Gospodnjega gdje stoji

između zemlje i neba a u ruci se ugleda anđela, i sakri se sa èetiri sina svoja. Jer Ornan vrsijaše pšenicu. 21 Utom doðe David do Ornana; i pogledav Ornan kad vidje Davida izide iz gumna i pokloni se Davidu licem do zemlje. 22 Tada reèe David Ornanu: daj mi to gumno da naèinem na njemu oltar Gospodu; za novce koliko vrijedi daj mi ga, da bi prestao pomor u narodu. 23 A Ornan reèe Davidu: uzmi i neka èini gospodar moj car što mu je drago; evo dajem i volove za žrtve paljenice, i kola za drva, i pšenicu za dar; sve to dajem. 24 A car David reèe Ornanu: ne, nego æeu kupiti za novce šta vrijedi, jer neæeu da prinesem Gospodu što je tvoje ni da prinesem žrtve paljenice poklonjene. 25 I dade David Ornanu za ono mjesto na mjeru šest stotina sikala zlata. 26 I ondje naèini David oltar Gospodu, i prinese žrtve paljenice i žrtve zahvalne; i prizva Gospoda, i usliši ga sputivši oganj s neba na oltar žrtve paljenice. 27 I zapovjedi Gospod anđelu, te vrati maèe svoj u korice. 28 U ono vrijeme vidjev David da ga Gospod usliši na gumnu Ornana Jevusejina prinošaše žrtve ondje. 29 A šator Gospodnji, koji naèini Mojsije u pustinji, i oltar za žrtve paljenice bijaše u to vrijeme na visini u Gavaonu. 30 I David ne može iæi k njemu da traži Boga, jer se uplaši od maèa anđela Gospodnjega.

22 I reèe David: ovo je kuæa Gospoda Boga i ovo je oltar za žrtvu paljenicu Izraillju. 2 I zapovjedi David da se skupe inostranci koji bijaše u zemlji Izrailjevoj, i odredi kamenare da tešu kamen da se gradi dom Božji. 3 I gvožđa mnogo za kline na krila vratima i na sastavke pripravi David, i mijed mnogo bez mjere, 4 I drva kedrovijeh bez broja; jer dovožahu Sidonci i Tirci mnogo drva kedrovijeh Davidu. 5 Jer David govoraše: Solomun je sin moj dijete mlado, a dom koji treba zidati Gospodu treba da bude vrlo velik za slavu i diku po svijem zemljama; zato æeu mu pripraviti što treba. I pripravi David mnoštvo prije smrti svoje. 6 Potom dozva sina svojega Solomuna i zapovjedi mu da sazida dom Gospodu Bogu Izrailljevu.

7 I reèe David Solomunu: sine! bio sam naumio da Simejevi: Selomit i Azilo i Haran, trojica. To su sazidam dom imenu Gospoda Boga svojega. 8 Ali poglavari otaèkih porodica Ladanovijeh. 10 A sinovi mi doðe rijeè Gospodnja govoreæi: mnogo si krvi Simejevi: Jat, Zina i Jeus i Verija, ta su èetvorica prolio i velike si ratove vodio; neæe ti sazidati doma sinovi Simejevi. 11 A Jat bijaše poglavar, a Ziza drugi; imenu mojemu, jer si mnogo krvi prolio na zemlju a Jeus i Verija nemahu mnogo djece, zato se brojahu preda mnom. 9 Evo, rodiaæ ti se sin, on æe biti miran u jedan dom otaèki. 12 Sinovi Katovi: Amram, Isar, èovjek i smiriæu ga od svijeh neprijatelja njegovih Hevron i Ozilo, èetvorica. 13 Sinovi Amramovi: Aron unaokolo; zato æe mu biti ime Solomun; i mir i pokoj i Mojsije. Ali Aron bi odvojen da osvæeuje svetinju daæeu Izrailju za njegova vremena. 10 On æe sazidati nad svetinjama, on i sinovi njegovi dovijeka, da kade dom imenu mojemu, i on æe mi biti sin, a ja njemu pred Gospodom, da mu služe i da blagosilaju u ime otac, i utvrðiaæu prijesto carstva njegova nad Izrailjem njegovo dovijeka. 14 A sinovi Mojsija èovjeka Božijega dovijeka. 11 Zato, sine, Gospod æe biti s tobom, i broje se u pleme Levijevu. 15 Sinovi Mojsijevi: Girsom biæeš sreæan, te æeeš sazidati dom Gospoda Boga i Elijezer. 16 Sinovi Girsomovi: Sevuilo poglavari. 17 svojega kao što je govorio za te. 12 Samo da ti da A sinovi Elijezerovi: Reavija poglavari. A nemaše Gospod razum i mudrost kad te postavi nad Izrailjem Elijezer više sinova, nego se sinovi Reavijini umnožiše da držiš zakon Gospoda Boga svojega. 13 Tada æeš veoma. 18 Sinovi Isarovi: Selomit poglavari. 19 Sinovi biti sreæan, ako uzdržiš i ustvoriš uredbe i zakone Hevronovi: Jerija prvi, Amarija drugi, Jazilo treæi, i koje je zapovjedio Gospod preko Mojsija Izrailju. Jekameam èetvrti. 20 Sinovi Ozilovi: Miha prvi i Jesija Budi slobodan i hrabar, ne boj se i ne plaši se. 14 I drugi. 21 Sinovi Merarijevi: Malije i Musije. Sinovi evo, u nevolji svojoj pripravio sam za dom Gospodnjii Malijevi: Eleazar i Kis. 22 A Eleazar umrije i ne imaše sto tisuæa talanata zlata i tisuæa tulanata sinova nego samo kæeri, i njima se oženiše sinovi srebra; a mјedi i gvožđa bez mjere, jer ga ima mnogo, Kisovi, braæea njihova. 23 Sinovi Musijevi: Malije i takoðer i drva i kamena pripravio sam; a ti dodaj još. Eder i Jeremot, trojica. 24 To su sinovi Levijevi po 15 A imaš i poslenika mnogo, kamenara i zidara i otaèkim domovima svojim, poglavari domova otaèkih, drvodjelja, i svakojakih ljudi vještijeh svakom poslu. 16 koji biše izbrojeni po broju imena s glave na glavu, Imma zlata, srebra, i mјedi i gvožđa bez mjere; nastani koji raðahu posao za službu u domu Gospodnjem, od dakle i radi, i Gospod æe biti s tobom. 17 Potom dvadeset godina i više. 25 Jer David reèe: mir dade zapovjedi David svijem knezovima Izrailjevijem da Gospod Bog Izrailjev narodu svojemu, i nastavaæe pomažu Solomunu sinu njegovu: 18 Nije li s vama u Jerusalimu dovijeka. 26 I Leviti neæe više nositi Gospod Bog vaš, koji vam je dao mir otsvuda? jer je šatora i posuða njegova za službu njegovu. 27 Jer po dao u ruke moje stanovnike ove zemlje, i zemlja je pošljednjoj naredbi Davidovoj biše izbrojeni sinovi pokorena Gospodu i narodu njegovu. 19 Sada dakle Levijevi od dvadeset godina i više; 28 Jer odreðeni upravite srce svoje i dušu svoju da tražite Gospoda bijahu da pomažu sinovima Aronovijem u službi u Boga svojega; nastanite i zidajte svetinju Gospodu domu Gospodnjem u trijemovima i u klijetima, i da Bogu da unesete kovèeg zavjeta Gospodnjega i eiste sve svete stvari i da rade oko službe u domu sveto posuðe Božije u dom koji æe se sazidati imenu Gospodnjemu.

23 I tako David star i sit života postavi Solomuna sina svojega carem nad Izrailjem. 2 I sabra sve knezove Izrailjeve i sveštenike i Levite. 3 I biše izbrojeni Leviti od trideset godina i više, i bješe ih na broj s glave na glavu trideset i osam tisuæa ljudi. 4 Između njih bijaše dvadeset i èetiri tisuæe odreðenijeh na posao u domu Gospodnjem, a šest tisuæa upravitelja i sudija; 5 A èetiri tisuæe vratara i èetiri tisuæe koji hvaljaju Gospoda uz oruða koja naèini za hvalu. 6 I razdijeli ih David u redove po sinovima Levijevim, Girsonu, Katu i Merariju. 7 Od Girsona bijahu: Ladan i Simej; 8 Sinovi Ladanovi: poglavari Jehilo i Zetam i Joilo, trojica; 9 Sinovi

24 A među sinovima Aronovijem ovi su redovi: sinovi Aronovi bjehu Nadav i Avijud, Eleazar i Itamar. 2 Ali Nadav i Avijud umriješe prije oca svojega i nemahu djece; zato biše sveštenici Eleazar i Itamar. 3 I razdijeli ih David: Sadoka, koji bijaše

od sinova Eleazarovijeh, i Ahimeleha, koji bijaše od prorokovati uz gusle i psaltire i kimvale; i biše između sinova Itamarovijeh, po redu njihovu u službi njihovoj. njih izbrojeni ljudi za posao u svojoj službi: 2 Od sinova 4 I nađe se sinova Eleazarovijeh više poglavica Asafovijeh: Zahur i Josif i Netanija i Asarila, sinovi nego sinova Itamarovijeh, kad ih razdijeliše: od Asafovi, pod rukom Asafe, koji prorokovaše po naredbi sinova Eleazarovijeh bijaše poglavica po domovima carevoj; 3 Od Jedutuna: šest sinova Jedutunovijeh: otaèkim šesnaest, a od sinova Itamarovijeh osam po Gedalija i Sorije i Jesajja, Asavija i Matatija i Simej domovima otaèkim. 5 I biše razdijeljeni ždrijebom pod rukom oca svojega Jedutuna, koji prorokovaše i jedan i drugi; jer poglavari u svetinji i poglavari uz gusle hvaleæi i slaveæi Gospoda; 4 Od Emana: pred Bogom bijahu i od sinova Eleazarovijeh i sinovi Emanovi: Vukija, Matanija, Ozilo, Sevuilo i od sinova Itamarovijeh. 6 I popisa ih Semaja sin Jerimot, Ananja i Ananije, Elijata, Gidaltija i Romamti-Natanailov pisar od plemena Levijeva pred carem i Ezer, Josvekasa, Malotije, Otir i Maziot. 5 Ti svi bijahu knezovima i Sadokom sveštenikom i Ahimelehom sinovi Emana vidioса careva u rijeèima Božijim da se sinom Avijatarovijem i pred poglavarima porodica uvrijuše rog; jer Bog dade Emanu èetrnaest sinova i otaèkih među sveštenicima i Levitima, jedan dom tri kæeri. 6 Svi oni bijahu pod rukom oca svojega otaèki uzevši za Eleazara a jedan za Itamara. 7 I pjevajuæi u domu Gospodnjem uz kimvale i psaltire i pade prvi ždrijeb na Jojariva, drugi na Jedaju, 8 Treæi gusle za službu u domu Božjem, kako car nareðivaše na Harima, èetvrti na Seorima, 9 Peti na Malhiju, Asafu i Jedutunu i Emanu. 7 I bješe ih na broj s šesti na Mejamina, 10 Sedmi na Akosa, osmi na braæom njihovom obuèenom pjesmama Gospodnjim, Aviju, 11 Deveti na Isuja, deseti na Sehaniju, 12 dvjesta i osamdeset i osam, samijeh vještaka. 8 I Jedanaesti na Elijasiva, dvanaesti na Jakima, 13 bacše ždrijeb za službu svoju, mali kao veliki, uèitelj Trinaesti na Ufu, èetrnaesti na Jesevava, 14 Petnaesti kao uèenik; 9 I pade prvi ždrijeb za Asafa na Josifa, na Vilgu, šesnaesti na Imira, 15 Sedamnaesti na drugi na Gedaliju s braæom i sinovima njegovijem, Ezira, osamnaesti na Afisia, 16 Devetnaesti na njih dvanaest; 10 Treæi na Zahura, sinove njegove i Petaju, dvadeseti na Jezekila, 17 Dvadeset prvi na braæeu njegovu, njih dvanaest; 11 Èetvrti na Iserija, Jahina, dvadeset drugi na Gamula, 18 Dvadeset sinove njegove i braæeu njegovu, njih dvanaest; 12 treæi na Delaju, dvadeset èetvrti na Maziju. 19 To Peti na Netaniju, sinove njegove i braæeu njegovu, je red njihov za službu njihovu, kojim idu u dom njih dvanaest; 13 Šesti na Vukiju, sinove njegove i Gospodnji na posao svoj po naredbi Arona oca braæeu njegovu, njih dvanaest; 14 Sedmi na Jesarilu, svojega, kako mu bješe zapovjedio Gospod Bog sinove njegove i braæeu njegovu, njih dvanaest; 15 Izrailjev. 20 A od ostalijeh sinova Levijevih bijaše od Osmi na Jesajiju, sinove njegove i braæeu njegovu, sinova Amramovijeh Suvalio; od sinova Suvaliovijeh njih dvanaest; 16 Deveti na Mataniju, sinove njegove i Jedaja, 21 Od Reavije, od sinova Reavijinih poglavar braæeu njegovu, njih dvanaest; 17 Deseti na Simeja, Jesija; 22 Od sinova Isarovijeh Selomot, od sinova sinove njegove i braæeu njegovu, njih dvanaest; 18 Selomotovijeh Jat; 23 A od sinova Jerijinih Amarija Jedanaesti na Azareila, sinove njegove i braæeu drugi, Jazilo treæi, Jekameam èetvrti; 24 Od sinova njegovu, njih dvanaest; 19 Dvanaesti na Asaviju, Uzilovijeh Miha; od sinova Mišinijeh Samir; 25 Brat sinove njegove i braæeu njegovu, njih dvanaest; 20 Mišin Jesija; od sinova Jesijinih Zaharija. 26 Sinovi Trinaesti na Savuila, sinove njegove i braæeu njegovu, Merarijevi: Malije i Musije; od sinova Jazijinih Veno. njih dvanaest; 21 Èetrnaesti na Matatiju, sinove 27 Sinovi Merarijevi od Jazije: Veno i Soam i Zahur i njegove i braæeu njegovu, njih dvanaest; 22 Petnaesti Ivrije; 28 Od Malija Eleazar, koji nemaše sinova; 29 Od na Jeremota, sinove njegove i braæeu njegovu, njih Kisa, od sinova Kisovijeh: Jerameilo; 30 I od sinova dvanaest; 23 Šesnaesti na Ananiju, sinove njegove i Musijevih Malije i Eder i Jerimot. To bijahu sinovi braæeu njegovu, njih dvanaest; 24 Sedamnaesti na Levitski po domovima otaca svojih. 31 I oni bacaše Josvekasu, sinove njegove i braæeu njegovu, njih ždrijeb prema braæei svojoj, sinovima Aronovijem, dvanaest; 25 Osamnaesti na Ananija, sinove njegove pred Davidom i Sadokom i Ahimelehom i poglavarima i braæeu njegovu, njih dvanaest; 26 Devetnaesti domova otaèkih među sveštenicima i Levitima, od na Malotiju, sinove njegove i braæeu njegovu, njih domova otaèkih svaki poglavar prema bratu svojemu dvanaest; 27 Dvadeseti na Elijatu, sinove njegove i braæeu njegovu, njih dvanaest; 28 Dvadeset prvi na Otira, sinove njegove i braæeu njegovu, njih dvanaest; 29 Dvadeset drugi na Gidaltiju, sinove njegove i braæeu njegovu, njih dvanaest; 30 Dvadeset treæi na Maziota,

25 I odvoji David s vojvodama za službu sinove Asafove i Emanove i Jedutunove, koji æe

sinove njegove i braæeu njegovu, njih dvanaest; 31 Dvadeset èetvrти na Romanti-Ezera, sinove njegove i braæeu njegovu, njih dvanaest.

26 A redovi vratarski bijahu: od sinova Korejevih bijaše Meselemija sin Korejev između sinova Asafovijeh; 2 A sinovi Meselemijini: Zaharija prvenac, Jediailo drugi, Zevadija treæi, Jatnilo èetvrти, 3 Elam peti, Joanan šesti, Elioinaj sedmi; 4 I Ovid-Edomovi sinovi: Semaja prvenac, Jozavad drugi, Joah treæi i Sahar èetvrти i Natanailo peti, 5 Amilo šesti, Isahar sedmi, Feultaj osmi; jer ga blagoslovi Bog. 6 I Semaji sinu njegovu rodiše se sinovi, koji starješovahu u domu oca svojega, jer bijahu dobri junaci. 7 Sinovi Semajini: Gotnije i Rafailo i Ovid i Elzavad braæea njegova, hrabri ljudi, Eliuj i Semahija. 8 Svi ovi bijahu od sinova Ovid-Edomovijeh, i oni i sinovi njihovi i braæea njihova, svi hrabri ljudi, krjepki za službu, bijaše ih šezdeset i dva od Ovid-Edoma. 9 A Meselemijinih sinova i braæe, hrabrijeh ljudi, bijaše osamnaest. 10 A Osini sinovi, od sinova Merarjevih: Simrije poglavar, premda ne bješe prvenac, ali ga otac postavi poglavarem; 11 Helkija drugi, Tevalija treæi, Zaharija èetvrти; svijeh sinova i braæe Osine bijaše trinaest. 12 Od njih bijahu redovi vratarski po poglavarima da èuvaju stražu nazmjence s braæem svojom služeæi u domu Gospodnjem. 13 Jer metaše ždrijeb za maloga kao i za velikoga po domovima svojih otaca, za svaka vrata. 14 I pade ždrijeb na istok Selimiji; a Zahariji sinu njegovu, mudromu savjetniku, kad baciše ždrijeb, pade mu ždrijeb na sjever; 15 A Ovid-Edomu na jug, a sinovima njegovijem na riznicu; 16 Sufimu i Osi na zapad s vratima Salehetskim na putu koji ide gore; straža bješe prema straži: 17 S istoka Šest Levita; sa sjevera èetiri na dan; s juga na dan èetiri; a kod riznice po dva; 18 Na Parvaru sa zapada èetiri na putu, dva kod Parvara. 19 To su redovi vratarski među sinovima Korejevim i sinovima Merarjevim. 20 I ovi još bijahu Leviti: Ahija nad blagom doma Božijega, nad blagom od posveæenijeh stvari. 21 Od sinova Ladanovijeh između sinova Girsonovijeh od Ladana, između glavara domova otaèekih od Ladana sina Girsonova bijaše Jehilo, 22 Sinovi Jehilovi: Zetam i Joilo brat mu bijahu nad blagom doma Gospodnjega; 23 Od sinova Amramovijeh, Isarovijeh, Hevronovijeh, Ozilovijeh, 24 Bijaše Sevuilo sin Girsona sina Mojsijeva starješina nad blagom. 25 A braæea njegova od Elijezera: Reavija sin mu, a njegov sin Jesaija, a njegov sin Joram, a njegov sin Zihrije, a njegov sin Selomit; 26 Ovaj Selomit i braæea njegova bijahu nad svijem blagom od posveæenijeh

stvari, koje posveti car David i poglavari domova otaèekih i tisuæenici i stotinici i vojvode; 27 Od ratova i od plijena posvetiše da se opravi dom Gospodnji; 28 I što god bješe posvetio Samuilo vidjelac i Saul sin Kisov i Avenir sin Nirov i Joav sin Seruin; ko god posveæivaše, davaše u ruke Selomit i braæei njegovoj. 29 Od sinova Isarovijeh: Henanija i sinovi njegovi bijahu nad spoljašnjim poslovima u Izrailju, upravitelji i sudije. 30 Od sinova Hevronovijeh Asavija i braæea njegova, tisuæa i sedam stotina hrabrijeh ljudi, bijahu nad Izrailem s ovu stranu Jordana na istoku za svaki posao Gospodnji i za službu carsku. 31 Između sinova Hevronovijeh bijaše Jerija poglavar sinovima Hevronovijem po porodicama njihovijem i domovima otaèkim. Èetrdesete godine carovanja Davidova potražiše ih i naðoše među njima hrabrijeh junaka u Jaziru Galadskom. 32 I braæe njegove, hrabrijeh ljudi, bijaše dvije tisuæe i sedam stotina glavara u domovima otaèkim; i postavi ih car David nad sinovima Ruvimovijem i Gadovijem i polovinom plemena Manasijina za sve poslove Božije i carske.

27 A sinovi Izrailjevi po svom broju, glavari domova otaèekih, tisuæenici i stotinici i upravitelji njihovi, služahu caru u svakom poslu u redovima, koji dolazahu i odlažahu od mjeseca do mjeseca, svakoga mjeseca u godini; a u svakom redu bijaše ih dvadeset i èetiri tisuæe. 2 Nad prvijem redom prvoga mjeseca bijaše Jasoveam sin Zavdilov, i u njegovu redu bijaše dvadeset i èetiri tisuæe. 3 Od sinova Faresovijeh bijaše poglavar nad svijem starješinama u vojsci prvoga mjeseca. 4 A nad redom drugoga mjeseca bijaše Dodaj Ahošanin, i vojvoda u njegovu redu bješe Miklot; i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. 5 Treæi vojvoda treæega mjeseca bješe Venaja sin Jodaja sveštenika, poglavar; i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. 6 Ovaj Venaja bješe junak među tridesetoricom i nad tridesetoricom; i nad redom njegovijem bješe Amizavad sin mu. 7 Èetvrti, èetvrtoga mjeseca Asailo brat Joavov, i za njim Zevadija sin mu; i u redu njegovu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. 8 Peti, petoga mjeseca, poglavar Samut Jezrajanin, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. 9 Šesti, šestoga mjeseca, Ira sin Ikonov Tekojanin, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. 10 Sedmi, sedmoga mjeseca, Helis Felonjanin od sinova Jefremovijeh, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. 11 Osmi, osmoga mjeseca, Sivehaj Husaæanin od sinova Zarinjeh, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. 12 Deveti, devetoga mjeseca, Avijezer Anatoæanin od sinova Venijaminovih, i u

njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. 13 moja i narode moj! ja bijah naumio da sazidam Deseti, desetoga mjeseca, Maraj Netofaæanin od dom gdje bi poèivao kovèeg Gospodnji i da bude sinova Zarinijeh, i u njegovu redu bješe dvadeset i podnožje nogama Boga našega, i pripravih što treba èetiri tisuæe. 14 Jedanaesti, jedanaestoga mjeseca, za zidanje. 3 Ali mi Bog reèe: neæeš sazidati doma Venaja Faratonjanin od sinova Jefremovjeh, i u imenu mojemu, jer si ratnik i krv si proljevalo. 4 njegovu redu bješe dvadeset i èetiri tisuæe. 15 Ali Gospod Bog Izrailjev izabra me iz svega doma Dvanaesti, dvanaestoga mjeseca, Heldaj Netofaæanin oca mojega da budem car nad Izrailjem dovjeka; od Gotonila, i u njegovu redu bješe dvadeset i èetiri jer Judu izabra za voða, i iz doma Judina dom oca tisuæe. 16 A nad plemenima Izrailjevijem bijahu: nad mojega; i između sinova oca mojega bi mu volja da plemenom Ruvimovijem knez Elijezer sin Zihrijev; nad mene postavi carem nad svijem Izrailjem. 5 A tako Simeunovijem Sefatija sin Mašin; 17 Nad Levijevim između svih sinova mojih jer mnogo sinova dade mi Asavija sin Kemuilov; nad Aronovijem Sadok; 18 Nad Gospod izabra Solomuna sina mojega da sjedi na Judinjem Eliju od braee Davidove; nad Isaharovijem prijestolu carstva Gospodnjega nad Izrailjem. 6 I reèe Amrije sin Mihailov; 19 Nad Zavulonovijem Ismaja sin mi: Solomun sin tvoj sazidae moj dom i trijemeve Ovadjin; nad Neftalimovim Jerimot sin Azrilov; 20 moje; jer njega izabrah sebi za sina, i ja æeu mu Nad sinovima Jefremovijem Isus sin Azazijev; nad biti otac. 7 I utvrðeau carstvo njegovo dovjeka, ako polovinom plemena Manasijina Joilo sin Fedajin; bude postojan da izvršuje zapovijesti moje i zakone 21 Nad drugom polovinom plemena Manasijina u moje kao danas. 8 Sada dakle pred svijem Izrailjem, Galadu Ido sin Zaharijin; nad Venijaminovim Jasilo sin zborom Gospodnjim, i da èuje Bog naš, kažem Avenirov; 22 Nad Danovijem Azareilo sin Jeroamov. vam: držite i tražite sve zapovijesti Gospoda Boga To bijahu knezovi plemena Izrailjevijeh. 23 A ne izbroji svojega, da biste držali ovu dobru zemlju i ostavili je David onijeh koji imahu manje od dvadeset godina, jer u našljedstvo sinovima svojim nakon sebe dovjeka. Gospod bješe rekao da æe umnožiti sinove Izrailjeve 9 A ti, Solomune sine, znaj Boga oca svojega, i služi kao zvijezde nebeske. 24 Joav sin Serujin poèe brojiti, mu cijelim srcem i dušom dragovoljnog; jer sva ali ne dovrši; jer doðe grijev Božji za to na Izrailja; srca ispituje Gospod i svaku pomisao zna; ako ga zato taj broj ne doðe u knjigu o caru Davidu. 25 ustražiš, naæi æeš ga; ako li ga ostaviš, odbaciæe Nad blagom carevijem bijaše Azmavet sin Adilov, a te zasvagda. 10 Vidi sada da te je Gospod izabrao nad blagom po zemlji, po gradovima i po selima i da sazidaš dom za svetinju; budi hrabar i radi. 11 po kulama Jonatan sin Ozijin. 26 A nad ratarima, Tada predade David Solomunu sinu svojemu sliku koji raðahu zemlju, bijaše Ezrije sin Heluvov; 27 A od trijema i od kuæa njegovijeh, i od riznica i od nad vinogradarima Simej Ramæanin; a nad rodom soba i od klijeti unutrašnjih, i od mjesta za zaklopac vinogradskim i nad pivnicama Zavdije Sifmejin; 28 oèišæenja, 12 I sliku od svega što bješe smislio za A nad maslinama i smokvama po poljima Val-Anan trijemeve doma Gospodnjega i za sve klijeti unaokolo Gederanin; a nad uljem Joas; 29 Nad govedima što i za riznicu doma Božijega i za riznicu od svetijeh pasijahu u Saronu Sitraj Saronjanin, a nad govedima stvari, 13 I za redove sveštenièe i Levitske i za po dolinama Safat Adlajev; 30 Nad kamilama Oval svaki posao u službi u domu Gospodnjem i za sve Ismailjac; nad magarcima Jedaja Meronoæanin; 31 A posuðe u domu Gospodnjem; 14 Zlato pod mjeru za nad ovcama Jaziz Agarejin. Svi ovi bijahu nastojnici sudove zlatne za svaku službu, i srebro za sve sudove nad blagom cara Davida. 32 A Jonatan stric Davidov srebne pod mjeru, za sve sudove za svaku službu; bijaše savjetnik, mudar èovjek i književnik; on i Jehilo 15 Pod mjeru za svjetnjake zlatne i žiske zlatne, po sin Ahmonijev bijahu sa sinovima carevijem. 33 težini svakoga svjetnjaka i žizaka njegovijeh, i za I Ahitofel bijaše savjetnik carev, i Husaj Arhijanin svjetnjake srebrne po težini svakoga svjetnjaka i prijatelj carev. 34 A poslije Ahitofela bijaše Jodaj sin žizaka njegovijeh, prema potrebi svakoga svjetnjaka; Venajin i Avijatar, a vojvoda carev bješe Joav.

28 I David sabra u Jerusalim sve poglavare Izrailjeve, poglavare plemenske i poglavare od redova koji služazu caru, i tisuæenike i stotinike, i koji bijahu nad svijem blagom i stokom carevom, i sinove svoje i dvorane i junake i sve ljude hrabre, 2 I ustavši car David na noge reèe: èujte me, braæeo

16 I zlata pod mjeru za stolove na kojima æe stajati hljebovi postavljeni, za svaki sto; i srebra za stolove srebrne; 17 I za viljuške i za kotliæe i za zdjele zlata èistoga, i za zlatne èaše pod mjeru, za svaku èašu, i za srebrne èaše srebra pod mjeru za svaku; 18 I za oltar kadioni èistoga zlata pod mjeru; i sliku od kola zlatnijeh heruvima, koji æe raširivši krila zaklanjati kovèeg zavjeta Gospodnjega. 19 To mi je sve došlo

pisano rukom Gospodnjom da bih znao sve kako što treba uraditi. **20** I tako reče David Solomunu sinu svojemu: budi sloboden i hrabar, i radi, ne boj se i ne plaši se, jer æe Gospod Bog, Bog moj, biti s tobom, neæe te ostaviti niti æe otstupiti od tebe, dokle ne svršiš sav posao za službu u domu Gospodnjem. **21** A evo redovi sveštenički i Levitski za svaku službu u domu Božijem; i imaš uza se za svaki posao ljudi dragovoljnijeh i vještijeh svakom poslu, i poglavare i sav narod za svaku zapovijest svoju.

29 Potom reče car David svemu zboru: jednoga Solomuna sina mojega izabrao je Gospod, mlado dijete, a ovo je velik posao; jer neæe biti èovjeku taj dvor nego Gospodu Bogu. **2** Ja koliko mogoh pripraviti za dom Boga svojega zlata za stvari zlatne, srebra za srebrne, mijedi za mјedene, gvožđa za gvozdene, i drva za drvene, kamenja onihova, i kamenja za ukivanje, i kamenja za nakit i za vez, i svakojakoga dragoga kamenja, i kamena mramora izobilja. **3** I još iz ljubavi k domu Boga svojega, što imam svoga zlata i srebra, osim svega što sam pripravio za dom sveti, dajem i to na dom Boga svojega: **4** Tri tisuæe talanata zlata Ofirskoga, i sedam tisuæe talanata èistoga srebra, da se oblože zidovi domovima. **5** Zlato za zlatne stvari, a srebro za srebne i za svako djelo ruku umjetnièkih. A bi li jošte ko htio dragovoljno što danas priložiti Gospodu? **6** Tada dragovoljno priložiše knezovi domova otaèelih i knezovi plemena Izrailjevih i tisuæenici i stotinici i knezovi nad poslovima carskim. **7** I dadoše za službu u domu Božijem zlata pet tisuæe talanata i deset tisuæe zlatica, i srebra deset tisuæe talanata, i mijedi osamnaest tisuæe talanata, i gvožđa sto tisuæe talanata. **8** I kamenja u koga god bijaše svi dadoše u riznicu doma Gospodnjega u ruke Jehila od sinova Girsonovih. **9** I radovaše se narod što dragovoljno prilagahu, jer prilagahu cijelijem srcem Gospodu; i car se David radovaše veoma. **10** Potom David blagoslovio Gospoda pred svijem zborom, i reče David: blagosloven si Gospode Bože Izraelja oca našega od vijeka do vijeka. **11** Tvoje je, Gospode, velièanstvo i sila i slava i vjeðnost i èast, i sve što je na nebu i na zemljiji; tvoje je, Gospode, carstvo, i ti si uzvišen svrh svega poglavari; **12** Bogatstvo i slava od tebe je, i ti vladaš svijem, i u tvojoj je ruci moæ i sila, i u tvojoj je ruci uvizisti i ukrijepiti sve. **13** Sada dakle, Bože naš, hvalimo te i slavimo ime tvoje slavno. **14** Jer ko sam ja i šta je moj narod da bi smo mogli ovoliko prinijeti tebi dragovoljno? jer je od tebe sve, i iz tvojih ruku primivši dasmo ti. **15**

Jer smo došljaci pred tobom i gosti kao svi oci naši; dani su naši na zemljiji kao sjen i nema stajanja. **16** Gospode Bože naš, sve ovo blago što ti pripravismo za graðenje doma imenu tvojemu svetome, iz tvoje ruke, i sve je tvoje. **17** Ali znam, Bože moj, da ti ispituješ srca i što je pravo hoæeš; ja pravijem srcem dragovoljno prinesoh sve ovo, i s radošeum vidjeh narod tvoj koji je ovdje kako ti dragovoljno prinosi. **18** Gospode Bože Avrama, Isaka i Izraïla, otaca naših, saèuvaj dovjeka ovu volju i pomisao srdaènu naroda svojega, i upravljam srce njihovo k sebi. **19** I Solomunu sinu mojemu podaj srce pravo da bi držao zapovijesti tvoje, svjedoèanstva tvoja i uredbe tvoje, i da bi otvorio sve i da bi sazidao dvor ovaj za koji sam pripravio. **20** Potom reče David svemu zboru: blagoslovite sada Gospoda Boga svojega. I sav zbor blagoslovi Gospoda Boga otaca svojih, i savivši se pokloniše Gospodu i caru. **21** I prinesoše Gospodu žrtve, i prinesoše Gospodu žrtve paljenice sjutradan: tisuæu volova, tisuæu ovnova, tisuæu jaganjaca s naljevima njihovim, i drugih žrtava mnogo za sav narod. **22** I jedoše i piše pred Gospodom onaj dan veselaei se veoma. I postaviše drugom Solomunu sina Davidova carem, i pomazaše ga Gospodu za voða a Sadoka za sveštenika. **23** I tako sjede Solomun na prijesto Gospodnji da caruje mjesto Davida oca svojega, i bijaše sreæan, i slušaše ga sav Izrael. **24** I svi knezovi i junaci i svi sinovi cara Davida dadoše ruke da æe biti pokorni caru Solomunu. **25** I Gospod uzviši veoma Solomuna pred svijem Izrailem i dade mu slavu carsku kakve nijedan car prije njega nije imao u Izraileju. **26** Tako David sin Jesejev carova nad svijem Izrailejem. **27** A vremena za koje carova nad Izrailejem bijaše èetrdeset godina: a u Hevronu carova sedam godina, a u Jerusalimu carova trideset i tri godine. **28** I umrije u dobroj starosti, sit života, bogatstva i slave; i zacari se Solomun sin njegov na njegovo mjesto. **29** A djela cara Davida prva i poslijednja eno su zapisana u knjizi Samuila vidioca i u knjizi Natana proroka i u knjizi Gada vidioca, **30** Sa svijem carovanjem njegovim i silom njegovom i s vremenima koja prodoše preko njega i Izraileja i svijeh carevina zemaljskih.

2 Dnevnika

1 I Solomun sin Davidov utvrdi se u carstvu svom, i Gospod Bog njegov bješe s njim, i uzvisi ga veoma. **2** I Solomun reče svemu Izrailju, tisućnicima i stotinicima i sudijama i svijem knezovima svega Izraileja, glavarima domova otačekih, **3** Te otidoše, Solomun i sav zbor s njim, na visinu koja bijaše u Gavaonu; jer ondje bijaše šator od sastanka Božjega, koji načini Mojsije sluga Gospodnjeg u pustinji. **4** A krovac Božji bješe prenio David iz Kirijat-Jarima na mjesto koje mu spremi David; jer mu razape šator u Jerusalimu. **5** I oltar mјedeni koji načini Veseljeilo, sin Urija sina Orova, bijaše ondje pred šatorom Gospodnjim. I potraži ga Solomun i sav zbor. **6** I prinese Solomun ondje pred Gospodom na oltaru mјedenom, koji bijaše pred šatorom od sastanka, prinese na njemu tisuće žrtava paljenica. **7** Onu nože javi se Bog Solomunu i reče mu: išti šta hoćeš da ti dam. **8** A Solomun reče Bogu: ti si učinio veliku milost Davidu ocu mojemu i postavio si mene carem na njegovo mjesto. **9** Neka dakle, Gospode Bože, bude tvrda riječ tvoja, koju si rekao Davidu ocu mojemu, jer si me postavio carem nad narodom kojega ima mnogo kao praha na zemlji. **10** Zato daj mi mudrost i znanje da polazim pred narodom ovijem i dolazim, jer ko može suditi narodu tvojemu tako velikom? **11** Tada reče Bog Solomunu: što ti je to u srcu, a ne išteš bogatstva, blaga ni slave, ni duša nenavidnika svojih, niti išteš duga života, nego išteš mudrosti i znanja da možeš suditi narodu mojemu, nad kojim te postavih carem, **12** Mudrost i znanje daje ti se; a dačeš ti i bogatstva i slave, kakove nijesu imali carevi prije tebe niti æe poslije tebe imati. **13** I vrati se Solomun s visine koja bijaše u Gavaonu ispred šatora od sastanka u Jerusalim, i carovaše nad Izrailjem. **14** I nakupi Solomun kola i konjika, i imaše tisuće i èetiri stotine kola i dvanaest tisuća konjika, koje namjesti po gradovima gdje mu bijahu kola i kod sebe u Jerusalimu. **15** I uèini car te bijaše u Jerusalimu srebra i zlata kao kamena, a kedrovijeh drva kao divljih smokava koje rastu po polju, tako mnogo. **16** I dovoðahu Solomunu konje iz Misira i svakojaki trg, jer trgovci carevi uzimaju svakojaki trg za cijenu. **17** I odlažahu, te dogonjahu iz Misira kola po šest stotina sikala srebra, a konje po sto pedeset; i tako svi carevi Hetejski i carevi Sirski preko njih dobivahu.

2 I naumi Solomun da zida dom imenu Gospodnjemu i dom carski sebi. **2** I odbroji Solomun sedamdeset tisuća nosilaca i osamdeset tisuća koji æe tesati u

gori, i tri tisuće i šest stotina nastojnika nad njima. **3** I posla Solomun ka Hiramu caru Tirskom i poruèi mu: kako si èinio Davidu ocu mojemu i slao mu drva kedrovijeh da zida sebi kuæu gdje æe sjedjeti, uèini tako i meni. **4** Evo rad sam zidati dom imenu Gospoda Boga svojega da mu ga posvetim da se kadi pred njim kadom mirisnjem i da se postavljaju hlebovi vazda i da se prinose žrtve paljenice jutrom i veèerom, i u subote i na mladine i na praznike Gospoda Boga našega, što treba da biva u Izraelju dovjeka. **5** A dom koji æu zidati biæe velik, jer je Bog naš veæi od svih bogova. **6** A ko bi mogao njemu sazidati dom kad ga nebo i nebesa nad nebesima ne mogu obuhvatiti? i ko sam ja da mu sazidam dom? nego samo da se kadi pred njim. **7** Tako sada pošli mi èovjeka vješta, koji umije raditi od zlata i od srebra i od mјedi i od gvožđa i od skerleta i od crvca i od porfire, i koji zna rezati, da radi s umjetnicima koje imam kod sebe u Judeji i u Jerusalimu, koje je dobio David otac moj. **8** I pošli mi drva kedrovijeh i jelovijeh i almugima s Livana, jer znam da služe tvoje umiju sjeæi drva Livanska; a evo služe æe moje biti s tvojim slugama, **9** Da mi priprave mnogo drva, jer dom što æu zidati biæe velik i divan. **10** A evo, poslenicima koji æe sjeæi drvo, slugama tvojim, daæeu pšenice ovršene dvadeset tisuća kora, i dvadeset tisuća kora jeèema, i vina dvadeset tisuća vata, i ulja dvadeset tisuća vata. **11** I odgovori Hiram car Tirski u knjizi koju posla Solomunu: što Gospod ljubi svoj narod zato te postavi carem nad njim. **12** I govoraše Hiram: blagosloven da je Gospod Bog Izrailjev, koji je stvorio nebo i zemlju, što je dao caru Davidu sina mudra, pametna i razumna, koji æe sazidati dom Gospodu i carski dom sebi. **13** Šaljem ti dakle èovjeka vješta i razumna, Hirama Aviva, **14** Sina jedne žene između kæeri Danovijeh, kojemu je otac bio Tirac; on umije raditi od zlata i od srebra, od mјedi, od gvožđa, od kamena i od drveta, od skerleta, od porfire i od tankoga platna i od crvca, i rezati svašta, i izmisli svašta vješto što mu se da, neka radi s tvojim umjetnicima i s umjetnicima gospodara mojega Davida oca tvojega. **15** Neka dakle pšenici i jeèam, ulje i vino, što je rekao gospodar moj, pošle slugama svojim. **16** A mi æemo nasjeæi drva na Livanu koliko ti god treba, i spustiæemo ih u splavovima morem u Jopu, a ti ih odande vozi u Jerusalim. **17** Tada Solomun izbroji sve inostrance koji bijahu u zemlji Izraeljevoj poslije brojenja kad ih izbroji David otac njegov, i nađe ih se sto i pedeset i tri tisuće i šest stotina; **18** I odredi od njih sedamdeset tisuća koji æe nositi, i osamdeset

tisuæa koji æe tesati u planini, a tri tisuæe i šest stotina nastojnika da nastoje da radi narod.

3 I poëe Solomun zidati dom Gospodnj u Jerusalimu na brdu Moriji, koje bi pokazano Davidu ocu njegovu na mjestu koje bješe pripravio David, na gumnu Ornana Jevusejina. **2** A poëe zidati drugoga dana drugoga mjeseca èetvrte godine carovanja svojega. **3** A ovako zasnova Solomun da zida dom Božji: u dužinu šezdeset lakata po staroj mjeri, a u širinu dvadeset lakata. **4** A trijem koji bijaše pred dužinom uz širinu doma imaše dvadeset lakata, a u visinu sto i dvadeset; i obloži ga iznutra èistijem zlatom. **5** A dom veliki obloži drvetom jelovijem, potom ga obloži èistijem zlatom, i ozgo naèini palme i lance. **6** I obloži dom kamenjem dragim da je naklæen, a zlato bijaše Parvajimsko. **7** Obloži zlatom dom, grede, pragove i zidove i vrata, i izreza heruvime po zidovima. **8** I naèini dom za svetinju nad svetinjama, dug uz širinu doma dvadeset lakata i širok dvadeset lakata, i obloži ga èistijem zlatom, kojega otide do šest stotina talanata. **9** A na kline dade pedeset sikala zlata; i klijeti obloži zlatom. **10** I naèini u domu svetinje nad svetinjama dva heruvima, naprave umjetnièke, i obloži ih zlatom. **11** I krila tijeh heruvima imahu u dužinu dvadeset lakata: jedno krilo bijaše od pet lakata, i ticaše u zid od doma, i drugo krilo bijaše od pet lakata, i ticaše u krilo drugoga heruvima; **12** Tako i drugoga heruvima krilo bijaše od pet lakata, i ticaše u zid od doma, i drugo mu krilo bijaše od pet lakata i sastavljaše se s krilom drugoga heruvima. **13** Krila tijem heruvimima bijahu raširena na dvadeset lakata, a oni stajahu na nogama svojim, licem okrenutim u dom. **14** I naèini zavjes od porfire, od skerleta, od crvca i od tankoga platna, i po njemu naèini heruvime. **15** I naèini pred domom dva stupna, u visinu od trideset i pet lakata, i oglavlja ozgo na svakom od pet lakata. **16** I naèini lance kao u svetinji, i metnu ih na vrh stupova, i naèini sto šipaka, i metnu ih meùu lance. **17** I postavi stupove pred crkvom, jedan s desne strane a drugi s lijeve, i desni nazva Jahin a lijevi Voas.

4 I naèini oltar od mjedi, dvadeset lakata dug i dvadeset lakata širok, a deset lakata visok. **2** I sali more, deset lakata bješe mu od jednoga kraja do drugoga, okruglo unaokolo, pet lakata visoko; a unaokolo mu bješe trideset lakata. **3** A pod njim bijahu likovi volovski, koji stajahu svuda unaokolo, po deset na jednom laktu, te okružavahu more: dva reda bijaše tijeh volova, salivenijeh s morem. **4** I stajaše more na dvanaest volova, tri gledahu na sjever, a tri gledahu na zapad, a tri gledahu na jug, a

tri gledahu na istok, a more stajaše ozgo na njima, i zadnja strana svih njih bijaše unutra. **5** Debljina mu bijaše s podlanice, a kraj mu bijaše kao kraj u èaše, kao cvijet ljljanov, a primaše tri tisuæe vata. **6** I naèini deset umivaonica, i metnu ih pet s desne strane, a pet s lijeve, da se u njima pere, što god trebaše za žrtvu paljenicu, u njima prahu; a more bijaše za sveštenike da se u njemu umivaju. **7** I naèini deset svijetnjaka od zlata, oblika kaki im trebaše, i namjesti ih u crkvi, pet s desne strane a pet s lijeve. **8** I naèini deset stolova, i namjesti ih u crkvi, pet s desne strane a pet s lijeve; i naèini stotinu èaša od zlata. **9** I naèini trijem sveštenièki i veliki trijem, i vrata na trijemu, i okova vrata u mјed. **10** A more metnu na desnu stranu k istoku s juga. **11** Još naèini Hiram lonce i lopate i kotliæe, i svrši Hiram posao, koji radi caru Solomunu za dom Božji: **12** Dva stupna, i dva oglavlja okrugla navrh stupova, i pletenice dvije da pokrivaju dva oglavlja navrh stupova; **13** I èetiri stotine šipaka na dvije pletenice, dva reda šipaka na svakoj pletenici, da pokrivaju dva oglavlja navrh stupova; **14** I naèini podnožja, i umivaonice naèini na podnožja; **15** Jedno more, i dvanaest volova pod njim; **16** I lonce i lopate i viljuške, i sve sprave za njih naèini Hiram Aviv caru Solomunu za dom Gospodnj od uglađene mјedi. **17** To je car saljevaо u ravni Jordanskoj u zemlji ilovaèi između Sohota i Saridate. **18** I naèini Solomun svega ovoga posuða vrlo mnogo, da se nije tražila mјera mјedi. **19** Naèini Solomun i sve druge sprave za dom Božji, i oltar od zlata i stolove na kojima stajahu hlijebovi postavljeni; **20** I svijetnjake sa žišcima njihovijem od èistoga zlata da gore pred svetinjom nad svetinjama po obièaju; **21** I cvjetove i žiške i usekaèe od zlata; a to zlato bijaše veoma dobro; **22** I noževe i kotliæe i kadionice i klijesta od èistoga zlata; i vrata od doma, vrata unutrašnja od svetinje nad svetinjama, i vrata od doma na koja se ulazaše u crkvu, bijahu od zlata.

5 I tako se svrši sav posao što uradi Solomun za dom Gospodnj; i unese Solomun što bješe posvetio David otac njegov, i srebro i zlato i sudove, i ostavi u riznicu doma Božijeg. **2** Tada sabra Solomun starješine Izrailjeve i sve glavare plemenske, knezove domova otaèkih sinova Izrailjevih u Jerusalim da prenesu kovèeg zavjeta Gospodnjega iz grada Davidova, koje je Sion. **3** I skupiše se k caru svi ljudi Izraeljevi na praznik koji biva sedmoga mjeseca. **4** I kad doðoše sve starješine Izraeljeve, uzeše Leviti kovèeg. **5** I prenesoše kovèeg i šator od sastanka i sve sudove svete što bjehu u šatoru, prenesoše sveštenici

i Leviti. 6 A car Solomun i sav zbor Izrailjski koji se Gospod, i sazidah ovaj dom imenu Gospoda Boga sabra k njemu prinesoše pred kovèegom na žrtvu Izrailjeva. 11 I namjestih ovdje kovèeg, u kom je zavjet ovaca i goveda toliko da se ne mogaše od mnoštva ni Gospodnji Što je uèinio sa sinovima Izrailjevijem. izbrojiti ni proraèunati. 7 I unesoše sveštenici kovèeg 12 Potom stade Solomun pred oltar Gospodnji pred zavjeta Gospodnjega na mjesto njegovo, u unutrašnji svijem zborom Izrailjevijem, i podiže ruke svoje. 13 A dom, u svetinju nad svetinjama, pod krila heruvimima. bješe naèinio Solomun podnožje od mjedi i metnuo 8 Jer heruvimima bijahu raširena krila nad mjestom ga nasred trijema, pet lakata dugo i pet lakata široko, gdje æe stajati kovèeg i zaklanjahu heruvimi kovèeg i a tri lakta visoko; pa stade na nj, i kleèe na koljena poluge njegove ozgo. 9 I povukoše mu poluge tako pred svijem zborom Izrailjevijem, i podiže ruke svoje da im se krajevi viðahu od kovèega na prednjoj strani k nebu. 14 I reèe: Gospode Bože Izrailjev! nema svetinje nad svetinjama, ali se napolje ne viðahu, Boga takoga kakav si ti ni na nebu ni na zemlji, koji i ostaše onđe do danas. 10 U kovèegu ne bješe èuvaš zavjet i milost slugama svojim, koje hode pred ništa osim dvije ploèe koje metnu Mojsije na Horivu tobom svijem srcem svojim; 15 Koji si ispunio sluzi kad Gospod uèini zavjet sa sinovima Izrailjevijem svojemu Davidu ocu mojemu što si mu rekao; što pošto izidoše iz Misira. 11 A kad sveštenici izidoše iz si ustima svojim rekao to si rukom svojom ispunio, svetinje, jer sveštenici koji se naðoše osveštaše se kao što se vidi danas. 16 Sada dakle, Gospode Bože ne pazeæi na red, 12 I Leviti pjevaèi svi, koji bijahu Izrailjev, drži Davidu ocu mojemu što si mu rekao uz Asafa i Emana i Jedutuna, i sinovi njihovi i braæea govoreæi: neæe ti nestati èovjeka ispred mene koji njihova, obuèeni u tanko platno, stajahu s kimvalima bi sjedio na prijestolu Izrailjevu, samo ako ušèuvaju i psaltririma i s guslama s istoèene strane olтарu, i s sinovi tvoji put svoj hodeæi po zakonu mojemu, kao njima sto i dvadeset sveštenika, koji trubljahu u trube, što si ti hodio preda mnom. 17 Sada dakle, Gospode 13 I kad oni koji trubljahu u trube i koji pjevahu, složno Bože Izrailjev, neka se potvrdi rijeè tvoja koju si rekao jednjem glasom hvaljahu i slavlju Gospoda, i kad sluzi svojemu Davidu. 18 Ali hoæe li doista Bog podizahu glas uz trube i kimvale i gusle, hvaleæi stanovati s èovjekom na zemlji? Eto, nebo, i nebesa Gospoda da je dobar, da je dovjeka milost njegova, nad nebesima ne mogu te obuhvatiti, akamoli ovaj tada se napuni oblaka dom Gospodnj, 14 Te ne mogahu sveštenici stajati da služe od oblaka, jer se slave Gospodnje napuni dom Božji.

6 Tada reèe Solomun: Gospod je rekao da æe nastavati u mraku. 2 A ja sazidah dom tebi za stan i mjesto da u njemu nastavaš dovjeka. 3 I okrenuvši se licem svojim car blagoslovi sav zbor Izrailjev, a sav zbor Izrailjev stajaše. 4 I reèe: blagosloven da je Gospod Bog Izrailjev, koji je gororio svojim ustima Davidu ocu mojemu i ispunio rukom svojom, govoreæi: 5 Od onoga dana kad izvedoh narod svoj iz zemlje Misirske, ne izabrah grada među svijem plemenima Izrailjevijem da se sazida dom gdje bi bilo ime moje, niti izabrah èovjeka koji bi bio voò narodu mojemu Izrailju, 6 Nego izabrah Jerusalim da u njemu bude ime moje, i izabrah Davida da bude nad narodom mojim Izrailjem. 7 I naumi David otac moj da sazida dom imenu Gospoda Boga Izrailjeva. 8 Ali Gospod reèe Davidu ocu mojemu: što si naumio sazidati dom imenu mojemu, dobro si uèinio što si to naumio. 9 Ali neæeš ti sazidati toga doma, nego sin tvog koji æe izaæi iz bedara tvojih, on æe sazidati dom imenu mojemu. 10 I tako ispunii Gospod rijeè svoju koju je rekao, jer ustah na mjesto oca svojega Davida i sjedoh na prijesto Izrailjev, kao što je rekao

Gospod, i sazidah ovaj dom imenu Gospoda Boga Izrailjeva. 11 I namjestih ovdje kovèeg, u kom je zavjet ovaca i goveda toliko da se ne mogaše od mnoštva ni Gospodnji Što je uèinio sa sinovima Izrailjevijem. 12 Potom stade Solomun pred oltar Gospodnji pred zavjeta Gospodnjega na mjesto njegovo, u unutrašnji svijem zborom Izrailjevijem, i podiže ruke svoje. 13 A dom, u svetinju nad svetinjama, pod krila heruvimima. bješe naèinio Solomun podnožje od mjedi i metnuo 8 Jer heruvimima bijahu raširena krila nad mjestom ga nasred trijema, pet lakata dugo i pet lakata široko, gdje æe stajati kovèeg i zaklanjahu heruvimi kovèeg i a tri lakta visoko; pa stade na nj, i kleèe na koljena poluge njegove ozgo. 9 I povukoše mu poluge tako pred svijem zborom Izrailjevijem, i podiže ruke svoje da im se krajevi viðahu od kovèega na prednjoj strani k nebu. 14 I reèe: Gospode Bože Izrailjev! nema svetinje nad svetinjama, ali se napolje ne viðahu, Boga takoga kakav si ti ni na nebu ni na zemlji, koji i ostaše onđe do danas. 15 Koji si ispunio sluzi kad Gospod uèini zavjet sa sinovima Izrailjevijem svojemu Davidu ocu mojemu što si mu rekao; što pošto izidoše iz Misira. 16 Sada dakle, Gospode Bože Izrailjev, neka se potvrdi rijeè tvoja koju si rekao jednjem glasom hvaljahu i slavlju Gospoda, i kad sluzi svojemu Davidu. 17 Ali hoæe li doista Bog podizahu glas uz trube i kimvale i gusle, hvaleæi stanovati s èovjekom na zemlji? Eto, nebo, i nebesa Gospoda da je dobar, da je dovjeka milost njegova, nad nebesima ne mogu te obuhvatiti, akamoli ovaj tada se napuni oblaka dom Gospodnj, 18 Ali pogledaj na molitvu sluge svojega i na molbu njegovu, Gospode Bože moj, èuj viku i molitvu kojom ti se danas moli sluga tvoj. 19 Ali pogledaj na molitvu sluge svojega i na molbu njegovu, Gospode Bože moj, èuj viku i molitvu kojom ti se danas moli sluga tvoj. 20 Da budu oèi tvoje otvorene nad domom ovijem danju i noæu, nad ovijem mjestom, gdje si rekao da æeš namjestiti ime svoje, da èuješ molitvu kojom æe se moliti sluga tvoj na ovom mjestu. 21 Èuj molbe sluge svojega i naroda svojega Izraelja, kojima æe se moliti na ovom mjestu, èuj s mesta gdje stanuješ, s neba, èuj i smiluj se. 22 Kad ko zgrijšeš bližnjemu svojemu, te mu se da zakletva, da se zakune, i zakletva doðe pred tvoj oltar u ovom domu, 23 Ti èuj s neba, i uèini, i sudi slugama svojim plaæajuæi krivcu i djela njegova obraæajuæi na njegovu glavu, a pravoga pravdajuæi i plaæajuæi mu po pravdi njegovoj. 24 I kad se razbijе pred neprijateljem narod tvoj Izrailj zato što ti zgrijšeš, pa se obrate i dadu slavu imenu tvojemu i pomole ti se i zamole te u ovom domu, 25 Ti èuj s neba, i oprosti grijeh narodu svojemu Izraelju, i dovedi ih opet u zemlju, koju si dao njima i ocima njihovijem. 26 Kad se zatvori nebo, te ne bude dažda zato što zgrijšeš tebi, pa ti se zamole na ovom mjestu i dadu slavu imenu tvojemu i od grijeha se svojega obrate, kad ih namuæiš, 27 Ti èuj s neba, i oprosti grijeh slugama svojim i narodu svojemu Izraelju pokazav im put dobroj kojim æe hoditi, i pusti dažd na zemlju svoju koju si

dao narodu svojemu u našljedstvo. **28** Kad bude glad Gospodnji. **3** A svi sinovi Izrailjevi videæi gdje siðe u zemlji, kad bude pomor, suša ili medljika, skakavci oganj i slava Gospodnja na dom saviše se licem ili gusjenice kad budu, ili ga stegne neprijatelj njegov k zemlji do poda i pokloniše se i hvališe Gospoda, u zemlji njegovoj vlastitoj, ili kako god zlo i kaka god jer je dobar, jer je dovjeka milost njegova. **4** I car bolest, **29** Svaku molbu i svaku molitvu, koja bude od i sav narod prinesoše žrtve pred Gospodom. **5** I koga god èovjeka ili od svega naroda tvojega Izrailja, prinese car Solomun na žrtvu dvadeset i dvije tisuæe ko pozna muku svoju i bol svoj i podigne ruke svoje volova i sto i dvadeset tisuæa ovaca, i tako posvetiše u ovom domu, **30** Ti èuj s neba, iz stana svojega, dom Božji car i sav narod. **6** A sveštenici stajahu i oprosti i podaj svakome po putovima njegovijem, na službi svojoj, i Leviti sa spravama za pjesme što znaš u srcu njegovu, jer ti sam znaš srca sinova Gospodnje što ih bješe naèinio car David da hvale èovjeëih; **31** Da te se boje hodeæi putovima tvojim Gospoda, jer je dovjeka milost njegova, pjesmom dokle su god živi na zemlji, koju si dao ocima našim. Davidovom koju im dade; a drugi sveštenici trubljahu **32** I inostranac koji nije od naroda tvojega Izrailja, nego u trube prema njima, a svi sinovi Izrailjevi stajahu. doðe iz daleke zemlje imena radi tvojega velikoga i **7** I posveti Solomun sredinu trijema koji je pred ruke tvoje krjepke i mišice tvoje podignite, kad doðe i domom Gospodnjim, jer ondje prinese žrtve paljenice i pomoli se u ovom domu, **33** Ti èuj s neba, iz stana pretilinu od žrtava zahvalnijeh, jer na mјedenom oltaru svojega, i uèini sve za što povièe k tebi onaj stranac, koji naèini Solomun, ne mogoše stati žrtve paljenice da bi poznali svi narodi na zemlji ime tvoje i bojali se i dari i pretilina njihova. **8** U to vrijeme svetkova tebe kao narod tvoj Izrailj, i da bi znali da je ime tvoje Solomun svetkovinu sedam dana i sav Izrailj s njim, prizvano nad ovaj dom, koji sazidah. **34** Kad narod tvoj sabor veoma velik od Emata do potoka Misirskoga. **9** izide na vojsku na neprijatelje svoje putem kojim ga I u osmi dan praznovaše praznik, jer posveæivanje pošlije, i pomole ti se okrenuvi se ka gradu ovomu, oltara svetkovaše sedam dana, i svetkovinu sedam koji si izabrao, i k ovomu domu, koji sam sazidao dana. **10** A dvadeset treæega dana sedmoga mjeseca imenu tvojemu, **35** Èuj s neba molbu njihovu i molitvu otpusti narod k šatorima njihovijem, i bijahu radosni i njihovu, i dobavi im pravicu. **36** Kad ti zgriješe, jer veseli radi dobra što uèini Gospod Davidu i Solomunu nema èovjeka koji ne griješi, i razgnjevitivši se na njih i Izrailju narodu svojemu. **11** I svrši Solomun dom daš ih neprijateljima, te ih zarobe i odvedu u zemlju Gospodnji i dom carski, i bi sreæan u svemu što daljnju ili koja je blizu, **37** Ako se dozovu u zemlji u bješe naumio da naèini u domu Gospodnjem i u koju budu odvedeni u ropstvo, i obrate se i stanu ti se domu svom. **12** Potom javi se Gospod Solomunu moliti u zemlji ropstva svojega, i reku: sagriješismo i noæui reèe mu: uslišio sam molbu tvoju i izabrao zlo uèinismo i skrivismo; **38** I tako se obrate k tebi sam to mjesto da mi bude dom za žrtve. **13** Ako svijem srcem svojim i svom dušom svojom u zemlji zatvorim nebo da ne bude dažda, ili ako zapovijedim ropstva svojega, u koju budu odvedeni u ropstvo, skakavcima da popasu zemlju, ili ako pustim pomor i pomole ti se okrenuvi se k zemlji svojoj, koju si na narod svoj, **14** I ponizi se narod moj, na koji je dao ocima njihovijem, i ka gradu, koji si izabrao, i prizvano ime moje, i pomole se, i potraže lice moje, i k domu, koji sam sazidao imenu tvojemu, **39** Tada povrate se od zlijeh putova svojih, i ja æu tada uslišiti èuj s neba, iz stana svojega, molbu njihovu i molitvu s neba i oprostiau im grijeh njihov, i iscijeliau zemlju njihovu, i dobavi im pravicu, i oprosti narodu svojemu njihovu. **15** I oèi æe moje biti otvorene i uši moje što ti budu zgriješili. **40** Tako, Božje moj, neka budu prignute k molitvi s toga mjesta. **16** Jer sada izabrah oèi tvoje otvorene i uši tvoje prignute na molbu u i posvetih dom taj da bude ime moje tu dovjeka; i ovom mjestu. **41** I tako, stani, Gospode Božje, na biæe tu oèi moje i srce moje vazda. **17** A ti ako uzides poèivalištu svojem, ti i kovèeg sile tvoje; sveštenici preda mnom kako je išao David otac tvoj, tvoreæi tvoji, Gospode Božje, neka se obuku u spasenje, i sveci tvoji neka se raduju dobru. **42** Gospode Božje, na neæe ti nestati èovjeka koji bi vladao u Izraelju. **19** Ali nemoj odvratiti lica svojega od pomazanika svojega; neæe ti nestati èovjeka koji bi vladao u Izraelju. **19** Ali opominjji se milosti obeæane Davidu sluzi tvojemu.

7 A kad svrši Solomun molitvu, siðe oganj s neba i spali žrtvu paljenicu i druge žrtve, i slave Gospodnje napuni se dom, **2** Te ne mogahu sveštenici uæi u dom Gospodnji, jer se slave Gospodnje napuni dom

i uèiniæu od njega prièu i potsmijeh meðu svijem i u Elot na brijezu morskom u zemlji Edomskoj. 18 narodima. 21 I dom ovaj koliko je slavan, ko god A Hiram posla mu po svojim slugama laðe i sluze proðe mimo nj, zaèudiæe mu se i reæi æe: zašto vješte moru, i otidoše sa slugama Solomunovjem u uèini ovo Gospod od ove zemlje i od ovoga doma? Ofir i uzeše odante èetiri stotine i pedeset talanata 22 I odgovoríæe se: jer odustavise Gospoda Boga zlata i donesoše caru Solomunu.

otaca svojih, koji ih izvede iz zemlje Misirske, i uzeše druge bogove i klanjaše im se i služiše im, zato pusti na njih sve ovo зло.

8 A kad proðe dvadeset godina, u koje sazida Solomun dom Gospodnj i dom svoj, 2 Pogradi

Solomun gradove, koje mu dade Hiram, i naseli onuda sinove Izraileve. 3 Potom otide Solomun na Emat Sovski, i osvoji ga. 4 I sazida Tadmor u pustinji i sve gradove za žitnice sazida u Ematu. 5 Sazida i Vet-Oron gornji i Vet-Oron donji, tvrde gradove, sa zidovima, vratima i prijevornicama, 6 I Valat i sve gradove u kojima Solomun imaše žitnice, i gradove u kojima mu bijahu kola, i gradove u kojima bijahu konjici, i što god Solomunu bi volja zidati u Jerusalimu i na Livanu i u svoj zemlji carstva svojega. 7 I sav narod što bješe ostao od Heteja i od Amoreja i od Ferezeja i od Jeveja i od Jevuseja, koji ne bijahu od Izraileja, 8 Od sinova njihovih koji bjehu ostali iza njih u zemlj, kojih ne potrše sinovi Izrailevi, njih nagna Solomun da plaæeaju danak do današnjeg dana. 9 A od sinova Izrailevih, kojih ne uèini Solomun robovima za svoj posao, nego bijahu vojnici i poglavari nad vojvodama njegovijem, i zapovjednici nad kolima i konjicima njegovijem, 10 Od njih bijaše glavnijeh nastojnika, koje imase car Solomun, dvjeta i pedeset, koji upravljuju narodom. 11 I kaer faraonovu preseli Solomun iz grada Davidova u dom koji joj sazida, jer reèe: neæe sjedjeti žena moja u domu Davida cara Izraileva, jer je svet što je došao u nj kovèeg Gospodnji. 12 Tada prinošaše Solomun žrtve paljenice Gospodu na oltaru Gospodnjem koji naëini pred trijemom, 13 Što trebaše od dana na dan prinositi po zapovijesti Mojsijevoj, u subote i na mladine i na praznike, tri puta u godini, na praznik prijesnijeh hlebova i na praznik sedmica i na praznik sjenica. 14 I postavi po naredbi Davida oca svojega redove sveštenike prema službi njihovoj, i Levitske prema dužnosti njihovoj, da hvale Boga i služe pred sveštenicima kako treba svaki dan, i vratare po redovima njihovijem nad svakim vratima; jer takia bijaše zapovijest Davida èovjeka Božjega. 15 I ne otstupiše od zapovijesti careve za sveštenike i Levite ni u èem, ni za riznice. 16 Tako se svrši sve djelo Solomunovo od onoga dana kad bi osnovan dom Gospodnj pa dokle ga ne dovrši, i gotov bi dom Gospodnji. 17 Tada otide Solomun u Esion-Gaver

9 A carica Savska èu glas o Solomunu, pa doðe u Jerusalim da iskuša Solomuna zagonetkama sa silnom pratnjom i s kamilama koje nošahu mirisa i zlata vrlo mnogo i dragog kamenja; i došavši k Solomunu govori s njim o svemu što joj bješe u srcu.

2 I Solomun joj odgovori na sve rijeèi njezine; ne bješe od cara sakriveno ništa da joj ne bi odgovorio.

3 A kad carica Savska vidje mudrost Solomunovu i dom koji bješe sazidao, 4 I jela na stolu njegovu, i stanove sluga njegovih i dvorbu dvorana njegovih i odjelo njihovo, i peharnike njegove i njihovo odjelo,

i njegove žrtve paljenice koje prinošaše u domu Gospodnjem, ona doðe izvan sebe, 5 Pa reèe caru:

istina je što sam èula u svojoj zemlji o stvarima tvojim i o mudrosti tvojoj. 6 Ali ne htjeh vjerovati što govorahu dokle ne dođem i vidim svojim oeima; a gle, ni pola mi nije kazano o velikoj mudrosti tvojoj; nadvisio si

glas koji sam slušala. 7 Blago ljudima tvojim i blago svijem slugama tvojim, koje jednako stoje pred tobom i slušaju mudrost tvoju. 8 Da je blagosloven Gospod Bog tvoj, kojemu si omilio, te te posadi na prijesto

svoj da caruješ mjesto Gospoda Boga svojega; jer Bog tvoj ljubi Izraileja da bi ga utvrdio dovjeka, zato im postavi tebe carem da sudiš i dijeliš pravicu. 9 Potom dade caru sto i dvadeset talanata zlata i vrlo mnogo

mirisa i dragoga kamenja; nigda više ne bi takvih mirisa kakve dade carica Savska caru Solomunu. 10 I sluge Hiramove i slave Solomunove koje donesoše zlata iz Ofira, dovezoše drveta almužima i dragoga kamenja. 11 I naëini car od toga drveta almužima put u dom Gospodnj i u dom carev, i gusle i psaltire za

pjevaæe; nigda se prije nijesu vidjele take stvari u zemlji Judinoj. 12 A car Solomun dade carici Savskoj što god zaželje i zaiska osim uzdarja za ono što bješe donijela caru. Potom ona otide i vrati se u zemlju svoju sa slugama svojim. 13 A zlata što dohoðaše Solomunu svake godine bješe šest stotina i šezdeset

i šest talanata, 14 Osim onoga što donošahu trgovci i oni koji prodavaju mirise; i svi carevi arapski i glavari zemaljski donošahu Solomunu zlato i srebro. 15 I naëini car Solomun dvjeta štitova od kovanoga zlata,

Levite ni u èem, ni za riznice. 16 Tako se svrši sve šest stotina sikala kovanoga zlata dajuæi na jedan štit, 16 I tri stotine malijeh štitova od kovanoga zlata, dom Gospodnj pa dokle ga ne dovrši, i gotov bi dom dajuæi trista sikala zlata na jedan štit. I ostavi ih car u domu od šume Livanske. 17 I naëini car velik

prijesto od slonove kosti, i obloži ga èistijem zlatom. svagda. 8 Ali on ostavi svjet, što ga svjetovaše starci, 18 A bijaše šest basamaka u prijestola, i podnožje i uèini vijeæe s mladiæima koji odrastoše s njim i koji od zlata sastavljeno s prijestolom, i ruèice s obje stajahu pred njim; 9 I reèe im: šta vi svjetujete da strane sjedišta, i dva lava stajahu pokraj ruèica. 19 I odgovorimo narodu koji mi rekoše govoreæi: olakšaj dvanaest lavova stajaše na šest basamaka otud i jaram koji je metnuo na nas tvoj otac. 10 Tada mu odovud. Ne bi taki naèinjen ni u kojem carstvu. 20 I odgovoriše mladiæi koji odrastoše s njim, i rekoše: svi sudovi iz kojih pijaše car Solomun bijahu zlatni, ovako kaži narodu što ti reèe: otac je tvoj metnuo i svi sudovi u domu od šume Livanske bijahu od na nas težak jaram, nego nam ti olakšaj; ovako im èistoga zlata; od srebra ne bješe ništa; srebro bješe reci: moj mali prst deblij je od bedara oca mojega. ništa za vremena Solomunova. 21 Jer careve laðe 11 Otac je moj metnuo na vas težak jaram, a ja æeu hoðahu u Tarsis sa slugama Hiramovijem: jedanput u još dometnuti na vaš jaram; otac vas je moj šibao tri godine vraæahu se laðe Tarsiske donoseaei zlato bièevima, a ja æeu vas šibati bodljivijem bièevima. 12 i srebro, slonove kosti i majmune i paune. 22 Tako A treæi dan doðe Jerovoam i sav narod k Rovoamu car Solomun bijaše veæi od svijeh careva zemaljskih kako im bješe kazao car rekav: doðite opet k meni bogatstvom i mudrošæu. 23 I svi carevi zemaljski do tri dana. 13 I car im odgovori ostro, jer ostavi car tražahu da vide Solomuna da èiju mudrost njegovu, Rovoam svjet staraèki, 14 I odgovori im kako ga koju mu dade Gospod u srce. 24 I donošahu mu svi svjetovaše mladiæi, govoreæi: moj je otac metnuo dare, sudove srebrne i sudove zlatne, i haljine i oružje na vas težak jaram, a ja æeu još dometnuti na nj; i mirise, konje i mazge svake godine, 25 Tako da otac vas je moj šibao bièevima, a ja æeu bodljivijem imaše Solomun èetiri tisuæe staja za konje i kola, i bièevima. 15 I car se ogluši naroda, jer Bog bješe dvanaest tisuæe konjika, koje namjesti po gradovima tako uredio da bi potvrđio Gospod rijeè svoju što gdje mu bijahu kola i kod sebe u Jerusalimu. 26 I je rekao preko Ahije Silomljanina Jerovoamu sinu vlaðaše nad svijem carevima od rijeke do zemlje Navatovu. 16 A kad vidje sav Izrailj da ih se car Filistejske i do meðe Misirske. 27 I uèini car, te u ogluši, odgovori narod caru govoreæi: kakav dio mi Jerusalimu bješe srebra kao kamena, a kedrovijeh imamo s Davidom? nemamo našljedstva sa sinom drva kao divljih smokava koje rastu po polju, tako Jesejevijem. Svak u svoj šator, Izrailju! A ti, Davide, mnogo. 28 I dovoðahu Solomunu konje iz Misira i iz sad gledaj svoju kuæu. Tako otide sav Izrailj u šatore svijeh zemalja. 29 A ostala djela Solomunova prva i svoje. 17 Samo nad sinovima Izrailjevijem koji življahu pošljednja nijesu li zapisana u knjizi Natana proroka i po gradovima Judinijem zacari se Rovoam. 18 I car u proroèanstvu Ahije Silomljanina i utvari lida vidioca Rovoam posla Adorama koji bijaše nad dankom, o Jerovoamu sinu Navatovu? 30 A carova Solomun u ali ga sinovi Izrailjevi zasuše kamenjem, te pogibe. Jerusalimu nad svijem Izrailjem èetrdeset godina. 31 I Tada car Rovoam brže sjede na kola, te pobježe u poèinu Solomun kod otaca svojih, i pogreboše ga Jerusalim. 19 Tako otpade Izrailj od doma Davidova u gradu Davida oca njegova; a na njegovo mjesto do današnjega dana. zacari se Rovoam sin njegov.

10 Tada otide Rovoam u Sihem, jer se onđe skupi sav Izrailj da ga zacare. 2 A kad èu Jerovoam sin Navatov, koji bijaše u Misiru pobjegav onamo od cara Solomuna, vrati se Jerovoam iz Misira. 3 Jer poslaše, te ga dozvaše; i doðe Jerovoam i sav Izrailj i rekoše Rovoamu govoreæi: 4 Tvoj je otac metnuo na nas težak jaram; nego ti sada olakšaj ljutu službu oca svojega i teški jaram koji je metnuo na nas, pa æemo ti služiti. 5 A on im reèe: do tri dana doðite opet k meni. I narod otide. 6 Tada car Rovoam uèini vijeæe sa starcima koji stajaše pred Solomunom ocem njegovijem dok bijaše živ, i reèe: kako svjetujete da odgovorim narodu? 7 A oni mu odgovoriše govoreæi: ako se udobriš narodu i ugodiš im i odgovoriš im lijepim rijeèima, oni æe ti biti sluge

11 A kad doðe Rovoam u Jerusalim, sazva dom Judin i Venijaminov, sto i osamdeset tisuæea odabranijeh vojnika, da zavojšte na Izrailja da povrate carstvo Rovoamu. 2 Ali doðe rijeè Gospodnja Semaji èovjeku Božijemu govoreæi: 3 Kaži Rovoamu sinu Solomunovu caru Judinu i svijem sinovima Izrailjevijem od Jude i Venijamina, i reci: 4 Ovako veli Gospod: ne idite i ne bijte se s braæom svojom, vratite se svak svojoj kuæi, jer sam ja naredio tako da bude. I oni poslušaše rijeè Gospodnju i vratiše se i ne idoše na Jerovoama. 5 I Rovoam sjede u Jerusalimu, i sazida tvrde gradove u zemlji Judinoj; 6 Sazida Vitlejem i Itam i Tekuju, 7 I Vet-Sur i Sohot i Odolam, 8 I Gat i Marisu i Zif, 9 I Adoraim i Lahis i Aziku, 10 I Saraju i Ejalon i Hevron, koji su u zemlji Judinoj i Venijaminovoj tvrdi gradovi. 11 A kad utvrdi te

gradove, namjesti u njima zapovjednike, i staje za uze i štitove zlatne, koje bješe naèinio Solomun; **10** žito i za ulje i za vino, **11** I u svakom gradu štitova I na njihovo mjesto naèini car Rovoam štitove od i kopalja, i utvrdi ih jako. Tako njegov bijaše Juda i mјedi, i predade ih starješinama nad stražarima koji Venijamin. **12** I sveštenici i Leviti, koji bijahu po svemu èuvahu vrata doma careva. **13** I kad iđaše car u dom Izrailiju, sabraše se k njemu iz svijeh krajeva svojih. Gospodnji dolažahu stražari i nošahu ih, a poslije ih **14** Jer ostaviše Leviti podgrađa svoja i dostojanja opet ostavljaju u riznicu stražarsku. **15** Što se dakle svoja, i otidoše u Judejsku i u Jerusalim, jer ih ponizi, odvrati se od njega gnjev Gospodnji, i ne zatr otjera Jerovoam i sinovi njegovi da ne vrše službe ga sasvijem; jer još u Judi bješe dobra. **16** I utvrdi sveštenièe Gospodu. **17** I postavi sebi sveštenike za se car Rovoam u Jerusalimu, i carova; jer bijaše visine i za ëavole i za teoce, koje naèini. **18** A za njima Rovoamu èetrdeset i jedna godina kad se zacari, i iz svijeh plemena Izrailjevih koji upraviše srce svoje sedamnaest godina carova u Jerusalimu gradu, koji da traže Gospoda Boga Izraeljeva, doðoše u Jerusalim izabra Gospod između svijeh plemena Izrailjevih da da prinesu žrtvu Gospodu Bogu otaca svojih. **19** I tako onđe namjesti ime svoje. A materi njegovoj bješe utvrdiše carstvo Judino, i ukrijepeši Rovoama sina Solomunova za tri godine, jer za te tri godine hoðahu putem Davidovijem i Solomunovijem. **20** A Rovoam Rovoamova prva i pošljednja nijesu li zapisana u se oženi Maeletom kæerju Jerimota sina Davidova i knjizi proroka Semaje i vidioca Ida, gdje se kazuju Avihailom kæerju Esijava sina Jesejeva, **21** Koja mu koljena i ratovi koji bijahu jednako među Rovoamom rodi sinove: Jeusa i Samariju i Zama. **22** A poslije i Jerovoamom? **23** I poèinu Rovoam kod otaca svojih, nje oženi se Mahom kæerju Avesalomovom, koja i bi pogreben u gradu Davidovu; a na njegovo se mu rodi Aviju i Ataja i Zivu i Selomitom. **24** A ljubljaše mjesto zacari Avija sin njegov.

Rovoam Mahu kæer Avesalomovu veæema od svijeh žena svojih i inoèa svojih; jer imaše osamnaest žena i šezdeset inoèa, i rodi dvadeset i osam sinova i šezdeset kæeri. **25** I Rovoam postavi Aviju sina Mašina poglavarem i knezom nad braæom njegovom, jer ga šæaše postaviti carem. **26** I mudro radeæi rasturi sve sinove svoje po svijem krajevima Judinjem i Venijaminovijem, po svijem tvrdijem gradovima, i dade im hrane izobila, i dovede im mnogo žena.

12 A kad Rovoam utvrdi carstvo i kad osili, ostavi zakon Gospodnji i sav Izrailj s njim. **13** A pete godine carovanja Rovoamova dođe Sisak car Misirski na Jerusalim, jer zgriješiše Gospodu, **14** S tisuæu i dvije stotine kola i sa šezdeset tisuæa konjika, i ne bješe broja narodu koji dođe s njim iz Misira, Luvejima, Suhejima i Husejima. **15** I uze tvrde gradove Judine i dođe do Jerusalima. **16** Tada dođe Semaja prorok k Rovoamu i knezovima Judinjem, koji se bijahu skupili u Jerusalim od Sisaka, i reèe im: ovako veli Gospod: vi ostaviste mene, zato i ja ostavljam vas u ruke Sisaku. **17** Tada se poniziše knezovi Izraeljevi i car i rekoše: pravedan je Gospod. **18** A kad ih vidje Gospod gdje se poniziše, dođe rijeè Gospodnja Semaji govoreæi: poniziše se, neæeu ih potrti, nego æeu im sada dati izbavljenje, i neæee se izliti jarost moja na Jerusalim preko Sisaka. **19** Nego æee mu biti sluge da poznadu šta je meni služiti, šta li služiti carstvima zemaljskim. **20** I tako dođe Sisak car Misirski u Jerusalim i uze blago doma Gospodnjega i blago doma careva, sve to uze;

13 Godine osamnaeste carovanja Jerovoamova zacari se Avija nad Judom. **2** Tri godine carova u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Mihaja, kæi Urilova iz Gavaje. A bijaše rat između Avije i Jerovoama. **3** I Avija izide na boj s hrabrom vojskom, èetiri stotine tisuæa izabranih vojnika; a Jerovoam uvrsta prema njemu vojsku, osam stotina tisuæa izabranih hrabrijeh vojnika. **4** I sta Avija navrh brda Semarajima u gori Jefremovoj, i reèe: èujte me, Jerovoame i sav Izrailju! **5** Ne trebaše li vam znati da je Gospod Bog Izraeljev predao Davidu carstvo nad Izrailjem dovjeka, njemu i sinovima njegovijem zavjetom osoljenjem? **6** Ali usta Jerovoam sin Navatov, sluga Solomuna sina Davidova, i odvrže se od gospodara svojega. **7** I skupiše se k njemu ljudi praznovi i nevaljalci, i odapriješe se Rovoamu sinu Solomunovu, koji bijaše dijete i strašljiva srca, te im se ne odaprije. **8** Pa vi sad velite da se oprete carstvu Gospodnjemu, koje je u ruku sinova Davidovih, jer vas je mnogo i imate kod sebe zlatne teoce, koje vam je naèinio Jerovoam da su vam bogovi. **9** Nijeste li otjerali sveštenike Gospodnje sinove Aronove i Levite? i naèinili sebi sveštenike kao narodi po drugim zemljama? ko god dođe da mu se posvete ruke s teletom i sa sedam novima, postaje sveštenik onima koji nijesu bogovi. **10** Ali s nama je Gospod Bog, niti smo ga ostavili, a sveštenici koji služe Gospodu jesu sinovi Aronovi, i Leviti rade svoj posao; **11** I pale Gospodu žrtve paljenice svako jutro i svako veèe, i kade mirisima, i

hljebovi postavljeni stoje na ēistom stolu, i pale se Gospode, tebi je ništa pomoæi množini ili nejakomu; svako veèe žišci na zlatnom svijetnjaku; jer držimo pomozi nam, Gospode Bože naš, jer se u te uzdamo, što je Gospod Bog naš naredio, a vi ga ostaviste. **12** I u tvoje ime dođosmo na ovo mnoštvo. Gospode, ti Zato evo s nama je naprijed Bog i sveštenici njegovi i si Bog naš, ne daj da može što na te èovjek. **12** I trube glasne da trube protiv vas. Sinovi Izrailjevi, ne razbi Gospod Etiopljane pred Asom i pred Judom, vojujte na Gospoda Boga otaca svojih, jer neæete i pobjegoše Etiopljani. **13** I tjera ih Asa i narod koji biti sreæeni. **13** Ali Jerovoam zavede zasjedu da im bijaše s njim dori do Gerara. I popadaše Etiopljani da zaðu za leða, i tako Judejcima bijahu sprijed jedni a s ih nijedan ne osta živ, jer se satrše pred Gospodom i leða zasjeda. **14** I kad se obazreše Judejci, a to boj i pred vojskom njegovom; i oni odnoseše pljen velik sprijed i sastrag, te povikaše ka Gospodu a sveštenici veoma. **14** I pobiše sve gradove oko Gerara, jer zatrubiše u trube. **15** I narod Judin opet povika, i kad dođe na njih strah Gospodnj, i opljeniše sve one vikaše narod Judin, razbi Bog Jerovoama i svega gradove, jer bijaše u njima mnogo pljena. **15** Pobiše i Izrailja pred Avijom i Judom. **16** I pobjegoše sinovi po stanovima pastirskim ljude, i odvedoše mnogo Izrailjevi od Jude, i dade ih Bog njima u ruke. **17** I ovaca i kamila; i vratiše se u Jerusalim.

pobi ih ljuto Avija i narod njegov, i pade od Izrailja pobijenijeh pet stotina tisuæa odabranijeh ljudi. **18** Tako biše pokoreni sinovi Izrailjevi u to vrijeme, a sinovi Judini osiliše, jer se pouzdaše u Gospoda Boga otaca svojih. **19** I Avija potjera Jerovoama, i uze mu gradove Vetiþ i sela njegova, i Jesanu i sela njezina, i Efron i sela njegova. **20** I Jerovoam se više ne oporavi za života Avijina; i udari ga Gospod, te umrije. **21** A Avija utvrdi se, i uze èetrnaest žena, i rodi dvadeset i dva sina i šesnaest kæeri. **22** A ostala djela Avijina i putovi njegovi i besjede njegove zapisane su u knjizi proroka Ida.

14 A kad poèinu Avija kod otaca svojih i pogreboše ga u gradu Davidovu, zacari se na njegovo mjesto Asa sin njegov. Za njegova vremena poèinu zemlja deset godina. **21** èinjaše Asa što je dobro i pravo pred Gospodom Bogom njegovijem. **3** Jer obori oltare tuðe i visine, i izlomi likove njihove i isijeèe lugove njihove. **4** I zapovjedi sinovima Judinijem da traže Gospoda Boga otaca svojih i da izvršuju zakon i zapovijest njegovu. **5** Obori po svijem gradovima Judinijem visine i sunèane likove, i poèinu carstvo za njegova vremena. **6** I sazida tvrde gradove u zemlji Judinoj, jer zemlja bijaše u miru, niti bješe rata s njim onijeh godina, jer mu Gospod dade mir. **7** I reèe Judi: da sazidamo ove gradove i da ih opašemo zidom i kulama i vratima i prijevornicama, dok je zemlja naša; jer tražimo Gospoda Boga svojega, tražimo ga i dade nam mir otsvuda. I tako zidaše, i biše sreæeni. **8** I imaše Asa vojske trista tisuæa od Jude sa štitovima i kopljima, a od Venijamina dvjesta i osamdeset tisuæa sa štitovima i lukovima. Svi bijahu hrabri vojnici. **9** I izide na njih Zara Etiopljanin s tisuæu tisuæa vojske i s trista kola, i dođe do Marise. **10** I Asa izide preda nj; i uvrstaše se vojske u dolini Sefati kod Marise. **11** I zavapi Asa ka Gospodu Bogu svojemu govoreæi:

15 Tada duh Božji dođe na Azariju sina Otidova; **2** Te otide pred Asu i reèe mu: èuvite me, Aso i sve pleme Judino i Venijaminovo; Gospod je s vama, jer ste vi s njim; i ako ga ustražite, naæi æete ga; ako li ga ostavite, i on æe vas ostaviti. **3** Dugo je Izrailj bez pravoga Boga i bez sveštenika uëitelja, i bez zakona. **4** A da su se u nevolji svojoj obratili ka Gospodu Bogu Izrailjevu i tražili ga, našli bi ga. **5** Ali u ovo vrijeme ne može se na miru odlaziti ni dolaziti; jer je nemir velik među svijem stanovnicima zemaljskim; **6** I potiru narodi jedan drugi, i gradovi jedan drugi, jer ih Bog smete svakojakim nevoljama. **7** Zato vi budite hrabi i nemojte da vam klonu ruke, jer ima plata za vaš trud. **8** A kad èu Asa te rijeèi i prorošto proroka Odida, ohrabri se, i istrijebi gadne bogove iz sve zemlje Judine i Venijaminove i iz gradova koje bješe uzeo u gori Jefremovoj, i ponovi oltar Gospodnj koji bijaše pred trijemom Gospodnjim. **9** Potom sazva sve pleme Judino i Venijaminovo i došljake koji bijahu kod njih od Jefrema i Manasije i Simeuna, jer ih mnogo prebjeko u njemu iz naroda Izrailjeva kad vidješe da je Gospod Bog njegov s njim. **10** I skupiše se u Jerusalim treæega mjeseca petnaeste godine carovanja Asina. **11** I u onaj dan prinesoše Gospodu žrtve od pljena koji dognaše, sedam stotina volova i sedam tisuæa ovaca. **12** I uhvatîše vjeru da traže Gospoda Boga otaca svojih svijem srcem svojim i svom dušom svojom; **13** A ko god ne bi tražio Gospoda Boga Izrailjeva, da se pogubi, bio mal i veliki, èovjek ili žena. **14** I zakleše se Gospodu glasom velikim i uz klikovanje i uz trube i rogove. **15** I radovaše se sav narod Judin radi te zakletve, jer iz svega srca svojega zakleše se, i od sve volje svoje tražiše ga i naðoše ga; i Gospod im dade mir otsvuda. **16** Jošte i Mahu mater svoju svrže zavapi Asa ka Gospodu Bogu svojemu govoreæi: Asa s vlasti, jer bješe naèinila u lugu idola; i Asa obali

idola njezina i izlomi ga i sažeže na potoku Kedronu.
17 Ali visine ne biše oborene u Izraelju, ali srce Asino bješe pravo svega vijeka njegova. **18** I unese u dom Božji što bješe posvetio otac njegov i što bješe sam posvetio, srebro i zlato i sudove. **19** I ne bi rata do trideset pete godine carovanja Asina.

16 Godine trideset šeste carovanja Asina izide Vasa car Izraeljev na Judu, i stade zidati Ramu da ne da nikomu otiači k Asi caru Judinu ni od njega doæi. **2** Tada uze Asa srebro i zlato iz riznica doma Gospodnjega i doma careva, i posla Ven-Adadu caru Sirskomu, koji živiljaše u Damasku, i poruči: **3** Vjera je između mene i tebe, između oca mojega i oca tvojega, evo šaljem ti srebra i zlata, hajde, pokvari vjeru koju imaš s Vasom carem Izraeljevijem, eda bi otiašao od mene. **4** I posluša Ven-Adad cara Asu, i posla vojvode svoje na gradove Izraeljeve, i osvojiše Ijon i Dan i Avel-Majim i sve gradove Neftalmiove u kojima bijahu žitnice. **5** A kad Vasa to èu, presta zidati Ramu i ostavi djelo svoje. **6** Tada car Asa uze sav narod Judin, te odnesoše kamenje iz Rame i drvo, èim zidaše Vasa, i od njega sazida Gavaju i Mispu. **7** A u to vrijeme dođe Ananije vidjelac k Asi caru Judinu i reče mu: što si se pouzdao u cara Sirskoga a nijesi se pouzdao u Gospoda Boga svojega, zato se vojska cara Sirskoga izmaće iz tvójih ruku. **8** Nijesu li Etiopljani i Luveji imali velike vojske s vrlo mnogo kola i konjika? pa kad si se pouzdao u Gospoda, dade ti ih u ruke. **9** Jer oèi Gospodnje gledaju po svoj zemlji da bi pokazivao silu svoju prema onima kojima je srce cijelo prema njemu. Ludo si u tom radio; zato æe otsele biti ratovi na te. **10** Tada se Asa razgnjevi na proroka, i vrže ga u tamnicu, jer se rasrdi na nj za to; i potlaèi Asa neke iz naroda u to vrijeme. **11** Ali gle, djela Asina, prva i pošljednja, eno zapisana su u knjizi o carevima Judinijem i Izraeljevijem. **12** I razbolje se Asa trideset devete godine carovanja svojega od nogu, i bolest njegova bi vrlo teška, ali ni u bolesti svojoj ne traži Gospoda nego ljekare. **13** I tako poèinu Asa kod otaca svojih, i umrije èetrdeset prve godine carovanja svojega. **14** I pogreboše ga u grobu njegovu, koji iskopa sebi u gradu Davidovu, i metnuše ga na postelju koju bješe napunio mirisavijeh stvari i masti zgotovljenijeh vještinom apotekarskom, i spališe mu ih vrlo mnogo.

17 Tada se zacari Josafat sin njegov na njegovo mjesto, i ukrijepi se na Izraelju. **2** I ponamješta vojsku po svijem tvrdijem gradovima Judinijem, i ponamješta straže po zemlji Judinoj i po gradovima Jefremovijem, koje zadobi Asa otac njegov. **3** I bijaše

Gospod s Josafatom, jer hoðaše prvijem putovima Davida oca svojega i ne tražaše Vala. **4** Nego Boga oca svojega tražaše i po zapovijestima njegovijem hoðaše, i ne èinjaše kao sinovi Izraeljevi. **5** Zato utvrdi Gospod carstvo u ruci njegovoj, i sav narod Judin davaše dare Josafatu, te imaše veliko blago i slavu. **6** I srce se njegovo osloboди na putovima Gospodnjim, te još obori visine i lugove u Judeji. **7** I treæe godine svoga carovanja posla knezove svoje Ven-Aila i Ovadiju i Zahariju i Natanaile i Miheju da uèe po gradovima Judinijem; **8** I s njima Levite: Semaju i Nataniju i Zevadiju i Asaila i Semiramota i Jonatana i Adoniju i Toviju i Tov-Adoniju, Levite, i s njima Elisamu i Joramom sveštenike. **9** I uèahu po Judeji imajuæi pri sebi knjigu zakona Gospodnjega, i prohoðahu sve gradove Judine uèeæi narod. **10** I dođe strah Gospodnj na sva carstva po zemljama oko Jude, te ne vojevaše na Josafata. **11** I sami Filisteji donošahu Josafatu dare i danak u novcu; i Arapi dogonjahu mu stoku, po sedam tisuæa i sedam stotina ovnova i po sedam tisuæa i sedam stotina jaraca. **12** Tako napredovaše Josafat i podiže se veoma; i sazida u Judeji kule i gradove za žitnice. **13** I imaše mnogo dobra po gradovima Judinijem, i vojnika, hrabrijeh junaka u Jerusalimu. **14** A ovo je broj njihov po domovima otaca njihovijeh; od Jude tisuæenici: Adna vojvoda, s kojim bijaše tri stotine tisuæa hrabrijeh junaka. **15** A za njim Joanan vojvoda, s kojim bijaše dvjesta i osamdeset tisuæa; **16** A za njim Amasija sin Zihrijev, koji se dragovoljno dade Gospodu, i s njim bijaše dvjesta tisuæa hrabrijeh junaka. **17** A od Venijamina: hrabri junak Elijada, s kojim bijaše dvjesta tisuæa naoružanjeh lukom i štitom; **18** A za njim Jozavad, s kojim bijaše sto i osamdeset tisuæa naoružanjeh za boj. **19** Ovi služahu caru osim onijeh koje ponamješta car po tvrdijem gradovima u svoj zemlji Judinoj.

18 I Josafat imajuæi veliko blago i slavu oprijatelji se s Ahavom. **2** I poslije nekoliko godina otide k Ahavu u Samariju; i nakla mu Ahav mnogo ovaca i volova i narodu koji bijaše s njim, i nagovaraše ga da poðe na Ramot Galadski. **3** I reče Ahav car Izraeljev Josafatu caru Judinu: hoæeš li iæi sa mnom na Ramot Galadski? A on reče: ja kao ti, narod moj kao tvoj narod; hoæemo s tobom na vojsku. **4** Još reče Josafat caru Izraeljevu: pitaj danas šta æee Gospod reæi. **5** Tada sazva car Izraeljev proroke svoje, èetiri stotine ljudi, i reče im: hoæemo li iæi na vojsku na Ramot Galadski, ili æeu se okaniti? A oni rekoše: idi, jer æee ga Gospod dati u ruke caru. **6** A Josafat reče:

ima li tu još koji prorok Gospodnji da ga pitamo? 7 A vratim u miru, car reče Josafatu: ima još jedan èovjek preko kojega bismo mogli upitati Gospoda; ali ja mrzim na nj, jer mi ne prorièe dobra nego svagda zlo; to je Miheja sin Jemlin. A Josafat reče: neka car ne govori tako. 8 Josafatu: ja æeu se preobuæi kad poðem u boj, a Tada car Izrailjev dozva jednoga dvoranina, i reče ti obuci svoje odijelo. I preobuèe se car Izrailjev, i mu: brže dovedi Miheju sina Jemlina. 9 A car Izrailjev i Josafat car Judin sjeðahu svaki na svom prijestolu obuèeni u carske haljine, sjeðahu na poljani kod vrata Samarijskih, i svi proroci prorokovahu pred njima. 10 I A kad vojvode od kola vidješe Josafata, rekoše: to Sedekija sin Hananin naèini sebi gvozdene rogove, i je car Izrailjev. I okrenuše se na nj da udare. Ali reče: ovako veli Gospod: ovijem æeš biti Sirce dokle ih ne istrijebiš. 11 Tako i svi proroci prorokovahu govoreše: idi na Ramot Galadski, i biæeš sreæan, jer æe ga Gospod predati caru u ruke. 12 A poslanik koji otide da dozove Miheju reče mu govoreše: evo spuëa oklop. A on reče svojemu vozaèeu: savij rukom proroci prorièu svi jednjem glasom dobro caru; neka svojom i izvezi me iz boja, jer sam ranjen. 13 A žestok onoga dana, a car Izrailjev zaosta na kolima Miheja reče: tako da je živ Gospod, govoriæu ono što reče Bog moj. 14 I kad doðe k caru, reče mu car: Zahodu.

Miheja! hoæemo li iæi na vojsku na Ramot Galadski, ili æeu se okaniti? A on reče: idite, biæete sreæni, i daæe vam se u ruke. 15 A car mu reče: koliko æeu te puta zaklinjati da mi ne govoriš nego istinu u ime Gospodnje? 16 Tada reče: video sam sav narod Izrailjev razasut po planinama kao ovce koje nemaju pastira, jer reče Gospod: ovi nemaju gospodara, neka se vrate svak svojoj kuæi s mirom. 17 Tada reče car Izrailjev Josafatu: nijesam li ti rekao da mi neæee prorokovati dobra nego zlo? 18 A Miheja reče: zato èujte rijeè Gospodnju: vidjeh Gospoda gdje sjedi na prijestolu svom, a sva vojska nebeska stajaše mu s desne i s lijeve strane; 19 I Gospod reče: ko æe prevariti Ahava cara Izrailjeva da otide i padne kod Ramota Galadskoga? Još reče: jedan reče ovo a drugi ono. 20 Tada izide jedan duh, i stavši pred Gospoda reče: ja æeu ga prevariti. A Gospod mu reče: kako? 21 Odgovori: iziæi æeu, i biæu lažljiv duh u ustima svih proroka njegovih. A Gospod mu reče: prevariješ ga i nadvladaæeš, idi i ueini tako. 22 Zato sada eto, Gospod je metnuo lažljiv duh u usta tijem prorocima tvojim; a Gospod je izrekao zlo po te. 23 Tada pristupi Sedekija sin Hananin, i udari Miheju po obrazu govoreše: kojim je putem otišao duh Gospodnji od mene da govori s tobom? 24 A Miheja mu reče: eto, vidjeæeš u onaj dan kad otideš u najtajniju klijet da se sakriješ. 25 Tada car Izrailjev reče: uhvatite Miheju, i odvedite ga k Amonu zapovjedniku gradskom i k Joasu sinu carevu. 26 I recite im: ovako veli car: metnite ovoga u tamnicu, a dajite mu po malo hleba i po malo vode dokle se ne

nije Gospod govorio preko mene. Još reče: èujte svi narodi. 28 I otide car Izrailjev s Josafatom carem ne prije dobra nego svagda zlo; to je Miheja sin Judinjem na Ramot Galadski. 29 I reče car Izrailjev Jemlin. A Josafat reče: neka car ne govori tako. 30 A car Sirski zapovjedi vovodama i Josafat car Judin sjeðahu svaki na svom prijestolu od kola svojih govoreæi: ne udarajte ni na maloga obuèeni u carske haljine, sjeðahu na poljani kod vrata na velikoga nego na samoga cara Izrailjeva. 31 Samarijskih, i svi proroci prorokovahu pred njima. 32 Jer vidjevši vojvode od kola da je car Izrailjev. I okrenuše se na nj da udare. Ali Josafat povika, i Gospod mu pomože, i odvrati ih ih ne istrijebiš. 33 A jedan aæe ga Gospod predati caru u ruke. 34 I boj bi zastrijeli iz luka nagonom i ustrijeli cara Izrailjeva gdje koji otide da dozove Miheju reče mu govoreše: evo spuëa oklop. A on reče svojemu vozaèeu: savij rukom svojom i izvezi me iz boja, jer sam ranjen. 35 A jedan zastok onoga dana, a car Izrailjev zaosta na kolima svojim prema Sircima do veèera, i umrije o sunèanom reče Bog moj. 36 I kad doðe k caru, reče mu car: Zahodu.

19 A kad se Josafat car Judin vraæeaše s mirom kuæi svojoj u Jerusalim, 2 Izide preda nj Jui sin Ananijev, vidjelac, i reče Josafatu: bezbožniku li pomažeš, i one koji mrze na Gospoda ljubiš? zato se podigao na te gnjev Gospodnji. 3 Ali se našlo dobra na tebi što si istrijebio lugove iz zemlje i što si upravio srce svoje da tražiš Boga. 4 Potom Josafat sjeðaše u Jerusalimu, i opet proðe po narodu od Virsaveje do gore Jefremove, i povrati ih ka Gospodu Bogu otaca njihovijeh. 5 I postavi sudije u zemlji po svijem tvrdjed gradovima Judinjem, u svakom gradu. 6 I reče sudijama: gledajte šta æete raditi, jer neæete sudići za èovjeka nego za Gospoda, koji je s vama kad sudite. 7 Zato neka bude strah Gospodnji u vama; pazite i radite, jer u Gospoda Boga našega nema nepravde, niti gleda ko je ko, niti prima poklona. 8 Takoðer i u Jerusalimu postavi Josafat od Levita i sveštenika i glavara domova otaèkih u Izraelju za sudove Gospodnje i za raspre; jer dolažahu opet u Jerusalim. 9 I zapovjedi im govoreše: tako radite i strahu Gospodnjem, vjerno i cijela srca. 10 I u svakoj parnici koja doðe k vama od braæe vaše što sjede po gradovima svojim, da rasudite izmeðu krvi i krvi, izmeðu zakona i zapovijesti, izmeðu uredaba i sudova, obavijestite ih da ne bi griješili Gospodu, da ne bi došao gnjev njegov na vas i na braæe vašu; tako èinite, te neæete zgrijebiti. 11 I evo, Amaria poglavar sveštenički biæe nad vama u svijem poslovima Gospodnjim, a Zavdija sin Ismailov voð doma Judina u svijem poslovima carskim; takoðer

Leviti upravitelji biæe uz vas. Budite slobodni, i radite, i Gospod æe biti s dobrijem.

20 A poslije toga sinovi Moavovi i sinovi Amonovi i s njima koji žive među sinovima Amonovijem, doðoše da vojuju na Josafata. **21** I doðoše te javiše Josafatu govoreæi: ide na te veliko mnoštvu ispreko mora, iz Sirije; i eno ih u Asason-Tamaru, a to je En-Gad. **3** A Josafat se uplaši, i obrati lice svoje da traži Gospoda, i oglasi post po svoj zemlji Judinoj. **4** I skupiše se svi sinovi Judini da traže Gospoda, i iz svih gradova Judinijeh doðoše da traže Gospoda. **5** Tada stade Josafat u zboru Judini u Jerusalimskom u domu Gospodnjem pred trijemom novijem, **6** I reèe: Gospode Bože otaca naših! nijesi li ti Bog na nebu i vlaðaš svijem carstvima narodnjem? nije li u tvojoj ruci moæ i sila da ti niko ne može odoljeti? **7** Nijesi li ti, Bože naš, odagnao stanovnike ove zemlje ispred naroda svojega Izrailja, i dao je navijek sjemenu Avrama prijatelja svojega? **8** Te se naseliše u njoj, i sagradiše ti u njoj svetinju za ime tvoje govoreæi: **9** Kad nas zadesi kako zlo, maèe osvetni ili pomor ili glad, staæemo pred ovijem domom i pred tobom, jer je ime tvoje u ovom domu, i vapiæemo tebi u nevolji svojoj, usliši i izbavi. **10** A sad evo, sinovi Amonovi i Moavovi i oni iz gore Sira, kroz koje nijesi dao sinovima Izrailjevijem proæi kad iðahu iz zemlje Misirske, nego ih obidoše i ne istrijebiše; **11** A evo, oni nam vraæaju došavši da nas istjeraju iz našljedstva tvojega, koje si nam predao. **12** Bože naš, zar im neæeš suditi? jer u nama nema snage da se opremo tome mnoštvu velikom, koje ide na nas, niti mi znamo što bismo èinili, nego su oèi naše uprte u te. **13** A svi sinovi Judini stajahu pred Gospodom i djeca njihova, žene njihove i sinovi njihovi. **14** Tada siðe duh Gospodnjii usred zbora na Jazila sina Zaharije sina Venaje sina Jeila sina Matanijina, Levita između sinova Asafovijeh, **15** I reèe: slušajte, svi sinovi Judini i Jerusalimljani, i ti care Josafate, ovako vam veli Gospod: ne bojte se i ne plašite se toga mnoštva velikoga, jer nije vaš rat nego Božji. **16** Sjutra izidite na njih; oni æe poæi uz brdo Zis, i naæi æete ih nakraj potoka prema pustinji Jeruili. **17** Ne treba vi da se bijete u ovom boju; postavite se, stojte pa gledajte kako æe vas izbaviti Gospod, Judo i Jerusalime! ne bojte se i ne plašite se, sjutra izidite pred njih, i Gospod æe biti s vama. **18** Tada se Josafat savi licem k zemlji, i svi Judejci i Jerusalimljani padaše pred Gospodom, i pokloniše se Gospodu. **19** A Leviti od sinova Katovijeh i sinova Korejevijeh ustaše, te hvališe Gospoda Boga Izraeljeva glasom veoma

visokim. **20** A ujutru ustavši rano izidoše u pustinju Tekujsku; a kad izlažahu, stade Josafat i reèe: èuve me, Judejci i Jerusalimljani: vjerujte Gospodu Bogu svojemu i biæete jaki, vjerujte prorocima njegovijem i biæete sreæni. **21** I tako dogovoriv se s narodom postavi pjevaæe Gospodnjie da hvale svetu krasotu i duei pred vojskom i govoreæi: hvalite Gospoda, jer je dovjeka milost njegova. **22** A kad poèeše pjesmu i hvalu, obrati Gospod zasjedu na sinove Amonove i sinove Moavove i na one iz gore Sira, koji izidoše na Judu, te se razbiše. **23** Jer sinovi Amonovi i sinovi Moavovi ustaše na one iz gore Sira da ih pobiju i potru; i kad pobiše one iz gore Sira, udariše jedni na druge, te se potrše. **24** A kad Juda doðe do stražare prema pustinji, i pogleda na mnoštvu, a to mrtva tjelesa leže po zemlji, i nijedan ne bješe ostao živ. **25** Zato doðe Josafat sa narodom svojim da pokupe plijen; i naðoše kod njih mnogo blaga i dragocjenijeh nakita na mrtvacima, i naplijeniše da veæe ne moguše nositi; tri dana kupiše plijen, jer ga bješe mnogo. **26** A èetvrti dan skupiše se u dolini blagoslovnoj, jer ondje blagoslovio Gospoda; zato se prozva mjesto dolina blagoslovna do danas. **27** Potom okrenuše svi Judejci i Jerusalimljani i Josafat pred njima da se vratre u Jerusalim s veseljem, jer ih oveseli Gospod neprijateljima njihovijem. **28** I doðoše u Jerusalim sa psalimirima i guslama i trubama u dom Gospodnjii. **29** I strah Božji doðe na sva carstva zemaljska kad èuše da je Gospod vojeava na neprijatelje Izraeljeve. **30** I tako se smiri carstvo Josafatovo, jer mu Bog njegov dade mir otsvuda. **31** I carovaše Josafat nad Judom; trideset i pet godina bijaše mu kad poèe carovati; i carova dvadeset i pet godina u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Azuva, kæi Silejeva. **32** I hoðaše putem oca svojega Ase, niti zaðe s njega, èineæai što je pravo pred Gospodom. **33** Ali visine ne biše oborenne, jer još ne bješe narod upravio srca svojega k Bogu otaca svojih. **34** A ostala djela Josafatova prva i posljednja, eno zapisana su u knjizi Juja sina Ananijeva, koja je stavljena u knjigu o carevima Izraeljevijem. **35** Potom združi se Josafat car Judin s Ohozijom carem Izraeljevijem, koji èinješa bezakonja. **36** A združi se s njim zato da naæine laðe da idu u Tarsis; i naæiniše laðe u Esion-Gaveru. **37** Tada prorokova Elijezer sin Dodavin iz Marise za Josafata govoreæi: što si se združio s Ohozijom, zato Gospod razmetnu djela tvoja. I razbiše se laðe i ne moguše iæi u Tarsis.

21 Potom poèinu Josafat kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davidovu; a na njegovo se mjesto zacari Joram sin njegov. **2** A

braæa mu, sinovi Josafatovi, bijahu: Azarija i Jehilo i Zaharija i Azarija i Mihailo i Sefatija; ti svi bijahu sinovi Josafata cara Izrailjeva. 3 I otac im dade velike darove, sve pobi èeta koja doðe s Arapima u oko; i tako srebra i zlata i zaklada s tvrdijem gradovima u zemlji Ohozija sin Joramov posta car Judin. 2 Imaše Ohozija Judinoj; carstvo pak dade Joramu, jer bješe prvenac. 4 A Joram stupiv na carstvo oca svojega i utrvdil godinu dana u Jerusalimu. Materi mu bješe ime se, pobi svu braæu svoju maèem i neke knezove Gotolija, kæi Amrijeva. 3 I on hoðaše putovima doma Izrailjeve. 5 Imaše Joram trideset i dvije godine kad Ahavova, jer ga mati nagovaraše na zla djela. 4 I se zacari, i carova osam godina u Jerusalimu. 6 I èinjasa što je zlo pred Gospodom kao dom Ahavov; hoðaše putem careva Izrailjevih, kao što èinjasa jer mu oni bijahu savjetnici po smrti oca njegova na dom Ahavov, jer se oženi kæerju Ahavovom; i èinjasa pogibao njegovu. 5 I po njihovu svjetu hodeæi izide s što je zlo pred Gospodom. 7 Ali Gospod ne htje zatrati Joramom sinom Ahavovjem carem Izrailjevijem na doma Davidova radi zavjeta koji uèini s Davidom i što vojsku na Azaila cara Sirskoga u Ramot Galadski; mu bješe rekao da æe dati vidjelo njemu i sinovima i onđe Sirci raniše Jorama. 6 A on se vrati da se njegovijem uvijek. 8 Za njegova vremena odvrže ljeði u Jezraelu od rana koje mu zadaše u Rami, se Edom da ne bude pod Judom, i postaviše sebi kad se bijaše s Azailom carem Sirskim. A Azarija sin cara. 9 Zato otide Joram s vojvodama svojim i sa Joramov car Judin doðe u Jezrael da vidi Joramu svijem kolima svojim; i usta noæeu, te pobi Edomce sina Ahavova, jer bijaše bolestan. 7 Ali bijaše od koji ga bijahu opkolili, i zapovjednike od kola. 10 Boga na propast Ohoziji što doðe k Joramu; jer Ipak se odvrgoše Edomci da ne budu pod Judom do došav otide s Joramom na Juja sina Nimsijina, kojega danas. U isto vrijeme odvrže se i Livna da ne bude Gospod pomaza da istrijebi dom Ahavov. 8 Jer kad Juj pod njim, jer ostavi Gospoda Boga otaca svojih. 11 izvršivaše osvetu na domu Ahavovu, naðe knezove Još i visine naèini po brdima Judinjem, i navede na Judine i sinove braæe Ohozijine, koji služahu Ohoziji, preljubu Jerusalimljane i prelasti Judu. 12 Tada mu i pogubi ih. 9 Potom potraži Ohoziju, i uhvatiše ga kad doðe knjiga od Ilje proroka, gdje mu govoraše: ovako se krijaše u Samariji, i dovedavši ga k Juju pogubiše veli Gospod Bog Davida oca tvojega: što nijesi hodio ga, i pogreboše ga; jer rekoše: sin je Josafata koji putovima Josafata oca svojega i putovima Ase cara je tražio Gospoda svijem srcem svojim. I tako ne Judina, 13 Nego si hodio putem careva Izrailjevih i bi nikoga od doma Ohozijina koji bi mogao biti car. naveo si na preljubu Judu i Jerusalimljane, kao što je 10 Zato Gotolija mati Ohozijina vidjevši da joj sin dom Ahavov naveo na preljubu Izrailja, i još si pobjio pogibe, usta i pobi sve carsko sjeme doma Judina. 11 braæu svoju, dom oca svojega, bolje od sebe, 14 Ali Josaveta kæi careva uze Joasa sina Ohozijina Evo, Gospod æe udariti velikim zlom narod tvoj i ukrade ga između sinova carevih, koje ubijahu; sinove tvoje i žene tvoje i sve što imaš. 15 I ti æeš i sakri ga s dojkinjom njegovom u ložnicu. I tako bolovati teško, od bolesti u crijevima, da æe ti crijeva Josaveta kæi cara Jorama žena Jodaja sveštenika izaæi od bolesti, koja æe trajati dvije godine. 16 I tako sakri ga od Gotolije, jer bijaše sestra Ohozijina, te ga podiže Gospod na Joramu duh Filistejima i Arapima ne ubi. 17 I bijaše s njima sakriven u domu Božijem koji žive od Etiopljana. 17 I oni došavši na zemlju šest godina; a Gotolija carovaše u zemlji.

Judinu prodriješe u nju, i odnesoše sve blago što se naðe u domu carevu, i sinove njegove i žene njegove, da mu ne osta nijedan sin osim Joahaza najmlaðega sina njegova. 18 I poslije svega toga udari ga Gospod bolešæu u crijevima, kojoj ne bješe lijeka. 19 I dan po dan prolazaše, i kad se navršše dvije godine, izidoše mu crijeva s bolešæu i umrije od teških bolova, i narod mu ne pali mirisa kao što je èinio ocima njegovijem. 20 Imaše trideset i dvije godine kad poèe carovati, i carova osam godina u Jerusalimu, i preminu da niko ne zažali za njim; i pogreboše ga u gradu Davidovu, ali ne u grobu carskom.

22 A Jerusalimljani zacariše na njegovo mjesto Ohoziju najmlaðega sina njegova, jer starije Ohozija sin Joramov posta car Judin. 2 Imaše Ohozija Judinoj; carstvo pak dade Joramu, jer bješe prvenac. 3 I etredeset i dvije godine kad poèe carovati, i carova 4 A Joram stupiv na carstvo oca svojega i utrvdil godinu dana u Jerusalimu. Materi mu bješe ime se, pobi svu braæu svoju maèem i neke knezove Gotolija, kæi Amrijeva. 5 I on hoðaše putovima doma Izrailjeve. 6 Imaše Joram trideset i dvije godine kad Ahavova, jer ga mati nagovaraše na zla djela. 7 Ali bijaše od koji ga bijahu opkolili, i zapovjednike od kola. 8 Boga na propast Ohoziji što doðe k Joramu; jer Ipak se odvrgoše Edomci da ne budu pod Judom do došav otide s Joramom na Juja sina Nimsijina, kojega danas. U isto vrijeme odvrže se i Livna da ne bude Gospod pomaza da istrijebi dom Ahavov. 9 Jer kad Juj pod njim, jer ostavi Gospoda Boga otaca svojih. 10 Zato Gotolija mati Ohozijina vidjevši da joj sin dom Ahavov naveo na preljubu Izrailja, i još si pobjio pogibe, usta i pobi sve carsko sjeme doma Judina. 11 braæu svoju, dom oca svojega, bolje od sebe, 12 Ali Josaveta kæi careva uze Joasa sina Ohozijina Evo, Gospod æe udariti velikim zlom narod tvoj i ukrade ga između sinova carevih, koje ubijaju; sinove tvoje i žene tvoje i sve što imaš. 13 I ti æeš i sakri ga s dojkinjom njegovom u ložnicu. I tako bolovati teško, od bolesti u crijevima, da æe ti crijeva Josaveta kæi cara Jorama žena Jodaja sveštenika izaæi od bolesti, koja æe trajati dvije godine. 14 I tako sakri ga od Gotolije, jer bijaše sestra Ohozijina, te ga podiže Gospod na Joramu duh Filistejima i Arapima ne ubi. 15 I bijaše s njima sakriven u domu Božijem koji žive od Etiopljana. 16 I oni došavši na zemlju šest godina; a Gotolija carovaše u zemlji.

23 A sedme godine oslobodi se Jodaj, i uze k sebi stotinike Azariju sina Jeroamova i Ismaila sina Joananova i Azariju sina Ovidova i Masiju sina Adajeva i Elisafata sina Zihrijeva, i uhvati vjeru s njima, 2 Te prolazeæi zemlju Judinu sabraše Levite iz svijeh gradova Judinjih i glavare porodica otaèekih u Izraelju, i doðoše u Jerusalim. 3 I sav zbor uèini vjeru u domu Božijem s carem; i Jodaj im reèe: evo, sin æe carev carovati, kao što je rekao Gospod za sinove Davidove. 4 Ovo uèinite: treæina vas koji dolazite u subotu između sveštenika i Levita neka budu vratari na pragu; 5 A druga treæina neka bude u carskom dvoru; a ostala treæina na vratima od temelja, a sav

narod u trijemu vima doma Gospodnjega. **6** Niko da mu bješe ime Sivija iz Virsaveje. **2** I ēinjase Joas što ne ulazi u dom Gospodnji osim sveštenika i onijeh je pravo pred Gospodom dokle god bijaše živ Jodaj Levita koji služe; oni neka ulaze, jer su posveæeni, a sveštenik. **3** I Jodaj ga oženi dvjema ženama, te rodi sav narod neka ēini što je Gospod zapovjedio da ēini. sinove i kæeri. **4** Potom Joas naumi da opravi dom **7** I Leviti neka opkole cara svaki s oružjem svojim u Gospodnji. **5** I sazva sveštenike i Levite, pa im reèe: ruci; i ko bi god ušao u dom, da se pogubi; i budite poðite po gradovima Judinijem i kupite od svega uz cara kad stane ulaziti i izlaziti. **8** I uèiniše Leviti i Izraïlja novaca da se opravlja dom Boga vašega sav narod Judin sve što zapovjedi sveštenik Jodaj; i od godine do godine, i vi pohitajte s tijem. Ali ne uzeše svaki svoje ljudi koji dolazisu u subotu i koji hitješe Leviti. **6** Zato car dozva Jodaja poglavara i odlažahu u subotu; jer Jodaj sveštenik ne otpusti reèe mu: zašto ne nastojis da Leviti donose iz Judeje redova. **9** I dade Jodaj sveštenik stotinicima koplja i Jerusalima priloge koje je naredio Mojsije sluga i štitice cara Davida što bijahu u domu Gospodnji zboru Izrailjevu na šator od sastanka? **7** Božijem. **10** I postavi sav narod sve s oružjem u Jer bezbožna Gotolija i sinovi njezini oplijeniše dom ruku, od desne strane doma do lijeve prema oltaru Gospodnji i sve stvari posveæene domu Gospodnjemu i prema domu, oko cara. **11** Tada izvedoše sina obratiše na Vale. **8** I tako zapovjedi car te naèiniše careva, i metnuše mu na glavu vjenac, i daše mu kovèeg, i metnuše ga na vrata doma Gospodnjega svjedoæanstvo, i zacariše ga, i Jodaj i sinovi njegovi spolia. **9** I oglasiše po Judeji i po Jerusalimu da pomazaše ga i rekoše: da živi car! **12** A kad Gotolija donose Gospodu prilog koji je naredio Mojsije sluga èu viku naroda koji se stjecaše i hvaljaše cara, doðe Božji Izrailju u pustinji. **10** I obradovaše se knezovi i k narodu u dom Gospodnji. **13** I pogleda, i gle, car sav narod, i donoseæi metahu u kovèeg dokle se ne stajaše kod svojega stupa na ulasku, a knezovi i trube svrši. **11** I kad donošahu Leviti kovèeg po zapovijesti oko cara, i sav narod zemaljski radovaše se i trube carevoj, vidjevši da ima mnogo novaca, dolažaše trubljahu i pjevaèi pjevahu uz oruða muzièka i oni koji pisar carev i poslanik poglavara sveštenièkoga, poèinjahu u pjevanju. Tada razdrije Gotolija haljine te izruèivahu kovèeg, potom ga opet odnošahu i svoje i povika: buna! buna! **14** A Jodaj sveštenik ostavljuhu na njegovo mjesto; i tako ēinjahu svaki dan, zapovjedi da izidu stotinci koji bijahu nad vojskom, i nakupiše mnogo novaca. **12** I davaše ga car Jodaj i reèe im: izvedite je iz vrsta napolje, i ko poðe za nastojnicima nad poslom oko doma Gospodnjega, a njom neka se pogubi maèem; jer reèe sveštenik: oni naimahu kamenare i drvodjelje da se obnovi dom nemojte je ubiti u domu Gospodnjem. **15** I naèiniše Gospodnji, i kovaèe koji rade od gvožđa i od mjedi, joj mjesto, te otide kako se ide vratima konjskim da se opravi dom Gospodnji. **13** I poslovahu poslenici, u dom carev, i ondje je pogubiše. **16** Tada Jodaj i opravljanje napredovaše pod njihovijem rukama, te uèini vjeru meðu sobom i svijem narodom i carem povratiše domu Božijemu oblijeje njegovo, i utvrðiše da æe biti narod Gospodnji. **17** Potom sav narod ga. **14** A kad svršiše, doneše pred cara i Jodaja otide u dom Valov, i raskopaše ga, i oltare njegove i novce što pretekoše; i od toga naèini sudove za dom likove njegove izlomiše, a Matana sveštenika Valova Gospodnji, sudove za službu i za žrtve, i kadionice, ubiše pred oltarima. **18** I Jodaj uredi opet službu u i druge sudove zlatne i srebrne. I tako prinošahu domu Gospodnjem meðu sveštenicima i Levitima, žrtve paljenice u domu Gospodnjem jednako svega koje David bješe odredio domu Gospodnjemu, da vijeka Jodajeva. **15** Potom ostarjevši Jodaj sit života bi prinosili žrtve paljenice Gospodu, kao što piše u umrije; sto i trideset godina bješe mu kad umrije. **16** zakonu Mojsijevu, s veseljem i pjesmama po naredbi I pogreboše ga u gradu Davidovu kod careva; jer Davidovoj. **19** Postavi i vratare na vratima doma ēinjase dobro Izraelju i Bogu i domu njegovu. **17** A kad Gospodnjega da ne bi ulazio neèist oda šta mu drago. umrije Jodaj, doðoše knezovi Judini i pokloniše se **20** I uze stotinike i znatnije ljudi i koji upravljuhu caru; tada ih posluša car, **18** Te ostaviše dom Gospoda narodom, sav narod zemaljski, i izvede cara iz doma Boga otaca svojih, i stadoše služiti lugovima i idolima; Gospodnjega i uðoše visokim vratima u dom carski, i i podiže se gnjev Gospodnji na Judu i na Jerusalim posadiše cara na carski prijesto. **21** I radovaše se sav za taj grijeh njihov. **19** I slaše im proroke da ih vrate narod zemaljski, i grad se umiri, kad Gotoliju ubiše ka Gospodu, i oni im svedoæahu, ali ih ne poslušaše. maèem.

20 I doðe duh Gospodnji na Zahariju sina Jodaja sveštenika, te stade više naroda i reèe im: ovako veli Bog: zašto prestupate zapovijesti Gospodnje? neæete biti sreæni; što ostaviste Gospoda, zato i

24 Bijaše Joasu sedam godina kad se zacari, i carova èetrdeset godina u Jerusalimu. Materi

on vas ostavi. **21** A oni se pobuniše na nj, i zasuše dolinu, i pobi deset tisuæea sinova Sirovijeh; **12** I ga kamenjem po zapovijesti carevoj u trijemu doma deset tisuæea živjeh zarobiše Judejci, i odvedoše na Gospodnjega. **22** I ne opomenu se Joas milosti koju vrh stijene, i pobacaše ih sa vrh stijene da se sví mu uèini Jodaj otac njegov, nego ubi sina njegova; a raspadoše. **13** A vojnici koje Amasija posla natrag da on umiruæei reèe: Gospod neka vidi i traži. **23** A kad ne idu s njim u boj, navalije na gradove Judine od proðe godina, podiže se na nj vojska Sirska i uðe u Samarije do Vet-Orona, i pobiše po njima tri tisuæea, zemlju Judejsku i u Jerusalim, i pobiše po narodu sve i zaplijeniše velik plijen. **14** A kad se vrati Amasija knezove narodne, i sav plijen od njih poslaše caru u razbivši Idumeje, donese bogove sinova Sirovijeh, i Damasak. **24** Ako i mala bješe vojska Sirska koja postavi ih sebi za bogove, i klanjaše im se i kaðaše doðe, ipak Gospod dade u ruke njihove vrlo veliku im. **15** Tada se razgnjevi Gospod na Amasiju, i posla vojsku, jer bjehu ostavili Gospoda Boga otaca svojih. k njemu proroka, koji mu reèe: zašto tražiš bogove I tako na Joasu izvršiše sud. **25** A kad otidoše od toga naroda, koji ne izbaviše svojega naroda iz tvoje njega ostavivši ga u teškoj bolesti, pobuniše se na nj ruke? **16** I kad govoraše caru, on mu reèe: jesli li sluge njegove za krv sinova Jodaja sveštenika, ubiše postavljen caru za savjetnika? prestani; zašto da ga na postelji njegovoj, te pogibe; i pogreboše ga u pogineš? I tako presta prorok, ali reèe: znam da te je gradu Davidovu, ali ga ne pogreboše u grobovima Bog naumio istrijebiti kad to radiš a ne slušaš svjetla carskim. **26** A ovo su što se pobuniše na nj: Zavad mojega. **17** Tada smisli Amasija car Judin, i posla sin Simeate Amonke i Jozavad sin Simrite Moavke. k Joasu sinu Joahaza sina Jujeva, caru Izrailjevu, i **27** A o sinovima njegovijem i o velikoj porezi što bi poruèi: hodi da se ogledamo. **18** A Joas car Izrailjev pod njim, i o graðenju doma Božijega, eto zapisano je posla k Amasiji car Judinu i poruèi mu: trn na Livanu u knjizi o carevima. A zacari se na njegovo mjesto posla ka kedru na Livanu, i poruèi: daj svoju kær Amasija sin njegov.

25 Bijaše Amasiji dvadeset i pet godina kad poëe carovati, i carova dvadeset i devet godina u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Joadana iz Jerusalima. **2** On èinjaše što je pravo pred Gospodom, ali ne cijelijem srcem. **3** I kad se utvrdi u carstvu, pobi sluge svoje koji ubiše cara oca njegova. **4** Ali sinova njihovijeh ne pogubi, nego uèini kako piše u zakonu, u knjizi Mojsijevoj, gdje je zapovjedio Gospod govoreæi: ocevi da ne ginu za sinove, ni sinovi za oceve, nego svaki za svoj grijeh neka gine. **5** Iza toga skupi Amasija narod Judin, i postavi po domovima otaèkim tisuæenike i stotinike po svoj zemlji Judinoj i Venijaminovoj, i izbroji ih od dvadeset godina i više, i naðe ih trista tisuæea vojnika izabranijeh, koji noðahu koplje i štit. **6** I jošte najmi izmeðu Izrailjaca sto tisuæea hrabrijeih ljudi za sto talanata srebra. **7** Ali doðe mu èovjek Božij i reèe: care, da ne ide s tobom vojska Izrailjska, jer Gospod nije s Izrailjcima niti sa sinovima Jefremovijem. **8** Nego idi ti, i budi hrabar u boju; inaèe æe te oboriti Bog pred neprijateljem, jer Bog može i pomoæi i oboriti. **9** Tada reèe Amasija èovjeku Božijemu: a šta æe biti od sto talanata što sam dao vojsci Izrailjevoj? A èovjek Božji reèe: ima Gospod da ti da više od toga. **10** I tako odvoji Amasija vojsku što mu bješe došla od Jefrema da otidu u svoje mjesto; a oni se vrlo rasdiše na Judu, i vratiše se u svoje mjesto s velikim gnjevom. **11** A Amasija osloboðivši se povede narod svoj i otide u slanu

i zaplijeniše velik plijen. **12** A kad se vrati Amasija razbivši Idumeje, donese bogove sinova Sirovijeh, i Damasak. **13** Ako i mala bješe vojska Sirska koja postavi ih sebi za bogove, i klanjaše im se i kaðaše doðe, ipak Gospod dade u ruke njihove vrlo veliku im. **14** Tada se razgnjevi Gospod na Amasiju, i posla vojsku, jer bjehu ostavili Gospoda Boga otaca svojih. k njemu proroka, koji mu reèe: zašto tražiš bogove I tako na Joasu izvršiše sud. **15** Tada smisli Amasija car Judin, i posla sin Simeate Amonke i Jozavad sin Simrite Moavke. k Joasu sinu Joahaza sina Jujeva, caru Izrailjevu, i **16** I kad govoraše caru, on mu reèe: jesli li sluge njegove za krv sinova Jodaja sveštenika, ubiše postavljen caru za savjetnika? prestani; zašto da ga na postelji njegovoj, te pogibe; i pogreboše ga u pogineš? I tako presta prorok, ali reèe: znam da te je gradu Davidovu, ali ga ne pogreboše u grobovima Bog naumio istrijebiti kad to radiš a ne slušaš svjetla carskim. **17** Tada smisli Amasija car Judin, i posla sin Simeate Amonke i Jozavad sin Simrite Moavke. k Joasu sinu Joahaza sina Jujeva, caru Izrailjevu, i **18** A o sinovima njegovijem i o velikoj porezi što bi poruèi: hodi da se ogledamo. **19** A Joas car Izrailjev posla k Amasiji car Judinu i poruèi mu: trn na Livanu posla ka kedru na Livanu, i poruèi: daj svoju kær sinu mojemu za ženu. Ali naðe zvjerje Livansko i izgazi trn. **20** Veliš, pobjio si Edomce, pa se ponese srce tvoje, i tražiš slave; sjedi kod kuæe svoje; zašto bi se zapletao u zlo da padneš i ti i Juda s tobom? **21** Ali ne posluša Amasija, jer od Gospoda to bi da ih da u ruke neprijatelju, što tražiše bogove Edomske. **22** I otide Joas car Izrailjev, i ogledaše se, on i Amasija car Judin, u Vet-Semesu Judinu. **23** Ali Judu razbi Izrailj, te pobjegoše svaki ka svojemu šatoru. **24** A Amasiju cara Judina sina Joasa sina Joahazova uhvati Joas car Izrailjev u Vet-Semesu, i odvede ga u Jerusalim; i obori zid Jerusalimski od vrata Jefremovijeh do vrata na uglu, èetiri stotine lakata. **25** I uze sve zlato i srebro i sve posuðe što se naðe u domu Božijem u Ovid-Edoma i u riznici doma carskoga, i taoce, pa se vradi u Samariju. **26** I poživje Amasija sin Joasov car Judin po smrti Joasa sina Joahaza cara Izrailjeva petnaest godina. **27** A ostala djela Amasijina prva i poslijednja, eto nijesu li zapisana u knjizi o carevima Judinijem i Izrailjevijem? **28** I pošto Amasija otstupi od Gospoda, digoše bunu na nj u Jerusalimu, a on pobježe u Lahis. Ali poslaše za njim u Lahis, i ubiše ga ondje. **29** I doneše ga na konjima i pogreboše ga kod otaca njegovijeh u gradu Judinu.

26 Tada sav narod Judin uze Oziju, kome bijaše šesnaest godina, i zacariše ga na mjesto oca njegova Amasije. **2** On sazida Elot povrativ ga Judi pošto car poèinu kod otaca svojih. **3** Oziji bijaše šesnaest godina kad se zacari, i carova pedeset

i dvije godine u Jerusalimu. Materi mu bijaše ime Jeholija iz Jerusalima. 4 On èinjaše što je pravo pred Gospodom sasvijem kako je èinio Amašija otac njegov. 5 I tražaše Boga dokle živ bijaše Zaharija koji razumijevaše utvare Božje; i dokle god tražaše Gospoda, davaše mu sreæu Bog. 6 Jer izašav vojevaše s Filistejima, i obori zidove Gatu i zidove Javni i zidove Azotu; i sazida gradove u zemlji Azotskoj i po Filistejima. 7 I Bog mu pomože protiv Filisteja i protiv Arapa, koji življahu u Gurvalu, i protiv Maonaca. 8 I Amonci davahu dare Oziji, i raznese se ime njegovo do Misira, jer osili veoma. 9 I sazida Ozija kule u Jerusalimu na vratima na uglu, i na vratima u dolu, i na uglu, i utvrdi ih. 10 Sazida i u pustinji kule, i iskopa mnogo studenaca, jer imaše mnogo stoke i u dolinama i u ravnicama, i ratara i vinogradara po brdima i na Karmilu, jer mu mila bješe poljska radnja. 11 I imaše Ozija ubojetu vojsku, koja iðaše u rat u èetama brojem, kako ih izbroji Jeilo pisar i Masiya upravitelj, pod upravom Ananije vojvode careva. 12 Svega na broj bijaše glavar domova otaèekih hrabrijeh junaka dvije tisuæe i šest stotina, 13 A pod njihovom rukom vojske tri stotine i sedam tisuæe i pet stotina hrabrijeh vojnika, da pomažu caru protiv neprijatelja. 14 I naèini Ozija svoj vojsci Štitove i kopljia i šljemove i oklope i lukove i kamenje za praæe. 15 I naèini u Jerusalimu bojne sprave vrlo vješto izmišljene da stoje na kulama i na uglovima da meæu strijele i veliko kamenje; i raznese se ime njegovo daleko, jer mu se divno pomagaše dokle osili. 16 Ali kad osili, poneće se srce njegovo, te se pokvari, i sagriješi Gospodu Bogu svojemu, jer uðe u crkvu Gospodnju da kadi na oltaru kadionom; 17 A za njim uðe Azarija sveštenik i s njim osamdeset sveštenika Gospodnjih hrabrijeh ljudi; 18 I opriješe se caru Oziji govoreæi: nije tvoje, Ozija, kaditi Gospodu, nego sveštenika sinova Aronoviæeh koji su posveæeni da kade; izidi iz svetinje, jer si zgriješio, i neæe ti biti na èast pred Gospodom Bogom. 19 Tada se razgnjevi Ozija dræeæi u ruci kadionicu da kadi; i kad se gnjevljaše na sveštenike, izide mu guba na èelu pred svijem sveštenicima u domu Gospodnjem kod oltara kadionoga. 20 I pogleda ga Azarija poglavar sveštenièi i svi sveštenici, a on gubav na èelu; i brže ga izvedoše napolje, a i sam pohitje da izide, jer ga Gospod udari. 21 I osta car Ozija gubav do smrti svoje, i sjeðaše u odvojenom domu gubav, jer bi odluèen od doma Gospodnjega; a Jotam sin njegov upravljaše domom carevjem i suðaše narodu u zemlji. 22 A ostala djela Ozijina prva i pošljednja napisao je prorok Isajia sin Amosov. 23 I poèinu Ozija

kod otaca svojih, i pogreboše ga kod otaca njegovih u grobnom polju carskom, jer rekoše: gubav je. I zacari se na njegovo mjesto Jotam sin njegov.

27 Dvadeset i pet godina bijaše Jotamu kad poèe carovati, i carova šesnaest godina u Jerusalimu; materi mu bješe ime Jerusa, kæi Sadokova. 2 On èinjaše što je pravo pred Gospodom sasvijem kako je èinio Ozija otac njegov, samo što ne uðe u crkvu Gospodnju; ali narod još bijaše pokvaren. 3 On naèini visoka vrata na domu Gospodnjem, i na zidu Ofilu mnogo nazida. 4 Još sazida i gradove u gori Judinoj, i u šumama pogradi dvorove i kule. 5 I vojeva s carem sinova Amonoviæeh i svlada ih; i dadoše mu sinovi Amonovi one godine sto talanata srebra i deset tisuæa kora pšenice i jeèema deset tisuæa. Toliko mu dadoše sinovi Amonovi i druge i treæe godine. 6 I tako osili Jotam, jer upravi putove svoje pred Gospodom Bogom svojim. 7 A ostala djela Jotamova i svi ratovi njegovi i putovi njegovi, eno su zapisani u knjizi o carevima Izrailjevijem i Judinijem. 8 Dvadeset i pet godina bješe mu kad poèe carovati, i carova šesnaest godina u Jerusalimu. 9 I poèinu Jotam kod otaca svojih, i pogreboše ga u gradu Davidovu; a na njegovo se mjesto zacari Ahaz sin njegov.

28 Dvadeset godina bijaše Ahazu kad poèe carovati, i carova šesnaest godina u Jerusalimu; ali ne èinjaše što je pravo pred Gospodom kao David otac njegov. 2 Jer hoðaše putovima careva Izrailjevih, i još sali likove Valima. 3 I sam kaðaše u dolini sina Enomova, i sažizaše sinove svoje ognjem po gadnijem djelima onijeh naroda koje odagna Gospod ispred sinova Izrailjevih. 4 I prinoðaše žrtve i kaðaše na visinama i po brdima i pod svakim zelenijem drvetom. 5 Zato ga dade Gospod Bog njegov u ruke caru Sirskomu, te ga razbiše i zarobiše mu veliko mnoštvo, i odvedoše ih u Damasak. Još bi dat u ruke i caru Izrailjevu, te ga razbi lјuto. 6 Jer Fekaj sin Remaljin pobi sto i dvadeset tisuæa Judejaca u jedan dan, sve hrabrijeh ljudi, jer ostaviše Gospoda Boga otaca svojih. 7 I Zihrije junak od Jefrema ubi Masiju sina careva i Azrikama upravitelja dvorskoga i Elkanu drugoga do cara. 8 I zarobiše sinovi Izrailjevi braæi svojoj dvjesta tisuæa žena i sinova i kæeri; i zaplijeniše velik plijen od njih, i odnesoše plijen u Samariju. 9 A ondje bijaše prorok Gospodnj po imenu Odid, i izide pred vojsku koja iðaše u Samariju, i reèe im: gle, Gospod Bog otaca vaših razgnjevi se na Judejce, zato ih dade u vaše ruke, te ih pobiste lјuto da do neba doprije. 10 I još mislite podvræi sinove Judine i Jerusalimske da vam

budu robovi i robinje; a niješte li i vi sami skrivili je ēinio David otac njegov. 3 Prve godine svojega Gospodu Bogu svojemu? 11 Zato poslušajte me sada, carovanja, prvoga mjeseca, otvori vrata na domu i vratite natrag to roblje što zarobiste braeći svojoj, jer Gospodnjem, i opravi ih. 4 I sazva sveštenike i Levite, se raspalio gnjev Gospodnj na vas. 12 Tada ustaše i sabra ih na istoēnu ulicu, 5 I ree im: ēujte me, poglavari sinova Jefremovijeh: Azarija sin Joananov, Leviti, osveštajte se sada i osvetite dom Gospoda Varahija sin Mesilemotov i Jezekijia sin Salumov i Boga otaca svojih, i iznesite neēistotu iz svetinje. Amasa sin Adlajev na one što se vraeahu s vojske, 6 Jer sagrijeshe oci naši i ēiniše što je zlo pred 13 I reko im: neæete dovesti ovamo toga roblja, jer Gospodom Bogom našim, i ostaviše ga; i odvratiše bi nam bilo na grijeh pred Gospodom što vi mislite lice svoje od šatora Gospodnjega i okrenuše mu domeæuæi na grijeha naše i na krivice naše, jer je leđa; 7 I zatvorise vrata od trijema, i pogasiše ţiske, velika krivica na nama i gnjev se raspalio na Izrailju. i kadom ne kadiše, niti ţrtava paljenica prinosiše u 14 I ostaviše vojnici roblje i plijen svoj pred knezovima svetinji Bogu Izrailjevu. 8 Zato se razgnjevi Gospod i svijem zborom. 15 I ustaše ljudi imenovani i uzeše na Judu i na Jerusalim, te ih dade da se potucaju, i roblje, i sve gole između njih odješe iz plijena; a kad da budu ēudo i potsmijeh, kako vidite svojim oēima. 9 ih odješe i obuše, nahraniše ih i napojise i namazaše, Jer eto padoše oci naši od maëa, i sinovi naši i kæeri i odvedoše na magarcima sve iznemogle, i dovedoše naše i ţene naše zarobiše se zato. 10 Sada dakle ih u Jerihon grad gdje ima mnogo palama, k braezi naumio sam zadati vjeru Gospodu Bogu Izrailjevu, njihovoj, pa se vratise u Samariju. 16 U to vrijeme da bi se odvratila od nas žestina gnjeva njegova. posla car Ahaz k carevima Asirskim da mu pomogu. 11 Sinovi moji, ne oklijevajte više, jer je vas izabrao 17 Jer još i Idumejci dođoše i razbiše Judu i odvedoše Gospod da stojite pred njim i služite mu, i da mu roblje; 18 I Filisteji udariše na gradove po ravni i na budete sluge i da mu kadite. 12 Tada ustaše Leviti Mat južnom kraju Judinu, i uzeše Vet-Semes, i Ejalon i sin Amasajev i Joilo sin Azarijin od sinova Katovijeh; Gedirot i Sohot i sela njegova i Tamnu i sela njezina i a od sinova Merarijevih Kis sin Avdijev i Azarija sin Gimzon i sela njegova, i naselise se u njima. 19 Jer Jaleleilov; i od sinova Girsonovijeh Joah sin Zimin i Gospod obaraše Judu s Ahaza cara Izrailjeva, jer Eden sin Joahov; 13 I od sinova Elisafanovijeh Simrije odvuve Judu da grdno grijesi Gospodu. 20 I dođe i Jeilo, i od sinova Asafovijeh Zaharija i Matanija; k njemu Telgat-Felhasar car Asirski, i ojadi ga a ne 14 I od sinova Amonovijeh Jeilo i Simej, i od sinova utvrdi. 21 Jer Ahaz uze dio iz doma Gospodnjega i iz Jedutunovijeh Semaja i Ozilo; 15 I skupiše braeau doma carskoga i od knezova, i dade caru Asirskom, svoju, i osveštavši se dođoše, kako bješe zapovjedio ali mu ne pomože. 22 I kad bijaše u nevolji, on još car po rijeëi Gospodnjoj, da oēiste dom Gospodnj. veæema grijesaše Gospodu; taki bijaše car Ahaz. 23 16 I ušavši sveštenici u dom Gospodnj da ga oēiste, I prinošaše ţrte bogovima Damašanskim, koji ga iznosiše svu neēistotu što nađoše u crkvi Gospodnjoj razbiše, i govoraše: kad bogovi careva Sirskih njima u trijem doma Gospodnjega; a Leviti kupiše i iznosiše pomažu, prinosiæu njima ţrte da bi mi pomagali; napolje na potok Kedron. 17 A poeše osveæivati ali mu oni biše na to da padne on i sav Izrail. 24 A prvoga dana prvoga mjeseca; a osmoga dana toga Ahaz pokupi sudove doma Božijega, i izlomi sudove mjeseca uđoše u trijem Gospodnj, i osveæivaše dom doma Božijega, i zatvori vrata doma Gospodnjega i Gospodnj osam dana, i šesnaestoga dana prvoga naeini sebi oltare po svijem uglovima u Jerusalimu. mjeseca svršiše. 18 Potom dođoše k caru Jezekiji i 25 I u svakom gradu Judinu naeini visine da kadi reko: oēistimo sav dom Gospodnj i oltar za ţrte bogovima tuđim; i gnjevi Gospoda Boga otaca svojih. paljenice i sve sudove njegove i sto za postavljanje 26 A ostala djela njegova i svı putovi njegovi prvi i sve sudove njegove, 19 I sve sudove koje bješe i pošljednji, eto zapisani su u knjizi o carevima bacio car Ahaz dokle carovaše grijeseæi, i spremisimo Judinjem i Izrailjevjem. 27 I poeiu Ahaz kod otaca i osvetismo, i eno ih pred oltarom Gospodnjim. 20 svojih i pogreboše ga u gradu Jerusalimu; ali ga ne Potom car Jezekija usta rano, i sazva upravitelje metnuše u grob careva Izrailjevijeh. I zacari se na gradske, i otide u dom Gospodnj. 21 I dovede sedam njegovo mjesto Jezekija sin njegov. junaca i sedam ovnova i sedam jaganjaca i sedam jaraca za grijeh, za carstvo i za svetinju i za Judu; i ree sinovima Aronovijem sveštenicima da prinesu na oltaru Gospodnjem. 22 Tada zaklaše goveda, i sveštenici uzevši krv njihovu pokropiše oltar; zaklaše i ovnove, i krvli njihovom pokropiše oltar; i zaklaše

29 Jezekiji bješe dvadeset i pet godina kad poe carovati, i carova dvadeset i devet godina u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Avija, kæi Zaharijina. 2 I ēinjaše što je pravo pred Gospodom sasvijem kako

jaganjce i krvlju njihovom pokropiše oltar. 23 Potom je napisano. 6 I tako otidoše glasnici s knjigama dovedoše jarce za grijeh pred cara i pred zbor, i oni od cara i od knezova po svemu Izrailiju i Judi, i po metnuše ruke svoje na njih. 24 I zaklaše ih sveštenici, zapovijesti carevoj govorahu: sinovi Izrailjevi, obratite i oèistiše krvlju njihovom oltar na oèišæenje svemu se ka Gospodu Bogu Avramovu, Isakovu i Izrailjevu, Izrailiju, jer car zapovjedi da se za sav narod Izrailjev pa æe se s i on obratiti k ostatku koji ste ostali od prinesе žrtva paljenica i žrtva za grijeh. 25 I postavi ruku careva Asirskeh. 7 Ne budite kao oci vaši i kao Levite u domu Gospodnjem s kimvalima i psaltilima braæea vaša što griješiše Gospodu Bogu otaca svojih, guslama, kako bješe zapovjedio David i Gad vidjelac te ih dade da budu èudo, kako vidite. 8 Ne budite carev i Natan prorok; jer od Gospoda bješe zapovijest dakle tvrdovrati kao oci vaši, dajte ruke Gospodu i preko proroka njegovih. 26 I tako stajahu Leviti sa hodite u svetinju njegovu koju je osvetio navijek, i spravama Davidovijem a sveštenici s trubama. 27 služite Gospodu Bogu svojemu, pa æe se odvratiti od Tada zapovjedi Jezekija da prinesu žrtvu paljenicu na vas žestina gnjeva njegova. 9 Jer ako se obratite oltaru. I kad se poëe žrtva paljenica, poëe se pjesma ka Gospodu, braæea æe vaša i sinovi vaši steei Gospodnja uz trube i sprave Davida cara Izrailjeva. milost u onijeh koji ih zarobiše, te æe se vratiti u ovu 28 I sav se zbor klanjaše, i pjevaèi pjevahu i trubaèi zemlju; jer je Gospod Bog vaš milostiv i žalostiv, i trubljahu, i to sve dokle se ne svrši žrtva paljenica. 29 neæee odvratiti lica od vas, ako se obratite k njemu. A kad svršiše žrtvu, car i svi koji bijahu s njim padloše i 10 A kad ti glasnici iðahu od grada do grada po pokloniše se. 30 Potom reèe car i knezovi Levitima da zemlji Jefremovoj i Manasijinoj dori do Zavulona, hvale Gospoda rijeèima Davidovijem i Asafe video; i potsmijevahu im se i rugahu im se. 11 Ali neki od hvališe s velikim veseljem, i savivši se pokloniše se. Asira i od Manasije i od Zavulona pokorivši se doðoše 31 Tada Jezekija progovori i reèe: sada posvetiste u Jerusalim. 12 I nad Judu dođe ruka Gospodnja, te ruke svoje Gospodu, pristupite i donesite prinose i im dade jedno srce da uèine što bješe zapovjedio žrtve zahvalne u dom Gospodnjem. I donese sav zbor car i knezovi po rijeèi Gospodnjoj. 13 I skupi se prinose i žrtve zahvalne, i ko god bješe voljna srca u Jerusalim mnošto naroda da praznjuj praznik žrtve paljenice. 32 I na broj bješe žrtava paljenica što prijesnijeh hljebova drugog mjeseca, i bi sabor veoma doneše zbor, sedamdeset volova, sto ovnova, dvjesta velik. 14 Tada se podigoše, i oboriše oltare što bijahu jaganjaca, sve za žrtvu paljenicu Gospodu; 33 A u Jerusalimu, i sve oltare kadione oboriše i bacise u drugih stvari posveæenijeh bješe šest stotina volova i potok Kison. 15 Potom zaklaše pashu èetraestoga tri tisuæe ovaca. 34 Ali malo bijaše sveštenika, te dana drugoga mjeseca; a sveštenici i Leviti postidjevši ne mogahu drjeti svijeh žrtava paljenica; zato im se osveštaše se, i unesoše žrtve paljenice u dom pomagahu braæea njihova Leviti, dokle se ne svrši Gospodnji. 16 I stadoše svojim redom kako treba po posao i dokle se ne osveštaše drugi sveštenici; jer zakonu Mojsija služe Božijega; i sveštenici kropiše Leviti bijahu radiji osveštati se nego sveštenici. 35 I krvlju primajuæi iz ruke Levitima. 17 I jer ih mnogo bijaše vrlo mnogo žrtava paljenica s pretilinom od bijaše u zboru koji se ne bjehu osveštali; zato Leviti žrtava zahvalnjih i naljeva na žrtve paljenice. Tako klahu pashu za svakoga koji ne bješe èist da bi ih bi povraæena služba u domu Gospodnjem. 36 I posvetili Gospodu. 18 Jer mnošto naroda, mnogi od radovaše se Jezekija i sav narod, što Bog upravi Jefrema i od Manasije i od Isahara i od Zavulona ne oèistiše se, nego jedoše pashu ne kako je napisano.

30 Potom posla Jezekija k svemu Izrailju i Judi, i napisa knjige sinovima Jefremovim i Manasijnim da dođu u dom Gospodnjem u Jerusalim da proslave pashu Gospodu Bogu Izrailjevu. 2 Jer car i knezovi njegovi i sav zbor svijeæea u Jerusalimu da slave pashu drugoga mjeseca. 3 Jer je ne mogase slaviti u to vrijeme, jer ne bijaše dosta sveštenika posveæenijeh i narod se ne bješe skupio u Jerusalim. 4 I to bi po volji caru i svemu zboru. 5 I odrediše da oglase po svemu Izrailju od Virsaveye do Dana da dođu u Jerusalim da proslave pashu Gospodu Bogu Izrailjevu, jer je odavna ne bjehu slavili kako

Ali se za njih pomoli Jezekija govoreæi: Gospod blagi neka oèisti svakoga, 19 Ko je upravio srce svoje da traži Boga Gospoda, Boga otaca svojih, ako i ne bi bio èist prema svetom oèišæenju. 20 I usliši Gospod Jezekiju, i saèeva narod. 21 I tako sinovi Izrailjevi koji bjehu u Jerusalimu praznovâše praznik prijesnijeh hljebova sedam dana u velikom veselju, i hvaljahu Gospoda svaki dan Leviti i sveštenici uz oruða za slavu Gospodnju. 22 I Jezekija govori ljubazno sa svijem Levitima koji vješti bijahu službi Gospodnjoj; i jedoše o prazniku sedam dana prinoseæi žrtve zahvalne i slaveæi Gospoda Boga otaca svojih. 23 I sav zbor dogovori se da praznjuje još sedam dana; i

praznovaše još sedam dana u veselju. **24** Jer Jezekija Azazija i Nahat i Asailo i Jerimot i Jozavad i Elilo i car Judin dade zboru tisuæu junaca i sedam tisuæa Ismahija i Mat i Venaja bijahu nastojnici pod rukom ovaca; a knezovi dadoše zboru tisuæu junaca i deset Honanje i brata mu Simeja po naredbi cara Jezekije i tisuæa ovaca; i osvešta se mnogo sveštenika. **25** I Azarije starješine u domu Božijem. **14** A Korej sin tako se provešeli sav zbor Judin i sveštenici i Leviti, i Jemne Levita, vratar na istoku, bijaše nad onijem što sav zbor što bješe došao od Izraelja, i došljaci što se dragovoljno prinošaše Bogu, da bi razdijeljavao bjehu došli iz zemlje Izraeljeve i koji življahu u zemlji prinos Gospodnj i stvari svete nad svetijem. **15** A Judin. **26** I bi veselje veliko u Jerusalimu; jer od pod njim bješe Eden i Minijamin i Isus i Semaja i vremena Solomuna sina Davidova cara Izraeljeva ne Amaria i Sehanija po gradovima sveštenièkim, ljudi bi tako u Jerusalimu. **27** Potom ustaše sveštenici i Amaria i Sehanija po gradovima sveštenièkim, ljudi pouzdani, da razdaju braæi svojoj dijelove, velikom i blagosloviše narod; i uslišen bi glas njihov, i malomu, **16** Osim muškinja u rodu njihovu od tri molitva njihova doðe u stan svetinje Gospodnje na godine i više, svakomu koji ulaže u dom Gospodnji nebo.

31 A kad se sve ovo svrši, svi sinovi Izraeljevi što se naðoše onđe, zaðoše po gradovima Judinjem, i izlomiše likove i isjekoše lugove, i oboriše visine i oltare po svoj zemlji Judinoj i Venijaminovoj i po zemlji Jefremovoj i Manasijinoj, dokle sve ne svršiše; potom se vratije svi sinovi Izraeljevi svak na svoje našljedstvo, u svoje gradove. **2** A Jezekija opet uredi redove sveštenièke i Levitske po redovima njihovijem, svakoga po službi njegovoj, sveštenike i Levite, za žrtve paljenice i zahvalne, da služe, i da slave i hvale Gospoda na vratima okola njegova. **3** I odredi dio carski od blaga svojega za žrtve paljenice, što se prinose jutrom i veèerom i za žrtve paljenice što se prinose u subote i na mladine i na praznike, kako je napisano u zakonu Gospodnjem. **4** I zapovjedi narodu, Jerusalimljanim, da daju dio sveštenicima i Levitima, da se jaèe drže zakona Gospodnjega. **5** A èim se to razglasiti, stadoše donositi sinovi Izraeljevi silu prvina od žita i od vina i od ulja i od meda i svakoga roda zemaljskoga; i desetka od svega donosiše vrlo mnogo. **6** I sinovi Izraeljevi i Judini koji življahu po gradovima Judinjem, donosiše i oni desetak od goveda i ovaca, i desetak od svetijeh stvari posveæenijeh Gospodu Bogu njihovu, i metaše u gomile. **7** Treæega mjeseca poèeše metati u gomile, a sedmoga mjeseca svršiše. **8** I doðe Jezekija s knezovima, i vidjevši gomile blagosloviše Gospoda i narod njegov Izraelja. **9** I Jezekija zapita sveštenike i Levite za gomile. **10** A Azarije poglavav sveštenièki od doma Sadokova reèe mu: otkad poèeše donositi ove priloge u dom Gospodnj, jedemo i siti smo i pretjeèe mnogo, jer je Gospod blagoslovio svoj narod, te je preteklo ovo mnoštv. **11** Tada zapovjedi Jezekija da se naèine klijeti u domu Gospodnjem; i naèiniše; **12** I onđe ostavljuju vjerno priloge i desetke i stvari posveæene; i nad tijem bješe poglavav Honanija Levit i Simej brat mu, drugi do njega. **13** A Jehilo i

se dragovoljno prinošaše Bogu, da bi razdijeljavao pod njim bješe Eden i Minijamin i Isus i Semaja i Amaria i Sehanija po gradovima sveštenièkim, ljudi pouzdani, da razdaju braæi svojoj dijelove, velikom i malomu, **16** Osim muškinja u rodu njihovu od tri godine i više, svakomu koji ulaže u dom Gospodnji na posao svakidašnji po dužnosti njihovoj u službi njihovoj po redu njihovu, **17** I onima koji biše izbrojeni u rodu sveštenièkom po domovima otaca njihovijeh, i Levitima od dvadeset godina i više po službi njihovoj po redovima njihovijem, **18** I porodici njihovoj, svoj djeci njihovoj, ženama njihovijem, sinovima njihovijem i kæerima njihovijem, svemu mnoštvu; jer se vjerno posvetiše svetinji; **19** I sinovima Aronovijem sveštenicima u podgraðima gradova njihovijeh, po svijem gradovima, ljudi imenovani davahu dijelove svakome muškarcu između sveštenika i svakomu rodu Levitskoga. **20** I tako uèini Jezekija u svoj zemlji Judinoj; i èinjaše što je dobro i pravo i istinito pred Gospodom Bogom njegovijem. **21** I u svakom poslu koji poèe za službu doma Božijega i u zakonu i u zapovijesti traæe Bogu svojega, truðaše se svijem srcem svojim, i sreæan bijaše.

32 Poslije tijeh stvari i pošto se one utvrdiše, doðe Senahirim car Asirski, i uđe u zemlju Judinu, i opkoli tvrde gradove, i mišlaše ih osvojiti. **2** A kad vidje Jezekija gdje dođe Senahirim i gdje se okrenu da udari na Jerusalim, **3** Uèini vijeæe s knezovima svojim i s junacima svojim da zaroni izvore vodene, koji bijahu iza grada, i pomogao mu. **4** Jer se sabra mnoštv naroda, te zaroniše sve izvore i potok koji teèe posred zemlje govoreæi: zašto kad doðu carevi Asirski da naðu toliko vode? **5** I ohrabri se, te ozida vas zid oboren, i podiže kule, i spolja ozida još jedan zid; i utvrdi Milon u gradu Davidovu, i naèini mnogo oružja i štitova. **6** I postavi vojvode nad narodom, i sabra ih k sebi na ulicu kod vrata gradskih, i govori im ljubazno i reèe: **7** Budite slobodni i hrabri, ne bojte se i ne plašite se cara Asirskoga ni svega mnoštvu što je s njim, jer je s nama veæi nego s njim. **8** S njim je mišica tjelesna a s nama je Gospod Bog naš da nam pomože i da bije naše bojeve. I narod se osloni na rjeèi Jezekije cara Judina. **9** Potom Senahirim car Asirski dok bješe na Lahisu sa svom silom svojom,

posla sluge svoje u Jerusalim k Jezekiji caru Judinu i zaklade, **28** I staje za dohode od žita i od vina i od ka svemu narodu Judinu koji bijaše u Jerusalimu, i ulja, i staje za svakojaku stoku, i torove za ovce. **29** I poruèi: **10** Ovako veli Senahirim car Asirski: u Što gradove sazida sebi, i imaše mnogo stoke, i ovaca i se uzdate, te stojite u Jerusalimu zatvoreni? **11** Ne goveda, jer mu Bog dade veoma veliko blago. **30** nagovara li vas Jezekija da vas pomori glađu i žeđu Isti Jezekija zagati gornji izvor vode Giona, i pravo govoreæi: Gospod Bog naš izbavljae nas iz ruku cara je svede dolje na zapadnu stranu grada Davidova; i Asirskoga? **12** Nije li taj Jezekija oborio visine njegove bijaše sreæan Jezekija u svakom poslu svom. **31** i oltare njegove, i zapovjedio Judi i Jerusalimljanim Samo kad doðoše poslanici knezova Vavilonskih, govoreæi: klanjajte se samo pred jednjem oltarom i koji poslaše k njemu da raspitaju za èudo koje bi u na njemu kadite? **13** Eda li ne znate šta sam uèinio zemlji, ostavi ga Bog da bi ga iskušao da bi se znalo ja i moji stari od svih naroda na zemlji? jesu li sve što mu je u srcu. **32** A ostala djela Jezekijina i bogovi naroda zemaljskih mogli izbaviti zemlju svoju milosti njegove, eto, to je zapisano u utvari proroka iz mojih ruku? **14** Koji je između svih bogova onih Isaije sina Amosova i u knjizi o carevima Judinjem i naroda koje zatrše oci moji, mogao izbaviti svoj narod Izrailjevijem. **33** I poèinu Jezekija kod otaca svojih, iz mojih ruku, da bi mogao vaš bog vas izbaviti iz pogreboše ga više grobova sinova Davidovih; i moje ruke? **15** Nemojte dakle da vas vara Jezekija i uèiniše mu na smrti èast svi Judeci i Jerusalimljani. da vas tako nagovara, i ne vjerujte mu; jer nijedan A na njegovo se mjesto zacari Manasija sin njegov. bog nijednoga naroda ili carstva nije mogao izbaviti naroda svojega iz mojih ruku ni iz ruku mojih otaca, akamoli æe vaši bogovi izbaviti vas iz mojih ruku? **16** I još više govoriše sluge njegove na Gospoda Boga i na Jezekiju slugu njegova. **17** A i knjigu napisa ružeæi Gospoda Boga Izrailjeva i govoreæi na nj rijeèima: kao što bogovi naroda zemaljskih nijesu izbavili svojega naroda iz mojih ruku, tako neæe ni Bog Jezekijin izbaviti naroda svojega iz mojih ruku. **18** I vikahu iza glasa Judejski narodu Jerusalimskom koji bijaše na zidu da ih uplaše i smetu da bi uzeли grad. **19** I govorahu o Bogu Jerusalimskom kao o bogovima naroda zemaljskih, koji su djelo ruku èovjeèijih. **20** Tada se pomoli toga radi car Jezekija i prorok Isaija sin Amosov, i vapiše k nebu. **21** I posla Gospod anđela, koji pobi sve junake i vojvode i knezove u vojsci cara Asirskoga, te se vrati sa sramotom u svoju zemlju. I kad uðe u kuæu svojega boga, ubiše ga ondje maëem koji izidoše od bedara njegovih. **22** Tako saèuva Gospod Jezekiju i narod Jerusalimski od ruku Senahirima cara Asirskoga i od ruku svih drugih, i èuva ih na sve strane. **23** I mnogi donošaju dare Gospodu u Jerusalim i zaklade Jezekiji caru Judinu; i od tada se uzvisi pred svijem narodima. **24** U to vrijeme razbolje se Jezekija na smrt, i pomoli se Gospodu, koji mu progovori i uèini mu èudo. **25** Ali Jezekija ne postupi prema dobru koje mu se uèini, jer se ponese srce njegovo; zato se podiže na nj gnjev i na Judu i na Jerusalim. **26** Ali se ponizi Jezekija zato što se bješe ponijelo srce njegovo, i on i Jerusalimljani, te ne dođe na njih gnjev Gospodnjii za života Jezekijina. **27** A imaše Jezekija vrlo veliko blago i slavu; i naèini sebi riznice za srebro i zlato i za draga kamenje i za mirise i za štitove i za svakojake

33 Dvanaest godina bješe Manasiji kad poèe carovati, i carova pedeset i pet godina u Jerusalimu. **2** A èinjaše što je zlo pred Gospodom po gadnjem djelima onih naroda koje odagna Gospod ispred sinova Izrailjevih. **3** Jer opet pogradi visine, koje bješe raskopao Jezekija otac njegov, i podiže oltare Valima, i naèini lugove, i klanjaše se svoj vojscu nebeskoj i služaše joj. **4** Naèini oltare i u domu Gospodnjem, za koji bješe rekao Gospod: u Jerusalimu æe biti ime moje dovjeka. **5** Naèini oltare svoj vojscu nebeskoj u dva trijema doma Gospodnjega. **6** I provodi sinove svoje kroz organj u dolini sina Enomova, i gledaše na vremena i gataše i vraèaše, i uredi one što se dogovaraju s duhovima i vraèare, i èinjaše vrlo mnogo što je zlo pred Gospodom gnjeveæi ga. **7** I postavi lik rezan koji naèini u domu Božijem, za koji bješe rekao Bog Davidu i Solomunu sinu njegovu: u ovom domu i u Jerusalimu, koji izabrah između svih plemena Izrailjevih, namjestæu ime svoje dovjeka. **8** I neæu više krenuti noge sinovima Izrailjevijem iz zemlje koju sam odredio ocima vašim, ako samo uzdrže i ustvore sve što sam im zapovjedio preko Mojsija, sav zakon i uredbe i sudove. **9** Ali Manasija zavede Judu i Jerusalim, te èiniše gore nego narodi koje istrijebi Gospod ispred sinova Izrailjevih. **10** I Gospod govoraše Manasiji i narodu njegovu, ali ne htješe slušati. **11** Zato dovede Gospod na njih glavare od vojske cara Asirskoga, i uhvatise Manasiju u trnju, i svezavši ga u dvoje verige mijedene odvedoše ga u Vavilon. **12** I kad bijaše u nevolji, moljaše se Gospodu Bogu svojemu, i ponizi se veoma pred Bogom otaca svojih. **13** I moleæi se umoli mu se, te usliši molitvu njegovu i povrati ga u Jerusalim na carstvo njegovog.

Tada pozna Manasija da je Gospod Bog. **14** A poslije osamnaeste godine carovanja svojega, pošto oèisti toga ozida zid iza grada Davidova sa zapada Gionu, zemlju i dom, posla Safana sina Azalijina i Masiju od samoga potoka pa do ribljih vrata i oko Ofila, i zapovjednika gradskoga i Joaha sina Joahazova, izvede ga vrlo visoko; i postavi vojvode po svijem pametara, da se opravi dom Gospoda Boga njegova. tvrdijem gradovima Judinjem. **15** I iznese iz doma **9** I oni otidoše ka Helkiji poglavaru sveštenièkom, i Gospodnjega bogove tuðe i lik i sve oltare koje bješe predaše novce donesene u dom Božji, koje skupiše naèinio na gori doma Gospodnjega i u Jerusalimu, Leviti vratari od sinova Manasijinih i Jefremovih i od i baci iza grada. **16** Pa opravi oltar Gospodnj i svega ostatka Izrailjeva, i od svega Jude i Venijamina, prinесе на njemu žrtve zahvalne i u slavu, i zapovjedi pa se vratise u Jerusalim; **10** I dadoše nastojnicima Judejima da služe Gospodu Bogu Izrailjevu. **17** nad poslom, koji bijahu nad domom Gospodnjim, Ali narod još prinošaše žrtve na visinama, ali samo a oni ih davahu poslenicima koji raðahu u domu Gospodu Bogu svojemu. **18** A ostala djela Manasijina i Gospodnjem opravljajuæi što je trošno i utvrđujuæi molitva njegova Bogu njegovu i rijeèi koje mu govoriše dom; **11** Davahu drvodjeljama i kamenarima da se vidioci u ime Gospoda Boga Izrailjeva, to je sve u kupuje kamenje tesano i dro za grede i da se knjizi o carevima Izrailjevijem. **19** A molitva njegova pobrvnaju kuæe koje bijahu razvalili carevi Judini. i kako se umolio, i svi grijesi njegovi i prijestupi, i **12** A ti ljudi raðahu vjerno posao; i nad njima bijahu mjesta gdje je pogradio visine i podigao lugove i postavljeni Jat i Ovadija Leviti od sinova Merarijevih, i likove rezane prije nego se ponizi, to je sve zapisano Zaharija i Mesulam od sinova Katovijeh da postoje u knjigama proroèkim. **20** I poèinu Manasija kod otaca oko posla; i ti Leviti svi umijahu udarati u sprave svojih, i pogreboše ga u domu njegovu. A na njegovo muzièke. **13** I bijahu nad nosiocima i nad svijem se mjesto zacari Amon sin njegov. **21** Dvadeset i poslenicima u svakoj službi, i pisari i upraviteli i vratari dvije godine imase Amon kad poèe carovati, i carova bijahu Leviti. **14** I kad iznošahu novce donesene dvije godine u Jerusalimu. **22** I èinjaše što je zlo pred u dom Gospodnj, naðe Helkija sveštenik knjigu Gospodom kao što je èinio Manasija otac mu; jer zakona Gospodnjega danoga preko Mojsija. **15** I svijem likovima rezanijem, koje naèini Manasija otac kaza Helkija Safanu pisaru i reèe: naðoh zakonik u njegov, prinošaše Amon žrtve i služaše im. **23** Ali se domu Gospodnjem. I dade Helkija knjigu Safanu. **16** ne ponizi pred Gospodom, kao što se ponizi Manasija A Safan odnese knjigu caru i javi mu govoreæi: sluge otac njegov; nego isti Amon još više griješaše. **24** tvoje rade sve što im je zapovjeðeno. **17** Jer pokupivši I pobuniše se na nj sluge njegove, i ubiše ga u novce što se naðoše u domu Gospodnjem, dadoše ih kuæi njegovoj. **25** Tada pobi narod zemaljski sve koji nastojnicima i poslenicima. **18** I još kaza Safan pisar se bijahu pobunili na cara Amona, i zacari narod caru govoreæi: knjigu mi dade Helkija sveštenik. I zemaljski Josiju sina njegova na njegovo mjesto.

34 Osam godina bijaše Josiji kad poèe carovati, i carova trideset i jednu godinu u Jerusalimu. **2** On èinjaše što je pravo pred Gospodom i hoðaše putovima Davida oca svojega i ne otstupaše ni nadesno ni nalijevo. **3** Jer osme godine carovanja svojega, dok još bješe dijete, poèe tražiti Boga Davida oca svojega; a dvanaeste godine poèe èistiti Judeju i Jerusalim od visina i od lugova i od likova rezanijeh i livenijeh. **4** Jer pred njim raskopaše oltare Valima, i likove sunèane koji bijahu na njima isijeèe, i gajeve, i likove rezane i livene izlomi i satr, i razasu po grobovima onijeh koji im prinosiše žrtve; **5** A kosti sveštenièke sazeže na oltarima njihovijem; i oèisti Judeju i Jerusalim; **6** Tako i gradove Manasijine i Jefremove i Simeunove i do Neftalima, i pustoši njihove unaokolo. **7** I tako obori oltare i gajeve, i likove izlomi i satr, i sve likove sunèane isijeèe po svoj zemlji Izrailjevoj; potom se vratи u Jerusalim. **8** A

osamnaeste godine carovanja svojega, pošto oèisti toga ozida zid iza grada Davidova sa zapada Gionu, zemlju i dom, posla Safana sina Azalijina i Masiju od samoga potoka pa do ribljih vrata i oko Ofila, i zapovjednika gradskoga i Joaha sina Joahazova, izvede ga vrlo visoko; i postavi vojvode po svijem pametara, da se opravi dom Gospoda Boga njegova. tvrdijem gradovima Judinjem. **9** I oni otidoše ka Helkiji poglavaru sveštenièkom, i Gospodnjega bogove tuðe i lik i sve oltare koje bješe predaše novce donesene u dom Božji, koje skupiše naèinio na gori doma Gospodnjega i u Jerusalimu, Leviti vratari od sinova Manasijinih i Jefremovih i od i baci iza grada. **10** Pa opravi oltar Gospodnj i svega ostatka Izrailjeva, i od svega Jude i Venijamina, prinесе на njemu žrtve zahvalne i u slavu, i zapovjedi pa se vratise u Jerusalim; **11** Davahu drvodjeljama i kamenarima da se vidioci u ime Gospoda Boga Izrailjeva, to je sve u kupuje kamenje tesano i dro za grede i da se knjizi o carevima Izrailjevijem. **12** A molitva njegova pobrvnaju kuæe koje bijahu razvalili carevi Judini. i kako se umolio, i svi grijesi njegovi i prijestupi, i **13** A ti ljudi raðahu vjerno posao; i nad njima bijahu mjesta gdje je pogradio visine i podigao lugove i postavljeni Jat i Ovadija Leviti od sinova Merarijevih, i likove rezane prije nego se ponizi, to je sve zapisano Zaharija i Mesulam od sinova Katovijeh da postoje u knjigama proroèkim. **14** I poèinu Manasija kod otaca oko posla; i ti Leviti svi umijahu udarati u sprave svojih, i pogreboše ga u domu njegovu. A na njegovo muzièke. **15** I svijem likovima rezanijem, koje naèini Manasija otac kaza Helkija Safanu pisaru i reèe: naðoh zakonik u njegov, prinošaše Amon žrtve i služaše im. **16** Ali se domu Gospodnjem. I dade Helkija knjigu Safanu. **17** ne ponizi pred Gospodom, kao što se ponizi Manasija A Safan odnese knjigu caru i javi mu govoreæi: sluge otac njegov; nego isti Amon još više griješaše. **18** Tvoje rade sve što im je zapovjeðeno. **19** Jer pokupivši I pobuniše se na nj sluge njegove, i ubiše ga u novce što se naðoše u domu Gospodnjem, dadoše ih kuæi njegovoj. **20** Tada pobi narod zemaljski sve koji nastojnicima i poslenicima. **21** I još kaza Safan pisar se bijahu pobunili na cara Amona, i zacari narod caru govoreæi: knjigu mi dade Helkija sveštenik. I zemaljski Josiju sina njegova na njegovo mjesto.

ovako mu recite: ovako veli Gospod Bog Izrailjev za Asavija i Jeilo i Jozavad, poglavari Levitski dadeše riječi koje si èuo: **27** Što je odmeknulo srce tvoje i Levitima za pashu pet tisuæa jaganjaca i jariæa, i ponizio si se pred Bogom kad si èuo što je rekao pet stotina goveda. **10** I kad bi spremljeno za službu, za to mjesto i za stanovnike njegove, i ponizivši se stadoše sveštenici na svoje mjesto i Leviti u redovima preda mnom razdro si haljine svoje i plakao preda svojim po zapovijesti carevoj. **11** I klahu pashu, i mnom, zato i ja usliših tebe, veli Gospod. **28** Evo, sveštenici kroplju krvlju primajuæi iz njihovih ruku, ja æeu te pribратi k ocima tvojim, i na miru æeš biti a Leviti derahu. **12** I odvojíše žrtvu paljenicu da dadu pribran u grob svoj, i neæeš vidjeti svojim oèima zla narodu po redovima domova otaèekih da se prinene koje æeu pustiti na to mjesto i na stanovnike njegove. Gospodu, kako je napisano u knjizi Mojsijevoj. Tako I kazaše to caru. **29** Tada posla car te skupi sve uèiniše i s govedima. **13** I pekoše pashu na ognju po starješine Judine i Jerusalimske. **30** I otide car u dom obièaju; a druge posveæene stvari kuhaše u loncima Gospodnjim i svi ljudi iz zemlje Judine i Jerusalimljanji, i i u kotlovima i u tavama, i razdavaše brzo svemu sveštenici i Leviti i vas narod, malo i veliko, i proèita narodu. **14** Potom gotoviše sebi i sveštenicima; jer im sve riječi knjige zavjetne, koja se naðe u domu sveštenici sinovi Aronovi imahu posla oko žrtava Gospodnjem. **31** I car stoeæi na svom mjestu zadade paljenica i pretilina do noæi; zato Leviti gotoviše i vjeru pred Gospodom da æe iæi za Gospodom i sebi i sveštenicima sinovima Aronovijem. **15** I pjevaæi držati zapovijesti njegove i svjedoèanstva njegova i sinovi Asafovi stajahu na svom mjestu po zapovijesti uredbe njegove svijem srcem i svom dušom svojom Davidovoj i Asafovoj i Emanovoj i Jedutuna vidioca vršeæi riječi toga zavjeta napisane u toj knjizi. **32** careva; i vratari na svakim vratima; ne micahu se I kaza, te pristaše svi koji se naðoše u Jerusalimu od službe svoje, nego braæea njihova, ostali Leviti, i u plemenu Venijaminovu; i èinjahu Jerusalimljanji gotoviše im. **16** Tako bi ureðena sva služba Gospodnja po zavjetu Boga Boga otaca svojih. **33** I ukide Josija u onaj dan da se proslavi pasha i prinesu žrtve sve gadove po svijem krajevima sinova Izrailjevh, i paljenice na oltaru Gospodnjem po zapovijesti cara uèini, te svi koji bijahu u Izraelju služahu Gospodu Josije. **17** I praznovaše sinovi Izrailjevi koji se naðoše Bogu svojemu. Svega vijeka njegova ne otstupiše od Gospoda Boga otaca svojih.

35 I praznova Josija u Jerusalimu pashu Gospodu; i klaše pashu èetrnaestoga dana prvoga mjeseca. **2** I postavi sveštenike u službe njihove, i utvrdi ih da služe u domu Gospodnjem. **3** I reèe Levitima, koji uèahu vas narod Izrailjev i bijahu posveæeni Gospodu: namjestite sveti kovéeg u domu koji je sazidao Solomun sin Davidov car Izrailjev, ne treba više da ga nosite na ramenima; sada služite Gospodu Bogu svojemu i narodu njegovu Izraelju. **4** I pripravite se po domovima otaca svojih po redovima svojim kako je naredio David car Izrailjev i Solomun sin njegov. **5** I stoje u svetnji po redovima domova otaèekih braæe svoje, sinova narodnijeh, i po redovima domova otaèekih meðu Levitima. **6** I takо zakoljite pashu, i osveštajte se i pripravite braæeu svoju da bi èinili kako je rekao Gospod preko Mojsija. **7** I Josija dade narodu od stoke jaganjaca i jariæa, sve za pashu, svjema koji bijahu onđe, na broj dvije tisuæe i šest stotina, i tri tisuæe goveda, sve od careva blaga. **8** I knezovi njegovi dadeše dragovoljno narodu, sveštenicima i Levitima: Helkija i Zaharija i Jehilo starješine u domu Božijem dadeše sveštenicima za pashu dvije tisuæe i šest stotina jaganjaca i jariæa i tri stotine goveda. **9** A Honanija i Semaja i Natanailo braæea njegova, i

Izraelju od vremena Samuila proroka, niti koji careva Izrailjevih praznova pashu kao što je praznova Josija sa sveštenicima i Levitim i sa svijem Judom i Izraeljem što ga se naðe, i s Jerusalimljanim. **19** Osamnaeste godine carovanja Josijina praznovana bi ta pasha. **20** Poslije svega toga, kad Josija uredi dom, doðe Nehaon car Misirski da bije Harkemis na Efratu, i Josija izide preda nj. **21** A on posla k njemu poslanike i poruèi: šta ja imam s tobom, care Judin? ne idem ja danas na tebe, nego na dom koji vojuje na mene, i Bog mi je zapovjedio da pohitam. Proði se Boga koji je sa mnom, da te ne ubije. **22** Ali se Josija ne odvrti od njega, nego se preobuèe da se bije s njim, i ne posluša rijeèi Nehaonovijeh iz usta Božijih, nego doðe da se pobije u polju Megidonskom. **23** I strijelci ustrijeliše cara Josiju, i car reèe slugama svojim: izvezite me odavde, jer sam ljuto ranjen. **24** I skidoše ga sluge njegove s kola, i metnuše na druga kola koja imaše, i odvezоše ga u Jerusalim; i umrije, i bi pogreben u groblju otaca svojih. I sav Juda i Jerusalim plaka za Josijom. **25** I prorok Jeremija narica za Josijom. I svi pjevaæi i pjevaèice spominjaše u tužbalicama svojim Josiju do današnjega dana, i uvedoše ih u obièaj u Izraelju, i eto napisane su u plaëu. **26** A ostala djela Josijina i milostinje njegove,

kako piše u zakonu Gospodnjem, 27 Djela njegova prva i posljednja, eto zapisana su u knjizi o carevima Izrailjevijem i Judinjem.

36 Tada uze narod zemaljski Joahaza sina Josijina, i zacariše ga na mjesto oca njegova u Jerusalimu. 2 Dvadeset i tri godine imaše Joahaz kad poèe carovati, i carova tri mjeseca u Jerusalimu. 3 Jer ga svrže car Misirski u Jerusalimu i oglobi zemlju sto talanata srebra i talanat zlata. 4 I postavi car Misirski Elijakima brata njegova carem nad Judom i Jerusalimom, i predje mu ime Joakim; a Joahaza brata njegova uze Nehaon i odvede ga u Misir. 5 Dvadeset i pet godina bijaše Joakimu kad poèe carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu; i èinjaše zlo pred Gospodom Bogom svojim. 6 I dođe na nj Navuhodonosor car Vavilonski, i sveza ga u dvoje verige mijedene i odvede ga u Vavilon. 7 I sudove doma Gospodnjega odnese Navuhodonosor u Vavilon, i metnu ih u crkvu svoju u Vavilonu. 8 A ostala djela Joakimova i gadovi koje je èinio, i što se na njemu naðe, eto, to je zapisano u knjizi o carevima Izrailjevijem i Judinjem; i zacari se na njegovo mjesto Joahin sin njegov. 9 Bijaše Joahinu osam godina kad poèe carovati, i carova tri mjeseca i deset dana u Jerusalimu; i èinjaše što je zlo pred Gospodom. 10 I kad prođe ona godina, posla car Navuhodonosor, te ga odnesoše u Vavilon sa zakladima doma Gospodnjega, a carem postavi Sedekiju brata njegova nad Judom i Jerusalimom. 11 Dvadeset i jedna godina bijaše Sedekiji kad poèe carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu. 12 I èinjaše zlo pred Gospodom Bogom svojim, i ne pokori se pred Jeremijom prorokom, koji mu govoraše iz usta Gospodnjih; 13 Nego se još odvrže od cara Navuhodonosora, koji ga bješe zakleo Bogom; i otvrdnu vratom svojim i uprije se srcem svojim da se ne obrati ka Gospodu Bogu Izrailjevu. 14 I svi glavarji između sveštenika i narod griješiše veoma mnogo po svijem gadnijem djelima drugih naroda, skvrneæi dom Gospodnji, koji bješe osvetio u Jerusalimu. 15 I Gospod Bog otaca njihovih slaše k njima zarana jednako glasniku svoje, jer mu bješe žao naroda njegova i stana njegova. 16 A oni se rugahu glasnicima Božjim, i ne marahu za rijeèi njegove, i smijaju se prorocima njegovijem, dokle se ne raspali gnjev Gospodnji na narod njegov, te ne bi lijek. 17 I dovede na njih cara Haldejskoga, koji pobi mladiæe njihove maëem u domu svetinje njihove, i ne požali ni mladiæa ni djevojke, ni starca ni nemoæena. Sve mu dade u ruke. 18 I sve sudove doma Božjega, velike i male, i blago doma Gospodnjega i blago carevo i

knezova njegovijeh, sve odnese u Vavilon. 19 I upališe dom Božji, i razvališe zid Jerusalimski, i sve dvorce u njemu popališe ognjem, i iskvariše sve dragocjene zaklade njegove. 20 I što ih osta od maëa, odnese ih u Vavilon i biše robovi njemu i sinovima njegovijem, dokle ne nasta carstvo Persijsko, 21 Da se ispuní rijeè Gospodnja koju reèe ustima Jeremijinijem, dokle se zemlja ne izdvolji subotama svojim, jer poèivaše za sve vrijeme dokle bješe pusta, dokle se ne navrši sedamdeset godina. 22 Ali prve godine Kira cara Persijskoga, da bi se ispunila rijeè Gospodnja koju reèe na usta Jeremijina, podiže Gospod duh Kira cara Persijskoga, te oglasi po svemu carstvu svojemu i raspisa govoreæi: 23 Ovako veli Kir car Persijski: sva carstva zemaljska dao mi je Gospod Bog nebeski, i on mi je zapovjedio da mu sazidam dom u Jerusalimu u Judeji. Ko je između vas od svega naroda njegova? Gospod Bog njegov neka bude s njim, pa nek ide.

Ezra

1 Prve godine Kira cara Persijskoga, da bi se ispunila riječ Gospodnja, koju reče na usta Jeremijina, podiže Gospod duh Kira cara Persijskoga, te oglasi po svemu carstvu svojemu i raspisa govoreći: **2** Ovako veli Kir car Persijski: sva carstva zemaljska dao mi je Gospod Bog nebeski, i on mi je zapovjedio da mu sazidam dom u Jerusalimu u Judeji. **3** Ko je između vas od svega naroda njegova? Bog nebeski neka bude s njim, pa nek ide u Jerusalim u Judeji, i neka zida dom Gospoda Boga Izrailjeva, Boga koji je u Jerusalimu. **4** A ko bi ostao u kojem god mjestu gdje se bavi, neka ga ljudi onoga mjesta potpomognu srebrom i zlatom i imanjem i stokom osim dragovoljnoga priloga na dom Božji u Jerusalimu. **5** Tada ustaše glavari porodica otačkih od Jude i Venijamina, i sveštenici i Leviti i svi kojima Bog podiže duh da idu da zidaju dom Gospodnju u Jerusalimu. **6** I potpomoće ih svi koji bijahu oko njih sudovima srebrnjem i zlatnjem, imanjem i stokom i stvarima skupocjenijem osim svega što dragovoljno priložiše. **7** I car Kir izdade sudove doma Gospodnjega koje bijaše odnio iz Jerusalima car Navuhodonosor i metnuo u dom svojih bogova; **8** A izdade ih Kir car Persijski preko Mitridata rizničara, koji ih izbroji Sasavasaru knezu Judejskom. **9** A ovo im je broj: zdjela zlatnih trideset, zdjela srebrnih tisuća, noževa dvadeset i devet, **10** Čaša zlatnih trideset, drugih čaša srebrnih èetiri stotine i deset, drugih sudova tisuća; **11** Svega sudova zlatnih i srebrnih pet tisuća i èetiri stotine; sve to poneše Sasavar kad se vrati iz Vavilona u Jerusalim.

2 A ovo su ljudi one zemlje što pođoše iz ropstva od onih koji biše preseljeni, koje preseli Navuhodonosor car Vavilonski u Vavilon, i vratise se u Jerusalim i u Judeju, svaki u svoj grad: **2** Koji dođe sa Zorovaveljem, s Isusom, Nemijom, Serajom, Relajom, Mardohejem, Vilsanom, Misparom, Nekodinijeh, sinova Gazamovijeh, naroda Izrailjeva: **3** Sinova Farosovijeh dvije tisuće, sto i sedamdeset i dva; **4** Sinova Sefatijinh trista i sedamdeset i dva; **5** Sinova Arahovijeh sedam stotina i pet; **6** Sinova Fat-Moavovijeh, od sinova Arsinih, Isusovijeh i Joavovijeh, dvije tisuće osam stotina i dvanaest; **7** Sinova Elamovijeh tisuća i dvjesta i pedeset i èetiri; **8** Sinova Zatujevh devet stotina i èetredeset i pet; **9** Sinova Zahajevih sedam stotina i šezdeset; **10** Sinova Vanijevih šest stotina i èetredeset i dva; **11** Sinova Vivajevih šest stotina i dvadeset i tri; **12** od Sevajima, sinova Amijevijeh,

Sinova Azgadovijeh tisuća i dvjesta i dvadeset i dva; **13** Sinova Adonikamovih šest stotina i šezdeset i šest; **14** Sinova Vigvajevih dvije tisuće i pedeset i šest; **15** Sinova Adinovijeh èetiri stotine i pedeset i èetiri; **16** Sinova Atirovijeh od Jezekije devedeset i osam; **17** Sinova Visajevih trista i dvadeset i tri; **18** Sinova Jorinijeh sto i dvanaest; **19** Sinova Asumovijeh dvjeta i dvadeset i tri; **20** Sinova Givarovijeh devedeset i pet; **21** Sinova Vitlejemskih sto i dvadeset i tri; **22** Ljudi iz Netofata pedeset i šest; **23** Ljudi iz Anatota sto i dvadeset i osam; **24** Sinova Azmavetskih èetrdeset i dva; **25** Sinova Kirijat-arimskih, Hefirskih i Virotskih sedam stotina i èetrdeset i tri; **26** Sinova Ramskih i Gavajskih šest stotina i dvadeset i jedan; **27** Ljudi iz Mihmasa sto i dvadeset i dva; **28** Ljudi iz Vetilja i Gaja dvjeta i dvadeset i tri; **29** Sinova Nevonskih pedeset i dva; **30** Sinova Magvisovih sto i pedeset i šest; **31** Sinova Elama drugoga tisuća i dvjesta i pedeset i èetiri; **32** Sinova Harimovijeh trista i dvadeset; **33** Sinova Lodskih, Adidskih i Ononskih sedam stotina i dvadeset i pet; **34** Sinova Jerihonskih trista i èetrdeset i pet; **35** Sinova Senajskih tri tisuće i šest stotina i trideset. **36** Sveštenika: sinova Jedajinih od doma Isusova devet stotina i sedamdeset i tri; **37** Sinova Imirovijeh tisuća i pedeset i dva; **38** Sinova Pashorovijeh tisuća i dvjesta i èetrdeset i sedam; **39** Sinova Harimovijeh tisuća i sedamnaest; **40** Levita: sinova Isusovih i Kadmilovih između sinova Odujinih sedamdeset i èetiri; **41** Pjevaèa: sinova Asafovijeh sto i dvadeset i osam; **42** Sinova vratarskih: sinova Salumovijeh, sinova Atirovijeh, sinova Talmonovijeh, sinova Akuvovijeh, sinova Atitnih, sinova Sovajevih, svega sto i trideset i devet; **43** Netineja: sinova Sišinijeh, sinova Asufinijeh, sinova Tavaotovijeh, **44** Sinova Kirosovijeh, sinova Sijajnih, sinova Fadonovih, **45** Sinova Levaninih, sinova Agavinih, sinova Akuvovih, **46** Sinova Agavovijeh, sinova Samlajevih, sinova Ananovijeh, **47** Sinova Gidilovijeh, sinova Garovijeh, **48** Sinova Reajinih, **49** Sinova Resinovijeh, sinova sinova Fasejinih, sinova Visajevih, **50** Sinova Uzinijeh, **51** Sinova Aseninih, **52** Sinova Vaslutovijeh, sinova Meidinijeh, sinova sedamdeset i pet; **53** Sinova Varkosovijeh, sinova Sisarinijeh, sinova Taminijeh, **54** Sinova Nesijinh, sinova Atifinijeh, sinova Soferetovijeh, sinova Ferudinijeh, **55** Sinova sluga Solomunovijeh: sinova Sotajevih, sinova Jalinijeh, sinova Darkonovijeh, sinova Gidilovijeh, **56** Sinova èetredeset i pet; **57** Sinova Zahajevih sedam stotina i Jalinijeh, sinova Sefatijinjeh, sinova Atilovijeh, sinova Fohereta dva; **58** Sinova Vivajevih šest stotina i dvadeset i tri; **59** od Sevajima, sinova Amijevijeh, **60** Svega Netineja

i sinova sluga Solomunovijeh trista i devedeset i druge godine po povratku njihovu k domu Božijemu dva. **59** I ovi pođoše iz Tel-Melaha i Tel-Arise, Heruv, u Jerusalim, drugoga mjeseca poèeše Zorovavelj Adan i Imir, ali ne mogoše pokazati otaèkoga doma sin Salatilov i Isus sin Josedekov i ostala braæea svojega i sjemena svojega, eda li su od Izraïlia, **60** I njihova, sveštenici i Leviti, i svi koji dođoše iz ropstva sinovi Delajini, sinovi Tovijini, sinovi Nekodini, njih šest u Jerusalim, i postaviše Levite od dvadeset godina i stotina i pedeset i dva; **61** I od sinova svešteničkih: više da nastoje nad poslom oko doma Gospodnjega. sinovi Avajini, sinovi Akosovi, sinovi Varzelaja, koji se **62** I bi postavljen Isus i sinovi njegovi i braæea njegova, oženi jednom između kæeri Varzelaja Galaðanina, i Kadmilo i sinovi njegovi, sinovi Judini, zajedno da te se prozva njihovjem imenom. **63** Oni tražiše po nastoje nad poslenicima u domu Božijem, i sinovi knjigama da bi pokazali rod svoj, ali se ne nađoše, Inadadovi i njihovi sinovi i braæea njihova Leviti. **10** I zato biše odluèeni od sveštenstva. **63** I zaprijeti kad zidari polagahu temelj crkvi Gospodnjoj, postaviše im Tirsata da ne jedu od svetinje nad svetinjama sveštenike obuèene s trubama i Levite sinove Asafove dokle ne nastane sveštenik s Urimom i Tumimom. **64** S kimvalima da hvale Gospoda po uredbi Davida Svega zbora skupa bješe èetrdeset i dvije tisuæe cara Izrailjeva. **11** I pjevahu naizmjence hvaleæi i i tri stotine i šezdeset, **65** Osim sluga njihovijeh i slaveæi Gospoda: jer je dovijeka milost njegova nad sluškinja njihovijeh, kojih bijaše sedam tisuæa i tri Izrailem. I sav narod podvikivaše iza glasa hvaleæi stotine i trideset i sedam, a među njima bijaše dvjesta Gospoda što se osnivaše dom Gospodnji. **12** A mnogi pjevaæi i pjevaèica. **66** Imahu sedam stotina i trideset od sveštenika i Levita i glavara domova otaèkih, i šest konja, dvjesta i èetrdeset i pet masaka, **67** Èetiri starci koji bijahu vidjeli preðašnji dom, plakahu iza stotine i trideset i pet kamila, šest tisuæa i sedam glasa gledajuæi ovaj dom koji se osnivaše, a mnogi stotina i dvadeset magaraca. **68** I neki između domova opet podvikivahu od radosti, **13** Te narod ne mogaše otaèkih došavši k domu Gospodnjemu u Jerusalimu razaznati vike radosne od vike plaène u narodu, jer priložiše dragovoljno da se gradi dom Božji na svom narod podvikivaše iza glasa, i vika se èujaše daleko. mjestu. **69** Po moguætu svojemu dadoše u riznicu za posao: zlata šezdeset i jednu tisuæu drama, srebra pet tisuæa mina, i haljina svešteničkih stotinu. **70** I tako se naseliše sveštenici i Leviti i neki iz naroda i pjevaæi i vratarji i Netineji u gradovima svojim, i sav Izraïl u svojim gradovima.

3 A kad dođe sedmi mjesec i sinovi Izrailjevi bijahu u svojim gradovima, sabra se narod jednodušno u Jerusalim. **2** Tada usta Isus sin Josedekov s braæom svojom sveštenicima i Zorovavelj sin Salatilov s braæom svojom, i zgradiše oltar Boga Izrailjeva da prinose na njemu žrtve paljenice kako piše u zakonu Mojsija èovjeka Božijega. **3** I podigoše oltar na mjestu sjenica, kako je pisano, prinoseæi žrtve paljenice njegovu, ako i bijahu u strahu od naroda zemaljskih; i prinosiše na njemu žrtve paljenice Gospodu, žrtve paljenice jutrom i veèerom; **4** I praznovaše praznik sjenica, kako je pisano, prinoseæi žrtve paljenice njegova carovanja napisaše tužbu na stanovnike svaki dan na broj kako je uređeno za svaki dan. **5** Judejske i Jerusalimske. **7** I za vremena Artakserksova A potom prinosiše žrtvu paljenicu svagdašnju, i na pisa Vislam, Mitredat, Tavelio i ostali drugovi njegovi mladine i na sve praznike Gospodnje osveæene i od Artakserksu caru Persijskom; a knjiga bješe pisana svakoga koji dragovoljno prinošaše prinos Gospodu. **6** Od prvoga dana mjeseca sedmoga poèeše prinositи u vjeæeu i Simsaj pisar napisaše jednu knjigu protiv žrtve paljenice Gospodu, a dom Gospodnji još ne Jerusalima caru Artakserksu ovako: **9** Reum starješina bješe osnovan. **7** I dadoše novce kamenarima i u vjeæeu i Simsaj pisar i ostali drugovi njihovi, drvodjeljama, i hrantu i piæe i ulje Sidonjanima i Dinjani, Afarsašani, Tarfaljani, Afaršani, Arhevljani, Tircima da dovoze drva kedrova s Livana u more Vavilonjani, Susanašani, Deavljani, Elamljani, **10** I Jopsko, kako im bješe dopustio Kir car Persijski. **8** I ostali narodi koje preseli veliki i slavni Asenafar i

4 A kad èuše neprijatelji Judini i Venijaminovi oni koji se vratiše iz ropstva zidaju crkvu Gospodu Bogu Izrailjevu, **2** Dođoše k Zorovavelju i ka glavarima domova otaèkih, i rekoše im: da i mi zidamo s vama, jer æemo kao i vi tražiti Boga vašega, i njemu prinosimo žrtve od vremena Esaradona cara

Asirskoga, koji nas je doveo ovamo. **3** A Zorovavelj

i Isus i ostali glavari domova otaèkih u Izraelju rekoše im: ne možete vi s nama zidati doma Bogu našemu, nego æemo mi sami zidati Gospodu Bogu Izraeljevu, kako nam je zapovjedio Kir car Persijski.

4 Tada narod zemaljski dosaðivaše narodu Judinu i smetaše ih u zidanju; **5** I naimahu savjetnike suprot njima da rasipaju namjeru njihovu svega vremena Kira cara Persijskoga do vlade Darija cara

paljenice jutrom i veèerom; **6** A kad se zacari Asvir, u poèetu i smetaše ih u zidanju; **5** I naimahu savjetnike svaki dan na broj kako je uređeno za svaki dan. **5** Judejske i Jerusalimske. **7** I za vremena Artakserksova

A potom prinosiše žrtvu paljenicu svagdašnju, i na pisa Vislam, Mitredat, Tavelio i ostali drugovi njegovi mladine i na sve praznike Gospodnje osveæene i od Artakserksu caru Persijskom; a knjiga bješe pisana svakoga koji dragovoljno prinošaše prinos Gospodu. **6** Od prvoga dana mjeseca sedmoga poèeše prinositи u vjeæeu i Simsaj pisar napisaše jednu knjigu protiv žrtve paljenice Gospodu, a dom Gospodnji još ne Jerusalima caru Artakserksu ovako: **9** Reum starješina bješe osnovan. **7** I dadoše novce kamenarima i u vjeæeu i Simsaj pisar i ostali drugovi njihovi, drvodjeljama, i hrantu i piæe i ulje Sidonjanima i Dinjani, Afarsašani, Tarfaljani, Afaršani, Arhevljani, Tircima da dovoze drva kedrova s Livana u more Vavilonjani, Susanašani, Deavljani, Elamljani, **10** I Jopsko, kako im bješe dopustio Kir car Persijski. **8** I ostali narodi koje preseli veliki i slavni Asenafar i

naseli po gradovima Samarijskim, i ostali s ove strane od knjige koju posla caru Dariju Tatnaj upravitelj s rijeke, tada i tada. 11 Ovo je prijepis od knjige koju mu poslaše: Caru Artakserksu. Sluge tvoje, ljudi s ove strane rijeke i Setar-Vosnaj s drugovima svojim ove strane rijeke, tada i tada. 12 Da je na znanje caru knjigu, a u njozi bješe napisano ovako: Dariju da Judeci koji pođoše od tebe k nama, dođoše u caru svako dobro. 8 Da je na znanje caru da dođosmo Jerusalim, i grad odmetnièki i opaki zidaju, zidove u Judejsku zemlju k domu Boga velikoga, koji zidaju opravljaju i iz temelja podižu. 13 Nego da je na znanje od velikoga kamena, i drvlje meæu u zidove, i posao caru: ako se ovaj grad sazida i zidovi oprave, oni se brzo radi i napreduje u rukama njihovijem. 9 I neæe davati danka ni poreze ni carine, te æe biti zapitasmo tamošnje starješine rekavši im: ko vam je šteta riznici carskoj. 14 Što dakle platu od dvora dao vlast da zidate taj dom i da opravljate te zidove? primamo, te nam ne prilièi da gledamo štetu carevu, 10 Pa ih i za imena njihova zapitasmo da bismo ti toga radi šaljemo i javljamo caru, 15 Da se potraži javili, i zapisasmo imena onih koji su glavari meðu u knjizi dnevnika otaca tvojih, pa æeš naæi u knjizi njima. 11 A oni nam odgovoriše ovako govoreæi: mi dnevnika i doznati da je ovaj grad odmetnièki i da smo sluge Boga nebeskoga i zemaljskoga, i zidamo je na štetu carevima i zemljama i da su se u njemu dom koji je bio sazidan prije mnogo vremena, koji dizale bune od davnina, te zato bi raskopan ovaj je zidao i podigao velik car Izrailjev. 12 Ali kad oci grad. 16 Dajemo na znanje caru: ako se ovaj grad naši razgnjeviše Boga nebeskoga, dade ih u ruke sazida i zidovi se njegovi oprave, onda ovaj dio Navuhodonosoru caru Vavilonskom Haldejcu, koji preko rijeke neæe više biti tvoj. 17 Tada car posla raskopa ovaj dom a narod preseli u Vavilon. 13 Ali odgovor Reumu starješini u vijeæu i Simsaju pisaru i prve godine Kira cara Vavilonskoga, car Kir zapovjedi ostalijem drugovima njihovijem koji seðahu u Samariji da se sazida ovaj dom Božji. 14 Još i sudove doma i ostalijem s onu stranu rijeke: Pozdravlje, tada i tada. Božijega zlatne i srebrne koje Navuhodonosor bješe 18 Knjiga koju nam poslaste razgovjetno bi proèitana uzeo iz crkve Jerusalimske i odnio u crkvu Vavilonsku, predu mnom. 19 I zapovjedih te potražiše i naðoše da iznese ih car Kir iz crkve Vavilonske, i biše dani po je taj grad od davnina ustajao na careve i da su u imenu Sasavasaru, kojega postavi upraviteljem, 15 I njemu bivali odmeti i bune, 20 I da su silni carevi bivali reèe mu: uzmi ove sudove pa idi i odnesi ih u crkvu u Jerusalimu, koji vladahu svijem što je preko rijeke, i koja je u Jerusalimu, i dom Božji neka se sazida davahu im se danci i poreze i carine. 21 Zato naredite na svojem mjestu. 16 Onda taj Sasavasar doðe i da se zabrani onjem ljudima da se onaj grad ne zida postavi temelj domu Božijemu u Jerusalimu; i od toga dokle ja ne zapovjedim. 22 I pazite da ne pogriješite u vremena dosad zida se i još nije dovršen. 17 Ako je tom. Jer zašto bi zlo raslo na štetu carevima? 23 A dakle ugodno caru, neka se potraži u riznici carskoj u kad se prijepis od knjige cara Artakserksa proèita Vavilonu je li car Kir zapovjedio da se sazida ovaj pred Reumom i Simsajem pisarem i pred drugovima dom Božji u Jerusalimu, i volju svoju o tom neka nam njihovijem, oni brže otidoše u Jerusalim k Judejcima, car poslje.

te im zabranile oružnom silom. 24 Tada stade posao oko doma Božijega u Jerusalimu, i staja do druge godine carovanja Darija cara Persijskoga.

5 Tada Agej prorok i Zaharija sin Idov prorok prorokovahu Judejcima koji bijahu u Judeji i u Jerusalimu u ime Boga Izrailjeva. 2 I usta Zorovavelj sin Salatilov i Isus sin Josedekov, i poèeše opet zidati dom Božji u Jerusalimu, i bijehu s njima proroci Božji pomažuæi im. 3 U to vrijeme doðe k njima Tatnaj upravitelj s ovu stranu rijeke, i Setar-Vosnaj i drugovi njihovi, i rekoše im ovako: ko vam je dao vlast da zidate tu kuæu i da opravljate te zidove? 4 Tada im odgovorismo imenujuæi ljudi koji graðahu tu graðevinu. 5 Ali bješe oko Božije na starješinama Judejskim, te im ne zabranile dokle ne otide stvar do Darija i donesu odgovor o tom. 6 A ovo je prijepis

6 Tada car Darije zapovjedi te tražiše u knjižnici gdje se ostavljaše blago u Vavilonu. 2 I naðoše u Ahmeti u dvoru carskom u zemlji Midskoj knjigu u kojoj bješe zapisan ovaj spomen: 3 Prve godine cara Kira zapovjedi car Kir: dom Božji u Jerusalimu da se sazida da bude mjesto gdje æe se prinosisi žrtve, i temelji da mu se izidaju, da bude visok šezdeset lakata i širok šezdeset lakata. 4 Tri reda da budu od kamenja velikoga i jedan red od drveta novoga, a trošak da se daje iz carskoga doma. 5 I sudovi doma Božijega zlatni i srebrni što Navuhodonosor bješe uzeo iz crkve Jerusalimske i donio u Vavilon, da se vrati i opet odnesu u crkvu Jerusalimsku na svoje mjesto i da se ostave u domu Božijem. 6 Zato Tatnaju upravitelju s one strane rijeke, Setar-Vosnaju s drugovima svojim Afarsašanima, koji ste s one strane

rijike, uklonite se odatle. **7** Ostavite neka se gradi Ahitova, **3** Sina Amarije, sina Azarije, sina Merajota, taj dom Božji, upravitelj Judejski i starješine njihove **4** Sina Zeraje, sina Ozije, sina Vukija, **5** Sina Avisuje, neka zidaju taj dom Božji na mjestu njegovu. **8** Još sina Finesa, sina Eleazara, sina Arona poglavara zapovijedam šta æete èiniti starješinama Judejskim sveštenièkoga, **6** Taj Jezdra vrati se iz Vavilonske, a da bi se sazidao taj dom Božji; od blaga carskoga, bijaše književnik vješt zakonu Mojsijevu, koji dade od dohodaka s one strane rijeke, da se daje bez Gospod Bog Izrailjev, i car mu dade sve što zaiska, oklijevanja trošak onjem ljudima da se ne ustavlaju. jer ruka Gospoda Boga njegova bijaše nad njim, **7** I **9** I Što treba, bilo junaca ili ovnova i jaganjaca za žrtve vratiše se u Jerusalim neki sinovi Izraeljivi i sveštenici paljenice Bogu nebeskomu, ili pšenice, soli, vina i Leviti i pjevaèi i vratari i Netineji sedme godine ulja, kako reku sveštenici Jerusalimski, da im se daje cara Artakserksa. **8** A dođe u Jerusalim petoga svaki dan bez odgaðanja, **10** Da prinose mirisne žrtve mjeseca sedme godine toga cara. **9** Jer prvoga dana Bogu nebeskomu i da se mole za život carev i sinova prvoga mjeseca pođe iz Vavilonske, a prvoga dana njegovijeh. **11** Još zapovijedam: ko bi uèinio drukèije, petoga mjeseca dođe u Jerusalim, jer dobra ruka iz njegove kuæe da se uzme brvno i pobode, i on Boga njegova bješe nad njim. **10** Jer Jezdra bješe na njemu da se pogubi, i njegova kuæa da bude upravo srce svoje da istražuje zakon Gospodnji i da buniše za to. **12** I Bog koji je ondje nastanio ime ga izvršuje i da uèi Izraelja uredbama i zakonima. **11** svoje, da obori svakoga cara i svaki narod koji bi A ovo je prijepis od knjige koju dade car Artakserko digao ruku da promijeni ovo i raskopa taj dom Božji u Jezdru svešteniku književniku vještomu stvarima što je Jerusalimu. Ja Darije zapovijedam ovo, odmah da se zapovjedio Gospod i uredbama njegovijem u Izraelju: izvrši. **13** Tada Tatnaj upravitelj s ove strane rijeke, **12** Artakserko car nad carevima Jezdri svešteniku, Setar-Vosnaj i drugovi njihovi uèiniše odmah kako književniku vještomu u zakonu Boga nebeskoga, zapovjedi Darije. **14** I starješine Judejske zidaše i svako dobro; tada i tada. **13** Ja zapovijedam: ko god napredovaše po proroštvu Ageja proroka i Zaharije u mom carstvu od naroda Izraeljeva i od sveštenika sina Idova, zidaše i dovršiše po zapovijesti Boga njegovijeh i Levita hoæe od svoje volje da ide s tobom Izraeljeva i po zapovijesti Kira i Darija i Artakserksa u Jerusalim, nek ide. **14** Jer se šalješ od cara i od cara Persijskoga. **15** I svrši se taj dom do treæega sedam savjetnika njegovijeh da nadgledaš Judeju i dana mjeseca Adara šeste godine carovanja cara Jerusalim po zakonu Boga svojega koji ti je u ruku, **15** Darija. **16** I sinovi Izraeljivi, sveštenici i Leviti i ostali I da odnesë srebro i zlato što car i savjetnici njegovi između onih koji se vratiše iz ropstva posvetiše taj dragovoljno prinose Bogu Izraeljevu, kojemu je stan dom Božji radujuæi se. **17** I prinoše na posveæenje u Jerusalimu, **16** I sve srebro i zlato što nakupiš u toga doma Božijega sto junaca, dvjesta ovnova, èetiri svoj zemlji Vavilonskoj s dragovolnjem prilozima koje stotine jaganjaca i dvanaest jaraca na žrtvu za grijeh narod i sveštenici dragovoljno prilože na dom Boga za svega Izraelja prema broju plemena Izraeljevih. **18** svojega u Jerusalimu. **17** Pa odmah za te novce kупи I postaviše sveštenike po redovima njihovijem i Levite junaca i ovnova i jaganjaca s darovima njihovijem po redovima njihovijem da služe Bogu u Jerusalimu i naljevima njihovijem, i prinesi ih na oltaru doma kako je napisano u knjizi Mojsijevoj. **19** Potom slaviše Boga vašega u Jerusalimu. **18** I Što se tebi i braæi koji se vratiše iz ropstva pashu èetrnaestoga dana tvojoj svidi uèiniti s ostalijem srebrom i zlatom, uèinite prvoga mjeseca. **20** Jer se oèistiše i sveštenici i Leviti, po volji Boga svojega. **19** I sudove koji su ti dati za te bijahu svi èisti, i klaše pashu za sve koji se vratiše službu u domu Boga tvojega, ostavi pred Bogom u iz ropstva i za braæu svoju sveštenike i za sebe Jerusalimu. **20** I Što bi još trebalo domu Boga tvojega, same. **21** I jedoše sinovi Izraeljivi koji se vratiše iz te bi valjalo dati, podaj iz carske riznice. **21** I još ropstva i svi koji se od neèistote naroda zemaljskih zapovijedam ja car Artakserko svijem riznièarima s odvojije k njima da traže Gospoda Boga Izraeljeva. one strane rijeke, da što god zaište od vas Jezdra **22** I praznovaše praznik prijesnijeh hljebova sedam sveštenik, književnik vješti zakonu Boga nebeskoga, dana veseleæi se; jer ih razveseli Gospod i obrati odmah da se uèini, **22** Do sto talanata srebra i do sto srce cara Asirskoga k njima da ukrijepi ruke njihove u kora pšenice i do sto vata vina i do sto vata ulja, a poslu oko doma Boga, Boga Izraeljeva. soli bez mjere, **23** Što god zapovjedi Bog nebeski, odmah da se uèini za dom Boga nebeskoga, da ne dođe gnjev na carstvo, na cara i na sinove njegove.

24 I još vam javljamo da se ni od jednoga između sveštenika i Levita i pjevaèa i vratara i Netineja i

7 A poslije ovijeh stvari za carovanja Artakserksa cara Persijskoga Jezdra, sin Seraje sina Azarije, sina Helkije, **2** Sina Saluma, sina Sadoka, sina

drugih sluga toga doma Božjega ne smije uzimati i braæom njegovom, njih osamnaest; **19** I Asaviju i s danak ni poreza ni carina. **20** A ti, Jezdra, po mudrosti njim Isaiju od sinova Merarijevih, s braæom njegovom Boga svojega koja ti je data postavi upravitelje i sudije i njihovjem sinovima, njih dvadeset, **20** I od Netineja, da sude svemu narodu što je s one strane rijeke koje odredi David i knezovi da služe Levitima, dvjesta između svijeh koji znadu zakon Boga tvojega, i ko ne i dvadeset Netineja, koji svi biše imenovani poimence. zna, uèite ga. **26** A ko ne bi izvršivao zakona Boga **21** Tada oglasili ondje na rjeci Avi post, da bismo se tvojega i zakona careva, odmah da mu se суди, bilo ponizili pred Bogom svojim i izmolili u njega sreæan da se pogubi ili da se progna ili da se oglobi ili da se put sebi i djeci svojoj i svemu blagu svojemu. **22** baci u tamnicu. **27** Blagosloven da je Gospod Bog Jer me bijaše stid iskati od cara vojske i konjika da otaca naših, koji dade to caru u srce da ukrasi dom nas brane od neprijatelja putem, jer bijasmo rekli Gospodnji u Jerusalimu, **28** I dade mi, te naðoh milost caru govoreæi: ruka je Boga našega na dobro nad pred carem i savjetnicima njegovijem i pred svijem svima koji ga traže, i jaèina je njegova i gnjev na sve silnjem knezovima carevijem. I ja se oslobođih, jer koji ga ostavljaju. **23** Tako postisimo i molismo Boga ruka Gospoda Boga mojega bješe nada mnom, i svojega za to, i umolismo ga. **24** Tada odvojih između skupih glavare iz Izraelja da idu sa mnom.

8 A ovo su glavari domova otaèkih i pleme onijeh

što poðoše sa mnom iz Vavilona za vlade cara Artakserksa: **2** Od sinova Finesovijeh Girsom; od sinova Itamarovijeh Danilo; od sinova Davidovijeh Hatus; **3** Od sinova Sehanije, koji bješe od sinova Farosovijeh, Zaharija i s njim na broj muškinja sto i pedeset; **4** Od sinova Fat-Moavovijeh Elioinaj sin Zerajin i s njim muškinja dvjesta; **5** Od sinova Sehanijnih sin Jasilov i s njim muškinja tri stotine; **6** I od sinova Adinovijeh Eved sin Jonatanov i s njim muškinja pedeset; **7** I od sinova Elamovijeh Isaja sin Atalijin i s njim muškinja sedamdeset; **8** I od sinova Sefatijinih Zevadija sin Mihailov i s njim muškinja osamdeset; **9** Od sinova Joavovijeh Ovadija sin Jehilov i s njim muškinja dvjesta i osamdeset; **10** I od sinova Selomitovijeh sin Josifijin i s njim muškinja sto i šezdeset; **11** I od sinova Vivajevih Zaharija sin Vivajev i s njim muškinja dvadeset i osam; **12** I od sinova Azgadovijeh Joanan sin Akatanov i s njim muškinja sto i deset; **13** I od sinova Adonikamovijeh pošljednjih po imenu Elifelet, Jeilo i Semaja i s njima muškinja šezdeset; **14** I od sinova Vigvajevijeh Gutaj i Zavud, i s njima muškinja sedamdeset. **15** I sabrah ih kod rijeke koja teèe u Avu, i ondje stajasmo u okolu tri dana; poslije pregledah narod i sveštenike, ali ne naðoh ondje nijednoga od sinova Levijevih. **16** Zato poslah Elijezera, Arila, Semaju i Elnatana i Jariva i Elnatana i Natana i Zahariju i Mesulama glavare, i Jojariva i Elnatana uèitelje, **17** I opravih ih k Idu poglavaru u mjestu Kasifiji, i nauèih ih ñaæe govoriti Idu i braæi njegovoj Netinejima u mjestu Kasifiji da bi nam doveli sluge za dom Boga našega. **18** I dovedoðe nam, jer dobra ruka Božja bješe nad nama, èovjeka razumna izmeðu sinova Malija sina Levija sina Izrailjeva, Sereviju sa sinovima njegovijem

i braæom njegovom, njih osamnaest; **19** I Asaviju i s danak ni poreza ni carina. **20** A ti, Jezdra, po mudrosti njim Isaiju od sinova Merarijevih, s braæom njegovom Boga svojega koja ti je data postavi upravitelje i sudije i njihovjem sinovima, njih dvadeset, **20** I od Netineja, da sude svemu narodu što je s one strane rijeke koje odredi David i knezovi da služe Levitima, dvjesta izmeðu svijeh koji znadu zakon Boga tvojega, i ko ne i dvadeset Netineja, koji svi biše imenovani poimence. zna, uèite ga. **26** A ko ne bi izvršivao zakona Boga **21** Tada oglasili ondje na rjeci Avi post, da bismo se tvojega i zakona careva, odmah da mu se суди, bilo ponizili pred Bogom svojim i izmolili u njega sreæan da se pogubi ili da se progna ili da se oglobi ili da se put sebi i djeci svojoj i svemu blagu svojemu. **22** baci u tamnicu. **27** Blagosloven da je Gospod Bog Jer me bijaše stid iskati od cara vojske i konjika da otaca naših, koji dade to caru u srce da ukrasi dom nas brane od neprijatelja putem, jer bijasmo rekli Gospodnji u Jerusalimu, **28** I dade mi, te naðoh milost caru govoreæi: ruka je Boga našega na dobro nad pred carem i savjetnicima njegovijem i pred svijem svima koji ga traže, i jaèina je njegova i gnjev na sve silnjem knezovima carevijem. I ja se oslobođih, jer koji ga ga ostavljaju. **23** Tako postisimo i molismo Boga ruka Gospoda Boga mojega bješe nada mnom, i svojega za to, i umolismo ga. **24** Tada odvojih između glavara svešteničkih dvanaest, Sereviju, Asaviju i s njima desetoricu braæe njihove. **25** I izmjerih im srebro i zlato i sudove, priloge domu Boga našega što priloži car i savjetnici njegovi i knezovi njegovi i sav narod Izraeljev koji se naðe; **26** Izmjerih im u ruke šest stotina i pedeset talanata srebra, i sudova srebrijevih sto talanata, i sto talanata zlata, **27** I dvadeset èaša zlatnijeh od tisuæu drama, i dva suda od mjedi dobre i skupocjene kao zlato. **28** I rekoh im: vi ste sveti Gospodu i ovi su sudovi sveti, i ovo srebro i zlato dragovoljan je prilog Gospodu Bogu otaca vaših. **29** Pazite i èuvajte dokle ne izmjerite pred glavarima svešteničkim i Levitima i glavarima otaèkih domova Izraeljevih u Jerusalimu u klijetima doma Gospodnjega. **30** I tako primiše sveštenici i Leviti izmjereno srebro i zlato i sudove da odnesu u Jerusalim u dom Boga našega. **31** I poðosmo od rijeke Ave dvanaestoga dana prvoga mjeseca da idemo u Jerusalim, i ruka Boga našega bijaše nad nama i izbavi nas iz ruku neprijateljskih i zasjedaèkih na putu. **32** I doðosmo u Jerusalim i stajasmo ondje tri dana. **33** A èetvrti dan izmjeri se srebro i zlato i sudovi u domu Boga našega u ruke Merimotu sinu Urijnu svešteniku, s kojim bijaše Eleazar sin Finesov, i s njima Jozavad sin Isusov i Noadija sin Venujev, Leviti. **34** Sve na broj i na mjeru, i mjera bi zapisana od svega u isto vrijeme. **35** I koji biše u ropstvu pa se vratîše iz ropstva prinoše na žrtvu paljenicu Bogu Izraeljevu dvanaest junaca za svega Izraelja, devedeset i šest ovnova, sedamdeset i sedam jaganjaca, dvanaest jaraca za grijeh, sve to na žrtvu paljenicu Gospodu. **36** I predaðe zapovijesti careve namjesnicima carevijem i knezovima s ove strane rijeke, i oni potpomoðoše narod i dom Božji.

9 A kad se to svrši, pristupiše k meni knezovi govoreæi: narod Izraeljev i sveštenici i Leviti nijesu

se odvojili od naroda zemaljskih radi gadova njihovijeh, **10** A kad se moljaše Jezdra i ispovijedaše grijeha od Hananeja, Heteja, Ferezeja, Jevuseja, Amonaca, Moavaca, Misiraca i Amoreja. **2** Jer uzeše kæeri k njemu iz Izrailja veliko mnošto ljudi i žena i djece; i njihove sebi i sinovima svojim, te se pomiješa sveto narod plakaše veoma. **2** Tada progovori Sehanija sin sjeme s narodima zemaljskim; i ruka sveštenička i Jehilov od sinova Elamovijeh i reče Jezdri: mi smo glavarska bješe prva u tom prijestupu. **3** I kad ēuh to, sagrijesili Bogu svojemu što uzesmo žene tuđinke iz razdrjeh haljinu svoju i plašt svoj, i skuboh kosu s naroda zemaljskih; ali još ima nadanja Izraelju za to. **3** glave svoje i bradu svoju, i sjedoh tužan. **4** I skupiše Da uèinimo sada zavjet Bogu svojemu, da otpustimo se k meni svi koji se bojaju riječi Boga Izraeljeva za sve žene i porod njihov po volji Gospodnjoj i onijeh prijestup onijeh koji dođoše iz ropstva, a ja sjeđah koji se boje zapovijesti Boga našega, i po zakonu tužan do veèernje žrtve. **5** A o veèernoj žrtvi ustah neka bude. **4** Ustani, jer je ovo tvoj posao; a mi æemo od jada svojega u razdrtoj haljinu i plaštu, i klekavši na biti uza te, budi slobodan i radi. **5** Tada usta Jezdra, i koljena svoja raširih ruke svoje ka Gospodu Bogu zakle glavare svešteničke i Levite i svega Izraelja da svojemu, **6** I rekoh: Bože moj! stidim se i sramim se uèine tako. I zakleše se. **6** Potom usta Jezdra ispred podignuti oèi svoje k tebi, Bože moj; jer bezakonja doma Božijega, i otide u klijet Joana sina Eliasivova; naša namnožiše se svrh glave i krivice naše narastoše i ušavši ne jede hljeba niti vode pi, jer tužaše radi do neba. **7** Od vremena otaca svojih do danas pod prijestupa onijeh koji biše u ropstvu. **7** Potom oglasiše krivicom smo velikom, i za bezakonja svoja bismo po Judeji i Jerusalimu svijem koji se vratije iz ropstva, predani mi i carevi naši i sveštenici naši u ruke da se skupe u Jerusalim, **8** A ko ne bi došao za carevima zemaljskim pod maè, u ropstvo, u grabež i tri dana po dogovoru knezovskom i starješinskom, u sramotu, kao što se vidi danas. **8** A sada zaèas da se sve imanje njegovo razaspe a sam da se dođe nam milost od Gospoda Boga našega, te nam odluèi od zbora onijeh koji se vratije iz ropstva. **9** ostavi ostatak i dade nam klin u svetom mjestu svom Tako se skupiše svi ljudi od Jude i Venijamina u da bi prosvjetlio oèi naše Bog naš i dao nam da malo Jerusalim za tri dana, mjeseca devetoga. I sjeđaše odahnemo u ropstvu svojem. **9** Jer roblje smo, ali u sav narod na ulici pred domom Božijim dršaueći radi ropstvu našem nije nas ostavio Bog naš, nego nam te stvari i od dažda. **10** Tada ustavši Jezdra sveštenik dade te naðosmo milost pred carevima Persijskim reče im: vi sagrijesiste što se oženiste tuđinkama, te davši nam da odahnemo da podignemo dom Boga umnožiste krivicu Izrailevu. **11** Zato sada ispovijedite svojega i opravimo pustoline njegove, i davši nam se Gospodu Bogu otaca svojih, i uèinite volju njegovu, ogradu u Judeji u Jerusalimu. **10** Sada dakle šta i odvojte se od naroda zemaljskih i žena tuđinaka. da kažemo, Bože naš, poslije toga? jer ostavismo **12** I sav zbor odgovori i reče iza glasa: kako nam zapovijesti tvoje, **11** Koje si zapovjedio preko sluga kaza uèiniæemo. **13** Ali naroda ima mnogo i ide svojih proroka govoreæi: zemlja u koju idete da je dažd, ne može se stajati napolju, a taj posao nije naslijedite zemlja je neèista od neèistote naroda za jedan dan ni za dva, jer nas ima mnogo koji zemaljskih, s gadova njihovijeh, kojima je napuniše sagrijesimo u tom. **14** Da se odrede knezovi naši od kraja do kraja u neèistoti svojoj. **12** I zato kæeri iz svega zbora, pa koji su god u gradovima našim svojih ne dajite za sinove njihove, i kæeri njihovijeh oženjeni tuđinkama neka dolaze u određeno vrijeme i ne uzimajte za sinove svoje, i ne tražite mira njihova s njima starješine svakoga grada i sudije dokle ne ni dobra njihova dovjeka da biste se okrijeplili i jeli odvratimo od sebe žestoki gnjev Boga svojega za tu dobra one zemlje i ostavili je u našljedstvo sinovima stvar. **15** I određen bi na to Jonatan sin Asailov i Jazija svojim dovjekom. **13** I poslije svega što dođe na nas za sin Tekujev; a Mesulam i Savetaj Leviti pomagaše zla djela naša i za veliku krivicu našu, jer si nas, Bože im. **16** I uèiniše tako koji se vratije iz ropstva. I naš, pokarao manje nego što grijesi naši zasluzuju, odvojše se Jezdra sveštenik i glavari domova otaèekih i dao si nam ostatak ovaki, **14** Eda li æemo opet po domovima otaca svojih, svi pojmenice, i sjedose prestupati zapovijesti tvoje i prijateljiti se s ovijem prvoga dana desetoga mjeseca da izviðaju stvar. gadnjem narodima? Ne bi li se razgnjevio na nas **17** I do prvoga dana prvoga mjeseca svršiše sa dokle nas ne bi potro da nijedan ne ostane i ne izbavi svima onima koji se bijahu oženili tuđinkama. **18** se? **15** Gospode Bože Izraeljevi! ti si pravedan, jer A naðoše se između sinova svešteničkih oženjeni ostasmo ostatak, kao što se vidi danas. Evo mi smo tuđinkama: između sinova Isusa sina Josedekova i pred tobom s krivicom svojom, premda se ne može braæe njegove: Masija i Elijezer i Jariv i Gedalija; stajati pred tobom za to.

19 I dadoše ruke da æe pustiti žene svoje; i koji

bijahu zgriješili prinesoše po jednoga ovna za krivicu svoju; **20** I od sinova Imirovijeh Ananije i Zevadija; **21** I od sinova Harimovijeh Masija i Ilija i Semaja i Jehilo i Ozija, **22** I od sinova Pashorovijeh Elioinaj, Masija, Ismailo, Natanailo, Jozavad i Elasa, **23** I od Levita Jozavad i Simej i Kelaja, to je Kelita, i Petaja i Juda i Elijezer; **24** I od pjevaèa Elijasiv; i od vratara Salum i Telem i Urija; **25** A od Izrailja, od sinova Farosovijeh Ramija i Jezija i Malhije i Mijamin i Eleazar i Malhija i Venaja; **26** I od sinova Elamovijeh: Matanija, Zaharija i Jehilo i Avdija i Jeremot i Ilija; **27** I od sinova Zatovijeh Elioinaj, Eliasiv, Matanija i Jerimot i Zavad i Aziza; **28** I od sinova Vivajevijeh Joanan, Ananija, Zavaj, Atlaj, **29** I od sinova Vanijevih Mesulam, Maluh i Adaja, Jasuv i Seal i Ramot; **30** I od sinova Fat-Moavovijeh Adna i Helal, Venaja, Masija, Matanija, Vezeleilo i Vinuj i Manasija; **31** I od sinova Harimovijeh Elijezer, Jesija, Malhija, Semaja, Simeun, **32** Venijamin, Maluh, Semarija; **33** Od sinova Asumovijeh Matenaj, Matata, Zavad, Elifelet, Jeremaj, Manasija, Simej; **34** Od sinova Vanijevih Madaja, Amram i Uilo. **35** Venaja, Vedeja, Heluj, **36** Vanija, Merimot, Eliasiv, **37** Matanija, Matenaj i Jasav, **38** I Vanije, Vinuj, Simej, **39** I Selemija i Natan i Adaja, **40** Mahnadevaj, Sasaj, Saraj, **41** Azareilo i Selemija, Semarija, **42** Salum, Amarija, Josif; **43** Od sinova Nevovijeh: Jesilo, Matanija, Zavad, Zevina, Jadav, Joilo i Venaja. **44** Svi se ovi bijahu oženili tuðinkama i neke između njih bijahu i djecu izrodile.

Nehemija

1 Riječi Nemije sina Ahalijina. Mjeseca Hisleva godine dvadesete kad bijah u Susanu gradu, 2 Dođe Ananije jedan od braće moje s nekim iz Judeje; i zapitah ih za Judejce, za ostatak što bješe ostao od ropstva, i za Jerusalim. 3 A oni mi rekoše: ostatak što osta od ropstva ondje u zemlji, u velikoj je nevolji i sramoti, i zid je Jerusalimski razvaljen i vrata su mu ognjem popaljena. 4 A kad ēuh te riječi, sjedoh i plakah, i tužih nekoliko dana, i postih i molih se pred Bogom nebeskim, 5 I rekoh: oh Gospode Bože nebeski, Bože veliki i strašni, koji ēuvaš zavjet i milost onima koji te ljube i drže twoje zapovijesti. 6 Neka bude uho twoje prignuto i oči twoje otvorene da ēuješ molitvu sluge svojega kojom se sada molim pred tobom dan i noć za sinove Izrailjeve, sluge twoje, i ispovijedam grijehu sinova Izrailjevih kojima ti zgrijesimo. 7 Skrivismo ti i ne držasmo zapovijesti ni uredaba ni zakona koje si zapovjedio preko Mojsija sluge svojega. 8 Ali se opomeni riječi koju si zapovjedio Mojsiju sluzi svojemu govoreći: vi æete zgrijesiti i ja æeu vas rasijati među narode; 9 Ali ako se obratite k meni i stanete držati zapovijesti moje i tvoriti ih, ako budete zagnani i na kraj svijeta, sabraeu vas odande i odvešau vas na mjesto koje sam izabrao da ondje nastanim ime svoje. 10 A ovo su sluge twoje i narod twoj, koji si iskupio silom svojom velikom i rukom svojom krnjepkom. 11 Oh Gospode! neka bude uho twoje prignuto k molitvi sluge twojega i k molitvi sluga twojih, koji su radi bojati se imena twojega, i daj danas sreæeu sluzi svojemu i uèini da nađe milost pred ovijem ēovjekom. A ja bijah peharnik carev.

2 A mjeseca Nisana godine dvadesete Artakserksa cara bijaše vino pred njim, i ja uzev vino dадох ga caru. A pređe ne bijah neveseo pred njim. 2 I reèe mi car: što si lica nevesela, kad nijesi bolestan? nije drugo nego tuga u srcu. A ja se uplaših vrlo. 3 I rekoh caru: da je živ car dovjeka! kako ne bih bio lica nevesela, kad je grad gdje su grobovi mojih otaca opustio i vrata mu ognjem spaljena? 4 A car mi reèe: šta hoæeš? Tada se pomolih Bogu nebeskomu, 5 I rekoh caru: ako je ugodno caru i ako ti je mio sluga tvoj, pošlji me u Judeju u grad gdje su grobovi otaca mojih da ga sagradim. 6 A car mi reèe, a žena njegova sjeðaše do njega: koliko ti vremena treba na put, i kad æeš se vratiti? I bi ugodno caru, i pusti me kad mu kazah vrijeme. 7 Potom rekoh caru: ako je ugodno caru, da mi se da knjiga na knezove preko

rijeke da me prate dokle ne dođem u Judeju, 8 I knjiga na Asafa ēuvara šume careve da mi da drva za brvna na vrata od dvora uz dom Božji i za zid gradske i za kuæu u koju æeu uæi. I dade mi car, jer dobra ruka Boga mojega bješe nada mnom. 9 I tako dođoh ka knezovima preko rijeke, i dادох im knjige careve. A car posla sa mnom vojvode i konjike. 10 A kad to ēu Sanavalat Oronjanin i Tovija sluga Amonac, bi im vrlo mrsko što dođe ēovjek da se postara za dobro sinovima Izrailjevijem. 11 Potom dođoh u Jerusalim, i bih ondje tri dana. 12 Pa ustah noæeu s nekoliko ljudi, a nikomu ne kazah što mi je Bog moj dao u srce da uèinim u Jerusalimu; i ne imah kljuseta sa sobom osim onoga na kom jahah. 13 I izidoh noæeu na vrata od doline, na izvor zmajevski, i na vrata gnojna, i razgledah zidove Jerusalimske kako bjehu razvaljeni i kako mu vrata bjehu ognjem popaljena. 14 Otuda prođoh na izvorska vrata i na carsko jezero, a ondje ne bješe mjesta da kljuse poda mnom prijeđe. 15 Zato jahah uz potok po noæei i razgledah zid, pa se vrathih na vrata od doline, i tako dođoh natrag. 16 Ali poglavari ne znadijahu kuda sam išao ni šta sam radio, jer do tada ne bijah ništa rekao ni Judejcima ni sveštenicima ni knezovima ni poglavarima ni drugima koji upravlju poslom. 17 Zato im rekoh: vidite u kakvom smo zlu, Jerusalim pust i vrata mu popaljena ognjem; dajte da zidove Jerusalimske, da više ne budemo rug. 18 I kazah im kako je dobra ruka Boga mojega nada mnom i riječi careve koje mi je rekao. Tada rekoh: ustanim i zidajmo. I ukrijepeš im se ruke na dobro. 19 A kad to ēu Sanavalat Oronjanin i Tovija sluga Amonac i Gisem Arapin, potsmijevaše nam se i rugaše nam se govoreći: šta to radite? da se neæete odmetnuti caru? 20 A ja im odgovorih i rekoh: Bog nebeski daæe nam sreæeu, a mi sluge njegove ustasmo i zidamo; ali vi nemate dijela ni prava ni spomena u Jerusalimu.

3 I usta Eliasiv poglavar sveštenički i braæa njegova sveštenici i zidaše vrata ovèija, i osvetiše ih i metnuše im krila, i osvetiše ih do kule Meje, do kule Ananeilove. 2 A do njega zidaše Jerihonjani, a do njih zida Zahur sin Imrijev; 3 A vrata riblja zidaše sinovi Asenajini, oni ih pobrvnaše i metnuše krila i brave i prijevornice. 4 A do njih opravlja Merimot sin Urije sina Akosova; a do njih opravlja Mesulam sin Varahije sina Mesizaveilova; a do njih opravlja Sadok sin Vanin. 5 A do njih opravlja Tekojani, ali poglavice njihove ne saviše vrata svojega na službu Gospodu svojemu. 6 A stara vrata opravlja Jodaj sin Fasejin i Mesulam sin Vesodijin, oni ih pobrvnaše i metnuše krila i

brave i prijevornice. **7** A do njih opravljaše Melatija
Gavaonjanin i Jadon Meronjanin, ljudi iz Gavaona
i iz Mispe do stolice kneza s ove strane rijeke. **8**
Do njih opravlja Uzilo sin Arahijin zlatar; a do njega
opravlja Ananija sin apotekarski. I ostaviše Jerusalim
do širokoga zida. **9** A do njih opravlja Refaj sin Orov
poglavar nad polovinom kraja Jerusalimskoga. **10** A
do njih opravlja Jedaja sin Arumafov prema svojoj
kuæi, a do njega opravlja Hatus sin Asavnijin. **11** Toliko
opravlja Malhija sin Harimov i Asuv sin Fat-Moavov
i kulu kod peæi. **12** A do njega opravlja Salum sin
Loisov, poglavar nad polovinom kraja Jerusalimskoga
sa kæerima svojim. **13** Vrata dolinska opravlja Anun sa
stanovnicima Zanojskim; oni ih sagradiše i metnuše
krila i brave i prijevornice, i tisuæeu lakata zida do
gnojnijeh vrata. **14** A gnojna vrata opravlja Malhija
sin Rihavov poglavar nad krajem Vet-Keremskim, on
ih sagradi i metnu krila i brave i prijevornice. **15** A
vrata izvorska opravlja Salum sin Hol-Ozin, poglavar
nad krajem u Mispi, on ih sagradi i pokri i metnu im
krila i brave i prijevornice; i zid kod banje Siloamske
od vrtca careva do basamaka koji slaze iz grada
Davidova. **16** Za njim opravlja Nemija sin Azvukov
poglavar nad polovinom kraja Vet-Surskoga do prema
grobovima Davidovijem i do jezera naenjenoga i do
kuæe junaèke. **17** Za njim opravljaše Leviti, Reum
sin Vanijev, a do njega opravlja Asavija poglavar nad
polovinom kraja Keilskoga sa svojim krajem. **18** Za
njim opravljaše braæa njihova, Vavaj sin Inadadov
poglavar nad polovinom kraja Keilskoga. **19** A do
njega opravlja Eser sin Isusov poglavar od Mispe
toliko prema mjestu kuda se ide k riznici na uglu. **20**
Za njim razgorjevši se Varuh sin Zavajev opravlja
toliko od ugla do vrata od kuæe Eliasiva poglavara
sveštenikog. **21** Za njim opravlja Merimot sin Urije
sina Akosova toliko od vrata kuæe Eliasivove do kraja
kuæe Eliasivove. **22** A za njim opravljaše sveštenici
koji življahu u ravnici. **23** Za njima opravlja Venijamin
i Asuv prema svojim kuæama; a za njima opravlja
Azarija sin Masije sina Ananijina uz svoju kuæu. **24**
Za njim opravlja Vinuj sin Inadadov toliko od kuæe
Azarijine do savitka i do ugla. **25** Falal sin Uzajev
opravlja prema savitku i prema kuli koja se izdiže iz
gornjega doma careva kod trijema tamnièkoga; za
njim Fedaja sin Farosov; **26** I Netineji koji življaju
u Ofilu, do prema vratima vodenijem na istok i kuli
visokoj; **27** Za njima opravljaše Tekojani toliko prema
velikoj kuli visokoj do zida Ofilskoga; **28** Od vrata
konjskih opravljaše sveštenici svaki prema svojoj
kuæi; **29** Za njima opravlja Sadok sin Imirov prema
svojoj kuæi; a za njim opravlja Semaja sin Sehanijin
èuvar vrata istoènijeh; **30** Za njim opravlja Ananija sin
Selemijin i Anun šesti sin Salafov, toliko; za njima
opravlja Mesulam sin Varahijin prema svojoj klijeti;
31 Za njim opravlja Malhija sin zlatarev do kuæe
Netinejske i trgovaèke prema vratima Mifkadskim do
uzbrdice na uglu; **32** A između uzbrdice na uglu i
ovèijih vrata opravljaše zlatari i trgovci.

4 A kad èu Sanavalat da zidamo zid, razgnjevi se i
rasrdi se vrlo, i rugaše se Jevrejima, **2** I govoraše
pred braæom svojom i vojnicima Samarijskim: šta
rade ti nemoæni Judejci? hoæemo li ih ostaviti? hoæe
li prinositi žrtve? hoæe li sada svršiti? eda li æe u
život povratiti iz praha kamenje spaljeno? **3** A Tovija
Amonac koji bijaše uza nj reèe: neka zidaju; da lisica
doðe, provaliæe kameni zid njihov. **4** Èuj, Bože naš,
kako nas preziru; obrati rug njihov na njihovu glavu, i
daj da budu grabež u zemlji gdje bi robovali. **5** I ne
pokrivaj bezakonja njihova, i grijeh njihov da se ne
izbriše pred tobom, jer te dražiše za one koji zidaju. **6**
I tako zidasmo zid, i sav se zid sastavi do polovine, i
narod imaše volju da radi. **7** A kad èu Sanavalat i
Tovija i Arapi i Amonci i Azoæani da se opravlja zid
Jerusalimski i da se poèelo zatvorati što je provaljeno,
razgnjeviše se vrlo; **8** I složiše se svi zajedno da doðu
i da udare na Jerusalim i da smetu. **9** A mi se molimo
Bogu svojemu i postavljamo stražu prema njima
dan i noæ od straha njihova. **10** A Judejci rekoše:
klonula je snaga nosiocima, a praha ima mnogo, ne
možemo zidati zida. **11** A naši neprijatelji rekoše: da
ne doznadi i ne opaze dokle ne doðemo usred njih,
pa æemo ih pobiti i prekinuti posao. **12** Ali doðoše
Judejci koji kod njih življahu, i kazaše nam deset
puta: èuvajte sva mjesta kuda se ide k nama. **13** Tada
namjestih narod u nizima iza zida i na strmenima,
postavih narod po porodicama s maæevima i kopljima
i lukovima. **14** I razgledavši ustah i rekoh starješinama
i glavarima i ostalom narodu: ne bojte ih se. Pomenite
Gospoda velikoga i strašnoga, i bijte se za braæu
svoju, za sinove svoje i kæeri svoje, za žene svoje
i kuæe svoje. **15** A kad èuše neprijatelji naši da
smo doznali, razbi Gospod njihovu namjeru, i mi se
vratimo svi k zidu, svaki na svoj posao. **16** I od tada
polovina mojih momaka poslovaše, a druga polovina
držaše koplja i štitove i lukove i oklope, i knezovi
stajahu iza svega doma Judina. **17** I koji zidahu i
koji nošahu teret i koji tovarahu, svaki jednom rukom
raðaše a u drugoj držaše koplje. **18** A koji zidahu,
svaki imahu maæe pripasan uz bedricu, i tako zidahu.
A trubaè stajaše kod mene. **19** Jer rekoh starješinama
i glavarima i ostalom narodu: posao je velik i dug, i

mi smo se rasuli po zidu daleko jedan od drugoga. i svi momci moji bijahu skupa ondje na poslu. 17 I 20 Gđe èuvjetate trubu da trubi, onamo trèite k nama; Judejaca i poglavara sto i pedeset ljudi i koji dolažahu Bog naš vojevaæ za nas. 21 Tako raðasmo posao, i k nama iz okolnjeh naroda bijahu za mojim stolom. polovina ih držaše koplya od zore pa dokle zvijezde 18 I gotovljaje se svaki dan po jedno goveèe, šest ne izidu. 22 U to vrijeme još rekoh narodu: svaki s ovaca izabranijeh, i ptice gotovljahu mi se, i svakih momkom svojim neka noæuje u Jerusalimu da bi deset dana davaše se svakojakoga vina izobila. I nam noæeu stražili a danju radili. 23 A ja i moja braæea opet ne iskah hrane upraviteljske; jer služba bješe i momci moji i stražari što idu za mnom neæemo teška narodu. 19 Pomeni me, Bože moj, na dobro za svlaæiti sa sebe haljinu; u svakoga da je maè i voda. sve što sam èinio ovomu narodu.

5 I stade velika vika ljudi i žena na braæeu njihovu **6** A kad èeu Sanavalat i Tovija i Gisem Arapin i ostali Judejce. 2 Jer neki govorahu: nas i sinova naših i naši neprijatelji da sam sazidao zid i da nije ostalo kæeri naših ima mnogo; da dobavimo žita da jedemo u njemu ništa provaljeno, a do tada još ne bijah i ostanemo živi. 3 Drugi opet govorahu: da založimo namjestio krila na vrata, 2 Posla Sanavalat i Gisem k polja svoja i vinograde i kuæe da dobijemo žita u ovoj meni i poruèi: hodi da se sastanemo u kom selu u gladi. 4 Još drugi govorahu: da uzajmimo novaca na polju Ononskom. A oni mišljahu zlo po me. 3 I poslah polja svoja i vinograde za danak carski. 5 A tijelo je k njima glasnike i poruèih: u poslu sam velikom, zato naše kao tijelo braæe naše, sinovi naši kao njihovi ne mogu doæi. Jer bi stao posao kad bih ga ostavio sinovi, i eto treba da damo sinove svoje i kæeri svoje da dođem k vama. 4 I slaše tako k meni èetiri puta; u roble, i neke kæeri naše veæ su robinje, a mi ne i ja im onako odgovorih. 5 Tada Sanavalat posla k možemo ništa, jer polja naša i vinograde naše drže meni tako peti put slugu svojega s knjigom otvorenom drugi. 6 Zato se rasrdih vrlo kad èuh viku njihovu i u ruci. 6 A u njoj pisaše: èuje se po narodima i te rijeèi. 7 I smislih u srcu svom i ukorih knezove Gasmuj kaže da se ti i Judejci mislite odmetnuti, i poglavare, i rekoh im: vi meæete bremena svaki zato zidaš zid, i hoæeš da im budeš car, kako se na brata svojega. I sazvah veliki zbor njih radi. 8 I gorovi, 7 I da si postavio proroke da razglašuju za rekoh im: mi otkupismo koliko mogosmo braæeu svoju tebe u Jerusalimu i govore: car je u Judeji. A to æe Judejce što bjehu prodani narodima; a vi li æete doæi do cara; nego hodi da se dogovorimo. 8 Tada prodavati braæeu svoju ili æe se prodavati nama? A poslah k njemu i poruèih: nije tako kako ti kažeš, oni umukoše i ne naðoše što bi odgovorili. 9 I rekoh: nego si sam izmislio. 9 Jer oni svi šæahu nas uplašiti nije dobro što radite. Ne treba li vam hoditi u strahu govoreæi: klonuæee ruke njihove od posla i neæee se Boga našega da nam se ne rugaju narodi, neprijatelji svršiti. Zato, Bože, ukrijepi ruke moje. 10 Jošte otidoh naši? 10 I ja i braæea moja i momci moji davali smo im u kuæeu Semaji sinu Dalaje sina Metaveilova, koji novaca i žita; ali oprostimo im taj dug. 11 Hajde vratite se bješe zatvorio, i reèe mi: da otidemo zajedno u im danas polja njihova i vinograde i maslinike i kuæe dom Božji usred crkve i da zakljuèamo vrata crkvi, i što im na stotinu uzimate od novca i žita i vina i ulja. jer æe doæi da te ubiju, doæi æe noæeu da te ubiju. 12 A oni odgovoriš: vratiaæemo i neæemo iskati od 11 A ja rekoh: zar æe èovjek kakav sam ja bježati? njih; uèiniæemo kako veliš. Tada sazvah sveštenike, ili ko bi ovaki kakav sam ja ušao u crkvu da ostane i zakleh ih da æe tako uèiniti. 13 I istresoh njedra u životu? neæeu iæi. 12 I razumjeh da ga nije Bog svoja i rekoh: ovako da istrese Bog svakoga iz kuæe poslao, nego to proroštvo kaza za me, jer ga Tovija njegove i iz truda njegova ko god ne ispuni ove rijeèi, i Sanavalat potkuþiše. 13 Zato bješe potkuþljen da i ovako da se istrese i bude prazan. I sav zbor reèe: me uplaši da onako uèinim i zgriješim da bih se amin. I hvališe Gospoda, i uèini narod po toj rijeèi. osramotio da me mogu ružiti. 14 Pomeni, Bože moj, 14 I otkad mi car zapovjedi da im budem upravitelj Toviju i Sanavalata po ovijem djelima njihovijem, i u zemlji Judinoj, od godine dvadesete do trideset Noadiju proroèicu i druge proroke koji me šæahu druge godine cara Artakserksa, dvanaest godina, ja uplašiti. 15 I tako dovrši se zid dvadeset petoga dana i braæea moja ne jedosmo hrane upraviteljske. 15 mjeseca Elula za pedeset i dva dana. 16 I kad èuše A preðašnji upravitelji koji bijahu prije mene bijahu svi neprijatelji naši i vidješe svi narodi koji bijahu teški narodu uzimajuæi od njega hljeba i vina osim oko nas, uplašiše se vrlo, jer poznaše da je Bog èetrdeset sikala srebra, i sluge njihove zapovjedahu naš uèinio to djelo. 17 I u one dane mnogi glavari po narodu; ali ja tako ne èinim bojeæi se Boga. 16 Judejski slahu knjige Toviji, i od Tovije njima dolažahu Nego i oko graðenja zida radih, i ne kupismo njive; knjige. 18 Jer mnogi Judejci bijahu mu se zakleli; jer

bješe zet Sehaniji sinu Arahovu, i Joanan sin njegov
bješe oženjen kærju Mesulama sina Varahijina. **19** I
govorahu preda mnom dobro o njemu, i riječi moje
dokazivahu mu; i Tovija slaše knjige da me uplaši.

7 A kad se sazida zid i namjestih vrata, i postavljeni
biše vratari i pjevači i Leviti, **2** Zapovjedih Ananiju
bratu svojemu i Ananiji zapovjedniku od grada
Jerusalimskoga, jer bješe vjeran èovjek i bojaše se
Boga više nego mnogi, **3** I rekoh im: da se ne otvoraju
vrata Jerusalimska dokle sunce ne ogrije, i kad oni što
stoje onđe zatvore vrata, ogledajte, i da se postave
stražari između stanovnika Jerusalimskih, svaki na
svou stražu i svaki prema svojoj kuæi. **4** A grad
bijaše širok i velik, ali naroda bješe malo u njemu
i kuæe ne bjehu pograđene. **5** I Bog moj dade mi
u srce, te sabrah glavare i starješine i narod da se
izbroje po plemenima. I nađoh knjigu, u kojoj bijaše
prijepis onijeh koji se vratîše prvi put; i nađoh u njoj
zapisano: **6** Ovo su ljudi iz ovoga kraja što se vratîše
iz ropstva između onijeh koji biše preseljeni, koje
preseli Navuhodonosor car Vavilonski, pa se vratîše u
Jerusalim i u Judeju, svaki u svoj grad, **7** Koji dođoše sa
Zorovaveljem, Isusom, Nemijom, Azarjom, Ramijom,
Namanijem, Mardohejem, Vilsanom, Misperetom,
Vigvajem, Neumom, Vanom; na broj bješe ljudi naroda
Izrailjeva: **8** Sinova Farosovijeh dvije tisuæe i sto
i sedamdeset i dva; **9** Sinova Sefatijinh trista i
sedamdeset i dva; **10** Sinova Arahovijeh šest stotina i
pedeset i dva; **11** Sinova Fat-Moavovijeh, od sinova
Isusovijeh i Joavovijeh dvije tisuæe i osam stotina i
osamaest; **12** Sinova Elamovijeh tisuæa i dvjesta i
pedeset i èetiri; **13** Sinova Zatujevh osam stotina i
èetrdeset i pet; **14** Sinova Zahajevih sedam stotina i
šezdесet; **15** Sinova Vinujevh šest stotina i èetrdeset
i osam; **16** Sinova Vivajevih šest stotina i dvadeset i
osam; **17** Sinova Azgadovijeh dvije tisuæe i tri stotine
i dvadeset i dva; **18** Sinova Adonikamovijeh šest
stotina i šezdeset i sedam; **19** Sinova Vigvajevih
dvije tisuæe i šezdeset i sedam; **20** Sinova Adinovijeh
šest stotina i pedeset i pet; **21** Sinova Atirovijeh od
Jezekije devedeset i osam; **22** Sinova Asumovijeh
trista i dvadeset i osam; **23** Sinova Visajevih trista i
dvadeset i èetiri; **24** Sinova Arifovijeh sto i dvanaest;
25 Sinova Gavaonskih devedeset i pet; **26** Ljudi iz
Vitlejema i Netofata sto i osamdeset i osam; **27**
Ljudi iz Anatota sto i dvadeset i osam; **28** Ljudi iz
Vet-Asmaveta èetrdeset i dva; **29** Ljudi iz Kirijat-
Jarima, Hefire i Virota sedam stotina i èetrdeset i
tri; **30** Ljudi iz Rame i Gavaje šest stotina i dvadeset
i jedan; **31** Ljudi iz Mihmasa sto i dvadeset i dva;

32 Ljudi iz Vitejla i Gaja sto i dvadeset i tri; **33**
Ljudi iz drugoga Nevona pedeset i dva; **34** Sinova
Elama drugoga tisuæa i dvjeta i pedeset; **35** Sinova
Harimovijeh trista i dvadeset; **36** Sinova Jerihonskih
trista i èetrdeset i pet; **37** Sinova Lodskih, Adidskih i
Ononskih sedam stotina i dvadeset i jedan; **38** Sinova
Senajskih tri tisuæe i devet stotina i trideset; **39**
Sveštenika: sinova Jedajinih od doma Isusova devet
stotina i sedamdeset i tri; **40** Sinova Imirovijeh tisuæa
i pedeset i dva; **41** Sinova Pashorovijeh tisuæa i
dvjeta i èetrdeset i sedam; **42** Sinova Harimovijeh
tisuæa i sedamnaest; **43** Levita: sinova Isusovijeh i
Kadmilovijeh između sinova Odavijinih sedamdeset i
èetiri; **44** Pjevača: sinova Asafovijeh sto i èetrdeset
i osam; **45** Vratara: sinova Salumovijeh, sinova
Atirovijeh, sinova Talmonovijeh, sinova Akuvovijeh,
sinova Atitnjeh, sinova Sovajevijeh sto i trideset
i osam; **46** Netineja: sinova Sišnijeh, sinova
Asufinijeh, sinova Tavaotovijeh, **47** Sinova Kirosovijeh,
sinova Sijajnih, sinova Fadanovijeh, **48** Sinova
Levaninjeh, sinova Agavinih, sinova Salmajevih,
49 Sinova Ananovijeh, sinova Gidilovijeh, sinova
Garovijeh, **50** Sinova Reajinjeh, sinova Resinovijeh,
sinova Nekodinijeh, **51** Sinova Gazamovijeh, sinova
Uzinijeh, sinova Fasejinjeh, **52** Sinova Visajevih, sinova
Meunimovijeh, sinova Nafusesimovijeh, **53** Sinova
Vakvukovijeh, sinova Akufinjeh, sinova Arurovijeh,
54 Sinova Vaslitovijeh, sinova Meidinijeh, sinova
Arsinijeh, **55** Sinova Varkosovijeh, sinova Sisarinijeh,
sinova Taminih, **56** Sinova Nesijinh, sinova Atifinjeh;
57 Sinova sluga Solomunovijeh: sinova Sotajevih,
sinova Soferetovih, sinova Feridinijeh, **58** Sinova
Jalimijeh, sinova Darkonovijeh, sinova Gidilovijeh, **59**
Sinova Sefatijinh, sinova Atilovijeh, sinova Fohereta
od Sevajima, sinova Amonovijeh, **60** Svega Netineja
i sinova sluga Solomunovijeh, trista i devedeset i
dva. **61** I ovi dođoše iz Tel-Meleha i Tel-Arise, Heruv,
Adon i Imir, ali ne mogoše pokazati otaèkoga doma
svojega i sjemena svojega, eda li su od Izraelija, **62** I
sinovi Delajini, sinovi Tovijini, sinovi Nekodini, njih
šest stotina i èetrdeset i dva, **63** I od sveštenika: sinovi
Avajini, sinovi Akosovi, sinovi Varzelaja, koji se oženi
između kæeri Varzelaja Galaðanina, te se prozva
nijhovijem imenom. **64** Oni tražiše po knjigama da bi
pokazali rod svoj, ali se ne nađe, zato biše odluèeni
od sveštenstva. **65** I zaprijeti im Tirsata da ne jedu od
svetinja nad svetnjama dokle ne nastane sveštenik s
Urimom i Tumimom. **66** Svega zbara skupa bješe
èetrdeset i dvije tisuæe i tri stotine i šezdeset, **67**
Osim sluga nijhovijeh i sluškinja nijhovijeh, kojih bješe
sedam tisuæe i tri stotine i trideset i sedam; i među

njima bješe pjevaèa i pjevaèica dvjesta i èetrdeset i ne budite žalosni. 12 I otide sav narod da jede pet; 13 Imahu sedam stotina i trideset i šest konja, i piye i da šalje dijelove, i veseliše se veoma što dvije stotine i èetrdeset i pet masaka, 14 Èetiri stotine razumješe rijeèi koje im se kazaše. 15 A sjutradan i trideset i pet kamila, šest tisuæa i sedam stotina i skupiše se glavari domova otaèkih iz svega naroda, dvadeset magaraca. 16 Tada neki između glavara sveštenici i Leviti, k Jezdri književniku da uèe što domova otaèkih priložiše na posao. Tirsata dade u zakon govoril. 17 I naðoše napisano u zakonu da je riznicu tisuæu drama zlata, pedeset èaša, pet stotina Gospod zapovjedio preko Mojsija da sinovi Izrailjevi i trideset haljina svešteničkih. 18 A glavari domova borave u sjenicama na praznik sedmoga mjeseca. 19 I objaviše i proglašiše po svijem gradovima svojim i u Jerusalimu govoreæi: idite u goru, i donesite granja što dade ostali narod bješe dvadeset tisuæa drama maslinova i granja od divlje masline i granja mirtova i zlata, i dvije tisuæe mina srebra, i šezdeset i sedam palmova i granja od šumnatijeh drveta, da naèinite haljina svešteničkih. 20 I tako se naseliše sveštenici i Leviti i vratarji i pjevaèi i ljudi iz naroda i Netinej i sav Izrailj u svojim gradovima; i kad doðe sedmi mjesec, sinovi Izrailjevi bijahu u svojim gradovima.

8 Tada se skupi sav narod jednodušno na ulicu koja je pred vratima vodenjem, i rekoše Jezdri književniku da doneše knjigu zakona Mojsijeva koji dade Gospod Izraiju. 2 I doneše Jezdra sveštenik zakon pred zbor, u kom bjehu ljudi i žene i svi koji mogahu razumjeti, prvoga dana sedmoga mjeseca. 3 I èita je na ulici koja je pred vratima vodenjem od jutra do podne pred ljudima i ženama i onijem koji mogahu razumjeti, i uši svemu narodu bijahu obraæene ka knjizi zakonskoj. 4 A Jezdra književnik stajaše na mjestu povisoku, koje bjehu naèinili od drveta za to; i do njega stajaše Matatija i Sema i Anaja i Urija i Helkija i Masiya s desne strane, a s lijeve Fedaja i Misailo i Malhija i Asum i Asavadana, Zaharija i Mesulam. 5 I otvori Jezdra knjigu na vidiku svemu narodu, jer bjaše više svega naroda, i kad je otvori, usta sav narod. 6 I Jezdra blagoslovi Gospoda Boga velikoga, a sav narod odgovori: amin, amin, podigavši ruke svoje, pa se saviše i pokloniše se Gospodu licem do zemlje. 7 A Isus i Vanije i Serevija, Jamin, Akuv, Savetaj, Odija, Masija, Kelita, Azarija, Jozavad, Anan, Felaja i drugi Leviti pouèavahu narod zakonu, i narod stajaše na mjestu. 8 I èitahu knjigu, zakon Božji, razgovijetno, i razlagahu smisao, te se razumjevaše što se èitaše. 9 Potom Nemija, koji je Tirsata, i sveštenik Jezdra književnik i Leviti koji pouèavahu narod, rekoše svemu narodu: ovaj je dan svet Gospodu Bogu vašemu; ne tužite ni plaéite. Jer plakaše sav narod slušajuæi što govoril zakon. 10 I reèe im: idite i jedite pretilo i pijte slatko i Šaljite dijelove onima koji nemaju ništa zgotovljeno, jer je ovaj dan svet Gospodu našemu. Zato ne budite žalosni, jer je radost Gospodnja vaša sila. 11 I Leviti utišaše narod govoreæi: muèite, jer je ovaj dan svet,

Gospod zapovjedio preko Mojsija da sinovi Izrailjevi i trideset haljina svešteničkih. 12 A glavari domova borave u sjenicama na praznik sedmoga mjeseca. 13 I objaviše i proglašiše po svijem gradovima svojim i u Jerusalimu govoreæi: idite u goru, i donesite granja maslinova i granja od divlje masline i granja mirtova i zlata, i dvije tisuæe mina srebra, i šezdeset i sedam palmova i granja od šumnatijeh drveta, da naèinite haljina svešteničkih. 14 I tako se naseliše sveštenici i Leviti i vratarji i pjevaèi i ljudi iz naroda i Netinej i sav Izrailj u svojim gradovima; i kad doðe sedmi mjesec, sinovi Izrailjevi bijahu u svojim gradovima.

9 Potom dvadeset èetvrtega dana toga mjeseca skupiše se sinovi Izrailjevi posteæi i u kostrijeti i posuvši se zemljom. 2 I odvoji se sjeme Izrailjevo od svijeh tuðinaca, i stadoše te ispovjedahu grijehe svoje i bezakonja otaca svojih. 3 I stajahu na svom mjestu, te im se èitaše zakon Gospoda Boga njihova èetvrt dana, a drugu èetvrt ispovjedahu se i poklanjahu se Gospodu Bogu svojemu. 4 A Isus i Vanije, Kadmiло, Sevanija, Vunije, Serevija, Vanije i Hananije popevši se na mjesto podignuto za Levite vapijahu glasom velikim ka Gospodu Bogu svojemu. 5 I rekoše Leviti Isus i Kadmiло, Vanije, Asavnija, Serevija, Odija, Sevanija i Petaja: ustanite, blagosiljajte Gospoda Boga svojega od vijeka do vijeka; i da se blagosilja ime tvoje slavno i uvišeno svrh svakoga blagoslova i hvale. 6 Ti si sam Gospod; ti si stvorio nebo, nebesa nad nebesima i svu vojsku njihovu, zemlju i sve što je na njoj, mora i sve što je u njima, i ti oživljavaš sve to, i vojska nebeska tebi se klanja. 7 Ti si Gospod Bog, koji si izabrao Avrama i izveo iz Ura Haldejskoga i nadio mu ime Avraam; 8 I našao si srce njegovo vjerno pred sobom, i uèinio si s njim zavjet da æeš dati zemlju Hanansku, Hetejsku, Amorejsku, Ferezejsku i Jevusejsku i Gergesejsku, da æeš dati sjemenu njegovu, i ispunio si rijeèi svoje, jer si pravedan. 9 Jer si pogledao na muku otaca naših u Misiru, i viku utišaše narod govoreæi: muèite, jer je ovaj dan svet, njihovu èuo si na Moru Crvenom; 10 I uèinio si znake

i èudesa na Faraonu i na svijem slugama njegovijem neba i po velikoj milosti svojoj davao si im izbavitelje, i na svem narodu zemlje njegove, jer si znao da koji ih izbavilaše iz ruku neprijatelja njihovih. **28** Ali su obijesno postupali s njima; i stekao si sebi ime, èim otpoèinuše, opet èiniš zlo pred tobom, zato si kao što se vidi danas. **11** I more si razdvojio pred ih ostavljao u ruku neprijatelja njihovih da vladaju njima, te prijeðoše posred mora suhim, i bacio si u njima; a kad se obraæaše i vikaše k tebi, ti si ih dubine one koji ih gnahu kao kamen u vodu. **12** I u uslišio s neba i izbavljao ih po milosti svojoj mnogo stupu od oblaka vodio si ih danju a noæu u stupu puta. **29** I opominjao si ih da bi ih obratio k zakonu ognjenom svijetleæi im putem kojim æe iæi. **13** I svojemu, ali oni bijahu obijesni i ne sluñaše zapovijesti sišao si na goru Sinajsku i govorio s njima s neba, tvojih i grješiše o twoje zakone, koje ko vrši živ æe i dao im sudove prave i zakone istinite, uredbe i biti kroz njih; i izmièuæi ramena svoja otvrdnuše zapovijesti dobre. **14** I obznanio si im subotu svoju vratom svojim i ne sluñaše. **30** I trpio si ih mnogo svetu, i dao im zapovijesti i uredbe i zakon preko godina opominjuæi ih duhom svojim preko proroka Mojsija sluge svojega. **15** I hlijeb s neba dao si im u svojih; ali ne sluñaše; tada si ih dao u ruke narodima gladi njihovo, i vodu iz kamena izveo si im u žeđi zemaljskim. **31** Ali radi milosti svoje velike nijesi dao njihovo, i rekao si im da idu i naslijede zemlju za koju da sasvijem propadnu niti si ih ostavio, jer si Bog si podigao ruku svoju da æee im je dati. **16** Ali oni i milostiv i žalostiv. **32** Sada dakle, Bože naš, Bože oci naši uzobijesti se i otvrdnuše vratom svojim i ne veliki, silni i strašni, koji èuvaš zavjet i milost, nemoj sluñaše zapovijesti tvojih. **17** Ne htješe slušati, i ne da je malo pred tobom što nas snaðe sva ova muka, opominjao se èudesa tvojih koja si im èinio, nego careve naše, knezove i sveštenike naše i proroke otvrdnuše vratom svojim, i u odmetu svom postavilaše naše i oce naše i sav narod twoj od vremena careva sebi voða da se vrate u ropstvo svoje. Ali ti, Bože, Asirskih do danas. **33** Ti si pravedan u svemu što nas koji opråtaš, koji si žalostiv i milostiv, koji dugo trpiš je snaðlo, jer si ti pravo uèinio a mi smo bezbožno i velike si milosti, nijesi ih ostavio. **18** I onda kad radili. **34** I carevi naši, knezovi naši i oci naši ne naèiniše sebi tele liveo i rekoše: ovo je twoj Bog koji izvršivaše zakona tvojega niti mariše za zapovijesti te je izveo iz Misira, i huliše veoma, **19** Ni onda ih radi tvoje i svjedoèanstva tvoja, kojima si im svjedoèio. **35** velike milosti svoje nijesi ostavio u pustinji; stup od Jer u carstu svom i u velikom dobru tvom koje si im oblaka nije otstupao od njih danju vodeæi ih putem, èinio, i u zemlji prostranoj i rodnoj koju si im dao, ne niti stup ognjeni noæu svijetleæi im putem kojim æe služiše tebi niti se povratiše od zlijeh djela svojih. **36** iæi. **20** I dao si im dobro svoj duh da ih urazumljuje, i Evo, mi smo danas robovi; i još u zemlji, koju si dao mane svoje nijesi ustegao od usta njihovih, i vode si ocima našim da jedu rod njezin i dobra njezina, evo im dao u žeđi njihovo. **21** I èetrdeset godina hrano si mi smo robovi u njoj. **37** I ona rod svoj obilati raða ih u pustinji, ništa im nije nedostajalo: odijelo im ne carevima koje si postavio nad nama za grijeha naše, oveta i noge im ne otekoše. **22** I dao si im carstva i koji gospodare nad našim tjelesima i nad stokom narode, i podijelio si ih po krajevima, jer naslijediše našom po svojoj volji, te smo u velikoj tjeskobi. **38** A zemlju Sionovu, zemlju cara Esevonskoga, i zemlju radi svega toga èinimo tvrd zavjet i pišemo, a knezovi cara Vasanskoga; **23** I umnožio si sinove njihove kao naši, Leviti naši, sveštenici naši peèate.

zvijezde nebeske, i uveo si ih u zemlju za koju si rekao ocima njihovim da æe uæi u nju i naslijediti je. **24** I uðoše sinovi njihovi i naslijediše zemlju, i pokorio si im Hananeje stanovnike zemaljske i predao ih u njihove ruke, i careve njihove i narode zemaljske, da èine od njih što im je volja. **25** I tako uzeše tvrde gradove i zemlju rodnu, i naslijediše kuæe pune svakoga dobra, studence iskopane, vinograde, maslinike i voæke mnoge, i jedoše i nasitiše se i ugojiše se, i blagovahu po velikoj twojoj dobroti. **26** Ali te razgnjeviše i odmetnuše se tebe: baciše zakon twoj za leða i proroke twoje pobiše, koji im svjedoèahu da bi ih obratili k tebi, i huliše veoma. **27** Zato si ih davao u ruke neprijateljima njihovijem koji ih muèiše. A kad u nevolji svojoj vikaše k tebi, ti si ih uslišio s

10 A koji zapeèatiše bjehu ovi: Nemija Tirsata, sin Ahalijin, i Sedekija, **2** Seraja, Azarija, Jeremija, **3** Pashor, Amarija, Malhija, **4** Hatus, Sevanija, Maluh, **5** Harim, Merimot, Ovadija, **6** Danilo, Gineton, Varuh, **7** Mesulam, Avija, Mijamin, **8** Mazija, Vilgaj, Semaja; to bjehu sveštenici; **9** A Leviti: Isus sin Azanjin, Vinuj izmeðu sinova Inadadovijeh, Kadmiло, **10** I braæa njihova: Sevanija, Odija, Kelita, Felaja, Anan, **11** Miha, Reov, Asavija, **12** Zahur, Serevija, Sevnija, **13** Odija, Vanije, Veninuj; **14** Glavari narodni: Faros, Fat-Moav, Elam, Zatuj, Vanije, **15** Vunije, Azgad, Vivaj, **16** Adonija, Vigvaj, Adin, **17** Atir, Jezekija, Azur, **18** Odija, Asum, Visaj, **19** Arif, Anatot, Nevaj, **20** Magfija, Mesulam, Ezir, **21** Mesizaveilo, Sadok, Jadva, **22**

Felatija, Anan, Anaja, 23 Osija, Ananija, Asuv, 24 Lois, pristaše da sjede u Jerusalimu. 3 Ovo su glavari Fileja, Sovik, 25 Reum, Asavna, Masija, 26 Ahija, zemaljski koji se naseliše u Jerusalimu, a po ostalijem Anan, Ganan, 27 Maluh, Harim, Vana. 28 I ostali gradovima Judejskim nastaniše se svaki na svojem narod, sveštenici, Leviti, vratari, pjevači, Netineji i našljedstvu po gradovima svojim Izrailjci, sveštenici svi koji se odvojio od naroda zemaljskih k zakonu i Leviti, Netineji i sinovi sluga Solomunovih: 4 U Božnjemu, žene njihove, sinovi njihovi i kæeri njihove, Jerusalimu dakle naseliše se neki od sinova Judinjeh svi koji znahu i razumijevahu, 29 Pritaše s braæom i Venijaminovih: od sinova Judinjeh: Ataja sin svojom, glavarima svojim, i doðoše te se zakleše i Ozije, sina Zaharije, sina Amarije, sina Sefatije, sina kletvom zavezaše da hodimo po zakonu Božnjemu, Maleleilova, od sinova Faresovih; 5 I Masija sin koji je dat preko Mojsija sluge Božnjega, i da držimo i Varuha sina Holoze sina Azaje, sina Adaje, sina izvršujemo sve zapovijesti Gospoda Boga svojega Jojariva, sina Zaharije, sina Silonijeva; 6 Svega i zakone njegove i uredbe njegove. 30 I da ne sinova Faresovih što se naseliše u Jerusalimu, èetiri dajemo kæeri svojih narodima zemaljskim, niti kæeri stotine i šezdeset i osam hrabrijeh ljudi; 7 A između njihovih da uzimamo za sinove svoje. 31 I od naroda sinova Venijaminovih: Saluj sin Mesulama, sina zemaljskih koji donesu trg ili kaku god hranu u subotu Joada, sina Fedaje, sina Kolaje, sina Masije, sina Itila, na prodaju, da ne uzimamo u subotu ni u drugi sveti sina Isajjina, 8 I za njim Gavaj, Salaj, devet stotina dan, i da ostavljamo sedme godine da poèiva zemlja i dvadeset i osam; 9 A Joilo sin Zihrijev bješe nad oprashtamo svaki dug. 32 I postavismo sebi uredbu da njima, a Juda sin Senujin bješe drugi nad gradom; dajemo svake godine treæinu sikla na službu u domu 10 Od sveštenika: Jedaja sin Jojariv, Jahn, 11 Boga svojega: 33 Na hlijebove postavljene, na dar Seraja sin Helkije, sina Mesulama, sina Sadoka, sina svagdašnji i žrtvu paljenicu svagdašnju za subote, Merajota, sina Ahitovova, starješina u domu Božnjem, za mladine i za praznike, i na svetinju i na žrtve za 12 A braæe njihove što služahu u domu osam stotina i grijeh da se oèišæa Izrailj, i na svako djelo u domu dvadeset i dva; i Adaja sin Jeroama, sina Felalije, sina Boga našega. 34 I bacamo ždrijeb za sveštenike i Amsija, sina Zaharije, sina Pashora, sina Malhijina, Levite i narod radi nošenja drva da se donosi u dom 13 I braæe njegove glavara u domovima otaèkim Boga našega po domovima otaca naših na vrijeme dvjesta i èetrdeset i dva; i Amasaj sin Azareila, sina od godine do godine, da gori na oltaru Gospoda Boga Azaja, sina Mesilemota, sina Imirova, 14 I braæe našega, kako piše u zakonu; 35 I da donosimo prvine njihove hrabrijeh ljudi sto i dvadeset i osam, a nad od zemlje svoje i prvine od svakoga roda od svakoga njima bješe Zavdilo sin Gedolimov; 15 I od Levita: drveta od godine do godine u dom Gospodnjih; 36 I Semaja sin Asuva sina Azrikama, sina Asavije, sina prvence od sinova svojih i stoke svoje, kako piše Vunijeva; 16 I Savetaj, i Jozavad bijahu nad poslom u zakonu, i prvence od goveda svojih i od ovaca spoljašnjim za dom Božji između glavara Levitskih, 17 svojih da donosimo u dom Boga svojega sveštenicima A Matanija sin Mihe sina Zavdija sina Asafova bijaše koji služe u domu Boga našega; 37 I prvine tijesta poglavar koji poèinjaše hvale u molitvi, i Vakukija svojega i prinose svoje i rod od svih drveta, vino i drugi između braæe svoje, i Avda sin Salije sina ulje da donosimo sveštenicima u klijeti doma Boga Galala sina Jedutunova; 18 Svega Levita u svetom svojega, i Levitima desetak od zemlje svoje, i Leviti da gradu bješe dvije stotine i osamdeset i èetiri; 19 A od uzimaju desetak po svijem mjestima gdje uzradimo; vratara: Akuv, Salmon, i braæe njihove što èuvahu 38 I da bude sveštenik sin Aronov s Levitim kad stražu na vratima, sto i sedamdeset i dva; 20 A ostatak Leviti uzimaju desetak, i da Leviti donose desetak naroda Izrailjeva, sveštenika i Levita bješe po svijem od desetka u dom Boga našega, u klijeti, u spreme gradu bješe dvije stotine i osamdeset i èetiri; 21 A njegove. 39 Jer u te klijeti dužni su sinovi Izrailjevi i Netineji naseliše se u Ofilu, i Siha i Gispa bijehu nad Leviti donositi prinos od žita, od vina i ulja, gdje su sveti sudovi, i sveštenici koji služe, i vratari i pjevači, Netinejima. 22 A nad Levitim u Jerusalimu bješe da ne ostavljamo doma Boga svojega.

11 I naseliše se knezovi narodni u Jerusalimu, a ostali narod meta ždrijeb da uzmu jednoga od deset da sjedi u Jerusalimu svetom gradu, a ostalijeh devet dijelova po drugim gradovima. 2 I blagoslovi narod sve ljudi koji sami od svoje volje

i u Divonu i zaseocima njegovijem, i u Jekavseilu i kneza i sveštenika Jezdre književnika. 27 A kad se selima njegovijem, 26 I u Jesuji i Moladi i Vet-Feletu, osvećivaše zid Jerusalimski, tražiše Levite po svijem 27 I u Asar-Sualu i Virsaveji i zaseocima njezinjem, mjestima njihovijem da ih dovedu u Jerusalim da se 28 I u Siklagu i u Mekoni i zaseocima njezinjem, 29 svrši posvećenje s veseljem, hvalom i pjesmama uz I u En-Rimonu i u Sareji i u Jarmutu, 30 U Zanoji, kimvale, psaltire i gusle. 28 I skupiše se sinovi pjevački u Odolamu i selima njihovijem, u Lahisu s poljem i iz ravnica oko Jerusalima i iz sela Netofatskih, 29 njegovijem, u Azici i zaseocima njezinjem. I tako se I iz Vet-Gilgala i iz polja Gevskih i Aznavetskih, naseliše od Virsaveje do doline Enoma. 31 A sinovi jer pjevači bijahu naselili sela oko Jerusalima. 30 I Venijaminovi naseliše se od Gavaje u Mihmasu i Aji i očistiše se sveštenici i Leviti, i očistiše nard i vrata i Vetišu i zaseocima njegovijem, 32 U Anatotu, u Novu, zid. 31 Iza toga zapovjedih knezovima Judejskim da u Ananiji, 33 U Asoru, u Rami, u Gitajimu, 34 U Adidu, izađu na zid, i postavih dva velika zbara pjevačka, u Sevojimu, u Nevalatu, 35 U Lodu, u Ononu, i u i jedan od njih iđaše nadesno s gornje strane zida dolini drvodjeljskoj. 36 A Leviti podijeliše se među k vratima gnojnijem. 32 A za njima iđaše Osaja i Judom i Venijaminom.

12 A ovo su sveštenici i Leviti koji dođoše sa Zorovaveljem sinom Salatilovijem i Isusom:

Seraja, Jeremija, Jezdra, 2 Amarija, Maluh, Hatus, 3 Sehanija, Reum, Lerimot, 4 Ido, Gineto, Avija, 5 Mijamin, Madija, Vilga, 6 Semaja, Jojariv, Jedaja, 7 Saluj, Amok, Helkija, Jedaja. To bjehu glavari između sveštenika i braće svoje za vremena Isusova. 8 A Leviti: Isus, Vinuj, Kadmiло, Serevija, Juda i Matanija, koji s braćom svojom bješe nad pjevanjem. 9 A Vakvukija i Unije braće njihova bijahu prema njima u redovima svojim. 10 A Isus rodi Joakima, a Joakim rodi Eliasiva, Eliasiv rodi Jojadu; 11 A Jojada rodi Jonatanu, a Jonatan rodi Jadvu. 12 A za vremena Joakimova bjehu sveštenici, glavari domova otačkih: od doma Serajina Meraja, od Jeremijina Ananija, 13 Od Jezdrina Mesulam, od Amarijina Joanan, 14 Od Melihujeva Jonatan, od Sevanjina Josif, 15 Od Harimova Adna, od Merajtova Elkaj, 16 Od Idova Zaharija, od Ginetova Mesulam, 17 Od Avijina Zihrije, od Minijaminova i Moadijina Filtaj, 18 Od Vilžina Samuja, od Semajina Jonatan, 19 Od Jojarivova Matenaj, od Jedajina Ozije, 20 Od Salajeva Kalaj, od Amokova Ever, 21 Od Helkijina Asavija, od Jedajina Natanailo. 22 A Leviti, glavari domova otačkih, za vremena Eliasiva, Jojade, Joanana i Jadve biše popisani sa sveštenicima do carovanja Darija cara Persijskoga; 23 Sinovi Levijevi, glavari domova otačkih, biše popisani u knjizi dnevnika do vremena Joanana sina Eliasivova; 24 I glavari Levitski bjehu: Asavija, Serevija i Isus sin Kadmilov i braće njihova prema njima da hvale i slave Boga po zapovijesti Davida èovjeka Božjeg, red prema redu; 25 Matanija i Vakvukija, Ovadija, Mesulam, Talmon, Akuv, bijahu vratari koji èuvahu stražu kod riznica na vratima. 26 Ti bijahu za vremena Joakima sina Isusa sina Josedekova i za vremena Nemije

polovina knezova Judinijeh, 33 I Azarija, Jezdra i Mesulam, 34 Juda i Venijamin i Semaja i Jeremija, 35 I od sinova svešteničkih s trubama Zaharija sin Jonatana, sina Semaje, sina Matanije, sina Zahura, sina Asafova, 36 I braće njihova Semaja i Azareilo, Milalaj, Gilalaj, Maj, Natanilo i Juda i Ananije sa spravama muzičkim Davida èovjeka Božjega, a Jezdra književnik pred njima; 37 Potom k vratima kod studenca, koja bijahu prema njima, iđahu uz basamake grada Davidova kuda se ide na zid, iznad doma Davidova pa do vrata vodenijeh k istoku. 38 A drugi zbor pjevački iđaše prema onima, i ja za njim, i polovica naroda po zidu iznad kule peæeske do širokoga zida, 39 I iznad vrata Jefremovijeh k vratima starijem i k vratima ribljim i ka kuli Ananelovoj i kuli Meji, pa do vrata ovježih; i stadoše kod vrata tamničkih. 40 Potom stadoše oba zbara pjevačka u domu Božjem, i ja i polovica glavara sa mnom, 41 I sveštenici Elijakim, Masija, Minijamin, Mihaja, Elioinaj, Zaharija, Ananija s trubama, 42 I Masija i Semaja i Eleazar i Ozije i Joanan i Malhija i Elam i Eser. I pjevači pjevaju glasno s Jezrajom naèelnikom svojim. 43 I prinoše velike žrtve taj dan, i veseliše se; jer ih Bog razveseli veseljem velikim; i žene i djeca veseliše se, i veselje Jerusalimsko èujaše se daleko. 44 I postavljeni biše taj dan ljudi nad klijetima u kojima se ostavljaju prinosi, prvine i desetak, da sabiraju u njih s njiva gradskih zakonite dijelove za sveštenike i za Levite, jer se Juda radovaše sveštenicima i Levitima što stajahu na poslu, 45 I izvršivahu što im je Bog njihov zapovjedio da izvršuju i što trebaše izvršivati za očišćenje, kao i pjevači i vratari po zapovijesti Davida i Solomuna sina njegova. 46 Jer otprije, za vremena Davidova i Asafova biše postavljeni glavari pjevački i pjesme u hvalu i slavu Bogu. 47 I zato sav Izrailj za vremena Zorovaveljeva i za vremena Nemijina davaše dijelove pjevačima i vratarima, svakidašnji

obrok, i Levitima što bješe njima posveæeno, a Leviti sinovima Aronovijem što njima bješe posveæeno.

13 U to vrijeme èita se knjiga Mojsijeva narodu, i u njoj se naðe napisano da ne ulazi Amonac ni Moavac u sabor Božji dovijek; **2** Jer ne sretoše sinova Izrailjevih s hljebom i vodom, nego najmiše na njih Valama da ih prokune, ali Bog naš obrati onu kletvu u blagoslov. **3** A kad èuše taj zakon, odluèiše od Izraelja sve tuðince. **4** A prije toga Elijasiv sveštenik, koji bješe nad klijetima doma Boga našega, oprijatelji se s Tovijom, **5** I naèini mu veliku klijet, gdje se prije ostavljuhu dari i kad i sudovi i desetak od žita, vina i ulja, odreðeni Levitima i pjevaèima i vratarima, i prinosi za sveštenike. **6** A kad to sve bivaše, ne bjehe u Jerusalimu, jer trideset druge godine Artakserksa cara Vavilonskoga vratih se k caru, i poslije nekoliko godina izmolih se opet u cara. **7** I kad doðoh u Jerusalim, vidjeh zlo što uèini Elijasiv radi Tovije naèinivši mu klijet u trijemu doma Božijeg. **8** I bi mi vrlo mrsko, te izbacih sve pokuæstvo Tovijino napolje iz klijeti. **9** I zapovjedih, te oèistiše klijeti; i unesoh u njih opet posuðe doma Božijeg, dare i kad. **10** Potom doznah da se Levitima nijesu davali dijelovi, te su se razbjegli svaki na svoju njivu i Leviti i pjevaèi, koji raðahu posao. **11** I ukorih starješine i rekoh: zašto je ostavljen dom Božji? I sabrah ih opet i postavih na njihovo mjesto. **12** I svi Judejci donosiè desetke od žita i vina i ulja u spreme. **13** I postavih nastojnike nad spremama, Selemiju sveštenika i Sadoka književnika, i između Levita Fedaju, i uz njih Anana sina Zahura sina Matanijina, jer se za vjerne držahu; i bijaše im posao dijeliti braæi svojoj. **14** Pomeni me, Bože moj, za to, i nemoj izbrisati dobara mojih koja uèinih domu Boga svojega i službi njegovoj. **15** U to vrijeme vidjeh u Judeji gdje gaze u kacama u subotu i nose snopove natovarivši na magarce, i vino, grožđe i smokve i svakojake tovare, i nose u Jerusalim u subotu, i prekorih ih onaj dan kad prodavahu žitak. **16** I Tirci koji življahu u Jerusalimu donošahu ribu i svakojaki trg i prodavahu u subotu sinovima Judinijem u Jerusalimu. **17** Zato prekorih glavare Judejske i rekoh im: kako je to zlo što èinite te skvrnite subotu? **18** Nijesu li tako èinili oci vaši, te Bog naš pusti na nas i na ovaj grad sve ovo zlo? I vi još umnožavate gnjev na Izraelja skvrneæi subotu. **19** I kad doðe sjen na vrata Jerusalimska uoèi subote, zapovjedih te zatvorite vrata, i zapovjedih da ih ne otvoraju do poslije subote; i postavih nekoliko svojih momaka na vratima da se ne unosi nikakav tovar u subotu. **20** I prenoæiše trgovci i koji prodavahu svakojaki trg iza Jerusalima jednom i

drugom. **21** I opomenuh ih i rekoh im: zašto noæujete oko zida? Ako još jednom to uèinite, uložiæu na vas. Od tada ne dolaziše u subotu. **22** A Levitima zapovjedih da se oèiste i da doðu i èuvaju vrata da bude svet dan subotni. I za ovo pomeni me, Bože moj, i oprosti mi po velikoj milosti svojoj. **23** Još vidjeh u to vrijeme Judejce koji se bijahu oženili Azoæankama, Amonkama i Moavkama. **24** I sinovi njihovi govorahu pola Azotski, i ne umijahu govoriti Judejski nego jezikom i jednoga i drugoga naroda. **25** Zato ih karah i psovah, i neke između njih bih i èupah, i zakleh ih Bogom da ne daju kæeri svojih sinovima njihovijem niti da uzimaju kæeri njihovih za sinove svoje ili za sebe. **26** Nije li tijem zgriješio Solomun car Izraeljev, ako i ne bješe u mnogim narodima cara njemu ravnal i mio bješe Bogu svojemu i Bog ga bješe postavio carem nad svijem Izraeljem? pa opet ga navratiše na grijeh žene tuðinke. **27** A vama li æemo dopustiti da èinite to sve veliko zlo i griješite Bogu našemu uzimajuæi žene tuðinke? **28** I od sinova Jojade sina Elijasiva poglavara sveštenièkoga jedan bješe zet Sanavalatu Oronianinu, kojega otjerah od sebe. **29** Pomeni ih, Bože moj, što oskvrnile sveštenstvo i zavjet sveštenièki i Levitski. **30** I tako ih oèistih od svijeh tuðinaca, i opet postavih redove sveštenièki i Levitske, svakoga na posao njegov, **31** I da se donose drva za žrtve na rokove, i prvine. Pomeni me, Bože moj, na dobro.

Jestira

1 U vrijeme Asvirovo, a taj Asvir carovaš od Indije do Etiopije u sto i dvadeset i sedam zemalja, **2** U to vrijeme, kad sjeđaše car Asvir na prijestolu carstva svojega u Susanu carskom gradu, **3** Treæe godine carovanja svojega uèini gozbu svijem knezovima svojim i slugama svojim, te bijaše kod njega sila Persijska i Midska, vlastelji i upravitelji zemaljski; **4** I on pokazivaše bogatstvo i slavu carstva svojega i diku i krasotu velièine svoje mnogo dana, sto i osamdeset dana. **5** I poslije tih dana uèini car svemu narodu što ga bijaše u Susanu carskom gradu od maloga do velikoga gozbu za sedam dana u trijem u vrtu od carskoga dvora. **6** Zavjesi bijeli, zeleni i ljubièasti bijahu obješeni vrvcama bijelijem, lanenjem i skerletnjem o bioèuzima srebrnjem na stupovima mramornjem; odri bijahu zlatni i srebrni po podu od zelenoga, bijeloga, žutoga i crvenoga mramora. **7** A piæe davahu u sudovima zlatnjem, i to u sudovima drugim i drugim, a vina carskoga bješe izobila, kako može biti u cara. **8** I piæem niko ne navaljivaše po naredbi, jer car bješe zapovedio svijem pristavima doma svojega da èine kako ko hoæee. **9** I carica Astina uèini gozbu ženama u carskom dvoru cara.

10 Sedmi dan kad se car razveseli od vina da dovedu caricu Astinu pred cara pod carskim vijencem, da pokaže narodima i knezovima ljestvinu, jer bijaše lijepa. **11** Da dovedu caricu Astinu pred cara pod carskim vijencem, da pokaže narodima i knezovima ljestvinu, jer bijaše lijepa. **12** Ali carica Astina ne htje doæi na rijeè carevu, koju joj poruèi po dvoranima; zato se car vrlo razgnjevi i gnjev se njegov raspali u njemu. **13** I reèe car mudarcima carevu i mnogo se djevojaka skupi u Susan grad koji razumijevahu vremena jer tako car iznošaše stvari pred sve koji razumijevahu zakon i pravdu, **14** carev pod ruku Igaja èuvara ženskoga. **9** I djevojka A najблиži do njega bijahu Karsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena i Memukan, sedam knezova Persijskih i Midskih, koji gledahu lice carevo i sjeðahu na privjem mjestima u carstvu): **15** Što treba po zakonu èiniti s caricom Astinom što nije uèinila što je narodima po svijem zemljama cara Asvira. **16** Tada reèe Memukan pred carem i knezovima: nije samo caru skrivila carica Astina nego i svijem knezovima i svijem prezirati muževe svoje govoreæi: car Asvir zapovjedi da dovedu preda nj caricu Astinu, a ona ne doðe. **18** I

carevijem; te æe biti mnogo prkosa i svaðe. **19** Ako je ugodno caru, da izide carska zapovijest od njega i da se upiše meðu zakone Persijske i Midske da je nepromjenito, da Astina ne izlazi više pred cara Asvira i da æe car dati njezino carstvo drugoj boljoj od nje. **20** I kad se zapovijest careva koju uèini èuje po carstvu njegovu svemu kolikome, sve æe žene poštovati svoje muževe od velikoga do maloga. **21** I ovo bi po volji caru i knezovima, i uèini car kako reèe Memukan. **22** I razasla knjige po svijem zemljama carskim, u svaku zemlju njezinijem pismom i svakomu narodu njegovijem jezikom, da bi svaki muž bio gospodar u svojoj kuæi; i bi proglašeno jezikom svakoga naroda.

2 Poslije toga, kad se utiša gnjev cara Asvira, on se opomenu Astine i što je uèinila i što je nareðeno za nju. **2** I rekoše momci carevi, sluge njegove: da potraže caru mladijeh djevojaka lijepijeh; **3** I neka odredi car pristave po svijem zemljama carstva svojega da skupe sve djevojke mlade i lijepu u Susan grad carski u ženski dvor pod ruku Igaja dvoranina careva, èuvara ženskoga, i neka im se daju potrebe za ljestpotu. **4** Pa koja djevojka bude po volji caru, neka bude carica na Astinino mjesto. I to bi po volji doma svojega da èine kako ko hoæee. **5** I carica Astina uèini tako. **5** Bijše u Susanu carskom gradu Judejac po imenu Mardohej, sin Jaira sina Simeja Asvira. **6** Koji bi reèe Meumanu, Visati, Arvoni, Vikti, Avakti, Zetaru i odveden u ropstvo iz Jerusalima s robjem koje bi Harkasu, sedmorici dvorana koji dvorahu pred carem odvedeno u ropstvo s Jehonijom carem Judinijem, Asvirom, **7** On carskim vijencem, da pokaže narodima i knezovima kojega zarobi Navuhodonosor car Vavilonski. **7** On ljestvinu, jer bijaše lijepa. **12** Ali carica Astina ne htje doæi na rijeè carevu, koju joj poruèi po stasa i krasna lica, i po smrti oca joj i matere uze je dvoranima; zato se car vrlo razgnjevi i gnjev se Mardohej za kæer. **8** I kad se razglasiti rijeè careva i njegov raspali u njemu. **9** I reèe car mudarcima carevu i mnogo se djevojaka skupi u Susan grad koji razumijevahu vremena jer tako car iznošaše carski pod ruku Igajevu, bi i Jestira dovedena u dvor stvari pred sve koji razumijevahu zakon i pravdu, **10** carev pod ruku Igaja èuvara ženskoga. **9** I djevojka A najблиži do njega bijahu Karsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena i Memukan, sedam knezova Persijskih i Midskih, koji gledahu lice carevo i sjeðahu na privjem mjestima u carstvu): **15** Što treba po djevojkama na najljepše mjesto u ženskom domu. **10** zakonu èiniti s caricom Astinom što nije uèinila što je Jestira ne kaza naroda svojega ni roda svojega, jer joj zapovjedio car Asvir preko dvorana? **16** Tada reèe Mardohej bješe zabranio da ne kazuje. **11** A Mardohej Memukan pred carem i knezovima: nije samo caru hodaše svaki dan ispred trijema od ženskoga doma skrivila carica Astina nego i svijem knezovima i svijem da bi doznao kako je Jestira i što æe biti od nje. **12** narodima po svijem zemljama cara Asvira. **17** Jer A kad bi došao red na koju djevojku da uðe k caru æe se djelo carièino raziæi meðu sve žene, pa æe Asviru, pošto bi joj se èinilo po ženskom zakonu prezirati muževe svoje govoreæi: car Asvir zapovjedi dvanaest mjeseca jer toliko vremena trebaše da se da dovedu preda nj caricu Astinu, a ona ne doðe. **18** I uljepšavaju, šest mjeseca uljem od smirne a šest od danas æe kneginje Persijske i Midske koje èuju mjeseca mirisima i drugim stvarima za ljestpotu žensku šta je uèinila carica tako goroviti svijem knezovima **13** Tada bi djevojka išla k caru, i što bi god rekla

dalo bi joj se da s tijem ide iz ženske kuæe u dom carev. **14** Uveèe bi ušla, a ujutru bi se vratila u drugu kuæu žensku pod ruku Sazgaza dvoranina careva, više ne bi išla k caru, veæ ako bi je htio car, te bi bila pozvana po imenu. **15** I tako kad svijeh naroda, i ne izvršuje zakona carevijeh, pa nije doðe red na Jestiru kær Avihaila strica Mardohejeva, zaiska ništa nego što reèe Igaj dvoranin carev, èuvar carevu riznicu. **16** Tako bi Jestira odvedena k caru Asviru u dade ga Amanu sinu Amedatinu Agageju neprijatelju carski dvor njegov desetoga mjeseca, koje je mjesec Judejskom. **17** I reèe Amanu: to srebro neka tebi, a Tevet, sedme godine carovanja njegova. **18** I caru od naroda èini što ti je drago. **19** Zato dozvaše pisare omilje Jestira mimo sve druge žene, i pridobi milost i careve prvoga mjeseca trinaestoga dana, i napisala se ljubav njegovu mimo sve djevojke, te joj metnu carski vijenac na glavu i uèini je caricom na mjesto Astinino. **20** A Jestira ne kaza svojega roda i slugama svojim radi Jestire, i pokloni zemljama narodu jezikom njegovijem, u ime cara Asvira napisala se drugom skupljahu djevojke, Mardohej sjeðaše na vratima carevijem. **21** U te dane, kad Mardohej se drugom skupljahu djevojke, Mardohej sjeðaše na vratima carevijem, rasrdiše se Vihtan i žene u jedan dan, trinaestoga dana dvanaestoga Jestira èinjaše što joj Mardohej govoraše, kao kad se knjige po glasnicima u sve zemlje careve da potru, vratima carevijem. **22** A dozna Mardohej i javi carici Jestiri, a sjeðašu i pijahu, a grad se Susan smete. stvar izvidje i naðe, biše obješena ona obojica na drvo, i to se zapisa u knjigu dnevnika pred carem.

3 Poslije toga podiže car Asvir Amana sina i pođe po gradu vièuæi iza glasa gorko. **2** I doðe Amedatinu, Agageju, i uzvise ga, i namjesti mu do pred vrata careva, jer ne bješe slobodno uæi prijesto više svijeh knezova što bijahu kod njega. **3** I na vrata careva u kostrijeti. **4** I u svijem zemljama, I sve sluge careve što bijahu na vratima carevijem u koje god mjesto doðe rijeè careva i zapovijest klanjanju se i padaju pred Amanom, jer tako bješe njegova, bi velika žalost meðu Jevrejima i post i car zapovjedio za nj. Ali Mardohej ne klanjaše se plaè i jauk, i mnogi u kostrijeti i pepelu ležazu. **4** I niti padaše. **5** I sluge careve što bijahu na vratima carevijem doðoše djevojke Jestirine i dvorani njezini, i javiše carevijem govorahu Mardoheju: zašto prestupaš joj: i carica se ozalosti veoma, i posla haljine da zapovijest carevu? **6** I pošto mu od dana na dan preobuku Mardoheja i da skinu s njega kostrijet; ali govorise a on ne posluša, javiše Amanu da vide on ne primi. **7** Tada dozva Jestira Ataha dvoranina hoæe li ostati rijeèi Mardohejeve, jer im bješe kazao careva, kojega joj bješe dao da joj služi, i zapovjedi da je Judejac. **8** A kad vidje Aman da se Mardohej mu za Mardoheja da razbere šta mu je i zašto. **9** I ne klanja niti pada pred njim, napuni se gnjeva otide Atah k Mardoheju na ulicu gradsku koja bijaše Aman. **10** Ali mišljaše da nije vrijedno da digne pred vratima carevijem. **11** Mardohej mu kaza sve što ruku na Mardoheja samoga, jer mu kazaše kojega mu se dogodilo i za srebro što je obrekao Aman dati naroda bješe Mardohej, nego gledaše da istrijebi sve u carevu riznicu za Judejce da ih istrijebi; **12** I prijeđe Judejce što bijahu po svemu carstvu Asvirovu, narod od zapovijesti koja bi proglašena u Susanu da se Mardohejev. **13** Prvoga mjeseca, a to je mjesec Nisan, istrijebe, dade mu da je pokaže Jestiri i javi, i da joj godine dvanaeste carovanja Asvirova, bacase Fur, naruèi da otide k caru i da ga umilostivi i da ga moli to jest ždrijeb, pred Amanom, od dana do dana i od za svoj narod. **14** I vrativši se Atah kaza Jestiri rijeèi

Mardohejeve. 10 A Jestira reèe Atahu i zapovjedi na objed, koji bješe zgotovila, pa i sjutra sam pozvan mu da kaže Mardoheju: 11 Znaju sve sluge careve i k njoj s carem. 13 Ali sve to nije mi ni na što dokle narod po zemljama carevijem da ko bi god, èovjek ili god gledam onoga Mardoheja Judejca gdje sjedi na žena, ušao k caru unutra u dvor ne buduæi pozvan, vratima carevijem. 14 Tada mu reèe Seresa žena jedan je zakon za nj, da se pogubi, osim kome bi car njegova i svi prijatelji njegovi: neka naèine vješala pružio zlatnu palicu, taj ostaje živ; a ja nijesam zvana visoka pedeset laka, i ujutru reci caru da se na da uðem k caru, ovo je trideset dana. 12 I kazane biše njima objesi Mardohej, pa idi s carem veseo na objed. Mardoheju rijeèi Jestirine. 13 A Mardohej opet poruèi I to bi po volji Amanu i pripravi vješala. Jestiri: nemoj misliti da æeš se mimo sve Judejce izbaviti u domu carevu. 14 Jer ako ti uzmueš sada, doæi æe pomoæ i izbavljenje Judejcima s druge strane, a ti i dom oca tvojega poginuæete; i ko zna nijesi li za ovako vrijeme došla do carstva. 15 Tada reèe Jestira da odgovore Mardoheju: 16 Idi, skupi sve Judejce što se nalaze u Susanu, i postite za me, i ne jedite ni pijte za tri dana ni danju ni noæu; i ja æu sa svojim djevojkama postiti takoðer, pa æu onda otiaæi k caru, ako i nije po zakonu, i ako poginem, neka poginem. 17 Tada otide Mardohej i uèini sve kako mu zapovjedi Jestira.

5 A treæi dan obuèee se Jestira u carsko odijelo, i stade u trijemu unutrašnjega dvora carskoga prema stanu carevu; a car sjedaæe na carskom prijestolu svom u dvoru carskom prema vratima od dvora. 2 I kad car ugleda caricu Jestiru gdje stoji u trijemu, ona naðe milost pred njim, te car pruži prema Jestiri zlatnu palicu koja mu bješe u ruci, i Jestira pristupi i dotaèee se kraja od palice. 3 I reèe joj car: što ti je, carice Jestiro? i šta želiš? ako je i do polovine carstva, daæee ti se. 4 A Jestira reèe: ako je ugodno caru, neka doðe car s Amanom danas na objed koji sam mu zgotovila. 5 A car reèe: zovite brže Amana da uèini što reèe Jestira. I doðe car s Amanom na objed koji zgotovi Jestira. 6 Potom car napiv se vina reèe Jestiri: šta želiš? daæee ti se; i šta moliš? ako je i do polovine carstva, biæe. 7 A Jestira odgovarajuæi reèe: želim i molim: 8 Ako sam našla milost pred carem, i ako je ugodno caru da mi da što želim i uèini što molim, neka opet doðe car s Amanom na objed koji æeu im zgotoviti, i sjutra æeu uèiniti po rijeèi carevoj. 9 I tako otide Aman onaj dan veseo i dobre volje. Ali kad vidje Aman Mardoheja na vratima carevijem a on ne usta niti se maæee pred njim, napuni se Aman gnjeva na Mardoheja. 10 Ali se uzdrža Aman dokle doðe kuæi svojoj; potom posla i sazva prijatelje svoje i Seresu ženu svoju. 11 I pripovjedi im Aman o slavi bogatstva svojega i o mnoštvu sinova svojih i o svemu èim ga je podigao car i kako ga je uzvisio svrh knezova i sluga carskih. 12 I doda Aman: pa i carica Jestira nikoga osim mene ne pozva s carem

6 Onu noæe ne mogase car spavati, i zapovjedi te mu donesoše knjigu od znамenitijeh dogaðaja, dnevnike, te je èitaše caru. 2 I naðe se zapisano kako je Mardohej prokazao za Vihtana i Teresa, dva dvoranina, koji èuvahu stražu na pragu, da gledaju da dignu ruke na cara Asvira. 3 Tada reèe car: kaka je èast i kako je dobro uèinjeno Mardoheju za to? A momci carevi, sluge njegove, rekoše: nije mu uèinjeno ništa. 4 A car reèe: ko je u trijemu? A Aman bješe došao u spoljašnji trijem dvora careva da kaže caru da se objesi Mardohej na vješala koja mu je pripravio. 5 A momci carevi rekoše mu: gle, Aman stoji u trijemu. A car reèe: neka doðe. 6 I Aman doðe, a car mu reèe: šta treba uèiniti èovjeku kojega car hoæe da proslavi? A Aman reèe u sebi: koga bi car htio proslaviti ako ne mene? 7 I reèe Aman caru: koga car hoæe da proslavi, 8 Treba donijeti carsko odijelo koje car nosi, i dovesti konja na kom car jaše, i metnuti mu na glavu vijenac carski; 9 I odijelo i konja treba dati kome izmeðu najveæih knezova carevijeh da obuku èovjeka onoga kojega car hoæe da proslavi, pa da ga provedu na konju po ulicama gradskim i vièu pred njim: ovako biva èovjeku koga car hoæe da proslavi. 10 Tada reèe car Amanu: brže uzmi odijelo i konja kao što reèe, i uèini tako Mardoheju, Judejcu koji sjedi na vratima carevijem; nemoj izostaviti ništa što si rekao. 11 I uze Aman odijelo i konja, i obuèee Mardoheja i provede ga na konju po ulicama gradskim vièuæi pred njim: ovako biva èovjeku koga car hoæe da proslavi. 12 Potom se vrati Mardohej na vrata careva, a Aman brže otide kuæi svojoj žalostan i pokriveno glave. 13 I pripovjedi Aman Seresi ženi svojoj i svijem prijateljima svojim sve što mu se dogodi. Tada mu rekoše mudarci njegovi i Seresa žena njegova: kad je od Judejskoga sjemena Mardohej pred kojim si poèeo padati, neæeš mu odoljeti, nego æeš pasti pred njim. 14 I dok oni još govorahu s njim, doðoše dvorani carevi i brže odvedoše Amana na objed koji zgotovi Jestira.

7 I tako doðe car i Aman na objed carici Jestiri. 2 I reèe car Jestiri opet drugi dan napivši se vina: šta želiš, carice Jestiro? daæee ti se; i šta moliš? ako je i

do polovine carstva, biæe. 3 Tada odgovori carica treæega dana, i pisa se sve, kako zapovjedi Mardohej, Jestrira i reèe: ako sam našla milost pred tobom, care, Judejcima i namjesnicima i knezovima i upraviteljima i ako je caru ugodno, neka mi se pokloni život moj na po zemljama, od Indije do Etiopije, sto i dvadeset i moju želju i narod moj na moju molbu. 4 Jer smo sedam zemalja, u svaku zemlju njezinijem pismom prodani ja i moj narod da nas potru, pobiju i istrijebe. i svakom narodu njegovijem jezikom, i Judejcima Da smo prodani da budemo sluge i sluškinje, muæala njihovijem pismom i njihovijem jezikom. 10 A napisa bih, premda neprijatelj ne bi mogao naknaditi štete u ime cara Asvira i zapeèati prstenom carevijem, i caru. 5 A car Asvir progovori i reèe carici Jestiri: razasla knjige po glasnicima koji jahahu na brzijem ko je taj? i gdje je taj koji se usudio tako èiniti? 6 konjima i na mladijem mazgama: 11 Da je car dopustio A Jestira reèe: protivnik i neprijatelj ovaj je zlikovac Judejcima što su u kome god gradu da se skupe i Aman. Aman se uplaši od cara i od carice. 7 Tada brane život svoj, da potru i pobiju i istrijebe svaku car gnjevan usta od vina i otide u vrt kod dvora, a vojsku kojega mu drago naroda i zemlje, koji bi udarili Aman osta da moli za život svoj caricu Jestiru, jer na njih, i djecu njihovu i žene njihove, a imanje njihovo vidje da je car naumio zlo po nj. 8 Potom se car vrati da razgrabe. 12 U isti dan po svijem zemljama cara iz vrta dvorskoga u kuæu gdje bješe pio vino; a Aman Asvira, trinaestoga dana mjeseca dvanaestoga, koje bješe pao na odar gdje sjeðaše Jestira. I car reèe: je mjesec Adar. 13 U knjigama se govoraše da se eda li æe i caricu osramotiti kod mene u kuæi? Èim oglasi zapovijest po svijem zemljama i da se objavi ta rijeè izide iz usta carevijeh, pokriše lice Amanu. svijem narodima da Judeci budu gotovi za onaj dan 9 I Arvona, jedan od dvorana carevijeh, reèe: evo da se osvete svojim neprijateljima. 14 Glasnici koji i vješala što je naæinio Aman za Mardoheja koji je jahahu na brzijem konjma i mazgama otidoše brzo i govorio dobro po cara stope kod kuæe Amanove, hitno po zapovijesti carevoj; i zapovijest bi oglašena visoka pedeset lakata. I reèe car: objesite ga na njih. 10 I tako objesiše Amana na vješala koja bješe u Susanu carskom gradu. 15 A Mardohej otide od pripravio Mardoheju. I gnjev carev utiša se.

8 Istoga dana dade car Asvir carici Jestiri kuæu Amana neprijatelja Judejskoga. A Mardohej izide pred cara, jer Jestira kaza šta joj je on; 2 i car snimiv prsten svoj, koji bješe uzeo od Amana, dade ga Mardoheju; a Jestira postavi Mardoheja nad kuæom Amanovom. 3 Potom Jestira opet govori caru i padnuvi pred noge njegove i plaæuæi moljaše ga da ukloni zloæu Amana Agageja i misao njegovu koju bješe smislio na Judejce. 4 Tada car pruži zlatnu palicu prema Jestiri, i Jestira usta i stade pred carem, 5 i reèe: ako je ugodno caru i ako sam našla milost pred njim, i ako je pravo pred carem i ako sam mu mila, neka se piše da se poreku knjige u kojima je misao Amana sina Amedatina, Agageja, koje je raspisao da se istrijebe Judeci što su po svijem zemljama carevijem. 6 Jer kako bih mogla gledati zlo koje bi zadesilo moj narod? i kako bih mogla gledati da se potre rod moj? 7 A car Asvir reèe carici Jestiri i Mardoheju Judejcu: eto, dao sam kuæu Amanovu Jestiri a njega su objesili na vješala zato što šæaše dignuti ruku svoju na Judejce. 8 Vi dakle pišite za Judejce kako vam je drago u ime carevo i zapeèatite prstenom carevijem; jer što se piše u ime carevo i zapeèati prstenom carevijem ne može se poreæi. 9 I dozvaše pisare careve u isto vrijeme, treæega mjeseca, koje je mjesec Sivan, dvadeset

16 Judejcima doðe svjetlost i veselje i radost i slava. 17 I u svakoj zemlji i u svakom gradu, gdje god dođe zapovijest careva i naredba njegova, bješe radost i veselje meðu Judejcima, gozba i blagi dani, i mnogi iz naroda zemaljskih postajahu Judeci, jer ih popade strah od Jevreja.
9 I tako dvanaestoga mjeseca, a to je mjesec Adar, trinaestoga dana, kad dođe da se izvrši rijeè careva i zapovijest njegova, istoga dana kad se neprijatelji Judejski nadahu da æe obladati njima, preokrenu se, te Judeci obладаše svojim nenavidnicima. 2 Skupiše se Judeci u svojim gradovima po svijem zemljama cara Asvira da dignu ruke na one koji im tražahu zlo; i нико не mogao stajati pred njima; jer strah od njih popade sve narode. 3 I svi knezovi zemaljski, namjesnici i upravitelji i koji opravljaju poslove careve, podupirahu Judejce, jer ih popade strah od Mardoheja. 4 Jer velik bijaše Mardohej u domu carevu, i slava njegova prolazaše sve zemlje, jer taj èovjek Mardohej bivaše sve veæi. 5 I tako pobiše Judeci sve neprijatelje svoje maæem i potrše i istrijebiše, i uèiniše što htješe od nenavidnika svojih. 6 I u Susanu carskom gradu ubiše Judeci i istrijebiše pet stotina ljudi. 7 I Farsandatu i Dalfona i Aridatu, 8 I Poratu i Adaliju i Aridatu, 9 I Farmastu i Arisaja

i Aridaja i Vajezatu, 10 Deset sinova Amana sina da se ti dani spominju i slave u svakom naraštaju, u Amedatinu neprijatelja Judejskoga pobiše, ali na plijen svakoj porodici, u svakoj zemlji i u svakom gradu; ne digoše ruke svoje. 11 U onaj dan kad javiše caru i ti dani Furim da ne prestanu među Judejcima i broj pobijenih u Susanu carskom gradu, 12 Reèe car spomen njihov da ne pogine u sjemenu njihovu. 29 I Jestiri carici: u Susanu carskom gradu pobiše i potrše pisa carica Jestira kæi Avihailova i Mardohej Judejac Judejci pet stotina ljudi i deset sinova Amanovijeh, a svakom tvrdom potvrđujuæi knjigu za Furim drugi šta su uèinili po ostalijem zemljama carevijem? Šta put. 30 I Mardohej razasla knjigu svijem Judejcima u želiš? daæe ti se; i šta još moliš? biæe. 13 A Jestira sto i dvadeset i sedam zemalja cara Asvira s rijeèima reèe: ako je ugodno caru, da se dopusti Judejcima ljubaznjem i istinjem, 31 Da tvrdo drže dane Furim u Susanu i sjutra da uèine po današnjoj naredbi i na vrijeme kao što im je postavio Mardohej Judejac i deset sinova Amanovijeh da objese na vješala. 14 I carica Jestira i kao što sami postaviše sebi i sjemenu zapovjedi car da bude tako. I oglašena bi zapovijest svojemu za spomen postu njihovu i vikanju njihovu. u Susanu, i objesiše deset sinova Amanovijeh. 15 I 32 Tako zapovijest Jestirina potvrdi uredbu za Furim, i Judejci koji bijahu u Susanu skupivši se i èetrnaestoga bi zapisano u knjigu.

dana mjeseca Adara pobiše u Susanu tri stotine ljudi, ali na plijen ne digoše ruke svoje. 16 A ostali Judejci koji bijahu po zemljama carevijem skupiše se da brane život svoj i da se smire od neprijatelja svojih; i pobiše sedamdeset i pet tisuæa nenavidnika svojih; ali na plijen ne digoše ruke svoje. 17 To bi trinaestoga dana mjeseca Adara; a èetrnaestoga poèinuše, i praznovaše taj dan gosteæi se i veseleæi se. 18 A Judejci koji bijahu u Susanu skupiše se trinaestoga i èetrnaestoga dana istoga mjeseca, a poèinuše petnaestoga, i praznovaše taj dan gosteæi se i veseleæi se. 19 Zato Judejci seljani, koji žive po mjestima neograðenijem, praznuju èetrnaesti dan mjeseca Adara veseleæi se i gosteæi se i blagujuæi, i šaljuæi dijelove jedan drugom. 20 Jer Mardohej napisao ovo, i razasla knjige svijem Judejcima koji bijahu po svijem zemljama cara Asvira, blizu i daleko, 21 Nareðujuæi im da praznuju dan èetrnaesti mjeseca Adara i petnaesti dan istoga mjeseca svake godine; 22 Prema danima u koje se smiriše Judejci od neprijatelja svojih i prema mjesecu kad im se pretvori žalost u radost i tuga u veselje, da te dane praznuju gosteæi se i veseleæi se i šaljuæi dijelove jedan drugom, i siromasima darove. 23 I primiše svi Judejci da èine što su poèeli i što im pisa Mardohej. 24 Jer Aman sin Amedatin Agagej neprijatelj svijeh Judejaca namisli za Judejce da ih istrijebi, i baci Fur, to jest ždrijeb, da ih potre i istrijebi. 25 Ali kad Jestira izide pred cara, on zapovjedi knjigom, te se zla misao njegova koju smisli na Judejce obrati na njegovu glavu, i objesiše njega i sinove njegove na vješala. 26 Zato prozvaše te dane Furim od imena Fur; i radi svijeh rijeèi te knjige i radi onoga što vidješe, tako i radi onoga što im se dogodi, 27 Postaviše Judejci i primiše na se i na sjeme svoje i na sve koji se udruže s njima da je nepromjenito da slave ta dva dana kao što je napisano za njih i na vrijeme koje je za njih odreðeno, svake godine, 28 I

10 Potom car Asvir udari danak na zemlju i na ostrva morska. 2 A sva djela vlasti njegove i sile, i priповijest o veličini Mardohejevoj kako ga je car uèinio velikim, to je napisano u knjizi dnevnika careva Midskih i Persijskih. 3 Jer Mardohej Judejac biæe drugi do cara Asvira i velik u Judejaca i mio mnoštvu braæe svoje starajuæi se za dobro svojemu narodu i govoreæi za sreæu svega sjemena svojega.

Jov

da je blagosloveno ime Gospodnje. 22 Uza sve to ne sagriješi Jov, niti reče bezumlja za Boga.

2 Opet jedan dan dođoše sinovi Božji da stanu pred Gospodom, a dođe i Sotona među njih da stane pred Gospodom. **2** I Gospod reče Sotoni: otkuda ideš? A Sotona odgovori Gospodu i reče: prohodil zemlju i obilazih. **3** I reče Gospod Sotoni: jesli viđao slugu mojega Jova? nema onakoga ēovjeka na zemlji, dobra i pravedna, koji se boji Boga i uklanja se oda zla, i još se drži dobrote svoje, premda si me nagovorio, te ga upropastih ni za što. **4** A Sotona odgovori Gospodu i reče: koža za kožu, i sve što ēovjak ima daže za dušu svoju. **5** Nego pruži ruku svoju i dotakni se kostiju njegovih i mesa njegova, psovaaće te u oči. **6** A Gospod reče Sotoni: evo ti ga u ruke; ali mu dušu ēuvaj. **7** I Sotona otide od Gospoda, i udari Jova zlijem prištem od pete do tjemena, **8** Te on uze crijeđ pa se strugaše, i sjeđaše u pepelu. **9** I reče mu žena: hoćeš li se još držati dobrote svoje? blagoslovi Boga, pa umri. **10** A on joj reče: govorиш kao luda žena; dobro smo primali od Boga, a zla zar neæemo primati? Uza sve to ne sagriješi Jov usnama svojim. **11** A tri prijatelja Jovova ēuše za sve zlo koje ga zadesi, i dođoše svaki iz svojega mesta, Elifas Temanac i Vildad Sušanin i Sofar Namaæanin, dogovorivši se da dođu da ga požale i potješe. **12** I podigavši oči svoje izdaleka ne poznaše ga; tada podigoše glas svoj i stadoše plakati i razdriješe svaki svoj plašt i posuše se prahom po glavi bacajući ga u nebo. **13** I sjeđahu kod njega na zemlji sedam dana i sedam noæi, i nijedan mu ne progovori rijeći, jer viðahu da je bol vrlo velik.

3 Potom otvorila usta svoja Jov i stade kleti dan svoj. **2** I progovoriv Jov reče: **3** Ne bilo dana u koji se rodih, i noæi u kojoj rekoh: rodi se djetiæ! **4** Bio taj dan tama, ne gledao ga Bog ozgo, i ne osvjetljavalala ga svjetlost! **5** Mrak ga zaprznio i sjen smrtni, oblak ga obastirao, bio strašan kao najgori dani! **6** Noæ onu osvojila tama, ne radovala se među danima godišnjim, ne brojila se u mjesecu! **7** Gle, noæ ona bila pusta, pjevanja ne bilo u njoj! **8** Kleli je koji kunu dane, koji su gotovi probuditi krokodila! **9** Potamnjele zvijezde u sumrajeju njezino, ēekala vidjelo i ne doèekala ga, i ne vidjela zori trepavica; **10** Što mi nije zatvorila vrata od utrobe i nije sakrila muku od mojih očiju. **11** Zašto ne umrijeh u utrobi? ne izdahnih izlazeći iz utrobe? **12** Zašto me prihvatiše koljenja? zašto sise, da sem? **13** Jer bih sada ležao i poèivao; spavao bih, i bio bih miran, **14** S carevima i savjetnicima zemaljskim, koji zidače sebi pustoline. **15** Ili s knezovima, kojih imaju

zleta, i kuæe svoje puniše srebra. **16** Ili zašto ne bih jede gladni i ispred trnja kupi je, i lupež ždere blago kao nedonošèe sakriveno, kao dijete koje ne ugleda njihovo. **6** Jer muka ne izlazi iz praha niti nevolja iz vidjela? **17** Ondje bezbožnici prestaju dosaðivati, i zemlje nièe. **7** Nego se èovjek raða na nevolju, kao ondje poèivaju iznemogli, **18** I sužnji se odmaraju i ne što iskre iz ugljevla uzlijeæu u vis. **8** Ali ja bih Boga èeu glasa nastojnikova. **19** Mali i veliki ondje je, i tražio, i pred Boga bih iznio stvar svoju, **9** Koji èini rob slobodan od svoga gospodara. **20** Zašto se daje stvari velike i neispitljive, divne, kojima nema broja; vidjelo nevoljniku i život onima koji su tužna srca, **21** **10** Koji spušta dažd na zemlju i šalje vodu na polja; **11** Koji èekaju smrt a nje nema, i traže je veæema nego Koji podiže poniæene, i žalosne uzvišuje k spasenju; zakopano blago, **22** Koji igraju od radosti i vesele se **12** Koji rasipa misli lukavijeh da ruke njihove ne svrše kad naðu grob? **23** Èovjeku, kojemu je put sakriven ništa; **13** Koji hvata mudre u njihovu lukavstvu, i i kojega je Bog zatvorio otsvuda? **24** Jer prije jela namjeru opakih obara; **14** Danju nailaze na mrak, i u mojega dolazi uzdah moj, i kao voda razljeva se jauk podne pipaju kao po noæi. **15** On izbavlja ubogoga moj. **25** Jer èega se bojah doðe na mene, i èega se od maëa, od usta njihovih i od ruke silnoga. **16** strašah zadesi me. **26** Ne poèivah niti imah mira niti Tako ima nadanja siromahu, a zloæea zatiskuje usta se odmarah, i opet doðe strahota.

4 Tada odgovori Elifas Temanac i reèe:

2 Ako ti progovorimo, da ti neæee biti dosadno? ali ko bi se mogao uzdržati da ne govor? **3** Gle, uèeo si mnoge, i ruke iznemogle kriješi; **4** Rijeèi su tvoje podizale onoga koji padaše, i utvrđivao si koljena koja klecahu. **5** A sada kad doðe na tebe, klonuo si; kad se tebe dotaèee, smeо si se. **6** Nije li pobožnost tvoja bila uzdanje tvoje? i dobrota putova tvojih nadanje tvoje? **7** Opomeni se, ko je prav poginuo, i gdje su pravedni istrijebjeni? **8** Kako sam ja video, koji oru muku i siju nevolju, to i žanju. **9** Od dihanja Božijega ginu, i od daha nozdara njegovih nestaje ih. **10** Rika lavu, i glas ljutom lavu i zubi laviæima satiru se. **11** Lav gine nemajuæi lova, i laviæi rasipaju se. **12** Još doðe tajno do mene rijeè, i uho moje doèeu je malo. **13** U mislima o noæenjem utvarama, kad tvrd san pada na ljude, **14** Strah poduze me i drhat, od kojega ustreptaše sve kosti moje, **15** I duh proðe ispred mene, i dlake na tijelu mojem nakostriješi se. **16** Stade, ali mu ne poznah lica; prilika bijaše pred oèima mojima, otrov njihov ispija mi duh, strahote Božije udaraju na i muèeæi èuh glas: **17** Eda li je èovjek pravedniji me. **5** Rièe li divlji magarac kod trave? muèe li vo od Boga? eda li je èovjek èistiji od tvorca svojega? kod piæe svoje? **6** Jede li se bljutavo bez soli? ima li **18** Gle, slugama svojim ne vjeruje, i u anđela svojih slasti u biocu od jajca? **7** Èega se duša moja nije nalazi nedostatak; **19** Akamoli u onijeh koji stoje u kuæama zemljanim, kojima je temelj na prahu i satiru se brže nego moljac. **20** Od jutra do veèera satru se, i nestane ih navijek da nikو i ne opazi. **21** Slava njihova ne prolazi li s njima? Umiru, ali ne u mudrosti.

5 Zovi; hoæe li se ko odazvati? i komu æe se izmeðu svetiñ obratiti? **2** Doista bezumnoga ubija gnjev, i ludoga usmræuje srdnja. **3** Ja vidjeh bezumnika gdje se ukorijenio; ali odmah prokleh stan njegov. **4** Sinovi su njegovi daleko od spasenja i satiru se na vratima a nema ko da izbavi. **5** Ljetinu njegovu

Koji podiže poniæene, i žalosne uzvišuje k spasenju; **12** Koji rasipa misli lukavijeh da ruke njihove ne svrše ništa; **13** Koji hvata mudre u njihovu lukavstvu, i i kojega je Bog zatvorio otsvuda? **14** Danju nailaze na mrak, i u mojega dolazi uzdah moj, i kao voda razljeva se jauk podne pipaju kao po noæi. **15** On izbavlja ubogoga moj. **16** strašah zadesi me. **17** Gle, blago èovjeku koga Bog kara, i zato ne odbacuj karanja svemoguæega. **18** Jer on zadaje rane, i zavija; on udara, i ruke njegove iscijeljuju. **19** Iz šest nevolja izbaviæe te; ni u sedmoj neæee te se zlo dotaæi. **20** U gladi izbaviæe te od smrti i u ratu od maëa. **21** Kad jezik šiba, biæeš sakriven, niti æeš se bojati pustoši kad doðe. **22** Smijaæeš se pustoši i gladi, niti æeš se bojati zvijerja zemaljskoga. **23** Jer æeš s kamenjem poljskim biti u vjeri, i zvijerje æe poljsko biti u miru s tobom. **24** I vidjeæeš da je mir u šatoru tvom, kuæiæeš kuæu svoju i neæee se prevariti. **25** Vidjeæeš kako æe ti se umnožiti sjeme tvoje, i porod æe tvoj biti kao trava na zemlji. **26** Star æeš otiai u grob kao što se žito snosi u stog u svoje vrijeme. **27** Eto, razgledasmo to, tako je; poslušaj i razumij.

6 A Jov odgovori i reèe:

2 O da bi se dobro izmjerili jadi moji, i zajedno se nevolja moja metnula na mjerila! **3** Pretegla bi pijesak morski; zato mi i rijeèi nedostaje. **4** Jer su strijele svemoguæega u meni, htjela dotaknuti, to mi je jelo u nevolji. **8** O da bi mi se ispunila molba, i da bi mi Bog dao što èekam! **9** I da bi Bog htio satrti me, da bi mahnuo rukom svojom, i istrijebio me! **10** Jer mi je još utjeha, ako i gorim od bola niti me žali, što nijesam tajio rijeèi svetoga. **11** Kaka je sila moja da bih pretrpio? kakav li je kraj moj da bih produljio život svoj? **12** Je li sila moja kamena sila? je li tijelo moje od mjedi? **13** Ima li još pomoæi u mene? i nije li daleko od mene što bi me pridržalo? **14** Nesretnomu treba milost prijatelja njegova, ali je on ostavio strah svemoguæega. **15** Braæa moja iznevjeriše kao potok, kao bujni potoci

prođoše, **16** Koji su mutni od leda, u kojima se sakriva ne ukloniš moje bezakonje? jer æeu sad leæi u prah, i snijeg; **17** Kad se otkrave, otekut; kad se zagriju, nestane ih s mjesta njihovih. **18** Tamo amo svrae od putova svojih, idu u ništa i gube se. **19** Putnici iz Teme pogledahu, koji idahu u Sevu uzdahu se u njih; **20** Ali se postidješe što se pouzdaše u njih, došavši do njih osramotiše se. **21** Tako i vi postaste ništa; vidjeste pogibao moju, i strah vas je. **22** Eda li sam vam rekao: dajte mi, ili od blaga svojega poklonite mi; **23** Ili izbavite me iz ruke neprijateljeve, i iz ruke nasilnièke iskupite me? **24** Pouèite me, i ja æeu muæati; i u èemu sam pogriješio, obavijestite me. **25** Kako su jake rijeèi istinite! Ali šta æee ukor vaš? **26** Mislite li da æee rijeèi ukoriti, i da je govor èovjeka bez nadanja vjetar? **27** I na sirotu napadate, i kopate jamu prijatelju svojemu. **28** Zato sada pogledajte me, i vidite lažem li pred vama. **29** Pregledajte; da ne bude nepravde; pregledajte, ja sam prav u tom. **30** Ima li nepravde na jeziku mojem? ne razbira li grlo moje zla?

7 Nije li èovjek na vojsci na zemlji? a dani njegovi nijesu li kao dani nadnièarski? **2** Kao što sluga uzdiše za sjenom i kao što nadnièar èeka da svrši, **3** Tako su meni dati u našljedstvo mjeseci zaludni i noæi muèene odreðene mi. **4** Kad legnem, govorim: kad æeu ustati? i kad æee proæi noæ? i sitim se prevræuæi se do svanuæea. **5** Tijelo je moje obuèeno u crve i u grude zemljane, koža moja puca i rašenja se. **6** Dani moji brži biše od èunka, i proðoše bez nadanja. **7** Opomeni se da je moj život vjetar, da oko moje neæee više vidjeti dobra, **8** Niti æee me vidjeti oko koje me je viðalo; i twoje oèei kad pogledaju na me, mene neæee biti. **9** Kao što se oblak razilazi i nestaje ga, tako ko siđe u grob, neæee izaæi, (Sheol h7585) **10** Neæee se više vratiti kuæi svojoj, niti æee ga više poznati mjesto njegovo. **11** Zato ja neæeu braniti ustima svojim, govoræu u tuzi duha svojega, naricati u jadu duše svoje. **12** Eda li sam more ili kit, te si namjestio strazu oko mene? **13** Kad reèem: potjeèee me odar moj, postelja æee mi moja oblakšati tužnjavu, **14** Tada me strašiš snima i prepadaš me utvarama, **15** Te duša moja voli biti udavljena, voli smrt nego kosti moje. **16** Dodijalo mi je; neæeu dovjeka živjeti; proði me se; jer su dani moji taština. **17** Šta je èovjek da ga mnogo cijeniš i da mariš za nj? **18** Da ga pohodиш svako jutro, i svaki èas kušaš ga? **19** Kad æee se odvratiti od mene i pustiti me da progutam pljuvanku svoju? **20** Zgrijeo sam; šta æeu ti èiniti, o èuvaru ljudski? zašto si me metnuo sebi za biljegu, te sam sebi na tegobu? **21** Zašto mi ne oprostiš grijeh moj i

ne ukloniš moje bezakonje? jer æeu sad leæi u prah, i silan vjetar? **3** Eda li Bog krivo sudi? ili svemoguæi izvræe pravdu? **4** Što su sinovi tvoji zgrijeliši njemu, zato ih je dao bezakonju njihovu. **5** A ti da potraziš Boga i pomoliš se svemoguæemu, **6** Ako si èist i prav, zaista æee se prenuti za te i èestit æee uèeniti pravedan stan tvoj; **7** I poèetak æee tvoj biti malen, a pošljedak æee ti biti vrlo velik. **8** Jer pitaj preðašnji naraštaj, i nastani da razberereš od otaca njihovih; **9** Jer smo mi juèerašnji, i ne znamo ništa, jer su naši dani na zemlji sjen. **10** Neæee li te oni nauèiti? neæee li ti kazati i iz srca svojega iznijeti rijeèi? **11** Nièe li sita bez vlage? raste li rogoz bez vode? **12** Dok se još zeleni, dok se ne pokosi, suši se prije svake trave. **13** Take su staze svijeh koji zaboravljaju Boga, i nadanje licemjerovo propada. **14** Njegovo se nadanje podlama i uzdanje je njegovo kuæea paukova; **15** Nasloni se na kuæeu svoju, ali ona ne stoji tvrdo; uhvati se za nju, ali se ona ne može održati. **16** Zeleni se na suncu, i uvrh vrta njegova pružaju se ogranci njegovi; **17** Žile njegove zapleæeu se kod izvora, i na mjestu kamenitu širi se; **18** Ali kad se išëupa iz mesta svojega, ono ga se odrìee: nijesam te vidjelo. **19** Eto, to je radost od njegova puta; a iz praha nièe drugi. **20** Gle, Bog ne odbacuje dobrog, ali ne prihvata za ruku zlikovca. **21** Još æee napuniti usta tvoja smijeha i usne twoje popijevanja. **22** Nenavidnici tvoji obuæei æee se u sramotu, i šatora bezbožnièkoga neæee biti.

9 A Jov odgovori i reèe: **2** Zaista, znam da je tako; jer kako bi mogao èovjek biti prav pred Bogom? **3** Ako bi se htio preti s njim, ne bi mu mogao odgovoriti od tisuæe na jednu. **4** Mudar je srcem i jak snagom; ko se je opro njemu i bio sreæan? **5** On premješta gore, da niko i ne opazi; prevaraæa ih u gnjevu svom; **6** On kreæe zemlju s mesta njezina da joj se stupovi drmaju; **7** On kad zaprijeti suncu, ne izlazi; on zapeèaæava zvjezde; **8** On razapinje nebo sam, i gazi po valima morskim; **9** On je naèinio zvjezde kola i šape i vlašlæe i druge jugu u dnu; **10** On èini stvari velike i neispitljive i divne, kojima nema broja. **11** Gle, ide mimo mene, a ja ne vidim; proðe, a ja ga ne opazim. **12** Gle, kad uhvati, ko æee ga nagnati da vratí? ko æee mu kazati: šta radiš? **13** Bog ne usteže gnjeva svojega, padaju poda nj oholi pomoæenici. **14** A kako bih mu ja odgovarao i biraio rijeèi protiv njega? **15** Da sam i prav, neæeu mu se odgovoriti, valja da se molim sudiji svojemu. **16** Da ga

zovem i da mi se odzove, još ne mogu vjerovati da jedna za drugom izlaze na me. **18** Zašto si me izvadio je èuo glas moj. **17** Jer me je vihorom satro i zadao iz utrobe? o da umrijeh! da me ni oko ne vidje! **19** Bio mi mnogo rana ni za što. **18** Ne da mi da odahnem, bih kao da nigda nijesam bio; iz utrobe u grob bio bih nego me siti grèinama. **19** Ako je na silu, gle, on je odnesen. **20** Nije li malo dana mojih? prestani dakle najsilniji; ako na sud, ko æe mi svjedoèiti? **20** Da se i okani me se da se malo oporavim, **21** Prije nego pravdam, moja æe me usta osudit; da sam dobar, otidem odakle se neæeu vratiti, u zemlju tamnu i u sjen pokazaæe da sam nevaljao. **21** Ako sam dobar, neæeu smrtni, **22** U zemlju tamnu kao mrak i u sjen smrtni, znati za to; omrzao mi je život moj. **22** Svejedno je; gdje nema promjene i gdje je vidjelo kao tama.

zato rekoh: i dobrog i bezbožnoga on potire. **23** Kad bi još ubio biè najedanput! ali se smije iskušavanju pravijeh. **24** Zemlja se daje u ruke bezbožniku; lice sudija njezinijeh zaklanja; ako ne on, da ko? **25** Ali dani moji biše brži od glasnika; pobjegoše, ne vidješ dobra. **26** Proðoše kao brže laðe, kao orao kad leti na hranu. **27** Ako reèem: zaboraviæu tužnjavu svoju, ostaviæu gnjev svoj i okrijepiæu se; **28** Strah me je od svijeh muka mojih, znam da me neæeš opravdati. **29** Biæeu kriv; zašto bih se muèio uzalud? **30** Da se izmijem vodom šnježanicom, i da oèistim sapunom ruke svoje, **31** Tada æeš me zamoèiti u jamu da se gade na me moje haljine. **32** Jer nije èovjek kao ja da mu odgovaram, da idem s njim na sud; **33** Niti ima među nama kmeta da bi stavio ruku svoju među nas dvojicu. **34** Neka odmakne od mene prut svoj, i strah njegov neka me ne straši; **35** Tada æeu govoriti, i neæeu ga se bojati; jer ovako ne znam za sebe.

10 Dodjajao je duši mojoj život moj; pustiæu od sebe tužnjavu svoju, govoriæu u jadu duše svoje. **2** Reæi æeu Bogu: nemoj me osuditi; kaži mi zašto se preš sa mnom. **3** Je li ti milo da èiniš silu, da odbacuješ djelo ruku svojih i savjet bezbožnièki obasjavaš? **4** Jesu li u tebe oèi tjelesne? vidiš li kao što vidi èovjek? **5** Jesu li dani tvoji kao dani èovjek, i godine tvoje kao vijek ljudski, **6** Te istražuješ moje bezakonje i za grijeh moj razbirаш? **7** Ti znaš da nijesam kriv, i nema nikoga ko bi izbavio iz tvoje ruke. **8** Tvoje su me ruke stvorile i naèinile, i ti me otsvuda potireš. **9** Opomeni se da si me kao od kala naèinio, i opet æeš me u prah obratiti. **10** Nijesi li me kao mlijeko slio i kao sir usirio me? **11** Navukao si na me kožu i meso, i kostima i žilama spleo si me. **12** Životom i milošeu darivao si me; i staranje tvoje èevalo je duh moj. **13** I sakrio si to u srcu svojem; ali znam da je u tebe. **14** Ako sam zgrijeshio, opazio si me, i nijesi me oprostio bezakonja mojega. **15** Ako sam skrivio, teško meni! ako li sam prav, ne mogu podignuti glave, pun sramote i videæi muku svoju. **16** I ako se podigne, goniš me kao lav, i opet èiniš èudesna na meni. **17** Ponavljaš svjedoèanstva svoja protiv mene, i umnožavaš gnjev svoj na me; vojske

11 A Sofar Namaæanin odgovori i reèe: **2** Zar na mnoge rijeèi nema odgovora? ili æe èovjek govorljiv ostati prav? **3** Hoæee li tvoje laži umuèkati ljude? i kad se ti rugaš, zar te neæee niko posramiti? **4** Jer si rekao: èista je nauka moja, i èist sam pred oèima tvojim. **5** Ali kad bi Bog progovorio i usne svoje otvorio na te, **6** I pokazao ti tajne mudrosti, jer ih je dvojinom više, poznao bi da te Bog kara manje nego što zasljužuje tvoje bezakonje. **7** Možeš li ti tajne Božije dokuèiti, ili dokuèiti savršenstvo svemoguæega? **8** To su visine nebeske, šta æeš uèiniti? dublje je od pakla, kako æeš poznati? (Sheol h7585) **9** Duže od zemlje, šire od mora. **10** Da prevrati, ili zatvori ili sabere, ko æe mu braniti? **11** Jer zna ništa više o ljudsko, i videæi nevaljalstvo zar neæee paziti? **12** Èovjek bezuman postaje razuman, premda se èovjek raða kao divlje magare. **13** Da ti upraviš srce svoje i podigneš ruke svoje k njemu, **14** Ako je bezakonje u ruci tvojoj, da ga ukloniš, i ne daš da nepravda bude u šatorima tvojim, **15** Tada æeš podignuti lice svoje bez mane i stajaæeš tvrdo i neæeš se bojati; **16** Zaboraviæeš muku, kao vode koja proteèe opominjaæeš je se; **17** Nastaæe ti vrijeme vedrije nego podne, sinuæeš, biæeš kao jutro; **18** Uzdaæeš se imajuæi nadanje, zakopaaeš se, i mirno æeš spavati. **19** Ležaæeš, i niko te neæee plašiti, i mnogi æe ti se moliti. **20** Ali oèi æe bezbožnicima isëiljeti, i utoèista im neæee biti, i nadanje æe im biti izdisanje.

12 A Jov odgovori i reèe: **2** Da, vi ste ljudi, i s vama æe umrijeti mudrost. **3** I ja imam srce kao i vi, niti sam gori od vas; i u koga nema toga? **4** Na potsmijeh sam prijatelju svom, koji kad zove Boga odzove mu se; na potsmijeh je pravedni i dobro. **5** Baèen je luè po mišljenju sreæenoga onaj koji hoæee da popuzne. **6** Mirne su kolibe lupeške, i bez straha su koji gnjeve Boga, njima Bog daje sve u ruke. **7** Zapitaj stoku, nauèiae te; ili ptice nebeske, kazaæe ti. **8** Ili se razgovori sa zemljom, nauèiae te, i ribe æee tis morske prirovjediti. **9** Ko ne zna od svega toga da je ruka Gospodnja to uèinila? **10** Kojemu je u ruci duša svega živoga i duh svakoga tijela èovjeèijega. **11** Ne raspoznaće li uho rijeèi kao što grlo kuša jelo?

12 U staraca je mudrost, i u dugom vijeku razum. 13 moje u klade, i paziš na sve staze moje i ideš za U njega je mudrost i sila, u njega je savjet i razum. 14 mnom ustupce? 28 A on se raspada kao trulina, kao Gle, on razgradi, i ne može se opet sagraditi; zatvori haljina koju jede moljac.

èovjeka, i ne može se otvoriti. 15 Gle, ustavi vode, i presahnu; pusti ih, i isprevræu zemlju. 16 U njega je jaèina i mudrost, njegov je koji je prevaren i koji vara. 17 On dovodi savjetnike u ludilo, i sudije obezumljuje. 18 On razdrešuje pojasa carevima, i opasuje bedra njihova. 19 On dovodi knezove u ludilo, i obara jake. 20 On uzima besedu rjeèitima, i starcima uzima razum. 21 On sipa sramotu na knezove, i raspasuje junake. 22 On otkriva duboke stvari ispod tame, i izvodi na vidjelo sjen smrtni. 23 On umnožava narode i zatire ih, rasipa narode i sabira. 24 On oduzima srce glavarima naroda zemaljskih, i zavodi ih u pustinju gdje nema puta, 25 Da pipaju po mraku bez vidjela, i èini da tumaraju kao pijani.

13 Eto, sve je to vidjelo oko moje, èulo uho moje, i razumjelo. 2 Što vi znate, znam i ja, nijesam gori od vas. 3 Ipak bih govorio sa svemoguæim, i rad sam s Bogom pravdati se. 4 Jer vi izmišljate laži, sviste zaludni ljekari. 5 O da biste sasvijem muèali! bili biste mudri. 6 Èujte moj odgovor, i slušajte razloge usta mojih. 7 Treba li da govorite za Boga nepravdu ili prijevaru da govorite za nj? 8 Treba li da mu gledate ko je? treba li da se prepirete za Boga? 9 Hoæe li biti dobro kad vas stane ispitivati? hoæete li ga prevariti kao što se vara èovjek? 10 Zaista æe vas karati, ako tajno uzgledate ko je. 11 Velièanstvo njegovo neæe li vas uplašiti? i strah njegov neæe li vas popasti? 12 Spomeni su vaši kao pepel, i vaše visine kao gomile blata. 13 Muèite i pustite me da ja govorim, pa neka me snaðe šta mu drago. 14 Zašto bih kidalo meso svoje svojim zubima i dušu svoju metao u svoje ruke? 15 Gle, da me i ubije, opet æu se uzdati u nj, ali æu braniti putove svoje pred njim. 16 I on æe mi biti spasenje, jer licemjer neæe izaæi pred nj. 17 Slušajte dobro besedu moju, i neka vam uðe u uši što æu iskazati. 18 Evo, spremio sam parbu svoju, znam da æu biti prav. 19 Ko æe se preti sa mnom? da sad umuknem, izdahnuo bih. 20 Samo dvoje nemoj mi uèiniti, pa se neæeu kriti od lica tvojega. 21 Ukloni ruku svoju od mene, i strah tvoj da me ne straši. 22 Potom zovi me, i ja æu odgovarati; ili ja da govorim, a ti mi odgovoraj. 23 Koliko je bezakonja i grijeha mojih? pokaži mi prijestup moj i grijeh moj. 24 Zašto sakrivaš lice svoje i držiš me za neprijatelja svojega? 25 Hoæeš li skršti list koji nosi vjetar, ili æeš goniti suhu slamku, 26 Kad mi pišeš gréine i daješ mi u našljedstvo grijehe mladosti moje, 27 I meæeš noge

14 Èovjek rođen od žene kratka je vijeka i pun nemira. 2 Kao cvijet nièe, i otsijeca se, i bježi kao sjen, i ne ostaje. 3 I na takoga otvaraš oko svoje, i mene vodiš na sud sa sobom! 4 Ko æe èisto izvaditi iz neèista? Niko. 5 Izmjereni su dani njegovi, broj mjeseca njegovih u tebe je; postavio si mu meðu, preko koje ne može prijeæi. 6 Odvrati se od njega da poèine dokle ne navrši kao nadnièar dan svoj. 7 Jer za drvo ima nadanja, ako se posijeèe, da æe se još omladiti i da neæe biti bez izdanaka; 8 Ako i ostari u zemlji korijen njegov i u prahu izumre panj njegov, 9 Èim osjeti vodu, opet napupi i pusti grane kao prisad. 10 A èovjek umire iznemogao; i kad izdahne èovjek, gdje je? 11 Kao kad voda oteèee iz jezera i rijeka opadne i usahne, 12 Tako èovjek kad legne, ne ustaje više; dokle je nebesa neæe se probuditi niti æe se prenuti oda sna svojega. 13 O da me hoæeš u grobu sakriti i skloniti me dokle ne utoli gnjev tvoj, i da mi daš rok kad æeš me se opomenuti! (Sheol h7585) 14 Kad umre èovjek, hoæe li oživjeti? Sve dane vremena koje mi je određeno èekaæu dokle mi doðe promjena. 15 Zazvaaæeš, i ja æu ti se odazvati; djelu ruku svojih poželjeæeš. 16 A sada brojš korake moje, i ništa ne ostavljaš za grijeh moj. 17 Zapeæaaæeni su u tobocu moji prijestupi, i zavezuješ bezakonja moja. 18 Zaista, kao što gora padne i raspadne se, i kao što se stijena odvali s mjesta svojega, 19 I kao što voda spirala kamenje i povodanjem odnosi prah zemaljski, tako nadanje èovjeèije obraæeaš u ništa. 20 Nadvlaðuješ ga jednako, te odlazi, mijenjaš mu lice i otpuštaš ga. 21 Ako sinovi njegovi budu u èasti, on ne zna; ako li u sramoti, on se ne brine. 22 Samo tijelo njegovo dok je živ boluje, i duša njegova u njemu tuži.

15 A Elifas Temanac odgovori i reèe: 2 Hoæe li mudar èovjek kazivati prazne misli i puniti trbuh svoj vjetrom istoèenjem, 3 Prepiruæi se govorom koji ne pomaže i rjeèima koje nijesu ni na što? 4 A ti uništavaš strah Božj i ukidaš molitve k Bogu. 5 Jer bezakonje tvoje pokazuju usta tvoja, ako i jesu izabrao jezik lukav. 6 Osuðuju te usta tvoja, a ne ja; i usne tvoje svjedoèe na te. 7 Jesi li se ti prvi èovjek rodio? ili si prije humova sazdan? 8 Jesi li tajnu Božiju èuo i pokupio u sebe mudrost? 9 Šta ti znaš što mi ne bismo znali? šta ti razumiješ što ne bi bilo u nas? 10 I sijedijeh i starijeh ljudi ima meðu nama, starijih od oca tvojega. 11 Male li su ti utjehe Božije? ili imaš što sakriveno u sebi? 12 Što te je zanijelo srce tvoje?

i što sijevaju oèi tvoje, 13 Te obraæaš protiv Boga ruke bezbožnicima bacio me. 12 Bijah miran i zatr duh svoj i puštaš iz usta svojih take rijeèi? 14 Šta me, i uhvativši me za vrat smrska me i metnu me je èovjek, da bi bio èist, i roðeni od žene, da bi bio sebi za bilješu. 13 Opkoliše me njegovi strijelci, cijepa prav? 15 Gle, ne vjeruje svecima svojim, i nebesa mi bubrege nemilice, prosipa na zemlju žuè moju. 14 nijesu èista pred oèima njegovijem; 16 Akamoli gadni Zadaje mi rane na rane, i udara na me kao junak. 15 i smrdljivi èovjek, koji piye nepravdu kao vodu? 17 Sašio sam kostrijet po koži svojoj, i uvaljao sam u Ja æeu ti kazati, poslušaj me, i pripovjedaju ti što prah slavu svoju. 16 Lice je moje podbulo od plaæa, sam video, 18 Što mudarci kazaše i ne zatajiše, što na vjeðama je mojim smrtni sjen; 17 Premda nema primiše od otaca svojih, 19 Kojima samijem dana bi nepravde u rukama mojim, i molitva je moja èista. zemlja, i tuðin ne proðe kroz nju. 20 Bezbožnik se 18 Zemljo, ne kriji krvi što sam prolivo, i neka nema muèi svega vijeka svojega, i nasilniku je malo godina mjeseta vikanju mojemu. 19 I sada eto na nebu je ostavljeno. 21 Strah mu zuji u ušima, u mirno doba svjedok moj, svjedok je moj na visini. 20 Prijatelji se napada pustošnik na nj. 22 Ne vjeruje da æee se vratiti iz tame, otsvuda priviða maë. 23 Tumara za hljebom govoreæi: gdje je? Zna da je za nj spremlijen dan tamni. 24 Tuga i nevolja straše ga, i navaljuju na nj kao car gotov na boj. 25 Jer je zamahnuso na Boga rukom svojom, i svemoguæemu se opro. 26 Trëi ispravljena vrata na nj s mnogim visokim štitovima svojim. 27 Jer je pokrio lice svoje pretilinom, i navaljao salo na bokove svoje. 28 I sjedio je u gradovima raskopanjem i u kuæama pustijem, obraæenjem u gomilu kamenja. 29 Neæee se obratiti niti æee ostati blago njegovo, i neæee se raširiti po zemlji dobro njegovo. 30 Neæee izaæei iz mraka, ogranke njegove osuñaæe plamen, odnijeæe ga duh usta njegovih. 31 Neka se ne uzda u taštinu prevareni, jer æee mu taština biti plata. 32 Prije svojega vremena svršiaæe se, i grana njegova neæee zelenjeti. 33 Otkinuæe se kao s loze nezreo grozd njegov i pupci æee se njegovi kao s masline pobacati. 34 Jer æee opustjeti zbor licemjerski, i oganj æee spaliti šatore onijeh koji primaju poklone. 35 Zaèinju nevolju i raðaju muku, i trbuh njihov sastavlja prijevaru.

16 A Jov odgovori i reèe: 2 Slušao sam mnogo takih stvari; svi ste dosadni tješioci. 3 Hoæe li biti kraj praznjem rijeèima? ili šta te tjera da tako odgovaraš? 4 I ja bih mogao govoriti kao vi, da ste na mom mjestu, gomilati na vas rijeèi i mahati glavom na vas, 5 Mogao bih vas hrabriti ustima svojim, i micanje usana mojih olakšalo bi bol vaš. 6 Ako govorim, neæee odahnuti bol moj; ako li prestanem, hoæe li otiaæi od mene? 7 A sada me je umorio; opustošio si sav zbor moj. 8 Navukao si na me mrštine za svjedoèanstvo; i moja mrša podiže se na me, i svjedoèi mi u oèi. 9 Gnjev njegov rastrže me, nenavidi me, škriguæe zubima na me, postavši mi neprijatelj sijeva oèima svojima na me. 10 Razvaljuju na me usta svoja, sramotno me biju po obrazima, skupljaju se na me. 11 Predao me je Bog nepravedniku, i u

17 Duh se moj kvari, dana mojih nestajae; grobovi su moji. 2 Kod mene su rugaæi, i oko moje provodi noæei u jadu koji mi zadaju. 3 Daj mi ko æee jamæiti kod tebe; ko je taj koji æee se rukovati sa mnom? 4 Jer si od njihova srca sakrio razum; zato ih neæeš uviziti. 5 Ko laska prijateljima, njegovijem æee sinovima oèi posahnuti. 6 Uèenio je od mene prièu narodima, i postao sam bubnjanje meðu njima. 7 Potamnjelo je oko moje od jada, i svi udi moji postaše kao sjen. 8 Zaèudiæe se tome pravi, i bezazleni æee ustati na licemjere. 9 Ali æee se pravednik držati svojega puta, i ko je èistijeh ruku veæma æee ojaæati. 10 A vi vratite se svikoliki i hodite; neæeu naæei mudra meðu vama. 11 Dani moji proðoše, misli moje pokidaše se, što imah u srcu. 12 Od noæei naæiniše dan, i svjetlost je blizu mraka. 13 Da bih se nadao, grob æee mi biti kuæa; u tami æeu prostrijeti postelju sebi. (Sheol h7585) 14 Grobu vièem: ti si otac moj; crvima: ti si mati moja, ti si sestra moja. 15 I gdje je sada nadanje moje? moje nadanje ko æee vidjeti? 16 U grob æee siæi, poèinuæe sa mnom u grobu. (Sheol h7585)

18 A Vildad Sušanin odgovori i reèe: 2 Kad æete svršiti razgovor? Orazumite se, pa æemo onda govoriti. 3 Zašto se misli da smo kao stoka? zašto smo gadni u vašim oèima? 4 Koji rastržeš dušu svoju u jarosti svojog, hoæe li se tebe radi ostaviti zemlja i stijena se premjestiti sa svojega mjesta? 5 Da, vidjelo bezbožnijeh ugasiæe se, i iskra ognja njihova neæee sijati. 6 Vidjelo æee pomrknuti u šatoru njegovu, i žižak æee se njegov ugasi u njemu. 7 Silni koraci njegovi stegnuæe se, i oborijæe ga njegova namjera. 8 Jer æee se uvaliti u zamku nogama svojim i naæei æee na mrežu; 9 Uhvatijæe ga zamka za petu i svladajaæe ga lupež. 10 Sakriveno mu je pruglo na zemlji, i klopka

na stazi. **11** Otsvuda æe ga strahote straæiti i tjeraæe iskupitelj, i na poæljedak da æe stati nad prahom. **26** I ga ustopeæ. **12** Izgladnjeæe sila njegova, i nevolja ako se ova koæa moja i raæeni, opet æeu u tijelu svom æe biti gotova uza nj. **13** Pojeæee æile koæe njegove, vidjeti Boga. **27** Ja isti vidjeæeu ga, i oèi moje gledaæe pojeæee æile njegove prevenac smrti. **14** Išæupaæe se ga, a ne drugi. A bubrega mojih nestaje u meni. **28** iz stana njegova uzdanica njegova, i to æe ga odvesti Nego bi trebalo da reæete: zaæto ga gonimo? kad je k caru straænom. **15** Nastavaæe se u šatoru njegovu, korijen besjede u meni. **29** Bojte se maæa; jer je maæ osveta za bezakonje; i znajte da ima sud. njegov. **16** Žile æe se njegove posuæiti ozdo, i ozgo æe se sasjeæi grane njegove. **17** Spomen æe njegov poginuti na zemlji, niti æe mu imena biti po ulicama. **18** Odagnaæe se iz svjetlosti u mrak, i izbaciae se iz svijeta. **19** Ni sina ni unuka neæee mu biti u narodu njegovu, niti kakoga ostatka u stanovima njegovijem. **20** Èudiæe se danu njegovu koji budu poslije njega, a koji su bili prije obuzeæe ih strah. **21** Taki su stanovi bezakonikovi, i tako je mjesto onoga koji ne zna za Boga.

19 A Jov odgovori i reæe: **2** Dokle æete muæiti dušu moju i satirati me rijeæima? **3** Veæ ste me deset puta naruæili; nije vas stid što tako navalujete na me? **4** Ali ako sam doista pogriješio, pogriješka æe moja ostati kod mene. **5** Ako li se joæ hoæete da diæete na me i da me korite mojom sramotom, **6** Onda znajte da me je Bog oborio i mreæu svoju razapeo oko mene. **7** Eto, viæem na nepravdu, ali se ne sluæam; vajipem, ali nema suda. **8** Zagradio je put moj da ne mogu proæi; na staze moje metnuo je mrak. **9** Svakao je s mene slavu moju i skinuo vijenac s glave moje. **10** Porušio me je otsvuda, da me nema; i kao drvo išæupao je nadanje moje. **11** Raspalio se na me gnjev njegova, i uzeo me je meðu neprijatelje svoje. **12** Vojske njegove doðoæe sve zajedno i nasuæe sebi put k meni, i stadoæe uoko okolo šatora mojega. **13** Braæeu moju udaljio je od mene, i znanci moji tuðe se od mene. **14** Bliznji moji ostaviæe me, i znanci moji zaboraviæe me. **15** Domaænji moji i moje sluækinje gledaju me kao tuðina; stranac sam u oèima njihovijem. **16** Zovem slugu svojega, a on se ne odziva, a molim ga ustima svojim. **17** Dah je moj mrzak æeni mojoj, a preklinjem je sinovima utrobe svoje. **18** Ni djeca ne haju za me; kad ustanem, ruæe me. **19** Mrzak sam svjema najvjernijim svojim, i koje ljubljah postaæe mi protivnici. **20** Za koæu moju kao za meso moje prionuæe kosti moje; jedva osta koæa oko zuba mojih. **21** Smilujte se na me, smilujte se na me, prijatelji moji, jer se ruka Božija dotakla mene. **22** Zaæto me gonite kao Bog, i mesa mojega ne moæete da se nasitite? **23** O kad bi se napisale rijeæi moje! kad bi se stavile u knjigu! **24** Pisaljkom gvozdenom i olovom na kamenu za vjeæeni spomen kad bi se urezale! **25** Ali znam da je živ moj

20 A Sofar Namaæeanin odgovori i reæe: **2** Zato me misli moje nagone da odgovorim, i zato hitim. **3** Èuo sam ukor koji me sramoti, ali æe duh iz razuma mojega odgovoriti za me. **4** Ne znaæ li da je tako otkako je vijeka, otkako je postavljen èovjek na zemlji, **5** Da je slava bezbožnijeh za malo i radost licemjerova za èas? **6** Da bi mu visina doprla do neba, i glava se njegova dotakla oblaka, **7** Nestaaæe ga zasvagda kao kala njegova; i koji ga vidjeæe reæi æe: kuda se djede? **8** Kao san odletjeæe, i neæee se naæi, i išæeznuæe kao noæena utvara. **9** Oko koje ga je gledalo neæee više, niti æe ga više vidjeti mjesto njegovo. **10** Sinovi njegovi umiljavaæe se siromasima i ruke æe njegove vraæati što je oteo. **11** Kosti æe njegove biti pune grijeha mladosti njegove, i oni æe ležati s njim u prahu. **12** Ako mu je i slatka u ustima zloæia i krije je pod jezikom svojim, **13** Èuva je i ne puæta je, nego je zadržava u grlu svom, **14** Ipak æe se jelo njegovo pretvoriti u crijevima njegovijem, postaæe u njemu jed aspidin. **15** Blago što je proædro izbjljuvaæe, iz trbuha njegova istjeraæe ga Bog. **16** Jed æe aspidin sisati, ubiæe ga jezik gujinji. **17** Neæee vidjeti potoka ni rijeka kojima teæe med i maslo. **18** Vratiaeæe muku, a neæee je pojesti; prema blagu biæe promjena, i neæee se radovati. **19** Jer je tlaæio i ostavljaæ uboge, kuæe je otimao i nije zidao. **20** Jer nije nigda osjetio mira u trbuhu svom, ni što mu je najmilije neæee saæuvati. **21** Niæta mu neæee ostati od hrane njegove. Zato ne moæe dobro njegovo trajati. **22** Kad se ispunii izobilje njegovo, tada æe biti u nevolji; sve ruke nevoljnijeh udariæe na nj. **23** Kad bi napunio trbuh svoj, poslaæe na nj Bog jarost gnjeva svojega, i pustiaeæe je kao daæd na njega i na jelo njegovo. **24** Kad stane bjeæati od oružja gvozdenoga, prostrijeliæe ga luk mijedeni. **25** Strijela puætena proæi æe kroz tijelo njegovo, i svijetlo gvoæe izaæei æe iz žuæi njegove; kad poðe, obuzeæe ga strahote. **26** Sve æe tame biti sakrivene u tajnim mjestima njegovijem; proædrjeæe ga organj neraspireni, i ko ostane u šatoru njegovu zlo æe mu biti. **27** Otkræe nebesa bezakonje njegovo, i zemlja æe ustati na nj. **28** Otiaæi æe ljetina doma njegova, rastoæiæe se u dan gnjeva njegova. **29**

To je dio od Boga èovjeku bezbožnomu i našljedstvo od Boga za besjedu njegovu.

21 A Jov odgovori i reèe: 2 Slušajte dobro rijeèi moje, i to æe mi biti od vas utjeha. 3 Potrpite me da ja govorim, a kad izgovorim, potsmijevajte se. 4 Eda li se ja èovjeku tužim? i kako ne bi bio žalostan duh moj? 5 Pogledajte na me, i divite se, i metnите ruku na usta. 6 Ja kad pomislim, strah me je, i groza poduzima tijelo moje. 7 Zašto bezbožnici žive? stare? i bogate se? 8 Sjeme njihovo stoji tvrdo pred njima zajedno s njima, i natražje njihovo pred njihovjem oèima. 9 Kuæee su njihove na miru bez straha, i prut Božji nije nad njima. 10 Bikovi njihovi skaèeu, i ne promašaju; krave njihove tele se, i ne jalove se. 11 Ispuštaju kao stado djecu svoju, i sinovi njihovi poskakuju. 12 Podvikuju uz bubanj i uz gusle, vesele se uza sviralu. 13 Provode u dobru dane svoje, i zaæas slaze u grob. (Sheol h7585) 14 A Bogu kažu: idи od nas, jer neæemo da znamo za putove twoje. 15 Šta je svemoguæi, da mu služimo? i kaka nam je korist, da mu se molimo? 16 Gle, dobro njihovo nije u njihovoj ruci; namjera bezbožnièka daleko je od mene. 17 Koliko se puta gasi žižak bezbožnièki i dolazi im pogibao, dijeli im muke u gnjevu svom Bog? 18 Bivaju li kao pljeva na vjetru, kao prah koji raznosi vihor? 19 Èuva li Bog sinovima njihovjem pogibao njihovu, plaæea im da osjetje? 20 Vide li svojim oèima pogibao svoju, i piju li gnjev svemoguæega? 21 Jer šta je njima stalo do kuæee njihove nakon njih, kad se broj mjeseca njihovih prekrati? 22 Eda li æee Boga ko uèeti mudrosti, koji sudi visokima? 23 Jedan umire u potpunoj sili svojoj, u miru i u sreæei. 24 Muzlice su mu pune mlijeka, i kosti su mu vlažne od moždina. 25 A drugi umire ojaðene duše, koji nije uživao dobra. 26 Obojica leže u prahu, i crvi ih pokrivaju. 27 Eto, znam vaše misli i sudove, kojima mi èinite krivo. 28 Jer govorite: gdje je kuæea silnoga, i gdje je šator u kom nastavaju bezbožnici? 29 Nijeste li nikad pitali putnika? i što vam kazaše neæete da znate, 30 Da se na dan pogibli ostavlja zadac, kad se pusti gnjev. 31 Ko æe ga ukoriti u oèi za život njegov? i ko æe mu vratiti što je uèinio? 32 Ali se iznosi u groblje i ostaje u gomili. 33 Slatke su mu grude od doline, i vuèe za sobom sve ljude, a onima koji ga pretekoše nema broja. 34 Kako me dakle naprazno tješite kad u odgovorima vašim ostaje prijevara?

22 A Elifas Temanac odgovori i reèe: 2 Može li Bogu biti èovjek koristan? Sam je sebi koristan èovjek mudar. 3 Je li svemoguæemu radost, ako si pravedan? ili mu je dobit, ako hodiš bez mane? 4

Hoæee li te karati i iæei na sud s tobom zato što te se boji? 5 Nije li zloæea tvoja velika? i nepravdama tvojim ima li kraja? 6 Jer si uzimao zalog od braæe svoje ni za što, i svlaèeo si haljine s golijeh. 7 Umornoga nijesi napojio vode, i gladnome nijesi dao hljeba. 8 Zemlja je bila èovjeka silnoga, i ugledni je sjedio u njoj. 9 Uдовice si otpuštao prazne, i mišice sirotama potiraо si. 10 Zato su oko tebe zamke, i straši te strah iznenada. 11 I mrak je oko tebe da ne vidiš, i povodanj pokriva te. 12 Nije li Bog na visini nebeskoj? pogledaj gore zvijezde, kako su visoko. 13 Ali ti kažeš: šta zna Bog? eda li æe kroz tamu suditi? 14 Oblaci ga zaklanjavaju, te ne vidi; hoda po krugu nebeskom. 15 Jesi li zapazio stari put kojim su išli nepravednici, 16 Koji se iskorijeniše prije vremena i voda se razli po temelju njihovu? 17 Govorahu Bogu: idi od nas. Šta bi im uèinio svemoguæei? 18 A on im je napunio kuæee dobra. Ali namjera bezbožnièka daleko je od mene. 19 Vidjeæe pravednici i radovaæe se, i bezazleni potsmijevaæe im se. 20 Da, još nije uništeno dobro naše, a ostatak je njihov proždro organj. 21 Složi se s njim i pomiri se; tako æe ti biti dobro. 22 Primi iz usta njegovijeh zakon, i složi rijeèi njegove u srcu svom. 23 Ako se vratiš k svemoguæemu, opet æeš se nazidati, ako udaljiš od šatora svojih bezakonje, 24 Tada æeš metati po prahu zlato i Ofirsko zlato po kamenju iz potoka. 25 I svemoguæi biæee ti zlato i srebro i sila tvoja. 26 Jer æeš se tada radovati o Gospodu, i podignuaeš k Bogu lice svoje. 27 Moliaeš mu se, i uslišiaæe te, i zavjete svoje izvršiaæeš. 28 Što god naumiš, izlaziæe ti; i na putovima tvojim svjetliæe vidjelo. 29 Kad drugi budu poniženi, reæi æeš: da se podignu; i Bog æe izbaviti onoga ko je oborenijeh oèiju. 30 Izbaviæe i onoga koji nije bez krivice; izbaviæe se èistotom ruku tvojih.

23 A Jov odgovori i reèe: 2 Još je tužnjava moja odmet? a nevolja je moja teža od uzdaha mojih. 3 O kad bih znao kako bih našao Boga! da otidem do prijestola njegova, 4 Da razložim pred njim parbu svoju, i usta svoja napunim razloga, 5 Da znam šta bi mi odgovorio, i razumijem šta bi mi rekao. 6 Bi li se prema velikoj sili svojoj preo sa mnjom? Ne; nego bi mi pomogao. 7 Ondje bi se pravedan èovjek mogao pravdati s njim, i oslobođio bih se zasvagda od svoga sudije. 8 Gle, ako pođem naprijed, nema ga; ako li natrag, ne nahodim ga; 9 Ako nalijevo radi, ne vidim ga; ako nadesno, zaklonio se, ne mogu ga vidjeti. 10 Ali on zna put moj; kad me okuša, izaæi æeu kao zlato. 11 Po stopama je njegovijem stupala noga moja; puta njegova držao sam se, i ne zaðoh. 12 Od

zapovijesti usta njegovih nijesam otstupao; èuvaо pred Bogom? i kako æe èist biti rođeni od žene? sam rjeèi usta njegovih više nego svoj užitak. 13 Ali kad on što naumi, ko æe ga odvratiti? što duša njegova zaželi, ono èini. 14 I izvršaе što je naumio

za me; i toga ima u njega mnogo. 15 Zato sam se uplašio od njega; i kad to mislim, strah me je od njega. 16 Bog je rastopio srce moje, svemoguæi me je uplašio. 17 Što ne pogiboh prije mraka? i što ne sakri mrak ispred mene?

24 Zašto svemoguæemu nijesu sakrivena vremena? i koji ga znaju, ne vide dana njegovih? 2 Međe pomièu bezbožni, otimaju stado i pasu; 3 Magarca sirotama odgone; u zalugu uzimaju vola udovici; 4 Siromahe odbijaju s puta; ubogi u zemlji kriju se svi. 5 Gle, kao divljii magarci u pustinji izlaze na posao svoj ustajuæi rano na pljen; pustinja je hrana njima i djeci njihovo; 6 Žanju njivu i beru vinograd koji nije njihov; 7 Gola nagone da noæuje bez haljine, koji se nemaju èim pokriti na zimi, 8 Okisi od pljuska u gori, nemajuæi zaklona, privijaju se k stjeni. 9 Grabe siroeèe od dojke i sa siromaha skidaju zalog. 10 Gologa ostavljaju da ide bez haljine, i one koji nose snopove da gladuju. 11 Koji među njihovjem zidovima ulje cijede i grožde u kacama gaze, podnose žeđ. 12 Ljudi u gradu uzdišu, i duše pobijenijeh vièu, a Bog ne ukida toga. 13 Oni se protive svjetlosti, ne znajuæi za putove njezine i ne staju na stazama njezinjem. 14 Zorom ustajuæi krvnik ubija siromaha i ubogoga; a noæu je kao lupež. 15 I oko kurvarovo pazi na sumrak govoreæi: da me oko ne vidi. I sakriva lice. 16 Prokopavaju po mraku kuæe, koje obdan sebi zabilježe; ne znaju za svjetlost. 17 Jer je zora njima svjema sjen smrtni; ako ih ko pozna, strah ih je sjena smrtnoga. 18 Brzi su kao povrh vode, proklet je dio njihov na zemlji; neæe vidjeti puta vinogradskoga. 19 Kao što suša i vruæina grabi vode šnježne, tako grob grješnike. (Sheol h7585) 20 Zaboravlja ih utroba materina, slatki su crvima, ne spominju se više; kao drvo skriæe se nepravednik. 21 Zdržuje s njim nerotkinju koja ne raða, i udovici ne èini dobra. 22 Grabi jake svojom silom; ostane li koji, ne uzda se u život svoj. 23 Da mu Bog u što æe se pouzdati; ali oèi njegove paze na njihove pute. 24 Uzvise se za malo, pa ih nema; padaju i ginu kao svi drugi, i kao vrh od klasa otsijecaju se. 25 Nije li tako? ko æe me utjerati u laž i obratiti u ništa rjeèi moje?

25 A Vildad Sušanin odgovori i reèe: 2 Vlast je i strah u njega, èini mir na visinama svojim. 3 Vojskama njegovijem ima li broja? i koga ne obasjava vidjelo njegovo? 4 I kako æe èovjek biti pravedan

5 Gle, ni mjesec ne bi sjao, ni zvijezde ne bi bile èiste pred njim, 6 Akamoli èovjek, crv, i sin èovjeèiji, moljac.

26 A Jov odgovori i reèe: 2 Kako si pomogao slabome! kako si izbavio ruku nejaku! 3 Kako si svjetovao onoga koji je bez mudrosti i pokazao razum izobilja! 4 Kome si govorio te rjeèi? i èiji je duh izašao iz tebe? 5 I mrtve stvari stvorene su pod vodama i stanovnici njihovi. 6 Otkriven je pakao pred njim, niti ima pokrivaæa pogibli. (Sheol h7585) 7 On je razastro sjever nad prazninom, i zemlju objesio ni na èem. 8 Zavezuje vode u oblacima svojim, i ne prodire se oblak pod njima. 9 Drži prijesto svoj, razapinje oblak svoj nad njim. 10 Među je postavio oko vode dokle ne bude kraj svjetlosti i mraku. 11 Stupovi nebeski tresu se i drkæu od prijetnje njegove. 12 Silom je svojom pocijepao more i razumom svojim razbio bjesnilo njegovo. 13 Duhom je svojim ukrasio nebesa, i ruka je njegova stvorila prugu zmiju. 14 Gle, to su dijelovi putova njegovih; ali kako je mali dio što èusmo o njemu? i ko æe razumjeti grom sile njegove?

27 I Jov nastavi besedu svoju i reèe: 2 Tako da je živ Bog, koji je odbacio parbu moju, i svemoguæi, koji je ojadio dušu moju, 3 Dok je duša moja u meni, i duh Božji u nozdrvama mojim, 4 Neæe usne moje govoriti bezakonja, niti æe jezik moj izricati prijevare. 5 Ne dao Bog da pristanem da imate pravo; dokle dišem, neæu otstupiti od svoje dobrote. 6 Držaæu se pravde svoje, niti æu je ostaviti; neæe me prekoriti srce moje dokle sam živ. 7 Neprijatelj moj biæe kao bezbožnik, i koji ustaje na me, kao bezakonik. 8 Jer kako je nadanje licemjeru, kad se likomi a Bog æe išèupati dušu njegovu? 9 Hoæe li Bog uslišiti viku njegovu kad na nj doðe nevolja? 10 Hoæe li se svemoguæemu radovati? hoæe li prizivati Boga u svako vrijeme? 11 Uèim vas ruci Božjoj, i kako je u svemoguæega ne tajim. 12 Eto, vi svi vidite, zašto dakle jednako govorite zaludne stvari? 13 To je dio èovjeku bezbožnom od Boga, i našljedstvo koje primaju nasilnici od svemoguæega. 14 Ako mu se množe sinovi, množe se za maë, i natražje njegovo neæe se nasititi hljeba. 15 Koji ostatu iza njega, na smrti æe biti pogrebeni, i udovice njihove neæe plakati. 16 Ako nakupi srebra kao praha, i nabavi haljinu kao blata, 17 Što nabavi, obuæi æe pravednik, i srebro æe dijeliti bezazleni. 18 Gradi sebi kuæu kao moljac, i kao kolibu koju naéini èuvar. 19 Bogat æe umrjeti a neæe biti pribran; otvoritæ oèi a nièega neæe biti. 20 Stignuæe ga strahote kao vode; noæu

æe ga odnijeti oluja. 21 Uzeæe ga vjetar istoèni, i na ulici namještah sebi stolicu: 8 Mladiæi videæi me otiaæi æe; vihor æe ga odnijeti s mjesta njegova. 22 To uklanjahu se, a starci ustajahu i stajahu, 9 Knezovi æe Bog pustiti na nj, i neæe ga žaliti; on æe jednako bježati od ruke njegove. 23 Drugi æe pljeskati rukama za njim, i zviždaæe za njim s mjesta njegova.

28 Da, srebro ima žice, i zlato ima mjesto gdje se topi. 2 Gvožđe se vadi iz praha, i iz kamena se topi mqed. 3 Mraku postavlja među, i sve istražuje èovjek do kraja, i kamenje u tami i u sjenu smrtnom. 4 Rijeka navre s mjesta svojega da joj niko ne može pristupiti; ali se odbije i odlazi trudom èovjeèjim. 5 Iz zemlje izlazi hljeb, i pod njom je drugo, kao oganj. 6 U kamenju je njezinu mjesto safiru, a ondje je prah zlatni. 7 Te staze ne zna ptica, niti je vidje oko kragujevo; 8 Ne ugazi je mlado zvijerje, niti njom proðe lav. 9 Na kremen diže ruku svoju; prevraæea gore iz dna. 10 Iz stijene izvodi potoke, i svašta dragocjeno vidi mu oko. 11 Ustavlja rijeke da ne teku, i što je sakriveno iznosi na vidjelo. 12 Ali mudrost gdje se nalazi? i gdje je mjesto razumu? 13 Ne zna joj èovjek cijene, niti se nahodi u zemlji živijeh. 14 Bezdana veli: nije u meni; i more veli: nije kod mene. 15 Ne može se dati èisto zlato za nju, niti se srebro izmjeriti u promjenu za nju. 16 Ne može se cijeniti zlatom Ofirskim, ni dragim onihom ni safirom. 17 Ne može se izjednaæiti s njom ni zlato ni kristal, niti se može promijeniti za zaklade zlatne. 18 Od korala i bisera nema spomena, jer je vrijednost mudrosti veæa nego dragom kamenju. 19 Ne može se s njom izjednaæiti topaz Etiopski, niti se može cijeniti èistijem zlatom. 20 Otkuda dakle dolazi mudrost? i gdje je mjesto razumu? 21 Sakrivena je od oèiju svakoga živoga, i od ptica nebeskih zaklonjena. 22 Pogibao i smrt govore: ušima svojima èusmo slavu njezinu. 23 Bog zna put njezin, i poznaje mjesto njezino. 24 Božji mudrost, i uklanjati se oda zla jest razum.

29 Još nastavi Jov besedu svoju i reèe: 2 O da bih bio kao preðašnjih mjeseca, kao onijeh dana kad me Bog èuvaše, 3 Kad svijetljaše svijeæom svojom nad glavom mojom, i pri vidjelu njegovu hoðah po mraku, 4 Kako bijah za mladosti svoje, kad tajna Božija bijaše u šatoru mom, 5 Kad još bijaše svemoguæi sa mnom, i djeca moja oko mene, 6 Kad se trag moj oblivaše maslom, i stijena mi toæaše ulje potocima, 7 Kad izlažah na vrata kroz grad, i

na ulici namještah sebi stolicu: 8 Mladiæi videæi me prestajahu goroviti i metahu ruku na usta svoja, 10 Upravitelji ustezahu glas svoj i jezik im prianjaše za grlo. 11 Jer koje me uho èuvaše, nazivaše me blaženjem; i koje me oko viðaše, svjedoæe mi 12 Da izbavljam siromaha koji vièe, i sirotu i koji nema nikoga da mu pomože; 13 Blagoslov onoga koji propadaše dolažaše na me, i udovici srce rasprijevah; 14 U pravdu se oblaæih i ona mi bijaše odijelo, kao plaš i kao vijenac bijaše mi sud moj. 15 Oko bijah slijepcu i nogu hromu. 16 Otac bijah ubogima, i razbirah za raspru za koju ne znah. 17 I razbijah kutnjake nepravedniku, i iz zuba mu istrzah grabež. 18 Zato gorovah: u svojem æeu gnijezdu umrijeti, i biæe mi dana kao pijeska. 19 Korijen moj pružaše se kraj vode, rosa bivaše po svu noæe na mojim granama. 20 Slava moja pomlaðivaše se u mene, i luk moj u ruci mojoj ponavljaše se. 21 Slušahu me i èekahu, i muèahu na moj svjet. 22 Poslije mojih rijeèi niko ne pogovaraše, tako ih natapaše besjeda moja. 23 Jer me èekahu kao dažd, i usta svoja otvorahu kao na pozni dažd. 24 Kad bih se nasmijao na njih, ne vjerovahu, i sjajnosti lica mojega ne razgonjahu. 25 Kad bih otišao k njima, sjedah u zaæelje, i bijah kao car u vojsci, kad tješi žalosne.

30 A sada smiju mi se mlaði od mene, kojima otaca ne bih bio htio metnuti sa psima stada svojega. 2 A na što bi mi i bila sila ruku njihovijeh? u njima bješe propala starost. 3 Od siromaštva i gladi samoæovahu bjezeæi na suha, mraèena, pusta i opustošena mjesta; 4 Koji brahu lobodu po èestama, i smrekovo korijenje bješe im hrana. 5 Između ljudi bijahu izgonjeni i vikaše se za njima kao za lupežem. 6 Življahu po strašnjem uvalama, po jamama u zemlji i u kamenu. 7 Po grmovima rikahu, pod trnjem se skupljahu. 8 Bijahu ljudi nikakvi i bez imena, manje vrijedni nego zemlja. 9 I njima sam sada pjesma, i postah im prièa. 10 Gade se na me, idu daleko od mene i ne ustežu se pljuvati mi u lice. 11 Jer je Bog odapeo moju tetivu i muke mi zadao te zbacise uzdu preda mnom. 12 S desne strane ustaju momci, potkidaju mi noge, i nasipaju put k meni da me upropaste. 13 Raskopaše moju stazu, umnožiše mi muke, ne treba nikو da im pomaže. 14 Kao širokim prolomom naviru, i navaljuju preko razvalina. 15 Strahote navališe na me, i kao vjetar tjeraju dušu moju, i kao oblak proðe sreæa moja. 16 I sada se duša moja ražljeva u meni, stigoše me dani muèeni. 17 Noæeu probada mi kosti u meni, i žile moje ne odmaraju se. 18 Od teške sile

promijenilo se odijelo moje, i kao ogrlica u košulje moje steže me. **19** Bacio me je u blato, te sam kao prah i pepeo. **20** Vièem k tebi, a ti me ne slušaš; stojim pred tobom, a ti ne gledaš na me. **21** Pretvorio si mi se u ljuta neprijatelja; silom ruke svoje suprotiš mi se. **22** Podižeš me u vjetar, posaðuješ me na nj, rastapaš u meni sve dobro. **23** Jer znam da æeš od toga da se otkine od zglobova, i rastapaš u meni sve dobro. **24** Ali neæe pružiti ruke svoje u grob; kad ih stane potirati, oni neæe vikati. **25** Nijesam li plakao radi onoga koji bijaše u zlu? nije li duša moja žalosna bivala radi ubogoga? **26** Kad se dobru nadah, dođe mi zlo; i kad se nadah svjetlosti, dođe mrak. **27** Utroba je moja uzavrela, i ne može da se umiri, zadesiše me dani muèni. **28** Hodim crn, ne od sunca, ustajem i vièem u zboru. **29** Brat postah zmajevima i drugovima. **30** Pocrnjela je koža na meni i kosti moje posahnuše od žege. **31** Gusle se moje pretvorile u zapijevku, i svirala moja u plaè.

22 Neka mi ispadne rame iz pleæea, i ruka moja neka se otkine od zglobova, i se bojao pogibli od Boga, kojega veliæanstvu ne bi stojao pred tobom, a ti ne gledaš na me. **23** Jer sam odolio. **24** Ako sam polagao na zlato nadanje svoje, ili prevarilo i ruku moju poljubila usta moja, **25** Ako sam se bezakonje za sudije, jer bih se odrekao Boga ozgo; **26** Ako sam gledao na sunce, kad sjaje, i na mjesec, kad ponosito hodis, **27** I srce se moje potajno prevarilo i ruku moju poljubila usta moja, **28** I to bi bilo dathod jeziku svojemu da grijesi tražeæi dušu njegovu i ako sam zaigrao kad ga je zlo zadesilo, **29** Ako sam se radovao nesreæi nenavidnika svojega, i vièem u zboru. **30** Stranac nije noæivao na polju; vrata svoja otvorao sam putniku; **31** Ako sam kao što èine ljudi tajio prijestupe svoje i krio svoje bezakonje u svojim njedrima, **32** Stranac nije noæivao na polju; vrata svoja otvorao sam putniku; **33** Ako sam kao što èine ljudi tajio prijestupe svoje i krio svoje bezakonje u svojim njedrima, **34** Ako sam i mogao plaæiti veliko mnoætvo, ipak od najmanjega u domu bijaše me strah; zato muæah i ne odlažah od vrata. **35** O da bih imao koga da me sasluša! Gle, želja je moja da mi svemoguæi odgovori i suparnik moj da mi napiše knjigu. **36** Nosio bih je na ramenu svom, vezao bih je sebi kao vjenac, **37** Broj koraka svojih kazao bih mu, kao knez pristupio bih k njemu. **38** Ako je na me vikala moja zemlja, i brazde njezine plakale, **39** Ako sam jeo roda njezina bez novaca i dosaðivao duši gospodara njezinijeh, **40** Mjesto pšenice neka mi raða trnje, i mjesto jeèema kukolj. Svršiše se rijeèi Jovove.

31 Vjeru ueinih sa oèima svojim, pa kako bih pogledao na djevojku? **2** Jer kakav je dio od Boga ozgo? i kakvo našljedstvo od svemoguæega s visine? **3** Nije li pogibao nevaljalome i èudo onima koji èine bezakonje? **4** Ne vidi li on putove moje, i sve korake moje ne broji li? **5** Ako hodih s lažu ili ako pohitje nogu moja na prijevaru, **6** Neka me izmjeri na mjerilima pravijem, i neka Bog pozna dobrotu moju. **7** Ako su koraci moji zašli s puta, i ako je za oèima mojim pošlo srce moje, i za ruke moje prionulo štograd, **8** Neka ja sijem a drugi jede, i neka se iskorijene izdanci moji. **9** Ako se zanijelo srce moje za kojom ženom, i ako sam vrebao na vratima bližnjega svojega, **10** Neka drugomu melje žena moja, i neka se drugi nad njom povijaju. **11** Jer je to grdilo i bezakonje za sudije. **12** Jer bi to bio organj koji bi proždirao do uniætenja, i svu bi moju ljetinu iskorijenio. **13** Ako nijesam htio doæi na sud sa slugom svojim ili sa sluškinjom svojom, kad bi se tužili na mene; **14** Jer šta bih èinio kad bi se Bog podigao, i kad bi potražio, šta bih mu odgovorio? **15** Koji je mene stvorio u utrobi, nije li stvorio i njega? nije li nas on isti sazdao u materici? **16** Ako sam odbio siromasima želju njihovu, i oèi udovici zamutio, **17** I ako sam zalogaþ svoj sam jeo a nije ga jelai i sirota, **18** Jer je od mladosti moje rasla sa mnom kao kod oca, i od utrobe matere svoje vodao sam je; **19** Ako sam gledao koga gdje gine nemajuæi haljine, i siromaha gdje se nema èim pokriti, **20** Ako me nijesu blagosiljala bedra njegova što se runom ovaca mojih utoplilo, **21** Ako sam izmahnuo rukom na sirotu, kad vidjeh na vratima

pomoæe svoju, **22** Neka mi ispadne rame iz pleæea, i ruka moja neka se otkine od zglobova. **23** Jer sam se bojao pogibli od Boga, kojega veliæanstvu ne bi stojao pred tobom, a ti ne gledaš na me. **24** Ako sam polagao na zlato nadanje svoje, ili prevarilo i ruku moju poljubila usta moja, **25** Ako sam se bezakonje za sudije, jer bih se odrekao Boga ozgo; **26** Ako sam gledao na sunce, kad sjaje, i na mjesec, kad ponosito hodis, **27** I srce se moje potajno prevarilo i ruku moju poljubila usta moja, **28** I to bi bilo dathod jeziku svojemu da grijesi tražeæi dušu njegovu i ako sam zaigrao kad ga je zlo zadesilo, **29** Ako sam se radovao nesreæi nenavidnika svojega, i vièem u zboru. **30** Stranac nije noæivao na polju; vrata svoja otvorao sam putniku; **31** Ako sam kao što èine ljudi tajio prijestupe svoje i krio svoje bezakonje u svojim njedrima, **32** Stranac nije noæivao na polju; vrata svoja otvorao sam putniku; **33** Ako sam kao što èine ljudi tajio prijestupe svoje i krio svoje bezakonje u svojim njedrima, **34** Ako sam i mogao plaæiti veliko mnoætvo, ipak od najmanjega u domu bijaše me strah; zato muæah i ne odlažah od vrata. **35** O da bih imao koga da me sasluša! Gle, želja je moja da mi svemoguæi odgovori i suparnik moj da mi napiše knjigu. **36** Nosio bih je na ramenu svom, vezao bih je sebi kao vjenac, **37** Broj koraka svojih kazao bih mu, kao knez pristupio bih k njemu. **38** Ako je na me vikala moja zemlja, i brazde njezine plakale, **39** Ako sam jeo roda njezina bez novaca i dosaðivao duši gospodara njezinijeh, **40** Mjesto pšenice neka mi raða trnje, i mjesto jeèema kukolj. Svršiše se rijeèi Jovove.

32 Tada prestaše ona tri èovjeka odgovorati Jovu, jer se èinjase da je pravedan. **2** A Eliuj sin Varahilov od Vuza, roda Ramova, razgnjevi se na Jova što se sam graðaše pravedniji od Boga; **3** I na tri prijatelja njegova razgnjevi se što ne naðoše odgovora i opet osuðivahu Jova. **4** Jer Eliuj èekaše dokle oni govorahu s Jovom, jer bijahu stariji od njega. **5** Pa kad vidje Eliuj da nema odgovora u ustima ona tri èovjeka, raspali se gnjev njegov. **6** I progovori Eliuj sin Varahilov od Vuza, i reèe: ja sam najmlaði, a vi ste starci, zato se bojah i ne smijah vam kazati što mislim. **7** Mišljah: neka govori starost, i mnoge godine neka objave mudrost. **8** Ali je duh u ljudima, i duh svemoguæega urazumljuje ih. **9** Veliki nijesu svagda mudri, i starci ne znaju svagda šta je pravo. **10** Zato velim: poslušaj me da kažem i ja kako mislim. **11** Eto, èekaæ sam da vi izgovorite, slušao sam razloge vaše dokle izviðaste besedu. **12** Pazio sam, ali gle, nijedan od vas ne sapre Jova, ne odgovori na njegove rijeèi. **13** Može biti da æete reæi: naðosmo mudrost, Bog æe

ga oboriti, ne èovjek. 14 Nije na me upravio besjede, sve ovo èini Bog dva puta i tri puta èovjeku, 30 Da bi ni ja mu neæeu odgovarati vašim rijeèima. 15 Smeli su povratio dušu njegovu od jame, da bi ga obasjavala se, ne odgovaraju više, nestalo im je rijeèi. 16 Èekao svjetlost živijeh. 31 Pazi, Jove, slušaj me, muèi, da ja sam, ali ne govore, stadoše, i više ne odgovaraju. 17 govorim. 32 Ako imaš što reæei, odgovori mi; govor, Odgovoríæu i ja za se, kazaæeu i ja kako mislim. 18 jer sam te rad opravdati; 33 Ako li ne, slušaj ti mene; Jer sam pun rijeèi, tijesno je duhu u meni. 19 Gle, muèi, i nauèiæeu te mudrosti.

trbuh je moj kao vino bez oduške, i raspukao bi se kao nov mijeh. 20 Govoríæu da odahnem, otvoríæu usne svoje, i odgovoríæu. 21 Neæeu gledati ko je ko, i èovjeku æeu govoriti bez laskanja. 22 Jer ne umijem laskati; odmah bi me uzeo tvorac moj.

33 Èuj dakle, Jove, besjedu moju, i slušaj sve rijeèi

moje. 2 Evo, sad otvoram usta svoja; govor jezik moj u ustima mojim. 3 Po pravom srcu mom biæe rijeèi moje, i misao èistu izreæi æe usne moje. 4 Duh Božji stvorio me je, i dah svemoguæega dao mi je život. 5 Ako možeš, odgovori mi, pripravi se i stani mi nasuprot. 6 Evo, ja æeu biti mjesto Boga, kao što si rekao; od kala sam naèinjen i ja. 7 Eto, strah moj neæee te straæiti, i ruka moja neæee te tiætati. 8 Rekao si dakle preda mnom, i èuo sam glas tvojih rijeèi: 9 Èist sam, bez grijeha, prav sam i nema bezakonja na meni. 10 Evo, traži zadjevicu sa mnom, drži me za svoga neprrijatelja. 11 Meæee u klade noge moje, vreba po svijem stazama mojim. 12 Eto, u tom nijesi pravedan, odgovaram ti; jer je Bog veæi od èovjeka. 13 Zašto se preš s njim, što za sva djela svoja ne odgovara? 14 Jedanput govorи Bog i dva puta; ali èovjek ne pazi. 15 U snu, u utvari noæenju, kad tvrd san padne na ljude, kad spavaju u postelji, 16 Tada otvora uho ljudima i nauku im zapeæaaæava. 17 Da bi odvratio èovjeka od djela njegova, i zaklonio od njega oholost; 18 Da bi saèuvao dušu njegovu od jame, i život njegov da ne naiðe na maæe. 19 I kara ga bolovima na postelji njegovoj, i sve kosti njegove teškom bolešæuu. 20 Tako da se životu njegovu gadi hljeb i duši njegovoj jelo najmilije; 21 Nestaje tijela njegova naoèigled, i izmalaju se kosti njegove, koje se prije nijesu vidjele, 22 I duša se njegova približuje grobu, i život njegov smrti. 23 Ako ima glasnika, tumaæea, jednoga od tisuæee, koji bi kazao èovjeku dužnost njegovu, 24 Tada æee se smilovati na nj, i reæei æee: izbavi ga da ne otide u grob; našao sam otkup. 25 I pomladiaæe se tijelo njegovo kao u dijeteta, i povratiaæe se na dane mladosti svoje, 26 Moliaæe se Bogu, i pomilovaæe ga, i gledaæe lice njegovo radujuæi se, i vratiæe èovjeku po pravdi njegovoj. 27 Gledajuæi ljudi reæei æee: bijah zgriješio, i što je pravo izvrnuo, ali mi ne pomože. 28 On izbavi dušu moju da ne otide u jamu, i život moj da gleda svjetlost. 29 Gle,

34 Još govorи Eliju i reæe: 2 Èujte, mudri, besjedu moju, i razumni poslušajte me. 3 Jer uho poznaæe besjedu kao što grlo kuša jelo. 4 Razberimo što je pravo, izvidimo meðu sobom što je dobro. 5 Jer Jov reæe: pravedan sam, a Bog odbaci moju pravdu. 6 Hoæeu li lagati za svoju pravdu? strijela je moja smrtna, a bez krivice. 7 Koji je èovjek kao Jov da kao vodu piye potsmijeh? 8 I da se druži s onima koji èine bezakonje, i da hodi s bezbožnjem ljudima? 9 Jer reæe: ne pomaæe èovjeku da ugaða Bogu. 10 Zato, ljudi razumni, poslušajte me; daleko je od Boga zloæea i nepravda od svemoguæega. 11 Jer po djelu plaæea èovjeku i daje svakome da naðe prema putu svojemu. 12 Doista Bog ne radi zlo i svemoguæei ne izvræae pravde. 13 Ko mu je predao zemlju? i ko je uredio vasiljenu? 14 Kad bi na nj okrenuo srce svoje, uzeo bi k sebi duh njegov i dihanje njegovo; 15 Izginulo bi svako tijelo, i èovjek bi se povratio u prah. 16 Ako si dakle razuman, èuj ovo: slušaj glas rijeèi mojih. 17 Može li vladati onaj koji mrzi na pravdu? hoæeš li osuditi onoga koji je najpravedniji? 18 Kaže li se caru: nitkove! i knezovima: bezbožnici? 19 Akamoli onomu koji ne gleda knezovima ko su, niti u njega vrijedi više bogati od siromaha, jer su svi djelo ruku njegovijeh. 20 Umiru zaæas, i u po noæi uskoleba se narod i propadne, i odnese se jaki bez ruke ljudske. 21 Jer su oëi njegove obraæene na putove èovjeæije i vidi sve korake njegove. 22 Nema mraka ni sjena smrtnoga gdje bi se sakrili koji èine bezakonje. 23 Jer nikome ne odgaða kad doðe da se sudi s Bogom. 24 Satire jake nedokuèljivo, i postavlja druge na njihovo mjesto. 25 Jer zna djela njihova, i dok obrati noæe, satru se. 26 Kao bezbožne razbijja ih na vidiku. 27 Jer otstupiše od njega i ne gledaše ni na koje putove njegove; 28 Te doðe do njega vika siromahova, i èu viku nevoljnijeh. 29 Kad on umiri, ko æee uzneniriti? i kad on sakrije lice, ko æee ga vidjeti? i to biva i narodu i èovjeku, 30 Da ne bi carovao licemjer, da ne bi bilo zamke narodu. 31 Zaista, treba kazati Bogu: podnosio sam, neæeu više griješiti. 32 A što ne vidim, ti me nauèi; ako sam èinio nepravdu, neæeu više. 33 Eda li æee po tebi plaæati, jer tebi nije po volji, jer ti biraš a ne on? Ako znaæ što, govorи. 34 Ljudi æee razumni sa mnom kazati, i mudar æee èovjek pristati, 35 Da

Jov ne govori razumno, i da rijeèi njegove nijesu mudre. 36 Oèe moj, neka se Jov iskuša do kraja, što odgovara kao zli ljudi. 37 Jer domeæe na grijej svoj bezakonje, pljeska rukama među nama, i mnogo govori na Boga.

35 Još govori Elijuj i reèe: 2 Misliš li da si pravo rekao: moja je pravda veæea od Božije? 3 Jer si rekao: Šta æee mi pomoæi, kaka æee mi biti korist, da ne griješim? 4 Ja æeu odgovoriti tebi i drugovima tvojim s tobom. 5 Pogledaj nebo, i vidi; pogledaj oblake, kako su viši od tebe. 6 Ako griješi, šta æeš mu uèiniti? ili ako se umnože bezakonja tvoja, šta æeš mu naudit? 7 Ako si pravedan, šta æeš mu dati? ili šta æe primiti iz ruke tvoje? 8 Èovjeku kakav si može naudit tvoja zloæea, i sinu èovjeeijemu pomoæi tvoja pravda. 9 Vapiju od velikoga nasilja kojima se èini, i vièu na ruku silnijeh; 10 A nijedan ne govori: gdje je Bog, stvoritelj moj, koji daje pjesmu noæeu; 11 Koji èini te smo razumniji od zvijerja zemaljskoga, i mudriji od ptica nebeskih. 12 Tamo vièu s oholosti zlijeñ ljudi, ali ne bivaju uslišeni. 13 Jer Bog ne sluša taštine, i svemoguæi ne gleda na nju. 14 Akamoli kad kažeš: ne vidiš to. Pred njim je sud; èekaj ga. 15 A sada èim te gnjev pohodi, nije ništa, niti je gledao na sve što si uèinio; 16 Zato Jov naprazno otvora usta svoja, i bezumno umnožava rijeèi.

36 Još govori Elijuj i reèe: 2 Potrpi me malo, i pokazaæu ti, jer još ima što bih govorio za Boga. 3 Poèeæeu izdaleka besedu svoju, i pokazaæu da je tvorac moj pravedan. 4 Doista, neæee biti lažne rijeèi moje, kod tebe je koji pravo misli. 5 Gle, Bog je silan, ali nikoga ne odbacuje, silan je snagom sréanom. 6 Ne da živjeti bezbožniku, a nevolnjicima èini pravdu. 7 Ne odvraæea od pravednika oèiju svojih, nego još s carevima na prijesto posaðuje ih navijek, te se uzvišuju. 8 Ako li su okovani u puta i svezani užima nevoljnièkim, 9 Tada im napominje djela njihova i bezakonja njihova kako su silna. 10 I otvora im uho da bi se popravili, i govorí im da se vrate od bezakonja. 11 Ako poslušaju i stanu mu služiti, dovršuju dane svoje u dobru i godine svoje u radosti. 12 Ako li ne poslušaju, ginu od maëa i umiru s bezumlja. 13 A koji su licemjerna srca, navlaæe gnjev i ne vièu kad ih poveže; 14 Umire u mladosti duša njihova i život njihov među kurvama. 15 Izbavlja nevoljnika iz nevolje njegove i otvora mu uho u muci. 16 Tako bi i tebe izveo iz tjeskobe na prostrano mjesto, gdje ništa ne dosaðuje, i mirni sto tvoj bio bi pun pretiline. 17 Ali si zasluzio sud bezbožnièki; i sud i pravda snaðe te. 18 Doista, gnjev je na tebi; gledaj da te

ne odbaci u karanju, te te veliki otkup neæee izbaviti. 19 Hoæe li gledati na tvoje bogatstvo? neæee ni na zlato ni na kaku silu blaga tvojega. 20 Ne uzdiš za noæeu u koju narodi odlaze na svoje mjesto. 21 Èuvaj se da ne pogledaš na taštinu i voliš nju nego nevolju. 22 Gle, Bog je najviši svojom silom, ko je uèitelj kao on? 23 Ko mu je odredio put njegov? ili ko æee mu reæi: èiniš neprav? 24 Opominji se da veliæa djela njegova, koja gledaju ljudi. 25 Svi ljudi vide ih, svaki ih gleda izdaleka. 26 Gle, Bog je velik, i ne možemo ga poznati, broj godina njegovih ne može se dokuèiti. 27 Jer on steže kapljे vodene, koje liju dažd iz oblaka njegovih; 28 Kad teku oblaci, kaplju na mnošto ljudsko. 29 I ko bi razumio prostor oblacima i grmljavu u šatoru njegovu? 30 Kako prostire nad njim svjetlost svoju, i dubine morske pokriva? 31 Tijem sudi narodima, daje hrane izobilja. 32 Rukama zaklanja svjetlost, i nareðuje koga da srete, 33 Javljujuæi prema njemu dobru volju svoju, i prema stoci i prema rodu zemaljskom.

37 I od toga drkæe srce moje, i otskaæe sa svojega mesta. 2 Slušajte dobro gromovni glas njegov i govor što izlazi iz usta njegovih. 3 Pod sva nebesa pušta ga, i svjetlost svoju do krajeva zemaljskih. 4 Za njom rièe grom, grmi glasom veliæanstva svojega, niti što odgaða kad se èuve glas njegov. 5 Divno Bog grmi glasom svojim, èini stvari velike, da ih ne možemo razumjeti. 6 Govori snijegu: padni na zemlju; i daždu sitnome i daždu silnome. 7 Zapeèeæava ruku svakom èovjeku, da pozna sve poslenike svoje. 8 Tada zvijer ulazi u jamu, i ostaje na svojoj loži. 9 S juga dolazi oluja, i sa sjevera zima. 10 Od dihanja Božijega postaje led, i široke vode stiskuju se. 11 I da se natapa zemlja, natjeruje oblak, i rasipa oblak svjetloæeu svojom. 12 I on se obræe i tamo i amo po volji njegovoj da èini sve što mu zapovjedi po vasiljenoj. 13 Èini da se naðe ili za kar ili za zemlju ili za dobroèinstvo. 14 Èuj to, Jove, stani i gledaj èudesu Božija. 15 Znaš li kako ih Bog ureðuje i kako sija svjetloæeu iz oblaka svojega? 16 Znaš li kako vise oblaci? Znaš li èudesu onoga koji je savršen u svakom znanju? 17 Kako ti se haljine ugriju kad umiri zemlju od juga? 18 Jesi li ti s njim razapinjao nebesa, koja stoje tvrdo kao saliveno ogledalo? 19 Nauèi nas šta æemo mu reæi; ne možemo od tame govoriti po redu. 20 Hoæe li mu ko pripovjediti što bih ja govorio? Ako li bi ko govorio, zaista, bio bih proždrt. 21 Ali sada ne mogu ljudi gledati u svjetlost kad sjaje na nebu, pošto vjetar proðe i oèisti ga; 22 Sa sjevera dolazi kao zlato; ali je u Bogu straænja slava. 23 Svemoguæ

je, ne možemo ga stignuti; velike je sile, ali sudom i slijepi? 39 Loviš li ti lavu lov? i laviæima trbuhi puniš, velikom pravdom nikoga ne muæi. 40 Zato ga se boje ljudi: ne može ga vidjeti nikakav mudarac.

38 Tada odgovori Gospod Jovu iz vihora i reèe: 2 Ko

je to što zamraèuje savjet rijeèima nerazumno? 3 Opaši se sada kao èovjek; ja æeu te pitati, a ti mi kazuj. 4 Gdje si ti bio kad ja osnivah zemlju? kaži, ako si razuman. 5 Ko joj je odredio mjere? znaš li? ili ko je rastegao uže preko nje? 6 Na èemu su podnožja njezina uglavljenia? ili ko joj je metnuo kamen ugaoni? 7 Kad pjevahu zajedno zvijezde jutrnje i svi sinovi Božji klikovahu. 8 Ili ko je zatvorio more vratima kad kao iz utrobe izide? 9 Kad ga odjeh oblakom i povih tamom; 10 Kad postavih za nj uredbu svoju i metnuh mu prijevornice i vrata; 11 I rekoh: dovde æeš dolaziti, a dalje neæeš, i tu æe se ustavlјati ponositi valovi tvoji. 12 Jesi li svoga vijeka zapovjedio jutru, pokazao zori mjesto njezino, 13 Da se uhvati zemlji za krajeve, i da se rastjeraju s nje bezbožnici, 14 Da se ona promijeni kao blato peéatno, a oni da stoje kao haljina, 15 Da se oduzme bezbožnicima svjetlost njihova i ruka podignuta da se slomi? 16 Jesi li dolazio do dubina morskih? i po dnu propasti jesi li hodio? 17 Jesu li ti se otvorila vrata smrtna, i vrata sjena smrtnoga jesi li video? 18 Jesi li sagledao širinu zemaljsku? kaži, ako znaš sve to. 19 Koje je put k stanu svjetlosti? i gdje je mjesto tami, 20 Da bi je uzeo i odveo do međe njezine, i znao staze k domu njezinu? 21 Znaš ti; jer si se onda rodio, i broj je dana tvojih velik. 22 Jesi li ulazio u riznice šnježne? ili riznice gradne jesi li video, 23 Koje èuvam za vrijeme nevolje, za dan boja i rata? 24 Kojim se putem dijeli svjetlost i ustoka se razilazi po zemlji? 25 Ko je razdijelio jazove povodnju i put svjetlici gromovnoj? 26 Da bi išao dažd na zemlju gdje nema nikoga, i na pustinju gdje nema èovjeka, 27 Da napoji pusta i nerodna mjesta, i uèini da raste trava zelena. 28 Ima li dažd oca? ili ko je rodio kapljue rosne? 29 Iz èije je utrobeizašao led, i ko je rodio slanu nebesku, 30 Da se vode skrivaju i postaju kao kamen i krajevi propasti srastaju? 31 Možeš li svezati miline vlašiæima? ili svezu štapima razdriješiti? 32 Možeš li izvesti južne zvijezde na vrijeme? ili kola sa zvjezdama njihovijem hoæeš li voditi? 33 Znaš li red nebeski? možeš li ti ureðivati vladu njegovu na zemlji? 34 Možeš li dignuti glas svoj do oblaka da bi te mnošto vode pokrilo? 35 Možeš li pustiti munje da idu, i da ti rekoh: evo nas? 36 Ko je metnuo èovjeku u srce mudrost? ili ko je dao duši razum? 37 Ko æe izbrojiti oblake mudrošæu, i mjejhove nebeske ko æe izliti, 38 Da se raskvašen prah zgusne i grude da se

slijipe? 39 Loviš li ti lavu lov? i laviæima trbuhi puniš, velikom pravdom nikoga ne muæi. 40 Kad leže u peæinama i vrebaju u zaklonu svom? 41 Ko gotovi gavranu hranu njegovu kad ptiæi njegovi vièu k Bogu i lutaju nemajuæi šta jesti?

39 Znaš li vrijeme kad se divokoze koze? i jesli vidio kad se koštute legu? 2 Jesi li izbrojio mjesec, dokle nose? znaš li vrijeme kad se legu? 3 Kako se savijaju, mlad svoju ispuštaju, i oprاشtaju se bolova? 4 Kako jaæea mlad njihova, raste po polju i otišavši ne vraæea se k njima? 5 Ko je pustio divljega magarca da je sloboden, i remene divljemu magarcu ko je razdriješio? 6 Kojemu odredih pustinju za kuæu i za stan slatinu. 7 On se smije vrevi gradskoj, i ne sluša vike nastojnikove. 8 Što nalazi u gorama, ono mu je piæea, i traži svaku zelen. 9 Bi li ti jednorog htio služiti? bi li noæivao za jaslima tvojim? 10 Možeš li vezati užem jednoroga da ore? hoæe li vlaëiti brazde za tobom? 11 Hoæeš li se osloniti na nj što mu je snaga velika? i ostaviti na njemu svoj posao? 12 Hoæeš li se pouzdati u nj da æe ti svesti ljetinu i na gumno tvoje složiti? 13 Jesi li ti dao paunu lijepa krila i perje èaplji ili noju? 14 Koji snese na zemlji jajca svoja, i ostavi da ih prah grije; 15 I ne misli da æe ih noga razbiti i zvijer poljska zgaziti; 16 Nemilostiv je ptiæima svojim kao da niješ njegovi, i da mu trud ne bude uzalud ne boji se. 17 Jer mu Bog nije dao mudrost niti mu je udijelio razuma. 18 Kad se podigne u vis, smije se konju i konjiku. 19 Jesi li ti dao konju jaæinu? jesli ti okitio vrat njegov rzanjem? 20 Hoæeš li ga poplašiti kao skakavca? frkanje nozdrva njegovijeh strašno je; 21 Kopa zemlju, veseo je od sile, ide na susret oružju; 22 Smije se strahu i ne plaši se niti uzmièe ispred maæa; 23 Kad zvekæe nad njim tul i sijeva kopanje i sulica; 24 Od nemirnoæe i ljutine kopa zemlju, i ne može da stoji kad truba zatrubi. 25 Kad truba zatrubi, on vrši, izdaleka èuje boj, viku vojvoda i pokliè. 26 Eda li po tvome razumu leti jastrijeb? širi krila svoja na jug? 27 Eda li se na tvoju zapovijest diže u vis orao, i na visini vije gnijezdo? 28 Na stijeni stanuje i bavi se, navrh stijene, na tvrdou mjestu. 29 Odatle gleda hrane, daleko mu vide oèi. 30 I ptiæi njegovi piju krv, i gdje su mrtva tjelesa ondje je on.

40 I tako odgovarajuæi Gospod Jovu reèe: 2 Ko se prepire s Bogom, hoæe li ga uèiti? koji kudi Boga, neka odgovori na to. 3 Tada Jov odgovori Gospodu i reèe: 4 Gle, ja sam malen, šta bih ti odgovorio? Meæem ruku svoju na usta svoja. 5 Jednom govorih, ali neæeu odgovarati; i drugom, ali neæeu više. 6 A Gospod opet odgovarajuæi Jovu iz

vihora reèe: 7 Opaši se sada kao èovjek; ja æeu te 22 U vratu mu stoji sila, i pred njim ide strah. 23 Udi pitati, a ti mi kazuj. 8 Hoæeš li ti uniæiti moj sud? mesa njegova spojeni su, jednostavno je na njemu, hoæeš li mene osudit da bi sebe opravdao? 9 Je ne razmiæe se. 24 Srce mu je tvrdo kao kamen, tvrdo li u tebe mišica kao u Boga? grmiš li glasom kao kao donji žrvanj. 25 Kad se digne, dræeù junaci, i on? 10 Okiti se sada èašeu i veliæanstvom, u slavi i od straha oèiæeaju se od grijeha svojih. 26 Da ga krasotu obuci se. 11 Prospri jarost gnjeva svojega, udari maæ, ne moæe se odræati, ni kopljje ni strijela ni i pogledaj sve ponosite, i obori ih. 12 Pogledaj sve oklop. 27 Njemu je gvoæe kao pljeva, a mjeđ kao ponosite, i ponizi ih, i potri bezbožnike na mjestu trulo drvo. 28 Neæee ga potjerati strijela, kamenje iz njihovu. 13 Zatrpaj ih sve u prah, i poveži im lice praæee njemu je kao slamka; 29 Kao slama su mu na skrivenu mjestu. 14 Tada æeu te i ja hvaliti da ubojne sprave, i smije se baæenom kopljtu. 30 Pod te èuva desnica tvoja. 15 A gle, slon, kojega sam njim su oætri crepovi, stere sebi oætre stvari u glibu. stvorio s tobom, jede travu kao vo; 16 Gle, snaga 31 Èini, te vri dubina kao lonac, i more se muti kao u mu je u bedrima njegovijem, i sila mu je u pupku stupi. 32 Za sobom ostavlja svjetlu stazu, rekao bi trbuha njegova; 17 Diže rep svoj kao kedar, žile od da je bezdana osijedjela. 33 Ništa nema na zemlji jaja njegovih spljetene su kao grane; 18 Kosti su mu da bi se isporedilo s njim, da bi stvoreno bilo da se kao cjevi mjeđene, zglavci kao poluge gvozdene. 19 niæega ne boji. 34 Što je god visoko prezire, car je On je prvo izmeðu djela Božijih, tvorac njegov dao nad svijetom zvijerjem.

mu je maæ. 20 Gore nose mu piæeu, i sve zvjerje poljsko igra se ondje. 21 U hladu liježe, u gustoj trsci i glibu. 22 Granata drveta zaklanjavaju ga sjenom svojim, i opkoljavaju ga vrbe na potocima. 23 Gle, ustavlja rijeku da ne teèe, uzda se da æee ispititi Jordan gubicom svojom. 24 Hoæe li ga ko uhvatiti na oèi njegove? zamku mu provuæi kroz nos?

41 Hoæeš li udicom izvuæi krokodila ili užem podvezati mu jezik? 2 Hoæeš li mu provuæi situ kroz nos? ili mu šiljkom provrtjeti èeljusti? 3 Hoæe li te mnogo moliti, ili æee ti laskati? 4 Hoæe li uèiniti vjeru s tobom da ga uzmeš da ti bude sluga dovijeka? 5 Hoæeš li seigrati s njim kao sa pticom, ili æeš ga vezati djevojkama svojim? 6 Hoæe li se njim èastiti drugovi? razdijeliti ga meðu trgovce? 7 Hoæeš li mu napuniti kožu šiljcima i glavu ostvama? 8 Digni na nj ruku svoju; neæeš više pominjati boja. 9 Gle, zaludu je nadati mu se; kad ga samo ugleda èovjek, ne pada li? 10 Nema slobodna koji bi ga probudio; a ko æee stati preda me? 11 Ko mi je prije dao što, da mu vratim? Što je god pod svijetom nebom, moje je. 12 Neæeu muæati o udima njegovijem ni o sili ni o ljepoti stasa njegova. 13 Ko æee mu uzgrnuti gornju odjeæeu? k èeljustima njegovijem ko æee pristupiti? 14 Vrata od grla njegova ko æee otvoriti? strah je oko zuba njegovih. 15 Krlijuæti su mu jaki štitovi spojeni tvrdo. 16 Blizu su jedna do druge da ni vjetar ne ulazi meðu njih. 17 Jedna je za drugu prionula, dræe se i ne rastavljaju se. 18 Kad kiha kao da munja sijeva, a oèi su mu kao trepavice u zore. 19 Iz usta mu izlaze luæevi, i iskre ognjene skaæeu. 20 Iz nozdrva mu izlazi dim kao iz vreloga lonca ili kotla. 21 Dah vihora reèe: 7 Opaši se sada kao èovjek; ja æeu te 22 U vratu mu stoji sila, i pred njim ide strah. 23 Udi pitati, a ti mi kazuj. 8 Hoæeš li ti uniæiti moj sud? mesa njegova spojeni su, jednostavno je na njemu, hoæeš li mene osudit da bi sebe opravdao? 9 Je ne razmiæe se. 24 Srce mu je tvrdo kao kamen, tvrdo li u tebe mišica kao u Boga? grmiš li glasom kao kao donji žrvanj. 25 Kad se digne, dræeù junaci, i on? 10 Okiti se sada èašeu i veliæanstvom, u slavi i od straha oèiæeaju se od grijeha svojih. 26 Da ga krasotu obuci se. 11 Prospri jarost gnjeva svojega, udari maæ, ne moæe se odræati, ni kopljje ni strijela ni i pogledaj sve ponosite, i obori ih. 12 Pogledaj sve oklop. 27 Njemu je gvoæe kao pljeva, a mjeđ kao ponosite, i ponizi ih, i potri bezbožnike na mjestu trulo drvo. 28 Neæee ga potjerati strijela, kamenje iz njihovu. 13 Zatrpaj ih sve u prah, i poveži im lice praæee njemu je kao slamka; 29 Kao slama su mu na skrivenu mjestu. 14 Tada æeu te i ja hvaliti da ubojne sprave, i smije se baæenom kopljtu. 30 Pod te èuva desnica tvoja. 15 A gle, slon, kojega sam njim su oætri crepovi, stere sebi oætre stvari u glibu. stvorio s tobom, jede travu kao vo; 16 Gle, snaga 31 Èini, te vri dubina kao lonac, i more se muti kao u mu je u bedrima njegovijem, i sila mu je u pupku stupi. 32 Za sobom ostavlja svjetlu stazu, rekao bi trbuha njegova; 17 Diže rep svoj kao kedar, žile od da je bezdana osijedjela. 33 Ništa nema na zemlji jaja njegovih spljetene su kao grane; 18 Kosti su mu da bi se isporedilo s njim, da bi stvoreno bilo da se kao cjevi mjeđene, zglavci kao poluge gvozdene. 19 niæega ne boji. 34 Što je god visoko prezire, car je On je prvo izmeðu djela Božijih, tvorac njegov dao nad svijetom zvijerjem.

42 Tada Jov odgovori Gospodu i reèe: 2 Znam da sve moæeš, i da se ne moæe smesti što naumiš. 3 Ko je to što zamraæuje savjet nerazumno? Zato kaæem da nijesam razumijevao; èudesno je to za me, te ne mogu znati. 4 Slušaj kad uzgovorim, i kad zapitam, kaæi mi. 5 Ušima slušah o tebi, a sada te oko moje vidi. 6 Zato poriæem, i kajem se u prahu i pepelu. 7 A kad Gospod izgovori one rijeèi Jovu, reèe Gospod Elifasu Temancu: raspalio se gnjev moj na tebe i na dva prijatelja tvoja što ne govoriste o meni pravo kao sluga moj Jov. 8 Zato sada uzmitte sedam telaca i sedam ovnova, i idite k sluzi mojemu Jovu i prinesite žrtve paljenice za se, i sluga moj Jov neka se pomoli za vas, jer æeu doista pogledati na nj da ne uèinim s vama po vašoj ludosti, jer ne govoriste o meni pravo kao sluga moj Jov. 9 I tako otide Elifas Temanac i Vildad Sušanin i Sofar Namaæanin, i uèinije kako im zapovjedi Gospod. I pogleda Gospod na Jova. 10 I Gospod povrati što bješe uzeto Jovu dvojinom sve što bješe imao. 11 I doðoše k preðaænji znanci njegovi, i jedoše s njim u njegovoj kuæi i žaleæi ga tješiše ga za sve zlo što bješe Gospod pustio na nj, i dadoše mu svaki po novac i zivotu po grivnu zlatnu. 12 I Gospod blagoslovio pošljedak Jovov više nego poèetak, te imase èetrnaest tisuæa ovaca i šest tisuæa kamila i tisuæu jarmova volova i tisuæu magarica. 13 I imase sedam sinova i tri kæeri. 14 I prvoj nadje ime Jemima, a drugoj Kesija a treæoj Keren-apuha. 15 I ne nahoðaše se u svoj zemlji tako lijepijeh djevojaka kao kæeri Jovove, i njegov raspaljuje ugljevlje i plamen mu izlazi iz usta. otac im dade našljedstvo meðu braæom njihovom.

16 I poslije poživje Jov sto i èetrdeset godina, i vidje sinove i unuke do èetvrtoga koljena. **17** I umrije Jov star i sít života.

Psalmi

1 Blago èovjeku koji ne ide na vijeæe bezbožnièko, i na putu grješnièkom ne stoji, i u društvu nevaljalijeh ljudi ne sjedi, z Nego mu je omilio zakon Gospodnji i o zakonu njegovu misli dan i noæ! 3 On je kao drvo usaðeno kraj potoka, koje rod svoj donosi u svoje vrijeme, i kojemu list ne vene: što god radi, u svemu napreduje. 4 Nijesu taki bezbožnici, nego su kao prah koji rasipa vjetar. 5 Zato se neæee bezbožnici održati na sudu, ni grješnici na zboru pravednièkom. 6 Jer Gospod zna put pravednièki; a put bezbožnièki propašæe.

2 Zašto se bune narodi i plemena pomisljavaju zaludne stvari? 2 Ustaju carevi zemaljski, i knezovi se skupljaju na Gospoda i na pomazanika njegova. 3 "Raskinimo sveze njihove i zbacimo sa sebe jaram njihov." 4 Onaj, što živi na nebesima, smije se, Gospod im se potsmijeva. 5 Pa im govori u gnjevu svojem i jarošeu svojom zburjuje ih: 6 "Ja sam pomazao cara svojega na Sionu, na svetoj gori svojoj." 7 Kazaæeu naredbu Gospodnju; on reèe meni: "ti si sin moj, ja te sad rodih. 8 Išti u mene, i daæeu ti narode u našljedstvo, i krajeve zemaljske tebi u državu. 9 Udariæeš ih gvozdenom palicom; razbiæeš ih kao lonèarski sud." 10 Sad, carevi, orazumite se; nauèite se sudije zemaljske! 11 Služite Gospodu sa strahom, i radujte se s trepetom. 12 Poštujte sina, da se ne razgnjevi, i vi ne izginate na putu svome; jer æee se gnjev njegov brzo razgorjeti. Blago svjema koji se u nj uzdaju!

3 Gospode! kako je mnogo neprijatelja mojih! Mnogi ustaju na me. 2 Mnogi govore za dušu moju: nema mu pomoæi od Boga. 3 Ali ti si, Gospode, štit koji me zaklanja, slava moja; ti podižeš glavu moju. 4 Glasom svojim vièem ka Gospodu, i èuje me sa svete gore svoje. 5 Ja liježem, spavam i ustajem, jer me Gospod èuva. 6 Ne bojim se mnogo tisuæea naroda što sa svijeh strana navaljuje na me. 7 Ustani, Gospode! pomozi mi, Bože moj! jer ti udaraš po obrazu sve neprijatelje moje; razbijas zube bezbožnicima. 8 Od Gospoda je spasenje; neka bude na narodu tvom blagoslov tvoj!

4 Kad te zovem, èuj me, Bože, pravdo moja! u tjeskobi daj mi prostor; smiluj se na me i usliši molitvu moju. 2 Sinovi èovjeèiji! dokle æee slava moja biti u sramoti? dokle æete ljubiti ništavilo i tražiti laži? 3 Znajte da Gospod divno èuva svetoga svojega; Gospod èuje kad ga zovem. 4 Gnjeveæi se ne

griješite; razmislite u srcima svojim na posteljama svojim, i utolite. 5 Prinesite žrtvu za pravdu, i uzdajte se u Gospoda. 6 Mnogi govore: ko æee nam pokazati što je dobro? Obrati k nama, Gospode, svijetlo lice svoje. 7 A meni si dao u srce radost veæeu nego što je oni imaju, kad im rodi pšenica i vino. 8 Ja mirno liježem i spavam; jer ti, Gospode, sam daješ mi te sam bez straha.

5 Èuj, Gospode, rijeèi moje, razumij pomisli moje. 2 Slušaj viku moju, care moj i Bože moj! jer se tebi molim, Gospode! 3 Ujutru slušaš glas moj, ujutru stojim pred tobom, i èekam. 4 Jer si ti Bog koji neæee bezakonja; u tebe nema mjesta ko je zao. 5 Bezbožnici neæee izaæei pred oèi tvoje; ti nenavidiš sve koji èine bezakonje. 6 Potireš lažljivce; na krvopioce i lukave mrzi Gospod. 7 A ja po velikoj milosti tvojoj ulazim u dom tvoj, i klanjam se u svetoj crkvi tvojoj sa strahom tvojim. 8 Gospode! vodi me u pravdi svojoj; radi neprijatelja mojih poravni preda mnom put svoj. 9 Jer nema u ustima njihovijem istine; u njima je nevaljalstvo; grlo im je grob otvoren; na jeziku im je dvolièenje. 10 Bože! ne daj im napretka, neka se razbiju pomisli njihove. Za mnoga nevaljalstva njihova obori ih, jer se pobuniše na tebe. 11 Pa æe se radovati svi koji se u te uzdaju; dovijeka æee se veseliti koje ti zaklanjaš; dièiæe se koji ljube ime tvoje. 12 Jer ti, Gospode, blagosilaš pravednika, kao štitom zaklanjaš ga milošeu svojom.

6 Gospode! nemoj me pokarati u jarosti svojoj, niti me u gnjevu svojem nakazati. 2 Smiluj se na me, Gospode, jer sam iznemogao; istrigelj me, jer su kosti moje ustrepale, 3 I duša se moja vrlo uzdrhtala. A ti, Gospode, dokle æeeš? 4 Obrati se, Gospode, izbavi dušu moju, pomozi mi radi milosti svoje. 5 Jer mrtvi ne spominju tebe; u grobu ko æee te slaviti? (Sheol h7585) 6 Iznemogoh uzdišuæi; svaku noæe kvasim odar svoj, suzama svojim natapam postelju svoju. 7 Usahu od žalosti oko moje, postara se od množine neprijatelja mojih. 8 Idite od mene svi koji èinite bezakonje, jer Gospod èu plaæ moj. 9 Èu Gospod molbu moju, Gospod molitvu moju primi. 10 Nek se postide i prepadnu svi neprijatelji moji, neka se povrate i postide odmah.

7 Gospode, Bože moj! u tebe se uzdam, saèuvaj me od svijeh koji me gone, i izbavi me. 2 Da mi neprijatelj ne išëupa duše kao lav. Èupa, a nema ko da izbavi. 3 Gospode, Bože moj! ako sam to uèinio, ako je nepravda u rukama mojima, 4 Ako sam zlo vratio prijatelju svojemu, ili krivo uèinio onima koji

na me na pravdi napadahu; 5 Neka goni neprijatelj djela njegova; 12 Jer on osvećuje krv, pamti je; dušu moju, i neka je stigne, i pogazi na zemlju život ne zaboravlja jauka nevoljnijeh. 13 Smiluj se na moj i slavu moju u prah obrati. 6 Ustani, Gospode, u me, Gospode; pogledaj kako stradam od neprijatelja gnjevu svojem; digni se na žestinu neprijatelja mojih; svojih, ti, koji me podižeš od vrata smrtnijeh, 14 Da probudi se meni na pomoće, i otvori sud. 7 I ljudstvo bih kazivao sve hvale tvoje na vratima kæeri Sionove, æe se sleæi oko tebe; iznad njega izaði u visinu. 8 I slavio spasenje tvoje. 15 Popadaše narodi u jamu, Gospod sudi narodima. Sudi mi, Gospode, po pravdi koju su iskopali; u zamku, koju su sami namjestili, mojoj, i po bezazlenosti mojoj neka mi bude. 9 Nek se uhvati se noga njihova. 16 Poznaše Gospoda; on prekine zloæea bezbožnika, a pravednika potpomozi, je studio; u djela ruku svojih zaplete se bezbožnik. jer ti ispituješ srca i utrobe, Bože pravedni! 10 Štit je 17 Vratiæe se u pakao bezbožnici, svi narodi koji meni u Boga, koji èeva one koji su prava srca. 11 Bog je pravedan sudija, i Bog je svaki dan gotov na zaboravljaju Boga; (*Sheol h7585*) 18 Jer neæee svagda biti zaboravljen ubogi, i nada nevolnjicima neæee nigda gnjev. 12 Ako se neæee bezbožnik da obrati, on oštri pognutini. 19 Ustani, Gospode, da se ne posili èovjek, i maë svoj, nateže luk svoj, i naperuje ga; 13 I zapinje da prime narodi sud pred tobom. 20 Pusti, Gospode, smrtnu strijelu, èini strijele svoje da pale. 14 Gle, strah na njih; neka poznadu narodi da su ljudi. bezbožnik zaèee nepravdu, trudan bijaše zloèinstvom, i rodi sebi prijevaru. 15 Kopa jamu i iskopa, i pada u jamu koju je naèinio. 16 Zloba njegova obrati se na njegovu glavu, i zloèinstvo njegovo pade na tjeme njegovo. 17 Hvalim Gospoda za pravdu njegovu, i pjevam imenu Gospoda višnjega.

8 Gospode, Gospode naš! kako je velièanstveno ime tvoje po svoj zemlji! Podigao si slavu svoju više nebesa. 2 U ustima male djece i koja sisaju èiniš sebi hvalu nasuprot neprijateljima svojim, da bi uèinio da zamukne neprijatelj i nemirnik. 3 Kad pogledam nebesa tvoja, djelo prsta tvojih, mjesec i zvijezde, koje si ti postavio; 4 Šta je èovjek, te ga se opominješ, ili sin èovjeèi, te ga polaziš? 5 Uèinio si ga malo manjega od anđela, slavom i èašæu vjenèao si ga; 6 Postavio si ga gospodarom nad djelima ruku svojih, sve si metnuo pod noge njegove, 7 Ovce i volove sve, i divlje zvjerinje, 8 Ptice nebeske i ribe morske, što god ide morskim putovima. 9 Gospode, Gospode naš! kako je velièanstveno ime tvoje po svoj zemlji!

9 Hvalim te, Gospode, iz svega srca svojega, kazujem sva èudesa tvoja. 2 Radujem se i veselim se o tebi, pjevam imenu tvojemu, višnjil 3 Neprijatelj se moji vratiše natrag, spotakoše se i nesti ih ispred lica tvojega; 4 Jer si svršio sud moj i odbranio me; sio si na prijesto, sudija pravedni. 5 Rasrdio si se na narode i ubio bezbožnika, ime si im zatro dovijeka, zasvagda. 6 Neprijatelju nesti maëeva sasvijem; gradove ti si razvalio; pogibe spomen njihov. 7 Ali Gospod uvijek živi; spremio je za sud prijesto svoj. 8 On æe sudit vasionome svijetu po pravdi, usudiæe narodima pravo. 9 Gospod je utoèiše ubogome, utoèiše u nevolji. 10 U tebe se uzdaju koji znaju ime tvoje, jer ne ostavljaš onijeh koji te traže, Gospode! 11 Pojte Gospodu, koji živi na Sionu; kazujte narodu

10 Zašto, Gospode, stojiš daleko, kriješ se kad je nevolja? 2 S oholosti bezbožnikove muèe se ubogi; hvataju se ubogi prijevarom koju izmišljaju bezbožnici. 3 Jer se bezbožnik dièi željom duše svoje, grabiljivca pohvaljuje. 4 Bezbožnik u obijesti svojoj ne mari za Gospoda: "on ne vidi." Nema Boga u mislima njegovijem. 5 Svakda su putovi njegovi krivi; za sudove tvoje ne zna; na neprijatelje svoje neæee ni da gleda. 6 U srcu svojem veli: neæeu posrnuti; zlo neæee doæi nigda. 7 Usta su mu puna nevaljalijeh rijeèi, prijevarе i uvrede, pod jezikom je njegovijem muka i pogibao. 8 Sjedi u zasjedi iza kuæe; u potaji ubija pravoga; oèi njegove vrebaju ubogoga. 9 Sjedi u potaji kao lav u peæini; sjedi u zasjedi da uhvati ubogoga; hvata ubogoga uvukavši u mrežu svoju. 10 Pritaji se, prilegne, i ubogi padaju u jake nokte njegove. 11 Kaže u srcu svome: "Bog je zaboravio, okrenuo je lice svoje, neæee vidjeti nigda." 12 Ustani, Gospode! digni ruku svoju, ne zaboravi nevoljnijeh. 13 Zašto bezbožnik da ne mari za Boga govoreæi u srcu svom da ti neæeeš vidjeti? 14 Ti vidiš; jer gledaš uvrede i muke i pišeš ih na ruci. Tebi predaje sebe ubogi; siroti ti si pomoænik. 15 Satri mišicu bezbožnome i zlome, da se traži i ne naðe bezbožnost njegova. 16 Gospod je car svagda, dovjeka, nestaaæe neznaboožaca sa zemlje njegove. 17 Gospodeli ti èuješ želje ništih; utvrđi srce njihovo; otvori uho svoje, 18 Da daš sud siroti i nevoljniku, da prestanu goniti èovjeka sa zemlje.

11 U Gospoda se uzdam; zašto gorovite duši mojog: "leti u goru kao ptica; 2 Jer evo grješnici nategaše luk, zapeše strijelu svoju za tetivu, da iz mraka strijeljavu prave srcem. 3 Kad su raskopani temelji, šta æe uèiniti pravednik?" 4 Gospod je u svetom dvoru svom, prijesto je Gospodnji na

nebesima; oèi njegove gledaju; vjeðe njegove ispituju Gospoda; ko se kune bliðnjemu pa ne porièe; 5 Ko sinove èovjeèije. 5 Gospod ispituje pravednoga; a ne daje srebra svojega na dobit, i ne prima mita na bezbožnoga i kojemu je milo èiniti zlo nenavidi duša pravoga. Ko ovako radi, neæe posrnuti dovijeka.

6 Pustiæe na bezbožnike dažd od živoga njegova. 6 Pustiæe na bezbožnike dažd od živoga ugljevlja, ognja i sumpora; i ognjeni vjetar biæe im dio iz èaše; 7 Jer je Gospod pravedan, ljubi pravdu; lice æe njegovo vidjeti pravednici.

12 Pomagaj, Gospode; jer nesto svetijeh, jer je malo vjernijeh među sinovima èovjeèejim. 2 Laž govore jedan drugome, usnama lažljivjem govore iz srca dvolièna. 3 Istrijebiæe Gospod sva usta lažljiva, 5 Gospod je moj dio našljedstva i èaše; ti podižeš jek velièavi, 4 Ljude, koji govore: jezikom smo jaki, srca dvojna. 3 Istrijebiæe Gospod sva usta lažljiva, dostojanje moje. 6 Uze mi je zahvatilo prekrasna jezik velièavi, 4 Ljude, koji govore: jezikom smo jaki, mjesa, i dio mi je moj mio. 7 Blagosiljam Gospoda, usta su naša u nas, ko je gospodar nad nama? 5 koji me urazumljuje; tomu me i noæeu uèi što je u Videæi stradanje nevoljnih i uzdisanje ništih, sad meni. 8 Svakda vidim pred sobom Gospoda: on mi je æeu ustati, veli Gospod, i izbaviti onoga kome zlobe. 6 Rijeèi su Gospodnje rijeèi èiste, srebro u vatri oèišæeno od zemlje, sedam puta pretopljeno. 7 Ti s desne strane da ne posrnem. 9 Toga radi raduje se æeš nas, Gospode, odbraniti, i saèuvati nas od roda srce moje, i veseli se jezik moj, još æe se i tijelo moje ovoga dovijeka. 8 Bezbožnici idu naokolo; kad se oni smiriti u uzdanju; 10 Jer neæeš ostaviti duše moje u paklu, niti æeš dati da svetac tvoj vidi truhlost. (**Sheol h7585**) 11 Pokazaaæeš mi put životni: obilje je radosti pred licem tvojim, utjeha u desnici tvojoj dovijeka.

13 Dokle æeš me, Gospode, sasvijem zaboravljati? 17 Usliši, Gospode, pravdu, èuj glas moj, primi u dokle æeš odvraæati lice svoje od mene? 2 uši molitvu moju ne iz usta lažljivijeh. 2 Od lica Dokle æeu se domišljati u duši svojoj, mutiti se u srcu svom dan i noæe? dokle æe se neprijatelj moj podizati tvojega neka izaðe sud moj, oèi tvoje neka pogledaju nadu mnjom? 3 Pogledaj, usliši me, Gospode, Bože moj! Prosvijetli oèi moje da ne zaspim na smrt. 4 Da na pravicu. 3 Ispitaj srce moje, obidi noæeu; u ognju ne reèe neprijatelj moj: nadvladao sam ga; da se ne me okušaj, i neæeš naæi nepravde moje. 4 Usta raduju koji me gone, ako posrnem. 5 A ja se uzdam se moja ne dohvataju djela ljudskih; radi rijeèi usta u milost tvoju; radovaæe se srce moje za spasenje tvojih držim se putova oštirih. 5 Utvrđene stopne moje na tvojih držim se putova oštirih. 5 Utvrđene stopne moje na stazama svojim da ne zalaze koraci moji. 6 Tebe na stazama svojim da ne zalaze koraci moji. 6 Tebe prizivljem, jer æeš me uslišiti, Bože! Prigni k meni uho svoje, i èuj rijeèi moje. 7 Pokaži divnu milost svoju, koji izbavljaš one koji se u te uzdaju od onjeh koji se protive desnicu tvojoj. 8 Èuvaj me kao zjenicu oka: sjenom krila svojih zakloni me. 9 Od bezbožnika koji na me napadaju, od neprijatelja duše moje, koji su me opkolili. 10 Srce svoje zatvorise; ustima svojim govore oholo. 11 Izagnavši me opet su oko mene; oèi su svoje uprili da me obore na zemlju. 12 Oni su kao lav koji hoæe da rastreže, i kao laviæ koji sjedi u potaji. 13 Ustani, Gospode, preteci ih, obori ih. Odrbani dušu moju maæem svojim od bezbožnika, 14 Rukom svojom, Gospode, od ljudi ovijeh, od ljudi ovoga svijeta, kojima je dio ovaj život, kojima si trbu napunio svoga bogatstva, da æee im i sinovi biti siti i ostatak ostaviti svojoj djeci. 15 A ja æeu u pravdi gledati lice tvoje; kad se probudim, biæeu sit od prilike tvoje.

14 Reèe bezumnik u srcu svojem: nema Boga; nevaljali su, gadna su djela njihova; nema nikoga dobro da tvori. 2 Gospod pogleda s neba na sinove èovjeèije, da vidi ima li koji razuman, traži li koji Boga. 3 Svi su zašli, svi se pokvarili, nema nikoga dobro da tvori, nema nijednoga. 4 Zar se neæe opametiti koji èine bezakonje, jedu narod moj kao što jedu hljeb, ne prizivaju Gospoda? 5 Ondje æe zadrhtati od straha; jer je Gospod u rodu pravednom. 6 Smijete se onome što ubogi radi; ali Gospod njega zaklanja. 7 Ko æee poslati sa Siona pomoæ Izraelju? Kad Gospod povrati zarobljeni narod svoj, onda æee se radovati Jakov i veseliæe se Izraelju.

15 Gospode! ko može sjedjeti u sjenici tvojoj? ko može nastavati na svetoj gori tvojoj? 2 Ko hodi bez mane, tvori pravdu, i govoriti istinu iz srca svojega; 3 Ko ne opada jezikom svojim, ne èini drugome zla, i ne ruži bliðnjega svojega; 4 Ko ne gleda onoga koga je Bog odbacio, nego poštuje one koji se boje

18 Ljubiæu te, Gospode, krjeposti moja, 2 Gospode, grade moj, zaklone moj, koji se oboriti ne može, izbavitelju moj, Bože moj, kamena goro, na kojoj

se ne bojim zla, štite moj, rože spasenja mojega, stižem ih, i ne vraæam se dok ih ne istrijebam. **38** utoæište moje! **3** Prizivljem Gospoda, kojemu se Obaram ih, i ne mogu ustati, padaju pod noge moje. klanjati valja, i opråstam se neprijatelja svojih. **4** **39** Jer me ti opasuješ snagom za boj, i koji ustanu Obuzeš me smrtnе bolesti, i potoci nevaljalijeh ljudi na me, obaraš ih preda mnom. **40** Neprijatelja mojih uplašiš me. **5** Opkoliše me bolesti paklene, stegoše pleæi ti mi obraæeaš, i potirem nenavidnike svoje. me zamke smrtne. (*Sheol h7585*) **6** U svojoj tjeskobi **41** Oni vièu, ali nema pomagaæa, ka Gospodu, ali prizvah Gospoda, i k Bogu svojemu povikah; on èu ih on ne sluša. **42** Rasipam ih kao prah po vjetru, iz dvora svojega glas moj, i vika moja doðe mu do kao blato po ulicama gazim ih. **43** Ti me izbavilaš od ušiju. **7** Zatrese se i pokoleba se zemљa, zadrmaše bune narodne, postavljaš me da sam glava tuđim se i pomjeriše iz temelja gore, jer se on razljuti. **8** plemenima; narod kojega ne poznavah, služi mi. **44** Podiže se dim od gnjeva njegovih, iz usta njegovih Po samome èuvenju slušaju me, tuđini pokorni su oganj, koji proždire, i živo ugljevije otskakaše od mi. **45** Tuđini blijede, dršæu u gradovima svojim. **46** njega. **9** Savi nebesa i siðe. Mrak bješe pod nogama Živ je Gospod, i da je blagosloven braniè moj! Da njegovijem. **10** Sjede na heruvima i podiže se, i se uzvisi Bog spasenja mojega, **47** Bog, koji mi daje poletje na krilima vjetrnijem. **11** Od mraka naëini osvetu, i pokorava mi narode, **48** Koji me izbavilaš sebi krov, sjenicu oko sebe, od mraènijeh voda, od neprijatelja, podiže me nad one koji ustaju na oblaka vazdušnijeh. **12** Od sjevanja pred njim kroz me i od èovjeka žestoka izbavila me! **49** Toga radi oblake njegove udari grad i živo ugljevije. **13** Zagrmje hvalim te, Gospode, pred narodima, i pojem imenu na nebesima Gospod, i viñnji pusti glas svoj, grad tvojemu, **50** Koji slavno izbavilaš cara svojega, i èiniš i živo ugljevije. **14** Pusti strijèle svoje, i razmetnu milost pomazaniku svojemu Davidu i natražju njegovu ih; silu munja, i rasu ih. **15** I pokazaše se izvori dovjeka.

vodeni, i otkriše se temelji vasionoj od prijetnje tvoje, Gospode, od dihanja duha gnjeva tvojega. **16** Tada pruži s visine ruku, uhvati me, izvuèe me iz vode velike. **17** Izbavi me od neprijatelja mojega silnoga i od mojih nenavidnika, kad bijahu jaèi od mene. **18** Ustaše na me u dan nevolje moje, ali mi Gospod bi potpora. **19** Izvede me na prostrano mjesto, i izbavi me, jer sam mu mio. **20** Dade mi Gospod po pravdi mojog, i za èistotu ruku mojih dariva me. **21** Jer se držah putova Gospodnjih, i ne odmetnuh se Boga svojega, **22** Nego su svi zakoni njegovih preda mnom, i zapovijesti njegovih ne uklanjam od sebe. **23** Bih mu vjeran, i èuvah se od bezakonja svojega. **24** Dade mi Gospod po pravdi mojog, po èistoti ruku mojih pred oèima njegovima. **25** Sa svetima postupaš sveto, s èovjekom vjernim vjerno, **26** S èistim èisto, a s nevaljalim nasuprot njemu. **27** Jer ti pomaæeš ljudima nevoljnim, a oèi ponosite ponižavaš. **28** Ti raspaljuješ vidjelo moje; Gospod moj prosvjetljuje tamu moju. **29** S tobom razbijam vojsku, i s Bogom svojim skaæem preko zida. **30** Put je Božji vjeran, rijeè Gospodnja èista. On je štit svjema koji se u nj uzdaju. **31** Jer ko je Bog osim Gospoda, i ko je obrana osim Boga našega? **32** Ovaj Bog opasuje me snagom, i èini mi vjeran put. **33** Daje mi noge kao u jelena, i na visine stavljala me. **34** Uèi ruke moje boju, i mišice moje èini da su luk od mjedi. **35** Ti mi daješ štit spasenja svojega; desnica tvoja drži me, i milost tvoja èini me velika. **36** Ti širiš korak moj, te se ne spotiøu noge moje. **37** Tjeram neprijatelje svoje i

19 Nebesa kazuju slavu Božiju, i djela ruku njegovih glasi svod nebeski. **2** Dan danu dokazuje, i noæ noæi javlja. **3** Nema jezika, niti ima govora, gdje se ne bi èuo glas njihov. **4** Po svoj zemljii ide kazivanje njihovo i rijeèi njihove na kraj vasiljene. Suncu je postavio stan na njima; **5** I ono izlazi kao ženik iz ložnice svoje, kao junak veselo teèe putem. **6** Izlazak mu je nakraj neba, i hod mu do kraja njegova; i niko nije sakriven od topote njegove. **7** Zakon je Gospodnji svršen, krijepli dušu; svjedoèanstvo je Gospodnje vjerno, daje mudrost nevještome. **8** Naredbe su Gospodnje pravedne, vesele srce. Zapovijest je Gospodnja svijetla, prosvjetljuje oèi. **9** Strah je Gospodnji èist, ostaje dovjeka. Sudovi su njegovi istini, pravedni svikoliki. **10** Bolji su od zlata i dragog kamenja, slaði od meda koji teèe iz sata. **11** I slugu tvojega oni su prosvjetili; ko ih drži ima veliku platu. **12** Ko æe znati sve svoje pogreške? Oèisti me i od tajnjih; **13** I od volnjijeh saèuvaj slugu svojega, da ne obladaju mnome. Tada æeu biti svršen i èist od velikoga prijestupa. **14** Da su ti rijeèi usta mojih ugodne, i pomisao srca mojega pred tobom, Gospode, krjeposti moja i izbavitelju moj!

20 Da te usliši Gospod u dan žalosti, da te zaštití ime Boga Jakovljeva. **2** Da ti pošlje pomoæ iz svetinje, i sa Siona da te potkrijepi. **3** Da se opomene svijeh prinosa tvojijeh, i žrtva tvoja paljenica da se naðe pretila. **4** Da ti da Gospod po srcu tvojemu;

što god poèneš, da ti izvrši. 5 Radovaæemo se za spasenje tvoje, i u ime Boga svojega dignuaæemo zastavu. Da ispunji Gospod sve molbe tvoje. 6 Sad vidim da Gospod èuva pomazanika svojega; sluša ga sa svetoga neba svojega; jaka je desnica njegova, koja spasava. 7 Jedni se hvale kolima, drugi konjima, a mi imenom Gospoda Boga svojega. 8 Oni posræu i padaju, a mi stojimo i ne kolebamo se. 9 Gospode! pomozi caru, i usliši nas kad te zovemo.

21 Gospode! s tvoje se sile veseli car; i kako mu je velika radost što ti pomažeš! 2 Što mu je srce željelo, dao si mu, i molitve usta njegovijeh nijesi odbio. 3 Jer si ga doèeakao blagoslovima milosnim, metnuo si mu na glavu vijenac od dragoga kamenja. 4 Molio te je za život i dao si mu da mu se produle dani dovijeka. 5 Velika je slava njegova tvojom pomoæeu; slavu si i krasotu metnuo na nj. 6 Dao si mu blagoslove dovijeka, razveselio si ga radošæu lica svojega. 7 Jer se car uzda u Gospoda i u milost višnjega; i ne koleba se. 8 Naæi æe ruka tvoja sve neprijatelje tvoje, naæi æe desnica tvoja one koji mrze na tebe. 9 Uèiniæeš ih kao peæ zažarenu, kad se razgnjeviš; gnjev æe ih Gospodnji progutati, i oganj æe ih proždrijeti. 10 Rod njihov istrijebiæeš sa zemlje, i sjeme njihovo između sinova èovjeçijih; 11 Jer podigoše na tebe zlo, smislile i ne mogoše izvršiti. 12 Jer æeš ih metnuti za biljegu, iz lukova svojih pustiæeš strijele u lice njihovo. 13 Podigni se, Gospode, silom svojom; mi æemo pjevati i slaviti jakost tvoju.

22 Bože, Bože moj! zašto si me ostavio udaljivši se od spasenja mojega, od rijeèi vike moje? 2 Bože moj! vièem danju, a ti me ne slušaš, i noæeu, ali nemam mira. 3 Sveti, koji živiš u pohvalama Izrailjevim! 4 U tebe se uzdaše oci naši, uzdaše se, i ti si ih izbavljao. 5 Tebe prizivaše, i spasavaše se; u tebe se uzdaše, i ne ostajaše u sramoti. 6 A ja sam crv, a ne èovjek; potsmijeh ljudima i rug narodu. 7 Koji me vide, svi mi se rugaju, razvaljuju usta, mašu glavom, 8 I govore: oslonio se na Gospoda, neka mu pomože, neka ga izbavi, ako ga miluje. 9 Ta, ti si me izvadio iz utrobe; ti si me umirio na sisi matere moje. 10 Za tobom pristajem od rođenja, od utrobe matere moje ti si Bog moj. 11 Ne udaljuj se od mene; jer je nevolja blizu, a nema pomoænika. 12 Opteèe me mnoštvo telaca; jaki volovi Vasanski opkoliše me; 13 Razvališe na me usta svoja. Lav je gladan lova i rièe. 14 Kao voda razlih se; rasuše se sve kosti moje; srce moje posta kao vosak, rastopilo se u meni. 15 Sasuši se kao crijeplj krjepost moja, i jezik moj prionu

za grlo, i u prah smrtni meæeš me. 16 Opkoliše me psi mnogi; èeta zlikovaca ide oko mene, probodoše ruke moje i noge moje. 17 Mogao bih izbrojiti sve kosti svoje. Oni gledaju, i od mene naèiniše stvar za gledanje. 18 Dijele haljine moje među sobom, i za dolamu moju bacaju ždrijeb. 19 Ali ti, Gospode, ne udaljuj se. Silo moja, pohitaj mi u pomoæe. 20 Izbavi od maæa dušu moju, od psa jedinicu moju. 21 Saèuvaj me od usta lavovijeh, i od rogovog bivolovih, èuvši, izbavi me. 22 Kazujem ime tvoje braæi; usred skupštine hvaliæu te. 23 Koji se bojite Gospoda, hvalite ga. Sve sjeme Jakovljevo! poštuј ga. Boj ga se, sve sjeme Izrailjevo! 24 Jer se ne ogluši molitve ništega niti je odbi; ne odvratи od njega lica svojega, nego ga usliši kad ga zazva. 25 Tebe æeu hvaliti na skupštini velikoj; zavjete svoje svršeæu pred onima koji se njega boje. 26 Neka jedu ubogij i nasite se, i neka hvale Gospoda koji ga traže; živo da bude srce vaše dovijeka. 27 Opomenuæe se i obratiæe se ka Gospodu svi krajevi zemaljski, i pokloniæe se pred njim sva plemena neznaþaèka. 28 Jer je Gospodnje carstvo; on vlada narodima. 29 Ješæe i pokloniæe se svi pretili na zemlji; pred njim æe pasti svi koji slaze u prah, koji ne mogu saèuvati duše svoje u životu. 30 Sjeme æe njihovo služiti njemu. Kazivaæe se za Gospoda rodu potonjemu. 31 Doæei æe, i kazivaæe pravdu njegovu ljudima njegovijem, koji æe se roditi; jer je on uèinio ovo.

23 Gospod je pastir moj, ništa mi neæee nedostajati. 2 Na zelenojo paši pase me, vodi me na tihu vodu. 3 Dušu moju oporavljja, vodi me stazama pravednim imena radi svojega. 4 Da poðem i dolinom sjena smrtnoga, neæeu se bojati zla; jer si ti sa mnom; štap tvoj i palica tvoja tješi me. 5 Postavio si preda mnom trpezu na vidiku neprijateljima mojim; namazao si uljem glavu moju, i èaša je moja preopuna. 6 Da! dobrota i milost tvoja pratiaæe me u sve dane života mojega, i ja æeu nastavati u domu Gospodnjem zadugo.

24 Gospodnja je zemlja i što je god u njoj, vasiljena i sve što živi na njoj. 2 Jer je on na morima osnova, i posred rijeka utvrdi je. 3 Ko æe izaæi na goru Gospodnju? i ko æe stati na svetom mjestu njegovu? 4 U koga su èiste ruke i srce bezazleno, ko ne izriče imena njegova uzalud i ne kune se lažno. 5 On æe dobiti blagoslov od Gospoda, i milost od Boga spasa svojega. 6 Taki je rod onih koji ga traže, i koji su radi stajati pred licem tvojim, Bože Jakovljev! 7 Vratat! uživsite vrhove svoje, uživsite se vrata vjeèna! Ide car slave. 8 Ko je taj car slave? Gospod krjepak i

silan, Gospod silan u boju. 9 Vrata! uzvisite vrhove svoje, uzvisite se vrata vjeèna! Ide car slave. 10 Ko je taj car slave? Gospod nad vojskama; on je car slave.

25 K tebi, Gospode, podižem dušu svoju. 2 Bože moj! u tebe se uzdam; ne daj da se osramotim, da mi se ne svete neprijatelji moji. 3 I koji se god u te uzdaju, neæe se osramotiti; osramotæe se oni koji se odmeæeu od tebe besputno. 4 Pokaži mi, Gospode, putove svoje, nauèi me hoditi stazama tvojim. 5 Uputi me istini svojoj, i nauèi me; jer si ti Bog spasenja mojega, tebi se nadam svaki dan. 6 Opomeni se milosrða svojega, Gospode, i milosti svoje; jer su otkako je vijeka. 7 Grijehova mladost moje, i mojih prijestupa ne pominji; po milosti svojoj pomeni mene, radi dobrote svoje, Gospode! 8 Dobar je i pravedan Gospod; toga radi pokazuje griešnicima put. 9 Upuæuje krotke istini, uèi krotke hoditi putem njegovijem. 10 Svi su putovi Gospodnjii milost i istina onima koji drže zavjet njegov i otkrivenje njegovo. 11 Radi imena svojega, Gospode, oprosti grijeh moj, jer je velik. 12 Koji se èovjek boji Gospoda? On æe mu pokazati koji put da izbere. 13 Duša æe njegova u dobru poèivati, i sjeme æe njegovo vladati zemljom. 14 Tajna je Gospodnja u onijeh koji ga se boje, i zavjet svoj javlja im. 15 Oèi su mi svagda upravljene ka Gospodu, jer on izvlaèi iz zamke noge moje. 16 Pogledaj me i smiluj se na me, jer sam inokosan i nevoljnik. 17 Nek se raširi stisnuto srce moje, iz tjeskobe moje izvadi me. 18 Vidi jade moje i muku moju, i oprosti mi sve grijeha moje. 19 Pogledaj neprijatelje moje kako ih je mnogo i kavkom me pakosnom nenavišæeu nenavide. 20 Saèuvaj dušu moju i izbavi me; ne daj da se osramotim, jer se u tebe uzdam. 21 Bezazlenost i pravda neka me saèuva, jer se u tebe uzdam. 22 Izbavi, Bože, Izrailja od svih nevolja njegovijeh.

26 Sudi mi, Gospode, jer u prostoti svojoj hodim i u Gospoda se uzdam; neæe se pokolebiti. 2 Ispitaj me, Gospode, i iskušaj me; pretopi što je u meni i srce moje. 3 Jer je milost tvoja pred oèima mojima, i hodim u istini tvojoj. 4 Ne sjedim s bezumnicima, i s lukavima se ne mijesam. 5 Nenavidim društvo bezakonièko, i s bezbožnicima ne sjedim. 6 Umivam pravdom ruke svoje, i idem oko žrtvenika tvojega, Gospode, 7 Da razglašujem hvalu tvoju i kazujem sva èudesa tvoja. 8 Gospode! omilio mi je stan doma tvojega, i mjesto naselja slave tvoje. 9 Nemoj duše moje pogubiti, ni života mojega s krvopilcima, 10 Kojima je zloèinstvo u rukama, i kojima je desnica puna mita. 11 A ja hodim u prostoti svojoj, izbavi me, i

smiluj se na me. 12 Noga moja stoji na pravom putu; na skupštinama æeu blagosiljati Gospoda.

27 Gospod je vidjelo moje i spasenje moje; koga da se bojim? Gospod je krjepost života mojega; koga da se strašim? 2 Ako navale na me zlikovci da pojedu tijelo moje, protivnici i neprijatelji moji, spotaæi æe se i pašæe. 3 Ako protiv mene vojska u okostane, neæe se uplašiti srce moje; ako se na me rat digne, ja se ni onda neæeu bojati. 4 Za jedno samo molim Gospoda, samo to ištem, da živim u domu Gospodnjem sve dane života svojega, da gledam krasotu Gospodnju i ranim u crkvu njegovu. 5 Jer bi me sakrio u kolibi svojoj u zlo doba; sklonio bi me pod krovom šatora svojega; na kamenu goru popeo bi me. 6 Tada bih podigao glavu svoju pred neprijateljima koji bi me opkolili; prinio bih u njegovu šatoru žrtvu hvale; zapjevao bih i hvalio Gospoda. 7 Èuj, Gospode, glas moj, tebe prizivljem, smiluj se na me i usliši me. 8 Srce moje govori pred tobom što si rekao: "tražite lice moje"; tražim lice twoje, Gospode! 9 Nemoj odvratiti od mene lica svojega, nemoj u gnjevu ostaviti sluge svojega; budi pomoænik moj; nemoj me odbiti, i nemoj me ostaviti, Bože, spasitelju moj! 10 Jer otac moj i mati moja ostavise me; ali Gospod neka me prihvati. 11 Uputi me, Gospode, na put svoj i vodi me pravom stazom poradi onijeh koji me vrebaju. 12 Nemoj me dati na volju neprijateljima mojim; jer ustaše na me lažni svjedoci; ali zloba govori sama protiv sebe. 13 Vjerujem da æeu vidjeti dobrotu Gospodnju na zemlji živijeh. 14 Uzdaj se u Gospoda, budi slobodan; neka bude srce twoje krjepko, uzdaj se u Gospoda.

28 K tebi, Gospode, vièem; grade moj, nemoj mi muèati, da ne bih, ako uzmuèi, bio kao oni koji odlaze u grob. 2 Èuj molitveni glas moj, kad vapijem k tebi, kad dižem ruke svoje k svetoj crkvi tvojoj. 3 Nemoj me zahvatiti s grješnicima, i s onima koji èine nepravdu, koji s bližnjima svojima mirno govore, a u srcu im je zlo. 4 Podaj im, Gospode, po djelima njihovijem, po zlomu postupanju njihovu; po djelima ruku njihovih podaj im, podaj im što su zasluzili. 5 Jer ne paze na djela Gospodnja, i na djelu ruku njegovijeh. Da ih razori i ne sazida. 6 Da je blagosloven Gospod, jer usliši glas moljenja mojega! 7 Gospod je krjepost moja i štit moj; u njega se pouzda srce moje, i on mi pomože. Zato se veseli srce moje, i pjesmom svojom slavim ga. 8 Gospod je krjepost naroda svojega, i obrana koja spasava pomazanika njegova. 9 Spasi narod svoj, blagoslov dostojanje svoje; spasi ih i uzdiži ih dovjeka.

29 Dajte Gospodu, sinovi Božiji, dajte Gospodu u uzdisanju; oslabi od muke krjepost moja, i kosti slavu i èast. **2** Dajte Gospodu slavu imena moje sasahnuše. **11** Od množine neprijatelja svojih njegova. Poklonite se Gospodu u svetoj krasoti. **3** Glas je Gospodnji nad vodom, Bog slave grmi, znancima svojim; koji me vide na ulici, bježe od mene. Gospod je nad vodom velikom. **4** Glas je Gospodnji postadoh potsmijeh i susjedima svojim, i strašilo silan, glas je Gospodnji slavan. **5** Glas Gospodnji ja sam kao razbijen sud. **12** Zaboravljen sam kao mrtav, nema me u srcima; u Gospodnji sipa plamen ognjeni. **8** Glas Gospodnji misle iščupati dušu moju. **14** A ja se, Gospode, u Gospodnji sija plamen ognjeni. **9** Glas Gospodnji tebe uzdam i velim: ti si Bog moj. **15** U tvojoj su ruci potresa pustinju, potresa Gospod pustinju Kades. **16** Pokaži svijetlo lice svoje sluzi dani moji; otmili me iz ruku neprijatelja mojih, i od onijeh, koji me gone. **17** Gospode! ne moj me ostaviti pod sramotom; jer tebe prizvljem. **18** Nek se posrane bezbožnici, neka zamuknu i padnu u pakao. (Sheol h7585) **19** Neka onijeme usta lažljiva, koja govore na pravednika obijesno, oholo i s porugom. **20** Kako je mnogo u tebe dobra, koje èuvaš za one koji te se boje, i koje daješ onima koji se u te uzdaju pred sinovima èovjeèijim! **21** Sakrivaš ih pod krov lica svojega od buna ljudskih; sklanjaš ih pod sjen od svadljivijeh jezika. **22** Da je blagosloven Gospod, što mi pokaza divnu milost kao da me uvede u tvrd grad! **23** Ja rekoh u smetnji svojoj: odbaèen sam od oèiju tvojih; ali ti èu molitveni glas moj, kad te prizvah. **24** Ljubite Gospoda svi sveti njegovi; Gospod drži vjeru; i uvršeno vraæea onima koji postupaju oholo. **25** Budite slobodni, i neka bude jako srce vaše, svi koji se u Gospoda uzdate.

30 Uzvišivaæeu te, Gospode, jer si me oteo, i niješ dao neprijateljima mojim da mi se svete. **2** Gospode, Bože moji! zavikah k tebi, i iscijelio si me. **3** Gospode! izveo si iz pakla dušu moju, i oživio si me da ne siðem u grob. (Sheol h7585) **4** Pojte Gospodu, sveci njegovi, i slavite sveto ime njegovo. **5** Gnjev je njegov za trenuæe oka, a do života milost njegova, veèerom dolazi plaè, a jutrom radost. **6** I ja rekoh u dobru svom: neæeu posrnuti dovijeka. **7** Ti šæaše, Gospode, te gora moja stajaše tvrdo. Ti odvrati lice svoje, i ja se smetoh. **8** Tada tebe, Gospode, zazivah, i Gospoda molih: **9** "Kakva je korist od krvi moje, da siðem u grob? hoæe li te prah slaviti ili kazivati istinu tvoju? **10** Èuj, Gospode, i smiluj se na me; Gospode! budi mi pomoænik!" **11** I ti promijeni plaè moj na radost, skide s mene vreæeu, i opasa me veseljem. **12** Zato æe ti pjevat slava moja i neæee umuknuti; Gospode, Bože moji! dovijeka æeu te hvaliti.

31 U tebe se, Gospode, uzdam; ne moj me ostaviti pod sramotom dovijeka, po pravdi svojoj izbavi me. **2** Prigni k meni uho svoje, pohitaj, pomozi mi. Budi mi kameni grad, tvrda ograda, gdje bih se spasao. **3** Jer si ti kamena gora moja i ograda moja, imena svojega radi vodi me i upravljalj mnom. **4** Izvadi me iz mreže, koju mi tajno zamjestiše; jer si ti krjepost moja. **5** U tvoju ruku predajem duh svoj; izbavljao si me, Gospode, Bože istini! **6** Nenavidim one koji poštuju propadljive idole; ja se u Gospoda uzdam. **7** Radovaæeu se i veseliti se o milosti tvojoj, kad pogledaš na moju muku, poznaš tugu duše moje, **8** Ne daš me u ruku neprijatelju, postaviš noge moje na prostranom mjestu. **9** Smiluj se na me, Gospode; jer me je tuga, od jada iznemože oko moje, duša moja i srce moje. **10** Išèilje u žalosti život moj, i godine moje

u uzdisanju; oslabi od muke krjepost moja, i kosti postadoh potsmijeh i susjedima svojim, i strašilo silan, glas je Gospodnji slavan. **11** Od množine neprijatelja svojih njegova. Poklonite se Gospodu u svetoj krasoti, Bog slave grmi, znancima svojim; koji me vide na ulici, bježe od mene. Gospod je nad vodom velikom. **12** Zaboravljen sam kao mrtav, nema me u srcima; u Gospodnji sipa plamen ognjeni. **13** Jer slušam grdnju od lomi kedre, Gospod lomi kedre Livanske. **14** Kao tele mnogih, otsvuda strah, kad se dogovaraju na me, skaèeu od njega; Livan i Sirion kao mlad bivo. **15** U tvojoj su ruci potresa pustinju, potresa Gospod pustinju Kades. **16** Pokaži svijetlo lice svoje sluzi svojemu; spasi me miloæeu svojom. **17** Gospode! ne moj me ostaviti pod sramotom; jer tebe prizvljem. **18** Nek se posrane bezbožnici, neka zamuknu i padnu u pakao. (Sheol h7585) **19** Neka onijeme usta lažljiva, koja govore na pravednika obijesno, oholo i s porugom. **20** Kako je mnogo u tebe dobra, koje èuvaš za one koji te se boje, i koje daješ onima koji se u te uzdaju pred sinovima èovjeèijim! **21** Sakrivaš ih pod krov lica svojega od buna ljudskih; sklanjaš ih pod sjen od svadljivijeh jezika. **22** Da je blagosloven Gospod, što mi pokaza divnu milost kao da me uvede u tvrd grad! **23** Ja rekoh u smetnji svojoj: odbaèen sam od oèiju tvojih; ali ti èu molitveni glas moj, kad te prizvah. **24** Ljubite Gospoda svi sveti njegovi; Gospod drži vjeru; i uvršeno vraæea onima koji postupaju oholo. **25** Budite slobodni, i neka bude jako srce vaše, svi koji se u Gospoda uzdate.

32 Blago onome, kojemu je oproštena krivica, kojemu je grijeh pokriven. **2** Blago èovjeku, kojemu Gospod ne prima grijeha i u èijem duhu nema lukavstva. **3** Kad muèah, posahnuše kosti moje od uzdisanja mojega po vas dan. **4** Jer dan i noæe tiæaše me ruka tvoja; nesta soka u meni kao na ljjetnoj pripeci. **5** Grijeh svoj kazah tebi, i krivice svoje ne zatajih; rekoh: ispovjedam Gospodu prijestupe svoje; i ti skide s mene krivicu grijeha mojega. **6** Zato neka ti se moli svaki svetac, kad se možeš naæei; i onda potop velike vode neæee ga stignuti. **7** Ti si zaklon moj, ti me èuvaš od tjeskobe; okružavaš me radostima u izbavljanju. **8** Urazumiæeu te, i pokazaæeu ti put kojim da ideš; svjetovaæeu te, oko je moje na tebi. **9** Nemojte biti kao konj, kao mazga bez razuma, kojima uzdom i žvalama valja obuzdati gubicu, kad ne idu k tebi. **10** Mnogo muke ima bezbožnik, a koji se uzda u Gospoda, oko njega je milost. **11** Radujte se o Gospodu, i pjevajte, pravednici; veselite se svi koji ste prava srca.

33 Veselite se pravednici pred Gospodom; pravednima dolikuje slaviti. **2** Slavite Gospoda

guslama, udarajte mu u psaltr od deset zica. 3 Pjevajte one koji èine zlo, da bi istrijebio na zemlji spomen mu pjesmu novu, složno udarajte podvikujuæi; 4 Jer njihov. 17 Vièu pravedni, i Gospod ih èuje, i izbavlja je prava rijeè Gospodnja, i svako djelo njegovo istinito. ih od svijeh nevolja njihovih. 18 Gospod je blizu 5 On ljeni pravdu i sud, dobrote je Gospodnje puna onijeh koji su skrušena srca, i pomaže onima koji su zemlja. 6 Rijeèju Gospodnjom nebesa se stvorise, smjerna duha. 19 Mnogo nevolje ima pravednik, ali i duhom usta njegovijeh sva vojska njihova. 7 Kao ga od svijeh izbavlja Gospod. 20 Èuva Gospod sve u gomilu sabra vodu morsku, i propasti metnu u kosti njegove, nijedna se od njih neæe slomiti. 21 spreme. 8 Nek se boji Gospoda sva zemlja, i neka Bezbožnika ubiæe zlo, i koji nenavide pravednika strepi pred njim sve što živi po vasiljenoj; 9 Jer prevariae se. 22 Gospod iskupljuje dušu sluga svojih, on reèe, i postade; on zapovjedi, i pokaza se. 10 i koji se god u njega uzdaju, neæe se prevariti.

Gospod razbija namjere neznabوšćima, uništava pomisli narodima. 11 Namjera je Gospodnja tvrda dovjeka, misli srca njegova od koljena na koljeno. 12 Blago narodu, kojemu je Bog Gospod, plemenu, koje je on izabrao sebi za naslijeđe. 13 S neba gleda Gospod, vidi sve sinove ljudske; 14 S prijestola, na kome sjedi, pogleda na sve koji žive na zemlji. 15 On je stvorio sva srca njihova, on i zna sva djela njihova. 16 Neæe pomoæi caru velika (sila) neæe zaštititi jakoga velika snaga; 17 Nije u konju uzdarje da æe pomoæi; ako mu je i velika snaga, neæe izbaviti. 18 Gle, oko je Gospodnje na onima koji ga se boje, i na onima koji èekaju milost njegovu. 19 On æe dušu njihovu izbaviti od smrti, i prehraniti ih u gladne godine. 20 Duša se naša uzda u Gospoda; on je pomoæe naša i štit naš. 21 O njemu se veseli srce naše; jer se u sveto ime njegovo uzdamo. 22 Da bude milost tvoja, Gospode, na nama, kao što se uzdamo u tebe.

35 Gospode! budi suparnik suparnicima mojim;
udri one koji udaraju na me. **3** Uzmi oružje i
štit, i digni se meni u pomoæ. **3** Potegni koplje, i
presijeci put onima koji me gone, reci duši mojoj: ja
sam spasenje tvoje. **4** Neka se postide i posrame koji
traže dušu mojo; neka se odbiju natrag i postide koji
mi zlo hoæe. **5** Neka budu kao prah pred vjetrom, i
anđeo Gospodnji neka ih progoni. **6** Neka bude put
njihov taman i klizav, i anđeo Gospodnji neka ih tjera.
7 Jer ni za što zastriješe mrežom jamu za mene, ni
za što iskopaše jamu duši mojoj. **8** Neka doðe na
njega pogibao nenađna, i mreža koju je namjestio
neka ulovi njega, neka on u nju padne na pogibao. **9**
A duša æe se moja radovati o Gospodu, i veseljaæ
se za pomoæ njegovu. **10** Sve æe kosti moje reæi:
Gospode! ko je kao ti, koji izbavljaš stradalca od
onoga koji mu dosaðuje, i ništega i ubogoga od
onoga koji ga upropašæuje? **11** Ustaše na me lažni
svjedoci; što ne znam, za ono me pitaju. **12** Plaæaju

34 Blagosiljam Gospoda u svako doba, hvala je mi zlo za dobro, i sirotovanje duši mojoj. **13** Ja se njegova svagda u ustima mojima. **2** Gospodom u bolesti nijihovoj oblaěih u vreæu, muěih postom se hvali duša moja; neka ěetu koji stradaju, pa neka dušu svoju, i molitva se moja vraæaše u prsim se raduju. **3** Veliæajte Gospoda sa mnom, užvišujmo mojima. **14** Kao prijatelj, kao brat postupah; bijah ime njegovo zajedno. **4** Tražih Gospoda, i ěu me, i sjetan i s oborenom glavom kao onaj koji za materom svijeh nevolja mojih oprosti me. **5** Koji u njega gledaju žali. **15** A oni se raduju kad se ja spotaknem, i kupe prosvjetljuju se, i lica se njihova neæe postidjeti. **6** se, kupe se na me, zadaju rane, ne znam zašto, Ovaj stradalac zavika, i Gospod ga ěu, i oprosti ga èupaju i ne prestaju. **16** S nevaljaljem i podrugljivjem svijeh nevolja njegovijeh. **7** Anđeli Gospodnjii stanom besposlièarima škrguaeu na me zubima svojima. **17** stoje oko onijeh koji se njega boje, i izbavljaju ih. **8** Gospode! hoæeš li dugo gledati? Otmi dušu moju od Ispitajte i vidite kako je dobar Gospod; blago ěovjeku napadanja njihova, od ovijeh lavova jedinicu moju. koji se uzda u nj. **9** Bojte se Gospoda, sveti njegovi; **18** Priznavaeu te u saboru velikom, usred mnogoga jer koji se njega boje, njima nema oskudice. **10** Lavovi naroda hvaliau te: **19** Da mi se ne bi svetili koji mi su ubogi i gladni, a koji traže Gospoda, ne premièe im zlobe nepravedno, i namigivali oèima koji mrze na se nijednoga dobra. **11** Hodite, djeco, poslušajte me; me ni za što. **20** Jer oni ne govore o miru, nego na nauèiæeu vas strahu Gospodnjemu. **12** Koji ěovjek želi mirne na zemlji izmišljaju lažne stvari. **21** Razvaljuju života, ljubi dane da bi vidi dobro? **13** Ustavlaj jezik na me usta svoja, i govore: dobro! dobrol vidi oko svoj oda zla, i usta svoja od prijevarne rijeèi. **14** Kloni naše. **22** Vidiš, Gospode! nemoj muèati; Gospode! se oda zla, i ěini dobro, traži mira i idи за njim. **15** Oèi nemoj otstupiti od mene. **23** Probudi se, ustani na su Gospodnjie obraæene na pravednike, i uši njegove sud moj, Bože moj i Gospode, i na parnicu moju. **24** na jauk njihov. **16** Ali je strašno lice Gospodnje za Sudi mi po pravdi svojoj, Gospode, Bože moj, da mi

se ne svete. 25 Ne daj da govore u srcu svojem: Bolje je malo u pravednika nego bogatstvo mnogih dobro! to smo htjeli! Ne daj da govore: proždrijesmo bezbožnika. 17 Jer æe se mišice bezbožnicima potri, ga. 26 Nek se postide i posrame svi koji se raduju zlu mojemu, nek se obuku u stid i u sram koji se razmeæu nada mnom. 27 Neka se raduju i vesele razmeæu nadam mnom. 28 I moj æe jezik kazivati pravdu tvoju, i hvalu tebi svaki dan.

36 Bezakoniku je bezbožna rijeè u srcu; nema straha Božjega pred oèima njegovijem. 2 Ali laže sebi u oèi, mjesto da prizna svoje bezakonje i omrzne na nj. 3 Rijeèi su usta njegovih nepravda i lukavstvo, neæe da se opameti da tvori dobro. 4 Bezakonje smišla na postelji svojoj, stoji na putu rđavom, zlo mu nije mrsko. 5 Gospode! do neba je milost tvoja, i istina tvoja do oblaka. 6 Pravda je tvoja kao gore Božje, sudovi tvoji bezdana velika; ljude i stoku ti èuvaš, Gospode! 7 Kako je dragocjena milost tvoja, Bože! sinovi ljudski u sjenu krila tvojih ne boje se. 8 Hrane se od izobila doma tvojega, i iz potoka sladosti svojih ti ih napajaš. 9 Jer je u tebe izvor životu, tvojom svjetlošæu vidimo svjetlost. 10 Raširi milost svoju na one koji te znadu, i pravdu svoju na dobra srca. 11 Ne daj da stane na mene nogu ohola, i ruka bezbožnièka da me zaljulja. 12 Onamo neka padnu koji èine bezakonje, neka se stropoštaju i ne mogu ustati.

37 Nemoj se žestiti gledajuæi nevaljale, nemoj zavidjeti onima koji èine bezakonje. 2 Jer se kao trava brzo kose, i kao zeleno bilje venu. 3 Uzdaj se u Gospoda i tvori dobro; živi na zemlji i hrani istinu. 4 Tješi se Gospodom, i uèiniæe ti što ti srce želi. 5 Predaj Gospodu put svoj, i uzdaj se u njega, on æe uèiniti. 6 I izvešæe kao vidjelo pravdu tvoju, i pravicu tvoju kao podne. 7 Osloni se na Gospoda, i èekaj ga. Nemoj se žestiti gledajuæi koga gdje napreduje na putu svojem, èovjeka, koji radi što namisli. 8 Utisaj gnjev, i ostavi jarost; nemoj se dražiti da zlo èiniš. 9 Jer æe se istrijebiti koji èine zlo, a koji èekaju Gospoda naslijedæe zemlju. 10 Još malo, pa neæee biti bezbožnika; pogledaæeš na mjesto njegovo, a njega nema. 11 A smjerni æe naslijediti zemlju, i naslaðivaæe se množinom mira. 12 Zlo misli bezbožnik pravedniku, i škrguaæe na nj zubima svojim. 13 Ali mu se Gospod smije, jer vidi da se primièe dan njegov. 14 Maèe potežu bezbožnici, zapinju luk svoj, da obore ubogoga i ništega i pokolju oni koji idu pravim putem. 15 Maèe æe njihov udariti u njihovo srce, i lukovi njihovi polomiæe se. 16 želje moje, i uzdisanje moje nije od tebe sakriveno. 10

a pravednike utvrðuje Gospod. 18 Zna Gospod dane bezazlenima, i dio njihov traje dovjeka. 19 Neæe se postidjeti u zlo doba, u dane gladne biæe siti. 20 A koji mi æele pravdu, i govore jednako: velik Gospod, koji æeli mira sluzi svojemu! 28 I moj æe jezik kazivati šumska prolaze, kao dim prolaze. 21 Bezbožnik uzaima i ne vraæea, a pravednik poklanja i daje. 22 Jer koje on blagoslov, oni naslijede zemlju, a koje on prokune, oni se istrijebi. 23 Gospod utvrðuje korake svakoga èovjeka i mio mu je put njegov. 24 Kad posrne da padne, neæee pasti, jer ga Gospod drži za ruku. 25 Bijah mlad i ostarjeh, i ne vidjeh pravednika ostavljena, ni djece njegove da prose hljeba. 26 Svaki dan poklanja i daje u zajam, i na natražu je njegovu blagoslov. 27 Uklanjaj se oda zla, i èini dobro, i živi dovjeka. 28 Jer Gospod ljubi pravedni sud, i ne ostavlja svetaca svojih; uvijek se oni èuvaju; a pleme æe se bezbožnièko istrijebiti. 29 Pravednici æe naslijediti zemlju, i živjeæe na njoj dovjeka. 30 Usta pravednikova govore mudrost, i jezik njegov kazuje istinu. 31 Zakon je Boga njegova njemu u srcu, stopala se njegova ne spotièu. 32 Bezbožnik vreba pravednika, i traži da ga ubije; 33 Ali ga Gospod neæee pustiti u ruke njegove, niti æe dati da ga okrive kad se stanu suditi. 34 Èekaj Gospoda i drži se puta njegova, i on æe te postaviti da vlaðaš zemljom; vidjeæeš kako æe se istrijebiti bezbožnici.

35 Vidjeh bezbožnika strašna koji se raširivaše kao granato drvo; 36 Ali proðe, i evo nema ga; tražim ga i ne nahodim. 37 Hrani èistotu i pazi pravdu, jer æe u èovjeka mirna ostati natražje. 38 A bezakonika æe nestati sasvijem; natražje æe se bezbožnièko zatrati. 39 Od Gospoda je spasenje pravednicima; on je krjepost njihova u nevolji. 40 Gospod æe im pomoæi, i izbaviæe ih; izbaviæe ih od bezbožnika, i saèuvaæe ih, jer se u njega uzdaju.

38 Gospode! nemoj me karati u gnjevu svojem, niti me nakazati u jarosti svojoj. 2 Jer strijele tvoje ustrijeliše me, i ruka me tvoja tišti. 3 Nema zdrava mjesta na tijelu mojem od gnjeva tvojega; nema mira u kostima mojim od grijeha mojega. 4 Jer bezakonja moja izaðoše vrh glave moje, kao teško breme otežaše mi. 5 Usmrđeše se i zagnojše se rane moje od bezumija mojega. 6 Zgrëio sam se i pogurio veoma, vas dan idem sjetan; 7 Jer sam iznutra pun ognja, i nema zdrava mjesta na tijelu mojem. 8 Iz nemogoh i veoma oslabih, rièem od trzanja srca svojega. 9 Gospode! pred tobom su sve

Srce moje jako kuca, ostavi me snaga moja, i vid oèiju koji teže na laž. 5 Mnoga su èudesa tvoja, koja si mojih, ni njega mi nema. 11 Drugovi moji i prijatelji uèinio, Gospode, Bože moj, i mnoge su misli tvoje moji videæi rane moje otstupiše, daleko stoe blížnji s nama. Nema ti ravna. Htio bih javljati i kazivati, moji. 12 Koji traže dušu moju namještaju zamku, i koji ali im broja nema. 6 Žrtve i darova neæeš; ti si mi su mi zlu radi, govore o pogibli i po vas dan misle uši otvorio; žrtve paljenice i koja se za grijeh prinosi o prijevari. 13 A ja kao gluh ne èuem i kao nijem ne tražiš. 7 I po tome rekoh: evo idem, kao što je u koji ne otvora usta svojih. 14 Ja sam kao èovjek knjizi pisano za mene; 8 Hoæu èiniti volju tvoju, Bože koji ne èuje ili nema u ustima svojim pravdanja. 15 moj, i zakon je tvoj meni u srcu. 9 Kazujem pravdu Jer tebe, Gospode, èekam, ti odgovoraj za mene, na saboru velikom; evo, usta svojih ne ustavljam; Gospode, Bože moj! 16 Jer rekoh: da mi se ne svete, Gospode, ti znaš. 10 Pravde tvoje ne sakrivam u srcu i da se ne razmeæu nada mnom, kad se spotakne svom, kazujem vjernost tvoju i spasenje tvoje; i ne nogu moja. 17 Jer sam gotov pasti, i tuga je moja tajim milosti tvoje i istine tvoje od sabora velikog, svadga sa mnom. 18 Priznajem krivicu svoju, i tužim 11 Gospode, nemoj zatvoriti srca svojega od mene; radi grijeha svojega. 19 Neprijatelji moji žive, jaki su, i milost tvoja i istina tvoja jednako neka me èuvaju. 12 (sila) ih ima što me nenavide na pravdi. 20 Koji mi Jer me opkoliše zla nebrojena; stigoše me nepravde vraæaju zlo za dobro, neprijatelji su mi zato što sam moje, da ne mogu gledati; ima ih više nego kose na pristao za dobrim. 21 Nemoj me ostaviti, Gospode, glavi mojoj, srce me moje ostavi. 13 Gospode, voljan Bože moj! nemoj se udaljiti od mene. 22 Pohitaj u budi izbaviti me, Gospode, pohitaj mi u pomoæ. 14 pomoæ meni, Gospode, spasitelju moj!

39 Rekoh: èuvaæu se na putovima svojim da ne zgriješim jezikom svojim; zauzdavaæu usta svoja, dok je bezbožnik preda mnom. 2 Bijah nijem i glasa ne pustih; muèah i o dobru. Ali se tuga moja podiže, 3 Zapali se srce moje u meni, u mislima mojim razgorje se organj; progovorih jezikom svojim: 4 Kaži mi, Gospode, kraj moj, i dokle æe trajati dani moji? da znam kako sam ništa. 5 Evo s pedi dao si mi dane, i vijek je moj kao ništa pred tobom. Baš je ništa svaki èovjek živ. 6 Baš hodi èovjek kao utvara; baš se uzalud kida, sabira, a ne zna kome æe dopasti. 7 Pa šta da èekam, Gospode? Nad je moj u tebi. 8 Iz svega bezakonja mojega izbavi me, ne daj me bezumnome na potsmijeh. 9 Nijem sam, neæu otvoriti usta svojih; jer si me ti udario. 10 Olakšaj mi udarac svoj, silna ruka tvoja ubi me. 11 Ako æeš karati èovjeka za priestupe, rastoèiæe se kao od moljaca krasota njegova. Baš je ništa svaki èovjek. 12 Slušaj molitvu moju, Gospode, i èu jauk moj. Gledajuæi suze moje nemoj muæati. Jer sam gost u tebi i došljak kao i svi stari moji. 13 Nemoj me više gnjevno gledati, pa æeu odahnuti prije nego otidem i više me ne bude.

40 Dugo èekah Gospoda, i saže se k meni, i èu viku moju. 2 Izvadi me iz jame, koja buèi, i iz gliba, i postavi na kamen noge moje, i utvrdi stope moje. 3 I metnu u usta moja pjesmu novu, hvalu Bogu našemu. Vide mnogi, i poèinju se bojati Gospoda, i uzdati se u njega. 4 Blago onome koji na Gospoda stavlja nadanje svoje, i ne obraæea se oholima i onijem

11 Gospode, nemoj zatvoriti srca svojega od mene; radi grijeha svojega. 12 (sila) ih ima što me nenavide na pravdi. 13 Koji mi Jer me opkoliše zla nebrojena; stigoše me nepravde vraæaju zlo za dobro, neprijatelji su mi zato što sam moje, da ne mogu gledati; ima ih više nego kose na pristao za dobrim. 14 Nek se postide i posramme svi koji traže pogibao duši mojoj! Nek se vratre natrag i postide koji mi žele zlo! 15 Nek se povrate u smetnji svojoj koji mi govore: ha! ha! 16 Neka se tješe i vesele tobom svi koji traže tebe, Gospode, i koji ljube spasenje tvoje, neka jednako govore: velik Gospod! 17 Ja sam nesreæan i ništa, neka se Gospod postara za me! Ti si pomoæ moja i izbavitelj moj, Bože moj, ne èasi.

41 Blago onome koji razumije ništemu! Gospod æe ga izbaviti u zli dan. 2 Gospod æe ga saèuvati i poživiae ga; biæe blažen na zemlji. Neæeš ga dati na volju neprijateljima njegovijem. 3 Gospod æe ga ukrijeputi bolna na odru. Sasvijem mijenjaš postelju njegovu u bolesti njegovoj. 4 Ja vièem: Gospode! smiluj se na me, iscijeli dušu moju, sagriješi ti. 5 Neprijatelji moji govore zlobno za mene: "kad æe umrijeti, i ime njegovo poginuti?" 6 I ako ko doðe da me vidi, laska; srce njegovo slaže u sebi nepravdu, i otišavši kazuje. 7 Šapæu o meni među sobom neprijatelji moji, i misle mi zlo: 8 "Zla stvar doðe na njega, legao je; neæe više ustati." 9 I èovjek mira mojega, u kojega se uzdah, koji jeðaše hljeb moj, podiže na me petu. 10 Ali ti, Gospode, smiluj se na me, i podigni me; a ja æeu im vratiti. 11 Po tome æeu poznati da sam ti mio, ako se ne uzraduje neprijatelj moj nuda mnom. 12 A mene cijela saèuvaj, i daj mi da stojim pred licem tvojim dovijeka. 13 Blagosloven Bog Izrailjev od vijeka do vijeka. Amin, amin.

42 Kao što košuta traži potoke, tako duša moja traži tebe, Bože! 2 Žedna je duša moja Boga, Boga živoga, kad æeu doæi i pokazati se licu Božnjemu? 3 Suze su mi hljeb dan i noæ, kad mi svaki dan govore:

gdje je Bog tvoj? 4 Duša se moja proljeva kad se koji žive oko nas. 14 Načinio si od nas prije u naroda, opominjem kako sam hodio sred mnogoga ljudstva, gledajući nas mašu glavom tuđinci. 15 Svaki je dan stupao u dom Božji, a ljudstvo praznujući pjevaše sramota moja pred mnom, i stid je popao lice moje i podvikivaše. 5 Što si klonula, dušo moja, i što si 16 Od riječi potsmjevatevih i rugačevih, i od pogleda žalosna? Uzdaj se u Boga; jer æu ga još slaviti, neprijateljevih i osvetljivčevih. 17 Sve ovo snađe nas; spasitelja mojega i Boga mojega. 6 Klonula je u meni ali ne zaboravismo tebe, niti prestupismo zavjeta duša zato što te pominjem u zemlji Jordanskoj, na tvojega. 18 Ne otstupi natrag srce naše, i stope Ermonu, na gori maloj. 7 Bezdana bezdanu dozivlje naše ne zađoše s puta tvojega. 19 Kad si nas bio u glasom slapova tvojih; sve vode tvoje i vali tvoji na zemlji zmajevskoj, i pokriva nas sjenom smrtnijem, mene navalise. 8 Danju je javljao Gospod milost 20 Onda da bijasmo zaboravili ime Boga svojega i svoju, a noæeu mu je pjesma u mene, molitva Bogu podigli ruke svoje k Bogu tuđemu, 21 Ne bi li Bog života mojega. 9 Reæei æeu Bogu, gradu svojemu: iznašao to? Jer on zna tajne u srcu. 22 A ubijaju nas zašto si me zaboravio? zašto idem sjetan od pakosti za tebe svaki dan; s nama postupaju kao s ovcama neprijateljeve? 10 Koji mi pakoste, prebijajući kosti klanicama. 23 Ustani, što spavaš, Gospode! Probudi moje, rugaju mi se govoreći mi svaki dan: gdje ti je se, nemoj odbaciti zasvagda. 24 Zašto kriješ lice Bog? 11 Što si klonula, dušo moja, i što si žalosna? svoje? zaboravlja nevolju i muku našu? 25 Duša Uzdaj se u Boga; jer æu ga još slaviti, spasitelja naša pade u prah, tijelo je naše baæeno na zemlju. 26 Ustani, pomoæi naša, i izbavi nas radi milosti svoje.

43 Sudi mi, Bože, i raspravi parbu moju s narodom
rđavim! od èovjeka nepravednoga i lukavoga
izbavi me. 2 Jer si ti Bog krjeposti moje; zašto si me
odbacio? Zašto idem sjetan od pakosti neprijateljeve?
3 Pošli vidjelo svoje i istinu svoju, neka me vode, i
izvedu na svetu goru tvoju i u dvorove tvoje. 4 Onda
æeu pristupiti k žrtveniku Božnjemu, k Bogu radosti i
veselja svojega, i uz gusle slavljaju te, Bože, Bože
moj! 5 Što si klonula, dušo moja, i što si žalosna?
Uzdaj se u Boga; jer æu ga još slaviti, spasitelja
mojega i Boga mojega.

44 Bože, svojim ušima slušasmo, oci nam naši
pripovijedaše djelo koje si uèinio u njihovo
vrijeme, u staro vrijeme. 2 Rukom svojom izgnao si
narode, a njih posadio; iskorijenio si plemena, a njih
namnožio. 3 Jer ne zadobiše zemlje svojim maëem,
niti im mišica njihova pomože, nego tvoja desnica
i tvoja mišica, i svjetlost lica tvojega, jer ti bijahu
omiljeni. 4 Bože, care moj, ti si onaj isti, pošli pomoæ
Jakovu! 5 S tobom æemo izbosti neprijatelje svoje, i
s imenom tvojim izgaziæemo one koji ustaju na nas.
6 Jer se ne uzdam u luk svoj, niti æe mi maë moj
pomoæi. 7 Nego æeš nas ti izbaviti od neprijatelja
naših, i nenavidnike naše posramiæeš. 8 Bogom
æemo se hvaliti svaki dan, i ime tvoje slavljemo
dovijeka. 9 Ali sad si nas povrgao i posramio, i ne
ideš s vojskom našom. 10 Obraæeš nas te bježimo
ispred neprijatelja, i neprijatelji nas naši haraju. 11
Dao si nas kao ovce da nas jedu, i po narodima
rasijao si nas. 12 U bescjenje si prodao narod svoj, i
nijesi mu podigao cijene. 13 Dao si nas na potsmjeh
susjedima našijem, da nam se rugaju i sramote nas

45 Teèe iz srca mojega rijeðe dobra; rekoh: djelo je
moje za cara; jezik je moj trska hitroga pisara.
2 Ti si najljepši između sinova ljudskih, blagodat teèe
iza usta tvojih, jer te je blagoslovio Bog dovjeka. 3
Pripaši, junaæe, uz bedru svoju maë svoj, èast svoju i
izvedu na svetu goru tvoju i u dvorove tvoje. 4 I tako okiæen pohitaj, sjedi na kola
krasotu svoju. 5 Oštire su strijele tvoje; narodi æe pasti pod
moj! 6 Što si klonula, dušo moja, i što si žalosna?
Ulast tvoju; prostrijeliæe srca neprijatelja carevih. 6
Prijesto je tvoj, Bože, vjeæan i nepokolebljiv; skiptar je
carstva tvojega skiptar pravice. 7 Ljubiš pravdu i mrziš
na bezakonje; toga radi pomaza te, Bože, Bog tvoj
uljem radosti više nego drugove tvoje. 8 Sve haljine
tvoje mirisu smirnom, alojem i kasijom. Koji žive u
dvorima od Minjiske slonove kosti, oni te vesele. 9
Carske kæeri dvore te; s desne ti strane stoji carica u
Ofirskom zlatu. 10 Èuj, kæeri, pogledaj i obrati k meni
oho svoje, zaboravi narod svoj i dom oca svojega.
11 I caru æe omiljeti ljepota tvoja; jer je on Gospod
tvoj, i njemu se pokloni. 12 Kæi Tirova doæi æe s
darovima, najbogatiji u narodu tebe æe moliti. 13 Sva
je ukrašena kæi careva iznutra, haljina joj je zlatom
iskiæena. 14 U vezenoj haljini vode je k caru; za njom
vode k tebi djevojke, druge njezine. 15 Vode ih veselo
i radosno, ulaze u dvor carev. 16 Mjesto otaca tvojih
biæe sinovi tvoji, postavljaveš ih knezovima po svoj
zemlji. 17 Uèiniæu da se ne zaboravlja ime tvoje od
koljena na koljeno; po tom æe te slaviti narodi vavijek
vijeka.

46 Bog nam je utoèište i (sila) pomoænik, koji se
u nevoljama brzo nalazi. 2 Zato se neæemo
bojati, da bi se zemlja pomjestila, i gore se prevalele u

srce morima. 3 Neka bu i i kipi voda njihova, nek se gusle će u otvoriti zagonetku svoju. 5  Ega da se bojim planine tresu od vala njihovih; 4 Potoci vesele grad u zle dane, kad me zloba mojih neprijatelja opkoli? Boži, sveti stan višnjega. 5 Bog je usred njega, ne e 6 Koji se uzdate u silu svoju, i hvalite se velikjem se pomjestiti, Bog mu pomaže od zore. 6 Uzbu e a bogatstvom svojim! 7  Ovje  ne e nikako brata narodi, zadrmaše se carstva; ali on pusti glas svoj oslobođiti, ne e dati Bogu otkupa za nj. 8 Velik je i zemlja se rastapaše. 7 Gospod nad vojskama s otkup za dušu, i neće biti nigda 9 Da ko dovjeka živi, nama je, brani  je naš Bog Jakovljev. 8 Hodite i vidite i ne vidi groba. 10 Svi vide gdje umiru kao i neznalica djela Gospoda, koji u ini  udesa na zemlji, 9 Prekide i bezumnik što ginu, i ostavljaju drugima imanje svoje. ratove do kraja zemlje, luk prebi, kopljje slomi, i kola 11 Oni misle da će ku e njihove trajati dovjeka, i sa e e ognjem. 10 Utolite i poznajte da sam ja Bog; ja sam uzvišen po narodima, uzvišen na zemlji. 11 Gospod nad vojskama s nama je, brani  je naš bog izjedna e e se sa stokom, koju kolju. 13 Ovaj im se Jakovljev.

47 Svi narodi, zaplje tite rukama, pokliknite Bogu glasom radosnjem. 2 Jer je višnji Gospod strašan, car veliki nad svom zemljom. 3 Pokori nam narode i plemena pod noge na e. 4 Izbra nam dostojanje na e, krasotu Jakova, koji mu omilje. 5 Ide Bog uz podvikivanje, Gospod uz glas trubni. 6 Pojte Bogu, pojte; pojte caru našemu, pojte; 7 Jer je Bog car od sve zemlje, pojte pjesmu. 8 Bog caruje nad narodima; Bog sjedi na svetom prijestolu svom. 9 Knezovi narodni sastavljaju se s narodom Boga Avramova. Jer su štitovi zemaljski Boži. Da je uzvišen!

48 Velik je Gospod i slavan veoma u gradu Boga našega, na svetoj gori svojoj. 2 Prekrasna je visina, utjeha svoj zemlji gora Sion, na sjevernoj strani njezinoj grad cara velikoga. 3 Bog u dvorima njegovijem zna se da je brani . 4 Jer, gle, carevi se zemaljski sabra e, ali pro o e svi. 5 Vidje  i za edi e se, prepadoše se i pobjegoše. 6 Trepet obuze ih ondje, mu i e se kao porodilja. 7 Vjetrom istočnim razbio si korablj Tarsiske. 8 Sto slušamo to i vidimo u gradu Gospoda nad vojskama, u gradu Boga našega. Bog ga utvrdi dovjeka. 9 Kazujemo, Bože, milost tvoju usred crkve tvoje. 10 Kao što je ime tvoje, Bože, tako je i hvala tvoja na krajevima zemaljskim; pravde je puna desnica tvoja. 11 Nek se veseli gora Sion, nek se raduju k eri Judejske sudova radi tvojih. 12 Po ite oko Siona i obi ite ga, izbrojte kule njegove; 13 Pogledajte bedeme njegove, razmotrite dvorove njegove, da pripovijedate mlađim naraštajima. 14 Jer je ovaj Bog naš Bog uvijek i dovjeka, on će biti vo  naš dovjeka.

49 Slušajte ovo svi narodi, pazite svi koji živite po vasiljenoj, 2 Prostaci i gospodo, bogati i siromasi. 3 Usta  e moja kazati premudrost, i srce moje re i  e razum. 4 Prignu u uho svoje k pri i, uz

gusle će u otvoriti zagonetku svoju. 5  Ega da se bojim planine tresu od vala njihovih; 4 Potoci vesele grad u nauku, i rije i moje baca  za le a. 18 Kad vidiš lupeža, pristaje  s njim, i s preljubo incima imaš dijel. 19 Usta si svoja pustio da govore zlo, i jek  tvoj plete

6 Koji se uzdate u silu svoju, i hvalite se velikjem se pomjestiti, Bog mu pomaže od zore. 6 Uzbu e a bogatstvom svojim! 7  Ovje  ne e nikako brata narodi, zadrmaše se carstva; ali on pusti glas svoj oslobođiti, ne e dati Bogu otkupa za nj. 8 Velik je i zemlja se rastapaše. 7 Gospod nad vojskama s nama je, brani  je naš bog izjedna e e se sa stokom, koju kolju. 11 Oni misle da će ku e njihove trajati dovjeka, i stanovi njihovi od koljena na koljeno; imenima svojim zovu zemlje; 12 Ali  ovje  u  asti ne e dugo ostati, izjedna e e se sa stokom, koju kolju. 13 Ovaj im se put  ini probit ean, i koji za njima idu, hvale misli njihove; 14 Ali će ih kao ovce zatvoriti u pakao, smrt  e im biti pastir; i ujutru hodja e po njima pravednici, i oblik njihov zbrisala e pakao rastaviv i ih s naseljem. (Sheol h7585) 15 Ali  e Bog dušu moju izbaviti iz ruku paklenih; jer me on prima. (Sheol h7585) 16 Ne boj se kad se ko bogati; kad raste slava doma njegova. 17 Jer kad umre, ne e ništa ponijeti, niti  e poći za njim slava njegova. 18 Jer dušu njegovu blagosiljavaju za života njegova, i slave tebe, što uga a  sebi. 19 Ali će on otia i u stan otaca svojih, gdje svijeta nigda ne vide. 20  Ovje  u  asti, ako nije razuman, izjedna e e se sa stokom, koju kolju.

50 Bog nad bogovima, Gospod, govorи, i doziva zemlju od istoka sun anoga do zapada. 2 Sa Siona, koji je vrh krasote, javlja se Bog. 3 Ide Bog na i, i ne mu i; pred njim je organj koji proždire, oko njega je bura velika. 4 Doziva nebo ozgo i zemlju, da sudi narodu svojemu: 5 "Skupite mi svece moje, koji su u inili sa mnom zavjet na žrtvi. 6 I nebesa oglasiše pravdu njegovu, jer je taj sudija Bog.) 7 Slu aj, narode moj, što  eu ti kazati, Izrailju, što  eu ti javiti. Ja sam Bog, Bog tvoj. 8 Ne u te za žrtve tvoje karati; tvoje žrtve paljenice svagda su preda mnom. 9 Ne treba mi uzimati teleta iz doma tvojega, ni jari a iz torova tvojih. 10 Jer je moje sve gorsko zvjerje, i stoka po planinama na tisu e. 11 Znam sve ptice po gorama, i krasota poljska preda mnom je. 12 Da ogladnim, ne bih tebi rekao, jer je moja vasiljena i sve što je u njoj. 13 Zar ja jedem meso volujsko, ili krv jare u pijem? 14 Prinesi Bogu hvalu na žrtvu, i izvršuj višnjemu zavjete svoje. 15 Prizovi me u nevolji svojoj, izbavlju te, i ti me proslavi." 16 A bezbožniku re e Bog: zašto kazuje  uredbe moje i nosiš zavjet moj u ustima svojima? 17 A sam mrziš na nauku, i rije i moje baca  za le a. 18 Kad vidiš lupeža, pristaje  s njim, i s preljubo incima imaš dijel.

prijevare. 20 Sjediš i govorиш na brata svojega, sina tebe, jer dobro èiniš, i uzdaæu se u ime twoje; jer si matere svoje opadaš. 21 Ti si to èinio, ja muèah, a ti dobar k svecima svojim.

pomislí da sam ja kao ti. Oblieèau te, metnuæu ti pred oèi grijeha tvoje. 22 Razumijte ovo koji zaboravljate Boga! inaèe æeu zgrabitati, pa neæee nikо izbaviti. 23 Onaj mene poštujte koji prinosi hvalu na žrtvu i koji je putem na opazu. Ja æeu mu pokazati spasenje Božije.

51 Smiluj se na me, Bože, po milosti svojoj, i po velikoj dobroti svojoj oèisti bezakonje moje. 2 Operi me dobro od bezakonja mojega, i od grijeha mojega oèisti me. 3 Jer ja znam prijestupe svoje, i grijeh je moj jednako preda mnom. 4 Samome tebi zgrijesih, i na tvoje oèi zlo uèinih, a ti si pravedan u rijeèima svojim i èist u sudu svojem. 5 Gle, u bezakonju rodih se, i u grijehu zatrudnje mati moja mnem. 6 Gle, istinu ljubiš u srcu, i iznutra javljaš mi mudrost. 7 Pokropi me isopom, i oèistiæu se; umij me, i bjeæu bjelji od snijega. 8 Daj mi da slušam radost i veselje, da se prenu kosti koje si potro. 9 Odvrati lice svoje od grijeha mojih, i sva bezakonja moja oèisti. 10 Uèini mi, Bože, èisto srce, i duh prav ponovi u meni. 11 Nemoj me odvrgnuti od lica svojega, i svetoga duha svojega nemoj uzeti od mene. 12 Vrati mi radost spasenja svojega, i duh vladalaèki neka me potkrijepi. 13 Nauèiæu bezakonike putovima tvojim, i grješnici k tebi æee se obratiti. 14 Izbavi me od krvi, Bože, Bože, spasitelju moj, i jezik æee moj glasiti pravdu tvoju. 15 Gospode! otvori usta moja, i ona æee kazati hvalu tvoju. 16 Jer žrtve neæeš: ja bih je prinio; za žrtve paljenice ne mariš. 17 Žrtva je Bogu duh skrušen, srca skrušena i poništena ne odbacuješ, Bože. 18 Po dobroti svojoj, Gospode, èini dobro Sionu, podigni zidove Jerusalimske. 19 Onda æee ti biti mile žrtve pravde, prinosi i žrtve paljenice; onda æee metati na žrtvenik tvoj teoce.

52 Što se hvališ nevaljalstvom, silni? Milost je Božija svaki dan sa mnom. 2 Nepravdu izmišlja jezik tvoj; on je u tebe kao britva naoštrena, lukavi! 3 Voliš zlo nego dobro, voliš lagati nego istinu govoriti. 4 Ljubiš svakojake rijeèi od pogibli, i jezik lukav. 5 Toga radi Bog æee te poraziti sasvijem, izbacijae te i išèupaaæe te iz stana, i korijen tvoj iz zemlje živjeh. 6 Vidjeæe pravednici i pobojaæe se, i potsmijevaæe mu se: 7 Gle èovjek koji ne držaše u Bogu krjepost svoje, nego se uzdaše u velièinu bogatstva svojega i utvrđivaše se zloæom svojom. 8 A ja, kao maslina zelena u domu Gospodnjem, uzdam se u milost Božiju bez prestanka i dovjeka. 9 Dovijeka æeu hvaliti

53 Reèe bezumnik u srcu svojem: nema Boga; pronevaljalìše se i zagrdješe u bezakonju, nema nikoga dobro da tvori. 2 Bog s neba pogleda na sinove èovjekije da vidi ima li koji razuman, i traži li koji Boga.

3 Svi zastraniše, svi se pokvariše, nema nikoga dobro da tvori, nema ni jednoga. 4 Zar neæee da se orazume koji god èine bezakonje, jedu narod moj kao što jedu hljeb, i ne prizivaju Boga? 5 Drktaæe od straha gdje straha nema. Jer æee Bog rasuti kosti onijeh koji ustaju na tebe. Ti æee ih posramiti, jer ih Bog odvrže. 6 Ko æee poslati sa Siona spasenje Izraelju? Kad Bog povrati zarobljeni narod svoj, radovaæe se Jakov, veselæe se Izrail.

54 Bože! imenom svojim pomozi mi, i krjepoæeu svojom odrbrani me na sudu. 2 Bože! usliši molitvu moju, èuј rijeèi usta mojih. 3 Jer tuðini ustaše na me, i silni traže dušu moju; nemaju Boga pred sobom. 4 Gle, Bog je pomoænik moj, Gospod daje snagu duši mojoj. 5 Obratiaæe zlo na neprijatelje moje, istinom svojom istrijebiæe ih. 6 Rado æeu prinijeti žrtvu, proslaviæu ime twoje, Gospode, jer je dobro. 7 Jer me izbavljaš od svake nevolje, i na neprijatelje moje bez straha gleda oko moje.

55 Usliši, Bože, molitvu moju, i nemoj se sakriti od moljenja mojega. 2 Pazi, i saslušaj me; cvilim u jadu svom i uždišem. 3 Od vike neprijateljske i od dosade bezbožnièke; jer dižu na me zlo, i u gnjevu gone me. 4 Srce je moje uzdrktalo u meni, i strah smrtni popade me; 5 Strah i trepet doðe na me, i groza poduze me. 6 I rekoh: ko bi mi dao krila golubinja? ja bih odleteo i poèinuo; 7 Daleko bih pobjegao, i nastanio se u pustinji. 8 Pohitao bih da uteèem od vihara i od bure. 9 Porazi, Gospode, i razdijeli jezike njihove, jer vidim nasilje i svaðu u gradu; 10 Danju i noæeo to hodi po zidovima njegovijem; zloèinstvo je i muka posred njega. 11 Usred njega je pogibao, s ulice njegove ne odlazi prijevara i lukavstvo. 12 Jer ne ruži me neprijatelj moj, to bih podnio; ne ustaje na me javni nenavidnik, od njega bih se sakrio. 13 Nego ti koji si mi bio to što ja sam, drug moj i znanac moj. 14 S kojim mi bješe radost dijeliti tajnu, i u dom Božij hodih kroz sabor narodni. 15 Neka ih ugrabi smrt, neka živi siðu u pakao, jer je zloèinstvo u stanu njihovu i u njima. (Sheol h7585) 16 Ja Boga prizivljam, i Gospod æee me spasti. 17 Veèerom i jutrom i u podne tužim i uždišem, i èuæe glas moj; 18 Uèiniæe, te æee duša moja biti mirna od onijeh koji napadaju na me,

jer ih mnogo imam. 19 Da usliši, i ukroti ih Bog, koji živi od vijeka; jer se ne mijenjaju i ne boje se Boga.

20 Diju ruke svoje na one koji su s njima u miru, srcu, meæete na mjerila zloèinstva ruku svojih u i raskidaju svoju družbu. 21 Usta su im meka kao zemlji. 3 Od samoga rođenja zastraniše bezakonici, maslo, a na srcu im je rat. Rijeèi su im blaže od ulja, od utrobe materine tumaraju govoreæi laž. 4 U njima ali su goli maæevi. 22 Stavi na Gospoda breme svoje, je jed kao jed zmijinji, kao gluhe aspide, koja zatiskuje i on æe te potkrijepiti. Neæee dati dovijeka pravedniku uho svoje, 5 Koja ne èuve glasa bajaèu, vraèaru, da posrne. 23 Ti æeš ih, Bože, svaliti u jamu pogibli; vještu u vraèanju. 6 Bože! polomi im zube u ustima krvopije i lukavi neæee sastaviti polovine dana svojih. njihovjem; razbij èeljusti lavovima, Gospode! 7 Nek A ja se u tebe uzdam.

56 Smiluj se na me, Bože, jer èovjek hoæee da me proguta, neprijatelj me svaki dan priteænuje. 2

Neprijatelji moji svaki dan traže da me progutaju; jer mnogi napadaju na me oholo. 3 Kad me je strah, ja se u tebe uzdam. 4 Bogom se hvalim za rijeè njegovu; u Boga se uzdam, ne bojim se; šta æe mi uèiniti tijelo? 5 Svaki dan izvræeu rijeèi moje; što god misle, sve meni o zlu. 6 Skupljaju se, prikrivaju se, paze za petama mojima; jer traže dušu moju. 7 Kod ovake zloæee izbavi od njih, u gnjevu obori narode, Bože. 8 U tebe je izbrojeno moje potucanje, suze se moje èuvaju u sudu kod tebe, one su u knjizi twojoi. 9 Neprijatelji moji ustupaju natrag, kad tebe prizivljem; po tom znam da je Bog sa mnjom. 10 Bogom se hvalim za rijeè njegovu, Gospodom se hvalim za rijeè njegovu. 11 U Boga se uzdam, ne bojim se; šta æe mi uèiniti èovjek? 12 Tebi sam se, Bože, zavjetovao; tebe æeu hvaliti; 13 Jer si izbavio dušu moju od smrti, noge moje od spoticanja, da bih hodio pred licem Božjim, u svjetlosti živijeh.

57 Smiluj se na me, Bože, smiluj se na me; jer se

u tebe uzda duša moja, i pod sjen krila twojih sklanjam se dok ne proðu nevolje. 2 Prizivam Boga višnjega, Boga, koji mi dobro èini; 3 Da pošlje s neba i saèuva me, da posrami onoga koji traži da me prozdré; da pošlje Bog milost svoju i istinu svoju. 4 Duša je moja među lavovima, ležim među onima koji dišu plamenom. Zubi su sinova ljudskih kopinja i strijele, i njihov jezik maèe oštar. 5 Uzvisi se više nebesa, Bože, po svoj zemlji neka bude slava twoja! 6 Metnuše zamku nogama mojima, i stegoše dušu moju, iskopaše preda mnjom jamu, i sami padoše u nju. 7 Utvrđilo se srce moje, Bože, utvrđilo se srce moje; pjevaæeu te i slaviæu. 8 Probudi se, slavo moja, probudi se, psaltire i gusle; ustaaæu rano. 9 Hvaliæu Gospoda po narodima, pjevaæeu ti po plemenima. 10 Jer je velika do nebesa milost twoja, i istina twoja do oblaka. 11 Uzvisi se više nebesa, Bože, po svoj zemlji neka bude slava twoja!

58 Govorite li zaista istinu, silni, sudite li pravo, sinovi èovjekëji? 2 Ta, bezakonja sastavljate u

i raskidaju svoju družbu. 3 Od samoga rođenja zastraniše bezakonici, maslo, a na srcu im je rat. Rijeèi su im blaže od ulja, od utrobe materine tumaraju govoreæi laž. 4 U njima ali su goli maæevi. 22 Stavi na Gospoda breme svoje, je jed kao jed zmijinji, kao gluhe aspide, koja zatiskuje i on æe te potkrijepiti. Neæee dati dovijeka pravedniku uho svoje, 5 Koja ne èuve glasa bajaèu, vraèaru, da posrne. 23 Ti æeš ih, Bože, svaliti u jamu pogibli; vještu u vraèanju. 6 Bože! polomi im zube u ustima krvopije i lukavi neæee sastaviti polovine dana svojih. njihovjem; razbij èeljusti lavovima, Gospode! 7 Nek se proliju kao voda, i nestane ih. Kad pustе strijele, neka budu kao slomljene. 8 Kao puž, koji se rašeinja, neka išeile; kao dijete, koje žena pobaci, neka ne vide sunca. 9 Prije nego kotlovi vaši osjetite toplotu od potpaljena trnja, i sirovo i nagorjelo neka raznese vihor. 10 Obradovaæe se pravednik kad vidi osvetu, opræe noge svoje u krvi bezbožnikovo. 11 I reæi æe ljudi: zaista ima ploda pravedniku! zaista je Bog sudija na zemlji!

59 Izbavi me od neprijatelja mojih, Bože moj, i

od onijeh, što ustaju na me, zakloni me. 2 Izbavi me od onijeh koji èine bezakonje, i od krvopija saèuvaj me. 3 Evo zlo namišljaju duši mojih, skupljaju se na me silni, bez krivice moje i bez grijeha mojega, Gospode. 4 Bez krivice moje stjeèeu se i oružaju se; ustani za mene, i gledaj. 5 Ti, Gospode, Bože nad vojskama, Bože Izrailjev, probudi se, obiði sve ove narode, nemoj požaliti odmetnika. 6 Nek se vrate uveèe, laju kao psi, i idu oko grada. 7 Evo ruže jezikom svojim, maè im je u ustima, jer, vele, ko æe èuti? 8 Ali ti æeš se, Gospode, smijati njima i posramiti sve ove narode. 9 Oni su jaki, ali ja na tebe pogledam, jer si ti Bog èuvare moj. 10 Bog, koji me miluje, ide preda mnjom, Bog mi daje bez straha da gledam neprijatelje svoje. 11 Nemoj ih pobiti, da ne bi zaboravio narod moj; raspi ih silom svojom i obori ih, Gospode, branièu naš. 12 Za grijeh usta njihovih, za rijeèi jezika njihova; nek se uhvate u oholosti svojoj za kletvu i laž koju su govorili. 13 Raspi u gnjevu, raspi, da ih nema; i neka poznadu da Bog vlada nad Jakovom i do krajeva zemaljskih. 14 Nek se vrate uveèe, laju kao psi, i idu oko grada. 15 Neka tumaraju traæeæi hrane, i ne nasativši se neka noæei provode. 16 A ja æeu pjevati silu twoju, rano ujutru glasiti milost twoju; jer si mi bio obrana i utoèište u dan nevolje moje. 17 Silo moja! tebi æeu pjevati, jer si ti Bog èuvare moj, Bog koji me miluje.

60 Bože, rasrdio si se na nas, rasuo si nas, gnjevio

si se; povrati nas. 2 Zatresao si zemlju, i razvalio si je; stegni rasjeline njezine, jer se njih. 3 Dao si narodu svojemu da pozna ljitu nevolju, napojio si

nas vina od kojega se zanesosmo. 4 Podigni zastavu dobrota tvoja bolja od života. Usta bi moja hvalila za one koji te se boje, da uteku od luka, 5 Da se tebe; 4 Tako bih te blagosiljao za života svoga, uime izbave mili tvoji. Pomozi desnicom svojom i usliši me. 5 Da se tebe; 4 Tako bih te blagosiljao za života svoga, uime 6 Bog reče u svetinji svojoj: veselјeš se, razdijeliš se nasitiš bi se duša moja, i radosnjem glasom hvalila Sihem, i dolinu Sokot razmjeriaš. 7 Moj je Galad, bi te usta moja. 6 Kad te se sjedam na postelji, sve moj je Manasija, Jefrem je krjepost glave moje, Juda noæene straže razmišljam o tebi. 7 Jer si ti pomoæ skiptar moj, 8 Moav èaša moja, iz koje se umivam, na moja, i u sjenu krila tvojih veselim se. 8 Duša se Edoma pružaš obuæu svoju. Pjevaj mi, Filistejska moja prilijepila za tebe, desnica tvoja drži me. 9 Koji zemljo! 9 Ko æe me odvesti u tvrdi grad? Ko æe me traže pogibao duši mojoj, oni æe otiæi pod zemlju. 10 otpratiti do Edoma? 10 Zar neæeš ti, Bože, koji si nas Izginuæ od maæa, i dopašæe lisicama. 11 A car æe odbacio, i ne ideš, Bože, s vojskom našom? 11 Daj se veseliti o Bogu, hvaliæe se svaki koji se kune njim, nam pomoæ u tjeskobi. A obrana je èovjeèija uzalud. kad se zatisnu usta onima koji govore laž.

12 Bogom smo jaki; on gazi neprijatelje naše.

61 Èuj, Bože, viku moju, slušaj molitvu moju. 2 Od kraja zemlje viem k tebi, kad klonu srce moje. Izvedi me na goru, gdje se ne mogu popeti. 3 Jer si ti utoèište moje, tvrdi zaklon od neprijatelja. 4 Da živim u stanu tvom dovjeka, i poèinem pod krovom krila tvojih. 5 Jer ti, Bože, èuveš zavjetne moje i daješ mi dostojanje onijeh koji poštuju ime tvoje. 6 Dodaj dane k danima carevjem, i godine njegove produlji od koljena na koljeno. 7 Neka caruje dovjeka pred Bogom; zapovjedi milosti i istini neka ga èuvaju. 8 Tako æeu pjevati imenu tvojemu svagda, izvršujuæi zavjetne svoje svaki dan.

62 Ta, u Boga je mir duši mojoj, od njega je spasenje moje! 2 Ta, on je grad moj i spasenje moje, utoèište moje, neæeu posrnuti nimalo. 3 Dokle æete napadati na èovjeka? Svi hoæete da ga oborite kao zid navaljen, kao ogradu ispravaljivanu. 4 Baš naumište da ga svrgnu s visine, omilje im laž, ustima blagosiljavaju a u srcu kunu. 5 Da, u Bogu se smiri, dušo moja; jer je u njemu nad moj. 6 On je grad moj i spasenje moje, utoèište moje, neæeu posrnuti. 7 U Bogu je spasenje moje i slava moja, tvrdi grad i pristanište meni je u Bogu. 8 Narode! uzdaj se u njega u svaku dobu; izlivajte pred njim srce svoje; Bog je naše utoèište. 9 Ta, sinovi su prostaèki ništa, sinovi su gospodski laž, da se metnu na mjerila, bili bi lakši nego ništa. 10 Ne uzdajte se u vlast ni u otimanje, nemojte biti ništavi; kad raste bogatstvo, ne dajte da vam srce prione za nj. 11 Jednom reèe Bog i više puta èuh, da je krjepost u Boga. 12 I u tebe je, Gospode, milost; jer ti plaæeaš svakome po djelima njegovijem.

63 Bože! ti si Bog moj, k tebi ranim, žedna je tebe duša moja, za tobom èezne tijelo moje u zemlji suhoj, žednoj i bezvodnoj. 2 Tako bih te ugledao u svetinji, da bih vidio silu tvoju i slavu tvoju. 3 Jer je

64 Èuj, Bože, glas moj u jadu mom; od strašnoga neprijatelja saèuvaj život moj. 2 Sakrij me od gomile bezakonika, od èete zloèinaca, 3 Koji naostrije jezik svoj kao maè, strijeljav rijeèima, koje zadaju rane, 4 Da bi iz potaje ubili pravoga. Iznenada udaraju na nj i ne boje se; 5 Utvrđuju sebe u zlijem namjerama, dogovaraju se kako æe zamke sakriti, vele: ko æe ih vidjeti? 6 Izmišljaju zloèinstva i govore: svršeno je! šta æe se raditi, smišljeno je! A što je unutra i srce u èovjeka duboko je. 7 Ali æe ih Bog poraziti; udariæe ih strijela iznenada. 8 Oboriæe jedan drugoga jezikom svojim. Ko ih god vidi, bježaæe od njih. 9 Svi æe se ljudi bojati i kazivaæe èudo Božije, i poznaæe u tome djelo njegovo. 10 A pravednik æe se veseliti o Gospodu i uzdaæe se u njega, i hvaliæe se svi koji su prava srca.

65 U tebi je uzdanje, Bože, tebi pripada hvala na Sionu, i tebi se izvršuju zavjeti. 2 Ti slušaš molitvu; k tebi dolazi svako tijelo. 3 Bezakonja me pritiskuju, ti æeš oèistiti grijeha naše. 4 Blago onome koga izbiraš i primaš, da živi u dvoru tvom! Nasitiæemo se dobrom doma tvojega, svetinjom crkve tvoje. 5 Divno nam odgovaraš po pravdi svojoj, Bože, spasitelju naš, uzdanico svijeh krajeva zemaljskih, i naroda preko mora daleko. 6 Koji si postavio gore svojom silom, opasao se jaèinom, 7 Koji utišavaš huku morsku, huku vala njihovijeh i bunu po narodima! 8 Boje se tvojih èudesa koji žive na krajevima zemaljskim; sve što se javlja jutrom i veèerom ti budiš da slavi tebe. 9 Nadgledaš zemlju i zalivaš je, obilno je obogaæeavaš; potok je Božji pun vode, spremash za njih žito, jer si tako uredio. 10 Brazde njezine napajaš, ravnish grude njezine, kišnim kapljama razmekšavaš je, blagosiljaš je da raða. 11 Ti vjenèavaš godinu, kojoj dobro èiniš; stope su tvoje punе masti. 12 Tiju paše po pustinjama, i humovi se opasuju radošeu. 13 Luke se osipaju stadima, i polja se zaodijevaju pšenicom; vesele se i pjevaju.

66 Poklikni Bogu, sva zemljo! **2** Zapjevajte slavu i nebo se rastapaše od lica Božjega, i ovaj Sinaj imenu njegovu, dajte mu hvalu i slavu. **3** Recite od lica Boga, Boga Izrailjeva. **9** Blagodatni si dažd Bogu: kako si strašan u djelima svojim! radi velike izlivao, Bože, i kad iznemagaše dostojanje twoje, ti si sile twoje laskaju ti neprijatelji twoji. **4** Sva zemlja nek ga kriješo. **10** Stado twoje živiljaše onđe; po dobroti se pokloni tebi i poje tebi, neka poje imenu twojemu. **5** Hodite i vidite djela Boga strašnoga u djelima svojim daje rjeđe; glasnika veliko je mnoštvo. **12** Carevi nad nad sinovima ljudskim. **6** On je pretvorio more u vojskama bježe, bježe, a koja sjedi doma, dijeli plijen. suhotu, preko rijeke prijeđosmo nogama; onđe smo **13** Smirivši se u svojim krajevima, vi ste kao golubica, se veselili o njemu; **7** Vlada silom svojom uvjek, oči kojoj su krila posrebrena a perje joj se zlatni. **14** Kad njegove gledaju na narode. Buntovnici, da se nijeste je svemogući rasipao careve na ovoj zemlji, ona se podigli! **8** Blagosiljajte, narodi, Boga našega, i glasite blistaše kao snijeg na Selmonu. **15** Gora je Vasanska hvalu njemu. **9** On je darovao duši našoj život, i nije gora Božija; gora je Vasanska gora humovita. **16** dao da poklizne noga naša. **10** Ti si nas okušao, Zašto gledate zavidljivo, gore humovite? Evo gora, na Bože, pretopio si nas, kao srebro što se pretapa. kojoj omilje Bogu živjeti, i na kojoj æe Gospod živjeti **11** Uveo si nas u mrežu, metnuo si breme na leđa dovjeka. **17** Kola Božjih ima (sila) tisuæe tisuæa. naša. **12** Dao si nas u jaram èovjeku, uđosmo u organj Među njima je Gospod, Sinaj u svetinji. **18** Ti si izašao i u vodu; ali si nas izveo na odmor. **13** Uæei æeu u na visinu, doveo si roblje, primio darove za ljude, a i dom tvoj sa žrtvama što se sažiju, izvršiæu ti zavjete za one koji se protive da ovdje nastavaš, Gospode svoje, **14** Koje rekoše usta moja, i kaza jezik moj u Bože! **19** Blagosloven Gospod svaki dan! Ako nas tjeskobi mojoj. **15** Žrtve paljenice pretile æeu ti prinjeti ko pretovara, Bog nam pomaže. **20** Ovaj je Bog naš s dimom od pretiline ovnuske, prinjeæeu ti teoce s Bog spasitelj, u vlasti su Gospodu vrata smrtna. **21** jariæima. **16** Hodite, èujte svi koji se bojite Boga, ja Gospod satire glavu neprijateljima svojim i vlasato æeu vam kazati šta je uèinio duši mojoj. **17** K njemu tjeme onoga koji ostaje u bezakonju svojem. **22** Reèe zavikah ustima svojim, i jezikom svojim proslavlji ga. Gospod: od Vasana æeu dovesti, dovešæu iz dubine **18** Da sam video u srcu svom bezakonje, ne bi me morske, **23** Da ti ogrezne noge u krvi neprijateljskoj uslišio Gospod. **19** Ali Bog usliši, primi glas moljenja i jezik pasa tvojih da je liže. **24** Vidješe kako ideš, mojega. **20** Blagosloven Bog, koji ne odvrže molitve Bože, kako sveto ide Bog moj, car moj. **25** Naprijed moje i ne ostavi me bez milosti svoje!

67 Bože, budi nam milostiv i blagosiljaj nas, obasjavaj nas licem svojim, **2** Da bi se znao na zemlji put tvoj, po svima narodima spasenje twoje. **3** Da te slave narodi, Bože, da te slave svi narodi! **4** Da se vesele i raduju pleme; jer sudiš narodima pravo, i plemenima na zemlji upravljaš. **5** Da te slave narodi, Bože, da te slave svi narodi! **6** Zemlja dade plod svoj. Da nas blagosilja Bog, Bog naš! **7** Da nas blagosilja Bog, i da ga se boje svi krajevi zemaljski!

68 Ustaae Bog, i rasuæe se neprijatelji njegovi, i pobjeæi æe od lica njegova koji mrze na nj. **2** Ti æeš ih razagnati kao dim što se razgoni; kao što se vosak topi od ognja, tako æe bezbožnici izginuti od lica Božjega. **3** A pravednici æe se veseliti, radovaæe se pred Bogom, i slaviti u radosti. **4** Pojte Bogu, popijevajte imenu njegovu; ravnite put onome što ide preko pustinje; Gospod mu je ime, radujte mu se. **5** Otac je sirotama i sudija udovicama Bog u svetome stanu svom. **6** Bog samcima daje zadrugu, sužnje izvodi na mjesta obilna, a nepokorni žive gdje je suša. **7** Bože! kad si išao pred narodom svojim, kad si išao preko pustinje, **8** Zemlja se tresijaše,

Gospod satire glavu neprijateljima svojim i vlasato æeu vam kazati šta je uèinio duši mojoj. **17** K njemu tjeme onoga koji ostaje u bezakonju svojem. **22** Reèe zavikah ustima svojim, i jezikom svojim proslavlji ga. Gospod: od Vasana æeu dovesti, dovešæu iz dubine morske, **23** Da ti ogrezne noge u krvi neprijateljskoj i jezik pasa tvojih da je liže. **24** Vidješe kako ideš, Bože, kako sveto ide Bog moj, car moj. **25** Naprijed iðahu pjevaæi, za njima sviraæi sred djevojaka s bubenjima: **26** "Na saboru blagosiljajte Gospoda Boga, koji ste iz izvora Izrailjeva!" **27** Ondje mladi Venijamin, starješina njihov; knezovi Judini, vladaoci njihovi; knezovi Zavulonovi, knezovi Neftalimovi. **28** Bog tvoj darovao ti je silu. Utvrdi, Bože, ovo što si uèinio za nas! **29** U crkvi tvojoj, u Jerusalimu, carevi æee prinositi dare. **30** Ukruti zvijer u ritu, kod volova s teocima naroda, da bi popadali pred tobom sa šipkama srebra; raspi narode koji žele bojeve. **31** Doæi æe vlastela iz Misira, Etiopija æe pružiti ruke svoje k Bogu. **32** Carstva zemaljska, pojte Bogu, popijevajte Gospodu, **33** Koji sjedi na nebesima nebesa iskonskih. Evo grmi glasom jakim. **34** Dajte slavu Bogu; veličanstvo je njegovo nad Izrailjem i (sila) njegova na oblacima. **35** Divan si, Bože, u svetinji svojoj! Bog Izrailjev daje silu i kreplost narodu. Blagosloven Bog!

69 Pomozi mi, Bože, jer dođe voda do duše. **2** Propadam u dubokom glibu, gdje nema dna; tonem vodi u dubine, i vali me zatravaju. **3** Iznemogoh vièuæi, promuèe mi grlo, pobijelješe mi oči pogledajuæi Boga. **4** Onijeh koji mrze na me ni za što ima više nego kose na glavi mojoj; osiliše

koji hoæe da me pogube, laæljivi neprijatelji moji. Što u meni bezumlje, i krivice moje nijesu sakrivene od tebe. **6** Nemoj da se postide u meni koji se uzdaju u tebe, Gospode, Gospode nad vojskama! Nemoj da se posrame u meni koji traæe tebe, Boæe Izrailjev! **7** Jer tebe radi podnosim rug, i sramota popade lice moje. **8** Tuðin postadoh braæi svojoj, i neznan sinovima matere svoje. **9** Jer revnost za kuæeu twoju jede me i ruženja onijeh koji tebe ruæe padaju na me. **10** Plaæem, postim se dušom svojom, i to mi se prima za zlo; **11** Mjesto haljine oblaæim vreæu, i bivam im priæa. **12** O meni se razgovaraju sjedeæi na vratima, pijuæi vino pjevaju me. **13** A ja se molim tebi, Gospode; vrijeme je da se smiluješ, Boæe; po velikoj milosti svojoj usliši me, jer je istinito spasenje twoje. **14** Izvadi me iz gliba, da ne propadnem; da se izbavim od nenavidnika i iz duboke vode; **15** Da me ne uzme voda na maticu, da me ne proædre puæina, i da ne sklopi jama nada mnom ždrijela svojega. **16** Usliši me, Gospode, jer je blagost twoja milosrdna, po velikoj dobroti svojoj pogledaj me. **17** Nemoj odvratiti lica svojega od sluge svojega; jer me je tuga; pohitaj, usliši me. **18** Približi se duši mojoj, izbavi je; nasuprot neprijateljima mojim izbavi me. **19** Ti znaæ pod kakvim sam rugom, stidom i sramotom; pred tobom su svi neprijatelji moji. **20** Sramota satr srce moje, iznemogoh; èekam hoæe li se kome saæaliti, ali nema nikoga; hoæe li me ko potjeæiti, ali ne nalazim. **21** Daju mi žuè da jedem, i u žeði mojog poje me octom. **22** Trpeza njihova neka im bude mreža i zamka, to neka im bude plata. **23** Neka im potamne oèi njihove, da ne vide, i njihove bedre raslabi zasvagda. **24** Izlij na njih jarost svoju, i plamen gnjeva twojega neka ih obuzme! **25** Stan njihov neka opusti, i u njihovjem šatorima neka ne bude nikoga da živi. **26** Jer koga si ti porazio, oni gone, i umnožavaju jade onima koje si ti ranio. **27** Meæei na njih kriticu za kriticom, da ne doðu do pravde twoje. **28** Neka se izbrišu iz knjige živijeh, i s pravednicima nek ne budu zapisani. **29** A ja sam niæt i bolan; pomoæe twoja, Boæe, nek me zakloni. **30** Slaviæu ime Boæije u pjesmi, veliæeæu ga u hvali. **31** To je Bogu milije od vola, od teleta s rogovima i s papcima. **32** Vidjeæe niæti i radovaæe se. Koji traæite Boga, oživjeæe srce vaæe. **33** Jer Bog èuje uboge, i suæanja svojih ne ogluša se. **34** Neka ga hvale nebesa i zemlja, mora i sve što se u njima miæe! **35** Jer æee Bog spasti Sion, sazidaæe gradove Judine; i ljudi æee se ondje naseliti i naslijediæe ga.

36 I natraæje æee se sluga njegovih utvrditi u njemu, i koji ljube ime njegovo nastavaæe na njemu.

70 Boæe, pohitaj da me izbaviš, Gospode, da mi pomoæeš! **2** Nek se postide i posrame koji traæe dušu moju! Nek ustupe natrag, i osramote se koji mi zlo æele! **3** Sa stidom nek se vrate natrag koji mi govore: ha! ha! **4** Nek se tješe i vesele tobom koji traæe tebe, i koji ljube spasenje twoje, neka jednako govore: velik je Bog! **5** A ja sam niæt i ubog, Boæe, pohitaj k meni! ti si pomoæ moja i izbavitelj moj, Gospode, ne èasi!

71 U tebe se, Gospode, uzdam, nemoj me ostaviti pod sramotom vjeènom. **2** Pravdom svojom izbavi me, i oprosti me, prigni k meni uho svoje i pomozi mi. **3** Budi mi grad gdje bih svagda dolazio da živim, uredi spasenje moje; jer si ti grad moj i krijepest moja. **4** Boæe moj! uzmi me iz ruke bezbožnikove, iz ruke bezakonikove i nasilnikove. **5** Jer si ti nadanje moje, Gospod je Gospod pouzdanje moje od mladosti moje. **6** Tebe se držim od roðenja, od utrobe matere moje ti si braniè moj; tobom se hvalim svagda. **7** Èudo sam mnogima, a ti si utoæeæte moje jako. **8** Usta su moja puna hvale twoje, slave twoje svaki dan. **9** Nemoj me odbaciti pod starost, kad me izdaje snaga moja, nemoj me ostaviti. **10** Jer neprijatelji moji misle o meni, i koji vrebaju dušu moju dogovaraju se, **11** Govoreæi: Bog ga je ostavio, potjerajte i uhvatite ga, jer ga nema ko izbaviti. **12** Boæe! Ne budi daleko od mene; Boæe moj! pohitaj mi u pomoæ. **13** Nek se postide i poginu protivnici duše moje; neka popadne stid i sramota na one koji mi traæe zla! **14** A ja æeu se svagda uzdati, i ponavljaæu hvale tebi. **15** Usta æee moja kazivati pravdu twoju, svaki dan dobroèinstva twoja, jer im ne znam broja. **16** Uæei æeu u sili Gospoda Gospoda, i slaviæeu samo twoju pravdu. **17** Boæe! ti si me uèio od mladosti, i do danas kazujem èudesa twoja. **18** Ni u starosti i kad osijedjem nemoj me ostaviti, Boæe, eda bih kazivao miæicu twoju natraæju, svoj omladini silu twoju. **19** Pravda je twoja, Boæe, da najviše visine; u velikim djelima, koja si uèinio, Boæe, ko je kao ti? **20** Koliko si me puta bacao u velike i ljute nevolje, pak si me opet ostavio meðu živima i iz bezdana me zemaljskih opet izvadio. **21** Mnogo si me puta podizao i ponavljaæ utjehe. **22** I ja te hvalim uz psaltir, twoju vjernost, Boæe moj; udaram ti u gusle, sveæee Izrailjev! **23** Raduju se usta moja kad pjevam tebi, i duša moja, koju si izbavio. **24** I jezik moj svaki dan kazuje pravdu twoju; jer su postiæeni i posramljeni koji mi traæe zla.

72 Bože, daj caru sud svoj, i pravdu svoju sinu Kad bih kazao: govorиeu kao i oni, iznevjerio bih rod carevu: 2 On æe suditi narodu tvojemu po sinova tvojih. 16 I tako stadoh razmišljati da bih ovo pravdi, i nevoljniciima tvojim po pravici. 3 Rodиe razumio; ali to bješe teško u oèima mojima. 17 Dok narodu gore mirom, i humovi pravdom. 4 On æe suditi najposlije uđoh u svetinju Božiju, i dozna kraj njihov. nevoljnima u narodu, pomoæi æe sinovima ništega, i 18 Ta na klizavom mjestu postavio si ih, i bacaš ih u nasilnika æe oboriti, 5 Bojaæe se tebe dok je sunca propast! 19 Kako zaæas propadaju, giru, nestaje ih od i mjeseca, od koljena do koljena. 6 Siæi æe kao nenadne strahote! 20 Kao san, kad se èovjek probudi, dažd na pokošenu livanu, kao kaplje koje porašaju tako probudivši ih, Gospode, u ništa obraæea utvaru zemlju. 7 Procvjetaæe u dane njegove pravednik i njihovu. 21 Kad kipljaše srce moje i rastrah se u svuda mir dokle teèe mjeseca. 8 Vladaæe od mora sebi, 22 Tada bijah neznalica i ne razumijevah; kao do mora, i od rijeke do krajeva zemaljskih. 9 Pred živinе bijah pred tobom. 23 Ali sam svagda kod tebe, njim æe popadati divljaci, i neprijatelji njegovi prah ti me držiš za desnu ruku. 24 Po svojoj volji vodiš me, æe lizati. 10 Carevi Tarsiski i ostrvljani donijeæe dare, i poslije æeš me odvesti u slavu. 25 Koga imam na carevi Šavski i Savski daæe danak. 11 Klanjaæe mu nebu? i s tobom nièega neæeu na zemlji. 26 Èezne se svi carevi, svi narodi biæe mu pokorni. 12 Jer za tobom tijelo moje i srce moje; Bog je grad srca æe izbaviti ubogoga koji cvili i nevoljnoga koji nema mojega i dio moj dovijeka. 27 Jer evo koji otstupiše pomoæenika. 13 Biæe milostiv ništemu i ubogom, i od tebe, giru; ti istrebljavaš svakoga koji èini prelijubu duše æe jadnima spasti. 14 Od prijaveare i nasiљa ostavljajuæi tebe. 28 A meni je dobro biti blizu Boga. iskupiæe duše njihove, i skupa æe biti krv njihova Na Gospoda polažem nadanje svoje, i kazivaæu sva pred oèima njegovima. 15 Oni æe dobro živjeti, i èudesa tvoja.

donijeæe mu zlato iz Šave; i svagda æe se moliti za njega, i svaki æe ga dan blagosiljati. 16 Biæe pšenice na zemlji izobila; po vrhovima gorskim lelijaae se klasje njezino kao Livanska šuma, i po gradovima cvjetaæe ljudi kao trava na zemlji. 17 Ime æe njegovo biti uvijek; dokle teèe sunca, ime æe njegovo rasti. Blagosloviae se u njemu, svi æe ga narodi zvati blaženim. 18 Blagosloven Gospod Bog, Bog Izrailjev, koji jedan èini èudesa! 19 I blagosloveno slavno ime njegovo uvijek! slave njegove napuniæe se sva zemlja. Amin i amin. 20 Svršiše se molitve Davida, sina Jesejeva.

73 Ta dobar je Bog Izrailju, onima koji su èista srca. 2 A noge moje umalo ne zaðoše, umalo ne popuznuše stopala moja, 3 Jer se rasrdih na bezumnike videæi kako bezbožnici dobro žive. 4 Jer ne znaju za nevolju do same smrti, i tijelo je njihovo pretilo. 5 Na poslovima èovjeèijim nema ih, i ne muèe se s drugim ljudima. 6 Toga radi optoèeni su oholoæeu kao ogrlicom, i obuèeni u obijest kao u stajaæe ruho. 7 Od debljine izbuljeno im je oko, srce puno klapa. 8 Potsmijevaju se, pakosno govore o nasiљu, oholo govore. 9 Usta svoja dižu u nebo, i zemlju prolazi jezik njihov. 10 I zato se onamo navraæeaju neki iz naroda njegova, i piju vodu iz puna izvora. 11 I govore: kako æe razabrat Bog? zar viñji zna? 12 Pa eto, ovi bezbožnici sreæeni na svijetu umnožavaju bogatstvo. 13 Zar dakle uzalud èistim srce svoje, i umivam bezazlenoæeu ruke svoje, 14 Dopadam rana svaki dan, i muke svako jutro? 15

Zašto se, Bože, srdiš na nas dugo; dimi se gnjev tvoj na ovce paše tvoje? 2 Opomeni se sabora svojega, koji si stekao od starine, iskupio sebi u našljednu državu, gore Siona, na kojoj si se naselio. 3 Podigni stope svoje na stare razvaline: sve je razrušio neprijatelj u svetinji. 4 Rièu neprijatelji tvoji na mjestu sabora tvojih, svoje obièaje postavljaju mjesto naših obièaja. 5 Vidiš, oni su kao onaj koji podiže sjekiru na spletene grane u drveta. 6 Sve u njemu što je rezano razbiše sjekirama i bradvama. 7 Ognjem sažegoše svetinju tvoju; na zemlju obalivši oskvniše stan imena tvojega. 8 Rekoše u srcu svojem: potrimo ih sasvijem. Popališe sva mjesta sabora Božijih na zemlji. 9 Obièaja svojih ne vidimo, nema više proroka, i nema u nas ko bi znao dokle æe to trajati. 10 Dokle æe se, Bože, rugati nasilnik? hoæe li dovijeka protivnik prkositi imenu tvojemu? 11 Zašto ustavljaš ruku svoju i desnicu svoju? Pruži iz njedara svojih, i istrijebi ih. 12 Bože, care moj, koji od starine tvoriš spasenje posred zemlje! 13 Ti si silom svojom raskinuo more, i satro glave vodenim nakazama. 14 Ti si razmrskao glavu krokodilu, dao ga onima koji žive u pustinji da ga jedu. 15 Ti si otvorio izvore i potoke, ti si isušio rijeke koje ne presiu. 16 Tvoj je dan i tvoja je noæ, ti si postavio zvijezde i sunce. 17 Ti si utvrdio sve krajeve zemaljske, ljeto i zimu ti si uredio. 18 Opomeni se toga, neprijatelj se ruga Gospodu, i narod bezumni ne mari za ime tvoje. 19 Ne daj zvijerima duše grlice svoje, nemoj zaboraviti stada stradalaca svojih zasvagda. 20 Pogledaj na

zavjet; jer su sve pećine zemaljske pune stanova svoje?" 10 I rekoh: žalosna je za mene ova promjena bezakonja. 21 Nevoljnuk nek se ne vrati sramotan, desnice višnjega. 11 Pamtim djela Gospodnja; pamtim ništi i ubogi neka hvale ime tvoje. 22 Ustani, Bože, predašnje èudo tvoje. 12 Mislio sam o svijem djelima brani stvar svoju, opomeni se kako ti se bezumnik tvojim, razmišljao o radnji tvojoj; 13 Bože! put je tvoj ruga svaki dan! 23 Ne zaboravi obijesti neprijatelja svet; koji je Bog tako velik kao Bog naš? 14 Ti si svojih, vike, koju jednako dižu protivnici tvoji! Bog, koji si èinio èudesa, pokazivao silu svoju među

75 Hvalimo te, Bože, hvalimo; blizu je ime tvoje.

10 Za tebe kazju ēudesa tvoja. 2 "Kad vidim da je vrijeme, sudiæu pravo. 3 Njija se zemlja sa svijema koji žive na njoj, ja utvrđujem stupove njezine." 4 Kažem hvališama: ne hvalite se, i bezakonima: ne dižite roga. 5 Ne dižite u vis roga svojega, ne govorite tvrdoglavu. 6 Jer uzvišivanje ne dolazi ni od istoka ni od zapada ni od pustinje; 7 Nego je Bog sudija, jednoga ponizuje a drugoga uzvišuje. 8 Jer je ēaša u ruci Gospodu, vino vri, natočio je punu, i razdaje iz nje. I talog æe njezin proglutati, ispiæe svi bezbožnici na zemlji. 9 A ja æeu kazivati dovijeka, pjevaæu Bogu Jakovljevu. 10 "Sve æeu rogovе bezbožnicima polomiti, a rogovи pravednikovi uzvisiæe se."

76 Zna se u Judeji za Boga, u Izrailja je veliko ime

10 njegovo. **2** U Salimu je stan njegov i naselje njegovo na Sionu. **3** Ondje je polomio krilate strijele luku, štit i maë i rat. **4** Ti si svijetao; divniji od gora hajduèkih. **5** Koji su junaèkog srca postaše plijen, zaspase snom svojim, i junaci ne naðoše ruku svojih. **6** Od prijetnje tvoje, Bože Jakovljev, drijemlju kola i konj. **7** Ti si strašan, i ko æe se održati pred licem tvojim kad se razgnjeviš? **8** S neba javljaš sud; zemlja se prepada i muëi, **9** Kad Bog ustaje na sud, da pomože svima koji stradaju na zemlji. **10** I gnjev ljudski obraæea se u slavu tebi, kad se jednom opašeš gnjevom. **11** Polažite i izvršujte zavjete Gospodu Bogu svojemu; svi koji ste oko njega, nosite dare strašnome. **12** On ukroæava duh knezovima, on je strašan carevima zemaljskim.

77 Glas moj ide k Bogu, i ja prizivljem njega; glas

moj ide k Bogu, i on æe me uslisti. 2 U dan tuge svoje tražih Gospoda; noæu je ruka moja podignuta, i ne spušta se; duša moja neæe da se utješi. 3 Pominjem Boga, i uzdišem; razmišljam, i trne duh moj. 4 Držim oèi svoje da su budne; klonuo sam, i ne mogu govoriti. 5 Prebrajam stare dane i godine od vijekova. 6 Opominjem se pjesama svojih noæeu; razgovaram se sa srcem svojim, i ispitujem duh svoj: 7 "Zar æe se dovijeka gnjevit na nas Gospod, i neæe više ljubiti? 8 Zar je zasvagda prestala milost njegova, i rijeè se prekinula od koljena na koljeno? 9 Zar je zaboravio milostiv biti i u gnievu zatvorio milosrđe

svoje?" 10 I rekoh: žalosna je za mene ova promjena
desnice višnjega. 11 Pamtim djela Gospodnja; pamtim
pređašnje èudo tvoje. 12 Mislio sam o svijem djelima
tvojim, razmišljao o radnji tvojoj; 13 Bože! put je tvoj
svet; koji je Bog tako velik kao Bog naš? 14 Ti si
Bog, koji si èinio èudesu, pokazivao silu svoju među
narodima; 15 Mišicom si odbranio narod svoj, sinove
Jakovljeve i Josifove. 16 Vidješe te vode, Bože,
vidješe te vode, i ustreptaše, i bezdane se zadrmaše.
17 Iz oblaka lijaše voda, oblaci davahu glas, i strijele
tvoje leæahu. 18 Grmljahu gromovi tvoji po nebu;
munje tvoje sijevahu po vasiljenoj, zemlja se tresijaše
i njihau. 19 Po moru bijaše put tvoj, i staze tvoje po
velikoj vodi, i trag tvoj ne poznavaše se. 20 Vodio si
narod svoj kao ovce rukom Mojsijevom i Aronovom.

78 Èuj, narode moj, nauk moj, prigni uho svoje k slavjanom, i vještini, i znanju, i vještici.

10 rijeëima usta mojih. 2 Otvoram za priëu usta svoja, kazaëeu stare pripovijetke. 3 Što slušasmo i doznamo, i što nam kazivaše oci naši, 4 Neæemo zatajiti od djece njihove, naraštaju poznom javiæemo slavu Gospodnju i silu njeaoju i èudesu koja je uèenio.

slava Čespolju i Štu njegova i časida koja je učinio.
5 Svjedočanstvo podiže u Jakovu, i u Izraelju postavi zakon, koji dade ocima našim da ga predadu djeci svojoj; 6 Da bi znao potonji naraštaj, djeca koja æe se roditi, pa i oni da bi kazivali svojoj djeci 7 Da polazu na Boga nadanje svoje, i ne zaboravljaju djela Božijih, i zapovijesti njegove da drže; 8 I da ne budu kao oci njihovi, rod nevaljao i uporan, rod koji ne bješe tvrd srcem svojim, niti vjeran Bogu duhom svojim. 9 Sinovi Jefremovi naoružani, koji strijeljavaju iz luka, vratîše se natrag, kad bijaše boj. 10 Ne saèuvaše zavjeta Božiega, i po zakonu njegovu ne htieše hoditi.

11 Zaboraviše djela njegova, i èudesa, koja im je

pokazao, 12 Kako pred ocima njihovijem uèini èudeса u zemlji Misirskoj, na polju Soanu; 13 Razdvoji more, i provede ih, od vode naèini zid; 14 I vodi ih danju oblakom, i svu noæ svijetlijem ognjem; 15 Raskida stijenu u pustinji, i poji ih kao iz velike bezdane; 16

stuje u pustinji, i poj i in kao iz velike bezudarje, 16 Izvodi potoke iz kamena, i vodi vodu rijekama. 17 Ali oni još jednako grješiše njemu, i gnjeviše višnjega u pustinji. 18 I kušaše Boga u srcu svom, ištuači (jela) po volji svojoj, 19 I vikaše na Boga, i rekoše: "može li Bog zgodoviti trpezu u pustinji? 20 Evo! on udari u kamen, i poteče voda, i rijeke ustadoše; može li i hlebja dati? hoće li i mesa postaviti narodu svojemu?" 21 Gospod eu i razljuti se, i oganj se razgorje na Jakova, i gnjev se podiže na Izrailja. 22 Jer ne vjerovaše Bogu i ne uzdaše se u pomoæ njegovu. 23 Tada zapovjedi oblacima odozgo, i otvori vrata nebeska, 24 I pusti, te im podaždje mana za jelo, i hleb nebeski dade im.

25 Hljeba anđelskoga jeđaše èovjek; posla im (jela) Mladiæe njegove jede organj, i djevojkama njegovijem do sitosti. 26 Pusti nebom ustoku, i navede silom ne pjevaše svatovskih pjesama; 64 Sveštenici njegovi svojom jug; 27 I kao prahom zasu ih mesom, i kao padaše od maèa, i udovice njegove ne plakaše. 65 pijeskom morskim pticama krilatim; 28 Pobaca ih sred Najposlije kao iza sna probudi se Gospod, prenu se okola njihova, oko šatora njihovih. 29 I najedoše kao junak kad se napije vina. 66 I pobi neprijatelje se i dade im što su željeli. 30 Ali ih još i ne proðe svoje s leða, vjeènoj sramoti predade ih. 67 I ne želja, još bješe jelo u ustima njihovijem, 31 Gnjev se htje šatora Josifova, i koljena Jefremova ne izabra. Božji podiže na njih i pomori najjaæe meðu njima, 68 Nego izabra koljeno Judino, goru Sion, koja mu i mladiæe u Izrailju pobi. 32 Preko svega toga još omilje. 69 I sagradi svetinju svoju kao gornje svoje griješiæe, i ne vjerovaše èudesima njegovijem. 33 I pusti, te dani njihovi prolaziæe uzalud, i godine njihove u strahu. 34 Kad ih ubijaše, onda pritjecahu k njemu, i obraæahu se i iskuha Bogu; 35 I pominjahu da je Bog obrana njihova, i višnji izbavitelj njihov. 36 Laskahu mu ustima svojima, i jezikom svojim lagahu mu. 37 A srce njihovo ne bješe njemu vjerno, i ne bijahu tvrdi u zavjetu njegovu. 38 Ali on bješe milostiv, i pokrivaše grijeh, i ne pomori ih, èesto ustavljaše gnjev svoj, i ne podizaše sve jarosti svoje. 39 Opominjaše se da su tijelo, vjetar, koji prolazi i ne vraæea se. 40 Koliko ga puta rasrdiše u pustinji, i uvrijeðiše u zemlji gdje se ne živi! 41 Sve nanovo kušaše Boga, i sveca Izrailjeva dražiše. 42 Ne sjeæaše se ruke njegove i dana, u koji ih izbavi iz nevolje, 43 U koji uèini u Misiru znake svoje i èudesa svoja na polju Soanu; 44 I prvrže u krv rijeke njihove i potoke njihove, da ne mogoše piti. 45 Posla na njih bubine da ih kolju, i žabe da ih more. 46 Ljetinu njihovu dade crvu, i muku njihovu skakavcima. 47 Vinograde njihove pobi gradom, i smokve njihove slanom. 48 Gradu predade stoku njihovu, i stada njihova munji. 49 Posla na njih ognjeni gnjev svoj, jarost, srdnju i mržnju, èetu zlijeh anđela. 50 Ravni stazu gnjevu svojemu, ne èuva duša njihovih od smrti, i život njihov predade pomoru. 51 Pobi sve prvence u Misiru, prvi porod po kolibama Hamovijem. 52 I povede narod svoj kao ovce, i vodi ih kao stado preko pustinje. 53 Vodi ih pouzdano, i oni se ne bojaše, a neprijatelje njihove zatrpa more. 54 I dovede ih na mjesto svetinje svoje, na ovu goru, koju zadobi desnica njegova. 55 Odagna ispred lica njihova narode; ždrijebom razdijeli njihovo dostoanje, i po šatorima njihovijem naseli koljena Izrailjeva. 56 Ali oni kušaše i srdiæe Boga višnjega i uredaba njegovijeh ne saèuvaše. 57 Odustaše i odvrgoše se, kao i oci njihovi, slagaše kao rðav luk. 58 Uvrijediše ga visinama svojim, i idolima svojim razdražiše ga. 59 Bog èu i razgnjevi se i rasrdi se na Izrailja veoma. 60 Ostavi naselje svoje u Silomu, šator, u kojem živiljaše s ljudma. 61 I opravi u ropstvo slavu svoju, i krasotu svoju u ruke neprijateljeve. 62 I predade maèu narod svoj, i na dostoanje svoje zaplamte se. 63

Mladiæe njegove jede organj, i djevojkama njegovijem ne pjevaše svatovskih pjesama; 64 Sveštenici njegovi svojom jug; 27 I kao prahom zasu ih mesom, i kao padaše od maèa, i udovice njegove ne plakaše. 65 pijeskom morskim pticama krilatim; 28 Pobaca ih sred Najposlije kao iza sna probudi se Gospod, prenu se okola njihova, oko šatora njihovih. 29 I najedoše kao junak kad se napije vina. 66 I pobi neprijatelje se i dade im što su željeli. 30 Ali ih još i ne proðe svoje s leða, vjeènoj sramoti predade ih. 67 I ne želja, još bješe jelo u ustima njihovijem, 31 Gnjev se htje šatora Josifova, i koljena Jefremova ne izabra. Božji podiže na njih i pomori najjaæe meðu njima, 68 Nego izabra koljeno Judino, goru Sion, koja mu i mladiæe u Izrailju pobi. 32 Preko svega toga još omilje. 69 I sagradi svetinju svoju kao gornje svoje griješiæe, i ne vjerovaše èudesima njegovijem. 33 I pusti, te dani njihovi prolaziæe uzalud, i godine njihove u strahu. 34 Kad ih ubijaše, onda pritjecahu k njemu, i obraæahu se i iskuha Bogu; 35 I pominjahu da je Bog obrana njihova, i višnji izbavitelj njihov. 36 Laskahu mu ustima svojima, i jezikom svojim lagahu mu. 37 A srce njihovo ne bješe njemu vjerno, i ne bijahu tvrdi u zavjetu njegovu. 38 Ali on bješe milostiv, i pokrivaše grijeh, i ne pomori ih, èesto ustavljaše gnjev svoj, i ne podizaše sve jarosti svoje. 39 Opominjaše se da su tijelo, vjetar, koji prolazi i ne vraæea se. 40 Koliko ga puta rasrdiše u pustinji, i uvrijeðiše u zemlji gdje se ne živi! 41 Sve nanovo kušaše Boga, i sveca Izrailjeva dražiše. 42 Ne sjeæaše se ruke njegove i dana, u koji ih izbavi iz nevolje, 43 U koji uèini u Misiru znake svoje i èudesa svoja na polju Soanu; 44 I prvrže u krv rijeke njihove i potoke njihove, da ne mogoše piti. 45 Posla na njih bubine da ih kolju, i žabe da ih more. 46 Ljetinu njihovu dade crvu, i muku njihovu skakavcima. 47 Vinograde njihove pobi gradom, i smokve njihove slanom. 48 Gradu predade stoku njihovu, i stada njihova munji. 49 Posla na njih ognjeni gnjev svoj, jarost, srdnju i mržnju, èetu zlijeh anđela. 50 Ravni stazu gnjevu svojemu, ne èuva duša njihovih od smrti, i život njihov predade pomoru. 51 Pobi sve prvence u Misiru, prvi porod po kolibama Hamovijem. 52 I povede narod svoj kao ovce, i vodi ih kao stado preko pustinje. 53 Vodi ih pouzdano, i oni se ne bojaše, a neprijatelje njihove zatrpa more. 54 I dovede ih na mjesto svetinje svoje, na ovu goru, koju zadobi desnica njegova. 55 Odagna ispred lica njihova narode; ždrijebom razdijeli njihovo dostoanje, i po šatorima njihovijem naseli koljena Izrailjeva. 56 Ali oni kušaše i srdiæe Boga višnjega i uredaba njegovijeh ne saèuvaše. 57 Odustaše i odvrgoše se, kao i oci njihovi, slagaše kao rðav luk. 58 Uvrijediše ga visinama svojim, i idolima svojim razdražiše ga. 59 Bog èu i razgnjevi se i rasrdi se na Izrailja veoma. 60 Ostavi naselje svoje u Silomu, šator, u kojem živiljaše s ljudma. 61 I opravi u ropstvo slavu svoju, i krasotu svoju u ruke neprijateljeve. 62 I predade maèu narod svoj, i na dostoanje svoje zaplamte se. 63

79 Bože! neznabroši doðoše u dostoanje tvoje; oskrvnje svetu crkvu tvoju, Jerusalim pretvorise u zidine. 2 Truplje sluga tvojih dadoše pticama nebeskijem da ih jedu, tijela svetaca tvojih zvijerima zemaljskim. 3 Proliše krv njihovu kao vodu oko Jerusalima, i ne bješe ko da pogrebe. 4 Postadosmo potsmijeh u susjeda svojih, rugaju nam se i sramote nas koji su oko nas. 5 Dokle æeš se, Gospode, jednako gnjevitи, jarost tvoja gorjeti kao organj? 6 Izlij gnjev svoj na narode koji te ne znaju, i na carstva koja ne prizivaju tvojega imena. 7 Jer izjedoše Jakova, i naselje njegovo opustiše. 8 Ne pominji preðašnjih bezakonja naših, veæ pohitaj da nas presreteš milosrđem svojim, jer smo veoma ološali. 9 Pomozi nam, Bože, spasitelju naš, radi slave imena svojega, izbavi nas i oèisti od grijeha naših radi imena svojega. 10 Zašto da govore neznabroši: gdje je Bog njihov? Neka se pokaže pred oèima našim osveta nad neznabrošcima za prolitu krv sluga tvojih! 11 Neka izaðu pred lice tvoje uzdasi sužanjski, silom mišice svoje saèuvaj namijenjene smrti. 12 Sedminom vrtati u njedra susjedima našim ruženje, kojim te ružiše, Gospode! 13 A mi narod tvoj i ovce paše tvoje dovjeka æemo tebe slavit i od koljena na koljeno kazivati hvalu tvoju.

80 Pastire Izrailjev, èuj! koji vodiš sinove Josifove kao ovce, koji sjediš na heruvimima, javi se! 2 Pred Jefremom i Venijaminom i Manasijom probudi krjepost svoju, i hodi da nam pomožeš. 3 Bože! povrati nas, neka zasja lice tvoje da se spasemo! 4 Gospode, Bože nad vojskama! dokle æeš se gnjevitи kad te moli narod tvoj? 5 Hraniš ih hljebom suznjem, i pojš ih suzama trostrukom mjerom. 6 Uèinio si da se oko nas svaðaju susjadi naši, i neprijatelji se naši smiju meðu sobom. 7 Bože nad vojskama! povrati nas, neka zasja lice tvoje da se spasemo! 8 Iz Misira

si prenio èokot, izagnao narode, i posadio ga. 9 Bože! nemoj zamuknuti, nemoj šutjeti, niti Okrèo si za nj, i on pusti žile, i zauze svu zemlju. 83 Bože! nemoj zamuknuti, nemoj šutjeti, niti poèivaj, Bože! 2 Jer evo neprijatelji tvoji Gore se pokriše njegovijem sjenom, i loze su mu uzavreš, i koji te nenavide, podigoše glavu. 3 Po kao kedri Božiji. 11 Pustio je loze svoje do mora narod tvoj zlo naumiše, i dogovaraju se na izbrane i ogranke svoje do rijeke. 12 Zašto si mu razvalio tvoje. 4 Rekoše: hodite da ih istrijebimo između ogradu, da ga kida ko god prođe? 13 Gorski vepar naroda da se više ne spominje ime Izrailjevo. 5 podgriza ga, i poljska zvijer jede ga. 14 Bože nad Složno pristaše i suprot tebi vjeru uhvatise: 6 Naselja vojskama! obrati se, pogledaj s neba i vidi, i obiđi Edomova i Ismailovci, Moav i Agareni, 7 Geval i vinograd ovaj, 15 Sad ovaj, koji je posadila desnica Amon i Amalik, Filisteji s Tircima; 8 I Asur udruži tvoja, i sina, kojega si ukrijepio sebi! 16 Popaljen se s njima; postadoše mišica sinovima Lotovijem. je ognjem, isjeèen, od strašnoga pogleda tvojega 9 Uèini im onako kao Madijamu, kao Sisari, kao propade. 17 Neka bude ruka tvoja nad èovjekom Javinu na potoku Kisonu, 10 Koji su istrijebljeni u desnice tvoje, nad sinom èovjeèijim kojega si utvrđio Aendoru, nagnuo je sobom zemlju. 11 Uradи s njima, sebi! 18 I neæemo otstupiti od tebe, oživi nas, i ime s knezovima njihovijem, kao s Orivom i Zivom, i tvoje prizivaæemo. 19 Gospode, Bože nad vojskama! sa svima glavarima njihovijem kao sa Zevejem i povrati nas, neka zasja lice tvoje, da se spasemo!

81 Radujte se Bogu, koji nam daje krijepon; poklikujte Bogu Jakovljevu. 2 Podignite pjesme, dajte bubanj, slatke gusle sa psalmirom. 3 Trubite o mjeni u trubu, o uštu radu praznika našega. 4 Jer je taki zakon u Izraïlu, naredba od Boga Jakovljeva. 5 Za svjedoèanstvo postavi Josifu ovo, kad iðaše na zemlju Misirsku. Jezik, kojega ne znah, èuh: 6 "Uklonio sam ramena njegova od bremena, ruke njegove oprostio se kotarica. 7 U nevolji si me zazvao, i izbavio te, usliših te usred groma, na vodi Merivi iskušah te. 8 Slušaj, narode moj, i zasvjedoèi te, Izraïlu, o kad bi me poslušao: 9 Da ne bude u tebe tuðega Boga, i Bogu stranome nemoj se klanjati. 10 Ja sam Gospod, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje Misirske; otvor usta svoja, i ja æu ih napuniti. 11 Ali ne posluša narod moj glasa mojega, Izraïl ne mari za me. 12 I ja ih pustih na volju srca njihova, neka hode po svojim mislima. 13 O kad bi narod moj slušao mene, i sinovi Izraïljevi hodili putovima mojim! 14 Brzo bih pokorio neprijatelje njihove, i na protivnike njihove digao bih ruku svoju; 15 Koji mrze na Gospoda, bili bi im pokorni, i dobri dani njihovi bili bi dovjeka; 16 Najboljom bi pšenicom hranio njih, i medom bih iz kamena sitio ih."

82 Bog stade na saboru Božijem, usred bogova izreèe sud: 2 "Dokle æete suditi nepravo, i bezbožnicima gledati ko je ko? 3 Sudite ubogome i siroti, onoga koga gone i ništega pravdajte. 4 Izbavljajte ubogoga i ništega, iz ruke bezbožnièke otimate. 5 Ne poznaše, niti razumješe, hode po tami; zadrmaše se zemlji svi temelji. 6 Rekoh: bogovi ste, i sinovi višnjega svi. 7 Ali æete kao ljudi pomrijeti, i kao svaki knez pašaæete." 8 Ustani, Bože, sudi zemlji; jer su tvoji po našljedstvu svi narodi.

Bože! nemoj zamuknuti, nemoj šutjeti, niti poèivaj, Bože! 2 Jer evo neprijatelji tvoji naroda da se više ne spominje ime Izraïljevo. 5 Složno pristaše i suprot tebi vjeru uhvatise: 6 Naselja vojskama! obrati se, pogledaj s neba i vidi, i obiđi Edomova i Ismailovci, Moav i Agareni, 7 Geval i vinograd ovaj, 8 I Asur udruži tvoja, i sina, kojega si ukrijepio sebi! 9 Uèini im onako kao Madijamu, kao Sisari, kao propade. 10 Koji su istrijebljeni u desnice tvoje, nad sinom èovjeèijim kojega si utvrđio Aendoru, nagnuo je sobom zemlju. 11 Uradи s njima, sebi! 12 I neæemo otstupiti od tebe, oživi nas, i ime s knezovima njihovijem, kao s Orivom i Zivom, i sa svima glavarima njihovijem kao sa Zevejem i Salmanom. 13 Jer govore: osvojimo naselja Božija. 14 Bože moj! zapovedi neka budu kao prah, kao pjesak pred vjetrom. 15 Kao što oganj sažiže šumu, i kao plamen što zapaljuje gore, 16 Tako ih pograj burom svojom i vihorom svojim smeti ih. 17 Pokrij lice njihovo sramotom, da bi tražili ime tvoje, Gospode! 18 I neka stide i srame dovjeka, neka se smetu i izginu! 19 Gospode, Bože nad vojskama! neka znadu da si ti, kojemu je ime Gospod, jedini najviši nad svom zemljom.

84 Kako su mili stanovi tvoji, Gospode nad silama! 2 Gine duša moja zeleæi u dvore Gospodnje; srce moje i tijelo moje otima se k Bogu živome. 3 I ptica nahodi kuæu, i lastavica gnijezdo sebi gdje leže iduæi dolinom plaæevnom, pretvaraju je u izvore, i care moj i Bože moj! 4 Blago onima koji žive u domu tvom! Oni te hvale bez prestanka. 5 Blago onima kojima je (sila) u tebi, i kojima su u srcu putovi tvoji! 6 Iduæi dolinom plaæevnom, pretvaraju je u izvore, i dažd je odijeva blagoslovima. 7 Idi zbor za zborom, javljaju se pred Bogom na Sionu. 8 Gospode, Bože nad silama! usliši molitvu moju, Bože Jakovljev! 9 Bože, branièu naš! sagni se i vidi lice pomazanika svojega! 10 Jer je bolje jedan dan u dvorima tvojim od hiljade. Volim biti na pragu doma Božijega nego živjeti u šatorima bezbožnièkim. 11 Jer je Gospod Bog sunce i štit, Gospod daje blagodat i slavu; onima koji hode u bezazlenosti ne ukraæuje nijednoga dobra. 12 Gospode nad silama! blago èovjeku, koji se u te uzda!

85 Smilovao si se, Gospode, na zemlju svoju, povratio si roblje Jakovljevo. 2 Prostio si nepravdu narodu svojemu, pokrio si sve grijehе njegove. 3 Ustavio si svu jarost svoju, ublažio žestinu grjeva svojega. 4 Povrati nas, Bože spasitelju naš, prekini srdnju svoju na nas. 5 Zar æeš se dovjeka

gnjeviti na nas, i protegnuti gnjev svoj od koljena na koljeno? 6 Zar se neæeš povratiti i oživiti nas, da bi se narod tvoj radovao o tebi? 7 Pokaži nam, Gospode, milost svoju, i pomoæ svoju daj nam. 8 Da poslušam što govori Gospod Bog. On izriëe mir narodu svojemu i svećima svojim, i onima koji se obraæaju srcem k njemu. 9 Da, blizu je onijeh koji ga se boje pomoæ njegova, da bi naselio slavu u zemlji našoj! 10 Milost i istina srešæe se, pravda i mir poljubiæe se. 11 Istina æe niknuti iz zemlje i pravda æe s neba priniknuti. 12 I Gospod æe dati dobro, i zemlja naša daæe plod svoj. 13 Pravda æe pred njim iæi, i postavíe na put stope svoje.

86 Prigni, Gospode! uho svoje i usliši me, jer sam nevoljan i ništ. 2 Saèuvaj dušu moju, jer sam tvoj poklonik. Spasi slugu svojega, Bože moj, koji se u te uzda. 3 Smiluj se na me, Gospode, jer k tebi vièem vas dan. 4 Obeseli dušu sluge svojega, jer k tebi, Gospode, podižem dušu svoju. 5 Jer si ti, Gospode, dobar i milosrdan i veoma milostiv svima koji te prizivlju. 6 Èuj, Gospode, molitvu moju, i slušaj glas moljenja mojega. 7 U dan tuge svoje prizivljem te, jer æeš me uslišiti. 8 Nema među bogovima takoga kakav si ti, Gospode, i nema djela takijeh kakva su tvoja. 9 Svi narodi, koje si stvorio, doæi æe i pokloniti se pred tobom, Gospode, i slaviti ime tvoje. 10 Jer si ti velik i tvoriš èuedesa; ti si jedan Bog. 11 Pokaži mi, Gospode, put svoj, i iæi æu u istini tvojoj; uèini neka se mili srcu mojemu bojati se imena tvojega. 12 Slaviæu te, Gospode Bože moj, svijem srcem svojim, i poštovaæu ime tvoje dovijeka. 13 Jer je milost tvoja velika nada mnom, i izvadio si dušu moju iz pakla najdubljega. (Sheol h7585) 14 Bože, oholice ustaše na mene, i gomila nasilnika traži dušu moju, i nemaju tebe pred sobom. 15 Ali ti, Gospode, Bože milostivi i blagi, strpljivi i bogati dobrotom i istinom, 16 Pogledaj na me i smiluj mi se, daj silu svoju sluzi svojemu, i pomozi sinu sluškinje svoje; 17 Uèini sa mnom èudo dobrote. Neka vide koji me nenavide, i postide se, što si mi, Gospode, pomogao i utješio me.

87 Što je sam osnovao na gorama svetijem, 2
Vrata Sionska ljubi Gospod više svih stanova
Jakovljevih. 3 Slavno kazuju za tebe, grade Božji! 4
"Među one, koji me znaju, brojaju Misir i Vavilon. Gle
i Filisteji i Tir s Etiopskom ondje su se rodili." 5 O
Sionu æe se govoriti: taj se i taj rodio u njemu; sam
višnji utvrðuje ga. 6 Gospod æe u prijepisu naroda
zavikati: ovaj se rodio u njemu. 7 I koji pjevaju i
vesele se, svi su izvori moji u tebi.

8 Gospode Božje, spasitelju moj, danju vièem i noøeu pred tobom. **2** Nek izade preda te molitva moja, prigni uho svoje k jauku mojem; **3** Jer je duša moja puna jada, i život se moj primaèe paklu. (**Sheol h7585**) **4** Izjednaèih se s onima koji u grob odlaze, postadoh kao èovjek bez sile, **5** Kao među mrtve baèen, kao ubijeni, koji leže u grobu, kojih se više ne sjeðeaš, i koji su od ruke tvoje daleko. **6** Metnuo si me u jamu najdonju, u tamu, u bezdanu. **7** Oteža mi gnjev tvoj, i svima valima svojim udaraš me. **8** Udaljio si od mene poznanike moje, njima si me omrazio; zatvoren sam, i ne mogu izaæi. **9** Oko moje usahnu od jada, vièem te, Gospode, vas dan, pružam k tebi ruke svoje. **10** Eda li æee na mrtvima èiniti èuedesa? ili æee mrtvi ustati i tebe slaviti? **11** Eda li æee se u grobu pripovijedati milost twoja, i istina twoja u truhljenju? **12** Eda li æee u tami poznati èuedesa twoja, i pravdu twoju gdje se sve zaboravlja? **13** Ali ja, Gospode, k tebi vièem, i jutrom molitva moja sreta te. **14** Zašto, Gospode, odbacuješ dušu moju, i odvraæeaš lice svoje od mene? **15** Muèim se i izdišem od udaraca, podnosim strahote twoje, bez nadanja sam. **16** Gnjev twoj stiže me, strahote twoje razdiru me. **17** Optijeùu me svaki dan kao voda, stežu me otsvuda. **18** Udaljio si od mene druga i prijatelja; poznanici moji sakrili su se u mrak.

89 Milosti æu Gospodnje pjevati uvijek, od koljena na koljeno javljaæu istinu tvoju ustima svojima.
2 Jer znam da je zavavijek osnovana milost, i na nebesima da si utvrđio istinu svoju, rekavši: **3** "Uèenih zavjet s izbranim svojim, zakleh se Davidu, sluzi svojemu: **4** Dovijeka æu utvrðivati sjeme tvoje i prijesto tvoj ureðivati od koljena do koljena. **5** Nebo kazuje èuðesa tvoja, Gospode, i istinu tvoju sabor svetijeh. **6** Jer ko je nad oblacima ravan Gospodu? ko æe se izjednaèiti s Gospodom meðu sinovima Božijim? **7** Bogu se valja klanjati na saboru svetijeh, strašniji je od svijeh koji su oko njega. **8** Gospode, Bože nad vojskama! ko je silan kao ti, Bože? I istina je tvoja oko tebe. **9** Ti vlastaš nad silom morskom; kad podigne vale svoje, ti ih ukroæavaš. **10** Ti si oborio oholi Misir kao ranjenika, krjepkom mišicom svojom rasijao si neprijatelje svoje. **11** Tvoje je nebo i tvoja je zemlja; ti si sazdao vasiljenu i što je god u njoj. **12** Sjever i jug ti si stvorio, Tavor i Ermon ovom se imenu raduje. **13** Tvoja je mišica krjepka, silna je ruka tvoja, i visoka desnica tvoja. **14** Blagost je i pravda podnoæje priestolu tvojemu, milost i istina ide pred licem tvojim. **15** Blago narodu koji zna trubnu pokliè! Gospodel u svjetlosti lica tvojega oni hode: **16**

Imenom se tvojim raduju vas dan, i pravdom tvojom kojim kore trag pomazanika tvojega. 52 Blagosloven uzvišju se. 17 Jer si ti krasota sile njihove, i po milosti Gospod uvijek! Amin, amin.

90 Tvojoj uzvišuje se rog naš. 18 Jer je od Gospoda obrana naša, i od svetoga Izrailjeva car naš. 19 Tada si govorio u utvari vjernima svojim, i rekao: "poslal pomoæe junaku, uzviši izbranoga svojega iz naroda. 20 Nađoh Davida slugu svojega, svetim uljem svojim pomazah ga. 21 Ruka æe moja biti jednako s njim, i mišica moja krijeplæe ga. 22 Neæe ga neprijatelj nadvladati, i sin bezakonja neæe mu dosaditi. 23 Potraeu pred licem njegovijem neprijatelje njegove, i nenavidnike njegove poraziæu. 24 Istina je moja i milost moja s njim; i u moje ime uzvisiæe se rog njegov. 25 Pružiæu na more ruku njegovu, i na rijeke desnicu njegovu. 26 On æe me zvati: ti si otac moj, Bog moj i grad spasenja mojega. 27 I ja æeu ga uèiniti prvincem, višim od careva zemaljskih. 28 Dovijeka æeu mu hraniti milost svoju, i zavjet je moj s njim vjeran. 29 Produljiæu sjeme njegovo dobijeka, i prijesto njegov kao dane nebeske. 30 Ako sinovi njegovi ostave zakon moj, i ne uzidu u zapovijestima mojim; 31 Ako pogaze uredbe moje, i zapovijesti mojih ne saèuvaju, 32 Onda æeu ih pokarati putom za nepokornost, i ranama za bezakonje njihovo; 33 Ali milosti svoje neæeu uzeti od njega, niti æeu prevrnuti istinom svojom; 34 Neæeu pogaziti zavjeta svojega, i što je izašlo iz usta mojih neæeu poreæi. 35 Jednom se zakleh svetošæu svojom; zar da slæem Davidu? 36 Sjeme æe njegovo trajati dobijeka, i prijesto njegov kao sunce preda mnom; 37 On æe stajati uvijek kao mjesec i vjerni svjedok u oblacima." 38 A sad si odbacio i zanemario, razgnjevio si se na pomazanika svojega; 39 Zanemario si zavjet sa slugom svojim, bacio si na zemlju vjenjac njegov. 40 Razvalio si sve ograde njegove, gradove njegove obratio si u zidine. 41 Plijene ga svi koji prolaze onuda, posta potsmijeh krilima njegovijem zakloniæeš se; istina je njegova štit u susjeda svojih. 42 Uzvisio si desnicu neprijatelja i ograda. 5 Neæeš se bojati strahote noæene, strijele, njegovijeh, obradowao si sve protivnike njegove. 43 koja leti danju. 6 Pomora, koji ide po mraku, bolesti, Zavratio si ostrice maæa njegova, i niješ ga ukrijeplio u koju u podne mori. 7 Paæeš pored tebe tisuaea i deset boju; 44 Uzeo si mu svjetlost, i prijesto njegov oborio tisuaea s desne strane tebi, a tebe se neæe dotaæei. si na zemlju; 45 Skratio si dane mladosti njegove i 8 Samo æeš gledati oèima svojima, i vidjeæeš platu obukao ga u sramotu. 46 Dokle æeš se, Gospode, bezbožnicima. 9 Jer si ti, Gospode, pouzdanje moje. jednako odvraæati, dokle æe kao organj plamtjeti gnjev tvoj? 47 Opomeni se kakav je vijek moj, kako si ni na što stvorio sve sinove Adamove? 48 Koji je 10 Neæe te zloviæeš, i izabrao sebi za utoèiste. 11 Jer anđelima svojim zapovijeda za tebe da te èuvaju po svijem putovima tvojim. 12 Na ruke æe te uzeti da ruku paklenijeh? (Sheol h7585) 49 Gdje su preðašnje gdje ne zapneš za kamen nogom svojom. 13 Na lava milosti tvoje, Gospode? Kleo si se Davidu istinom i na aspidu nastupaæeš i gaziæeš laviæa i zmaja. svojom. 50 Opomeni se, Gospode, prijekora sluga 14 "Kad me ljubi, izbaviæu ga; zakloniæu ga, kad je svojih, koji nosim u njedrima svojim od svijeh silnijeh poznao ime moje. 15 Zazvaæe me, i uslišiæu ga; s naroda, 51 Kojim kore neprijatelji tvoji, Gospode, njim æeu biti u nevolji, izbaviæu ga i proslaviaæu ga. 16

Duga života nasitiæu ga, i pokazaæeu mu spasenje naæi svi prava srca. 16 Ko æe ustati za mene suprot svoje.”

92 Lijepo je hvaliti Gospoda, i pjevati imenu tvojemu, višnji, 2 Javljati jutrom milost tvoju, i istinu tvoju noæeu, 3 Uz deset žica i uz psaltir, i uz jasne gusle! 4 Jer si me razveselio, Gospode, djelima svojim, s djela ruku tvojih radujem se. 5 Kako su velika djela tvoja, Gospode! Veoma su duboke pomisli tvoje. 6 Bezumnik ne zna, i neznanica ne razumije toga. 7 Kad bezbožnici nièu kao trava i cvjetaju svi koji èine bezakonje, to biva zato da bi se istrijebili dovjeka. 8 A ti si, Gospode, visok uvijek. 9 Jer evo neprijatelji tvoji, Gospode, jer evo neprijatelji tvoji ginu, i rasipaju se svi koji èine bezakonje; 10 A moj rog ti užvišuješ kao rog u jednoroga, ja sam pomazan novijem uljem. 11 I oko moje vidi neprijatelje moje, i o bezakonicima, koji ustaju na mene, slušaju usi moje.

12 Pravednik se zeleni kao finik, kao kedar na Livanu užvišuje se. 13 Koji su zasaðeni u domu Gospodnjem, zelene se u dvorovima Boga našega; 14 Rodni su i u starosti, jedri i zeleni, 15 Javljujauæi da je pravedan Gospod, braniè moj, i da nema u njemu nepravde.

93 Gospod caruje. Obukao se u velièanstvo, obukao se Gospod u silu, i opasao se. Zato je vasiljena tvrda, i neæee se pomjeriti. 2 Prijesto tvoj stoji od iskona; od vijeka ti si. 3 Podižu rijeke, Gospode, podižu rijeke glas svoj, podižu rijeke vale svoje: 4 Od hujanja vode mnoge i silne, od vala morskih silnij je na visini Gospod. 5 Svjedoèanstva su tvoja veoma tvrda; domu tvojemu pripada svetost, Gospode, na dugo vrijeme.

94 Bože od osvete, Gospode, Bože od osvete, pokaži se! 2 Podigni se, sudijo zemaljski, podaj zaslugu oholima. 3 Dokle æe se bezbožnici, Gospode, dokle æe se bezbožnici hvaliti? 4 Ruže i oholo govore, velièaju se svi koji èine bezakonje. 5 Gaze narod tvoj, Gospode, i dostojanje tvoje muèe. 6 Udovicu i došljaka ubijaju, i sirote more. 7 I govore: neæee vidjeti Gospod, i neæee doznati Bog Jakovljev. 8 Orazumite se, preludi ljudi! budale! kad æeete biti pametni? 9 Koji je stvorio uho, zar ne èuje? i koji je oko naèinio, zar ne vidi? 10 Zar neæee oblièiti koji narode urazumljuje, koji uèi èovjeka da zna? 11 Gospod zna misli ljudima kako su ništave. 12 Blago èovjeku koga ti, Gospode, urazumljuješ, i zakonom svojim uèiš; 13 Da bi mu dao mir u zle dane, dok se iskopa jama bezbožniku. 14 Jer neæee odbaciti Gospod naroda svojega, i dostojanja svojega neæee ostaviti. 15 Jer æe se sud vratiti na pravdu, i njega æe

zlima? ko æe stati za mene suprot onima koji èine bezakonje? 17 Kad mi Gospod ne bi bio pomoænik, brzo bi se duša moja preselila onamo gdje se muèi. 18 Kad reèem: drkæ mi nogu, milost tvoja, Gospode, prihvata me. 19 Kad se umnože brige u srcu mom, utjehe tvoje razgovaraju dušu moju. 20 Eda li æe blizu tebe stati prijesto krvnièki, i onaj koji namišlja nasilje nasuprot zakonu? 21 Spremaju se na dušu pravednikovu, i krv pravu okrivljuju. 22 Ali je Gospod moje pristaniše, i Bog je moj tvrdo utoèište moje. 23 On æe im vratiti za bezakonje njihovo, za njihovu zloæu istrijebiæe ih, istrijebiæe ih Gospod, Bog naš.

95 Hodite, zapjevajmo Gospodu, pokliknimo Bogu, gradu spasenja svojega! 2 Izaðimo pred lice njegovo s hvalom, u pjesmama pokliknimo mu! 3 Jer je Gospod velik Bog i velik car nad svijem bogovima. 4 U njegovoj su ruci dubine zemaljske, i visine gorske njegove su. 5 Njegovo je more i on ga je stvorio, i suhotu ruke su njegove naèinile. 6 Hodite, poklonimo se, pripadnimo, kleknimo pred Gospodom tvorcem svojim. 7 Jer je on Bog naš, i mi narod paše njegove i ovce ruke njegove. Sad kad biste poslušali glas njegov: 8 “Nemojte da vam odrveni srce vaše kao u Merivi, kao u dan kušanja u pustinji, 9 Gdje me kušaše oci vaši, ispitaše i vidješe djelo moje. 10 Èetrdeset godina srdih se na rod onaj, i rekoh: ovi ljudi tumaraju srcem, i ne znaju putova mojih; 11 I zato se zakleh u gnjevu svom da neæee uæi u mir moj.”

96 Pjevajte Gospodu pjesmu novu, pjevaj Gospodu, sva zemljo! 2 Pjevajte Gospodu, blagosiljajte ime njegovo, javljajte od dana na dan spasenje njegovo. 3 Kazujte po narodima slavu njegovu, po svijem plemenima èudeса njegova. 4 Jer je velik Gospod i valja ga hvaliti: strašniji je od svijeh bogova. 5 Jer su svi bogovi u naroda ništa: a Gospod je nebesa stvorio. 6 Slava je i velièanstvo pred licem njegovijem, (sila) i krasota u svetinji njegovoj. 7 Dajte Gospodu, plemena narodna, dajte Gospodu slavu i èast. 8 Dajte Gospodu slavu prema imenu njegovu. Nosite dare i idite u dvore njegove. 9 Poklonite se Gospodu u svetoj krasoti. Strepi pred njim, sva zemljo! 10 Recite narodima: Gospod caruje; zato je vasiljena tvrda i neæee se pomjestiti; on æe suditi narodima pravo. 11 Nek se vesele nebesa, i zemlja se raduje; nek pljeska more i što je u njemu; 12 Neka skaæe polje i sve što je na njemu; tada nek se raduju sva drveta šumska. 13 Pred licem Gospodnjim; jer ide,

jer ide da sudi zemlji. Sudiæe vasiljenoj po pravdi, i narodima po istini svojoj.

97 Gospod caruje: nek se raduje zemlja! nek se vesele ostrva mnoga. 2 Oblak je i mrak oko njega; blagost i pravda podnožje prijestolu njegovu. 3 Oganj pred njim ide, i pali naokolo neprijatelje njegove. 4 Munje njegove sijevaju po vasiljenoj; vidi i strepi zemlja. 5 Gore kao vosak tope se od lica Gospodnjega, od lica Gospoda svoj zemlji. 6 Nebesa kazuju pravdu njegovu, i svi narodi vide slavu njegovu. 7 Nek se stide svi koji se klanjaju kipovima, koji se hvale idolima svojim. Poklonite mu se svi bogovi. 8 Èuje i raduje se Sion, i kæeri se Judejske vesele radi sudova tvojih, Gospode! 9 Jer si ti, Gospode, visok nad svom zemljom i nadvišuješ sve bogove. 10 Koji ljubite Gospoda, mrzite na zlo. On èuva duše svetaca svojih; iz ruku bezbožnièkih otima ih. 11 Svetlost se prosipa na pravednika, i veselje na one koji su prava srca. 12 Radujte se pravedni o Gospodu, i slavite sveto ime njegovo.

98 Pojte Gospodu pjesmu novu, jer uèini èudesa. Pomože mu desnica njegova i sveta mišica njegova. 2 Javi Gospod spasenje svoje, pred narodima otkri pravdu svoju. 3 Opomenu se milosti svoje i vjernosti svoje k domu Izrailjevu. Vidješ svi krajevi zemaljski spasenje Boga našega. 4 Raduj se Gospodu, sva zemljo; pjevajte, poklikujte i popijevajte! 5 Udarajte Gospodu u gusle, u gusle i s glasom psalamskim. 6 U tube i rogove zatrubite pred carem Gospodom. 7 Neka pljeska more i što je u njemu, vasiljena i koji u njoj žive; 8 Rijeke neka pljeskaju rukama; skupa gore nek se raduju 9 Pred licem Gospodnjim; jer ide da sudi zemlji; sudiæe vasiljenoj pravedno, i narodima vjerno.

99 Gospod caruje: neka strepe narodi; sjedi na heruvimima: nek se drma zemlja! 2 Gospod je na Sionu velik, i visok nad svima narodima. 3 Neka slave veliko i strašno ime tvoje; da je svet! 4 Neka slave silu cara koji ljubi pravdu. Ti si utvrđio pravdu; sud i pravdu ti si uredio u Jakovu. 5 Uzvišujte Gospoda Boga našega, i klanjajte se podnožju njegovu; da je svet! 6 Mojsije i Aron, sveštenici njegovi, i Samuilo jedan od onjeh koji prizivlju ime njegovo, prizivahu Boga, i on ih usliši. 7 U stupu od oblaka govoraše njima; oni èuvaše zapovijesti njegove i uredbu koju im dade. 8 Gospode, Bože naš, ti si ih uslišio; ti si im bio Bog blag i plaæao za djela njihova. 9 Uzvišujte Gospoda Boga našega, i klanjajte se na svetoj gori njegovoj, jer je svet Gospod Bog naš.

100 Raduj se Gospodu, sva zemljo! 2 Služite Gospodu veselo; idite pred lice njegovo pjevajuæi. 3 Poznajte Gospod da je Bog. On nas je stvorio, i mi smo dostojanje njegovo, narod njegov i ovce paše njegove. 4 Ulazite na vrata njegova sa slavom, u dvore njegove s hvalom. Slavite ga, i blagosiljavte ime njegovo. 5 Jer je dobar Gospod; milost je njegova uvijek, i istina njegova od koljena na koljeno.

101 Milost i pravdu pjevam; tebe, Gospode, slavim. 2 Razmišljam o putu pravom, kad bi god došao k meni, hodim u bezazlenosti srca svojega u domu svom. 3 Ne stavljam pred oèi svoje rijeèi nepotrebne, mrzim na djela koja su protiv zakona, ne pristajem za njima. 4 Srce pokvareno daleko je od mene; zlijeh ne znam. 5 Ko tajno opada bližnjega svojega, toga izgonim; ko je ohola oka i naduta srca, toga ne trpim. 6 Oèi su moje obraæene na vjerne na zemlji, da bi sjedjeli sa mnom. Ko hodi putem pravijem, taj služi meni. 7 Ne živi u domu mojem koji radi lukavo; koji govori laž, ne stoji pred oèima mojima. 8 Jutrom zatirem sve bezbožnike na zemlji, da bih istrijebio iz grada Gospodnjega sve koji eïne bezakonje.

102 Gospode! èuji molitvu moju, i vika moja nek izaðe preda te. 2 Nemoj odvratiti lica svojega od mene; u dan kad sam u nevolji prigni k meni uho svoje, u dan kad te prizivam, pohitaj, usliši me. 3 Jer proðoše kao dim dani moji, kosti moje kao topionica ogorješe. 4 Pokošeno je kao trava i posahlo srce moje, da zaboravih jesti hljeb svoj. 5 Od uzdisanja mojega prionu kost moja za meso moje. 6 Postadoh kao gem u pustinji; ja sam kao sova na zidinama. 7 Ne spavam, i sjedim kao ptica bez druga na krovu. 8 Svaki dan ruže me neprijetelji moji, i koji su se pomamili na mene, mnom se uklinju. 9 Jedem pepeo kao hljeb, i piæe svoje rastvaram suzama 10 Od grjeva tvojega i srdnje tvoje; jer podigavši me bacio si me. 11 Dani su moji kao sjen, koji prolazi, i ja kao trava osuših se. 12 A ti, Gospode, ostaješ dovjeka, i spomen tvoj od koljena do koljena. 13 Ti æe ustati, smilovaæe se na Sion, jer je vrijeme smilovati se na nj, jer je došlo vrijeme; 14 Jer slugama tvojim omilje i kamenje njegovo, i prah njegov žale. 15 Tada æe se neznabroši bojati imena Gospodnjega, i svi carevi zemaljski slave njegove; 16 Jer æe Gospod sazidati Sion, i javiti se u slavi svojoj; 17 Pogledaæe na molitvu onjeh koji nemaju pomoæi, i neæe se oglušiti molbe njihove. 18 Napisaæe se ovo potonjemu rodu, i narod nanovo stvoren hvaliæe Gospoda, 19 Što je

prinikao sa svete visine svoje, Gospod pogledao s neba na zemlju, **20** Da èuje uzdisanje sužnjevo, i odriješi sinove smrtne; **21** Da bi kazivali na Sionu ime Gospodnje i hvalu njegovu u Jerusalimu, **22** na temeljima njezinim, da se ne pomjesti va vijek Kad se skupe narodi i carstva da služe Gospodu. **23** Bezdanom kao haljinom odjenuo si je; na Strošio je na putu kрjepost moju, skratio dane moje. **24** Rekoh: Bože moj! nemoj me uzeti u polovini dana gromovnoga glasa tvojega teku. **25** Izlaze na gore i mojih. Tvoje su godine od koljena do koljena. **26** To æe proæi, a ti æeš ostati; sve æe to kao haljina ovetšati, kao haljinu promjeniæeš ih i isteæi. **27** Ali ti si taj isti i godine tvoje neæe ponavlja se kao u orla mladost tvoja. **28** Sinovi æe sluga tvojih živjeti, i sjeme æe te dobrotom i milošæu; **29** Ispunjia dobrim želje tvoje, ponavlja se u zemlji. **30** Na tи prašta sve grijeha i iscijeljuje sve bolesti tvoje; **31** Izjavlja od groba život tvoj, vjenèava te dobrotom i milošæu; **32** Ispunjia dobrim želje tvoje, ponavlja se kao u orla mladost tvoja. **33** Gospod tvori pravdu i sud svima kojima se krivo èini. **34** Pokaza putove svoje Mojsiju, sinovima Izrailjevim djela svoja. **35** Milostiv je i dobar Gospod, spor na gnjev i veoma blag. **36** Ne gnjevi se jednako, niti se dovjeka srdi. **37** Ne postupa s nama po grijesima našim, niti nam vraæea po nepravdama našim. **38** Nego koliko je nebo visoko od zemlje, tolika je milost njegova k onima koji ga se boje. **39** Koliko je istok daleko od zapada, toliko udaljuje od nas bezakonja naša. **40** Kako otac žali sinove, tako Gospod žali one koji ga se boje. **41** Jer zna graðu našu, opominje se da smo prah. **42** Dani su èovjeèiji kao trava; kao cvijet u polju, tako cvjeta. **43** Dune vjetar na nj, i nestane ga, niti æe ga više poznati mjesto njegovo. **44** Ali milost Gospodnja ostaje od vijeka i do vijeka na onima koji ga se boje, i pravda njegova na sinovima sinova, **45** Koji drže zavjet njegov, i pamte zapovijesti njegove, da ih izvršuju. **46** Gospod na nebesima postavi prijesto svoj, i carstvo njegovo svijem vlada. **47** Blagosiljajte Gospoda anđeli njegovi, koji ste silni kрjepošæu, izvršujete rijeè njegovu slušajuæi glas rijeèi njegove. **48** Blagosiljajte Gospoda sve vojske njegove, sluge njegove, koje tvorite volju njegovu. **49** Blagosiljajte Gospoda sva djela njegova, po svijem mjestima vlade njegove! Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda!

103 Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i sve što je u meni sveto ime njegovo. **2** Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i ne zaboravljač nijednoga dobra što ti je uèinio. **3** On ti prašta sve grijeha i iscijeljuje sve bolesti tvoje; **4** Izjavlja od groba život tvoj, vjenèava te dobrotom i milošæu; **5** Ispunjia dobrim želje tvoje, ponavlja se kao u orla mladost tvoja. **6** Gospod tvori pravdu i sud svima kojima se krivo èini. **7** Pokaza putove svoje Mojsiju, sinovima Izrailjevim djela svoja. **8** Milostiv je i dobar Gospod, spor na gnjev i veoma blag. **9** Ne gnjevi se jednako, niti se dovjeka srdi. **10** Ne postupa s nama po grijesima našim, niti nam vraæea po nepravdama našim. **11** Nego koliko je nebo visoko od zemlje, tolika je milost njegova k onima koji ga se boje. **12** Koliko je istok daleko od zapada, toliko udaljuje od nas bezakonja naša. **13** Kako otac žali sinove, tako Gospod žali one koji ga se boje. **14** Jer zna graðu našu, opominje se da smo prah. **15** Dani su èovjeèiji kao trava; kao cvijet u polju, tako cvjeta. **16** Dune vjetar na nj, i nestane ga, niti æe ga više poznati mjesto njegovo. **17** Ali milost Gospodnja ostaje od vijeka i do vijeka na onima koji ga se boje, i pravda njegova na sinovima sinova, **18** Koji drže zavjet njegov, i pamte zapovijesti njegove, da ih izvršuju. **19** Gospod na nebesima postavi prijesto svoj, i carstvo njegovo svijem vlada. **20** Blagosiljajte Gospoda anđeli njegovi, koji ste silni kрjepošæu, izvršujete rijeè njegovu slušajuæi glas rijeèi njegove. **21** Blagosiljajte Gospoda sve vojske njegove, sluge njegove, koje tvorite volju njegovu. **22** Blagosiljajte Gospoda sva djela njegova, po svijem mjestima vlade njegove! Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda!

104 Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda! Gospode, Bože moj, velik si veoma, obukao si se u velièanstvo i krasotu. **2** Obukao si svjetlost kao haljinu, razapeo nebo kao šator; **3** Vodom si pokrio

dvorove svoje, oblake naèinio si da su ti kola, ideš na krilima vjetrnjem. **4** Èiniš vjetrove da su ti anđeli, plamen ognjeni da su ti sluge. **5** Utvrdio si zemlju na temeljima njezinim, da se ne pomjesti va vijek Kad se skupe narodi i carstva da služe Gospodu. **6** Bezdanom kao haljinom odjenuo si je; na Strošio je na putu kрjepost moju, skratio dane moje. **7** Od prijetnje tvoje bježe, od gorama stoje vode. **8** Izlaze na gore i mojih. Tvoje su godine od koljena do koljena. **9** Davno si postavio zemlju, i nebesa su djelo ruku si među, preko koje ne prelaze, i ne vraæaju se da tvojih. **10** To æe proæi, a ti æeš ostati; sve æe to kao haljina ovetšati, kao haljinu promjeniæeš ih i magarci gase žeðu svoju. **11** Napajaju sve zvijeri poljske; divljii promjeniæe se. **12** Ali ti si taj isti i godine tvoje neæe magarci gase žeðu svoju. **13** Na njima ptice nebeske isteæi. **14** Sinovi æe sluga tvojih živjeti, i sjeme æe žive; kroz grane razliježe se glas njihov. **15** Napajaju gore s visina svojih, plodima djela tvojih siti se zemlja. **16** Daješ te raste trava stoci, i zelen na korist èovjeku, da bi izvodio hljeb iz zemlje. **17** I vino veseli srce èovjeku, i lice se svijetli od ulja, i hljeb srce èovjeku krije. **18** Site se drveta Božija, kedi Livanski, koje si posadio. **19** Na njima ptice viju gnijezda; stanak je rodin na jelama. **20** Gore visoke divokozama, kamen je utoèište zeèevima. **21** Stvorio si mjesec da pokazuje vremena, sunce poznaje zapad svoj. **22** Stereš tamu, i biva noæ, po kojoj izlazi sve zvijerje šumsko; **23** Lavovi rièu za plijenom, i traže od Boga hrane sebi. **24** Sunce grane, i oni se sakrivaju i liježu u lože svoje. **25** Izlazi èovjek na posao svoj, i na rad svoj do veèera. **26** Kako je mnogo djela tvojih, Gospode! Sve si premudro stvorio; puna je zemlja blaga tvojega. **27** Gle, more veliko i široko, tu gmižu bez broja, životinja mala i velika; **28** Tu laðe plove, krokodil, kojega si stvorio da se igra po njemu. **29** Sve tebe èeka, da im daješ piæu na vrijeme. **30** Daješ im, primaju; otvoriš ruku svoju, site se dobra. **31** Odvratìš lice svoje, žaloste se; uzmeš im duh, ginu, i u prah svoj povraæaju se. **32** Pošliješ duh svoj, postaju, i ponavlja lice zemlji. **33** Slava Gospodu uvijek; nek se veseli Gospod za djela svoja! **34** On pogleda na zemlju, i ona se trese; dotakne se gora, i dime se. **35** Pjevaæeu Gospodu za života svojega; hvaliæu Boga svojega dok sam god. **36** Neka mu bude mila beseda moja! veseliæu se o Gospodu. **37** Neka nestane grijesnika sa zemlje, i bezbožnika neka ne bude više! Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda! Aliluja!

105 Hvalite Gospoda; glasite ime njegovo; javljajte po narodima djela njegova. **2** Pjevajte mu i slavite ga; kazujte sva èudesna njegova. **3** Hvalite se svetijem imenom njegovijem; nek se veseli srce onih koji traže Gospoda. **4** Tražite Gospoda i silu njegovu, tražite lice njegovo bez prestanka. **5** Pamtite èudesna njegova koja je uèinio, znake njegove i sudove usta

njegovijeh. 6 Sjeme Avramovo sluge su njegove, sinovi Jakovljevi izbrani njegovi. 7 On je Gospod Bog naš, po svoj su zemlji sudovi njegovi. 8 Pamti uvijek Gospodnju? Isprièati svu slavu njegovu? 3 Blago zavjet svoj, rijeè, koju je dao na tisuæu koljena, 9 onima koji drže istinu i tvore pravo svagda! 4 Opomeni Što je zavjetovao Avramu, i za što se kleo Isaku. 10 me se, Gospode, po svojoj milosti k narodu svojemu; To je postavio Jakovu za zakon, i Izrailju za zavjet pohodi me pomoæu svojom, 5 Da bih vidio u dobru vjeèni, 11 Govoreæi: tebi æeu dati zemlju Hanansku izbrane tvoje, veselio se u veselju naroda tvojega, u našljedni dio. 12 Tada ih još bijaše malo na broj, hvalio se zajedno s našljedstvom tvojim. 6 Zgriješimo bijaše ih malo, i bjehu došljaci. 13 Iðahu od naroda do s ocima svojim, postasmo krivci, bezakonici. 7 naroda, iz jednoga carstva k drugome plemenu. 14 Oci naši u Misiru ne razumješe èudeesa tvojih, ne Ne dade nikome da im naudi, i karaše za njih careve: opominjaše se velikih milosti tvojih, i vikaše kraj 15 "Ne dirajte u pomazanike moje, i prorocima mojim mora, kraj Crvenoga Mora. 8 Ali im on pomože ne èinite zla." 16 I pusti glad na onu zemlju; i potr sav imena svojega radi, da bi pokazao silu svoju. 9 hljeb što je za hranu. 17 Posla pred njima èovjeka; Zaprijeti Crvenom Moru, i presahnu; i prevede ih u robiju prodan bi Josif. 18 Okovima stegoše noge preko bezdane kao preko pustinje; 10 I saèeva ih od njegove, gvožđe tištaše dušu njegovu, 19 Dok se ruke nenavidnikove, i izbavi ih iz ruke neprijateljeve. steèe rijeè njegova, i rijeè Gospodnja proslavi ga. 20 11 Pokri voda neprijatelje njihove, nijedan od njih ne Posla car i odriješi ga; gospodar nad narodima, i pusti osta. 12 Tada vjerovaše rijeèima njegovijem, i pjevaše ga. 21 Postavi ga gospodarem nad domom svojim, i mu hvalu. 13 Ali brzo zaboraviše djela njegova, i zapovjednikom nad svijem što imaše. 22 Da vlada ne poèekaše volje njegove. 14 Polakomiše se u nad knezovima njegovijem po svojoj volji, i starješine pustinji, i stadoše kušati Boga u zemlji gdje se ne njegove urazumljuje. 23 Tada doðe Izrailj u Misir, i živi. 15 On ispunji molbu njihovu, ali posla pogibao Jakov se preseli u zemlju Hamovu. 24 I namnoži Bog na dušu njihovu. 16 Pozavidješe Mojsiju i Aronu, narod svoj i uèini ga jaèega od neprijatelja njegovijeh, kojega bješe Gospod osvetio. 17 Rasjede se zemlja, i 25 Prevrnu se srce njihovo te omrznuše na narod proždrije Datana i zatrpa èetu Avironu. 18 I spali njegov, i èiniše lukavstvo slugama njegovijem. 26 oganj èetu njihovu, i plamen sažeže bezbožnike. Posla Mojsija, slugu svojega, Arona izbranika svojega. 19 Naèiniše tele kod Horiva, i klanjahu se kipu. 20 27 Pokazaše među njima èudotvornu silu njegovu i Mijenjahu slavu svoju na priliku vola, koji jede travu. znake njegove u zemlji Hamovoj. 28 Pusti mrak i 21 Zaboraviše Boga, spasitelja svojega, koji je uèinio zamraèi, i ne protiviše se rijeèi njegovoj. 29 Pretvori velika djela u Misiru, 22 Divna u zemlji Hamovoj, vodu njihovu u krv, i pomori ribu njihovu. 30 Provre strašna na Crvenom Moru. 23 I šeaše ih istrijebiti, da zemlja njihova žabama, i klijeti careva njihovijeh. Mojsije izbranik njegov ne stade kao u rasjelinu pred 31 Reèe, i doðoše bubine, usi po svijem krajevima njim, i ne odvrati jarost njegovu da ih ne istrijebi. 24 njihovijem. 32 Mjesto dažda posla na njih grad, živi Poslije ne mariše za zemlju željenu, ne vjerovaše oganj na zemlju njihovu. 33 I pobi èokote njihove i rijeèi njegovoj. 25 Pobuniše se u šatorima svojim, ne smokve njihove, i potr drveta u krajevima njihovijem. slušaše glasa Gospodnjega. 26 I on podiže ruku svoju 34 Reèe, i doðoše skakavci i gusjenice nebrojene; 35 I na njih, da ih pobije u pustinji, 27 Da pobije pleme izjedoše svu travu po zemlji njihovoj, i pojedoše rod u njihovo među narodima, i rasije ih po zemljama. 28 I polju njihovu. 36 I pobi sve prverce u zemlji njihovoj, pristaše za Velfegorom, i jedoše prineseno na žrtvu prvine svakoga truda njihova. 37 Izvede Izrailjice sa mrtvima. 29 I rasrdiše Boga djelima svojim, i udari u srebrom i zlatom, i ne bješe sustala u plemenima njih pogibao. 30 I ustade Fines, i umilostivi, i prestade njihovijem. 38 Obradova se Misir izlasku njihovu, jer pogibao. 31 I to mu se primi u pravdu, od koljena do strah njihov bješe na nj pao. 39 Razastrije im oblak koljena dovjeka. 32 I razgnjeviše Boga na vodi Merivi, za pokrivaè, i oganj da svijetli noæu. 40 Moliše, i i Mojsije postrada njih radi; 33 Jer dotužiše duhu posla im prepelice, i hljebom ih nebeskim hrani. 41 njegovu, i pogriješi ustima svojima. 34 Ne istrijebiše Otvori kamen i proteèe voda, rijeke protekoše po naroda, za koje im je Gospod rekao; 35 Nego se suhoj pustinji. 42 Jer se opominjaše svete rijeèi svoje pomiješaše s neznabrošcima, i nauèiše djela njihova. k Avramu, sluzi svojemu. 43 I izvede narod svoj u 36 Stadoše služiti idolima njihovijem, i oni im biše radosti, izbrane svoje u veselju. 44 I dade im zemlju zamka. 37 Sinove svoje i kæeri svoje prinošiše na naroda i trud tuðinaca u našljedstvo. 45 Da bi èevali žrtvu ðavolima. 38 Prolivaše krv pravu, krv sinova zapovijesti njegove, i zakone njegove pazili. Aliluja. svojih i kæeri svojih, koje prinošahu na žrtvu idolima

Hananskim, i oskvri se zemlja krvnjem djelima. njemu, 26 Dižu se do nebesa i spuštaju do bezdana: 39 Osvrniše sebe djelima svojim, i èiniše preljubu duša se njihova u nevolji razliva; 27 Posræu i ljljuju postupanjem svojim. 40 I planu gnjev Gospodnji na se kao pijani; sve mudrosti njihove nestaje. 28 Ali narod njegov, i omrznu mu dio njegov. 41 I predade ih zavikaše ka Gospodu u tuzi svojoj, i izvede ih iz u ruke neznabožaèke, i nenavidnici njihovi stadoše nevolje njihove. 29 On obraæa vjetar u tišinu, i vali gospodarit nad njima. 42 Dosaðivaše im neprijatelji njihovi umuknu. 30 Vesele se kad se stišaju, i vodi njihovi, i oni biše pokoreni pod vlast njihovu. 43 Mnogo ih u pristanište koje žele. 31 Neka hvale Gospoda ih je puta izbavljao, ali ga oni srdiše namjerama za milost njegovu, i za èudesu njegova radi sinova svojim, i biše poništeni za bezakonje svoje. 44 Ali on ljudskih! 32 Neka ga uzvišuju na saboru narodnom, pogleda na nevolju njihovu, èuvši tužnjavu njihovu, na skupštini starješinskoj slave ga! 33 On pretvara 45 I opomenu se zavjeta svojega s njima, i pokaja rijeke u pustinju, i izvore vodene suhotu, 34 Rodnu se po velikoj milosti svojoj; 46 I uèini, te ih stadoše zemlju u slanu pustaru za nevaljalstvo onijeh koji žaliti svi koji ih bjehu zarobili. 47 Spasi nas, Gospode žive na njoj. 35 On pretvara pustinju u jezera, i suhu Bože naš, i pokupi nas iz neznabožaca, da slavimo zemlju u izvore vodene, 36 I naseljava onamo gladne, sveto ime twoje, da se hvalimo twojom slavom! 48 Oni zidaju gradove za življene; 37 Siju polja, sade Blagosloven Gospod Bog Izrailjev od vijeka i do vinograda i sabiraju ljetinu. 38 Blagosilja ih i množe se vjekal! I sav narod neka kaže: amin! Aliluja!

107 Hvalite Gospoda, jer je dobar; jer je dovijeka

milost njegova. 2 Tako neka reku koje je izbavio Gospod, koje je izbavio iz ruke neprijateljeve, 3 Skupio ih iz zemalja, od istoka i zapada, od sjevera i mora. 4 Lutaše po pustinji gdje se ne živi, puta gradu naseljenome ne nahodiše; 5 Bjehu gladni i žedni, i duša njihova iznemagaše u njima; 6 Ali zavikaše ka Gospodu u tuzi svojoj; i izbavi ih iz nevolje njihove. 7 I izvede ih na prav put, koji ide u grad naseljeni. 8 Neka hvale Gospoda za milost njegovu, i za èudesu njegova radi sinova ljudskih!

9 Jer siti dušu taštu, i dušu gladnu puni dobra. 10 Sjedješe u tami i u sjenu smrtnom, okovani u tugu i u gvožđe; 11 Jer ne slušaše rijeèi Božijih, i ne mariše za volju višnjega. 12 On poništi srce njihovo stradanjem; spotakoše se, i ne bješe ko da pomože.

13 Ali zavikaše ka Gospodu u tuzi svojoj, i izbavi ih iz nevolje njihove; 14 Izvede ih iz tame i sjena smrtnoga, i raskide okove njihove. 15 Neka hvale Gospoda za milost njegovu, i za èudesu njegova radi sinova ljudskih! 16 Jer razbi vrata mјedena, i prijevornice gvozdene slomi. 17 Bezumnici stradaše za nevaljale putove svoje, i za nepravde svoje. 18 Svako se jelo gadiло duši njihovoj, i dođoše do vrata smrtnjih. 19 Ali zavikaše ka Gospodu u tuzi svojoj,

i izbavi ih iz nevolje njihove. 20 Posla rijeè svoju i iscijeli ih, i izbavi ih iz groba njihova. 21 Neka hvale Gospoda za milost njegovu, i za èudesu njegova radi sinova ljudskih! 22 I neka prinesu žrtvu za hvalu, i kazuju djela njegova u pjesmama! 23 Koji plove po moru na korabljima, i rade na velikim vodama, 24 Oni su vidjeli djela Gospodnja, i èudesu njegova u dubini. 25 Kaže, i diže se silan vjetar, i ustaju vali na

jako, i stoke im ne umaliuje. 39 Prije ih bijaše malo, padahu od zla i nevolje, što ih stizaše. 40 On sipa sramotu na knezove, i ostavlja ih da lutaju po pustinji gdje nema putova. 41 On izvlaèi ubogoga iz nevolje, i plemena množi kao stado. 42 Dobri vide i raduju se, a svako nevaljalstvo zatiskuje usta svoja. 43 Ko je mudar, neka zapamti ovo, i neka poznadu milosti Gospodnje.

108 Gotovo je srce moje, Bože; pjevaæu i hvaliæu

zajedno sa slavom svojom. 2 Preni se psaltire i gusle, ustaæu rano. 3 Slaviæu tebe, Gospode,

po narodima, pojaæu tebi po plemenima. 4 Jer je svrh nebesa milost tvoja i do oblaka istina tvoja. 5 Uzvisi se više nebesa, Bože, i po svoj zemlji neka bude slava tvoja!

6 Da bi se izbavili mili tvoji, pomozi desnicom svojom, i usliši me. 7 Bog reèe u svetinji svojoj: "veseliæu se, razdijeliæu Sihem, i dolinu Sokot razmjeriæu. 8 Moj je Galad, moj je Manasija, Jefrem je krjepost glave moje, Juda skiptar moj. 9 Moav je éaša iz koje se umivam, Edomu æeu pružiti obuæeu svoju; nad zemljom Filistejskom popijevaæu."

10 Ko æe me odvesti u tvrdi grad? ko æe me otpratiti do Edoma? 11 Zar neæeš ti, Bože, koji si nas odbacio, i ne ideš, Bože, s vojskama našim? 12 Daj nam pomoæ u tjeskobi, obrana je èovjeèija uzalud. 13 Bogom smo jaki; on gazi neprijatelje naše.

109 Bože, slavo moja, nemoj muæati, 2 Jer se usta

bezbožnièka i usta lukava na me otvorise; govore sa mnom jezikom lažljivijem. 3 Rijeèima zlobnijem sa svijeh strana gone me, i oružaju se na me ni za što. 4 Za ljubav moju ustaju na mene, a ja se molim. 5 Vraæaju mi zlo za dobro, i mržnju za ljubav moju. 6 Postavi nad njim starješinu bezbožnika, i protivnik neka mu stane s desne strane. 7 Kad

se stane suditi, neka izađe kriv, i molitva njegova glavu na zemlji širokoj. 7 Iz potoka æe na putu piti, i neka bude grijeh. 8 Neka budu dani njegovi kratki, zato æe podignuti glavu.
i vlast njegovu neka dobije drugi. 9 Djeca njegova nek budu sirote, i žena njegova udovica. 10 Djeca njegova nek se potucaju i prose, i neka traže hljeba izvan svojih pustolina. 11 Neka mu uzme dužnik sve što ima, i neka razgrabe tuđini muku njegovu. 12 Nek se ne nađe niko ko bi ga ljubio, ni ko bi se smilovao na sirote njegove. 13 Natražje njegovo nek se zatre, u drugom koljenu neka pogine ime njihovo. 14 Bezakonje starijeh njegovih nek se spomene u Gospoda, i grijeh matere njegove nek se ne izbriše. 15 Neka budu svagda pred Gospodom, i on neka istrijebi spomen njihov na zemlji; 16 Zato što se nije sjeæao èiniti milost, nego je gonio èovjeka ništega i ubogoga, i tužnoma u srcu tražio smrt. 17 Ljubio je kletvu, neka ga i stigne; nije mario za blagoslov, neka i otide od njega. 18 Nek se obuèe u kletvu kao u haljinu, i ona nek uđe u njega kao voda, i kao ulje u kosti njegove. 19 Nek mu ona bude kao haljina, u koju se oblaèi, i kao pojas, kojim se svagda paše. 20 Taka plata nek bude od Gospoda onima koji me nenavide, i koji govore zlo na dušu moju. 21 A meni, Gospode, Gospode, uèini što prilièi imenu tvojemu. Ti si dobar, milošæu svojom izbavi me. 22 Jer sam nevoljan i niš, i srce je moje ranjeno u meni. 23 Nestaje me kao sjena, kad se odmièe; tjeraju me kao skakavce. 24 Koljena moja iznemogoše od posta, i tijelo moje omrša. 25 Postadoh potsmijeh njima; videæi me mašu glavom svojom. 26 Pomozi mi, Gospode, Bože moj, spasi me po milosti svojoj. 27 Neka poznadu da je ovo tvoja ruka, i ti, Gospode, da si ovo uèinio. 28 Oni kunu, a ti blagoslovi; ustaju, ali nek se postide, i sluga se tvoj obraduje. 29 Nek se protivnici moji obuku u sramotu, i kao haljinom nek se pokriju stidom svojim. 30 Hvaliæu Gospoda veoma ustima svojima, i usred mnogih slaviæu ga, 31 Jer stoji s desne strane ubogome, da bi ga spasao od onijeh koji osuđuju dušu njegovu.

110 Reèe Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojima. 2 Skiptar sile daje ti Gospod sa Siona: vladaj sred neprijatelja svojih. 3 U dan rata tvojega narod je tvoj gotov u svetoj krasoti. Kao rosa zori iz utrobe, taka je u tebe mladost tvoja. 4 Gospod se zakleo, i neæee se pokajati: ti si sveštenik dovjeka po redu Melhisedekovu. 5 Gospod je tebi s desne strane. Pobiæee u dan gnjeva svojega careve; 6 Sudiæe narodima, napuniæe zemlju trupova; satræe

glavu na zemlji širokoj. 7 Iz potoka æe na putu piti, i zato æe podignuti glavu.
111 Hvalim te, Gospode, od svega srca na vijeæu pravednièkom i na saboru. 2 Velika su djela Gospodnja, draga svima koji ih ljube. 3 Djelo je njegovo slava i krasota, i pravda njegova traje dovjeka. 4 Èudesa je svoja uèinio da se ne zaborave; dobar je i milostiv Gospod. 5 Hranu daje onima koji ga se boje, pamti uvijek zavjet svoj. 6 Silu djela svojih javio je narodu svojemu davši im našljedstvo naroda. 7 Djela su ruku njegovih istina i pravda; vjerne su sve zapovijesti njegove; 8 Tvrde su za vavijek vijeka, osnovane na istini i pravdi. 9 Izbavljenje posla narodu svojemu; postavi zavavijek zavjet svoj. Ime je njegovo sveto, i valja mu se klanjati. 10 Poèetak je mudrosti strah Gospodnjii; dobra su razuma svi koji ih tvore. Hvala njegova traje dovjeka.

112 Blago èovjeku koji se boji Gospoda, kome su veoma omiljele zapovijesti njegove. 2 Silno æe biti na zemlji sjeme njegovo, rod pravednièki biæe blagosloven. 3 Obilje je i bogatstvo u domu njegovu, i pravda njegova traje dovjeka. 4 U tami sjaje vidjelo pravednicima od dobroga, milostivoga i pravednoga. 5 Blago onome koji je milostiv i daje u zajam! On æe dati tvrđu rijeèima svojim na sudu. 6 Jer neæee posrnuti dovjeka, pravednik æe se spominjati uvijek. 7 Ne boji se zla glasa; srce je njegovo stalno, uzda se u Gospoda. 8 Utvrđeno je srce njegovo, neæee se pobojeti, i vidjeæe kako padaju neprijatelji njegovi. 9 Prosipa, daje ubogima; pravda njegova traje dovjeka, rog se njegov užvišuje u slavi. 10 Bezbožnik vidi i jedi se, škruguæe zubima svojim, i sahne. Želja æee bezbožnicima propasti.

113 Hvalite, sluge Gospodnje, hvalite ime Gospodnje, 2 Da bude ime Gospodnje blagosloveno otsad i dovjeka. 3 Od istoka sunèanoga do zapada da se slavi ime Gospodnje. 4 Uzvišen je nad svima narodima Gospod; svrh nebesa je slava njegova. 5 Ko je kao Gospod, Bog naš, koji sjedi na visini; 6 Koji se sagiba da vidi što je na nebesima i na zemlji; 7 Koji iz praha podiže ubogoga, i iz kala užvišuje ništega; 8 I posaðuje ga s knezovima, s knezovima u narodu njegovu; 9 Od nerotkinje naseljava kuæu, uèinivši je radosnom majkom sinovima. Aliluja!

114 Kad izaðe Izrailij iz Misira, dom Jakovljev iz naroda tuðega, 2 Judeja postade svetinja Božija, Izraelj oblast njegova. 3 More vidje i pobježje; Jordan se obrati natrag. 4 Gore skakaše kao ovnovi,

brdašca kao jaganjci. 5 Što ti bi, more, te pobježe za hvalu prinijeæeu tebi, i ime Gospodnje prizvaæeu. i tebi, Jordane, te se obrati natrag? 6 Gore, što 18 Izvršiæeu obeæanja svoja Gospodu pred svijem skaæete kao ovnovi, i brdašca, kao jaganjci? 7 Pred narodom njegovijem, 19 U dvoru doma Gospodnjega, licem Gospodnjim drkæi, zemljo, pred licem Boga usred tebe, Jerusalime. Aliluja!

Jakovljeva. 8 Koji pretvara kamen u jezero vodeno, granit u izvor vodenih.

115 Ne nama, Gospode, ne nama, nego imenu svojemu daj slavu, po milosti svojoj, po istini svojoj. 2 Zašto da govore narodi: gdje li je Bog njihov? 3 Bog je naš na nebesima, tvori sve što hoæe. 4 Idoli su njihovi srebro i zlato, djelo ruku èovjekovih. 5 Usta imaju, a ne govore; oèi imaju, a ne vide; 6 Uši imaju, a ne èuju; nozdrve imaju, a ne mirisu; 7 Ruke imaju, a ne hvataju; noge imaju, a ne hode, i ne puštaju glasa iz grla svojega. 8 Taki su i oni koji ih grade, i svi koji se uzdaju u njih. 9 Dome Izrailjev, uzdaj se u Gospoda; on im je pomoæ i štit. 10 Dome Aronov, uzdaj se u Gospoda; on im je pomoæ i štit. 11 Koji se bojite Gospoda, uzdajte se u Gospoda; on im je pomoæ i štit. 12 Gospod nas se opominje, blagosilja nas, blagosilja dom Izrailjev, blagosilja dom Aronov; 13 Blagosilja one koji se boje Gospoda, male i velike. 14 Da vam Gospod umnoži blagoslove, vama i sinovima vašim! 15 Gospod da vas blagoslovi, tvorac neba i zemlje! 16 Nebo je nebo Gospodnje, a zemlju je dao sinovima èovjekovim. 17 Neæe te mrtvi hvaliti, Gospode, niti oni koji siðu onamo gdje se muæi. 18 Nego æemo mi blagosiljati Gospoda otsad i dovijeka. Aliluja!

116 Milo mi je što Gospod usliši molitveni glas moj; 2 Što prignu k meni uho svoje; i zato æeu ga u sve dane svoje prizivati. 3 Opkoliše me bolesti smrtnne, i jadi pakleni zadesiše me, naioðoh na tugu i muku; (*Sheol h7585*) 4 Ali prizvah ime Gospodnje: Gospode! izbavi dušu moju! 5 Dobar je Gospod i pravedan, i Bog je naš milostiv; 6 Èuva proste Gospod; bijah u nevolji, i pomože mi. 7 Vrati se, dušo moju od spoticanja. 9 Hodieu pred licem Gospodnjim po zemlji živijeh. 10 Vjerovah kad govorih: u ljutoj sam nevolji. 11 Rekoh u smetnji svojoj: svaki je èovjek laža. 12 Šta æeu vratiti Gospodu za sva dobra što mi je uèinio? 13 Uzeæeu èašu spasenja, i prizvaæeu ime Gospodnje. 14 Izvršiæeu obeæanja svoja Gospodu pred svijem narodom njegovijem. 15 Skupa je pred Gospodom smrt svetaca njegovijeh. 16 O Gospode! ja sam sluga tvoj, ja sam sluga tvoj, sin sluškinje tvoje; raskovao si s mene okove moje. 17 Èrtvu

Gospodnje. 18 Izvršiæeu obeæanja svoja Gospodu pred svijem narodom njegovijem. 19 Skupa je pred Gospodom smrt svetaca njegovijeh. 16 O Gospode! ja sam sluga tvoj, ja sam sluga tvoj, sin sluškinje tvoje; raskovao si s mene okove moje. 17 Èrtvu

117 Hvalite Gospoda svi narodi, slavite ga sva plemena; 2 Jer je velika milost njegova k nama, i istina Gospodnja traje dovijeka. Aliluja!

118 Hvalite Gospoda, jer je dobar, jer je dovijeka milost njegova. 2 Neka reèe Izrailj da je dovijeka milost njegova; 3 Neka reèe dom Aronov da je dovijeka milost njegova; 4 Neka reku svi koji se boje Gospoda da je dovijeka milost njegova. 5 Iz tjeskobe povikah ka Gospodu i usliši me, izvede me na prostrano mjesto Gospod. 6 Gospod je sa mnom, ne bojam se; šta æee mi uèiniti èovjek? 7 Gospod mi je pomoænik: slobodno æeu gledati u neprijatelje svoje. 8 Bolje je uzdati se u Gospoda negoli se oslanjati na èovjeka; 9 Bolje je uzdati se u Gospoda negoli se oslanjati na knezove. 10 Svi me narodi opkoliše; ali ih u ime Gospodnje razbih. 11 Optekoše, opkoliše me; ali ih u ime Gospodnje razbih. 12 Opkoliše me kao pèele sat, i ugasiše se kao oganj u trnu: u ime ih Gospodnje razbih. 13 Otisnuo si me da padnem, ali me Gospod prihvati. 14 Gospod je hvala moja i pjesma; on mi postade spasitelj. 15 Glas radosti i spasenja èuje se u kolibama pravednièkim: "desnica Gospodnja daje silu; 16 Desnica Gospodnja uzvišuje, desnica Gospodnja daje silu." 17 Neæeu umrijeti, nego æeu živ biti, i kazivati djela Gospodnja. 18 Karajuæei pokara me Gospod; ali me smrti ne dade. 19 Otvorite mi vrata od pravde, uæi æeu na njih, slaviæeu Gospoda. 20 "Evo vrata Gospodnja, na koja ulaze pravednici!" 21 Hvalim te, što si me uslišio, i postao mi spasitelj. 22 Kamen koji odbaciše zidari, posta glava od ugle. 23 To bi od Gospoda i divno je u našim oèima. 24 Evo dan, koji stvori Gospod! Radujmo se i veselimo se u nj! 25 O Gospode, pomozi! o Gospode, daj da bude u napredak! 26 Blagosloven koji ide u ime Gospodnje! Blagosiljamo vas iz doma Gospodnjega. 27 Gospod je Bog krjepak, i on nas obasja; žrtvu praznièenu, vezanu vrvcama, vodite k rogovima žrtveniku. 28 Ti si Bog moj, tebe hvalim, Bože moj, tebe uzvišujem. 29 Hvalite Gospoda, jer je dobar, jer je milost njegova dovijeka.

119 Blago onima kojima je put èist, koji hode u zakonu Gospodnjem. 2 Blago onima koji èuvaju otkrivenja njegova, svijem srcem traže ga; 3 Koji ne èine bezakonja, hode putovima njegovijem! 4 Ti si dao zapovijesti svoje, da se èuvaju dobro. 5 Kad

bi putovi moji bili upravljeni da èuvam naredbe tvoje! se stidjeti. 47 Tješiaeu se zapovijestima tvojim, koje
6 Onda se ne bih postidio, pazeæei na zapovijesti ljubim. 48 Ruke svoje pružam k zapovijestima tvojim,
tvoje; 7 Hvalio bih te s pravijem srcem, uèeæei se koje ljubim, i razmišljam o naredbama tvojim. 49
pravednjem zakonima tvojim. 8 Èuvaæeu naredbe Opomeni se rijeèi svoje k sluzi svojemu, na koju si
tvoje, nemoj me ostaviti sasvijem. 9 Kako æee mladiæ mi zapovjedio da se oslanjam. 50 U nevolji mojoj
oeistiti put svoj? Vladajuæei se po tvojim rijeèima. tješi me što me rijeè tvoja oživjava. 51 Oholi mi
10 Svijem srcem svojim tražim tebe, ne daj mi da se rugaju veoma; ali ja ne otstupam od zakona
zaðem od zapovijesti tvojih. 11 U srce svoje zatvorio tvojega. 52 Pamtim sudove tvoje od iskona, Gospode,
sam rijeè tvoju, da ti ne grijeshim. 12 Blagosloven si, i tješim se. 53 Gnjev me obuzima na bezbožnike, koji
Gospode! nauèei me naredbama svojim. 13 Ustima ostavljaju zakon tvoj. 54 Naredbe su tvoje pjesma
svojim javljaju sve sudove usta tvojih. 14 Na putu moja u putnièkom stanu mojem. 55 Noæeu pominjem
otkrivenja tvojih radujem se kao za veliko bogatstvo. ime tvoje, Gospode, i èuvam zakon tvoj. 56 To je
15 O zapovijestima tvojim razmišljam, i pazim na moje, da èuvam zapovijesti tvoje. 57 Dio moj ti si,
putove tvoje. 16 Naredbama tvojim tješim se, ne Gospode; naumio sam èuvati rijeèi tvoje. 58 Molim ti
zaboravljam rijeèi tvoje. 17 Uèini milost sluzi svojemu, se iz svega srca, smiluj se na me po rijeèi svojoj. 59
da bih živio i èuvaao rijeè tvoju. 18 Otvori oèi moje, da Razmatram putove svoje, i obraæam noge svoje k
bih vidiò èuedesa zakona tvojega; 19 Gost sam na otkrivenjima tvojim. 60 Hitim, i ne zatežem se èuvati
zemlji, nemoj sakriti od mene zapovijesti svojih. 20 zapovijesti tvoje. 61 Mreže bezbožnièke opkoliše me,
Iznemože duša moja želeæi bez prestanka poznati ali zakona tvojega ne zaboravljam. 62 U po noæi
sudove tvoje. 21 Ti si strašan prokletim oholicama, ustajem da te slavim za pravedne sudove tvoje. 63 U
koje zastranjuju od zapovijesti tvojih. 22 Odvratи od zajednici sam sa svima koji se tebe boje i koji èuvaju
mene rug i sramotu, jer èuvam otkrivenja tvoja. 23 zapovijesti tvoje. 64 Dobrote je tvoje, Gospode, puna
Sjede knezovi i dogovaraju se na mene; a sluga tvoj sva zemlja; naredbama svojim nauèei me. 65 Uèinio
razmišlja o naredbama tvojim. 24 Otkrivenja su tvoja si dobro sluzi svojemu, Gospode, po rijeèi svojoj.
utjeha moja, savjetnici moji. 25 Duša moja leži u 66 Dobroj misli i znanju nauèei me, jer zapovijestima
prahu; oživi me po rijeèi svojoj. 26 Kazujem putove tvojim vjerujem. 67 Prije stradanja svojega lutah, a
svoje, i èuješ me; nauèei me naredbama svojim. 27 sad èuvam rijeè tvoju. 68 Ti si dobar, i dobro èiniš;
Urazumi me o putu zapovijesti svojih, i razmišljaæeu nauèei me naredbama svojim. 69 Oholi pletu na mene
o èudesima tvojim. 28 Suze proliva duša moja od laž, ali se ja svijem srcem držim zapovijesti tvojih.
tuge, okrijepi me po rijeèi svojoj. 29 Put lažni ukloni 70 Zadriglo je srce njihovo kao salo, a ja se tješim
od mene i zakon svoj daruj mi. 30 Put istini izbrah, zakonom tvojim. 71 Dobro mi je što stradam, da
zakone tvoje tražim. 31 Prionuh za otkrivenja tvoja, se nauèim naredbama tvojim. 72 Miliji mi je zakon
Gospode; nemoj me osramotiti. 32 Putem zapovijesti usta tvojih nego tisuæe zlata i srebra. 73 Ruke tvoje
tvojih trëim, jer si raširio srce moje. 33 Pokaži mi, stvorile su me i naèinile me; urazumi me, i nauèiaeu
Gospode, put naredaba svojih, da ga se držim do se zapovijestima tvojim. 74 Koji se tebe boje, vidjeæe
kraja. 34 Urazumi me, i držaæeu se zakona tvojega, me, i radovaæe se što se uzdam u tvoju rijeè. 75
i èuvati ga svijem srcem. 35 Postavi me na stazu Znam da su sudovi tvoji, Gospode, pravedni, i po
zapovijesti svojih, jer mi je ona omiljela. 36 Privij pravdi me karaš. 76 Neka bude dobrota tvoja utjeha
srce moje k otkrivenjima svojim, a ne k lakomstvu. moja, kao što si rekao sluzi svojemu. 77 Neka doðe k
37 Odvratи oèi moje da ne gledaju ništavila, putem meni milosrđe tvoje, i oživim; jer je zakon tvoj utjeha
svojim oživi me. 38 Ispuni sluzi svojemu rijeè svoju moja. 78 Nek se postide oholi; jer me bez krivice
da te se boji. 39 Ukloni rug moj, kojega se plašim; oboriš. Ja razmišljam o zapovijestima tvojim. 79
jer su sudovi tvoji blagi. 40 Mile su mi zapovijesti Nek se obrate k meni koji se tebe boje, i koji znadu
tvoje, pravdom svojom oživi me. 41 Neka doðe na otkrivenja tvoja. 80 Srce moje neka bude savršeno
me milost tvoja, Gospode, pomoæ tvoja po rijeèi u naredbama tvojim, da se ne postidim. 81 Èezne
tvojoj. 42 I ja æeu odgovoriti onome koji me ruži; jer duša moja za spasenjem tvojim, rijeè tvoju èekam. 82
se uzdam u rijeè tvoju. 43 Nemoj uzeti nigda od Èeznu oèi moje za rijeèiju tvojom; gorovim: kad æeeš
usta mojih rijeèi istine, jer èekam sudove tvoje. 44 I me utješiti? 83 Postadoh kao mijeh u dimu, ali tvojih
èuvaæeu zakon tvoj svagda, dovjeka i bez prestanka. naredaba ne zaboravih. 84 Koliko æee biti dana sluge
45 Hodiaæu slobodno, jer tražim zapovijesti tvoje. 46 tvojega? Kad æeeš suditi onima koji me gone? 85
Govoriaæu o otkrivenjima tvojim pred carevima, i neæeu Oholi iskopaše mi jamu nasuprot zakonu tvojemu. 86

Sve su zapovijesti tvoje istina; bez krivice me gone, svojim nauèi me. 125 Ja sam sluga tvoj; urazumi pomozi mi. 87 Umalo me ne ubiše na zemlji, ali ja ne me, i poznaæeu otkrivenja tvoja. 126 Vrijeme je da ostavljam zapovijesti tvojih. 88 Po milosti svojoj oživi Gospod radi; oboriše zakon tvoj. 127 Toga radi ljubim me, i èuvaæeu otkrivenja usta tvojih. 89 Dovijeka je, zapovijesti tvoje veæema nego zlato i drago kamenje. Gospode, rijeè tvoja utvrðena na nebesima, 90 Od 128 Toga radi zapovijesti tvoje držim da su vjerne, koljena do koljena istina tvoja; ti si postavio zemlju, na svaki put lažni mrzim. 129 Divna su otkrivenja i stoji. 91 Po tvojoj naredbi sve stoji sad; jer sve tvoja; zato ih èuva duša moja. 130 Rijeèi tvoje kad se služi tebi. 92 Da nije zakon tvoj bio utjeha moja, jave, prosvjetljiju i urazumlju proste. 131 Otvoram poginuo bih u nevolji svojoj. 93 Zapovijesti tvojih usta svoja da odahnem, jer sam žedan zapovijesti neæeu zaboraviti dobijeka, jer me njima oživljavaš. 94 tvojih. 132 Pogledaj me i smiluj se na me, kao što Ja sam tvoj, pomozi mi, jer tražim zapovijesti tvoje. radiš s onima koji ljube ime tvoje. 133 Tvrdi stope 95 Bezbožnici gledaju da me ubiju; a ja razmišljam o moje u rijeèi svojoj, i ne daj nikakome bezakonju da tvojim otkrivenjima. 96 Svemu savršenome vidjeh kraj; oblada mnom. 134 Izbavi me od nasilja ljudskoga, i ali je zapovijest tvoja veoma široka. 97 Kako ljubim èuvaæeu zapovijesti tvoje. 135 Svetlošæeu lica svojega zakon tvoj! Vas dan mislim o njemu. 98 Zapovijest obasaj slugu svojega, i nauèi me naredbama svojim. tvoja èini me mudrijega od neprijatelja mojih; jer je sa 136 Oèi moje liju potoke, zato što ne èuvaju zakona mnom uvijek. 99 Razumniji postah od svih uèitelja tvojega. 137 Pravedan si, Gospode, i pravi su sudovi svojih; jer razmišljam o tvojim otkrivenjima. 100 Mudriji tvoji. 138 Javio si pravdu u otkrivenjima svojim, i sam od staraca; jer zapovijesti tvoje èuvam. 101 istinu cijelu. 139 Revnost moja jede me, zato što moji Od svakoga zloga puta zaustavljam noge svoje, da neprijatelji zaboraviše rijeèi tvoje. 140 Rijeè je tvoja bih èuva rijeè tvoju. 102 Od naredaba tvojih ne veoma èista, i sluga je tvoj veoma ljubi. 141 Ja sam otstupam; jer si me ti nauèio. 103 Kako su slatke jeziku malen i poništen, ali zapovijesti tvojih ne zaboravljam. mojemu rijeèi tvoje, slaðe od meda ustima mojima! 142 Pravda je tvoja pravda vjeèena, i zakon tvoj istina. 104 Od zapovijesti tvojih postadon razuman; toga radi 143 Tuga i nevolja nađe me, zapovijesti su tvoje utjeha mrzim na svaki put lažni. 105 Rijeè je tvoja žižak moja. 144 Vjeèena je pravda u otkrivenjima tvojim; nozi mojih, i vidjelo stazi mojih. 106 Zakleh se da æeu urazumi me, i biæu živ. 145 Vièem iz svega srca: èuvati naredbe pravde tvoje, i izvršiæeu. 107 Poništen usliši me, Gospode; saèuvaæeu naredbe tvoje. 146 sam veoma, Gospode, oživi me po rijeèi svojoj. 108 Prizivam te, pomozi mi; držaæeu se otkrivenja tvojih. Neka ti bude ugodna, Gospode, dobrovoljna žrtva 147 Pretjeèem svanuæe, i vièem; rijeè tvoju èekam. usta mojih, i sudovima svojim nauèi me. 109 Duša je 148 Pretjeèu oèi moje jutrenju stražu, da bih razmišljao moja u ruci mojih neprestano u nevolji; ali zakona o rijeèi tvojoj. 149 Èui glas moj po milosti svojoj, tvojega ne zaboravljam. 110 Bezbožnici su mi metnuli Gospode; po суду svojemu oživi me. 150 Prikuèuju se zamku; ali od zapovijesti tvojih ne zastranih. 111 koji ljube bezakonje; udaljili su se od zakona tvojega. Prisvojih otkrivenja tvoja zavajiek; jer su radost srcu 151 Ti si blizu, Gospode, i sve su zapovijesti tvoje mojemu. 112 Privolio sam srce svoje da tvori naredbe istina. 152 Odavna znam za otkrivenja tvoja, da si tvoje navijek, do kraja. 113 Koji prestupaju zakon, ja ih postavio zavajiek. 153 Pogledaj nevolju moju, i na njih mrzim, a zakon tvoj ljubim. 114 Ti si zaklon izbavi me, jer ne zaboravljam zakona tvojega. 154 moj i štit moj; rijeè tvoju èekam. 115 Idite od mene, Primi se stvari moje, i odbrani me; po rijeèi svojoj bezakonici I èuvaæeu zapovijesti Boga svojega. 116 oživi me. 155 Daleko je od bezbožnika spasenje, jer Ukrijepi me po rijeèi svojoj i biæu živ, i nemoj me se ne drže naredaba tvojih. 156 Milosrđe je tvoje, osramotiti u nadanju mom. 117 Utvrđi me, i spašaæeu Gospode, veliko; po pravome суду svom oživi me. se, i razmišljaæeu o naredbama tvojim bez prestanka. 157 Mnogo je protivnika mojih i neprijatelja mojih; 118 Obaraš sve koji otstupaju od naredaba tvojih; ali ja ne otstupam od otkrivenja tvojih. 158 Vidim jer su pomisli njihove laž. 119 Kao gar bacaš sve odmetnike, i mrsko mi je; jer ne èuvaju rijeèi tvoje. bezbožnike na zemlji; toga radi omilješe mi otkrivenja 159 Gledaj, kako ljubim zapovijesti tvoje, Gospode, tvoja. 120 Drkæe od straha tvojega tijelo moje, i po milosti svojoj oživi me. 160 Osnova je rijeèi tvoje sudova tvojih bojim se. 121 Èinim sud i pravdu, ne daj istina, i vjeèan je svaki sud pravde tvoje. 161 Knezovi me onima koji me gone. 122 Odbrani slugu svojega na me gone ni za što, ali se srce moje boji rijeèi tvoje. dobro njegovo, da mi ne èine sile oholi. 123 Oèi moje 162 Radujem se rijeèi tvojoj kao onaj koji zadobije èeznu za spasenjem tvojim i za rijeèju pravde tvoje. velik pljen. 163 Mrzim na laž i gadim se na nju, 124 Uèini sluzi svojemu po milosti svojoj, i naredbama ljubim zakon tvoj. 164 Sedam puta na dan hvalim te

za sudove pravde tvoje. 165 Velik mir imaju oni koji ruku gospođe njezine, tako su oči naše u Gospoda ljube zakon tvoj, i u njih nema spoticanja. 166 Ěekam Boga našega, dok se smiluje na nas. 3 Smiluj se na spasenje tvoje, Gospode, i zapovijesti tvoje izvršujem. 167 Duša moja ēuva otkrivenja tvoja, i ja ih ljubim nas, Gospode, smiluj se na nas, jer smo se dovoljno napitali sramote; 4 Dovoljno se napitala duša naša veoma. 168 Ēuvam zapovijesti tvoje i otkrivenja; jer su ruga od ponositijeh, i sramote od oholijeh.

svi putovi moji pred tobom. 169 Neka izađe tužnjava moja preda te, Gospode! Po riječi svojoj urazumi me. 170 Neka dođe moljenje moje preda te! Po riječi svojoj izbavi me. 171 Usta æe moja pjevati hvalu, kad me naučiš naredbama svojim. 172 Jezik æe moj kazivati rijeè tvoju, jer su sve zapovijesti tvoje pravedne. 173 Neka mi bude ruka tvoja u pomoæi; jer mi omilješ zapovijesti tvoje; 174 Žedan sam spasenja tvojega, Gospode, i zakon je tvoj utjeha moja. 175 Neka živi duša moja i tebe hvali, i sudovi tvoji neka mi pomogu. 176 Zaðoh kao ovca izgubljena: traži slugu svojeg; jer zapovijesti tvojih ne zaboravili.

120 Ka Gospodu zavikah u nevolji svojoj, i usliši me. 2 Gospode! izbavi dušu moju od usta lažljivih i od jezika lukavoga. 3 Šta æe ti dati i šta æe ti prinijeti jezik lukavi? 4 On je kao oštре strijele u jakoga, kao ugljevlje smrekovo. 5 Teško meni kad sam tuðin kod Meseha, živim kod šatora Kidarskih. 6 Dugo je živjela duša moja s onima koji mrze na mir. 7 Ja sam miran; ali kad stanem govoriti, u njih je rat.

121 Podižem oči svoje ka gorama, odakle mi dolazi pomoæ. 2 Pomoæ je meni od Gospoda, koji je stvorio nebo i zemlju. 3 Neæe dati da popuzne nogu tvoja; ne drijemlje ēuvar tvoj. 4 Gle, ne drijemlje i ne spava ēuvar Izrailjev. 5 Gospod je ēuvar tvoj, Gospod je sjen tvoj, on ti je s desne strane. 6 Danju te neæe sunce ubiti ni mjesec noæeu. 7 Gospod æe te saèuvati od svakoga zla, saèuvaae dušu tvoju Gospod. 8 Gospod æe ēuvati ulazak tvoj i izlazak tvoj, otsad i dovjeka.

122 Obradovah se kad mi rekoše: hajdemo u dom Gospodnj! 2 Evo, stoje noge naše na vratima tvojim, Jerusalime! 3 Jerusalim je izidan, kao grad slichen u jednu zgradu. 4 Onamo idu plemena, plemena Gospodnja, po naredbi Izrailjevoj da slave ime Gospodnje. 5 Ondje stoje prijestoli sudske, prijestoli doma Davidova. 6 Ištite mira Jerusalimu; neka bude dobro onima koji ljube tebe! 7 Neka bude mir oko zidova tvojih, i èestitost u dvorima tvojim! 8 Radi braæee svoje, i prijatelja svojih govorim: mir ti! 9 Radi doma Gospoda Boga našega želim ti dobro.

123 K tebi podižem oči svoje, koji živiš na nebesima! 2 Kao što su oči slugama uprite u ruku gospodara njihovih, kao oči sluškinjine u

rukama gospođe njezine, tako su oči naše u Gospoda našega, dok se smiluje na nas. 3 Smiluj se na nas, Gospode, smiluj se na nas, jer smo se dovoljno napitali sramote; 4 Dovoljno se napitala duša naša veoma. 168 Ēuvam zapovijesti tvoje i otkrivenja; jer su ruga od ponositijeh, i sramote od oholijeh.

124 Da nije bio Gospod s nama, neka reèe Izrailj, 2 Da nije bio Gospod s nama, kad ljudi ustaše na nas, 3 Žive bi nas proždrli, kad se raspali gnjev njihov na nas; 4 Potopila bi nas voda, rijeka bi pokrila dušu našu; 5 Pokrila bi dušu našu silna voda. 6 Blagosloven Gospod, koji nas ne dade zubima njihovim da nas rastržu! 7 Duša se naša izbavi kao ptica iz zamke lovaèke; zamka se raskide, i mi se izbavimo. 8 Pomoæ je naša u imenu Gospodnjem, koji je stvorio nebo i zemlju.

125 Ko se uzda u Gospoda, on je kao gora Sion, ne pomješta se, ostaje dovjeka. 2 Oko Jerusalima su gore, i Gospod je oko naroda svojega otsad i dovjeka. 3 Jer neæe ostati skiptar bezbožnièki nad dijelom pravednièkim, da ne bi pravednici pružili ruke svoje na bezakonje. 4 Uèini, Gospode, dobro dobrima i onima koji su prava srca. 5 A koji svraeu na krive pute, otjeraæe Gospod s onima koji èine bezakonje. Mir Izraelju!

126 Kad vraæaše Gospod roblje Sionsko, bijasmo kau snu. 2 Tada usta naša bijahu puna radosti, i jezik naš pjevanja. Tada govorahu po narodima: veliko djelo èini Gospod na njima. 3 Veliko djelo èini Gospod na nama; razveselismo se. 4 Vraæaj, Gospode, roblje naše, kao potoke na sasušenu zemlju. 5 Koji su sa suzama sijali, neka žanju s pjevanjem. 6 Ide i plaæe koji nosi sjeme da sije; poæi æe s pjesmom noseæi snopove svoje.

127 Ako Gospod neæe graditi doma, uzalud se muæe koji ga grade; ako neæe Gospod ēuvati grada, uzalud ne spava stražar. 2 Uzalud ranite, dockan lježete, jedete hljeb umorni; milome svojemu on daje san. 3 Evo našljedstva od Gospoda: djeca, porod je dar od njega. 4 Što su strijele u ruci jakome, to su sinovi mladi. 5 Blago èovjeku koji je njima napunio tul svoj! Neæe se osramotiti kad se stanu razgovarati s neprrijateljima na vratima.

128 Blago svakome, koji se boji Gospoda, koji hodi putovima njegovim! 2 Jer æe jesti od trudova ruku svojih. Blago tebi, i dobro ti je. 3 Žena je tvoja kao rodna loza usred doma tvojega; sinovi tvoji kao grane maslinove oko stola tvojega. 4 Gle, tako æe biti blagosloven èovjek koji se boji Gospoda. 5

Blagosloviaæ te Gospod sa Siona, i gledaæeš dobro Jerusalimsko u sve dane života svojega; 6 Vidjeæeš sinove u sinova svojih. Mir Izrailju!

129 Mnogo mi dosaðivaše od mladosti moje, neka reèe Izrailj, 2 Mnogo mi dosaðivaše od mladosti moje, ali me ne svladaše. 3 Na leðima mojim oraše oraèi, i vodiše duge brazde svoje. 4 Gospod je pravedan; isijeèe konopce bezbožnike. 5 Postidjeæe se, odbiæe se svi koji nenañide Sion. 6 Biæe kao trava na krovovima, koja se sasušuje prije nego se poèupa, 7 Od koje neæe žetelac napuniti ruke svoje, niti naruèja svojega vezilac; 8 I koji prolaze neæe reæi: "Blagoslov Gospodnjii na vama! blagosiljam vas imenom Gospodnjim."

130 Iz dubine viem k tebi, Gospode! 2 Gospode! èuj glas moj. Neka paze uši tvoje na glas moljenja mojega. 3 Ako æeš na bezakonje gledati, Gospode: Gospode, ko æe ostati? 4 Ali je u tebe praštanje, da bi te se bojali. 5 Èekam Gospoda; èeka duša moja; uzdam se u rijeè njegovu. 6 Duša moja èeka Gospoda veæema nego straže jutrnje, koje straže jutrom. 7 Neka èeka Izrailj Gospoda; jer je u Gospoda milost, i velik je u njega otkup. 8 I on æe otkupiti Izrailja od svijeh bezakonja njegovijeh.

131 Gospode! ne nadima se srce moje, niti se uznose oèi moje; niti idem na veliko, ni na ono što je više od mene. 2 Smjeran sam i krotak dušom svojom, kao dijete kraj matere; kao dijete duša je moja u meni. 3 Nek se uzda Izrailj u Gospoda otsad i dovijeka.

132 Opomeni se, Gospode, Davida i sve smjernosti njegove, 2 Kako se kunijaše Gospodu, i zavjetovaše Bogu Jakovljevu: 3 "Neæu uæi u šator doma svojega, niti æu leæi na postelju odra svojega; 4 Neæu dati sna oèima svojima, ni vjeðama svojima drijema; 5 Dok ne naðem mjesta Gospodu, stana Bogu Jakovljevu." 6 Evo, èusmo da je u Jefremovoj zemlji, naðosmo ga na poljima Kirijat-Jarimskim. 7 Uđimo u stan njegov, poklonimo se podnožju nogu njegovijeh. 8 Stani, Gospode, na poèivalištu svojem, ti i kovèeg sile tvoje. 9 Sveštenici tvoji nek se obuku u pravdu, i sveci tvoji nek se raduju. 10 Radi Davida sluge svojega nemoj odvratiti lica od pomazanika svojega. 11 Zakle se Gospod Davidu u istini, od koje neæe otstupiti; od poroda tvojega posadiæu na prijestolu tvojemu. 12 Ako sinovi tvoji usûevaju zavjet moj i otkrivenja moja kojima æu ih nauæiti, onda æe i sinovi njihovi dovijeka sjedjeti

na prijestolu svom. 13 Jer je izabrao Gospod Sion, i omilje mu živjeti na njemu. 14 Ovo je poèivalište moje uvijek, ovdje æu se naseliti; jer mi je omiljelo. 15 Hranu æu njegovu blagosloviti, nište njegove nasitiæeu hljeba. 16 Sveštenike æu njegove obuæi u spasenje, i sveti æe se njegovi radovati. 17 Tu æu uèiniti da uzraste rog Davidu, postaviæu vidjelo pomazaniku svojemu. 18 Neprijatelje æu njegove obuæi u sramotu; a na njemu æe cvjetati vijenac njegov.

133 Kako je lijepo i krasno kad sva braæea žive zajedno! 2 Kao dobro ulje na glavi, koje se staæe na bradu, bradu Aronovu, koje se staæe na skut od haljine njegove; 3 Kao rosa na Ermonu, koja slazi na gore Sionske. Jer je ondje utvrdio Gospod blagoslov i život dovijeka.

134 Sad blagosiljajte Gospoda, sve sluge Gospodnjie, koje stojite u domu Gospodnjem noæu. 2 Podignite ruke svoje k svetinji, i blagosiljajte Gospoda. 3 Blagosloviaæ te sa Siona Gospod, koji je stvorio nebo i zemlju.

135 Hvalite ime Gospodnje, hvalite, sluge Gospodnje, 2 Koji stojite u domu Gospodnjem, u dvorima doma Boga našega. 3 Hvalite Gospoda, jer je dobar Gospod; pojte imenu njegovu, jer je slatko. 4 Jer Jakova izabra sebi Gospod, Izrailja za dostojanje svoje. 5 Jer poznah da je velik Gospod, i Gospod naš svrh svijeh bogova. 6 Što god hoæe, sve Gospod èini, na nebesima i na zemlji, u morima i u svima bezdanima. 7 Izvodi oblake od kraja zemlje, munje èini usred dažda, izvodi vjetar iz staja njegovijeh. 8 On pobi prvence u Misiru od èovjeka do živinæeta.

9 Pokaza znake i èudesna usred tebe, Misire, na Faraonu i na svijem slugama njegovijem. 10 Pobi narode velike, i izgubi careve jake: 11 Siona, cara Amorejskoga, i Oga, cara Vasanskoga, i sva carstva Hananska; 12 I dade zemlju njihovu u dostojarje, u dostojarje Izraelju, narodu svojemu. 13 Gospode! ime je tvoje vjeðeno; Gospode! spomen je tvoj od koljena do koljena. 14 Jer æe suditi Gospod narodu svojemu, i na sluge svoje smilovaæe se. 15 Idoli su neznaþaæki srebro i zlato, djelo ruku èovjekih; 16 Usta imaju, a ne govore; oèi imaju, a ne vide; 17 Uši imaju, a ne èuju; niti ima dihanja u ustima njihovijem. 18 Kakvi su oni onaki su i oni koji ih grade, i svi koji se uzdaju u njih. 19 Dome Izraeljev, blagosiljaj Gospoda; dome Aronov, blagosiljaj Gospoda; 20 Dome Levijev, blagosiljaj Gospoda; koji se bojite Gospoda, blagosiljajte Gospoda. 21 Blagosloven Gospod na Sionu, koji živi u Jerusalimu! Aliluja!

136 Slavite Gospoda, jer je dobar; jer je dovjeka dobrotu tvoju i za istinu tvoju; jer si po svakom imenu milost njegova; **2** Slavite Boga nad bogovima; svom podigao riječ svoju. **3** U dan, u koji zazvah, ti si jer je dovjeka milost njegova. **3** Slavite gospodara me uslišio, dunuo slobodu u dušu moju. **4** Slaviæe nad gospodarima; jer je dovjeka milost njegova; **4** te, Gospode, svi carevi zemaljski, kad èeu rijeèi Onoga, koji jedan tvori èudesa velika; jer je dovjeka usta tvojih; **5** I pjevaæe putove Gospodnje, jer je milost njegova; **5** Koji je stvorio nebesa premudro; jer velika slava Gospodnja. **6** Jer je visok Gospod, i vidi je dovjeka milost njegova; **6** Utvrđio zemlju na vodi; niskoga, i visokoga izdaleka poznaje. **7** Ako pođem u jer je dovjeka milost njegova; **7** Stvorio velika vidjela; tuzi, ti æeš me oživiti; na zloæu neprijatelja mojih jer je dovjeka milost njegova; **8** Sunce, da upravlja danom; jer je dovjeka milost njegova; **9** Mjesec i Gospod æe svršiti za mene. Gospode! milost je tvoja vijezde, da upravlaju noæu; jer je dovjeka milost njegova; **10** Koji pobi Misir u prvencima njegovijem; njegova; **11** Izvede iz njega Izrailja; jer je dovjeka milost njegova; **12** Rukom krjepkom i mišicom podignutom; jer je dovjeka milost njegova; **13** Koji razdvoji Crveno More; jer je dovjeka milost njegova; **14** I provede Izraelija kroz sred njega; jer je dovjeka milost njegova; **15** A Faraona i vojsku njegovu vrže u More Crveno; jer je dovjeka milost njegova; **16** Prevede narod svoj preko pustinje; jer je dovjeka milost njegova; **17** Pobi careve velike; jer je dovjeka milost njegova; **18** I izgubi careve znatne; jer je dovjeka milost njegova; **19** Siona cara Amorejskoga; jer je dovjeka milost njegova; **20** I Oga cara Vasanskoga; jer je dovjeka milost njegova; **21** I dade zemlju njihovu u dostojarje; jer je dovjeka milost njegova; **22** U dostojarje Izraelju, sluzi svojemu; jer je dovjeka milost njegova; **23** Koji nas se opomenu u poniženju našem; jer je dovjeka milost njegova; **24** I izbavi nas od neprijatelja naših; jer je dovjeka milost njegova; **25** Koji daje hranu svakomu tijelu; jer je dovjeka milost njegova; **26** Slavite Boga nebeskoga; jer je dovjeka milost njegova.

137 Na vodama Vavilonskim sjeðasmo i plakasmo opominjuæi se Siona. **2** O vrbama sred njega vjeðasmo harfe svoje. **3** Ondje iskahu koji nas zarobiše da pjevamo, i koji nas oboriše da se veselimo: "pjevajte nam pjesmu Sionsku." **4** Kako æemo pjevati pjesmu Gospodnju u zemlji tuðoj? **5** Ako zaboravim tebe, Jerusalime, neka me zaboravi desnica moja. **6** Neka prione jezik moj za usta moja, ako tebe ne uspamtim, ako ne uzdržim Jerusalima svrh veselja svojega. **7** Napomeni, Gospode, sinovima Edomovijem dan Jerusalimski, kad govorise: raskopajte, raskopajte ga do temelja. **8** Kæeri Vavilonska, krvnico, blago onome ko ti plati za djelo koje si nama uèinila! **9** Blago onome koji uzme i razbijie djecu tvoju o kamen.

138 Slavim te, Gospode, od svega srca svojega, pred bogovima pjevam tebi. **2** Poklanjam se pred svetom crkvom tvojom, i slavim ime tvoje, za

dobrotu tvoju i za istinu tvoju; jer si po svakom imenu sauslišio, dunuo slobodu u dušu moju. **4** Slaviæe nad gospodarima; jer je dovjeka milost njegova; **4** te, Gospode, svi carevi zemaljski, kad èeu rijeèi Onoga, koji jedan tvori èudesa velika; jer je dovjeka usta tvojih; **5** I pjevaæe putove Gospodnje, jer je milost njegova; **5** Koji je stvorio nebesa premudro; jer velika slava Gospodnja. **6** Jer je visok Gospod, i vidi je dovjeka milost njegova; **6** Utvrđio zemlju na vodi; niskoga, i visokoga izdaleka poznaje. **7** Ako pođem u jer je dovjeka milost njegova; **7** Stvorio velika vidjela; tuzi, ti æeš me oživiti; na zloæu neprijatelja mojih jer je dovjeka milost njegova; **8** Sunce, da upravlja danom; jer je dovjeka milost njegova; **9** Mjesec i Gospod æe svršiti za mene. Gospode! milost je tvoja vijezde, da upravlaju noæu; jer je dovjeka milost njegova; **10** Koji pobi Misir u prvencima njegovijem; njegova; **11** Izvede iz njega Izrailja; jer je dovjeka milost njegova; **12** Rukom krjepkom i mišicom podignutom; jer je dovjeka milost njegova; **13** Koji razdvoji Crveno More; jer je dovjeka milost njegova; **14** I provede Izraelija kroz sred njega; jer je dovjeka milost njegova; **15** A Faraona i vojsku njegovu vrže u More Crveno; jer je dovjeka milost njegova; **16** Prevede narod svoj preko pustinje; jer je dovjeka milost njegova; **17** Pobi careve velike; jer je dovjeka milost njegova; **18** I izgubi careve znatne; jer je dovjeka milost njegova; **19** Siona cara Amorejskoga; jer je dovjeka milost njegova; **20** I Oga cara Vasanskoga; jer je dovjeka milost njegova; **21** I dade zemlju njihovu u dostojarje; jer je dovjeka milost njegova; **22** U dostojarje Izraelju, sluzi svojemu; jer je dovjeka milost njegova; **23** Koji nas se opomenu u poniženju našem; jer je dovjeka milost njegova; **24** I izbavi nas od neprijatelja naših; jer je dovjeka milost njegova; **25** Koji daje hranu svakomu tijelu; jer je dovjeka milost njegova; **26** Slavite Boga nebeskoga; jer je dovjeka milost njegova.

139 Gospode! ti me kušaš i znaš. **2** Ti znaš kad sjedem i kad ustanem; ti znaš pomisli moje izdaleka; **3** Kad hodim i kad se odmaram, ti si oko mene, i sve putove moje vidiš. **4** Još nema rijeèi na jeziku mom, a ti, Gospode, gle, veæ sve znaš. **5** Sastrag i sprijeti ti si me zaklonio, i stavio na me ruku svoju. **6** Èudno je za me znanje tvoje, visoko, ne mogu da ga dokuèim. **7** Kuda bih otišao od duha tvojega, i od lica tvojega kuda bih utekao? **8** Da izaðem na nebo, ti si onđe. Da siðem u pakao, onđe si. (Sheol h7585) **9** Da se dignem na krilima od zore, i preselim se na kraj mora: **10** I onđe æe me ruka tvoja voditi, i držati me desnica tvoja. **11** Da reèem: da ako me mrak sakrije; ali je i noæ kao vidjelo oko mene. **12** Ni mrak neæe zamraæiti od tebe, i noæ je svjetla kao dan: mrak je kao vidjelo. **13** Jer si ti stvorio što je u meni, sastavio si me u utrobi matere moje. **14** Hvalim te, što sam divno sazdan. Divna su djela tvoja, i duša moja to zna dobro. **15** Nijedna se kost moja nije sakrila od tebe, ako i jesam sazdan tajno, otkan u dubini zemaljskoj. **16** Zametak moj vidješe oèi tvoje, u knjizi je tvojoj sve to zapisano, i dati zabilježeni, kad ih još nije bilo nijednoga. **17** Kako su mi nedokuèljive pomisli tvoje, Božel! Kako im je velik broj! **18** Da ih brojim, više ih je nego pijeska. Kad se probudim, još sam s tobom. **19** Da hoæeš, Bože, ubiti bezbožnika! Krvopije, idite od mene. **20** Oni govore ružno na tebe; uzimaju ime tvoje uzalud neprijatelji tvoji. **21** Zar da ne mrzim na one, koji na te mrze, Gospode, i da se ne gadim na one koji ustaju na tebe? **22** Punom mrzošeu mrzim na njih; neprijatelji su mi. **23** Okušaj me, Bože, i poznaj srce moje, ispitaj me, i poznaj pomisli moje. **24** I vidi jesam li na zlu putu, i vodi me na put vjeèni.

140 Izbavi me, Gospode, od èovjeka zloga, saèuvaj me od nasilnika, **2** Koji pomislijaju zlo

me, koji misle da potkinu noge moje. 5 Oholi mi svojoj. 2 I ne idi na sud sa slugom svojim, jer se neæe namjetiše zamke i prugla, metnuše mi mrežu na put, opravdati pred tobom niko živ. 3 Neprijatelj goni dušu predu razapeše mi. 6 Rekoh Gospodu: ti si Bog moj, moju, gazi u prah život moj, posaðuje me u mrak, usliši, Gospode, glas moljenja mojega. 7 Gospode, kao davno pomrle. 4 Trne u meni duh moj, nestaje u Gospode, krjepki spasitelju moj, zakloni glavu moju u meni srca mojega. 5 Pominjem dane stare, prebrajam dan ratri! 8 Ne daj, Gospode, bezbožniku što želi, ne sve poslove tvoje, razmišljam o djelima ruku tvojih. daj mu da dokuèi što je jaumio, da se ne uznose. 9 6 Pružam k tebi ruke svoje; duša je moja kao suha Otrov onijeh što su oko mene, pogibao usta njihovih zemlja pred tobom. 7 Pohitaj, usliši me; Gospode, neka se obrati na njih. 10 Neka padne na njih živo nestaje duha mojega, nemoj odvratiti lica svojega od ugljevije; neka ih on baci u oganj, u propasti, da ne mene; jer æu biti kao oni koji odlaze u grob. 8 Rano ustanu. 11 Èovjek jezièan neæe se utvrditi na zemlji, mi javi milost svoju, jer se u tebe uzzdam. Pokaži mi nepravednoga æe zloæea uvaliti u pogibao. 12 Znam put, kojim da idem, jer k tebi podižem dušu svoju. da æe Gospod pokazati pravdu nevoljnemu i pravicu ubogima. 13 Da! pravedni æe slaviti ime tvoje, pravi 9 Izbavi me od neprijatelja mojih, Gospode, k tebi æe ostati pred licem tvojim.

141 Gospode, vièem k tebi, pohiti k meni, èuj glas moljenja mojega, kad vièem k tebi. 2 Nek izaðe molitva moja kao kad pred lice tvoje, dizanje ruku mojih kao prinos veèernji. 3 Postavi, Gospode, stražu kod jezika mojega, èuvaj vrata usta mojih. 4 Ne daj srcu mojemu da zastrani na zle pomisli, da èini djela bezbožna s ljudima koji postupaju nepravedno; i da ne okusim sladosti njihovih. 5 Neka me bije pravednik, to je milost; neka me kara, to je ulje za glavu moju; glava moja neæe odbaciti, ako æe i više; nego je molitva moja protiv zloæea njihove. 6 Rasuše se po kamenjem vrletima sudije njihove, i èuse rijeèi moje kako su blage. 7 Kao kad ko sijeèe i teše, tako se razletješe kosti naše do èeljusti paklenih. (*Sheol h7585*) 8 Ali su k tebi, Gospode, Gospode, upravljene oèi moje, u tebe se uzzdam, nemoj odbaciti duše moje. 9 Saèuvaj me od zamke, koju mi metnuše, od lukavstva onijeh, koji èine bezakonje. 10 Pašæe u mreže svoje bezbožnici, a ja æu jedan proæi.

142 Glasom svojim ka Gospodu vièem, glasom svojim Gospodu se molim. 2 Izlivam pred njim moljenje svoje, tugu svoju pred njim kazujem, 3 Kad iznemogne u meni duh moj. Ti znaš stazu moju. Na putu, kojim hodim, sakriše mi zamku. 4 Pogledam nadesno, i vidim da me niko ne zna; nestade mi utoèišta, niko ne mari za dušu moju. 5 Vièem k tebi, Gospode; velim: ti si utoèište moje, dio moj na zemlji živijeh. 6 Èuj tužnjavu moju; jer se muèim veoma. Izbavi me od onijeh koji me gone, jer su jaèi od mene. 7 Izvedi iz tamnice dušu moju, da slavim ime tvoje. Oko mene æe se skupiti pravednici, kad mi uèiniš dobro.

143 Gospode, usliši molitvu moju, primi moljenje moje po istini svojoj, usliši me po pravdi

svojoj. 2 I ne idi na sud sa slugom svojim, jer se neæe namjetiše zamke i prugla, metnuše mi mrežu na put, opravdati pred tobom niko živ. 3 Neprijatelj goni dušu predu razapeše mi. 6 Rekoh Gospodu: ti si Bog moj, moju, gazi u prah život moj, posaðuje me u mrak, usliši, Gospode, glas moljenja mojega. 7 Gospode, kao davno pomrle. 4 Trne u meni duh moj, nestaje u Gospode, krjepki spasitelju moj, zakloni glavu moju u meni srca mojega. 5 Pominjem dane stare, prebrajam dan ratri! 8 Ne daj, Gospode, bezbožniku što želi, ne sve poslove tvoje, razmišljam o djelima ruku tvojih. daj mu da dokuèi što je jaumio, da se ne uznose. 9 6 Pružam k tebi ruke svoje; duša je moja kao suha Otrov onijeh što su oko mene, pogibao usta njihovih zemlja pred tobom. 7 Pohitaj, usliši me; Gospode, neka se obrati na njih. 10 Neka padne na njih živo nestaje duha mojega, nemoj odvratiti lica svojega od ugljevije; neka ih on baci u oganj, u propasti, da ne mene; jer æu biti kao oni koji odlaze u grob. 8 Rano ustanu. 11 Èovjek jezièan neæe se utvrditi na zemlji, mi javi milost svoju, jer se u tebe uzzdam. Pokaži mi nepravednoga æe zloæea uvaliti u pogibao. 12 Znam put, kojim da idem, jer k tebi podižem dušu svoju. 9 Izbavi me od neprijatelja mojih, Gospode, k tebi priteèeem. 10 Nauèi me tvoriti volju tvoju, jer si ti Bog moj; duh tvoj blagi neka me vodi po stazi pravoj. 11 Imena radi svojega, Gospode, oživi me, po pravdi svojoj izvedi iz muke dušu moju. 12 I po milosti svojoj istrjebi neprijatelje moje, i pogubi sve koji muèe dušu moju, jer sam tvoj sluga.

144 Blagosloven Gospod, grad moj, koji uei ruke moje boju, prste moje ratu, 2 Dobrotvor moj i ograda moja, utoèište moje i izbavitelj moj, štit moj, onaj, u koga se uzzdam, koji mi pokorava narod moj. 3 Gospode! šta je èovjek, te znaš za nj, i sin smrtnoga, te ga paziš? 4 Èovjek je kao ništa; dani su njegovi kao sjen, koji prolazi. 5 Gospode! savij nebesa svoja, i siði; dotakni se gora, i zadimiæe se. 6 Sjedjni munjom, i razagnaj ih; pusti strijele svoje, i raspi ih. 7 Pruži ruku svoju s visine, izbavi me i izvadi me iz vode velike, iz ruku tuðinaca, 8 Kojih usta govore ništave stvari, i kojih je desnica desnica lažna. 9 Bož! pjesmu novu pjevaæu ti, u psaltir od deset zica udaraæu tebi, 10 Koji daješ spasenje carevima, i Davida slugu svojega izbavljaš od ljutoga maèa. 11 Izbavi me i otmi me iz ruke tuðinaca, kojih usta govore ništave stvari, i kojih je desnica desnica lažna. 12 Sinovi naši neka budu kao bilje, koje veselo odraste u mladosti; kaerii naše kao stupovi prekrasno izraðeni u dvoru; 13 Žitnice naše pune, obilne svakim žitom; ovce naše nek se množe na tisuæe i na sto tisuæea po stanovima našim. 14 Volovi naši neka budu tovni; neka ne bude napadanja, ni bježanja, ni tužnjave po ulicama našim. 15 Blago narodu, u kojega je sve ovako! Blago narodu, u kojega je Gospod Bog!

145 Uzvišivaæu te, Bože moj, care moj, blagosilaæu ime tvoje od vijeka do vijeka. 2 Svaki æu te dan blagosiljati, i hvaliæu ime tvoje dovijeka i bez prestanka. 3 Velik je Gospod, i valja ga slaviti, i velièanstvo njegovo ne može se dosegnuti. 4

Od koljena do koljena hvaliæe djela tvoja, i silu tvoju zemlji dažd, èini te raste na gorama trava; 9 Daje kazivati. 5 O visokoj slavi tvojega velièanstva, i o stoci piæu njezinu, i vraniæima, koji vièu k njemu. 10 divnim djelima tvojim razmišljam. 6 Pripovijedaæe Ne mari za silu konjsku, niti su mu mili kraci èovjeèiji. silu èudesa tvojih, i ja æeu velièanstvo tvoje kazivati. 7 11 Mili su Gospodu oni koji ga se boje, koji se uzdaju Hvaliæe veliku dobrotu tvoju i pravdu tvoju pjevaæe. u milost njegovu. 12 Slavi, Jerusalime, Gospoda; hvali 8 Podatljiv je i milosrdan Gospod, dugo trpi i velike je Boga svojega, Sione! 13 Jer on utvrðuje prijevornice milosti. 9 Dobar je Gospod prema svima, i žalostiv na vrata tvojih, blagosilja sinove tvoje u tebi. 14 Ograðuje sva djela svoja. 10 Neka te slave, Gospode, sva djela meðe tvoje mirom, nasiæava te jedre pšenice. 15 tvoja, i sveci tvoji neka te blagosilaju. 11 Neka kazuju Šalje govor svoj na zemlju, brzo teèe rijeè njegova. slavu carstva tvojega, i silu tvoju pripovijedaju. 12 Da 16 Daje snijeg kao vunu, sipa inje kao pepeo. 17 Baca bi javili sinovima ljudskim silu tvoju, i visoku slavu grad svoj kao zalogaje, pred mrazom njegovijem ko carstva tvojega. 13 Carstvo je tvoje carstvo svih æe ostati? 18 Pošle rijeè svoju, i sve se raskravi; vijekova, i vlada tvoja na sva koljena. 14 Gospod dune duhom svojim, i poteku vode. 19 On je javio prihvata sve koji padaju, i ispravlja sve pognute. 15 rijeè svoju Jakovu, naredbe i sudove svoje Izrailju. 20 Oèi su svih k tebi upravljeni, i ti im daješ hranu Ovo nije uèinio nijednemu drugom narodu, i sudova na vrijeme; 16 Otvoraš ruku svoju, i sitiš svašta živo njegovijeh oni ne znaju. Aliluja!

146 Hvali, dušo moja, Gospoda. 2 Hvaliæe Gospoda za života svojega, pjevaæu Bogu svojemu dok me je god. 3 Ne uzdajte se u knezove, u sina èovjeèijega, u kojega nema pomoæi. 4 Iziđe iz njega duh, i vrati se u zemlju svoju: taj dan propadnu sve pomisli njegove. 5 Blago onome, kojemu je pomoænik Bog Jakovljev, kojemu je nadanje u Gospodu, Bogu njegovu, 6 Koji je stvorio nebo i zemlju, more i sve što je u njima; koji drži vjeru uvijek, 7 Èini sud onima, kojima se èini krivo; daje hranu gladnima. Gospod driješi svezane, 8 Gospod otvora oèi slijepcima, podiže oborenne, Gospod ljubi pravednike. 9 Gospod èuva došljake, pomaže siroti i udovici; a put bezbožnièki prevraæea. 10 Gospod je car dovjeka, Bog tvoj, Sione, od koljena do koljena. Aliluja.

147 Hvalite Gospoda, jer je slatko pjevati Boga našega, jer blagome prilikuje hvala. 2 Gospod zida Jerusalim, sabira rasijane sinove Izrailjeve; 3 Iscjeljuje one koji su skrušena srca, i lijeèi tuge njihove; 4 Izbraja mnoštvo zvjezdza, i sve ih zove imenom. 5 Velik je Gospod naš i velika je krjepost njegova, i razumu njegovu nema mjere. 6 Prihvata smjerne Gospod, a bezbožne ponizava do zemlje. 7 Redom pjevajte Gospodu hvalu, udarajte Bogu našemu u gusle. 8 On zastire nebo oblacima, sprema

zemlji dažd, èini te raste na gorama trava; 9 Daje kazivati. 5 O visokoj slavi tvojega velièanstva, i o stoci piæu njezinu, i vraniæima, koji vièu k njemu. 10 divnim djelima tvojim razmišljam. 6 Pripovijedaæe Ne mari za silu konjsku, niti su mu mili kraci èovjeèiji. silu èudesa tvojih, i ja æeu velièanstvo tvoje kazivati. 7 11 Mili su Gospodu oni koji ga se boje, koji se uzdaju Hvaliæe veliku dobrotu tvoju i pravdu tvoju pjevaæe. u milost njegovu. 12 Slavi, Jerusalime, Gospoda; hvali 8 Podatljiv je i milosrdan Gospod, dugo trpi i velike je Boga svojega, Sione! 13 Jer on utvrðuje prijevornice milosti. 9 Dobar je Gospod prema svima, i žalostiv na vrata tvojih, blagosilja sinove tvoje u tebi. 14 Ograðuje sva djela svoja. 10 Neka te slave, Gospode, sva djela meðe tvoje mirom, nasiæava te jedre pšenice. 15 tvoja, i sveci tvoji neka te blagosilaju. 11 Neka kazuju Šalje govor svoj na zemlju, brzo teèe rijeè njegova. slavu carstva tvojega, i silu tvoju pripovijedaju. 12 Da 16 Daje snijeg kao vunu, sipa inje kao pepeo. 17 Baca bi javili sinovima ljudskim silu tvoju, i visoku slavu grad svoj kao zalogaje, pred mrazom njegovijem ko carstva tvojega. 13 Carstvo je tvoje carstvo svih æe ostati? 18 Pošle rijeè svoju, i sve se raskravi; vijekova, i vlada tvoja na sva koljena. 14 Gospod dune duhom svojim, i poteku vode. 19 On je javio prihvata sve koji padaju, i ispravlja sve pognute. 15 rijeè svoju Jakovu, naredbe i sudove svoje Izrailju. 20 Ovo nije uèinio nijednemu drugom narodu, i sudova na vrijeme; 16 Otvoraš ruku svoju, i sitiš svašta živo njegovijeh oni ne znaju. Aliluja!

148 Hvalite Gospoda na nebesima, hvalite ga na visini. 2 Hvalite ga, svi anđeli njegovivi, hvalite ga, sve vojske njegove! 3 Hvalite ga, sunce i mjesec, hvalite ga, sve zvjezde sjajne! 4 Hvalite ga, nebesa nad nebesima i vodo nad nebesima! 5 Neka hvale ime Gospodnje, jer on zapovjedi i stvorise se. 6 Postavi ih zasvagda i zavavijek, dade naredbu, koja neæe proæi. 7 Hvalite Gospoda na zemlji, velike ribe i sive bezdane; 8 Organj i grad, snijeg i magla, vjetar i silni, koji izvrsuje rijeè njegovu, 9 Gore i svi humovi, rodna drveta i svi kedri, 10 Zvijeri i sva stoka, bubine i ptice krilate, 11 Carevi zemaljski i svi narodi, knezovi i sve sudije zemaljske, 12 Momci i djevojke, starci i djeca, 13 Neka hvale ime Gospodnje; jer je samo njegovo ime uzvišeno, slava njegova na zemlji i na nebnu. 14 On je uzvisio rog naroda svojega, slava svih svetaca svojih, sinova Izrailjevih, naroda, koji je blizu njega.

149 Pojte Gospodu pjesmu novu; hvala da mu je na saboru svetijeh. 2 Neka se veseli Izrailil o stvoritelju svom, sinovi Sionski nek se raduju o caru svom. 3 Neka hvale ime njegovo poklikujuæi, u babanji i gusle neka mu udaraju. 4 Jer je mio Gospodu narod njegov, ukrašava smjerne spasavajuæi ih. 5 Nek se vesele sveci u slavi, i nek se raduju na posteljama svojim. 6 Slava je Božija u ustima njihovim, i maæe s obje strane oistar u ruci njihovo, 7 Da se osvete narodima, i pokaraju plemena; 8 Da svežu careve njihove u lance, i vlastelu njihovu u okove gvozdene, 9 I izvrše na njima napisani sud. Ova je èast svima svecima njegovijem. Aliluja!

150 Hvalite Boga u svetinji njegovoj, hvalite ga na tvrđi slave njegove. 2 Hvalite ga prema

sili njegovoj, hvalite ga prema visokome veličanstvu njegovu. 3 Hvalite ga uz glas trubni, hvalite ga uz psaltir i gusle. 4 Hvalite ga s bubenjem i veseljem, hvalite ga uz žice i organ. 5 Hvalite ga uz jasne kimvale, hvalite ga uz kimvale gromovne. 6 Sve što diše neka hvali Gospoda! Aliluja!

Poslovice

1 Prièe Solomuna sina Davidova, cara Izraileva,
2 Da se poznaje mudrost i nastava, da se razumiju
rijeèi razumne, 3 Da se prima nastava u razumu, u
pravdi, u sudu i u svemu što je pravo, 4 Da se daje
ljudima razboritost, mladiæima znanje i pomnijost.
5 Mudar æe slušati i više æe znati, i razuman æe
steæi mudrost, 6 Da razumije prièe i znaèenje,
rijeèi mudrijeh ljudi i zagonetke njihove. 7 Poèetak
je mudrosti strah Gospodnj; ludi preziru mudrost i
nastavu. 8 Slušaj, sine, nastavu oca svojega, i ne
ostavljaj nauke matere svoje. 9 Jer æe biti vijenac od
milina oko glave tvoje, i grivna na grlu tvom. 10 Sine
moj, ako bi te mamilj grješnici, ne pristaj; 11 Ako bi
rekli: hodi s nama da vrebamo krv, da zasjedamo
pravome ni za što; 12 Proždrijeæemo ih kao grob
žive, i svekolike kao one koji slaze u jamu; (**Sheol**
h7585) 13 Svakojakoga blaga dobiæemo, napuniæemo
kuæe svoje plijena; 14 Bacaaæeš ždrijeb svoj s nama;
jedan æe nam tobolac biti svjema; 15 Sine moj, ne idi
na put s njima, èuvaj nogu svoju od staze njihove. 16
Jer nogama svojim træe na zlo i hite da proljevaju krv.
17 Jer se uzalud razapinje mreža na oèi svakog ptici;
18 A oni vrebaju svoju krv i zasjedaju svojoj duši. 19
Taki su putovi svijeh lakovih na dobitak, koji uzima
dušu svojim gospodarima. 20 Premudrost vièe na
polju, na ulicama pušta glas svoj; 21 U najveæo vrevi
vièe, na vratima, u gradu govori svoje besjede: 22
Ludi, dokle æete ljubiti ludost? i potsmjevaèima dokle
æe biti mio potsmijeh? i bezumni dokle æe mrziti na
znanje? 23 Obratite se na karanje moje; evo, izasuev
vam duh svoj, kazaæu vam rijeèi svoje. 24 Što zvah,
ali ne htjeste, pružah ruku svoju, ali niko ne mari, 25
Nego odbaciste svaki savjet moj, i karanja mojega
ne htjeste primiti; 26 Zato æeu se i ja smijati vašoj
nevvolji, rugaæu se kad doðe èega se bojite; 27 Kad
kao pustoš doðe èega se bojite, i pogibao vaša kao
oluja kad doðe, kad navali na vas nevolja i muka. 28
Tada æe me zvati, ali se neæu odazvati; rano æe
tražiti, ali me neæee naæi. 29 Jer mrziæe na znanje,
i straha Gospodnjega ne izabraše; 30 Ne pristaše
na moj svjet, i preziraše sva karanja moja. 31 Zato
æe jesti plod od putova svojih, i nasitiæe se savjeta
svojih. 32 Jer æe lude ubiti mir njihov, i bezumne æe
pogubiti sreæa njihova. 33 Ali ko me sluša, boraviæe
bezbržno, i biæe na miru ne bojeæi se zla.

2 Sine moj, ako primiš rijeèi moje, i zapovijesti
moje sahraniš kod sebe, 2 Da pazi uho tvoje
na mudrost, i prigneš srce svoje k razumu, 3 Ako

prizoveš mudrost, i k razumu podigneš glas svoj, 4
Ako ga ustražiš kao srebro, i kao sakriveno blago ako
dobro ustražiš; 5 Tada æe razumjeti strah Gospodnj, i
poznanje Božije naæi æe. 6 Jer Gospod daje
mudrost, iz njegovih usta dolazi znanje i razum. 7
Èuva pravima što doista jest, štit je onima koji hode
u bezazlenosti, 8 Da bi se držali staza pravijeh, a
on èuva put svetaca svojih. 9 Tada æe razumjeti
pravdu i sud i što je pravo, i svaki dobri put. 10 Kad
doðe mudrost u srce tvoje, i znanje omili duši tvojoj,
11 Pomnijost æe paziti na te, razum æe te èuvati, 12
Izbavljajuæi te od zla puta, od ljudi koji govore opake
stvari, 13 Koji ostavljaju prave pute da idu putovima
mraèenjem, 14 Koji se raduju zlo èineæi, i igraju u
zlijem opaèinama; 15 Kojih su putovi krivi, i sami su
opaki na stazama svojim; 16 Izbavljajuæi te od žene
tuðe, od tuðinke, koja laska svojim rijeèima, 17 Koja
ostavlja voða mladosti svoje, i zaboravlja zavjet Boga
svojega. 18 Jer k smrti vodi dom njezin, i k mrtvima
staze njezine. 19 Ko god uðe k njoj ne vraæea se, niti
iti izlazi na put životni. 20 Zato hodi putem dobrijeh,
i drži se staza pravednièkih. 21 Jer æe pravednici
nastavati na zemlji, i bezazleni æe ostati na njoj. 22 A
bezbožni æe se istrijebiti sa zemlje, i bezakonici æe
se išèupati iz nje.

3 Sine moj, ne zaboravljam nauke moje, i zapovijesti
moje neka hrani srce tvoje. 2 Jer æe ti donijeti
dug život, dobre godine i mir. 3 Milost i istina neka te
ne ostavlja; priveži ih sebi na grlo, upiši ih na ploëi
srca svojega. 4 Te æe naæi milost i dobro misao
pred Bogom i pred ljudima. 5 Uzdaj se u Gospoda
svijem srcem svojim, a na svoj razum ne oslanjam se.
6 Na svijem putovima svojim imaj ga na umu, i on æe
upravljati staze tvoje. 7 Ne misli sam o sebi da si
mudar; boj se Gospoda i uklanjaj se oda zla. 8 To æe
biti zdravlje pupku tvojemu i zaljevanje kostima tvojim.
9 Poštuj Gospoda imanjem svojim i prvinama od
svega dohotka svojega; 10 I biæe pune žitnice tvoje
obilja, i presipaæe se vino iz kaca tvojih. 11 Sine moj,
ne odbacuj nastave Gospodnjie, i nemoj da ti dosadi
karanje njegovo. 12 Jer koga ljubi Gospod onoga
kara, i kao otac sina koji mu je mio. 13 Blago èovjeku
koji naðe mudrost, i èovjeku koji dobije razum. 14 Jer
je bolje njom trgovati nego trgovati srebrom, i dobitak
na njoj bolji je od zlata. 15 Skuplja je od dragoga
kamenja, i što je god najmilijih stvari tvojih ne mogu
se izjednaæiti s njom. 16 Dug život u desnici joj je,
a u ljevici bogatstvo i slava. 17 Puti su njezini mili
puti i sve staze njezine mirne. 18 Drvo je životno
onima koji se hvataju za nju, i ko je god drži sreæan

je. 19 Gospod je mudrošću osnovao zemlju, utvrdio svemu tijelu njihovu. 23 Svrh svega što se èuva èuvaj nebesa razumom. 20 Njegovom mudrošću razvališe srce svoje, jer iz njega izlazi život. 24 Ukloni od usta se bezdane i oblacu kapljtu rosom. 21 Sine moj, da ti to svojih opaèinu i od usana svojih nevaljalstvo udalji. ne odlazi iz oèiju; èuvaj pravu mudrost i razboritost; 25 Oèi tvoje neka gledaju upravo i vjeðe tvoje neka se 22 I bjaæ život duši tvojoj i nakit grlu tvojemu. 23 Tada upravljuju pravo pred tobom. 26 Mjeri stazu nogama æeš iæi bez brige putem svojim, i nogu tvoja neæe svojim, i svi putovi tvoji neka su poravnjeni. 27 Ne se spotaæei. 24 Kad lijeæeš, neæeš se plaæiti, i kad svraæi ni nadesno ni nalijevo, odvraæaj nogu svoju poèivaæ, sladak æe ti biti san. 25 Neæeš se plaæiti od oda zla.

nagle strahote ni od pogibli bezbožnièke kad doðe.

26 Jer æe ti Gospod biti uzdanica i èuvaæe ti nogu da se ne uhvati. 27 Ne odreci dobra onima kojima treba, kad možeš uèiniti. 28 Ne govori bližnjemu svojemu: idi, i doði drugi put, i sjutra æeu ti dati, kad imas. 29 Ne kuj zla bližnjemu svojemu koji živi s tobom bez brige. 30 Ne svaðaj se ni s kim bez uzroka, ako ti nije uèinio zla. 31 Nemoj zavidjeti nasilniku, ni izabratи kojega puta njegova. 32 Jer je mrzak Gospodu zlikovac, a u pravednih je tajna njegova. 33 Prokletstvo je Gospodnje u kuæi bezbožnikovoj, a stan pravednièki blagosilja. 34 Jer potsmjevaæima on se potsmjeva, a krotkima daje milost. 35 Mudri æe naslijediti slavu, a bezumnike æe odnijeti sramota.

4 Slušajte, djeco, nastavu oèinu, i pazite da biste poznali mudrost. 2 Jer vam dobru nauku dajem, ne ostavljajte zakona mojega. 3 Kad bijah sin u oca svojega mlad, i jedinac u matere svoje, 4 On me uèaše i govoraše mi: neka primi srce tvoje rijeæi moje, drži zapovijesti moje i bjaæeš živ. 5 Pribavi mudrost, pribavi razum; ne zaboravljam i ne otstupaj od rijeæi usta mojih. 6 Nemoj je ostaviti, i èuvaæe te, ljubi je, i hraniæe te. 7 Mudrost je glavno; pribavi mudrost, i za sve imanje svoje pribavi razum. 8 Podiži je i ona æe te uživati, proslaviaæe te kad je zagrljš. 9 Metnuæe ti na glavu vijenac od milina, krasnu krunu daæe ti. 10 Slušaj, sine moj, i primi rijeæi moje, i umnožiæe ti se godine životu. 11 Uèim te putu mudrosti, vodim te stazama pravijem. 12 Kad ushodiš, neæe se stezati koraci tvoji, i ako potrebiš neæeš se spotaknuti. 13 Drži se nastave i ne puštaj, èuvaj je, jer ti je život. 14 Ne idi na stazu bezbožnièku i putem nevaljaljih ljudi ne stupaj. 15 Ostavi ga, ne hodi po njemu, ukloni se od njega i mini ga. 16 Jer ne spavaju ako ne uèine zla, i ne dolazi im san ako koga ne obore. 17 Jer jedu hljeb bezbožnosti i piju vino nasilja. 18 A put je pravednièki kao svijetlo vidjelo, koje sve veæema svijetli dok ne bude pravi dan. 19 A put je bezbožnièki kao mrak, ne znaju na što æe se spotaknuti. 20 Sine moj, slušaj rijeæi moje, prigni uho svoje besedi mojog. 21 Da ti ne odlaze iz oèiju; èuvaj ih usred srca svojega. 22 Jer su život onima koji ih nalaze i zdravlje

svecu tijelu njihovu. 23 Svrh svega što se èuva èuvaj nebesa razumom. 24 Ukloni od usta se bezdane i oblacu kapljtu rosom. 25 Oèi tvoje neka gledaju upravo i vjeðe tvoje neka se 26 I bjaæ život duši tvojoj i nakit grlu tvojemu. 27 Tada upravljuju pravo pred tobom. 28 Mjeri stazu nogama æeš iæi bez brige putem svojim, i nogu tvoja neæe svojim, i svi putovi tvoji neka su poravnjeni. 29 Ne se spotaæei. 30 Kad lijeæeš, neæeš se plaæiti, i kad svraæi ni nadesno ni nalijevo, odvraæaj nogu svoju poèivaæ, sladak æe ti biti san. 31 Neæeš se plaæiti od oda zla.

5 Sine moj, slušaj mudrost moju, k razumu mojemu prigni uho svoje, 2 Da se drži razboritosti, i usne tvoje da hrane znanje. 3 Jer s usana tuðe žene kaplje med, i grlo joj je mekše od ulja; 4 Ali joj je posjedak gorak kao pelen, oštar kao maë s obje strane oštar. 5 Noge joj slaze k smrti, do pakla dopiru koraci njezini. (*Sheol h7585*) 6 Da ne bi mjerio puta životnoga, savijaju se staze njezine da ne znaš. 7 Zato, djeco, poslušajte mene, i ne otstupajte od rijeæi usta mojih. 8 Neka je daleko od nje put tvoj, i ne približuj se k vratima kuæe njezine, 9 Da ne bi dao drugima slave svoje i godina svojih nemilostivome, 10 Da se ne bi tuðinci nasiliti tvojega blaga i trud tvoj da ne bi bio u tuðoj kuæi, 11 I da ne ridaš na posjedak, kad se stroši meso tvoje i tijelo tvoje, 12 I reæeš: kako mrzih na nastavu, i kako srce moje prezira karanje! 13 I ne poslušah glasa uèitelja svojih, i ne prgnuh uha svojega k onima koji me uèahu! 14 Umalo ne zapadoh u svako zlo usred zbora i skupštine. 15 Pij vodu iz svojega studenca i što teæe iz tvojega izvora. 16 Neka se razlivaju tvoji izvori na polje, i potoci po ulicama. 17 Imaj ih sam za se, a ne tuðin s tobom. 18 Blagosloven da je izvor tvoj, i veseli se ženom mladosti svoje; 19 Neka ti je kao košuta mila i kao srna ljupka; dojke njezine neka te opijaju u svaku dobu, u ljubavi njezinoj posræi jednak. 20 A zašto bi, sine, posrtao za tuðinkom i golio njedra tuðoj, 21 Kad su pred oèima Gospodu putovi svaæiji, i mjeri sve staze njegove? 22 Bezbožnika æe uhvatiti njegova bezakonja, i u uža grijeha svojih zapleæee se; 23 Umrijeæe bez nastave, i od mnoštva ludosti svoje lutaæe.

6 Sine moj, kad se podjemèiš za prijatelja svojega, i daš ruku svoju tuðincu, 2 Vezao si se rijeæima usta svojih, uhvatio si se rijeæima usta svojih. 3 Zato uèini tako, sine moj, i oprosti se, jer si dopao u ruke bližnjemu svojemu; idi, pripadni, i navali na bližnjega svojega. 4 Ne daj sna oèima svojima, ni vjeðama svojima drijema. 5 Otm se kao srna iz ruke lovca, i kao ptica iz ruke ptièaru. 6 Idi k mrvu, ljenivèe, gledaj putove njegove, i omudraj. 7 Nema voða ni upravitelja ni gospodara; 8 I opet pripravlja ljeti sebi hranu,

zbira uz žetvu piæu svoju. 9 Dokle æeš, ljenivèe, pusta, kojoj noge ne mogu stajati kod kuæe, 12 Sad ležati? kad æeš ustati od sna svojega? 10 Dok malo na polju, sad na ulici, kod svakoga ugla vrebaše. 13 prospavaš, dok malo prodrijeti, dok malo sklopiš I uhvati ga, i poljubi ga, i bezobrazno reèe mu: 14 ruke da prilegneš, 11 Utom æe doæi siromašto tvoje Imam žrtve zahvalne, danas izvrših zavijete svoje; kao putnik i oskudica tvoja kao oružan èovjek. 12 15 Zato ti izidoh na susret da te tražim, i naðoh te. Èovjek nevaljao i nitkov hodi sa zlijem ustima; 13 16 Nastrla sam odar svoj pokrivaèima vezenjem i Namiguje oèima, govori nogama, pokazuje prstima; prostirkama Misirskim. 17 Okadila sam postelju svoju 14 Svaka mu je opaèina u srcu, kuje zlo svagda, smirnom, alojem i cimetom. 18 Hajde da se opijamo zameæe svaðu. 15 Zato æe ujedanput doæi pogibao ljubavlju do zore, da se veselimo milovanjem. 19 Jer njegova, èasom æe se satrti i neæe biti lijeka. 16 mi muž nije kod kuæe, otišao je na put daljni, 20 Na ovo šestoro mrzi Gospod, i sedmo je gad duši Uzeo je sa sobom tobolac novèani, vratiaæe se kuæi u njegovoj: 17 Oèi ponosite, jezik lažljiv i ruke koje odreðeni dan. 21 Navrati ga mnogim rijeèima, glatkim proljevaju krv pravu, 18 Srce koje kuje zle misli, noge usnama odvjuèe ga. 22 Otide za njom odmah kao koje brzo træe na zlo, 19 Lažan svjedok koji govori što vo ide na klanje i kao bezumnik u puto da bude laž, i ko zameæe svaðu među braæom. 20 Èuvaj, karan, 23 Dokle mu strijela ne probije jetru, kao što sine moj, zapovijest oca svojega, i ne ostavljaj nauke ptica leti u zamku ne znajuæi da joj je o život. 24 Zato matere svoje. 21 Priveži ih sebi na srce zasvagda, i dakle, djeco, poslušajte me, i pazite na rijeèi usta spuèi ih sebi oko grla. 22 Kuda god poðeš, vodiæe te; mojih. 25 Nemoj da zastranjuje srce tvoje na putove kad zaspis, èuvaæe te; kad se probudiš, razgovaraæe njezine, nemoj lutati po stazama njezinijem. 26 Jer te; 23 Jer je zapovijest žižak, i nauka je vidjelo, i put je je mnoge ranila i oborila, i mnogo je onih koje je životni karanje koje pouèava; 24 Da te èuvaju od zle sve pobila. 27 Kuæa je njezina put pakleni koji vodi u kljeti smrtne. (Sheol h7585)

u srcu svom ljepote njezine, i nemoj da te uhvati vjeðama svojim. 26 Jer sa žene kurve spada èovjek na komad hljeba, i žena pusta lovi dragocjenu dušu. 27 Hoæe li ko uzeti ognja u njedra a haljine da mu se ne upale? 28 Hoæe li ko hoditi po životom ugljevlju a nogu da ne ožeze? 29 Tako biva onome koji ide k ženi bližnjega svojega; neæe biti bez krivice ko je se god dotakne. 30 Ne sramote lupeža koji ukrade da nasiti dušu svoju, buduæi gladan; 31 Nego kad ga uhvate plati samosedmo, da sve imanje doma svojega. 32 Ali ko uèini preljubu sa ženom, bezuman je, dušu svoju gubi ko tako èini; 33 Muke i ruga dopada, i sramota se njegova ne može izbrisati. 34 Jer je ljubavna sumnja žestoka u muža i ne šedi na dan osvete; 35 Ne mari ni za kakav otkup, i ne prima ako æeš i mnogo darova davati.

7 Sine, èuvaj rijeèi moje, i zapovijesti moje sahrani kod sebe. 2 Èuvaj zapovijesti moje i bæeš živ, i nauku moju kao zjenicu oèiju svojih. 3 Priveži ih sebi na prste, napiši ih na ploèi srca svojega. 4 Reci mudrosti: sestra si mi; i prijateljicom zovi razboritost, 5 Da bi te èevala od žene tuðe, od tuðinke, koja laska rijeèima. 6 Jer s prozora doma svojega kroz rešetku gledah, 7 I vidjeh među ludima, opazih među djecom bezumna mladiæa, 8 Koji iðaše ulicom pokraj ugla njezina, i korææe putem ka kuæi njezinoj, 9 U sumrak, uveèe, kad se unoæea i smrèe; 10 A gle, srete ga žena u odijelu kurvinskom i lukava srca, 11 Plaha i

8 Ne vièe li mudrost? i razum ne pušta li glas svoj? 2 Navrh visina, na putu, na rasputicama stoji, 3 Kod vrata, na ulasku u grad, gdje se otvoraju vrata, vièe: 4 Vas vièem, o ljudi, i glas svoj obraæam k sinovima ljudskim. 5 Nauèite se ludi mudrosti, i bezumni orazumite se. 6 Slušajte, jer æeu govoriti velike stvari, i usne moje otvarajuæi se kazivaæe što je pravo. 7 Jer usta moja govore istinu, i mrska je usnama mojim bezbožnost. 8 Prave su sve rijeèi usta mojih, ništa nema u njima krivo ni izopæeno. 9 Sve su obièene razumnou i prave su onima koji nalaze znanje. 10 Primite nastavu moju a ne srebro, i znanje radije nego najbolje zlato. 11 Jer je bolja mudrost od dragoga kamenja, i što je god najmilijih stvari ne mogu se izjednaæiti s njom. 12 Ja mudrost boravim s razboritošæu, i razumno znanje nalazim. 13 Strah je Gospodnji mržnja na zlo; ja mirzim na ponositost i na oholost i na zli put i na usta opaka. 14 Moj je savjet i što god jest; ja sam razum i moja je sila. 15 Mnom carevi caruju, i vladaoци postavljaju pravdu. 16 Mnom vladaju knezovi i poglavari i sve sudije zemaljske. 17 Ja ljubim one koji mene ljube, i koji me dobro traže nalaze me. 18 U mene je bogatstvo i slava, postojano dobro i pravda. 19 Plod je moj bolji od zlata i od najboljega zlata, i dobitak je moj bolji od najboljega srebra. 20 Putem pravednjem hodim, posred staza pravice, 21 Da onima koji me ljube dam ono što jest, i riznice njihove da napunim. 22 Gospod me je imao u

poèetku puta svojega, prije djela svojih, prije svakoga vremena. **23** Prije vijekova postavljena sam, prije razmeæe. **4** Nemarna ruka osiromašava, a vrijedna poèetka, prije postanja zemlje. **24** Kad jošte ne bijaše ruka obogaæava. **5** Ko zbira u ljeto, sin je razuman; bezdana, rodila sam se, kad još ne bijaše izvora ko spava o æetvi, sin je sramotan. **6** Blagoslovi su obilatijeh vodom. **25** Prije nego se gore osnovaše, nad glavom pravedniku, a usta bezbožnièka pokriva prije humova ja sam se rodila; **26** Još ne bješe naèinio nasilje. **7** Spomen pravednikov ostaje blagosloven, zemlje ni polja ni poèetka prahu vasiljenskom; **27** Kad a ime bezbožnièko truhne. **8** Ko je mudra srca, je ureðivao nebesa, ondje bijah; kad je razmjeravao prima zapovijesti; a ko je ludijeh usana, pašæe. **9** krug nad bezdanom. **28** Kad je utvrðivao oblake gore Ko hodi bezazleno, hodi pouzdano; a ko je opak na i krijeplio izvore bezdanu; **29** Kad je postavljao moru putovima svojim, poznaæe se. **10** Ko namiguje okom, meðu i vodama da ne prestupaju zapovijesti njegove, daje muku; i ko je ludijeh usana, pašæe. **11** Usta kad je postavljao temelje zemlji; **30** Tada bijah kod su pravednikova izvor životu, a usta bezbožnièka njega hranjenica, bijah mu milina svaki dan, i veseljah pokriva nasilje. **12** Mrzost zameæe svaðe, a ljubav se pred njim svagda; **31** Veseljah se na vasiljenoj prikriva sve prijestupe. **13** Na usnama razumnoga njegovoj, i milina mi je sa sinovima ljudskim. **32** Tako nalazi se mudrost, a za leða je bezumnoga batina. **14** dakle, sinovi, poslušajte me, jer blago onima koji Mudri sklanjavu znanje, a usta ludoga blizu su pogibli. se drže putova mojih. **33** Slušajte nastavu, i budite **15** Bogatstvo je bogatima tvrd grad, siromaštvu je mudri, i nemojte je odbaciti. **34** Blago èovjeku koji me siromasima pogibao. **16** Rad je pravednikov na život, sluša stražeæi na vratima mojim svaki dan i èuvajuæi dobitak bezbožnikov na grijeh. **17** Ko prima nastavu, pragove vrata mojih. **35** Jer ko mene nalazi, nalazi na putu je k životu; a ko odbacuje kar, luta. **18** Ko život i dobija ljubav od Gospoda. **36** A ko o mene pokriva mržnju, lažljivih je usana; i ko iznosi sramotu, grieši, èini krivo duši svojoj; svi koji mrze na me, bezuman je. **19** U mnogim rijeèima ne biva bez grijeha; ljube smrt.

9 Premudrost sazida sebi kuæeu, i otesa sedam stupova; **2** Pokla stoku svoju, rastvori vino svoje, i postavi sto svoj. **3** Posla djevojke svoje, te zove svrh visina gradskih: **4** Ko je lud, neka se uvrati ovamo. I bezumnim veli: **5** Hodite, jedite hljeba mojega, i pijte vina koje sam rastvorila. **6** Ostavite ludost i biæete živi, i idite putem razuma. **7** Ko uèi potsmjevaæa, prima sramotu; i ko kori bezbožnika, prima rug. **8** Ne karaj potsmjevaæa da ne omrzne na te; karaj mudra, i ljubiæe te. **9** Kaži mudrome, i biæe još mudriji; pouèi pravednoga, i znaæee više. **10** Poèetak je mudrosti strah Gospodnj, i znanje je sjetiæeh stvari razum. **11** Jer æee se mnom umnožiti dati tvoji i dodaæee ti se godine životu. **12** Ako budeš mudar, sebi æee biti mudar; ako li budeš potsmjevaæ, sam æee tegli. **13** Žena bezumna plaha je, luda i ništa ne zna; **14** I sjedi na vratima od kuæee svoje na stolici, na visinama gradskim, **15** Te vièee one koji prolaze, koji idu pravo svojim putem: **16** Ko je lud? neka se uvrati ovamo. I bezumnoce govor: **17** Voda je kradena slatka, i hljeb je sakriven ugodan. **18** A on ne zna da su ondje mrtvaci i u dubokom grobu da su zvanice njezine. **(Sheol h7585)**

10 Mudar je sin radost ocu svojemu, a lud je sin žalost materi svojoj. **2** Ne pomaže nepravedno blago, nego pravda izbavlja od smrti. **3** Ne da Gospod

da gladuje duša pravednikova, a imanje bezbožnièko da gladije duša pravednikova, a imanje bezbožnièko vremena. **4** Nemarna ruka osiromašava, a vrijedna poèetka, prije postanja zemlje. **5** Ko zbira u ljeto, sin je razuman; bezdana, rodila sam se, kad još ne bijaše izvora ko spava o æetvi, sin je sramotan. **6** Blagoslovi su obilatijeh vodom. **7** Spomen pravednikov ostaje blagosloven, zemlje ni polja ni poèetka prahu vasiljenskom; **8** Kad a ime bezbožnièko truhne. **9** Krug nad bezdanom. **10** Ko namiguje okom, meðu i vodama da ne prestupaju zapovijesti njegove, daje muku; i ko je ludijeh usana, pašæe. **11** Usta kad je postavljao temelje zemlji; **12** Tada bijah kod su pravednikova izvor životu, a usta bezbožnièka njega hranjenica, bijah mu milina svaki dan, i veseljah pokriva nasilje. **13** Mrzost zameæe svaðe, a ljubav se pred njim svagda; **14** Veseljah se na vasiljenoj prikriva sve prijestupe. **15** Na usnama razumnoga njegovoj, i milina mi je sa sinovima ljudskim. **16** Tako nalazi se mudrost, a za leða je bezumnoga batina. **17** Dakle, sinovi, poslušajte me, jer blago onima koji Mudri sklanjavu znanje, a usta ludoga blizu su pogibli. se drže putova mojih. **18** Slušajte nastavu, i budite **19** Bogatstvo je bogatima tvrd grad, siromaštvu je mudri, i nemojte je odbaciti. **20** Blago èovjeku koji me siromasima pogibao. **21** Rad je pravednikov na život, sluša stražeæi na vratima mojim svaki dan i èuvajuæi dobitak bezbožnikov na grijeh. **22** Ko prima nastavu, pragove vrata mojih. **23** Jer ko mene nalazi, nalazi na putu je k životu; a ko odbacuje kar, luta. **24** Ko život i dobija ljubav od Gospoda. **25** Ako o mene pokriva mržnju, lažljivih je usana; i ko iznosi sramotu, bezuman je. **26** U mnogim rijeèima ne biva bez grijeha; ali ko zadržava usne svoje, razuman je. **27** Zek je pravednikov srebro odabran; srce bezbožnièko ne vrijedi ništa. **28** Usne pravednikove pasu mnoge, a bezumni umiru s bezumlja. **29** Blagoslov Gospodnj obogaæava a bez muke. **30** Bezumniku je šala èiniti zlo, a razuman èovjek drži se mudrosti. **31** Èega se boji bezbožnik, ono æee ga snaæei; a što pravednici žele, Bog æee im dati. **32** Kao što prolazi oluja, tako bezbožnika nestaje; a pravednik je na vjeèitom temelju. **33** Kakav je ocat Zubima i dim oèima, taki je ljenivac onima koji ga šalju. **34** Strah Gospodnj dodaje dane, a bezbožnicima se godine prekraæuju. **35** Èekanje pravednijeh radost je, a nadanje bezbožnijeh propada. **36** Put je Gospodnj krjepost bezazlenomu, a strah onima koji èine bezakonje. **37** Pravednik se neæee nigda pokolebat, a bezbožnici neæee nastavati na zemlji. **38** Usta pravednikova iznose mudrost, a jek opaki istrijebiæe se. **39** Usne pravednikove znaju što je milo, a bezbožnièka su usta opaæina.

11 Lažna su mjerila mrska Gospodu, a prava mjeru ugodna mu je. **2** Kad doðe oholost, doðe i sramota; a u smjernijeh je mudrost. **3** Pravedne vodi bezazlenost njihova, a bezakonike satire zloæea njihova. **4** Neæee pomoæi bogatstvo u dan gnjeva, a pravda izbavlja od smrti. **5** Pravda bezazlenoga upravlja put njegov, a bezbožnik pada od svoje bezbožnosti. **6** Pravedne izbavlja pravda njihova, a bezakonici hvataju se u svojoj zloæei. **7**

Kad umire bezbožnik, propada nadanje, i najjaèe srce nemilostivo. **11** Ko radi svoju zemlju, biæe sit uzdanje propada. **8** Pravednik se izbavlja iz nevolje, hlijeba; a ko ide za besposlicama, bezuman je. **12** a bezbožnik dolazi na njegovo mjesto. **9** Licemjer Bezbožnik želi obranu oda zla, ali korijen pravednijeh kvari ustima bližnjega svojega; ali se pravednici daje je. **13** Zlome je zamka u grijehu usana njegovijeh, izbavljaju znanjem. **10** Dobru pravednijeh raduje se a pravednik izlazi iz tjeskobe. **14** Od ploda usta svojih grad; a kad propadaju bezbožnici, biva pjevanje. **11** Situ se èovjek dobra, i platu za djela svoja prima Blagoslovima pravednijeh ljudi podiže se grad, a s èovjek. **15** Bezumnik se èini prav put njegov; ali ko usta bezbožnièkih raskopava se. **12** Bezumnik se sluša savjet, mudar je. **16** Grnjev bezumnikov odmah ruga bližnjemu svojemu, a razuman èovjek muèi. se pozna, ali pametni pokriva sramotu. **17** Ko govorí **13** Opadaè tumarajuæi izdaje tajnu; a ko je vjerna istinu, javlja što je pravo, a lažni svjedok prijevaru. srca, taji stvar. **14** Gdje nema savjeta, propada narod, **18** Ima ko govorí kao da maèe probada, a jezik je a pomoæe je u mnoštvu savjetnika. **15** Zlo prolazi mudrijeh lijek. **19** Istinita usta stoje tvrdo dobijeka, a ko se jamèi za tuðina; a ko mrzi na jamstvo, bez jezik lažljivi za èas. **20** Koji zlo misle, prijevara im je u brige je. **16** Žena mila dobija èast, a silni dobijaju srcu, a radost je onima koji svjetuju na mir. **21** Nikaka bogatstvo. **17** Milostiv èovjek èini dobro duši svojoj, nesreæea neæee zadesiti pravednika, a bezbožnici a nemilostiv udi svojemu tijelu. **18** Bezbožni radi æee se napuniti zla. **22** Mrske su Gospodu lažljive posao prijevaran; a ko sije pravdu, pouzdana mu usne; a koji rade vjerno, mili su mu. **23** Pametan je plata. **19** Ko se drži pravde, na život mu je; a ko èovjek pokriva znanje, a srce bezumnjeh razglasuje ide za zlom, na smrt mu je. **20** Mrski su Gospodu bezumlje. **24** Ruka radljiva gospodariæe, a lijena æee koji su opaka srca; a mili su mu koji su bezazleni na davati danak. **25** Briga u srcu èovjeèijem obara; a svom putu. **21** Zao èovjek neæee ostati bez kara ako i dobra rijeè razveseljava. **26** Pravedniku je bolje nego druge uzme u pomoæe; a sjeme pravednijeh izbavljene bližnjemu njegovu; a bezbožnike zavodi put njihov. se. **22** Žena lijepa a bez razuma zlatna je brnjica u **27** Ljenivac neæee peæi lova svoga, a u vrijedna je gubici svinji. **23** Želja je pravednijeh samo dobro, a èovjeka dobro dragocjeno. **28** Na putu pravde život oèekivanje bezbožnijeh gnjev. **24** Jedan prosipa, i sve je, i kuda ide staza njezina nema smrti.

više ima; a drugi tvrdjuje suviše, i sve je siromašniji.

25 Podašna ruka biva bogatija, i ko napaja, sam æee biti napojen. **26** Ko ne da žita, proklinje ga narod, a ko prodaje, blagoslov mu je nad glavom. **27** Ko traži dobro, dobija ljubav; a ko traži zlo, zadesiæe ga. **28** Ko se uzda u bogatstvo svoje, propašæe; a pravednici æee se kao grana zelenjeti. **29** Ko zatire kuæeu svoju, naslijediæe vjetar; i bezumnik æee služiti mudromu. **30** Plod je pravednikov drvo životno, i mudri obuèava duše. **31** Gle, pravedniku se na zemlji plaæea, akamoli bezbožniku i grješniku?

12 Ko ljubi nastavu, ljubi znanje; a ko mrzi na ukor, ostaje lud. **2** Dobar èovjek dobija ljubav od Gospoda, a èovjeka zlikovca osuðuje. **3** Neæee se èovjek utvrđiti bezbožnoæeu, a korijen pravednijeh neæee se pomaæi. **4** Vrijedna je žena vijenac mužu svojemu; a koja ga sramoti, ona mu je kao trulež mori srce, i želja je ispunjena drvo životno. **13** Ko u kostima. **5** Misli su pravednijeh prave, a savjeti prezire rijeè sam sebi udi; a ko se boji zapovijesti, bezbožnijeh prijevara. **6** Rijeèi bezbožnijeh vrebaju se, a ko sabira rukom, umnožava. **12** Dugo nadanje krv, a pravedne izbavljaju usta njihova. **7** Obaraju se prezire rijeè sam sebi udi; a ko se boji zapovijesti, bezbožni da ih nema, a dom pravednijeh ostaje. **8** Ljubav, a put je bezakonièki hrapav. **16** Svaki pametan Prema razumu svom hvali se èovjek; a ko je opaka èovjek radi s razumom, a bezuman raznosi bezumlje. srca, prezreæe se. **9** Ko se snebiva, a ima slugu, bolji **17** Glasnik bezbožan pada u zlo, a vjeran je poslanik je od onoga koji se veliæa a hlijeba nema. **10** Pravednik lijek. **18** Siromašto i sramota doæi æee na onoga koji se brine za život svojega živinèeta, a u bezbožnika je odbacuje nastavu; a ko èuva karanje, proslaviæe se.

19 Ispunjena je želja slast duši, a bezumnima je mrsko zdravo, a zavist je trulež u kostima. 20 Ko hodi s mudrima postaje mudar, ubogome, sramoti stvoritelja njegova; a poštuje ga a ko se druži s bezumnicima postaje gori. 21 Grješnike ko je milostiv siromahu. 22 Za zlo svoje povrgnuæe goni zlo, a pravednicima se vraæea dobro. 23 Dobar se bezbožnik, a pravednik nada se i na smrti. 24 Èovjek ostavlja našljedstvo sinovima sinova svojih, a Mudrost poèiva u srcu razumna èovjeka, a što je u grješnikovo imanje èuva se pravedniku. 25 Izobilna bezumnima poznaje se. 26 Pravda podiže narod, a hrane ima na njivi siromaškoj, a ima ko propada sa grijeh je sramota narodima. 27 Mio je caru razuman zle uprave. 28 Ko žali prut, mrzi na sina svojega; a ko sluga, ali na sramotna grijevi se.

ga ljubi, kara ga za vremena. 29 Pravednik jede, i sita mu je duša; a trbuh bezbožnicima nema dosta.

15 Odgovor blag utišava gnjev, a rijeè prijeka podiže srdnju. 2 Jezik mudrije ljudi ukrašava

14 Mudra žena zida kuæeu svoju, a luda svojim rukama raskopava. 2 Ko hodi pravo, boji se Gospoda; a ko je opak na svojim putovima, prezire i dobre. 3 U ustima je bezbožnikovijem prut oholosti, a mudre èuvaju usta njihova. 4 Gdje nema volova, oca svojega; a ko prima ukor, biva pametan. 5 U èiste su jasle; a obilata je ljetina od sile volovske. 6 Istinit svjedok ne laže, a lažan svjedok govori je bezbožnikovu rasap. 7 Usne mudrije ljudi siju laž. 8 Potsmjevaè traži mudrost, i ne nahodi je; a razumnomu je znanje lako naæei. 9 Bezumnima je šala grijeh, a meðu pravednima je dobra volja. 10 Srce svaæije Pakao je i pogibao pred Gospodom, akamoli zna jad duše svoje; i u veselje njegovo ne mijesha se drugi. 11 Dom bezbožnièki raskopaae se, a koliba ne ljubi onoga ko ga kori, niti ide k mudrima. 12 Neki se put èini èovjeku Veselo srce veseli lice, a žalost u srcu obara duh. 13 pravednijeh cvjetaæe. 14 Putova svojih naslaðuju se bezumljem. 15 Svi su dani nevoljnjkovi nasitiae se ko je izopaæena srca, ali ga se kloni zli; a ko je vesela srca, na gozbi je jednako. 16 Bolje èovjek dobar. 17 Lud vjeruje svaæta, a pametan je malo sa strahom Gospodnjim nego veliko blago s pazi na svoje korake. 18 Mudar se boji i uklanja se nemicom. 19 Put je lijenoga kao ograda od trnja, a staza je znanjem. 20 Klanjaju se zli pred dobrima i bezbožni pravednijeh nasuta. 21 Bezumje svom, a bogati imaju mnogo prijatelja. 22 Namjere se rasipaju kad nema savjetnika, a tvrdo blago njemu. 23 Koji smišljaju zlo, ne lutaju li? a stope gdje je mnogo savjetnika. 24 Put k životu ide gore razumnomu da se saæeva siromaætvo. 25 Mudrima je vjenac bogatstvo njihovo, od pakla ozdo. 26 Gospod raskopava a bezumlje bezumnijeh ostaje bezumlje. 27 Istinit kuæeu ponosita, a meðu udovici utvrðuje. 28 Mrske svjedok izbavlja duše, a lažan govori prijevaru. 29 U Gospodu misli zle, a besjede èistijeh mile su. 30 U strahu je Gospodnjem jako pouzdanje, i sinovima Lakomac zatire svoju kuæeu, a ko mrzi na poklone je utoèište. 31 Strah je Gospodnjii izvor životu da se živ æe biti. 32 Srce pravednikovo premišlja šta æe èovjek saæeva od prugala smrtnjih. 33 U mnoætvu je goroviti, a usta bezbožnièka rigaju zlo. 34 Daleko je naroda slava caru; a kad nestaje naroda, propast je Gospod od bezbožnijeh, a molitvu pravednijeh èuje. vladacu. 35 Ko je spor na gnjev, velika je razuma; a 36 Vid oèinji veseli srce, dobar glas goji kosti. 37 Uho ko je nagao pokazuje ludost. 38 Život je tijelu srce koje sluša karanje životno nastavaæe meðu mudrima.

32 Ko odbacuje nastavu, ne mari za dušu svoju; a ko sluša karanje, biva razuman. 33 Strah je Gospodnji nastava k mudrosti, i prije slave ide smjernost.

16 Ċovjek spremja srce, ali je od Gospoda što æe jezik govoriti. 2 Ċovjeku se svih putova njegovih èine èisti, ali Gospod ispituje duhove. 3 Ostavi na Gospoda djela svoja, i biæe tvrde namjere tvoje. 4 Gospod je stvorio sve sam za se, i bezbožnika za zli dan. 5 Mrzak je Gospodu ko je god ponosita srca, i neæe ostati bez kara ako æe i druge uzeti u pomoæe. 6 Milošæu i istinom oèišæa se bezakonje, i strahom Gospodnjim uklanja se ċovjek oda zla. 7 Kad su èiji putovi mili Gospodu, miri s njim i neprijatelje njegove. 8 Bolje je malo s pravdom nego mnogo dohodaka s nepravdom. 9 Srce ċovjeèije izmišlja sebi put, ali Gospod upravlja korake njegove. 10 Proroštvo je na usnama carevijem, u sudu neæe pogriješiti usta njegova. 11 Mjerila i potezi pravi od Gospoda su, i sve kamenje u tobocu njegovo je djelo. 12 Gadno je carevima èiniti nepravdu, jer se pravdom utvrđuje prijesto. 13 Mile su carevima usne pravedne, i oni ljube onoga koji govorii pravo. 14 Gnjev je carev glasnik smrtni, ali mudar ċovjek ublažiæe ga. 15 U veselu je licu carevu život, i ljubav je njegova kao oblak s poznijem daždem. 16 Koliko je bolje teæi mudrost nego zlato! i teæi razum koliko je ljeþe nego srebro! 17 Put je pravednijeh uklanjanje oda zla; èuva dušu svoju ko pazi na put svoj. 18 Oholost dolazi pred pogibao, i ponosit duh pred propast. 19 Bolje je biti ponizna duha s krotkima nego dijeliti plijen s oholima. 20 Ko pazi na rijeè, nalazi dobro, i ko se uzda u Gospoda, blago njemu. 21 Ko je mudra srca, zove se razuman, a slast na usnama umnožava nauku. 22 Izvor je životu razum onima koji ga imaju, a nauka bezumnijeh bezumlje je. 23 Srce mudroga razumno upravlja ustima njegovim, i dodaje nauku usnama njegovim. 24 Ljubazne su rijeèi sat meda, slast duši i zdravlje kostima. 25 Neki se put èini ċovjeku prav, a kraj mu je put k smrti. 26 Ko se trudi, sebi se trudi, jer ga nagone usta njegova. 27 Ćovjek nevaljao kopa zlo, i na usnama mu je kao organj koji pali. 28 Opak ċovjek zameæee svaðu, i opadaë rastavlja glavne prijatelje. 29 Nasilnik mami druga svojega i zavodi ga na put koji nije dobar; 30 Namiguje oèima, kad misli naopako; kad mièe usnama, èini zlo. 31 Sijeda je kosa slavna kruna, nalazi se na putu pravednom. 32 Bolji je spor na gnjev nego junak, i gospodar od svoga srca bolji je nego onaj koji uzme grad. 33 Ždrijeb se bacu u krilo, ali je od Gospoda sve što izlazi.

17 Bolji je zalogaj suha hljeba s mirom nego kuæa puna poklane stoke sa svaðom. 2 Razuman sluga biæe gospodar nad sinom sramotnijem i s braæem æe dijeliti našljedstvo. 3 Topionica je za srebro i peæ za zlato, a srca iskušava Gospod. 4 Zao ċovjek pazi na usne zle, a lažljivac sluša jezik pakostan. 5 Ko se ruga siromahu, sramoti stvoritelja njegova; ko se raduje nesreæi, neæe ostati bez kara. 6 Vjenac su starcima unuci, a slava sinovima oci njihovi. 7 Ne prilièi bezumnom visoka besjeda, akamoli knezu lažljiva besjeda. 8 Poklon je dragi kamen onome koji ga prima, kuda se god okrene napreduje. 9 Ko pokriva prijestup, traži ljubav; a ko ponavlja stvar, rastavlja glavne prijatelje. 10 Ukor tiši razumnoga veæema nego ludoga sto udaraca. 11 Zao ċovjek traži samo odmet, ali æe se ljut glasnik poslati na nj. 12 Bolje je da ċovjeka srete medvjedica kojoj su oteti medvjediæi, nego bezumnik u svom bezumlju. 13 Ko vraæea zlo za dobro, neæe se zlo odmaæi od kuæee njegove. 14 Ko poèene svaðu, otvori ustavu vodi; zato prije nego se zametne, proði se raspre. 15 Ko opravda krivoga i ko osudi pravoga, obojica su gad Gospodu. 16 Na što je blago bezumnone u ruci kad nema razuma da pribavi mudrost? 17 U svako doba ljubi prijatelj, i brat postaje u nevolji. 18 Ćovjek bezuman daje ruku i jamèi se za prijatelja svojega. 19 Ko miluje svaðu, miluje grijeh; ko podiže uvis vrata svoja, traži pogibao. 20 Ko je opaka srca, neæe naæi dobra; i ko dvولي jezikom, paææe u zlo. 21 Ko rodi bezumna, na žalost mu je, niti æe se radovati otac luda. 22 Srce veselo pomaže kao lijek, a duh žalostan suši kosti. 23 Bezbožnik prima poklon iz njedara da prevrati putove pravdi. 24 Razumnomu je na licu mudrost, a oèi bezumniku vrlaju nakraj zemlje. 25 Žalost je ocu svojemu sin bezuman, i jad roditeljci svojog. 26 Nije dobro globiti pravednika, ni da knezovi biju koga što je radio pravo. 27 Usteže rijeèi svoje ċovjek koji zna, i tiba je duha ċovjek razuman. 28 I bezuman kad muæi, misli se da je mudar, i razuman, kad stiskuje usne svoje.

18 Ćovjek samovoljan traži što je njemu milo i mijesha se u svaðta. 2 Bezumniku nije mio razum nego da se javlja srce njegovo. 3 Kad doðe bezbožnik, doðe i rug, i prijekor sa sramotom. 4 Rijeèi su iz usta ċovjeèijih duboka voda, izvor je mudrosti potok koji se razljeva. 5 Nije dobro gledati bezbožniku ko je, da se uèini krivo pravomu na sudu. 6 Usne bezumnikove pristaju u svaðu, i usta njegova dozivlju boj. 7 Bezumniku su usta njegova pogibao, i usne njegove pruglo duši njegovo. 8 Rijeèi su opadaèeve

kao izbijenijeh, ali slaze unutra u trbu. 9 I ko je veæema pokaraj. 20 Slušaj svjet i primaj nastavu, nemaran u poslu svom brat je raspikeæ. 10 Tvrda je da poslije budeš mudar. 21 Mnogo ima misli u srcu kula ime Gospodnje, k njemu æe uteæi pravednik, i èovjeku, ali što Gospod naumi ono æe ostatati. biæe u visokom zaklonu. 11 Bogatstvo je bogatome 22 Èelja èovjeku treba da je da èini milost, a bolji jak grad i kao visok zid u njegovoj misli. 12 Pred je siromah nego laža. 23 Strah je Gospodnji na propast podiže se srce èovjeku, a prije slave ide život; u koga je on, boravi sit, niti ga pohodi zlo. smjernost. 13 Ko odgovara prije nego èuje, to mu 24 Ljenivac krije ruku svoju u njedra, ni k ustima je ludost i sramota. 14 Duh èovjèiji snosi bol svoj; svojim ne prinosi je. 25 Uđri potsmjevæa da ludi a duh oboren ko æe podignuti? 15 Srce razumna omudra, i razumnoga nakaraj da razumije nauku. 26 èovjeka dobavlja znanje, i uho mudrijeh traži znanje. Sin sramotan i prijekoran upropasæuje oca i odgoni 16 Dar èovjeku širi mjesto i vodi ga pred vlastelje. 17 mater. 27 Nemoj, sine, slušati nauke koja odvodi od Pravedan se èini ko je prvi u svojoj raspri, ali kad rijeæi razumnijeh. 28 Nevaljao svjedok potsmjeva doðe bližnji njegov, ispituje se. 18 Raspre prekida se pravdi, i usta bezbožnièka proždiru nepravdu. 29 ždrrieb, i između silnjeh rasuðuje. 19 Uvrijeðen je brat Gotovi su potsmjevæima sudovi i bezumnicima boj kao tvrd grad, i svaða je kao prijevornica na dvoru. na leða.

20 Svakomu se trbuhi siti plodom usta njegovih,
dohotkom od usana svojih siti se. **21** Smrt je i život
u vlasti jeziku, i ko ga miluje, ješæe plod njegov.
22 Ko je našao ženu, našao je dobro i dobio ljubav
od Gospoda. **23** Siromah govori moleæi, a bogat
odgovara oštro. **24** Ko ima prijatelja, valja da postupa
prijateljski, jer ima prijatelja vjernijih od brata.

19 Siromah koji hodi u bezazlenosti svojoj bolji je

nego opaki usnama svojim, koji je bezuman. 2 Kad je duša bez znanja, nije dobro; i ko je brzijeh nogu, spotiće se. 3 Ludost èovjeèija prevaraæa put njegov, a srce se njegovo gnjevi na Gospoda. 4 Bogatstvo pribavlja mnogo prijatelja, a siromaha ostavlja prijatelj njegov. 5 Lažan svjedok neæe ostati bez kara, i ko govorí laž, neæe uteæi. 6 Mnogi ugaðaju knezu, i svak je prijatelj èovjeku podatljivu. 7 Na siromaha mrze sva braæea njegova, još više se prijatelji njegovi udaljuju od njega; vièe za njima, ali ih nema. 8 Ko pribavlja razum, ljubi dušu svoju; i ko pazi na mudrost, naæi æe dobro. 9 Svjedok lažan neæe ostati bez kara, i ko govorí laž, poginuæe. 10 Ne dolikuju bezumnom miline, ni sluzi da vlada knezovima. 11 Razum zadržava èovjeka od gnjeva, i èast mu je mimoæi krivicu. 12 Careva je srđnja kao rika mladoga lava, i ljubav je njegova kao rosa travi. 13 Bezuman je sin muka ocu svojemu, i svadljivost ženina neprestano prokisivanje. 14 Kuæa i imanje našleðuje se od otaca; a od Gospoda je razumna žena. 15 Lijenost navodi tvrd san, i nemarljiva duša gladovaæe. 16 Ko drži zapovijesti, èuva dušu svoju; a ko ne mari za putove svoje, poginuæe. 17 Gospodu pozaima ko poklanja siromahu, i platiaæ mu za dobro njegovo. 18 Karaj sina svojega dokle ima nadanja, i na pogibao njegovu da ne prašta duša tvoja. 19 Velik gnjev pokazuj kad praštaš kar, i kad oprostiš, poslijе

20 Vino je potsmjevao i silovito piæe nemirnik, i ko god za njim luta neæe biti mudar. 2 Strah je carev kao rika mladoga lava; ko ga draži, griješi svojoj duši. 3 Slava je èovjeku da se okani svaðe; a ko je god bezuman, uplaæe se. 4 Radi zime ljenivac ne ore; prosi o žetvi, i ništa ne dobija. 5 Savjet je u srcu èovjekoeijem duboka voda, ali èovjek razuman crpe ga.

6 Najviše ljudi hvali se svojom dobrotom; ali ko æe
naæi èovjeka istinita? 7 Pravednik jednako hodi u
bezazlenosti svojoj; blago sinovima njegovijem poslige
njega! 8 Car sjedeæi na prijestolu sudskom rasipa
oèima svojim svako zlo. 9 Ko moæe reæi: oèistio sam
srce svoje, èist sam od grijeha svojega? 10 Dvojak
poteg i dvojaka mjera, oboje je mrsko Gospodu. 11
Po djelima svojim poznaje se i dijete hoæe li biti èisto
i hoæe li biti pravo djelo njegovo. 12 Uho koje èuje, i
oko koje vidi, oboje je Gospod naèinio. 13 Ne ljubi
sna, da ne osiromaæi; otvoraj oèi svoje, i bæeæ
sit hljeba. 14 Ne valja, ne valja, govori ko kupuje,
a kad otide onda se hvali. 15 Ima zlata i mnogo
bisera, ali su mudre usne najdragocjeniji nakit. 16
Uzmi haljinu onome koji se podjemei za tuðina, uzmi
zalog od njega za tuðinku. 17 Sladak je èovjeku hljeb
od prijevare, ali mu se poslige napune usta pijeska. 18
Misli se utvrðuju savjetom; zato razumno ratuj. 19 Ko
otkriva tajnu, postupa nevjerno; zato se ne miješaj s
onjem koji razvaljuje usta. 20 Ko psuje oca svojega
ili mater svoju, njegov æe se žižak ugasiti u crnom
mraku. 21 Našljedstvo koje se iz poèetka brzo dobija,
ne biva na pošljetu blagosloveno. 22 Ne govorи:
vratiaæ zlo. Èekaj Gospoda, i saèuvaæ te. 23 Mrzak
je Gospodu dvojak poteg, mjerila lažna nijesu dobra.
24 Od Gospoda su koraci èovjeæji, a èovjek kako
æe razumjeti put njegov? 25 Zamka je èovjeku da
prozðre svetinju, i poslige zavjeta opet da traži. 26

Mudar car rasipa bezbožnike i pušta na njih kolo. 27 Čovjek vidi zlo i skloni se, a ludi idu dalje i plačaju. 4 Vidjelo je Gospodnjie duša čovječija, istražuje sve što Smjernosti i strahu Gospodnjemu plata je bogatstvo i je u srcu. 28 Milost i istina čuvaju cara, i milošću podupire svoj prijesto. 29 Slava je mladičima sila njihova, a starcima čast sijeda kosa. 30 Modrice od boja i udarci koji prodiru do srca jesu lijek zlome.

21 Srce je carevo u ruci Gospodu kao potoci vodenii; kuda god hoće, savija ga. 2 Svaki se put čovjeku čini prav, ali Gospod ispituje srca. 3 Da se čini pravda i sud, milije je Gospodu nego žrtva. 4 Ponosite oči i naduto srce i oranje bezbožničko grijeh je. 5 Misli vrijedna čovjeka donose obilje, a svakoga nagla siromaštvo. 6 Blago sabrano jezikom lažljivjem taština je koja prolazi među one koji traže smrt. 7 Grabež bezbožnijeh odnijeće ih, jer ne htješ činiti što je pravo. 8 Čiji je put kriv, on je tuđ; a ko je čist, njegovo je djelo pravo. 9 Bolje je sjedjeti u uglu od krova nego sa ženom svadljivom u kući zajedničkoj. 10 Duša bezbožnikova želi zlo, ni prijatelj njegov ne nalazi milosti u njega. 11 Kad potsmjevao biva karan, ludi mudra; i kad se mudri poučava, prima znanje. 12 Uči se pravednik od kuće bezbožnikove, kad se bezbožnici obaraju u zlo. 13 Ko zatiskuje uho svoje od vike ubogoga, vikače i sam, ali neće biti uslišen. 14 Dar u tajnosti utišava gnjev, i poklon u njedrima žestoku srdnju. 15 Radost je pravedniku činiti što je pravo, a strah onima koji čine bezakonje. 16 Čovjek koji zađe s puta mudrosti počinuće u zboru mrtvijeh. 17 Ko ljubi veselje, biće siromah; ko ljubi vino i ulje, neće se obogatiti. 18 Otkup za pravednike biće bezbožnik i za dobre bezakonik. 19 Bolje je živjeti u zemlji pustoj nego sa ženom svadljivom i gnjevljivom. 20 Dragocjeno je blago i ulje u stanu mudroga, a čovjek bezuman prožire ga. 21 Ko ide za pravdom i milošću, načini će život, pravdu i slavu. 22 U grad jakih ulazi mudri, i obara silu u koju se uzdaju. 23 Ko čuva usta svoja i jezik svoj, čuva dušu svoju od nevolja. 24 Ponosito i obijesnom im je potsmjevao, koji sve radi bijesno i oholo. 25 Ljenivca ubija želja, jer ruke njegove neće da rade; 26 Svaki dan želi; a pravednik daje i ne štedi. 27 Žrtva je bezbožnička gad, akamoli kad je prinose u grijehu? 28 Lažni svjedok poginuće, a čovjek koji sluša, govoriće svagda. 29 Bezbožnik je bezobrazan, a pravednik udešava svoje pute. 30 Nema mudrosti ni razuma ni savjeta nasuprot Bogu. 31 Konj se oprema za dan boja, ali je u Gospoda spasenje.

22 Bolje je ime nego veliko bogatstvo, i milost je bolja nego srebro i zlato. 2 Bogat i siromah sretaju se; obojicu je Gospod stvorio. 3 Pametan

čovjek vidi zlo i skloni se, a ludi idu dalje i plačaju. 4 Smjernosti i strahu Gospodnjemu plata je bogatstvo i slava i život. 5 Trnje i zamke su na putu opakoga; ko čuva dušu svoju, biće daleko od toga. 6 Uči dijete prema putu kojim æe ići, pa neće otstupiti od njega ni kad ostari. 7 Bogat gospodari nad siromasima, i ko uzima u zajam biva sluga onomu koji daje. 8 Ko nije bezakonje čeće muku, i pruta gnjeva njegova nestane. 9 Blago oko biće blagosloveno, jer daje hleba svojega ubogomu. 10 Otjeraj potsmjevao, i otiači će raspru i prestaće svađa i sramota. 11 Ko ljubi čisto srce, i čije su usne ljubazne, njemu je car prijatelj. 12 Oči Gospodnjie čuvaju znanje, a poslove bezakonikove obara. 13 Ljenivac govori: lav je napolju; nasred ulice poginuo bih. 14 Usta su tuđih žena jama duboka; na koga se gnjevi Gospod, onamo će pasti. 15 Bezumije je privezano djetetu na srce; prut kojim se kara ukloniće ga od njega. 16 Ko čini krivo siromahu da umnoži svoje, i ko daje bogatome, zacičelo će osiromašiti. 17 Prigni uho svoje i slušaj riječi mudrijeh ljudi, i srce svoje privij k nauči mojoj. 18 Jer će ti biti milina ako ih složiš u srce svoje, ako sve budu poređane na usnama tvojim. 19 Da bi ti uzdanje bilo u Gospoda, kazujem ti ovo danas, a ti tako čini. 20 Nijesam li ti napisao znamenite stvari za savjete i znanje, 21 Da bih ti pokazao tvrđu istinitijeh riječi da bi mogao istinitijem riječima odgovarati onima koji pošluju k tebi? 22 Ne otimaj siromahu zato što je siromah, i ne zatiri nevoljnoga na vratima. 23 Jer će Gospod braniti njihovu stvar, i oteže dušu onima koji njima otimaju. 24 Ne druži se s čovjekom gnjevljivijem i ne idi sa žestokim, 25 Da se ne bi navikao na putove njegove i metnuo zamke na dušu svoju. 26 Ne budi od onih koji ruku daju, koji se jamči za dugove. 27 Ako nemaš čim platiti, zašto da se odnese postelja ispod tebe? 28 Ne pomiri stare međe, koju su postavili oci tvoji. 29 Jesi li vidio čovjeka ustaoca na poslu? Taki će pred carevima stajati, a neće stajati pred prostacima.

23 Kad sjedeš da jedeš s gospodinom, pazi dobro što je pred tobom. 2 Inače bi satjerao sebi nož u grlo, ako bi bio lakom. 3 Ne želi preslačaka njegovijeh, jer su lažna hrana. 4 Ne mući se da se obogatiš, i prodi se svoje mudrosti. 5 Hoćeš li baciti oči svoje na ono čega brzo nestaje? jer načini sebi krila i kao orao odleti u nebo. 6 Ne jedi hleba u zavidljivca, i ne želi preslačaka njegovijeh. 7 Jer kako on tebe cijeni u duši svojoj tako ti jelo njegovo. Govoriće ti: jedi i pij; ali srce njegovo nije s tobom. 8 Zalogaj što pojedeš izbljuvaćeš, i izgubićeš ljubazne riječi

svoje. 9 Pred bezumnijem ne govorи, jer neæe mariti ispituje srca, i koji èuva dušu tvoju neæe li doznati i za mudrost besjede tvoje. 10 Ne pomièi stare meðe, platiti svakome po djelima njegovijem? 11 Sine moj, i ne stupaj na nijivu siroèadi. 12 Jer je jak osvetnik jedi med, jer je dobar, i sat, jer je sladak grlu tvojemu. nijihov; braniæe stvar nijihovu od tebe. 13 Nauci srce svoje i uši svoje k rijeèima mudrijem. 14 Tako æe biti poznanje mudrosti duši tvojoj, kad je nauci srce svoje i uši svoje k rijeèima mudrijem. 15 naðeš; i biæe plata, i nadanje tvoje neæe se zatrvi. 16 Ne ukraæuj kara djetetu; kad ga bješ prutom, neæe Bezbožnici, ne vrebaj oko stana pravednikova, i ne umrijeti. 17 Ti ga bij prutom, i dušu æeš mu izbaviti kvari mu poèivanja. 18 Jer ako i sedam puta padne iz pakla. (Sheol h7585) 19 Sine moj, ako bude mudro pravednik, opet ustane, a bezbožnici propadaju u srce tvoje, veseliæe se srce moje u meni; 20 I igraæe zlu. 21 Kad padne neprijatelj tvoj, nemoj se radovati, bubrezi moji kad usne tvoje stanu govoriti što je i kad propadne, neka ne igra srce tvoje. 22 Jer bi pravo. 23 Srce tvoje neka ne zavidi griešnicima, nego vidio Gospod i ne bi mu bilo milo, i obratio bi gnjev budi u strahu Gospodnjem vazda. 24 Jer ima plata, i svoj od njega na tebe. 25 Nemoj se žestiti radi nadanje tvoje neæe se zatrvi. 26 Slušaj, sine moj, i nevaljalaca, nemoj zavidjeti bezbožnicima. 27 Jer budi mudar i upravi putem srce svoje. 28 Ne budi nema plate nevaljalu, žižak æe se bezbožnicima meðu pijanicama ni meðu izjelicama. 29 Jer pijanica i ugasi. 30 Boj se Gospoda, sine moj, i cara, i ne izjelica osiromašiæe, i spavaè hodilæe u ritama. 31 mijesaj se s nemirnicima. 32 Jer æe se ujedanput Slušaj oca svojega koji te je rodio, i ne preziri matere podignuti pogibao nijihova, a ko zna propast koja svoje kad ostari. 33 Kupuj istinu i ne prodaji je; kupuj ide od obojice? 34 I ovo je za mudarce: gledati ko mudrost, znanje i razum. 35 Veoma se raduje otac je ko na sudu nije dobro. 36 Ko govorи bezbožniku: pravednikov, i roditelj mudroga veseli se s njega. 37 pravedan si, njega æe proklinjati ljudi i mrziæe na nj Neka se dakle veseli otac tvoj i mati tvoja, i neka se narodi. 38 A koji ga karaju, oni æe biti mili, i doæei raduje roditeljka tvoja. 39 Sine moj, daj mi srce svoje, æe na njih blagoslov dobrijeh. 40 Ko govorи rijeèi i oèi tvoje neka paze na moje pute. 41 Jer je kurva istinite, u usta ljubi. 42 Uredi svoj posao na polju, duboka jama, a tjesan studenac tuđa žena. 43 Ona i i svrši svoje na nijivi, potom i kuæu svoju zidaj. 44 zasjeda kao lupež i umnožava zloèince meðu ljudima. Ne budi svjedok na bližnjega svojega bez razloga, i 45 Kome: jaoh? kome: kuku? kome svaða? kome ne varaj usnama svojima. 46 Ne govorи: kako je on vika? kome rane ni za što? kome crven u oèima? meni uèinio tako æeu ja njemu uèiniti; platiæu ovom 47 Koji sjede kod vina, koji idu te traže rastvorena èovjeku po djelu njegovu. 48 Iđah mimo nijivu èovjeka vina. 49 Ne gledaj na vino kad se rumeni, kad u èaši lijena i mimo vinograd èovjeka bezumna; 50 I gle, pokazuje lice svoje i upravo iskåæe. 51 Na pošljedak bješe sve zarasio u trnje i sve pokrio èkalj, i ograda æe kao zmija ujesti i kao aspida upeæi. 52 Oèi æe im kamena razvaljena. 53 I vidjevši uzech na um, i tvoje gledati na tuđe žene, i srce æe tvoje govoriti gledah i pouèih se. 54 Dok malo prospavaš, dok malo opaèine. 55 I biæeš kao onaj koji leži usred mora i prodrijemlješ, dok malo sklopiš ruke da poèineš, 56 U kao onaj koji spava navrh jedra. 57 Reæi æeš: izbiše tom æe doæi siromašto tvoje kao putnik, i oskudica me, ali me ne zabolje; tukoše me, ali ne osjetih; kad tvoja kao oružan èovjek.

se probudim, iæi æeu opet da tražim to.

24 Ne zavidi zlijem ljudima niti želi da si s njima.

2 Jer o pogibli misli srce nijihovo i usne nijihove govore o muci. 3 Mudrošæu se zida kuæa i razumom utvrđuje se. 4 I znanjem se pune klijeti svakoga blaga i dragocjena i mila. 5 Mudar je èovjek jak, i razuman je èovjek silan snagom. 6 Jer mudrijem savjetom ratovaaeš, i izbavljenje je u mnoštvu savjetnika. 7 Visoke su bezumnoe mudrosti; neæe otvoriti usta svojih na vratima. 8 Ko misli zlo èiniti zvaæe se zlikovac. 9 Misao bezumnika grijeh je, i potsmjevaæe je gad ljudski. 10 Ako kloneš u nevolji, skratiaæe ti se sila. 11 Izbavljav pohvatane na smrt; i koje hoæe da pogube, nemoj se ustegnuti od njih. 12 Ako li reèeš: nijesmo znali za to; neæe li razumjeti onaj koji

25 I ovo su prièe Solomunove koje sabraše ljudi Jezekije cara Judina. 2 Slava je Božija skravati stvar, a slava je carska istraživati stvar. 3 Visina nebu i dubina zemlji i srce carevima ne može se dosegnuti. 4 Uzmi od srebra trosku, i izaæi æe livcu zaklad. 5 Uzmi bezbožnika ispred cara, i utvrdiæe se pravdom prijesto njegov. 6 Ne veliæaj se pred carem i ne staj na mjesto gdje stoje vlastelji. 7 Jer je bolje da ti se kaže: hodi gore, nego da te ponize pred knezom da viðiš svojim oèima. 8 Ne idi odmah da se preš, gledaj šta bi èinio napošljetku ako bi te osramotio bližnji tvoj. 9 Raspravi stvar svoju s bližnjim svojim, ali tuđe tajne ne otkrivaj, 10 Da te ne bi psovao ko jeuje, i sramota tvoja da ne bi ostala na tebi. 11 Zlatne jabuke u srebrnjem sudima jesu zgodne rijeèi. 12

Zlatna je grivna i nakit od najboljega zlata mudri karaè raspru. 18 Kakav je bezumnik koji baca iskre i strijele onome koji sluša. 13 Vjeran je poslanik kao studen smrte, 19 Taki je svaki koji prevari bližnjega svojega šnježna o žetvi onima koji ga pošlu, i rashlađuje dušu pa onda veli: šalio sam se. 20 Kad nestane drva, svojim gospodarima. 14 Ko se hvali darom lažnjem, ugasi se organj; tako kad nema opadaèa, prestaje on je kao oblaci i vjetar bez dažda. 15 Strpljenjem se raspru. 21 Ugalj je za žeravicu, drva za organj, a ublažava knez, i mek jezik lomi kosti. 16 Kad naðeš èovjek svadljivac da raspaljuje svaðu. 22 Rijeèi su med, jedi koliko ti je dosta, da ne bi najedavši ga se opadaèeve kao rijeèi izbijenijeh, ali slaze unutra u izbjluvao ga. 17 Rijetko neka ti noga stupa u kuæu trbuhi. 23 Kao srebrna pjena kojom se obloži crijepljivo, bližnjega tvojega, da ne bi nasativši se tebe omrzao take su usne neprijateljske i zlo srce. 24 Nenavidnik na te. 18 Ko god govori lažno svjedoèanstvo na se pretvara ustima svojim, a u srcu slaže prijevaru. bližnjega svojega, on je kao malj i maèe i ostra strijela. 25 Kad govori umiljatijem glasom, ne vjeruj mu, jer 19 Uzdanje je u nevjernika u nevolji Zub slomljen i mu je u srcu sedam gadova. 26 Mržnja se pokriva nogu uganuta. 20 Ko pjeva pjesme žalosnom srcu, on lukavstvom, ali se zloæa njezina otkriva na zboru. 27 je kao onaj koji svlaæi haljinu na zimi, i kao ocat na Ko jamu kopa, u nju æe pasti; i ko kamen valja, na salitru. 21 Ako je gladan nenavidnik tvoj, nahraniti ga njega æe se prevaliti. 28 Jezik lažan mrzi na one koje hljeba, i ako je žedan, napoj ga vode. 22 Jer æeš satire, i usta koja laskaju grade pogibao.

živo uglijevlje zgrnuti na glavu njegovu, i Gospod æe

ti platiti. 23 Sjeverni vjetar nosi dažd, a potajni jezik

lice srdito. 24 Bolje je sjedjeti u uglu od krova nego sa

ženom svadljivom u kuæi zajednièkoj. 25 Dobar je

glas iz daljne zemlje kao studena voda žednoj duši.

26 Pravednik koji pada pred bezbožnikom jest kao

izvor nogama zamuæen i kao studenac pokvaren. 27

Jesti mnogo meda nije dobro, i istraživati slavu nije

slavno. 28 Ko nema vlasti nad duhom svojim, on je

grad razvaljen bez zidova.

26 Kao snijeg u ljeto i dažd o žetvi, tako ne dolikuje

bezumnome èast. 2 Kao vrabac kad prhne i

lasta kad odleti, tako kletva nezaslužena neæe doæi.

3 Biè konju, uzda magarcu, a batina bezumnicima na

leða. 4 Ne odgovoraj bezumniku po bezumlju njegovu,

da ne budeš i ti kao on. 5 Odgovori bezumniku prema

bezumlju njegovu, da ne misli da je mudar. 6 Ko šalje

bezumnika da mu što svrši, on otsijeca sebi noge i

pije nepravdu. 7 Kako hromi hramlje nogama svojim,

taka je besjeda u ustima bezumnijeh. 8 Kao da baca

dragi kamen u gomilu kamenja, tako radi ko èini èast

bezumnome. 9 Kao trn kad doðe u ruku pijanome,

taka je besjeda u ustima bezumnijeh. 10 Mnogo

muke zadaje svjemu ko plaæea bezumniku i ko plaæea

prestupnicima. 11 Kao što se pas povraæea na svoju

bljuvotinu, tako bezumnik ponavlja svoje bezumlje. 12

Jesi li vidio èovjeka koji misli da je mudar? više ima

nadanja od bezumnoga nego od njega. 13 Ljenivac

govori: Ijuti je lav na putu, lav je na ulicama. 14 Kao

sto se vrata obræeu na èepovima svojim, tako ljenivac

na postelji svojoj. 15 Ljenivac krije ruku svoju u njedra,

teško mu je prinijeti je k ustima. 16 Ljenivac misli da

je mudriji od sedmorice koji odgovaraju razumno.

17 Psa za uši hvata ko se prolazeæi žesti za tuðu

raspru. 18 Kakav je bezumnik koji baca iskre i strijele pa onda veli: šalio sam se. 20 Kad nestane drva, svojim gospodarima. 14 Ko se hvali darom lažnjem, ugasi se organj; tako kad nema opadaèa, prestaje on je kao oblaci i vjetar bez dažda. 15 Strpljenjem se raspru. 21 Ugalj je za žeravicu, drva za organj, a ublažava knez, i mek jezik lomi kosti. 16 Kad naðeš èovjek svadljivac da raspaljuje svaðu. 22 Rijeèi su med, jedi koliko ti je dosta, da ne bi najedavši ga se opadaèeve kao rijeèi izbijenijeh, ali slaze unutra u izbjluvao ga. 17 Rijetko neka ti noga stupa u kuæu trbuhi. 23 Kao srebrna pjena kojom se obloži crijepljivo, bližnjega tvojega, da ne bi nasativši se tebe omrzao take su usne neprijateljske i zlo srce. 24 Nenavidnik na te. 18 Ko god govori lažno svjedoèanstvo na se pretvara ustima svojim, a u srcu slaže prijevaru. bližnjega svojega, on je kao malj i maèe i ostra strijela. 25 Kad govori umiljatijem glasom, ne vjeruj mu, jer 19 Uzdanje je u nevjernika u nevolji Zub slomljen i mu je u srcu sedam gadova. 26 Mržnja se pokriva nogu uganuta. 20 Ko pjeva pjesme žalosnom srcu, on lukavstvom, ali se zloæa njezina otkriva na zboru. 27 je kao onaj koji svlaæi haljinu na zimi, i kao ocat na Ko jamu kopa, u nju æe pasti; i ko kamen valja, na salitru. 21 Ako je gladan nenavidnik tvoj, nahraniti ga njega æe se prevaliti. 28 Jezik lažan mrzi na one koje hljeba, i ako je žedan, napoj ga vode. 22 Jer æeš satire, i usta koja laskaju grade pogibao.

27 Ne hvali se sjutrašnjim danom, jer ne znaš šta æe dan donijeti. 2 Neka te hvali drugi, a ne

tvoja usta, tuðin, a ne tvoje usne. 3 Težak je kamen, i pjesak je težak; ali je grijev bezumnikov teži od obojega. 4 Jarost je nemilostiva, i grijev je plah; ali

ko æe odoljeti zavisti? 5 Bolji je javni ukor nego tajna ljubav. 6 Udarci od prijatelja istiniti su, a cijelivi

nenavidnikovi lažni. 7 Duša sita gazi sat, a gladno duši slatko je sve što je gorko. 8 Kaka je ptica koja odleti iz svojega gnijezda, taki je èovjek koji otide iz

svojega mjesta. 9 Ulje i kad veseli srce, tako je prijatelj sladak svjetom srdænjem. 10 Ne ostavljaj prijatelja

svojega ni prijatelja oca svojega, i u kuæu brata svojega ne ulazi u nesreæi svojoj: bolji je susjed blizu nego brat daleko. 11 Sine moj, budi mudar i obraduj

srce moje, da imam šta odgovoriti onome ko me ruži. 12 Pametan èovjek vidi zlo i skloni se, a ludi idu dalje i plaæaju.

13 Uzmi haljinu onomu koji se podjamèi za tuðina, i uzmi zalog od njega za tuðinku. 14 Ko blagosilja prijatelja svojega na glas rano ustajuæi, primæe mu se za kletvu. 15 Neprestano kapanje

kad je velik dažd, i žena svadljiva, jedno su; 16 Ko je ustavlja, ustavlja vjetar, i ona se odaje kao mirisavo ulje u desnici. 17 Gvožđe se gvožđem ostri,

tako èovjek ostri lice prijatelja svojega. 18 Ko èuva smokvu, jeæee roda njezina; tako ko èuva gospodara svojega, biæe poštovan. 19 Kako je u vodi lice prema licu, tako je srce èovjeèije prema èovjeku. 20 Grob i

propast nigda se ne mogu zasiti, tako oèi èovjeèije nigda nijesu site. (Sheol h7585) 21 Srebro u topionici i

zlatu u peæi a èovjek u ustima onoga koji ga hvali poznaje se. 22 Da bezumnoga tucaš u stupi tuèkom s

prekrupom, ne bi otislo od njega bezumlje njegovo. 23 Dobro gledaj stoku svoju i staraj se za stada svoja.

24 Jer bogatstvo ne traje dovjeka niti kruna od koljena do koljena. **25** Kad trava naraste i pokaže se zelen, kupi se trava po planinama. **26** Jaganjci su ti za odijelo, i jarići cijena za njivu. **27** I dosta ima mlijeka kozjega tebi za jelo, i za jelo tvojemu domu i za hranu tvojim djevojkama.

28 Bježe bezbožnici kad ih niko ne goni, a pravednici su kao lavići bez straha. **2** Kad se u zemlji zla eîine, nastaju joj mnogi knezovi; ali kad se nađe èovjek razuman i vješt, ostaje dugo. **3** Èovjek siromah koji eîini krivo ubogima jest kao silan dažd iza kojega nestaje hljeba. **4** Koji ostavljaju zakon, hvale bezbožnike; a koji drže zakon, protive im se. **5** Zli ljudi ne razumiju što je pravo; a koji traže Gospoda, razumiju sve. **6** Bolji je siromah koji hodi u bezazlenosti svojoj nego ko ide krvijem putovima ako je i bogat. **7** Ko èuva zakon, sin je razuman; a ko se druži s izjelicama, sramoti oca svojega. **8** Ko umnožava dobro svoje ujmom i pridavkom, sabira onome koji æe razdavati siromasima. **9** Ko odvraæea uho svoje da ne èuje zakona, i molitva je njegova mrska. **10** Ko zavodi prave na zao put, pašae u jamu svoju, a bezazleni naslijediæe dobro. **11** Bogat èovjek misli da je mudar, ali razuman siromah ispituje ga. **12** Kad se raduju pravedni, velika je slava; a kad se podižu bezbožnici, traži se èovjek. **13** Ko krije prijestupe svoje, neæe biti sreæan; a ko priznaje i ostavlja, dobije milost. **14** Blago èovjeku koji se svagda boji; a ko je tvrdoglav, upada u zlo. **15** Bezbožnik koji vlada narodom siromašnjem, lav je koji riœe i medvjed gladan. **16** Knez bez razuma eîini mnogo nepravde, a koji mrzi na lakomstvo, živeæe dugo. **17** Èovjek koji eîini nasilje krví ljudskoj, bježaae do groba, a niko ga neæe zadržati. **18** Ko hodi u bezazlenosti, spašae se; a ko je opak na putovima, pašae u jedan mah. **19** Ko radi svoju zemlju, biæe sit hljeba; a ko ide za besposticama, nasitiæe se sirotinje. **20** Èovjek vjeran obiluje blagoslovima; a ko nagli da se obogati, neæe biti bez krivice. **21** Nije dobro gledati ko je ko, jer za zalogaj hljeba èovjek æe uèiniti zlo. **22** Nagli da se obogati èovjek zavidljiv, a ne zna da æe mu doæi siromaštv. **23** Ko ukorava èovjeka naæi æe poslije veæu milost nego koji laska jezikom. **24** Ko krade oca svojega i mater svoju, i govor: nije grjehe, on je drug krvniku. **25** Oholi zameæe svaðu; a ko se uzda u Gospoda, izobilovaæe. **26** Ko se uzda u svoje srce, bezuman je; a ko hodi mudro, izbavijaæe se. **27** Ko daje siromahu, neæe mu nedostajati; a ko odvraæea oèi svoje, biæe mu mnogo kletava. **28** Kad

se podižu bezbožnici, sakriva se èovjek; a kad ginu, umnožavaju se pravedni.

29 Èovjek koji po karanju ostaje tvrdoglav, ujedanput æe propasti, da neæe biti lijeka. **2** Kad se umnožavaju pravednici, veseli se narod; a kad vlada bezbožnik, uzdiše narod. **3** Ko ljubi mudrost, veseli oca svojega; a ko se druži s kurvama, rasipa svoje dobro. **4** Car pravdom podiže zemlju; a ko uzima mito, satire je. **5** Ko laska prijatelju svojemu, razapinje mrežu nogama njegovijem. **6** U grijehu je zla èovjeka zamka, a pravednik pjeva i veseli se. **7** Pravednik razumije parbu nevolnjih, a bezbožnik ne mari da zna. **8** Potsmjevaæi raspaljuju grad, a mudri utišavaju gnjev. **9** Mudar èovjek kad se pre s ludijem, ili se srđio ili smjao, nema mira. **10** Krvopije mirze na bezazlenoga, a pravi se brinu za dušu njegovu. **11** Sav gnjev svoj izliva bezumnik, a mudri ustavlja ga natrag. **12** Koji knez sluša lažne rijeèi, sve su mu sluge bezbožne. **13** Siromah i koji daje na dobit sretaju se; obojici Gospod prosvjetljuje oèi. **14** Koji car pravo sudi siromasima, njegov æe prijesto stajati dovjeka. **15** Prut i kar daju mudrost, a dijete pusto sramoti mater svoju. **16** Kad se umnožavaju bezbožnici, umnožavaju se grijesi, a pravednici æe vidjeti propast njihovu. **17** Karaj sina svojega, i smiriæe te, i uèiniæe milinu duši tvojoj. **18** Kad nema utvare, rasipa se narod; a ko drži zakon, blago njemu! **19** Rijeèima se ne popravlja sluga, jer ako i razumije, opet ne sluša. **20** Jesi li vidio èovjeka nagla u besjedi svojoj? više ima nadanja od bezumna nego od njega. **21** Ako ko mazi slugu od malena, on æe najposlije biti sin. **22** Gnjevljiv èovjek zameæe svaðu, i ko je naprasit, mnogo griješi. **23** Oholost ponižuje èovjeka, a ko je smjeran duhom, dobija slavu. **24** Ko dijeli s lupežem, mrzi na svoju dušu, èuje prokletstvo i ne prokazuje. **25** Strašiv èovjek meæe sebi zamku; a ko se u Gospoda uzda, biæe u visokom zaklonu. **26** Mnogi traže lice vladaoèevo, ali je od Gospoda sud svakome. **27** Pravednima je mrzak nepravednik, a bezbožniku je mrzak ko pravo hodi.

30 Rijeèi Agura sina Jakejeva; sabrane rijeèi toga èovjeka Itili, Itili i Ukalu. **2** Ja sam luði od svakoga, i razuma èovjeèijega nema u mene. **3** Niti sam uèio mudrosti niti znam svetijeh stvari. **4** Ko je izašao na nebo i opet sišao? ko je skupio vjetar u pregristi svoje? ko je svezao vode u plašt svoj? ko je utvrdio sve krajeve zemlji? kako mu je ime? i kako je ime sinu njegovu? znaš li? **5** Sve su rijeèi Božije eiste; on je štit onima koji se uzdaju u nj. **6** Ništa ne dodaji k rijeèima njegovijem, da te ne ukori i ne naðeš

se laža. 7 Za dvoje molim te; nemoj me se oglušiti za nijemoga, za stvar svijeh namijenjenijeh smrti. 9 dok sam živ: 8 Taštinu i riječ lažnu udalji od mene; Otvoraj usta svoja, sudi pravo, daj pravicu nevoljnemu siromaštu ni bogatstva ne daj mi, hrani me hlebom i ubogome. 10 Ko æe naæi vrsnu ženu? jer vrijedi više po obroku mom, 9 Da ne bih najedavši se odrekao nego biser. 11 Oslanja se na nju srce muža njezina, i se tebe i rekao: ko je Gospod? ili osiromašivši da dobitka neæe nedostajati. 12 Èini mu dobro, a ne zlo, ne bih krai i uzalud uzimao ime Boga svojega. 10 svega vijeka svojega. 13 Traži vune i lana, i radi po Ne opadaj sluge gospodaru njegovu, da te ne bi volji rukama svojim. 14 Ona je kao laða trgovaèka, iz kleo i ti bio kriv. 11 Ima rod koji psuje oca svojega i daleka donosi hranu svoju. 15 Ustaje dok je još noæ, ne blagosilja matere svoje. 12 Ima rod koji misli da daje hranu èeljadi svojoj i posao djevojkama svojim. je èist, a od svoga kala nije opran. 13 Ima rod koji 16 Misli o njivi, i uzme je, od rada ruku svojih sadi drži visoko oèi svoje, i vjeðe mu se dižu uvis. 14 vinograd. 17 Opasuje snagom bedra svoja i krijepli Ima rod kojemu su zubi maèevi i kutnjaci noževi, da mišice svoje. 18 Vidi kako joj je dobra radnja, ne proždire siromahe sa zemlje i uboge između ljudi. gasi joj se noæu žžak. 19 Rukama svojima maša se 15 Pijavica ima dvije kæeri, koje govore: daj, daj. preslice, i prstima svojima drži vreteno. 20 Ruku svoju Ima troje nesito, i èetvrtu nikad ne kaže: dosta: 16 otvara siromahu, i pruža ruke ubogome. 21 Ne boji se Grob, materica jalova, zemlja, koja ne biva sita vode, snijega za svoju èeljad, jer sva èeljad njezina ima i oganj, koji ne govori: dosta. (Sheol h7585) 17 Oko koje po dvoje haljine. 22 Pokrivaæe sama sebi gradi, tako se ruga ocu i neæe da sluša matere, klujuvaæe ga platno i skerlet odijelo joj je. 23 Zna se muž njezin gavrani s potoka i jesti orliæi. 18 Troje mi je èudesno, na vratima kad sjedi sa starješinama zemaljskim. i èetvrtoga ne razumijem: 19 Put orlov u nebo, put 24 Košulje gradi i prodaje, i pojase daje trgovcu. zmijin po stijeni, put laðin posred mora, i put èovjeæiji 25 Odijelo joj je krjepost i ljestvica, i osmijeva se na k djevojci. 20 Taki je put kurvin: jede, i ubriše usta, vrijeme koje ide. 26 Usta svoja otvara mudro i na pa veli: nijesam uèinila zla. 21 Od troga se potresa jeziku joj je nauka blaga. 27 Pazi na vladanje èeljadi zemlja, i èetvrtoga ne može podnijeti: 22 Od sluge, svoje, i hleba u lijenosu ne jede. 28 Sinovi njezini kad postane car, od bezumnika, kad se najede hleba, podižu se i blagosiljavaju je; muž njezin takoðer hvali je; 23 Od puštenice, kad se uda, od sluškinje kad naslijedi 29 Mnoge su žene bile vrsne, ali ti ih nadvišuješ sve. gospoðu svoju. 24 Èetvoro ima maleno na zemlji, ali 30 Ljupkost je prijevarna i ljestvica tašta; žena koja se mudrije od mudaraca: 25 Mravi, koji su slab narod, ali boji Gospoda, ona zasluzuæe pohvalu. 31 Podajte joj opet pripravljaju u ljeto sebi hranu; 26 Pitomi zeæevi, od ploda ruku njezinijeh, i neka je hvale na vratima koji su nejak narod, ali opet u kamenu grade sebi djela njezina. kuæeu; 27 Skakavci, koji nemaju cara, ali opet idu svi jatom; 28 Pauk, koji rukama radi i u carskim je dvorima. 29 Troje lijepo koraèa, i èetvrtu lijepo hodi: 30 Lav, najjaèi između zvjerova, koji ne uzmièe ni pred kim, 31 Konj opasan po bedrima ili jarac, i car na koga niko ne ustaje. 32 Ako si ludovao ponesavši se ili si zlo mislio, metni ruku na usta. 33 Kad se razbijja mljekko, izlazi maslo; i ko jako nos utire, izgoni krv; tako ko draži na gnjev, zameæe svaðu.

31 Rijeèi cara Lemula; sabrane rijeèi, kojima ga je uèila mati njegova. 2 Šta, sine moj, šta, sine utrobe moje, i šta, sine zavjeta mojih? 3 Ne daj krjeposti svoje ženama, ni putova svojih onima što satiru careve. 4 Nije za careve, Lemulo, nije za careve da piju vino, ni za knezove da piju silovito piæe, 5 Da ne bi pijuæi zaboravio uredbe, i izmijenio pravicu kojemu nevoljniku. 6 Podajte silovito piæe onome koji hoæe da propadne, i vino onima koji su tužna srca; 7 Neka se napije i zaboravi svoje siromaštvo, i da se više ne sjeæea svoje muke. 8 Otvoraj usta svoja

Propovednik

1 Rijeèi propovjednika sina Davidova cara u Jerusalimu. **2** Taština nad taštinama, veli propovjednik, taština nad taštinama, sve je taština. **3** Kaka je korist èovjeku od svega truda njegova, kojim se trudi pod suncem? **4** Naraštaj jedan odlazi i drugi dolazi, a zemlja stoji uvijek. **5** Sunce izlazi i zalazi, i opet hiti na mjesto svoje odakle izlazi. **6** Vjetar ide na jug i obræe se na sjever: ide jednako obræuæi se, i u obrtanju svom vraæea se. **7** Sve rijeke teku u more, i more se ne prepunjia; odakle teku rijeke, onamo se vraæaju da opet teku. **8** Sve je muèeno, da èovjek ne može iskazati; oko se ne može nagledati, niti se uho može naslušati. **9** Sto je bilo to æe biti, što se èinilo to æe se èiniti, i nema ništa novo pod suncem. **10** Ima li što za što bi ko rekao: vidi, to je novo? Veæ je bilo za vijkeva koji su bili prije nas. **11** Ne pominje se što je prije bilo; ni ono što æe poslijе biti neæe se pominjati u onijeh koji æe poslijе nastati. **12** Ja propovjednik bijah car nad Izrailem u Jerusalimu; **13** I upravih srce svoje da tražim i razberem mudrošæu sve što biva pod nebom; taj muèeni posao dade Bog sinovima ljudskim da se muèee oko njega. **14** Vidjeh sve što biva pod suncem, i gle, sve je taština i muka duhu. **15** Sto je krivo ne može se ispraviti, i nedostaci ne mogu se izbrojiti. **16** Ja rekoh u srcu svom govoreæi: evo, ja postah velik, i pretekoħ mudrošæu sve koji biše prije mene u Jerusalimu, i srce moje vidje mnogo mudrosti i znanja. **17** I upravih srce svoje da poznam mudrost i da poznam bezumlje i ludost; pa doznah da je i to muka duhu. **18** Jer gdje je mnogo mudrosti, mnogo je brige, i ko umnožava znanje, umnožava muku.

2 Ja rekoh u srcu svom: daj da te okušam veseljem; uživaj dobra. Ali gle, i to bješe taština. **2** Smijehu rekoh: luduješ, i veselju: šta to radiš? **3** Razmišljah u srcu svom da puštam tijelo svoje na piæe, i srcem svojim upravljujuæi mudro da se držim ludosti dokle ne vidim šta bi dobro bilo sinovima ljudskim da èine pod nebom dok su živi. **4** Velika djela uèinih: sazidah sebi kuæee, nasadih sebi vinograde; **5** Naèinih sebi vrtove i voæenjake, i nasadih u njima svakojakih drveta rodnijeh; **6** Naèinih sebi jezera vodena da zaljevam iz njih šumu gdje rastu drveta; **7** Nabavih sebi sluga i sluškinja, i imah sluga roðenijeh u kuæi mojoj; i imah goveda i ovaca više od svijeh koji biše prije mene u Jerusalimu; **8** Takoðer nakupih sebi srebra i zlata i zaklada od careva i zemalja; nabavih sebi pjevaæa i pjevaæica i milina ljudskih, i sprava muziækih svakojakih. **9** I tako postah veæi i silniji od svijeh koji

biše prije mene u Jerusalimu; i mudrost moja osta sa mnom. **10** I što god željahu oèi moje, ne branjah im niti ukraæivah srcu svojemu kakoga veselja, nego se srce moje veseljaše sa svakoga truda mojega, i to mi bijaše dio od svakoga truda mojega. **11** A kad pogledah na sva djela svoja što uradiše ruke moje, i na trud kojim se trudih da uradim, gle, sve bješe taština i muka duhu, i nema koristi pod suncem. **12** Tada se obratih da vidim mudrost i ludost i bezumlje, jer šta bi èinio èovjek koji bi nastao poslijе cara? što je veæ uèinjeno. **13** I vidjeh da je bolja mudrost od ludosti, kao što je bolja svjetlost od mraka. **14** Mudri ima oèi u glavi, a bezumni ide po mraku; ali takoðer doznah da jednako biva svjema. **15** Zato rekoh u srcu svom: meni æe biti kao bezumniku što biva; šta æe mi dakle pomoæi što sam mudar? I rekoh u srcu svom: i to je taština. **16** Jer se neæe spominjati mudarac kao ni bezumnik dovjeka; jer što sada jest, sve se zaboravlja poslijе, i mudarac umire kao i bezumnik. **17** Zato mi omrзе život, jer mi nije milo što biva pod suncem, jer je sve taština i muka duhu. **18** I omrзе mi sav trud moj oko kojega se trudih pod suncem, jer æeu ga ostaviti èovjeku koji æe nastati nakon mene. **19** I ko zna hoæe li biti mudar ili lud? i opet æe biti gospodar od svega truda mojega oko kojega se trudih i mudrovah pod suncem. I to je taština. **20** Zato doðoh na to da mi srce izgubi nadanje o svakom trudu oko kojega se trudih pod suncem. **21** Jer ima ljudi koji se trude mudro i razumno i pravo, pa to ostavljaju u dio drugome koji se nije trudio oko toga. I to je taština i veliko zlo. **22** Jer šta ima èovjek od svega truda svoga i od muke srca svoga, koju podnosi pod suncem? **23** Jer su svi dani njegovi muka a poslovi njegovi briga; ni noæeu se ne odmara srce njegovo. I to je taština. **24** Nije li dakle dobro èovjeku da jede i pije i da gleda da mu je duši dobro od truda njegova? Ja vidjeh i to da je iz ruke Božje. **25** Jer ko je jeo i uživao više nego ja? **26** Jer èovjeku koji mu je po volji daje mudrost i razum i radost, a grješniku daje muku da sabira i skuplja da da onome koji je po volji Bogu. I to je taština i muka duhu.

3 Svemu ima vrijeme, i svakom poslu pod nebom ima vrijeme. **2** Ima vrijeme kad se raða, i vrijeme kad se umire; vrijeme kad se sadi, i vrijeme kad se èupa posaðeno; **3** Vrijeme kad se ubija, i vrijeme kad se iscijeljuje; vrijeme kad se razvaljuje, i vrijeme kad se gradi. **4** Vrijeme plaèeu i vrijeme smijehu; vrijeme ridanju i vrijeme igranju; **5** Vrijeme kad se razmeæe kamenje, i vrijeme kad se skuplja kamenje; vrijeme kad se grli, i vrijeme kad se ostavlja grljenje; **6** Vrijeme

kad se teèe, i vrijeme kad se gubi; vrijeme kad se dobru dobit od svoga truda. 10 Jer ako jedan padne, èuva, i vrijeme kad se baca; 7 Vrijeme kad se dere, i drugi æe podignuti druga svojega; a teško jednomu! vrijeme kad se saðiva; vrijeme kad se muëi, i vrijeme ako padne, nema drugoga da ga podigne. 11 Jošte kad se govori; 8 Vrijeme kad se ljubi, i vrijeme kad ako dvojica spavaju zajedno, grije jedan drugoga; a se mrzi; vrijeme ratu i vrijeme miru. 9 Kaka je korist kaka æe se zgrijati? 12 I ako bi ko nadjaæao onome koji radi od onoga oko èega se trudi? 10 Vidio jednoga, dvojica æe mu odoljeti; i trostruka vrvca ne sam poslove koje je Bog dao sinovima ljudskim da se kida se lako. 13 Bolje je dijete ubogo a mudro nego muèe oko njih. 11 Sve je uèinio da je lijepo u svoje car star a bezuman, koji se veæ ne zna pouèiti. 14 vrijeme, i svijet metnuo im je u srce, ali da ne može Jer jedan izlazi iz tamnice da caruje, a drugi koji se èovjek dokuèiti djela koja Bog tvori, ni poèetka ni rodi da caruje osiromaši. 15 Vidjeh sve žive koji hode kraja. 12 Doznah da nema ništa bolje za njih nego da se vesele i èine dobro za života svoga. 13 I kad svaki pod suncem gdje pristaju za djetetom drugim, koje èe stupiti na njegovo mjesto. 16 Nema kraja narodu èovjek jede i piye i uživa dobra od svakoga truda koji bijaše pred njim, a koji poslije nastanu neæee se svojega, to je dar Božji. 14 Doznah da što god tvori radovati njemu. I to je taština i muka duhu.

Bog ono traje dovijeka, ne može mu se ništa dodati niti se od toga može što oduzeti; i Bog tvori da bi ga se bojali. 15 Što je bilo to je sada, i što æe biti to je veæ bilo; jer Bog povraæea što je prošlo. 16 Još vidjeh pod suncem gdje je mjesto suda bezbožnost i mjesto pravde bezbožnost. 17 I rekoh u srcu svom: Bog æe suditi pravedniku i bezbožniku; jer ima vrijeme svemu i svakom poslu. 18 Rekoh u srcu svom za sinove ljudske da im je Bog pokazao da vide da su kao stoka. 19 Jer što biva sinovima ljudskim to biva i stoci, jednako im biva; kako gine ona tako ginu i oni, i svi imaju isti duh; i èovjek ništa nije bolji od stoke, jer je sve taština. 20 Sve ide na jedno mjesto; sve je od praha i sve se vraæea u prah. 21 Ko zna da duh sinova ljudskih ide gore, a duh stoke da ide dolje pod zemlju? 22 Zato vidjeh da ništa nema bolje èovjeku nego da se veseli onijem što radi, jer mu je to dio; jer ko æe ga dovesti da vidi što æe biti poslije njega?

4 Opet vidjeh sve nepravde koje se èine pod suncem, i gle, suze onijeh kojima se èini nepravda, i nemaju ko bi ih potješio ni snage da se izbave iz ruku onijeh koji im èine nepravdu; nemaju nikoga da ih potješi. 2 Zato hvalih mrtve koji veæ pomriješe više nego žive koji još žive. 3 Ali je bolji i od jednjih i od drugih onaj koji još nije postao, koji nije video zla što biva pod suncem. 4 Jer vidjeh svaki trud i svako dobro djelo da od njega biva zavist èovjeku od bližnjega njegova. I to je taština i muka duhu. 5 Bezumnik sklapa ruke svoje, i jede svoje tijelo. 6 Bolja je jedna grst u miru nego obje grsti s trudom i mukom u duhu. 7 Opet vidjeh taštinu pod suncem: 8 Ima ko je sam, inokosan, nema ni sina ni brata, i opet nema kraja trudu njegovu, i oèi njegove ne mogu da se nasite bogatstva; a ne misli: za koga se muëim i oduzimam svojoj duši dobra? I to je taština i zao posao. 9 Bolje je dvojici nego jednomu, jer imaju

dobru dobit od svoga truda. 10 Jer ako jedan padne, èuva, i vrijeme kad se baca; 7 Vrijeme kad se dere, i drugi æe podignuti druga svojega; a teško jednomu! vrijeme kad se saðiva; vrijeme kad se muëi, i vrijeme ako padne, nema drugoga da ga podigne. 11 Jošte kad se govori; 8 Vrijeme kad se ljubi, i vrijeme kad ako dvojica spavaju zajedno, grije jedan drugoga; a se mrzi; vrijeme ratu i vrijeme miru. 9 Kaka je korist kaka æe se zgrijati? 12 I ako bi ko nadjaæao onome koji radi od onoga oko èega se trudi? 10 Vidio jednoga, dvojica æe mu odoljeti; i trostruka vrvca ne sam poslove koje je Bog dao sinovima ljudskim da se kida se lako. 13 Bolje je dijete ubogo a mudro nego muèe oko njih. 11 Sve je uèinio da je lijepo u svoje car star a bezuman, koji se veæ ne zna pouèiti. 14 vrijeme, i svijet metnuo im je u srce, ali da ne može Jer jedan izlazi iz tamnice da caruje, a drugi koji se èovjek dokuèiti djela koja Bog tvori, ni poèetka ni rodi da caruje osiromaši. 15 Vidjeh sve žive koji hode pod suncem gdje pristaju za djetetom drugim, koje èe stupiti na njegovo mjesto. 16 Nema kraja narodu koji bijaše pred njim, a koji poslije nastanu neæee se radovati njemu. I to je taština i muka duhu.

5 Èuvaj nogu svoju kad ideš u dom Božji, i pristupi da slušaš; to je bolje nego što bezumni daju žrtve, jer ne znaju da zlo èine. 2 Nemoj nagliti ustima svojim, i srce tvoje da ne bude brzo izgovoriti što pred Bogom, jer je Bog na nebu a ti si na zemlji, zato neka bude malo rijeèi tvojih. 3 Jer san dolazi od mnogoga posla, a glas bezumnika od mnogih rijeèi. 4 Kad uèiniš zavjet Bogu, ne oklijevaj ispuniti ga, jer mu nijesu mili bezumnici; što god zavjetuješ, ispuni. 5 Bolje je da ne zavjetuješ negoli da zavjetuješ pa ne ispuniš. 6 Ne daj ustima svojima da na grijeh navode tijelo tvoje, i ne govori pred anđelom da je bilo nehotice. Zašto bi se gnjevio Bog na rijeèi tvoje i potro djelo ruku tvojih? 7 Jer kao što u mnoštvu sanova ima taštine, tako i u mnogim rijeèima; nego boj se Boga. 8 Ako vidiš gdje se èini nepravda siromahu i otima sud i pravda u zemlji, ne èudi se tome, jer viši pazi na visokoga, i ima još viših nad njima. 9 Ali je zemlja korisnija od svega; i car njivi služi. 10 Ko ljubi novce, neæee se nasititi novaca; i ko ljubi bogatstvo, neæee imati koristi od njega. I to je taština. 11 Gdje je mnogo dobra, mnogo je i onijeh koji ga jedu; pa kaka je korist od toga gospodaru? osim što gleda svojim oèima. 12 Sladak je san onome koji radi, jeo malo ili mnogo; a sitost bogatome ne da spavati. 13 Ima ljuto zlo koje vidjeh pod suncem: bogatstvo koje se èuva na zlo onome èije je. 14 Jer takо bogatstvo propadne zlom nezgodom, te sinu kojega je rodio ne ostane ništa u ruku. 15 Kao što je izašao iz utrobe matere svoje nag, tako opet odlazi kako je došao; i ništa ne uzima od truda svojega da ponese u ruci svojoj. 16 I to je ljuto zlo što odlazi kako je došao; i kaka mu je korist što se trudio u vjetar, 17 I svega vijeka svojega jeo u mraku, i mnogo se brinuo i žalostio i ljutio? 18 Eto, to vidjeh da je dobro i lijepo èovjeku da jede i piye i uživa dobro od svega truda svojega kojim se trudi

pod nehom za života svojega, koji mu Bog da, jer mu je to dio. **19** I kad kome Bog da bogatstvo i blago i da mu da uživa i uzima svoj dio i da se veseli s truda svojega, to je dar Božji. **20** Jer se neće mnogo opominjati dana života svojega, jer mu Bog daje da mu je srce veselo.

13 Pogledaj djelo Božje; jer ko može ispraviti što on iškrivi? **14** U dobro vrijeme uživaj dobro, a u zlo i da vremena taštine svoje: pravednika koji propada u pravdi svojoj, i bezbožnika koji dugo živi u svojoj zloei. **16** Ne budi suviše pravedan ni suviše mudar; zašto bi sebe upropastio? **17** Ne budi suviše bezbožan ni lud; zašto bi umro prije vremena? **18** Dobro je da držiš jedno a drugo da ne puštaš iz ruke; jer ko se boji Boga izbavlja se od svega. **19** Mudrost krijevička više nego deset knezova koji su u gradu. **20** Doista nema èovjeka pravedna na zemlji koji tvori dobro i ne grijesi. **21** Ne uzimaj na um svašta što se govori, ako bi i slugu svojega èuo gdje te psuje; **22** Jer srce tvoje zna da si i ti više puta psovao druge. **23** Sve to ogledah mudrošću i rekoh: biæeu mudar; ali mudrost bješe daleko od mene. **24** Što je tako daleko i vrlo duboko, ko æe naæi? **25** Okretoh se srcem svojim da poznam i izvidim i iznađem mudrost i razum, i da poznam bezbožnost ludosti i ludost bezumlja. **26** I naðoh da je grëa od smrti žena kojoj je srce mreža i pruglo, kojoj su ruke okovi; ko je mio Bogu, saèuvanje se od nje, a grješnika æee uhvatiti ona. **27** Gle, to naðoh, veli propovjednik, jedno prema drugom, tražeæi da razumijem. **28** Još traži duša moja, ali ne naðoh. Èovjeka jednoga u tisuæi naðoh, ali žene među svjema ne naðoh. **29** Samo, gle, ovo naðoh: da je Bog stvorio èovjeka dobra; a oni traže svakojake pomisli.

6 Ima zlo koje vidjeh pod suncem i èesto je među ljudima: **2** Nekome Bog da bogatstvo i blago i slavu, te duša njegova ima sve što god želi, ali mu ne da Bog da to uživa, nego uživa drugi. To je taština i ljuto zlo. **3** Da bi ko rodio sto sinova i živio mnogo godina i dani bi se vijeka njegova veoma namnožili, a duša se njegova ne bi nasitila dobra, te ni pogreba ne bi imao, kažem da je bolje nedonošće od njega. **4** Jer uzalud doðe i u tamu otide i ime mu je tamom pokriveno; **5** Ni sunca ne vidje, niti što pozna, a poèiva bolje nego onaj. **6** I da bi živio dvije tisuæe godina, a dobra ne bi uživao, ne odlaze li svi na jedno mjesto? **7** Sav je trud èovjeèiji za usta njegova, ali se ne može nasiliti duša njegova. **8** Jer šta ima mudri više nego bezumnii? šta li siromah, koji se umije vladati među živima? **9** Bolje je vidjeti oèima negoli željeti; i to je taština i muka duhu. **10** Što je ko, davno je tijem nazvan; i zna se da je èovjek i da se ne može suditi s jaèim od sebe. **11** Kad dakle ima mnogo stvari koje umnožavaju taštinu, kaka je korist èovjeku? **12** Jer ko zna što je dobro èovjeku u životu, za malo dana taštrega života njegova, koji mu prolaze kao sjen? ili ko æe kazati èovjeku šta æe biti poslijepod suncem?

7 Bolje je ime nego dobro ulje, i dan smrtni nego dan u koji se ko rodi. **2** Bolje je iæi u kuæu gdje je žalost nego iæi u kuæu gdje je gozba, jer je onđe kraj svakoga èovjeka, i ko je živ, slaže u srce svoje. **3** Bolja je žalost nego smijeh, jer kad je lice neveselo, srce postaje bolje. **4** Srce je mudrijeh ljudi u kuæi gdje je žalost, a srce bezumnijeh u kuæi gdje je veselje. **5** Bolje je slušati karanje mudroga nego da ko sluša pjesmu bezumnijeh. **6** Jer kao što prašti trnje pod loncem, taki je smijeh bezumnikov; i to je taština. **7** Nasilje obezumljuje mudroga, i poklon izopæuje srce. **8** Bolji je kraj stvari nego poèetak joj; bolji je ko je strpljiva duha negoli ko je ponosita duha. **9** Ne budi nagao u duhu svom na gnjev, jer gnjev poèiva u njedrima bezumnijeh. **10** Ne govori: šta je to, te su preðašnji dani bili bolji od ovijeh? jer ne bi bilo mudro da za to pitaš. **11** Dobra je mudrost s imanjem, i korisna je onima koji vide sunce. **12** Jer je mudrost zaklon, i novci su zaklon; ali je pretežnije znanje mudrosti tijem što daje život onome ko je ima.

8 Ko je kao mudri? i ko zna što znaæe stvari? Mudrost prosvjetljuje èovjeku lice, a tvrdoæa lica njegova mijenja se. **2** Ja ti kažem: izvršuj zapovijest carevu, i to zakletve Božje radi. **3** Ne budi brz da otides ispred njega; ne stoj u zloj stvari, jer æe uèiniti što god hoæe. **4** Jer gdje je god rijeè careva onđe je vlast, i ko æe mu reæi: Šta radiš? **5** Ko izvršuje zapovijest, neæe znati za zlo, jer srce mudroga zna vrijeme i naèin. **6** Jer svaèemu ima vrijeme i naèin; ali mnoga zla snalaze èovjeka, **7** Što ne zna što æe biti; jer kad æe što biti, ko æe mu kazati? **8** Èovjek nije vlastan nad duhom da bi ustavio duh, niti ima vlast nad danom smrtnjem, niti ima obrane u toj borbi; ni bezbožnost ne izbavlja onoga u koga je. **9** Sve ovo vidjeh, i upravih srce svoje na sve što se radi pod suncem. Katkad vlada èovjek nad èovjekom na zlo njegovo. **10** I tada vidjeh bezbožnike pogrebene, gdje se vratise; a koji dobro èinjahu otidoše sa svetoga mjestu i biše zaboravljeni u gradu. I to je taština. **11** Što nema odmah osude za zlo djelo, zato srce

sinova ljudskih kipi u njima da èine zlo. 12 Neka što se ribe hvataju mrežom nesreænom i kao što se grješnik sto puta èini zlo i odgaða mu se, ja ipak ptice hvataju pruglom, tako se hvataju sinovi èovjeèiji znam da æe biti dobro onima koji se boje Boga, u zao èas, kad navalni na njih iznenada. 13 Vidjeh i koji se boje lica njegova. 14 A bezbožniku neæe biti dobro, niti æe mu se produljiti dani, nego æe biti kao sjen onome koji se ne boji lica Božijega. 14 Taština je koja biva na zemlji što ima pravednika kojima biva po djelima bezbožnièkim, a ima bezbožnika kojima biva po djelima pravednièkim. Rekoh: i to je taština. 15 Zato ja hvalih veselje, jer nema ništa bolje èovjeku je od truda njegova za života njegova, koji mu Bog da pod suncem. 16 Kad upravih srce svoje da poznam mudrost i vidim šta se radi na zemlji, te ni danju ni noæu ne dolazi èovjeku san na oèi, 17 Vidjeh na svjem djelima Božijim da èovjek ne može dokuèiti ono što se radi pod suncem, oko èega se trudi èovjek tražeæi, ali ne nalazi, i ako i mudarac reèe da zna, ipak ne može dokuèiti.

9 Doista sve ovo složih u srce svoje da bih rasvjetlio sve to, kako su pravedni i mudri i djela njihova u ruci Božijoj, a èovjek ne zna ni ljubavi ni mržnje od svega što je pred njim. 2 Sve biva svjema jednako: pravedniku biva kao bezbožniku, dobromu i èistomu kao neèistomu, onome koji prinosi žrtvu kao onome koji ne prinosi, kako dobromu tako grješniku, onome koji se kune kao onome koji se boji zakletve. 3 A to je najgore od svega što biva pod suncem što svjema jednako biva, te je i srce ljudsko puno zla, i ludost im je u srcu dok su živi, a potom umiru. 4 Jer ko æe biti izabran? U živjeh svijeh ima nadanja; i psu živu bolje je nego mrtvu lavu. 5 Jer živi znaju da æe umrijeti, a mrtvi ne znaju ništa niti im ima plate, jer im se spomen zaboravio. 6 I ljubavi njihove i mržnje njihove i zavisti njihove nestalo je, i više nemaju dijela nigda ni u èemu što biva pod suncem. 7 Hajde, jedi hljeb svoj s radošæu, i vesela srca pij vino svoje, jer su mila Bogu djela tvoja. 8 Svagda neka su ti haljine bijele, i ulja na glavi tvojoj da se ne premièe. 9 Uživaj život sa ženom koju ljubiš svega vijeka svojega taštrega, koji ti je dat pod suncem za sve vrijeme taštine tvoje, jer ti je to dio u životu i od truda tvojega kojim se trudiš pod suncem. 10 Sve što ti doðe na ruku da èiniš, èini po moguænosti svojoj, jer nema rada ni mišljenja ni znanja ni mudrosti u grobu u koji ideš. (Sheol h7585) 11 Opet vidjeh pod suncem da nije do brzijeh trka, ni rat do hrabrijeh, ni hljeb do mudrijeh, ni bogatstvo do razumnijeh, ni dobra volja do vještijeh, nego da sve stoji do vremena i zgode. 12 Jer èovjek ne zna vremena svojega, nego kao

15 A naðe se u njemu siromah èovjek mudar, koji izbavi grad mudrošæu svojom, a niko se ne sjeæaše toga siromaha èovjeka. 16 Tada ja rekoh: bolja je mudrost nego snaga, ako se i ne maraše za mudrost onoga siromaha i rijeèi se njegove ne slušahu. 17 Rijeèi mudrijeh ljudi valja s mirom slušati više nego viku onoga koji zapovijeda meðu ludima. 18 Bolja je mudrost nego oružje ubojito; ali jedan grješnik kvari mnogo dobra.

10 Od mrtvih muha usmrđi se i pokvari ulje apotekarsko, tako od malo ludosti cijena mudrosti i slavi. 2 Srce je mudromu s desne strane, a ludomu je s lijeve strane. 3 Bezumnik i kad ide putem, bez razuma je i kazuje svjema da je bezuman. 4 Ako se podigne na te gnjev onoga koji vlada, ne ostavlaj mjesto svojega, jer blagost uklanja velike grijeha. 5 Ima zlo koje vidjeh pod suncem, kao pogriješka koja dolazi od vladaoca: 6 Ludost se posaðuje na najviše mjesto, i bogati sjede na niskom mjestu. 7 Vidjeh sluge na konjima, a knezovi idu pješice kao sluge. 8 Ko jamu kopa, u nju æe pasti, i ko razvaljuje ogradu, ujeæee ga zmija. 9 Ko odmièe kamenje, udariæe se o njih; ko cijepa drva, nije miran od njih. 10 Kad se zatupi gvožđe i oštrice mu se ne naoštri, tada treba više snage; ali mudrost može bolje opraviti. 11 Ako ujede zmija prije bajanja, ništa neæee pomoæi bajaè. 12 Rijeèi iz usta mudroga ljkupke su, a bezumnoga proždiru usne njegove. 13 Poèetak je rijeèima usta njegovih ludost, a svršetak govoru njegovu zlo bezumlje. 14 Jer ludi mnogo govori, a èovjek ne zna što æe biti; i ko æe mu kazati što æe poslije njega biti? 15 Lude mori trud njihov, jer ne znaju ni u grad otici. 16 Teško tebi, zemljo, kad ti je car dijete i knezovi tvoji rano jedu! 17 Blago tebi, zemljo, kad ti je car plemenit i knezovi tvoji jedu na vrijeme da se potkrjepe a ne da se opiju. 18 S lijenošti ugiblje se krov i s nemarnijeh ruku prokapiju kuæa. 19 Radi veselja gotove se gozbe, i vino veseli žive, a novci vrše sve. 20 Ni u misli svojoj ne psuj cara, ni u klijeti, u kojoj spavaš, ne psuj bogatoga, jer ptica nebeskih odnjeæee glas i što krila ima dokazaæe rijeè.

11 Baci hljeb svoj povrh vode; jer æeš ga naæi poslije mnogo vremena. 2 Razdijeli sedmorici i osmorici; jer ne znaš kako æe zlo biti na zemlji. 3

Kad se napune oblaci, prosipaju dažd na zemlju, i ako padne drvo na jug ili na sjever, gdje padne drvo onđe æe ostati. 4 Ko pazi na vjetar, neæe sijati, i ko gleda na oblake, neæe žeti. 5 Kako ne znaš koji je put vjetru ni kako postaju kosti u utrobi trudne žene, tako ne znaš djela Božjega i kako tvori sve. 6 Izjutra sij sjeme svoje i uveèe nemoj da ti poèivaju ruke, jer ne znaš šta æe biti bolje, ovo ili ono, ili æe oboje biti jednakо dobro. 7 Slatka je svjetlost, i dobro je oèima gledati sunce; 8 Ali da èovjek živi mnogo godina i svagda se veseli, pa se opomene dana tamnijeh kako æe ih biti mnogo, sve što je bilo biæe taština. 9 Raduj se, mladiæeu, za mladosti svoje, i neka se veseli srce twoje dok si mlad, i hodi kuda te srce twoje vodi i kuda oèi twoje gledaju; ali znaj da æe te za sve to Bog izvesti na sud. 10 Ukloni dakle žalost od srca svojega, i odrini zlo od tijela svojega, jer je djetinjstvo i mladost taština.

12 Ali opominji se tvorca svojega u mladosti svojoj prije nego doðou dani zli i prispiju godine, za koje æeš reæi: nijesu mi mile; 2 Prije nego pomrkne sunce i vidjelo i mjesec i zvijezde, i opet doðu oblaci iza dažda, 3 Kad æe drktati stražari kuæni i pognuti se junaci, i stati mlinarice, što ih je malo, i potamnjeti koji gledaju kroz prozore, 4 I kad æe se zatvoriti vrata s ulice, i oslabiti zveka od mljevenja, i kad æe se ustajati na ptièji glas i prestati sve pjevaèice, 5 I visokoga mjesta kad æe se bojati i strašiti se na putu, kad æe badem ucvjetati i skakavac otežati i želja proæei, jer èovjek ide u kuæu svoju vjeènu, i pokajnice æe hoditi po ulicama; 6 Prije nego se prekine uže srebrno, èaša se zlatna razbije i raspe se vijedro na izvoru i slomi se toèak na studencu, 7 I vrati se prah u zemlju, kako je bio, a duh se vrati k Bogu, koji ga je dao. 8 Taština nad taštinama, veli propovjednik, sve je taština. 9 A ne samo mudar bijaše propovjednik, nego još i narod uèaše mudrosti, i motreæi i istražujuæi složi mnogo prièa. 10 Staraše se propovjednik da naðe ugodne rijeèi, i napisala što je pravo, rijeèi istine. 11 Rijeèi su mudrijeh ljudi kao žalci i kao klini udarenici; rijeèi onijeh koji ih složiše dao je jedan pastir. 12 I tako, sine moj, èuvaj se onoga što je preko ovoga, jer nema kraja sastavljanju mnogih knjiga, i mnogo èitanje umor je tijelu. 13 Glavno je svemu što si èuo: Boga se boj, i zapovijesti njegove drži, jer to je sve èovjeku. 14 Jer æe svako djelo Bog iznijeti na sud i svaku tajnu, bila dobra ili zla.

Pesma nad pesmama

1 Solomunova pjesma nad pjesmama. **2** Da me hoće poljubiti poljupcem usta svojih! Jer je tvoja ljubav bolja od vina. **3** Mirisom su tvoja ulja prekrasna; ime ti je ulje razlito; zato te ljube djevojke. **4** Vuci me, za tobom æemo træati; uvede me car u ložnicu svoju; radovaæemo se i veseliæemo se tobom, spominjaæemo ljubav tvoju više nego vino; pravi ljube te. **5** Crna sam, ali lijepa, kæeri Jerusalimske, kao šatori Kidarski, kao zavjesi Solomunovi. **6** Ne gledajte me što sam crna, jer me je sunce opalilo; sinovi matere moje rasrdiši se na me postaviše me da èuvam vinograde, i ne èuvah svojega vinograda, koji ja imam. **7** Kaži mi ti, kojega ljubi duša moja, gdje paseš, gdje planduješ? jer zašto bih lutala među stadima drugova tvojih? **8** Ako ne znaš, najljepša između žena, poði tragom za stadom, i pasi jariæe svoje pokraj stanova pastirskih. **9** Ti si mi, draga moja, kao konji u kolima Faraonovijem. **10** Obrazi su tvoji okiæeni grivnama, i grlo tvoje nizovima. **11** Naèiniæemo ti zlatne grivne sa šarama srebrnjem. **12** Dok je car za stolom, narad moj pušta svoj miris. **13** Dragi mi je moj kita smirne, koja među dojkama mojim poèiva. **14** Dragi mi je moj grozd kiprov iz vinograda Engadskih. **15** Lijepa ti si, draga moja, lijepa ti si! oèi su ti kao u golubice. **16** Lijep ti si, dragi moj, i ljubak! i postelja naša zeleni se. **17** Gredje su nam u kuæama kedrove, daske su nam jelove.

2 Ja sam ruža Saronska, ljljan u dolu. **2** Što je ljljan među trnjem, to je draga moja među djevojkama. **3** Što je jabuka među drvetima šumskim, to je dragi moj među momcima; željeh hlada njezina, i sjedoh, i rod je njezin sladak grlu mojemu. **4** Uvede me u kuæu gdje je gozba a zastava mu je ljubav k meni. **5** Potkrijepite me žbanovima, pridržite me jabukama, jer sam bolna od ljubavi. **6** Lijeva je ruka njegova meni pod glavom, a desnom me grli. **7** Zaklinjem vas, kæeri Jerusalimske, srnama i košutama poljskim, ne budite ljubavi moje, ne budite je, dok joj ne bude volja. **8** Glas dragoga mojega; evo ga, ide skaèuæi preko gora, poskakujuæi preko humova. **9** Dragi je moj kao srna ili kao jelenëe; evo ga, stoji iza našega zida, gleda kroz prozor, viri kroz rešetku. **10** Progovori dragi moj i reèe mi: ustani, draga moja, ljepotice moja, i hodi. **11** Jer gle, zima proðe, minuše daždi, otidoše. **12** Cvjeæee se vidi po zemlji, doðe vrijeme pjevanju, i glas grlièin èuje se u našoj zemlji. **13** Smokva je pustila zametke svoje, i loza vinova ucvala miriše. **14** Ustani, draga moja, ljepotice moja, i hodi. **14** Golubice

moja u rasjelinama kamenijem, u zaklonu vrletnom! daj da vidim lice tvoje, daj da èujem glas tvoj; jer je glas tvoj sladak i lice tvoje krasno. **15** Pohvatajte nam lisice, male lisice, što kvare vinograde, jer naši vinograđi cvatu. **16** Moj je dragi moj, i ja sam njegova, on pase među ljljanima. **17** Dok zahladi dan i sjenke otidu, vratí se, budi kao srna, dragi moj, ili kao jelenëe po gorama razdijeljenijem.

3 Na postelji svojoj noæeu tražih onoga koga ljubi duša moja, tražih ga, ali ga ne naðoh. **2** Sada æeu ustati, pa idem po gradu, po trgovima i po ulicama tražiæu onoga koga ljubi duša moja. Tražih ga, ali ga ne naðoh. **3** Naðoše me stražari, koji obilaze po gradu. Vidjeste li onoga koga ljubi duša moja? **4** Malo ih zaminuh, i naðoh onoga koga ljubi duša moja; i uhvatih ga, i neæeu ga pustiti dokle ga ne odvedem u kuæu matere svoje i u ložnicu roditeljke svoje. **5** Zaklinjem vas, kæeri Jerusalimske, srnama i košutama poljskim, ne budite ljubavi moje, ne budite je, dok joj ne bude volja. **6** Ko je ona što ide gore iz pustinje kao stupovi od dima, potkaðena smirnom i tamjanom i svakojakim praškom apotekarskim? **7** Gle, odar Solomunov, a oko njega šezdeset junaka između junaka Izrailjevih. **8** Svi imaju maèeve, vješti su boju, u svakoga je maè o bedru radi straha noæenoga. **9** Odar je naèinio sebi car Solomun od drveta Livanskoga; **10** Stupce mu je naèinio od srebra, uzglavlje od zlata, nebo od skerleta, a iznutra nastri ljudavlu za kæeri Jerusalimske. **11** Izidite, kæeri Sionske, i gledajte cara Solomuna pod vijencem kojim ga mati njegova okiti na dan svadbe njegove i na dan veselja srca njegova.

4 Lijepa ti si, draga moja, lijepa ti si, oèi su ti kao u golubice između vitica tvojih; kosa ti je kao stado koza koje se vide na gori Galadu; **2** Zubi su ti kao stado ovaca jednakih, kad izlaze iz kupala, koje se sve blizne a nijedne nema jalove. **3** Usne su ti kao konac skerleta, a govor ti je ljubak; kao kriška šipka jagodice su tvoje između vitica tvojih; **4** Vrat ti je kao kula Davidova sazidana za oružje, gdje vise tisuæama štitovi i svakojako oružje junaèeo; **5** Dvije su ti dojke kao dva laneta blizanca, koji pasu među ljljanima. **6** Dok dan zahladi i sjenke otidu, iæi æeu ka gori smirnovoj i ka humu tamjanovu. **7** Sva si lijepa draga moja, i nema nedostatka na tebi. **8** Hodи sa mnom s Livana, nevjesto, hodи sa mnom s Livana, da gledaš s vrha Amanskoga, s vrha Senirskoga i Ermonskoga, iz peæina lavovskih, s gora risovskih. **9** Otela si mi srce, sestro moja nevjesto, otela si mi srce jednjem okom svojim i jednjem lanèiæem s grla svojega. **10** Lijepa

li je ljubav tvoja, sestro moja nevjesto, bolja je od vina ljubav tvoja, i miris ulja tvojih od svijeh mirisnijeh stvari. 11 S usana tvojih kaplje sat, nevjesto, pod Dragi moj siđe u vrt svoj, k lijehama mirisnoga bilja, jezikom ti je med i mlijeko, i miris je haljina tvojih da pase po vrtovima i da bere ljiljane. 3 Ja sam kao miris Livanski. 12 Ti si vrt zatvoren, sestro moja dragoga svojega, i moj je dragi moj, koji pase među nevjesto, izvor zatvoren, studenac zapećaæen. 13 Ljiljanima. 4 Lijepa si, draga moja, kao Tersa, krasna Bilje je tvoje voænjak od šipaka s voæem krasnijem, si kao Jerusalim, strašna kao vojska sa zastavama. 5 od kipra i narda. 14 Od narda i Šafrana, od iðirota Odvrati oèi svoje od mene, jer me raspaljuju. Kosa ti i cimeta sa svakojakim drvljem za kad, od smirne je kao stado koza koje se vide na Galadu. 6 Zubi su i aloja i sa svakim prekrasnim mirisima. 15 Izvore ti kao stado ovaca kad izlaze iz kupala, koje se sve vrtovima, studenèe vode žive i koja teèe s Livana! 16 blizne a nijedne nema jalove. 7 Jagodice su tvoje Ustani sjevere, i hodi juže, i duni po vrtu mom da između vitica tvojih kao kriška šipka. 8 Šezdeset ima kaplju mirisi njegovi; neka doðe dragi moj u vrt svoj, i carica i osamdeset inoèa, i djevojaka bez broja; 9 jede krasno voæe svoje.

5 Doðoh u vrt svoj, sestro moja nevjesto, berem smirnu svoju i mirise svoje, jedem sat svoj i med svoj, pijem vino svoje i mlijeko svoje; jedite, prijatelji, pijte, i opijte se, mili moji! 2 Ja spavam, a srce je moje budno; eto glasa dragoga mojega, koji kuca: otvor mi, sestro moja, draga moja, golubice moja, bezazlena moja; jer je glava moja puna rose i kosa moja noænijeh kapi. 3 Svakla sam haljinu svoju, kako æeu je obuæi? oprala sam noge svoje, kako æeu ih kaljati? 4 Dragi moj promoli ruku svoju kroz rupu, a što je u meni ustrepa od njega. 5 Ja ustah da otvorim dragome svojemu, a s ruku mojih prokapa smirna, i niz prste moje poteèe smirna na držak od brave. 6 Otvorih dragomu svome, ali dragoga mojega ne bješe, otide. Bijah izvan sebe kad on progovori. Tražih ga, ali ga ne naðoh; vikah ga, ali mi se ne odazva. 7 Naðoš me stražari, koji obilaze po gradu, biše me, raniše me, uzeše prijevjes moj s mene stražari po zidovima. 8 Zaklinjem vas, kæeri Jerusalimske, ako naðete dragoga mojega, šta æete mu kazati? Da sam bolna od ljubavi. 9 Što je tvoj dragi bolji od drugih dragih, o najljepša među ženama? što je tvoj dragi bolji od drugih dragih, te nas tako zaklinješ? 10 Dragi Glava mu je najbolje zlato, kosa mu je kudrava, crna kao gavran; 12 Oèi su mu kao u goluba na potocima vodenijem, mlijekom umivene, i stoje u obilju; 13 Obrazi su mu kao lijehe mirisnoga bilja, kao cvijeæe mirisno; usne su mu kao ljiljan, s njih kaplje smirna nažitka; 14 Na rukama su mu zlatni prsteni, na kojima su ukovani virili; trbuh mu je kao svjetla slonova kost sav je ljubak. Taki je moj dragi, taki je moj mili, kæeri Jerusalimske.

6 Kuda otide dragi tvoj, najljepša među ženama? kuda zamaæe dragi tvoj, da ga tražimo s tobom? 2 Dragi moj siđe u vrt svoj, k lijehama mirisnoga bilja, jezikom ti je med i mlijeko, i miris je haljina tvojih da pase po vrtovima i da bere ljiljane. 3 Ja sam kao miris Livanski. 12 Ti si vrt zatvoren, sestro moja dragoga svojega, i moj je dragi moj, koji pase među nevjesto, izvor zatvoren, studenac zapećaæen. 13 Ljiljanima. 4 Lijepa si, draga moja, kao Tersa, krasna Bilje je tvoje voænjak od šipaka s voæem krasnijem, si kao Jerusalim, strašna kao vojska sa zastavama. 5 od kipra i narda. 14 Od narda i Šafrana, od iðirota Odvrati oèi svoje od mene, jer me raspaljuju. Kosa ti i cimeta sa svakojakim drvljem za kad, od smirne je kao stado koza koje se vide na Galadu. 6 Zubi su i aloja i sa svakim prekrasnim mirisima. 15 Izvore ti kao stado ovaca kad izlaze iz kupala, koje se sve vrtovima, studenèe vode žive i koja teèe s Livana! 16 blizne a nijedne nema jalove. 7 Jagodice su tvoje Ustani sjevere, i hodi juže, i duni po vrtu mom da između vitica tvojih kao kriška šipka. 8 Šezdeset ima kaplju mirisi njegovi; neka doðe dragi moj u vrt svoj, i carica i osamdeset inoèa, i djevojaka bez broja; 9 jede krasno voæe svoje.

Ali je jedna golubica moja, bezazlena moja, jedinica u matere svoje, izabrana u roditeljke svoje. Vidješe je djevojke i nazivaše je blaženom; i carice i inoèe hvališe je. 10 Ko je ona što se vidi kao zora, lijepa kao mjesec, èista kao sunce, strašna kao vojska sa zastavama? 11 Siðoh u oraþje da vidim voæe u dolu, da vidim cvate li vinova loza, pupe li šipci. 12 Ne doznaš ništa, a duša me moja posadi na kola Aminadavova. 13 Vrati se, vrati se Sulamko, vrati se, vrati se, da te gledamo. Šta æete gledati na Sulamci? kao èete vojnièke.

7 Kako su lijepe noge tvoje u obuæi, kæeri kneževska; sastavci su bedara tvojih kao grivne, djelo ruku umjetnièkih. 2 Pupak ti je kao èaša okrugla, koja nije nikad bez piæa; trbuh ti je kao stog pšenice ogræen ljiljanima; 3 Dvije dojke tvoje kao dva blizanca srnëeta; 4 Vrat ti je kao kula od slonove kosti; oèi su ti kao jezera u Esevonu na vratima Vatravimskim; nos ti je kao kula Livanska koja gleda prema Damasku; 5 Glava je tvoja na tebi kao Karmil, i kosa na glavi tvojoj kao carska porfira u bore nabранa. 6 Kako si ljepa i kako si ljupka, o ljubavi u milinama! 7 Uzrast ti je kao palma, i dojke kao grozdovi. 8 Rekoh: popeæu se na palmu, dohvatiæu grane njezine; i biæe dojke tvoje kao grozdovi na vinovoj lozi, i miris nosa tvojega kao jabuke; 9 I grlo tvoje kao dobro vino, koje ide pravo dragomu mojemu i èini da govore usne onijeh u polje, da noæujemo u selima. 12 Raniæemo u koji spavaju. 10 Ja sam dragoga svojega, i njega je æelja za mnom. 11 Hodj, dragi moj, da idemo vinograde da vidimo cvate li vinova loza, zameæee li se grožđe, cvatu li šipci; ondje æeu ti dati ljubav svoju. 13 Mandragore puštaju miris, i na vratima je našim svakojako krasno voæe, novo i staro, koje za je Livan, krasan kao kedri. 16 Usta su mu slatka i te dohranih, dragi moj.

8 O da bi mi brat bio, da bi sao sise matere moje! našavši te na polju poljubila bih te, i ne bih bila

prijekorna. 2 Povela bih te i dovela bih te u kuæeu matere svoje; ti bi me uèio, a ja bih te pojila vinom mirisavijem, sokom od šipaka. 3 Lijeva je ruka njegova meni pod glavom a desnom me grli. 4 Zaklinjem vas, kæeri Jerusalimske, ne budite ljubavi moje, ne budite je, dokle joj ne bude volja. 5 Ko je ona što ide gore iz pustinje naslanjuæei se na dragoga svoga? Pod jabukom probudih te, gdje te rodi mati twoja, gdje te rodi roditeljka twoja. 6 Metni me kao peèat na srce svoje, kao peèat na mišicu svoju. Jer je ljubav jaka kao smrt, i ljubavna sumnja tvrda kao grob; žar je njezin kao žar ognjen, plamen Božji. (Sheol h7585) 7 Mnoga voda ne može ugasiti ljubavi, niti je rijeke potopiti. Da ko daje sve imanje doma svojega za tu ljubav, osramotio bi se. 8 Imamo sestru malenu, koja još nema dojaka. Šta æemo èiniti sa sestrom svojom kad bude rijeè o njoj? 9 Ako je zid, sagradiaæemo na njemu dvor od srebra; ako li vrata, utvrdiaæemo ih daskama kedrovijem. 10 Ja sam zid i dojke su moje kao kule. Tada postah u oèima njegovijem kao ona koja naðe mir. 11 Vinograd imaše Solomun u Valamonu; dade vinograd èuvarima da svaki donosi za rod njegov po tisuæu srebrnika. 12 Moj vinograd koji ja imam, preda mnom je. Neka tebi, Solomune, tisuæa, i dvije stotine onima koji èuvaju rod njegov. 13 Koja nastavaš u vrtovima! drugovi slušaju glas tvoj, daj mi da ga èujem. 14 Brže, dragi moj! i budi kao srna ili kao jelenèe na gorama mirisnjem.

Isaija

1 Utvara Isajije sina Amosova, koju vidje za Judu i za Jerusalim za vremena Ozije, Joatana, Ahaza i Jezekije, careva Judinijeh. **2** Èujte, nebesa, i slušaj, zemljo; jer Gospod govori: sinove odgojih i podigoh, a oni se odvrgoše mene. **3** Vo poznaje gospodara svojega i magarac jasle gospodara svojega, a Izrailj ne poznaje, narod moj ne razumije. **4** Da grješna naroda! naroda ogreza u bezakonju! sjemena zlikovaèkoga, sinova pokvarenijeh! ostaviše Gospoda, prezreže sveca Izrailjeva, otstupiše natrag. **5** Što biste još bili bijeni kad se sve više odmeæete? Sva je glava bolesna i sve srce iznemoglo. **6** Od pete do glave nema ništa zdrava, nego uboj i modrice i rane gnojave, ni isciđene ni zavijene ni uljem zablažene. **7** Zemlja je vaša pusta, gradovi vaši ognjem popaljeni; vaše

njive jedu tuđini na vaše oèi, i pustoš je kao što opustošavaju tuđini. 8 I osta kæi Sionska kao koliba u vinogradu, kao sjenica u gradini od krastavaca, kao grad opkoljen. 9 Da nam Gospod nad vojskama nije ostavio malo ostatka, bili bismo kao Sodom, izjednaæili bismo se s Gomorom. 10 Èujte rijeè Gospodnju, knezovi Sodomski, poslušajte zakon Boga našega, narode Gomorski! 11 Što æe mi mnoštvu žrtava vaših? veli Gospod. Sit sam žrtava paljenica od ovnova i pretiline od gojene stoke, i ne marim za krv junèiju i jagnjeæu i jareæu. 12 Kad dolazite da se pokažete preda mnom, ko ište to od vas, da gazite po mom trijemu? 13 Ne prinosite više žrtve zaludne; na kad gadim se; a o mladinama i subotama i osazivanju skupštine ne mogu podnosiæ bezakonja i svetkovine. 14 Na mladine vaše i na praznike vaše mrzi duša moja, dosadiše mi, dodija mi podnosi. 15 Zato kad širite ruke svoje, zaklanjam oèi svoje od

vas; i kad množite molitve, ne slušam; ruke su vaše pune krvi. 16 Umijte se, očistite se, uklonite zločinu djela svojih ispred očiju mojih, prestanite zlo ēiniti. 17 Uđite se dobro ēiniti, tražite pravdu, ispravljajte potlačenoga, dajite pravicu siroti, branite udovicu. 18 Tada dođite, veli Gospod, pa æemo se suditi: ako grijesi vaši budu kao skerlet, postaće bijeli kao snijeg; ako budu crveni kao crvac, postaće kao vuna. 19 Ako hoæete slušati, dobra zemaljska ješæete. 20 Ako li neæete, nego budete nepokorni, maèe æe vas pojesti, jer usta Gospodnja rekoše. 21 Kako posta kurva vjerni grad? Pun bijaše pravice, pravda nastavaše u njemu, a sada krvnici. 22 Srebro tvoje posta troska, vino tvoje pomiješa se s vodom. 23 Knezovi su tvoji odmetnici i drugovi lupežima; svaki

jive jedu tuđini na vaše oèi, i pustoš je kao što opustošavaju tuđini. **8** I osta kæi Sionska kao koliba u vinogradu, kao sjenica u gradini od krastavaca, kao grad opkoljen. **9** Da nam Gospod nad vojskama nije ostavio malo ostatka, bili bismo kao Sodom, izjednaèili bismo se s Gomorom. **10** Èujte rijeè Gospodnju, goru Gospodnju, u dom Boga Jakovljeva, i uèiæe nas knezovi Sodomski, poslušajte zakon Boga našega, svojim putovima, i hodiæemo stazama njegovijem; narode Gomorski! **11** Sto æee mi mnošto žrtava jer æee iz Siona izaæei zakon, i rijeè Gospodnja iz vaših? veli Gospod. Sit sam žrtava paljenica od Jerusalima. **4** I sudiaæe meðu narodima, i karaæe ovnova i pretiline od gojene stoke, i ne marim za krv mnoge narode, te æee raskovati maèeve svoje na junéiju i jagnjeæu i jareæu. **12** Kad dolazite da se raonike, i kopljia svoja na srpove, neæee dizati maèa pokaæete preda mnom, ko ište to od vas, da gazite narod na narod, niti æee se više uèiti boju. **5** Doma po mom trijemu? **13** Ne prinosite više žrtve zaludne; Jakovljev, hodi da idemo po svjetlosti Gospodnjoj. **6** na kad gadim se; a o mladinama i subotama i o Ali si ostavio svoj narod, dom Jakovljev, jer su puni sazivanju skupštine ne mogu podnosiæi bezakonija i zala istoænjeh i gataju kao Filisteji, i mili su im sinovi svetkovine. **14** Na mladine vaše i na praznike vaše tuđinski. **7** I zemlja je njihova puna srebra i zlata, i mrzi duša moja, dosadiše mi, dodija mi podnosi. **15** blagu njihovu nema kraja; zemlja je njihova puna Zato kad širite ruke svoje, zaklanjam oèi svoje od konja, i kolima njihovijem nema kraja. **8** Puna je vas; i kad množite molitve, ne slušam; ruke su vaše zemlja njihova i idola; djelu ruku svojih klanjaju se, pune krvi. **16** Umijte se, oèistite se, uklonite zloæeu što naæiniše prsti njihovi. **9** I klanjaju se prosti ljudi, i djela svojih ispred oèiju mojih, prestanite zlo èiniti. savijaju se glavni ljudi; nemoj im oprostiti. **10** Uđi u **17** Uèite se dobro èiniti, tražite pravdu, ispravljajte stijenu, i sakrij se u prah od straha Gospodnjega i od potlaèenoga, dajite pravlicu siroti, branite udovicu. slave veliæanstva njegova. **11** Ponosite oèi èovjeæije **18** Tada doðite, veli Gospod, pa æemo se suditi: poniziaæe se, i visina ljudska ugnuaæe se, a Gospod ako grijesi vaši budu kao skerlet, postaæe bijeli kao æee sam biti užvišen u onaj dan. **12** Jer æee doæi dan snijeg; ako budu crveni kao crvac, postaæe kao vuna. Gospoda nad vojskama na sve ohole i ponosite i na **19** Ako hoæete slušati, dobra zemaljska jeææete. svakoga koji se podiže, te æee biti poniženi, **13** I na **20** Ako li neæete, nego budete nepokorni, maè æee sve kedre Livanske velike i visoke i na sve hrastove vas pojesti, jer usta Gospodnja rekoše. **21** Kako Vasanske, **14** I na sve gore visoke i na sve humove posta kurva vjerni grad? Pun bijaæe pravice, pravda izdignite, **15** I na svaku kulu visoku i na svaki zid nastavaæe u njemu, a sada krvnici. **22** Srebro tvoje tvrdi, **16** I na sve laðe Tarsiske i na sve likove mile. posta troska, vino tvoje pomiješa se s vodom. **23** **17** Tada æee se ponositost ljudska ugnuti i visina se Knezovi su tvoji odmetnici i drugovi lupežima; svaki ljudska poniziti, i Gospod æee sam biti užvišen u onaj

dan. 18 I idola æe nestati sasvijem. 19 I ljudi æe mjesto pojasa raspojasina, mjesto pletenica æela, iæi u peæine kamene i u rupe zemaljske od straha mjesto širokih skuta pripasana vreæa, i mjesto ljepote Gospodnjega i od slave velièanstva njegova, kad ogorjelina. 25 Tvoji æe ljudi pasti od maæa i junaci ustane da potre zemlju. 20 Tada æe baciti èovjek tvoji u ratu. 26 I tužiæe i plakaæe vrata njegova, a on idole svoje srebrne i idole svoje zlatne, koje naæini æe pust ležati na zemlji.
sebi da im se klanja, kriticama i slijepijem mišima, 21 Ulazeæi u rasjeline kamene i u peæine kamene od straha Gospodnjega i od slave velièanstva njegova, kad ustane da potre zemlju. 22 Proðite se èovjeka, kojemu je dah u nosu; jer šta vrijedi?

3 Jer gle, Gospod, Gospod nad vojskama uzeæe Jerusalimu i Judi potporu i pomoæ, svaku potporu u hlijebu i svaku potporu u vodi, 2 Junaka i vojnika, sudiju i proroka, i mudarca i starca, 3 Pedesetnika i ugledna èovjeka, i savjetnika i vješta umjetnika i èovjeka rjeæita. 4 I daæeu im knezove mladiæe, i djeca æe im biti gospodari. 5 I èiniæe silu u narodu jedan drugome i svaki bliænjemu svojemu; dijete æe ustajati na starca i nepošten èovjek na poštena. 6 I èovjek æe uhvatiti brata svojega iz kuæe oca svojega govoreæi: imaæ haljinu, budi nam knez, ovaj rasap neka je pod twojom rukom. 7 A on æe se zakleti u onaj dan govoreæi: neæu biti ljekar, niti imam kod kuæe hlijeba ni haljine, ne postavljajte me knezom narodu. 8 Jer se obori Jerusalim i Juda pade, jer se jezik njihov i djela njihova protive Gospodu da draže oèi slave njegove. 9 Što se vidi na licu njihovu svjedoæi na njih, razglašuju grijeæ svoj kao Sodom, ne taje; teæko duæi njihovo! jer sami sebi èine zlo. 10 Recite pravedniku da æe mu dobro biti, jer æe jesti plod od djela svojih. 11 Teæko bezbožniku! zlo æe mu biti, jer æe mu se naplatiti ruke njegove. 12 Narodu mojemu èine silu djeca, i æene su im gospodari. Narođe moj! koji te vode, zavode te, i kvare put hoda twojega. 13 Ustaje Gospod na parbu, stoji da sudi narodima. 14 Gospod æe doæi na sud sa starješinama naroda svojega i s knezovima njegovijem, jer vi potrste vinograd, grabeæ od siromaha u vaæim je kuæama. 15 Zaæto gazite narod moj i lice siromasima satirete? govorи Gospod, Gospod nad vojskama. 16 Joæ govorи Gospod: što se ponijeæe kæeri Sionske i idu opruæena vrata i namigujuæe oèima, sitno koræaju i zvekeæu nogama, 17 Zato æe Gospod uæiniti da oæelavi tjeme kæerima Sionskim, i otkriæe Gospod golotinju njihovu. 18 Tada æe Gospod skinuti nakit s obuæe i vezove i mjeseciæe, 19 Nizove i lanèiæe i trepetljike, 20 Ukosnike i podveze i pojase i stakalca mirisna i oboce, 21 Prstene i poæeonike, 22 Sveæane haljine i ograæe i prijevjese i toboce, 23 I ogledala i košuljice i oglavlja i pokrivala. 24 I mjesto mirisa biæe smrad, i

4 I u ono vrijeme sedam æe žena uhvatiti jednoga èovjeka govoreæi: svoj æemo hlijeb jesti i svoje æemo odijelo nositi, samo da se zovemo twojim imenom, skini s nas sramotu. 2 U ono vrijeme biæe klica Gospodnja na slavu i èast, i plod zemaljski na krasotu i diku ostatku Izrailjevu. 3 I ko ostane u Sionu i ko joæ bude u Jerusalimu, zvaæe se svet, svaki ko bude zapisan za život u Jerusalimu, 4 Kad Gospod opere neæistotu kæeri Sionskih i iz Jerusalima oèisti krv njegovu duhom koji sudi i sažiæe. 5 Gospod æe stvoriti nad svakim stanom na gori Sionskoj i nad zborovima njezinjem oblak danju s dimom i svjetlost plamena ognjenoga noæeu, jer æe nad svom slavom biti zaklon. 6 I biæe koliba, da sjenum zaklanja danju od vruæine i da bude utoæiæe i zaklon od poplave i daæda.

5 Zapjevaæeu sada dragome svojemu pjesmu dragoga svojega o vinogradu njegovu. Dragi moj ima vinograd na rodnu brdaæcu. 2 I ogradi ga, i otrijebi iz njega kamenje, i nasadi ga plemenitom lozom, i sazida kulu usred njega, i iskopa pivnicu u njemu, i poæeka da rodi groædem, a on rodi vinjagom. 3 Pa sada, stanovnici Jerusalimski i ljudi Judejci, sudite izmeðu mene i vinograda mojega. 4 Što je joæ trebalo èiniti vinogradu mojemu što mu ne uæinil? kad èekah da rodi groædem, zaæto rodi vinjagom? 5 Sada æeu vam kazati što æu uæiniti vinogradu svojemu. Oborieu mu ogradu, neka opusti; razvaliæeu mu zid, neka se pogazi; 6 Uparložiæeu ga, neæee se rezati ni kopati, nego æe rasti èkalj i trnje, i zapovjediæeu oblacima da ne puštaju više daæda na nj. 7 Da, vinograd je Gospoda nad vojskama dom Izrailjev, i ljudi su Judejci mili sad njegov; on èeka sud, a gle nasilja, èeka pravdu, a gle vike. 8 Teæko onima koji sastavlaju kuæu s kuæom, i njivu na njivu nastavljaju, da veæe ne bude mjesta i vi sami ostanete u zemlji. 9 Od Gospoda nad vojskama èuh: mnoge kuæe opustjeæe, u velikim i lijepijem neæee biti nikoga. 10 Jer æe deset rala vinograda dati jedan vat, i gomer sjemena daæee efu. 11 Teæko onima koji rane, te idu na silovito piæe i ostaju do mraka dok ih vino raspali. 12 I na gozbama su im gusle i psaltiri i bubenji i svirale i vino; a ne gledaju na djela Gospodnja i ne vide rada ruku njegovijeh. 13 Zato se narod moj odvede u ropstvo što ne znaju, i koje poštuje gladuju,

i ljudstvo njegovo gine od žeđi. **14** Zato se raširio grob i razvalio ždrjelo svoje preveæ, i siæi æe u nj slava njegova i mnoštvo njegovo i vreva njegova i koji se veseli u njemu. (*Sheol h7585*) **15** I pognuæe ovo se dotaèe usta tvojih, i bezakonje tvoje uze se, se sudom, i Bog sveti posvetiæe se pravdom. **16** I grijeæe ovo se dotaèe usta tvojih, i bezakonje tvoje uze se, se prost èovjek, i visoki æe se poniziti, i ponosite gdje reèe: koga æeu poslati? i ko æe nam iæi? A ja jesti s pustijeh mjestu pretilinu. **17** Teško onima koji rekoh: evo mene, pošli mene. **18** A on reèe: idi, i reci tome narodu: slušajte ali neæete razumjeti, gledajte kolskim, **19** Koji govore: neka pohiti, neka brzo doðe ali neæete poznati. **20** Uèini da odeblja srce tome djelo njegovo, da vidimo, i neka se približi i doðe što narodu i uši da im otežaju, i oèi im zatvori, da ne je naumio svetac Izrailjev, da poznamo. **21** Teško vide oèima svojim i ušima svojim da ne èuju i srcem onima koji zlo zovu dobro, a dobro zlo, koji prave od svojim da ne razumiju i ne obrate se i ne iscijele. **22** Mraka svjetlost a od svjetlosti mrak, koji prave od ja rekoh: dokle Gospode? A on reèe: dokle ne opuste gorkoga slatko a od slatkoga gorko. **23** Teško onima gradovi da budu bez stanovnika i kuæe da budu bez koji misle da su mudri, i sami su sebi razumni. **24** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **25** Teško onima koji su jaki piti vino i junaci u miješanju vide oèima svojim i ušima svojim da ne èuju i srcem gnjev Gospodnj na narod njegov, i mahnuv rukom i prezreæe rijeè sveca Izraeljeva. **26** I podignuæe zastavu narodima svojom na nj udari ga da se gore zadrmaše i mrtva dalnjnjem, i zazviždaæe im s kraja zemlje; i gle, oni tjelesa njegova biše kao blato po ulicama. Kod svega toga gnjev se njegov ne odvrati, nego je ruka njegova još podignuta. **27** Neæe biti meðu njima proždire strnjiku i slame nestaje u plamenu, tako æe ona zatrtri; ali kao hrast ili brijest kojima i kad zbace korijen njihov biti kao trulež i cvijet njihov otiaæi æe stablo.

kao prah, jer odbaciše zakon Gospoda nad vojskama i prezreæe rijeè sveca Izraeljeva. **28** Zato se raspali gnjev Gospodnj na narod njegov, i mahnuv rukom svojom na nj udari ga da se gore zadrmaše i mrtva tjelesa njegova biše kao blato po ulicama. Kod svega toga gnjev se njegov ne odvrati, nego je ruka njegova još podignuta. **29** I podignuæe zastavu narodima dalnjnjem, i zazviždaæe im s kraja zemlje; i gle, oni æe doæi odmah, brzo. **30** Neæe biti meðu njima umorna ni sustala, ni dremljiva ni sanljiva, nikome se neæe raspasati pojus oko njega, niti æe se kome otkinuti remen na obuæi. **31** Strjele æe im biti oštре, i svi lukovi njihovi zapeti; kopita u konja njihovih biæe kao kremen i toækovi njihovi kao vihor. **32** Rika æe im biti kao u lava, i rikaæe kao laviæi; buæaæe i ugrabiaæe plijen i odnijeti ga, i neæe biti nikoga da otme. **33** Buæaæe nad njim u to vrijeme kao što more buæi. Tada æe pogledati na zemlju, a to mrak i strah, i svjetlost æe se pomraæiti nad pogibju njihovom.

6 Godine koje umrije car Ozija vidjeh Gospoda gdje sjedi na prijestolu visoku i izdignutu, i skut mu ispunjavaše crkvu. **2** Serafimi stajahu više njega, svaki ih imaše šest krila: dvjema zaklanjaše lice svoje i dvjema zaklanjaše noge svoje, a dvjema leæaše. **3** I vikahu jedan drugome govoreæi: svet, svet, svet je Gospod nad vojskama; puna je sva zemlja slave njegove. **4** I zadrmaše se pragovi na vratima od glasa kojim vikahu, i dom se napuni dima. **5** I rekoh: jaoh

meni! pogiboh, jer sam èovjek neèistijeh usana, i živim usred naroda neèistijeh usana, jer cara Gospoda nad vojskama vidjeh svojim oèima. **6** A jedan od serafima doletje k meni držeæi u ruci živ ugljen, koji uze s oltara kliještima, **7** I dotaèe se usta mojih i reèe: evo, oèi oboriæe se; **8** Gospod nad vojskama uzvisiæe ovo se dotaèe usta tvojih, i bezakonje tvoje uze se, se sudom, i Bog sveti posvetiæe se pravdom. **9** Potom èuh glas Gospodnj I jaganjci æe pasti po svom obièaju, i došljaci æe gdje reèe: koga æeu poslati? i ko æe nam iæi? A ja jesti s pustijeh mjestu pretilinu. **10** Uèini da odeblja srce tome djelo njegovo, da vidimo, i neka se približi i doðe što narodu i uši da im otežaju, i oèi im zatvori, da ne je naumio svetac Izrailjev, da poznamo. **11** Teško vide oèima svojim i ušima svojim da ne èuju i srcem onima koji zlo zovu dobro, a dobro zlo, koji prave od svojim da ne razumiju i ne obrate se i ne iscijele. **12** Mraka svjetlost a od svjetlosti mrak, koji prave od ja rekoh: dokle Gospode? A on reèe: dokle ne opuste gorkoga slatko a od slatkoga gorko. **13** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **14** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **15** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **16** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **17** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **18** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **19** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **20** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **21** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **22** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **23** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **24** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **25** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **26** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **27** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **28** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **29** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **30** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **31** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **32** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **33** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **34** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **35** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **36** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **37** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **38** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **39** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **40** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **41** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **42** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **43** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **44** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **45** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **46** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **47** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **48** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **49** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **50** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **51** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **52** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **53** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **54** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **55** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **56** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **57** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **58** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **59** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **60** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **61** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **62** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **63** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **64** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **65** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **66** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **67** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **68** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **69** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **70** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **71** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **72** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **73** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **74** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **75** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **76** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **77** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **78** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **79** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **80** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **81** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **82** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **83** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **84** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **85** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **86** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **87** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **88** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **89** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **90** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **91** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **92** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **93** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **94** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **95** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **96** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **97** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **98** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **99** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **100** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **101** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **102** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **103** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **104** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **105** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **106** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **107** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **108** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **109** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **110** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **111** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **112** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **113** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **114** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **115** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **116** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **117** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **118** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **119** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **120** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **121** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **122** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **123** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **124** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **125** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **126** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **127** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **128** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **129** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **130** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **131** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **132** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **133** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **134** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **135** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **136** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **137** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **138** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **139** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **140** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **141** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **142** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **143** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **144** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **145** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **146** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **147** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **148** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **149** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **150** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **151** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **152** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **153** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **154** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **155** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **156** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **157** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **158** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **159** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **160** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **161** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **162** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **163** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **164** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **165** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **166** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **167** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **168** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **169** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **170** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **171** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **172** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **173** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **174** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **175** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **176** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **177** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **178** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **179** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **180** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **181** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **182** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **183** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **184** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **185** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **186** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **187** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **188** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **189** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **190** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **191** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **192** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **193** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **194** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **195** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **196** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **197** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **198** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **199** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **200** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **201** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **202** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **203** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **204** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **205** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **206** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **207** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **208** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **209** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **210** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **211** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **212** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **213** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **214** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **215** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **216** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **217** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **218** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **219** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **220** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **221** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **222** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **223** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **224** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **225** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **226** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **227** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **228** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **229** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **230** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **231** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **232** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **233** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **234** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **235** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **236** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **237** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **238** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **239** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **240** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **241** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **242** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **243** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **244** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **245** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **246** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **247** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **248** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **249** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **250** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **251** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **252** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **253** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **254** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **255** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **256** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **257** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **258** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **259** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **260** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **261** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **262** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **263** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **264** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **265** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **266** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **267** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **268** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **269** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **270** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **271** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **272** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **273** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **274** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **275** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **276** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **277** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **278** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **279** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **280** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **281** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **282** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **283** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **284** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **285** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **286** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **287** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **288** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **289** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **290** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **291** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **292** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **293** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **294** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **295** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **296** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **297** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **298** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **299** I dokle Gospod opravi daleko ljude i bude sama pustoš u silovita piæa. **300** Koji pravdu bezbožnika za poklon, zemlji. **301** Ali æe još biti u njoj desetina, pa æe se i a pravednima uzimaju pravdu. **302** Zato kao što oganj ljudi, i zemlja dokle sasvijem ne opusti, **303** I dokle Gospod opravi daleko

æe zatrudnjeti i rodiæe sina, i nadjenuæe mu ime a kamen za spoticanje i stijena za sablazan objema Emanuilo. 15 Maslo i med ješæe, dokle ne nauèi domovima Izrailjevijem, zamka i mreža stanovnicima odbaciti zlo a izabrati dobro. 16 Jer prije nego nauèi Jerusalimskim. 15 I spotaknuæe se mnogi i pašæe dijete odbaciti zlo a izabrati dobro, ostaviæe zemlju, i satræe se, zaplešæe se i uhvatiaæe se. 16 Sveži na koju se gadiš, dva cara njezina. 17 Gospod æe svjedoèanstvo, zapeèati zakon mojim uèenicima. 17 pustiti na te i na narod tvoj i na dom oca tvojega 18 Ëekaæu dakle Gospoda, koji je sakrio lice svoje od dane, kakih nije bilo otkad se Jefrem odvoji od Jude, doma Jakovljeva, i uzdaæu se u nj. 18 Evo ja i djeca preko cara Asirskoga. 18 I tada æe Gospod zazviždati koju mi je dao Gospod jesmo znak i èudo Izraelju od muhama koje su nakraj rijeka Misirskih, i pèelama Gospoda nad vojskama, koji nastava na gori Sionu. koje su u zemlji Asirskoj; 19 I doæi æe i popadaæe 19 I ako vam reku: pitajte vraèe i gatare, koji šapäu sve u puste doline i u kamene rasjeline i na sve èeste i mrmlijaju; recite: ne treba li narod da pita Boga i na svako drvce. 20 Tada æe Gospod obrijati britvom svojega? ili æe pitati mrtve mjesto živijeh? 20 Zakon i zakupljenom ispreko rijeke, carem Asirskim, glavu i svjedoèanstvo tražite. Ako li ko ne govori tako, njemu dlake po nogama, i bradu svu. 21 I tada ko saèeva nema zore. 21 I hodiæe po zemlji potucujuæi se i kravici i dvije ovce, 22 Od mnošta mlijeka što æe davati ješæe maslo; jer maslo i med ješæe ko god zemlji, a to nevolja i mrak i teška muka, i on zagnan ovce.

trnje. 24 Sa strijelama i s lukom iæi æe se onamo, jer æe sva zemlja biti èkalj i trnje. 25 A na sve gore koje su se kopale motikom, na njih neæe doæi strah od èkalja i trnja, nego æe biti isplut volovima i gaziæe ih ovce.

8 I reèe mi Gospod: uzmi knjigu veliku i napiši u njoj pismom èovjeèijim: brz na pljen, hitar na grabež. 2 I uzehi vjerne svjedoke, Uriju sveštenika i Zahariju sina Jeverehijina. 3 Potom pristupih k proroèici, i ona zatrudnje i rodi sina. A Gospod mi reèe: nadjeni mu ime: brz na pljen, hitar na grabež. 4 Jer prije nego dijete nauèi vikati: oèe moj i majko moja, odnijeæe se blago Damaštansko i pljen Samarijski pred carem Asirskim. 5 I još mi reèe Gospod govoreæi: 6 Što ovaj narod ne mari za vodu Siloamsku koja teèe tiho, i raduje se Resinu i sinu Remalijinu, 7 Zato, evo, Gospod æe navesti na njih vodu iz rijeke silnu i veliku, cara Asirskoga i svu slavu njegovu, te æe izaæi iz svijeh potoka svojih, i teæi æe povrh svijeh bregova svojih, 8 I navalæe preko Jude, plaviæe i razlivaæe se i doæi do grla, i krla æe joj se raširiti preko svekolike zemlje tvoje, Emanuilo! 9 Združujte se, narodi, ali æete se potri; èujte svi koji ste u dalnjoj zemlji: oružajte se, ali æete se potri; oružajte se, ali æete se potri. 10 Dogovaraæe se, dogovor æe vam se razbiti: recite rijeè, neæe biti od nje ništa, jer je s nama Bog. 11 Jer mi ovako reèe Gospod uhvativši me za ruku i opomenuvši me da ne idem putem ovoga naroda, govoreæi: 12 Ne gorovite buna, kad god ovaj narod kaže buna, i ne bojte se èega se on boji, i ne plašite se. 13 Gospoda nad vojskama svetite; i on neka vam je strah i bojazan. 14 I biæe vam svetinja,

9 Ali neæe se onako zamraæiti pritiješnjena zemlja kao prije kad se dotaèe zemlje Zavulonove i zemlje Neftalimove, ili kao poslije kad dosaðivaše na putu k moru s one strane Jordana Galileji neznabøaèkoj. 2 Narod koji hodi u tami vidjeæe vidjelo veliko, i onima koji sjede u zemljiji gdje je smrtni sjen zasvijetljaæe vidjelo. 3 Uumnožio si narod, a nijesi mu uvelièao radosti; ali æe se radovati pred tobom kao što se raduju o žetvi, kao što se vesele kad dijele pljen. 4 Jer si slomio jaram u kom vuciçaše, i štap kojim ga bijahu po pleæima i palicu nasilnika njegova kao u dan Madijanski. 5 Jer æe obuæa svakoga ratnika koji se bije u graji i odijelo u krv uvaljano izgorjeti i biti hrana ognju. 6 Jer nam se rodi dijete, sin nam se dade, kojemu je vlast na ramenu, i ime æe mu biti: divni, savjetnik, Bog silni, otac vjeèni, knez mirni. 7 Bez kraja æe rasti vlast i mir na prijestolu Davidovu i u carstvu njegovu da se uredi i utvrdi sudom i pravdom otsada dovjeka. To æe uèiniti revnost Gospoda nad vojskama. 8 Gospod posla rijeè Jakovu, i ona pade u Izraelju. 9 I znaæee sav narod, Jefrem i stanovnici Samarijski, koji oholo i ponosita srca govore: 10 Padoše opeke, ali æemo mi zidati od tesana kamenja; dudovi su posjeèeni, ali æemo mi zamijeniti kedrima. 11 Ali æe Gospod podignuti protivnike Resinove na nj, i skupiæe neprijatelje njegove, 12 Sirce s istoka i Filisteje sa zapada, te æe ždrjeti Izraelju na sva usta. Kod svega toga neæe se odvratiti gnjev njegov, nego æe ruka njegova još biti podignuta. 13 Jer se narod neæe obratiti k onomu ko ga bije, i neæe tražiti Gospoda nad vojskama. 14 Zato æe otsjeæi Gospod Izraelju glavu i rep, granu i situ u jedan dan.

15 Starješina i ugledan èovjek to je glava, a prorok krilom ili da otvori usta i pisne. **15** Hoæe li se sjekira koji uèi laž to je rep. **16** Jer koji vode taj narod, velièati nad onijem koji njom sijeèe? hoæe li se pila oni ga zavode, a koje vode, oni su propali. **17** Zato razmetati nad onijem koji njom radi? kao da bi prut se Gospod neæe radovati mladiæima njegovijem, mahao onijem koji ga digne, kao da bi se hvalio štap i na sirote njegove i na udovice njegove neæe se da nije od drveta. **16** Zato æe Gospod, Gospod nad smilovati, jer su svikoliki licemjeri i zlikovci, i svaka vojskama, pustiti na pretile njegove mršu, i slavu æe usta govore nevaljalstvo. Kod svega toga neæe se njegovu potpaliti da gori kao organj. **17** Jer æe vidjelo odvratiti gnjev njegov, nego æe ruka njegova još biti Izrailjevo biti organj, i svetac æe njegov biti plamen, i podignuta. **18** Jer æe se razgorjeti bezbožnost kao upaljæ i sažeæi trnje njegovo i èkalj njegov u jedan organj, koji sažeze èkalj i trnje, pa upali gustu šumu, dan. **18** I krasotu šume njegove i njive njegove, od te otide u dim visoko. **19** Od gnjeva Gospoda nad duše do tijela, uništiæe, i biæe kao bjegunac kad vojskama zamraèiæe se zemlja i narod æe biti kao iznemogne. **19** I što ostane drveta šume njegove, hrana ognju, niko neæe požaliti brata svojega. **20** I biæe malo, da bi ih dijete moglo popisati. **20** I u zgrabiæe s desne strane, pa æe opet biti gladan, i to vrijeme ostatak Izrailjev i koji se izbave u domu ješæe s lijeve strane, pa se opet neæe nasititi; svaki Jakovljevu neæe se više oslanjati na onoga ko ih bije, æe jesti meso od mišice svoje, **21** Manasija Jefrema, nego æe se oslanjati na Gospoda sveca Izrailjeva i Jefrem Manasiju, a obojica æe se složiti na Judu. Kod svega toga neæe se odvratiti gnjev njegov, nego **21** Ostatak æe se obratiti, ostatak Jakovljev, istinom. **21** Ostatak æe se obratiti, ostatak Jakovljev, k Bogu silnome. **22** Jer ako bude naroda tvojega, Izraelju, kao pijeska morskoga, ostatak æe se njegov obratiti. Pogibao je određena, razliæe se pravda.

10 Teško onima koji postavljaju zakone nepravedne i koji pišu nepravdu, **2** Da odbiju od suda uboge, i da otimaju pravicu siromasima naroda mojega, da bi im plijen bile udovice i sirote grabež. **3** A što æete èiniti u dan pohoðenja i pogibli koja æe doæi izdaleka? kome æete pribjeæi za pomoæ? gdje li æete ostaviti slavu svoju? **4** Da se ne bi unizila meðu roblje i meðu pobijene pala? Kod svega toga neæe se odvratiti gnjev njegov, nego æe ruka njegova još biti podignuta. **5** Teško Asiru, šibi gnjeva mojega, ako i jest palica u ruci njegovoj moja jarost. **6** Na narod licemjerni poslaæu ga, i zapovjediæu mu za narod na koji se gnjevim, da plijeni i otima, i da ga izgazi kao blato na ulicama. **7** Ali on neæe tako misliti i srce njegovo neæe tako suditi, nego mu je u srcu da zatre i istrijebi mnoge narode. **8** Jer æe reæi: knezovi moji nijesu li svi carevi? **9** Nije li Halan kao Harhemis? nije li Emat kao Arfad? nije li Samarija kao Damasak? **10** Kako je ruka moja našla carstva lažnijeh bogova, kojih likovi bijahu jaèi od Jerusalimskih i Samarijskih, **11** Neæu li ueiniti Jerusalimu i njegovijem lažnjem bogovima onako kako sam uèinio Samariji i njezinjem lažnjem bogovima? **12** Ali kad svrši Gospod sve djelo svoje na gori Sionskoj i u Jerusalimu, tada æeu obiæi plod ohologa srca cara Asirskoga i slavu ponositijeh oèiju njegovijeh. **13** Jer reæe: krjepošæu ruke svoje uèinih i mudrošæu svojom, jer sam razuman; i premjestih meðe narodima i blago njihovo zaplijenih i kao junak oborih stanovnike. **14** I ruka moja naðe kao gnijezdo bogatstvo u naroda, i kako se kupe jajca ostavljenia tako pokupih svu zemlju, i ne bi nikoga da makne

iz korijena njegova izniknuæe. **2** I na njemu æe poèivati duh Gospodnj, duh mudrosti i razuma, duh savjeta i sile, duh znanja i straha Gospodnjega. **3** I mirisanje æe mu biti u strahu Gospodnjem, a neæe suditi po viðenju svojih oèiju, niti æe po èuvenju svojih

11 Ali æe izaæi šibljika iz stabla Jesejeva, i izdanak iz korijena njegova izniknuæe. **2** I na njemu æe poèivati duh Gospodnj, duh mudrosti i razuma, duh savjeta i sile, duh znanja i straha Gospodnjega. **3** I mirisanje æe mu biti u strahu Gospodnjem, a neæe

ušiju karati. 4 Nego æe po pravdi suditi siromasima velièine moje. 4 Vika stoji ljudstva na gorama kao da i po pravici karati krotke u zemlji, i udariæe zemlju je velik narod, vika i vreva carstva skupljenijeh naroda; prutom usta svojih, i duhom usana svojih ubiæe Gospod nad vojskama pregleda vojsku ubojitu. 5 bezbožnika. 5 I pravda æe mu biti pojas po bedrima, i Dolaze iz daljne zemlje, s kraja nebesa, Gospod i istina pojasa po bocima. 6 I vulk æe boraviti s jagnjetom, oruða srdnje njegove, da zatre svu zemlju. 6 Ridajte, i ris æe ležati s jaretom, tele i laviaæ i ugojeno živinæ jer je blizu dan Gospodnjii; doæi æe kao pustoš biæe zajedno, i malo dijete vodiæe ih. 7 I krava i od svemoguæeega. 7 Zato æe svaka ruka klonuti, medvjedica zajedno æe pasti, mlad njihova ležaæe i svako srce èovjeèije rastopiti se. 8 I oni æe se zajedno, i lav æe jesti slamu kao vo. 8 I dijete koje smesti, muke i bolovi spopaæe ih, muèiæe se kao sisu igraæe se nad rupom aspidinom, i dijete odbijeno porodilja, prepaæe se jedan od drugoga, lica æe od sise zavlæiæe ruku svoju u rupu zmije vasilinske. im biti kao plamen. 9 Evo, ide dan Gospodnjii ljuti 9 Neæe uediti ni potirati na svoj svetoj gori mojoj, jer s gnjevom i jaroæeu da obrati zemlju u pustoš, i æe zemlja biti puna poznanja Gospodnjega kao more grješnike da istrijebi iz nje. 10 Jer zvijezde nebeske i vode što je puno. 10 I u to æe vrijeme za korijen prilike neæe pustiti svjetlosti svoje, sunce Jesejev, koji æe biti zastava narodima, rasipativati æe pomræati o roðaju svom, i mjesec neæe pustiti narodi, i poèivališe njegovo biæe slavno. 11 I tada æe svjetlosti svoje. 11 I pohodiæu vasiljenu za zloæeu, Gospod opet podignuti ruku svoju da zadobjije ostatak i bezbožnike za bezakonje; i ukinuæu razmetanje naroda svojega, što ostane od Asirske i od Misira i od oholijeh, i ponos silnjih oborijeu. 12 Uèiniæu da æe Patrosa i od Etiopske i od Elama i od Senara i od èovjek više vrijediti nego zlato èisto, više nego zlato Emata i od ostrva morskih. 12 I podignuæe zastavu Ofirsko. 13 Zato æeu zatresti nebo, i zemlja æe se narodima i prognane Izrailjeve i rasijane Judine pokrenuti sa svoga mjesta od jarosti Gospoda nad sabraæe s èetiri kraja zemaljska, 13 I nestaaæe zavisti vojskama i u dan kad se raspali gnjev njegov. 14 I Jefremove, i neprijatelji Judini istrijebiæe se; Jefrem biæe kao srna poplašena i kao stado kojega niko ne neæe zavidjeti Judi, a Juda neæe zlobiti Jefremu. 14 sabira; svak æe gledati za svojim narodom, i svak Nego æe složno letjeti na pleæa Filistejima k zapadu; æe bježati u svoju zemlju. 15 Ko se god nađe, biæe zajedno æe pljeniti narode istoèene; na Edomce i proboden, i koji se god skupe, poginuæe od maèa. Moavce dignuæe ruke svoje, i sinovi Amonovi biæe 16 I djecu æe im razmrskati na njihove oèi, kuæe æe im pokorni. 15 I Gospod æe presušiti zaliv mora im oplijeniti i žene æe im sramotiti. 17 Evo, ja æeu Misirskoga, i mahnuæe rukom svojom svrh rijeke podignuti na njih Mide, koji neæe mariti za srebro, niti sa silnjem vjetrom svojim, i udariæe je po sedam æe zlata iskati. 18 Nego æe iz lukova djecu ubijati, krakova da se može prelaziti u obuæi. 16 I biæe put ni na plod u utrobi neæe se smilovati, niti æe djece ostatku naroda njegova, što ostane od Asirske, kao što je bio Izrailju kad izide iz zemlje Misirske.

12 I reæi æeš u ono vrijeme: hvalim te, Gospode, jer si se bio razgnjevio na me, pa se odvratio gnjev tvoj, i utješio si me. 2 Gle, Bog je spasenje moje, uzdaæu se i neæu se bojati, jer mi je sila i pjesma Gospod Bog, on mi bi spasitelj. 3 S radoæeu æete crpsti vodu iz izvora ovoga spasenja. 4 I tada æete reæi: hvalite Gospoda, glasite ime njegovo, javljajte po narodima djela njegova, napominjite da je visoko ime njegovo. 5 Pojte Gospodu, jer uèini velike stvari, neka se zna po svoj zemlji. 6 Klikuj i pjevaj, koja sjediš u Sionu, jer je svetac Izrailjev velik posred vas.

13 Breme Vavilonu, koje vidje Isaija sin Amosov. 2 Na gori visokoj podignite zastavu, viète im iza glasa, mašite rukom, neka uðu na vrata kneževska. 3 Ja sam zapovjedio izabranima svojim i dozvao sam junake svoje da izvrše gnjev moj koji se raduju s

slavi Haldejskoj, biæe kao Sodom i Gomor kad ih Bog zatr. 20 Neæe se u njemu živjeti niti æe se ko naseliti od koljena do koljena, niti æe Arapin razapeti u njemu šatora, niti æe pastiri poèivati onuda. 21 Nego æe poèivati ondje divlje zvijeri, i kuæe æe njihove biti pune velikih zmija, i ondje æe nastavati sove, i aveti æe skakati onuda. 22 I dovikivaæe se buljine u pustijem kuæama i zmajevi u dvorima veselijem. A doæi æe njegovo vrijeme, i blizu je, i dani njegovi neæe se protegnuti.

14 Jer æe se smilovati Gospod na Jakova, i opet æe izabrati Izrailja, i namjestiæe ih u zemlji njihovoj, i prilijepiæe se k njima došljaci i pridružiæe se domu Jakovljevu. 2 Jer æe ih uzeti narodi i odvesti na mjesto njihovo, i naslijediæe ih Izraeljci u zemlji Gospodnjoj da im budu sluge i sluškinje, i zarobiæe one koji ih bjehu zarobili, i biæe gospodari svojim nasilnicima. 3 I kad te smiri Gospod od truda tvojega

i muke i od ljutoga ropstva u kom si robovaо, 4 Tada koji te je bio; jer æe iz korijena zmijinjega niknuti æeš izvoditi ovu prieu o caru Vavilonskom i reæi zmija vasilinska, i plod æe mu biti zmaj ognjeni krilati. æeš: kako nesta nastojnika, nesta danka? 5 Slomi 30 I prvenci siromaški nahraniaæe se, i ubogi æe Gospod štap bezbožnicima, palicu vladaoцима, 6 poèivati bez straha; a tvoj æeu korijen umoriti glaðu, Koja je ljuto bila narode bez prestanka, i gnjevno i ostatak tvoj on æe pobiti. 31 Ridajte, vrata; viëi, vladala nad narodima, i gonila nemilice. 7 Sva zemlja grade; rastopila si se, sva zemljo Filistejska, jer sa poèiva i mirna je; pjevaju iza glasa. 8 Veselo se sjevera ide dim i нико se neæee osamiti u zborovima s tebe i jele i kredri Livanski govoreæi: otkako si njegovijem. 32 I šta æe se odgovoriti poslanicima pao, ne dolazi нико da nas sjeæe. 9 Pakao dolje narodnjem? Da je Gospod osnovao Sion i da æe u nj uskoleba se tebe radi da te srete kad doðeš, probudi

ti mrtvace i sve knezove zemaljske, diže s prijestola njihovih sve careve narodne. (Sheol h7585) 10 Svi æe progovoriti i reæi tebi: i ti li si iznemogao kao mi?

izjednaæeo se s nama? 11 Spusti se u pakao ponos tvoj, zveka psaltira tvojih; prostri su poda te moljci,

a crvi su ti pokrivaæ. (Sheol h7585) 12 Kako pade s neba, zvijezdo danice, kæeri zorina? kako se obori na zemlju koji si gazio narode? 13 A govorio si u srcu svom: izaæi æeu na nebo, više zvijezda Božijih podignuæeu prijesto svoj, i sjeæeu na gori zbornoj na strani sjevernoj; 14 Izaæi æeu u visine nad oblake, izjednaæäu se s višnjim. 15 A ti se u pakao svrže, u dubinu grobnu. (Sheol h7585) 16 Koji te vide pogledaaæe na te, i gledaaæe te govoreæi: to li je onaj koji je tresao zemlju, koji je drmao carstva, 17 Koji je vasiljenu obraæao u pustinju, i gradove njezine raskopavao? roblje svoje nije otpuætao kuæi? 18 Svi carevi narodni, svikoliki, leže slavno, svaki u svojoj kuæi. 19 A ti se izbacici iz groba svojega, kao gadna grana, kao haljina pobijenijeh, maæem pobodenijeh, koji slaze u jamu kamenu, kao pogaæeni strv. 20 Neæee se zdruæiti s njima pogrebom, jer si zemlju svoju zatro, narod si svoj ubio; neæee se spominjati sjeme zlikovaæko dok je vijeka. 21 Pripravite pokolj sinovima njegovijem za bezakonje otaca njihovih da se ne podignu i ne naslijede zemlje i ne napune vasiljene gradovima. 22 Jer æeu ustati na njih, govorи Gospod nad vojskama, i zatræu ime Vavilonu i ostatak, i sina i unuka, govorи Gospod. 23 I naæiniæeu od njega stan æukovima i jezera vodena, i omeæeu ga metlom pogibli, govorи Gospod nad vojskama. 24 Zakle se Gospod nad vojskama govoreæi: doista, biæe kako sam smislio, i kako sam naumio izvršiæe se. 25 Potraeu Asirca u zemlji svojoj, na gorama svojim izgaziæu ga; tada æe se skinuti s njih jaram njegov, i breme njegovo s pleæa njihovih skinuæe se. 26 To je namiæljeno svoj zemlji, i to je ruka podignuta na sve narode. 27 Jer je Gospod nad vojskama naumio, ko æe razbiti? i njegovu ruku podignutu ko æe odvratiti? 28 Godine koje umrije car Ahaz bi objavljeno ovo breme: 29 Nemoj se radovati, zemljo Filistejska svakolika, što se slomi prut onoga

15 Breme Moavu. Da, obnoæe se raskopa Ar

Moavski i propade; da, obnoæe se raskopa Kir Moavski i propade. 2 Otide u dom i u Devon, na visine, da plaæe: Moav æe ridati za Nevonom i za Medevom, sve æe mu glave biti æelave, svaka brada oskubena.

3 Po ulicama æe njegovijem pripasivati kostrijet, na krovovima njegovijem i na ulicama njegovijem sve æe ridati suze ljuæi. 4 I vikaæe Esevon i Eleala, do Jase èuæae im seglas; i vojnici æe Moavski vikati, duša æe se u svakom uzmueæiti. 5 Srce moje vapije za Moavom; bjegunci njegovi pobjegoše dori do Sigora kao junica treæakinja; jer æe se iæi uz brdo Luitsko plaæuæi, i putem Oronaimskim razlijegaæe æe se jauk. 6 Jer æe nestati voda Nimrimskih, jer æe posahnuti bilje, nestaaæe trave, zeleni neæee biti. 7 I zato što su ostavljali i što su èevali odnijeæee se na potok Arapski. 8 Jer æe vika iæi oko meða Moavskih, do Eglaima jauk njihov, i do Vir-Elima jauk njihov.

9 Jer æe se voda Dimonska napuniti krv; i još æeu dometnuti Dimonu, na bjegunce Moavske i na ostatak zemaljski poslaæeu lavove.

16 Šaljite jaganje gospodaru zemaljskom, od Sele

do pustinje, ka gori kæeri Sionske. 2 Jer æe biti

kæeri Moavske na brodovima Arnonskim kao ptica koja luta, otjerana s grijezda. 3 Uèini vijeæe, narode,

naæini sjen u podne kao noæ, zakloni izagnane, nemoj izdati bjegunaca. 4 Neka kod tebe borave izgnani moji, Moave; budi im zaklon od pustošnika; jer

æe nestati nasilnika, prestaæe pustošenje, istrijebiæee se sa zemlje koji gaze druge. 5 I utvrdiæe se prijesto miloæeu, i na njemu æe sjedjeti jednako u šatoru

Davidovu koji æe suditi i tražiti što je pravo i biti brz da èini pravdu. 6 Èusmo za oholost Moava vrlo ponositoga, za ponos njegov i oholost i obijest

njegovu; laži njegove neæee biti tvrde. 7 Zato æe ridati Moavac nad Moavcem, svi æe ridati; nad temeljima

Kir-Aresetskim uzdisaæete, jer su razvaljeni. 8 I polja Esevenska posušiæe se i èokot Sivamski; gospoda narodna potrše krasne loze njegove, koje dosezahu

do Jazira i vijahu se po pustinji; odvode njegove pružahu se i prelažahu preko mora. 9 Zato æeu plakati plaèem Jazirskim za èokotom Sivamskim; zaljevaæeu te suzama svojim, Esevone i Elealo, jer pjesma o ljetini twojoj i o žetvi twojoj pade. 10 I nesta radosti i veselja s polja rodnoga, u vinogradima se ne pjeva kraj pjesmama. 11 Zato utroba moja jeèi kao gusle za Moavom, i srce moje za Kir-Eresom. 12 I kad se vidi da se umorio Moav na visini svojoj, uæei æe u svetinju svoju da se pomoli; ali ništa neæee svršiti. 13 Ovo je rijeè što reèee Gospod za Moava davno. 14 A sada veli Gospod govoreæi: do tri godine, kao što su godine najamnièke, ološaæee slava Moavova sa svijem mnoštvom njegovijem, i što ostane biæee vrlo malo i nejako.

17 Breme Damasku. Gle, Damasak æee se ukinuti da ne bude više grad, nego æee biti gomila razvalina. 2 Gradovi Airoirski biæee ostavljeni, biæee za stada, te æee u njima poèivati, i нико ih neæee plaæiti. 3 Nestaaæee gradova Jefremovijeh i carstva u Damasku i ostatku Sirskom, biæee kao slava sinova Izrailjevijeh, veli Gospod nad vojskama. 4 I u taj æee dan istanèati slava Jakovljeva, i debelo tijelo njegovo omršaæee. 5 Jer æee biti kao kad žetelac sabira žito i rukom žanje klasje, i biæee kao kad se kupi klasje u dolini Rafajskoj. 6 Ali æee se ostaviti u njoj pabirci kao kad se otrese maslina, pa dvije tri ostanu u vrhu, i èetiri pet na rodnijem granama, veli Gospod Bog Izrailjev. 7 U to æee vrijeme èovjek pogledati na tvorca svojega, i oèi njegove gledaæee na sveca Izrailjeva; 8 A neæee pogledati na oltare, djelo ruku svojih, niti æee gledati na ono što su naèimili prsti njegovi, ni na lugove ni na likove sunèane. 9 U to æee vrijeme tvrdi gradovi njegovi biti kao ostavljen grm i ogranaak, jer æee se ostaviti radi sinova Izrailjevijeh, i biæee pustoš. 10 Jer si zaboravio Boga spasenja svojega, i niješ se sjeæao stijene sile svoje; zato sadi krasne sadove i lozu stranu presaðuj; 11 Danju radi da uzraste što posadiš, i jutrom gledaj da ti sjeme nikne; ali kad dođe do branja razgrabiæee se, i ostaæee ti ljuta žalost. 12 Teško mnoštvu velikih naroda, što buæee kao što buæee mora, i uzavreljem narodima, kojih stoji vreva kao silnjeh voda; 13 Vreva stoji naroda kao velikih voda; ali æee povikati na njih, i oni æee pobjeæi daleko, i biæee gonjeni kao pljeva po brdima od vjetra i kao prah od vihara. 14 Uveèee eto straha, i prije nego svane nema nikoga. To je dio onijeh koji nas gaze, i našljedstvo onijeh koji otimlju od nas.

18 Teško zemlji koja sjen èini krilima s one strane rijeke Etiopskih; 2 Koja šalje poslanike preko mora, u laðama od site po vodama, govoreæi: idite, brzi glasnici, k narodu rasijanu i oplijenjenu, k narodu strašnu otkako je dosad, k narodu razmijerenu i pogæenu, kojemu zemlju raznose rijeke. 3 Svi koji živite na svijetu i stanujete na zemlji, kad se digne zastava na gorama, gledajte, i kad zatrubi truba, sluðajte. 4 Jer ovako mi reèee Gospod: umiræeu se poslije dažda i kao rosan oblak o vruæini žetvenoj. 5 Ovo je rijeè što reèee Gospod za Moava davno. 14 A Jer prije berbe, kad napupe pupci i od cvijeta postane grozd i stane zreti, okresaæee odvode kosijerom, i uzeæee lozu i otsjeæei. 6 Sve æee se ostaviti pticama gorskim i zvijerima zemaljskim; i ptice æee ljetovati na njima, a svakojake zvijeri zemaljske zimovaæee.

7 Tada æee se donijeti dar Gospodu nad vojskama od naroda rasijanoga i oplijenjenoga, od naroda strašnoga otkako je dosad, od naroda razmijerenoga i pogæenoga, kojemu zemlju raznose rijeke, k mjestu imena Gospoda nad vojskama, ka gori Sionskoj.

19 Breme Misiru. Gle, Gospod sjedeæi na oblaku laku doæei æee u Misir; i zatreæee se od njega idoli Misirski, i srce æee se rastopiti u Misircima. 2 I razdražiæeu Misirce jedne na druge, te æee vojevati brat na brata i prijatelj na prijatelja, grad na grad, carstvo na carstvo. 3 I nestaaæee duha Misiru, i namjeru njegovu razbiæeu; tada æee pitati svoje idole i opsjenare i vraèee i gatare. 4 I predaaeu Misirce u ruke žestokim gospodarima, i ljut æee car vladati njima, veli Gospod, Gospod nad vojskama. 5 I nestaaæee vode iz mora, i rijeka æee presahnuti i zasušiti se. 6 I rijeke æee oteæei, opaæee i presahnuti potoci Misirski, trska i sita posušiæee se. 7 Trava kraj potoka, na ušæuu potoka, i svi usjevi kraj potoka posahnuæee i nestaaæee ih i propaæee. 8 I tužiæee ribari i sjetovavaæee svi koji bacaju udicu, i koji razapinju mrežu po vodama zabrinuæee se. 9 I stidjeæee se koji rade od tankoga lana, i koji tkaju tanko bijelo platno. 10 I nasipi æee mu se razvaliti, i koji zagraðuju ribnjake, svi æee biti žalosna srca. 11 Doista, knezovi su Soanski bezumni, i savjet mudrijeh savjetnika Faraonovijeh lud je. Kako možete govoriti Faraonu: ja sam sin mudrijeh, sin starijeh careva? 12 Gdje su? gdje su mudarci twoji? Neka ti kažu ako znadu što je naumio za Misir Gospod nad vojskama. 13 Poludješte knezovi Soanski; prevariše se knezovi Nofski; prelastiše Misir glave plemena njegovijeh. 14 Gospod je izlio meðu njih duh prijevaran, te uèiniše da posræe Misir u svijem poslovima kao što posræe pijan èovjek blijujuæi. 15 I neæee biti djela u Misiru što

bi uèinila glava ili rep, grana ili sita. **16** Tada æe biti mojih pretvori mi se u strah. **5** Postavi sto, stražar Misirci kao žene; bojaæe se i drktati od ruke Gospoda neka straži; jedi, pij; ustajte knezovi, mažite štitove. nad vojskama kad zamahne na njih. **17** I zemlja **6** Jer ovako mi reèe Gospod: idi, postavi stražara æe Judina biti strah Misiru; ko je se god opomene, da ti javi što vidi. **7** I vidje kola, i dva reda konjika; prepašæe se radi namjere Gospoda nad vojskama kola s magarcima i kola s kamilama; i pažaše dobro što je naumio suprot njemu. **18** U to æe vrijeme velikom pažnjom. **8** I povika kao lav: gospodaru, ja biti pet gradova u zemlji Misirske koji æe govoriti stojim jednak na straži danju, i stojim na straži po jezikom Hananskim i zaklinjati se Gospodom nad svu noæ. **9** I evo doðoše na kolima ljudi, u dva reda vojskama; jedan æe se zvati grad Aheres. **19** U to æe konjici. Tada povika i reèe: pade, pade Vavilon, i svi vrijeme biti oltar Gospodnji usred zemlje Misirske, i rezani likovi bogova njegovijeh razbiše se o zemlju. spomenik Gospodnji na meði njezinoj; **20** I biæe znak **10** Vršaju moj, i pšenice gumna mojega! što èuh od i svjedoèanstvo Gospodu nad vojskama, u zemlji Gospoda nad vojskama, Boga Izrailjeva, javih vam. Misirske. Kad stanu vikati ka Gospodu na nasilnike, **11** Breme Dumi. Vièe k meni neko sa Sira: stražaru! on æe im poslati spasitelja i kneza i izbavíæe ih. **21** I Šta bi noæas? stražaru! Šta bi noæas? **12** Stražar biæe poznat Gospod Misircima, i poznaæee Misirci **reèe:** doæi æe jutro, ali i noæ; ako æete tražiti, tražite, Gospoda u to vrijeme, i služiæe mu žrtvama i darima, vratite se, doðite. **13** Breme Arapskoj. Po šumama u i zavjetovaæe zavjetete Gospodu, i izvršivaæe. **22** Tako Arapskoj noæivaæete, putnici Dedanski! **14** Iznesite æe Gospod udariti Misir, i udariv iscjeliæe, jer æe vode pred žedne, koji živite u zemlji Temi, sretite se obratiti ka Gospodu, umoliæe mu se, i iscjeliæe hljebom bjegunca. **15** Jer æe bježati od maèa, od ih. **23** U to æe vrijeme biti put iz Misira u Asirsku, i maèa gologa, od luka zapetoga i od žestokoga boja. Asirac æe iæi u Misir i Misirac u Asirsku, i služiæe **16** Jer ovako mi reèe Gospod: za godinu, kao što je Gospodu Misirci s Asircima. **24** U to æe vrijeme Izrailj godina najamnièka, nestaaæe sve slave Kidarske. **17** I biti treæi s Misircima i Asircima, i biæe blagoslov što ostane hrabrijeh strijelaca sinova Kidarskih, biæe posred zemlje. **25** Jer æe ih blagoslovi Gospod nad malo; jer Gospod Bog Izrailjev reèe.

20 Godine koje doðe Tartan na Azot, kad ga posla Sargon car Asirski, te bi Azot i uze ga, **2** U to vrijeme reèe Gospod preko Isaije sina Amosova govoreæi: idi, skini kostrijet sa sebe, i izuj obuæeu s nogu svojih. I uèini tako i iðaše go i bos. **3** Tada reèe Gospod: kako ide sluga moj Isaija go i bos za znak i èudo što æe biti do tri godine Misiru i Etiopskoj, **4** Tako æe odvesti car Asirski u ropstvo Misirce, i Etiopljane u sužanjstvo, djeci u starce, gole i bose i golijeh zadnjica, na sramotu Misircima. **5** I prepašæee se i posramiæee se od Etiopske, uzdanice svoje, i od Misira, ponosa svojega. **6** I reæi æe tada koji žive na ovom ostrvu: gle, to je uzdanica naša, ka kojoj pritjecasmo za pomoæ da se saèuvamo od cara Asirskoga; kako æemo se izbaviti?

21 Breme pustinji na moru. Kao vihori koji prolaze na jug, tako æe doæi iz pustinje, iz zemlje strašne. **2** Ljuta utvara javi mi se. Nevjernik nevjeru ëini, pustošnik pustoši; hodi, Elame; opkoli, Midijo! svemu uzdisanju uèiniæeu kraj. **3** Zato su bedra moja puna bola; muke me obuzeše kao kad se muëi porodilja; zgurih se èujuæi, prepadoh se videæi. **4** Srce mi se smete, groza me poduze; noæ milina

22 Breme dolini viðenja. Što ti je te si sva izašla na krovove? **2** Grade puni vike i vreve, grade veseli! tvoji pobijeni nijesu pobijeni maèem niti pogiboše u boju. **3** Glavari tvoji uzmakoše svikoliki, povezaše ih strijelci; što se god naðe tvojih, svi su povezani, ako i pobjegoše daleko. **4** Zato rekoh: prođite me se, da plaèem gorko; ne trudite se da me tješite za pogiblju kæeri naroda mojega. **5** Jer je ovo dan muke i potiranja i smetnje od Gospoda, Gospoda nad vojskama, u dolini viðenja; obaliæe zid, i vika æe biti do gore. **6** I Elam uze tul, s kolima ljudi i s konjicima, i Kir istaæe štit. **7** I krasne doline tvoje napuniše se kola, i konjici se namjestiše pred vratima. **8** I odastrije se zastiraèe Judin; i pogledao si u to vrijeme na oružje u kuæi šumskoj. **9** I vidjeste da je mnogo prołoma na gradu Davidovu, i sabraste vodu u donjem jezeru. **10** I izbrojiste kuæe Jerusalimske, i razvaliste kuæe da utvrdite zid. **11** I naèiniste jaz meðu dva zida za vodu iz staroga jezera; ali ne pogledaste na onoga koji je to uèinio i ne obazreste se na onoga koji je to odavna spremio. **12** I zva vas Gospod nad vojskama u onaj dan da plaèete i rideæte i da skubete kose i pripašete kostrijet; **13** A gle, radost i veselje, ubijaju goveda, kolju ovce, jedu meso i piju vino govoreæi: jedimo i pijmo, jer æemo sjutra umrijeti. **14** Ali Gospod nad vojskama javi mi: neæee vam se

oprostiti ovo bezakonje do smrti, veli Gospod, Gospod nad vojskama. 15 Ovako veli Gospod, Gospod nad vojskama: idи k onomu rizniéaru, k Somni, upravitelju dvorskому, 16 I reci mu: Šta æee ti tu? i ko ti je tu? te si tu istesao sebi grob? istesao si sebi grob na visoku mjestu i spremio si sebi stan u kamenu. 17 popijevaj, eda bi te se opet opomenuli. 18 Evo, èovjèe, Gospod æe te baciti daleko i zatrpaæe te. 19 Zavitlaæe te i hititi kao loptu u zemlju prostranu; s mjesima tvojega, i istjeraæu te iz službe tvoje. 20 I u to vrijeme pozvaæu slugu svojega Elijakima sina Helkijina; 21 I obuæi æu mu tvoju haljinu, i tvojim æu ga pojasom opasati, i tvoju æu mu vlast dati u ruku, i biæe otac Jerusalimljanimu i domu Judinu. 22 I metnuæu mu kljuè od doma Davidova na rame: kad on otvori, neæe nikо zatvoriti, i kad on zatvori, neæe nikо otvoriti. 23 I kao klin uglavljaæu ga na tvrdnu mjestu, i biæe prijesto slave domu oca svojega; 24 I o njemu æe se vješati sva slava doma oca njegova, sinova i unuka, svakojaki sudovi, i najmanji, i èaše i mijehovi. 25 U to vrijeme, veli Gospod nad vojskama, pomjeriæe se klin uglavljeni na tvrdom mjestu, i izvadiæe se i paæae, i teža što je na njemu propaæe; jer Gospod reæe.

23 Breme Tiru. Ridajte laðe Tarsiske, jer je raskopan, da nema kuæe niti ko dolazi. Iz zemlje Kitimske javi im se. 2 Umuknite koji živite na ostrvu, koje trgovci Sidonski pomeroci puniše. 3 I dohodi mu bijahu po velikim vodama sjeme Siorsko, žetva s rijeke, i bješe trg narodima. 4 Stidi se, Sidone, jer govori more, sila morska veli: ne muèim se poroðajem, ne raðam, ne odgajam momaka, ne podižem djevojaka. 5 Kao što se ožalostio kad èuše za Misir, tako æe se ožalostiti kad èuju za Tir. 6 Idite u Tarsis, ridajte ostrvljani! 7 Je li to vaš veseli grad, kojega je starina od davnina? njegove æe ga noge zanjijeti daleko u tuðinstvo. 8 Ko je to smislio na Tir, koji razdavaše vijence, èiji trgovci bjehu knezovi, i prekupci slavni na zemlji? 9 Gospod je nad vojskama to smislio, da osramoti ponos svake slave i da poništi sve slavne na zemlji. 10 Prijedî preko zemlje svoje kao potok, kæeri Tarsiska; nema više pojasa. 11 Ruku svoju podiže na more, zadrma carstva; Gospod je zapovjedio za Hanan da se raskopaju gradovi njegovi. 12 I veli: neæe se više veseliti, osramoæena djevojko, kæeri Sidonska. Ustani, idi u Kitim, ni ondje neæe imati mira. 13 Eto zemlje Haldejske; toga naroda nije bilo; Asur je osnova za one koji življahu u pustinjama, podigoše kule u njoj, pogradiše dvorove; i obrati se u

razvaline. 14 Ridajte laðe Tarsiske, jer je raskopan vaš grad. 15 I tada æe Tir biti zarobljen sedamdeset godina, za vijek jednoga cara, a poslije sedamdeset dvorskog, 16 I godina pjevaæe se Tiru kao kurvi: 17 Uzmi gusle, idi po gradu, zaboravljena kurvo; dobro udaraj, pjevaj i svijem carstvima na zemlji. 18 Ali æe trgovina njegova sramoto domu gospodara svojega; 19 I svræi æu te i onda na kurvarska zasluga svoju, i kurvaæe se sa ondje æeš umrijeti i ondje æe biti kola slave tvoje, i zasluga njegova biti posveæena Gospodu, neæe se vrati na kurvarska zasluga svoju, i kurvaæe se sa onima koji nastavaju pred Gospodom da jedu do sitosti i imaju odjelo dobro.

24 Gle, Gospod æe isprazniti zemlju i opustiti je, prevrnuaæe je i rasijaæe stanovnike njezine. 2 I biæe sveštenik kao narod, gospodar kao sluga, gospoða kao sluškinja, prodavac kao kupac, koji daje u zajam kao koji uzima u zajam, koji uzima dobit kao koji daje. 3 Sasvijem æe se isprazniti zemlja, i sasvijem æe se oplijeniti. Jer Gospod reæe ovu rijeæ. 4 Tužiæe zemlja i opasti, iznemoæi æe vasiljena i opasti; iznemoæi æe glavari naroda zemaljskoga. 5 Jer se zemlja oskvri pod stanovnicima svojim, jer prestupiše zakone, izmijeniše uredbe, raskidoše zavjet vjeæni. 6 Zato æe prokletstvo proðrijeti zemlju, i zatræe se stanovnici njezini; zato æe izgorjeti stanovnici zemaljski, i malo æe ljudi ostati. 7 Tužiæe vino, uvenuæe loza vinova, uzdisaæe svi koji su vesela srca. 8 Prestaæe veselje uz bubnje, nestaaæe graje onijeh koji se vesele, prestaæe veselje uz gusle. 9 Neæe pitи vina uz pjesme, ogrkuæe silovito piæe onima koji ga piju. 10 Razbiæe se pusti grad, zatvorene æe biti sve kuæe da нико ne ulazi. 11 Tužnjava æe biti po ulicama radi vina, proæi æe svako veselje, otiaæi æe radost zemaljska. 12 Pustoš æe ostati u gradu, i vrata æe se razvaliti. 13 Jer æe biti u zemlji i u narodima kao kad se oberu masline, i kao kad se paljetkuje poslije berbe. 14 Ovi æe podignuti glas svoj i pjevaæe, radi velièanstva Gospodnjega podvikivaæe od mora. 15 Zato slavite Gospoda u dolinama, na ostrvima morskim ime Gospoda Boga Izrajljeva. 16 S kraja zemlje èusmo pjesme u slavu pravednome; ali rekoh: ološah! ološah! teško meni! nevjernici nevjeru èine, bañ nevjernici nevjeru èine. 17 Strahota i jama i zamka pred tobom je, stanovnièe zemaljski! 18 I ko uteèe èuvši za strahotu, paæee u jamu; a ko ižljeze iz jame, uhvatiaæe se u zamku; jer æe se ustave na visini otvoriti i zatreæee se temelji zemlji. 19 Sva æe se zemlja razbiti, sva æe se zemlja raspasti, sva æe se zemlja uskolebatи. 20 Sva æe se

zemlja ljudjati kao pijan èovjek, i premjestiæe se kao žudi duša. **9** Dušom svojom žudim tebe noæu, i koliba, jer æe joj otežati bezakonje njezino, te æe duhom svojim što je u meni tražim te jutrom; jer kad pasti i neæe više ustati. **21** I u to æe vrijeme pohoditi su sudovi tvoji na zemlji, uèe se pravdi koji žive u Gospod na visini vojsku visoku i na zemlji sve careve vasiljenoj. **10** Ako se i pomiluje bezbožnik, ne uèi zemaljske. **22** I skupiæe se kao što se skupljaju sužnji se pravdi, u zemlji najpravednijoj èini bezakonje i u jamu, i biæe zatvoren i tamnicu, i poslije mnogo ne gleda na velièanstvo Gospodnje. **11** Gospode! vremena biæe pohoðeni. **23** I posramiæe se mjesec i ruka je tvoja visoko podignuta, a oni ne vide; vidjeæe sunce æe se zastidjeti kad Gospod nad vojskama i posramiæe se od revnosti za narod, i oganj æe stane carovati na gori Sionu i u Jerusalimu, i pred proždrjeti neprijatelje tvoje. **12** Gospode! nama æeš starješinama svojim proslavi se.

25 Gospode, ti si Bog moj, uzvišivaæeu te, slaviæeu ime tvoje, jer si uèinio èudesa; namjere tvoje od starine vjera su i istina. **2** Jer si od grada naèinio gomilu, i od tvrdoga grada zidine; od grada dvor za strance, dovijeka se neæe sagraditi. **3** Zato æe te slaviti narod silan, grad straænjeh naroda bojaæe te se. **4** Jer si bio krjepost ubogome, krjepost siromahu u nevolji njegovoj, utoèište od poplave, zaklon od žege, jer je gnjev nasilnièki kao poplava koja obaljuje zid. **5** Vrevu inostranaca prekinuo si kao pripeku na suhu mjestu; kao pripeka sjenom od oblaka, tako se pjevanje nasilnika prekide. **6** I Gospod æe nad vojskama uèiniti svijem narodima na ovoj gori gozbu od pretila mesa, gozbu od èista vina, od pretila mesa s moždanima, od vina bez taloga. **7** I pokvariaæe na ovoj gori zastiraè kojim su zastrièi svi narodi, i pokrivaè kojim su pokriveni svi narodi. **8** Uništiæe smrt zauvijek, i utraæe Gospod Gospod suze sa svakoga lica, i sramotu naroda svojega ukinuæe sa sve zemlje; jer Gospod reèe. **9** I reæi æe se u ono vrijeme: gle, ovo je Bog naš, njega èekasmo, i spaæeæe nas; ovo je Gospod, njega èekasmo; radovaæemo se i veseliæemo se za spasenje njegovo. **10** Jer æe ruka Gospodnja poèinuti na ovoj gori, a Moav æe se izgaziti na svom mjestu kao što se gazi slama za gnoj. **11** I razmahnuæe rukama svojim sred njega, kao što razmahuje plivaè da pliva, i oboriæe oholost njegovu mišicama ruku svojih. **12** I grad i visoke zidove tvoje sniziæe, oboriæe, bacæe na zemlju u prah.

26 Tada æe se pjevati ova pjesma u zemlji Judinoj: imamo tvrd grad; zidovi su i opkop spasenje. **2** Otvorite vrata da uđe narod pravedni, koji drži vjeru. **3** Ko se tebe drži, èuvaš ga jednako u miru, jer se u tebe uzda. **4** Uzdajte se u Gospoda dovijeka, jer je Gospod Gospod vjeèna stijena. **5** Jer ponizuje one koji nastavaju na visini, grad visoki obara, obara ga na zemlju, obraæea ga u prah. **6** Te ga gazi noga, noge ubogih, stopala nevoljnijeh. **7** Put je pravedniku prav, ti ravniš stazu pravednemu. **8** I na putu sudova tvojih, Gospode, èekamo te; tvoje ime i tvoj spomen

žudi duša. **9** Dušom svojom žudim tebe noæu, i koliba, jer æe joj otežati bezakonje njezino, te æe duhom svojim što je u meni tražim te jutrom; jer kad pasti i neæe više ustati. **10** Ako se i pomiluje bezbožnik, ne uèi zemaljske. **11** Gospode! vremena biæe pohoðeni. **12** I posramiæe se mjesec i ruka je tvoja visoko podignuta, a oni ne vide; vidjeæe sunce æe se zastidjeti kad Gospod nad vojskama i posramiæe se od revnosti za narod, i oganj æe stane carovati na gori Sionu i u Jerusalimu, i pred proždrjeti neprijatelje tvoje. **13** Gospode! nama æeš dati mir, jer sva djela naša ti si nam uèinio. **14** Pomriješ, neæe oživjeti, mrtvi buduæi neæe ustati, jer si ih ti pohodio i istrijebio, zatro svaki spomen njihov. **15** Gospode, umnožio si narod, umnožio si narod i proslavio si se, ali si ih zagnao na sve krajeve zemaljske. **16** Gospode, u nevolji tražiæe te, izlivaše pokornu molitvu kad si ih karao. **17** Kao trudna žena kad hoæe da se porodi pa se muèi i vièe od bola, taki bijasmo mi pred tobom, Gospode! **18** Zatrudnjesmo, muèismo se da rodimo, i kao da rodismo vjetar, nikako ne pomogosmo zemlji, niti padoše koji žive u vasiljenoj. **19** Oživjeæe mrtvi tvoji, i moje æe mrtvo tijelo ustati. Probudite se, i pjevajte koji stanujete u prahu; jer je tvoja rosa rosa na travi, i zemlja æe izmetnuti mrtvace. **20** Hajde narode moj, uđi u klijeti svoje, i zakljuèaj vrata svoja za sobom, prikrij se za èas, dokle proðe gnjev. **21** Jer, gle, Gospod izlazi iz mjesta svojega da pohodi stanovnike zemaljske za bezakonje njihovo, i zemlja æe otkriti krvi svoje niti æe više pokrивati pobijenijeh svojih.

27 Tada æe Gospod pokarati maèem svojim ljutijem i velikim i jakim levijatana, prugu zmiju, i levijatana, kriviljastu zmiju, i ubiæe zmaja koji je u moru. **2** Tada pjevajte o vinogradu koji raða crvenijem vinom: **3** Ja Gospod èuvam ga, u svako doba zaljevaæu ga; dan noæ èuvaæu ga da ga ko ne ošteti. **4** Nema gnjeva u mene; ko æe staviti u boj nasuprot meni èkalj i trnje? ja æeu pogaziti i spaliti sve. **5** Ili neka se uhvati za silu moju da uèini mir sa mnom; uèiniæe mir sa mnom. **6** Jednom æe se ukorijeniti Jakov, procvjetaæe i uzrasti Izrajlj, i napuniæe vasiljenu plodom. **7** Je li ga udario onako kako je udario one koji njega udaraše? je li ga ubio onako kako su ubijeni oni koje je ubio? **8** S mjerom ga je karao, kad ga je odbacio, kad ga je odnio silnjem vjetrom svojim istoèenjem. **9** Zato æe se tijem oèistiti bezakonje Jakovljevo i to æe biti sva korist što æe se uzeti grijeh njegov kad sve kamenje oltarno razmetne kao razdrobljeno kreèeno kamenje i

ne bude više gajeva ni sunèanijeh likova, **10** Jer æe u Sionu kamen, kamen izabran, kamen od ugla, tvrdi grad opustjeti i biæe stan ostavljen i zanemaren skupocjen, temelj tvrd; ko vjeruje neæe se plašti. **17** I kao pustinja; ondje æe pasti tele i ondje æe lijegati, izvršæu sud po pravilu i pravdu po mjerilima; i grad i pojeæee mu grane. **11** Kad se posuše grane, æe potrti lažno utoèište i voda æe potopiti zaklon. **18** polomiæe se; žene æe dolaziti i ložiti ih na oganj. Jer je narod nerazuman; zato ga neæe žaliti koji ga je stvorio, i koji ga je sazdao neæe se smilovati na nj. **12** U to æe vrijeme Gospod ovijati od obale rijeke do potoka Misirskoga, a vi, sinovi Izrailjevi, sabraæete se jedan po jedan. **13** I tada æe se zatrubiti u veliku trubu, i koji se bjehu izgubili u zemlji Asirskoj i koji bijahu zagnani u zemlju Misirsku, doæi æe i klanjaæe se Gospodu na svetoj gori u Jerusalimu.

28 Teško gizdavome vijencu pjanica Jefremovijeh, uvelom cvjetu krasnoga nakita njihova, koji su uvrh rodnoga dola, pijani od vina! **2** Gle, u Gospoda ima neko jak i silan kao pljusak od grada, kao oluja koja sve lomi, kao poplava silne vode, kad navalii, oboræe sve na zemlju rukom. **3** Nogama æe se izgaziti gizdavi vijenac, pjanice Jefremove. **4** I uveli cvjet krasnoga nakita njihova, što je uvrh rodnoga dola, biæe kao voæe uzrelo prije ljeta, koje èim ko vidi, uzme u ruku i pojede. **5** U ono æe vrijeme Gospod nad vojskama biti slavna kruna i dièan vijenac ostatku naroda svojega, **6** I duh suda onome koji sjedi da sudi, i sila onima koji uzbijaju boj do vrata. **7** Ali se i oni zanose od vina, i posræu od silovita piæa; sveštenik i prorok zanose se od silovita piæa, osvojilo ih je vino, posræu od silovita piæa, zanose se u prorokovanju, spotièu se u suðenju. **8** Jer su svi stolovi puni bljuvotine i neèistote, nema mjesta èista. **9** Koga æe uèiti mudrosti, i koga æe uputiti da razumije nauku? Djecu, kojoj se ne daje više mljeko, koja su odbijena od sise? **10** Jer zapovijest po zapovijest, zapovijest po zapovijest, pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, ovdje malo, ondje malo davaše se. **11** Zato æe nerazumljivom besjedom i tuđim jezikom govoriti tome narodu; **12** Jer im reèe: ovo je poèinak, ostavite umorna da poèine; ovo je odmor; ali ne htješe poslušati. **13** I biæe im rijeè Gospodnja, zapovijest po zapovijest, zapovijest po zapovijest, pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, malo ovdje, malo ondje, da idu i padaju nauznako i razbiju se, i da se zapletu u zamke i uhvate. **14** Zato slušajte rijeè Gospodnju, ljudi potsmjevaèi, koji vladate narodom što je u Jerusalimu. **15** Što rekoste: uhvatismo vjeru sa smræu, i ugovorismo s grobom; kad zaðe biè kao povodanj, neæee nas dohvativati, jer od laži naèinimo sebi utoèište, i za prijevaru zaklonismo se; (*Sheol h7585*) **16** Zato ovako veli Gospod Gospod: evo, ja meæem

u Sionu kamen, kamen izabran, kamen od ugla, tvrdi grad opustjeti i biæe stan ostavljen i zanemaren skupocjen, temelj tvrd; ko vjeruje neæe se plašti. **17** I vjera vaša sa smræu uništaæe se, i ugovor vaš s grobom neæee ostati, a kad zaðe biè kao povodanj, potlaèiæe vas. (*Sheol h7585*) **18** Èim zaðe, odnijeæe vas, jer æe zalaziti svako jutro, danju i noæeu, i kad se èuje vika, biæe sam strah. **20** Jer æe odar biti kratak da se èovjek ne može pružiti, i pokrivaè uzak da se ne može umotati. **21** Jer æe Gospod ustati kao na gori Ferasimu, razgnjeviæe se kao u dolu Gavaonskom, da uèini djelo svoje, neobièeno djelo svoje, da svrši posao svoj, neobièan posao svoj. **22** Nemojte se dakle više potsmijevati da ne postanu jaèi okovi vaši, jer èuh od Gospoda Gospoda nad vojskama pogibao odreðenu svoj zemlji. **23** Slušajte, i èujte glas moj, pazite i èujte besjedu moju. **24** Ore li oraè svaki dan da posije? ili brazdi i povlaèi njivu svoju? **25** Kad poravni ozgo, ne sije li grahor i kim? i ne meæee li pšenicu na najbolje mjesto, i jeèam na zgodno mjesto, i krupnik na njegovo mjesto? **26** I Bog ga njegov uèi i upuæuje kako æe raditi. **27** Jer se grahor ne vrše branom, niti se toèak kolski obræe po kimu, nego se cijepom mlati grahor i kim prutom. **28** Pšenica se vrše, ali neæee jednako vrijeæi niti æe je satrli toèkom kolskim ni zupcima razdrobiti. **29** I to dolazi od Gospoda nad vojskama, koji je divan u savjetu, velik u mudrosti.

29 Teško Arilu, Arilu, gradu gdje je stajao David. Dodajte godinu na godinu, neka kolju èrtve praznièene. **2** Ali æeu pritijesnitи Arila, i biæe žalost i tuga, jer æe mi biti kao Aril. **3** Jer æeu te opkoliti vojskom, i stegnuæe te opkopima i podignuæe suprot tebi kule. **4** Te æeš oboren govoriti sa zemlje i iz praha æeš mucati, i glas æe ti biti sa zemlje kao u bajaæa i iz praha æeš šapæuæi govoriti. **5** A mnoštvo neprijatelja tvojih biæe kao sitan prah i mnoštvo nasilnika kao pljeva kad se razmeæee; i to æe biti zaæas, iznenada. **6** Gospod nad vojskama pohodiæe ga gromom i trusom i hukom velikom, vihorom i burom i plamenom ognjenjem koji prozdire. **7** I mnoštvo svijeh naroda koji vojuju na Aril i svi koji udaraju na nj i na zidove njegove i koji ga priteænuju, biæe kao utvara noæena u snu. **8** Biæe kao kad gladan sni da jede, pa kad se probudi a duša mu prazna; ili kad sni žedan da pije, pa kad se probudi, a on iznemogao i duša mu žedna; tako æe biti mnoštvo svijeh naroda što vojuju na goru Sionsku. **9** Stanite i èudite se; vapijte i vièite: pijani su, ali ne od vina; posræu, ali

ne od silovita piæa. 10 Jer je Gospod izlio na vas 7 Jer æe Misirci uzalud i naprazno pomagati; zato duh tvrdoga sna i zatvorio vam oèi, oslijepio proroke i vièem o tom: jaëina im je da sjede s miron. 8 Sada vidi oce, glavare vaše. 11 I svaka utvara biæe vam kao idi, napiši ovo pred njima na dašicu, napiši u knjigu, rijeèi u zapeèaæenoj knjizi, koju dadu èovjeku koji da ostane za vremena koja æe doæi, dovijeka; 9 zna èitati govoreæi: èitaj to; a on reèe: ne mogu, jer je Jer su narod nepokoran, sinovi lažljivi, sinovi koji zapeèaæeno. 12 Ili da dadu knjigu onom koji ne zna neæee da slušaju zakona Gospodnjega; 10 Koji govore èitati govoreæi: èitaj to; a on reèe: ne znam èitati. 13 videcima: nemojte viðati, i prorocima: nemojte nam Zato reèe Gospod: Što se ovaj narod približuje ustima prorokovati što je pravo, govorite nam mile stvari, svojima i usnama svojim poštuje me, a srce im daleko prorukujte prijevaru; 11 Svrnite s puta, otstupite od stoji od mene, i strah kojim me se boje zapovijest je staze, neka nestane ispred nas sveca Izrailjeva. 12 Ijudska kojoj su nauèeni, 14 Zato æeu evo još raditi Zato ovako veli svetac Izrailjev: kad odbacujete ovu èudesno s tijem narodom, èudesno i divno, i mudrost rijeèi, i uzdate se u prijevaru i opaèinu i na nju se mudrijeh njegovijeh poginuæee i razuma razumnijeh oslanjate, 13 Zato æee vam to bezakonje biti kao nestaaæe. 15 Teško onima koji duboko sakrivaju od pukotina u zidu koji hoæe da padne, koja izdigne zid Gospoda namjeru, koji rade u mraku i govore: ko nas visoko, te se naglo ujedanput obori. 14 I razbiæe ga vidi? i ko nas zna? 16 Naopake misli vaše nijesu li kao što se razbijaju razbijen sud lonèarski, ne žali se, kao kao lonèarski? Govori li djelo za onoga koji ga je te se ne naðe ni crijepe kad se razbijaju da uzmeš naèinio: nije me naèinio? i lonac govori li za onoga oganj s ognjišta ili da zahvatìš vode iz jame. 15 Jer koji ga je naèinio: ne razumije? 17 Neæee li se doskora ovako govori Gospod Gospod, svetac Izrailjev: ako i Livan pretvoriti u polje, i polje se uzimati za šumu? se povratite i budete mirni, izbaviæete se, u miru 18 I u taj æee dan gluhi èuti rijeèi u knjizi, i uzdanju biæe sila vaša; ali vi neæete. 16 Nego mraka vidjeæe oèi slijepijeh. 19 I krotki æee se veoma gorovite: ne; nego æemo na konjima pobjeæi. Zato radovali u Gospodu, i ništi između ljudi veseliæe æete bježati. Pojahaæemo brze konje. Zato æee biti se sa sveca Izrailjeva. 20 Jer nasilnika neæee biti, i brži koji æee vas tjerati. 17 Bjèaæee vas tisuæea kad nestaaæe potsmjevaæa, i istrijebiaæe se svi koji gledaju jedan povie; kad povieu petorica, bježaæete svi, da èine bezakonje, 21 Koji okriviljuju èovjeka za rijeè, dokle ne ostanete kao okresano drvo navrh gore i meæeu zamku onome koji kara na vratima, i obaraju i kao zastava na humu. 18 A zato èeka Gospod pravednoga lažu. 22 Zato Gospod, koji je otkupio da se smiluje na vas, i zato æee se uzvisiti da vas Avrama, ovako govori za dom Jakovljev: neæee se pomiluje; jer je Gospod pravedan Bog; blago svjema više Jakov postidjeti, niti æee mu lice poblijedjeti. koji ga èekaju. 19 Jer æee narod nastavati u Sionu, 23 Jer kad vidi usred sebe djecu svoju, djelo ruku u Jerusalimu; neæee više plakati, doista æee te mojih, tada æee oni svetiti ime moje, svetiæee sveca pomilovati kad povie; èim te èuve, odazvaaæe ti Jakovljeva i bojaæee se Boga Izrailjeva. 24 I koji lutaju se. 20 Premda æee vam Gospod dati hljeba tužnoga i duhom orazumiæee se, i vikaèi æee primiti nauku.

30 Teško sinovima odmetnicima, govori Gospod, koji sastavljuju namjere koje nijesu od mene, zaklanjuju se za zaklon koji nije od moga duha, da domeæeu grijeh na grijeh; 2 Koji slaze u Misir ne pitajuæi šta æeu ja reæi, da se ukrijepe silom Faraonovom i da se zaklone pod sjenom Misirskim. 3 Jer æee vam sila Faraonova biti na sramotu, i zaklon pod sjenom Misirskim na porugu. 4 Jer knezovi njegovi biše u Soanu, i poslanici njegovi doðoše u Hanes. 5 Ali æee se svi posramiti s naroda, koji im neæee pomoæi, niti æee im biti na korist ni na dobit, nego na sramotu i na porugu. 6 Tovar æee biti na stoci južnoj: u zemlju gdje je nevolja i muka, gdje su lavovi i laviæi, guje i zmajevi ognjeni krilati, odnijeæee blago svoje magarcima na ramenima i bogatstvo svoje kamilama na grbama, k narodu koji neæee pomoæi. I uši æee twoje slušati rijeèe iza tebe gdje govori: to je put, idite njim, ako biste svrnuli nadesno ili nalijevo. 22 I oprzniæete posrebrene likove svoje rezane i zlatno odijelo likova livenijeh, i bacæete ih kao neèistotu, i reæi æeš im: odlazite. 23 I daæe dažd sjemenu tvojemu koje posiješ na njivi, i hljeb od roda zemaljskoga biæe obilat i sit; tada æee stoka tvoja pasti na paši prostranoj. 24 Volovi i magarci, što rade zemlju, ješæee èistu zob ovijanu lopatom i rešetom. 25 I na svakoj gori visokoj i na svakom humu visokom biæe izvori i potoci, kad bude pokolj veliki, kad popadaju kule. 26 I svjetlost æee mjeseèena biti kao svjetlost sunèana, a svjetlost æee sunèana biti sedam puta veæa, kao svjetlost od sedam dana, kad Gospod zavije ulom narodu svojemu i iscijeli rane koje mu je zadao. 27 Gle, ime Gospodnje ide izdaleka, gnjev

njegov gori i vrlo je težak; usne su mu pune ljtine i onijeh koji èuju slušaæe. 4 I srce nerazumnijeh jezik mu je kao oganj koji sažije. 28 A duh mu je kao razumjeæe mudrost, i jezik mutavijeh govoriae brzo i potok koji plavi i dopire do grla, da rasije narode da razgovijetno. 5 Nevaljalac se neæe više zvati knez, otidu u ništa, i biæe u èeljustima narodima uzda koja niti æe se tvrdica nazivati podašnjem. 6 Jer nevaljalac æe ih goniti da lutaju. 29 Pjevaæete kao noæeu ueòi o nevaljalstu govor, i srce njegovo gradi bezakonje, praznika, i veseljaæete se od srca kao onaj koji ide sa radeæi licemjerno i govoreæi na Boga laž, da isprazni sviralom na goru Gospodnju, k stijeni Izrailjevoj, 30 I dušu gladnomu i napoj žednomu da uzme. 7 I sprave Gospod æe pustiti da se èuje slava glasa njegova, tvrdièine zle su; smišlja lukavštine da zatre nište i pokazaæe kako maše rukom svojom s ljtijem rijeèima lažnjem i kad siromah govor pravo. 8 Ali gnjevom i plamenom ognjenijem koji prozdire, s knez smišlja kneževski, i ustaje da radi kneževski. raspom i sa silnjem daždem i s gradom. 31 Jer æe 9 Ustanite, žene mirne, slušajte glas moj; kæeri se od glasa Gospodnjega prepasti Asirac, koji je bezbrizne, èujte rijeèi moje. 10 Za mnogo godina bio palicom. 32 I kuda god proðe palica pouzdana, biæete u smetnji, vi bezbrizne; jer neæe biti berbe, i kojom æe Gospod navaliti na nj, biæe bubenji i gusle, i sabiranje neæe doæi. 11 Strašite se, vi mirne; drkæite, ratovima žestokim ratovaæe na njih. 33 Jer je veæ vi bezbrizne, svucite se, budite gole, i pripašite oko pripravljen Tofet, i samom caru pripravljen je, naénio sebe kostrijet, 12 Bijuæi se u prsi za lijepijem njivama, je dubok i širok; mjesta, ognja i drva ima mnogo; dah za rođnjem èokotima. 13 Trnje i èkalj niknuæe na Gospodnji kao potok sumporni upaliæe ga.

31 Teško onima koji idu u Misir za pomoæe, koji se oslanjaju na konje, i uzdaju se u kola što ih je mnogo, i u konjike što ih je veliko mnoštv, a ne gledaju na sveca Izrailjeva i ne traže Gospoda. 2 Ali je i on mudar, i navuæel æe zlo, i neæe poreæi svoje rijeèi, nego æe ustati na dom nevaljalijeh ljudi i na one koji pomažu onima koji èine bezakonje. 3 A Misirci su ljudi a ne Bog, i konji su njihovi tijelo a ne duh; i zato æe Gospod mahnuti rukom svojom, te æe pasti pomagaæ, pašæe i onaj kome pomaže, i svi æe zajedno poginuti. 4 Jer ovako mi reèe Gospod: kao što lav i laviæ rièe nad lovom svojim, i ako se i svièe na nj mnoštv pastira, on se ne plaši od vike njihove niti se pokorava na buku njihovu, tako æe Gospod nad vojskama siæi da vojuje za goru Sionsku i za hum njezin. 5 Kao ptice krilima Gospod æe nad vojskama zaklanjati Jerusalim, i zaklanjavæi izbavæe, i oblazeæi saèuvaæe. 6 Vratite se k njemu, od kojega se sasvijem odvrgoste, sinovi Izrailjevi! 7 Jer æe u onaj dan svaki odbaciti idole svoje srebrne, i zlatne svoje idole, koje vam ruke vaše naèiniše na grijeh. 8 I Asirac æe pasti od maëa ne èovjeèijega, i maëe ne èovjeèji pojeæee ga, i bježaæe ispred maëa, i mladiæi æe njegovi plaæati danak. 9 I stijena æe njegova proæi od straha, i knezovi æe se njegovi prepasti od zastave, veli Gospod, eiji je oganj na Sionu i peæ u Jerusalimu.

32 Evo, car æe carovati pravo i knezovi æe vladati po pravdi. 2 I èovjek æe biti kao zaklon od vjetra, i kao utoèište od poplave, kao potoci na suhu mjestu, kao sjen od velike stijene u zemlji sasušenoj. 3 I oèi onijeh koji vide neæe biti zasljepljene, i uši

zemlji naroda mojega, i po svijem kuæama veselijem, u gradu veselom. 14 Jer æe se dvorovi ostaviti, vreve gradske nestaaæe; kule i stražare postaaæe peæine dovjeka, radost divljim magarcima i paša stadima, 15 Dokle se ne izlije na nas duh s visine i pustinja postane njiva a njiva se stane uzimati za šumu. 16 Tada æe sud stanovati u pustinji, i pravda æe stajati na njivi. 17 I mir æe biti djelo pravde, što æe pravda uèiniti biæe pokoj i bezbriznost dovjeka. 18 I moj æe narod sjedjeti u mirnu stanu i u šatorima pouzdanijem, na poèivalištima tihim. 19 Ali æe grad pasti na šumu, i grad æe se vrlo sniziti. 20 Blago vama koji sijete pokraj svake vode, i puštanje volove i magarce.

33 Teško tebi, koji pustoši a tebe ne pustoše, i koji èiniš nevjeru a tebi se ne èini nevjeru; kad prestaneš pustošiti, biæeš opustošen, kad prestaneš èiniti nevjeru, èiniæe ti se nevjeru. 2 Gospode, smiluj se na nas, tebe èekamo; budi im mišica svako jutro, i spasenje naše u nevolji. 3 Narodi pobjegoše od jakе vike, rasijaše se narodi što se ti podiže. 4 I pokupiæe se plijen vaš kao što se kupe gusjenice, skoèiæe na nj kao što skaèu skakavci. 5 Uzvišen je Gospod, jer nastava na visini; napuniæe Sion suda i pravde. 6 I tvrđa vremena twojega, sila spasenja twojega biæe mudrost i znanje; strah Gospodnji biæe blago twoje. 7 Eto, junaci njihovi vièu na polju, i poslanici mirni plaèeu gorko: 8 Putovi opustješe, putnici ne putuju; pokvari ugovor, odbaci gradove, ne mari za èovjeka.

9 Zemlja tuži i èezne, Livan se stidi i vene, Saron je kao pustinja, Vasan i Karmil ogolješe. 10 Sada æu ustati, veli Gospod, sada æu se uzvisiti, sada æu se podignuti. 11 Zatrudnjeæete slamom, rodiæete strnjiku; gnjev vaš prozdrijeæe vas kao oganj. 12 I

narodi æe biti kao peæi kreène, izgorjeæe ognjem I potoci æe se njezini pretvoriti u smolu, i prah njezin u kao trnje posjeèeno. 13 Slušajte koji ste daleko što sumpor, i zemљa æe njihova postati smola razgorjela. sam uèinio, i koji ste blizu poznajte moæ moju. 14 10 Neæe se gasiti ni noæu ni danju, dovijeka æe se Grješnici u Sionu uplašiæe se, drhat æe spopasti dizati dim njezin, od koljena do koljena ostaaæe pusta, licemjere, i reæi æe: ko æe nas ostati kod ognja niko neæe prelaziti preko nje dovijeka. 11 Nego æe je koji proždire? ko æe nas ostati kod vjeèene žge? naslijediti gem i æuk, sova i gavran naseliæe se u 15 Ko hodi u pravdi i govorи što je pravo; ko mrzi na njoj, i Gospod æe rastegnuti preko nje uže pogibli i dobitak od nasilja; ko otresa ruke svoje da ne primi mjerila pustoši. 12 Plemiæe njezine zvaæe da caruju, poklona; ko zatiskuje uši svoje da ne èuje za krv, i ali neæe biti nijednoga, i svi æe knezovi njezini otiaæi zažima oèi svoje da ne vidi zla; 16 On æe nastavati u ništa. 13 I trnje æe izniknuti u dvorima njihovijem, na visokim mjestima; gradovi na stijenama biæe mu kopriva i èkalj u gradovima njihovijem, i biæe stan utoèište, hljeb æe mu se davati, vode mu se neæe zmajevima i naselje sovama. 14 I sretaaæe se divlje premicati. 17 Oèi æe ti vidjeti cara u krasoti njegovoj, zvijeri s buljinama, aveti æe se dovikivati, ondje æe gledaæe zemlju daleku. 18 Srce æe twoje misliti o se naseliti vještice i naæi poèivalište. 19 Ondje æe strahu govoreæi: gdje je pisar? gdje brojaè? gdje je se gnijezditi æuk i nositi jaja i leæi ptiae i sabirati onaj što pregleda kule? 20 Neæeš vidjeti žestoka ih pod sjen svoj; ondje æe se sastajati i jastrebovi naroda, naroda koji govorí iz dubina da se ne razbira, jedan s drugim. 21 Tražite u knjizi Gospodnjoj i èitajte, u koga je jezik mutav da se ne razumije. 22 Pogledaj ništa od ovoga neæe izostati i nijedno neæe biti bez na Sion, grad praznika naših; oèi twoje neka vide drugoga; jer što kažem, on je zapovjedio, i duh æe Jerusalim, mirni stan, Šator, koji se neæe odnijeti, ih njegov sabrati. 23 Oslabiše tvoja uža, ne mogu tvrdо držati katarke svoje ni razapeti jedra; tada æe se razdijeliti velik plijen, hromi æe razgrabitи plijen. 24 I niko od stanovnika neæe reæi: bolestan sam. Narodu koji živi u njemu oprostiae se bezakonje.

34 Pristupite, narodi, da èujete; pazite, narodi;

neka èuje zemljа i što je u njoj, vasiljena i što se god raða u njoj. 2 Jer se Gospod razgnjievio na sve narode, i razljutio se na svu vojsku njihovу, zatræe ih, predaaæe ih na pokolj. 3 I pobijeni njihovi baciae se, i od mrtvaca njihovih dizaæe se smrad i gore æe rasplinuti od krvi njihove. 4 I sva æe se vojska svinove loze i kao što pada sa smokve. 5 Jer je opojen na nebu maæ moj, evo, siæi æe na sud na Edomce i na narod koji sam prokleo da se zatre. 6 Maæ je Gospodnji pun krvi i tovan od pretiline, od krvi jagnjeæe i jarèije, od pretiline bubrega ovnjujskih; jer

Gospod ima žrtvu u Vosoru i veliko klanje u zemljи Edomskoj. 7 I jednorazi æe siæi s njima i junci s bikovima; zemljа æe se njihova opiti od krvi i prah æe njihov utiti od pretiline. 8 Jer æe biti dan osvete Gospodnje, godina plaæanja, da bi se osvetio Sion. 9

35 Radovaæe se tome pustinja i zemljа sasušena, veseliæe se pustoš i procvjetati kao ruža. 2 Procvjetaæe obilno, i veseliæe se radujuæi se i popijevajuæi; slava Livanska daæe joj se i krasota Karmilska i Saronska; ta æe mjesto vidjeti slavu Gospodnjу, krasotu Boga naæega. 3 Ukrijepite klonule ruke, i koljena iznemogla utvrđite. 4 Recite onima kojima se srce uplašilo: ohrabrite se, ne bojte se; evo Boga vaæega; osveta ide, plata Božija, sam ide, i spaæee vas. 5 Tada æe se otvoriti oèi slijepima, i uši gluhimma otvoriae se. 6 Tada æe hromac skakati kao jelen, i jezik nijemoga pjevaæe, jer æe u pustinji provreti vode i potoci u zemljи sasušenoj. 7 I suho vodeni, u stanu zmajevskom, po ložama njihovijem, biæe trava, trska i sita. 8 I ondje æe biti nasap i neèisti, nego æe biti za njih; ko uzide njim, ni lud neæe zaæi. 9 Neæe ondje biti lava, i ljuta zvijer neæe iæi po njemu, niti æe se ondje naæi, nego æe hoditi izbavljeni. 10 I koje iskupi Gospod, vratiæe se i doæi æe u Sion pjevajuæi, i vjeèena æe radost biti nad glorijom njihovom, dobiæe radost i veselje, a žalost i uzdisanje bježaaæe.

36 Èetrnaeste godine carovanja Jezekijina podiže se Senahirim car Asirski na sve tvrde gradove Judine, i uze ih. 2 I posla car Asirski Rabsaka iz Lahisa u Jerusalim k caru Jezekiji s velikom vojskom;

i on stade kod jaza gornjega jezera na putu kod polja bijeljareva. 3 Tada izide k njemu Elijakim sin Helkijin, pisar i Joah sin Asafov, pametar, dođoše k Jezekiji bijeljareva.

koji bijaše nad dvorom, i Somna pisar i Joah sin Asafov pametar. 4 I reče im Ravsak: kaže Zezekiji: ovako kaže veliki car, car Asirski: kakva je to uzdanica u koju se uzdaš? 5 Da reče, ali su prazne riječi, da imaš svjetla i sile za rat. U što se dakle uzdaš, te si se odmetnuo od mene? 6 Gle, uzdaš se u štap od trske slomljene, u Misir, na koji ako se ko nasloni, učeš mu u ruku i probosćeš je; taki je Faraon car Misirski svjema koji se uzdaju u nj. 7 Ako li mi rečeš: uzdamo se u Gospoda Boga svojega; nije li to onaj čije je visine i oltare oborio Jezekija i zapovjedio Judi i Jerusalimu: pred ovijem oltarom klanjajte se? 8 Hajde zateci se mojemu gospodaru caru Asirskom, i daæeu ti dvije tisuće konja, ako možeš dobaviti koji učeš jahati. 9 Kako učeš dakle odbiti i jednoga vojvodu između najmanjih slugu gospodara mojega? Ali se ti uzdaš u Misir za kola i konjike. 10 Svrh toga, eda li sam ja bez Gospoda došao na ovo mjesto da ga zatrema? Gospod mi je rekao: idi na tu zemlju, i zatri je. 11 Tada Elijakim i Somna i Joah rekoše Ravsaku: govori slugama svojim Sirski, jer razumijemo, a nemoj nam govoriti Judejski da sluša narod na zidu. 12 A Ravsak reče: eda li me je gospodar moj poslao ka gospodaru tvojemu ili k tebi da kažem ove riječi? nije li k tijem ljudima, što sjede na zidu, da jedu svoju nećist i da piju svoju mokraću s vama? 13 Tada stade Ravsak i povika iza glasa Judejski i reče: eujte riječi velikoga cara Asirskoga. 14 Ovako kaže car: nemojte da vas vara Jezekija, jer vas ne može izbaviti. 15 Nemojte da vas nagovori Jezekija da se pouzdate u Gospoda, govoreći: Gospod učeš nas izbaviti, ovaj se grad neće dati u ruke caru Asirskom. 16 Ne slušajte Jezekiju; jer ovako kaže car Asirski: učinite mir sa mnom i hodite k meni, pa jedite svaki sa svoga èokota i svaki sa svoje smokve, i pijte svaki iz svojega studenca, 17 Dokle ne dođem i odnesem vas u zemlju kao što je vaša, u zemlju obilnu žitom i vinom, u zemlju obilnu hlebom i vinogradima. 18 Nemojte da vas vara Jezekija govoreći: Gospod učeš nas izbaviti. Je li koji između bogova drugih naroda izbavio svoju zemlju iz ruke cara Asirskoga? 19 Gdje su bogovi Ematski i Arfadski? gdje su bogovi Sefarvimski? jesu li izbavili Samariju iz mojih ruk? 20 Koji su između svih bogova ovijeh zemalja izbavili zemlju svoju iz moje ruke? a Gospod učeš izbaviti Jerusalim iz moje ruke? 21 Ali oni muèahu, i ne odgovoriše mu ni riječi, jer car bješe zapovjedio i rekao: ne odgovarajte mu. 22 Tada Elijakim sin Helkijin, koji bijaše nad dvorom, i Somna

pisar i Joah sin Asafov, pametar, dođoše k Jezekiji razdrvši haljine, i kazaše mu riječi Ravsakove.

37 A kad to èe car Jezekija, razdrvje haljine svoje i veza oko sebe kostrijet, pa otide u dom Gospodnj. 2 I posla Elijakima, koji bijaše nad dvorom, i Somnu pisara i najstarije sveštenike obuèene u kostrijet k Isaiji proroku sinu Amosovu. 3 I rekoše mu: ovako veli Jezekija: ovo je dan nevolje i kara i ruga, jer prispjeje djeca do poroðaja, a nema snage da se rode. 4 Da ako je èuo Gospod Bog tvoj što reče Ravsak, kojega posla car Asirski gospodar njegov da ruži Boga živoga i da ga vrijedna riječima koje je èuo Gospod Bog tvoj, pomoli se za ostatak koji se nalazi. 5 I dođoše k Isaiji sluge cara Jezekije. 6 I reče im Isaija: ovako recite gospodaru svojemu: ovako veli Gospod: ne plaši se od riječi koje si èuo, kojima huliše na me sluge cara Asirskoga. 7 Evo, ja uču pustiti na nj duh, te učeš etui glas i vratiti se u svoju zemlju, i uèini uču da pogine od maèa u svojoj zemlji. 8 I takо vrativši se Ravsak nađe cara Asirskoga gdje bije Livnu, jer bješe èuo da je otisao od Lahisa. 9 A on èu za Tiraku cara Huskoga gdje kazaše: ide da se bije s tobom. I èuvši posla poslanike k Jezekiji govoreći: 10 Ovako recite Jezekiji caru Judinu: nemoj da te vara Bog tvoj, u kojega se uzdaš govoreći: neće se dati Jerusalim u ruke caru Asirskom. 11 Eto, èuo si šta su uèinili carevi Asirski svijem zemljama potrvši ih sasvijem; a ti li učeš se izbaviti? 12 Jesu li narode koje satrše oci moji izbavili bogovi njihovi, Gosance, Harance, Resefe i sinove Edenove koji bijahu u Telasaru? 13 Gdje je car Ematski i car Arfadski i car od grada Sefarvima, od Ene i Ave? 14 A kad Jezekija primi knjigu iz ruku poslanika i proèita je, otide u dom Gospodnj, i razvi je Jezekija pred Gospodom. 15 I pomoli se Jezekija Gospodu govoreći: 16 Gospode nad vojskama, Bože Izrailjev, koji sjediš na heruvimima, ti si sam Bog svijem carstvima na zemljama, ti si stvorio nebo i zemlju. 17 Prigni, Gospode, uho svoje i èuj; otvori, Gospode, oèi svoje i vidi; èuj sve riječi Senahirima, koji posla da ruži Boga živoga. 18 Istina je, opustošili su carevi Asirski sve one narode i zemlje njihove, 19 I pobacali su bogove njihove u oganj, jer ne bijahu bogovi, nego djelo ruku èovjeçijih, drvo i kamen, zato ih potrše. 20 I zato, Gospode Bože naš, izbavi nas iz ruke njegovih, da poznadu sva carstva na zemljama da si ti sam Gospod. 21 Tada posla Isaija sin Amosov k Jezekiji i poruèi mu: ovako veli Gospod Bog Izraeljev: uslišio sam za što si mi se molio radi Senahirima cara Asirskoga. 22 Ovo je riječ koju izreće Gospod za nj: ruga ti se i potsmijeva ti se djevojka, kœi Sionska, za

tobom maše glavom kæi Jerusalimska. 23 Koga si ovako veli Gospod Bog Davida oca tvojega: èuo sam ružio i hulio? i na koga si podigao glas? i podigao uvis molitvu tvoju, i video sam suze tvoje, evo dodaæu oèi svoje? Na sveca Izrailjeva. 24 Preko sluga svojih ti vijeku petnaest godina. 6 I izbavlju tebe i ovaj ružio si Gospoda i rekao si: s mnoštvom kola svojih grad iz ruku cara Asirskoga, i braniæu ovaj grad. 7 izidoh na visoke gore, na strane Livanske, i posjeæi I ovo neka ti bude znak od Gospoda da æe ueininiti æu visoke kedre njegove, i lijepo jele njegove, i doæi Gospod što je rekao. 8 Evo ja æu vratiti sjen po æu na najviši kraj njegov, u šumu njegova Karmila. koljencima po kojima je sišao na sunèaniku Ahazovu 25 Ja sam kopao, i pio vodu, i isušio sam stopama natrag za deset koljenaca. I vrti se sunce za deset svojim sve potoke gradovima. 26 Nijesi li èuo da ja to koljenaca po koljencima po kojima bijaše sišlo. 9 Ovo odavna èinim i od iskona da sam tako uredio? sada napisa Jezekija car Judin kad se razbolje, i ozdravi puštam to, da prevratiš tvrde gradove u puste gomile. od bolesti svoje: 10 Ja rekoh, kad se presjekoše dani 27 Zato koji u njima žive iznemogoše, uplašiše se i moji: idem k vratima grobnjem, uze mi se ostatak smetoše se, postaše kao trava poljska, kao zelena travica, kao trava na krovovima, koja se suši prije Gospoda Gospoda u zemlji živijeh, neæeu više vidjeti nego sazri. 28 Znam sjeðenje tvoje i polaženje tvoje i èovjeka među onima koji stanuju na svijetu. 12 Vrijek dolaženje tvoje i kako bjesniš na me. 29 Jer bjesniš moj proðe i prenese se od mene kao šator pastirski; na me, i tvoja obijest doðe do mojih ušiju, zato æu presjekoh život svoj kao tkaè, otsjeæi æe me od metnuti brnjicu svoju na nozdrve tvoje, i uzdu svoju u osnutku; od jutra do veèera ueiniæeš mi kraj. 13 gubicu tvoju, pa æu te odvesti natrag putem kojim si Mišljah za jutra da æe kao lav pottri sve kosti moje; od došao. 30 A tebi ovo neka bude znak: ješæete ove jutra do veèera ueiniæeš mi kraj. 14 Pištah kao ždrao godine što samo od sebe rodi, a druge godine što i kao lastavica, ukah kao golubica, oèi mi išèilješe opet samo od sebe rodi; a treæe godine sijte i žanjite gledajuæi gore: Gospode, u nevolji sam, oblakšaj mi. i sadite vinograde i jedite rod iz njih. 31 Jer ostatak 15 Šta da reèem? On mi kaza, i ueini. Proživjeæu sve doma Judina, što ostane, opet æe pustiti žile ozdo i godine svoje po jadu duše svoje. 16 Gospode, o tom roditi ozgo. 32 Jer æee iz Jerusalima izaæi ostatak, i se živi i u tom je svemu život duha mojega, iscijelio iz gore Siona, koji se saèuvaju. Revnost Gospoda si me i saèuvao u životu. 17 Evo, na mir doðe mi nad vojskama ueiniæe to. 33 Zato ovako veli Gospod Ijut jad; ali tebi bi milo da izvüeè dušu moju iz jame za cara Asirskoga: neæee uæi u ovaj grad, niti æe pogibili, jer si bacio za leða svoja sve grijeha moje. baciti amo strijele, neæee se primaæi k njemu sa 18 Jer neæee grob tebe slaviti, neæee te smrt hvaliti, i štitom, niti æee iskopati opkopa oko njega. 34 Vratiæe koji siðu u grob ne nadaju se tvojoj istini. (Sheol h7585) se putem kojim je došao, a u grad ovaj neæee uæi, 19 Živi, živi, oni æee te slaviti kao ja danas: otac æee veli Gospod. 35 Jer æu braniti taj grad i saèuvaæu sinovima javljati istinu tvoju. 20 Gospod me spase, ga sebe radi i radi Davida sluge svojega. 36 Tada zato æemo pjevati pjesme moje u domu Gospodnjem izide anđeo Gospodnji i pobi u okolu Asirskom sto i dok smo god živi. 21 A Isaija bješe rekao da uzmu osamdeset i pet tisuæa; i kad ustaše ujutru, a to sve grudu suhih smokava i priviju na otok, te æee ozdraviti. sami mrtvaci. 37 Te se podiže Senahirim car Asirski, i 22 I Jezekija bješe rekao: šta æee biti znak da æu otieci otide, i vrativši se osta u Nineviji. 38 I kad se klanjaše u dom Gospodnjji?

u domu Nisroka boga svojega, Adrameleh i Sarasar sinovi njegovi ubiše ga maæem, a sami pobjegoše u zemlju Araratsku, i na njegovo se mjesto zacari Esarodon sin njegov.

38 U to vrijeme razbolje se Jezekija na smrt; i doðe k njemu prorok Isaija sin Amosov i reèe mu: ovako veli Gospod: naredi za kuæu svoju, jer æeš umrijeti i neæee ostati živ. 2 A Jezekija se okrete licem k zidu, i pomoli se Gospodu, 3 I reèe: doðe k njemu prorok Isaija k caru Jezekiji i reèe mu: šta su govorili oh, Gospode, opomeni se da sam jednako hodio pred tobom vjerno i s cijelijem srcem, i tvorio što je rijeè Gospodnja Isaiji govoreæi: 5 Iди и reci Jezekiji: vidjeli su sve što ima u mom dvoru; nije ostalo ništa u

U vrijeme Merodah Valadan, sin Valadanov, car Vavilonski, posla knjigu s darom Jezekiji; jer bješe èuo da je bio bolestan i ozdravio. 21 Jezekija se obradova tome, i pokaza im sve riznice svoje, srebro i zlato i mirise, i najbolje ulje, i kuæu gdje mu bješe oružje, i što se god nalažaše u riznicama njegovojem, ne osta ništa da im ne pokaza Jezekija u kuæi svojoj i u svemu gospodstvu svom. 3 Tada doðe prorok Isaija k caru Jezekiji i reèe mu: šta su govorili ti ljudi i odakle su došli k tebi? A Jezekija reèe: iz pred zemlje došli su k meni, iz Vavilona. 4 A on tebi ugodno. I plaka Jezekija veoma. 4 Tada doðe reèe: šta su vidjeli u tvom dvoru? A Jezekija reèe:

riznicama mojim da im nijesam pokazao. 5 Tada reèe li vam se od iskona? ne razumijete li od temelja Isaija Jezekiji: èuv rijeè Gospoda nad vojskama. 6 Evo zemaljskih? 22 On sjedi nad krugom zemaljskim, i doæi æe vrijeme kad æe se odnijeti u Vavilon sve što njezini su mu stanovnici kao skakavci; on je razastro ima u kuæi tvojoj, i što su sabirali oci tvoji do danas, nebesa kao platno i razapeo ih kao šator za stan. 23 neæe ostati ništa, veli Gospod. 7 I sinove tvoje, koji On obraæa knezove u ništa, sudije zemaljske èini da æe izaaæi od tebe, koje æeš roditi, uzeæe da budu su kao taætina. 24 Kao da nijesu posaðeni ni posijani, dvorani u dvoru cara Vavilonskoga. 8 A Jezekija reèe i kao da im se stablo nije ukorijenilo u zemlji, èim Isajiji: dobra je rijeè Gospodnja koju si rekao. Još dune na njih, posahnu, i vihor kao pljevu raznese ih. 25 S kim æete me dakle izjednaæiti da bih bio kao reèe: je li? za moga vijeka biæe mir i vjera?

40 Tješite, tješite narod moj, govori Bog vaš.

Gvorite Jerusalimu ljubazno, i javljajte mu da se navršio rok njegov, da mu se bezakonje oprostilo, jer je primio iz ruke Gospodnje dvojinom za sve grijehе svoje. 3 Glas je nekoga koji vièe: pripravite u pustinji put Gospodnji, poravnite u pustoši stazu Bogu našemu. 4 Sve doline neka se povise, i sve gore i bregovi neka se slegnu, i što je krivo neka bude pravo, i neravna mjesta neka budu ravna. 5 I javlæe se slava Gospodnja, i svako æe tijelo vidjeti; jer usta Gospodnja govoriše. 6 Glas govori: vièi. I reèe: šta da vièem? Da je svako tijelo trava i sve dobro njegovo kao cvijet poljski. 7 Suši se trava, cvijet opada kad duh Gospodnji dune na nj; doista je narod trava. 8 Suši se trava, cvijet opada; ali rijeè

Boga našega ostaje dovijeka. 9 Izidi na visoku goru, hajdemo da se sudimo. 2 Ko je podigao pravdu s Sione, koji javljaš dobre glase; podigni silno glas svoj, istoka? ko je dozvao da ide za njim ustopice? ko Jerusalime, koji javljaš dobre glase; podigni, ne boj joj je pokorio narode i dao joj vlast nad carevima i se. Kazì gradovima Judinjem: evo Boga vašega. 10 Uèinio te su kao prah maèu njezinu i kao razvijana Evo, Gospod Bog ide na jakoga, i mišica æe njegova pljeva luku njezinu? 3 Pogna ih, proðe mirno putem, oblatati njim; evo plata je njegova kod njega i djelo kojim ne bješe hodio nogama svojim. 4 Ko je uradio i njegovo pred njim. 11 Kao pastir paæee stado svoje; uèinio to? i zove naraštaje od iskona? Ja, Gospod, u naruèje svoje sabraæe jaganjce, i u njedrima æe ih prvi i pošljednji, ja isti. 5 Vidješe ostrva i uplašiše se, nositi, a dojilice æe voditi polako. 12 Ko je izmjerio krajevi zemaljski zadrktaše, približiše se i doðoše. 6 vodu grstima svojim i nebesa premjerio peðu? ko je Jedan drugom pomagaše, i bratu svojemu govorase: mjerom izmjerio prah zemaljski, i gore izmjerio na budi hrabar. 7 Drvodjela hrabraše zlatara; koji kleplje mjerila i bregove na poteg? 13 Ko je upravljao duh hrabraše onoga koji kuje na nakovnju, govoreæi: Gospodnji? ili mu bio savjetnik i nauèio ga? 14 S dobro je za spajanje. I pritvrđivaše klincima da se kim se je dogovarao i ko ga je urazumio i nauèio ne pomièe. 8 Ali ti, Izrailju, slugo moj; Jakove, putu suda, i nauèio ga znanju i pokazao mu put kojega izabrah, sjeme Avrama prijatelja mojega! 9 Ti, razuma? 15 Gle, narodi su kao kap iz vijedra, i kao kojega uzej s krajeva zemaljskih, i između izbranih praška na mjerilima broje se; gle, premješta ostrva njezinijeh dozvah te, i rekoh ti: ti si moj sluga, ja te kao prašak. 16 Ni Livan ne bi bio dosta za organj, i izabrah, i ne odbacih tebe; 10 Ne boj se, jer sam ja s životinje njegove ne bi bile dosta za žrtvu paljenicu. 17 tobom; ne plaši se, jer sam ja Bog tvoj; ukrijepeæu te Svi su narodi kao ništa pred njim, manje negoli ništa i i pomoæi æu ti, i poduprijeæu te desnicom pravde taætina vrijede mu. 18 S kim æete dakle izjednaæiti svoje. 11 Gle, postidjeæe se i posramiæe svi koji se Boga? i kaku æete mu priliku naæi? 19 Umjetnik lije ljute na tebe; biæe kao ništa i izginuæe protivnici lik, i zlatar ga pozlaæuje, i veriæice srebrne lije. 20 A tvoji. 12 Potražiæeš suparnike svoje, ali ih neæee ko je siromah, te nema šta prinjeti, bira drvo koje ne naæi, biæe kao ništa, i koji vojuju na te, nestaaæe trune, i traži vješta umjetnika da naæini rezan lik, koji ih. 13 Jer ja Gospod Bog tvoj držim te za desnicu, se ne pomièe. 21 Ne znate li? ne èujete li? ne kazuje i kažem ti: ne boj se, ja æu ti pomagati. 14 Ne

25 S kim æete me dakle izjednaæiti da bih bio kao on? veli sveti. 26 Podignite gore oèi svoje i vidite; ko je to stvorio? ko izvodi vojsku svega toga na broj i zove svako po imenu, i velike radi sile njegove i jake moæei ne izostaje nijedno? 27 Zašto govoriš, Jakove, i kažeš, Izrailju: sakriven je put moj od Gospoda, i stvar moja ne izlazi pred Boga mojega? 28 Ne znaš li? nijesi li èuo da Bog vjeèni Gospod, koji je stvorio krajeve zemaljske, ne sustaje niti se utruðuje? razumu njegovu nema mijere. 29 On daje snagu umornome, i nejakome umnožava krjepost. 30 Djeca se more i sustaju, i mladiæi padaju; 31 Ali koji se nadaju Gospodu, dobijaju novu snagu, podižu se na krilima kao orlovi, trèe i ne sustaju, hode i ne more se.

41 Umuknite preda mnom, ostrva; i narodi neka

se potkrijepe, neka pristupe, i tada neka reku: Boga našega ostaje dovijeka. 9 Izidi na visoku goru, hajdemo da se sudimo. 2 Ko je podigao pravdu s Sione, koji javljaš dobre glase; podigni silno glas svoj, istoka? ko je dozvao da ide za njim ustopice? ko Jerusalime, koji javljaš dobre glase; podigni, ne boj joj je pokorio narode i dao joj vlast nad carevima i se. Kazì gradovima Judinjem: evo Boga vašega. 10 Uèinio te su kao prah maèu njezinu i kao razvijana Evo, Gospod Bog ide na jakoga, i mišica æe njegova pljeva luku njezinu? 3 Pogna ih, proðe mirno putem, oblatati njim; evo plata je njegova kod njega i djelo kojim ne bješe hodio nogama svojim. 4 Ko je uradio i njegovo pred njim. 11 Kao pastir paæee stado svoje; uèinio to? i zove naraštaje od iskona? Ja, Gospod, u naruèje svoje sabraæe jaganjce, i u njedrima æe ih prvi i pošljednji, ja isti. 5 Vidješe ostrva i uplašiše se, nositi, a dojilice æe voditi polako. 12 Ko je izmjerio krajevi zemaljski zadrktaše, približiše se i doðoše. 6 vodu grstima svojim i nebesa premjerio peðu? ko je Jedan drugom pomagaše, i bratu svojemu govorase: mjerom izmjerio prah zemaljski, i gore izmjerio na budi hrabar. 7 Drvodjela hrabraše zlatara; koji kleplje mjerila i bregove na poteg? 13 Ko je upravljao duh hrabraše onoga koji kuje na nakovnju, govoreæi: Gospodnji? ili mu bio savjetnik i nauèio ga? 14 S dobro je za spajanje. I pritvrđivaše klincima da se kim se je dogovarao i ko ga je urazumio i nauèio ne pomièe. 8 Ali ti, Izrailju, slugo moj; Jakove, putu suda, i nauèio ga znanju i pokazao mu put kojega izabrah, sjeme Avrama prijatelja mojega! 9 Ti, razuma? 15 Gle, narodi su kao kap iz vijedra, i kao kojega uzej s krajeva zemaljskih, i između izbranih praška na mjerilima broje se; gle, premješta ostrva njezinijeh dozvah te, i rekoh ti: ti si moj sluga, ja te kao prašak. 16 Ni Livan ne bi bio dosta za organj, i izabrah, i ne odbacih tebe; 10 Ne boj se, jer sam ja s životinje njegove ne bi bile dosta za žrtvu paljenicu. 17 tobom; ne plaši se, jer sam ja Bog tvoj; ukrijepeæu te Svi su narodi kao ništa pred njim, manje negoli ništa i i pomoæi æu ti, i poduprijeæu te desnicom pravde taætina vrijede mu. 18 S kim æete dakle izjednaæiti svoje. 11 Gle, postidjeæe se i posramiæe svi koji se Boga? i kaku æete mu priliku naæi? 19 Umjetnik lije ljute na tebe; biæe kao ništa i izginuæe protivnici lik, i zlatar ga pozlaæuje, i veriæice srebrne lije. 20 A tvoji. 12 Potražiæeš suparnike svoje, ali ih neæee ko je siromah, te nema šta prinjeti, bira drvo koje ne naæi, biæe kao ništa, i koji vojuju na te, nestaaæe trune, i traži vješta umjetnika da naæini rezan lik, koji ih. 13 Jer ja Gospod Bog tvoj držim te za desnicu, se ne pomièe. 21 Ne znate li? ne èujete li? ne kazuje i kažem ti: ne boj se, ja æu ti pomagati. 14 Ne

boj se, crviæeu Jakovljev, narodiæeu Izrailjev, ja æeu da izvedeš sužnje iz zatvora i iz tamnice koji sjede ti pomagati, govori Gospod i izbavitelj tvoj, svetac u tami. 8 Ja sam Gospod, to je ime moje, i slave Izrailjev. 15 Gle, uèiniæeu te da budeš kao sprava za svoje neæeu dati drugome ni hvale svoje likovima vršenje nova sa zupcima: vrijeæi æeš gore i satræeš rezanijem. 9 Evo, preðašnje doðe, i ja javljam novo, ih, i brda æeš obratiti u pljevu. 16 Vijaæeš ih, i vjetar prije nego nastane kazujem vam. 10 Pjevajte Gospodu æe ih odmijeti i vihor æe ih rasuti, a ti æeš se veseliti pjesmu novu, hvalu njegovu od kraja zemlje, koji u Gospodu i hvaliaæeš se svecem Izrailjevijem. 17 se plavite po moru i sve što je u njemu, ostrva i Siromahe i uboge, koji traže vode a nje nema, kojima koji živite na njima. 11 Pustinja i gradovi njezini, se jezik osušio od žedi, njih æeu uslišiti ja Gospod, ja sela gdje stanuje Kidar, neka podignu glas, neka Bog Izrailjev neæeu ih ostaviti. 18 Otvoriæeu rijeke na pjevaju koji žive po stijenama, neka klikuju savrh visovima, i izvore usred dolina, pustinju æeu obratiti u gora. 12 Neka daju slavu Gospodu, i hvalu njegovu jezero vodeno, i suhu zemlju u izvore vodene. 19 neka javljaju po ostrvima. 13 Gospod æe izaæi kao Posadiæeu u pustinji kedar, sitim, mirtu i maslinu; junak, podignuæe revnost svoju kao vojnik, vikaæe i posadiæeu u pustoj zemlji jelu, brijest i šimšir, 20 Da klikovati, nadvladaæe neprijatelje svoje. 14 Muèah vide i poznadu i da promisle i razumiju da je to uradila dugo, èinjah se gluhi, ustezah se; ali æeu sada vikati ruka Gospodnja, i svetac Izrailjev da je to stvorio. 21 kao žena kad se poraða, i sve æeu potrti i istrijebiti. Iznesite parbu svoju, veli Gospod, pokažite razloge 15 Opustiæeu gore i bregove, i svaku travu na njima svoje, veli car Jakovljev. 22 Neka doðu i neka nam osušiæeu, i od rijeka æeu naèiniti ostrva, i jezera æeu objave šta æe biti; objavite nam šta je prvo bilo, da isušiti. 16 I vodiæeu slijepce putem kojega nijesu znali; promislimo i poznamo šta æe biti iza toga; ili kažite vodiæeu ih stazama kojih nijesu znali; obratiæeu pred nam šta æe biti unapredak. 23 Kažite šta æe biti njima mrak u svjetlost i što je neravno u ravno. To æeu poslije, i poznaæemo da ste bogovi; ili uèinite što im uèiniti, i neæeu ih ostaviti. 17 Tada æe se vratiti dobro ili zlo, i diviæemo se i gledati svi. 24 Gle, vi natrag i posramiti se koji se uzdaju u lik rezani, koji nijeste ništa, i djelo vaše nije ništa; koji vas izbira, govore likovima livenijem: vi ste naši bogovi. 18 Èujte, gad je. 25 Podigoh jednoga sa sjevera, i doæi æe; od gluhi; progledajte, slijepi, da vidite. 19 Ko je slijep istoka sunèanoga prizivaæe ime moje, stupaæe po osim sluge mojega? i ko je gluhi kao poslanik moj glavarima kao po kalu i kao što lonèar gazi blato. kojega šaljem? ko je slijep kao savršeni? ko je slijep 26 Ko je objavio od iskona, da bismo znali, ili od kao sluga Gospodnj? 20 Gledaš mnogo, ali ne vidiš; starina, da bismo rekli: istina je? Ali nema nikoga da otvorene su ti uši, ali ne èuveš. 21 Gospodu bijaše mio bi objavio, niti ima koga da naprijed kazao, niti ima radi pravde njegove, uèini zakon velikim i slavnim. 22 koga da bi èuo rijeæi vaše. 27 Ja prvi Sionu kažem: A narod je oplijenen i potlaæen, svi su koliki povezani eto, eto toga. U Jerusalimu æeu dati ko æe javljati u peæinama i sakriveni u tamnicama; postaše pljen, dobre glase. 28 Jer pogledam, ali nema nikoga, nema a nema nikoga da bi izbavio; postaše grabež, a nema među njima nijednoga ko bi svjetovao; pitam ih, ali ne nikoga da bi rekao: vrati. 23 Ko između vas èuje odgovaraju ni rijeæi. 29 Gle, svi su taština, ništa su ovo i pazi i sluša za poslije? 24 Ko je dao Jakova djela njihova; liveni su likovi njihovi vjetar i ništavilo.

42 Evo sluge mojega, kojega podupirem, izbranika mojega, koji je mio duši mojoj; metnuæeu duh svoj na njega, sud narodima javljaæe. 2 Neæee vikati ni podizati, niti æe se èuti glas njegov po ulicama.

3 Trske stuèene neæee prelomiti, i svještila koje se puši neæee ugasiti; javljaæe sud po istini. 4 Neæee mu

43 Ali sada ovako veli Gospod, koji te je stvorio, Jakove, i koji te je sazdao, Izraelju: ne boj se, dosaditi, niti æe se umoriti, dokle ne postavi sud na jer te otkupih, pozvah te po imenu tvom; moj si. zemlji, i ostrva æe èekati nauku njegovu. 5 Ovako 2 Kad poðeš preko vode, ja æeu biti s tobom, ili govori Bog Gospod, koji je stvorio nebesa i razapeo preko rijeka, neæee te potopiti; kad poðeš kroz organj, ih, koji je rasprostro zemlju i što ona raða, koji daje neæee izgorjeti i neæee te plamen opaliti. 3 Jer sam disanje narodu što je na njoj i duh onima što hode po ja Gospod, Bog tvoj, svetac Izrailjev, spasitelj tvoj; njoj: 6 Ja Gospod dozvah te u pravdi, i držaæeu te dadoh u otkup za te Misir, Etiopsku i Sevu mjesto za ruku, i èuvaæeu te, i uèiniæeu te da budeš zavjet tebe. 4 Otkako si mi postao drag, proslavio si se narodu, vidjelo narodima; 7 Da otvorиш oèi slijepcima, i ja te ljubih; i dadoh ljude za te i narode za dušu

tvoju. 5 Ne boj se, jer sam ja s tobom; od istoka æu izliti vodu na žednoga i potoke na suhu zemlju, æu dovesti sjeme tvoje, i od zapada sabraæu te. 6 Izliæeu duh svoj na sjeme tvoje i blagoslov svoj na Kazaæeu sjeveru: daj; i jugu: ne brani; dovedi sinove tvoje natraæje. 4 I procvjetaæe kao u travi, kao vrbe moje iz daleka i kæeri moje s krajeva zemaljskih, 7 pokraj potoka. 5 Ovaj æe reæi: ja sam Gospodnj, a Sve, koji se zovu mojim imenom i koje stvorih na onaj æe se zvati po imenu Jakovljevu, a drugi æe slavu sebi, sazdar i naæinu. 8 Izvedi narod slijepi se pisati svojom rukom Gospodnj, i prezivaæe se koji ima oèi, i gluhi koji ima uši. 9 Svi narodi neka se imenom Izrailjevjem. 6 Ovako govori Gospod car skupe, i neka se saberu plemena; ko je između njih Izrailjev i izbavitelj njegov, Gospod nad vojskama: naprijed kazao to ili nam kazao što je bilo prije? Neka ja sam prvi i ja sam poæljednji, i osim mene nema dovedu svjedoche svoje i opravdaju se; ili neka èuju, i Boga. 7 I ko kao ja oglasaæe i objavljuje ovo, ili mi reku: istina je. 10 Vi ste moji svjedoci, veli Gospod, i ureðuje otkako naselih stari narod? Neka im javi što sluga moj kojega izabrah, da biste znali i vjerovali mi i æe biti i što æe doæi. 8 Ne bojte se i ne plašite razumjeli da sam ja; prije mene nije bilo Boga niti se; nijesam li ti davno kazao i objavio? vi ste mi æe poslije mene biti. 11 Ja sam, ja sam Gospod, i svjedoci; ima li Bog osim mene? Da, nema stijene, osim mene nema spasitelja. 12 Ja objavih, i spasoh, ne znam ni jedne. 9 Koji grade rezane likove, svi su i naprijed kazah, a nikoji tuð bog meðu vama, i vi ništa, i mile stvari njihove ne pomažu ništa, i one ste mi svjedoci, veli Gospod, i ja sam Bog. 13 Ja su im svjedoci da ne vide i ne razumiju, da bi se sam od prije nego dan posta, i нико не može izbaviti posramili. 10 Ko gradi boga i lije lik, nije ni na kaku iz moje ruke; kad radim, ko æe smesti? 14 Ovako korist. 11 Gle, svi æe se drugovi njegovi posramiti, govori Gospod izbavitelj vaš, svetac Izrailjev: vas i umjetnici više od drugih ljudi; neka se skupe svi i radi poslaæu u Vavilon i pobacaæu sve prijevornice, stanu, biæe ih strah i posramiæe se svi. 12 Kovaæ i Haldejce s laðama, kojima se hvale. 15 Ja sam kliještima radi na život ugljevlju, i kuje èekiaæem, i Gospod svetac vaš, stvoritelj Izrailjev, car vaš. 16 radi snagom svoje ruke, gladuje, te iznemogne, i ne Ovako govori Gospod koji je naæinio po moru put i po pije vode, te sustane. 13 Dvodjelja rasteže vrvu i silnjem vodama stazu, 17 Koji izvodi kola i konje, bilježi crvenilom, teše i zaokružuje, i naæinja kao lik vojsku i silu, da svi popadaju i ne mogu ustati, da se èovjeæi, kao lijepa èovjeka, da stoji u kuæi. 14 Sjeæe ugase kao što se gasi svjeæilo: 18 Ne pominjite što je sebi kedre, i uzima èesvinu i hrast ili što je najèvršæe prije bilo i ne mislite o starijem stvarima. 19 Evo, ja æe meðu drviljem šumskim; sad i jasen, i od dažda raste. uèiniti novo, odmah æe nastati; neæete li ga pozнатi? 15 I biva èovjeku za organj, i uzme ga, te se grije; upali Još æu naæiniti u pustinji put, rijeke u suhoj zemlji. 20 ga, te peèe hljeb; i još gradi od njega boga i klanja Slaviæe me zvjeri poljske, zmajevi i sove, što sam mu se; gradi od njega lik rezan, i pada na koljena izveo u pustinji vode, rijeke u zemlji suhoj, da napojim pred njim. 16 Polovinu loži na organj, uz polovinu jede narod svoj, izbranika svojega. 21 Narod koji sazdar meso ispekaæi peèenje, i biva sit, i grijie se i govori: sebi, pripovjedaæe hvalu moju. 22 A ti, Jakove, ne aha, ogrijah se, vidjeh organj. 17 A od ostatka gradi priziva me, i bijah ti dosadan, Izrailju. 23 Nijesi mi boga, rezan lik svoj, pada pred njim na koljena i klanja prinio jagnjeta na žrtvu paljenicu, i žrtvama svojim se, i moli mu se i govori: izbavi me, jer si ti bog moj. nijesi me poèastio; nijesam te nagonio da mi služiš. 18 Ne znaju, niti razumiju, jer su im oèi zasljepljene prinosima, niti sam te trudio da mi kadiš. 24 Nijesi da ne vide, i srca, da ne razumiju. 19 Niti uzimaju na mi kupio za novce kada, niti si me pretilinom žrtava um, nema znanja ni razuma da bi koji rekao: polovinu svojih nasitio, nego si me muèio svojim grigesima, ovoga spalih na organj, i na uglju od njega ispekoæ i dosadio si mi bezakonjem svojim. 25 Ja, ja sam hljeb, ispekoæ meso i jedoh; i od ostatka eda li æu brišem tvoje prijestupe sebe radi, i grjeha tvorih ne naæiniti gad, i panju drvenom hoæeu li se klanjati? 20 pominjem. 26 Opomeni me, da se sudimo, kazuj, da Taki se hrani pepelom, prevareno srce zavodi ga da se opravdaš. 27 Otac tvoj prvi sagriješi, i uèitelji tvoji ne može izbaviti duše svoje, niti reæi: nije li laž što skriviše mi. 28 Zato æu izbaciti iz svetinje knezove, i mi je u desnici? 21 Pamti to, Jakove i Izrailju, jer si daæeu Jakova u prokletstvo i Izrailja u sramotu.

44 Ali sada èuj, Jakove, slugo moj, i Izrailju, kojega izabrah. 2 Ovako veli Gospod, koji te je stvorio i sazdao od utroba materine, i koji ti pomaže: ne boj se, slugo moj Jakove, i mili, kojega izabrah. 3 Jer

se u Izrailju. **24** Ovako govori Gospod, izbavitelj tvoj, Bog Izrailjev, spasitelj. **16** Oni æe se svi postidjeti i koji te je sazdao od utrobe materine: ja Gospod posramiti, otiæi æe sa sramotom svikoliki koji grade naèinih sve: razapeh nebo sam, rasprostrijeh zemlju likove. **17** A Izraelja æe spasti Gospod spasenjem sam sobom; **25** Uništujem znake lažljivcima, i vraèe vjeènjem, neæete se postidjeti niti æete se osramotiti obezumljujem, vraæam natrag mudarce, i pretvaram dovjeka. **18** Jer ovako veli Gospod, koji je stvorio mudrost njihovu u ludost; **26** Potvrðujem rijeè sluge nebo, Bog, koji je sazdao zemlju i naèinio je i utvrdio, svojega, i navršujem savjet glasnika svojih; govorim i nije je stvorio naprazno, nego je naèinio da se na Jerusalimu: naseliæeš se; i gradovima Judinijem: njoj nastava: ja sam Gospod, i nema drugoga. **19** sazidaæete se; i pustoline njihove podignuæu; **27** Nijesam govorio tajno ni na mraènu mjestu na zemlji, Govorim dubini: presahni i isušlæu rijeke tvoje; **28** nijesam rekao sjemu Jakovljevu: tražite me uzalud. Govorim Kiru: pastir si moj; i izvršiæe svu volju Ja Gospod govorim pravdu, javljam što je pravo. **20** moju, i kazaæe Jerusalimu: sazidaæeš se; i crkvi: Skupite se i dođite, pristupite svi koji ste se izbavili osnovaæeš se.

45 Ovako govori Gospod pomazaniku svojemu Kiru, kojega držim za desnicu, da oborim pred njim narode i careve raspašem, da se otvoraju vrata pred njim i da ne budu vrata zatvorena: **2** Ja æeu iæi pred tobom, i putove neravne poravniæu, vrata mjedena razbiæu i prijevornice gvozdene slomlæu. **3** I daæeu ti blago tajno i bogatstvo sakriveno, da poznaš da sam ja Gospod Bog Izrailjev, koji te zovem po imenu. **4** Radi sluge svojega Jakova i Izraelija izbranika svojega prozvah te imenom tvojim i prezimenom, premda me ne znaš. **5** Ja sam Gospod, i nema drugoga, osim mene nema boga; opasah te, premda me ne znaš, **6** Da bi poznali od istoka sunèanoga

i od zapada da nema drugoga osim mene; ja sam Gospod i nema drugoga, **7** Koji pravim svjetlost i

stvaram mrak, gradim mir i stvaram zlo; ja Gospod èinim sve to. **8** Rosite, nebesa, ozgo, i oblaci neka kaplju pravdom, neka se otvari zemlja i neka rodi spasenjem i zajedno neka uzraste pravda; ja Gospod stvorih to. **9** Teško onom ko se svaða s tvorcem svojim; crije s drugim crepovima neka se svaða; za tvoj posao nema ruku. **10** Teško onom ko govori ocu: Što raðaš? i ženi: Što se poraðaš? **11** Ovako veli Gospod svetac Izrailjev i tvorac njegov: pitajte

moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

trud Misirski i trgovina Etiopska i Savaca

u pravdi, i sve putove njegove poravnici; on æe

pokažite se da ste ljudi, uzmite na um, prestupnici!

9 sazidati moj grad i roblje moje otpustiæe, ne za novce

ni za darove, veli Gospod nad vojskama. **14** Ovako

srca, koji ste daleko od pravde. 13 Približih pravdu si uporan, i vrat da ti je gvozdena žila, i èelo da ti svoju, nije daleko, i spasenje moje neæe odocniti, jer je od mjedi. 5 I zato ti odavna objavih, prije nego æeu u Sionu postaviti spasenje, u Izrailju slavu svoju.

47 Siði i sjedi u prah, djevojko, kæeri Vavilonska; sjedi na zemlju, nema prijestola, kæeri Haldejska; jer se neæeš više zvati nježna i ljupka. 2 Uzmi žrvnje, i melji brašno, otkrij kosu svoju, izuj se, zagali goljeni, idi preko rijeka. 3 Otkriæe se golotinja tvoja, i vidjeæe se sramota tvoja; osvetiæu se, i niko mi neæe smetati. 4 Ime je izbavitelju našemu Gospod nad vojskama, svetac Izrailjev. 5 Sjedi muèeæi, i uði u tamu, kæeri Haldejska; jer se neæeš više zvati gospoða carstvima. 6 Razgnijevih se na narod svoj, oskvrnih našljedstvo svoje i predadoh ga tebi u ruke; a ti im ne pokaza milosti; na starce si metala preteški jaram svoj; 7 I govorila si: dovjeka æeu biti gospoða; ali nikad nijesi to uzimala na um, niti si pomislijala šta æe biti na pošljedak. 8 Sada dakle èiju ovo, koja živiš u slastima i bez brige sjediš i govorиш u srcu svom: ja sam, i nema druge osim mene, neæeu biti udovica niti æeu osirotjeti. 9 To æe ti oboje doæi ujedanput, u isti dan, da osirotiš i obudoviš, doæi æe ti potpuno, radi mnoštva èini tvojih i radi velike sile èaranja tvoga. 10 Jer si se pouzdala u zloæu svoju govoreæi: niko me ne vidi. Mudrost tvoja i znanje tvoje prevariše te, te si govorila u srcu svom: ja sam, i osim mene nema druge. 11 Zato æe doæi na te zlo, a neæeš znati odakle izlazi, i popašæe te nevolja, da je neæeš moæi odbiti, i doæi æe na te ujedanput pogibao, za koju neæeš znati. 12 Stani sada s vraèanjem svojim i s mnoštvom èini svojih, oko kojih si se trudila od mladosti svoje, ne bi li se pomogla, ne bi li se okrijepila. 13 Umorila si se od mnoštva namjera svojih; neka stanu sada zvjezdari, koji gledaju zvijezde, koji prorièu svakoga mjeseca, i neka te saèuvaju od onoga što æe doæi na te. 14 Gle, oni su kao pljeva, oganj æe ih spaliti, ni sami sebe neæe izbaviti iz plamena; neæe ostatи uglja da se ko ogrije, ni ognja da bi se posjedjelo kod njega. 15 Taki æe biti oni s kojima si se trudila i s kojima si trgovala od mladosti svoje, razbjæeæi æe se svaki na svoju stranu; neæe biti nikoga da te izbavi.

48 Èujte ovo, dome Jakovljev, koji se zovete imenom Izrailjevjem, i iz vode Judine izidoste, koji se kunete imenom Gospodnjim, i Boga Izraeljeva pominjete, ali ne po istini i po pravdi. 2 Jer se imenuju po svetom gradu, oslanjaju se na Boga Izraeljeva, kojemu je ime Gospod nad vojskama. 3 Što je preðe bivalo, kazivah naprijed odavna, i što iz mojih usta izide i objavih, uèinih brzo i zbi se. 4 Znao sam da

si uporan, i vrat da ti je gvozdena žila, i èelo da ti se zbi kazah ti, da ne bi rekao: idol moj uèini to, i lik moj rezani i lik moj liveni zapovjediše tako. 6 Èuo si; pogledaj sve to; a vi neæete li objavljivati? otsele ti javljam novo i sakriveno, što nijesi znao; 7 Sada se stvori, i nedavno, i prije ovoga dana nijesi èuo, da ne reèeš: gle, znao sam. 8 Niti si èuo ni znao, i prije ti se uši ne otvorise, jer znadijah da æeš èiniti nevjeru, i da se zoveš prestupnik od utrobe materine. 9 Imena svojega radi ustegnuæu gnjev svoj, i radi hvale svoje uzdržaæu se prema tebi, da te ne istrijebim. 10 Evo, pretopijaæ te, ali ne kao srebro, prebraæu te u peæi nevolje. 11 Sebe radi, sebe radi uèiniæu, jer kako bi se hulilo na ime moje? i slave svoje neæeu dati drugome. 12 Èuj me, Jakove i Izrailju, kojega ja pozvah: ja sam prvi, ja sam i pošljednji. 13 I moja je ruka osnovaæa zemlju, i moja je desnica izmjerila nebesa peðu; kad ih zovnem, svi doðu. 14 Skupite se svi i èujte: ko je od njih objavio ovo? Gospod ga miluje, on æe izvršiti volju njegovu na Vavilonu, i mišica æe njegova biti nasuprot Haldejcima. 15 Ja, ja rekoh, i pozvah ga, dovešæu ga, i biæe sreæan na svom putu. 16 Pristupite k meni, èujte ovo: od poèetka nijesam govorio tajno; otkako to bi, bijah ondje; a sada Gospod Gospod posla me i duh njegov. 17 Ovako veli Gospod, izbavitelj tvój, svetac Izrailjev: ja sam Gospod Bog tvój koji te uèim da bi napredovao, vodim te putem kojim treba da ideš. 18 O, da si pazio na zapovjesti moje! mir bi tvój bio kao rijeka, i pravda tvoja kao valovi morski; 19 I sjemena bi tvojega bilo kao pijeska, i poroda utrobe tvoje kao zrna njegovih; ime se njihovo ne bi zatrlo ni istrijebilo ispred mene. 20 Izidite iz Vavilona, bježite od Haldejaca; glasno pjevajuæi objavljujte, kazujte, razglasujte do krajeva zemaljskih; recite: izbavi Gospod slugu svojega Jakova. 21 Neæe ožednjeti kad ih povede preko pustinje; vodu iz stijene toèiæe im, jer æe rascijepiti kamen i poteæi æe voda. 22 Nema mira bezbožnicima, veli Gospod.

49 Poslušajte me, ostrva, i pazite, narodi daljni. Gospod me pozva od utrobe; od utrobe matere moje pomenu ime moje. 2 I uèinio je usta moja da su kao oštar maè, u sjenu ruke svoje sakri me; uèinio me je sjajnom strijelom, i u tulu svojem sakri me. 3 I reèe mi: ti si sluga moj, u Izrailju æeu se tobom proslaviti. 4 A ja rekoh: uzalud se trudih, uzalud i naprazno potroših silu svoju; ali opet sud je moj u Gospoda i posao moj u Boga mojega. 5 A sada govorii Gospod, koji me je sazdao od utrobe materine

da sam mu sluga, da mu dovedem natrag Jakova; pljen i hoæe li se oteti roblje pravednomu? 25 Jer ako se Izrailj i ne sabere, opet æeu se proslaviti pred ovako govori Gospod: i roblje junaku uzeæe se i Gospodom, i Bog æe moj biti sila moja. 6 I reèe pljen jakomu oteæe se, jer æeu se ja preti s onima koji mi: malo je da mi budeš sluga da se podigne pleme se s tobom pru, i sinove tvoje ja æeu izbaviti; 26 I koji Jakovljevo i da se vrati ostatak Izrailjev, nego te ti krivo èine, nahraniæeu ih njihovijem mesom i opæe uèinih vidjelom narodima da budeš moje spasenje do se svojom krviju kao novijem vinom; i poznæe svako krajeva zemaljskih. 7 Ovako veli Gospod, izbavitelj tijelo da sam ja Gospod spasitelj tvoj i izbavitelj tvoj, Izrailjev, svetac njegov, onome kojega preziru, na jaki Bog Jakovljev.

koga se gadi narod, sluzi onjeh koji gospodare:

carevi æe vidjeti i ustati, i knezovi æe se pokloniti radi Gospoda, koji je vjeran, radi sveca Izrailjeva, koji te je izabrao. 8 Ovako veli Gospod: u vrijeme milosno usliših te, i u dan spasenja pomogoh ti; i èuvaæeu te i daæeu te da budeš zavjet narodu da utvrðiš zemlju i naslijediš opustjelo našljedstvo; 9 Da kažeš sužnjima: izidite; onima koji su u mraku: pokažite se. Oni æe pokraj putova pasti, i paša æe im biti po svijem visokim mjestima. 10 Neæe biti gladni ni žedni, neæe ih biti vruæina ni sunce; jer kome ih je žao, on æe ih voditi, i pokraj izvora vodenijeh provodиæe ih. 11 I sve gore svoje obratiaæe u putove, i staze æe moje biti povisene. 12 Gle, ovi æe iz daleka doæi, gle, i oni od sjevera i od zapada, i oni iz zemlje Sinske. 13 Pjevajte, nebesa, i veseli se, zemljo, podvikujte, gore, veselo; jer Gospod utješi svoj narod, i na nevoljnike svoje smilova se. 14 Ali Sion reèe: ostavi me Gospod, i zaboravi me Gospod. 15 Može li žena zaboraviti porod svoj da se ne smiluje na èedo utrobe svoje? A da bi ga i zaboravila, ja neæeu zaboraviti tebe. 16 Gle, na dlanovima sam te izrezao; zidovi su tvoji jednak preda mnom. 17 Pohitjeæe sinovi tvoji, a koji te raskopavaše i pustošiše, otiæi æe od tebe. 18 Podigni oèi svoje unaokolo, i vidi: svi se oni skupljaju i idu k tebi. Tako bio ja živ, veli Gospod, svjema njima kao nakitom zaodjenuæeš se, i uresiæeš se njima kao nevjesta. 19 Jer razvaline tvoje i pustoline i potvrna zemlja tvoja biæe tada tijesna za stanovnike kad se udalje oni koji te proždiraše. 20 I djeca koju æeš imati, pošto si bila bez deice, reæi æe da èuveš: tijesno mi je ovo mjesto, pomakni se da se mogu nastaniti. 21 A

ti æeš reæi u srcu svom: ko mi ih rodi, jer bijah sirota i inokosna, zarobljena i prognana? i ko ih othrani? eto, ja bijah ostala sama, a gdje oni bijahu? 22 Ovako veli Gospod Gospod: evo, podignuæeu ruku svoju k narodima, i k plemenima æeu podignuti zastavu svoju, i donijeæe sinove tvoje u naruèju, i kæeri tvoje na ramenima æe se nositi. 23 I carevi æe biti hraniæili tvoji i carice njihove tvoje dojkinje, i klanjaæe ti se licem do zemlje, i prah s nogu tvojih lizaæe, i poznæeš da sam ja Gospod, i da se neæe osramotiti oni koji mene èekaju. 24 Hoæe li se junaku uzeti

50 Ovako veli Gospod: gdje je raspusna knjiga matere vaše kojom je pustih? ili koji je između rukodavalaca mojih kome vas prodadoh? Gle, za bezakonja svoja prodadoste se i za vaše priestupe bi puštena mati vaša. 2 Zašto kad doðoh ne bi nikoga? kad zvah, нико se ne odazva? da nije kako god okraæala ruka moja, te ne može iskupiti? ili nema u mene snage da izbavim? Gle, prijetnjom svojom isušjem more; obraæam rijeke u pustinju da se usmrde ribe njihove zato što nestane vode, i mru od žeði. 3 Oblaëim nebesa u mrak, i kostrijet im dajem za pokrivaè. 4 Gospod Gospod dade mi jezik uèeen da umijem progovoriti zgodnu rijeè umornom; budi svako jutro, budi mi uši, da slušam kao uèenici. 5 Gospod Gospod otvorí mi uši, i ja se ne protivih, ne otstupih natrag. 6 Leða svoja podmetah onima koji me bijahu i obraze svoje onima koji me èupahu; ne zaklonih lica svojega od ruga ni od zapljuvanja. 7 Jer mi Gospod Gospod pomaže, zato se ne osramotih, zato stavih èelo svoje kao kremen, i znam da se neæeu postidjeti. 8 Blizu je onaj koji me pravda; ko æe se preti sa mnom? stanimo zajedno; ko je suparnik moj? neka pristupi k meni. 9 Gle, Gospod Gospod pomagaæe mi: ko æe me osuditi? Gle, svi æe oni kao haljina ovetšati, moljac æe ih izjesti. 10 Ko se meðu vama boji Gospoda i sluša glas sluge njegova? Ko hodi po mraku i nema vidjela, neka se uzda u ime Gospodnje i neka se oslanja na Boga svojega. 11 Gle, svi koji ložite oganj i opasujete se iskrama, idite u svjetlosti ognja svojega i u iskrama koje raspaliste. To vam je iz moje ruke, u mukama æete ležati.

51 Poslušajte me koji idete za pravdom, koji tražite Gospoda; pogledajte stijenu iz koje ste isjeèeni, i duboku jamu iz koje ste iskopani; 2 Pogledajte Avrama, oca svojega, i Saru, koja vas je rodila, kako ga inokosna pozvah i blagoslovih ga i umnožih ga. 3 Jer æe Gospod utješiti Sion, utješiæe sve razvaline njegove, i pustinju njegovu uèiniæe da bude kao Edem i pustoš njegova kao vrt Gospodnji, radost æe se i veselje nalaziti u njemu, zahvaljivanje i pjevanje. 4 Poslušaj me, narode moj, i èuj me, rode moj; jer æe zakon od mene izaæi i sud svoj postaviæu da bude

vidjelo narodima. 5 Blizu je pravda moja, izaæi æe spasenje moje, i mišice æe moje suditi narodima; mene æe ostrva èekati i u moju æe se mišicu uzdati. 6 Podignite k nebu oèi svoje i pogledajte dolje na zemlju; jer æe nebesa išeeznuti kao dim i zemlja Jerusalime; skini okove s vrata svojega, zarobljena æe kao haljina ovetšati, i koji na njoj žive pomrijeæe kæeri Sionska. 7 Poslušajte me koji znate pravdu, moje neæee nestati. 8 Postojuæite me koji znate pravdu, moje neæee nestati. 9 Probudi se, probudi se, obuci se u silu svoju, spasenje moje, i mišice æe moje sudiæi narodima; mene æe ostrva èekati i u moju æe se mišicu uzdati. 10 Probudi se, probudi se, obuci se u silu svoju, spasenje moje, i mišice æe moje sudiæi narodima; mene æe ostrva èekati i u moju æe se mišicu uzdati. 11 Probudi se, probudi se, obuci se u silu, mišico Gospodnju; probudi se kao u staro vrijeme, za naraštaja prošljih; nijesi li ti isiekla Ravi i ranila zmaja? 12 Nijesi li ti isušila more, vodu bezdana velikoga, od dubine morske naèinila put da proðu izbavljeni? 13 Tako oni koje iskupi Gospod neka se vrate i doðu u Sion pjevajuæi, i veselje vjeèeno neka bude nad glavom njihovom; radost i veselje zaboravljeno za naraštaja prošljih; nijesi li ti isiekla Ravi i ranila zmaja? 14 Utješi narod svoj, izbavi Jerusalim. 15 Jer sam ja Gospod Bog tvoj, koj raskidam more, da valovi njegovi buèe; Gospod te, da utvrdim nebesa i osnujem zemlju, i reèem Sionu: ti si moj narod. 16 Probudi se, probudi se, ustani, Jerusalime! si, i talog iz straæne èaæe ispio si. 17 Od svijeh sinova koje je radio nijedan ga nije vodio, i od svijeh sinova koje je othranio nijedan ga nije prihvatio za ruku. 18 Ovo te dvoje zadesi; ko te požali? Pustoš i rasap, i glad i maè; ko æe te utjeæiti? 19 Sinovi tvoji obamrili leže po krajevima svijeh ulica kao bivo u mreži puni gnjeva Gospodnjega, i karanja Boga tvojega. 20 Zato èej ovo, nevoljni, i pijani, ne od vina. 21 Ovako veli Gospod tvoj, Gospod i Bog tvoj, koji brani svoj narod: evo uzimam iz tvoje ruke èaæu straænu, talog u èaæi gnjeva svojega; neæeš više piti. 22 Nego æeu je dati u ruke onima koji te muèe, koji govorise duši tvojoj: sagni se da prijeðemo, i ti si im podmetao leða svoja da budu kao zemlja i kao ulica onima koji prelaze.

52 Probudi se, probudi se, obuci se u silu svoju, Sione; obuci krasne haljine svoje, Jerusalime grade sveti; jer neæee više uæei u tebe neobrezani i neèisti. 2 Otresi prah sa sebe, ustani, sjedi, onđe žive kao došljaci; ali Asirci im èiniše silu ni za zaboravljeni ni za Gospod, i jednako svaki dan huli se na ime moje. 3 Jer ovako veli Gospod: zabadava se prodadoste, i iskupiste se bez novaca. 4 Jer ovako veli Gospod Gospod: u Misir siðe moj narod prije da Gospod, i jednako svaki dan huli se na ime moje. 5 A sada što æeu tu? veli Gospod; jer je narod moj Zato æee poznati narod moj ime moje, zato æee poznati obuci se u silu, mišico Gospodnju; probudi se kao u u onaj dan da sam ja koji govorim: evo me. 6 Kako su staro vrijeme, za naraštaja prošljih; nijesi li ti isiekla krasne na gorama noge onoga koji nosi dobre glase, Gospod, i jednako svaki dan huli se na ime moje. 7 Kliknite i pjevajte, razvaline Jerusalimske, jer Gospod neka bude nad glavom njihovom; radost i veselje Kliknite i pjevajte, razvaline Jerusalimske, jer Gospod neka zadobjiju, a žalost i uzdisanje neka bježi. 8 Utješi narod svoj, izbavi Jerusalim. 9 Zagali Gospod Ja, ja sam utjeæitelj vaš; ko si ti da se bojiš èovjeka svetu mišicu svoju pred svijem narodima, da vide svi smrtnoga i sina èovjeèijega, koji je kao trava? 10 I krajevi zemaljski spasenje Boga našega. 11 Ostupite, zaboravio si Boga tvorca svojega, koji je razapeo otstupite, izidite odatle, ne dotièete se nièega neèista; nebesa i osnovao zemlju? i jednako se bojiš svaki izidite ispred njega, oèistite se vi koji nosite sude dan gnjeva onoga koji te pritiænuje kad se spremi Gospodnje. 12 Jer neæete izaæi u hitnji, niti æete da zatire? a gdje je gnjev onoga koji pritiænuje? 13 I krajevi zemaljski spasenje Boga našega. 14 Kliknite i pjevajte, razvaline Jerusalimske, jer Gospod iæi pred vama, i zadnja Brzo æee se oprostiti sužanj, neæee umrijeti u jami, niti vojska biæe vam Bog Izraelijev. 15 Gle, sluga æe moj æe biti bez hjleba. 16 Ja ti metnuh u usta rijeèi nagrđen u licu mimo svakoga èovjeka, i u stasu mimo svoje i sjenom ruke svoje zaklonih te, da utvrdim sinove èovjeèije, 17 Tako æee opet udiviti mnoge nebesa i osnujem zemlju, i reèem Sionu: ti si moj narode, carevi æee pred njim zatisnuti usta svoja, jer narod. 18 Probudi se, probudi se, ustani, Jerusalime! koji si pio iz ruke Gospodnje èaæu gnjeva njegovova, pio slušali.

53 Ko vjerova propovijedanju našemu, i mišica Gospodnja kome se otkri? 2 Jer iznièe pred njim kao siblijika, i kao korijen iz suhe zemlje; ne bi oblijeja ni ljepote u njega; i vidjesmo ga, i ne bješe ništa na oèima, èega radi bismo ga poželjeli. 3 Prezren bješe i odbaćen izmeðu ljudi, bolnik i vièan bolestima, i kao jedan od koga svak zaklanja lice, prezren da ga ni za što ne uzimasmo. 4 A on bolesti naše nosi i nemoæi naše uze na se, a mi mišljasmo da je ranjen, da ga Bog bije i muèi. 5 Ali on bi ranjen za naše prijestupe, izbijen za naša bezakonja; kar bješe na njemu našega mira radi, i ranom njegovom mi se iscjelismo. 6 Svi mi kao ovce zaðosmo, svaki nas se okrenu svojim putem, i Gospod pusti na nj bezakonje svijeh nas. 7 Muèen bi i zlostavljen, ali ne otvoril

usta svojih; kao jagnje na zaklanje vođen bi i kao strahote, jer ti se neæee približiti. 15 Gle, biæe ih koji ovca nijema pred onijem koji je striže ne otvori usta æee se sabirati na te, ali neæee biti od mene; koji se svojih. 8 Od tjeskobe i od suda uze se, a rod njegov god saberu na te, pašæe. 16 Gle, ja sam stvorio ko æee iskazati? jer se istrže iz zemlje živijeh i za kovaèa koji raspaljuje ugljevljie i vadi oruðe za svoj prijestupe naroda mojega bi ranjen. 9 Odrediše mu posao, ja sam stvorio i krvnika da ubija. 17 Nikako grob sa zloëincima, ali na smrti bi s bogatijem, jer oružje naèinjeno protiv tebe neæee biti sreæeno, i svaki ne uèini nepravde, niti se naðe prijevara u ustima jezik koji se podigne na te na sudu sapreæeš. To njegovijem. 10 Ali Gospodu bi volja da ga bije, i je našljedstvo sluga Gospodnjih i pravda njihova od dade ga na muke; kad položi dušu svoju u prinos mene, veli Gospod.

za grijeh, vidjeæe natražje, produljæe dane, i što je Gospodu ugodno napredovaae njegovom rukom. 11 Vidjeæe trud duše svoje i nasitiæe se; pravedni sluga moj opravdaæe mnoge svojim poznanjem, i sam æe nositi bezakonja njihova. 12 Zato æeu mu dati dio za mnoge, i sa silnima æe dijeliti plijen, jer je dao dušu svoju na smrt, i bi metnut među zloëince, i sam nosi grijeha mnogih, i za zloëince se moli.

54 Veseli se, nerotkinjo koja ne raðaš, zapjevaj i

poklikni ti, koja ne trpiš muka od poroðaja, jer pusta ima više djece negoli ona koja ima muža, veli Gospod. 2 Raširi mjesto šatora svojega, i zavjesi stana tvojega neka se razastru, ne brani, produlji uža svoja, kolje svoje utvrди. 3 Jer æeš se nadesno i nalijevo rasprostraniti, i sjeme æe tvoje naslijediti narode, i puste æe gradove naseliti. 4 Ne boj se, jer se neæeeš osramotiti, i nemoj se stidjeti, jer neæeeš biti prijekorna, nego æeš zaboraviti sramotu mladosti svoje, i prijekora udovišta svojega neæeeš se više sjeæati. 5 Jer ti je muž tvorac tvoj, ime mu je Gospod nad vojskama, i izbavitelj ti je svetac Izrailjev, Bog svoj zemlji zvaæe se. 6 Jer kao ženu ostavljenu i u duhu ožalošæenu dozva te Gospod, i kao mladu ženu puštenu, govori Gospod. 7 Za malo ostavih te, ali s velikom milošæu pribaæeu te. 8 U malom gnjevu sakrih za èas lice svoje od tebe, ali æeu te vjeènom milošæu pomilovati, veli izbavitelj tvoj Gospod. 9 Jer mi je to kao potop Nojev: jer kao što se zakleh da potop Nojev neæee više doæi na zemlju, tako se zakleh da se neæeu razgnjevit na te niti æeu te karati. 10 Ako æee se i gore pomaknuti i humovi se pokolebiti, opet milost moja neæee se odmaknuti od tebe, i zavjet mira mojega neæee se pokolebiti, veli Gospod, koji ti je milostiv. 11 Nevolnjice, koju vjetar razmeæee, koja si bez utjehe, evo ja æeu namjestiti kamenje tvoje na mramoru porfirnom, i osnovaæeu te na safirima. 12 I naèiniæeu ti prozore od kristala, i vrata od kamena rubina, i sve meðe tvoje od dragoga kamenja. 13 A sinovi æe tvoji svi biti nauæeni od Gospoda, i obilan mir imaæee sinovi tvoji. 14 Pravdom æeš se utvrditi, daleko æeš biti od nasilja, te se neæeeš bojati, i od

strahote, jer ti se neæee približiti. 15 Gle, biæe ih koji nemate novaca, hodite, kupujte i jedite; hodite, kupujte bez novaca i bez plate vina i mlijeka. 2 Zašto trošite novce svoje na ono što nije hrana, i trud svoj na ono što ne siti? Slušajte me, pa æete jesti što je dobro, i duša æe se vaša nasladiti pretiline. 3 Prignite uho svoje i hodite k meni; poslušajte, i živa æe biti duša vaša, i uèiniæeu s vama zavjet vjeèan, milosti Davidove istinite. 4 Evo, dадоh ga za svjedoka narodima, za voða i zapovjednika narodima. 5 Evo, zvaæeš narod kojega nijesi znao, i narodi koji te nijesu znali steæi æe se k tebi, radi Gospoda Boga tvojega i sveca Izrailjeva, jer te proslavi. 6 Tražite Gospoda, dok se može naæei; prizivajte ga, dokle je blizu. 7 Neka bezbožnik ostavi svoj put i nepravednik misli svoje; i neka se vrati ka Gospodu, i smilovaæu se na nj, i k Bogu našemu, jer prašta mnogo. 8 Jer misli moje nijesu vaše misli, niti su vaši putovi moji putovi, veli Gospod; 9 Nego koliko su nebesa više od zemlje, toliko su putovi moji viši od vaših putova, i misli moje od vaših misli. 10 Jer kako pada dažd ili snijeg s neba i ne vraæea se onamo, nego natapa zemlju i uèini da raða i da se zeleni, da daje sjemena da se sije i hljeba da se jede, 11 Tako æee biti rijeè moja kad izide iz mojih usta: neæee se vratiti k meni prazna, nego æe uèiniti što mi je drago, i sreæeno æe svršiti na što je pošljem. 12 Jer æete s veseljem izaæi, i u miru æete biti voðeni; gore i bregovi pjevaæe pred vama od radosti, i sva æee drveta poljska pljeskati rukama. 13 Mjesto trnja niknuæe jela, mjesto koprive niknuæe mirta; i to æee biti Gospodu u slavu, za vjeèan znak, kojega neæee nestati.

56 Ovako veli Gospod: pazite na sud, i tvorite pravdu, jer æee skoro doæi spasenje moje, i pravda æee se moja objaviti. 2 Blago èovjeku koji tako èini, i sinu èovjeèijemu koji se drži toga èuvajuæi suboto da je ne oskrvni, èuvajuæi ruku svoju da ne uèini zla. 3 I neka ne govori tuðin koji pristane uz Gospoda: Gospod me je odluèio od svoga naroda; i neka ne govori uškopljenik: gle, ja sam suho dro. 4 Jer ovako veli Gospod za uškopljenike: koji drže

subote moje i izbiraju što je meni ugodno, i drže zavjet put, uklonite smetnje s puta naroda mojega. 15 Jer moj, 5 Njima æeu dati u domu svom i među zidovima ovako govori visoki i uzvišeni, koji živi u vjeðnosti, svojim mjesto i ime bolje nego sinova i kæeri, ime kojemu je ime sveti: na visini i u svetinji stanujem i s vjeðeno daæu svakome od njih, koje se neæe zatrti. 6 Onijem ko je skrušena srca i smjerna duha oživljujuæi A tuðine koji pristanu uz Gospoda da mu služe i da duh smjernijeh i oživljujuæi srce skrušenijeh. 16 Jer ljube ime Gospodnje, da mu budu sluge, koji god drže se neæu jednako preti niti æeu se dovijeka gnjevit, jer subotu da je ne oskvre i drže zavjet moj, 7 Njih æeu bi išeeznuo preda mnom duh i duše koje sam stvorio. dovesti na svetu goru svoju i razveseliæu ih u domu 17 Za bezakonje lakomosti njegove razgnjevih se, i svojem molitvenom; žrtve njihove paljenice i druge udarih ga, sakrih se i razgnjevih se, jer odmetnuvši se žrtve biæe ugodne na oltaru mom, jer æe se dom otide putem srca svojega. 18 Vidim putove njegove, moj zvati dom molitve svijem narodima. 8 Gospod ali æeu ga iscijeliti, vodiæu ga i daæu opet utjehu Gospod govori, koji sabira prognanike Izrailjeve: još njemu i njegovijem koji tuže. 19 Ja stvaram plod æeu mu sabrati osim onijeh koji su sabrani. 9 Sve usnama: mir, mir onomu ko je daleko i ko je blizu, zvijeri poljske, hodite da jedete, sve zvijeri šumske. veli Gospod, i iscijeliæu ga. 20 A bezbožnici su kao 10 Svi su mu stražari slijepi, ništa ne znaju, svi su more uskolebano, koje se ne može umiriti i voda psi nijemi, ne mogu lajati, sanljivi su, leže, mio im je njegova izmeæe neèistotu i blato. 21 Nema mira drijemež. 11 I psi su prozdrilivi, koji ne znaju za sitost; bezbožnicima, veli Bog moj.

57 Pravednik mre, i нико не мари; и пobožni se ljudi
uzimaju, а нико се не сјеæa да се пред злом
узима прavednik; 2 Dolazi у мир и поèiva на постелji
својој ко god hodi pravijem putem. 3 A vi sinovi
vraèarini, rode kurvarske, који се kurvate, приступите
овамо. 4 Kim se rugate? na koga razvaljujete usta
i plazite jezik? nijeste li sinovi prestupnièki, sjeme
lažno? 5 Koji se upaljujete за lugovima, под svakim
zelenijem drvetom, koljete sinove svoje у potocima,
под vreltim kamenjem. 6 Dio ti je među glatkim
kamenjem potoèenim; то je, то je tvoj dio; njemu ljevaš
naljev svoj, prinosiš dar; tijem li æeu se umiriti? 7 Na
gori visokoj i uzvišenoj meæeš postelju svoju; и onamo
izlaziš da prineseš žrtvu. 8 I iza vrata i iza dovratak-a
meæeš spomen svoj; otstupivši od mene otkrivaš se, и
izašavši gore širiš odar svoj, ugovaraš с njima, mila ti
je postelja njihova, gdje ugledaš mjesto. 9 Ideš k caru
s uljem, s mnogim mirisima svojim; šalješ poslanike
svoje daleko i ponizuješ se do groba. (Sheol h7585) 10 Od daljnoga puta svoga umorna ne kažeš: zaludu.
Nalaziš život ruci svojoj, zato ne sustaješ. 11 I od
koga si se uplašila i koga si se pobjojala, te si slagala i
nijesi se mene opominjala niti si marila? što ja muèah
odavna, zato li me se ne bojiš? 12 Ja æeu objaviti
tvoju pravdu i tvoja djela; ali ti neæe pomoæi. 13 Kad
staneš vikati, neka te izbave oni koje si sabrala; ali
æe ih sve vjetar odnijeti, i uzeæe ih taština. Ali ko se
u me uzda, naslijedæe zemlju i dobiæe svetu goru
moju. 14 I reæi æe se: poravnite, poravnite, pripravite

58 Vièi iz grla, ne usteži se, podigni glas svoj
kao truba, i objavi narodu мојему bezakonja
njegova i domu Jakovljevu grijehe njihove, 2 Premda
me svaki dan traže i radi su znati putove моје,
kao narod који твори правду и не оставља суда Бога
својега; ишту од мene sudove pravedne, жеље приблиžiti
се к Богу. 3 Заšto postismo, vele, а ти не погледа,
muèismo duše своје, а ти не htje znati? Gle, kad
postite, èinite svoju volju i izgonite sve što vam je
ko dužan. 4 Eto postite da se prete i svaðate i da
bijete pesnicom bezbožno. Nemojte postiti tako као
danас, да би се èuo gore glas vaš. 5 Taki ли је пост
који izabrah да èovjek muèi dušu svoju jedan dan? да
savija glavu своју као sita i da stere poda se kostrijet
i pepeo? To ли æeš zvati пост i dan ugodan Gospodu?
6 A nije ли ово пост што izabrah: да razvežeš sveze
bezbožnosti, да razdriješ remenje od bremena,
да отпustiš potlaæene, i да izlomite svaki jaram? 7
Nije ли да prelamаш hljeb svoj gladnome, i siromahe
progname da uvedeš u kuæu? kad vidiš gola, da ga
odjeneš, i да se ne kriješ od svoga tijela? 8 Tada
æe sinuti vidjelo twoje kao zora, i zdravlje æe twoje
brzo procvasti, i pred tobom æe iæi pravda twoja,
slava Gospodnja biæe ti zadnja straža. 9 Tada æeš
prizivati, i Gospod æe te èutti: vikaæeš, i reæi æe:
evo me. Ako izbacиш izmeðu sebe jaram i prestaneš
pružati prst i govoriti zlo; 10 I ako otvorиш dušu svoju
gladnome, i nasitiš dušu nevoljnu; тада æe zasjati u
mraku vidjelo twoje i tama æe twoja biti kao podne. 11
Jer æe te Gospod voditi vazda, i sitiæe dušu twoju na
suši, i kosti twoje krijepljaæe, i biæeš kao vrt zaliven
i kao izvor којему вода не presiše. 12 I twoji æe
sazidati stare pustoline, i podignuæeš temelje који

sam ja Gospod spasitelj tvoj i izbavitelj tvoj, silni Jakovljev. 17 Mjesto mјedi donijeаeu zlata, i mjesto gvožđa donijeаeu srebra, i mјedi mjesto drva, i gvožđa pravda njegova i spasenje se njegovo razgori kao mjesto kamenja, i postaviаeu ti za upravitelje mir i svijеаea. 2 Tada тe vidjeti narodi pravdu tvoju i svi za nastojnike pravdu. 18 Neаe se više тuti nasilje carevi slavu tvoju, i prozvaаeš se novijem imenom, u tvojoj zemljii ni pustošenje i potiranje na međama koje тe usta Gospodnjia izreаei. 3 I biаeš krasan tvojim; nego тeš zvati zidove svoje spasenjem i vjenac u ruci Gospodnjio i carska kruna u ruci Boga vrata svoja hvalom. 19 Neаe ti više biti sunce vidjelo svojega. 4 Neаeš se više zvati ostavljenia, niti тe se danju, niti тe ti sjajni mjesec svijetliti; nego тe ti zemlja tvoja zvati pustoš, nego тeš se zvati milina Gospod biti vidjelo vjeèeno i Bog tvoj biаe ti slava. moja i zemlja tvoja udata, jer тeš biti mio Gospodu i 20 Neаe više zalaziti sunce tvoje, niti тe mjesec zemlja тe tvoja biti udata. 5 Jer kao što se momak tvoj pomрeati; jer тe ti Gospod biti vidjelo vjeèeno, i ženi djevojkom, tako тe se sinovi tvoji oženiti tobom; dani žalosti tvoje svršeаe se. 21 I tvoj тe narod biti i kako se raduje ženik nevjesti, tako тe se tebi sav pravedan, naslijediae zemlju navijek; mladica radovati Bog tvoj. 6 Na zidovima tvojim, Jerusalime, koju sam posadio, djelo ruku mojih biаe na moju postavili stražare, koji neаe umuknuti nigda, ni danju slavu. 22 Od maloga тe postati tisuаea i od nejakoga ni noаeu. Koji pominknje Gospoda, nemojte muèati. 7 silan narod; ja Gospod brzo тe uèiniti to kad bude I ne dajte da se umukne o njemu dokle ne utvrdi i vrijeme.

61 Duh je Gospoda Boga na meni, jer me Gospod pomaza da jayljam dobre glase krotkima, posla me da zavijem ranjene u srcu, da oglasim zarobljenima slobodu i sužnjima da тe im se otvoriti tamnica. 2 Da oglasim godinu milosti Gospodnje i dan osvete Boga našega, da utješim sve žalosne, 3 Da uèinem žalosnima u Sionu i dam im nakit mjesto pepela, ulje radosti mjesto žalosti, odijelo za pohvalu mjesto duha tužnoga, da se prozovu hrastovi pravde, sad Gospodnji za slavu njegovu. 4 I oni тe sazidati davnjašnje pustoline, podignuаe stare razvaline i ponoviаe gradove puste, što leže razvaljeni od mnogo naraštaja. 5 I tuđini тe stajati i pasti stada vaša, i inostranci тe biti vaši oraëi i vinogradari. 6 A vi тete se zvati sveštenici Gospodnji, sluge Boga našega govoriae vam se, blago naroda ješaete i slavom njihovom hvaliaete se. 7 Za dvostruku sramotu vašu, i što se pjevaše: rug je dio njihov, zato тe u zemlji njihovoj naslijediti dvojinom i imaаe vjeènu radost. 8 Jer ja Gospod ljubim pravdu i mrzim na grabež sa žrtvom paljenicom, i daæeu im platu uistinu, i vjeèan zavjet uèiniаeu s njima. 9 I sjeme se njihovo znati u narodima i natražje njihovo sjeme koje je blagoslovio Gospod. 10 Veoma тe se radovati u Gospodu, i duša тe se moja veseliti u Bogu mojem, jer me obuèe u haljine spasenja i nakit i kao kad se nevjesta uresi uresom svojim. 11 Jer kao što iz zemlje raste bilje i u vrtu nièe što se posije, tako тe Gospod Bog uèiniti da nikne pravda i

Siona radi neаe umuknuti, i Jerusalima radi neаe se umiriti, dokle ne izađe kao svjetlost pravda njegova i spasenje se njegovo razgori kao svijеаea. 2 Tada тe vidjeti narodi pravdu tvoju i svi za nastojnike pravdu. 3 I biаeš krasan tvojim; nego тeš zvati zidove svoje spasenjem i vjenac u ruci Gospodnjio i carska kruna u ruci Boga vrata svoja hvalom. 4 Neаeš se više zvati ostavljenia, niti тe se danju, niti тe ti sjajni mjesec svijetliti; nego тe ti zemlja tvoja zvati pustoš, nego тeš se zvati milina Gospod biti vidjelo vjeèeno i Bog tvoj biаe ti slava. moja i zemlja tvoja udata, jer тeš biti mio Gospodu i 5 Jer kao što se momak tvoj pomрeati; jer тe ti Gospod biti vidjelo vjeèeno, i ženi djevojkom, tako тe se sinovi tvoji oženiti tobom; dani žalosti tvoje svršeаe se. 6 Na zidovima tvojim, Jerusalime, koju sam posadio, djelo ruku mojih biаe na moju postavili stražare, koji neаe umuknuti nigda, ni danju slavu. 7 I ne dajte da se umukne o njemu dokle ne utvrdi i uèini Jerusalim slavom na zemlji. 8 Zakle se Gospod desnicom svojom i krjepkom mišicom svojom: neаe više dati žita tvojega neprijateljima tvojim da jedu, niti тe tuđini piti vina tvojega, oko kojega si se trudio; 9 Nego koji ga žanju, oni тe ga jesti i hvaliti Gospoda, i koji ga beru oni тe ga piti u trijemovima svetinje moje. 10 Prođite, prođite kroz vrata, pripravite put narodu; poravnite, poravnite put, uklonite kamenje, podignite zastavu narodima. 11 Evo, Gospod oglasi do krajeva zemaljskih; recite kæeri Sionskoj: evo, spasitelj tvoj ide; evo, plata je njegova kod njega i djelo njegovo pred njim. 12 I oni тe se prozvati narod sveti, iskupljenici Gospodnji; a ti тeš se prozvati: traženi, grad neostavljeni.

63 Ko je ono što ide iz Edoma, iz Vosora, u crvenijem haljinama? krasno odjeven, koraèajuаei u velièini sile svoje? Ja sam, koji govorim pravdu i vrijedan sam spasti. 2 Zašto ti je crveno odijelo i haljine ti kao u onoga koji gazi u kaci? 3 Gazih sam u kaci, i нико između naroda ne bješe sa mnom; ali ih izgazih u gnjevu svom i potlaèih u ljtini svojoj; i krv njihova poprska mi haljine i iskaljah mom, i dođe godina da se moji iskupe. 5 Pogledah, a među plemenima; ko ih god vidi poznaаe ih da su nikoga ne bješe da pomože, i zaèudih se što nikoga i jarost moja poduprije me. 6 I izgazih narode u gnjevu svom, i opojih ih jarošeаu svojom, i prolih na plaštem pravde ogre me kao kad ženik namjesti zemlju krv njihovu. 7 Pominjaаeu dobrotu Gospodnju, i hvalu Gospodnju za sve što nam je uèinio Gospod, i mnóstvo dobra što je uèinio domu Izrailjevu po milosti svojoj i po velikoj dobroti svojoj. 8 Jer reèe: doista su moj narod, sinovi, koji neаe iznevjeriti. I bi im

spasitelj. 9 U svakoj tuzi njihovoj on bješe tužan, i izgorje ognjem, i sve što nam bješe drago potvreno anđeo, koji je pred njim, spase ih. Ljubavi svoje radi je. 12 Hoćeš li se na to uzdržati, Gospode, i mučati, i i milosti svoje radi on ih izbavi, i podiže ih i nosi ih jednako nas mučiti?

sve vrijeme. 10 Ali se odmetaše i žalostiše sveti duh njegov; zato im posta neprijatelj, i ratova na njih. 11 Ali se opomenu starijeh vremena, Mojsija, naroda svojega: gdje je onaj koji ih izvede iz mora s pastirem stada svojega? gdje je onaj što metnu usred njih sveti duh svoj? 12 Koji ih vodi slavnom mišicom svojom za desnicu Mojsijevu? koji razdvoji vodu pred njima, da steće sebi vjećeno ime? 13 Koji ih vodi preko bezdana kao konja preko pustinje, da se ne spotakoše? 14 Duh Gospodnjii vodi ih tiho, kao kad stoka slazi u dolinu; tako si vodio svoj narod da steće sebi slavno ime. 15 Pogledaj s neba, i vidi iz stana svetinje svoje i slave svoje, gdje je revnost tvoja i sila tvoja, mnoštvo milosrđa tvojega i milosti tvoje? eda li æe se meni ustegnuti? 16 Ti si zaista otac naš, ako i ne zna Avram za nas, i Izrailj nas ne poznaje; ti si, Gospode, otac naš, ime ti je otkako je vijkea izbavitelj naš. 17 Zašto si nam dao da zađemo, Gospode, s putova tvojih? da nam otvrđne srce da te se ne bojimo? Vrati se radi sluga svojih, radi plemena našljedstva svojega. 18 Za malo naslijedi narod svetosti tvoje; neprijatelji naši pogaziše svetinju tvoju. 19 Postasmo kao oni kojima nijesi nigda vladao niti je prizivano ime tvoje nad njima.

65 Potražiše me koji ne pitahu za me; nađoše me koji me ne tražahu; rekoh narodu koji se ne zove mojim imenom: evo me, evo me. 2 Vas dan pružah ruke svoje narodu nepokornu, koji ide za svojim mislima putem koji nije dobar, 3 Narodu, koji me jednako grijevi u oči, koji prinosi žrtve u vrtovima i kadi na opekama; 4 Koji sjede kod grobova i noæuju u peæinama, jedu meso svinjeæe i juha im je neèista u sudovima; 5 Koji govore: odlazi, ne dohvataj me se, jer sam svetiji od tebe. Ti su dim u nozdrvama mojim, oganj koji gori vas dan. 6 Eto, napisano je preda mnom: neæu mučati, nego æu platiti, platiæu im u njedra. 7 Za bezakonja vaša i za bezakonja otaca vaših, veli Gospod, koji kadiše na gorama, i na humovima ružiše me, izmjeriæu im u njedra platu za djela koja èiniše od poèetka. 8 Ovako veli Gospod: kao kad ko naðe vina u grozdu, pa reèe: ne kvari ga, jer je blagoslov u njemu, tako æu uèinuti radi sluga svojih, neæu ih potri svijeh, 9 Jer æu izvesti sjeme iz Jakova i iz Jude našljednika gorama svojim, i naslijediae ih izbranici moji, i sluge moje naseliæe se ondje. 10 A Saron æe biti tor za ovce i dolina Ahorska poèivalište za goveda narodu mojemu koji me traži. 11 A vi, koji ostavljate Gospoda, koji zaboravljate svetu goru moju, koji postavljate sto gore od tebe, 2 Kao što se na ognju razgori granje i voda uzavri od ognja, da ime tvoje poznadu neprijatelji tvoji i da narodi drkæu od tebe. 3 Kad si èinio strahote kojima se ne nadasmo, ti si slazio, i gore se rastapahu od tebe. 4 Otkako je vijkea ne èu se, niti se ušima dozna, niti oko vidje Boga osim tebe da bi tako uèinio onima koji ga èekaju. 5 Sretao si onoga koji se raduje tvoreæi pravdu; pominju te na putovima tvojim; gle, ti si se razgrnjevio što griješimo; da na njima jednako ostasmo, bismo se spasli. 6 Ali svi bijasmo kao neèisto što, i sva naša pravda kao neèista haljina; zato opadosmo svi kao list, i bezakonja naša kao vjetar odnesoše nas. 7 Nikoga ne bi da priziva ime tvoje, da ustane da se tebe drži, jer si sakrio lice svoje od nas i rastopio si nas bezakonjem našim. 8 Ali sada, Gospode, ti si naš otac; mi smo kao, a ti si naš lonëar, i svi smo djelo

Gadu i ljevate naljev Meniju, 12 Vas æu izbrojiti pod maë, i svi æete pripasti na klanje, jer zvah a vi se ne odzivaste, gororih a vi ne slušaste, nego èiniste neæi se ondje. 13 Zato ovako veli Gospod Gospod: gle, sluge æe moje jesti, a vi æete gladovati; gle, sluge æe moje pitи, a vi æete biti žedni; gle, sluge æe se moje veseliti, a vi æete se stidjeti. 14 Gle, sluge æe moje pjevati od radosti u srcu, a vi æete vikati od žalosti u srcu i ridaæete od tuge u duhu. 15 I ostavljate ime svoje izbranima mojim za uklin; i Gospod æe te Bog Ko se uzblagosilja na zemlji, blagosiljaæe se Bogom istinijem; a ko se uskune na zemlji, kleæe se Bogom istinijem; jer æe se prve nevolje zaboraviti i sakrivene æe biti od oèiju mojih. 17 Jer, gle, ja æu stvoriti nova nebesa i novu zemlju, i što je prije bilo neæe se ruku tvojih. 9 Gospode, ne gnjevi se veoma, i ne pomunjati niti æe na um dolaziti. 18 Nego se radujte i pominji dovjeka bezakonja; evo, pogledaj; mi smo veseliti se dovjeka radi onoga što æu ja stvoriti; jer svi tvoj narod. 10 Gradovi svetosti tvoje opustješe; gle, ja æu stvoriti Jerusalim da bude veselje i narod Sion opustje, Jerusalim posta pustoš. 11 Dom naše njegov da bude radost. 19 I ja æu se veseliti radi svetinje i naše krasote, u kom te slaviše oci naši, Jerusalima, i radovaæu se radi naroda svojega, i

neæe se više èuti u njemu plaè ni jauk. 20 Neæe više mati njegova tješi tako æeu ja vas tješiti, i utješiaæete biti onđe maloga djeteta ni starca koji ne bi navršio se u Jerusalimu. 14 Vidjeæete i obradovaæe se srce dana svojih; jer æee dijete umirati od sto godina, a vaše i kosti æee se vaše pomladiti kao trava, i znaæe grješnik od sto godina biæe proklet. 21 I oni æee graditi se ruka Gospodnja na slugama njegovijem i gnjev na kuæe i sjedjeæe u njima; i sadiae vinograde i jeæee neprijateljima njegovijem. 15 Jer, gle, Gospod æee rod njihov. 22 Neæe oni graditi a drugi se naseliti, doæi s ognjem, i kola æee mu biti kao vihor, da izlije neæe saditi a drugi jesti, jer æee dani narodu mojemu gnjev svoj u jarosti i prijetnju u plamenu ognjenom. 16 biti kao dani drvetu, i izbranicima æee mojim ovetšati Jer æee Gospod suditi ognjem i maèem svojim svakom djela ruku njihovih. 23 Neæe raditi uzalud, niti æee tijelu, i mnogo æee biti pobijenijeh od Gospoda. 17 Koji raðati za strah, jer æee biti sjeme blagoslovenijeh od se osveštavaju i koji se oëisæeaju u vrtovima jedan za Gospoda, i natraæje æee njihovo biti s njima. 24 I prije drugim javno, koji jedu meso svinjeæe i stvari gadne nego povièu, ja æeu se odazvati; još æee govoriti, a ja i miæe, svi æee izginuti, veli Gospod. 18 A ja znam æeu uslišiti. 25 Vuk i jagnje zajedno æee pasti, i lav æee djela njihova i misli njihove, i doæi æee vrijejeme, te jesti slamu kao vo; a zmiji æee biti hrana prah; neæe æeu sabrati sve narode i jezikе, i doæi æee i vidjeæe uditu ni potirati na svoj svetoj gori mojoj, veli Gospod.

66 Ovako veli Gospod: nebo je prijesto moj i zemlja podnoæje nogama mojim: gdje je dom koji biste mi sazidali, i gdje je mjesto za moje poèivanje? 2 Jer je sve to ruka moja stvorila, to je postalo sve, veli Gospod; ali na koga æeu pogledati? na nevoljnoga i na onoga ko je skrušena duha i ko drkæe od moje rijeèi. 3 Ko kolje vola, to je kao da ubije èovjeka; ko kolje ovcu, to je kao da zakolje psa; ko prinosi dar, to je kao da prinese krv svinjeæu; ko kadi kadom, to je kao da blagoslovi idola. To oni izabraše na putovima svojim, i duši se njihovoj mile gadovi njihovi. 4 Izabraeu i ja prema nevaljalstvu njihovu, i pustiæu na njih èega se boje; jer zvah a нико se ne odazva, govorih a oni ne slušaše, nego èiniše što je zlo preda mnom i izabraše što meni nije po volji. 5 Slušajte rijeè Gospodnju, koji drkæete od njegove rijeèi: braæea vaša, koja mrze na vas i izgone vas imena mojega radi, govore: neka se pokaže slava Gospodnja. I pokazaæe se na vašu radost, a oni æee se posramiti. 6 Vika ide iz grada, glas iz crkve, glas Gospodnji koji plaæea neprijateljima svojim. 7 Ona se porodi prije nego osjeti bolove, prije nego joj doðoše muke, rodi djetiæa. 8 Ko je igda èuo to? ko je video tako što? Može li zemlja roditi u jedan dan? može li se narod roditi ujedanput? a Sion rodi sinove svoje èim osjeti bolove. 9 Eda li ja, koji otvoram matericu, ne mogu roditi? veli Gospod; eda li æeu ja, koji dajem da se raða, biti bez poroda? veli Bog tvoj. 10 Radujte se s Jerusalimom i veselite se u njemu svi koji ga ljubite; radujte se s njim svi koji ga žaliste. 11 Jer æete sati sise od utjehe njegove, i nasitiæete se, saæete i naslaðivaæete se u svjetlosti slave njegove. 12 Jer ovako veli Gospod: gle, ja æeu kao rijeku dovesti k njemu mir i slavu naroda kao potok bujan, pa æete sati; biæete nošeni na rukama i milovani na koljenima. 13 Kao kad koga

Jeremija

1 Rijeèi Jeremije sina Helkijina između sveštenika koji bijahu u Anatotu u zemlji Venijaminovoj, 2 Kojemu dođe rijeè Gospodnja u vrijeme Josije sina Amonova, cara Judina, trinaeste godine carovanja njegova, 3 i u vrijeme Joakima sina Josijina, cara Judina, do svršetka jedanaest godine carovanja Sedekije sina Josijina nad Judom, dok ne bi preseljen Jerusalim, petoga mjeseca. 4 I dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: 5 Prije nego te sazda u utrobi, znah te; i prije nego izide iz utrobe, posvetih te; za proraka narodima postavih te. 6 A ja rekoh: oh, Gospode, Gospode! evo, ne znam govoriti, jer sam dijete. 7 A Gospod mi reèe: ne govor: dijete sam; nego idi kuda te god pošljem, i govor što ti god kažem. 8 Ne boj ih se, jer sam ja s tobom da te izbavljam, govor Gospod. 9 I pruživši Gospod ruku svoju dotaèe se usta mojih, i reèe mi Gospod: eto, metnuh rijeèi svoje u tvoja usta. 10 Vidi, postavljam te danas nad narodima i carstvima da istrebljuješ i obaraš, i da zatireš i raskopavaš, i da gradiš i da sadиш. 11 Poslije mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: šta vidiš, Jeremija? I rekoh: vidim prut bademov. 12 Tada mi reèe Gospod: dobro si video, jer æu nastati oko rijeèi svoje da je izvršim. 13 Opet mi dođe rijeè Gospodnja drugom govoreæi: šta vidiš? I rekoh: vidim lonac gdje vri, i prednja mu je strana prema sjeveru. 14 Tada mi reèe Gospod: sa sjevera æe navaliti zlo na sve stanovnike ove zemlje. 15 Jer, gle, ja æu sazvati sve porodice iz sjevernih carstava, veli Gospod, te æe doæi, i svaki æe metnuti svoj prijesto na vratima Jerusalimskim i oko svih zidova njegovijeh i oko svih gradova Judinijeh. 16 I izreæi æu im sud svoj za svu zloæu njihovu što me ostaviše, i kadiše drugim bogovima, i klanjaše se djelu ruku svojih. 17 Ti dakle opaši se i ustani i govorim sve što æu ti zapovjetiti; ne boj ih se, da te ne bih satro pred njima. 18 Jer evo ja te postavljam danas kao tvrd grad i kao stup gvozden i kao zidove mјedene svoj ovoj zemlji, carevima Judinijem i knezovima njegovijem i sveštenicima njegovijem i narodu zemaljskom. 19 Oni æe udariti na te, ali te neæe nadvladati, jer sam ja s tobom, veli Gospod, da te izbavljam.

2 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: 2 Idi i vièi Jerusalimu da èuje i govor: ovako veli Gospod: opominjem te se po milosti u mladosti tvojoj i po ljubavi o vjeridbi tvojoj, kad iðaše za mnom po pustinji, i po zemlji gdje se ne sije. 3 Izrael bješe svetinja svoje vuèe u se vjetar, kad navali, ko æe je vratiti? Gospodu i prvina od rodova njegovijeh; koji je jeðahu koji je traže neæe se umoriti, naæi æe je u mjesecu

svi bijahu krivi, zlo dolažaše na njih, veli Gospod. 4 Èujte rijeè Gospodnju, dome Jakovljev i sve porodice doma Izrailjeva. 5 Ovako veli Gospod: kaku nepravdu naðoše oci vaši u mene, te otstupiše od mene, i pristaše za ništavilom, i postaše ništavi? 6 I ne rekoše: gdje je Gospod koji nas je izveo iz zemlje Misirske, koji nas je vodio po pustinji, po zemlji pustoj i punoj propasti, po zemlji suhoj i gdje je sjen smrtni, po zemlji preko koje niko nije hodio i u kojoj niko nije živio? 7 I kad vas dovedoh u zemlju rođnu da jedete rod njezin i dobra njezina, došavši oskvrniste zemlju moju i od našljedstva mojega naèiniste gad. 8 Sveštenici ne rekoše: gdje je Gospod? I koji se bave zakonom ne poznaše me, i pastiri odustaše me, i proroci prorokovaše Valom i idoše za stvarima zaludnjem. 9 Zato æeu se još preti s vama, veli Gospod, i sa sinovima sinova vaših preæeu se. 10 Jer proðite ostrva Kitimska i vidite, i pošljite u Kidar, i razgledajte dobro, i vidite je li bilo tako što: 11 Je li koji narod promjenio bogove, ako i nijesu bogovi? a moj narod promjeni slavu svoju na stvar zaludnu. 12 Èudite se tome, nebesa, i zgrozite se i upropastite se! veli Gospod. 13 Jer dva zla uèini moj narod: ostaviše mene, izvor žive vode, i iskopaše sebi studence, studence isprovaljivane, koji ne mogu da drže vode. 14 Je li Izraelj rob? je li rob u kuæi rođen? zašto posta grabež? 15 Rikaše na nj laviæi i dizaše glas svoj, i obratiše zemlju njegovu u pustoš; gradovi su mu popaljeni, te nema nikoga da živi u njima. 16 I sinovi Nofski i Tafneski opasoše ti tjeme. 17 Nijesi li to sam sebi uèinio ostaviv Gospoda Boga svojega kad te voðaše putem? 18 A sada što æe ti put Misirski da piješ vode Siorske? što li æe ti put Asirski da piješ vode iz rijeke? 19 Tvoja æe te zloæa pokarati i tvoje æe te odmetanje prekoriti. Poznaj dakle i vidi da je zlo i gorko što si ostavio Gospoda Boga svojega i što nema straha mojega u tebi, veli Gospod Gospod nad vojskama. 20 Jer davno izlomih jaram tvoj i raskidoh sveze tvoje, i ti reèe: neæu biti sluga; a na svaki visoki hum i pod svako zeleno drvo ideš da se kurvaš. 21 Ja te posadih lozu izabranu, sve sjeme istinito; pa kako mi se promijeni i izmetnu se odvoda od tuðe loze? 22 Da se izmiješ salitrom i uzmeš mnogo sapuna, opet æe se poznavati bezakonje tvoje preda mnom, veli Gospod Gospod. 23 Kako možesh reæi: nijesam se oskvrnio, nijesam išao za Valima? Pogledaj put svoj po dolu; poznaj šta si uèinila, brza kamilo, koja ostavljaš znake na svojim putovima. 24 Kao divlja magarica, koja je navikla na pustinju i po želji duše

njezinu. **25** Ċuvaj nogu svoju, da nije bosa, i grlo i dam joj knjigu rapsusnu; ali se ne poboja nevjernica svoje, da ne žedni. Ali ti veliš: od toga nema ništa; ne, sestra joj Juda, nego otide, te se i ona prokurva. jer ljubim tuđe, i za njima æeu iæi. **26** Kao što se lupež **9** I sramotnjem kurvanjem svojim oskrvni zemlju, posrami kad se uhvati, tako æe se posramiti dom jer èinjavi preljubu s kamenom i s drvetom. **10** I Izrailjev, oni, carevi njihovi, knezovi njihovi, i sveštenici kod svega toga ne vrati se k meni nevjernica sestra njihovi i proroci njihovi, **27** Koji govore drvetu: ti si otac joj Juda svijem srcem svojim, nego lažno, govori moj; i kamenu: ti si me rodio; jer mi okrenuše leđa Gospod. **11** Zato mi reèe Gospod: odmetnica Izrailj a ne lice; a kad su u nevolji govore: ustani i izbavi opravda se više nego nevjernica Juda. **12** Idi i vièi nas. **28** A gdje su bogovi tvoji koje si naèinio sebi? ove rijeèi k sjeveru, i reci: vrati se, odmetnice Izrailju, neka ustanu, ako te mogu izbaviti kad si u nevolji, jer veli Gospod, i neæeu pustiti da padne gnjev moj na imaoš, Juda, bogova koliko gradova. **29** Zašto hoæete vas, jer sam milostiv, veli Gospod, neæeu se gnjeviti da se pravdate sa mnom? vi ste se svi odmetnuli dobijeka. **13** Samo poznaj bezakonje svoje, da si se od mene, veli Gospod. **30** Uzalud bih sinove vaše, odmetnula Gospodu Bogu svojemu, ti si tumarala ne primiše nauke; maèe vaš proždrije proroke vaše k tuđima pod svako drvo zeleno, i niste slušali kao lav koji davi. **31** O rode! vidite rijeèi Gospodnju; glasa mojega, veli Gospod. **14** Obratite se, sinovi bijah li pustinja Izraelju ili mraèena zemlja? zašto govori odmetnici, veli Gospod, jer sam ja muž vaš, i uzeæeu moj narod: gospodari smo, neæemo više doæi k vas, jednoga iz grada i dva iz porodice, i odveæeu tebi? **32** Zaboravlja li djevojka svoj nakit i nevjesta vas u Sion. **15** I daæeu vam pastire po srcu svojemu, ures svoj? a narod moj zaboravi me toliko dana da koji æe vas pasti znanjem i razumom. **16** I kad se im nema broja. **33** Zašto govorиш da je dobar tvoj umnožite i narodite u zemlji, onda se, veli Gospod, put tražeæi što ljudiš? pa si i nevaljale žene nauèeo neæee više govoriti: kovèeg zavjeta Gospodnjega; niti svojim putovima. **34** I jošte na skutovima tvojim nalazi æe im dolaziti na um niti æe ga pominjati, niti æe se se krv siromaha pravijeh; ne nalazim kopajuæi, nego hoditi k njemu, niti æe ga više opravljati. **17** U to æe je na svjema njima. **35** A ti govorиш: nijesam kriv, gnjev se vrijeme Jerusalim zvati prijesto Gospodnj, i svi se je njegov odvratio od mene. Evo ja æeu se preti s tobom što govorиш: nijesam zgrijšeš. **36** Zašto trékaš neæee se narodi sabrati u nj, k imenu Gospodnjemu u Jerusalimu, i neæee više iæi po misli srca svojega tako mijenjajuæi svoj put? Posramiæeš se od Misirca zloga. **18** U to æe vrijeme dom Judin iæi s domom kako si se posramio od Asirca. **37** Otiæi æeš i odatle Izraeljevijem, i doæi æe zajedno iz zemlje sjeverne u s rukama nad glavom svojom, jer Gospod odbacuje zemlju koju dadoh u našlijedstvo ocima vašim. **19** Ali uzdanice tvoje, i neæee biti sreæan u njima.

3 Govore: ako ko pusti ženu svoju, i ona otišavši od njega uda se za drugoga, hoæe li se onaj vratiti k njoj? Ne bi li se sasvijem oskrvnila ona zemlja? A ti si se kurvala s mnogim milosnicima; ali opet vradi se k meni, veli Gospod. **2** Podigni oèi svoje k visinama, i pogledaj gdje se nijesi kurvala; na putovima si sjedjela èekajuæi ih kao Arapin u pustinji, i oskrvnila si zemlju kurvarstvom svojim i zloæom svojom. **3** Zato se ustaviše daždi, i ne bi poznoga dažda; ali u tebe bješe èelo žene kurve, i ne htje se stidjeti. **4** Hoæeš li otsele vikati k meni: oèe moj, ti si vođ mladosti moje? **5** Hoæeš li se srditi jednak? hoæe li se gnjeviti dobjeka? Eto, govorиш, a èiniš zlo koliko god možeš. **6** Još mi reèe Gospod za vremena cara Josije: jesli li vidio što uèini odmetnica, Izraelj? kako odlazi na svako visoko brdo i pod svako zeleno drvo, i kurva se ondje. **7** I pošto uèini sve to, rekoh: vrati se k meni; ali se ne vrati; i to vidje nevjernica, sestra njezina, Juda. **8** I svidje mi se za sve to što uèini preljubu odmetnica Izraelj da je pustim

4 Ako æeš se vratiti, Izraelju, veli Gospod, k meni se vrati, i ako ukloniš gadove svoje ispred mene, neæee se skitati. **21** kleæeš se istinito, vjerno i pravo:

tako da je živ Gospod. I narodi æe se blagosiljati opustjeti; ali neæeu sasvijem zatrti. **28** Zato æe tužiti njim, i njim æe se hvaliti. **3** Jer ovako veli Gospod zemlja, i neæeu se raskajati, niti æeu udariti natrag. **29** Od sjite u trnje. **4** Obrežite se Gospodu, i skinite okrajak vike konjika i strijelaca pobjeæi æe svi gradovi, otiaæi sa srca svojega, Judejci i Jerusalimljani, da ne izide æe u guste šume i na stijene æe se popeti; svi æe jarost moja kao oganj i razgori se da ne bude nikoga gradovi biti ostavljeni i нико неæee u njima živjeti. **30** ko bi ugasio za zla djela vaša. **5** Objavite u Judeji i A ti, opustošena, šta æeš èiniti? Ako se i oblaèi u oglasite u Jerusalimu i recite: trubite u trubu po zemlji; skerlet, ako se i kitiš nakitom zlatnjem, i mažeš lice vièite, sazovite narod i recite: skupite se, i uðimo u svoje, zaludu se krasíš, preziru te milosnici, traže tvrde gradove. **6** Podignite zastavu prema Sionu, dušu tvoju. **31** Jer èuvjem glas kao porodiljin, civiljenje bježite i ne stajte, jer æeu dovesti zlo od sjevera i kao žene koja se prvi put poraða, glas kæeri Sionske, pogibao veliku. **7** Izlazi lav iz èeste svoje i koji zatire koja rida, pruža ruke svoje govoreæi: teško meni! jer narode krenuvši se ide s mjestu svojega da obrati mi nestaje duše od ubilaca.

zemlju tvoju u pustoš, gradovi tvoji da se raskopaju da ne bude nikoga u njima. **8** Zato pripašite kostrijet, plaèite i ridajte, jer se žestoki gnjev Gospodnji nije odvratio od nas. **9** I tada æe, veli Gospod, nestati srca caru i srca knezovima, i sveštenici æe se udiviti i proroci æe se zaèuditi. **10** I rekoh: ah Gospode Gospode! baš si prevario ovaj narod i Jerusalim govoreæi: imæete mir, a maè doðe do duše. **11** U to æe se vrijeme kazati ovome narodu i Jerusalimu: vjetar vruæ s visokih mjeseta u pustinji duva ka kæeri naroda mojega, ne da provije ni proèisti. **12** Vjetar jaèi od tijeh doæei æe mi; i ja æeu im sada izreæi sud. **13** Gle, kao oblak podiže se, i kola su mu kao vihor, konji su mu brži od orlova. Teško nama! propadosmo. **14** Umij srce svoje oda zla, Jerusalime, da bi se izbavio; dokle æe stajati u tebi misli tvoje ništave? **15** Jer glas javlja od Dana, i oglašuje zlo od gore Jefremove. **16** Kazujte narodima; evo oglašujte za Jerusalim da idu stražari iz daljne zemlje, i puštaju glas svoj na gradove Judine. **17** Kao èuvare poljski staæe oko njega, jer se odmetnu od mene, veli Gospod. **18** Put tvoj i djela tvoja to ti uèiniše; to je od zla tvojega da je gorko i da ti dopire do srca. **19** Jaoh utroba, jaoh utroba! boli me u srcu; srce mi bije; ne mogu muæati; jer glas trubni èuješ, dušo moja, viku ubojnu. **20** Pogibao na pogibao oglašuje se; jer se pustoši sva zemlja, najedanput æe se opustoti moji šatori, zavjesi moji zaèas. **21** Dokle æeu gledati zastavu? slušati glas trubni? **22** Jer je narod moj bezuman, ne poznaje me, ludi su sinovi i bez razuma, mudri su da zlo èine, a dobro èiniti ne umiju. **23** Pogledah na zemlju, a gle bez oblièja je i pusta; i na nebo, a svjetlosti njegove nema. **24** Pogledah na gore, a gle, tresu se i svi humovi drmaju se. **25** Pogledah, a gle, nema èovjeka, i sve ptice nebeske odletjele. **26** Pogledah, a gle, Karmil je pustinja i svi gradovi njegovih oborenji od Gospoda, od žestokoga gnjeva njegova. **27** Jer ovako govori Gospod: sva æe zemlja

5 Proðite po ulicama Jerusalimskim, i vidite sada i razberite i potražite po ulicama njegovijem, hoæete li naæai èovjeka, ima li ko da èini što je pravo i da traži istinu, pa æeu oprostiti. **2** Ako i govore: tako da je živ Gospod! opet se krivo kunu. **3** Gospode! ne gledaju li oèi tvoje na istinu! Biješ ih, ali ih ne boli; satireš ih, ali neæee da prime nauke, tvrđe im je lice od kamena, neæee da se obrate. **4** I ja rekoh: siromasi su, ludo rade, jer ne znaju puta Gospodnjega, zakona Boga svojega. **5** Idem k vlastelima, i njima æeu govoriti, jer oni znaju put Gospodnji, zakon Boga svojega; ali i oni izlomiše jaram, pokidaše sveze. **6** Zato æe ih pobiti lav iz šume, vuk æe ih veèernji potrti, ris æe vrebati kod gradova njihovih, ko god izide iz njih biæe rastrgnut, jer je mnogo grijeha njihovih i silni su odmeti njihovi. **7** Kako æeu ti oprostiti to? Sinovi tvoji ostaviše mene, i kunu se onima koji nijesu bogovi. Kako ih nasitih, stadoše èiniti preljubu, i u kuæu kurvinu stjeèeu se gomilom. **8** Jutrom su kad ustaju kao tovni konji, svaki rže za ženom bližnjega svojega. **9** Zato li neæeu pohoditi? veli Gospod, i duša moja neæee li se osvetiti takom narodu? **10** Izidite mu na zidove i razvalite, ali nemojte sasvijem zatrti, skinite mu prijevornice, jer nijesu Gospodnje. **11** Jer me sasvijem iznevjeri dom Izrailjev i dom Judin, veli Gospod. **12** Udariše u bah Gospodu i rekoše: nije tako, neæee nas zlo zadesiti, i neæemo vidjeti maèa ni gladi. **13** A ti proroci otiaæi æe u vjetar, i rijeèi nema u njima, njima æee biti tako. **14** Zato ovako veli Gospod Gospod nad vojskama: kad tako govorite, evo ja æeu uèiniti da rijeèi moje u ustima tvojim budu kao oganj, a ovaj narod drva, te æee ih spaliti. **15** Gle, ja æeu dovesti na vas narod iz daleka, dome Izrailjev, veli Gospod, narod jak, narod star, narod kojem jezika neæee znati niti æeeš razumjeti što govorit; **16** Kojemu je tul kao grob otvoren, svi su jaki. **17** I poješæe ljetinu tvoju i hlijeb tvoj, što sinovi tvoji i kæeri tvoje šæahu jesti,

poješæe ovce tvoje i goveda tvoja, poješæe vinovu lozu tvoju i smokve tvoje, i maèem æe zatrti tvrde gradove tvoje u koje se uzdaš. **18** Ali ni tada, veli Gospod, neæeu vas sasvijem zatrti. **19** Jer kad reèete: zašto nam èini Gospod Bog naš sve ovo? tada im reci: kako ostaviste mene i služiste tuðim bogovima u zemlji svojoj, tako æete služiti tuðincima u zemlji koja nije vaša. **20** Javite ovo u domu Jakovljevu, i oglasite u Judi, govoreæi: **21** Èujte ovo, ludi i bezumni narode, koji imate oèi a ne vidite, koji imate uši a ne neæete bojati? veli Gospod; od mene li neæete drktati? koji postavih pjesak moru za među vjeènom naredbom, i neæe prijeæi preko svom: bojmo se Gospoda Boga svojega, koji nam daje dažd rani i pozni na vrijeme, i èuva nam nedjelje odreðene za žetvu. **25** Bezakonja vaša odvraæaju to, i grijesi vaši odbijaju dobro od vas. **26** Jer se nalaze u narodu mom bezbožnici, koji vrebaju kao ptièari trubni. A oni rekoše: neæemo da pazimo. **18** Zato kad se pritaje, meæeu zamke da hvataju ljude. **27** Kao krletka puna ptica tako su kuæe njihove pune prijevara; zato postaše veliki i obogatiše. **28** Ugojiše se, sjaj se, mimoilaze zlo, ne èine pravde ni siroèetu, zakon moj. **29** Dobri cimet iz daleke zemlje? Žrtve vaše paljenice Zato li neæeu pohoditi? veli Gospod, i duša moja neæee li se osvetiti takvom narodu? **30** Èudo i strahota biva u zemlji. **31** Proroci prorokuju lažno, i sveštenici gospoduju preko njih, i narodu je mojemu to milo. A šta æete raditi na pošljedak?

6 Skupite se iz Jerusalima, sinovi Venijaminovi, i u Tekuji zatrubit u trubu, i podignite znak ognjen nad Vet-Akeremom, jer se vidi zlo od sjevera i velika pogibao. **2** Uèinih kær Sionsku da je kao lijepa i nježna djevojka. **3** K njoj æe doæi pastiri sa stadima svojim, razapeæe oko nje šatore, svaki æe opasti svoje mjesto. **4** Spremite rat na nju, ustanite da udarimo u podne. Teško nama, jer dan naže, i sjenke veèernje oduljaše. **5** Ustanite da udarimo obnoæ i razvalimo dvorove njezine. **6** Jer ovako govori Gospod nad vojskama: sijecite drva, i naèinite opkope prema Jerusalimu; to je grad koji treba pohoditi; koliki je god, nasilje je u njemu. **7** Kao što izvor toèi vodu svoju, tako on toèi zloæu svoju; nasilje i otimanje èuje se u njemu, preda mnom su jednako bolovi i rane. **8** Popravi se, Jerusalime, da se ne otrgne duša moja od tebe, da te ne obratim u pustinju, u zemlju gdje se ne živi. **9** Ovako govori Gospod nad vojskama: ostatak æe se Izrailjev pabireti kao

vinova loza. Turaj ruku svoju kao beraè u kotarice. **10** Kome æeu goroviti i svjedoèiti da èuju? Gle, uho im je neobrezano, te ne mogu èuti; gle, rijeè je Gospodnja Gospodnjega; iznemogoh ustežuæi ga; prosuæeu ga na djecu po ulicama i na sabrane mladiæe, i èovjek i žena uhvatiaæe se, i stari i vremeniti. **12** I koja nije malog do velikoga svi se dadoše èujete. **22** Mene li se neæete bojati? veli Gospod; od mene li neæete drktati? koji postavih pjesak moru lijeèe rane kæeri naroda mojega ovlaš, govoreæi: mir, a mira nema. **15** Eda li se postidješe što èiniše nje; ako mu i ustaju vali, neæee nadjaæati, ako i buæe, gad? Niti se postidješe niti znaju za stid; zato æe neæee je prijeæi. **23** Ali je u naroda ovoga srce uporno popadati među onima koji padaju; kad ih pohodim, i nepokorno; otstupiše i otidoše. **24** Niti rekoše u srcu popadaæe, veli Gospod. **16** Gospod reèee ovako: stanite na putovima i pogledajte, i pitajte za stare staze, koji je put dobar, pa idite po njemu, i naæi æete 17 I postavih vam stražare govoreæi: pazite na glas trubni. A oni rekoše: neæemo da pazimo. **18** Zato kad se pritaje, meæeu zamke da hvataju ljude. **27** Èuj, zemljo! evo ja æeu pustiti zlo na ovaj narod, plod prijevara; zato postaše veliki i obogatiše. **28** Ugojiše misli njihovih, jer ne paze na moje rijeèi, i odbaciše se, i opet im je dobro, i ne daju pravice ubogima. **29** Dobri cimet iz daleke zemlje? Žrtve vaše paljenice Zato ovako govori Gospod: evo ja æeu metnuti ovom narodu smetnje, o koje æe se spotaæi i ocevi i sinovi, susjed i prijatelj mu, i poginuæe. **22** Ovako govori Gospod: evo narod æe doæi iz zemlje sjeverne, i velik æe narod ustati od krajeva zemaljskih. **23** Luk i koplje nosiæe, žestoki æe biti i nemilostivi, glas æe im buæati kao more, i jahaæe na konjma, spremni kao junaci da se biju s tobom, kæeri Sionska. **24** Kad èujemo glas o njemu, klonuæee nam ruke, tuga æe nas spopasti i bolovi kao porodilju. **25** Ne izlazite u polje, i putem ne idite, jer je maèe neprijateljev i strah unaokolo. **26** Kæeri naroda mojega, pripaši kostrijet i valjav se u pepelu, žali kao za sinom jedincem i ridaj gorko, jer æe brzo doæi na nas zatiraè. **27** Postavih te da si stražara i grad narodu mom da doznaæi i izviðaš put njihov. **28** Svi su odmetnici nad odmetnicima, idu te opadaju, mјed su i gvožđe, svi su pokvareni. **29** Izgorješe mjejhovi, oganj sazeæe olovu, uzalud se pretapa, jer se zla ne mogu odluèiti. **30** Oni æe se zvati srebro lažno, jer ih Gospod odbaci.

7 Rijeè koja doðe Jeremiji od Gospoda govoreæi: **2** Stani na vratima doma Gospodnjega, i oglasi onđe ovu rijeè, i reci: èujte rijeè Gospodnju, svi Judejci,

koji ulazite na ova vrata da se poklonite Gospodu. 3 i mislima zloga srca svojega, i otidoše natrag a ne Ovako govori Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: naprijed. 25 Otkad iziđoše oci vaši iz zemlje Misirske popravite svoje putove i djela svoja, pa æeu uèiniti da stanujete na ovom mjestu. 4 Ne uzdajte se u lažne rijeèi govoreæi: crkva Gospodnja, crkva Gospodnja, ovo je. 5 Nego doista popravite èiniše gore nego oci njihovi. 27 Govorijæš im sve svoje putove i djela svoja, i sudite pravo između ove rijeèi, ali te neæee poslušati; i zvaæeš ih, ali ti se èovjek i bližnjega njegova. 6 Inostrancu, siroti i neæee odazvati. 28 Zato im reci: ovo je narod koji ne udovici ne èinite krivo, i krvi prave ne proljevajte na ovom mjestu, i ne idite za drugim bogovima na svoje propade vjera i nesto je iz usta njihovih. 29 Ostrizi zlo. 7 Tada æeu uèiniti da stanujete od vijeka do vijeka kosu svoju i baci je, i zaridaj iza glasa na visokim mjestima, jer odbaci Gospod i ostavi rod, na koji se 8 Eto, vi se uzdate u rijeèi lažne, koje ne pomažu. 9 razgnjevi. 30 Jer sinovi Judini uèiniše što je zlo preda Kradete, ubijate i èinite preljubu, kunete se krivo, i mnogim, govori Gospod, metnuše gadove svoje u dom kadite Valima, i idete za drugim bogovima, kojih ne znate; 10 Pa onda dohodite i stajete preda mnogim u sagradiše visine Tofetu, koji je u dolini sina Enomova, ovom domu, koji se zove mojim imenom, i gorovite: da sažiju sinove svoje i kaæeri svoje ognjem, što izbavismo se, da èinite sve ove gadove. 11 Je li ovaj nijesam zapovjedio niti mi je došlo na um. 32 Zato dom, koji se zove mojim imenom, u vašim oèima evo, idu dani, veli Gospod, kad se više neæee zvati peæina hajduèka? Gle, i ja vidim, veli Gospod. 12 Tofet ni dolina sina Enomova, nego dolina krvna, i Nego idite sada na moje mjesto, koje je bilo u Silomu, pogrebavaæe se u Tofetu, jer neæee biti mesta. 33 I gdje namjestihime svoje ispoèetka, i vidite što sam mrtva æe tjelesa naroda ovoga biti hrana pticama mu uèinio za zloæu naroda svojega Izraïla. 13 Zato nebeskim i zvijeru zemaljskom, i neæee biti nikoga da sada, što èinite sva ona djela, veli Gospod, i što vam ih plaši. 34 I uèiniæeu, te æe iz gradova Judinijeh i gorovim zarana jednako, a vi ne slušate, i kad vas zovem, a vi se ne odzivate, 14 Zato æeu uèiniti tomu vesela, glasa ženikova i glasa nevjestina; jer æe domu, koji se zove mojim imenom, u koji se vi uzdate, zemlja opustjeti.

i ovomu mjestu, koje dадох vama i ocima vašim, kao što sam uèinio Silomu. 15 I odbaciæeu vas od lica svojega, kao što sam odbacio svu braæeu vašu, sve sjeme Jefremovo. 16 Ti se dakle ne moli za taj narod, i ne podiži vike ni molbe za njih, i ne govori mi za njih; jer te neæeu uslišiti. 17 Zar ne vidiš šta èine po gradovima Judinijem i po ulicama Jerusalimskim? 18 Sinovi kupe drva, a ocevi lože organj, i žene mijese tijesto, da peku kolaèe carici nebeskoj, i da ljevaju naljeve drugim bogovima, da bi mene dražili. 19 Mene li draži? govori Gospod; eda li ne sebe, na sramotu licu svojemu? 20 Zato ovako govori Gospod Gospod: gle, gnjev moj i jarost moja izliæe se na ovo mjesto, na ljude i na stoku i na drveta poljska i na rod zemaljski, i raspaliæe se, i neæee se ugasiti. 21 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izraeljev: žrtve svoje paljenice sastavite sa prinosima svojim, i jedite meso. 22 Jer ne gorovih ocima vašim, niti im zapovjedih, kad ih izvedoh iz zemlje Misirske, za žrtve paljenice ni za prinose. 23 Nego im ovo zapovjedih govoreæi: slušajte glas moj i biæeu vam Bog i vi æete mi biti narod, i idite svijem putovima koje vam zapovjedih, da bi vam dobro bilo. 24 Ali ne poslušaše, niti uha svojega prignuše, nego idoše po savjetima

8 U vrijeme, govori Gospod, izvadiæe se iz grobova kosti careva Judinijeh i kosti knezova njegovih i kosti sveštenièke i kosti proroèke, i kosti stanovnika Jerusalimskih; 2 I razmetnuæe se prema suncu i mjesecu i svoj vojsci nebeskoj, koje ljubiše i kojima služiše i za kojima idoše i koje tražiše i kojima se klanjaše; neæee se pokupiti ni pogrepstvi, nego æe biti gnoj po zemlji. 3 I voljeæe smrt nego život sav ostatak što ih ostane od ovoga roda zloga, što ih ostane po svijem mjestima kuda ih raženem, govori Gospod nad vojskama. 4 Još im reci: ovako veli Gospod: ko padne, ne ustaje li? ko zaðe, ne vraæea li se? 5 Zašto je zašao taj narod Jerusalimski zasvagda? Drže se prijevare, neæee da se obrate. 6 Pazio sam i slušao, ne govore pravo, nema nikoga da se kaje za zlo svoje, da reæe: što uèinih? Svaki je okrenuo svojim trkom, kao konj kad nagne u boj. 7 I roda pod nebom zna svoje vrijeme, grlica i zdroj i lasta paze na vrijeme kad dolaze; a narod moj ne zna suda Gospodnjega. 8 Kako gorovite: mudri smo, i zakon je Gospodnji u nas? Doista, gle, laž uèini lažljiva pisaljka književnièka. 9 Mudarci se osramotiše, uplašiše se i uhvatiše se; eto, odbaciše

rijeè Gospodnju, pa kaka im je mudrost? **10** Zato gorama udariæu u plaè i u ridanje, i za torovima u æeu dati žene njihove drugima, njive njihove onima pustinji u naricanje; jer izgorješe da niko ne prolazi koji æee ih naslijediti, jer od maloga do velikoga svi niti se èuve glas od stada, i ptice nebeske i stoka se dadoše na lakomstvo, i proroci i sveštenici, svi pobjegoše i otidoše. **11** I obratiaæu Jerusalim u gomilu, su varalice. **12** Jer lijeèe rane kæeri naroda mojega u stan zmajevski; i gradove Judine obratiæu u pustoš, ovlaš govoreæi: mir, mir; a mira nema. **13** Eda li se da neæe niko onuda živjeti. **14** Ko je mudar da bi postidješe što èiniše gad? Niti se postidješe niti znaju razumio? i komu govorise usta Gospodnja, da bi za stid; zato æee popadati meðu onima koji padaju; objavio zašto zemlja propade i izgorje kao pustinja da kad ih pohodim, popadaæe, veli Gospod. **15** Sasvijem niko ne prolazi? **16** Jer Gospod reèe: što ostaviše æeu ih istrijebiti, govoris Gospod, nema grozda na lozi, zakon moj, koji metnuh pred njih, i ne slušaše glasa ni smokve na drvetu, i lišæe je opalo; i što sam im mojega i ne hodise za njim, **17** Nego hodise za dao uzeæe im se. **18** Sto stojimo? skupite se i uðimo mislima srca svojega i za Valima, èemu ih nauèiše u tvrde gradove, i ondje muèimo; jer nas je Gospod oci njihovi, **19** Zato ovako veli Gospod nad vojskama, Bog naš umuèkao napojivši nas žuèi, jer zgrješismo Bog Izrailjev: evo ja æeu nahraniti taj narod pelenom i Gospodu. **20** Èekamo mir, ali nema dobra; i vrijeme napoijæu ih žuèi. **21** I rasijaæu ih meðu narode, kojih da ozdravimo, a gle, strah. **22** Od Dana èu se frkanje ne poznavase ni oni ni oci njihovi; i puštaæu za njima konja njegovijeh, od rzanja pastuha njegovijeh sva maæ dokle ih ne istrijebim. **23** Ovako veli Gospod se zemlja zatrese, doðoše i pojedoše zemlju i sve nad vojskama: gledajte i zovite narikaèe neka doðu, i što bješe u njoj, gradove i koji življahu u njima. **24** pošljite po vješte neka doðu, **25** I neka brže narièu Jer, evo, ja æeu pustiti na vas zmije, aspide, od kojih za nama, da se rone suze od oèiju naših, i od vjeða nema bajanja, te æee vas ujedati, govoris Gospod. **26** naših da teèe voda. **27** Jer se glasno ridanje èu od Okrijeipo bih se u žalosti, ali je srce u meni iznemoglo. Siona: kako propadosmo! posramismo se vrlo, jer se **28** Eto vike kæeri naroda mojega iz daljne zemlje: zar rastavljasmo sa zemljom, jer baraju stanove naše. Gospod nije u Sionu? car njegov zar nije u njemu? **29** Zato, žene, èujite rijeè Gospodnju i neka primi uho Zašto me razgnjeviše svojim likovima rezanijem, vaše rijeè usta njegovijeh, i uèite kæeri svoje ridati i tuðim taštinama? **30** Žetva je prošla, ljeto minulo, a mi jedna druga naricati. **31** Jer se pope smrt na prozore se ne izbavismo. **32** Satrven sam što je kæi naroda naše i uðe u dvorove naše da istrijebi djecu s ulica i mojega satrvena, u žalosti sam, èudo osvoji me. **33** mladiæe s putova. **34** Reci: ovako govoris Gospod: i Nema li balsama u Galadu? nema li ondje ljekara? rukoveti za žeteocem, kojih niko ne kupi. **35** Ovako zašto se dakle ne iscijeli kæi naroda mojega?

9 O, da bi glava moja bila voda, a oèi moje izvori suzni! da plaèem danju i noæeu za pobijenima kæeri naroda svojega. **10** O, da mi je u pustinji stanak putnièki! da ostavim narod svoj i da otidem od njih, jer su svi preljuboèinci, zbor nevjernièki; **11** i zapinju jezik svoj kao luk da lažu, i osiliše na zemlji, ali ne za istinu, nego idu iz zla u зло, niti znaju za me, govoris Gospod. **12** Èuvajte se svaki prijatelja svojega i njedhome bratu ne vjerujte; jer svaki brat radi da potkine drugoga, i svaki prijatelj ide te opada. **13** I svaki vara prijatelja svojega i ne govoris istine, uèe jezik svoj da govoris laž, muèe se da èine zlo. **14** Stan ti je usred prijevar; radi prijevar neæe da znaju za me, govoris Gospod. **15** Zato ovako govoris Gospod nad vojskama: gle, pretopiaæu ih, i okušaæu ih; jer što bih èinio radi kæeri naroda svojega? **16** Jezik im je strijela smrtna, govoris prijevaru; ustima govore o miru s prijateljem svojim, a u srcu namještaju zasjedu. **17** Zato li ih neæu pohoditi? govoris Gospod; duša moja neæe li se osvetiti takom narodu? **18** Za ovijem

10 Slušajte rijeè koju vam govoris Gospod, dome Izrailjev. **19** Ovako veli Gospod: ne uèite se putu kojim idu narodi, i od znaka nebeskih ne plašite se, jer se od njih plaše narodi. **20** Jer su uredbe u naroda taština, jer sijeku drvo u šumi, djelo ruku umjetnièkih sjekirom; **21** Srebrom i zlatom ukrašuju ga, klinima i èekiraèima utvrđuju ga da se ne pomije; **22** Stoe pravo kao palme, ne govore; treba ih nositi, jer ne mogu moja neæe li se osvetiti takom narodu? **23** Za ovijem iæi; ne boj ih se, jer ne mogu zla uèiniti, a ne mogu ni

dobra uèiniti. 6 Niko nije kao ti, Gospode; velik si i sve kako vam zapovijedam, pa æete mi biti narod i ja veliko je ime twoje u sili. 7 Ko se ne bi tebe bojao, care æu vam biti Bog. 5 Da bih ispunio zakletvu kojom se nad narodima! jer tebi to pripada; jer među svijem zakleh ocima vašim da æu im dati zemlju u kojoj teće mudarcima u naroda i u svijem carstvima njihovijem mlijeko i med, kako se vidi danas. A ja odgovorih i nema takoga kakav si ti. 8 Nego su svi ludi i bezumni, rekoh: amin, Gospode. 6 Potom reèe mi Gospod: drvo je nauka o taštinji. 9 Srebro kovano donosi se kazuj sve ove rijeèi po gradovima Judinijem i po iz Tarsisa i zlato iz Ufaza, djelo umjetnièko i ruku ulicama Jerusalimskim govoreæi: slušajte rijeèi ovoga zlatarskih, odijelo im je od porfire i skerleta, sve je zavjeta, i izvršujte ih. 7 Jer tvrdio zasvjedoèavah ocima djelo umjetnièko. 10 A Gospod je pravi Bog, Bog vašim otkad ih izvedoh iz zemlje Misirske do danas, živi i car vjeèni, od njegove srdnje trese se zemlja, i zarana jednako govoreæi: slušajte glas moj. 8 Ali ne gnjeva njegova ne mogu podnijeti narodi. 11 Ovako poslušaše i ne prignuše uha svojega, nego hodise im recite: bogova, koji nijesu naèinili neba ni zemlje, svaki za mislima zloga srca svojega; zato pustih na nestaaëe sa zemlje i ispod neba. 12 On je naèinio njih sve rijeèi ovoga zavjeta, koji zapovjedih da vrše a zemlju silom svojom, utvrdio vasiljenu mudrošæu oni ne vršiše. 9 Tada mi reèe Gospod: buna je među svojom, i razumom svojim razastro nebesa; 13 On ljudima Judinijem i stanovnicima Jerusalimskim. 10 kad pusti glas svoj, buèe vode na nebesima, podiže Vratili su se na bezakonja starijeh svojih, koji ne paru s krajeva zemaljskih, pušta munje s daždem, htješe slušati mojih rijeèi, i idu za drugim bogovima, i izvodi vjetar iz staja njegovijeh. 14 Svaki èovjek te im služe; dom Izrailjev i dom Judin pokvariše zavjet posta bezuman od znanja, svaki se zlatar osramoti moj, koji uèinih s ocima njihovijem. 11 Zato ovako veli likom rezanijem, jer su laž liveni likovi njegovi, i nema Gospod: evo, ja æu pustiti na njih zlo, iz kojega neæe duha u njima. 15 Taština su, djelo prijevarno; kad ih moæei izaæi, i vapiæe k meni, ali ih neæeu uslišiti. pohodim, poginuæe. 16 Nije taki dio Jakovljev, jer je 12 Tada æe gradovi Judini i stanovnici Jerusalimski tvorac svemu, i Izrail mu je našljedstvo, ime mu je iæi i vaptiti k bogovima kojima kade, ali im neæee Gospod nad vojskama. 17 Pokupi iz zemlje trg svoj ti, pomoæei u nevolji njihovoj. 13 Jer imaš bogova, Judo, koja sjediš u gradu. 18 Jer ovako veli Gospod: gle, koliko gradova, i koliko ima ulica u Jerusalimu, toliko ja æu izbaciti kao praæom stanovnike ove zemlje, podigoste oltara sramotnijeh, oltara, da kadite Valu. i pritijesniæeu ih da osjete. 19 Teško meni od muke 14 Ti se dakle ne moli za taj narod, i ne podiži vike moje, reæi æe; ljuta je rana moja; a ja rekoh: to je ni molbe za njih, jer ih neæeu uslišiti kad zavapiju k bol, treba da ga podnosim. 20 Moj je šator opustošen meni u nevolji svojoj. 15 Što æe mili moj u domu i sva uža moja pokidana, sinovi moji otidoše od mene mom, kad èini grdilo s mnogima, i sveto meso otide i nema ih, nema više nikoga da razapne šator moj i od tebe, i veseliš se kad zlo èiniš? 16 Gospod te digne zavjese moje. 21 Jer pastiri postaše bezumni nazva maslinom zelenom, lijepom radi dobrega roda; i Gospoda ne tražiše; zato ne biše sreæni, i sve ali s hukom velikoga vjetra raspali organj oko nje, i se stado njihovo rasprša. 22 Gle, ide glas i vreve grane joj se polomiše. 17 Jer Gospod nad vojskama, velika iz sjeverne zemlje da obrati gradove Judine u koji te je posadio, izreèe zlo po te, za zloæeu doma pustoš, u stan zmajevski. 23 Znam, Gospode, da put Izraeljeva i doma Judina, koju èiniše među sobom da èovjeèiji nije u njegovoj vlasti niti je èovjeku koji hodi bi me razgnjevili kadeæei Valu. 18 Gospod mi objavi, u vlasti da upravlja koracicima svojim. 24 Karaj me, te znam; ti mi pokaza djela njihova. 19 A ja bijah kao Gospode, ali s mjerom, ne u gnjevu svom, da me jagnje i tele koje se vodi na klanje, jer ne znadijah ne bi zatro. 25 Izlij gnjev svoj na narode koji te ne da se dogovaraju na me: oborimo drvo s rodom poznaju, i na plemena koja ne prizivlju imena twojega, njegovijem, i istrijebimo ga iz zemlje živijeh, da mu se jer prozdriješe Jakova, prozdriješe ga da ga nema, i ime ne spominje više. 20 Ali, Gospode nad vojskama, naselje njegovo opustiše.

11 Rijeèe koja doðe Jeremiji od Gospoda govoreæi:

2 Slušajte rijeèi ovoga zavjeta, i kazujte ljudima Judinijem i stanovnicima Jerusalimskim. 3 I reci im: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: proklet da je ko ne posluša rijeèi ovoga zavjeta, 4 Koji zapovjedih ocima vašim kad ih izvedoh iz zemlje Misirske iz peæi gvozdene govoreæi: slušajte glas moj i tvorite ovo

sudijo pravedni, koji ispituješ bubrege i srce, daj da vidim osvetu twoju na njima, jer tebi kazah parbu svoju. 21 Zato ovako veli Gospod za Anatoæane, koji traže dušu twoju govoreæi: ne prorokuj u ime Gospodnje, da ne pogineš od naših ruku; 22 Zato ovako veli Gospod nad vojskama: evo, ja æu ih pohoditi; mladiæei æe njihovi izginuti od maæa, sinovi njihovi i kæeri njihove izginuæe od gladi. 23 I neæee

biti od njih ostatka; jer æeu pustiti zlo na Anatoæane govoreæi: 4 Uzmi taj pojaz što si kupio, što je oko kad ih pohodim.

12 Pravedan si, Gospode, ako bih se pravdao s tobom; ali æeu progovoriti o sudovima tvojim. Zašto je put bezbožnièki sreæean? zašto žive u miru svi koji èine nevjeru? 2 Ti ih posadi, i oni se ukorijeniše, rastu i rod raðaju; ti si im blizu usta ali daleko od bubrega. 3 Ali, Gospode, ti me poznaješ, razgledaš me i okušao si srce moje kako je prema tebi; odvuci ih kao ovce na klanje, i pripravi ih za dan kad æe se ubiti. 4 Dokle æe tužiti zemlja, i trava svega polja sahnuti sa zloæe onijeh koji žive u njoj? nesti sve stoke i ptica, jer govore: ne vidi kraja našega. 5 Kad si trèeo s pješcima pa te umoriše, kako æeš se utrkivati s konjma? i kad ti je tako u zemlji mirnoj, u koju se uzdaš, šta æeš èiniti kad ustane Jordan? 6 Jer i braæa tvoja i dom oca tvogega, i oni te iznevjeriše, i oni vièu za tobom iza glasa. Ne vjeruj im, ako bi ti i prijateljski govorili. 7 Ostavih dom svoj, napustih našljedstvo svoje; što bijaše milo duši mojoj, dадоh ga u ruke neprijateljima njegovijem. 8 Našljedstvo moje posta mi kao lav u šumi, pušta glas svoj na mene, zato mi omrznu. 9 Našljedstvo moje posta mi ptica grabiljiva; ptice, sletite se na nju, skupite se svi zvjerovi poljski, hodite da jedete. 10 Pastiri mnogi pokvariaæe moj vinograd, potlaèiaæe dio moj, mili dio moj obratiæe u golu pustoš. 11 Obratiæe ga u pustoš, opustošen plakaæe preda mnom; sva æe ta zemlja opustjeti, jer нико ne uzima na um. 12 Na sva visoka mjesta po pustinji doæi æe zatiraæi; jer æe maè Gospodnj proždirati od jednoga kraja zemlje do drugoga, neæee biti mira nijednom tijelu. 13 Sijaæe pšenicu, a trnje æe žeti; muèiaæe se, a koristi neæee imati, i stidjeæe se ljetine svoje, sa žestokoga gnjeva Gospodnjega. 14 Ovako govori Gospod za sve zle susjede moje, koji diraju našljedstvo što dадоh narodu svojem Izrailju: evo, ja æeu ih poèupati iz zemlje njihove, i dom Judin išëupaæu isred njih. 15 A kad ih išëupam, opet æeu se smilovati na njih, i dovešæu opet svakoga njih na našljedstvo njegovo i svakoga u zemlju njegovu. 16 I ako dobro nauèee putove naroda mojega, da se zaklinju mojim imenom: tako da je živ Gospod! kao što su oni uèeli moj narod da se kune Valom, tada æe se sazidati usred naroda mojega. 17 Ako li ne poslušaju, tada æeu išëupati sasvijem taki narod i zatrti, govori Gospod.

13 Ovako mi reæe Gospod: idi i kupi sebi pojaz lanen i opaši se njim, a ne meæei ga u vodu. 2 Tako kupih pojaz po rijeæi Gospodnjoj, i opasah se njim. 3 Potom doðe mi opet rijeæe Gospodnja

govoreæi: 4 Uzmi taj pojaz što si kupio, što je oko tebe, pa se digni i idi na Efrat, i sakrij ga ondje u kaku rasjelinu kamenu. 5 I otidoh i sakrij ga kod Efrata, kako mi zapovjedi Gospod. 6 A poslije mnogo vremena reæe mi Gospod: ustani i idi na Efrat, i uzmi pojaz koji ti zapovjedih da sakriješ ondje. 7 I otidoh na Efrat i otkopah i uzeh pojaz s mjesta gdje ga bijah sakrio; a gle, pojaz otruhnuo, i ne bješe ni za što. 8 Tada mi doðe rijeæe Gospodnja govoreæi: 9 Ovako veli Gospod: tako æeu uèiniti da otruhne ponos Judin i veliki ponos Jerusalimski, 10 Toga naroda nevaljaloga, što neæee da sluša mojih rijeæi, što hodi po mislima srca svojega i ide za drugim bogovima služeæei im i klanajuæi im se; i biæe kao taj pojaz, koji nije ni za što. 11 Jer kako se pojaz pripoji oko èovjeka, tako bijah pripojio oko sebe sav dom Izrailjev i sav dom Judin, veli Gospod, da bi bili moj narod na slavu i hvalu i diku; ali ne poslušaše. 12 Zato im reci ovu rijeæe: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: svi se mjehovi pune vina. A oni æe reæi: zar ne znamo da se svi mjehovi pune vina? 13 Tada im reci: ovako veli Gospod: evo, ja æeu napuniti pjanosti sve stanovnike ove zemlje i careve, koji sjede mjesto Davida na prijestolu njegovu, i sveštenike i proroke i sve stanovnike Jerusalimske. 14 I razbijæu ih jednoga o drugoga, i oceve i sinove, veli Gospod; neæeu požaliti ni poštediti niti se smilovati, da ih ne potrem. 15 Slušajte i èujte, nemojte se ponositi, jer Gospod govori. 16 Dajte slavu Gospodu Bogu svojemu dok nije spustio mrak, dokle se nijesu spotakle noge vaše po gorama mraèenjem, da èekate svjetlost a on je obrati u sjen smrtni i pretvori u tamu. 17 Ako li ovo ne poslušate, duša æe moja plakati tajno radi oholosti vaše i roniti suze, suze æe teæi iz oka mojega, jer æe se zarobiti stado Gospodnje. 18 Reci caru i carici: dolje sjedite, jer æe se slavnici vijenac vaš skinuti s vaše glave. 19 Gradovi južni zatvoriaæe se i neæee biti nikoga da ih otvori, odvešæe se Juda u ropstvo, sasvijem æe se odvesti u ropstvo. 20 Podignite oèi svoje i vidite one što idu od sjevera. Gdje je stado što ti je predano, stado slave twoje? 21 Šta æeš reæi kad te pohodi? Jer si ih ti nauèio da budu knezovi nad tobom. Neæee li te spopasti bolovi kao ženu kad se poraða? 22 Ako li reæeš u srcu svom: zašto me to zadesi? za mnoštvu bezakonja tvogega uzgrnuæe se skuti tvoji i obuæea ti se skinuti. 23 Može li Etiopljanin promijeniti kožu svoju ili ris šare svoje? možete li vi èiniti dobro nauèivši se èiniti zlo? 24 Zato æeu ih razmetnuti kao što razmeæe pljevu vjetar iz pustinje. 25 To je dio tvój i obrok tvój od mene, govori Gospod, zato što si me zaboravio i pouzdao se u laž. 26 Zato

æu ti ja uzgrnuti skute na lice da se vidi sramota tvoja. jer i prorok i sveštenik otidoše u zemlju koje ne znaju. 27 Preljube tvoje, rzanje tvoje, sramotna kurvarstva tvoja po humovima, po poljima, gadove tvoje video sam; teško tebi, Jerusalime! zar se neæeš oèistiti? dokle još?

14 Rijeè Gospodnja koja doðe Jeremiji o suši.

2 Juda tuži, i vrata su mu žalosna; leže na zemlji u crno zaviti; vika iz Jerusalima podiže se. 3 Najveæi između njih šalju najmanje na vodu; došavši na studence ne nalaze vode, vraæaju se s praznjem sudovima svojim, stide se i srame se i pokriva glavu svoju. 4 Zemlja je ispucala, jer ne bješe dažda na zemlji; zato se težaci stide i pokriva glavu svoju. 5 I košuta u polju ostavlja mlade svoje, jer nema trave. 6 I divlji magarci stojeæi na visovima vuku u se vjetar kao zmajevi, oèi im išèilješe, jer nema trave. 7 Kad bezakonja naša svjedoèe na nas, Gospode, uèini radi imena svojega; jer je mnogo odmeta naših, tebi sagriješismo. 8 Nade Izrailjev! spasitelju njegov u nevolji! zašto si kao tuðin u ovjoj zemlji i kao putnik koji se uvrati da prenoæi? 9 Zašto si kao umoran èovjek, kao junak, koji ne može izbaviti? Ta, ti si usred nas, Gospode, i ime je tvoje prizvano na nas; nemoj nas ostaviti. 10 Ovako govori Gospod za narod ovaj:

milo im je da se skitaju, ne ustavlaju nogu svojih, zato nijesu mili Gospodu; sada æe se opomenuti bezakonja njihova i pohodiæe grijeha njihove. 11 Potom reèe mi Gospod: ne moli se za taj narod da bi mu bilo dobro. 12 Ako æe i postiti, neæu uslišiti vike njihove; i ako æe prinijeti žrtve paljenice i dar, neæe mi to ugoditi, nego maèem i glaðu i pomorom pomoriæu ih. 13 Tada rekoh: oh, Gospode Gospode, evo, proroci im govore: neæete vidjeti maèa, i neæe biti gladi u vas, nego æu vam dati mir pouzdan na ovom mjestu. 14 A Gospod mi reèe: laž prorokuju ti

moje ime a ja ih nijesam poslao, i govore: neæe biti maèa ni gladi u ovjoj zemlji: od maèa i gladi izginuæe ti proroci. 15 Zato ovako veli Gospod za prroke koji prorokuju u moje ime i ja ih nijesam poslao, i govore: neæe biti neæe biti nikoga da ih pogrebe, njih, žene njihove i sinove njihove i kæeri njihove; tako æu izliti na njih zloæu njihovu. 17 Reci im dakle ovu rijeè: neka oèi moje liju suze danju i noæu i neka ne prestaju, jer djevojka kæi mojega naroda satr se veoma, od udarca preljuta. 18 Ako izidem u polje, eto pobijenih

duši tvojoj Sion? Zašto si nas udario tako da nam nema lijeka? Èekasmo mir ali nema dobra; i vrijeme da ozdravimo, a gle, strah. 20 Priznajemo, Gospode, zloæu svoju, bezakonje otaca svojih, zgriješili smo ti. 21 Nemoj nas odvræi radi imena svojega; nemoj naruæiti prijestola slave svoje, opomeni se zavjeta svojega s nama, nemoj ga ukinuti. 22 Ima li među taštinama u naroda koji da daje dažd? ili nebesa daju li sitan dažd? Nijesi li ti to, Gospode Bože naš? Zato tebe èekamo, jer ti èiniš sve to.

15 I reèe mi Gospod: da stane Mojsije i Samuilo preda me, ne bi se duša moja obratila k tome narodu; otjeraj ih ispred mene, i neka odlaze. 2 I ako ti reku: kuda æemo iæi? tada im reci: ovako veli Gospod: ko je za smrt, na smrt; ko je za maè, pod maè; ko za glad, na glad; ko za ropstvo, u ropstvo. 3 I pustiæu na njih èetvoro, govori Gospod: maè, da ih ubija, i pse, da ih razvlaèe, i ptice nebeske i zvijeri zemaljske, da ih jedu i istrijebe. 4 I daæeu ih da se potucaju po svijem carstvima zemaljskim radi Manasije sina Jezekijina cara Judina za ono što je uèinio u Jerusalimu. 5 Jer ko bi se smilovalo na tebe, Jerusalime? ko li bi te požalio? ko li bi došao da zapita kako ti je? 6 Ti si me ostavio, govori Gospod, otiašao si natrag; zato æu mahnuti rukom svojom na te i pogubiæu te; dosadi mi žaliti. 7 Zato æeu ih izvijati vijaèom na vratima zemaljskim, uèiniæu ih sirotima, potraæu narod svoj, jer se ne vraæaju s putova svojih.

8 Više æe mi biti udovica njegovijeh nego pijeska morskoga, dovešæu im na majke momaèke zatiraèe u podne, i pustiæu iznenada na njih smetnju i strahotu. 9 Iznemoæi æe koja je rodila sedmoro i ispuštiæe dušu, sunce æe joj zaæi još za dana, sramiæe se i stidjeæe se, a ostatak æu njihov datu pod maè pred neprijateljima njihovijem, govori Gospod. 10 Teško meni, majko moja, što si me rodila da se sa mnom prepire i da se sa mnom svaða sva zemlja; ne davah u zajam niti mi davaše u zajam, i opet me svi proklinju. 11 Gospod reèe: doista, ostatku æe tvojemu biti dobro, i branijeu te od neprijatelja, kad budeš povalan po ulicama Jerusalimskim od gladi i maèa, i u nevolji i u tjeskobi. 12 Eda li æe gvožde slomiti gvožde sjeverno i mjeđ? 13 Imanje tvoje i blago tvoje daæeu da se razgrabi bez cijene po svijem međama tvojim, i to za sve grijehu tvoje. 14 I odvešæu te s neprijateljima tvojim u zemlju koje ne poznaješ, jer se raspalioganj od gnjeva mojega, i gorjeæe nad vama. 15 Ti znaš, Gospode, opomeni me se i pohodi maèem; ako uðem u grad, eto iznemoglijeh od gladi;

me i osveti me od onijeh koji me gone; nemoj me

zgrabiti dokle se ustežeš od gnjeva; znaj da podnosim ne poznaste ni vi ni oci vaši, i ondje æete služiti rug tebe radi. **16** Kad se nađoše rijeèi tvoje, pojedoh drugim bogovima dan i noæ dokle vam ne uèinim ih, i rijeè tvoja bi mi radost i veselje srcu mojemu, milost. **14** Zato, evo, idu dani, govori Gospod, kad jer je ime tvoje prizvano na me, Gospode Bože nad se neæe više govoriti: tako da je živ Gospod koji je vojskama. **17** Ne sjedim u vijeæu potsmjevaèkom niti se s njima veselim; sjedim sam radi ruke tvoje, jer si tako da je živ Gospod koji je izveo sinove Izraelijeve iz me napunio srđnje. **18** Zašto bol moj jednako traje? i zemlje sjeverne i iz svih zemalja u koje ih bješe zašto je rana moja smrtna, te neæe da se iscijeli? razagnao! Jer æu ih opet dovesti u zemlju njihovu Hoæeš li mi biti kao varalica, kao voda nepostojana? koju sam dao ocima njihovjem. **16** Gle, ja æu poslati **19** Zato ovako veli Gospod: ako se obratiš, ja æu te mnoge ribare, govori Gospod, da ih love, i poslje æu opet postaviti da stojiš preda mnom, ako odvojiš što poslati mnoge lovce da ih love po svakoj gori i po je dragocjeno od rðavoga, biæeš kao usta moja; oni svakom humu i po rasjelinama kamenjem. **17** Jer oèi neka se obrate k tebi, a ti se ne obraæaj k njima. **20** I moje paze na sve putove njihove, nijesu sakriveni od uèiniæeu da budeš tome narodu jak zid mјeden, i mene, niti je bezakonje njihovo zaklonjeno od mojih udaraæe na te, ali te neæe nadvladati; jer sam ja s oèiju. **18** I platiæu im prvo dvojinom za bezakonje tobom da te èuvam i izbavljam, govori Gospod. **21** I njihovo i za grijehe njihov, što oskvniše zemlju moju izbaviaæu te iz ruku zlijeh ljudi, i iskupiæu te iz ruku strivima gadova svojih, i našljedstvo moje napuniše gnušobama svojim. **19** Gospode, krjeposti moja i grade moj i utoèište moje u nevolji, k tebi æe doæi narodi od krajeva zemaljskih, i reæi æe: doista oci naši imaše laž, i taštinu i što nimalo ne pomaže. **20** Eda li æe èovjek naèiniti sebi bogove, koji ipak nijesu bogovi? **21** Zato, evo, ja æu ih nauèiti sada, pokazaæu im ruku svoju i silu svoju, da poznadu da mi je ime Gospod.

16 Potom doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Nemoj se ženiti, i da nemaš sinova ni kæeri na tom mjestu. **3** Jer ovako govori Gospod za sinove i kæeri što se rode na tom mjestu i za matere njihove koje ih rode, i za oce njihove koji ih rode u toj zemlji: **4** Ljutom æe smræu pomrijeti, neæe biti oplakani niti æe se pogrepsti, biæe gnoj po zemlji, i od maæa i od gladi izginuæe, i mrtva æe tjelesa njihova biti hrana pticama nebeskim i zvjerima zemaljskim. **5** Jer ovako govori Gospod: ne ulazi u kuæu u kojoj je žalost, i ne idi da plaæeš niti ih žali; jer sam uezao mir svoj od toga naroda, govori Gospod, milost i žaljenje. **6** Pomrijeæe mali i veliki u ovoj zemlji, neæe biti pogrebeni niti æe se oplakati, niti æe se ko rezati ni glave striæi za njima. **7** Neæe im se dati hljeba u žalosti da se potješe za mrtvijem, niti æe ih napojiti iz èaše radi utjehe za ocem ili za materom. **8** Tako ne ulazi u kuæu u kojoj je žalost da sjedeš s njima da jedeš i piješ. **9** Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izraeljiv: evo, ja æu uèiniti da na ovom mjestu pred vašim oèima i za vaših dana ne bude glasa radosna ni glasa vesela, glasa ženikova ni glasa nevjestina. **10** A kad kaæeš tome narodu sve ove rijeèi, ako ti reku: zašto izreæe Gospod sve to veliko zlo na nas? i kako je bezakonje naše ili kaki je grijehe naš, kojim zgriješimo Gospodu Bogu svojemu? **11** Tada im reci: jer oci vaši ostaviše mene, govori Gospod, i idoše za drugim bogovima i služiše im i klanjaše im se, a mene ostaviše i zakona mojega ne držaše; **12** A vi još gore èinite nego oci vaši, jer eto idete svaki i skušavam bubrege, da bih dao svakome prema Zato æu vas izbaciti iz ove zemlje u zemlju koje

Grijeh je Judin zapisan gvozdenom pisaljkom i vrhom od dijamanta, urezan je na ploëi srca njihova i na rogovima oltara vaših, **2** Da se sinovi njihovi sjeæaju oltara njihovih i lugova njihovih pod zelenijem drvetima, na visokim humovima. **3** Goro s poljem, daæeu imanje tvoje, sve blago tvoje daæeu da se razgrabi, visine tvoje, za grijehe po svijem meðama tvojim. **4** I ti æeš i koji su s tobom ostaviti našljedstvo svoje, koje sam ti dao, i uèiniæu da služiš neprijateljima svojim u zemlji koje ne poznaješ; jer ste raspaliili organj gnjeva mojega, koji æe gorjeti dovjeka. **5** Ovako veli Gospod: da je proklet èovjek koji se uzda u èovjeka i koji stavlja tijelo sebi za mišicu, a od Gospoda otstupa srce njegovo. **6** Jer æe biti kao vrijes u pustinji, koji ne osjeæa kad doðe dobro, nego stoji u pustinji, na suhim mjestima u zemlji slanoj i u kojoj se ne živi. **7** Blago èovjeku koji se uzda u Gospoda i kome je Gospod uzdanica. **8** Jer æe biti kao drvo usaðeno kraj vode i koje niz potok pušta žile svoje, koje ne osjeæa kad doðe pripeka, nego mu se list zeleni, i sušne godine ne brine se i ne prestaje a raðati rod. **9** Srce je prijevarno više svega i opako; ko æe ga poznati? **10** Ja Gospod ispitujem srca po misli srca svojega zloga ne slušajuæi mene. **13** i iskušavam bubrege, da bih dao svakome prema putovima njegovijem i po plodu djela njegovijeh. **11**

Kao što jarebica leži na jajima ali ne izleže, tako ko dome Izrailjev? govori Gospod; gle, što je kao u ruci sabira bogatstvo ali s nepravdom, u polovini dana lonèarevoj, to ste vi u mojoj ruci, dome Izrailjev. 7 svojih ostavljæ ga i najposlje æe biti lud. 12 Mjesto je Kad bih rekao za narod i za carstvo da ga istrijebam svetinje naše prijesto slave, visoko mjesto od poèetka. i razorim i zatrem; 8 Ako se obrati narod oda zla, 13 Nade Izrailjev, Gospode! sví koji te ostavljaju neka za koje bih rekao, i meni æe biti žao sa zla, koje se posrame; koji otstupaju od mene, neka se zapisu mišljah da mu uèinim. 9 A kad bih rekao za narod i na zemlji, jer ostavise izvor vode žive, Gospoda. 14 za carstvo da ga sazidam i nasadim; 10 Ako uèini što Isčijeli me, Gospode, i biæu iscijeljen; izbavi me, i je zlo preda mnom ne slušajuæ glasa mojega, i meni biæu izbavljen, jer si ti hvala moja. 15 Gle, oni mi æe biti žao dobra koje rekoh da mu uèinim. 11 Zato govore: gdje je rijeè Gospodnja? Neka doðe. 16 A sada reci Judejcima i Jerusalimljanim govoræ: ja se ne zatezah iæi za tobom kao pastir, i dana ovako veli Gospod: evo spremam na vas zlo, i mislim žalosnoga ne željeh, ti znaš; što je god izašlo iz usta misli na vas; vratite se dakle svaki sa svojega puta mojih, pred tobom je. 17 Ne budi mi strah, ti si utoèiše zloga, i popravite putove svoje i djela svoja. 12 A oni moje u zlu. 18 Neka se posrame koji me gone, a ja rekoše: nema ništa od toga, nego æemo iæi za svojim ne; neka se oni uplaše, a ja ne; pusti na njih zli dan, i mislima i èiniæemo svaki po misli srca svojega zloga. dvostrukim polom polomi ih. 19 Ovako mi reèe 13 Zato ovako govori Gospod: pitajte po narodima Gospod: idi, i stani na vrata sinova narodnih, na je li ko èuo tako što? grdilo veliko uèini djevojka koja ulaze carevi Judini i na koja izlaze, i na svaka Izrailjeva. 14 Ostavlja li snijeg Livanski sa stijene moja vrata Jerusalimska. 20 I reci im: èujte rijeè Gospodnju, polja? ostavljaju li se vode studene, koje tekut? 15 A carevi Judini i svi Judejci i svi Jerusalimljani, koji narod moj mene zaboravi, kadi taštinu, i spotièu se ulazite na ova vrata. 21 Ovako veli Gospod: èuvajte na svojim putovima, na starijem stazama, da hode se da ne nosite bremena u subotu i ne unosite na stazama puta neporavnjena, 16 Da bih obratio zemlju vrata Jerusalimska. 22 I ne iznosite bremena iz kuæa njihovu u pustoš, na vjeènu sramotu, da se èudi svojih u subotu, i nikakoga posla ne radite, nego ko god proðe preko nje i maše glavom svojom. 17 svetite subotu, kao što sam zapovjedio ocima vašim. Kao ustokom razmetnuæu ih pred neprijateljem; leða 23 Ali ne poslušaše niti prignuše uha svojega, nego a ne lice pokazaæu im u nevolji njihovoj. 18 A oni otvrdunuše vratom svojim da ne poslušaju i ne prime rekoše: hodite da smislimo što Jeremiji, jer neæe nauke. 24 Ako me poslušate, govori Gospod, da ne nestati zakona svešteniku ni svjeta mudarcu ni rijeèi nosite bremena na vrata ovoga grada u subotu, nego proroku; hodite ubijmo ga jezikom i ne pazimo na svetite subotu ne radeæi u nju nikakoga posla, 25 rijeèi njegove. 19 Pazi na me, Gospode, i èuj glas Tada æe ulaziti na vrata grada ovoga carevi i knezovi, mojih protivnika. 20 Eda li æe se zlo vratiti za dobro, koji sjede na prijestolu Davidovu, na kolima i na kad mi kopaju jamu? Opomeni se da sam stajao pred konjima, oni i knezovi njihovi, Judejci i Jerusalimljani, tobom govoræ za njihovo dobro, da bih odvratio i stajaæe ovaj grad dobijeka. 26 I dolaziæe iz gnjev tvoj od njih. 21 Zato predaj sinove njihove gradova Judinijeh i iz okoline Jerusalimske, i iz zemlje gladi i uèini da izginu od maèa, i žene njihove da Venijaminove, i iz ravnice i iz gora i s juga, i donosiæe budu sirote i udove, i muževi njihovi da se pogube, žrtve paljenice i prinose s darom i kadom, i žrtve mladiæe njihove da pobije maè u boju. 22 Neka se zahvalne donosiæe u dom Gospodnjem. 27 Ako li me èuje vika iz kuæa njihovijeh, kad dovedeš na njih ne poslušate da svetite subotu i ne nosite bremena vojsku iznenada; jer iskopaše jamu da me uhvate, i ulazeæi na vrata Jerusalimska u subotu, onda æeu zamke namjestiše nogama mojim. 23 A ti, Gospode, raspaliti organj na vratima njegovijem, koji æe upaliti znaæ sve što su naumili meni da me ubiju, nemoj im dvorove Jerusalimske i neæe se ugasiti.

18 Rijeè koja doðe Jeremiji od Gospoda govoræ:

2 Ustani, i siði u kuæu lonèarevu, i onđe æu ti kazati rijeèi svoje. 3 Tada siðoh u kuæu lonèarevu, i gle, on raðaše posao na svom kolu. 4 I pokvari se u ruci lonèaru sud koji graðaše od kala, pa naèini iznova od njega drugi sud, kako bijaše volja

19 Ovako reèe Gospod: idi i kupi krèag zemljan

u lonèara s nekoliko starješina narodnih i starješina sveštenièkih. 2 I otidi u dolinu sina Enomova

naèini iznova od njega drugi sud, kako bijaše volja što je pred vratima istoèenjem, i onđe proglosi rijeèi

lonèaru da naèini. 5 Tada doðe mi rijeè Gospodnja koje æeu ti kazati. 3 I reci: èujte rijeè Gospodnju, carevi

govoræ: 6 Ne mogu li èiniti od vas kao ovaj lonèar, Judini i stanovnici Jerusalimski; ovako veli Gospod

nad vojskama Bog Izrailjev: evo, ja æeu pustiti zlo na i sve blago careva Judinijeh daæeu neprijateljima to mjesto da æe zujati uši svakome ko ga èuje. 4 Jer njihovjem u ruke, i razgrabiæe i uzeti i odnijeti u me ostaviše i oskvriše ovo mjesto kadeæi na njemu Vavilon. 6 I ti, Pashore, i svi koji žive u tvom domu drugim bogovima, kojih ne znaše ni oni ni oci njihovi, otiaèi æete u ropstvo; i doæi æeš u Vavilon i ondje ni carevi Judini, i napuniše to mjesto krvi prave. 5 I æeš umrijeti i ondje æeš biti pogreben ti i svi prijatelji pogradiše visine Valu da sažiju sinove svoje ognjem twoji, kojima si prorokovao lažno. 7 Nagovarao si na žrtve paljenice Valu, èega ne zapovjedih niti o tom me, Gospode, i dadoh se nagovoriti; bio si jaèi od govorih, niti mi na um doðe. 6 Zato, evo, ide vrijeme, mene i nadvladao si me; na potsmijeh sam svaki veli Gospod, kad se ovo mjesto neæee više zвати Tofet, dan, svak mi se potsmijeva. 8 Jer otkad govorim, ni dolina sina Enomova, nego krvna dolina. 7 Jer æeu vapnjem, radi nasila i pustošenja vièem, jer mi je rijeè unišiti savjet Judin i Jerusalimski na ovom mjestu, i Gospodnja na porugu i na potsmijeh svaki dan. 9 I uèiniæeu da padnu od maèa pred neprijateljima svojim rekoh: neæeu ga više pominjati, niti æeu više govoriti u i od ruke onijeh koji traže dušu njihovu, i mrtva æeu ime njegovo; ali bi u srcu mom kao oganj razgorio, tjelesa njihova dati za hranu pticama nebeskim i zatvoren u kostima mojim, i umorih se zadržavajuæi zvijerima zemaljskim. 8 I obratiæeu taj grad u pustoš i ga, i ne mogoh više. 10 Jer èujem poruge od mnogih, rug: ko god proðe mimo nj, èudiæe se i zviždaæe strah otsvuda: prokažite da prokažemo; svi koji bijahu za sve muke njegove. 9 I uèiniæeu da jedu meso od u miru sa mnom, vrebaju da posrnem: da ako se svojih sinova i meso od svojih kaæeri, i svaki æee jesti prevari, te æemo ga nadvladati i osvetiæemo mu se. meso od druga svojega u nevolji i tjeskobi kojom 11 Ali je Gospod sa mnom kao strašan junak; zato æee im dosađivati neprijatelji njihovi i koji traže dušu oni koji me gone spotaknuæe se i neæee nadvladati; njihovu. 10 Potom razbij krèag pred ljudima koji æee posramiæe se vrlo; jer neæee biti sreæni, sramota iæi s tobom. 11 I reci im: ovako veli Gospod nad vjeèena neæee se zaboraviti. 12 Zato, Gospode nad vojskama: tako æeu razbiti taj narod i taj grad kao što vojskama, koji kušaš pravednika, koji vidiš bubrege i se razbijje sud lonèarski, koji se ne može više opraviti, srce, daj da vidim twoju osvetu na njima, jer tebi kazah i u Tofetu æee se pogrebavati, jer neæee biti mjesta za parbu svoju. 13 Pjevajte Gospodu, hvalite Gospoda, pogrebavanje. 14 Tako æeu uèiniti tome mjestu, veli jer izbavi dušu siromahu iz ruke zlikovaèke. 14 Proklet Gospod, i stanovnicima njegovijem i uèiniæeu taj grad da je dan u koji se rodih! dan, u koji me rodi mati da bude kao Tofet; 13 I kuæe Jerusalimske i kuæe moja, da nije blagosloven! 15 Proklet da je èovjek koji careva Judinijeh biæe neèiste kao mjesto Tofet, sve javi ocu mojemu i vrlo ga obradova govoreæi: rodi kuæe, gdje na krovovima kadiše svoj vojsci nebeskoj ti se sin. 16 I taj èovjek da bi bio kao gradovi koje i ljevaše naljeve drugim bogovima. 14 Potom se vrati Gospod zatr i ne bi mu žao! neka sluša viku ujutru i Jeremija iz Tofeta kuda ga bješe poslao Gospod vrisku u podne, 17 Što me ne usmrti u utrobi materinoj da prorokuje, i stade u trijemu doma Gospodnjega, da bi mi mati moja bila grob, i utroba njezina da bi i reèe svemu narodu: 15 Ovako veli Gospod nad ostala dovjeka trudna. 18 Zašto izidoh iz utrobe da vojskama Bog Izrailjev: evo, ja æeu pustiti na taj grad i vidim muku i žalost i da se svrše u sramoti dani moj? na sve gradove njegove sve zlo koje izrekoh za nj, jer

21 Rijeè koja doðe Jeremiji od Gospoda kad posla k njemu car Sedekija Pashora sina Melhijina i

20 A Pashor sin Imirov sveštenik, koji bijaše Sofoniju sina Masijina sveštenika, i poruèi: 2 Upitaj starješina u domu Gospodnjem, èu Jeremiju Gospoda za nas, jer Navuhodonosor car Vavilonski gdje prorokuje te rijeèi. 2 I udari Pashor proroka zavojši na nas; eda bi nam uèinio Gospod po svijem Jeremiju, i metnu ga u tamnicu na gornjim vratima èudesima svojim, da otide od nas. 3 A Jeremija im Venijaminovjem uz dom Gospodnji. 3 A sjutradan kad reèe: ovako recite Sedekiji: 4 Ovako veli Gospod Bog Pashor izvede Jeremiju iz tamnice, reèe mu Jeremija: Izrailjev: evo, ja æeu okrenuti natrag oružje što je u Gospod ti nadje ime ne Pashor nego Magor-Misaviv. vašim rukama, kojim se bijete s carem Vavilonskim i 4 Jer ovako veli Gospod: evo, ja æeu pustiti na te strah, s Haldejcima koji su vas opkolili iza zidova, i skupiæeu na te i na sve prijatelje twoje, koji æe pasti od maèa ih usred toga grada. 5 I ja æeu vojevati na vas rukom neprijatelja svojih, i oèi æe twoje vidjeti, i svega æeu podignutom i mišicom krjepkom i gnjevom i jarošæu i Judu dati u ruke caru Vavilonskom, koji æe ih odvesti žestinom velikom. 6 I pobijæu stanovnike toga grada, i Vavilon, i pobijæe ih maèem. 5 I daæeu sve bogatstvo i ljude i stoku; od pomora velikoga pomrijeæe. 7 A toga grada i sav trud njegovi i sve što ima dragocjeno, poslije, veli Gospod, daæeu Sedekiju cara Judina i

sluge njegove i narod, one koji ostanu u tom gradu od otide iz ovoga mesta: neæe se više vratiti. 12 Nego pomora, od maæa i od gladi, u ruke Navuhodonosoru æe umrijeti u mjestu kuda ga odvedoše u ropstvo, i caru Vavilonskom i u ruke neprijateljima njihovijem i u neæe više vidjeti ove zemlje. 13 Teško onomu koji ruke onima koji traže dušu njihovu, te æe ih pobiti gradi svoju kuæu ne po pravdi, i klijeti svoje ne po maæem, neæe ih žaliti ni štedjeti niti æe se smilovati. 8 A narodu tome reci: ovako veli Gospod: evo ja trud njegov ne daje mu; 14 Koji govori: sagradiau stavljam pred vas put k životu i put k smrti. 9 Ko sebi veliku kuæu i prostrane klijeti; i razvaljuje sebi ostane u tom gradu, pognuæe od maæa ili od gladi ili prozore, i oblaže kedrom i maæe crvenilom. 15 Hoæeš od pomora; a ko izaðe i preda se Haldejcima koji su li carovati kad se mijeshaš s kedrom? Otac tvoj nije li vas opkolili, ostaæe živ, i duša æe mu biti mjesto jeo i pio? kad èinjasahe sud i pravdu, tada mu bijaše plijena. 10 Jer okretoh lice svoje tome gradu na zlo a dobro. 16 Davaše pravicu siromahu i ubogome, i ne na dobro, govori Gospod; u ruke caru Vavilonskom bijaše mu dobro; nije li to poznavati me? govori biæe predan, i on æe ga spaliti ognjem. 11 A za dom Gospod. 17 Ali oèi tvoje i srce tvoje idu samo za cara Judina èujte rijeè Gospodnju: 12 Dome Davidov, tvojim dobitkom i da proljevaš krv pravu i da èiniš tako veli Gospod, sudite svako jutro, i kome se otima nasilje i krivdu. 18 Zato ovako veli Gospod za Joakima izbavljajte ga iz ruku nasilnikovih da ne izaðe kao sina Josije cara Judina: neæe naricati za njim: jaoh oganj gnjev moj i razgori se da ga niko ne može brate moj! ili: jaoh sestro! neæe naricati za njim: ugasiti za zloæu djela vaših. 13 Evo me na tebe, koji jaoh gospodaru! ili: jaoh slavo njegova! 19 Pogrebom sjediš u dolini, kao stijena u ravnici, govori Gospod, magareæim pogrepšaše se, izvuæi æe se i bacæe na vas, koji gorovite: ko æe doæi na nas? i ko æe se iza vrata Jerusalimskih. 20 Izidi na Livan i vièi, i na uæi u stanove naše? 14 Jer æeu vas pokarati po plodu Vasana pusti glas svoj, i vièi preko brodova, jer se djela vaših, veli Gospod, i raspaliæu oganj u šumi satrše svi koji te ljube. 21 Govorih ti u sreæi tvojoj, a njegovoj, koji æe prozdrijeti sve što je oko njega.

22 Ovako govori Gospod: siði u dom cara Judina, i reci onđe ovu rijeè, 2 I kaži: slušaj rijeè Gospodnju, care Judin, koji sjediš na prijestolu Davidovu, ti i sluge tvoje i narod tvoj, koji ulazite na ova vrata. 3 Ovako veli Gospod: èinite sud i pravdu, i kome se otima izbavljajte ga iz ruku nasilnikovih, i ne èinite krivo inostrancu ni siroti ni udovici, i ne èinite im sile, i krvi prave ne proljevajte na ovom mjestu. 4 Jer ako doista uzradite ovo, ulaziæe na vrata ovoga doma carevi, koji sjede mjesto Davida na prijestolu njegovu, na kolima i na konjima, oni i sluge njihove i narod njihov. 5 Ako li ne poslušate ovih rijeèi, zaklinjem se sobom, veli Gospod, da æe opustjeti taj dom. 6 Jer ovako veli Gospod za dom cara Judina: ti si mi Galad i vrh Livanski, ali æeu te obratiti u pustinju, u gradove u kojima se ne živi. 7 I spremiæu na tebe zatiraèe, svakoga s oružjem, i posjeæi æe tvoje krasne kedre i pobacati ih u organj. 8 I mnogi æe narodi prolaziti mimo taj grad, i govoriæe jedan drugome: zašto uèini ovo Gospod od toga grada velikoga? 9 I reæi æe: jer ostaviše zavjet Gospoda Boga svojega i klanjaše se drugim bogovima i služiše im. 10 Ne plaæite za mrtvijem niti ga žalite; nego plaæite za onijem koji odlazi, jer se neæe više vratiti niti æe vidjeti svoje postobjbine. 11 Jer ovako govori Gospod o Salumu sinu Josije cara Judina, koji carovaše mjesto Josije oca svojega, koji

otide iz ovoga mesta: neæe se više vratiti. 12 Nego æe umrijeti u mjestu kuda ga odvedoše u ropstvo, i caru Vavilonskom i u ruke neprijateljima njihovijem i u neæe više vidjeti ove zemlje. 13 Teško onomu koji ruke onima koji traže dušu njihovu, te æe ih pobiti gradi svoju kuæu ne po pravdi, i klijeti svoje ne po maæem, neæe ih žaliti ni štedjeti niti æe se smilovati. 14 Koji govori: sagradiau pravici, koji se služi bližnjim svojim ni za što i plate za li carovati kad se mijeshaš s kedrom? Otac tvoj nije li vas opkolili, ostaæe živ, i duša æe mu biti mjesto jeo i pio? kad èinjasahe sud i pravdu, tada mu bijaše plijena. 15 Hoæeš od pomora; a ko izaðe i preda se Haldejcima koji su li carovati kad se mijeshaš s kedrom? Otac tvoj nije li vas opkolili, ostaæe živ, i duša æe mu biti mjesto jeo i pio? kad èinjasahe sud i pravdu, tada mu bijaše plijena. 16 Davaše pravicu siromahu i ubogome, i ne na dobro, govori Gospod; u ruke caru Vavilonskom bijaše mu dobro; nije li to poznavati me? govori biæe predan, i on æe ga spaliti ognjem. 17 Ali oèi tvoje i srce tvoje idu samo za cara Judina èujte rijeè Gospodnju: 18 Zato ovako veli Gospod za Joakima: neæe naricati za njim: jaoh oganj gnjev moj i razgori se da ga niko ne može brate moj! ili: jaoh sestro! neæe naricati za njim: ugasiti za zloæu djela vaših. 19 Pogrebom sjediš u dolini, kao stijena u ravnici, govori Gospod, magareæim pogrepšaše se, izvuæi æe se i bacæe na vas, koji gorovite: ko æe doæi na nas? i ko æe se iza vrata Jerusalimskih. 20 Izidi na Livan i vièi, i na uæi u stanove naše? 21 Govorih ti u sreæi tvojoj, a ti reèe: neæu da slušam; to je put tvoj od djetinjstva tvojega da ne slušaš glasa mojega. 22 Sve æe pastire tvoje odnijeti vjetar, i koji te ljubi otiaæi æe u ropstvo; tada æeš se posramiti i postidjeti za svu zloæu svoju. 23 Ti sjediš na Livanu, gnijezdo viješ na kedrima, kako æeš biti ljupka, kad ti doðu muke i bolovi kao porodilji! 24 Kako sam ja živ, veli Gospod, da bi Honija sin Joakima cara Judina bio prsten peèatni na desnoj ruci mojoj, i odande æeu te otrgnuti. 25 I daæeu te u ruke onima koji traže dušu tvoju, i u ruke onima kojih se bojiš, u ruke Navuhodonosoru caru Vavilonskom i u ruke Haldejcima. 26 I bacæeu tebe i mater tvoju koja te je rodila u zemlju tuðu, gdje se nijeste rodili, i onđe æete pomrijeti. 27 A u zemlju u koju æete željeti da se vratite, neæete se vratiti u nju. 28 Je li taj èovjek Honija ništav idol izlomljen? je li sud u kom nema miline? zašto biše istjerani, on i sjeme njegovo, i baæeni u zemlju, koje ne poznaju? 29 O zemljo, zemljo, zemljo! èuj rijeè Gospodnju. 30 Ovako veli Gospod: zapišite da æe taj èovjek biti bez djece i da neæe biti sreæan do svoga vijeka; i niko neæe biti sreæan od sjemena njegova, koji bi sjedio na prijestolu Davidovu i još vladao Judom.

23 Teško pastirima koji potiru i razmeæau stado paše mojel govori Gospod. 2 Zato ovako veli Gospod Bog Izrailjev za pastire koji pasu narod moj: vi razmehnute ovce moje i razagnaste ih, i ne obilaziste ih; evo, ja æeu vas obiæi za zloæu djela vaših, govori

Gospod. 3 I ostatak ovaca svojih ja æeu skupiti iz zloæee djela njihovijeh. 23 Jesam li ja Bog izbliza, svijeh zemalja, u koje ih razagnah, i vratiaæu ih u govoru Gospod, a nijesam Bog i izdaleka? 24 Može torove njihove, gdje æee se naploditi i umnožiti. 4 I li se ko sakriti na tajno mjesto da ga ja ne vidim? I postaviæu im pastire, koji æee ih pasti, da se ne govoru Gospod; ne ispunjam li ja nebo i zemlju? govoru boje više i ne plaše i da ne pogine nijedna, govoru Gospod. 25 Èujem što govore ti proroci koji uime Gospod. 5 Gle, idu dani, govoru Gospod, u koje æeu moje prorokuju laž govoræai: snio sam, snio sam. podignuti Davidu klicu pravednu, koja æee carovati 26 Dokle æee to biti u srcu prorocima koji prorokuju i biti sreæena i èiniti sud i pravdu na zemlji. 6 U laž, i prijevaru srca svojega prorokuju? 27 Koji misle njegove dane spašæe se Juda, i Izrailj æee stanovati da æee uèiniti da narod moj zaboravi ime moje uza u miru, i ovo mu je ime kojim æee se zvati: Gospod sne njihove, koje pripovijedaju jedan drugomu, kao pravda naša. 7 Zato, evo, idu dani, govoru Gospod, u što zaboraviše oci njihovi ime moje uz Vala. 28 koje se neæee više govoriti: tako da je živ Gospod, Prorok koji sni, neka pripovijeda san; a u koga je rijeè koji je izveo sinove Izrailjeve iz zemlje Misirske; 8 moja, neka govoru rijeè moju istinito; šta æee pljeva sa Nego: tako da je živ Gospod, koji je izveo i doveo pšenicom? govoru Gospod. 29 Nije li rijeè moja kao sjeme doma Izrailjeva iz sjeverne zemlje i iz svijeh oganj, govoru Gospod, i kao malj koji razbijja kamen? zemalja, u koje ih bijah razagnao. I oni æee sjedjeti 30 Zato, evo me na te proroke, govoru Gospod, koji u svojoj zemlji. 9 Radi proroka puca srce u meni, kradu moje rijeèi jedan od drugoga. 31 Evo me na te trepeæeu sve kosti moje, kao pijan sam i kao èovjek prroke, veli Gospod, koji dižu jezik svoj i govoru: kojega je osvojilo vino, Gospoda radi i njegovijeh radi on veli. 32 Evo me na one koji prorokuju lažne sne, svetijeh rijeèi. 10 Jer je zemlja puna preljuboèinaca, i veli Gospod, i pripovijedajuæi ih zavode narod moj s kletava tuži zemlja, posušiæe se paše u pustinji; lažima svojim i hitrinom svojom; a ja ih nijesam poslao trk je njihov zao i moæ njihova neprava. 11 Jer i niti sam im zapovjedio; i neæee ništa pomoæei tome prorok i sveštenik skvrne je, nalazim i u domu svom narodu, govoru Gospod. 33 Ako te zapita ovaj narod zloæeu njihovu, govoru Gospod. 12 Zato æee put njihov ili koji prorok ili sveštenik govoræai: kako je breme biti kao klizavica po tami, gdje æee popuznuti i pasti; Gospodnje? tada im reci: kako breme? ostavæeu vas, jer æeu pustiti na njih zlo godine pohoðenja njihova, govoru Gospod. 34 A proroka i sveštenika i narod koji govoru Gospod. 13 U proroka Samarijskih vidio sam reèe: breme Gospodnje, ja æeu pokarati toga èovjeka bezumije, prorokovanu Valom, prelašæivahu narod i dom njegov. 35 Nego ovako govorite svaki bližnjemu moj Izrailja; 14 Ali u proroka Jerusalimskih vidim svojemu i svaki bratu svojemu: šta odgovori Gospod? strahotu: èine preljubu i hode u laži, ukrjepljuju ruke i: šta reèe Gospod? 36 A bremena Gospodnjega zlikovcima da se niko ne vrati od svoje zloæee; svi ne pominjite više, jer æee svakome biti breme rijeè su mi kao Sodom, i stanovnici njegovi kao Gomor. njegova, jer izvraæete rijeèi Boga živoga, Gospoda 15 Zato ovako veli Gospod nad vojskama o tijem nad vojskama, Boga našega. 37 Ovako reci proroku: prorocima: evo, ja æeu ih nahraniti pelenom i napojiæu šta ti odgovori Gospod? i: šta ti reèe Gospod? 38 ih žuèi; jer od proroka Jerusalimskih izide oskvrnjenje Ali kad kažete: breme Gospodnje, zato ovako veli po svoj zemlji. 16 Ovako veli Gospod nad vojskama: Gospod: šta govorite tu rijeè: breme Gospodnje, a ne slušajte što govore proroci koji vam prorokuju; ja slah k vama da vam kažu: ne govorite: breme varaju vas, govore utvare svojega srca, ne iz usta Gospodnje, 39 Zato evo me, ja æeu vas zaboraviti Gospodnjih. 17 Jednako govore onima koji ne mare sasvijem i odbaciæu od sebe vas i grad koji sam dao za me: Gospod je rekao: imaæete mir; i svakome koji vama i ocima vašim. 40 I navaliæeu na vas porugu ide po misli srca svojega govoru: neæee doæei na vas vjeèenu i sramotu vjeèunu koja se neæee zaboraviti. zlo. 18 Jer ko je stajao u vijeæeu Gospodnjem, i video ili èuo rijeè njegovu? ko je pazio na rijeè njegovu i èuo? 19 Evo, vihor Gospodnj, gnjev, iziæi æee vihor, koji ne prestaje, pašæe na glavu bezbožnicima. 20 Neæee se odvratiti gnjev Gospodnj dokle ne uèini i izvrši što je u srcu naumio; najposlijе æete razumjeti to sasvijem. 21 Ne slah tijeh proroka, a oni træaše; ne govorih im, a oni prorokovaše. 22 Da su stajali u mom vijeæeu, tada bi kazivali moje rijeèi narodu mojemu, i odvraæeali bi ih s puta njihova zloga i od

24 Pokaza mi Gospod, i gle, dvije kotarice smokava namještene pred crkvom Gospodnjom, pošto Navuhodonosor car Vavilonski zarobi Jehoniju sina Joakimova cara Judina, i knezove Judine, i drvodjelje i kovaæee iz Jerusalima i odvede ih u Vavilon. 2 U jednoj kotarici bijahu smokve vrlo dobre, kake bijahu rane smokve, a u drugoj kotarici bijahu vrlo rðave smokve, koje se ne mogahu jesti, tako bijahu rðave. 3 I reèe mi Gospod: šta vidiš, Jeremija? A ja rekoh:

smokve, jedne dobre smokve, vrlo dobre, a druge kad se navrši sedamdeset godina, onda æeu pohoditi rðave, vrlo rðave, koje se ne mogu jesti, tako su cara Vavilonskoga i onaj narod, govori Gospod, za rðave. 4 I doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: 5 Ovako bezakonje njihovo, i zemlju Haldejsku, i obratiæu je u veli Gospod Bog Izrailjev: kake su te smokve dobre, pustoš vjeènu. 13 I pustiæu na tu zemlju sve što sam tako æee mi biti dobra radi roblje Judino, koje odaslah gororio o njoj, sve što je napisano u ovoj knjizi, što iz ovoga mjesta u zemlju Haldejsku. 6 I obratiæu oèi prorokova Jeremija za sve narode. 14 Jer æee veliki svoje na njih dobra radi, i dovešæu ih opet u ovu narodi i silni carevi i njih pokoriti; tada æeu im platiti zemlju, i sazidaæu ih i neæeu ih razoriti, i nasadiæu po djelima njihovijem i po onom što su èinili rukama ih i neæeu ih poèupati. 7 Jer æeu im dati srce da me svojim. 15 Jer ovako mi reèe Gospod Bog Izrailjev: poznadu da sam ja Gospod, i biæe mi narod i ja æeu uzmi iz moje ruke èašu vina, ovoga gnjeva, i napoj im biti Bog, jer æee se obratiti k meni svijem srcem iz nje sve narode ka kojima te ja pošljem, 16 Neka svojim. 8 A kake su te rðave smokve da se ne mogu piju i smetu se i polude od oštrogmaèa koji æeu ja jesti, kako su rðave, takim æeu, veli Gospod, uèiniti poslati meðu njih. 17 I uzeh èašu iz ruke Gospodu, i Sedekiju cara Judina i knezove njegove i ostatak napojih sve te narode, ka kojima me posla Gospod: 18 Jerusalimljana koji ostaše u ovaj zemlji i koji žive u Jerusalim i gradove Judine i careve njegove i knezove zemlji Misirskoj. 9 Uèiniæu da se potucaju po svijem njegove, da budu pustoš i èudo i potsmijeh i uklin, carstvima zemaljskim na zlo, da budu sramota i prièa kao što je danas, 19 Faraona cara Misirskoga i sluge i rug i uklin po svijem mjestima, kuda ih raždenem. njegove i knezove njegove i sav narod njegov, 20 I 10 I poslaæu na njih maèe, glad i pomor, dokle se svu mješavinu, i sve careve zemlje Uza, sve careve ne istrijebe sa zemlje, koju sam dao njima i ocima zemlje Filistejske, i Askalon i Gazu i Akaron i ostanak njihovijem.

25 Rijeè koja doðe Jeremiji za sav narod Judin èetvrte godine Joakima sina Josijina cara Judina, a to je prva godina Navuhodonosora cara Vavilonskoga, 2 Koju reèe Jeremija prorok svemu narodu Judinu i svijem stanovnicima Jerusalimskim, govoreæi: 3 Od trinaeste godine Josije sina Amonova cara Judina do danas, za ove dvadeset i tri godine, dolazi mi rijeè Gospodnja i gororih vam zarana jednako, ali ne poslušaste. 4 I sla vam Gospod sve sluge svoje proroke zarana jednako, ali ne poslušaste, niti prgnuste uha svojega da biste èuli. 5 I gororahu: vratite se svaki sa svojega puta zloga i od zloæe djela svojih, pa æete ostati u zemlji koju dade Gospod vama i ocima vašim od vijeka do vijeka. 6 I ne idite za drugim bogovima da im služite i da im se klanjate, i ne gnjevite me djelom ruku svojih, i neæeu vam uèiniti zla. 7 Ali me ne poslušaste, govori Gospod, nego me gnjeviste djelom ruku svojih na svoje zlo. 8 Zato ovako veli Gospod nad vojskama: što ne poslušaste mojih rijeèi, 9 Evo, ja æeu poslati po sve narode sjeverne, govori Gospod, i po Navuhodonosora cara Vavilonskoga slugu svojega, i dovešæu ih na tu zemlju i na stanovnike njezine, i na sve te narode okolne, koje æeu zatrati, i uèiniæu da budu èudo i potsmijeh i pustoš vjeèna. 10 I uèiniæu da nestane meðu njima glasa radosna i glasa vesela, glasa ženikova i glasa nevjestina, lupe od žrvanja i svjetlosti od žiska. 11 I sva æee ta zemlja biti pustoš i èudo, i ti æee narodi služiti caru Vavilonskom sedamdeset godina. 12 A

kad se navrši sedamdeset godina, onda æeu pohoditi rðave, vrlo rðave, koje se ne mogu jesti, tako su cara Vavilonskoga i onaj narod, govori Gospod, za rðave. 13 I pustiæu na tu zemlju sve što sam tako æee mi biti dobra radi roblje Judino, koje odaslah gororio o njoj, sve što je napisano u ovoj knjizi, što iz ovoga mjesta u zemlju Haldejsku. 14 I obratiæu oèi prorokova Jeremija za sve narode. 15 Jer æee veliki svoje na njih dobra radi, i dovešæu ih opet u ovu narodi i silni carevi i njih pokoriti; tada æeu im platiti zemlju, i sazidaæu ih i neæeu ih razoriti, i nasadiæu po djelima njihovijem i po onom što su èinili rukama ih i neæeu ih poèupati. 16 Neka svojim. 17 I uzeh èašu iz ruke Gospodu, i Jer ovako mi reèe Gospod Bog Izrailjev: poznadu da sam ja Gospod, i biæe mi narod i ja æeu uzmi iz moje ruke èašu vina, ovoga gnjeva, i napoj im biti Bog, jer æee se obratiti k meni svijem srcem iz nje sve narode ka kojima te ja pošljem, 18 Neka svojim. 19 Faraona cara Misirskoga i sluge njegove i knezove njegove i sav narod njegov, 20 I svu mješavinu, i sve careve zemlje Uza, sve careve zemlje Filistejske, i Askalon i Gazu i Akaron i ostanak od Azota, 21 Edomce i Moavce i sinove Amonove, 22 I sve careve Tirske i sve careve Sidonske i careve na ostrvima preko mora, 23 Dedana i Temu i Vuza, i sve koji se s kraja strigu, 24 I sve careve Arapske i sve careve od mješavine koji žive u pustinji, 25 I sve careve Zimrijske, i sve careve Elamske, i sve careve Midske, 26 I sve careve sjeverne, koji su blizu i koji su daleko, kako jednoga tako drugoga, i sva carstva zemaljska što su po zemljii; a car Sisaški piæe poslije njih. 27 I reci im: ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: pijte i opijte se, i bljujite i padajte, da ne ustanete od maèa koji æeu pustiti meðu vas. 28 Ako li ne bi htjeli uzeti èaše iz ruke tvoje da piju, tada im reci: ovako veli Gospod nad vojskama: zaista æete piti. 29 Jer evo poèinjem puštati zlo na grad koji se naziva mojim imenom, a vi li æete ostati bez kara? neæete ostati bez kara, jer æeu dozvati maèe na sve stanovnike zemaljske, govori Gospod nad vojskama. 30 Ti dakle prorokuj im sve ove rijeèi i reci im: Gospod æe s visine riknuti, i iz stana svetinje svoje pustiæe glas svoj, silno æee riknuti iz stana svojega, kao oni što gaze grožđe podignuæe viku na sve stanovnike zemaljske. 31 Proæi æee graja do kraja zemlje, jer raspru ima Gospod s narodima, sudi se sa svakim tijelom, bezbožnike æee dati pod maèe, govori Gospod. 32 Ovako veli Gospod nad vojskama: evo, nevolja æee poæei od naroda do naroda, i velik æee se vihor podignuti od krajeva zemaljskih. 33 I u onaj æee dan biti od kraja do kraja zemlje pobijeni od Gospoda, neæee biti oplakani, niti æee se pokupiti i pogrepsti, biæee gnoj po zemlji. 34 Ridajte, pastiri, i vièite i

valjajte se po prahu, glavari stadu, jer se navršiše govorio u ime Gospoda Boga našega. 17 I ustaše neki vaši dani da budete poklani, i da se razaspete, i od starješina zemaljskih, i progovoriše svemu zboru pašaete kao skupocjen sud. 35 I neće biti utočišta narodnom i rekoše: 18 Mihej Morašeanin prorokova pastirima, ni izbavljenja glavarima od stada. 36 U vrijeme Jezekije cara Judina i govori svemu narodu Vikaæe pastiri i ridaæe glavari od stada, jer æe potrti Judinu i reèe: ovako veli Gospod nad vojskama: Sion æe se preorati kao njiva i grad æe Jerusalim biti Gospod pašu njihovu. 37 I razvaliæe se mirmi torovi gomila kamenja, i gora ovoga doma visoka šuma. 19 od žestokoga gnjeva Gospodnjega. 38 Kao laviæ Je li ga zato ubio Jezekija car Judin i sav Juda? nije li ostavio je šator svoj, jer æe zemlja njihova opustjeti se pobojao Gospoda i molio se Gospodu? i Gospodu od žestine nasilnikove i od ljtoga gnjeva njegova.

26 U poèetku carovanja Joakima sina Josijina cara Judina doðe ova rijeè od Gospoda govoreæi: 2 Ovako govori Gospod: stani u trijemu doma Gospodnjega, i govori svijem gradovima Judinijem, koji dolaze da se poklone u domu Gospodnjem, sve rijeèi koje ti zapovijedam da im kažeš, ne izostavi ni rijeèi, 3 Ne bi li poslušali i vratili se svaki sa svoga zloga puta, da mi se sažali sa zla koje im mislim uèiniti za zloæu djela njihovih. 4 Reci im dakle: ovako veli Gospod: ako me ne poslušate da hodite u mom zakonu koji sam stavio pred vas, 5 Da slušate rijeèi sluga mojih proroka, koje vam šaljem, koje slah zarana jednako, ali ih ne poslušaste, 6 Uèiniæe s domom ovijem kao sa Silomom, i grad ovaj daæe u prokletstvo svijem narodima na zemlji. 7 A sveštenici i proroci i sav narod èuše Jeremiju gdje govori te rijeèi u domu Gospodnjem. 8 I kad Jeremija izgovori sve što mu Gospod zapovjedi da kaže svemu narodu, uhvatiše ga sveštenici i proroci i sav narod govoreæi: poginuæeš. 9 Zašto prorokova u ime Gospodnje govoreæi: ovaj æe dom biti kao Silom, i ovaj æe grad opustjeti da neæe u njemu niko živjeti? I skupi se sav narod na Jeremiju u dom Gospodnjem. 10 A knezovi Judini èuviš to doðoše iz doma carskoga u dom Gospodnjem, i sjedoše pred nova vrata Gospodnja. 11 I rekoše sveštenici i proroci knezovima i svemu narodu govoreæi: ovaj je èovjek zasluzio smrt, jer prorokova protiv ovoga grada, kao što èuste svojim ušima. 12 Tada progovori Jeremija svijem knezovima i svemu narodu govoreæi: Gospod me posla da prorokujem protiv ovoga doma i protiv ovoga grada sve što èuste. 13 Zato popravite putove svoje i djela svoja, i poslušajte rijeè Gospoda Boga svojega, i sažaliæe se Gospodu sa zla koje je izrekao za vas. 14 A ja, evo sam u vašim rukama, èinite od mene što mislite da je dobro i pravo. 15 Ali znajte zacijelo, ako me ubijete, krv pravu svaliæete na se i na ovaj grad i na stanovnike njegove, jer doista Gospod me posla k vama da govorim sve ove rijeèi da èujete. 16 Tada rekoše knezovi i sav narod sveštenicima i prorocima: nije ovaj èovjek zasluzio smrti, jer nam je

govorio u ime Gospoda Boga našega. 17 I ustaše neki narodnom i rekoše: 18 Mihej Morašeanin prorokova pastirima, ni izbavljenja glavarima od stada. 36 U vrijeme Jezekije cara Judina i govori svemu narodu Judinu i reèe: ovako veli Gospod nad vojskama: Sion æe se preorati kao njiva i grad æe Jerusalim biti gomila kamenja, i gora ovoga doma visoka šuma. 19 Je li ga zato ubio Jezekija car Judin i sav Juda? nije li se pobojao Gospoda i molio se Gospodu? i Gospodu se sažali radi zla koje bješe izrekao na njih; mi dakle èinimo veliko zlo dušama svojim. 20 I još bješe jedan koji prorokova u ime Gospodnje, Urija sin Semajin iz Kirijat-Jarima; on prorokova protiv ovoga grada i protiv ove zemlje isto onako kao Jeremija. 21 I kad èu car Joakim i sve vojvode njegove i svi knezovi rijeèi njegove, traži ga car da ga ubije; a Urija èuviš pobađa se i pobijeðe i doðe u Misir. 22 A car Joakim posla neke u Misir, Elnatana sina Ahovorova i druge s njim. 23 I oni izvedoše Uriju iz Misira i dovedoše k caru Joakimu, i ubi ga maëem, i baci tijelo njegovo u groblje prostoga naroda. 24 Ali ruka Ahikama sina Safanova bi uz Jeremiju, te ga ne predaše u ruke narodu da ga pogube.

27 U poèetku carovanja Joakima sina Josijina cara Judina doðe ova rijeè Jeremiji od Gospoda govoreæi: 2 Ovako mi reèe Gospod: naèini sebi sveze i jaram, i metni sebi oko vrata. 3 Potom pošiji ih caru Edomskom i caru Moavskom i caru sinova Amonovijeh i caru Tirskom i caru Sidonskom, po poslanicima koji æe doæi u Jerusalim k Sedekiji caru Judinu. 4 I naruèi im neka rek'u svojim gospodarima: ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: ovako recite svojim gospodarima: 5 Ja sam stvorio zemlju i ljudi i stoku, što je po zemlji, silom svojom velikom i mišicom svojom podignutom; i dajem je kome mi je drago. 6 I sada ja dадoh sve te zemlje u ruke Navuhodonosoru caru Vavilonskom sluzi svojemu, dадoh mu i zvijerje poljsko da mu služi. 7 I svi æe narodi služiti njemu i sinu njegovu i unuku njegovu dokle doðe vrijeme i njegovoj zemlji, i veliki narodi i silni carevi pokore ga. 8 A koji narod ili carstvo ne bi htio služiti Navuhodonosoru caru Vavilonskom, i ne bi htio saviti vrata svojega u jaram cara Vavilonskoga, taki æeu narod pohoditi maëem i glađu i pomorom, govori Gospod, dokle ih ne istrijebim rukom njegovom. 9 Ne slušajte dakle proroka svojih ni vraèa svojih ni sanjaæa svojih ni gataru svojih ni bajaæa svojih, koji vam govore i vele: neæete služiti caru Vavilonskom. 10 Jer vam oni laž prorokuju, kako bih vas daleko odveo iz zemlje vaše i izagnao vas da izginete.

11 A narod koji bi savio vrat svoj pod jaram cara si prorokovao da bi vratio sudove doma Gospodnjega Vavilonskoga i služio mu, ostaviš ga na zemlji i sve roblje iz Vavilona na ovo mjesto. **7** Ali ćeš ovu njegovoj, govori Gospod, da je radi i stanuje u njoj. **12** riječ koju ćeš ja kazati pred tobom i pred svijem I Sedekiji caru Judinu rekoh sve ovo govoreći: savjete narodom: **8** Proroci koji su bili prije mene i prije vrat svoj pod jaram cara Vavilonskoga i služite njemu tebe od starine, oni prorokovaše mnogim zemljama i i narodu njegovu, pa æete ostati živi. **13** Zašto da velikim carstvima rat i nevolju i pomor. **9** Prorok koji poginete ti i narod tvoj od maëa i od gladi i od pomora, proriče mir, kad se zbude riječ toga proroka, onda se kako reče Gospod za narod koji ne bi služio caru poznaje taj prorok da ga je zaista poslao Gospod. Vavilonskom? **14** Ne slušajte dakle što govore proroci **10** Tada Ananija prorok skide jaram s vrata Jeremiji koji vam kažu i vele: neæete služiti caru Vavilonskom, proroku i slomi ga. **11** I reče Ananija pred svijem jer vam oni prorokuju laž. **15** Jer ih ja nijesam poslao, narodom govoreći: ovako veli Gospod: ovako ćeš govori Gospod, nego lažno prorokuju u moje ime, slomiti jaram Navuhodonosora cara Vavilonskoga kako bih vas prognao da izginete i vi i proroci koji do dvije godine s vrata svih naroda. I otide prorok vam prorokuju. **16** I sveštenicima i svemu narodu Jeremija svojim putem. **12** Ali dođe riječ Gospodnja govorih i rekoh: ovako veli Gospod: ne slušajte što Jeremiji, pošto slomi Ananija prorok jaram s vrata govore vaši proroci koji vam prorokuju govoreći: evo, Jeremiji proroku, i reče: **13** Idi i kaži Ananiji i reci: posuđe doma Gospodnjega vratite se iz Vavilona ovako veli Gospod: slomio si jaram drveni, ali naèini skoro. Jer vam oni prorokuju laž. **17** Ne slušajte ih; mjesto njega gvozden jaram. **14** Jer ovako veli služite caru Vavilonskom, i ostaæete živi; zašto taj Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: gvozden ćeš grad da opusti? **18** Ako li su proroci i ako je riječ jaram metnuti na vrat svijem tijem narodima da služe Gospodnja u njih, neka mole Gospoda nad vojskama Navuhodonosoru caru Vavilonskom, i služiće mu, da sudovi što su ostali u domu Gospodnjem i u domu cara Judina i u Jerusalimu ne otidu u Vavilon. **19** prorok Ananiji proroku: ćeš, Ananija; nije te poslao Jer ovako veli Gospod nad vojskama za stupove Gospod, a ti si uèinio da se narod ovaj pouzda u i za more i za podnožja i za druge sudove što su laž. **16** Zato ovako veli Gospod: evo, ja ćeš te skinuti ostali u tom gradu, **20** Kojih ne uze Navuhodonosor sa zemlje, ove godine ti æeš umrijeti; jer si kazivao car Vavilonski kad odvede u ropsstvo Jehoniju sina odmet od Gospoda. **17** I umrije prorok Ananija te Joakimova cara Judina iz Jerusalima u Vavilon, i godine sedmoga mjeseca.

29 A ovo su riječi u poslanici koju posla prorok Jeremija iz Jerusalima k ostatku starješina zarobljenjih i sveštenicima i prorcima i svemu narodu što ga preseli Navuhodonosor iz Jerusalima u Vavilon, **2** Pošto otide iz Jerusalima car Jehonija i carica i dvorani i knezovi Judini i Jerusalimski, i drvodjelje i kovači, **3** Po Elasi sinu Safanovu i Gemariju sinu Helkijinu, koje sla Sedekija car Judin u Vavilon k Navuhodonosoru caru Vavilonskom; i u knjizi govoraše: **4** Ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev, svemu roblju koje preselih iz Jerusalima u Vavilon: **5** Gradite kuæe i sjedite u njima; sadite vrtove i jedite rod njihov; **6** Ženite se i raðajte sinove i kæeri; i sinove svoje ženite, i kæeri svoje udajte, neka raðaju sinove i kæeri, i množite se tu i ne umaljujte se. **7** I tražite dobro gradu, u koji vas preselih, i molite se za nj Gospodu, jer u dobru njegovu biæe vama dobro. **8** Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: nemojte da vas varaju vaši proroci što su među vama i vaši vrači, i ne gledajte na sne svoje što sanjate. **9** Jer vam oni lažno prorokuju u moje ime, ja ih nijesam poslao, govori Gospod. **10** Jer ovako

28 A iste godine, u poèetku carovanja Sedekije cara Judina, èetvrte godine, petoga mjeseca, reče mi Ananija sin Azorov, prorok iz Gavaona, u domu Gospodnjem pred sveštenicima i svijem narodom govoreći: **2** Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: slomih jaram cara Vavilonskoga. **3** Do dvije godine ja ćeš vratiti na ovo mjesto sve sudove doma Gospodnjega, koje uze Navuhodonosor car Vavilonski odavde i odnese u Vavilon. **4** I Jehoniju sina Joakimova cara Judina i sve roblje Judino što otide u Vavilon, ja ćeš dovesti opet na ovo mjesto, govori Gospod, jer ćeš slomiti jaram cara Vavilonskoga. **5** Tada reče Jeremija prorok Ananiji proroku pred sveštenicima i pred svijem narodom, koji stajaše u domu Gospodnjem, **6** Reče Jeremija prorok: amin, da Gospod uèini tako, da Gospod ispuní tvoje riječi što

veli Gospod: kad se navrši u Vavilonu sedamdeset godina, pohodiæu vas, i izvršiaæu vam dobro rijeè misli koje mislim za vas, govori Gospod, misli dobre a ne zle, da vam dam pošljedak kakav èekate. Tada æete me prizivati i iæi æete i moliaæete mi se, i uslišiæu vas. I tražiaæete me, i naæi æete me, kad me potraæite svijem srcem svojim. I daæu vam se da me naæete, govori Gospod, i vratiæu roblje vaše, i sabraæu vas iz svijeh naroda i iz svijeh mjesta u koja sam vas razagnao, govori Gospod, i dovešæu vas opet na mjesto, odakle sam vas iselio. Jer rekoste: Gospod nam podiže proroke u Vavilonu. Jer ovako veli Gospod za cara koji sjedi na prijestolu Davidovu i za sav narod koji stoji u ovom gradu, za braæu vašu što ne otidoše s vama u ropstvo. Ovako veli Gospod nad vojskama: evo, ja æu pustiti na njih maè, glad i pomor, i uèiniæu ih da budu kao smokve rðave, koje se ne mogu jesti, kako su rðave. I goniæu ih maèem i glaðu i pomorom, i uèiniæu da se potucaju po svijem carstvima zemaljskim, da budu uklin i éudo i potsmijeh i rug u svijeh naroda, u koje ih proženem. Jer ne poslušaše mojih rijeèi, govori Gospod, kad slah k njima sluge svoje proroke zarana jednako; ali ne poslušaste, govori Gospod. Slušajte dakle rijeè Gospodnju vi svi zarobljeni, koje poslah iz Jerusalima u Vavilon. Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev za Ahava sina Kolajna i za Sedekiju sina Masijina, koji vam prorokuju u moje ime laž: evo, ja æu ih predati u ruke Navuhodonosoru caru Vavilonskom, da ih pobije na vaše oèi. I od njih æe se uzeti uklin među sve roblje Judino što je u Vavilonu, te æe govoriti: Gospod da uèini od tebe kao od Sedekije i kao od Ahava, koje ispeèee car Vavilonski na ognju. Jer uèiniše grdilo u Izraelju èineæi preljubu sa ženama bližnjih svojih i govoreæi laž na moje ime, što im ne zapovjedih; ja znam to, i svjedok sam, govori Gospod. I Semaji iz Nelama reci govoreæi: Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev govoreæi: što si u svoje ime postao knjige svemu narodu koji je u Jerusalimu, i Sofoniji sinu Masijinu svešteniku i svijem sveštenicima, govoreæi: Gospod te postavi sveštenikom na mjesto Jodaja sveštenika da pazite u domu Gospodnjem na svakoga èovjeka bezumna i koji se gradi prorok, da ih meæeš u tamnicu i u klade. Zašto dakle ne ukori Jeremije Anatoæanina, koji se gradi prorok među vama? Jer posla k nama u Vavilon i poruèi: dugo æe trajati; gradite kuæe i sjedite u njima, i sadite vrtove i jedite rod njihov. I Sofonija sveštenik proëita tu knjigu pred prorokom Jeremijom. I doæe rijeè Gospodnja

Jeremiji govoreæi: Pošlji ka svemu roblju i poruèi: ovako veli Gospod za Semaju iz Nelama: što vam prorujuje Semaja, a ja ga ne poslah, i èini da se uzdate u laž, Zato ovako veli Gospod: evo, ja pohoditi Semaju Nelamljanina i sjeme njegovo, neæe od njega niko ostati u ovom narodu niti æe vidjeti dobra što æu ja uèiniti narodu svojemu, govori Gospod, jer kaziva odmet od Gospoda.

30 Rijeè koja doðe Jeremiji od Gospoda govoreæi: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev govoreæi: napiši u knjigu sve rijeèi koje ti govorih. Jer evo idu dani, govori Gospod, kad æu povratiti roblje naroda svojega Izraelja i Jude, govori Gospod, i dovešæu ih natrag u zemlju koju sam dao ocima nijovijem, i držaæe je. I ovo su rijeèi koje reèe Gospod za Izraelja i Jude. Jer ovako veli Gospod: èusmo viku od prepadanja, straha, a mira nema. Pitajte, i vidite, eda li muško raða? zašto dakle vidim gdje se svaki èovjek drži rukama svojima za bedra svoja kao porodilja i u svijeh se promijenila lica i poblijedjela? Jaoh! jer je velik ovaj dan, nije bilo takoga, i vrijeme je muke Jakovljeve, ipak æe se izbaviti iz nje. Jer u taj dan, govori Gospod nad vojskama, slomiæu jaram njegov s vrata tvojega, i sveze tvoje pokidaæu; i neæe ga više tuðini nagoniti da im služi. Nego æe služiti Gospodu Bogu svojemu i Davidu caru svojemu, kojega æu im podignuti. Ti se dakle ne boj, Jakove slugo moj, govori Gospod, i ne plaši se, Izraelju; jer, evo, ja æu te izbaviti iz daljne zemlje, i sjeme tvoje iz zemlje ropstva tvojega, i Jakov æe se vratiti i poèivati, i biæe miran, i niko ga neæe plašiti. Jer sam ja s tobom, govori Gospod, da te izbavim; i uèiniæu kraj svijem narodima, među koje sam te rasjiao, ali tebi neæu uèiniti kraja, nego æu te pokarati s mjerom, a neæu te ostaviti sasvijem bez kara. Jer ovako veli Gospod: smrtan je polom tvoj i rana tvoja ljuta. Nema nikoga koji bi se primio tvoje stvari da te ljeèi, nema lijeka koji bi ti pomogao. Svi koji te ljube zaboraviše te, ne traže te, jer te udarci nemirnim, udarcem neprijateljskim, karom žestokim, za mnoštvo bezakonja tvojega, za silne grijehe tvoje. Zašto vièeš radi rane svoje, smrtnoga bola svojega? za mnoštvo bezakonja tvojega, za silne grijehe tvoje èinim ti to. Ali svi koji te proždiru, proždrjeæe se, i neprijatelji tvoji svikoliki otiaæe æe u ropstvo, i koji te gaze, biæe pogaæeni, i sve koji te plijene, daæeu ih da se oplijene. Jer æu te iscijeliti, i rane æu ti izljeæiti, govori Gospod, jer te zvaše otjeranom: Sionom, kojega niko ne traži. Ovako veli Gospod: evo, ja æu povratiti iz ropstva šatore Jakovljeve i

smilovaæeu se na stanove njegove; i grad æe se plaè veliki; Rahilja plaèe za djecom svojom, neæee da sazidati na mjestu svom, i dvor æe stajati na svoj se utješi za djecom svojom, jer ih nema. 16 Ovako naèin. 19 I iz njih æe izlaziti hvale i glas ljudi veselijeh, veli Gospod: ustavi glas svoj od plaèa i oèi svoje od jer æeu ih umnožiti, i neæee se umaljivati, i uzvisiæeu ih, suza, jer ima plata djelu tvojemu, govori Gospod, i i neæee se poniziti. 20 I sinovi æe njegovi biti kao prije, oni æe se vratiti iz zemlje neprijateljske. 17 I imaš i zbor æe njegov biti utvrðen preda mnom, i pohodiæeu nada za pošljedak, govori Gospod, da æe se vratiti sve koji mu èine silu. 21 I knez æe njihov biti od sinovi tvoji na meðe svoje. 18 Èujem doista Jefrema njih, i vladalac æe njihov izlaziti isred njih; i daæeu gdje tuži: pokarao si me, te sam pokaran kao june mu da pristupa, i pristupaæe k meni; jer ko je taj koji neuko; obrati me da se obratim, jer si ti Gospod Bog se usuðuje pristupiti k meni? govori Gospod. 22 I moj. 19 Jer pošto se obratih, pokajah se; i pošto se biæete mi narod, i ja æeu vam biti Bog. 23 Gle, vihor nauèiñ, udarih se po bedru; jer se posramih i stidim Gospodnji, gnjev, iziaèi æee, vihor, koji ne prestaje, se što nosim sramotu mladosti svoje. 20 Nije li mi pašæe na glavu bezbožnicima. 24 Neæee se povratiti žestoki gnjev Gospodnji dokle ne uèini i izvrši što je naumio u srcu svom; napošljetuæe razumjeti to.

31 U to vrijeme, govori Gospod, ja æeu biti Bog

svijem porodicama Izrailjevijem, i oni æee mi biti narod. 2 Ovako veli Gospod: narod što osta od maèea naðe milost u pustinji, kad iðah da dam odmor Izrailju. 3 Odavna mi se javljaše Gospod. Ljubim te ljubavlju vjeènom, zato ti jednako èinim milost. 4 Opet æeu te sazidati, i biæee sazidana, djevojko Izrailjeva, opet æeš se veseliti bubenjima svojim, i izlaziæes sa zborom igraèkim. 5 Opet æeš saditi vinograde na brdima Samarijskim, sadiæe vinogradari i jeæee rod. 6 Jer æe doæi dan kad æe vikati èuvare na gori Jefremovoj: ustanite, da idemo na Sion, ka Gospodu Bogu svojemu. 7 Jer ovako veli Gospod: pjevajte veselo radi Jakova, i podvikujte radi glave narodima; javljajte, hvalite i gorovite: spasi, Gospode, narod svoj, ostatak Izrailjev. 8 Evo, ja æeu ih dovesti iz zemlje sjeverne, i sabraæeu ih s krajeva zemaljskih, i slijepa i hroma, i trudnu i porodilju, sve zajedno, zbor veliki vratiaæe se ovamo. 9 Iæi æe plaèeuæi, i s molitvama æeu ih dovesti natrag; vodiæeu ih pokraj potoka pravijem putem, na kom se neæee spoticati; jer sam otac Izrailju, i Jefrem je prvenac moj. 10 Èujite, narodi, rijeè Gospodnju, i javljajte po dalekim ostrivima i recite: koji rasije Izrailja, skupiæe ga, i èuvaæe ga kao pastir stado svoje. 11 Jer iskupi Gospod Jakova, i izbavi ga iz ruku jaèega od njega. 12 I doæi æe i pjevaæe na visini Sionskoj, i steæi æe se k dobru Gospodnjem, k žitu, k vinu i k ulju, k jagancima i teocima; i duša æe im biti kao vrt zaliven, i neæee više tužiti. 13 Tada æe se veseliti djevojka u kolu, i momci i starci zajedno, i promjeniæeu žalost njihovo na radost, i utješiæeu ih, i razveseliæeu ih po žalosti njihovo. 14 I napitaæeu sveštenicima dušu pretilinom, i narod æe se moj nasiti dobra mojega, govori Gospod. 15 Ovako veli Gospod: glas u Rami èu se, naricanje i

Jefrem mio sin? nije li dijete predrago? Otkad gorovih protiv njega, jednako ga se opominjem; zato je srce moje ustreptalo njega radi, doista æeu se smilovati na nj, govori Gospod. 21 Podigni znake, nanesi gomile kamenja, zapamti put kojim si išla; vrati se, djevojko Izrailjeva, vrati se u gradove svoje. 22 Dokle æeš lutati, kæeri odmetnice! jer je Gospod uèinio nešto novo na zemlji: žena æe opkoliti èovjeka. 23 Ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: još æeu ovu rijeèe goroviti u zemlji Judinoj i u gradovima njegovijem kad natrag dovedem roblje njihovo: Gospod da te blagoslovi, stane pravde, sveta goro! 24 Jer æe se naseliti u njoj Juda, i svi gradovi njegovi, i ratari i koji idu za stadom. 25 Jer æeu napojiti umornu dušu, i nasiti svaku klonulu dušu. 26 Utom se probudih i pogledah, i san mi bješe sladak. 27 Evo idu dani, govori Gospod, kad æeu zasijati dom Izrailjev i dom Judin sjemenom èovjeèejim i sjemenom od stoke. 28 I kao što sam pazio na njih da ih istrijeblijem i razvalujem, i kvarim i zatirem i muèim, tako æeu paziti na njih da ih sazidam i posadim, govori Gospod. 29 U te dane neæee se više goroviti: oci jedoše kiselo grožđe, a sinovima trnu zubi. 30 Nego æe svaki za svoj grijejh poginuti; ko god jede kiselo grožđe, tome æe zubi trnuti. 31 Evo, idu dani, govori Gospod, kad æeu uèiniti s domom Izrailjevijem i s domom Judinijem nov zavjet, 32 Ne kao onaj zavjet koji uèinih s ocima njihovijem, kad ih uezah za ruku da ih izvedem iz zemlje Misirske, jer onaj zavjet moj oni pokvariše, a ja im bijah muž, govori Gospod; 33 Nego ovo je zavjet što æeu uèiniti s domom Izrailjevijem poslije ovih dana, govori Gospod: metnuæeu zavjet svoj u njih, i na srcu njihovo napisaaeu ga, i biæeu im Bog i oni æe mi biti narod. 34 I neæee više uèiti prijatelj prijatelja ni brat brata gorovæi: poznajte Gospoda; jer æe me znati svi od maloga do velikoga, govori Gospod; jer æeu im oprostiti bezakonja njihova, i grijeha njihovih neæeu više pomirijati. 35 Ovako veli Gospod, koji daje sunce da svijetli danju, i uredbe mjesecu i zvijezdama da

svjetle noæeu, koji raskida more i buæe vali njegovi, otvoren, i metni ih u zemljan sud da ostanu dugo kojemu je ime Gospod nad vojskama: **36** Ako tijeh vremena. **15** Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog uredaba nestane ispred mene, govori Gospod, i sjeme Izrailjev: još æe se kupovati kuæe i njive i vinogradi æe Izrailjevo prestatiti narod preda mnom navijek. **37** Ovako veli Gospod: ako se moæe izmjeriti nebo u ovoj zemlji. **16** I davši knjigu o kupovini Varuhu sinu Nirijinu, pomolih se Gospodu govoreæi: **17** Ah, gore i izvidjeti temelji zemaljski dolje, tada æe i ja Gospode Gospode! eto, ti si stvorio nebo i zemlju silom svojom velikom i miæicom svojom podignutom; Gospod. **38** Evo idu dani, govori Gospod, u koje æe niæta nije tebi teæko. **18** Èiniš milost na tisuæama, se sazidati Gospodu ovaj grad od kule Ananeilove do i vraæea za bezakonje otaæku u njedra sinovima vrata na uglu. **39** I joæ æe dalje otiaæi uæe mjeraæko i njihovijem nakon njih; Bože veliki, silni, kojemu je do huma Gariva i obrnuæe se na Goat. **40** I sva dolina od mrtvih tjelesa i pepela, i sva polja dori do i silni u djelima; jer su oæi twoje otvorene na sve potoka Kedrona, do ugla konjiskih vrata k istoku, bjeæe putove ljudske da daæ svakome prema putovima svetinja Gospodu; neæee se razvaliti ni potri doviæeka.

32 Rijeè koja doðe Jeremiji od Gospoda desete godine Sedekije cara Judina, koje je osamnaesta godina Navuhodonosorova; **2** A tada vojska cara Vavilonskoga bijaše opkolila Jerusalim, i prorok Jeremija bijaše zatvoren u trijemu od tamnice, koja bijaše u dvoru cara Judina. **3** Jer ga zatvori Sedekija car Judin govoreæi: zaæto prorokuješ govoreæi: ovako veli Gospod: evo, ja æe predati taj grad u ruke caru Vavilonskom i uzeæe ga? **4** I Sedekija car Judin neæee uteæi iz ruke Haldejskih, nego æe zacijelo biti predan u ruke caru Vavilonskom, i usta æe ovoga govoriti s ustima onoga, oæi æe se ovoga vidjeti s oæima onoga. **5** I odveæee Sedekiju u Vavilon, te æe ostati ondje dokle ga ne pohodim, govori Gospod; ako se bijest s Haldejcima, neæete biti sreæeni. **6** Reæe dakle Jeremija: doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **7** Evo, Anameilo sin Saluma strica twojega ide k tebi da ti kaæe: kupi njivu moju što je u Anatotu, jer ti imaæ po srodstvu pravo da je kupiæ. **8** I doðe k meni Anameilo sin strica mojega po rijeèi Gospodnjoj u trijem od tamnice, i reæe mi: hajde kupi moju njivu što je u Anatotu u zemlji Venijaminovoj, jer tebi pripada po naæljedstvu i ti imaæ pravo otkupiti je; kupi. I razumjeæ da je rijeè Gospodnja. **9** I kupih od Anameila sina strica svojega tu njivu koja je u Anatotu, i izmjerih mu novce, sedamnaest sikala srebra. **10** I napisah knjigu, i zapeæatih, i uzeæ svjedoæe izmjeriv novce na mijeru. **11** I uzeæ knjigu o kupovini zapeææenu po zakonu i uredbama, i otvoren, **12** I dadoh knjigu o kupovini Varuhu sinu Nirije sina Masijina pred Anameilom bratuæedom svojim i pred svjedocima koji se potpisaæe na knjizi o kupovini i pred svijem Judejcima koji sjeðahu u trijemu od tamnice. **13** I zapoviedih Varuhu pred njima govoreæi: **14** Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: uzmi ovu knjigu, knjigu o kupovini, zapeææenu i ovu knjigu

sinove svoje i kæeri svoje Molohu, što im ja ne ni èovjeka ni živinèeta, u gradovima Judinjem i po zapovjedih niti mi doðe na um, da bi èinili taj gad, i ulicama Jerusalimskim opustjelim da nema èovjeka tako Judu navodili na grijeh. **36** Ali zato opet ovako ni stanovnika ni živinèeta, opet æe se èuti **11** Glas veli Gospod Bog Izrailjev za taj grad za koji velite radostan i glas veselo, glas ženikov i glas nevjestin, da æe se dati u ruke caru Vavilonskom od maëa glas onijeh koji æe govoriti: slavite Gospoda nad i gladi i pomora: **37** Evo, ja æeu ih sabrati iz svijeh vojskama, jer je dobar Gospod, jer je dovjeka milost zemalja u koje ih razagnah u grnjevu svom i u jarosti njegova; koji æe prinositi prinose zahvalne u domu svojoj i u velikoj ljtini, i dovešæu ih opet na ovo Gospodnjem; jer æeu vratiti roblje ove zemlje kao što mjesto i uèiniti da nastavaju bez straha. **38** I biæe je bilo prije, govorи Gospod. **12** Ovako veli Gospod mi narod i ja æeu im biti Bog. **39** I daæeu im jedno nad vojskama: na ovom mjestu pustom, gdje nema srce i jedan put da bi me se bojali vazda na dobro èovjeka ni živinèeta, i u svijem gradovima njegovijem svoje i sinova svojih nakon njih. **40** I uèiniæeu s njima opet æe biti torovi pastirski da poèivaju stada. **13** zavjet vjeèan da se neæeu odvratiti od njih èineæi U gradovima po gorama, u gradovima po ravnici i im dobro, i daæeu im strah svoj u srce da ne otstupe u gradovima južnjem i u zemlji Venijaminovoj i oko od mene. **41** I radovaæeu im se èineæi im dobro i Jerusalima i po gradovima Judinjem opet æe prolaziti zasadiæu ih u ovoj zemlji tvrdo svijem srcem svojim i stada ispod ruku brojaèevijeh, veli Gospod. **14** Evo, svom dušom svojom. **42** Jer ovako veli Gospod: kao idu dani, govorи Gospod, kad æeu izvršiti ovu dobru što sam doveo na taj narod sve ovo zlo veliko, tako rijeè koju rekoh za dom Izrailjev i za dom Judin. **15** æeu dovesti na njih sve dobro koje im obrièem. **43** U te dane i u to vrijeme uèiniæeu da proklijia Davidu Tada æee se kupovati njive u ovoj zemlji, za koju vi klica prava, koja æee èiniti sud i pravdu na zemlji. **16** kažete da je pusta i da nema u njoj ni živinèeta i da U te dane spaææe se Juda, i Jerusalim æee stajati je dana u ruke Haldejcima. **44** Kupovaæee njive za bez straha, i zvaæee se: Gospod pravda naša. **17** Jer novce, i pisaæee knjige i peèatiti i uzimati svjedoche ovako veli Gospod: neæee nestati Davidu èovjeka u zemlji Venijaminovoj i po okolini Jerusalimskoj i u koji bi sjedio na prijestolu doma Izrailjeva. **18** Ni gradovima Judinjem i u gradovima po gorama i u sveštenicima Levitima neæee nestati preda mnom gradovima po ravnici i u gradovima južnjem, jer æeu èovjeka koji bi prinosio žrtvu paljenicu i palio dar i povratiti roblje njihovo, govorи Gospod.

33 I dođe rijeè Gospodnja Jeremiji drugi put dok još bijaše zatvoreni u trijemu od tamnice, govoreæi:
2 Ovako veli Gospod koji èini to, Gospod koji udešava i potvrđuje to, kojemu je ime Gospod: **3** Zovi me, i odazvaæeu ti se, i kazaæeu ti velike i tajne stvari, za koje ne znaš. **4** Jer ovako veli Gospod Bog Izrailjev za domove ovoga grada i za domove careva Judinjem koji æee se razvaliti opkopima i maëem, **5** I za one koji doðoše da se biju s Haldejcima, ali æee ih napuniti mrtvijem tjelesima ljudi koje æeu pobiti u grnjevu svom i u jarosti svojoj odvrativ lice svoje od toga grada za svu zloæeu njihovu: **6** Evo, ja æeu ga iscijeliti i zdravlje mu dati, iscijeliæeu ih i pokazaæeu im obilje mira, postojanoga mira. **7** Jer æeu povratiti roblje Judino i roblje Izrailevo, i sazidaæeu ih kao prije. **8** I oèistiæeu ih od svakoga bezakonja njihova kojim mi sagriješiše, i oprostiæeu im sva bezakonja njihova, kojima mi sagriješiše i kojima se odmetnuše od mene. **9** I biæe mi milo ime i hvala i slava u svijeh naroda na zemljiji koji æee èuti za sve dobro što æeu im uèiniti, i uplašiæee se i drktaæee radi svega dobra i radi svega mira što æeu im ja dati. **10** Ovako veli Gospod: na ovom mjestu, za koje vi velite da je pusto i nema u njemu

ukinuti zavjet moj za dan i zavjet moj za noæ da ne bude dana ni noæi na vrijeme, **21** Onda æee se ukinuti i moj zavjet s Davidom slugom mojim, da nema sina koji bi caroval na prijestolu njegovu, i S Levitima sveštenicima slugama mojim. **22** Kao što se ne može izbrojiti vojska nebeska ni izmjeriti pjesak morski, tako æeu umnožiti sjeme Davida sluge svojega i Levita sluga svojih. **23** Opet dođe rijeè Gospodnja Jeremiji govoreæi: **24** Nijesi li vidio što reèe taj narod govoreæi: dvije porodice, koje bješe izabrao Gospod, odbaci ih? I ruže moj narod kao da veæe nije narod pred njima. **25** Ovako veli Gospod: ako nijesam postavio zavjeta svojega za dan i za noæ i uredbe nebesima i zemljiji, **26** Onda æeu i sjeme Jakovljevo i Davida sluge svojega odbaciti da ne uzimam od sjemena njegova onijeh koji æee vladati sjemenom Avramovijem, Isakovijem i Jakovljevijem; jer æeu povratiti roblje njihovo i smilovaæeu se na njih.

34 Rijeè koja dođe Jeremiji od Gospoda, kad Navuhodonosor car Vavilonski i sva vojska njegova, i sva carstva zemaljska koja bijahu pod njegovom vlašæeu, i svi narodi vojevahu na Jerusalim i

na sve gradove njegove, i reèe: **2** Ovako veli Gospod dvorane i sveštenike i sav narod ove zemlje, koji Bog Izrailjev: idi i kaži Sedekiji caru Judinu i reci mu: proðoše između polovina onoga teleta, **20** Predaæu ovako veli Gospod: evo, ja æu predati taj grad u ruke ih u ruke neprijateljima njihovijem i u ruke onima caru Vavilonskom, i on æe ga spaliti ognjem. **3** A ti koji traže dušu njihovu, i mrtva æe tijela njihova biti neæeš uteæi iz njegove ruke, nego æeš biti uhvaæen hrana pticama nebeskim i zvjerima zemaljskim. **21** I i predan u njegove ruke, i oèi æe se tvoje vidjeti s oèima cara Vavilonskoga i njegova æe usta govoriti s tvojim ustima, i otiaæi æeš u Vavilon. **4** Ali èuj rijeè Gospodnju, Sedekija care Judin; ovako veli Gospod za te: neæeš poginuti od maèa. **5** Nego æeš umrjeti na miru, i kao što pališe ocima tvojima, preðašnjim carevima, koji su bili prije tebe, tako æe paliti i tebi, i naricaæe za tobom: jaoh gospodaru! jer ja rekoh ovo, govori Gospod. **6** I kaza Jeremija prorok Sedekiji caru Judinu sve ove rijeèi u Jerusalimu. **7** A vojska cara Vavilonskoga udaraše na Jerusalim i na sve ostale gradove Judine, na Lahis i Aziku, jer ti bijehu ostali tvrdi gradovi između gradova Judinijeh. **8** Rijeè koja doðe Jeremiji od Gospoda kad car Sedekija uèini zavjet sa svijet narodom koji bješe u Jerusalimu da im proglaši slobodu, **9** Da svaki otpusti slobodna roba svojega i robinju svoju, Jevrejinu i Jevrejku, da ni u koga ne bude rob Judejac brat njegov. **10** I poslušaše svi knezovi i sav narod, koji prista na zavjet, da svaki otpusti slobodna roba svojega i robinju svoju, da im ne budu više robovi, poslušaše i otpustiše. **11** A poslije opet staše uzimati robeve i robinje, koje bijahu otpustili na volju, i nagoniše ih da im budu robovi i robinje. **12** I doðe rijeè Gospodnja Jeremiji od Gospoda govoreæi: **13** Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: ja uèinim zavjet s ocima vašim kad vas izvedoh iz zemlje Misirske, iz doma ropskoga, govoreæi: **14** Kad se svršuje sedma godina, otpuštajte svaki brata svojega Jevrejina koji ti se bude prodao i služio ti šest godina, otpusti ga slobodna od sebe. Ali ne poslušaše me oci vaši niti prignuše uha svojega. **15** I vi se bjeste sada obratili i uèinili što je pravo preda mnom proglasivši slobodu svaki bližnjemu svojemu, uèinivši zavjet preda mnom u domu koji se zove mojim imenom. **16** Ali udariste natrag i pogrdiste ime moje uvezvi opet svaki roba svojega i robinju svoju, koje bijaste otpustili slobodne na njihovu volju, i natjeraste ih da vam budu robovi i robinje. **17** Zato ovako veli Gospod: vi ne poslušaste mene da proglasite slobodu svaki bratu svojemu i bližnjemu svojemu; evo, ja proglašujem slobodu suprot vama, govori Gospod, maèu, pomoru i gladi, i predaæu vas da se potucate po svijet carstvima zemaljskim. **18** I predaæu ljudi koji prestupiše moj zavjet, koji ne izvrši rijeèi zavjeta koji uèinile preda mnom, rasjekavši tele na dvoje i prošavši između polovina, **19** Knezove Judine i knezove Jerusalimske,

Sedekiju cara Judina i knezove njegove predaæu u ruke neprijateljima njihovijem i u ruke onima koji traže dušu njihovu, u ruke vojsci cara Vavilonskoga, koja se vratila od vas. **22** Evo, ja æu im zapovjediti, veli Gospod, i dovešæu ih opet na ovaj grad, i biæe ga i uzeæe ga i spaliæe ga ognjem; i gradove Judine obratiæu u pustoš da niko neæe stanovati u njima.

35 Rijeè koja doðe Jeremiji od Gospoda u vrijeme Joakima sina Josijina cara Judina, govoreæi: **2** Iди k domu sinova Rihavovijeh i govor s njima, te ih dovedi u dom Gospodnji, u koju klijet, i podaj im vina neka piju. **3** Tada uzeh Jazaniju sina Jeremije sina Hovasijina i braæeu njegovu i sve sinove i sav dom sinova Rihavovijeh. **4** I dovedoh ih u dom Gospodnji, u klijet sinova Anana sina Igdalijina èovjeka Božijega, koja je do klijeti knezovske, nad klijæeu Masije sina Salumova, vratara. **5** I metnuh pred sinove doma Rihavova kréage pune vina, i èaše, pa im rekoh: pijte vino. **6** A oni rekoše: neæemo piti vina, jer Jonadav, sin Rihavov, otac naš zabranio nam je rekavši: ne pijte vina, ni vi ni sinovi vaši dovijeka; **7** I kuæe ne gradite, ni sjemena sijte, ni vinograda sadite niti ga držite, nego u šatorima živite svega vijeka svojega, da biste dugo živjeli na zemlji, gdje ste došljaci. **8** I poslušasmo glas Jonadava sina Rihavova oca svojega u svemu što nam zapovjedi da ne pijemo vina svega vijeka svojega, ni mi ni naše žene, ni sinovi naši ni kæeri naše, **9** Ni da gradimo kuæea da u njima živimo, ni da imamo vinograda ni njive ni usjeva. **10** Nego živimo u šatorima, i slušamo i èinimo sve kako nam je zapovjedio Jonadav otac naš. **11** A kad doðe Navuhodonosor car Vavilonski u ovu zemlju, rekosmo: hajde da otidemo u Jerusalim ispred vojske Haldejske i vojske Sirske; i tako ostasmo u Jerusalimu. **12** Tada doðe rijeè Gospodnja Jeremiji govoreæi: **13** Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: idi reci Judejcima i Jerusalimljima: zar neæete da primite nauke da sluñate rijeèi moje? govori Gospod. **14** Izvršuju se rijeèi Jonadava sina Rihavova, koji zabrani sinovima svojim da ne piju vina, i ne piju vina do danas, nego sluñaju zapovijest oca svojega; a ja vam govorih zarana jednako, a vi me ne poslušaste. **15** I slah k vama sve sluge svoje proroke zarana jednako govoreæi: vratite se svaki sa svoga puta zloga, i popravite djela svoja i

ne idite za drugim bogovima služeći im, pak æete narodu. **14** Tada svi knezovi poslaše k Varuhu Judija ostati u zemlji koju sam dao vama i ocima vašim, ali sina Natanije sina Selemije sina Husijeva, i poručiše ne prgnuste uha svojega niti me poslušaste. **15** Da, mu: knjigu koju si èitao narodu uzmi u ruku i dođi sinovi Jonadava sina Rihavova izvršuju zapovijest ovamo. I uze knjigu u ruku Varuh sin Nirjin, i dođe k oca svojega što im je zapovjedio, a taj narod ne sluša njima. **15** I oni mu rekoše: sjedi i èitaj da èujemo. I mene. **17** Zato ovako veli Gospod Bog nad vojskama, Varuh im je proèita. **18** A kad èuše sve one rijeèi, svi Bog Izrailjev: evo, ja æet pustiti na Judu i na sve se uplašiše i rekoše Varuhu: kazaæemo caru sve stanovnike Jerusalimske sve zlo što izrekoh za njih; te rijeèi. **19** I zapitaše Varuhu govoreæi: kaži nam jer im govorih a oni ne poslušaše, i zvah ih a oni se kako si napisao sve te rijeèi iz usta njegovih. **20** A ne odazvaše. **21** A porodici Rihavovo reèe Jeremija: Varuh im reèe: iz usta svojih kaziva mi sve te rijeèi, a ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: što ja pisah u knjigu mastilom. **22** Tada rekoše knezovi slušate zapovijest Jonadava oca svojega i držite Varuhu: idi, sakrij se i ti i Jeremija, da niko ne zna gdje sve zapovijesti njegove i èinite sve kako vam je ste. **23** Potom otidoše k caru u trijem ostavivši knjigu zapovjedio, **24** Zato ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: neæe nestati Jonadavu sinu Rihavovu A car posla Judija da doneše knjigu; i doneše je iz èovjeka koji bi stajao preda mnom dovjeka.

36 A èetvrte godine Joakima sina Josijina cara Judina dođe ova rijeèi Jeremiji od Gospoda govoreæi: **2** Uzmi knjigu i napiši u nju sve rijeèi koje sam ti rekao za Izraileja i Judu i za sve narode, otkada ti poèeh govoriti, od vremena Josijina, do danas; **3** Eda bi èuo dom Judin sve zlo koje im mislim uèiniti i vratio se svak sa svoga zloga puta, da bih im oprostio bezakonje i grijeh njihov. **4** Tada Jeremija dozva Varuhu sina Nirjinu, i napisa Varuh u knjigu iz usta Jeremijinih sve rijeèi Gospodnjne koje mu govor. **5** Potom zapovjedi Jeremija Varuhu govoreæi: meni nije slobodno, te ne mogu otiaæi u dom Gospodnj. **6** Nego idi ti, i proèitaj iz knjige koju si napisao iz mojih usta, rijeèi Gospodnjne, narodu u domu Gospodnjem u dan posni, i svijem Judejcima koji dođu iz gradova svojih proèitaj; **7** Ne bi li moleæi se pripali ka Gospodu i vratili se svaki sa svojega puta zloga, jer je velik gnjev i jarost što je Gospod izrekao za taj narod. **8** I uèini Varuh sin Nirjin sve kako mu zapovjedi prorok Jeremija, i proèita iz knjige rijeèi Gospodnjne u domu Gospodnjem. **9** A pete godine Joakima sina Josijina cara Judina mjeseca devetoga oglasiše post pred Gospodom svemu narodu Jerusalimskom i svemu narodu koji dođe iz gradova Judinijeh u Jerusalim. **10** I proèita Varuh iz knjige rijeèi Jeremijine u domu Gospodnjem, u klijeti Gemarije sina Safanova pisara, u gornjem trijemu kod novijeh vrata doma Gospodnjega pred svijem narodom. **11** A kad èu Mihej sin Gemarije sina Safanova sve rijeèi Gospodnjne iz knjige, **12** On siðe u dom carev u klijet pisarevu, i gle, ondje sjeðahu svi knezovi, Elisama pisar, i Delaja sin Semajin, i Elnatan sin Ahvorov, i Gemarija sin Safanov, i Sedekija sin Ananijin, i svi knezovi. **13** I kaza im Mihej sve rijeèi što èu kad Varuh èitaše knjigu

u klijeti Elisame pisara, i kazaše caru sve te rijeèi. **21** A car posla Judija da doneše knjigu; i doneše je iz klijeti Elisame pisara, i stade èitati Judije pred carem i pred svijem knezovima koji stajahu oko cara. **22** A car sjeðaše u zimnoj kuæi devetoga mjeseca, i pred njim bijaše živo ugljevlje. **23** I kad Judije proèita tri èetiri lista, isijeèe je car nožem pisarskim, i baci u oganj na žeravicu, te izgorje sva knjiga ognjem na žeravici. **24** Ali se ne uplašiše, niti razdriješe haljina svojih car niti koji od sluga njegovih èuvši sve one rijeèi. **25** I premda Elnatan i Delaja i Gemarija moljahu cara da ne pali knjige, on ih ne posluša. **26** Nego zapovjedi car Jerameilu sinu carevu i Seraji sinu Azrilovu i Selemiji sinu Avdilovu da uhvate Varuhu pisara i Jeremiju proroka; ali ih sakri Gospod. **27** I dođe rijeèi Gospodnjna Jeremiji, pošto car sažeže knjigu i rijeèi koje napisa Varuh iz usta Jeremijinih, govoreæi: **28** Uzmi opet drugu knjigu, i napiši u nju sve preðašnje rijeèi koje bijahu u prvoj knjizi, koju sažeže Joakim car Judin. **29** A za Joakima cara Judina reci: ovako veli Gospod: ti si sažegao onu knjigu govoreæi: zašto si napisao u njoj i rekao: doæe car Vavilonski i zatrtri ovu zemlju i istrijebiti iz nje i lude i stoku? **30** Zato ovako veli Gospod za Joakima cara Judina: neæe imati nikoga ko bi sjedio na prijestolu Davidovu, i mrtvo æe tijelo njegovo biti baæeno na pripeku obdan i na mraz obnoæ. **31** Jer æet pohoditi njega i sjeme njegovo i sluge njegove za bezakonje njihovo, i pustiæu na njih i na stanovnike Jerusalimske i na Judejce sve zlo, za koje im govorih ali ne poslušaše. **32** I uze Jeremija drugu knjigu, i dade je Varuhu sinu Nirjinu pisaru, a on napisa u nju iz usta Jeremijinih sve rijeèi što bijahu u onoj knjizi, koju sažeže Joakim car Judin ognjem; i još bi dodano k onijem mnogo onakih rijeèi.

37 Potom carova Sedekija sin Josijin mjesto Honije sina Joakimova, kojega postavi carem u zemlji

Judinoj Navuhodonosor car Vavilonski. 2 Ali ni on ni sluge njegove ni narod zemaljski ne slušahu riječi Gospodnjih koje govoraše preko Jeremije proroka. 3 I riječi koje govori Jeremija svemu narodu rekavši: 2 posla car Sedekija Jeuhala sina Selemijina, i Sofoniju Ovako veli Gospod: ko ostane u tom gradu, poginuće sina Masijina sveštenika k Jeremiji proručku, te mu od maće, od gladi ili od pomora; a ko otide ka rekošć: pomoli se za nas Gospodu Bogu našemu. Haldejima, ostaje živ, i duša æe mu njegova biti 4 I Jeremija iðaše među narod i još ga ne bježu mjesto plijena, i biæe živ. 3 Ovako veli Gospod: metnuli u tamnicu. 5 I vojska Faraonova izide iz doista æe taj grad biti predan u ruke vojsci cara Misira, a Haldejci koji bijahu Jerusalim èuvši glas o Vavilonskoga, i uzeæe ga. 4 I rekoše knezovi caru: da njoj otidoše od Jerusalima. 6 A rijeè Gospodnja dođe se pogubi taj èovjek, jer on oslabljava ruke vojnima Jeremiji proručku govoreæi: 7 Ovako veli Gospod koji ostaše u ovom gradu, i ruke svemu narodu Bog Izrailjev: ovako recite caru Judinu, koji vas je govoreæi im take riječi, jer taj èovjek ne traži dobra poslao k meni da me pitate: evo vojska Faraonova ovom narodu nego zlo. 5 A car Sedekija reæe: eto, koja pođe vama u pomoæ, vratæe se u svoju zemlju, u vašim je rukama; jer car ne može ništa suprot u Misir. 8 A Haldejci æe opet doæi i opkolit taj vama. 6 Tada uzeše Jeremiju i bacise ga u jamu grad i uzeæe ga i spaliæe ga ognjem. 9 Ovako Malhije sina Amelehova, koja bijaše u trijemu od veli Gospod: ne varajte se govoreæi: otiaæi æe od tamnice, i spustiše Jeremiju o užima; a u jami ne nas Haldejci; jer neæee otiaei. 10 I da pobijete svu bješe vode, nego glib, i Jeremija se uvali u glib. 7 Ali vojsku Haldejsku, koja æe se biti s vama, i da ih kad èu Avdemelehr Etiopljanin, dvoranin, koji bijaše u ostane nekoliko ranjenika, i oni æe ustati iz svojih dvoru carevu, da su metnuli Jeremiju u onu jamu, šatora i spaliti taj grad ognjem. 11 A kad otide vojska a car sjeðaše na vratima Venijaminovjem, 8 Izide Haldejska od Jerusalima radi vojske Faraonove, 12 Avdemelehr iz dvora careva i reæe caru govoreæi: Izide Jeremija iz Jerusalima da bi otiašao u zemlju 9 Care gospodaru moj, zlo uèiniše ti ljudi u svemu Venijaminovu i uklonio se odande među narod. 13 Ali što uèiniše Jeremiji proručku bacivši ga u jamu, jer kad bijaše na vratima Venijaminovjem, ondje bijaše bi i ondje gdje je bio od gladi umro, jer nema više starješina stražarski po imenu Jereja sin Selemije hljeba u gradu. 10 Zato car zapovjedi Avdemelehu sina Ananijina, te uhvati Jeremiju proručku govoreæi: ti Etiopljaninu govoreæi: uzmi odavde trideset ljudi i bjeziš ka Haldejima. 14 A Jeremija reæe: nije istina, izvadi Jeremiju proručku iz jame dok nije umro. 11 ne bježim ka Haldejima. Ali ga ne htje slušati, nego Tada uze Avdemelehr ljude, i dođe u dom carev pod uhvati Jereja Jeremiju i odvede ka knezovima. 15 riznicu, i uze odande iznošenijeh haljina i starijeh A knezovi se razgnjeviše na Jeremiju, i izbiše ga, i rita, i spusi ih Jeremiju u jamu o užima. 12 I reæe metnuše ga u tamnicu u kuæi Jonatana pisara, jer od Avdemelehr Etiopljanin Jeremiji: podmetni te stare nje bijahu naèinili tamnicu. 16 A kad Jeremija uljeze u haljine i rite pod pazuha ispod uža. I uèini Jeremiju jamu, u tamnicu, osta ondje dugo vremena. 17 Potom tako. 13 I izvukoše Jeremiju na užima i izvadiše ga posla car Sedekija, te ga izvadi, i upita ga u svojoj iz jame; i osta Jeremija u trijemu od tamnice. 14 kuæi nasamo, i reæe mu govoreæi: ima li rijeè od Potom car Sedekija posla po Jeremiju proručku, te Gospoda? A Jeremija reæe: ima. Još reæe: biæeš ga dovedoše pred nj u treæi ulazak koji bijaše u predan u ruke caru Vavilonskomu. 18 Potom reæe domu Gospodnjem; i reæe car Jeremiji: zapitaæu te Jeremija caru Sedekiji: šta sam ti skrivo ili slugama nešto, nemoj mi zatajiti. 15 A Jeremija reæe Sedekiji: tvojim ili tomu narodu, te me metnuste u tamnicu? 19 da ti kažem, neæeš li me pogubiti? a da te svjetujem, I gdje su vaši proroci koji vam proručuju govoreæi: neæeš me poslušati. 16 Tada se car Sedekija zakle neæee doæi car Vavilonski na vas ni na ovu zemlju? 20 Jeremiji nasamo govoreæi: tako da je živ Gospod, Sada dakle poslušaj, care gospodaru moj, pusti preda koji nam je stvorio ovu dušu, neæeu te pogubiti niti se molbu moju, nemoj me vraæati u kuæu Jonatana æeu te dati u ruke ljudima koji traže dušu tvoju. 17 pisara, da ne umrem ondje. 21 Tada zapovjedi car Tada Jeremija reæe Sedekiji: ovako veli Gospod Bog Sedekija da zatvore Jeremiju u trijem od tamnice i da nad vojskama, Bog Izrailjev: ako otideš ka knezovima mu daju svaki dan po hljebi s ulice hljebarske, dokle cara Vavilonskoga, živa æe ostati duša tvoja, i grad traje hljeba u gradu. Tako sjeðaše Jeremija u trijemu ovaj neæee izgorjeti ognjem, i tako æeostati u životu ti i dom tvoj. 18 Ako li ne otideš ka knezovima cara Vavilonskoga, ovaj æe grad biti predan u ruke Haldejima, koji æe ga spaliti ognjem, i ti neæee

uteæi iz ruku njihovijeh. 19 A car Sedekija reèe Vavilon. 10 Samo najsromanja iz naroda, koji ništa Jeremiji: ja se bojim Judejaca koji su prebjegli ka nemahu, ostavi Nevuzardan zapovjednik stražarski u Haldejcima, da me ne predadu u njihove ruke, te æe zemlji Judinoj, i dade im tada vinograde i njive. 11 A mi se narugati. 20 A Jeremija reèe: neæe te predati; Navuhodonosor car Vavilonski zapovjedi za Jeremiju poslušaj glas Gospodnj, koji ti ja govorim, i dobro Nevuzardanu zapovjedniku stražarskom govoreæi: æe ti biti i živa æe biti tvoja duša. 21 Ako li neæeš 12 Uzmi ga i gledaj ga dobro, i ne èini mu zla, nego da izideš, ovo je što mi pokaza Gospod: 22 Gle, sve mu èini što ti god kaže. 13 I poslaše Nevuzardan žene koje su ostale u domu cara Judina, odvešæe zapovjednik stražarski i Nevusazvan, starješina nad se ka knezovima cara Vavilonskoga, i one æe reæi: dvoranima, i Nergal-sareser, starješina nad vraèima, i nagovoriše te i prevariše te prijatelji tvoji; noge ti se svi knezovi cara Vavilonskoga, 14 Poslaše, te uzeše uvališe u glib, a oni se povukoše natrag. 23 Sve žene Jeremiju iz trijema od tamnice, i predaje ga Godoliji tvoje i sinovi tvoji odvešæe se Haldejcima, i ti neæeš sinu Ahikama sina Safanova da ga odvede kuæi; uteæi iz ruku njihovijeh; nego æeš dopasti u ruke tako osta među narodom. 15 A Jeremiji doðe rijeèe caru Vavilonskom, i ovaj æe grad izgorjeti ognjem. Gospodnja kad bješe zatvoren u trijemu od tamnice 24 Tada reèe Sedekija Jeremiji: niko da ne dozna govoreæi: 16 Idi i reci Avdemelehu Etiopljaninu za te rijeèi, da ne pogineš. 25 Ako li knezovi èuvši govoreæi: ovako veli Gospod nad vojskama Bog da sam govorio s tobom dođu k tebi i reku ti: kaži Izrailev: evo ja æeu uèiniti da se zbudu rijeèi moje nam šta si govorio caru, nemoj tajiti od nas, pa te tome gradu na zlo a ne na dobro, i navršiæe se pred neæemo pogubiti, i šta je car tebi govorio? 26 Reci tobom u onaj dan. 17 Ali æeu tebe izbaviti u onaj dan, im: ja pripadoh k caru moleæi se da me ne pošlje govoriti Gospod, i neæeš biti predan u ruke ljudima natrag u dom Jonatanov da umrem ondj. 27 I doðoše kojih se bojiš. 18 Jer æeu te doista saèuvati, te neæeš svi knezovi k Jeremiji i pitaše ga; a on im odgovori pasti od maèa, i biæe ti duša tvoja mjesto plijena zato sasvijem kako mu zapovjedi car. I okaniše ga se, što si se pouzdao u me, govoriti Gospod.

jer ne doznaše ništa od toga. 28 A Jeremija osta u trijemu od tamnice do dana kad uzeše Jerusalim; i on bijaše onđe kad uzeše Jerusalim.

39 Devete godine Sedekije cara Judina mjeseca desetoga doðe Navuhodonosor car Vavilonski sa svom vojskom svojom na Jerusalim i stade ga biti. 2 Jedanaeste godine Sedekijine mjeseca èetvrtoga, devetoga dana toga mjeseca provališe u grad. 3 I uðoše svi knezovi cara Vavilonskoga, i stadoše kod srednjih vrata Nergal-sareser, Samgar-nevon, Sarsehim, starješina nad dvoranima, Nergal-sareser, starješina nad vraèima, i svi drugi knezovi cara Vavilonskoga. 4 A kad ih vidje Sedekija car Judin i svi vojnici, pobjegoše i izidoše noæu iz grada pokraj vrta carskoga na vrata među dva zida; i iðahu preko polja. 5 A vojska Haldejska gonjaše ih, i stiže Sedekiju u polju Jerihonskom, i uhvativši ga dovedoše ga k Navuhodonosoru caru Vavilonskom u Rivlu u zemlji Ematskoj, te mu sudi. 6 I zakla car Vavilonski sinove Sedekijine u Rivli na njegove oèi, i sve znatne ljudi od Jude pokla car Vavilonski. 7 Iza toga Sedekiji iskopa oèi, i svega u dvoje verige mjeđene, da ga odvede u Vavilon. 8 A dom carev i domove narodne popališe Haldeci ognjem, i zidove Jerusalimske raskopaše. 9 A ostatak naroda što osta u gradu i prebjegje koji prebjegoše k njemu, ostatak naroda što bješe ostao, odvede Nevuzardan zapovjednik stražarski u

40 Rijeèe koja doðe Jeremiji od Gospoda kad ga Nevuzardan zapovjednik stražarski pusti iz

Rame uzevši ga pošto bješe okovan u verige među svijem robljem Jerusalimskim i Judinijem, koje se voðaše u Vavilon. 2 I uzevši zapovjednik stražarski Jeremiju reèe mu: Gospod Bog tvoj izreèe ovo zlo za ovo mjesto; 3 I hanese i uèini kako reèe, jer zgriješiste Gospodu i ne slušaste glasa njegova, zato vas snaðe ovo. 4 Ali sada, evo, ja te opråštam danas veriga što su ti na ruku; ako ti je volja poæei sa mnom u Vavilon, hodi, ja æeu se brinuti za te; ako li ti nije volja poæei sa mnom u Vavilon, a ti nemoj; evo, sva ti je zemlja otvorena, idi kuda god hoæeš i kuda ti je drago. 5 Ili kad se on još ne vraæea, otidi k njemu, Godoliji sinu Ahikama sina Safanova, kojega je postavio car Vavilonski nad gradovima Judinijem, i ostani s njim među narodom, ili idi kuda ti je drago. I dade mu zapovjednik stražarski brašnjenice i dar, i otpusti ga. 6 I tako doðe Jeremija ka Godoliji sinu Ahikamovu u Mispu, i osta s njim u narodu, koji još osta u zemlji. 7 A sve vojvode što bjehu u polju i ljudi njihovi kad èuše da je car Vavilonski postavio Godoliju sina Ahikamova nad zemljom, i da je na njemu ostavio ljudi i žene i djecu između siromašnoga naroda u zemlji, koji ne bi odveden u Vavilon, 8 Doðoše u Mispu ka Godoliji Ismailo sin Netanijin i Joanan i Jonatan sinovi Karijini, i Seraja sin Tanumetov, i sinovi Jofije

Netofaæanina, i Jezanija sin nekoga Mahaæanina, car Asa bojeæi se Vase cara Izrailjeva; i Ismailo oni i ljudi njihovi. **9** I zakle se Godolija sin Ahikama sin Netanijin napuni je pobijenijeh ljudi. **10** I zarobi sina Safanova njima i ljudima njihovijem govoreæi: ne Ismailo sav ostatak naroda što bijaše u Mispi, kæeri bojte se službe Haldejcima; ostanite u zemlji, i služite careve i sav narod što bješe ostao u Mispi, nad kojim caru Vavilonskom, i dobro æe vam biti. **10** A ja evo bješe postavio Nevuzardan zapovjednik stražarski æeu stajati u Mispi da doœekujem Haldejce koji æe Godoliju sina Ahikamova; i zarobivši ih Ismailo sin dolaziti k nama; a vi berite vinograde i voæe i ulje, i Netanijin poðe da prijeðe k sinovima Amonovijem. **11** ostavljajte u sudove svoje, i stoje u gradovima svojim Ali Joanan sin Karijin i sve vojvode što bijahu s njim koje držite. **11** Tako i svi Judejci, koji bijahu među èuše sve zlo što uèeni Ismailo sin Netanijin. **12** Tada Moavcima i sinovima Amonovijem i Edomcima i po uezhe sve svoje ljude i poðoðe da udare na Ismaila svijem zemljama, èuvši da je car Vavilonski ostavio sina Netanijina, kojega naðoðe kod velike vode u ostatak u Judeji i postavio nad njima Godoliju sina Gavaonu. **13** I sav narod što bješe s Ismailom kad Ahikama sina Safanova, **12** Vratîse se svi Judejci iz vidje Joanana sina Karijina i sve vojvode što bjehu s svijeh mesta kuda bijahu razagnani, i doðoðe u zemlju njim, obradova se, **14** I sav narod što Ismailo zarobi Judinu ka Godoliji u Mispu, i nabrâše vina i voæa iz Mispe obrnu se i otide k Joananu sinu Karijini. vrlo mnogo. **13** A Joanan sin Karijin i sve vojvode **15** A Ismailo sin Netanijin pobježe s osam ljudi od što bjehu u polju doðoðe ka Godoliji u Mispu, **14** I Joanana, i otide k sinovima Amonovijem. **16** I takо rekoðe mu: znaš li da je Valis car sinova Amonovijeh Joanan sin Karijin i sve vojvode što bijahu s njim poslao Ismaila sina Netanijina da te ubije? Ali im ne uezhe sav ostatak naroda što povratiðe od Ismaila povjerova Godolija sin Ahikamov. **15** Tada Joanan sin sina Netanijina, koji ubiv Godoliju sina Ahikamova Karijin reèe Godoliji nasamo u Mispi govoreæi: idem bješe ih odveo iz Mispe, vojnike i žene i djecu i da ubijem Ismaila sina Netanijina, niko neæe dozнатi. dvorane, i odvedoðe ih iz Gavaona; **17** I otišavši Zaðto da te ubije i da se rasiju svi Judejci koji su se stadoðe u gostonici Himamovoj kod Vitlejema, da skupili oko tebe i da propadne ostatak Judin? **16** Ali bi otisli i prešli u Misir, **18** Radi Haldejaca, jer ih se Godolija sin Ahikamov reèe Joananu sinu Karijini: bojahu, što Ismailo sin Netanijin ubi Godoliju sina nemoj to èiniti, jer nije istina što kažeš za Ismaila. Ahikamova, kojega bješe postavio car Vavilonski nad zemljom.

41 A sedmoga mjeseca doðe Ismailo sin Netanije

sina Elisamina, carskoga roda, i knezovi carevi, deset ljudi s njim, ka Godoliji sinu Ahikamovu u Mispu, i jedoðe onđe u Mispi s njim. **2** Potom usta Ismailo sin Netanijin i deset ljudi što bijahu s njim, i ubiše maæem Godoliju sina Ahikama sina Safanova; tako pogubiše onoga koga bješe postavio car Vavilonski nad zemljom. **3** I sve Judejce koji bijahu s njim, s Godolijom, u Mispi, i Haldejce koji se zatekoðe onđe, vojnike, pobi Ismailo. **4** A sjutradan poðto ubi Godoliju, dok još niko ne dozna, **5** Doðoðe ljudi iz Sihema, iz Siloma i iz Samarie, osamdeset ljudi, obrijane brade i razdrtijeh haljina i isparani po tijelu, i imahu u rukama dar i kad, da prinesu u dom Gospodnj. **6** Tada Ismailo sin Netanijin izide im na susret iz Mispe i iðaðe plaðuæi, i sretavši se s njima reèe im: hodite ka Godoliji sinu Ahikamovu. **7** A kad doðoðe usred grada, pokla ih Ismailo sin Netanijin s ljudima koji bijahu s njim i baci ih u jamu. **8** A među njima se naðe deset ljudi koji rekoðe Ismailu: nemoj nas pogubiti, jer imamo sakriveno blago u polju, pšenice i jeðema i ulja i meda. I ostavi ih, i ne pobi ih s braæom njihovom. **9** A jama u koju pobaca Ismailo sva tjelesa ljudi koje pobi uz Godoliju bijaše ona koju naðeini

42 Potom doðoðe sve vojvode i Joanan sin Karijin i Jezanija sin Osajin, i sav narod, malo i veliko, i rekoðe Jeremiji proroku: pusti preda se našu molbu, i pomoli se za nas Gospodu Bogu svojemu, za sav ovaj ostatak, jer nas je ostalo malo od mnogih, kao što nas oèi tvoje vide, **3** Da bi nam pokazao Gospod Bog tvoj put kojim æemo iæi i Šta æemo raditi. **4** A Jeremija prorok reèe im: posluðaæeu; evo, pomoliæu se Gospodu Bogu vaðemu po vašim rijeèeima, i što vam odgovori Gospod kazaæeu vam, neæeu vam zatajiti ni rijeèi. **5** A oni rekoðe Jeremiji: Gospod neka nam je svjedok istiniti i vjeran da æemo èintiti sve što ti Gospod Bog tvoj zapovjedi za nas. **6** Bilo dobro ili zlo, posluðaæemo rijeè Gospoda Boga svojega ka kojemu te šaljemo, da bi nam dobro bilo kad posluðamo glas Gospoda Boga svojega. **7** A poslijе deset dana doðe rijeè Gospodnja Jeremiji; **8** Te sazva Joanana sina Karjina i sve vojvode što bijahu s njim, i sav narod, malo i veliko, **9** I reèe im: ovako veli Gospod Bog Izrailjev, ka kojemu me poslaste da iznesem preda nj molbu vaðu: **10** Ako ostanete u ovoj zemlji, sazidaæeu vas, i neæeu vas razoriti, i nasadiæeu vas i neæeu vas istrijebiti; jer mi je žao sa zla koje sam vam uèinio. **11**

Ne bojte se cara Vavilonskoga, kojega se bojite; ne bojte ga se, govori Gospod, jer sam ja s vama da vas saéuvam i da vas izbavim iz njegove ruke. 12 I dođoše do Tafnesa. 8 I dođe rijeè Gospodnja uèinièu vam milost da se smiluje na vas, i vrati vas u Jeremiju u Tafnesu govoreæi: 9 Uzmi u ruke velikoga zemlju vašu. 13 Ako li reèete: neæemo da ostanemo u kamenja, i pokrij ga kalom u peæi za opeke što je na toj zemlji, ne slušajuæi glasa Gospoda Boga svojega vratima doma Faraonova u Tafnesu da vide Judejci; 14 Govoreæi: ne, nego idemo u zemlju Misirsku, da ne 10 I reci im: ovako veli Gospod nad vojskama Bog vidimo rata i glasa trubnoga ne èujemo i ne budemo Izrailjev: evo, ja æeu poslati i dovesti Navuhodonosora gladni hleba, i ondje æemo se naseliti, 15 Onda èujete cara Vavilonskoga slugu svojega, i metnuæu prijesto rijeè Gospodnju, koji ste ostali od Jude; ovako veli njegov na ovo kamenje koje sakrih, i razapeæe Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: ako vi okrenete carski šator svoj na njemu. 11 Jer æe doæi i zatrati lice svoje da idete u Misir i otidete da se naselite u zemlju Misirsku; ko bude za smrt otiaæi æe na smrt, ondje, 16 Ondje æe vas u zemlji Misirskoj stignuti ko za ropstvo, u ropstvo, ko za maè, pod maè. 12 maè kojega se bojite, i glad, radi koje se brinete, I raspaliæu oganj u kuæama bogova Misirskih; i goniæe vas ondje u Misiru i ondje æete pomrijeti. 17 I popaliæe ih i odvešæe ih u ropstvo, i ogrnuæe se svi ljudi koji su okrenuli lice svoje da idu u Misir da zemljom Misirskom kao što se pastir ogræe plaštem se ondje nasele, izginuæe od maèa i od gladi i od svojim, i otiaæi æe odande s mirom. 13 I izlomiæe pomora, i nijedan ih neæee ostati niti æe koji uteæi od stupove u domu sunèanom što je u zemlji Misirskoj, i zla koje æeu pustiti na njih. 18 Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: kao što se gnjev moj i jarost moja izli na stanovnike Jerusalimske, tako æee se izliti gnjev moj na vas, ako otidete u Misir, i biæete uklini i èudo i kletva i rug, i neæete više vidjeti ovoga mjesta. 19 Gospod vam govori, ostanci Judini! ne idite u Misir. Znajte da vam ja svjedoèim danas. 20 Jer varaste duše svoje kad me poslaste ka Gospodu Bogu svojemu rekavši: pomoli se za nas Gospodu Bogu našemu, i kako reèe Gospod Bog naš, javi nam i uèiniæemo. 21 A kad vam javih danas, neæete da poslušate glasa Gospoda Boga svojega niti išta što mi zapovjedi za vas. 22 Znajte dakle da æete izginuti od maèa i od gladi i od pomora na mjestu kuda ste radi otiaæi da se stanite.

43 A kad izgovori Jeremija svemu narodu sve rijeèi Gospoda Boga njihova, koje mu Gospod Bog njihov zapovjedi za njih, sve te rijeèi, 2 Tada Azarija sin Osajin i Joanan sin Karijin i svi oni ljudi oholi rekoše Jeremiji govoreæi: nije istina što govorиш; nije te poslao Gospod Bog naš da nam kažeš: ne idite u Misir da se ondje stanite. 3 Nego Varuh sin Nirijin podgovara te na nas da nas preda u ruke Haldejcima da nas pogube ili da nas presele u Vavilon. 4 I tako Joanan sin Karijin i sve vojvode i sav narod ne poslušaše glasa Gospodnjega da ostanu u zemlji Judinoj. 5 Nego Joanan sin Karijin i sve vojvode uzeše sav ostatak Judin koji se bijaše vratio da živi u zemlji Judinoj iz svijeh naroda u koje bijahu razagnani, 6 Ljudi i žene i djeci i kæeri careve, i sve duše što bijaše ostavio Nevuzardan zapovjednik stražarski s Godolijom sinom Ahikama sina Safanova,

i Jeremiju proroka i Varuha sina Nirijina, 7 I otidoše u zemlju Misirku, jer ne poslušaše glasa Gospodnjega; vas saéuvam i da vas izbavim iz njegove ruke. 8 I dođe rijeè Gospodnja u Jeremiju u Tafnesu govoreæi: 9 Uzmi u ruke velikoga zemlju vašu. 10 I reci im: ovako veli Gospod nad vojskama Bog vidimo rata i glasa trubnoga ne èujemo i ne budemo Izrailjev: evo, ja æeu poslati i dovesti Navuhodonosora gladni hleba, i ondje æemo se naseliti, 11 Onda èujete cara Vavilonskoga slugu svojega, i metnuæu prijesto rijeè Gospodnju, koji ste ostali od Jude; ovako veli njegov na ovo kamenje koje sakrih, i razapeæe Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: ako vi okrenete carski šator svoj na njemu. 12 Jer æe doæi i zatrati lice svoje da idete u Misir i otidete da se naselite u zemlju Misirsku; ko bude za smrt otiaæi æe na smrt, ondje, 13 I popaliæe ih i odvešæe ih u ropstvo, i ogrnuæe se svi ljudi koji su okrenuli lice svoje da idu u Misir da zemljom Misirskom kao što se pastir ogræe plaštem se ondje nasele, izginuæe od maèa i od gladi i od svojim, i otiaæi æe odande s mirom. 14 Rijeè koja dođe Jeremiji za sve Judejce koji življahu u zemlji Misirskoj, koji življahu u Migdolu i u Tafnesu i u Nofu i u zemlji Patrosu, govoreæi: 2 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: vi vidjeste sve zlo što navedoh na Jerusalim i na sve gradove Judine, i evo su danas pusti i nema nikoga da živi u njima, 3 Za zloæu njihovu koju èiniše da bi me gnjevili hodeæi da kade i služe drugim bogovima, kojih ne znaše ni oni ni vi ni oci vaši. 4 I slah k vama sve sluge svoje proroke zarana jednako govoreæi: ne èinite toga gada, na koji mrzim. 5 Ali ne poslušaše niti priguæe uha svojega da se vrate od zloæe svoje, da ne kade drugim bogovima. 6 Zato se izli jarost moja i gnjev moj, i razgorje se u gradovima Judinijem i po ulicama Jerusalimskim, te postaše razvaline i pustoš, kao što se vidi danas. 7 A sada ovako veli Gospod Bog nad vojskama, Bog Izrailjev: zašto sami sebi èinite tako veliko zlo da istrijebite iz Jude ljudi i žene, djecu i koja sisaju, da ne ostane u vas ostatka, 8 Gnjeveæi me djelima ruku svojih, kadeæi drugim bogovima u zemlji Misirskoj, u koju dođoste da se stanite da biste se istrijebili i postali kletva i rug u svijeh naroda na zemlji. 9 Jeste li zaboravili zla otaca svojih i zla careva Judinijeh i zla žena njihovih, i svoja zla i zla žena svojih, koja èiniše u zemlji Judinoj i po ulicama Jerusalimskim? 10 Ne pokoriše se do danas niti se pobojаш, niti hodiše po mom zakonu i uredbama mojim, koje stavih pred vas i pred oce vaše. 11 Zato ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: evo, ja æeu vam obratiti lice svoje na zlo, da istrijebim sve Judejce. 12 I uzeæu ostatak Judin, koji

okrenu lice svoje da ide u zemlju Misirsku da se ondje radi, ne dobra radi, i Judeci koji su u zemlji Misirskoj stani, i izginuæe svi; u zemlji æee Misirskoj pasti i svi æee ginuti od maæa i od gladi, dokle ih ne bude izginuti od maæa i od gladi, malo i veliko, izginuæe od njednoga. **28** A koji uteku od maæa, vratiaæe se iz maæa i od gladi, i biæe uklin i èudo i prokletstvo i rug.

13 I pohodiæu one koji nastavaju u zemlji Misirskoj, ostatak Judin, što otidoše u zemlju Misirsku da se kao što sam pohodio Jerusalim, maæem, glaðu i ondje nastane, poznaæe èija æee se rijeè navršiti, pomorom; **14** I nijedan od ostatka Judina, što otidoše moja ili njihova. **29** A ovo da vam je znak, govori u zemlju Misirsku da se ondje stane, neæee uteæi Gospod, da æeu vas pohoditi na tom mjestu da znate niti se izbaviti da se vrate u zemlju Judinu, u koju se da æee se doista ispuniti rijeèi moje vama na zlo; **30** žeze vratiti da se nasele; jer se neæee vratiti, osim koji Ovako veli Gospod: evo, ja æeu dati Faraona Vafrija pobjegnu. **15** Tada odgovoriše Jeremiji svi ljudi koji cara Misirskoga u ruke neprijateljima njegovijem i u znaðahu da žene njihove kade drugim bogovima, i ruke onjem koji traže dušu njegovu, kao što sam dao sve žene, kojih stajaše ondje velik zbor, i sav narod Sedekiju cara Judina u ruke Navuhodonosoru caru što življaše u zemlji Misirskoj, u Patrosu, govoreæi: **16** Vavilonskom, neprijatelju njegovu i koji tražaše dušu Što nam kaza u ime Gospodnje, neæemo te poslušati; njegovu.

17 Nego æemo èiniti sve što je izašlo iz naših usta kadeæi carici nebeskoj i ljevajuæi joj naljeve, kao što smo èinili mi i oci naši, carevi naši i knezovi naši po gradovima Judinijem i po ulicama Jerusalimskim, jer bijasmo siti hljeba i bijaše nam dobro i zla ne viðasmo. **18** A otkad prestasmo kaditi carici nebeskoj i ljevati joj naljeve, ništa nemamo i ginemo od maæa i od gladi. **19** I kad kadimo carici nebeskoj i ljevamo joj naljeve, eda li joj bez glavara svojih peèemo kolaæe služeæi joj i ljevamo joj naljeve? **20** Tada reèe Jeremija svemu narodu, ljudima i ženama, i svemu narodu, koji mu onako odgovoriše, govoreæi: **21** Eda li se ne opomenu Gospod kada, kojim kadiste u gradovima Judinijem i po ulicama Jerusalimskim vi i oci vaši, carevi vaši i knezovi vaši i narod zemaljski? i ne doðe li mu u srce? **22** I ne može Gospod više podnositi zloæe djela vaših i gadova koje èiniste, te zemlja vaša posta pustoš i èudo i prokletstvo, da nikо ne živi u njoj, kako se vidi danas. **23** Zato što kadiste i što grješite Gospodu i ne sluðaste glasa Gospodnjega, i po zakonu njegovu i uredbama njegovijem i svjedoèanstvima njegovijem ne hodiste, zato vas zadesi ovo zlo, kako se vidi danas. **24** Još reèe Jeremija svemu narodu i svijem ženama: èujte otsvuda, govori Gospod. **25** Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev govoreæi: vi i žene vaše rekoste ustima svojim i izvršiste govoreæi: izvršivaæemo potok i njegove se vode kolebaju kao rijeke; i veli: zavjete svoje što zavjetovasmo kadeæi carici nebeskoj idem, pokriæu zemlju, zatræu grad i one koji žive u i ljevajuæi joj naljeve. Doista ispuniste zavjete svoje i spotaknu i padnu. **7** Ko je to što se diže kao potok, i vode mu se kolebaju kao rijeke? **8** Misir se diže kao rukama svojim izvršiste govoreæi: izvršivaæemo potok i njegove se vode kolebaju kao rijeke; i veli: zavjete svoje što zavjetovasmo kadeæi carici nebeskoj idem, pokriæu zemlju, zatræu grad i one koji žive u i ljevajuæi joj naljeve. Doista ispuniste zavjete svoje i spotaknu i padnu. **9** Izlazite, konji, bjesnite, kola; i neka izaðu izvršiste. **26** Zato èujte Judeci rijeè Gospodnju, svi junaci, Husi i Fudi, koji nose štitove, i Ludeji, koji nose Judeci koji stanujete u zemlji Misirskoj: evo, ja se i natežu luk. **10** Jer je ovaj dan Gospodu Gospodu zaklinjem velikim imenom svojim, veli Gospod, da se nad vojskama dan osvete, da se osveti neprijateljima imoje neæee više izricati ustima njednoga Judeca svojim; maæ æee ih prozdrijeti i nasitiæe se i opæee se u svoj zemlji Misirskoj da bi rekao: tako da je živ krvlju njihovom; jer æee biti žrtva Gospoda Gospoda Gospod Gospod! **27** Evo, ja æeu paziti na njih zla nad vojskama u zemlji sjevernoj na rijeci Efratu. **11**

Izidi u Galad i uzmi balsama, djevojko kæeri Misirska; ridaæe svi stanovnici zemaljski. 3 Od topota kopita zaludu su ti mnogi lijekovi, neæeš se izlijeeiti. 12 jakih konja njegovijeh, od tutnjave kola njegovijeh, i Narodi èuše sramotu twoju, i vike twoje puna je zemlja, praske toèkova njegovijeh, neæe se obazreti ocevi na jer se spotièu junak o junaka, te obojica padaju. 13 sinove, jer æe im ruke klonuti, 4 Od onoga dana koji Rijeè koju reèe Gospod Jeremiji proroku o dolasku æe doæi da istrijebi sve Filisteje i da zatre Tir i Sidon Navuhodonosora cara Vavilonskoga da potre zemlju i sve ostale pomoæenike, jer æe Gospod istrijebiti Misirsku: 14 Javite u Misiru, i oglasite u Migdolu, Filisteje, ostatak ostrva Kaftora. 5 Oæelaviaæe Gaza, oglasite i u Nofu i u Tafnesu, i recite: stani i pripravi propaææe Askalon i ostatak doline njihove; dokle se, jer maè proždrije što je oko tebe. 15 Zašto se æeš se rezati? 6 Jaoh, maèu Gospodnji, kad æeš se povalaæe junaci tvoji? Ne stoje, jer ih Gospod obara. 16 Èini, te se mnogi spotièu i padaju jedan na drugoga, i govore: ustani da se vratimo k narodu svojemu i na postoæbinu svoju ispred maèa nasilnikova. 17 Vièu ondje: Faraon car Misirska propade, proðe mu rok. 18 Tako da sam ja živ, govorи car, kojemu je ime Gospod nad vojskama; kao Tavor meðu gorama i kao Karmil na moru doæi æe. 19 Spremi što ti treba da se seliš, stanovnice, kæeri Misirska; jer æe Nof opustjeti i spaliæe se da neæe niko živjeti u njemu. 20 Misir je lijepa junica; ali pogibao ide, ide sa sjevera. 21 I najamnici su njegovi usred njega kao teoci ugojeni, ali se i oni obrnuše i pobjegoše, ne ostaše, jer doðe na njih dan nesreæe njihove, vrijeme pohoðenja njihova. 22 Glas æe njihov iæi kao zmijini, jer oni idu s vojskom i doæi æe sa sjekirama na nj kao oni koji sijeku drva. 23 I oni æe posjeæi šumu njegovu, govorи Gospod, ako joj i nema mijere, jer ih je više nego skakavaca i nema im broja. 24 Posrami se kæi Misirska, predana je u ruke narodu sjevernom. 25 Govori Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: evo, ja æu pohoditi ljudstvo u Noji, i Faraona i Misir i bogove njegove i careve njegove, Faraona i sve koji se uzdaju u nj. 26 I daæu ih u ruke onima koji traže dušu njihovu, u ruke Navuhodonosoru caru Vavilonskom i u ruke slugama njegovim; a poslije æe biti naseljen kao prije, govorи Gospod. 27 A ti se ne boj, slugo moj Jakove, i ne plaši se, Izrailju, jer evo ja æu te izbaviti iz daljne zemlje i sjeme twoje iz zemlje ropstva njegova; i Jakov æe se vratiti i poèivaæe, i biæe miran i niko ga neæe plašiti. 28 Ti se ne boj, slugo moj Jakove, govorи Gospod, jer sam ja s tobom; jer æu uèiniti kraj svijem narodima, u koje te prognah, ali tebi neæu uèiniti kraja, nego æu te pokarati s mjerom, a neæu te ostaviti sasvijem bez kara.

47 Rijeè Gospodnja koja doðe Jeremiji proroku za Filisteje prije nego Faraon osvoji Gazu. 2 Ovako veli Gospod: evo, voda dolazi sa sjevera, i biæe kao potok koji se razljeva, i potoplje zemlju i što je u njoj, grad i one koji žive u njemu; i ljudi æe vikati, i

48 Za Moava ovako govorи Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: teško Nevonu! jer æe se opustošiti; Kirijatajim æe se posramiti i uzeti; Mizgav æe se posramiti i prepasti. 2 Neæe se više hvaliti Moav Esevonom; jer mu zlo misle: hodite da ga istrijebimo da nije više narod. I ti, Madmene, opustjeæeš; maè æe te goniti. 3 Èuje se vika iz Oronajima, pustošenje i satiranje veliko. 4 Moav se satr; stoji vika djece njegove. 5 Jer æe se putem Luitskim dizati plaè bez prestanka; i kako se slazi u Oronajim, neprijatelji æe èuti straænu viku: 6 Bježite, izbavite duše svoje, i budite kao vrijes u pustinji. 7 Jer što se uzdaš u svoja djela i u blago svoje, zato æeš se i ti uzeti, i Hamos æe otiaæi u ropstvo, sveštenici njegovi i knezovi njegovi skupa. 8 I doæi æe zatiraè u svaki grad, neæe se saæuvati ni jedan grad; dolina æe propasti i ravnica æe se opustošiti, jer Gospod reèe. 9 Podajte krila Moavu, neka brzo odleti; jer æe gradovi njegovi opustjeti da neæe niko živjeti u njima. 10 Proklet bio ko nemarno radi djelo Gospodnje, i proklet ko usteže maè svoj od krvi! 11 Moav je bio u miru od djetinjstva svojega i poèivao na droždini svojoj, niti se pretakao iz suda u sud, niti je u ropstvo išao; zato mu osta kus njegov, i miris se njegov nije promijenio. 12 Zato, evo, idu dani, govorи Gospod, da mu pošljem premetaæe, koji æe ga premetnuti, i sudove njegove isprazniti i mjehove njegove pokidati. 13 I Moav æe se osramotiti s Hamosa, kao što se osramotio dom Izrailjev s Vetiþa, gada svojega. 14 Kako govorite: jaki smo i junaci u boju? 15 Moav æe se opustošiti i gradovi æe njegovi propasti, i najbolji mladiæi njegovi siæi æe na zaklanje, govorи car, kojemu je ime Gospod nad vojskama. 16 Blizu je pogibao Moavova, i zlo njegovo vrlo hiti. 17 Žalite ga svi koji ste oko njega, i koji god znate za ime njegovo, recite: kako se slomi jaki štap, slavna palica? 18 Siði sa slave svoje, i sjedi na mjesto zasušeno, kæeri, koja živiš u Devonu; jer æe zatiraè Moavov doæi na

tebe i raskopaæe gradove tvoje. **19** Stani na putu, i jamu, a ko izljeze iz jame, uhvatiæe se u zamku; jer pogledaj, koja živiš u Aroiru, upitaj onoga koji bježi i æeu pustiti na njega, na Moava, godinu pohođenja onu koja gleda da se izbavi, reci: što bi? **20** Posrami njihova, govori Gospod. **45** U sjenu Esevonskom se Moav; jer se razbi; ridajte i viète; javite u Arnon ustaviše se koji bježahu od sile; ali æee oganj izaæi iz da se Moav opustoši. **21** Jer sud doðe na zemlju Esevana i plamen isred Siona, i opaliæe kraj Moavu i ravnu, na Olon i na Jasu i Mifat, **22** I na Devon i na tjerme nemirnicima. **46** Teško tebi, Moave, propade Nevon i na Vet-Devlatajim, **23** I na Kirijatajim i na Vet-Gamul i na Vet-Meon, **24** I na Keriot i na Vosoru, narod Hamosov, jer sinove tvoje zarobiše, i kæeri i na sve gradove zemlje Moavske, koji su daleko i tvoje odvedoše u ropstvo. **47** Ali æeu povratiti roblje Moavovo u pošljednje vrijeme, govori Gospod. Dovde koji su blizu. **25** Odbijen je rog Moavu, i mišica se je sud Moavu.

njegova slomi, govori Gospod. **26** Opojte ga, jer se podigao na Gospoda; neka se valja Moav u bljuvotini svojoj, i bude i on potsmijeh. **27** Jer nije li tebi Izrailj bio potsmijeh? je li se zatekao među lupežima, te kad god govorиш o njemu poskakuješ? **28** Ostavite gradove i naselite se u stijeni, stanovnici Moavski, i budite kao golubica koja se gnijezdu u kraju i rasjelini. **29** Èusmo ponos Moavov da je veoma ponosit, oholost njegovu i ponos, razmetanje njegovo i obijest njegovu. **30** Znam ja, govori Gospod, obijest njegovu; ali neæee biti tako; laži njegove neæee uèiniti ništa. **31** Zato æeu ridati za Moavom, vikati za svijem Moavom, uzdisaæe se za onima u Kir-Eresu. **32** Više nego za Jazirom plakaæu za tobom, lozo Sivamska; odvode tvoje prijeðoše more, dopriješe do mora Jazirskoga; zatiraëe napade na ljetinu tvoju i na berbu tvoju. **33** I radost i veselje otide s rodnoga polja, iz zemlje Moavske, i uèeinih te nesti u kacama vina; niko neæee gaziti pjevajuæi; pjesma neæee se više pjevati. **34** Od vike Esevonske, koja doprije do Eleale, podigoše viku do Jase, od Sigora do Oronajima, kao junica od tri godine, jer æee i voda Nimrimskih nestati. **35** I uèiniæeu, govori Gospod, da ne bude Moavu èovjeka koji bi prinosio žrtvu na visini i kadio bogovima svojim. **36** Zato æee srce moje pištati za Moavom kao svirala, i srce æee moje pištati kao svirala za ljudima u Kir-Eresu, jer æee mu sva teèevina propasti. **37** Jer æee sve glave biti æelave i sve brade obrijane, i sve ruke izrezane, i oko bedara kostrijet. **38** Na svijem krovovima Moavovijem i po ulicama njegovijem biæe sam plaè, jer æeu razbiti Moava kao sud na kom nema miline, govori Gospod. **39** Ridajte: kako je satrven! kako Moav obrnu pleæi sramotan? i posta Moav potsmijeh i strahota svjema koji su oko njega. **40** Jer ovako govori Gospod: evo, kao orao doletjeæe i raširiaæe krila svoja nad Moavom. **41** Kerijot je pokoren i tvrda se mjesta zauzeše, i srca æee u junaka Moavovijeh biti u onaj dan kao srce u žene koja se poraða. **42** I Moav æee se istrijebiti da ne bude narod, jer se podiže na Gospoda. **43** Strah i jama i zamka oko tebe je, stanovniæe Moavski, govori Gospod. **44** Ko uteèee od straha, pašæe u

49 Za sinove Amonove: ovako veli Gospod: zar Izrailj nema sinova? zar nema našljednika? zašto Malhom naslijedi zemlju Gadovu? i zašto se narod njegov naseli u njegovijem gradovima? **2** Zato evo idu dani, govori Gospod, kad æeu uèiniti da se èuje vika ubojna u Ravi sinova Amonovijeh, i ona da bude gomila razvalina, i sela njezina popaljena ognjem; i Izrailj æee obladati onima koji bjehu njim obladali, govori Gospod. **3** Ridaj Esevone, jer je Gaj opustošen; viète sela Ravska; pripašte oko sebe kostrijet, narièite i trèite oko plotova; jer æee Malhom otiaèi u ropstvo, sveštenici njegovi i knezovi njegovi skupa. **4** Što se hvališ dolinama? Rastopila se dolina tvoja, kæeri odmetnico! koja se uzdaš u blago svoje: ko bi udario na me? **5** Evo ja æeu pustiti na te strah otsvuda unaokolo, govori Gospod Gospod nad vojskama, i raspršaæete se svi, i neæee biti nikoga da sakupi bježan. **6** Ali æeu poslije povratiti roblje sinova Amonovijeh, govori Gospod. **7** Za Edoma, ovako veli Gospod nad vojskama: zar nema više mudrosti u Temanu? nesti li svjeta razumnima? išeliye li mudrost njihova? **8** Bježite, obratite pleæi, zavrite se duboko, stanovnici Dedanski, jer æeu pustiti na Isava pogibao njegovu u vrijeme kad æeu ga pohoditi. **9** Da ti doðu beraèi, ne bi li ti ostavili pabiraka? da doðu lupeži noæeu, ne bi li odnjeli koliko im je dosta? **10** Ali ja ogoluznih Isava, otkrih potaje njegove da se ne može sakriti; propade sjeme njegovo, braæea njegova i susjedi njegovi, niko ne osta. **11** Ostavi sirote svoje, ja æeu im život saèuvati, i udovice tvoje neka se uzdaju u me. **12** Jer ovako veli Gospod: evo, koji ne bi trebalo da piju iz èaše, doista æe pití; a ti li æeš ostati bez kara? neæeš ostati bez kara, nego æeš zaciјelo piti. **13** Jer sobom se zaklinjem, govori Gospod, da æee Vosora biti pustoš, rug, èudo i prokletstvo, i svi æee gradovi njezini biti pustinja vjeèna. **14** Èuh glas od Gospoda, i glasnik bi poslan k narodima da reèe: skupite se i idite na nju, i dignite se u boj. **15** Jer gle, uèiniæeu te da budeš mali među narodima i prezren među ljudima. **16** Obijest tvoja

i ponositost srca tvojega prevari tebe, koji živiš u rasjelinama kamenjem i držiš se visokih humova; da te vjetrove rasijaš ih, tako da neće biti naroda načiniš sebi grijezdo visoko kao orao, i odande æu te svaliti, govori Gospod. 17 I zemљa æe Edomska biti pustinja, ko prođe mimo nju, svak æe se èuditi i zviždati radi svijeh rana njezinjeh. 18 Kao kad se zatr Sodom i Gomor i susjedstvo njihovo, veli Gospod, neće se naseliti ondje niko niti æe se baviti ondje sin èovjeèji. 19 Gle, kao lav izaæi æe podižuæi se više nego Jordan na stan silnoga; ali æu

ga brzo otjerati iz te zemlje, i postavišu nad njom onoga ko je izabran; jer ko je kao ja? i ko æe se preti sa mnom? i koji æe mi pastir odoljeti? 20 Zato èujte namjeru Gospodnju što je naumio za Edomce i misli njegove što je smislio za stanovnike Temanske: zaista najmanji iz stada razvlaèe ih, zaista æe opustjeti stan s njima. 21 Od praske padanja njihova zemљa æe se tresti, i vika æe se njihova èuti na Crvenom Moru. 22 Gle, doæi æe i doletjeæe kao orao i raširæe krila svoja nad Vosorom, i biæe srce u junaka Edomskih kao srce u žene koja se poraða. 23 Za Damasak. Posrami se Emat i Arfad, jer èu zle glase; rastopise se, strah je na moru, ne može se umiriti. 24 Damasak klonu, obrati se da bježi, drhat ga poduze, tuga i bolovi osvojše ga kao porodilju. 25 Kako se ne ostavi slavni grad? grad radosti moje? 26 Zato æe popadati mladiæi njegovi na ulicama njegovijem, i svi æe vojnici njegovi izginuti u onaj dan, govori Gospod nad vojskama. 27 I raspališu oganj u zidovima Damaštanskim, i proždrijeæe dvore Ven-Adadove. 28 Za Kidar i za carstva Asorska, koja razbija Navuhodonosor car Vavilonski, ovako veli Gospod: ustanite, idite na Kidar, i zatrите sinove istoène. 29 Uzeæe im šatore i stada, zavjesi njihove i sudove njihove i kamile njihove oteæe, i vikaaæe na njih strašno otsvuda. 30 Bježite, selite se daleko, zavrite se duboko, stanovnici Asorski, govori Gospod, jer je Navuhodonosor car Vavilonski namjerio namjeru protiv vas, i smislio misao protiv vas. 31 Ustanite, idite k narodu mirnome, koji živi bez straha, govori Gospod, koji nema vrata ni prijevornica, žive sami. 32 I kamile æe njihove biti pljeni, i mnoæto stoke njihove grabež, i rasijaš ih u sve vjetrove, one što se s kraja strigu; i dovešaæu pogibao na njih sa svijeh strana, govori Gospod. 33 I Asor æe biti stan zmajevski, pustinja dovjeka: niko se neće ondje naseliti, niti æe se baviti u njemu sin èovjeèji. 34 Rijeè Gospodnja koja dođe Jeremiji proroku za Elam, u poèetku carovanja Sedekije cara Judina, govoreæi: 35 Ovako veli Gospod nad vojskama: evo, ja æu slomiti luk Elamu, glavnu silu njegovu; 36 I dovešaæu

na Elam èetiri vjetra s èetiri kraja nebesa, i u sve kuda neće otiaæi prognanici Elamski. 37 I uplašiæu Elamce pred neprijateljima njihovijem, i pred onima koji traže dušu njihovu; i pustiæu zlo na njih, žestinu u Elamu, i istrijebiæu odande cara i knezove, govori Gospod. 38 I namjestiæu prijesto svoj Elamsko, govori Gospod.

50 Rijeè koju reèe Gospod za Vavilon i za zemljу Haldejsku preko Jeremije proroka. 2 Javite narodima i razglasite, podignite zastavu, razglasite, ne tajite, recite: uze se Vavilon, posrami se Vil, razbici se Merodah; posramiše se idoli njegovi, razbiše se gadni bogovi njegovi. 3 Jer se narod podiže na nj sa sjevera, koji æe mu zemljу opustiti, da neće biti nikoga da živi u njoj; i ljudi i stoka pobjeæi æe i otiaæi. 4 U te dane i u to vrijeme, govori Gospod, doæi æe sinovi Izraïlevi i sinovi Judini zajedno, iæi æe plauæe i tražiæe Gospoda Boga svojega. 5 Pitaæe za put u Sion, i obrativi se onamo reæi æe: hodite, sjedinimo se s Gospodom zavjetom vjeènjem, koji se ne zaboravlja. 6 Narod je moj stado izgubljeno; pastiri njegovi zavedoše ga, te luta po gorama, ide s brda na humove, zaboravivši stan svoj. 7 Ko ih naðe, proždriæe ih, i neprijatelji njihovi govoriše: neæemo biti krivi, jer zgriješiše Gospodu, stanu pravde, Gospodu, nadu otaca njihovijeh. 8 Bježite iz Vavilona i izidite iz zemlje Haldejske i budite kao novovi pred stadom. 9 Jer, evo, ja æu podignuti i dovešaæu na Vavilon zbor velikih naroda iz zemlje sjeverne, koji æe se uvrstati da se biju s njim, i uzeæe ga; strijele su im kao u dobra junaka, ne vraæaju se prazne. 10 I zemljа æe se Haldejska oplijeniti, svi koji æe je pljeniti nasitiæe se, govori Gospod. 11 Jer se veseliste, jer se radovaste plijeneæi moje našljedstvo; jer bješnjeste kao junica na travi i rzaste kao jaki konji. 12 Mati se vaša osramoti vrlo, roditeljka vaša postidje se; evo biæe poèljednja među narodima, pustinja, zemlja suha i pustoš. 13 Od gnjeva Gospodnjega neće se u njoj živjeti, nego æe sva opustjeti; ko god prođe mimo Vavilon, èudiæe se i zviždaæe radi svijeh rana njegovijeh. 14 Postavite se oko Vavilona svi koji natežete luk, strijeljajte ga, ne žalite strijela; jer je sagriješio Gospod. 15 Vièite na nj unaokolo; pružite ruku; temelji mu padoše, zidovi su mu razvaljeni; jer je osveta Gospodnja; osvetite mu se; kako je èinio, onako mu uèinite. 16 Istrijebite iz Vavilona sijaæa i onoga koji maše srpom o žetvi; od maëa nasilnikova

neka se vradi svaki svome narodu, i svaki u svoju i na kola njegova i na svu mješavinu što je usred zemlju neka bježi. 17 Izrailj je stado razagnano, lavovi njega, i postaæe kao žene; maè na blago njegovo, i ga rasplastiæ; najprije ga jede car Asirski, a poslije mu razgrabiæ se. 18 Suša na vode njegove, i usahnuæe, kosti izlomi Navuhodonosor car Vavilonski. 19 Zato jer je zemlja idolska, i oko lažnijeh bogova luduju. 20 ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: evo, Zato æe se ondje nastaniti divlje zvijeri i buljine, i ja æu pohoditi cara Vavilonskoga i zemlju njegovu, sove æe ondje stanovati; i neæee se naseliti dovjeka i kao što sam pohodio cara Asirskoga. 21 I povratiaæu neæee se u njoj živjeti nigda. 22 Kao kad Gospod zatr Izrailja u torove njegove, i paæee po Karmilu i Vasanu; Sodom i Gomor i susjedstvo njihovo, govori Gospod, i po gori Jefremovoj i Galadu sitiaæe se duša njegova. 23 Neæee se niko ondje naseliti, niti æe se baviti u njoj 24 U one dane i u ono vrijeme, govori Gospod, tražiaæe sin èovjek. 25 Evo, narod æe doæi sa sjevera, se bezakonje Izrailjevo, ali ga neæee biti; i grijesi velik narod, i carevi silni podignuæe se od krajeva Judini, ali se neæee naæi, jer æu oprostiti onima zemaljskih. 26 Luk i koplje nosiæe, žestoki æe biti, koje ostavim. 27 Izidi na zemlju Meratajimsku i na niti æe žaliti; glas æe im kao more buæati i jahaæe na stanovnike Fekodske; zatri i istrijebi iza njih, govori konjima, spremni kao junaci za boj, na tebe, kæeri Gospod, i uèini sve kako ti zapovijedim. 28 Vika je Vavilonska. 29 Car Vavilonski kad èuje glas o njima, ubojna u zemlji i polom velik. 30 Kako se slomi i klonuæe mu ruke, tuga æe ga spopasti i bolovi kao skrši malj cijele zemlje? kako Vavilon posta èudo porodilju. 31 Gle, kao lav izaæi æe podizuæi se među narodima? 32 Ja ti metnuh zamku, Vavilone, više nego Jordan na stan silnoga; ali æu ga brzo i ti se uhvati ne doznavši, naæao si se i uhvatio si otjerati iz te zemlje, i postaviaæu nad njom onoga se, jer si se zaratio s Gospodom. 33 Gospod otvorio ko je izabran; jer ko je kao ja? i ko æe se preti sa riznicu svoju i izvadi oruæje gnjeva svojega; jer je mnom? i koji æe mi pastir odoljeti? 34 Zato èuje to djelo Gospoda Gospoda nad vojskama u zemlji Haldejskoj. 35 Hodite na nju s kraja zemlje, otvorite njegove što je smislio za zemlju Haldejsku; zaista žitnice njezine; gazite je kao stogove, i potrite je najmanji iz stada razvlaèiæe ih, zaista æe opustiti da ne ostane od nje ostatka. 36 Pokoljite maæem stan s njima. 37 Od praske kad se uzme Vavilon potrešæe se zemlja, i vika æe se èuti po narodima.

51 Ovako govori Gospod: evo, ja æu podignuti na Vavilon i na one koji žive usred onijeh koji ustaju na me vjetar koji mori. 2 Poslaæu na Vavilon vijaæe koji æe ga razvijati i zemlju njegovu isprazniti, jer æe ga opkoliti sa svijeh strana u dan nevolje njegove. 3 Strijelac neka nateže luk na strijelca i na onoga koji se ponosi svojim oklopom; i ne žalite mladiæea njegovih, potrite mu svu vojsku, 4 Neka padnu pobijeni u zemlji Haldejskoj i izbodenii na ulicama njegovijem. 5 Jer nije ostavio Izrailija i Jude Bog njihov, Gospod nad vojskama, ako i jest zemlja njihova puna krivice svecu Izrailjevu. 6 Bježite iz Vavilona i izbavite svaki dušu svoju da se ne istrijebite u bezakonju njegovu, jer je vrijeme osvetne Gospodnje, plaæea mu što je zasluzio. 7 Vavilon bijaæe zlatna èaša u ruci Gospodnjoj, kojom opoji svu zemlju; vina njegova piše narodi, zato poludješe narodi. 8 Ujedanput pade Vavilon i razbi se; ridajte za njim; donesite balsama za rane njegove, ne bi li se iscijelio. 9 Lijeèismo Vavilon, ali se ne iscijeli; ostavite ga, i da idemo svaki u svoju zemlju; jer do neba dopire sud njegov i diže se do oblaka. 10 Gospod je iznio pravdu našu; hodite, da priopovijedamo na Sionu djelo Gospoda Boga svojega. 11 Èistite strijele, uzmite štitove; Gospod podiže duh

careva Midskih, jer je Vavilonu namislio da ga zatre; ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izraeljev: kai je jer je osveta Gospodnja, osveta crkve njegove. **12** Vavilonska kao gumno; vrijeme je da se nabije, još Na zidovima Vavilonskim podignite zastavu, utvrđite malo, pa æe doæi vrijeme da se požnje. **13** Izjede stražu, postavite stražare, namjestite zasjede; jer je me i potr me Navuhodonosor car Vavilonski, naèini Gospod namislio, i uèiniæe što je rekao za stanovnike od mene nepotreban sud, proždrije me kao zmaj, Vavilonske. **14** O ti, što stanuješ kraj vode velike i napuni trbuš svoj milinama mojim, i otjera me. **15** imaš mnogo blaga! doðe kraj tvoj i svršetak lakomstvu Nepravda koja se èini meni i mojemu tijelu neka tvojemu. **16** Gospod nad vojskama zakle se sobom: doðe na Vavilon, reæi æe stanovnica Sionska, i krv napuniæu te ljudima kao skakavcima, i oni æe ti moja na stanovnike Haldejske, govoriæe Jerusalim. pjevati pjesmu. **17** On je stvorio zemlju silom svojom, **18** Zato ovako veli Gospod: evo, ja æeu raspraviti utvrđio vasiljenu mudrošæu svojom, i razumom svojim parbu tvoju i osvetiæeu te; i osušiæeu more njegovo, i razapeo nebesa. **19** Kad pusti glas svoj, buæe vode na izvore æeu njegove osušiti. **20** I Vavilon æe postati nebesima, podiže paru s krajeva zemaljskih, i pušta gomila, stan zmajevski, èudo i potsmijeh, da niko munje s daždem, i izvodi vjetar iz staja njegovih. neæee živjeti u njemu. **21** Rikaæe svi kao lavovi i viti **22** Svaki èovjek posta bezuman od znanja, svaki kao laviæi. **23** Kad se ugriju, iznijeæeu im da piju, i se zlatar osramoti likom rezanjem; jer su laž likovi opojiaæu ih da se razvesele i zaspje vjeèenjem snom, njegovi liveni i nema duha u njima. **24** Taætina su, djelo da se ne probude, govori Gospod. **25** Svešæeu ih prijevarno; kad ih pohodim poginuæe. **26** Nije taki dio na zaklanje kao jaganjice, kao ovnove s jarcima. **27** Jakovljev; jer je on tvorac svemu i on je dio našljedstva Kako se predobi Sisah i uze se hvala sve zemlje? njegova; ime mu je Gospod nad vojskama. **28** Ti si kako Vavilon posta èudo među narodima? **29** More mi bio malj, oružje ubojno, i tobom satrh narode i usta na Vavilon, pokri ga mnoštvu vala njegovih. **30** tobom rasuh carstva. **31** I tobom satrh konja i jahaæa Gradovi njegovi postaše pustoš, zemlja sasušena njegova; i tobom satrh kola i koji sjeðahu na njima. **32** i pusta, zemlja gdje niko ne živi, niti prolazi kroz I tobom satrh èovjeka i ženu, i satrh tobom starca i nju sin èovjeæi. **33** I pohodiæeu Vila u Vavilonu i dijete, i satrh tobom momka i djevojku. **34** I tobom izvuæi æeu iz usta njegovih što je proždro, i neæee satrh pastira i stado njegovo, i tobom satrh oraæa i se više stjecati k njemu narodi, i zid æe Vavilonski volove njegove ujarmljene, i satrh tobom knezove i pasti. **35** Izidi iz njega, narode moj, i izbavite svaki vlastelje. **36** I platiæeu Vavilonu i svijem stanovnicima svoju dušu od žestokoga gnjeva Gospodnjeg. **37** Haldejskim za sve zlo koje uèiniæe Sionu, na vaše Nemojte da odmekne srce vaše i da se uplašite oèi, govori Gospod. **38** Evo mene na tebe, goro, od glasa koji æee se èuti u zemlji; a doæi æe glas koja zatireš, govori Gospod, koja zatireš svu zemlju, jedne godine, a poslije njega drugi glas druge godine, i zamahnuæeu rukom svojom na te i svaliæeu te i nasilje æe biti u zemlji, i gospodar æe ustati na sa stijena, i naèiniæeu od tebe goru izgorjelu. **39** I gospodara. **40** Zato evo idu dani kad æeu pohoditi neæee uzeti od tebe kamena za ugao ni kamena za rezane likove Vavilonske, i sva æe se zemlja njegova temelj, jer æeebiti pustoš vjeèena, govori Gospod. **41** posramiti, i svi æe pobijeni njegovi pasti usred njega. Podignite zastavu u zemlji, zatrubite u trube među **42** Nebo i zemlja i sve što je u njima pjevaæe nad narodima, pripravite narode na nj, sazovite na nj Vavilonom, jer æe doæi na nj sa sjevera zatiraæ, carstvo Araratko, Minjsko i Ashanansko; postavite govori Gospod. **43** I kao što je Vavilon uèinio da vojvodu suprot njemu, dovedite konje kao skakavce padnu pobijeni Izraeljevi, tako æe pasti u Vavilonu bodljikaste. **44** Pripravite narode suprot njemu, careve pobijeni sve zemlje. **45** Koji utekoste od maæa, idite, Midske i vojvode njihove i sve vlastele njihove i svu ne stoje; pominjite Gospoda izdaleka, i Jerusalim zemlju države njihove. **46** I zemlja æe se zatresti neka vam je u srcu. **47** Posramismo se, što èusmo i uzmüèiti, jer æe se misao Gospodnja izvršiti na rug, stid popade lice naše, što tuðini uðoše u svetinju Vavilonu da obrati zemlju Vavilonsku u pustinju da niko doma Gospodnjega. **48** Zato, gle, idu dani, govori ne živi u njoj. **49** Prestaše vojevati junaci Vavilonski, Gospod, kad æeu pohoditi rezane likove njegove, i stoje u gradu, nesta sile njihove, postaše kao žene, po svoj zemlji njegovoju jeèaaæe ranjenici. **50** Da se izgorješe stanovi njihovi, prijevornice njihove polomiše Vavilon i na nebo popne, i na visini da utvrdi silu svoju, se. **51** Glasnik æe sretati glasnika, i poslanik æe doæi æe od mene na nj zatiraæi, govori Gospod. **52** sretati poslanika da jave caru Vavilonskom da mu je Èuje se velika vika iz Vavilona, i velik polom iz zemlje užet grad sa svijeh krajeva, **53** I da se brodovi uzeše i Haldejske. **54** Jer Gospod zatire Vavilon, i ukida u jezera izgorješe ognjem i vojnici se prepali. **55** Jer njemu veliku vrevu; i vali æe njihovi buæati kao velika

voda, vika æe se njihova razlijegati. **56** Jer doðe na metnu ga u tamnicu, gdje osta do smrti svoje. **12** A nj, na Vavilon, zatiraè, junaci se njegovi zarobiše, desetoga dana petoga mjeseca godine devetnaeste lukovi se njihovi potrše; jer je Gospod Bog koji plaæa, carovanja Navuhodonosora cara Vavilonskoga doðe doista æe platiti. **57** Opojæeu knezove njegove i u Jerusalim Nevuzardan zapovjednik stražarski, koji mudarce njegove, vojvode njegove i vlastelje njegove služaše caru Vavilonskom. **13** I popali dom Gospodnji i junake njegove, da æe zaspasti vjeènjem snom i i dom carski i sve domove u Jerusalimu; sve velike neæe se probuditi, govori car kojemu je ime Gospod kuæee popali ognjem. **14** I sve zidove Jerusalimske nad vojskama. **58** Ovako veli Gospod nad vojskama: unaokolo razvali sva vojska Haldejska što bijaše sa široki zidovi Vavilonski sasvijem æe se raskopati, i zapovjednikom stražarskim. **15** A narod siromašni visoka vrata njegova ognjem æe se spaliti, te æe i ostatak naroda što osta u gradu, i prebjegje što ljudi biti uzalud radili, i narodi se trudili za organj. **59** prebjegoše k caru Vavilonskom, i ostali prosti narod, Rijeèe što zapovjedi prorok Jeremija Seraji sinu Nirije odvede Nevuzardan zapovjednik stražarski. **16** Samo sina Masijina, kad poðe od Sedekije cara Judina u Vavilon èetvrte godine carovanja njegova; a Seraja zapovjednik stražarski koji æe biti vinogradari i bješe glavni posteljnik. **60** A Jeremija napisa u jednu knjigu sve zlo koje šæaše doæi na Vavilon, sve ove rijeèi što su napisane za Vavilon. **61** I reèe Jeremija Seraji: kad doðeš u Vavilon, tada gledaj i proèitaj sve knjigu ovu knjigu, veži kamen za nju, i baci je u Efrat. **62** I reci: Gospode, ti si govorio za ovo mjesto da æeš ga zatrti da niko ne živi u njemu, ni se podignuti oda zla koje æeu pustiti na nj, i oni æe iznemoæi. Dovde su rijeèi Jeremijine.

52 Dvadeset i jedna godina bijaše Sedekiji kad poèe carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Amutala kæi Jeremijina, iz Livne. **2** On èinjaše što je zlo pred Gospodom sasvijem kako je èinio Joakim. **3** Jer od gnjeva Gospodnjega zbi se Jerusalimu i Judi, te ih odbaci ispred sebe. A Sedekija se odmetnu od cara Vavilonskoga. **4** I tako devete godine njegova carovanja, desetoga dana doðe Navuhodonosor car Vavilonski sa svom vojskom svojom na Jerusalim; i stadoše u oko pod njim, i naèiniše opkope oko njega. **5** I grad bi opkoljen do jedanaeste godine carovanja Sedekijina. **6** I devetoga dana èetvrtoga mjesecaasta velika glad u gradu, te narod zemaljski nemaše hljeba. **7** Tada grad bi provaljen, i vojnici svi pobjegoše i izidoše iz grada noæeu na vrata između dva zida uz vrt carev, a Haldejci bijahu svuda oko grada; i otidoše putem k pustinji. **8** Ali vojska Haldejska potjera cara, i stigoše Sedekiju u polju Jerihonskom, a sva vojska što bijaše s njim razbježe se od njega. **9** I uhvatilaše cara i odvedoše ga k caru Vavilonskom u Rivlu u zemlji Ematskoj; i ondje mu sudi. **10** I pokla car Vavilonski sinove Sedekijine na njegove oèi, i sve knezove Judine pokla u Rivli. **11** I Sedekiji iskopa oèi, i svezav ga u dvoje verige mijedene odvede ga car Vavilonski u Vavilon i

metnu ga u tamnicu, gdje osta do smrti svoje. **12** A i dom carski i sve domove u Jerusalimu; sve velike neæe se probuditi, govori car kojemu je ime Gospod kuæee popali ognjem. **14** I sve zidove Jerusalimske nad vojskama. **58** Ovako veli Gospod nad vojskama: unaokolo razvali sva vojska Haldejska što bijaše sa široki zidovi Vavilonski sasvijem æe se raskopati, i zapovjednik stražarskim. **15** A narod siromašni visoka vrata njegova ognjem æe se spaliti, te æe i ostatak naroda što osta u gradu, i prebjegje što ljudi biti uzalud radili, i narodi se trudili za organj. **59** prebjegoše k caru Vavilonskom, i ostali prosti narod, Rijeèe što zapovjedi prorok Jeremija Seraji sinu Nirije odvede Nevuzardan zapovjednik stražarski. **16** Samo sina Masijina, kad poðe od Sedekije cara Judina u Vavilon èetvrte godine carovanja njegova; a Seraja zapovjednik stražarski koji æe biti vinogradari i bješe glavni posteljnik. **60** A Jeremija napisa u jednu knjigu sve zlo koje šæaše doæi na Vavilon, sve ove rijeèi što su napisane za Vavilon. **61** I reèe Jeremija Seraji: kad doðeš u Vavilon, tada gledaj i proèitaj sve knjigu ovu knjigu, veži kamen za nju, i baci je u Efrat. **62** I reci: Gospode, ti si govorio za ovo mjesto da æeš ga zatrti da niko ne živi u njemu, ni se podignuti oda zla koje æeu pustiti na nj, i oni æe iznemoæi. Dovde su rijeèi Jeremijine.

52 Dvadeset i jedna godina bijaše Sedekiji kad poèe carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu. Materi mu bješe ime Amutala kæi Jeremijina, iz Livne. **2** On èinjaše što je zlo pred Gospodom sasvijem kako je èinio Joakim. **3** Jer od gnjeva Gospodnjega zbi se Jerusalimu i Judi, te ih odbaci ispred sebe. A Sedekija se odmetnu od cara Vavilonskoga. **4** I tako devete godine njegova carovanja, desetoga dana doðe Navuhodonosor car Vavilonski sa svom vojskom svojom na Jerusalim; i stadoše uoko pod njim, i naèiniše opkopeoko njega. **5** I grad bi opkoljen do jedanaeste godine carovanja Sedekijina. **6** I devetoga dana èetvrtoga mjesecaasta velika glad u gradu, te narod zemaljski nemaše hljeba. **7** Tada grad bi provaljen, i vojnici svi pobjegoše i izidoše iz grada noæeu na vrata između dva zida uz vrt carev, a Haldejci bijahu svudaoko grada; i otidoše putem k pustinji. **8** Ali vojska Haldejska potjera cara, i stigoše Sedekiju u polju Jerihonskom, a sva vojska što bijaše s njim razbježe se od njega. **9** I uhvatilaše cara i odvedoše ga k caru Vavilonskom u Rivlu u zemlji Ematskoj; i ondje mu sudi. **10** I pokla car Vavilonski sinove Sedekijine na njegove oèi, i sve knezove Judine pokla u Rivli. **11** I Sedekiji iskopa oèi, i svezav ga u dvoje verige mijedene odvede ga car Vavilonski u Vavilon i

I ostatak naroda što osta u gradu, i prebjegje što ljudi biti uzalud radili, i narodi se trudili za organj. **17** I stupove mijedene što bijahu u domu Gospodnjem, i podnožja i more mijedeno koje bijaše i èasama, što god bijaše zlatno i što god bijaše srebrno, uze zapovjednik stražarski. **18** I lonce i lopate i koteljima i loncima i svijetnjacima i kadionicama i kadijonicama i èasama, što god bijaše zlatno i što god bijaše srebrno, uze zapovjednik stražarski. **19** I umivaonice i kliješta s srebrno, uze zapovjednik stražarski. **20** Dva stupa, jedno more, i dvanaest volova mijedeniye što bijahu pod podnožjima, što naèini car Solomun za dom Gospodnjem, ne bješe mjere mijedi od svih tijeh sudova. **21** A stupovi bijahu svaki od osamnaest lakata u visinu, a unaokolo od dvanaest lakata, a èetiri prsta bješe svaki debeo i šupalj; **22** I ozgo na njemu bijaše oglavlje mijedeno, i oglavlje bješe visoko pet lakata, i pletenica i šipcioko oglavlja, sve od mjeđi; taki bijaše i drugi stup sa šipcima. **23** I bijaše devedeset i šest šipaka sa svake strane; svega šipaka na pletenici unaokolo bijaše sto. **24** Uze zapovjednik stražarski i Seraju prvoga sveštenika i Sofoniju drugoga sveštenika, i tri vratara. **25** A iz grada uze jednoga dvoranina, koji bijaše nad vojnicima, i sedam ljudi koji stajahu pred carem, koji se naðoše u gradu, i prvoga pisara vojnièkoga, koji popisivaše narod po zemlji u vojsku, i šezdeset ljudi iz naroda zemaljskoga, koji se naðoše u gradu. **26** Uze ih Nevuzardan zapovjednik stražarski i odvede k caru Vavilonskom u Rivlu. **27** A car ih Vavilonski pobi i pogubi u Rivli u zemlji Ematskoj. Tako bi preseljen Juda iz zemlje svoje. **28** Ovo je narod što ga preseli Navuhodonosor: sedme godine tri tisuæe i dvadeset i tri Judejca; **29** Godine osamnaestne Navuhodonosorove preseli iz Jerusalima osam stotina i trideset i dvije duše; **30** Godine dvadeset treæe Navuhodonosorove preseli Nevuzardan zapovjednik stražarski Judejaca sedam stotina i èetrdeset i pet

duša; svega èetiri tisuæe i šest stotina duša. **31** A trideset sedme godine otkako se zarobi Joahin car Judin, dvanaestoga mjeseca, dvadeset petoga dana, Evil-Merodah car Vavilonski iste godine zacariv se izvadi iz tamnice Joahina cara Judina. **32** I lijepo govori s njim, i namjesti mu prijesto više prijestola drugih careva koji bijahu kod njega u Vavilonu. **33** I promijeni mu haljine tamnièke, i on jeðaše svagda s njim svega vijeka svojega. **34** I hrana mu se jednako davaše od cara Vavilonskoga svaki dan svega vijeka njegova do smrti njegove.

Tužbalice

1 Kako sjedi sam, posta kao udovica, grad koji bješe pun naroda! velik među narodima, glava među zemljama potpade pod danak! **2** Jednako plaće noæeu, i suze su mu na obrazima, nema nikoga od svih koji ga ljubljuha da ga potješi; svi ga prijatelji njegovi iznevjeriše, postaše mu neprijatelji. **3** Iseli se Juda od muke i ljtoga ropstva; sjedi među narodima, ne nalazi mira; svi koji ga goniše stigoše ga u tjesnacu. **4** Putovi Sionski tuže, jer нико ne ide na praznik; sva su vrata njegova pusta, sveštenici njegovi uzdišu, djevojke su njegove žalosne, i sam je jadan. **5** Protivnici njegovi postaše glava, neprijateljima je njegovijem dobro; jer ga Gospod ucvijeli za mnoštvo bezakonja njegova; djeca njegova idu u ropstvo pred neprijateljem. **6** I otide od kæeri Sionske sva slava njezina; knezovi su njezini kao jeleni koji ne nalaze paše; idu nemoæeni pred onijem koji ih goni. **7** Opominje se Jerusalim u muci svojoj i u jadu svom svih milina što je imao od starine, kad pada narod njegov od ruke neprijateljeve a nikoga nema da mu pomože; neprijatelji gledaju ga i smiju se prestanku njegovu. **8** Teško sagriješi Jerusalim, zato posta kao neèista žena; svi koji su ga poštivali preziru ga, jer vidješe golotinju njegovu; a on uzdiše, i okreæe se natrag. **9** Neèistota mu bješe na skutovima; nije mislio na kraj svoj; pao je za èudo a nema nikoga da ga potješi. Pogledaj, Gospode, posežu rukom na sve drage stvari njegove, i on gleda kako narodi ulaze u svetinju njegovu, za koje si zapovjedio: da ne dolaze na sabor tvoj. **11** Sav narod njegov uzdiše tražeæi hljeba, daju dragocjene stvari svoje za jelo da okrijepe dušu. Pogledaj, Gospode, i vidi kako sam poništen. **12** Zar vam nije stalo, svi koji prolazite ovuda? pogledajte i vidite, ima li bola kakav je moj, koji je meni dopao, kojim me ucvijeli Gospod u dan žestokoga gnjeva svojega. **13** S visine pusti organj u kosti moje, koji ih osvoji; razape mrežu nogama mojima, obori me nauznako, pustoši me, te po vas dan tužim. **14** Svezan je rukom njegovom jaram od grijeha mojih, usukani su i doðoše mi na vrat; obori silu moju; predade me Gospod u ruke, iz kojih se ne mogu podignuti. **15** Polazi Gospod sve proroci njezini ne dobijaju utvare od Gospoda. **16** Junake moje usred mene, sazva na me sabor da Starješine kæeri Sionske sjede na zemlji i muèe, potre mladiæe moje; kao grožđe u kaci izgazi Gospod djevojku kæer Judinu. **16** Zato ja pla em, o i moje, o i moje liju suze, jer je daleko od mene utješitelj, sinovi moji propadoše, jer koji bi ukrijeipo dušu moju; nadvlada neprijatelj.

17 Sion širi ruke svoje, nema

nikoga da ga tješi; Gospod zapovjedi za Jakova, te ga opkoliše neprijatelji; Jerusalim posta među njima kao neèista žena. **18** Pravedan je Gospod, jer se suprotih zapovijesti njegovoj; èujte, svi narodi, i vidite bol moj; djevojke moje i mladiæe moji otidoše u ropstvo. **19** Zvah prijatelje svoje, oni me prevariše; sveštenici moji i starješine moje pomriješe u gradu tražeæi hrane da okrijepe dušu svoju. **20** Pogledaj, Gospode, jer mi je tuga, utroba mi se uskolebala, srce se moje prevræe u meni, jer se mnogo suprotih; na polju uèini me sirotom ma , a kod kuæe sama smrt. **21** Èuju gdje uzdišem, ali nema nikoga da me potješi; svi neprijatelji moji èuše za nesreæu moju i raduju se što si to uèinio; dovešæeš dan koji si oglasio, te æee oni biti kao ja. **22** Neka iza e preda te sva zloæa njihova, i uèini kao što si uèinio meni za sve grijeha moje; jer je mnogo uzdaha mojih i srce je moje žalosno.

2 Kako obastrije Gospod oblakom u gnjevu svom kæeri Sionsku! svrže s neba na zemlju slavu Izrailevu, i ne opomenu se podnožja nogu svojih stanove Jakovljeve, razvali u gnjevu svom gradove kæeri Judine, i na zemlju obori, oskvrnji carstvo i knezove njegove. **3** Odbi u žestokom gnjevu sav rog Izraileju, obrati natrag desnicu svoju od neprijatelja, i raspali se na Jakova kao oganj plameni, koji proždire sve oko sebe. **4** Nateže luk svoj kao neprijatelj, podiže desnicu svoju kao protivnik, i pobi sve što bješe drago o ima; na šator kæeri Sionske prosu kao oganj gnjev zapovjedio: da umnoži kæeri Judino žalost ijad. **5** Gospod posta kao neprijatelj; potr Izraileja, potr sve dvore njegove, raskopa sve gradove njegove, ogradu kao vrtu; potr mjesto sastancima njegovijem; **6** Razvali mu Gospod vrže u zaborav na Sionu praznike i subotu, i u žestini gnjeva svojega odbaci cara i sveštenika. **7** Odbaci Gospod oltar svoj, omrže na svetinju svoju, predade u ruke neprijateljima zidove dvora Sionskih; **8** stade ih vika u domu Gospodnjem kao na praznik. **9** Gospod naumi da raskopa zid kæeri Sionske, rasteže u zemlju vrata njezina, polomi i potr prijevornice njezine; car njezin i vrat; obori silu moju; predade me Gospod u ruke, iz knezovi njezini među narodima su; zakona nema, i kozli uje, i ne odvrati ruke svoje da ne zatre, i ojadi opkop i zid, iznemogoše skupa. **10** Utonuše u zemlju vrata posule su prahom glavu i pripasale kostrjet; oborile su djevojku kæer Judinu. **11** Išeili e o i moje liju suze, jer je daleko od mene utješitelj, mi o i od suza, utroba se moja uskolebala, prosipa koji se na zemlju jetra moja od pogibli kæeri naroda nadvlada neprijatelj. **12** Sion širi ruke svoje, nema mojega, jer djeca i koja sisaju obamiru na ulicama

gradskim. 12 Govore materama svojim: gdje je žito i kamenjem, uvali me u pepeo. 17 Udaljio si dušu moju vino? obamiru kao ranjenici na ulicama gradskim, od mira, zaboravih dobro. 18 I rekoh: propade sila i ispuštaju dušu svoju u naručju matera svojih. 13 moja i nadanje moje od Gospoda. 19 Opomeni se Koga æeu ti uzeti za svjedoka? s èim æeu te izjednaèiti, muke moje i jada mojega, pelena i žuèi. 20 Duša se kæeri Jerusalimska? kaku æeu ti priliku naæei, da te moja opominje bez prestanka, i poništila se u meni. utješim, djevojko, kæeri Sionska? jer je nesreæa 21 Ali ovo napominjem srcu svojemu, te se nadam: tvoja velika kao more, ko æee te istrigeliti? 14 Proroci 22 Milost je Gospodnja što ne izgibosmo sasvijem, tvoji prorokovaše ti laž i bezumje, i ne otkrivaše jer milosrđa njegova nije nestalo. 23 Ponavlja se bezakonja tvojega da bi odvratili ropstvo tvoje; nego svako jutro; velika je vjera tvoja. 24 Gospod je dio ti kazivaše utvare lažne i koje æee te prognati. 15 moj, govori duša moja; zato æeu se u njega uzdati. 25 Pljeskaju rukama nad tobom svi koji prolaze, zvižde Dobar je Gospod onima koji ga èekaju, duši, koja ga i mašu glavom za kæerju Jerusalimskom: to li je traži. 26 Dobro je mirno èekati spasenje Gospodnje. grad, za koji govorahu da je prava ljestvica, radost svoj 27 Dobro je èovjeku nositi jaram za mladosti svoje. 28 zemlji? 16 Razvaljuju usta na te svi neprijatelji tvoji, Sam æee sjedjeti i muèati, jer Bog metnu breme na nj. zvižde i škriguæu Zubima govoreæi: proždrijeti; ovo 29 Metnuæe usta svoja u prah, eda bi bilo nadanja. 30 je doista dan koji èekasmo; doèekasmo, vidjesmo. 17 Podmetnuæe obraz svoj onome koji ga bije, biæe sit Uèini Gospod što naumi, ispunji rijeè svoju, koju kaza sramote. 31 Jer Gospod ne odbacuje za svagda. 32 odavna; razori nemilice, i razveseli tobom neprijatelja, Jer ako i ucvijeli, opet æee se i smilovati radi mnoštva podiže rog protivnicima tvojim. 18 Vièe srce njihovo milosti svoje. 33 Jer ne muèi iz srca svojega ni cvijeli ka Gospodu: zide kæeri Sionske, proljevaj potokom sinova èovjeæejih. 34 Kad gaze nogama sve sužnje na suze dan i noæe, ne daj sebi mira, i zjenica oka zemlji, 35 Kad izvræu pravlicu èovjeku pred višnjim, tvojega da ne staje. 19 Ustani, vièi obnoæe; u poèetku 36 Kad èine krivo èovjeku u parnici njegovoj, ne vidi straže, proljevaj srce svoje kao vodu pred Gospodom, li Gospod? 37 Ko je rekao što i zbilo se, a Gospod podiži k njemu ruke svoje za dušu djece svoje koja da nije zapovjedio? 38 Ne dolaze li i zla i dobra iz obamiru od gladi na uglovima svojih ulica. 20 Pogledaj, usta višnjega? 39 Zašto se tuži èovjek živ, èovjek na Gospode, i vidi, kome si ovako uèinio. Eda li žene kar za grijehe svoje? 40 Pretražimo i razgledajmo jedu porod svoj, djecu koju nose u naručju? eda li pute svoje, i povratimo se ka Gospodu. 41 Podignimo se ubija u svetinji Gospodnjoj sveštenik i prorok? 21 srce svoje i ruke k Bogu na nebesima. 42 Zgrijeæismo Leže na zemlji po ulicama djeca i starci, djevojke i nepokorni bismo; ti ne praštaš. 43 Obastro si se moje i mladiæi moji padoše od maæa, pobio si ih u gnjevom, i goniš nas, ubijaš i ne žališ. 44 Obastro si dan gnjeva svojega i poklao ne žaleæi. 22 Sazvao si se oblakom da ne prodre molitva. 45 Naèinio si od nas kao na praznik strahote moje otsvuda, i u dan gnjeva smetlište i odmet usred tijeh naroda. 46 Razvaljuju Gospodnjega niko ne uteèe niti osta. Koje na ruku usta svoja na nas svi neprijatelji naši. 47 Strah i jama zadesi nas, pustošenje i zatiranje. 48 Potoci teku iz oèiju mojih radi pogibli kæeri naroda mojega. 49 Oèi moje liju suze bez prestanka, jer nema odmora, 50 Dokle Gospod ne pogleda i ne vidi s neba. 51 Oko moje muèi mi dušu radi svijeh kæeri grada mojega. 52 Tjeraju me jednako kao pticu neprijatelji moji ni za što. 53 Svališe u jamu život moj i nabacaše kamenje na me. 54 Doðe mi voda svrh glave; rekoh: pogiboh! 55 Prizivah ime tvoje, Gospode, iz jame najdublje. 56 Ti èu glas moj; ne zatiskuj uha svojega od uzdisanja mojega, od vike moje. 57 Pristupao si kad te prizivah, i govorio si: ne boj se. 58 Raspravljao si, Gospode, parbu duše moje, i izbavljao si život moj. 59 Vidiš, Gospode, nepravdu koja mi se èini; raspravi parbu moju. 60 Vidiš svu osvetu njihovu, sve što mi misle. 61 Èuješ rug njihov, Gospode, sve što mi misle, 62 Što govore oni koji ustaju na me i što namišljaju protiv mene po vas dan. 63 Vidi, kad sjedaju i kad ustaju,

3 Ja sam èovjek koji vidjeh muku od pruta gnjeva njegova. 2 Odvede me i opravi me u tamu a ne na vidjelo. 3 Samo se na me obraæea, obraæea ruku svoju po vas dan. 4 Uèini, te mi ostarje tijelo i koža, potr kosti moje. 5 Zazida me, i optoèi me žuèju i mukom. 6 Posadi me u tamu kao umrle odavna. 7 Ogradi me da ne izaðem, i metnu na me teške okove. 8 Kad vièem i vapijem, odbija molitvu moju. 9 Zagradi putove moje tesanjem kamenom, i prevari staze moje. 10 Posta mi kao medvjed u zasjedi, kao lav u potaji. 11 Pomete putove moje, i razdrije me, i uništi me. 12 Nateže luk svoj, i metnu me strijeli za biljegu. 13 Ustrijeli me u bubrege strijelama iz tula svojega. 14 Postah potsmijeh svemu narodu svojemu i pjesma njihova po vas dan. 15 Nasiti me gorénjom, opoji me pelenom. 16 Polomi mi zube

ja sam im pjesma. 64 Plati im, Gospode, po djelima ruku njihovih. 65 Podaj im uporno srce, prokletstvo kar za bezakonje tvoje, kæeri Sionska; neæee te više svoje. 66 Goni ih gnijevom, i istrijebi ih ispod nebesa voditi u ropstvo; pohodiæe tvoje bezakonje, kæeri Gospodnjih.

do tebe èaša, opiaæeš se, i otkriæeš se. 22 Svrši se Edomska, otkriæe grijeha tvoje.

4 Kako potamnje zlato, promijeni se èisto zlato? **5** Opomeni se, Gospode, što nas zadesi; pogledaj kamenje je od svetinje razmetnuto po uglovima svijeh ulica. 2 Dragi sinovi Sionski, cijenjeni kao najèistije zlato, kako se cijene zemljani sudovi, kao sisa prionu za grlo od žeđi; djeca ištu hljeba, a mojega veæei je od propasti koja dopade Sodomu, koji se zatr u èasu i ruke se ne zabaviše oko njega. 3 Postasmo i vidi sramotu našu. 2 Našljedstvo naše privali se tuðincima, domovi naši inostrancima. 4 Svoju vodu pijemo za novce, svoja drva kupujemo. 5 Na i doje mlad svoju, a kæei naroda mojega posta vratu nam je jaram, i gone nas; umoren nemamo nemilostiva kao noj u pustinji. 6 I zvjeri istièu sise svoje vodaju nema nikoga da izbavi iz ruku njihovih. 7 Oci naši zgrješiše, i nema ih, a mi nema nikoga da im lomi. 8 Robovi nam gospodare, ginu na ulicama; koji odrastoše u skerletu, valjaju nema nikoga da izbavi iz ruku njihovih. 9 Sa strahom se po bunjištu. 10 Koža nam pocrniye kao peæe od ljute gladi. 11 koji se sramote žene na Sionu i djevojke po gradovima 7 Nazireji njezini bjehu èistiji od snijega, bjelji od Judinjem. 12 Knezove vješaju svojim rukama, ne mlijeka; tijelo im bješe crvenije od dragoga kamenja, poštuju lica staraèkoga. 13 Mladiæe uzimaju pod glatki kao safir. 8 A sada im je lice crnje od uglja, žrvnje, i djeca padaju pod drvima. 14 Staraca nema ne poznaju se na ulicama; koža im se prilijepila za više na vratima, ni mladiæea na pjevanju. 15 Nesta kosti, osušila se kao drvo. 9 Bolje bi onima koji su radosti srcu našemu, igra naša pretvoriti se u žalost. pobijeni maæem nego onima koji mru od gladi, koji 16 Pade vjenac s glave naše; teško nama, što izdišu ubijeni od nestasice roda zemaljskoga. 10 zgrješimo! 17 Stoga je srce naše žalosno, stoga oèi Svojim rukama žene žalostive kuhaše djecu svoju, naše potamnješe, 18 Sa gore Siona, što opustje, i ona im biše hrana u pogibli kæeri naroda mojega. 11 lisice idu po njoj. 19 Ti, Gospode, ostaješ dovjeka, Navrši Gospod gnijev svoj, izli žestoki gnijev svoj, i prijesto tvoj od koljena do koljena. 20 Zašto hoæeš da raspali organj na Sionu, koji mu proždrije temelje. 12 nas zaboraviš dovjeka, da nas ostaviš zadugo? 21 Ne bi vjerovali carevi zemaljski i svi stanovnici po vasiljenoj da æee neprijatelj i protivnik uæei na vrata dane naše kako bijahu prije. 22 Jer eda li æeš nas Jerusalimska. 13 Ali bi za grijeha proroka njegovijeh za bezakonja sveštenika njegovijeh, koji proljevahu krv pravednièku usred njega. 14 Lutahu kao slijepci po ulicama, kaljavajuæi se krvlju, koje ne mogahu da se ne dotièu haljinama svojim. 15 Ostupite, neèisti, vièu im, ostupite, ostupite, ne dodijevajte se nièega. I odlaze i skitaju se; i meðu narodima se govori: neæee se više staniti. 16 Gnijev Gospodnjii rasija ih, neæee više pogledati na njih; ne poštuju sveštenika, nijesu žalostivi na starce. 17 Veæ nam oèi išelješe izgledajuæi pomoæe zaludnu; èekasmo narod koji ne može izbaviti. 18 Vrebaju nam korake, da ne možemo hoditi po ulicama svojim, približi se kraj naš, navršiše se dani naši, doðe kraj naš. 19 Koji nas goniše, bijahu lakši od orlova nebeskih, po gorama nas goniše, u pustinji nam zasjedaše. 20 Disanje nozdara naših, pomazanik Gospodnjii, za kojega govorasmo: da æemo živjeti pod sjenom njegovijem meðu narodima, uhvati se u jame njihove. 21 Raduj se i veseli se, kæeri Edomska, koja živiš u zemlji Uzu! doæi æe

Jezekilj

1 Godine tridesete, mjeseca èetvrtoga, petoga dana, kad bijah među robljem na rijeci Hevaru, otvorise se nebesa, i vidjeh utvare Božje. **2** Petoga dana toga mjeseca, pete godine otkako se zarobi car Joahin, **3** Dođe rijeè Gospodnja Jezekilju sinu Vuzijevu, svešteniku, u zemlji Haldejskoj na rijeci Hevaru, i onđe dođe ruka Gospodnja nada nj. **4** I vidjeh, i gledam, silan vjetar dolažaše od sjevera, i velik oblak i oganj koji se razgorijeavaše, i oko njega svjetlost, a isred ognja kao jaka svjetlost; **5** Isred njega još kao èetiri životinje, koje na oči bijahu nalik na èovjeka; **6** I u svake bijahu èetiri lica, i èetiri krila u svake; **7** I noge im bijahu prave, a u stopalu bijahu im noge kao u teleta; i sijevahu kao uglađena mјed. **8** I ruke im bijahu èovjeèije pod krilima nad èetiri strane, i lica im i krila bijahu na èetiri strane. **9** Sastavljena im bijahu krila jedno s drugim; i ne okretahu se iduæi, nego svaka iðaše naprema se. **10** I lice bijaše u sve èetiri lice èovjeèije i lice lavovo s desne strane, a s lijeve strane lice volujsko i lice orlovo u sve èetiri. **11** I lica im i krila bijahu razdijeljena ozgo; u svake se dva krila sastavljuhu jedno s drugim, a dva pokrivahu im tijelo. **12** I svaka iðaše pravo naprema se; iðahu kuda duh iðaše, i ne okretahu se iduæi. **13** I na oči bijahu te životinje kao živo ugljevlje, gorahu na oči kao svjeæe; taj oganj prolažaše između životinja i svijetljaše se, i iz ognja izlažaše munja. **14** I životinje tréahu i vraæahu se kao munja. **15** I kad gledah životinje, gle, toèak jedan bijaše na zemlji uza svaku životinju prema èetiri lica njihova. **16** Oblijeèem i napravom bijahu toèkovi kao boje hrisolitove, i sva èetiri bijahu jednaka, i oblijeèem i napravom bijahu kao da je jedan toèak u drugom. **17** Kad iðahu, iðahu sva èetiri svaki na svoju stranu, i iduæi ne skretahu. **18** I naplaci im bijahu visoki strahota; i bijahu naplaci puni oèiju unaokolo u sva èetiri. **19** I kad iðahu životinje, iðahu i toèkovi uz njih; i kad se životinje podizahu od zemlje, podizahu se i toèkovi. **20** Kuda duh iðaše, onamo iðahu, i podizahu se toèkovi prema njima, jer duh životinjski bješe u toèkovima. **21** Kad one iðahu, iðahu i oni; i kad one stajahu, stajahu i oni; i kad se one podizahu od zemlje, podizahu se i toèkovi prema njima, jer duh životinjski bješe u toèkovima. **22** A nad glavama životnjama bijaše kao nebo, po viðenju kao kristal, strašno, razastrto ozgo nad glavama njihovijem. **23** A pod tijem nebom bijahu im krila pružena, jedno prema drugom, a dva krila svakoj pokrivahu tijelo. **24** I èujah huku krila njihovijeh kad iðahu kao da bješe huka

velike vode, kao glas svemoguæega i kao graja u okolu; i kad stajahu, spuštahu krila. **25** I kad stavši spuštahu krila, èujaše se glas ozgo iz neba, koje bijaše nad glavama njihovijem. **26** I ozgo na onom nebu što im bijaše nad glavama, bijaše kao prijesto, po viðenju kao kamen safir, i na prijestolu bijaše po oblijevu kao èovjek. **27** I vidjeh kao jaku svjetlost, i u njoj unutra kao organj naokolo, od bedara gore, a od bedara dolje vidjeh kao organj i svjetlost oko njega. **28** Kao duga u oblaku kad je kiša, tako na oči bijaše svjetlost unaokolo. To bijaše viðenje slave Božje na očima; i kad vidjeh, padoh na lice svoje, i èuh glas nekoga koji govoraše.

2 I reèe mi: sine èovjeèiji, ustani na noge da govorim s tobom. **2** I uđe u me duh kad mi progovori, i postavi me na noge, i slušah onoga koji mi govorase. **3** I reèe mi: sine èovjeèiji, ja te šaljem k sinovima Izrailjevijem, k narodima odmetnièkim, koji se odmetnuše mene; oni i oci njihovi biše mi nevjerni do ovoga dana. **4** K sinovima tvrda obrazu i uporna srca šaljem te ja, pa im reci: tako veli Gospod; **5** I poslušali ili ne poslušali, jer su dom odmetnièki, neka znaju da je prorok bio među njima. **6** I ti, sine èovjeèiji, ne boj ih se niti se sastavljuhu jedno s drugim, a dva pokrivahu im tijelo. **7** Nego im kaži boj njihovijeh rijeèi, što su ti uporni i kao trnje i živiš među skorpijama; ne boj se njihovijeh rijeèi i ne plaši se od njih, što su dom odmetnièki. **7** Nego im kaži rijeè moje, poslušali ili ne poslušali, jer su odmetnici. **8** Ali ti, sine èovjeèiji, slušaj što æeu ti kazati, ne budi nepokoran kao taj dom nepokorni; otvori usta, i pojedi što æeu ti dati. **9** I pogledah, a to ruka pružena k meni, i gle, u njoj savijena knjiga. **10** I razvi je preda mnom, i bješe ispisana iznutra i spolja, i bješe u njoj napisan plaèe i naricanje i jaoh.

3 I reèe mi: sine èovjeèiji, pojedi što je pred tobom, pojedi ovu knjigu, pa idi, govor i domu Izrailjevu. **2** I otvorih usta, i založi me onom knjigom. **3** I reèe mi: sine èovjeèiji, nahrani trbuh svoj, i crijeva svoja napuni ovom knjigom koju ti dajem. I pojedoh je, i bješe mi u ustima slatka kao med. **4** Zatijem reèe mi: sine èovjeèiji, idi k domu Izrailjevu, i govor i moje rijeèi. **5** Jer se ne šalješ k narodu nepoznata jezika i nerazumljiva govora, nego k domu Izrailjevu; **6** Ne k mnogim narodima nepoznata jezika i nerazumljiva govora, kojima rijeèi ne bi razumio; k njima da te pošlijem, poslušali bi te. **7** Ali dom Izrailjev neæe te poslušati, jer neæe mene da poslušaju; jer je sav dom Izrailjev tvrda obrazu i uporna srca. **8** Evo dadoh tebi obraz tvrd prema njihovu obrazu, i èelo tvrdo prema njihovu èelu. **9** Kao kamen dijamanat, tvrđe od stijene dadoh ti èelo; ne boj ih se, niti se plaši

od njih, zato što su dom odmetnièki. **10** Potom reèe opsadu, i naèini kule prema njemu, i iskopaj oko njega mi: sine èovjeèji, sve rijeèi moje što æeu ti govoriti opkop, i postavi vojsku oko njega, i namjesti ubojne primaj u srce svoje i slušaj ušima svojim. **11** Idi k sprave oko njega. **3** Potom uzmi tavicu gvozdenu, i roblju, k sinovima naroda svojega, i govorim i reci im: metni je kao gvozden zid između sebe i grada, i okreni tako veli Gospod Gospod; poslušali ili ne poslušali. lice svoje suprot njemu, i on æee se opsjeti, i ti æee **12** Tada podiže me duh, i èuh za sobom glas gdje ga opsjeti. To æee biti znak domu Izrailjevu. **4** Potom se silno razliježe: blagoslovena slava Gospodnja lezi na lijevu stranu svoju, i metni na nju bezakonje s mjesta njegova; **13** I lupu krila onih životinja, doma Izrailjeva; koliko dana uzležiš na njoj, toliko koja udarahu jedno o drugo, i prasku toèkova prema æee nositi njihovo bezakonje. **5** A ja ti dajem godine njima, glas koji se silno razlijegaše. **14** I duh me bezakonja njihova brojem dana, trista i devedeset podiže i odnese, i iðah žalostan od srdnje u duhu dana, i toliko æee nositi bezakonje doma Izrailjeva. **6** svom; ali ruka Gospodnja silna bješe nada mnom. **15** A kad ih navršiš, onda lezi na desnu stranu svoju, I doðoh k roblju u Telaviv, koje stanovaše na rijeci i nosi bezakonje doma Judina èetrdeset dana; po Hevaru, i sjedoh gdje oni sjeðahu, i sjedjeh ondje jedan dan dajem ti za godinu. **7** I okreni lice svoje među njima sedam dana èudeæi se. **16** A poslije prema opkoljenom Jerusalimu zagalivši mišicu svoju, sedam dana doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **17** i prorokuj protiv njega. **8** I evo vezæeu te uzicama Sine èovjeèji, postavih te stražarem domu Izrailjevu, da se ne prevrnes s jedne strane na drugu dokle ne da slušaš rijeèi iz mojih usta i opominješ ih od navršiš dane opsade svoje. **9** I uzmi pšenice i jeðema i mene. **18** Kad reèem bezbožniku: poginuæeš, a ti boba i leæa i prosa i krupnika, i saspi sve u jedan ga ne opomeneš i ne progovoriš mu da bi odvratio sud, i naèini od toga sebi hljeba prema broju dana u bezbožnika od bezbožnoga puta njegova, da bi ga koje æee ležati na svojoj strani, tri stotine i devedeset saèuvao u životu, onaj æee bezbožnik poginuti sa dana ješæeš ga. **10** I jela tvojega što æee jesti neka svojega bezakonja; ali æeu krv njegovu iskati iz tvojih bude mjerom dvadeset sikala na dan; na rokove jedi ruku. **19** A kad ti opomeneš bezbožnika, a on se i ne ga. **11** I vodu pij mjerom, po šestinu ina, pij na rokove. vradi od bezbožnosti svoje i sa zloga puta svojega, on **12** A hljeb prijesan jeðemen jedi, ispekar ga na kalu æee poginuti s bezakonja svojega, a ti æee saèuvati èovjeèijem na njihove oèi. **13** I reèe Gospod: tako æee dušu svoju. **20** Ako li se pravednik odvrati od pravde jesti sinovi Izrailjevi hljeb svoj neèist među narodima svoje, i stane èiniti bezakonje, i ja mu podmetnem na u koje æeu ih razagnati. **14** Tada rekoh: ah Gospode što æee se spotaæi, te pogine, a ti ga ne opomenu, on Gospode, gle, duša se moja nije oskvrnila, jer od æee poginuti sa svoga grjeha, i neæee se pomenuti djetinjstva svojega do sada nijesam jeo mrcinoga ni pravedna djela njegova što je èinio, ali æeu krv njegovu što bi zvjerka razdrila, niti je ušlo u usta moja meso iskati iz tvoje ruke. **21** Ako li ti opomeneš pravednika neèisto. **15** A on mi reèe: vidi, dajem ti goveðu balegu da ne griješi pravednik, i on prestane griješiti, on mjesto èovjeèijega kala, da na njoj ispeèeeš sebi hljeb. æee živjeti, jer primi opomenu, i ti æee saèuvati dušu **16** Zatijem reèe mi: sine èovjeèji, evo ja æeu slomiti svoju. **22** I doðe ondje nada me ruka Gospodnja, potporu u hljebu u Jerusalimu, te æee jesti hljeb na i reèe mi: ustani, izidi u polje, i ondje æeu govoriti mjeru i u brizi, i vodu æee pitи na mjeru i u èedu. **17** s tobom. **23** I ustavši otidoh u polje, a gle, slava Jer æee im nestati hljeba i vode da æee se èuditi među Gospodnja stajaše ondje kao slava koju vidjeh na sobom i sasusiaæe se od bezakonja svojega. rijeci Hevaru, i padoh na lice svoje. **24** I uðe u me duh, i postavi me na noge; i progovori sa mnom i reèe mi: idi, zatvori se u kuæu svoju. **25** Jer, sine èovjeèji, evo, metnuæe na te uzice, i svezaæe te njima, i neæee izlaziti među njih. **26** I ja æeu uèiniti da ti se jezik prilijepi za grlo, te æee onijemjeti, i neæee ih karati, jer su dom odmetnièki. **27** Ali kad ti progovorim, otvoriaæu ti usta, i kazaæeš im: ovako veli Gospod Gospod; ko æee slušati, neka sluša, a ko neæee slušati, neka ne sluša; jer su dom odmetnièki.

4 A ti, sine èovjeèji, uzmi opeku i metni je preda se, i izreži na njoj grad Jerusalim. **2** I postavi oko njega

opsadu, i naèini kule prema njemu, i iskopaj oko njega uzmi, i pusti je po glavi svojoj i po bradi svojoj, pa uzmi mjerila i razdijeli. **2** Treæinu sažezi ognjem usred grada, kad se navrše dani opsade, a drugu treæinu uzmi i isijeci maèem oko njega, a ostalu treæinu razmetni u vjetar, i ja æeu izvuæi maèa na njima. **3** Ali uzmi malo, i zaveži u skut svoj. **4** I od toga još uzmi i baci u oganj i sažezi ognjem; odatle æee izaæi oganj na sav dom Izrailjev. **5** Ovako veli Gospod Gospod: ovo je Jerusalim koji postavih usred naroda i optoëih ga zemljama. **6** Ali promijeni zakone moje na bezakonje veæema nego narodi, i

uredbe moje veæma nego zemlje što su oko njega, da sam ja Gospod. **8** Ali æeu vas ostaviti nekoliko koji jer odbaciše moje zakone, i ne hodiše po mojim bi utekli od maæa meðu narodima kad se rasijete uredbama. **7** Zato ovako veli Gospod Gospod: što po zemljama. **9** I koji vas uteku, opomenuæe se postaste gori od naroda koji su oko vas, ne hodiste mene meðu narodima, gdje budu u ropstvu, kako mi po mojim uredbama i ne izvršivaste mojih zakona, pa dotužaše srcem svojim kurvarskim koje otstupi od ni po uredbama naroda koji su oko vas ne èiniste, **8** mene, i oeima svojim kurvarskim, kojima idoše za Zato ovako veli Gospod Gospod: evo i mene na te, i gadnjem bogovima svojim, i sami æe sebi biti mrski izvršiæu usred tebe sudove na vidiku narodima; **9** I za zla koja èiniše u svijem gradovima svojim. **10** I uèiniæeu ti što još nijesam uèinio niti æeu više uèiniti za poznaæe da sam ja Gospod i da nijesam govorio sve gadove tvoje. **10** Zato oci æe jesti sinove usred uzalud da æeu im uèiniti to zlo. **11** Ovako veli Gospod tebe, i sinovi æe jesti oce svoje, i izvršiæu na tebi Gospod: pljesni rukama i lupi nogom, i reci: jaoh! sudove i rasijaæu sav ostatak tvoj u sve vjetrove. radi svijeh gadnjih zala doma Izrailjeva, jer æe pasti **11** Zato, tako ja živ bio, veli Gospod Gospod, što si od maæa, od gladi i od pomora. **12** Ko bude daleko, oskvrio moju svetinju svakojakim neèistotama svojim umrijeæe od pomora; a ko bude blizu, paæee od i svakojakim gadovima svojim, zato æeu i ja tebe maæa; a ko ostane i bude opkoljen, umrijeæe od gladi; potrti, i neæee oko moje žaliti, niti æeu se smilovati. tako æeu navršiti gnjev svoj na njima. **13** I poznaæete **12** Treæina æe tvoja pomrijeti od pomora, i od gladi da sam ja Gospod kad budu pobijeni njihovi meðu æe izginuti usred tebe, a druga æe treæina pasti od gadnjem bogovima njihovijem, oko olata njihovih, maæa oko tebe, a treæinu æeu rasijati u sve vjetrove, i na svakom visokom humu i na svijem vrhovima izvuæi æeu maæa za njima. **13** I tako æe se izvršiti gnjev gorskim i pod svakim zelenijem drvetom i pod svakim moj i namiriæeu jarost svoju na njima i zadovoljæeu granatijem hrastom, svuda gdje su kadili ugodnijem se, i oni æe poznati da sam ja Gospod govorio u mirisima svijem gadnjem bogovima svojim. **14** Jer æe revnosti svojoj kad izvršim gnjev svoj na njima. **14** I zamahnuti rukom svojom na njih, i obratiæeu zemlju uèiniæeu od tebe pustoš i rug meðu narodima koji su njihovu u pustoš goru od pustinje Divlate po svijem oko tebe pred svakim koji prolazi. **15** I biæeš rug i stanovima njihovijem; i poznaæe da sam ja Gospod sramota i nauk i èudo narodima što su oko tebe kad izvršim sudove na tebi gnjevom, jarošæeu i ljudijem karanjem; ja Gospod rekoh; **16** Kad pustim na vas ljudite strijele gladi, koje æe biti smrtne, koje æeu pustiti da vas zatremlj, i kad glad navalim na vas i slomim vam potporu u hljebu, **17** Kad pustim na vas glad i ljudite zvijeri, koje æe ti djecu izjesti; i kad pomor i krv proðu kroza te, i kad pustim maæa na te. Ja Gospod rekoh.

7 Potom doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeæji, ovako kaže Gospod Gospod za zemlju Izrailjevu: kraj, doðe kraj na èetiri strane zemlji. **3** Doðe ti kraj, i pustiæeu gnjev svoj na te, i sudiæeu ti po putovima tvojim i obratiæeu na te sve gadove tvoje. **4** I oko moje neæee te požaliti, niti æeu se smilovati, nego æeu putove tvoje obratiti na te, i gadovi æe tvoji biti usred tebe, i poznaæete da sam ja Gospod. **5** Ovako veli Gospod Gospod: zlo, jedno zlo, evo ide. **6** Kraj

6 Opet mi doðe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeæji, okreni lice svoje prema gorama tebi, stanovnièe zemaljski, doðe vrijeme, približi se Izrailjevijem, i prorokuj protiv njih, **3** I reci: gore dan, kad æe biti polom a ne jeka gorska. **8** Sada æeu Izrailjeve, èuvje rijeè Gospoda Gospoda, ovako veli Gospod Gospod gorama i humovima, potocima i dolinama: evo me, ja æeu pustiti na vas maæa i oboriæeu na te sve gadove tvoje. **9** Neæee žaliti oko moje, visine vaše. **4** I vaši æe se oltari raskopati, i sunèani niti æeu se smilovati, daæeu ti po putovima tvojim, i likovi vaši izlomiæe se, i povaljaæeu pobijene vaše gadovi æe tvoji biti usred tebe, i poznaæete da sam ja pred gadnjem bogovima vašim. **5** I pobacaæeu mrtva Gospod, koji bije. **10** Evo dana, evo doðe, jutro nasta, tjelesa sinova Izrailjevih pred gadne bogove njihove, procvate prut, ponositost napupi. **11** Nasilje naraste i razmetnuæeu kosti vaše oko oltara vaših. **6** Svuda prut bezakonja, niko neæee ostati od njih ni od mnoštva gdje nastavate gradovi æe se opustošiti i visine æe njihova ni od buke njihove, niti æee biti naricanja za opustjeti, i oltari æe se vaši raskopati i opustjeti, i njima. **12** Doðe vrijeme, prispje dan; ko kupuje neka gadni bogovi vaši izlomiæe se i neæee ih više biti, i se ne raduje, i ko prodaje neka ne žali, jer æe doæi sunèani likovi vaši isjeæi æe se, i djela æe se vaša gnjev na sve ljudstvo njihovo. **13** Jer ko prodaje, uništit. **7** I pobijeni æe padati usred vas, i poznaæete neæee opet doæi do onoga što proda, ako i ostane

živ; jer utvara za sve mnoštvo njihovo neæe se vratiti od revnosti na ulasku. 6 Potom mi reèe: sine èovjeèji, natrag, i нико se neæe okrijepiti bezakonjem svojim vidiš li što ti rade? velike gadove koje tu èini dom da saèeva život svoj. 14 Zatrubiše u trube, i spremiše Izrailjev da otidem daleko od svetinje svoje? Ali æeš sve; ali nema nikoga da izaðe u boj, jer se gnjev moj još vidjeti veæih gadova. 7 I odvede me na vrata od raspalio na sve ljudstvo njihovo. 15 Napolju maè, a trijema, i pogledah, a to jedna rupa u zidu. 8 A on unutra pomor i glad; ko bude u polju, poginuæe od mi reèe: sine èovjeèji, prokopaj ovaj zid. I prokopah maèa; a ko bude u gradu, njega æe glad i pomor zid, a to jedna vrata. 9 Tada mi reèe: uði i vidi opake proždrjeti. 16 A koji ih uteku, izbaviæe se i biæe po gadove koje èine tu. 10 I ušav vidjeh, i gle, svakojake gorama kao golubovi iz dolina, svi æe uzdisati, svaki životinje što gamiju i svakojaki gadni skotovi, i svi za svoje bezakonje. 17 Sve æe ruke klonuti i sva æe gadni bogovi doma Izrailjeva bijahu napisani po zidu koljena postati kao voda. 18 I pripasaæe oko sebe svuda unaokolo. 11 I pred njima stajaše sedamdeset kostrijet, i drhat æe ih popasti, i na svakom æe licu ljudi između starješina doma Izrailjeva s Jazanijom biti stid, i sve æe im glave biti æelave. 19 Srebro æe sinom Safanovijem, koji stajaše među njima, svaki s svoje pobacati po ulicama, i zlato æe njihovo biti kao kadionicom svojom u ruci, i podizaše se gust oblak neèistota; srebro njihovo i zlato njihovo neæe ih moæi od kada. 12 Tada mi reèe: vidiš li, sine èovjeèji, šta izbaviti u dan gnjeva Gospodnjega; neæe nasititi èine starješine doma Izrailjeva u mraku svak u svojoj duše svoje niti æe napuniti trbuha svojega, jer im je pisanoj klijeti? jer govore: ne vidi nas Gospod, ostavio bezakonje njihovo spoticanje. 20 Jer slavni nakit svoj je Gospod ovu zemlju. 13 Potom mi reèe: još æeš obratiše na oholost, i naèiniše od njega likove gadova vidjeti veæih gadova koje oni èine. 14 I odvede me svojih, gnušobe svoje; zato uèinih da im je neèistota. na vrata doma Gospodnjega koja su sa sjevera; i gle, 21 I daæeu ga u ruke inostrancima da ga razgrabe, žene sjeðahu i plakahu za Tamuzom. 15 I reèe mi: jes i bezbožnicima na zemlji da je plijen, i oskvriæe li video, sine èovjeèji? još æeš vidjeti veæih gadova ga. 22 I odvratiau lice svoje od njih, i oskvriæe od tijeh. 16 I odvede me u trijem unutrašnji doma svetinju moju, i uæi æe u nju lupeži i oskvriæe je. Gospodnjega; i gle, na ulasku u crkvu Gospodnju 23 Naèini verige, jer je zemlja puna krvnoga suda, između trijema i oltara bješe oko dvadeset i pet ljudi i grad je pun nasilja. 24 Zato æeu dovesti najgore okrenutijeh leðima k crkvi Gospodnjoj a licem k istoku, između naroda da naslijede kuæe njihove, i ukinuæe i klanjahu se suncu prema istoku. 17 Tada mi reèe: oholost silnijeh, i sveta mjesta njihova oskvriæe se. jesli li video, sine èovjeèji? malo li je domu Judinu što 25 Ide pogibao; oni æe tražiti mira, ali ga neæe biti. èine te gadove koje èine ovdje? nego još napuniše 26 Nevolja za nevoljom dolaziæe, i glas za glasom zemlju nasilja i okrenuše se da me draže; i eto drže stizaæe; i oni æe tražiti utvaru od proraka; zakona granu pred nosom svojim. 18 Zato æeu i ja uèiniti u æe nestati u sveštenika i svjeta u staraca. 27 Car gnjevu, neæe žaliti oko moje, niti æeu se smilovati, i æe tužiti, i knezovi æe se obuæei u žalost, i ruke kad stanu vikati iza glasa u moje uši, neæeu ih uslišiti. narodu zemaljskom drkaæae; uèiniæu im po putovima njihovijem i sudiæu im prema sudovima njihovijem; i poznaæe da sam ja Gospod.

8 A šeste godine, šestoga mjeseca, dana petoga, kad sjeðahu u svojoj kuæi i starješine Judine sjeðahu preda mnom, pade ondje na me ruka Gospoda i Gospoda. 2 I vidjeh, a to oblik na oèi kao organj, od bedara mu dolje bješe organj, a od bedara gore bješe kao svjetlost, kao jaka svjetlost. 3 I pruži kao ruku, i uhvati me za kosu na glavi, i podiže me duh među nebo i zemlju, i odnese me u Jerusalim u utvari Božjoj na vrata unutrašnja koja gledaju na sjever, gdje stajaše idol od revnosti, koji draži na revnost. 4 I gle, ondje bješe slava Boga Izrailjeva na oèi kao ona što je vidjeh u polju. 5 I reèe mi: sine èovjeèji, podigni oèi svoje k sjeveru. I podigoh oèi svoje k sjeveru, i gle, sa sjevera na vratima oltarskim bijaše onaj idol

9 Potom povika iza glasa, te èuh, i reèe: pristupite koji ste poslani na grad svaki s oružjem svojim smrtnijem u ruci. 2 I gle, šest ljudi doðe do visokih vrata, koja gledaju na sjever, svaki sa svojim oružjem smrtnijem u ruci, i među njima bješe jedan èovjak obuèen u platno s opravom pisarskom uz bedricu; i došavši stadoše kod oltara mјedenoga. 3 A slava Boga Izrailjeva podiže se s heruvima, na kojima bijaše, na prag od doma, i viknu èovjeka obuèenoga u platno koji imaše uz bedricu opravu pisarsku. 4 I reèe mu Gospod: proði posred grada, posred Jerusalima, i zabilježi biljegom èela onijem ljudima koji uzdišu i koji ridaju radi svih gadova što se èine usred njega. 5 A drugima reèe i èuh: proðite za njim po gradu, i pobijite, neka ne žali oko vaše niti se smilujite; 6 Starce i mladiæe, i djevojke i djecu i žene pobijite da se istrijebe; ali na kome god bude znak, k njemu

ne pristupajte; i poènite od moje svetinje. I poèeše podizahu se i toèkovi; jer bijaše duh životinjski u od starješina što bjehu pred domom. **7** I reèe im: njima. **18** I slava Gospodnja otide iznad praga od oskrvrite dom, i napunite trijmove pobijenih; idite. I doma, i stade nad heruvime. **19** I heruvimi mahnuvši izašavši stadoše ubijati. **8** A kad ubijahu i ja ostah, krilima podigoše se od zemlje preda mnom polazeæi, padoh na lice svoje i povikah i rekoh: jaoh Gospode i toèkovi prema njima; i stadoše na istoèenjem vratima Gospode, eda li æeš zatri sav ostatak Izrailjev izlivši doma Gospodnjega, i slava Boga Izrailjeva bijaše gnjev svoj na Jerusalim? **9** A on mi reèe: bezakonje ozgo nad njima. **20** To bijahu iste životinje koje vidjeh doma Izrailjeva i Judina preveliko je, i puna je zemlja pod Bogom Izrailjevjem na rijeci Hevaru, i poznah da krvi, i grad je pun opaèine; jer rekoše: Gospod je su heruvimi. **21** Svaka imaše èetiri lica i èetiri krila, i ostavio zemlju, i Gospod ne vidi. **10** Zato ni moje kao ruka èovjeèija bješe im pod krilima. **22** I lica im oko neæee žaliti, niti æeu se smilovati; put njihov bijahu ista koja vidjeh na rijeci Hevaru; oblièja bijahu obratiæu na glavu njihovu. **11** I gle, èovjek, obuèen u ista, isti bijahu; svaki iðaše pravo naprema se. platno, kojemu uz bedricu bijaše oprava pisarska, javi govoræei: uèinio sam kako si mi zapovjedio.

11 Tada me podiže duh, i odnese me na istoèena vrata doma Gospodnjega koja gledaju na istok,

10 Potom vidjeh, i gle, na nebu koje bijaše nad i gle, na vratima bijaše dvadeset i pet ljudi, i među glavama heruvimima pokaza se nad njima kao njima vidjeh Jazaniju sina Azurova i Felatiju sina kamen safir na oèi kao prijesto. **21** progovori èovjeku Venajina, poglavare narodne. **2** I reèe mi: sine obuèenom u platno, i reèe: uði među toèkove pod èovjeèiji, ovi ljudi smišljaju bezakonje, i zlo svjetuju u heruvimima, i uzmi pune pregristi žeravice između tom gradu, **3** Govoreæi: nije blizu; da gradimo kuæe; heruvima i razaspi na grad. I uðe na moje oèi. **3** ovaj je grad lonac a mi meso. **4** Zato prorokuj protiv A heruvimi stajahu s desne strane doma kad uðe njih, prorokuj, sine èovjeèiji. **5** I pade na me duh èovjek, i oblak napuni unutrašnji trijem. **4** I slava Gospodnji i reèe mi: reci: ovako veli Gospod: dome Gospodnja podiže se s heruvima na prag od doma, i Izrailjev, tako goroviste, i znam misli srca vaæega. **6** napuni se dom oblaka, a trijem se napuni svjetlosti Mnoge pobiste u tom gradu, i napuniste ulice njihove slave Gospodnje. **5** I lupa krila u heruvima èuvaše se pobijenih. **7** Zato ovako veli Gospod Gospod: koje do spolaænjega trijema kao glas Boga svemoguæega pobiste i pobacaste usred njega, oni su meso, a on je kad govor. **6** I kad zapovjedi èovjeku obuèenome u lonac, a vas æeu izvesti iz njega. **8** Bojite se maæe; platno govoræei: uzmi ognja između toèkova između maæ æeu pustiti na vas, govor Gospod Gospod. **9** I heruvima; on uðe i stade kod toèkova. **7** I jedan izveæeu vas iz njega, i daæeu vas u ruke tuðincima, i heruvim pruži ruku svoju između heruvima kognju izvršæeu na vama sudovo. **10** Od maæe æete pasti, koji bijaše među heruvimima, i uze i metnu u pregristi na međi Izrailjevoj sudiæu vam, i poznæete da obuèenome u platno, i on primi i izide. **8** A viðaše se sam ja Gospod. **11** Ovaj grad neæee vam biti lonac u heruvima kao ruka èovjeèija pod krilima. **9** I vidjeh, niti æete vi biti u njemu meso; na međi Izrailjevoj i gle, èetiri toèka kod heruvima, po jedan toèak kod sudiæu vam. **12** I poznæete da sam ja Gospod, jednoga heruvima, i toèkovi bijahu na oèi kao kamen jer po uredbama mojim ne hodiste niti zakona mojih hrisolit. **10** I na oèi bijahu sva èetiri toèka jednaka, i izvršivaste, nego èiniste po zakonima tijeh naroda kao da je toèak u toèku. **11** Kad iðahu, iðahu sva što su oko vas. **13** A kad prorokovah, umrije Felatija èetiri, svaki na svoju stranu, i iduæi ne skretahu, nego sin Venajin; tada padoh na lice svoje i povikah iza kuda gledaše glava onamo iðahu i iduæi ne skretahu. glasa i rekoh: jaoh Gospode Gospode! hoæeš li da **12** A sve im tijelo i leða i ruke i krila i toèkovi, sva èetiri istrijebiš ostatak Izrailjev? **14** A glas Gospodnji doðe toèka njihova, bijahu puna oèiju svuda unaokolo. **13** mi govoræei: **15** Sine èovjeèiji, braæea su tvoja, braæea A toèkovi se zvahu kako èuh: kola. **14** A èetiri lica tvoja, rodbina tvoja i dom Izrailjev vaskoliki, kojima imaše svaka životinja: jedno lice heruvimsko, drugo govorise Jerusalimljani: idite daleko od Gospoda, lice èovjeèije i treæe lice lavovo i èetvrti lice orlovo. nama je data zemlja u našljedstvo. **16** Zato reci: **15** I podigoše se heruvimi u vis; to bijahu iste životinje ovako veli Gospod Gospod: ako ih i odagnah daleko koje vidjeh na rijeci Hevaru. **16** A kad iðahu heruvimi, među narode, ako ih i rasijah po zemljama, opet æeu iðahu i toèkovi uz njih, i kad heruvimi mahahu im biti svetinja za malo u zemljama u koje otidoše. **17** krilima svojim da se podignu od zemlje, toèkovi se Zato reci: ovako veli Gospod Gospod: sabraæeu vas iz ne odmicahu od njih. **17** Kad se oni ustavljuhu, naroda i pokupiæeu vas iz zemalja u koje se rasijaste, ustavljuhu se i toèkovi; a kad se oni podizahu, i daæeu vam zemlju Izrailjevu. **18** I kad doðu u nju,

izbaciae iz nje sve gadove njezine i sve gnušobe mi dođe riječ Gospodnja govoreći: 18 Sine ēovjeđi, njezine. 19 I daeu im jedno srce i nov duh metnueu hljeb svoj jedi prezaujei i vodu svoju pij drkaujei u njih, i izvadięu iz tijela njihova kamo srce i daeu i brinuęi se. 19 I reci narodu zemaljskom: ovako im srce mesno, 20 Da bi hodili po mojim uredbama i veli Gospod Gospod za stanovnike Jerusalimske, za držali moje zakone i izvršivali ih; i biće mi narod, i ja zemlju Izrailjevu: hljeb æe svoj jesti u brizi i vodu æe æu im biti Bog. 21 A kojima srce ide po želji gnušoba svoju piti prepadajuęi se, jer æe zemlja opustjeti i njihovih i gadova njihovih, njihov æu put obratiti ostati bez svega što je u njoj za bezakonje svijeh koji na njihovu glavu, govor Gospod Gospod. 22 Potom žive u njoj. 20 I gradovi u kojima žive opustjeće, i mahnuše heruvimi krilima svojim, i toèkovi otidoše zemlja æe biti pusta, i poznaæete da sam ja Gospod. prema njima, i slava Boga Izrailjeva bješe ozgo nad 21 Opet mi dođe riječ Gospodnja govoreći: 22 Sine njima. 23 I podiže se slava Gospodnja isred grada, i ēovjeđi, kaka je to prièa u vas o zemlji Izrailjevoj što stade na gori koja je s istoka gradu. 24 A mene duh govorite: protežu se dani, i od utvare neæe biti ništa? podiže i odnese u utvari duhom Božjim u Haldejsku k 23 Zato im reci: ovako veli Gospod Gospod: ukinuęu roblju; i utvara koju vidjeh otide od mene. 25 I kazah tu prièu i neæu je više govoriti u Izraelju; nego im roblju sve riječi Gospodnje što mi pokaza. reci: blizu su dani i riječ svake utvare. 24 Jer neæe

12 Opet mi dođe riječ Gospodnja govoreći: **2** Sine èovjeèiji, usred doma odmetnièkoga sjediš, koji ima oèi da vidi i ne vidi, ima uši da èuje i ne èuje; jer su dom odmetnièki. **3** Zato ti, sine èovjeèiji, spremi što treba za seobu, i seli se obdan na njihove oèi; i iseli se iz svojega mjesta na drugo mjesto na njihove oèi, ne bi li vidjeli, jer su dom odmetnièki. **4** I iznesi stvari svoje kao kad se ko seli obdan na njihove oèi, a sam izidi uveèe na njihove oèi kao oni koji se sele. **5** Na njihove oèi prokopaj zid, i iznesi svoje stvari. **6** Na njihove oèi digni na ramena i iznesi po mraku, lice svoje pokrij da ne vidiš zemlje, jer te dadoh da budeš znak u domu Izrailjevu. **7** I uèinih tako kako mi se zapovjedi; stvari svoje iznesoh obdan kao kad se seli; a uveèe prokopah zid rukom; i po mraku iznesoh na ramenima noseæi na njihove oèi. **8** A ujutru dođe mi riječ Gospodnja govoreæi: **9** Sine èovjeèiji, reèe li ti dom Izrailjev, dom odmetnièki: što radiš? **10** Reci im: ovako veli Gospod Gospod: ovo je breme za kneza koji je u Jerusalimu i za sav dom Izrailjev što je ondje. **11** Reci: ja sam vam znak, kako ja uèinih tako æe im biti; preselæse se i otiaæi u ropstvo. **12** I knez koji je meðu njima noseæi na ramenima po mraku æe izaæi; oni æe prokopati zid da iznesu; on æe pokriti lice svoje da ne vidi zemlje oèima. **13** Ali æeu mu razapeti mrežu svoju i uhvatiaæe se u zamku moju, i odvešæu ga u Vavilon, u zemlju Haldejsku, ali je neæee vidjeti, a ondje æe umrijeti. **14** I sve koji su oko njega, pomoæenike njegove, i svu vojsku njegovu rasijaæu u sve vjetrove, i izvuæi æeu maè za njima. **15** I poznaæe da sam ja Gospod kad ih rasijem po narodima i razaspem po zemljama. **16** A ostaviæu ih nekoliko ljudi koji æe ostati od maèa i od gladi i od pomora da pripovijedaju sve gadove svoje meðu narodima u koje otidu; i poznaæe da sam ja Gospod. **17** Opet

mi dođe riječ Gospodnja govoreći: 18 Sine èovjejiji, hljeb svoj jedi prezaujaući i vodu svoju piј drkajući i brinući se. 19 I reci narodu zemaljskom: ovako veli Gospod Gospod za stanovnike Jerusalimske, za zemlju Izraeljevu: hljeb æe svoj jesti u brizi i vodu æe svoju piti prepadajući se, jer æe zemlja opustjeti i ostati bez svega što je u njoj za bezakonje svih koji žive u njoj. 20 I gradovi u kojima žive opustjeæe, i zemlja æe biti pusta, i poznaæete da sam ja Gospod. 21 Opet mi dođe riječ Gospodnja govoreći: 22 Sine èovjejiji, kaka je to prièa u vas o zemlji Izraeljevoj što gorovite: protežu se dani, i od utvare neæe biti ništa? 23 Zato im reci: ovako veli Gospod Gospod: ukinuæeu tu prièu i neæeu je više goroviti u Izraelju; nego im reci: blizu su dani i rijeè svake utvare. 24 Jer neæeu više biti u domu Izraeljevu zaludne utvare ni gatanja kojim se laska. 25 Jer æeu ja Gospod goroviti, i što reèem zbiæe se; neæe se više odgaðati, nego za vaæega vremena, dome odmetnièki, reæi æeu rijeè i izvršiæeu je, govori Gospod Gospod. 26 Opet mi dođe riječ Gospodnja govoreći: 27 Sine èovjejiji, gle, dom Izraeljev gorovi: utvara koju taj vidi, do nje ima mnogo vremena, i za daleko vrijeme taj prorokuje. 28 Zato im reci: ovako veli Gospod Gospod: neæe se više odgaðati nijedna moja rijeè; rijeè koju reèem zbiæe se, govori Gospod Gospod.

13 Opet mi dođe riječ Gospodnja govoreći: 2 Sine
èovjeđi, prorukuj protiv proroka Izrailijevih
koji prorokuju, i reci tijem koji prorokuju iz svoga
srca: èuite riječ Gospodnju. 3 Ovako govori Gospod
Gospod: teško ludijem prorocima koji idu za svojim
duhom a ništa nijesu vidjeli. 4 Proroci su tvoji, Izrailju,
kao lisice po pustinjama. 5 Ne izlazite na prolome
i ne ograđujete doma Izraileva da bi se održao u
boju u dan Gospodnjeg. 6 Vide taštinu i gatanje lažno,
pa govore: Gospod kaže, a Gospod ih nije poslao,
i daju nad da æe se riječ ispuniti. 7 Ne viðate li
taštu utvaru i ne gorovite li lažno gatanje? a opet
kažete: Gospod reče; a ja ne rekoh. 8 Zato ovako
veli Gospod Gospod: zato što gorovite taštinu i vidite
laž, zato evo mene na vas, govori Gospod Gospod. 9
I ruka æe moja biti protiv proroka koji vide taštinu
i gataju laž; neæee ih biti u zboru naroda mogu, i
u prijepisu doma Izraileva neæee biti zapisani, niti
æee doæi u zemlju Izrailevu; i poznate da sam ja
Gospod Gospod. 10 Zato, zato što prelastiše narod
moj govoreći: mir je, a mira ne bješe; i jedan ozida
zid, a drugi ga namazaše kreëem nevaljalijem; 11 Reci
onjem što mažu nevaljalijem kreëem da æe pasti;
doæi æe silan dažd, i vi, kamenje velikoga grada,

pašæete i oluja æe razvaliti. 12 I gle, kad padne zid svoje od svijeh gadova svojih. 7 Jer ko bi god od neæe li vam se reæi: gdje je kreè kojim mazaste? 13 doma Izrailjeva ili od inostranaca koji žive u Izraelju Zato ovako veli Gospod Gospod: razvaliæu olujom u otstupio od mene, i stavio u srce svoje gadne bogove gnjevu svom, i silan æe dažd doæi u gnjevu mom, i svoje, i metnuo preda se o što æe se spoticati na kamenje velikoga grada u jarosti mojoj da potre. 14 I bezakonje svoje, pa bi došao k proroku da me upita razvaliæu zid koji namazaste nevaljaljem kreèem, i preko njega, njemu æeu odgovoriti ja sam Gospod oboriæu ga na zemlju da æe mu se otkriti temelj, i sobom. 8 I okrenuæeu lice svoje prema tom èovjeku, pašæe, i vi æete izginuti usred njega, i poznaæete da i uèiniæeu od njega znak i prièu, i istrijebiæeu ga iz sam ja Gospod. 15 I tako æeu navršiti gnjev svoj na naroda svojega, te æete poznati da sam ja Gospod. zidu i na onima koji ga mažu kreèem nevaljaljem, i 9 I ako bi se prorok prevario, te rekao što, ja Gospod reæi æeu vam: nema zida, niti onih koji ga mazaše, prevarih onoga proroka, i dignuæeu ruku svoju na nj, i 16 Proroka Izrailjevih koji prorokuju Jerusalimu i istrijebiæeu ga iz naroda svojega Izraelja. 10 I ponijeæe vide mu utvare za mir, a mira nema, govori Gospod obojica svoje bezakonje: kako je bezakonje onoga Gospod. 17 A ti, sine èovjeèji, okreni lice svoje prema koji pita tako æe biti i prorokovo bezakonje, 11 Da kæerima naroda svojega, koje prorokuju iz svoga više dom Izrailjev ne otstupa od mene i da se više ne srca, i prorok protiv njih. 18 I reci: ovako veli Gospod skvrne svakojakim prijestupima svojim, nego da mi Gospod: teško onima koje šiju uzglavlja pod sve budu narod, i ja da im budem Bog, govori Gospod laktove i grade pokrivala na glavu svakoga rasta da Gospod. 12 Opet mi doðe rijeè Gospodnja govoreæi: love duše. Lovite duše mojega naroda, a svoje li æete 13 Sine èovjeèji, ako mi koja zemlja zgriješi uèinivši duše saèuvati? 19 I skvrnite me kod naroda mojega nevjeru, i ja dignem ruku svoju na nju i slomim joj za grst jeèema i za zalogaj hljeba ubijajuæi duše, koje potporu u hljebu, i pustim na nju glad i istrijebib u ne bi trebalo da umru, i èuvajuaei u životu duše koje njoj ljude i stoku, 14 Ako bi u njoj bila ova tri èovjeka: ne treba da žive, lažuæi narodu mojemu, koji sluša Noje, Danilo i Jov, oni æe pravdom svojom izbaviti laž. 20 Zato ovako veli Gospod Gospod: evo mene na duše svoje, govori Gospod Gospod. 15 Ako pustim vaša uzglavlja, na koja lovite duše da vam dolijeæeu, i ljute zvijeri u zemlju, te pomore ljude, i ona opusti poderaæeu ih ispod lakata vaših, i pustiæeu duše koje da niko ne može prolaziti od zvijerja; 16 Ako bi u lovite da vam dolijeæeu. 21 I poderaæeu pokrivala vaša njoj bila ta tri èovjeka, tako ja živ bio, govori Gospod i izbaviæeu svoj narod iz vaših ruku, i neæe više biti u Gospod, neæe izbaviti sinova ni kæeri, nego æe vašim rukama da vam budu lov, i poznaæete da sam se sami izbaviti, a zemlja æe opustjeti. 17 Ili ako ja Gospod. 22 Jer žalostiste lažu srce pravedniku, maè pustim na tu zemlju, i reèem: maèu, prodi tu kojega ja ne ožalostih, i krijepiste ruke bezbožniku zemlju, da istrijebib u njoj ljude i stoku; 18 Ako bi ta da se ne vrati sa svoga zloga puta da se saèeva u tri èovjeka bila u njoj, tako ja bio živ, govori Gospod životu. 23 Zato neæete viðati taštine i neæete više Gospod, neæe izbaviti sinova ni kæeri, nego æe se gatati, nego æeu izbaviti narod svoj iz vaših ruku, i sami izbaviti. 19 Ili ako pustim pomor na zemlju i poznaæete da sam ja Gospod.

14 Potom doðoše k meni neki od starješina Izrailjevih i sjedoše preda me. 2 I doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: 3 Sine èovjeèji, ovi su ljudi stavili u srca svoja gadne bogove svoje, i metnuli su preda se o što se spotièu na bezakonje svoje; traže li me doista? 4 Zato govori im i reci im: ovako veli Gospod Gospod: ko je god od doma Izraeljeva stavio u srce svoje gadne bogove svoje i metnuo preda se o što se spotièe na bezakonje svoje, pa doðe k proroku, ja Gospod odgovorilu mu kad doðe za mnošto gadnjih bogova njegovijeh, 5 Da uhvatim dom Izraeljev za srce njihovo što su se odvratili od mene svi za gadnjem bogovima svojim. 6 Zato reci domu Izrailevu: ovako veli Gospod Gospod: obratite se i ostupite od gadnjih bogova svojih, odvratite lice

15 Opet mi dođe riječ Gospodnja govoreći: 2 svoju, i prokurva se s glasa svojega, te si prosipala svakom drugom drvetu, ili loza vinova prema kurvarstvo svoje svakome koji prolazaše, i bivala u šumi? 3 Uzima li se od nje drvo da se načini što? 4 Gle, meće se u oganju da izgori; kad joj oba kraja sažeće oganj, i sredina joj izgori, hoće li još biti za što? 5 Gle, dok bijaše cijela, ne mogaoše se ništa od nje načiniti, akamoli æe biti za što kad je oganj proždrije i izgorje. 6 Zato ovako veli Gospod: kakvo je među drvetima šumskim drvo od vinove loze, koje dadow ognju da ga jede, take i učinili stanovnike Jerusalimske. 7 Jer æeu im nasuprot okrenuti lice svoje; kad izidu iz jednoga ognja, drugi æe ih oganj proždrijeti, i poznaæete da sam ja Gospod, kad okrenem lice svoje nasuprot njima. 8 I obratiæu zemlju u pustinju, jer učiniše nevjeru, govori Gospod Gospod.

2 Sine èovjeèji, šta je drvo od loze vinove prema kurvarstvo svoje svakome koji prolazaše, i bivala u šumi? 3 Uzima li se od nje drvo da se načini što? 4 Gle, meće se u oganju da izgori; kad joj oba kraja sažeće oganj, i sredina joj izgori, hoće li još biti za što? 5 Gle, dok bijaše cijela, ne mogaoše se ništa od nje načiniti, akamoli æe biti za što kad je oganj proždrije i izgorje. 6 Zato ovako veli Gospod: kakvo je među drvetima šumskim drvo od vinove loze, koje dadow ognju da ga jede, take i učinili stanovnike Jerusalimske. 7 Jer æeu im nasuprot okrenuti lice svoje; kad izidu iz jednoga ognja, drugi æe ih oganj proždrijeti, i poznaæete da sam ja Gospod, kad okrenem lice svoje nasuprot njima. 8 I obratiæu zemlju u pustinju, jer učiniše nevjeru, govori Gospod Gospod.

2 Sine èovjeèji, šta je drvo od loze vinove prema kurvarstvo svoje svakome koji prolazaše, i bivala u šumi? 3 Uzima li se od nje drvo da se načini što? 4 Gle, meće se u oganju da izgori; kad joj oba kraja sažeće oganj, i sredina joj izgori, hoće li još biti za što? 5 Gle, dok bijaše cijela, ne mogaoše se ništa od nje načiniti, akamoli æe biti za što kad je oganj proždrije i izgorje. 6 Zato ovako veli Gospod: kakvo je među drvetima šumskim drvo od vinove loze, koje dadow ognju da ga jede, take i učinili stanovnike Jerusalimske. 7 Jer æeu im nasuprot okrenuti lice svoje; kad izidu iz jednoga ognja, drugi æe ih oganj proždrijeti, i poznaæete da sam ja Gospod, kad okrenem lice svoje nasuprot njima. 8 I obratiæu zemlju u pustinju, jer učiniše nevjeru, govori Gospod Gospod.

16 Opet mi dođe riječ Gospodnja govoreći: 2 Sine èovjeèji, pokaži Jerusalimu gadove njegove, 3 I reci: ovako veli Gospod Gospod Jerusalimu: postanjem i rodom ti si iz zemlje Hananske; otac ti bješe Amorejac a mati Hetejka. 4 A o rođenju tvom, kad si se rodila, nije ti pupak odrezan i nijesni okupana vodom da bi bila èista, niti si solju natrvena ni pelenama povita. 5 Oko te ne požali da ti učiniš što od toga i da ti se smiluje; nego ti bi baèena u polje, jer bijaše mrska duša tvoja onoga dana kad si se rodila. 6 I iduæi mimo tebe i vidjevi te gdje se valjaš u svojoj krvi, rekoh ti: da si živa u svojoj krvi! i opet ti rekoh: da si živa u svojoj krvi! 7 I uèinih da rasteš na tisuæe kao trava u polju; i ti naraste i posta velika i dođe do najveæe ljepote; dojke ti napupiše, i dlake te probiše; ali ti bijaše gola naga. 8 I iduæi mimo tebe pogledah te, i gle, godine ti bijahu godine za ljubljenje; i raširih skut svoj na te, i pokrih golotinju tvoju, i zakleh ti se i uèinih vjeru s tobom, govori Gospod Gospod, i ti posta moja. 9 I okupah te vodom, i sprah s tebe krv tvoju, i pomazah te uljem. 10 I obukoh ti vezenu haljinu, i obuh ti crevlje od jazavca, i opasah te tankim platnom i zastrijeh te svilom. 11 I nakitih te nakitom, i metnuh ti narukvice na ruke i grivnu oko vrata. 12 I grivnu oko èela metnuh ti, i oboce u uši, slavan vjenac na glavu. 13 I ti bijaše okiæena zlatom i srebrom, i odijelo ti bijaše od tankoga platna i od svile i vezeno, jeðaše bijelo brašno i med i ulje, i bijaše vrlo lijepa, i prispje do carstva. 14 I razide se glas o tebi po narodima radi ljepote tvoje, jer bješe savršena krasotom mojom, koju metnuh na te, govori Gospod Gospod. 15 Ali se ti osloni na ljepotu moga zlata i od moga srebra što ti dadow, načinila si sebi muške likove, i kurvala si se s njima, kako nigda nijesnilo niti æe biti. 16 I uvezvi od haljina svojih načinila si vezene haljine svoje zaodjela si ih, i ulje moje i kad moj stavila si pred njih. 17 I uvezvi krasni nakit svoj od sud? 18 I hleb moj, koji ti dadow, bijelo brašno i ulje i med, èim te hranjah, postavila si pred njih za miris ugodni. Tako je bilo, govori Gospod Gospod. 19 I uzimala si sinove svoje i kæeri svoje klala i davala si ih da im se provedu kroz oganj? 20 I uza sve gadove svoje i kurvarstva svoja nijesi se njima. 21 Te si i sinove moje opominjala dana mlađosti svoje kad si bila gola i naga i valjala se u krvi svojoj. 22 I poslige sve zloæe svoje, teško, teško tebi! govori Gospod Gospod,) 23 Sagradila si sebi kuæu kurvarsку, i načinila si sebi visine na svakoj ulici, 24 Na svakoj rasputici načinila si sebi visinu, i nagrdila si svoju ljepotu, i razmetalala si noge svoje svakome koji prolazaše, i umnožila si kurvarstvo svoje. 25 Kurvala si se sa sinovima Misirskim, susjedima svojim velika tijela, i umnožila si kurvarstvo svoje da bi me razgnjevila. 26 Zato, gle, digoh ruku svoju na te i umalih obrok tvoj, i dadow te na volju nenavidnicima tvojima, kæerima Filistejskim, koje bješe stid od sramotnoga puta tvojega. 27 Kurvala si se sa sinovima Asirskim, jer se ne mogaoše nasiliti; kurvala si se s njima, i opet se nijesi nasilita. 28 I umnožila si kurvarstvo svoje u zemlji Hananskoj dori do Haldejske, i ni tako se nijesi nasilita. 29 Kako je iznemoglo srce tvoje, govori Gospod Gospod, kad uèiniš sve što èini najgora kurva, 30 Kad si gradila kurvarsку kuæu na svakoj rasputici i èinila visinu na svakoj ulici! A ni kao kurva nijesi, jer nijesi marila za platu; 31 Nego kao žena preljuboèinica, koja mjesto muža svoga prima druge. 32 Svijem kurvama daje se plata, a ti si davala platu svijem milosnicima svojim i darivala si ih da dolaze k tebi sa svijeh strana da se kurvaju s tobom. 33 I tako je u tebe naopako prema ženama u tvojem kurvarstvu: jer niko ne ide za tobom da se kurva, i ti daješ platu, a ne daje se tebi plata; to je naopako. 34 Zato, kurvo, èu rijeè Gospodnju. 35 Ovako veli Gospod Gospod: što se otrov tvoj prosu, i što se u kurvanju tvojem otkrivala golotinja tvoja tvojim milosnicima i svijem gadnjnjem idolima tvojim, i za krv sinova tvojih, koje si im dala, 36 Zato, evo, ja æeu skupiti sve milosnike tvoje, s kojima si se milovala, i sve koje si ljubila, i sve na koje si mrzila, skupiæu ih

sve oko tebe, i otkriæu im golotinju twoju da vide svu tvoje u vrijeme oholosti tvoje, **57** Prije nego se otkri golotinju twoju. **38** I sudiæu ti kako se sudi onima koje zloæea tvoja kao u vrijeme sramote od kæeri Sirskih i èine preljubu i onima koje krv proljevaju, i daæeu te od svijeh što su oko njih, kæeri Filistejskih, koje te na smrt gnjevu i revnosti. **39** I predæau te u njihove sramoæahu sa svijeh strana. **58** Nosi nevaljalstvo ruke, te æee razoriti twoju kuæeu kurvarsку i raskopati svoje i gadove svoje, govori Gospod. **59** Jer ovako visine twoje, i svuæai æee hajline s tebe, i uzeæee ti veli Gospod Gospod: ueiniæeu ti kako si ti ueiniila krasni nakit i ostavíæe te golu nagu. **40** I doveæee na prezrevši zakletvu i prestupivši zavjet. **60** Ali æeu se ja te ljudstvo, te æee te zasuti kamenjem, i izboæee te opomenuti zavjeta svojega koji sam ueinio s tobom u maæevima svojim. **41** I popaliæeu kuæe twoje ognjem, i vrijeme mladosti twoje, i utvrdiæeu ti vjeæan zavjet. **61** izvršiæe na tebi sud pred mnogim ženama, i ueiniæeu Tada æee se opomenuti putova svojih i postidjeæeš te æees se okaniti kurvanja i neæes više davati plate. se kad primiš sestre svoje starije od sebe i mlaðe, **42** I namiriræeu gnjev svoj nad tobom, i revnost æee koje æeu ti dati za kæeri, ali ne po tvom zavjetu. **62** I se moja ukloniti od tebe, i umiriræeu se, i neæeu se ja æeu utvrditi svoj zavjet s tobom, i poznaæeš da više gnjeviti. **43** Zato što se nijesi opominjala dana sam ja Gospod. **63** Da se opomeneš i postidiš i da ne mladost svoje, nego si me dražila svijem tijem, zato, otvoriš više usta od sramote, kad ti oprostim sve što evo, i ja æeu obratiti put tvoj na twoju glavu, govori si ueiniila, govori Gospod Gospod.

Gospod Gospod, te neæes èiniti grdila niti kakvih gadova svojih. **44** Gle, ko god govori prièe, govoriæe o tebi prièu, i reæi æe: kaka mati, taka joj kæi. **45** Ti si kæi matere svoje, koja se odmetnula muža svojega i djece svoje, i sestra si sestara svojih, koje se odmetnuše muževa svojih i djece svoje, mati vam je Hetejk a otac Amorejac. **46** A starija ti je sestra Samarija s kæerima svojim, koja ti sjedi s lijeve strane, a mlaða ti je sestra koja ti sjedi s desne strane Sodom sa kæerima svojim. **47** A ti ni njihovijem putem nijesi hodila, niti si èinila po njihovijem gadovima, kao da ti to bješe malo, nego si bila gora od njih na svijem putovima svojim. **48** Tako ja živ bio, govori Gospod Gospod, sestra twoja Sodom i kæeri njezine nijesu èinile kako si èinila ti i twoje kæeri. **49** Evo, ovo bješe bezakonje sestre twoje Sodoma: u ponosu, u izobilju hljeba i bezbržnom miru bješe ona i kæeri njezine, a ne pomagahu siromahu i ubogome; **50** Nego se ponašahu i èinjahu gadove preda mnom, zato ih zatrhi kad vidjeh. **51** Samarija nije zgriješila ni pola koliko ti, jer si poèinila gadova svojih više nego one, te si opravdala sestre svoje svijem gadovima svojim koje si ueinila. **52** I ti dakle, koja si sudiла sestrama svojim, nosi sramotu svoju za grijeha svoje, kojima si postala grða od njih; one su pravednije od tebe; i ti se dakle stidi i nosi sramotu, kad si opravdala sestre svoje. **53** Ako dovedeš natrag njihovo roblje, roblje Sodomsko i kæeri njezinjeh, i roblje Samarijsko i kæeri njezinjeh, doveæeu i twoje roblje iz ropstva među njima, **54** Da nosiš sramotu svoju i da se stidiš za sve što si èinila, i da im budeš utjeha. **55** Ako se sestre twoje, Sodom i kæeri njezine povrate kao što su bile, i ako se Samarija i kæeri njezine povrate kao što su bile, povratiaæeš se i ti i kæeri twoje kao što ste bile. **56** Jer usta twoja ne pominjaše Sodoma sestre

17 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeæi, zagoneni zagonetku i kaži prièu o domu Izrailjevu, **3** I reci: ovako veli Gospod Gospod: orao velik, velikih krila, dugih pera, pun perja, šaren, doðe na Livan i uze vrh od kedra, **4** Odlomi vrh od mladijeh grana njegovijeh, i odnese ga u zemlju trgovåku, u grad trgovåki metnu ga. **5** I uze sjeme iz one zemlje, i metnu ga na njivu, odnese ga gdje ima mnogo vode, i ostavi ga dobro. **6** I iznièe, i posta busat èokot, nizak, kojemu se loze pružahu k njemu a žile bijahu pod njim; posta èokot, i pusti grane i izbi odvode. **7** A bijaše drugi orao velik, velikih krila i pernat, i gle, taj èokot pusti k njemu žile svoje i grane svoje pruži k njemu da bi ga zaljevao iz brazda svoga sada. **8** Posadaen bijaše u dobroj zemlji kod mnogo vode, da pusti grane i raða rod i bude krasna loza. **9** Kaži: ovako veli Gospod Gospod: hoæee li napredovati? neæee li mu poèupati žile i rod mu oblomiti da se posuši? Sve æee mu se grane što je pustio posušiti, i bez velike sile i bez mnogoga naroda išèupaæe ga iz korijena. **10** Eto, posadaen je, hoæee li napredovati? i neæee li se sasvijem posušiti èim ga se dohvati ustoka? Posušiæe se u brazdi gdje je posadaen. **11** Potom dođe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **12** Kaži tome domu odmetnièkom: ne znate li šta je ovo? Reci: evo, dođe car Vavilonski u Jerusalim, i uze mu cara i knezove, i odvede ih sa sobom u Vavilon. **13** I uze jednoga od carskoga sjemena, i uèini s njim vjeru, i zakle ga, i uze silne u zemlji, **14** Da bi carstvo bilo sniženo da se ne bi podiglo, nego da bi držeæi vjeru s njim stajalo. **15** Ali se odmetnu od njega poslav poslanike svoje u Misir da mu da konja i mnogo naroda. Hoæee li biti sreæan? hoæee li uteæi ko tako èini? ko prestupa vjeru hoæee li

uteæi? 16 Tako ja živ bio, govori Gospod Gospod, živjeti? Neæe živjeti; uèinio je sve te gadove, doista u mjestu onoga cara koji ga je zacario, kojemu je æe poginuti, krv æe njegova na njemu biti. 14 Ali gle, zakletvu prezreo i kojemu je vjeru prestupio, kod ako rodi sina koji bi video sve grijeha oca svojega što njega æe u Vavilonu umrijeti. 17 Niti æe mu Faraon s èini, i uzeo bi na um, te ne bi èinio onako, 15 Ne bi jeo velikom vojskom i mnogim narodom pomoæi u ratu, na gorama, niti bi oèiju svojih podizao ka gadnjem kad iskopa opkope i pogradi kule da pogubi mnoge bogovima doma Izrailjeva, žene bližnjega svojega ne duše. 18 Jer prezre zakletvu prestupajuæi vjeru; i gle, bi skvrnio, 16 I nikome ne bi èinio nasilja, zaloga ne davši ruku èini sve to; neæe uteæi. 19 Zato ovako bi uzimao i ne bi ništa otimao, davao bi hlijeb svoj veli Gospod Gospod: tako ja živ bio, obratiæu mu na gladnime i gologa bi odijevao, 17 Od siromaha bi glavu zakletvu svoju koju prezre i vjeru svoju koju ustezao ruku svoju, ne bi uzimao dobiti ni pridavka, prestupi. 20 Jer æeu razapeti nad njim mrežu svoju i zakone bi moje izvršivao i po uredbama mojim hodio; uhvatiaæe se u zamku moju; i odvešæu ga u Vavilon, i taj neæe poginuti za bezakonje oca svojega, doista onđe æeu se suditi s njim za bezakonje koje mi uèini. æe živjeti. 18 A otac njegov, što je èinio nasilje, 21 I sva bježan njegova sa svom vojskom njegovom otimao od brata svojega i èinio što nije dobro u narodu pašæe od maèa, a koji ostanu raspršaæe se u sve svom, gle, on æe poginuti za svoje bezakonje. 19 vjetrove, i poznaæete da sam ja Gospod govorio. 22 Ali govorite: zašto da ne nosi sin bezakonja oèina? Ovako veli Gospod Gospod: ali æeu ja uzeti s vrha od Jer sin èini sud i pravdu, sve uredbe moje drži i toga visokoga kedra, i posadiæu; s vrha od mladijeh izvršuje; doista æe živjeti. 20 Koja duša zgriješi ona grana njegovih odlomiæu granèicu, i posadiæu na æe umrijeti, sin neæe nositi bezakonja oèina niti gori visokoj i uzdignutoj. 23 Na visokoj gori Izrailjevoj æe otac nositi bezakonja sinovljega; na pravedniku posadiæu je, i pustiæe grane, i rodiæe, i postaæe æe biti pravda njegova, a na bezbožniku æe biti krasan kedar, i pod njim æe nastavati svakojake ptice, bezbožnost njegova. 21 Ako li bi se bezbožnik obratio u hladu grana njegovih nastavaæe. 24 I sva æe od svijeh grijeha svojih koje uèini, i držao bi sve uredbe moje i tvorio sud i pravdu, doista æe živjeti, neæe poginuti. 22 Bezakonja njegova što ih je god uèinio neæe mu se više spominjati, u pravdi svojoj koju èini živjeæe. 23 Eda li je meni milo da pogine bezbožnik? govori Gospod, a ne da se odvратi od putova svojih i bude živ? 24 Ali kad bi se pravednik odvratio od pravde svoje i èinio nepravdu, i radio po svijem gadovima koje èini bezbožnik, hoæe li on živjeti? pravedna djela njegova, što je god èinio, neæe se spomenuti; za bezakonje svoje koje uèini i za grijeh svoj kojim zgriješi poginuæe. 25 Još govorite: nije prav put Gospodnji. Èujte, dome Izrailjev, moj li put nije prav? nijesu li vaši putovi nepravi? 26 Kad se pravednik odvrti od pravde svoje i èini zlo i umre zato, umrijeæe za zlo svoje koje uèini. 27 A kad se bezbožnik odvrti od bezbožnosti svoje koju je èinio, i èini sud i pravdu, on æe saèuvati u životu dušu svoju. 28 Jer uzevši na um vrati se od svijeh bezakonja svojih koja uèini; doista æe živjeti, i neæe poginuti. 29 Ali dom Izrailjev veli: put Gospodnji nije prav. Moji li putovi nijesu pravi? dome Izrailjev, nijesu li vaši putovi nepravi? 30 Zato, dome Izrailjev, sudiæu vam svakome po putovima njegovijem, govori Gospod; obratite se i proðite se svijeh grijeha svojih, i neæe vam bezakonje biti na spoticanje. 31 Odbacite od sebe sva bezakonja koja èiniste, i naèinite sebi novo srce i nov duh; i zašto da mrete? dome Izrailjev. 32

18 Oper mi doðe rijeèe Gospodnja govoræi: 2 Šta hoæete vi koji govorite prièu o zemlji Izrailjevoj govoræi: oci jedoše kiselo grožđe, a sinovima trnu zubi? 3 Tako ja bio živ, govori Gospod Gospod, neæete više govoriti te prièe u Izraelju. 4 Gle, sve su duše moje, kako duša oèina tako i duša sinovlja moja je, koja duša zgriješi ona æe poginuti. 5 Jer ako je ko pravedan i èini sud i pravdu, 6 Na gorama ne jede i oèiju svojih ne podiže ka gadnjem bogovima doma Izrailjeva, i ne skvrni žene bližnjega svojega i ne ide k ženi odvojenoj radi neèistote, 7 I nikome ne èini nasilja, zalog dužniku svojemu vraæea, ništa ne otima, hlijeb svoj daje gladnime i gologa odijeva, 8 Ne daje na dobit i ne uzima pridavka, od nepravde usteže ruku svoju, i pravo sudi izmeðu jednoga èovjeka i drugoga, 9 Po uredbama mojim hodi, i drži zakone moje tvoreæi istinu; taj je pravedan, doista æe živjeti, govori Gospod Gospod. 10 Ako rodi sina lupeža, koji bi krv proljevao ili bi èinio tako što, 11 A ne bi èinio svega onoga, nego bi jeo na gorama, i ženu bližnjega svojega skvrnio, 12 Siromahu i ubogome nasilje èinio, otimao što, zaloga ne bi vraæao, i ka gadnjem bogovima podizao bi oèi svoje èineæei gad, 13 Davao bi na dobit, i uzimao pridavak; hoæe li taj

Jer mi nije mila smrt onoga koji mre, govori Gospod ispred oèiju svojih, i gadnijeh bogova Misirskih ne Gospod; obratite se dakle i budite živi.

19 A ti narièi za knezovima Izrailjevijem; **2** I reci: šta bješe mati tvoja? lavica; među lavovima ležaše, mlad svoju među lavovima hranašće. **3** I othrani jedno mlade svoje, i posta laviæ, i nauèiv se loviti žderaše ljude. **4** I èuše narodi za nj; uhvati se u jamu njihovu, i odvedoše ga u verigama u zemlju Misirsку. **5** A ona kad vidje gdje se nada ali joj nad propade, uze jedno mlade svoje, i uèini od njega laviæa. **6** I on iduæi među lavovima posta laviæ, i nauèi se loviti i žderaše ljude. **7** I pozna dvore njihove, i pustosâše gradove njihove tako da opustje zemlja i što je u njoj od rike njegove. **8** I ustaše na nj narodi iz okolnjeh zemalja, i razapeše mu mrežu svoju, i uhvati se u jamu njihovu. **9** I metnuše ga u krletku u verigama, i odvedoše ga caru Vavilonskom, i metnuše ga u grad da mu se više ne èuje glas po gorama Izrailjevijem. **10** Dok bijaše miran, mati tvoja bijaše kao vinova loza, posaðena kraj vode, rodna i granata bijaše od mnoge vode. **11** I bijahu na njoj jaki prutovi za palicu vladalaèku, i rastom svojim uzvisi se iznad gustijeh grana, i bi naœeita visinom svojom, mnoštvom grana svojih. **12** Ali bi išèupana u gnjevu i na zemlju baèena, i ustoka osuši rod njezin; polomiše se i posušiše se jaki prutovi njezin; organj ih proždrije. **13** A sada je posaðena u pustinji, u zemlji suhoj i bezvodnoj. **14** I izade organj iz pruta grana njezinijeh i proždrije rod njezin da nema na njoj pruta jaka za palicu vladalaèku. To je naricanje, i biæe naricanje.

20 A sedme godine, petoga mjeseca, dana desetoga, doðoše neki od starješina Izrailjevijeh da upitaju Gospoda, i sjedoše preda mnom. **2** I doðe mi rijeè Gospodnjia govoreæi: **3** Sine èovjeèji, kaži starješinama Izrailjevijem i reci im: ovako veli Gospod Gospod: doðoste li da me pitate? Tako ja živ bio, neæete me pitati, govori Gospod Gospod. **4** Hoæeš li da im sudiš? hoæeš li da im sudiš? sine èovjeèji. Pokaži im gadove otaca njihovijeh. **5** I reci im: ovako veli Gospod Gospod: kojega dana izabrah Izrailja i podigoh ruku svoju sjemenu doma Jakovljeva, i pokazah im se u zemlji Misirskoj, i podigoh im ruku svoju govoreæi: ja sam Gospod Bog vaš; **6** Onoga dana podigoh im ruku svoju da æeu ih odvesti iz zemlje Misirske u zemlju koju sam pronašao za njih, gdje teèe mlijeko i med, koja je dika svijem zemljama. **7** I rekoh im: odbacite svaki gadove ispred svojih oèiju, i nemojte se skvrniti o gadne bogove Misirske, ja sam Gospod Bog vaš. **8** Ali se odvrgoše od mene, i ne htješe me poslušati, nijedan ih ne odbaci gadova

ispred oèiju svojih, i gadnijeh bogova Misirskih ne ostaviše; zato rekoh da æeu izliti jarost svoju na njih da izvršim gnjev svoj na njima usred zemlje Misirske. **9** Ali imena svojega radi, da se ne oskvri pred onijem narodima među kojima bijahu, pred kojima im se pokazah, uèinih da ih izvedem iz zemlje Misirske. **10** I izvedoh ih iz zemlje Misirske, i dovedoh ih u pustinju. **11** I dadoh im uredbe svoje, i objavih im zakone svoje, koje ko vrši živ æe biti kroz njih. **12** I subote svoje dadoh im da su znak izmeðu mene i njih da bi znali da sam ja Gospod koji ih posveæujem. **13** Ali se odvrže od mene dom Izrailjev u pustinji; ne hodiše po mojim uredbama, i zakone moje odbaciše, koje ko vrši živ kroz njih, i subote moje grdno oskvriše; zato rekoh da æeu izliti gnjev svoj na njih u pustinji da ih istrijebim. **14** Ali uèinih imena svojega radi da se ne oskvri pred narodima pred kojima ih izvedoh. **15** I ja im još podigoh ruku svoju u pustinji da ih neæeu odvesti u zemlju koju im dadoh, gdje teèe mlijeko i med, koja je dika svijem zemljama; **16** Jer odbaciše moje zakone i po uredbama mojim ne hodiše, i subote moje oskvriše, jer srce njihovo iðaše za gadnjem bogovima njihovijem. **17** Ali ih požali oko moje, te ih ne istrijebih, i ne zatrhih u pustinji. **18** Nego rekoh sinovima njihovijem u pustinji: ne idite po uredbama otaca svojih i ne držite njihovijeh zakona, i ne skvrnite se gadnjem bogovima njihovijem. **19** Ja sam Gospod Bog vaš, po mojim uredbama hodite, i moje zakone držite i izvršujte; **20** I subote moje svetkuјte da su znak izmeðu mene i vas, da znate da sam ja Gospod Bog vaš. **21** Ali se odvrgoše od mene i sinovi, ne hodiše po mojim uredbama, i zakona mojih ne držaše da ih izvršuju, koje ko vrši živi kroz njih; subote moje oskvriše; zato rekoh da æeu izliti jarost svoju na njih i navršiti gnjev svoj na njima u pustinji. **22** Ali povratih ruku svoju i uèinih imena svojega radi da se ne oskvri pred narodima pred kojima ih izvedoh. **23** I ja im još podigoh ruku svoju u pustinji da æeu ih rasijati po narodima i razasuti po zemljama. **24** Jer zakona mojih ne izvršivaše i uredbe moje odbaciše i subote moje oskvriše, i oèi im gledahu za gadnjem bogovima otaca njihovijeh. **25** Zato im i ja dadoh uredbe ne dobre i zakone kroz koje neæee živjeti. **26** I oskvrih ih darovima njihovijem što propuštahu kroz organj sve što otvori matericu, da ih potrem, da poznadu da sam ja Gospod. **27** Zato govori domu Izrailjevu, sine èovjeèji, i kaži im: ovako veli Gospod Gospod: još me i ovijem ružiše oci vaši èineæei mi bezakonje: **28** Kad ih odvedoh u zemlju, za koju podigoh ruku svoju da æeu im je dati, gdje god vidješe visok hum i drvo granato, onđe prinosiše svoje žrtve i

stavljaše svoje dare, kojima dražahu, i metaše mirise svoje ugodne, i ondje ljevaše naljeve svoje. **29** I raspaliti u tebi oganj koji æe proždrjeti u tebi svako rekoh im: šta je visina, na koju idete? I opet se zove neæee se ugasiti, i izgorjeæe od njega sve od juga visina do danas. **30** Zato reci domu Izrailjevu: ovako do sjevera. **48** I svako æe tijelo vidjeti da sam ja veli Gospod Gospod: ne skvrnite li se na putu otaca zapalio; neæee se ugasiti. **49** A ja rekoh: jaoh Gospode svojih? i za gadovima njihovijem ne kurvate li se? **31** I Gospode, oni govore za me: ne govori li taj same prinoseæi dare svoje, provodeæi sinove svoje kroz prièe?

oganj ne skvrnute li se o sve gadne bogove svoje do danas, i mene li æete pitati, dome Izrailjev? Tako ja živ bio, govori Gospod Gospod, neæete me pitati. **32** A šta mislite, neæee biti nikako, što gorovite: biæemo kao narodi, kao plemena po zemljama, služeæi drvetu i kamenu. **33** Tako ja bio živ, govori Gospod Gospod, rukom krjepkom i mišicom podignutom i izlivenjem gnjevom carovaæeu nad vama. **34** I izvešæeu vas iz naroda, i sabraæeu vas iz zemalja po kojima ste rasijani, rukom krjepkom i mišicom podignutom i izlivenjem gnjevom. **35** I odvešæeu vas u pustinju tijeh naroda, i ondje æeu se suditi s vama licem k licu. **36** Kako sam se sudio s ocima vašim u pustinji zemlje Misirske, tako æeu se suditi s vama, govori Gospod Gospod. **37** I propustiæeu vas ispod štapa i dovesti vas u sveze zavjetne. **38** I odluæiæeu između vas odmetnike i koji odustaju mene; izvešæeu ih iz zemlje gdje su došljaci, ali neæee uæei u zemlju Izrailjevu, i poznaæete da sam ja Gospod. **39** Vi dakle, dome Izrailjev, ovako veli Gospod Gospod: idite, služite svaki gadnjem bogovima svojim i unapredak, kad neæete da me slušate; ali imena mojega svetoga ne skvrnute više darovima svojim i gadnjem bogovima svojim. **40** Jer na mojoj gori svetoj, na visokoj gori Izrailjevoj, govori Gospod Gospod, ondje æe mi služiti sav dom Izrailjev, koliko ih god bude u zemlji, ondje æe mi biti mili i ondje æeu iskati prinose vaše i prvine od darova vaših sa svijem svetijem stvarima vašim. **41** Mili æete mi biti s ugodnjem mirisom, kad vas izvedem iz naroda i saberem vas iz zemalja u koje ste rasijani; i biæeu posveæen u vama pred narodima. **42** I poznaæete da sam ja Gospod kad vas dovedem u zemlju Izrailjevu, u zemlju za koju podigoh ruku svoju da æeu je dati ocima vašim. **43** I ondje æete se opomenuti putova svojih i svih djela svojih, kojima se oskrvniste, i sami æete sebi biti mrski za sva zla svoja koja èiniste. **44** I poznaæete da sam ja Gospod kad vam uèinem radi imena svojega; ne po vašim zlijem putovima niti po opakim djelima vašim, dome Izrailjev, govori Gospod Gospod. **45** Opet mi doðe rijeè Gospodnja govoreæi: **46** Sine èovjeèiji, okreni lice svoje na jug i pokaplji prema jugu, i prorokuj na šumu u južnom polju. **47** I reci šumi južnoj: èuji rijeè Gospodnju, ovako veli Gospod Gospod: evo ja æeu

21 I doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeèiji, okreni lice svoje prema Jerusalimu, i pokaplji prema svetijem mjestima, i prorokuj protiv zemlje Izrailjeve. **3** I reci zemlji Izrailjevoj: ovako veli Gospod: evo me na te; izvuæi æeu maè svoj iz korica, i istrijebiæu iz tebe pravednoga i bezbožnoga. **4** Da istrijebim iz tebe pravednoga i bezbožnoga, zato æe izaæi maè moj iz korica svojih na svako tijelo od juga do sjevera. **5** I poznaæe svako tijelo da sam ja Gospod izvukao maè svoj iz korica njegovijeh, neæee se više vratiti. **6** A ti, sine èovjeèiji, uzdiši kao da su ti bedra polomljena, i gorko uzdiši pred njima. **7** A kada ti rekoh: zašto uzdišeš? ti reci: za glas što ide, od kojega æe se rastopiti svako srce i klonuti sve ruke i svakoga æe duha nestati, i svaka æe koljena postati kao voda; evo, ide, i navršiæe se, govori Gospod Gospod. **8** Potom doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **9** Sine èovjeèiji, prorokuj i reci: ovako veli Gospod Gospod: reci: maè, maè je naošten, i uglaðen je. **10** Naošten je da kolje, uglaðen je da sijeva; hoæemo li se radovati kad prut sina mojega ne haje ni za kako drvo? **11** Dao ga je da se uglaði da se uzme u ruku; maè je naošten i uglaðen, da se da u ruku ubici. **12** Vièi i ridaj, sine èovjeèiji; jer on ide na narod moj, na sve knezove Izrailjeve; pod maè æe biti okrenuti s narodom mojim, zato udri se po bedru. **13** Kad bješe karanje, šta bi? eda li ni od pruta koji ne haje neæee biti ništa? govori Gospod Gospod. **14** Ti dakle, sine èovjeèiji, prorokuj i pljeskaj rukama, jer æe maè doæi i drugom i treæom, maè koji ubija, maè koji velike ubija, koji prodire u klijeti. **15** Da se rastope srca i umnoži pogibao, metnuo sam na sva vrata njihova strah od maèa; jaoh! pripravljen je da sijeva, naošten da kolje. **16** Stegni se, udri nadesno, nalijivo, kuda se god obrneš. **17** Jer æeu i ja pljeskati rukama, i namiriaæu gnjev svoj. Ja Gospod rekoh. **18** Još mi doðe rijeè Gospodnja govoreæi: **19** A ti, sine èovjeèiji, naèini dva puta, kuda æe doæi maè cara Vavilonskoga; iz jedne zemlje neka izlaze oba; i izberi stranu, gdje se poèinje put gradski, izberi. **20** Naèini put, kojim æe doæi maè na Ratu sinova Amonovijeh, i u Judeju na tvrdi Jerusalim. **21** Jer æe car Vavilonski stati na rasputici, gdje poèinju dva puta, te æe vraèati,

gladiæe strijele, pitaæe likove, gledaæe u jetru. 22 a drugi siluje sestru svoju, kær oca svojega, u Nadesno æe mu vraèanje pokazati Jerusalim da tebi. 12 Mito primaju u tebi da proljevaju krv; ujam namjesti ubojne sprave, da otvori usta na klanje, i pridavak uzimaæ, i tražiæ dobitak od bližnjih svojih da podigne glas podvikujuæi, da namjesti ubojne prijevarom, a mene si zaboravio, govori Gospod sprave prema vratima, da naèini opkope, da pogradi Gospod. 13 Zato, evo, pljeskam rukama svojim radi kule. 23 I uèiniæe se vraèanje zaludno zakletima, tvojega nepravednoga dobitka, koji dobjijaæ, i radi a to æe napomenuti bezakonje da se uhvate. 24 krvi što je u tebi. 14 Hoæe li se održati srce twoje, ili Zato ovako veli Gospod Gospod: što napominjete ruke twoje hoæe li biti jake u one dane kad stanem svoje bezakonje, te se otkriva nevjera vaša i grijesi raditi s tobom? Ja Gospod rekoh, i uèiniæeu. 15 Jer se vaši vide u svijem djelima vašim, zato što doðoste æeu te rasijati po narodima i razasuti po zemljama, na pamet, biæete pohvatani rukom. 25 A ti, neèisti i istrubebiæu neèistotu twoju iz tebe. 16 I biæeš bezbožnièe, kneže Izrailjev, kome dođe dan kad bi na skvrnavan sobom pred narodima, i poznaæeš da kraju bezakonje, 26 Ovako veli Gospod Gospod: skini sam ja Gospod. 17 Potom dođe mi rijeè Gospodnja tu kapu i svrzi taj vijenac, neæe ga biti; niskoga æeu govoreæi: 18 Sine èovjeèji, dom Izrailjev posta mi uzvisiti a visokoga æeu poniziti. 27 Uništiæeu, uništiæeu, droždina; svi su mijed i kositer i gvožđe i olovu u uništiæeu ga, i neæe ga biti, dokle ne dođe onaj kome peæi; droždina od srebra postaše. 19 Zato ovako veli pripada, i njemu æeu ga dati. 28 A ti, sine èovjeèji, Gospod Gospod: što svi vi postaste droždina, zato, proruk i reci: ovako veli Gospod Gospod za sinove evo, ja æeu vas skupiti u Jerusalim. 20 Kako se skuplja Amonove i za njihovu sramotu; reci dakle: maè, maè srebro i mijed i gvožđe i olovu i kositer usred peæi, te je izvuèen, uglaðen da kolje, da zatire, da sijeva, 29 se raspali organj oko njega da se istopi, tako æeu vas Dokle ti viðaju taštinu, dokle ti gataju laž, da te metnu skupiti gnjevom svojim i jarošæeu, i složivši rastopæeu na vratove pobijenjem bezbožnicima, kojima dođe vas. 21 Da, skupiæeu vas, i raspaliæeu oko vas organj dan kad bi kraj bezakonju. 30 Ostavi maè u korice; gnjeva svojega, i istopæete se usred njega. 22 Kako na mjestu gdje si se rodio, u zemlji gdje si postao, se topi srebro u peæi, tako æete se vi istopiti u njemu, sudiæeu ti; 31 I izlæeu na te gnjev svoj, ognjem gnjeva i poznaæete da sam ja Gospod izlio gnjev svoj na svojega dunuæeu na te i predæau te u ruke žestokim vas. 23 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: ljudma, vještim u zatiranju. 32 Ognju æeeš biti hrana, 24 Sine èovjeèji, kaži joj: ti si zemlja koja se nijesi krv æe ti biti posred zemlje, neæeš se spominjati, jer oèistila; neæe pasti na te dažd u dan gnjeva. 25 Proroci njezini složiæe se u njoj, kao lav su, koji rièe i grabi plijen, žderu duše, otimaju blago i dragocjene stvari, umnožavaju udovice usred nje. 26 Sveštenici njezini prestupaju zakon moj i skvrne moje svete stvari, ne razlikuju sveto od oskvrenjenoga, i neèisto od èistoga ne raspoznaui, kriju oèi svoje od subota mojih, i bivam oskvrenjen među njima. 27 Knezovi su njezini usred nje kao vuci, koji grabe plijen, proljevajuæi krv, gubeæi duše sramotnoga dobitka radi. 28 I proroci njezini mažu je nevaljalijem kreèem, viðaju taštinu i gataju im laž govoreæi: tako reæe Gospod Gospod; a Gospod ne reæe. 29 Narod zemaljski vara i otima, i siromahu i ubogome èini nasilje, i došljaku èini krivo. 30 I tražih među njima koji bi opravio ogradi i stao na prolonu preda me za tu zemlju, da je ne zatrem; ali ne naðoh nikoga. 31 Zato æeu izliti na njih gnjev svoj, ognjem jarosti svoje istrubebiæu ih, put njihov obratiæeu im na glavu, govori Gospod Gospod.

22 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: 2 A ti, sine èovjeèji, hoæeš li suditi, hoæeš li suditi gradu krvnièkom? i hoæeš li mu pokazati sve gadove njegove? 3 Reci: ovako veli Gospod Gospod: ide vrijeme gradu koji proljeva krv u sebi i gradi gadne bogove sebi da se skvrni. 4 Skrivo si krvlju koju si prolio, i oskvrnio si se o gadne bogove svoje koje si naèinio; i uèinio si te se približiæe dani twoji, i došao si do godina svojih, zato æeu uèiniti od tebe rug među narodima i potsmijeh po svijem zemljama; 5 Koje su blizu tebe i koje su daleko potsmijevaæe ti se, gadni imenom, veliki smetnjom! 6 Gle, knezovi Izrailjevi u tebi dadoše se da proljevaju krv svaki svom silom svojom. 7 Oca i mater preziru u tebi, èine krivo inostrancu usred tebe, siroti i udovici èine nasilje u tebi; 8 Svetе stvari moje prezireš, i subote moje skvrniš. 9 U tebi su opadaæi da proljevaju krv, i na gorama jedu u tebi, grdila èine usred tebe. 10 Golotinju oèinu otkrivaju u tebi, liježu u tebi sa ženom za neèistote njezine. 11 I jedan èini gad sa ženom bližnjega svojega; a drugi skvrni snahu svoju grdilom; svojoj kurvahu se, ondje im pipaše grudi, i ondje im

23 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi: 2 Sine èovjeèji, bijahu dvije žene, kæeri jedne matere. 3 One se kurvahu u Misiru, u mladosti

zgnjeèiše dojke djevojaèke. 4 A imena im bijahu, da ti sude svojim sudom. 25 I staviæeu revnost svoju starijoj Ola a sestri joj Oliva; one postaše moje, i tebi nasuprot, te æe raditi s tobom gnjevno, nos i rodiše sinove i kæeri. Imena im bijahu Ola Samariji, a uši otsjeæi æe ti, i Što te ostane pašæe od maèa, Oliva Jerusalimu. 5 I Ola kad bijaše moja kurvaše i uzeæe sinove twoje i kæeri twoje, i što te ostane se, i upaljivaše se za svojim milosnicima, Asircima proždrijeæe oganj. 26 I svuæei æe s tebe haljine, susjedima, 6 Koji nošahu porfiru, i bijahu knezovi i uzeæe krasni nakit twoj. 27 Tako æeu uèiniti kraj vlastelji, sve lijepi mladiæi, vitezovi, koji jahahu na grdu tvojemu i tvojemu kurvanju u zemlji Misirskoj, te konjma. 7 I udari u kurvanje s njima, koji svi bijahu neæeš podignuti oèiju svojih k njima i neæeš se više najlepši izmeðu sinova Asirskeh, i za kojima se god sjæati Misiraca. 28 Jer ovako veli Gospod Gospod: upaljivaše, skvrnjaše se o sve gadne bogove njihove. evo, ja æeu te dati u ruke onima na koje mrziš, u ruke 8 A ni s Misircima ne okani se kurvanja svojega, jer onima od kojih se odvratila duša twoja. 29 I oni æe spavahu s njom od mladosti njezine i oni joj gnjeèiše raditi s tobom neprijateljski, i uzeæe svu muku twoju, djevojaèke dojke i s njom se kurvaše. 9 Zato je dadoh i ostavijaše te golu nagu, te æe se otkriti golotinja u ruke milosnicima njezinijem, u ruke Asircima, za kurvarstva twoga, i grdilo twoje i kurvarstvo twoje. 30 kojima se upaljivaše. 10 Oni otkriše golotinju njezinu, To æeu ti uèiniti što si se kurvala za narodima, što uzeše joj sinove i kæeri, a nju maèem ubiše; i ona si se oskvrnila o njihove gadne bogove. 31 Putem izaðe na glas meðu ženama kad sudove izvršiše na sestre svoje išla si, zato æeu dati èašu njezinu tebi u njoj. 11 A sestra njezina Oliva videæi to upaljivaše ruku. 32 Ovako veli Gospod Gospod: èašu sestre se još gore nego ona, i kurvarstvo njezino bijaše svoje ispiæeš duboku i široku, biæeš potsmijeh i rug, gore od kurvarstva sestre joj. 12 Upaljivaše se za jer èaša mnogo bere. 33 Napuniæeš se pjanstva i Asircima, knezovima i vlasteljima, susjedima, krasno žalosti èašom pustošenja i zatiranja, èašom sestre odjevenijem, vitezima koji jahahu na konjma i svi svoje Samarije. 34 I ispiæeš je i iscijediti, i razbijaeš bijahu lijepi mladiæi. 13 I vidjeh gdje se oskvrni, i je, i dojke æeš svoje pokidati, jer ja rekoh, govori gdje obje idu jednjem putem. 14 I ova se još više Gospod Gospod. 35 Zato ovako veli Gospod Gospod: kurvaše; jer kad bi vidjela ljude napisane na zidu, što si me zaboravila i bacila me za leđa svoja, zato likove Haldejske napisane crvenilom, 15 Opasane i ti nosi grdilo svoje i kurvarstva svoja. 36 Potom pojasma po bedrima, sa šarenijem kapama na glavi, reèe mi Gospod: sine èovjeèi, hoæeš li suditi Oli koji svi bijahu na oèi kao vojvode nalik na sinove i Olivu? Pokaži im gadove njihove, 37 Da su èinile Vavilonske iz zemlje Haldejske, svoje postojbine, 16 preljubu i da je krv na rukama njihovijem i da su èinile Upaljivaše se za njima èim ih viðaše oèima svojima, i preljubu s gadnjem bogovima svojim i vodile krozslaše poslanike k njima u Haldejsku. 17 I Vavilonjani oganj sinove svoje koje su mi rodile, da ih jedu. 38 dolažahu k njoj na postelju ljubavnju, i skvrnjuju je Još i ovo mi èiniše: skvrniše svetinju moju u isti dan, i kurvarstvom svojim, i pošto bi se oskvrnila s njima, subote moje prniše. 39 Jer zaklavši sinove svoje odvraæaše se duša njezina od njih. 18 I kad otkri gadnjem bogovima svojim dolaziše u svetinju moju kurvarstva svoja i otkri golotinju svoju, odvrati se duša istoga dana da je oskvrne; i gle, tako èiniše usred moja od nje kao što se odvrati duša moja od sestre doma mojega. 40 I još slaše po ljude da bi došli njezine. 19 Jer umnoži kurvarstva svoja opominjuæi izdaleka, i oni, èim poslanik bi poslan k njima, gle, se dana mladosti svoje kad se kurvaše u zemlji odmah dolaziše, i njih radi si se kupala, mazala oèi Misirskoj, 20 I upaljivaše se za svojim milosnicima, u svoje i kitila si se nakitom. 41 I sjedala si na krasan kojih je tijelo kao u magarca, i teèenje kao u konja. 21 odar, pred kojim bješe sto postavljen, i na nj si metala I tako si se vratila na nevaljalstvo mladosti svoje kad kad moj i ulje moje. 42 I bijaše onđe vika veseloga ti pipahu grudi u Misiru radi djevojaèkih dojaka twojih. mnoštva, i osim ljudi iz gomile dovoðahu Saveje iz 22 Zato, Olivo, ovako veli Gospod Gospod: evo, ja pustinje, koji im metahu narukvice na ruke i krasne æeu podignuti milosnike twoje na te, one od kojih se vijence na glave. 43 I rekoh za ostarjelu i kurvarstvu: odvratila duša twoja, i dovešæu ih na te otsvuda, još æe se kurvati. 44 I dolažahu k njoj kao što idu 23 Vavilonjane i sve Haldejce, Fekoðane i Sojane i k ženi kurvi; tako dolažahu k Oli i Olivi, ženama Kojane, sve Asirce s njima, lijepi mladiæi, knezove i nevaljalijem. 45 Zato æe im pravedni ljudi suditi kao vlastelje sve, vitezove i ljudi èuvene, koji svi jašu na što se sudi ženama preljuboèinicama i kao što se konjma. 24 I doæi æe na te s kolima i s kolicima i s sudi onima koje proljevaju krv; jer su preljuboèinice i toèkovima i s mnoštvom naroda, i opkoliaæe te sa krv je na rukama njihovijem. 46 Zato ovako govori štitovima i štitima i šljemovima; i njima æeu dati sud Gospod Gospod: dovešæu na njih ljudstvo, i daæu ih

da se zlostave i oplijene. 47 I ljudstvo æe ih zasuti veli Gospod Gospod: evo, ja æeu oskvrniti svetinju kamenjem, i isjeæi æe ih maèevima svojim; sinove svoju, velièanstvo sile vaše, želju oèiju vaših i što je æe njihove i kæeri njihove pobiti, i kuæe æe njihove spaliti ognjem. 48 I tako æeu ukinuti nevaljalstvo u zemlji, i nauèiæe se sve žene da ne rade po vašem nevaljalstvu. 49 I vræi æe vaše nevaljalstvo na vas, i nosiæete grijehu gadnjih bogova svojih, i poznaæete da sam ja Gospod Gospod.

24 Potom godine devete, desetoga mjeseca, desetoga dana, doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: 2 Sine èovjeèji, zapiši ime ovoga dana, ovoga istoga dana; u taj dan doðe car Vavilonski na Jerusalim. 3 I kaži prièu tome domu odmetnièkom, i reci im: ovako veli Gospod Gospod: pristavi lonac, pristavi, i nalij u nj vode. 4 Složi u nj dijelove, sve dobre dijelove, stegno i pleæe, i napuni ga najboljih kostiju. 5 Uzmi najbolje iz stada, i naloži kosti ispod njega, i uzvari dobro da se i kosti raskuhaju u njemu. 6 Jer ovako veli Gospod Gospod: teško gradu krvnièkom, loncu, na kom stoji zagorijel, s kojega neæe da siðe zagorijel; povadi dio po dio; ždrrieb da se ne baci za nj. 7 Jer je krv njegova usred njega; na go kamen metnu je, ne prolje na zemlju da se pokrije prahom. 8 Raspalivši gnjev da uèenim osvetu, metnuæu krv njegovu na go kamen da se ne pokrije. 9 Zato ovako veli Gospod Gospod: teško gradu krvnièkom! i ja æeu naložiti velik oganj. 10 Nanesi drva, i raspali oganj, neka se stroši meso, zaèini korijenjem, i kosti neka izgore. 11 Metni ga prazna na živo ugljevlje da se ugrije i izgori mjeđ njegovu i da se stopi u njemu neèistota njegova i da nestane zagorijeli njegove. 12 Lažima dosadio mi je, zato neæe izaæi iz njega mnoga zagorijel njegova; u oganj æe zagorijel njegova. 13 U neèistoti je tvojoj grdilo tvoje; jer sam te èistio, ali se ti ne oèisti; neæe se više èistiti od neèistote svoje, dokle ne namirim gnjev svoj nad tobom. 14 Ja Gospod govorih; doæi æe, i izvršiæu; neæu odustati niti æu žaliti niti æu se raskajati, po putovima tvojim i po djelima tvojim sudiæe ti, govor Gospod Gospod. 15 Opet mi doðe rijeè Gospodnja govoreæi: 16 Sine èovjeèji, evo ja æu ti uzeti želju oèiju tvojih zlom, ali ne tuži ni plaæi, niti suza roni. 17 Nemoj uzdisati, ne žali kako biva za mrtvijem, metni kapu na glavu, i obuæu svoju obuj na noge, i usta svojih nemoj pokriti i hljeba nièijega ne jedi. 18 I govorih ujutru narodu, a uveèe mi umrije žena; i sjutradan uèinih kako mi bješe zapovjeðeno. 19 I reèe mi narod: hoæeš li nam kazati šta nam je to što radiš? 20 I odgovorih im: doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: 21 Reci domu Izrailjevu: ovako

milo duši vašoj; i sinovi æe vaši i kæeri vaše koje ostaviste pasti od maèa. 22 I èiniæete kako ja èinim: usta neæete pokriti i hljeba nièijega neæete jesti; 23 usta neæete pokriti i hljeba nièijega neæete jesti; 23 neæete tužiti ni plakati, nego æete sa bezakonja svojih èiljeti i uzdisaæete jedan s drugim. 24 I Jezekilj æe vam biti znak: èiniæete sve što on èini; kad to doðe, poznaæete da sam ja Gospod Gospod. 25 A ti, sine èovjeèji, u onaj dan kad im uzmem silu njihovu, radost slave njihove, želju oèiju njihovih i za èim teži duša njihova, sinove njihove i kæeri njihove, 26 U taj dan ko uteèe, neæe li doæi k tebi da ti donese glas? 27 U taj æe se dan otvoriti usta tvoja prema onom ko uteèe, i govoræeš i neæeš više biti nijem; i biæeš im znak, i oni æe poznati da sam ja Gospod.

25 Opet mi doðe rijeè Gospodnja govoreæi: 2 Sine èovjeèji, okreni lice svoje prema sinovima Amonovijem i prorokuj na njih. 3 I reci sinovima Amonovijem: èuvje rijeè Gospoda Gospoda; ovako veli Gospod Gospod: što si govorio: aha! za svetinju moju, što se oskvri, i za zemlju Izrailjevu, što opustje, i za dom Judin, što otide u ropstvo; 4 Zato, evo, ja æeu te dati u našljedstvo istoèenjem narodima, i pogradiæe u tebi dvorove sebi, i naèiniæe sebi kolibe u tebi; oni æe jesti plodove tvoje i piti mlijeko tvoje. 5 I od Rave æeu naèiniti obor kamilama i od zemlje sinova Amonovijeh tor ovèji, i poznaæete da sam ja Gospod. 6 Jer ovako veli Gospod Gospod: što si pljeskao rukama i lupao nogom i veselio se iz srca što si opustošio svu zemlju Izrailjevu, 7 Zato, evo, ja æeu dignuti ruku svoju na te, i daæu te narodima da te plijene, i istrijebiæu te između naroda i zatræeu te između zemalja, i iskorijenæu te, i poznaæeš da sam ja Gospod. 8 Ovako veli Gospod Gospod: što govor Moav i Sir: eto, dom je Judin kao svi narodi; 9 Zato, evo, ja æeu otvoriti stranu Moavovu od gradova, od gradova na meði, krasnu zemlju Vjetjesimotsku, Valmeonsku i Kirijatajimsku, 10 Narodima istoèenjem iza zemlje sinova Amonovijeh, i daæu im je u našljedstvo da nema spomena sinovima Amonovijem među narodima. 11 I na Moavcima æeu izvršiti svoje sudove, i poznaæe da sam ja Gospod. 12 Ovako veli Gospod Gospod: što se Edom osveti domu Judinu i teško skrivi osvetivši im se, 13 Zato ovako veli Gospod Gospod: dignuæu ruku svoju na Edomsku i istrijebiæu iz nje i ljudi i stoku, i obratíæu je u pustoš, od Temana do Dedana pašæe od maèa. 14 I osvetiæu se Edomcima rukom naroda svojega

Izrailja, i uèiniæe s Edomcima po gnjevu mojemu i po jarosti mojoj, i poznaæe moju osvetu, govori Gospod Gospod. 15 Ovako veli Gospod Gospod: što Filisteji radiše iz osvete, i osvetiše se radujuæi se iz srca i potiruæi iz stare mržnje, 16 Zato ovako veli Gospod Gospod: evo ja æu dignuti ruku svoju na Filisteje, i istrijebiæu Hereteje, i potræu ostatak od primorja. 17 I uèiniæe na njima veliku osvetu karanjem gnjevnijem, kojima se ne živi, te voda pokrije, 20 I kad te svalim s onima koji slaze u jamu k starom narodu, i namjestim te na najdonjim krajevima zemlje, u pustinji staroj s onima koji slaze u jamu, da se ne živi u tebi, tada æu opet postaviti slavu u zemlji življeh. 21 Uèiniæu da budeš strahota kad te nestane, i tražiæe te i neæeš se naæei dovijeka, govori Gospod Gospod.

26 A jedanaeste godine prvi dan mjeseca doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: 2 Sine èovjejëi, što Tir govori za Jerusalim: ha, hal razbiše se vrata narodima, obratiše se k meni, napuniæu se kad opustje; 3 Zato ovako veli Gospod Gospod: evo mene na te, Tire, i dovešæu mnoge narode na te kao da bih doveo more s valima njegovijem. 4 I oni æe obaliti zidove Tirske i kule u njemu raskopati, i omešæu prah njegov i pretvorиæu ga u go kamen. 5 I postaæee mjesto da se razastiru mreže usred mora, jer ja gororih, veli Gospod Gospod, i biæe grabež narodima. 6 I kæeri njegove po polju izginuæe od maæa, i poznaæe da sam ja Gospod. 7 Jer ovako veli Gospod Gospod: evo, ja æu dovesti na Tir Navuhodonosora cara Vavilonskoga sa sjevera, cara nad carevima, s konjima i s kolima i s konjicima i s vojskama i mnogim narodom. 8 Kæeri tvoje po polju pobiæe maæem, i naèiniæee prema tebi kule, i iskopaaæe opkope prema tebi, i podignuæe prema tebi štitove. 9 I namjestiæe ubojne sprave prema zidovima tvojim, i razvaliæe kule tvoje oružjem svojim. 10 Od mnoštva konja njegovijeh pokriæe te prah, od praske konjika i toèkova i kola zatrešæe se zidovi tvoji, kad stane ulaziti na tvoja vrata kao što se ulazi u grad isprovaljivan. 11 Kopitama konja svojih izgaziæe sve ulice tvoje, pobiæe narod tvoj maæem, i stupovi sile tvoje popadaæee na zemlju. 12 I poplijenæe blago tvoje i razgrabitib trg tvoj, i razvaliæe zidove tvoje i lijepi kuæe tvoje razoriti, i kamenje tvoje i drva tvoja i prah tvoj bacæe u vodu. 13 I prekinuæe jeku pjesama tvojih, i glas kitara tvojih neæee se više èuti. 14 I uèiniæeu od tebe go kamen, biæeš mjesto gdje se razastiru mreže, neæeš se više sazidati; jer ja Gospod gororih, veli Gospod Gospod. 15 Ovako veli Gospod Gospod Tir: neæee li se zadrmati ostrva od praske padanja tvojega, kad zajaoèu ranjenici, kad pokolj bude u tebi? 16 Svi æee knezovi morski siæi s prijestola svojih i skinuæe sa sebe plašte i svuæi sa sebe vezene haljine, i obuæi æe se u strah; sjedeæee na zemlji, i drktaæee svaki èas i èuditi se tebi. 17

I naricaæe za tobom i govoriæe ti: kako propade, slavni grade! u kom življahu pomorci, koji bijaše jak na moru, ti i stanovnici tvoji, koji strah zadavahu radiše iz osvete, i svjema koji življahu u tebi. 18 Sad æe se uzdrhtati ostrva kad padneš, i smešæe se ostrva po moru od te voda pokrije, 21 Uèiniæu da budeš strahota kad te nestane, i tražiæe te i neæeš se naæei dovijeka, govori Gospod Gospod.

27 Opet mi doðe rijeè Gospodnja govoreæi: 2 I ti, sine èovjejëi, narièi za Tirom, 3 I reci Tiru, koji stoji na ulasku morskom, koji trguje s narodima na mnogim ostrvima: ovako veli Gospod Gospod: Tire, ti govoraše: ja sam sasvijem lijep. 4 Međe su ti u srcu morskom; koji te zidaše, naèiniše te sasvijem lijep. 5 Od jela Senirskeh gradiše ti daske, kredre s Livana uzimaše da ti grade stupove. 6 Od hrastova Vasanskih gradiše ti vesla, sjedišta ti gradiše od slonove kosti i od šimšira s ostrva Kitejskih. 7 Tanko platno Misirsko izmetano razapinjao si da su ti jedra; porfirom i skerletom s ostrva Eliskih pokrivaو si se. 8 Stanovnici Sidonski i Arvadski bijahu ti veslari; mudarci tvoji, Tire, što bijahu u tebi, bijahu ti krmari. 9 Starješine i mudarci Gevalski opravljuhau u tebi što bi ti se pokvarilo; sve laðe morske i laðari bijahu u tebi trgujuæi s tobom. 10 Persijanci i Ludeji i Puteji bijahu u vojsci tvojoj vojnici; štitove i šljemove vješahu u tebi; oni te ukrashavaju. 11 Sinovi Arvadski s tvojom vojskom bijahu na zidovima tvojim unaokolo, i Gamadeji bijahu u kulama tvojim, štitove svoje vješahu na zidovima tvojim unaokolo, oni ti dovršivahu ljetopu. 12 Tarsis trgovase s tobom mnogim svakojakim blagom; sa srebrom, s gvožđem, s kositerom i s olovom dolažahu na sajme tvoje. 13 Javan, Tuval i Meseh bijahu tvoji trgovci; s dušama ljudskim i sudima mjedenjem dolažahu na sajme tvoje. 14 A koji su od doma Togarmina, s konjima i konjicima i mazgama dolažahu na sajme tvoje. 15 Sinovi Dedanovi bijahu trgovci tvoji, mnogih ostrva trgovina bijaše u tvojim rukama; kosti slonove i drvo evenovo donošahu ti u promjenu. 16 Sirija trgovase s tobom mnoštvom djela tvojih, dolažaše na sajme tvoje sa smaragdom i porfirom i uzvodom i tankim platnom, i koralom i ahatom. 17 Juda i zemlja Izrailjeva bijahu tvoji trgovci, dolažahu

na sajme tvoje sa pšenicom Minitskom i Finièkom i blagom tvojim; 6 Zato ovako veli Gospod Gospod: što medom i uljem i balsamom. 18 Damasak trgovaše izjednaèuješ srce svoje sa srcem Božnjim, 7 Zato, evo, s tobom mnoštvom djela tvojih, mnoštvom svakoga ja æeu dovesti na tebe inostrance najluæe između blaga, vinom Helvonskim i bijelom vunom. 19 I Dan naroda, i oni æe istrgnuti maæeve svoje na ljepotu i Javan i Mosel dolažahu na sajme tvoje; uraðeno mudrosti tvoje, i ubiæe svjetlost tvoju. 8 Svaliæe te u gvožđe i kasiju i cimet mijenjahu s tobom. 20 Dedan jamu, i umrijeæeš usred mora smræu pobijenijeh. 9 trgovaše s tobom skupocjenijem prostirkama za kola. Hoæeš li pred krvnikom svojim kazati: ja sam Bog, 21 Arapi i svi knezovi Kidarski trgovahu s tobom; s kad si èovjek a ne Bog u ruci onoga koji æe te ubiti? jaganjcima i ovnovima i jarcima dolažahu na sajme 10 Umrijeæeš smræu neobrezanjeh od ruke tuðinske; tvoje. 22 Trgovci Savski i Ramski trgovahu s tobom; jer ja rekoh, govori Gospod Gospod. 11 Opet mi doðe dolažahu na sajme tvoje sa svakojakim mirisima i rijeè Gospodnja govoreæi: 12 Sine èovjeèiji, narièi za svakojakim dragim kamenjem i zlatom. 23 Haran i carem Tirskim, i reci mu: ovako veli Gospod Gospod: Kana i Eden, trgovci Savski, Asur i Hilmad trgovahu s ti si peèat savršenstva, pun si mudrosti, i sasvijem si tobom. 24 Ti trgovahu s tobom svakojakim stvarima, lijep. 13 Bio si u Edemu vrtu Božnjem; pokrivalo te porfirom i uzvodom i kovèezima bogatijeh nakita, je svako drago kamenje: sarad, topaz, dijamantan, koji se svezivahu užima i bijahu od kreda. 25 Laðe hrisolit, onih, jaspid, safir, karbunkul, smaragd i zlato; Tarsiske bijahu prve u tvojoj trgovini, i tibijaše veoma onaj dan kad si se rodio naèinjeni ti biše bubenji tvoji i pun i veoma slavan u srcu morskom. 26 Veslari tvoji svirale. 14 Ti si bio heruvim, pomazan da zaklanjaš; i odvezoste te na puèinu; vjetaristoèni razbi te usred ja te postavih; ti bješe na svetoj gori Božijoj, hoðaše mora. 27 Blago tvoje i sajmi tvoji, trgovina tvoja, laðari posred kamenja ognjenoga. 15 Savršen bješe na tvoji i krmari tvoji i koji opravljuju kvarne laðe tvoje, i putovima svojim od dana kad se rodi dokle se ne trgovci tvoji i svi vojnici tvoji i sav narod što bješe naðe bezakonje na tebi. 16 Od mnoštva trgovine svoje u tebi pašaše u srce moru kad ti propadneš. 28 Od napunio si se iznutra nasilja, i griješio si; zato æeu te vike tvojih krmara uskolebaæe se vali morski. 29 I baciti kao neèistotu s gore Božje, i zatræau te između izaæi æe iz laða svojih svi veslari, laðari, svi krmari kamenja ognjenoga, heruvime zaklanjaèu! 17 Srce morski, i staæe na zemlju. 30 I povikaæe za tobom se tvoje ponese ljestvom tvojom, ti pokvari mudrost iza glasa i zaridati gorko, i posuæe prahom glave svoju svjetlošæu svojom; baciau te na zemlju, pred svoje i po pepelu æe se valjati. 31 I za tobom æe se careve æeu te položiti da te gledaju. 18 Od mnoštva naèiniti æelavi, i pripasaæe kostrijet, i plakaæe za bezakonja svojega, od nepravde u trgovini svojoj tobom gorko iz srca, i gorko æe ridati. 32 I za tobom oskvrnio si svetinju svoju; zato æeu izvesti oganj ispred æe zapijevati u žalosti svojoj i naricaæe za tobom: ko tebe, koji æe te proždrjeti, i obratiæe te u pepeo je bio kao Tir, oboren usred mora? 33 Kad izlažahu na zemlji pred svjema koji te gledaju. 19 Svi koji te trgovi tvoji iz mora, sitio si mnoge narode, mnoštvom poznaju meðu narodima prepašæe se od tebe; biæeš svojega bogatstva i trgovine svoje obogaæavao si strahota, i neæe te biti dovjeka. 20 Opet mi doðe rijeè careve zemaljske. 34 Kad te razbi more na dubokoj Gospodnja govoreæi: 21 Sine èovjeèiji, okreni lice vodi, trgovina tvoja i sav narod tvoj u tebi pade. 35 svoje prema Sidonu, i prorokuj protiv njega, 22 I reci: Svi ostrvljani prepadoše se od tebe, i carevi njihovi ovako veli Gospod Gospod: evo me na tebe, Sidone, uzdrktaše se i prebligliediše u licu. 36 Trgovci po i proslavljaju se usred tebe, i poznaæe se da sam narodima zazvîždaše nad tobom: postao si strahota, i ja Gospod kad izvršim sudove na njemu i posvetim neæe te biti dovjeka.

28 Opet mi doðe rijeè Gospodnja govoreæi: 2 Sine èovjeèiji, reci knezu Tirskomu: ovako veli Gospod Gospod: što se poneše srce tvoje, te veliš: ja sam Bog, sjedim na prijestolu Božnjem usred mora; a èovjek si a ne Bog, i izjednaèuješ srce svoje sa srcem Božnjim; 3 Eto mudriji si od Danila, nikaka tajna nije sakrivena od tebe; 4 Stekao si blago mudrošæu svojom i razumom svojim, i nasuo si zlata i srebra u riznice svoje; 5 Velièinom mudrosti svoje u trgovini svojoj umnožio si blago svoje, te se poneše srce tvoje

ja æeu dovesti na tebe inostrance najluæe između naroda, i oni æe istrgnuti maæeve svoje na ljepotu i Javan i Mosel dolažahu na sajme 10 Umrijeæeš smræu neobrezanjeh od ruke tuðinske; 6 Zato ovako veli Gospod Gospod: kad skupim dom Izrailjev iz naroda meðu koje su rasjani, i posvetim se u njima pred narodima i nasele se u svojoj zemlji koju dadoh sluzi svojemu Jakovu, 26 Tada æe živjeti u njoj bez straha, i gradiæe kuæe, i sadiaæe vinograde, i živjeæe bez straha kad izvršim

sudove na svjema koji ih pljeniše sa svijeh strana, i poznæe da sam ja Gospod Bog njihov.

29 Godine desete, desetoga mjeseca, dvanaestoga dana, dođe mi riječ Gospodnja govoreći: **2** Sine èovjeèji, okreni lice svoje prema Faraonu caru Misirskom, i prorokuj protiv njega i protiv svega Misira. **3** Govori i reci: ovako veli Gospod Gospod: evo me na te, Faraone care Misirski, zmagu veliki što ležiš usred rijeka svojih, koji reče: moja je rijeka; ja sam je naèinio sebi. **4** Zato æeu ti metnuti u èeljusti udicu, i uèiniæeu da se ribe u rijekama tvojim nahvataju na krljušti tvoje; i izvuæeu te iz rijeka tvojih i sve ribe iz rijeka tvojih nahvataane na krljušti tvoje. **5** I ostavíæeu u pustinji tebe i sve ribe iz tvojih rijek, i pašæeš na zemlju i neæeš se pokupiti ni sabrati, zvijerima zemaljskim i pticama nebeskim daæeu te da te jedu. **6** I svi æe stanovnici Misirski poznati da sam ja Gospod; jer su štap od trske domu Izrailjevu. **7** Kad te uhvatiše u ruku, ti se slomi i rasijee im sve rame; a kad se nasloniše na te, ti se prebi i probode im sva bedra. **8** Zato ovako veli Gospod Gospod: evo, ja æeu pustiti na te maë, i istrijebiæeu iz tebe ljude i stoku. **9** I zemlja æee se Misirska opustošiti i biti pusta, i poznæe se da sam ja Gospod, jer reče: moja je rijeka, i ja sam je naèinio. **10** Zato evo me na tebe i na rijeke tvoje, i obratiæeu zemlju Misirsku u pustoš i samu pustinju, od kule Sinske do među Etiopske. **11** Neæe prelaziti preko nje nogom svojom èovjek, niti æe živinæ nogom svojom prelaziti preko nje, i neæe se živjeti u njoj èetrdeset godina. **12** I uèiniæeu od zemlje Misirske pustoš među zemljama opustošenim, i gradovi æe njezini među pustijem gradovima biti pustoš èetrdeset godina, i rasijaæeu Misirce među narode i razasuaeu ih po zemljama. **13** Jer ovako veli Gospod Gospod: poslijè èetrdeset godina skuplæu Misirce iz naroda u koje budu rasijani. **14** I povratiæeu roblje Misirsko, i dovešæeu ih opet u zemlju Patros, na postojbinu njihovu, i ondje æe biti malo carstvo. **15** Malo æe biti mimo ostala carstva, niti æe se više uzdignuti nad narode, jer æeu ih smanjiti da ne vladaju narodima. **16** I neæe više biti domu Izrailjevu uzdanica da napominje bezakonje kad bi gledali za njima; i poznæe da sam ja Gospod Gospod. **17** A dvadeset sedme godine, prvoga mjeseca, prvoga dana, dođe mi riječ Gospodnja govoreći: **18** Sine èovjeèji, Navuhodonosor car Vavilonski zadade vojsci svojoj tešku službu protiv Tira; svaka glava oæelavi i svako se rame odrije, a plate ne bi ni njemu ni vojsci njegovoj od Tira za službu kojom služiše protiv njega. **19** Zato ovako veli Gospod Gospod: evo ja dajem

Navuhodonosoru caru Vavilonskom zemlju Misirsku, i on æe odvesti narod i odnijeti pljen i pograbiti grabež, i to æe biti plata njegovo vojsci. **20** Za trud kojim se trudio oko toga dadoh mu zemlju Misirsku, jer se za me trudiše, govori Gospod Gospod. **21** U onaj æeu dan uèiniti da naraste rog domu Izrailjevu, i tebi æu otvoriti usta među njima, i znaæe da sam ja Gospod.

30 Opet mi dođe riječ Gospodnja govoreći: **2** Sine èovjeèji, prorokuj i reci: ovako veli Gospod Gospod: ridajte: jaoh dana! **3** Jer je blizu dan, blizu je dan Gospodnj, oblaæan dan, vrijeme narodima. **4** I maë æe doæi na Misir, i strah æe biti u Etiopskoj, kad stanu padati pobijeni u Misiru, kad se zarobi mnoštvo njegovo i raskopaju se temelji njegovi. **5** Etiopljani i Puteji i Ludeji i sva mješavina i Huveji i sinovi zemalja među kojima je vjera, pašæe s njima od maëa. **6** Ovako veli Gospod: pašæe koji podupiru Misir, i ponos sile njegove oboriæe se, od kule Sinske pašæe u njemu, govori Gospod Gospod. **7** I biæe pusti među pustijem zemljama, i gradovi æe njegovi biti među pustijem gradovima. **8** I poznæe da sam ja Gospod kad zapalim oganj u Misiru i svi se pomoæenici njegovi satru. **9** U onaj æeu dan izaæei poslanici od mene na laðama da uplaše Etiopsku bezbriznu, i biæe među njima strah velik kao dana Misirskoga; jer evo, ide. **10** Ovako veli Gospod Gospod: pogubiæu mnoštvo Misirsko rukom Navuhodonosora cara Vavilonskoga. **11** On i narod njegov s njim, najluæei između naroda, biæe dovedeni da zatru zemlju, i izvuæei æe maèeve svoje na Misir i napuniæeu zemlju pobijenijeh. **12** I isušæeu rijeke, i predæeu zemlju u ruke zlijem ljudima; i opustiæeu zemlju i što je u njoj rukom tuđinskom. Ja Gospod govorih. **13** Ovako veli Gospod Gospod: i gadne æe bogove potrti, i istrijebiæeu likove u Nofu i neæe više biti kneza iz zemlje Misirske, i pustiæeu strah u zemlju Misirsku. **14** I opustošiæeu Patros, i upaliæeu Soan, i izvršiæeu sud na Novu. **15** I izliæeu gnjev svoj na Sin, grad Misirski, i istrijebiæeu ljudstvo u Novu. **16** Kad zapalim oganj u Misiru, ljuto æe se uzmueriti Sin, i Nov æe se raspasti, i Nof æe biti u tjeskobi svaki dan. **17** Mladiæi Avinski i Pi-vesetski pašæe od maëa, a djevojke æe otiaei u ropstvo. **18** I u Tafnisu æe pomrknuti dan kad polomim ondje prijevornice Misirske i nestane u njemu ponosa sile njegove; oblak æe ga pokriti; a kæeri æe njegove otiaei u ropstvo. **19** I izvršiæeu sudove na Misiru, i oni æe poznati da sam ja Gospod. **20** Opet jedanaeste godine, prvoga mjeseca, sedmoga dana, dođe mi riječ Gospodnja govoreći: **21** Sine èovjeèji, slomih mišicu Faraonu caru Misirskom, i eto neæe se zaviti

da se lijeèi, neæe se metnuti zavoj niti æe se zaviti da bi se okrijepila i mogla držati maè. **22** Zato ovako veli Gospod Gospod: evo me na Faraona cara Misirskoga, i slomlju mu mišice, i zdravu i slomljenu, i izbiæu mu maè iz ruke. **23** I rasijaæu Misirce po narodima, i razasuæu ih po zemljama. **24** I ukrijepiæu mišicu caru Vavilonском, i daæu mu u ruku svoj maè, i polomiæu mišice Faraonu, i jeæaæe pred njim kao što jeæi èovjek ranjen na smrt. **25** Da, ukrijepiæu mišice caru Vavilonском, a Faraonu æe mišice klonuti, i poznaæe se da sam ja Gospod, kad dam maè svoj u ruku caru Vavilonском da njim zamahne na zemlju Misirsku. **26** I rasijaæu Misirce meðu narode i razasuæu ih po zemljama, i poznaæe da sam ja Gospod.

31 A jedanaeste godine, treæega mjeseca, prvoga dana, doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeæji, kaži Faraonu caru Misirskom i narodu njegovu: na što si nalik u velièini svojoj? **3** Eto, Asirac bješe kedar na Livanu, lijepijeh grana i debela hlada i visoka rasta, kojemu vrhovi bijahu meðu gustijem granama. **4** Voda ga odgoji, bezdana ga užvisi; ona rijekama svojim tecijaše oko njegova stabla i puštaše potoke svoje k svijetu drvetima poljskim. **5** Zato rast njegov nadvisi sva drveta poljska, i umnožiše se grane njegove, i od mnoštva vode raširiše se odvode njegove kad ih puštaše. **6** Na granama njegovijem vijahu gnijezda sve ptice nebeske, i pod granama njegovijem sve zvijeri poljske lezijahu se, i u hladu njegovu sjeðahu svi veliki narodi. **7** I bijaše lijep velièinom svojom i dužinom grana svojih, jer mu korijen bijaše kod velike vode. **8** Kedri u vrtu Božijem ne mogahu ga zakloniti, jele ne mogahu se izjednaæiti s njegovijem granama, i favori ne bijahu kao ogranci njegovi; ni jedno drvo u vrtu Božijem ne bješe na ljepotu tako kao on. **9** Uèinih ga lijepa mnoštvom grana da mu zaviðahu sva drveta Edemska što bijahu u vrtu Božijem. **10** Zato ovako veli Gospod Gospod: što je visok narastao, i digao vrh svoj meðu guste grane, i srce se njegovo ponijelo visinom njegovom, **11** Zato ga dadoh u ruku najsilnjemu meðu narodima da èini s njim što hoæe, odvrgoh ga za bezbožnost njegovu. **12** I tuðinci, najlijuei izmeðu naroda, posjekoše ga i ostaviše ga; grane mu popadaše po gorama i po svijetu dolinama, i ogranci mu se izlomiše po svijetu potocima na zemlji; i svi narodi zemaljski otidoše iz hладa njegova i ostaviše ga. **13** Na izvaljenom panju njegovu stanuju sve ptice nebeske, i na granama su njegovijem sve zvijeri poljske, **14** Da se ne ponosi visinom svojom ni jedno drvo kraj vode i ne diže vrha svojega meðu guste grane, i od svijeh što se natapaju

da se nijedno ne uzda u se radi svoje velièine; jer su svi predani na smrt, baèeni u najdonji kraj zemlje meðu sinove ljudske s onima koji slaze u jamu. **15** Ovako veli Gospod Gospod: u koji dan side u grob, uèinih žalost, pokrih bezdanu njega radi, i ustavih rijeke njezine, i velika voda stade, i rascvijelih za njim Livan, i sva drveta poljska povenuše za njim. (*Sheol h7585*) **16** Praskom padanja njegova ustresoh narode, kad ga svalih u grob s onima koji slaze u jamu; i utješiše se na najdonjoj strani zemlje sva drveta Edemska, što je najbolje i najlepše na Livanu, sva što se natapahu. (*Sheol h7585*) **17** I oni sidoše s njim u grob k onima što su pobijeni maèem, i mišica njegova, i koji sjeðahu u hladu njegovu meðu narodima. (*Sheol h7585*)

18 Na koje si meðu drvetima Edemskim nalik slavom i velièinom? Ali æeš biti oboren s drvetima Edemskim u najdonji kraj zemlje, meðu neobrezanima æeš ležati s onima koji su pobijeni maèem. To je Faraon i sav narod njegov, govori Gospod Gospod.

32 Opet dvanaesta godine, dvanaestoga mjeseca, prvoga dana, doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **2** Sine èovjeæji, narièi za Faraonom carem Misirskim, i reci mu: ti si kao laviæ meðu narodima i kao zmaj u moru, i prolazi rijeke svoje i mutiš vodu nogama svojim i gaziš po rijekama njezinjem. **3** Ovako veli Gospod Gospod: razapeæu ti mrežu svoju sa zborom mnogih naroda, i izvuæi æe te u mojoj mreži. **4** I ostaviæu te na zemlji, i bacaju te u polje, i pustiæu sve ptice nebeske da sjedaju na te, i nasitiæu tobom zvijeri sa sve zemlje. **5** I razmetnuæu meso twoje po gorama i napuniæu doline gomilama od tebe. **6** I zemlju gdje plivaš napojaju krvlju twojom do vrh gora, i potoci æe biti puni tebe. **7** I kad te ugasim, zastrijeæu nebo, i zvijezde na njemu pomraæiti, sunce æu zakloniti oblakom, i mjesec neæe svijetliti svjetlošæu svojom. **8** Sva æu svijetla vidjela na nebu pomraæiti za tobom, i pustiæu tamu na twoju zemlju, govori Gospod Gospod. **9** I ustrašiæu srce mnogih naroda kad objavim propast twoju meðu narodima, po zemljama kojih ne znaš. **10** I udiviæu tobom mnoge narode, i carevi æe se njihovi zgroziti od tebe, kad mahnem maèem svojim pred njima, i drktaæe svaki èas svaki za dušu svoju u dan kad padneš. **11** Jer ovako veli Gospod Gospod: maè cara Vavilonskoga doæi æe na te. **12** Maèevima junaèkim povalaæu mnoštvo twoje, maèevima najluæih izmeðu naroda; oni æe razoriti ponos Misiru, i sve æe se mnošto njegovo potrti. **13** I potræu svu stoku njegovu pokraj velikih voda, te ih neæe više mutiti nogu èovjeæija niti æe ih papak od kake životinje mutiti.

14 Tada æeu stišati vodu njihovu, i uèiniæeu da potoci ležati među neobrezanima s onima koji su pobijeni njihovi teku kao ulje, govori Gospod Gospod. 15 maèem, govori Gospod Gospod.

Kad opustim zemlju Misirsku i ona bude bez svega što je u njoj, i pobijem sve koji žive u njoj, tada æe poznati da sam ja Gospod. 16 Ovo je naricanje što æe se naricati; tako æe naricati kæeri narodne, za Misirom i za svijem mnoštvom njegovijem naricaæe, govori Gospod Gospod. 17 Potom dvanaeste godine, petnaesti dan istoga mjeseca, doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: 18 Sine èovjeèiji, narièi za mnoštvom Misirskim, i svali njih i kæeri jakih naroda u najdonji kraj zemlje s onima koji slaze u jamu. 19 Od koga si ljepši? siði i lezi s neobrezanima. 20 Pašee posred pobijenih maèem, maè je dat, vucite ga i sve mnoštvu njegovo. 21 Govoríæe mu najhrabriji junaci isred groba s pomoæenicima njegovijem, koji sidoše i leže neobrezani, pobijeni maèem. (Sheol h7585) 22 Ondje je Asirac i sav zbor njegov, grobovi su mu oko njega, svi su pobijeni, pali od maèa. 23 Grobovi su mu u dnu jame, a zbor mu je oko njegova groba; svi su pobijeni, pali od maèa, koji zadavahu strah zemlji živijeh. 24 Ondje je Elam i sve mnoštvu njegovo oko njegova groba; svi su pobijeni, pali od maèa, koji sidoše neobrezani na najdonji kraj zemlje, koji zadavahu strah zemlji živijeh; i nose sramotu svoju s onima koji slaze u jamu. 25 Među pobijenima namjestiše postelju njemu i svemu mnoštvu njegovu, grobovi su mu oko njega, svi su neobrezani pobijeni maèem, koji zadavahu strah zemlji živijeh; i nose sramotu svoju s onima koji slaze u jamu, metnuti su među pobijene. 26 Ondje je Meseh, Tuval i sve mnoštvu njegovo, grobovi su mu oko njega, svi su neobrezani pobijeni maèem, koji zadavahu strah zemlji živijeh; 27 Ali ne leže među junacima koji padoše između neobrezanjeh, koji sidoše u grob s oružjem svojim, i metnuše maèeve pod glave svoje, i bezakonje njihovo leži na kostima njihovijem, ako i bijahu junaci strašni na zemlji živijeh. (Sheol h7585) 28 I ti æeš se satrti među neobrezanima, i ležaaeš kod pobijenih maèem. 29 Ondje je Edom, carevi njegovi i svi knezovi njegovi, koji su sa silom svojom metnuti među pobijene maèem; leže među neobrezanima i s onima koji sidoše u jamu. 30 Ondje su svi knezovi sjeverni i svi Sidonci, koji sidoše k pobijenima sa strahom svojim, stideæi se sile svoje; i leže neobrezani s onima koji su pobijeni maèem, i nose sramotu svoju s onima koji sidoše u jamu. 31 Njih æe vidjeti Faraon, i utješaæe se za svijem mnoštvom svojim, Faraon i sva vojska njegova, pobijeni maèem, govori Gospod Gospod. 32 Jer zadadoh svoj strah zemlji živijeh, i Faraon æe i sve mnoštvu njegovo

ležati među neobrezanima s onima koji su pobijeni maèem, govori Gospod Gospod.

33 Opet mi doðe rijeè Gospodnja govoreæi: 2 Sine èovjeèiji, govori sinovima naroda svojega, i kaži im: kad pustim na koju zemlju maè, ako narod one zemlje uzme koga između sebe, i postave ga sebi za stražara, 3 I on vidjevši maè gdje ide na zemlju zatrubi u trubu, i opomene narod, 4 Ako se ko èuvši trubu ne uzme na um, i maè došavši pogubi ga, krv æe njegova biti na njegovo glavi. 5 Jer èu glas trubni, i ne uze se na um, krv æe njegova biti na njemu; da se uze na um, saèuvao bi dušu svoju. 6 Ako li stražar vidjevši maè gdje ide ne zatrubi u trubu i narod ne bude opomenut, a maè došavši pogubi koga između njih, taj æe poginuti za svoje bezakonje, ali æeu krv njegovu iskati iz ruke stražareve. 7 I tebe, sine èovjeèiji, tebe postavih stražarem domu Izrailjevu; slušaj dakle rijeè iz mojih usta i opominji ih od mene. 8 Kad reèem bezbožniku: bezbožnièe, poginuæeš; a ti ne progovoriš i ne opomeneš bezbožnika da se proðe puta svojega; taj æe bezbožnik poginuti za svoje bezakonje; ali æeu krv njegovu iskati iz tvoje ruke. 9 Ako li ti opomeneš bezbožnika da se vrati sa svoga puta, a on se ne vrati sa svoga puta, on æe poginuti za svoje bezakonje, a ti æeš saèuvati dušu svoju. 10 Zato ti, sine èovjeèiji, reci domu Izrailjevu: vi gorovite ovako i kažete: prijestupi naši i grijesi naši na nama su, i s njih propadamo; kako bismo živjeli? 11 Reci im: tako bio ja živ, govori Gospod Gospod, nije mi milo da umre bezbožnik, nego da se vrati bezbožnik sa svoga puta i bude živ; vratite se, vratite se sa zlijeh putova svojih, jer zašto da mrete, dome Izrailjev? 12 Zato ti, sine èovjeèiji, reci sinovima naroda svojega: pravednoga neæe izbaviti pravda njegova kad zgriješi, i bezbožnik neæe propasti sa bezbožnosti svoje kad se vrati od bezbožnosti svoje, kao što pravednik ne može s nje živjeti kad zgriješi. 13 Kad reèem pravedniku da æe doista živjeti, a on se pouzda u pravdu svoju pa uèini nepravdu, od sve pravde njegove ništa se neæe spomenuti, nego æe poginuti s nepravde svoje koju uèini. 14 A kad reèem bezbožniku: doista æeš poginuti, a on se obrati od grijeha svojega i stane èiniti sud i pravdu, 15 I vратi bezbožnik zalog, i vratи što je oteo, i stane hoditi po uredbama životnjem ne èineæi bezakonja, doista æe biti živ, neæe umrijeti. 16 Od svijeh grijeha što je zgriješio ništa mu se neæe spomenuti; èinio je sud i pravdu, doista æe živ biti. 17 A sinovi naroda tvojega govore: nije prav put Gospodnj; a njihov put nije prav. 18 Kad se pravednik odvrati od pravde

svoje i uèini nepravdu, poginuæe s toga. **19** A kad pastira, i raspršavši se postaše hrana svijem zvijerima se bezbožnik odvratí od svoje bezbožnosti i uèini poljskim. **6** Ovce moje lutaju po svijem gorama i po sud i pravdu, on æe živ biti s toga. **20** A vi govorite: svijem visokim humovima; i po svoj zemlji raspršane nije prav put Gospodnji. Sudièu vam, dome Izrailjev, su ovce moje, i nema nikoga da pita za njih, nikoga svakome po putovima njegovijem. **21** A dvanaeste da ih traži. **7** Zato, pastiri, èujte rijeè Gospodnju; **8** godine robovanja našega, desetoga mjeseca, petoga Tako ja bio živ, govori Gospod Gospod, što stado dana doðe k meni jedan koji uteèe iz Jerusalima, moje posta grabež, i ovce moje postaše hrana svijem i reèe: uze se grad. **22** A ruka Gospodnja dođe zvijerima poljskim nemajuæi pastira, i pastiri moji ne nada me uveèe prije nego dođe onaj što uteèe, i traže stada mojega, nego pastiri pasu sami sebe, otvori mi usta dokle onaj dođe k meni ujutru; otvoriše a stada mojega ne pasu; **9** Zato, pastiri, èujte rijeè mi se usta, te više ne muèah. **23** I dođe mi rijeè Gospodnju; **10** Ovako veli Gospod Gospod: evo me Gospodnja govoreæi: **24** Sine èovjeèji, koji žive u na te pastire, i iskaæeu stado svoje iz njihovih ruku, i onijem pustolinama u zemlji Izrailjevoj govore i kažu: neæeu im dati više da pasu stado, i neæe više pastiri Avram bijaše jedan, i naslijedi ovu zemlju; a nas je pasti sami sebe, nego æeu oteti ovce svoje iz usta mnogo; nama je data ova zemlja u našljedstvo. **25** njihovih i neæee im biti hrana. **11** Jer ovako veli Zato im reci: ovako veli Gospod Gospod: jedete s Gospod Gospod: evo me, ja æeu tražiti ovce svoje i krvlju, i oèi svoje podižete ka gadnjem bogovima gledati ih. **12** Kao što pastir traži stado svoje kad je svojim, i krv proljevate, i hoæete da naslijedite zemlju? kod ovaca svojih raspršanijeh, tako æeu tražiti ovce **26** Opirete se na maè svoj, èinite gadove, i skvrnute svoje i oteæeu ih iz svijeh mjesta kuda se raspršaše svaki ženu bližnjega svojega, i hoæete da naslijedite kad bijaše oblaèeno i mraèeno. **13** I izveæeu ih iz zemlju? **27** Ovako im reci: ovako veli Gospod Gospod: naroda, i pokupiæeu ih iz zemalja, i doveæeu ih u taku ja živ bio, koji su u pustolinama, pašæe od zemlju njihovu, i pašæeu ih na gorama Izrailjevijem maèa; i koji je u polju, zvijerima æeu ga dati da ga pokraj potoka i po svijem mjestima naseljenijem u izjedu; a koji su po gradovima i po peæinama, od zemlji. **14** Na dobroj paši pašæeu ih, i tor æe im biti pomora æee pomrijeti. **28** Tako æeu sasvijem opustiti tu na visokim gorama Izrailjevijem; ondje æee ležati u zemlju, i nestaaæe ponosa sile njezine, i opustjeæe dobrom toru i po obilatoj æee paši pasti na gorama gore Izrailjeve da neæee niko prolaziti. **29** I oni æee Izrailjevijem. **15** Ja æeu pasti stado svoje, i ja æeu poznati da sam ja Gospod kad zemlju sasvijem ih odmarati, govori Gospod Gospod. **16** Tražæeu opustim za sve gadove njihove što èiniše. **30** A o izgubljenu, i doveæeu natrag odagnanu, i ranjenu tebi, sine èovjeèji, sinovi naroda tvojega kazuju o tebi æeu zaviti i bolesnu okrijepiti; a tovnu æeu i jaku potrti, uza zidove i na vratima kuæenjem, i govore jedan pašæeu ih pravo. **17** A vama, stado moje, ovako govori drugomu, svaki bratu svojemu, i vele: hodite i èujte Gospod Gospod: evo ja æeu suditi izmeðu ovce i kaka rijeèe dođe od Gospoda. **31** I dolaze k tebi kao ovce, izmeðu ovnova i jaraca. **18** Malo li vam je što kad se narod skuplja, i narod moj sjeda pred tobom, i pasete na dobroj paši, nego ostatak paše svoje gazite sluša rijeèi tvoje, ali ih ne izvršuje; u ustima su im nogama svojim? i što pijete bistro vodu, nego ostatak ljudke a srce njihovo ide za svojim lakomstvom. **32** I mutite nogama svojim? **19** A moje ovce pasu što vi gle, ti si im kao ljudka pjesma, kao èovjek lijepa glasa nogama svojim izgazite, i piju što vi zamutite nogama i koji dobro svira; slušaju rijeèi tvoje, ali ih ne izvršuju. **20** Zato ovako im veli Gospod Gospod: evo **33** Ali kad to dođe, a evo ide, onda æee poznati da je me, ja æeu suditi izmeðu ovce debele i ovce mršave. bio prorok među njima.

34 Opet mi dođe rijeè Gospodnja govoreæi:

Sine èovjeèji, prorokuj protiv pastira Izrailjevih, prorokuj i reci tijem pastirima: ovako veli Gospod Gospod: teško pastirima Izrailjevijem koji pasu sami sebe! Ne treba li stado da pasu pastiri? **3** Pretilinu jedete i vunom se odijevate, koljete tovno, stada ne pasete. **4** Slabijeh ne krijejite, i bolesne ne lijeèite, ranjene ne zavijate, odagnane ne dovodite natrag, izgubljene ne tražite, nego silom i žestinom gospodarite nad njima. **5** I raspršaše se nemajuæi

pastira, i raspršavši se postaše hrana svijem zvijerima se bezbožnik odvratí od svoje bezbožnosti i uèini poljskim. **6** Ovce moje lutaju po svijem gorama i po sud i pravdu, on æe živ biti s toga. **7** Zato, pastiri, èujte rijeè Gospodnju; **8** godine robovanja našega, desetoga mjeseca, petoga Tako ja bio živ, govori Gospod Gospod, što stado dana dođe k meni jedan koji uteèe iz Jerusalima, moje posta grabež, i ovce moje postaše hrana svijem i reèe: uze se grad. **9** I dođe mi rijeè Gospodnju; **10** Ovako veli Gospod Gospod: evo me Gospodnja govoreæi: **11** Jer ovako veli Zato im reci: ovako veli Gospod Gospod: jedete s Gospod Gospod: evo me, ja æeu tražiti ovce svoje i krvlju, i oèi svoje podižete ka gadnjem bogovima gledati ih. **12** Kao što pastir traži stado svoje kad je svojim, i krv proljevate, i hoæete da naslijedite zemlju? kod ovaca svojih raspršanijeh, tako æeu tražiti ovce **13** Opirete se na maè svoj, èinite gadove, i skvrnute svoje i oteæeu ih iz svijeh mjesta kuda se raspršaše svaki ženu bližnjega svojega, i hoæete da naslijedite kad bijaše oblaèeno i mraèeno. **14** I izveæeu ih iz zemlju? **15** Ovako im reci: ovako veli Gospod Gospod: naroda, i pokupiæeu ih iz zemalja, i doveæeu ih u taku ja živ bio, koji su u pustolinama, pašæe od zemlju njihovu, i pašæeu ih na gorama Izrailjevijem maèa; i koji je u polju, zvijerima æeu ga dati da ga pokraj potoka i po svijem mjestima naseljenijem u izjedu; a koji su po gradovima i po peæinama, od zemlji. **16** Na dobroj paši pašæeu ih, i tor æe im biti pomora æee pomrijeti. **17** Tako æeu sasvijem opustiti tu na visokim gorama Izrailjevijem; ondje æee ležati u zemlju, i nestaaæe ponosa sile njezine, i opustjeæe dobrom toru i po obilatoj æee paši pasti na gorama gore Izrailjeve da neæee niko prolaziti. **18** I oni æee Izrailjevijem. **19** Ja æeu pasti stado svoje, i ja æeu poznati da sam ja Gospod kad zemlju sasvijem ih odmarati, govori Gospod Gospod. **20** Tražæeu opustim za sve gadove njihove što èiniše. **21** A o izgubljenu, i doveæeu natrag odagnanu, i ranjenu tebi, sine èovjeèji, sinovi naroda tvojega kazuju o tebi æeu zaviti i bolesnu okrijepiti; a tovnu æeu i jaku potrti, uza zidove i na vratima kuæenjem, i govore jedan pašæeu ih pravo. **22** I mutite nogama svojim? **23** A moje ovce pasu što vi gle, ti si im kao ljudka pjesma, kao èovjek lijepa glasa nogama svojim izgazite, i piju što vi zamutite nogama i koji dobro svira; slušaju rijeèi tvoje, ali ih ne izvršuju. **24** Zato ovako im veli Gospod Gospod: evo me, ja æeu suditi izmeðu ovce debele i ovce mršave. **25** Sto bocima i ramenima otiskujete i rozima svojim bodete sve bolesne tako da ih razagnaste napolje, **26** Zato æeu izbaviti stado svoje da ne bude više grabež, i sudièu izmeðu ovce i ovce. **27** I podignuæeu im jednoga pastira koji æe ih pasti, slugu svojega Davida; on æee ih pasti i biæe im pastir. **28** A ja Gospod biæeu im Bog, i sluga moj David knez među njima. Ja Gospod rekoh. **29** I uèiniæeu s njima zavjet mirni, istrijebiæeu zle zvijeri iz zemlje, i oni æee živjeti u pustinji bez straha i spavaæe u šumama. **30** I blagoslovijeu njih i što je oko gore moje, i puštaæeu dažd na vrijeme; daždi æee blagoslovni biti. **31** I drveta

æe poljska raðati svoj rod, i zemlja æe raðati svoj postanete našljedstvo ostalijem narodima, i postaste rod; i oni æe biti u svojoj zemlji bez straha, i poznaæe prièa i rug narodima, 4 Zato, gore Izrailjeve, èujte da sam ja Gospod kad polomim palice jarma nijihova, rijeèe Gospoda Gospoda; ovako veli Gospod gorama i izbavim ih iz ruku onijeh koji ih zarobiše. 28 I neæe Izrailjevjem i humovima, potocima i dolinama, i više biti plijen narodima, i zvijeri zemaljske neæe ih pustijem razvalinama i gradovima ostavljenijem, jesti, nego æe živjeti bez straha i нико ih neæe plašiti. koje postaše grabež i potsmijeh ostalijem narodima

29 I podignuaè im biljk za slavu, i neæe više umirati unaokolo, 5 Zato ovako veli Gospod Gospod: u ognju od gladi u zemlji, niti æe podnositi sramote od naroda. revnosti svoje govorih protiv ostalijeh naroda i protiv

30 I poznaæe da sam ja Gospod Bog nijihov s njima, i sve Edomske, što osvojiše moju zemlju radujuæi se oni, dom Izrailjev, da su moj narod, govorii Gospod Gospod. 6 Zato prorokuj za zemlju Izrailjevu, i reci gorama i ljudi, a ja sam Bog vaš, govorii Gospod Gospod. iz svega srca i rugajuæi se iz duše da bi je oplijenili.

35 Opet mi doðe rijeèe Gospodnja govoreæi: 2 Sine èovjeèji, okreni lice svoje prema gori Siru i prorokuj protiv nje. 3 I reci: ovako veli Gospod Gospod: evo me na tebe, goro Sire! i dignuaè ruku svoju na te, i opustiæu te sasvijem. 4 Gradove æeu twoje opustiti, i ti æeš biti pustoš, i poznaæeš da sam ja Gospod. 5 Što je u tebe vjeèno neprijateljstvo, i rasipaš sinove Izraeljeve maèem u nevolji nijihovoj, kad je kraj bezakonju nijihovu, 6 Zato, tako ja bio živ, govorii Gospod Gospod, krví æeu te predati i krv æe te goniti, jer ne mrziš na krv, krv æe te goniti. 7 I obratiæu goru Sir sasvijem u pustoš, da nikو neæe dolaziti ni odlaziti. 8 I napuniæu gore njezine pobijenijeh njezinijeh; na humovima tvojim i u dolinama tvojim i po svijem potocima tvojim padaæe pobijeni od maèa. 9 Vjeènu pustinju naèiniæu od tebe i gradovi se tvoji neæe opraviti, i poznaæete da sam ja Gospod. 10 Što govorиш: ova dva naroda i ove dvije zemlje moje æe biti, i naslijedæemo ih, ako i jest Gospod bio ondje, 11 Zato, tako ja živ bio, govorii Gospod Gospod, uèiniæu po gnjevu tvom i po zavisti tvojoj, s kojom si postupala iz mržnje prema njima, i biæu poznat među njima kad ti sudim. 12 I poznaæeš da sam ja Gospod èuo sve twoje hule koje si govorila na gore Izraeljeve rekavši: opustješe, nama su dane da ih jedemo. 13 I velièaste se suprot meni ustima svojim, i množiste na me rijeèi svoje; èuo sam. 14 Ovako veli Gospod Gospod: kad se sva zemlja stane veseliti, tebe æeu opustiti. 15 Kako si se ti veselila našljedstvu doma Izraeljeva što opustje, tako æeu i tebi uèiniti: opustjeæeš, goro Sire, i sva zemljo Edomska; i poznaæe se da sam ja Gospod.

36 Ti, sine èovjeèji, prorokuj gorama Izraeljevjem, i reci: gore Izraeljeve, èujte rijeèe Gospodnju. 2 Ovako veli Gospod Gospod: što neprijatelj govorii za vas: ha ha! vjeène visine postaše naše našljedstvo; 3 Zato prorokuj i reci: ovako veli Gospod Gospod: što vas pustoše i proždiru sa svijeh strana, da doðoste; 23 I posvetiæu ime svoje veliko oskvrnjeno u

koje postaše grabež i potsmijeh ostalijem narodima 6 Zato prorokuj za zemlju Izraeljevu, i reci gorama i humovima, potocima i dolinama: ovako veli Gospod Gospod: evo, ja govorih u revnosti svojoj i u jarosti svojoj; što podnosite sramotu od naroda, 7 Zato ovako veli Gospod Gospod: ja podigoh ruku svoju da æe narodi što su oko vas nositi sramotu svoju. 8 A vi, gore Izraeljeve, puštaæeæe grane svoje, i rod svoj nosiæete narodu mojemu Izraelju, jer æe skoro doæi. 9 Jer evo me kod vas, i gledaæu vas, i biæete raðene i zasijevane. 10 I umnožiæu u vama ljude, dom Izraeljev savkoliki, i gradovi æe se naseliti i pustoline sagraditi. 11 Umnožiæu u vama ljude i stoku, i namnožiæe se i naploditi, i naseliæu vas kako bijaste prije; i uèiniæu vam dobra više nego prije; i poznaæete da sam ja Gospod. 12 I dovešæu k vama ljude, narod svoj Izraelja, i naslijediæe vas, i biæete im našljedstvo, i neæete ih više zatirati. 13 Ovako veli Gospod Gospod: što vam govore da ste zemlja koja proždire ljude i zatire svoje narode, 14 Zato neæeš više proždirati ljudi, i naroda svojih neæeš više zatirati, govorii Gospod Gospod. 15 I neæeu dati da se više u tebi èuje sramota od naroda, i ruga od naroda neæeš više podnositi, i neæeš više zatirati svojih naroda, govorii Gospod Gospod. 16 Opet mi doðe rijeèe Gospodnja govoreæi: 17 Sine èovjeèji, dom Izraeljev živeæi u svojoj zemlji oskvri je svojim putem i svojim djelima; put njihov bijaše preda mnom kao neèistota žene odvojene. 18 Zato izlih gnjev svoj na njih radi krv koju prolîse na zemlju i radi gadnijeh bogova nijihovijeh, kojima je oskvriše. 19 I rasijah ih po narodima, i razasuše se po zemljama; po putovima nijihovijem i po djelima nijihovijem sudih im. 20 I kad doðoše među narode, gdje god doðoše oskvriše sveto ime moje, a za njih se govoraše da su Gospodnji narod i da su iz zemlje njegove izašli. 21 Ali mi se sažali radi svetoga imena mojega, koje oskvri dom Izraeljev u narodima u koje doðe. 22 Zato reci domu Izraeljevu: ovako veli Gospod Gospod: neæu vas radi uèiniti, dome Izraeljev, nego radi svetoga imena svojega, koje oskvriste u narodima u koje

narodima, koje vi oskrvniste među njima; i narodi æe kad prorokovahasta glas, i gle potres, i kosti se poznati da sam ja Gospod, govori Gospod Gospod, pribirahu svaka ka svojoj kosti. 8 I pogledah, i gle, kad se posvetim u vama pred njima. 24 Jer æu vas po njima izdoše žile i meso, i ozgo se koža navuèe; uzeti iz naroda, i pokupiæeu vas iz svijeh zemalja, ali duha ne bješe u njima. 9 Tada mi reèe: prorokuj i dovešæeu vas u vašu zemlju. 25 I pokropiæeu vas duhu, prorokuj, sine èovjeèji, i reci duhu: ovako veli vodom èistom, i biæete èisti; ja æu vas oèistiti od Gospod Gospod: od èetiri vjetra doði, duše, i duni svijeh neèistota vaših i od svijeh gadnijeh bogova na ove pobijene da ožive. 10 I prorokovah, kako mi vaših. 26 I daæeu vam novo srce, i nov æu duh metnuti se zapovjedi, i uðe u njih duh, i oživješe, i stadoše u vas, i izvadiæeu kamenosrce iz tijela vašega, i daæeu na noge, bješe vojska vrlo velika. 11 Tada mi reèe: vam srce mesno. 27 I duh svoj metnuæeu u vas, i sine èovjeèji, ove su kosti sav dom Izrailjev; gle, uèiniæeu da hodite po mojim uredbama i zakone moje govore: posahnute kosti naše i proðe nadanje naše, da držite i izvršujete. 28 I nastavaæete u zemlji koju propadlosmo. 12 Zato prorokuj, i kaži im: ovako veli sam dao ocima vašim, i biæete mi narod i ja æu vam Gospod Gospod: evo, ja æu otvoriti grobove vaše, i biti Bog. 29 I oprostiaæeu vas svijeh neèistota vaših, i izvešæeu vas iz grobova vaših, narode moj, i dovešæeu dozvaæeu žito i umnožæeu ga, i neæeu pustiti na vas vas u zemlju Izrailjevu. 13 I poznaæete da sam ja gladi. 30 I umnožæeu rod na drvetima i rod na njivi, te Gospod, kad otvorim grobove vaše, i izvedem vas neæete više podnositi sramote među narodima sa iz grobova vaših, narode moj. 14 I metnuæeu duh gladi. 31 I opomenuæete se zlijeh putova svojih i djela svoj u vas da oživite, i naseliæeu vas u vašoj zemlji, i svojih koja ne bjehu dobra, i sami æete sebi biti mrski poznaæete da ja govorim i èinim, govori Gospod. za bezakonja svoja i za gadove svoje. 32 Neæeu vas 15 Opet mi doðe rijeè Gospodnjegovareæi: 16 Ti, radi uèiniti, govori Gospod Gospod; znajte; posramite sine èovjeèji, uzmi jedno drvo, i napiši na njemu: se i postidite se putova svojih, dome Izrailjev. 33 Judi i sinovima Izrailjevijem, drugovima njegovijem. Ovako veli Gospod Gospod: kad vas oèistim od svijeh Pa onda uzmi drugo drvo, i na njemu napiši: Josifu bezakonja vaših, naseliæeu gradove, i pustoline æe drvo Jefremovo i svega doma Izrailjeva, drugova se opet sagraditi. 34 I pusta æe se zemlja raditi, njegovijeh. 17 I sastavi ih jedno s drugim da budu što je bila pusta pred svakim koji prolazaše. 35 I kao jedno u tvojoj ruci. 18 I kad ti reku sinovi tvoga reæei æe se: zemlja ova što bješe pusta posta kao naroda govorareæi: hoæeš li nam kazati šta ti je to? 19 vrt Edemski, i gradovi što bjehu pusti, razvaljeni i Reci im: ovako veli Gospod Gospod: evo, ja æu uzeti raskopani, utvrdiše se i naseliše se. 36 I narodi koji drvo Josifovo, što je u Jefremovoj ruci, i plemena ostanu oko vas poznaæe da ja Gospod sagraðujem Izrailjevijeh, drugova njegovijeh, i sastaviæeu ga s razvaljeno i zasaðujem opustjelo. Ja Gospod rekoh, drvetom Judinijem, i naèiniæeu od njih jedno drvo, i uèiniæeu. 37 Ovako veli Gospod Gospod: još æe i biæe jedno u mojoj ruci. 20 I drveta, na kojima me tražiti dom Izrailjev da im uèinim, da ih umnožim napišeš, neka ti budu u ruci pred njima. 21 I reci Ijudima kao stado. 38 Kao sveto stado, kao stado u im: ovako veli Gospod Gospod: evo, ja æu uzeti Jerusalimu o praznicima njihovijem, tako æe pusti sinove Izrailjeve iz naroda u koje otidoše, i sabraæeu ih gradovi biti puni stada ljudi, i poznaæe da sam ja Gospod.

37 Ruka Gospodnja doðe nada me, i Gospod me izvede u duhu, i postavi me usred polja, koje bijaše puno kosti. 2 I provede me pokraj njih unaokolo, i gle, bijaše ih vrlo mnogo u polju, i gle, bijahu vrlo suhe. 3 I reèe mi: sine èovjeèji, hoæe li oživjeti ove kosti? A ja rekoh: Gospode Gospode, ti znaš. 4 Tada mi reèe: prorokuj za te kosti, i kaži im: suhe kosti, èujte rijeè Gospodnju. 5 Ovako govori Gospod Gospod ovijem kostima: gle, ja æu metnuti u vas duh, i oživjeæete. 6 I metnuæeu na vas žile, i obložæeu vas mesom, i navuæeu æu na vas kožu, i metnuæeu u vas duh, i oživjeæete, i poznaæete da sam ja Gospod. 7 Tada stadoh prorokovati, kako mi se zapovjedi; a

izvede u duhu, i postavi me usred polja, koje bijaše puno kosti. 2 I provede me pokraj njih unaokolo, i gle, bijaše ih vrlo mnogo u polju, i gle, bijahu vrlo suhe. 3 I reèe mi: sine èovjeèji, hoæe li oživjeti ove kosti? A ja rekoh: Gospode Gospode, ti znaš. 4 Tada mi reèe: prorokuj za te kosti, i kaži im: suhe kosti, èujte rijeè Gospodnju. 5 Ovako govori Gospod Gospod ovijem kostima: gle, ja æu metnuti u vas duh, i oživjeæete. 6 I metnuæeu na vas žile, i obložæeu vas mesom, i navuæeu æu na vas kožu, i metnuæeu u vas duh, i oživjeæete, i poznaæete da sam ja Gospod. 7 Tada stadoh prorokovati, kako mi se zapovjedi; a

kad prorokovahasta glas, i gle potres, i kosti se poznati da sam ja Gospod, govori Gospod Gospod, pribirahu svaka ka svojoj kosti. 8 I pogledah, i gle, kad se posvetim u vama pred njima. 24 Jer æu vas po njima izdoše žile i meso, i ozgo se koža navuèe; uzeti iz naroda, i pokupiæeu vas iz svijeh zemalja, ali duha ne bješe u njima. 9 Tada mi reèe: prorokuj i dovešæeu vas u vašu zemlju. 25 I pokropiæeu vas duhu, prorokuj, sine èovjeèji, i reci duhu: ovako veli vodom èistom, i biæete èisti; ja æu vas oèistiti od Gospod Gospod: od èetiri vjetra doði, duše, i duni svijeh neèistota vaših i od svijeh gadnijeh bogova na ove pobijene da ožive. 10 I prorokovah, kako mi vaših. 26 I daæeu vam novo srce, i nov æu duh metnuti se zapovjedi, i uðe u njih duh, i oživješe, i stadoše u vas, i izvadiæeu kamenosrce iz tijela vašega, i daæeu na noge, bješe vojska vrlo velika. 11 Tada mi reèe: vam srce mesno. 27 I duh svoj metnuæeu u vas, i sine èovjeèji, ove su kosti sav dom Izrailjev; gle, uèiniæeu da hodite po mojim uredbama i zakone moje govore: posahnute kosti naše i proðe nadanje naše, da držite i izvršujete. 28 I nastavaæete u zemlji koju propadlosmo. 12 Zato prorokuj, i kaži im: ovako veli sam dao ocima vašim, i biæete mi narod i ja æu vam Gospod Gospod: evo, ja æu otvoriti grobove vaše, i biti Bog. 29 I oprostiaæeu vas svijeh neèistota vaših, i izvešæeu vas iz grobova vaših, narode moj, i dovešæeu dozvaæeu žito i umnožæeu ga, i neæeu pustiti na vas vas u zemlju Izrailjevu. 13 I poznaæete da sam ja gladi. 30 I umnožæeu rod na drvetima i rod na njivi, te Gospod, kad otvorim grobove vaše, i izvedem vas neæete više podnositi sramote među narodima sa iz grobova vaših, narode moj. 14 I metnuæeu duh gladi. 31 I opomenuæete se zlijeh putova svojih i djela svoj u vas da oživite, i naseliæeu vas u vašoj zemlji, i svojih koja ne bjehu dobra, i sami æete sebi biti mrski poznaæete da ja govorim i èinim, govori Gospod. za bezakonja svoja i za gadove svoje. 32 Neæeu vas 15 Opet mi doðe rijeè Gospodnjegovareæi: 16 Ti, radi uèiniti, govori Gospod Gospod; znajte; posramite sine èovjeèji, uzmi jedno drvo, i napiši na njemu: se i postidite se putova svojih, dome Izrailjev. 33 Judi i sinovima Izrailjevijem, drugovima njegovijem. Ovako veli Gospod Gospod: kad vas oèistim od svijeh Pa onda uzmi drugo drvo, i na njemu napiši: Josifu bezakonja vaših, naseliæeu gradove, i pustoline æe drvo Jefremovo i svega doma Izrailjeva, drugova se opet sagraditi. 34 I pusta æe se zemlja raditi, njegovijeh. 17 I sastavi ih jedno s drugim da budu što je bila pusta pred svakim koji prolazaše. 35 I kao jedno u tvojoj ruci. 18 I kad ti reku sinovi tvoga reæei æe se: zemlja ova što bješe pusta posta kao naroda govorareæi: hoæeš li nam kazati šta ti je to? 19 vrt Edemski, i gradovi što bjehu pusti, razvaljeni i Reci im: ovako veli Gospod Gospod: evo, ja æu uzeti raskopani, utvrdiše se i naseliše se. 36 I narodi koji drvo Josifovo, što je u Jefremovoj ruci, i plemena ostanu oko vas poznaæe da ja Gospod sagraðujem Izrailjevijeh, drugova njegovijeh, i sastaviæeu ga s razvaljeno i zasaðujem opustjelo. Ja Gospod rekoh, drvetom Judinijem, i naèiniæeu od njih jedno drvo, i uèiniæeu. 37 Ovako veli Gospod Gospod: još æe i biæe jedno u mojoj ruci. 20 I drveta, na kojima me tražiti dom Izrailjev da im uèinim, da ih umnožim napišeš, neka ti budu u ruci pred njima. 21 I reci Ijudima kao stado. 38 Kao sveto stado, kao stado u im: ovako veli Gospod Gospod: evo, ja æu uzeti Jerusalimu o praznicima njihovijem, tako æe pusti sinove Izrailjeve iz naroda u koje otidoše, i sabraæeu ih gradovi biti puni stada ljudi, i poznaæete da sam ja Gospod.

umnožiæu ih, i namjestiæu svetinju svoju usred njih da æu te dovesti na njih. **18** A kad dođe Gog na navijek. **27** I šator æe moj biti kod njih, i ja æu im biti zemlju Izraeljevu, govori Gospod Gospod, onda æe se Bog i oni æe mi biti narod. **28** I narod æe poznati da podignuti jarost moja u gnjevu mom. **19** I u revnosti sam ja Gospod koji posveæujem Izraile, kad svetinja svojoj, u ognju gnjeva svojega govoriæu: doista, moja bude usred njih dovjieka. **20** I tada æe biti drhat veliki u zemlji Izrailevoi.

38 Opet mi dođe riječ Gospodnja govoreći: z Sine
èovjejji, okreni lice svoje prema Gogu u zemlji
Magogu, knezu i glavi u Mesehu i Tuvalu, i prorokuj
na nj; **3** I reci: ovako veli Gospod Gospod: evo me na
tebe, Gože, kneže i glavo Mesehu i Tuvalu; **4** I vratiaju
te natrag, i metnuju ti žvale u èeljusti, i izvešaju
tebe i svu vojsku twoju, konje i konjike, sve dobro
odjevene, zbor veliki sa štitovima i štitima, sve
koji maèem mašu, **5** S njima Persijance, Etiopljane i
Puteje, sve sa štitovima i pod šljemovima, **6** Gomera
i sve èete njegove, dom Togarmin sa sjevernoga
kraja i sve èete njegove, mnoge narode s tobom. **7**
Pripravi se i spremi se ti i sve ljudstvo tvoje, što se
sabralo kod tebe, i budi im stražar. **8** Poslije mnogo
vremena biæeš pohođen, i pošljednjih godina doæi
æeš u zemlju izbavljenu od maèa i sabranu iz mnogih
naroda, u gore Izrailjeve, koje bjehu jednako puste, a
oni æe izvedeni iz naroda svih živjeti bez straha. **9** I
podignuæeš se, i doæi æeš kao bura, biæeš kao
oblak da pokriješ zemlju ti i sve èete tvoje i mnogi
narodi s tobom. **10** Ovako veli Gospod Gospod:
i tada æe ti doæi u srce stvari, i smišljaæeš zle
misli. **11** I reæi æeš: idem na zemlju gdje su sela, i
udariju na mirni narod koji živi bez straha, koji svih
žive u mjestima bez zidova i nemaju ni prijevornica ni
vrata, **12** Da naplijeniš plijena i nagrabiš grabežu,
da posegneš rukom svojom na pustinje naseljene
i na narod sabrani iz naroda, koji se bavi stokom
i imanjem, i živi usred zemlje. **13** Sava i Dedan i
trgovci Tarsiski i svi laviai njegovi kazaæe ti: jesli
došao da plijeniš plijen? jesli skupio ljudstvo svoje
da grabiš grabež? da odneseš srebro i zlato, da
uzmeš stoku i trg, da naplijeniš mnogo plijena? **14**
Zato prorokuj, sine èovjejji, i reci Gogu: ovako veli
Gospod Gospod: u ono vrijeme, kad æe moj narod
Izrail živjeti bez straha, neæeš li znati? **15** I doæi
æeš iz svoga mesta, sa sjevernoga kraja, ti i mnogi
narodi s tobom, svi jašuæi na konjima, mnoštvo veliko
i vojska velika. **16** I podignuæeš se na moj narod
Izrailja kao oblak da pokriješ zemlju; u pošljednje
vrijeme dovešaju te na zemlju svoju da me poznađu
narodi kad se posvetim u tebi pred njima, Gože! **17**
Ovako veli Gospod Gospod: nijesi li ti onaj o kom
govorih u staro vrijeme preko sluga svojih, proroka
Izrailjevih, koji prorokovaše u ono vrijeme godinama

da æeu te dovesti na njih. 18 A kad doðe Gog na zemlju Izrailjevu, govori Gospod Gospod, onda æee se podignuti jarost moja u gnjevu mom. 19 I u revnosti svojoj, u ognju gnjeva svojega govoriæu: doista, tada æee biti drhat veliki u zemlji Izraiþevoj. 20 I ribe morske i ptice nebeske i zvijeri poljske i sve što gamiže po zemlji, i svi ljudi po zemlji zadrhtaæe od mene, i gore æee se razvaliti i vrleti popadati, i svi æe zidovi popadati na zemlju. 21 I dozvaæu na nj maë po svijem gorama svojim, govori Gospod Gospod: maë æee se svakoga obratiti na brata njegova. 22 I sudiæu mu pomorom i krvlju; i pustiæu na nj i na èete njegove i na mnoge narode, koji budu s njim, silan dažd, kamenje od grada, oganj i sumpor. 23 I proslaviæu se i posvetiæu se i biæeu poznat pred mnogim narodima, i poznæe da sam ja Gospod.

39 Ti dakle, sine èovjèji, prorukuj protiv Goga, i
reci: ovako veli Gospod Gospod: evo me na te,
Gože, kneže i glavo Mesehu i Tuvalu. **2** I vratiaeu te
natrag i vodiæu te, i izvæšæu te iz sjevernijeh krajeva
i dovešæu te na gore Izrailjeve. **3** I izbiæeu ti luk
tvoj iz lijeve ruke, i prosuæeu ti iz desne ruke strijеле.
4 Na gorama æeš Izrailjevijem pasti ti i sve èete
tvoje i narodi koji budu s tobom; pticama, svakojakim
pticama kralatijem i zvijerima poljskim daæeu te da
te izjedu. **5** Na polju æeš pasti, jer ja rekoh, govori
Gospod Gospod. **6** I pustiaeu oganj na Magoga i na
one koji žive na ostrvima bez straha; i poznaæe da
sam ja Gospod. **7** I sveto ime svoje obznaniaeu usred
naroda svojega Izrailja, i neæeu više dati da se skvri
sveto ime moje, nego æe poznati narodi da sam ja
Gospod, svetac u Izrailju. **8** Evo, doæei æe, i zbiaee
se, govori Gospod Gospod; to je dan za koji govorih.
9 Tada æe izaæi stanovnici gradova Izrailjevih, i
naložiæe na oganj i spaliæe oružje i štitove i štitæe,
lukove i strijele, sulice i koplja, i ložiæe ih na oganj
sedam godina. **10** I neæee nositi drva iz polja, niti
æe sjæei u šumi, nego æe oružje ložiti na oganj, i
opljeniæe one koji ih pljeniše, i pootimaæe od onijeh
koji od njih otimaše, govori Gospod Gospod. **11** I
u to æeu vrijeme dati Gogu mjesto za grob ondje u
Izrailju, dolinu kojom se ide na istok k moru, i ona
æe stisnuti usta putnicima; ondje æe biti pogreben
Gog i sve mnoštvo njegovo i prozvaæe se dolina
mnoštva Gogova. **12** I ukopavaæe ih dom Izrailjev
sedam mjeseca, da bi oèistili zemlju. **13** I ukopavaæe
ih sav narod, i biæe im na slavu u onaj dan kad se
proslavim, govori Gospod Gospod. **14** I odvojijaæe ljudje
koji æe jednako iæi po zemlji i s onima koji prolaze
ukopavati one koji bi ostali po zemlji da je oèiste;

poslige sedam mjeseca tražæe. **15** I prohodiæe zemlju si doveden ovamo da ti pokažem; kaži domu Izrailjevu i iæi po njoj, i ko vidi kosti ljudske, naèiniæe kod njih sve što vidiš. **5** I gle, bješe zid spolja oko doma, a u znak, dokle ih ne ukopaju grobari u dolini mnoštva ruci onom èovjeku trska mjeraèka od šest lakata, a Gogova. **16** A i gradu æe biti ime Amona; i tako æe lakat bješe s podlanice duži od obièenoga; i izmjeri oèistiti zemlju. **17** Ti, dakle, sine èovjeèji, ovako govorи graðevinu u širinu, i bješe jedna trska, i u visinu, i Gospod Gospod, reci pticama, svakojakim pticama i bješe jedna trska. **6** Pa doðe na vrata koja bijahu svijem zvijerima poljskim: skupite se i hodite, saberite prema istoku, i izide uz basamake, i izmjeri jedan se sa svijeh strana na žrtvu moju, koju koljem za vas, prag vratima, i bješe u širinu jedna trska, i drugi prag, na veliku žrtvu na gorama Izrailjevijem, i ješæete i bješe u širinu jedna trska; **7** I klijeti, i svaka bješe mesa i piæete krvi; **18** Ješæete mesa junaèkoga i jednu trsku duga i jednu trsku široka; a između klijeti piæete krvi knezova zemaljskih, ovnova, jaganjaca bješe pet lakata; i prag na vratima kod trijema na i jaraca i telaca, sve ugojene stoke Vasanske. **19** I unutrašnjim vratima, i bješe s jedne trske. **8** I izmjeri ješæete pretiline da æete se nasititi, i piæete krvi da trijem na vratima unutrašnjim, i bješe jedna trska. æete se opiti od žrtava mojih što æu vam naklati. **9** I izmjeri trijem na vratima, i bješe osam lakata; i **20** I nasitiæete se za mojim stolom konja i konjika, dovratnike im, i bjehu dva lakata; a trijem na vratima junaka i svakojakih vojnika, govorи Gospod Gospod. bješe iznutra; **10** I klijeti kod vrata prema istoku bjehu **21** I pustiæeu slavu svoju među narode, i svi æe narodi tri amo i tri tamo, jedne mjere sve tri, i jedne mjere vidjeti sud moj koji æu uèiniti i moju ruku koju æu bjehu dovratnici tamo i amo. **11** I izmjeri širinu vratima, dignuti na njih. **22** I poznaæe dom Izrailjev da sam i bješe deset lakata, i trinaest lakata bješe u dužinu ja Gospod Bog njihov, od onoga dana i poslige. **23** I vratima. **12** I pred klijetima bješe mjesta jedan lakat, i narodi æe poznati da se za svoje bezakonje zarobi za jedan lakat bješe mjesta s druge strane, i u svakoj dom Izrailjev, što meni zgriješi, te sakrih lice svoje klijeti bješe šest lakata otuda i šest lakata odovuda. od njih, i dadoh ih u ruke neprijateljima njihovijem, i **13** Poslige izmjeri vrata od krova jedne klijeti do krova svi padoše od maèa. **24** Po neèistoti njihovoj i po druge, i bješe u širinu dvadeset i pet lakata, vrata prijestupu njihovu uèinim i sakrih lice svoje od prema vratima. **14** I naèini dovratnike od šezdeset njih. **25** Toga radi ovako govorи Gospod Gospod: lakata, i pred dovratnicima trijem na vratima unaokolo. povratiæu roblje Jakovljevo i smilovaæu se svemu **15** I od lica vrata na koja se ulazi do lica trijema domu Izrailjevu i revnovaæu za sveto ime svoje, **26** na unutrašnjim vratima bijaše pedeset lakata. **16** I Pošto podnesu sramotu svoju i sve prijestupe svoje, bijahu prozori na klijetima i na dovratnicima njihovijem kojima mi prestupiše dok sjeðahu u svojoj zemlji suženi unutra oko vrata, tako i na trijemovima, prozori bez straha i nikoga ne bješe da ih plaši, **27** Kad ih bijahu iznutra svuda unaokolo, i po dovratnicima dovedem natrag iz naroda i saberem ih iz zemalja palme. **17** Potom me uvede u spoljašnji trijem, i gle, neprijatelja njihovih, i posvetim se u njima pred bijahu klijeti i pod naèinen svuda unaokolo u trijemu, mnogim narodima. **28** I poznaæe da sam ja Gospod trideset klijeti na podu. **18** A taj pod pokraj vrata Bog njihov kad odvedavši ih u ropstvo među narode prema dužini vrata bijaše niži pod. **19** Potom izmjeri opet ih saberem u zemlju njihovu ne ostavivši ih širinu od lica donjih vrata do lica unutrašnjega trijema nijednoga ondje. **29** I neæeu više kriti lica svojega spolja, i bješe sto lakata k istoku i sjeveru. **20** I vrata od njih kad izlijem duh svoj na dom Izrailjev, govorи koja bjehu k sjeveru na trijemu spoljašnjem izmjeri Gospod Gospod.

40 Dvadeset pete godine robovanja našega, u poèetku godine, deseti dan mjeseca, èetrnaeste godine otkako se uze grad, isti dan doðe nadu me ruka Gospodnja i odvede me onamo. **2** Utvarama Božjim odvede me u zemlju Izrailjevu, i postavi me na goru vrlo visoku, na kojoj bijaše s juga kao sagraðen grad. **3** I odvede me onamo, i gle, èovjek, koji na oèi bješe kao od mjedi, s užem lanenijem u ruci i s trskom mjeraèkom, i stajaše na vratima. **4** I progovori mi taj èovjek: sine èovjeèji, gledaj oèima svojim i slušaj ušima svojim, i uzmi na um sve što æu ti pokazati, jer

si doveden ovamo da ti pokažem; kaži domu Izrailjevu i iæi po njoj, i ko vidi kosti ljudske, naèiniæe kod njih sve što vidiš. **5** I gle, bješe zid spolja oko doma, a u znak, dokle ih ne ukopaju grobari u dolini mnoštva ruci onom èovjeku trska mjeraèka od šest lakata, a Gogova. **16** A i gradu æe biti ime Amona; i tako æe lakat bješe s podlanice duži od obièenoga; i izmjeri oèistiti zemlju. **17** Ti, dakle, sine èovjeèji, ovako govorи graðevinu u širinu, i bješe jedna trska, i u visinu, i Gospod Gospod, reci pticama, svakojakim pticama i bješe jedna trska. **6** Pa doðe na vrata koja bijahu svijem zvijerima poljskim: skupite se i hodite, saberite prema istoku, i izide uz basamake, i izmjeri jedan se sa svijeh strana na žrtvu moju, koju koljem za vas, prag vratima, i bješe u širinu jedna trska, i drugi prag, na veliku žrtvu na gorama Izrailjevijem, i ješæete i bješe u širinu jedna trska; **7** I klijeti, i svaka bješe mesa i piæete krvi; **18** Ješæete mesa junaèkoga i jednu trsku duga i jednu trsku široka; a između klijeti piæete krvi knezova zemaljskih, ovnova, jaganjaca bješe pet lakata; i prag na vratima kod trijema na i jaraca i telaca, sve ugojene stoke Vasanske. **19** I unutrašnjim vratima, i bješe s jedne trske. **8** I izmjeri ješæete pretiline da æete se nasititi, i piæete krvi da trijem na vratima unutrašnjim, i bješe jedna trska. æete se opiti od žrtava mojih što æu vam naklati. **9** I izmjeri trijem na vratima, i bješe osam lakata; i **20** I nasitiæete se za mojim stolom konja i konjika, dovratnike im, i bjehu dva lakata; a trijem na vratima junaka i svakojakih vojnika, govorи Gospod Gospod. bješe iznutra; **10** I klijeti kod vrata prema istoku bjehu **21** I pustiæeu slavu svoju među narode, i svi æe narodi tri amo i tri tamo, jedne mjere sve tri, i jedne mjere vidjeti sud moj koji æu uèiniti i moju ruku koju æu bjehu dovratnici tamo i amo. **11** I izmjeri širinu vratima, dignuti na njih. **22** I poznaæe dom Izrailjev da sam i bješe deset lakata, i trinaest lakata bješe u dužinu ja Gospod Bog njihov, od onoga dana i poslige. **23** I vratima. **12** I pred klijetima bješe mjesta jedan lakat, i narodi æe poznati da se za svoje bezakonje zarobi za jedan lakat bješe mjesta s druge strane, i u svakoj dom Izrailjev, što meni zgriješi, te sakrih lice svoje klijeti bješe šest lakata otuda i šest lakata odovuda. od njih, i dadoh ih u ruke neprijateljima njihovijem, i **13** Poslige izmjeri vrata od krova jedne klijeti do krova svi padoše od maèa. **24** Po neèistoti njihovoj i po druge, i bješe u širinu dvadeset i pet lakata, vrata prijestupu njihovu uèinim i sakrih lice svoje od prema vratima. **14** I naèini dovratnike od šezdeset njih. **25** Toga radi ovako govorи Gospod Gospod: lakata, i pred dovratnicima trijem na vratima unaokolo. povratiæu roblje Jakovljevo i smilovaæu se svemu **15** I od lica vrata na koja se ulazi do lica trijema domu Izrailjevu i revnovaæu za sveto ime svoje, **26** na unutrašnjim vratima bijaše pedeset lakata. **16** I Pošto podnesu sramotu svoju i sve prijestupe svoje, bijahu prozori na klijetima i na dovratnicima njihovijem kojima mi prestupiše dok sjeðahu u svojoj zemlji suženi unutra oko vrata, tako i na trijemovima, prozori bez straha i nikoga ne bješe da ih plaši, **27** Kad ih bijahu iznutra svuda unaokolo, i po dovratnicima dovedem natrag iz naroda i saberem ih iz zemalja palme. **17** Potom me uvede u spoljašnji trijem, i gle, neprijatelja njihovih, i posvetim se u njima pred bijahu klijeti i pod naèinen svuda unaokolo u trijemu, mnogim narodima. **28** I poznaæe da sam ja Gospod trideset klijeti na podu. **18** A taj pod pokraj vrata Bog njihov kad odvedavši ih u ropstvo među narode prema dužini vrata bijaše niži pod. **19** Potom izmjeri opet ih saberem u zemlju njihovu ne ostavivši ih širinu od lica donjih vrata do lica unutrašnjega trijema nijednoga ondje. **29** I neæeu više kriti lica svojega spolja, i bješe sto lakata k istoku i sjeveru. **20** I vrata od njih kad izlijem duh svoj na dom Izrailjev, govorи koja bjehu k sjeveru na trijemu spoljašnjem izmjeri Gospod Gospod.

dužinu i dvadeset i pet lakata u širinu. **26** I iđaše se k njima uza sedam basamaka, i trijemovi bijahu pred njima, i palme jedna otuda a jedna odovuda po dovratnicima. **27** I vrata od unutrašnjega trijema bijahu prema jugu; i izmjeri od vrata do vrata k jugu, i bješe sto lakata. **28** Tada me uvede u unutrašnji trijem južnjem vratima; i izmjeri južna vrata, i bješe ista mjera. **29** I klijeti njihove i dovratnici i trijemovi bijahu iste mjere, i prozori na njima i na trijemovima unaokolo; pedeset lakata bijaše u dužinu i dvadeset i pet lakata u širinu. **30** I trijemovi bijahu unaokolo, dvadeset i pet lakata u dužinu i pet lakata u širinu. **31** I trijemovi im bijahu prema spoljašnjem trijemu, i palme po dovratnicima, i uz osam basamaka iđaše se k njima. **32** Potom me odvede u unutrašnji trijem k istoku, i izmjeri vrata, i bješe ista mjera; **33** I klijeti im i dovratnici i trijemovi bjehu iste mjere; i bjehu prozori na njima i na trijemovima njihovijem unaokolo; u dužinu bješe pedeset lakata a u širinu dvadeset i pet lakata; **34** I trijemovi im bjehu prema spoljašnjem trijemu, i palme po dovratnicima i tamo i amo, i uz osam basamaka iđaše se k njima. **35** Potom odvede me na sjeverna vrata i izmjeri ih, i bjehu iste mjere. **36** Tako i klijeti im i dovratnici i trijemovi i prozori unaokolo; u dužinu pedeset lakata a u širinu dvadeset i pet lakata. **37** I dovratnici im bijahu prema spoljašnjem trijemu, i palme po dovratnicima i tamo i amo, i uz osam basamaka iđaše se k njima. **38** I klijeti s vratima bijahu kod dovratnika tijeh vrata, onđe se prahu žrtve paljenice. **39** A u trijemu od vrata bijahu dva stola s jedne strane i dva stola s druge strane da se na njima kolju žrtve paljenice i žrtve za grijeh i za krivicu; **40** I na strani spolja kako se ulazi na sjeverna vrata bijahu dva stola, i na drugoj strani u trijemu od istijeh vrata bijahu dva stola; **41** Ěetiri stola bjehu s jedne strane i Ěetiri s druge strane uz vrata, osam stolova, na kojima se koljaše. **42** A Ěetiri stola za žrtvu paljenicu bjehu od tesanoga kamena, u dužinu podrug lakta, i podrug lakta u širinu a u visinu jedan lakat, i na njima se ostavljaše oruđe kojim se koljahu žrtve paljenice i druge žrtve. **43** I unutra bijahu kuke s podlanice svuda unaokolo, a na stolove se metaše meso od žrtava. **44** I spolja pred vratima unutrašnjim bjehu klijeti za pjevaće u unutrašnjem trijemu; jedne bjehu uz vrata sjeverna i gledaju prema jugu a druge bjehu uz istoēna vrata i gledaju prema sjeveru. **45** Tada mi reèe: ove klijeti Što gledaju na jug jesu za sveštenike koji služe oko doma; **46** A one klijeti Što gledaju na sjever jesu za sveštenike koji služe kod altara; to su sinovi Sadokovi, koji između sinova Levijevih pristupaju ka Gospodu

da mu služe. 47 Potom izmjeri trijem, i bješe u dužinu
sto lakata i u širinu sto lakata, ēetvrtaš; i oltar bijaše
pred domom. 48 Poslije me odvede u trijem od doma,
izmjeri dovratnike trijemu, i bješe pet lakata otud i
pet lakata odovud; a vrata bjehu široka tri lakta otud i
tri lakta odovud; 49 Dužina trijemu bješe dvadeset
lakata a širina jedanaest lakata, i uz basamake se
došaše k njemu, i stupovi bijahu uz dovratnike, jedan
otud i jedan odovud.

41 Poslige me odvede u crkvu, i izmjeri dovratnike, i bješe šest lakata u širinu otuda i šest lakata u širinu odovuda, prema širini šatoru. **2** A vratima širina bješe deset lakata, a strane vratima bjehu od pet lakata otuda i od pet lakata odovuda; potom izmjeri joj dužinu, i bješe èetrdeset lakata, i širinu, i bješe dvadeset lakata. **3** Pa uđe unutra i izmjeri dovratnike, bjehu od dva lakta; a vrata bjehu od šest lakata, a širina vratima sedam lakata. **4** I izmjeri dužinu ondje, i bješe dvadeset lakata, a širina dvadeset lakata unutra u crkvi; i reèe mi: ovo je svetinja nad svetinjama. **5** I izmjeri zid domu, i bješe šest lakata, i širina klijeti unaokolo u domu bješe èetiri lakta. **6** A klijeti bijahu po tri jedna nad drugom, i bješe ih trideset, i dopirahu do zida koji bijaše u domu unaokolo za klijeti da ih drži, a ne držaše ih zid od doma. **7** Jer se raširivaše graðevina ozgo unaokolo za klijeti koje bijahu oko doma ozgo svuda unaokolo, i zato graðevina bijaše ozgo šira, i najniže klijeti bijahu ozgo šire za srednje. **8** I vidjeh uz dom visinu unaokolo; a pod u klijeti bijaše s cijele trske, šest lakata. **9** Širina zidu uz klijeti spolja bješe pet lakata, a bješe prazno mjesto klijetima koje bjehu uz dom. **10** I među klijetima bješe dvadeset lakata širine oko doma. **11** A vrata od klijeti bjehu k praznom mjestu, jedna prema sjeveru a jedna prema jugu, a širina onom praznom mjestu pet lakata svuda unaokolo. **12** A graðevina koja bješe pred odijeljenom stranom k zapadu imaše sedamdeset lakata u širinu, a zid te graðevine bješe pet lakata širok unaokolo, i devedeset lakata dug. **13** Potom izmjeri dom, i bijaše dužinu sto lakata; odijeljena strana i graðevina zidovi joj, sve zajedno u dužinu sto lakata. **14** I širina pred domom i odijeljenom stranom k istoku maše sto lakata. **15** I izmjeri dužinu graðevini pred odijeljenom stranom što bijaše iza nje, i klijeti njezine otuda i odovuda, i bješe sto lakata; i unutrašnji dom hodnike od trijema; **16** Pragove i prozore sužene, klijeti unaokolo u tri reda, prema pragu, što bješe obloženo drvetom svuda unaokolo, od zemlje do prozora, i prozori bjehu obloženi; **17** Do vrh vrata i do doma unutrašnjega, i spolja, i sav zid unaokolo

iznutra i spolja na mjeru. **18** I bjehu naèinjeni heruvimi trijem, nego æe onđje ostavljati haljine svoje u kojima i palme, jedna palma među dva heruvima, i u svakoga služe, jer su svete, i oblaèe druge haljine, pa onda heruvima bjehu dva lica: **19** Lice èovjeèije prema izlaziti k narodu. **15** I izmjerivši dom unutrašnji odvede palmi otuda, i lice lavovo prema palmi odovuda; tako me na vrata istoèena i izmjeri svuda unaokolo. **16** bješe naèinjeno po svemu domu unaokolo; **20** Od Izmjeri istoèenu stranu trskom mjeraèkom, i bješe pet zemlje do vrh vrata bjehu heruvimi i palme naèinjene, stotina trsaka, trskom mjeraèkom unaokolo. **17** Izmjeri tako i po zidu u crkvi. **21** U crkve dovratnici bjehu na sjevernu stranu, i bješe pet stotina trsaka, trskom èetiri ugla; i svetini lice bješe onako. **22** Oltar bješe mjeraèkom unaokolo. **18** Izmjeri južnu stranu, i bješe drven, tri lakta visok, i dva lakta dug, s uglovima, i pet stotina trsaka, trskom mjeraèkom. **19** I okrenuvši dužina i strane bjehu od drveta. I reèe mi: to je sto, se na zapadnu stranu, izmjeri, i bješe pet stotina koji stoji pred Gospodom. **23** Dvoja vrata bjehu u trsaka, trskom mjeraèkom. **20** Izmjeri sa èetiri strane, i crkvi i svetinji; **24** A u vrata bjehu dva krila, koja se bješe zid unaokolo pet stotina trsaka dug i pet stotina obrtahu, dva krila u jednjih vrata i dva u drugih. **25** širok da razdvaja sveto mjesto od svjetskoga.

I na vratima crkvenijem bjehu naèinjeni heruvimi i palme, kao po zidovima; i grede drvene bijahu pred trijemom spolja. **26** I bijahu uski prozori i palme otuda i odovuda po stranama trijemu i po klijetima u domu i po gredama.

42 I izvede me u spoljašnji trijem prema sjeveru, i doveđe me ka klijetima, koje bijahu prema odijeljenoj strani i prema graðevini na sjeveru. **2** S lica bješe u dužinu sto lakata kod sjevernjih vrata, a u širinu pedeset lakata. **3** Prema unutrašnjem trijemu od dvadeset lakata i prema podu spoljašnjega trijema bijahu klijeti prema klijetima u tri reda. **4** I pred klijetima bijaše hodnik u širinu od deset lakata, unutra, put k njima od jednoga lakta, i vrata bjehu prema sjeveru.

5 A najgornje klijeti bjehu tješnje, jer klijeti donje i srednje u zgradи izlažahu veæema nego one. **6** Jer bijahu na tri poda, ali nemahu stupova kao u trijemu, i zato se suživaše iznad donjega i srednjega od zemlje. **7** A ograda koja bijaše spolja prema klijetima k trijemu spoljašnjem pred klijetima imaše u dužinu pedeset lakata. **8** Jer dužina klijetima, koje bijahu u trijemu spoljašnjem, bijaše pedeset lakata. **9** Gle, pred crkvom bješe sto lakata. **9** A pod tijem klijetima bijaše ulaz s istoka, kojim se ulažaše u njih iz spoljašnjega trijema. **10** U širini ograde toga trijema k istoku pred odijeljenom stranom i pred graðevinom bijahu klijeti.

11 A pred njima bijaše put kao kod sjevernjih klijeti; jednake dužine i jednake šrine bijahu, i izlazi im i koje bijahu prema jugu, taka bijahu vrata gdje se poèinjaše put pred ogradom pravo k istoku, kad se ide k njima. **13** I reèe mi: sjeverne klijeti i južne klijeti pred odijeljenom stranom jesu svete klijeti, gdje sveštenici koji pristupaju ka Gospodu jedu presvete stvari, onđje æe ostavljati presvete stvari i dar i prinos za grijeh i prinos za krivicu, jer je sveto mjesto. **14** Kad

43 Potom me odvede k vratima koja gledaju na istok. **2** I gle, slava Boga Izrailjeva dohoðaše od istoka, i glas joj bijaše kao glas velike vode, i zemlja se sjaše od slave njegove. **3** I utvara koju vidjeh bijaše kao utvara koju vidjeh kad doðoh da

zatrema grad: bješe utvara kao ona koju vidjeh na rjeci Hevaru; i padoh na lice svoje. **4** A slava Gospodnja uđe u dom na vrata koja gledaju na istok.

5 I podiže me duh i odvede me u unutrašnji trijem; i gle, dom bijaše pun slave Gospodnje. **6** I èuh gdje mi progovori iz doma, i èovjek stajaše kod mene.

7 I reèe mi: sine èovjeèiji, ovo je mjesto prijestola mojega i mjesto stopa nogu mojih, gdje æeu nastavati usred sinova Izrailjevih dovijeka; i dom Izrailjev neæee više skvrniti svetoga imena mojega, ni oni ni carevi njihovi kurvarstvom svojim i mrtvijem tjelesima careva svojih na visinama svojim. **8** Metaše prag svoj do moga praga, i dovratnike svoje do mojih dovratnika i pregradu između mene i sebe, te skvrniše sveto ime moje gadovima svojim koje èinjavu; zato ih satru u gnjevu svom. **9** Sada neka uklone daleko od mene kurvarstvo svoje i mrtva tjelesa careva svojih, i nastavaæeu usred njih dovijeka. **10** Ti, sine èovjeèiji, pokaži domu Izrailjevu ovaj dom, neka se postide bezakonja svojega, i neka izmjere sve. **11** I kad se postide svega što su èinili, pokaži im oblik od doma i red i izlaske i ulaske, i sve oblike i svu uredbu, i sve oblike i sve zakone, i opisi im ga da paze na sav zakon za dom: navrh gore koliko zauzima unaokolo da bude svetinja nad svetinjama. Eto, to je zakon laktu je jedan obiæan latak i podlanica: podnožje mu latak visoko i latak široko, a oplata na njemu po kraju unaokolo s pedi; taka je gornja strana oltaru. **14** A od podnožja na zemlji do nižega pojasa dva lakta, i u

širinu jedan latak; a od manjega pojasa do veæega

pojasa èetiri lakta, i u širinu lakat. **15** A sam oltar **8** I ne izvršivaste što treba za moju svetinju, nego da bude èetiri lakta visok, od oltara gore da bude postaviste ljudе po svojoj volji da izvršuju što treba u èetiri roga. **16** A oltar da bude dvanaest lakata dug i mojoj svetinji. **9** Ovako veli Gospod Gospod: nijedan dvanaest lakata širok, i èetvrtast na èetiri strane. **17** I tuđin neobrezana srca i neobrezana tijela da ne dolazi pojas da je èetrnaest lakata dug i èetrnaest lakata u mojoj svetinju, nijedan od svijeh tuđinaca koji su širok na èetiri strane, a oplata oko njega od po lakta, i među sinovima Izrailjevijem. **10** A Leviti koji otstupiše podnožje mu od lakta unaokolo, i basamaci mu da od mene kad zađe Izrailj, koji zađoše od mene za budu okrenuti na istok. **18** I reèe mi: sine èovjeèji, gadnjem bogovima svojim, nosæe bezakonje svoje. ovako veli Gospod Gospod, ovo su naredbe za oltar **11** I biæe sluge u mojoj svetinju u službi na vratima od kad se naèini da se na njemu prinose žrtve paljenice doma služeæi domu; oni æe klati žrtve paljenice i i da se kropi krvlju. **19** I sveštenicima Levitima koji druge žrtve narodu, i stajaæe pred njima služeæi im. su od sjemena Sadokova, koji pristupaju k meni, **12** Sto im služiše pred gadnjem bogovima njihovijem i govori Gospod Gospod, da mi služe, daæeš junca za biše domu Izrailjevu spoticanje na bezakonje, zato žrtvu za grijeh. **20** I uzmi krvi njegove, i pomaži mu podigoh ruku svoju na njih, govori Gospod Gospod, èetiri roga i èetiri ugla od pojasa i oplatu unaokolo, da æe nositi bezakonje svoje, **13** I neæe pristupati k tako kaoš ga oèistiti i uèiniti oèišæenje za nj. **21** meni da mi vrše sveštenièku službu, niti kojoj svetinji Potom uzmi junca za grijeh, i neka se spali na mjestu mojoj, ni svetinji nad svetinjama neæe pristupati, odreðenom u domu izvan svetinje. **22** A drugi dan nego æe nositi sramotu svoju i gadove svoje, koje prinesi jarca zdrava za grijeh, i neka oèiste njim oltar èiniše. **14** Nego æu ih postaviti za èuvare domu na kako su oèistili juncem. **23** A kad oèistiš, prinesi junca svaku službu njegovu i na sve što biva u njemu. **15** zdrava i ovna od stada zdrava. **24** I kad ih prineseš A sveštenici Leviti sinovi Sadokovi, koji izvršivahu pred Gospodom, neka sveštenici bace na njih soli i što treba u mojoj svetinji, kad sinovi Izrailjevi zađoše prinesu ih na žrtvu paljenicu Gospodu. **25** Sedam od mene, oni æe pristupati k meni da mi služe, i dana prinosi jarca za grijeh svaki dan; i junca i ovna iz stajaæe preda mnom prinoseæi mi pretilinu i krv, stada zdrava neka prinose. **26** Sedam dana neka èine govorii Gospod Gospod. **16** Oni neka ulaze u moju oèišæenje za oltar, i oèiste ga i posvete. **27** A kad se svetinju i oni neka pristupaju k stolu mojemu da navrše ti dani, osmoga dana i poslije neka prinose mi služe i neka izvršuju što sam zapovjedio da se sveštenici na oltaru žrtve vaše paljenice i žrtve vaše izvršuje. **17** I kad ulaze na vrata unutrašnjega trijema, zahvalne, i primiæu vas, govori Gospod Gospod.

44 I odvede me opet k vratima spoljašnjim od svetinje, koja gledaju na istok, a ona bijehu zatvorena. **2** I reèe mi Gospod: ova vrata neka budu zatvorena i da se ne otvoraju, i нико да не ulazi na njih, jer je Gospod Bog Izrailjev ušao na njih; zato neka budu zatvorena. **3** Za kneza su; sam knez neka sjeda na njima da jede hljeb pred Gospodom; kroz trijem od ovijeh vrata neka ulazi i istijem putem neka izlazi. **4** I odvede me k sjevernijem vratima pred dom; i vidjeh, i gle, dom Gospodnjи bješe pun slave Gospodnje, i padoh na lice svoje. **5** I reèe mi Gospod: sine èovjeèji, pazi srcem svojim i vidi oèima svojim i slušaj ušima svojim, što æu ti kazati za sve uredbe doma Gospodnjega i za sve zakone njegove; pazi srcem svojim na sve ulaze u dom i na sve izlaze iz svetinje. **6** I reci odmetnièkom domu Izrailjevu: ovako veli Gospod Gospod: dosta je gadova vaših, dome Izrailjev, **7** Sto uvodiste tuđince neobrezana srca i neobrezana tijela da budu u mojoj svetinji da skvrne dom moj, i prinosite moj hljeb, pretilinu i krv, i tako prestupaše moj zavjet osim svijeh gadova vaših;

gaæe lanene po bedrima, i da se ne pašu nièim oda šta bi se znojili. **19** A kad izlaze u trijem spoljašnjim, u spoljašnjim trijem k narodu, neka svuku sa sebe haljine u kojima služe, i ostave ih u klijetima svetijem, pa neka obuku druge haljine, da ne osveæuju naroda haljinama svojim. **20** I glave svoje da ne briju, a ni kose da ne ostavljaju, nego neka strigu glave svoje. **21** I vina da ne piye nijedan sveštenik kad hoæe da uđe u unutrašnji trijem. **22** I udovicom ni puštenicom da se ne žene, nego djevojkom od sjemena doma Izrailjeva ili udovicom sveštenièkom neka se žene. **23** I narod moj neka uèee što je sveto što li nije sveto, i neka ih uèee raspoznavati neèisto od èistoga. **24** A u raspri neka stanu da sude, po mojim zakonima neka sude, i zakone moje i uredbe moje neka drže o svijem praznicima mojim, i subote moje neka svetkuju. **25** I k mrtvacu da ne idu da se ne oskvrene; samo za ocem i za materom i za sinom i za kærju, za bratom i za sestrom neudatom mogu se oskvriti. **26** A kad se oèisti, neka mu se broji sedam dana. **27** I u koji

bi dan ušao u svetinju, u trijem unutrašnji, da služi vat je mjera za ulje; desetina vata od jednoga kora, u svetini, neka prinese žrtvu za grijeh svoj, govori koji je homor od deset vata, jer je deset vata homor. Gospod Gospod. 28 A našljedstvo što æe imati, ja 15 A od sitne stoke jedno od dvije stotine s dobrnjeh sam njihovo našljedstvo; i vi im ne dajte dostojanja u pasišta sinova Izrailjevih za dar i za žrtvu paljenicu Izraeliju, ja sam njihovo dostoanje. 29 Dar i žrtvu za i za žrtvu zahvalnu, da se èini oèišæenje za njih, grijeh i žrtvu za krivicu oni æe jesti; i sve zavjetovano govori Gospod Gospod. 16 Sav narod zemaljski da u Izraelju njihovo æe biti. 30 I prvine od svakoga daje ovaj prinos knezu Izraeljevu. 17 A knez je dužan prvoga roda i svi prinosi podizani od svega između davati žrtve paljenice s darom i naljevom na praznike svih prinosa vaših biæe sveštenicima; i prvine od i na mladine i u subote, o svijem svetkovinama doma tijesta svojega davaæete svešteniku da bi poèivao Izraeljeva; on neka prinosi žrtvu za grijeh s darom i blagoslov na domovima vašim. 31 Sveštenici da ne žrtvu paljenicu i zahvalnu da èini oèišæenje za dom jedu mrcinoga ni što zvjerka raskine, bilo ptica ili što Izraeljev. 18 Ovako veli Gospod Gospod: prvoga dana prvoga mjeseca uzmi junca zdrava, i oèisti svetinju njim. 19 I neka sveštenik uzme krvi od te žrtve za grijeh, i pomaže njom dovratnike na domu i èetiri ugla od pojasa na oltaru i dovratnike od vrata na unutrašnjem trijemu. 20 Tako uèini i sedmoga dana istoga mjeseca za svakoga koji zgriješi iz neznanja i za prostoga; tako æete oèistiti dom. 21 Prvoga mjeseca èetrnaestoga dana da vam je pasha, praznik sedam dana, hljebovi prijesni da se jedu. 22 I taj dan neka prinese knez za se i za sav narod zemaljski junca na žrtvu za grijeh. 23 A za sedam dana praznika neka prinosi na žrtvu paljenicu Gospodu po sedam junaca i sedam ovnova zdravijeh na dan, za onih sedam dana, i na žrtvu za grijeh jarcu na dan. 24 I za dar po efu na junca i efu na ovnu neka prinosi, i in ujia na svaku efu. 25 Sedmoga mjeseca petnaestoga dana na praznik neka prinosi isto tako za sedam dana i žrtvu za grijeh i žrtvu paljenicu i dar i ulje.

45 A kad stanete dijeliti zemlju u našljedstvo, prinesite prinos Gospodu, svet dio od zemlje, u dužinu dvadeset i pet tisuæa lakata, i u širinu deset tisuæa, to neka bude sveto po svijem meðama svojim unaokolo. 2 Od toga neka bude za svetinju pet stotina lakata u dužinu i pet stotina u širinu, èetvrtasto otsvuda, i pedeset lakata unaokolo za podgrada. 3 Po toj mjeri izmjeri u dužinu dvadeset i pet tisuæa i u širinu deset tisuæa, i tu neka bude svetinja i svetinja nad svetinjama. 4 To neka bude svet dio od zemlje sveštenicima, koji služe u svetinji, koji pristupaju da služe Gospodu, i neka im bude mjesto za kuæe i sveto mjesto za svetinju. 5 A dvadeset i pet tisuæa lakata u dužinu i deset tisuæa u širinu neka bude Levitima koji služe u domu u državu s dvadeset klijeti. 6 I gradu podajte dostoanje pet tisuæa lakata u širinu i dvadeset i pet tisuæa u dužinu prema svetom dijelu; to neka je za sav dom Izraeljev. 7 A knezu neka bude s obje strane svetoga dijela i dostojanja gradskoga pred svetijem dijelom i pred gradskim dostoanjem, sa zapadne strane na zapad i s istoèene strane na istok, a dužina da bude prema svakom od tijeh dijelova od zapadne meðe do istoèene meðe. 8 Ta zemlja da mu je dostoanje u Izraelju, da više ne otimaju knezovi moji od naroda mojega, nego ostalu zemlju da dadu domu Izraeljevu po plemenima njihovijem. 9 Ovako veli Gospod Gospod: dosta je, knezovi Izraeljevi; proðite vratima u subote i na mladine, se nasilja i otimanja, i tvorite sud i pravdu, i skinite teške poslove svoje s mojega naroda, govori Gospod. 10 Mjerila da su vam prava, i efa prava, i vat prav. 11 Efa i vat da su jedne mjere, da vat bere ulja na efu; 12 I sikal da je dvadeset gera, a efa na junca i efa na ovnu, a na jaganjce dar koliko mu ruka može, i in vat prav. 13 Ovo je prinos što æete prinositi: i efa desetinu homora; mjera da im šest jaganjaca i ovan, sve zdravo; 14 A za ulje je uredba ova:

vat je mjera za ulje; desetina vata od jednoga kora, u svetini, neka prinese žrtvu za grijeh svoj, govori koji je homor od deset vata, jer je deset vata homor. Gospod Gospod. 15 A od sitne stoke jedno od dvije stotine s dobrnjeh sam njihovo našljedstvo; i vi im ne dajte dostojanja u pasišta sinova Izraeljevih za dar i za žrtvu paljenicu Izraeliju, ja sam njihovo dostoanje. 16 Sav narod zemaljski da u Izraelju njihovo æe biti. 17 A knez je dužan davati žrtve paljenice s darom i naljevom na praznike svih prinosa vaših biæe sveštenicima; i na mladine i u subote, o svijem svetkovinama doma tijesta svojega davaæete svešteniku da bi poèivao Izraeljeva; on neka prinosi žrtvu za grijeh s darom i blagoslov na domovima vašim. 18 Ovako veli Gospod Gospod: prvoga dana prvoga mjeseca uzmi junca zdrava, i oèisti svetinju njim. 19 I neka sveštenik uzme krvi od te žrtve za grijeh, i pomaže njom dovratnike na domu i èetiri ugla od pojasa na oltaru i dovratnike od vrata na unutrašnjem trijemu. 20 Tako uèini i sedmoga dana istoga mjeseca za svakoga koji zgriješi iz neznanja i za prostoga; tako æete oèistiti dom. 21 Prvoga mjeseca èetrnaestoga dana da vam je pasha, praznik sedam dana, hljebovi prijesni da se jedu. 22 I taj dan neka prinese knez za se i za sav narod zemaljski junca na žrtvu za grijeh. 23 A za sedam dana praznika neka prinosi na žrtvu paljenicu Gospodu po sedam junaca i sedam ovnova zdravijeh na dan, za onih sedam dana, i na žrtvu za grijeh jarcu na dan. 24 I za dar po efu na junca i efu na ovnu neka prinosi, i in ujia na svaku efu. 25 Sedmoga mjeseca petnaestoga dana na praznik neka prinosi isto tako za sedam dana i žrtvu za grijeh i žrtvu paljenicu i dar i ulje.

46 Ovako veli Gospod Gospod: vrata unutrašnjega trijema, koja gledaju na istok, neka su zatvorena u šest dana težatnijeh, a u subotu neka se otvoraju, i na dan mladine neka se otvoraju. 2 I knez neka doðe kroz trijem od vrata spoljašnjih, i neka stane kod dovratnika, a sveštenici neka prinesu njegovu žrtvu paljenicu i žrtvu zahvalnu, i on pokloniv se na pragu neka otide, a vrata da se ne zatvoraju do veèera. 3 I narod zemaljski neka se poklanja Gospodu na istjem Gospod Gospod: dosta je, knezovi Izraeljevi; proðite vratima u subote i na mladine. 4 A žrtva paljenica, se nasilja i otimanja, i tvorite sud i pravdu, i skinite što æe prinositi knez Gospodu subotom, biæe šest jaganjaca zdravijeh i ovan zdrav; 5 A dar efa na Gospod. 6 A o mladini da bude junac zdrav, i in desetinu homora, i efa desetinu homora; mjera da im šest jaganjaca i ovan, sve zdravo; 7 I dar da prinese je prema homoru. 8 A knez kad ide, neka ide kroz trijem od vrata, i istjem putem neka odlazi. 9 A kad narod zemaljski dohodi pred Gospoda o šestinu efe od homora pšenice, tako i od jeëema dajite 9 A kad narod zemaljski dohodi pred Gospoda o šestinu efe od homora pšenice, tako i od jeëema dajite 9 A kad narod zemaljski dohodi pred Gospoda o

neka izlazi na južna vrata; a ko uđe na južna vrata, I kad èovjek izide na istok s mjerom u ruci, izmjeri neka izlazi na sjeverna vrata; neka se ne vraæea na tisuæeu lakata, i prevede me preko vode, i voda bijše vrata na koja uđe, nego neka izlazi na ona koja su do gležanja. 4 Potom opet izmjeri tisuæeu lakata, i nasuprot. 10 A knez s njima neka ulazi kad oni ulaze, prevede me preko vode, a voda bješe do koljena; i neka izlazi kad oni izlaze. 11 I o praznicima i o opet izmjeri tisuæeu lakata, i prevede me, a voda svetkovinama dar neka je èafa na junca, i èafa na ovna, bješe do pojasa. 5 I opet izmjeri tisuæeu lakata, i posta a na jaganje koliko mu ruka dade, a ulja in na efu. rijeka, koje ne mogoh prijeæei, jer voda ustade da 12 A kad knez prinosi dragovoljnu žrtvu, paljenicu ili trebaše plivati, posta rijeka koja se ne može pregaziti. zahvalnu, od svoje volje Gospodu, tada neka mu se 6 Tada mi reèe: vidje li, sine èovjeèiji? I odvede me otvore vrata koja gledaju na istok, i neka prinese žrtvu i povrati me na brijege rijeci. 7 A kad se vratih, gle, svoju paljenicu i zahvalnu, kako èini subotom; potom po brijege rijeci vrlo mnogo drva otud i odovud. 8 I neka izide, i vrata neka se zatvore kad izide. 13 I reèe mi: ova voda teèe u Galileju prvu, i spušta se u prinosi svaki dan Gospodu na žrtvu paljenicu jagnje polje, i utjeèee u more, i kad doðe u more, njegova od godine zdravo; svako jutro prinosi ga. 14 I dodaj æe voda postati zdrava. 9 I sve životinje što se mièu na nj dar svako jutro šestinu efe i ulja treæinu ina, da kuda god doðu ove rijeke, biæe žive i biæe veliko se pokropi bijelo brašno; to je vazdašnji dar Gospodu mnoštvo riba, jer kad doðe ova voda onamo, druga uredbom vjeènom. 15 I tako neka prinose jagnje i æe postati zdrava, i sve æe biti živo gdje ova rijeka dar i ulje svako jutro, žrtvu paljenicu svagdašnju. doðe. 10 I ribari æe stajati kraj njega od Engada do 16 Ovako veli Gospod Gospod: ako knez da dar En-Eglaima i razapinjati mreže; i biæe riba svakojakih kome sinu svom od svojega našljedstva, neka bude vrlo mnogo kao u velikom moru. 11 A bare njegove sinovima njegovijem, njihovo je dostoanje. 17 Ako li i glibovi neæee biti zdravi, nego æe ostati slani. 12 da dar od svojega našljedstva kome sluzi svojemu, A kraj rijeke po brijege otud i odovud rašæe drveta neka mu bude do godine oprosne, a onda neka svakojaka rodna, kojima lišæee neæee opadati niti æe se vратi knezu, jer je njegovo našljedstvo, sinovima roda na njima nestajati; svakoga æe mjeseca raðati njegovijem neka bude. 18 I knez da ne uzima narodu nov rod, jer joj voda teèee iz svetinje; zato æe rod ništa od našljedstva tjerajuæi ih s njihova našljedstva; njihov biti za jelo i lišæee njihovo za lijek. 13 Ovako od svojega dostojaanja neka daje sinovima svojim veli Gospod Gospod: ovo su meðe u kojima æete našljedstvo da se ne razgoni moj narod, niko sa naslijediti zemlju po dvanaest plemena Izrailjevijeh: svojega našljedstva. 19 Potom me odvede kroz Josifu dva dijela. 14 Naslijediæete je kako jedan tako koji je pokraj vrata u svete klijeti sveštenièke koje drugi, za koju podigoh ruku svoju da æeu je dati ocima gledaju na sjever, i gle, ondje bijaše neko mjesto vašim; i pripašæee vam ta zemlja u našljedstvo. 15 u dnu prema zapadu. 20 I reèe mi: ovo je mjesto Ovo je dakle meða zemlji: na sjevernoj strani od gdje æe sveštenici variti prinos za krivicu i za grijeh, velikoga mora na Eton kako se ide u Sedad, 16 Emat, gdje æe peæi dar da ne iznose u spoljašnji trijem i Virota, Sivrajim, koji je između meðe Damaštanske i narod posveæuju. 21 Tada me izvede u spoljašnji meðe Ematske, Asaratihon, koji je na meði Avranskoj. trijem, i provede me u èetiri ugla od trijema, i gle, u 17 Tako æe biti meðe od mora Asarenan, meða svakom uglu od trijema bijaše trijem. 22 U èetiri ugla Damaštanska i sjeverna strana na sjever, i meða od trijema bijahu trijemi s dimnjacima, u dužinu od Ematska; to je sjeverna strana. 18 A istoèenu stranu èetredeset lakata, a u širinu od trideset lakata, sva izmjerite od Avrana i od Damaska i od Galada i od èetiri na uglovima bijahu jedne mjere. 23 U njima zemlje Izrailjeve na Jordanu, od te meðe do mora èetirma bješe zid unaokolo, a pod tijem zidom bijahu istoèenoga. I to je istoèena strana. 19 A južna strana ognjišta svuda unaokolo. 24 I reèe mi: ovo su kuhinje, prema jugu od Tamara do vode Merive u Kadisu, duž gdje æe žrtve narodne kuhati koji služe domu. potoka do velikoga mora. I to je južna strana prema jugu. 20 A zapadna æe strana biti veliko more, od te meðe do prema ulasku u Emat; to je zapadna strana.

47 Potom odvede me opet k vratima od doma, i gle, voda izlažaše ispod praga od doma k istoku, jer lice domu bijaše prema istoku; i voda tecijaše dolje s desne strane doma, s južne strane oltara. 2 Potom me izvede vratima sjevernjem, i provede me okolo spoljašnjim putem k spoljašnjim vratima, putem koji gleda na istok, i gle, voda tecijaše s desne strane. 3

21 I razdijelite tu zemlju meðu se po plemenima Izrailjevijem. 22 A razdijelite je u našljedstvo meðu se i meðu inostrance koji se bave meðu vama, koji bi izrodili sinove meðu vama, i oni neka su vam kao domorodac meðu sinovima Izrailjevijem, s vama neka dobiju našljedstvo meðu plemenima Izrailjevijem. 23

I u kom se plemenu inostranac bavi, u onom mu podajte našljedstvo, govori Gospod Gospod.

48 A ovo su imena plemenima. Od kraja prema sjeveru, uz put Etłonski kako se ide u Emat i Asarenan, na među Damaštansku na sjever pokraj Emata, od istoène strane do zapadne, Danovo, jedno. **2** A uz među Danovu, od istoène strane do zapadne, Asirovo, jedno. **3** A uz među Asirovu, od istoène strane do zapadne, Neftalimovo, jedno. **4** A uz među Neftalimovu, od istoène strane do zapadne, Manasijino, jedno. **5** A uz među Manasijinu, od istoène strane do zapadne, Jefremovo, jedno. **6** A uz među Jefremovu, od istoène strane do zapadne, Ruvimovo, jedno. **7** A uz među Ruvimovu, od istoène strane do zapadne, Judino, jedno. **8** A uz među Judinu, od istoène strane do zapadne, neka bude prinos što æete prinjeti, dvadeset i pet tisuæa lakata u širinu, a u dužinu kao koji drugi dio, od istoène strane do zapadne, i svetinja da bude usred njega. **9** Prinos koji æete prinjeti Gospodu, neka bude od dvadeset i pet tisuæa lakata u dužinu i od deset tisuæa u širinu. **10** I taj æe sveti prinos biti sveštenicima, sa sjevera dvadeset i pet tisuæa lakata u dužinu, a sa zapada deset tisuæa u širinu, i s istoka deset tisuæa u širinu, a s juga dvadeset i pet tisuæa u dužinu; i svetinja Gospodnja da bude usred njega. **11** To æe biti sveštenicima posveæenijem između sinova Sadokovih koji držaše što sam naredio da se drži i ne zaðoše kao drugi Leviti, kad zaðoše sinovi Izrailjevi. **12** Njihov æe biti sveti prinos od zemlje, svetinja nad svetnjama, uz međe Levitske. **13** A Leviti da imaju uz međe sveštenièke dvadeset i pet tisuæa lakata u dužinu, i deset tisuæa u širinu; sva dužina da bude dvadeset i pet tisuæa, a širina deset tisuæa. **14** A od toga ništa da ne prodaju ni promjenjuju, ni da prenose prvina zemaljskih, jer je svetinja Gospodu. **15** A pet tisuæa lakata što ostaje u širinu prema dvadeset i pet tisuæa biæe mjesto posveæeno, za grad, za naselje, i za podgraða, i grad da bude usred njega. **16** A ovo da mu je mjera: sa sjeverne strane èetiri tisuæe i pet stotina lakata, i s južne strane èetiri tisuæe i pet stotina, i s istoène strane èetiri tisuæe i pet stotina, i sa zapadne strane èetiri tisuæe i pet stotina. **17** I podgraðe æe biti dvjesta i pedeset lakata sa sjevera, i dvjesta i pedeset s juga, i dvjesta i pedeset s istoka, i dvjesta i pedeset sa zapada. **18** A što ostane u dužinu prema svetom prinosu, deset tisuæa lakata na istok i deset tisuæa na zapad prema svetom prinosu, od toga dohodak neka bude hrana slugama gradskim. **19** A sluge koje

æe služiti gradu biæe iz svih plemena Izrailjevih. **20** Sav ovaj prinos, dvadeset i pet tisuæa lakata uz dvadeset i pet tisuæa, èetvrast, prinjeæe u prinos sveti za dostojanje gradu. **21** A što ostane s obje strane svetom prinosu i dostojanju gradskom, prema dvadeset i pet tisuæa lakata prinosa da međe istoène, i sa zapada prema dvadeset i pet tisuæa lakata duž zapadne međe prema dijelovima, to da je knežev; tako æe sveti prinos i svetinja doma biti u srijedi. **22** A od dostojanja Levitskoga i od dostojanja gradskoga, usred onoga što je knežev, između međe Judine i međe Venijaminove, da je knežev. **23** A ostala plemena biæe: od istoène strane do zapadne strane, Venijaminovo, jedno; **24** A uz među Venijaminovu, od istoène strane do zapadne, Simeunovo, jedno; **25** A uz među Simeunovu, od istoène strane do zapadne, Isaharovo, jedno; **26** A uz među Isaharovu, od istoène strane do zapadne, Zavulonovo, jedno; **27** A uz među Zavulonovu, od istoène strane do zapadne, Gadovo, jedno; **28** A uz među Gadovu s južne strane, na jug, međa je od Tamara do vode Merive u Kadisu, duž potoka do velikoga mora. **29** To je zemlja koju æete ždrijebom razdijeliti plemenima Izrailjevijem u našljedstvo, i to su im dijelovi, govori Gospod Gospod. **30** A ovo su krajevi gradu: sa sjeverne strane èetiri tisuæe i pet stotina lakata da bude mjera; **31** A vrata gradska da se nazovu imenima plemena Izrailjevih, troja vrata sa sjevera; jedna vrata Ruvimova, jedna vrata Judina, jedna vrata Levijeva; **32** I s istoène strane èetiri tisuæe i pet stotina lakata, i troja vrata: jedna vrata Josifova, jedna vrata Venijaminova, jedna vrata Danova; **33** I s južne strane èetiri tisuæe i pet stotina lakata da bude mjera, i troja vrata: jedna vrata Simeunova, jedna vrata Isaharova, jedna vrata Zavulonova; **34** Sa zapadne strane èetiri tisuæe i pet stotina lakata, i troja vrata: jedna vrata Gadova, jedna vrata Asirova, jedna vrata Neftalimova. **35** Unaokolo æe biti osamnaest tisuæa lakata, a ime æe gradu od toga dana biti: Gospod je tu.

Danilo

1 Godine treæe carovanja Joakima cara Judina doðe Navuhodonosor car Vavilonski na Jerusalim, i opkoli ga. **2** I Gospod mu dade u ruku Joakima cara Judina i dio sudova doma Božjeg, i odnese ih u zemlju Senar u dom boga svojega, i metnu sudove u riznicu boga svojega. **3** I reèe car Asfenazu starješini svojih dvorana da doveđe između sinova Izrailevijeh, i od carskoga sjemena i od knezova. **4** Mladiæa na kojima nema mane, i koji su lijepa lica i nauèeni svakoj mudrosti i vješti znanju i razumni i koji mogu stajati u carskom dvoru, pa da ih uèi knjigu i jezik Haldejski. **5** I odredi im car obrok na dan od jela carskoga i od vina koje on piše, da se hrane tri godine a poslije da stoe pred carem. **6** A među njima bjehu od sinova Judinijeh Danilo, Ananija, Misailo i Azarija. **7** A starješina nad dvoranima predje im imena, i Danilu nadje ime Valtasar, a Ananiji Sedrah, a Misailu Misah, a Azariji Avdenago. **8** Ali Danilo naumi da se ne skvрni obrokom jela careva i vinom koje on piše, i zamoli se starješini nad dvoranima da se ne skvrni. **9** I dade Bog Danilu te naðe milost i ljubav u starješine nad dvoranima. **10** I reèe starješina nad dvoranima Danilu: bojim se gospodara svojega cara, koji vam je odredio jelo i piæe; jer kad car vidi lica vaša lošija nego u ostalih mladiæa, vaših vrsnika, zašto da mi uèinite da budem glavom kriv caru? **11** A Danilo reèe Amelsaru, kojega starješina nad dvoranima postavi nad Danilom, Ananijom, Misailom i Azarijom: **12** Ogledaj sluge svoje za deset dana, neka nam se daje varivo da jedemo i vode da pijemo. **13** Pa onda neka nam se vide lica pred tobom i lica mladiæima koji jedu carsko jelo, pa kako vidiš, onako èini sa slugama svojim. **14** I posluša ih u tom, i ogleda ih za deset dana. **15** A poslije deset dana lica im doðoše ljepša i mesnatija nego u svijeh mladiæa koji jeðahu carsko jelo. **16** I Amelsar uzimaše jelo njihovo i vino koje njima trebaše piti, i davaše im variva. **17** I dade Bog svoj èetvorici mladiæa znanje i razum u svakoj knjizi i mudrosti; a Danilu dade da razumije svaku utvaru i sne. **18** I kad proðe vrijeme po kom car bješe rekao da ih izvedu, izvede ih starješina nad dvoranima pred Navuhodonosora. **19** I govori car s njima, i ne naðe se među svjema njima nijedan kao Danilo, Ananija, Misailo i Azarija; i stajahu pred carem. **20** I u svemu èemu treba mudrost i razum, za što ih car zapita, naðe da su deset puta bolji od svijeh vraèa i zvjezdara što ih bješe u svemu carstvu njegovu. **21** I osta Danilo do prve godine cara Kira.

2 A druge godine carovanja Navuhodonosorova usni Navuhodonosor san, i uz nemiri mu se duh i san ga proðe. **2** I reèe car da dozovu vraèe i zvjezdare i gatare i Haldeje da kažu caru san njegov. I doðoše i staše pred carem. **3** I reèe im car: usnih san, i uz nemiri mi se duh kako bih doznao što sam snio. **4** A Haldeji rekoše caru Sirski: care, da si živ dovijeka! pri povjedi san slugama svojim, pa æemo ti kazati što znaèi. **5** A car odgovori i reèe Haldejima: zaboravio sam; ako mi ne kažete što sam snio i što znaèi, biæete isjeèeni i kuæe æe vaše biti buništa. **6** Ako li mi kažete što sam snio i što znaèi, dobíæete od mene dare i poklone i veliku èast; kažite mi dakle što sam snio i što znaèi. **7** Odgovoriše opet i rekoše: neka car pri povjedi san slugama svojim, pa æemo kazati što znaèi. **8** Car odgovori i reèe: doista vidim da hoæete vremena da dobijete; jer vidite da sam zaboravio. **9** Ali ako mi ne kažete što sam snio i što znaèi, jedan vam je sud; jer ste se dogovorili da kažete preda mnom laž i prijevaru dok se promijeni vrijeme; zato kažite mi san, pa æu vidjeti da mi možete kazati što znaèi. **10** Odgovoriše Haldeji caru i rekoše: nema èovjeka na zemlji koji bi mogao kazati caru to što ište; zato nijedan car ni knez ni vlastelin nije nigda iskao tako što od vraèa ili zvjezdara ili Haldejca. **11** I što car ište vrlo je teško; niti ima drugoga koji bi mogao kazati caru osim bogova, koji ne žive među ljudima. **12** Zato se car razljuti i razgnjevi vrlo, i zapovjedi da se pogube svi mudarci Vavilonski. **13** I kad izide zapovijest, te ubijahu mudarce, tražahu i Danila i drugove njegove da ih ubiju. **14** Tada Danilo odgovori mudro i razumno Ariohu zapovjedniku stražarskom, koji bijaše izašao da ubija mudarce Vavilonske; **15** Odgovori i reèe Ariohu vlastelinu carevu: zašto je tako nagla zapovijest od cara? Tada Arioh kaza stvar Danilu. **16** A Danilo otide i zamoli cara da mu ostavi vremena, pak æe kazati caru što san znaèi. **17** Potom otide Danilo kuæi svojoj, i kaza stvar Ananiji, Misailu i Azariji, drugovima svojim, **18** Da se mole za milost Bogu nebeskomu radi te tajne, da ne bi poginuli Danilo i drugovi mu s ostalijem mudarcima Vavilonskim. **19** I objavi se tajna Danilu u noæenoj utvari; tada Danilo blagosloví Boga nebeskoga. **20** Progovori Danilo i reèe: da je blagosloveno ime Gospodnje od vijeka do vijeka; jer je njegova mudrost i sila; **21** I on mijenja vremena i èase; smeæe careve, i postavlja careve; daje mudrost mudrima i razum razumnima. **22** On otkriva što je duboko i sakriveno, zna što je u mraku, i svjetlost kod njega stanuje. **23** Tebe, Bože otaca mojih, hvalim i slavim, što si mi dao mudrost i silu, i što si mi objavio za što te molismo objaviv nam stvar

carevu. **24** Tada otide Danilo k Ariohu, kojega car drugom narodu; ono æe satrti i ukinuti sva ta carstva, bješe odredio da pogubi mudarce Vavilonske; i došav a samo æe stajati dovijeka, **45** Kako si video gdje se ovako mu reèe: ne gubi mudaraca Vavilonskih; izvedi od gore odvali kamen bez ruku i satr gvožđe, mјed, me pred cara da kažem caru što san znaèi. **25** Tada kao, srebro i zlato. Bog veliki javi caru što æe biti Arioh brže izvede Danila pred cara, i ovako mu reèe: poslije; san je istinit, i tumaèenje mu vjerno. **46** Tada nađoh èovjeka između roblja Judina, koji æe kazati car Navuhodonosor pade na lice svoje, i pokloni se caru što san znaèi. **26** A car progovori i reèe Danilu, Danilu, i zapovjedi da mu prinesu prinos i kad. **47** Car koji se zvaše Valtasar: možeš li mi kazati san koji progovori Danilu i reèe: doista, vaš je Bog Bog nad sam snio i što znaèi? **27** Odgovori Danilo caru i reèe: bogovima i gospodar nad carevima, i koji objavljuje tajne koje car ište ne mogu kazati caru mudarci ni tajne, kad si mogao otkriti ovu tajnu. **48** Tada car zvjezdari ni vraèi ni gatari. **28** Nego ima Bog na nebu uzvisi Danila, i dade mu mnoge velike darove i uèini koji otkriva tajne i javlja caru Navuhodonosoru što ga gospodarem svoj zemlji Vavilonskoj i poglavarem æe biti do pošljetka. San tvoj i što ti je vidjela glava nad svijem mudarcima Vavilonskim. **49** I Danilo izmoli na postelji twojoj ovo je: **29** Tebi, care, dođoše misli u cara, te postavi nad poslovima zemlje Vavilonske na postelji što æe biti poslije, i onaj koji objavljuje Sedraha, Misaha i Avdenaga, a Danilo osta na dvoru tajne pokaza ti što æe biti. **30** A meni se ova tajna carevu.

nije objavila mudrošeu koja bi u mene bila mimo sve žive, nego zato da se javi caru što san znaèi i da doznaš misli srca svojega. **31** Ti, care, vidje a to lik velik; velik bijaše lik i svjetlost mu silna, i stajaše prema tebi, i strašan bijaše na oèima. **32** Glava tome liku bijaše od èistoga zlata, prsi i mišice od srebra, trbuh i bedra od mјedi, **33** Goljeni mu od gvožđa, a stopala koje od gvožđa koje od zemlje. **34** Ti gledaše dokle se odvali kamen bez ruku, i udari lik u stopala mjedena i zemljana, i satr ih. **35** Tada se satr i gvožđe i zemlja i mјed i srebro i zlato, i posta kao pljeva na gumnu u ljetu, te odnese vjetar, i ne nađe mu se mjesto; a kamen, koji udari lik, posta gora velika i ispuni svu zemlju. **36** To je san; a sada æemo kazati caru što znaèi. **37** Ti si, care, car nad carevima, jer ti Bog nebeski dade carstvo, silu i krjepost i slavu; **38** I gdje god žive sinovi ljudski, zvijeri poljske i ptice nebeske, dao ti je u ruke, i postavio te gospodarem nad svijem tijem. Ti si ona glava zlatna. **39** A nakon tebe nastaæe drugo carstvo, manje od twojega; a potom treæe carstvo, mjedeno, koje æe vladati po svoj zemlji. **40** A èetvrto æe carstvo biti tvrdo kao gvožđe, jer gvožđe satire i troši sve, i kao gvožđe što sve lomi, tako æe satrti i polomiti. **41** A što si video stopala i prste koje od kala lonèarskoga koje od gvožđa, biæe carstvo razdijeljeno, ali æe biti u njemu tvrđe od gvožđa, jer si video gvožđe pomiješano s kalom lonèarskim. **42** I što prsti u nogu bijahu koje od gvožđa koje od kala, carstvo æe biti nešto jako a nešto trošno. **43** A što si video gvožđe pomiješano sa kalom lonèarskim, to æe se oni pomiješati sjemenom èovjeèijim, ali neæe prionuti jedan za drugoga kao što se gvožđe ne može smiješati s kalom. **44** A u vrijeme tijeh careva Bog æe nebeski podignuti carstvo koje se dovijeka neæe rasuti, i to se carstvo neæe ostaviti

3 Car Navuhodonosor naèini zlatan lik, kojemu visina bješe šezdeset lakata, a širina šest lakata; i namjesti ga u polju Duri u zemlji Vavilonskoj. **21** posla car Navuhodonosor da saberu knezove, upravitelje i vojvode, starješine, riznièare, sudije, nastojnike i sve vlastelje zemaljske, da doðu da se osveti lik što ga postavi car Navuhodonosor. **3** Tada se skupiše knezovi, upravitelji i vojvode, starješine, riznièari, sudije, nastojnici, i svi vlastelji zemaljski, da se osveti lik što ga postavi car Navuhodonosor; i stadoše pred likom što ga postavi Navuhodonosor. **4** A glasnik povika iza glasa: narodi, plemena i jezici, vama se govori. **5** Kad èuvjetate rog, svirale, kitare, gusle, psaltire, pjevanje i svakojake svirke, popadajte i poklonite se zlatnomu liku, koji postavi car Navuhodonosor. **6** A ko ne bi pao i poklonio se, onaj èas biæe baèen u peæ ognjenu užarenu. **7** Zato svi narodi kako èuše rog, svirale, kitare, gusle, psaltire i svakojake svirke, popadaše svi narodi, plemena i jezici, i pokloniše se zlatnome liku koji postavi car Navuhodonosor. **8** A neki Haldej taj èas dođoše i tužiše Jevreje, **9** I progovoriše i rekose caru Navuhodonosoru: care, da si živ dovijeka! **10** Ti si, care, zapovjedio, svaki ko èuje rog, svirale, kitare, gusle, psaltire, i pjevanje i svakojake svirke, da padne i pokloni se zlatnome liku; **11** A ko ne bi pao i poklonio se, da se baci u peæ ognjenu užarenu. **12** A imaju ljudi Jevreji, koje si postavio nad poslovima zemlje Vavilonske, Sedrah, Misah i Avdenago; ti ljudi, care, ne haju za te, ne poštuju tvojih bogova, i ne klanjaju se zlatnom liku, koji si postavio. **13** Tada Navuhodonosor u gnjevu i ljutini zapovjedi da dovedu Sedraha, Misaha i Avdenaga. I dovedoše te ljudе pred cara. **14** Navuhodonosor progovori i reèe im: je li istina, Sedraše, Misaše i

Avdenago, da vi ne služite mojim bogovima i da se takо izbaviti. **30** Tada car uzvisi Sedraha, Misaha i ne klanjate zlatnomu liku koji postavih? **15** Jeste li Avenaga u zemlji Vavilonskoj.

dakle gotovi, kad èujete rog, svirale, kitare, gusle, psaltire i pjevanje i svakojake svirke, da padnete i poklonite se liku koji naèin? ako li se ne poklonite, onaj èas bæete baèeni u peæ ognjenu užarenu; a koji je bog što æe vas izbaviti iz mojih ruku? **16** Odgovoriše Sedrah, Misah i Avdenago, i rekoše caru Navuhodonosoru: nije nam trijebe da ti odgovorimo na to. **17** Evo, Bog naš, kojemu mi služimo, može nas izbaviti iz peæi ognjene užarene; i izbaviæe nas iz tvojih ruku, care. **18** A i da ne bi, znaj, care, da bogovima tvojim neæemo služiti niti æemo se pokloniti zlatnomu liku, koji si postavio. **19** Tada se Navuhodonosor napuni gnjeva, i lice mu se promijeni na Sedraha, Misahu i Avdenagu, i odgovarajuæi zapovjedi da se užari peæ sedam puta veæema nego što bješe obièaj. **20** I zapovjedi najjaèim ljudima što bijahu u vojsci njegovoj da svežu Sedraha, Misahu i Avdenagu, i da ih bace u peæ ognjenu užarenu. **21** Tada svezaše one ljude u plaštima njihovjem i u obuæi i pod kapama i u svemu odijelu njihovu, i bacise ih u peæ ognjenu užarenu. **22** Kako zapovijest careva bješe hitna i peæ vrlo užarena, plamen ognjeni ubi one ljude koji bacahu Sedraha, Misahu i Avdenagu. **23** A ta tri èovjeka, Sedrah, Misah i Avdenago, padoše usred peæi ognjene užarene. **24** Tada se prepade car Navuhodonosor, i brže ustav progovori i reèe svojim dvoranima: ne bacismo li tri èovjeka svezana u oganj? Odgovoriše i rekoše caru: da, care. **25** Odgovori i reèe: eno, vidim èetiri èovjeka odriješena gdje hode posred ognja i nije im ništa, i èetvrti kao da je sin Božji. **26** Tada pristupi Navuhodonosor na vrata ognjenoj peæi užarenoj, i progovori i reèe: Sedraše, Misaše i Avdenago, sluge Boga višnjega, izidite i hodite. Tada Sedrah, Misah i Avdenago izidoše isred ognja. **27** I sabraše se knezovi i upravitelji i vojvode i vijeæenici carevi, i vidješe te ljude gdje im tijelu oganj ništa ne može, niti im se kosa na glavi opali, niti im se plašti što promijeniše, niti zadah od ognja prionu za njih. **28** Progovori Navuhodonosor i reèe: da je blagosloven Bog Sedrahov, Misahov i Avdenagov, koji posla anđela svojega i izbavi sluge svoje, koje se u nj pouzdaše i ne poslušaše zapovijesti careve i dadoše tjelesa svoja da ne bi služili niti se poklonili drugom bogu osim svojega Boga. **29** Zato zapovijedam da se svaki kojega mu drago naroda i plemena i jezika, koji bi pohulio na Boga Sedrahova, Misahova i Avdenagova, da se isijeèe i kuæea da mu bude bunište, jer nema drugoga boga koji može

4 Car Navuhodonosor svijem narodima, plemenima i jezicima što su po svoj zemlji, mir da vam se umnoži. **2** Svidje mi se da objavim znake i èudesa što mi ueini Bog višnji. **3** Znaci njegovi kako su veliki! i èudesa njegova kako su silni! carstvo je njegovo carstvo vjeèno, i vlast njegova od koljena do koljena. **4** Ja Navuhodonosor bijah miran u kuæi svojoj i cvatijah u dvoru svom. **5** Usnih san, koji me uplaši, i misli na postelji mojoj i utvare glave moje uznenirische me. **6** I zapovjedih da se dovedu preda me svi mudarci Vavilonski da mi kažu što znaèi san. **7** Tada doðoše vraèari, zvjezdari, Haldeji i gatarji, i pripovjedih im san, ali mi ne mogoše kazati što znaèi. **8** Najposlijе dođe preda me Danilo, koji se zove Valtasar po imenu boga mojega, i u kom je duh svetijeh bogova, i pripovjedih mu san: **9** Valtasare, poglavare vraèarima, znam da je duh svetijeh bogova u tebi i nikaka tajna nije ti teška; kaži san moj što sam snio i što znaèi. **10** A utvara glave moje na postelji mojoj bješe: vidjeh, gle, drvo usred zemlje, i visina mu velika. **11** Drvo bješe veliko i jako, i visina mu dosezaše do neba, i viðaše se do kraja sve zemlje. **12** Lišæe mu bješe lijepo i rod obilat, i na njemu bješe hrane svemu; zvijerje poljsko odmaraše se u hladu njegovu, i na granama njegovjem stanovahu ptice nebeske, i od njega se hranaše svako tijelo. **13** Vidjeh u utvarama glave svoje na postelji svojoj, i gle, stražar i svetac siðe s neba. **14** Povika jako i reèe ovako: posijecite drvo, i okrešite mu grane, pokidajte mu lišæe i razmetnite mu rod; neka pobegnu zvijeri ispod njega i ptice s grana njegovijeh. **15** Ali panj sa žilama ostavite mu u zemlji, u okovima gvozdenijem i mjedenjem u travi poljskoj, neka ga kvasi rosa nebeska i dio da mu je sa zvijerjem od trave zemaljske. **16** Srce èovjeyeje neka mu se promijeni, i srce životinjsko neka mu se da, i sedam vremena neka prođe preko njega. **17** To su odredili stražari i izrekli sveti da bi poznali živi da višnji vlada carstvom ljudskim, i daje ga kome hoæe, i postavlja nad njim najnižega između ljudi. **18** Taj san snih ja car Navuhodonosor; a ti, Valtasare, kaži što znaèi, jer nijedan mudarac u carstvu mom ne može da mi kaže što znaèi; a ti možeš, jer je u tebi duh svetijeh bogova. **19** Tada Danilo, koji se zvaše Valtasar, osta u èudu za jedan sahat, i misli ga uzneniravahu. A car progovori i reèe: Valtasare, san i znaèenje mu da te ne uzneniruje. A Valtasar odgovori i reèe: gospodaru moj, san da bude tvojim nenavidnicima, i znaèenje njegovo neprijateljima tvojim. **20** Drvo što si vidio,

veliko i jako, kojemu visina dosezaše do neba i koje se viđaše po svoj zemlji. **21** Kojemu lišće bješe lijepo stanovaše zvijerje poljsko i na granama mu sjeđahu ptice nebeske. **22** To si ti, care, koji si velik i silan, i veličina je tvoja visoka i doseže do neba i vlast tvoja do krajeva zemaljskih. **23** A što car vidje stržara i sveca gdje slažaše s neba i govoraše: posijecite drvo i potrite ga, ali mu panj sa žilama ostavite u zemlji u okovima gvozdenijem i mјedenjem u travi poljskoj, da ga kvasi rosa nebeska, i sa zvijerjem poljskim neka mu je dio dokle sedam vremena prođe preko njega. **24** Ovo znači, care, i ovo je naredba višnjega koja æe se izvršiti na mom gospodaru caru: **25** Biæeš prognan između ljudi, i sa zvijerima æeš poljskim živjeti, i hraniæe te travom kao goveda, i rosa æe te nebeska kvasiti, i sedam æe vremena proæi preko tebe dokle poznaš da višnji vlada carstvom ljudskim i daje ga kome hoæe. **26** A što se reëe da se ostavi panj sa žilama od drveta, carstvo æe ti ostati, kad poznaš da nebesa vladaju. **27** Zato, care, da ti je ugoden moj svjet, oprosti se grijeha svojih pravdom, i bezakonja svojih milošæu prema nevoljnima, eda bi ti se produljio mir. **28** Sve ovo dođe na cara Navuhodonosora. **29** Poslije dvanaest mjeseca hodaše po carskom dvoru u Vavilonu. **30** I progovori car i reëe: nije li to Vavilon veliki što ga ja sazidah jakom silom svojom da je stolica carska i slava veličanstvu mojemu? **31** Te rijeëi još bjehu u ustima caru, a glas dođe s neba: tebi se govori, care Navuhodonosore: carstvo se uze od tebe. **32** I biæeš prognan između ljudi, i živjeæeš sa zvijerjem poljskim, hraniæe te travom kao goveda, i sedam æe vremena proæi preko tebe dokle poznaš da višnji vlada carstvom ljudskim i daje ga kome hoæe. **33** U taj èas ispunji se ta rijeë na Navuhodonosoru; i bi prognan između ljudi i jede travu kao goveda, i rosa nebeska kvasi mu tijelo da mu narastoše dlake kao pera u orla i nokti kao u ptica. **34** Ali poslije toga vremena ja Navuhodonosor podigoh oèi svoje k nebū, i um moj vrati mi se, i blagoslovi višnjega, i hvalih i slavih onoga koji živi dovjeka, èija je vlast vlast vjeèna i èije je carstvo od koljena do koljena; **35** I svi stanovnici zemaljski ništa nijesu prema njemu, i radi što hoæe s vojskom nebeskom i sa stanovnicima zemaljskim, i nema nikoga da bi mu ruku ustavio i rekao mu: šta radiš? **36** U to vrijeme um moj vrati mi se, i na slavu carstva mojega vrati mi se veličanstvo moje i svjetlost moja; i dvorani moji i knezovi moji potražiše me, i utvrđih se u carstvu svom, i doda mi se više veličanstva. **37** Sada ja Navuhodonosor

hvalim, uzvišujem i slavim cara nebeskoga, èija su sva djela istina i èiji su putovi pravedni i koji može oboriti one koji hode ponosito.

5 Car Valtasar uèini veliku gozbu tisuæei knezova svojih, i pijaše vino pred tisuæom njih. **2** Napiv se vina Valtasar zapovjedi da se donesu sudovi zlatni i srebrni, koje bješe odnio Navuhodonosor otac mu iz crkve Jerusalimske, da iz njih piju car i knezovi mu, i žene njegove i inoèe njegove. **3** I donesoše zlatne sudove koje bjehu odnijeli iz crkve doma Gospodnjega u Jerusalimu, i pijahu iz njih car i knezovi njegovi, žene njegove i inoèe njegove; **4** Pijahu vino, i hvaljahu bogove zlatne i srebrne i mјedene i drvene i kamene. **5** U taj èas izidoše prsti ruke èovjeèije, i pisahu prema svijetnjaku po okreèenom zidu od carskoga dvora, i car vidje ruku koja pisaše. **6** Tada se promjeni lice caru, i misli ga njegove uz nemiriše, i pojas se oko njega raspasa i koljena mu udarahu jedno o drugo. **7** Povika car iza glasa; te dovedoše zvjezdare, Haldeje i gatare; i progovori car i reëe mudarcima Vavilonskim: ko proëita ovo pismo i kaže mi što znaèi, onaj æe se obuæi u skerlet, i nosiæe zlatnu veržicu o vratu, i biæe treæi gospodar u carstvu. **8** Tada pristupiše svi mudarci carevi; ali ne mogoše proëitati pisma niti kazati caru što znaèi. **9** Tada se car Valtasar vrlo uz nemiri i lice mu se sasvijem izmijeni; i knezovi se njegovi prepadoše. **10** Dođe carica radi toga što se dogodi caru i knezovima njegovijem u kuæu gdje bješe gozba, i progovori carica i reëe: care, da si živ dovjeka! da te ne uz nemiruju misli tvoje i da ti se lice ne mijenja. **11** Ima èovjek u tvom carstvu, u kom je duh svjetih bogova; i u vrijeme oca tvojega nađe se u njega vidjelo i razum i mudrost, kakova je u bogova, i car Navuhodonosor otac tvoj, care, postavi ga glavarem vraèarima, zvjezdarima, Haldejima i gatarima; **12** Jer velik duh i znanje i razum za kazivanje sanova i pogaðanje zagonetaka i razmršivanje zamršenijeh stvari nađe se u Danila, kojemu car nadje ime Valtasar; neka sada dozovu Danila, i on æe kazati što znaèi. **13** Tada Danilo bi doveden pred cara. Car progovori Danilu i reëe: jesli li ti Danilo između roblja Judina koje dovede iz Judejske car otac moj? **14** Èuh za tebe da je duh svjetih bogova u tebi, i vidjelo i razum i mudrost velika da se nađe u tebe. **15** A sada su dovedeni pred me mudarci, zvjezdari, da proëitaju pismo i kažu mi što znaèi; ali ne mogu da kažu što to znaèi. **16** A za tebe ja èuh da možeš protumaèiti, i zamršene stvari razmrstiti. Ako dakle možeš proëitati ovo pismo i kazati mi što znaèi, obuæi æeš se u skerlet, i zlatnu

verižicu nosiæeš o vratu, i biæeš treæi gospodar u ovako: Darije care, da si živ dovjeka. 7 Sve starješine carstvu. 17 Tada odgovori Danilo i reèe pred carem: u carstvu, poglavari i upravitelji, vijeænici i vojvode darovi tvoji neka tebi, i podaj drugomu poklone svoje; dogovoriše se da se postavi carska naredba i oštra a pismo æeu ja proæitati caru i kazati što znaæi. 18 zabrana da ko bi se god zamolio za što kome god Care, Bog višnji dade carstvo i velièinu i slavu i èast bogu ili èovjeku za trideset dana osim tebi, care, Navuhodonosoru ocu tvojemu. 19 I od velièine koju da se baci u jamu lavovsku. 8 Zato, care, postavi mu dade svi narodi, plemena i jezici drktahu pred njim tu zabranu i napiši da se ne može promijeniti, po i bojahu ga se; ubijaše koga hoæaše, i ostavljaše zakonu Midskom i Persijskom, koji je nepromjenit. u životu koga hoæaše, uzvišivaše koga hoæaše, i 9 I car Darije napisala knjigu i zabranu. 10 A Danilo poniživaše koga hoæaše. 20 Ali kada mu se podiže kad dozna da je knjiga napisana, otide svojoj kuæi, srce i duh mu se posili u oholosti, bi smetnut s gdje bijahu otvoreni prozori u njegovoj sobi prema carskoga prijestola svojega, i uzeše mu slavu. 21 I bi Jerusalimu, i padaše na koljena svoja tri puta na dan prognan između ljudi i srce mu posta kao u zvijeri, i moljaše se i hvalu davaše Bogu svojemu kao što i stan mu bijaše s divljim magarcima, hraniše ga èinjase prije. 11 Tada se sabraše oni ljudi, i naðoše travom kao goveda, i rosa nebeska kvasi mu tijelo, Danila gdje se moli i pripada Bogu svojemu. 12 I dokle pozna da Bog višnji vlada carstvom ljudskim, otidoše te rekoše caru za carsku zabranu: nijesi li i koga hoæe postavlja nad njim. 22 A ti, Valtasare, napisao zapovijest, da ko bi se god zamolio kome sine njegov, nijesi ponizio srca svojega premda si god bogu ili èovjeku za trideset dana, osim tebi, znao sve ovo. 23 Nego si se podigao na Gospoda care, da se baci u jamu lavovsku? Car odgovori i nebeskoga, i sudove doma njegova donesoše preda reèe: tako je po zakonu Midskom i Persijskom, koji te, i piste iz njih vino ti i knezovi tvoji, žene tvoje i je nepromjenit. 13 Tada odgovoriše i rekoše caru: inoèe tvoje, i ti hvali bogove srebrne i zlatne, mјedene, Danilo, koji je između roblja Judina, ne haje za te, gvozdene, drvene i kamene, koji ne vide niti èuju niti razumiju, a ne slavi Boga, u èijoj je ruci duša tvoja i care, ni za zabranu koju si napisao, nego se moli tri svi putovi tvoji. 24 Zato od njega bi poslana ruka i ožalosti se vrlo, i naumi da izbavi Danila, i trudaše se ovo pismo bi napisano. 25 A ovo je pismo napisano: do zahoda sunèanoga da ga izbavi. 15 Tada oni ljudi MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN. 26 A ovo znaèe te sabraše se kod cara i rekoše caru: znaj, care, da je rijeèi: MENE, brojio je Bog tvoje carstvo, i do kraja zakon u Midijana i Persijana da se nikakva zabrana i izbrojio. 27 TEKEL, izmjeri si na mjerila, i našao naredba, koju postavi car, ne mijenja. 16 Tada car si se lak. 28 FERES, razdijeljeno je carstvo tvoje, i reèe te dovedoše Danila i baciše ga u jamu lavovsku; dano Midjanima i Persijanima. 29 Tada zapovjedi i car progovori i reèe Danilu: Bog tvoj, kojemu bez Valtasar, te obukoše Danila u skerlet, i metnuše mu zlatnu verižicu oko vrata, i proglašiše za nj da je treæi i car progovori i reèe Danilu: Bog tvoj, kojemu bez pedeset upravitelja da budu nad svijem carstvom: 2 A nad njima tri starješine, od kojih jedan bješe Danilo, kojima æee upravitelji davati raèune da ne bi caru bilo štete. 3 A taj Danilo nadvišivaše starješine i upravitelje, jer u njemu bješe velik duh i car mišljaše da ga postavi nad svijem carstvom svojim. 4 Tada starješine i upravitelji gledahu kako bi našli što da zabave Danilu radi carstva; ali ne mogahu naæei zabave ni pogrješke, jer bješe vjeran, i ne nalažaše se u njega pogrješke ni mane. 5 Tada rekoše oni ljudi: naæemo naæei na toga Danila ništa, ako ne naðemo što na nj radi zakona Boga njegova. 6 Tada doðoše starješine i upravitelji k caru, i rekoše mu

6 Svidje se Dariju te postavi nad carstvom sto i pedeset upravitelja da budu nad svijem carstvom: 2 A nad njima tri starješine, od kojih jedan bješe Danilo, kojima æee upravitelji davati raèune da ne bi caru bilo štete. 3 A taj Danilo nadvišivaše starješine i upravitelje, jer u njemu bješe velik duh i car mišljaše da ga postavi nad svijem carstvom svojim. 4 Tada starješine i upravitelji gledahu kako bi našli što da zabave Danilu radi carstva; ali ne mogahu naæei zabave ni pogrješke, jer bješe vjeran, i ne nalažaše se u njega pogrješke ni mane. 5 Tada rekoše oni ljudi: naæemo naæei na toga Danila ništa, ako ne naðemo što na nj radi zakona Boga njegova. 6 Tada doðoše starješine i upravitelji k caru, i rekoše mu ovako: Darije care, da si živ dovjeka. 7 Sve starješine carstvu, poglavari i upravitelji, vijeænici i vojvode darovi tvoji neka tebi, i podaj drugomu poklone svoje; dogovoriše se da se postavi carska naredba i oštra a pismo æeu ja proæitati caru i kazati što znaæi. 18 zabrana da ko bi se god zamolio za što kome god Care, Bog višnji dade carstvo i velièinu i slavu i èast bogu ili èovjeku za trideset dana osim tebi, care, Navuhodonosoru ocu tvojemu. 19 I od velièine koju da se baci u jamu lavovsku. 8 Zato, care, postavi mu dade svi narodi, plemena i jezici drktahu pred njim tu zabranu i napiši da se ne može promijeniti, po i bojahu ga se; ubijaše koga hoæaše, i ostavljaše zakonu Midskom i Persijskom, koji je nepromjenit. u životu koga hoæaše, uzvišivaše koga hoæaše, i 9 I car Darije napisala knjigu i zabranu. 10 A Danilo poniživaše koga hoæaše. 20 Ali kada mu se podiže kad dozna da je knjiga napisana, otide svojoj kuæi, srce i duh mu se posili u oholosti, bi smetnut s gdje bijahu otvoreni prozori u njegovoj sobi prema carskoga prijestola svojega, i uzeše mu slavu. 21 I bi Jerusalimu, i padaše na koljena svoja tri puta na dan prognan između ljudi i srce mu posta kao u zvijeri, i moljaše se i hvalu davaše Bogu svojemu kao što i stan mu bijaše s divljim magarcima, hraniše ga èinjase prije. 11 Tada se sabraše oni ljudi, i naðoše travom kao goveda, i rosa nebeska kvasi mu tijelo, Danila gdje se moli i pripada Bogu svojemu. 12 I dokle pozna da Bog višnji vlada carstvom ljudskim, otidoše te rekoše caru za carsku zabranu: nijesi li i koga hoæe postavlja nad njim. 22 A ti, Valtasare, napisao zapovijest, da ko bi se god zamolio kome sine njegov, nijesi ponizio srca svojega premda si god bogu ili èovjeku za trideset dana, osim tebi, znao sve ovo. 23 Nego si se podigao na Gospoda care, da se baci u jamu lavovsku? Car odgovori i nebeskoga, i sudove doma njegova donesoše preda reèe: tako je po zakonu Midskom i Persijskom, koji te, i piste iz njih vino ti i knezovi tvoji, žene tvoje i je nepromjenit. 13 Tada odgovoriše i rekoše caru: inoèe tvoje, i ti hvali bogove srebrne i zlatne, mјedene, Danilo, koji je između roblja Judina, ne haje za te, gvozdene, drvene i kamene, koji ne vide niti èuju niti razumiju, a ne slavi Boga, u èijoj je ruci duša tvoja i care, ni za zabranu koju si napisao, nego se moli tri svi putovi tvoji. 24 Zato od njega bi poslana ruka i ožalosti se vrlo, i naumi da izbavi Danila, i trudaše se ovo pismo bi napisano. 25 A ovo je pismo napisano: do zahoda sunèanoga da ga izbavi. 15 Tada oni ljudi MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN. 26 A ovo znaèe te sabraše se kod cara i rekoše caru: znaj, care, da je rijeèi: MENE, brojio je Bog tvoje carstvo, i do kraja zakon u Midijana i Persijana da se nikakva zabrana i izbrojio. 27 TEKEL, izmjeri si na mjerila, i našao naredba, koju postavi car, ne mijenja. 16 Tada car si se lak. 28 FERES, razdijeljeno je carstvo tvoje, i reèe te dovedoše Danila i baciše ga u jamu lavovsku; dano Midjanima i Persijanima. 29 Tada zapovjedi i car progovori i reèe Danilu: Bog tvoj, kojemu bez Valtasar, te obukoše Danila u skerlet, i metnuše mu zlatnu verižicu oko vrata, i proglašiše za nj da je treæi i car progovori i reèe Danilu: Bog tvoj, kojemu bez pedeset upravitelja da budu nad svijem carstvom: 2 A nad njima tri starješine, od kojih jedan bješe Danilo, kojima æee upravitelji davati raèune da ne bi caru bilo štete. 3 A taj Danilo nadvišivaše starješine i upravitelje, jer u njemu bješe velik duh i car mišljaše da ga postavi nad svijem carstvom svojim. 4 Tada starješine i upravitelji gledahu kako bi našli što da zabave Danilu radi carstva; ali ne mogahu naæei zabave ni pogrješke, jer bješe vjeran, i ne nalažaše se u njega pogrješke ni mane. 5 Tada rekoše oni ljudi: naæemo naæei na toga Danila ništa, ako ne naðemo što na nj radi zakona Boga njegova. 6 Tada doðoše starješine i upravitelji k caru, i rekoše mu

lavovi ih zgrabiše i sve im kosti potrše. **25** Tada car **15** Meni Danilu prenemože duh moj u tijelu mom, Darije pisa svijem narodima i plemenima i jezicima i utvare glave moje uz nemiriše me. **16** Pristupih k što življahu u svoj zemlji: mir da vam se umnoži. **26** jednome od onijeh koji stajahu ondje, i zamolih ga Od mene je zapovijest da se u svoj državi carstva za istinu od svega toga. I progovori mi i kaza mi šta mojega svak boji i straši Boga Danilova, jer je on Bog to znae: **17** Ove èetiri velike zvijeri jesu èetiri cara, živi, koji ostaje dovjeka, i carstvo se njegovo neæe koji æe nastati na zemlji. **18** Ali æe sveci višnjega rasuti, i vlast æe njegova biti do kraja; **27** On izbavlja preuzeti carstvo, i držaæe carstvo navijek i dovjeka. i spasava, i èini znake i èudesna na nebu i na zemlji, **19** Tada zaželjeh znati istinu o èetvrtoj zvijeri, koja se on je izbavio Danila od sile lavovske. **28** I taj Danilo razlikovaše od svijeh i bijaše vrlo strašna, i imaše bijaše sreæan za carovanja Darijeva i za carovanja zube gvozdene i nokte mijedene, i jeðaše i satiraše, a Kira Persijanca. ostanak nogama gažaše, **20** I o deset rogova što joj

7 Prve godine Valtasara cara Vavilonskoga usni

Danilo san i vidje utvaru glave svoje na postelji; tada napisan i priopovjedi ukratko. **2** Danilo progovori i reèe: vidjeh u utvari svojoj noæeu, a to èetiri vjetra nebeska udariše se na velikom moru. **3** I èetiri velike zvijeri izidoše iz mora, svaka drugaèija. **4** Prva bijaše kao lav, i imaše krila orlova; gledah dokle joj se krila poskuboše i podiže se sa zemlje i stade na noge kao èovjek, i srce ljudsko dade joj se. **5** Potom, gle, druga zvijer bijaše kao medvjed, i stade s jedne strane, i imaše tri rebra u ustima među Zubima svojim, i govoraše joj se: ustani, jedi mnogo mesa. **6** Potom vidjeh, i gle, druga, kao ris, imaše na leðima èetiri krila kao ptica, i èetiri glave imaše zvijer, i dade joj se vlast. **7** Potom vidjeh u utvarama noæenjem, i gle, èetvrta zvijer, koje se trebaše bojati, strašna i vrlo jaka, i imaše velike zube gvozdene, jeðaše i satiraše, i gažaše nogama ostanak, i razlikovaše se od svijeh zvijeri preðašnjih, i imaše deset rogova. **8** Gledah robove, i gle, drugi mali rog izraste među onijema, i tri prva roga išèupaše se pred njim; i gle, oèi kao oèi èovjeèije bjehu na tom rogu, i usta koja govorahu velike stvari. **9** Gledah dokle se postaviše prijestoli, i starac sjede, na kom bjese odijelo bijelo kao snijeg, i kosa na glavi kao èista vuna, prijesto mu bijaše kao plamen ognjeni, toèkovi mu kao oganj razgorio. **10** Rijeka ognjena izlažaše i tecijaše ispred njega, tisuæa tisuæa služaše mu, i deset tisuæa po deset tisuæa stajahu pred njim; sud sjede, i knjige se otvorise. **11** Tada gledah radi glasa velikih rijeèi koje govoraše onaj rog; i gledah dokle ne bi ubijena zvijer i tijelo joj se rašeini i dade se da izgori ognjem. **12** I ostalijem zvijerima uze se vlast, jer duljina životu bješe im određena do vremena i do roka. **13** Vidjeh u utvarama noæenjem, i gle, kao sin èovjeèiji iðaše s oblacima nebeskim, i doðe do starca i stade pred njim. **14** I dade mu se vlast i slava i carstvo da mu služe svi narodi i plemena i jezici; vlast je njegova vlast vjeèna, koja neæe proæi, i carstvo se njegovo neæe rasuti.

koji æe nastati na zemlji. **18** Ali æe sveci višnjega rasuti, i vlast æe njegova biti do kraja; **27** On izbavlja preuzeti carstvo, i držaæe carstvo navijek i dovjeka. i spasava, i èini znake i èudesna na nebu i na zemlji, **19** Tada zaželjeh znati istinu o èetvrtoj zvijeri, koja se on je izbavio Danila od sile lavovske. **28** I taj Danilo razlikovaše od svijeh i bijaše vrlo strašna, i imaše zube gvozdene i nokte mijedene, i jeðaše i satiraše, a ostanak nogama gažaše, **20** I o deset rogova što joj bjehu na glavi, i o drugom koji izraste i tri otpadoše pred njim, o rogu koji imaše oèi i usta koja govorahu velike stvari i bijaše po viðenju veæi od drugih. **21** Gledah, i taj rog vojevaše sa svecima i nadvlaðivaše ih, **22** Dokle doðe starac, i dade se sud svecima višnjega, i prispije vrijeme da sveci preuzmu carstvo. **23** Ovako reèe: èetvrta zvijer biæe èetvrtog carstvo na zemlji, koje æe se razlikovati od svijeh carstava, i izjeæe svu zemlju i pogaziti i satrti. **24** I deset rogova jesu deset careva, koji æe nastati iz toga carstva, a poslije njih nastaae drugi, i on æe se razlikovati od preðašnjih, i pokoraae tri cara. **25** I gorovaae rijeèi na višnjega, i potiraæe svece višnjega, i pomišljaæe da promijeni vremena i zakone; i daæe mu se u ruke za vrijeme i za vremena i za po vremena. **26** Potom æe sjesti sud, i uzeæe mu se vlast, te æe se istrijebiti i zatrati sasvijem. **27** A carstvo i vlast i velièanstvo carsko pod svijem nebom daæe se narodu svetaca višnjega; njegovo æe carstvo biti vjeèno carstvo, i sve æe vlasti njemu služiti i slušati ga. **28** Ovdje je kraj ovoj rijeèi. A mene Danila vrlo uz nemiriše misli moje, i lice mi se sve promijeni; ali rijeè saèuvah u srcu svom.

8 Treæe godine carovanja Valtasarova pokaza se

meni Danilu utvara poslije one koja mi se pokazala prije. **2** I vidjeh u utvari; a bjeh u Susanu u gradu koji je u zemlji Elamu, kad vidjeh, i vidjeh u utvari i bjeh na vodi Ulaju. **3** I podigoh oèi svoje i vidjeh, i gle, stajaše kraj vode ovan, koji imaše dva roga, a rogovu bjehu visoki, ali jedan viši od drugoga, i viši naraste poslije. **4** Vidjeh ovna gdje bode na zapad i na sjever i na jug, i nijedna zvijer ne mogaae mu odoljeti, i ne bijaše nikoga ko bi izbavio od njega, nego èinjaae što hoæaše, i osili. **5** A kad ja motrah, gle, iðaše jarac od zapada povrh sve zemlje a ne dotičaše se zemlje; i taj jarac imaše rog znamenit meðu oèima svojim. **6** I doðe do ovna koji imaše dva roga, kojega vidjeh gdje stoji kraj vode, i potreàa na nj gnjevno silom svojom. **7** I vidjeh ga gdje doðe do

ovna, i razgnjevit se na nj udari ovna, te mu slomi knjiga broj godina, koje bješe rekao Gospod Jeremiji oba roga i ne bješe sile u ovnu da mu odoli, nego proroku da æe se navršiti razvalinama Jerusalimskim, ga obori na zemlju i pogazi ga, i ne bješe nikoga da sedamdeset godina. 3 I okretoh lice svoje ka Gospodu izbavi ovna od njega. 8 I jarac posta vrlo velik; a kad Bogu tražeæi ga molitvom i molbama s postom osili, slomi se veliki rog, i mjesto njega narastoše i s kostrijeti i pepelom. 4 I pomolih se Gospodu znamenita èetiri roga prema èetiri vjetra nebeska. 9 I Bogu svojemu i ispovijedajuæi se rekoh: o Gospode, iz jednoga njih izide jedan rog malen i naraste vrlo Božje veliki i strašni, koji drži zavjet i milost onima velik prema jugu i istoku i prema krasnoj zemlji. 10 I koji te ljube i drže zapovijesti tvoje; 5 Zgriješimo naraste dori do vojske nebeske, i obori na zemlju i zlo èinismo i bismo bezbožni, i odmetnusmo se i neke od vojske i od zvijezda, i pogazi ih. 11 I naraste otstupismo od zapovijesti tvojih i od zakona tvojih. dori do poglavara toj vojsci, i uze mu svagdašnju 6 I ne slušasmo sluga tvojih proroka, koji govorahu žrtvu, i sveti stan njegov obori. 12 I vojska bi dana u u tvoje ime carevima našim, knezovima našim i otpad od žrtve svagdašnje, i obori istinu na zemlju, i ocima našim i svemu narodu zemaljskom. 7 U tebe što èinjaše napredovaše mu. 13 Tada èuh jednoga je, Gospode, pravda a u nas sram na licu, kako sveca gdje govoraše, i jedan svetac reèe nekome koji je danas, u Judejaca i u Jerusalimljana i u svijeh govoraše: dokle æee trajati ta utvara za svagdašnju Izrailjaca, koji su blizu i koji su daleko po svijem žrtvu i za otpad pustošni da se gazi svetinja i vojska? zemljama kuda si ih razagnao za grijehe njihove, 14 I reèe mi: do dvije tisuæe i tri stotine dana i noæi; kojima ti griješi. 8 Gospode, u nas je sram na licu, onda æe se svetinja oèistiti. 15 A kad vidjeh ja Danilo u careva naših, u knezova naših i u otaca naših, jer ovu utvaru, i zaiskah da razumijem, gle, stade preda ti zgriješimo. 9 U Gospoda je Boga našega milost me kao èovjek. 16 I èuh glas èovjeèiji nasred Ulaja, i praštanje, jer se odmetnusmo od njega, 10 I ne koji povika i reèe: Gavrilo, kaži ovome utvaru. 17 I slušasmo glasa Gospoda Boga svojega da hodimo dođe gdje ja stajah; i kad dođe uplaših se, i padoh po zakonima njegovijem, koje nam je dao preko sluga na lice svoje; a on mi reèe: pazi, sine èovjeèiji, jer svojih proroka. 11 I sav Izrailj prestupi zakon tvoj, je ova utvara za pošljednje vrijeme. 18 A dok mi i otstupi da ne sluša glasa tvojega; zato se izli na on govoraše, ja bijah izvan sebe ležeæi nièice na nas prokletstvo i zakletva napisana u zakonu Mojsija zemlji; a on me se dotaèe, i ispravi me, te stadoh. sluge Božijega, jer mu zgriješimo. 12 I on potvrdi 19 I reèe: evo, ja æet ti kazati šta æe biti na kraju rijeèi svoje koje je gorovio za nas i za sudije naše, gnjeva; jer æe u određeno vrijeme biti kraj. 20 Ovan koje su nam sudile, pustivši na nas zlo veliko, da tako što si ga vidio, koji ima dva roga, to su carevi Midski i ne bi pod svijem nebom kako bi u Jerusalimu. 13 Persijski. 21 A runjavi je jarac car Gréki; i veliki rog Kako je pisano u zakonu Mojsijevu, sve to zlo dođe što mu bješe među oèima, to je prvi car. 22 A što se na nas, i opet se ne molismo Gospodu Bogu svojemu on slomi, i mjesto njega narastoše èetiri, to su èetiri da bismo se vratili od bezakonja svojega i pazili na carstva, koja æe nastati iza toga naroda, ali ne s istinu tvoju. 14 I Gospod nasto oko zla i navede ga na njegovom silom. 23 A na pošljedak carovanja njihova, nas; jer je pravedan Gospod Bog naš u svijem djelima kad bezakonici navrše mjeru, nastaaæe car bestidan i svojim koja èini, jer ne slušasmo glasa njegova. 15 lukav. 24 Sila æe mu biti jaka, ali ne od njegove jaéine, Ali sada, Gospode Božje naš, koji si izveo narod svoj i èudesno æe pustošiti, i biæe sreæan i svršivaæe, i iz zemlje Misirske rukom krjepkom, i stekao si sebi gubiæe silne i narod sveti. 25 I lukavstvom njegovijem ime, kako je danas, zgriješimo, bezbožni bismo. napredovaæe prijevara u njegovoj ruci, i podignuæe 16 Gospode, po svoj pravdi tvojoj neka se odvrati se u srcu svom, i u miru æe pogubiti mnoge, i ustaaæe gnjev tvoj i jarost tvoja od grada tvojega Jerusalima, na kneza nad knezovima, ali æe se potrti bez ruke. svete gore tvoje; jer sa grijeha naših i s bezakonja 26 A reèena utvara o danu i noæi istina je; zato ti otaca naših Jerusalim i tvoj narod posta rug u svijeh zapeèati utvaru, jer je za mnogo vremena. 27 Tada ja koji su oko nas. 17 Sada dakle poslušaj, Božje naš, Danilo zanemogoh, i bolovah neko vrijeme; postlige molitvu sluge svojega i molbe njegove, i obasaj licem ustah i vrših poslove careve; i èudih se utvari, ali niko svojim opustjelu svetinju svoju, Gospoda radi. 18 ne dozna.

9 Prve godine Darija sina Asvirova od plemena

Midskoga, koji se zacari nad carstvom Haldejskim,

2 Prve godine njegova carovanja ja Danilo razumjeh iz

Božje moj, prigni uho svoje, i èuj; otvorи oèi svoje, i vidi pustoš našu i grad, na koji je prizvano ime tvoje, jer ne pravde svoje radi nego radi velike milosti tvoje padamo pred tobom moleæi se. 19 Gospode, usliši, Gospode, oprosti, Gospode, pazi i uèini, ne èasi,

sebe radi, Božje moj, jer je tvoje ime prizvano na i stani pravo, jer sam sada poslan k tebi. I kad mi ovaj grad i na tvoj narod. **20** A dok ja još govorah reče tu riječ, ustah drkajući. **12** I reče mi: ne boj i moljaj se i ispovjedaj grijeh svoj i grijeh naroda se, Danilo, jer prvoga dana kad si upravio srce svoje svojega Izraelja, i padah moleći se pred Gospodom da razumijevaš i da mušiš sebe pred Bogom svojim, Bogom svojim za svetu goru Boga svojega, **21** Dok uslišene biše riječi tvoje, i ja dođoh tvojih riječi radi. još govorah moleći se, onaj èovjek Gavrilo, kojega **13** Ali knez carstva Persijskoga staja mi nasuprot vidjeh prije u utvari, doletje brzo i dotaće me se o dvadeset i jedan dan; ali, gle, Mihailo jedan od prvih veèernjoj žrtvi. **22** I nauči me i govoru sa mnom i reče: knezova doče mi u pomoć; tako ja ostah ondje kod Danilo, sada izidoh da te urazumim. **23** U poèetku careva Persijskih. **14** I dođoh da ti kažem šta æe molitve tvoje izide riječi, i ja dođoh da ti kažem, jer si biti tvome narodu poslije; jer æe još biti utvara za te mno; zato slušaj riječi, i razumij utvaru. **24** Sedamdeset dane. **15** I kad mi govoruše tako, oborih oèi svoje je nedjelja određeno tvome narodu i tvome gradu na zemlju i zanijemeh. **16** I gle, kao èovjek dotaće svetom da se svrši prijestup i da nestane grijeha i da se usana mojih, i otvorih usta svoja, i progovorih i se oèisti bezakonje i da se dovede vjeèna pravda, i da rekoh onomu koji stajaše prema meni: gospodaru se zapeèati utvara i proroštvo, i da se pomaže sveti moj, od ove utvare navališe moji bolovi na mene i nad svetima. **25** Zato znaj i razumij: otkad izide riječi nema snage u meni. **17** A kako može sluga mojega da se Jerusalim opet sazida do pomazanika vojvode gospodara govoriti s gospodarem mojim? Jer od bjeæ sedam nedjelja, i šezdeset i dvije nedjelje da ovoga èasa u meni nesti snage i ni dihanje ne osta u se opet pograde ulice i zidovi, i to u teško vrijeme. meni. **18** Tada onaj što bijaše kao èovjek opet me **26** A poslije te šezdeset i dvije nedjelje pogubljen se dotaće i ohrabri me. **19** I reče: ne boj se, mili æe biti pomazanik i ništa mu neæe ostati; narod æe èovjek; mir da ti je! ohrabri se, ohrabri se. I dokle mi vojvodin doæi i razoriti grad i svetinju; i kraj æe mu govoruše, ohrabrih se i rekoh: neka govoru gospodar biti s potopom, i određeno æe pustošenje biti do moj, jer si me ohrabrio. **20** A on reče: znaš li zašto svršetka rata. **21** I utvrdiæe zavjet s mnogima za sam došao k tebi? a sada æeu se vratiti da vojujem na nedjelju dana, a u polovinu nedjelje ukinuæe žrtvu i kneza Persijskoga; potom æeu otiaæi, i gle, doæi æe prinos; i krilima mrskim, koja pustoši, do svršetka knez Gréki. **21** Ali æeu ti kazati što je napisano u knjizi istinitoj. Nema nikoga da junaèki radi sa mnom u tom osim Mihaila kneza vaæega.

10 Treæe godine Kira cara Persijskoga objavi se riječi Danilu, koji se zvaše Valtasar; i riječi bješe istinita i o velikim stvarima; i razabra riječi i razumje utvaru. **2** U to vrijeme ja Danilo bjehe u žalosti tri nedjelje dana. **3** Jela ugodna ne jedoh, ni meso ni vino ne uðe u moja usta, niti se namazah uljem dok se ne navršiše tri nedjelje dana. **4** A dvadeset èetvrtoga dana prvoga mjeseca bijah na brijezu velike rijeke Hidekela. **5** I podigoh oèi svoje i vidjeh, a to jedan èovjek obuèen u platno, i pojas bješe oko njega od èistoga zlata iz Ufaza; **6** A tijelo mu bješe kao hrisolit, i lice mu kao munja a oèi mu kao luèevi zapaljeni, a ruke i noge kao mjeđ ugađena, a glas od riječi njegovijeh kao glas mnogoga ljudstva. **7** I ja Danilo sam vidjeh utvaru, a ljudi što bijahu sa mnom ne vidješe je, ali ih popade strah velik, te pobjegoše i sakriše se. **8** I ostah sam, i vidjeh tu veliku utvaru, i ne osta snage u meni, i ljeputa mi se nagrđi, i ne imah snage. **9** I èuh glas od riječi njegovijeh, i kad èuh glas od riječi njegovijeh, izvan sebe padoh nièice licem na zemlju. **10** I gle, ruka me se dotaće i podiže me na koljena moja i na dlanove moje. **11** I reče mi: Danilo, mili èovjek! slušaj riječi koje æeu ti kazati,

11 I ja prve godine Darija Midjanina stadol da mu pomožem, i da ga potkrijepim. **2** A sada æeu ti kazati istinu. Evo, još æe tri cara nastati u Persiji; i èetvrti æe biti bogatiji od svijeh, i kad se ukrijepi bogatstvom svojim, sve æe podignuti na Gréko carstvo. **3** Potom æe nastati silan car, i vladaaeæe velikom državom i radiæe što hoæe. **4** A kako nestane, rasuæe se carstvo njegovo i razdijeliæe se u èetiri vjetra nebeska, ne među natražje njegovo niti s vlašæu s kojom je on vladao, jer æe se carstvo njegovo ukinuti i dopasti drugima a ne njima. **5** I car južni osiliæe, i jedan od knezova njegovijeh, i biæe silniji od njega, i vladaaeæe, i država æe njegova biti velika. **6** I poslije nekoliko godina oni æe se oprijateljiti, i kaei južnoga cara doæi æe k caru sjevernom da uèini pogodbu; ali ona neæe saèuvati sile mišici, niti æe se on održati s mišicom svojom, nego æe biti predana i ona i oni koji je dovedu i sin njezin i onaj koji joj bude pomagao u to vrijeme. **7** Potom æe od izdanka iz korijena njezina nastati jedan na mjesto njegovo, koji æe doæi s vojskom svojom i udariti na gradove cara sjevernoga, i biæe ih i

osvojiaæ ih. 8 I bogove æe njihove i knezove njihove æe se vratiti u svoju zemlju s velikim blagom; i srce sa zakladima njihovijem dragocjenijem zlatnijem i æe se njegovo obratiti na sveti zavjet, i kad izvrši, srebrnjem odnijeti u ropsvo u Misir, i ostaæe nekoliko vratiaæe se u svoju zemlju. 9 U odreðeno æe vrijeme godina jaëi od cara sjevernoga. 9 I tako æe car južni opet doæi na jug; ali drugi put neæe biti kao prvi doæi u svoje carstvo, i vratiaæe se u svoju zemlju. put. 10 Jer æe doæi na nj laðe Kitejske, i on æe Ali æe sinovi njegovi zaratiti, i skupiaæe veliku se ojaditi, te æe se vratiti; i razljutiæe se na sveti vojsku; i jedan æe doæi iznenada, i poplaviti i proæi; i zavjet, i izvršiaæe; i vrativši se složiaæe se s onima koji vrativši se ratovaæe do grada njegova. 11 Tada æe ostavljaju sveti zavjet. 12 I vojska æe stajati uza nj, i se razljutiti car južni, i izaæi æe i ratovaæe s njim, s oskrvniæe svetinju u gradu, i ukinuti žrtvu svagdašnju carem sjevernjem, i podignuæe veliku vojsku, te æe i postaviæe gnušobu pustošnu. 13 I koji su bezbožni mu biti data u ruke vojska. 14 I kad razbijе vojsku, prema zavjetu, on æe ih laskanjem otpaditi; ali narod ponijeæe se srce njegovo, i pobijaæe tisuæe, ali se koji poznaje Boga svojega ohrabriæe se i izvršiaæe. neæe ukrijepiti. 15 Jer æe car sjeverni opet dignuti 16 I razumni u narodu nauèiae mnoge, i padaæe od vojsku veæu od prve; i poslije nekoliko godina doæi maæe i ognja, 17 ropstva i grabeža mnogo vremena. æe s velikom vojskom i s velikom blagom. 18 I u to Ali padajuæi dobiæe malu pomoæ; i mnogi æe vrijeme mnogi ustati na cara južnoga; i zlikovci od pristati s njima dvoliæeæi. 19 I od razumnijeh æe tvojega naroda podignuæe se da se potvrdi utvara, i pasti neki da bi se okušali i oèistili i ubijeli do roka, popadaæe. 20 I doæi æe car sjeverni, i naæiniæe jer æe još biti rok. 21 I taj æe car èiniti što hoæe, i opkope, i uzeæe tvrde gradove, i mišice južnoga cara podignuæe se i uzvisiaæe se iznad svakoga boga, i neæe odoljeti ni izabrani narod njegov, niti æe biti èudno æe govoriti na Boga nad bogovima, i biæe sile da se opre. 22 I onaj došav na nj èiniæe što sreæan dokle se ne svrši gnjev, jer æe se izvršiti hoæe, i neæe biti nikoga da mu se opre; i ustaviæe što je odreðeno. 23 Neæe mariti ni za bogove svojih se u krasnoj zemlji, koju æe potriti svojom rukom. 24 Otaca ni za ljubav žensku, niti æe za koga boga Potom æe okrenuti da doðe sa silom svega carstva mariti, nego æe se uzvišivati nada sve. 25 I na mjesto svojega, ali æe se pogoditi s njim, i daæe mu kær Boga najsilnjega slaviæe boga kojega oci njegovi ne za ženu da bi ga upropastio, ali se ona neæe držati, znaæe, slaviæe zlatom i srebrom i dragim kamenjem i niti æe biti s njim. 26 Potom æe se okrenuti na ostrva, zakladima. 27 I uèiniæe da gradovi Boga najsilnjega i osvojiaæe mnoga; ali æe jedan vojvoda prekinuti budu boga tuðega; koje pozna umnožiæe im slavu i sramotu koju èini, i oboriæe na nj sramotu njegovu. 28 I na njegovo æe mjesto doæi u krasnu zemlju, i mnogi æe propasti, a ove æe neznanat èovjek, kome nije namijenjena èast carska; se izbaviti od njegovih ruku: Edomska, Moavska i ali æe doæi mirno i osvojiaæe carstvo laskanjem. 29 Glavni dio sinova Amonovijeh. 30 I posegnuæe rukom I mišice koje plave on æe poplaviti i polomiti, pa i svojom na zemlje, i zemlja Misirska neæe umaknuti. kneza s kojim je uèinio vjeru. 31 Jer udruživši se 32 I osvojiaæe blago u zlatu i u srebru i sve zaklade s njim uèiniæe prijevaru, i došavši nadvladalaæe s Misirske; i Livijani i Etiopljani iæi æe za njim. 33 Ali malo naroda. 34 I doæi æe mirno u rodna mjesta u æe ga glasovi s istoka i sa sjevera smesti, te æe zemlji, i uèiniæe što ni ocevi njegovi ni ocevi otaca 35 I osvojiaæe blago u zlatu i u srebru i sve zaklade njegovih ne uèiniše, razdijeliæe im plijen i grabež i razapeæe šatore dvora svojega među morima na blago, i smišljaæe misli na gradove, za neko vrijeme. 36 I na njegovih ne uèiniše, razdijeliæe im plijen i grabež i krasnoj svetoj gori; i kad doðe k svome kraju, niko mu neæe pomoæi.

12 A u to æe se vrijeme podignuti Mihailo veliki knez, koji brani tvoj narod; i biæe žalosno vrijeme, kakoga nije bilo otkako je naroda do tada; i u to æe se vrijeme izbaviti tvoj narod, svaki koji se nađe zapisan u knjizi. 2 I mnogo onijeh koji spavaju u prahu zemaljskom probudiæe se, jedni na život vjeèni

a drugi na sramotu i prijekor vjeèni. **3** I razumni æe se sjati kao svjetlost nebeska, i koji mnoge privedoše k pravdi, kao zvijezde vazda i dovijeka. **4** A ti Danilo zatvori ove rijeèi i zapeèati ovu knjigu do pošljednjega vremena; mnogi æe pretraživati, i znanje æe se umnožiti. **5** Tada pogledah ja Danilo, i gle, stajahu druga dvojica, jedan s ove strane na briješu rijeke, a drugi s one strane na briješu rijeke. **6** I jedan reèe èovjeku obuèenome u platno, koji stajaše nad vodom u rijeci: kad æe biti kraj tjem èudesima? **7** I èuh èovjeka obuèenoga u platno, koji stajaše nad vodom u rijeci, i podiže desnicu svoju i ljevicu svoju k nebu, i zakle se onijem koji živi uvijek da æe se sve ovo ispuniti po vremenu, po vremenima i po po vremena, i kad se svrši rasap sile svetoga naroda. **8** I ja èuh ali ne razumjeh; i rekoh: gospodaru moj, kakav æe biti kraj tome? **9** A on reèe: idi Danilo, jer su zatvorene i zapeèaæene ove rijeèi do pošljednjega vremena. **10** Mnogi æe se oèistiti, ubijeliti i okušati; a bezbožnici æe raditi bezbožno, niti æe koji bezbožnik razumjeti; ali æe razumni razumjeti. **11** A od vremena kad se ukine žrtva vazdašnja i postavi gnušoba pustošna, biæe tisuæa i dvjeta i devedeset dana. **12** Blago onome koji pretpri i doèeka tisuæu i tri stotine i trideset i pet dana. **13** A ti idi ka kraju; i poèivaæeš i ostaaæeš na dijelu svom do svršetka svojih dana.

Osija

1 Rijeè Gospodnja koja doðe Osiji sinu Veirijevu za vremena Ozije, Joatama, Ahaza i Jezekije careva Judinjeh i za vremena Jerovoama sina Joasova cara Izrailjeva. **2** Kad Gospod poèe govoriti Osiji, reèe Gospod Osiji: idi, oženi se kurvom, i rodi kopilad, jer se zemlja prokurva otstupivši od Gospoda. **3** I otide, i uze Gomeru kær Divlaimsku, koja zatrudnje i rodi mu sina. **4** Tada mu reèe Gospod: nadjeni mu ime Jezrael; jer još malo, pa æeu pohoditi krv Jezraelsku na domu Jujevu i ukinuæeu carstvo doma Izrailjeva. **5** I u to æeu vrijeme slomiti luk Izrailjev u dolini Jezraelskoj. **6** I ona opet zatrudnje i rodi kær; i Gospod mu reèe: nadjeni joj ime Loruhama; jer se više neæeu smilovati na dom Izrailjev, nego æeu ih ukinuti sasvijem. **7** A na dom Judin smilovaæeu se, i izbaviaæeu ih Gospodom Bogom njihovijem, a neæeu ih izbaviti lukom ni maèem ni ratom ni konjima ni konjicima. **8** Potom odbivši od sise Loruhamu opet zatrudnje i rodi sina. **9** I reèe Gospod: nadjeni mu ime Loamija; jer vi nijeste moj narod, niti æeu ja biti vaš. **10** Ali æee ipak broj sinova Izrailjevih biti kao pijesak morski, koji se ne može izmjeriti ni izbrojiti; i mjesto da im se reèe: nijeste moj narod, reæei æee im se: sinovi Boga živoga. **11** I sabraæee se sinovi Judini i sinovi Izrailjevi ujedno, i postaviæee sebi jednoga poglavara i otiaæi æee iz zemlje, jer æee biti velik dan Jezraelski.

2 Recite braæei svojoj: narode moj, i sestrama svojim: pomilovana. **2** Prite se s materom svojom, prite se, jer mi nije žena, niti sam joj ja muž; neka odbaci kurvarstva svoja od lica svojega, i preljube svoje od dojaka svojih. **3** Da je ne bih svukao golu i uèenio je kaka je bila onaj dan kad se rodila, i da je ne bih postavio da bude kao pustinja i obratio je da bude kao zemlja zasušena, i umorio je ţeđu. **4** I neæeu se smilovati na djecu njezinu, jer su kopilad. **5** Jer se mati njihova kurva, sramoti se roditeljka njihova; jer govorí: iæi æeu za milosnicima svojim koji mi daju hljeb moj i vodu moju, vunu moju i lan moj, ulje moje i piæe moje. **6** Zato evo ja æeu joj zagradići put trnjem i zazidaæeu zidom da ne nađe staza svojih. **7** I træaaæe za svojim milosnicima, ali ih neæee stignuti; i tražiaæe ih, ali ih neæee naæei; pa æee reæei: idem da se vratim k prvomu mužu svojemu, jer mi bješe bolje onda nego sada. **8** Jer ona ne zna da sam joj ja davao ţito i vino i ulje, i umnožavao joj srebro i zlato, od kojega naèiniše Vala. **9** Zato æeu uzeti natrag ţito svoje, kad bude vrijeme, i vino svoje, kad bude vrijeme, i uzeæeu vunu

svoju i lan svoj, kojim bi pokrivala golotinju svoju. **10** I otkriæeu rugobu njezinu pred milosnicima njezinijem, i нико je neæee izbaviti iz moje ruke. **11** I ukinuæeu svaku radost njezину, svetkovine njezine, mladine njezine i subote njezine i sve praznike njezine. **12** I potraæu èokote njezine i smokve, za koje govorí: plata su mi, što mi dadoše milosnici moji; i obratiæeu ih u šumu da ih jede zvijerje poljsko. **13** I pohodiæeu na njoj dane Valimske, u koje im je kadila i kitila se obocima i grivnama, i išla za svojim milosnicima, i mene zaboravila, govorí Gospod. **14** Ali evo, ja æeu je primamiti i odvešæeu je u pustinju, i govoríæeu s njom lijepo. **15** I daæeu joj vinograde njezine od toga mjesta, i dolinu Ahor za vrata nadanju, i ondje æee pjevati kao za mladosti svoje i kao kad je išla iz Misira. **16** I tada æee me, govorí Gospod, zvati: mužu moj; a neæee me više zvati: Vale moj. **17** Jer æeu ukloniti iz usta njezinijem imena Vala; i neæee im se više pominjati imena. **18** I tada æeu im uèiniti zavjet sa zvijerjem poljskim i sa pticama nebeskim i s bubenama zemaljskim; i polomiæeu luk i maè i rat da ih nestane u zemlji, i uèinjau da leže bez straha. **19** I zaruèiæeu te sebi dovjeka, zaruèiæeu te sebi pravdom i sudom i milošæeu i milosrđem. **20** I zaruèiæeu te sebi vjerom, i poznaæee Gospoda. **21** I tada æeu se odazvati, govorí Gospod, odazvæeu se nebesima, a ona æee se odazvati zemlji. **22** A zemlja æee se odazvati ţitu i vinu i ulju, a to æee se odazvati Jezraelu. **23** I posijaæeu je sebi na zemlji, i smilovaæeu se na Loruhamu, i reæei æeu Loamiji: ti si moj narod, i on æee reæei: Bože moj!

3 Potom reèe mi Gospod: idi opet, ljubi ženu koju ljubi ljubavnik a ona èini preljubu, kao što Gospod ljubi sinove Izrailjeve a oni gledaju za tuđim bogovima i ljube žbanove vinske. **2** I kupih je za petnaest sikala srebra i gomor i po jeèema. **3** I rekoh joj: sjedi kod mene dugo vremena, i ne kurvaj se, i ne budi drugoga; tako æeu i ja biti tvoj. **4** Jer æee dugo vremena sinovi Izrailjevi sjedjeti bez cara i bez kneza i bez žrtve i bez stupa i bez opleæka i likova. **5** Poslijee æee se obratiti i tražiæee Gospoda Boga svojega i Davida cara svojega, i u strahu æee pristupiti ka Gospodu i blagosti njegovoj u pošljednja vremena.

4 Èujte rijeè Gospodnju, sinovi Izrailjevi, jer Gospod ima parbu sa stanovnicima zemaljskim; jer nema istine ni milosti ni znanja za Boga u zemlji; **2** Zaklinju se krivo i lažu i ubijaju i kradu i èine preljubu, zastraniše, i jedna krv stiže drugu. **3** Zato æee tužiti zemlja, i što god živi na njoj prenemoæei æee, i zvijeri poljske i ptice nebeske; i ribe æee morske pomrijeti. **4** Ali нико da se ne prepire ni da koga kori, jer je narod

tvoj kao oni koji se prepisu sa sveštenikom. 5 Zato kao oni koji premještaju među; izliju na njih kao æes pasti danju, i s tobom æe prorok pasti noæu, vodu jarost svoju. 11 Jefremu se èini nasilje, satrven i pogubiæu mater tvoju. 6 Izgibe moj narod, jer je je sudom, jer od svoje volje otide za zapovijeæeu. 12 bez znanja; kad si ti odbacio znanje, i ja æeu tebe Zato æeu ja biti Jefremu kao moljac i kao crv domu odbaciti da mi ne vršiæ službe sveštenièke; kad si Judinu. 13 I Jefrem vidje bolest svoju i Juda svoju zaboravio Boga svojega, i ja æeu zaboraviti sinove ranu, i otide Jefrem k Asircu, i Juda posla k caru koji tvoje. 7 Što se više množiæe, to mi više griješiæe; slavu bi ga branio; ali vas on ne može iscijeliti niti æe vas njihovu pretvorijuæu u sramotu. 8 Od grijeha naroda oprostiti rane vaše. 14 Jer æeu ja biti kao lav Jefremu, mojega hrane se, i lakome se na bezakonje njihovo. kao laviæ domu Judinu; ja, ja æeu zgrabit, i otiaæ æeu, 9 Zato æe biti svešteniku kao narodu; pohodiæu ga odnijeæu i niko neæee izbaviti. 15 Otiæi æeu i vratiaæu za putove njegove i platiæu mu za djela njegova. se na svoje mjesto dokle ne priznada svoju krivicu i 10 I oni æee jesti, a neæee se nasititi; kurvaæe se, a potraæe lice moje; kad budu u nevolji tražiae me. neæee se množiti; jer prestaæe služiti Gospodu. 11

Kurvarstvo i vino i mast oduzima srce. 12 Narod moj pita drvo svoje, i palica mu njegova odgovara; jer duh kurvarske zavodi ih da se kurvaju otstupivši od Boga svojega. 13 Navrh gora prinose žrtve, i na humovima kade pod hrastovima, topolama i brijestovima, jer im je sjen dobar; zato se kurvaju kæeri vaše i snahe vaše èine preljubu. 14 Neæeu karati kæeri vaših kad se kurvaju, ni snaha vaših kad èine preljubu; jer se oni odvajaju s kurvama i prinose žrtve s nevaljaljem ženama; i narod nerazumni propaæae. 15 Ako se ti kurvaæ, Izrailju, neka ne griješi Juda; i ne idite u Galgal niti idite u Vetaven, i ne kunate se: tako da je živ Gospod. 16 Jer je Izrailj uporan kao uporna junica; sada æe ih pasti Gospod kao jagnje na prostranu mjestu. 17 Jefrem se udružio s lažnjem bogovima; ostavi ga. 18 Piæe se njihovo prevrnu, jednako se kurvaju; milo im je: dajte. Branièi su njegovi sramota. 19 Vjetar æe ih stegnuti krilima svojim, i oni æe se posramiti od žrtava svojih.

5 Èujte, sveštenici, i pazi, dome Izrailjev, i slušaj, dome carev, jer je vama sud, jer ste zamka u Mispi i mreža razapeta na Tavoru. 2 Iz potaje klaše one koji zalaze; ali æeu ih ja pokarati sve. 3 Ja poznajem Jefrema i Izrailj nije sakriven od mene; jer se sada kurvaæ, Jefreme, Izrailj se oskvri. 4 Ne upravljaju djela svojih da se vrate k Bogu svojemu; jer je duh kurvarske u njima i ne znaju Gospoda. 5 I ponositost Izrailjeva svjedoèi mu u oèi; zato æee Izrailj i Jefrem pasti za bezakonje svoje, paæee i Juda s njima. 6 læi æe s ovçama svojim i s govedima svojim da traže Gospoda, ali ga neæee naæei; uklonio se je od njih. 7 Iznevjeriæe Gospoda, jer izrodiše tuðe sinove; zato æe ih prozdrijeti mjesec dana s dostojanjem njihovjem. 8 Trubite u rog u Gavaji, u trubu u Rami; viæite u Vetavenu: za tobom, Venijamine! 9 Jefrem æe opustjeti u dan kara; objavih među plemenima Izrailjevijem što æe zaciæelo biti. 10 Knezovi su Judini

6 Hodite da se vratimo ka Gospodu; jer on razdrije, i iscijelijae nas, rani, i zaviae nas. 2 Povratiae nam život do dva dana, treæi dan podignuae nas, i živeæemo pred njim. 3 Tada æemo poznati Gospoda i sve æemo ga više poznavati; jer mu je izlazak ureðen kao zora i doæi æe nam kao dažd, kao pozni dažd koji natapa zemlju. 4 Što da ti uèinem, Jefreme? što da ti uèinem, Juda? jer je dobrota vaša kao oblak jutarnji i kao rosa koja u zoru padne, pa je nestane. 5 Zato ih sjekoh preko proroka i ubijah rijeæima usta svojih, i svjetlost sudova tvojih izide. 6 Jer je meni milost mila a ne žrtva, i poznavanje Boga veæema nego žrtva paljenica. 7 Ali oni prestupiæe zavjet kao Adam; tu me iznevjeriæe. 8 Galad je grad onijeh koji èine bezakonje, po njemu su krvavi tragovi. 9 A družina je sveštenièka kao èeta koja doèekuje ljudi, ubijaju na putu u Sihem, èine grdilo. 10 U domu Izrailjevu vidim strahotu; onđe je kurvanje Jefremovo, Izrailj se oskvri. 11 I tebi je, Juda, pripravljena žetva, kad vratim roblje naroda svojega.

7 Kad lijeæim Izrailja, tada se pokazuje bezakonje Jefremovo i zloæea Samarijska; jer èine laž, i lupež ulazi, i napolju udara èeta. 2 I ne govore u srcu svom da ja pamtim svako bezakonje njihovo; sada stoje oko njih djela njihova, preda mnom su. 3 Nevaljalstvom svojim vesele cara i lažima svojim knezove. 4 Svi èine preljubu; kao peæe su koju užari hljebar, koji prestane stražiti kad zamijesi tijesto pa dokle uskisne. 5 Na dan cara našega razbolješe se knezovi od mijeha vina, i on pruži ruku svoju potsmjevaæima. 6 Jer na zasjede svoje upravljaju srce svoje, koje je kao peæe; hljebar njihov spava cijelu noæ, ujutru gori kao plamen ognjeni. 7 Svi su kao peæe ugrijani i proždiru svoje sudiye; svi carevi njihovi padaju, nijedan izmeðu njih ne viæe k meni. 8 Jefrem se pomiješao s narodima; Jefrem je pogaæa neprevrnutu. 9 Inostranci jedu mu silu, a on ne zna; sijede kose popadaju ga, a on ne zna. 10 I ponositost Izrailjeva svjedoèi mu u oèi, ali se

ne vraæaju ka Gospodu Bogu svojemu niti ga traæe onijeh koji tuæe, ko ga god jede oskvriæe se, jer im uza sve to. **11** I Jefrem je kao golub, lud, bezuman; je hljeb za ærtve njihove, neæe uæi u dom Gospodnj. zovu Misir, idu u Asirsku. **12** Kad otidu, razapeæu **5** Šta æete èiniti na dan svetkovine i na dan praznika na njih mreæu svoju, kao ptice nebeske svuæei æeu Gospodnjega? **6** Jer gle, otiaæe æe pustoæenja radi; ih, karaæeu ih kako je kazivano u zboru njihovu. **13** Misir æee ih pribrati, Memfis æee ih pogrepsti; zaklade Teško njima, jer zaðoæe od mene; pogibao æee im biti, njihove od srebra naslijediæe kopriva, trnje æee im biti jer me iznevjeriæe; ja ih iskupih, a oni govorise na u šatorima. **7** Doðoæe dani pohoðenju, doðoæe dani me laž. **14** Niti me prizivaæe iz srca svojega, nego plaæenju; poznajee Izrailj; proroci su ludi, bezumni su ridaæe na odrima svojim; žita i vina radi skupljajuæei u kojima je duh, za mnoætvo bezakonja tvojega i veliku se otstupaju od mene. **15** Kad ih karah, ukrijepih im mržnju. **8** Stražar je Jefremov s Bogom mojim, prorok mišice; ali oni misliæe zlo na me. **16** Vraæaju se, ali je zamka ptiæarska po svijem putovima njegovijem, ne k višnjemu, postaæe kao luk lažljiv; knezovi æee mržnja je u domu Boga njegova. **9** Duboko su se njihovi popadati od maæa s objestii jekiza svojega; to pokvarili kao u vrijeme Gavajsko; opomenuæe se æee im biti potsmijeh u zemlji Misirsкоj.

8 Trubu na usta, i reci: kao orao ide na dom Gospodnj; jer prestupiæe zavjet moj i otpadiæe se od zakona mojega. **2** Izrailj æee vikati k meni: Bože moj; poznajemo te. **3** Izrailj je ostavio dobro; neprijatelj æee ga goniti. **4** Postavlju careve, ali ne od mene; podiæu knezove, za koje ja ne znam; od srebra svojega i od zlata svojega grade sebi likove, da se istrijebe. **5** Ostavilo te je tele tvoje, Samarijo; jarost se moja raspalila na njih; dokle se neæe moæi oèistiti? **6** Jer je i ono od Izrailja; naæinio ga je umjetnik, i nije Bog; tele æee Samarijsko otiaæi u komade. **7** Jer siju vjetar, pa æee æeti oluju; stabljike neæe imati, klica neæe dati braæna; da bi i dala, proždrijeæe ga tuðinci. **8** Proždrijeæe se Izrailj, biæe meðu narodima kao sud na kom nema miline. **9** Jer otidoæe k Asircu, divljemu magarcu, koji je sam za se; Jefrem naima ljubavnike. **10** A što naimaæe meðu narodima, ja æeu ih sabrati; a veæe i okusiæe malo radi bremena cara nad knezovima. **11** Što umnoži Jefrem oltare da griješi, biæe mu oltari na grijeh. **12** Napisah mu velike stvari u zakonu svom; ali mu se èine kao nešto tuðe. **13** Za ærtve, koje mi prinose, prinose meso, i jedu ga; Gospod ih ne prima; sada æee se opomenuti bezakonja njihova i pohodiæe grijehe njihove; oni æee se vratiti u Misir. **14** Izrailj zaboravi tvorca svojega, i sagradi dvorove, i Juda umnoži tvrde gradove; ali æeu pustiti oganj u gradove ovomu, i spaliæe dvorove onomu.

9 Ne raduj se, Izrailju, veselæai se kao narodi, što se kurvaæ otstupivši od Boga svojega, milujeæ platu kurvarsку po svijem gumnima žitnjijem. **2** Gumno i kaca neæe ih hraniæi, i mast æee ih prevariti. **3** Oni neæe nastavati u zemlji Gospodnjoj; nego æee se vratiti Jefrem u Misir, i oni æee jesti neèistotu u Asirskoj. **4** Neæe prinositi Gospodu vina, niti æee mu biti ugodne ærtve njihove, nego æee im biti kao hljeb

onijeh koji tuæe, ko ga god jede oskvriæe se, jer im u šatorima. **7** Doðoæe dani pohoðenju, doðoæe dani mržnju. **8** Stražar je Jefremov s Bogom mojim, prorok slava odletjeti kao ptica od roðenja i od utrobe i od zaæetka. **12** Ako li i othrani sinove svoje, ja æeu ih ueiniæi da budu bez djece, da ne ostane nijedan; i teško njima kad otstupim od njih. **13** Jefrem, kad ga gledah, bjeæe kao Tir, posaðen na ljudku mjestu; ali æee Jefrem izvesti krvniku sinove svoje. **14** Podaj im, Gospode; šta æee im dati? podaj im utrobu pometljivu i dojke usahle. **15** Sva je zloæea njihova u Galgalu; zato ondje mrzim na njih; za zloæeu djela njihovijeh izagnaæeu ih iz doma svojega; neæeu ih više ljubiti: svi su knezovi njihovi odmetnici. **16** Udaren bi Jefrem; koriæen im posahnu, neæee roditi roda; ako i rode, ubiæeu mili porod utrobe njihove. **17** Odbaciæe ih Bog moj, jer ga ne slušaju, i skitaæe se po narodima.

10 Izrailj je prazna loza vinova, ostavlja rod za se; što više roda ima, to više umnožava oltare; što mu je bolja zemlja, to više kiti likove. **2** Srce im je razdijeljeno, zato su krivi; on æee oboriti oltare njihove, polomiæe likove njihove. **3** Jer sada govore: nemamo cara; ne bojimo se Gospoda; i šta bi nam ueiniæo car? **4** Govore rijeæi kunuæi se lažno kad ugovaraju vjeru, i sud kao otrov raste u brzadama na njivi mojoj. **5** Za junice Vetavenske uplašiæe se stanovnici Samarijski; jer æee za njima žaliti narod njihov, i sveštenici njihovi, koji im se radovahu, jer æee slava njihova otiaæi od njih. **6** I on æee sam biti odveden u Asirsku na dar caru braniæu; Jefrema æee popasti stid, i Izrailj æee se osramottiti namjerom svojom. **7** Cara æee Samarijskoga nestati kao pjene povrh vode. **8** I oboriæe se visine Avenske, grijeh Izrailjev; trnje æee i èkalj rasti po oltarima njihovijem, i govorijæe gorama: pokrijte nas, i humovima: padnite

na nas. 9 Od vremena Gavajskoga griješio si, Izrailju; nađe ga u Vetištu, i ondje govorи s nama. 5 Ali je ondje ostaše, ne stiže ih u Gavaji rat na bezakonike. Gospod Bog nad vojskama, Gospod mu je spomen. 10 Po svojoj æeu ih volji pokarati, i narodi æee se 6 Ti dakle obrati se k Bogu svojemu, èuvaj milost i skupiti na njih da ih zarobe za dvojako bezakonje pravdu, i uzdaj se vazda u Boga svojega. 7 Trgovac njihovo. 11 Jefrem je junica nauèena, koja rado vrše; je Jefrem, u ruci su mu mjerila lažna, milo mu je da ali æeu joj doæei na lijepi vrat; upregnuaeu Jefrema, èini krivo. 8 I govorи Jefrem: baš se obogatih, stekoh Juda æee orati, Jakov æee povlaæiti. 12 Sijte pravdu, blago, ni u kom trudu mom neæee mi naæei nepravde žeæete milost; orite krèevinu, jer je vrijeme da tražite koja bi bila griješ. 9 A ja sam Gospod Bog tvoj od Gospoda, da bi došao i podaædio vam pravdom. 13 zemlje Misirske, još æeu ti dati da sjediš u šatorima Oraste bezbožnost, žeste bezakonje, jedoste plod od kao o praznicima. 10 I govorи preko proroka, i laži; jer si se pouzdao u svoj put, u mnoætvo svojih umnoæiæu utvare, i davaeu prieu preko proraka. 11 junaka. 14 Zato æee se podignuti vreva meðu tvojim Doista je Galad bezakonje, postaše sama taština; narodom, i svi æee se gradovi tvoji raskopati kao što u Galgalu prinose junce na žrtvu, i oltari su im kao Salman raskopa Vet-Arvel kad bijaše rat, majka bi gomile kamenja po brazdama na njivi mojoj. 12 I razmrskana sa sinovima. 15 Tako æee vam uèiniti Jakov pobježe u zemlju Sirsku, i Izrailj služi za ženu, i Vetištu za veliku zloæeu vašu; zorom æee poginuti car za ženu èuva ovce. 13 I prorokom izvede Gospod Izrailjev.

11 Kad Izrailj bješe dijete, ljubljah ga, i iz Misira dozvah sina svojega. 2 Koliko ih zvaše, toliko

oni odlaziše od njih; prinosiše žrtve Valima, kadiše likovima. 3 Ja uèih Jefrema hoditi držeæi ga za ruke, ali ne poznaše da sam ih ja lijeæio. 4 Vukoh ih užicama èovjeæijem, užima ljubavnijem; i bijah im kao oni koji im skidaju jaram s eæeljusti, i davah im hranu. 5 Neæee se vratiti u zemlju Misirsku, nego æee mu Asirac biti car, jer se ne htješe obratiti. 6 I maè æee stajati u gradovima njegovijem, i potraæe prijevornice njegove i proædrjeti za namjere njihove. 7 Narod je moj prionuo za otpad od mene; zovu ga k višnjemu, ali se nijedan ne podiže. 8 Kako da te dam, Jefreme? da te predam, Izrailju? kako da uèinem od tebe kao od Adame? da te obratim da budeš kao Sevojim? Ustretalo je srce moje u meni, uskolebala se utroba moja od žalosti. 9 Neæeu izvršiti ljtoga gnjeva svojega, neæeu opet zatriti Jefrema; jer sam ja Bog a ne èovjek, svetac usred tebe; neæeu doæei na grad. 10 Læi æee oni za Gospodom; on æee rikati kao lav; kad rikne, sa strahom æee dotrèati sinovi s mora; 11 Sa strahom æee dotrèati iz Misira kao ptica, i kao golub iz zemlje Asirske; i naseliæu ih u kuæama njihovijem, govorи Gospod. 12 Opkolio me je Jefrem lažu i dom Izrailjev prijevarom; ali Juda još vlada s Bogom i vjeran je sa svetima.

12 Jefrem se hrani vjetrom, i ide za ustokom; svaki dan mnoæi laž i pogibao; i hvataju vjeru s Asircem i nose ulje u Misir. 2 I s Judom ima Gospod parbu i pohodjæe Jakova prema putovima njegovijem, platiæe mu po djelima njegovijem. 3 U trobi uhvati za petu brata svojega, i u sili svojoj bori se s Bogom; 4 Bori se s anđelom, i nadjaæa; plaka, i moli mu se;

13 Kad Jefrem govorиše, bješe strah; bješe se uzvisio u Izrailju; ali se ogriješi o Vala, te umrije.

2 I sada jednako griješe i grade sebi lijuæi od srebra svojega po razumu svojemu likove, koji su svi djelo umjetnièko, a oni govore za njih: Ijudi koji prinose žrtve neka cijelu teoce. 3 Zato æee biti kao oblak jutarnji i kao rosa koja u zoru padne, pa je nestane, kao pljeva, koju odnosi vjetar s gumna, i kao dim iz dimnjaka. 4 A ja sam Gospod Bog tvoj od zemlje Misirske, i Boga osim mene nijesi poznao, i osim mene nema ko bi spasao. 5 Ja te poznah u pustinji, u zemlji zasušenoj. 6 Imajuæi dobro pašu bijahu siti; ali èim se nasitiše, ponese se srce njihovo, zato me zaboraviše. 7 Zato æeu im biti kao lav, kao ris vrebaeu ih na putu. 8 Srešau ih kao medvjedica kojoj uzmu medvjediæe, i rastrgaeu im sve srce njihovo i izjeæau ih ondje kao lav; zvijerje poljsko raskinuæe ih. 9 Propao si, Izrailju; ali ti je pomoæ u meni. 10 Gdje ti je car? gdje je? neka te saèeva u svijem gradovima tvojim; gdje li su sudije tvoje, za koje si govorio: daj mi cara i knezove? 11 Dadoh ti cara u gnjevu svom, i uzeh ga u jarosti svojoj. 12 Svezano je bezakonje Jefremovo, ostavljen je griješ njegov. 13 Bolovi kao u porodilje spopaæe ga, sin je nerazuman, jer ne bi toliko vremena ostao u utrobi. 14 Od groba æeu ih izbaviti, od smrti æeu ih saèuvati; gdje je, smrti, pomor tvoj? gdje je, grobe, pogibao tvoja? kajanje æee biti sakriveno od oèiju mojih. (Sheol h7585) 15 Rodan æee biti meðu braæem svojom; ali æee doæei istoæni vjetar, vjetar Gospodnj, koji ide od pustinje, i usahnuæe mu izvor, i studenac æee

mu zasušiti; on æe odnijeti blago od svijeh dragih zaklada. 16 Samarija æe opustjeti, jer se odmetnu od Boga svojega; oni æe pasti od maëa, djeca æe se njihova razmrskati i trudne žene njihove rasporiti.

14 Obrati se, Izrailju, ka Gospodu Bogu svojemu, jer si pao svojega radi bezakonja. 2 Uzmite sa sobom rijeëi, i obratite se ka Gospodu; recite mu: oprosti sve bezakonje, i primi dobro; i daæemo žrtve usana svojih. 3 Asirac nas ne može izbaviti, neæemo jahati na konjma, niti æemo više govoriti djelu ruku svojih: Bože naš; jer u tebe nalazi milost sirota. 4 I scijeliæu otpad njihov, ljubiæu ih drage volje; jer æe se gnjev moj odvratiti od njega. 5 Biæu kao rosa Izrailju, procvjetaæe kao ljiljan i pustiæe žile svoje kao drveta Livanska. 6 Raširiæe se grane njegove, i ljepota æe mu biti kao u masline i miris kao Livanski. 7 Oni æe se vratiti i sjedjeti pod sjenom njegovijem, raðaæe kao žito i cvjetaæe kao vinova loza; spomen æe mu biti kao vino Livansko. 8 Jefreme, šta æe mi više idoli? Ja æeu ga uslišiti i gledati; ja æeu mu biti kao jela zelena; od mene je tvoj plod. 9 Ko je mudar, neka razumije ovo; i razuman neka pozna ovo; jer su pravi putovi Gospodnji, i pravednici æe hoditi po njima, a prestupnici æe pasti na njima.

Joil

1 Rijeè Gospodnja koja doðe Joilu sinu Fatuilovu.

2 Èujte, starci; slušajte, svi stanovnici zemaljski; je li ovako što bilo za vašega vremena ili za vremena vaših otaca? 3 Pripovijedajte to sinovima svojim, i sinovi vaši svojim sinovima, i njihovi sinovi potonjemu koljenu. 4 Što osta iza gusjenice izjede skakavac, i što osta iza skakavca izjede hrušt, i što osta iza hrušta izjede crv. 5 Otrijeznite se, pijanice, i plaèete; i ridajte svi koji pijete vino, za novijem vinom, jer se ote iz usta vaših. 6 Jer doðe na zemlju moju silan narod i nebrojen; zubi su mu kao u lava i kutnjaci kao u lavice. 7 Potr vinovu lozu moju, i smokve moje pokida, sasvijem ih oguli i pobaca, te im se grane bijele. 8 Ridaj kao mladica opasana kostrijeæu za mužem mladosti svoje. 9 Nesta dara i naljeva iz doma Gospodnjega; tuže sveštenici, sluge Gospodnje. 10 Opustje polje, tuži zemlja; jer je potvreno žito, usahlo vino, nestalo ulja. 11 Stidite se ratari, ridajte vinogradari, pšenice radi i jeèema radi, jer propade žetva na njivi; 12 Loza posahnu i smokva uvenu; šipak i palma i jabuka i sva drveta poljska posahnuše, jer nesto radosti između sinova ljudskih. 13 Opašite se i plaèete sveštenici; ridajte koji služite oltaru, dođite, noæujte u kostrijeti, sluge Boga mojega; jer se unosi u dom Boga vašega dar i naljev. 14 Naredite post, oglasite praznik, skupite starješine, sve stanovnike zemaljske, u dom Gospoda Boga svojega, i vapijte ka Gospodu: 15 Jaoh dana! jer je blizu dan Gospodnj, i doæi æe kao pogibao od svemoguæega. 16 Nije li nestalo hrane ispred oèiju naših, radosti i veselja iz doma Boga našega? 17 Sjeme istruhnju pod grudama svojim, puste su žitnice, razvaljene spreme, jer posahnu žito. 18 Kako uzdiše stoka! kako su se smela goveda! jer nemaju paše; i ovce ginu. 19 K tebi, Gospode, vièem, jer organj sažež paše u pustinji, i plamen popali sva drveta u polju. 20 I zvjerje poljsko pogleda za tobom, jer usahnuše potoci vodenii organj sažež paše u pustinji.

2 Trubite u trubu na Sionu, i viète na svetoj gori mojoj, neka drkæu svi stanovnici zemaljski, jer ide dan Gospodnj, jer je blizu, 2 Dan, kada je mrak i tama, dan, kada je oblak i magla; kako se zora razastire povrh gora, tako ide narod velik i silan, kakoga nije bilo otkad je vijeka niti æe ga poslijе kad biti od koljena do koljena. 3 Pred njim proždire organj, a za njim pali plamen; zemlja je pred njim kao vrt Edemski, a za njim pustinja pusta, ništa neæe

uteæi od njega. 4 Na oèima su kao konji i træaæe kao konjici. 5 Skakaæe povrh gora topoæuæi kao kola, praskajuæi kao plamen ognjeni koji sažiæe strnjiku, kao silan narod spreman za boj. 6 Pred njim æe se prepadati narodi, svako æe lice pocrnjeti. 7 Oni æe træati kao junaci, kao vojnici skakaæe na zid, i svaki æe iæi svojim putem, niti æe ostupati sa svoje staze. 8 I jedan drugoga neæe tiskati, svaki æe iæi svojim putem, i na maèeve naviruæi neæe se raniti. 9 Po gradu æe hoditi, po zidovima æe træati, u kuæe æe se peti, ulaziæe kroz prozore kao lupež. 10 Pred njima æe se zemlja tresti, nebesa æe se pokolebiti, sunce æe i mjesec pomrknuti i zvijezde æe ustegnuti svjetlost svoju. 11 A Gospod æe pustiti glas svoj pred vojskom svojom, jer æe oko njegovog biti vrlo velik, jer æe biti silan onaj koji æe izvršiti volju njegovu; jer æe dan Gospodnj biti velik i vrlo strašan, i ko æe ga podnijeti? 12 Zato još govori Gospod: obratite se k meni svijem srcem svojim i posteæi i plaèeuæi i tužeæi. 13 I razderite srca svoja a ne haljine svoje, i obratite se ka Gospodu Bogu svojemu, jer je milostiv i žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrđem i kaje se oda zla. 14 Ko zna, neæe li se povratiti i raskajati se, i ostaviti iza toga blagoslov, dar i naljev za Gospoda Boga vašega. 15 Trubite u trubu na Sionu, naredite post, proglašite svetkovinu. 16 Saberite narod, osveštajte sabor, skupite starce, saberite djecu i koja sisaju; ženik neka izide iz svoje klijeti i nevjesta iz ložnice svoje. 17 Između trijema i oltara neka plaèeuæe sveštenici, sluge Gospodnje, i neka reku: prosti, Gospode, narodu svojemu, i ne daj našljedstva svojega pod sramotu, da njim obladaju narodi; zašto da reku u narodima: gdje im je Bog? 18 I Gospod æe revnovati za zemlju svoju i požaliæe narod svoj. 19 I Gospod æe odgovoriti i reæi æe svome narodu: evo, ja æeu vam poslati žita i vina i ulja, i biæete ga siti, i neæeu vas više dati pod sramotu među narodima. 20 Jer æeu udaljiti od vas sjeverca, i odagnati ga u zemlju suhu i pustu, prednju èetu njegovu u istoèeno more a zadnju u more zapadno, i podignuæe se smrad njegov, i trulež æe se njegov podignuti, pošto uèini velike stvari. 21 Ne boj se, zemljo, raduj se i veseli se, jer æe Gospod uèiniti velike stvari. 22 Ne bojte se, zvijeri poljske; jer æe se zelenjeti pasišta u pustinji i drveta æe nositi rod svoj, smokva æe i loza vinova davati silu svoju. 23 I vi, sinovi Sionski, radujte se i veselite se u Gospodu Bogu svojem, jer æee vam dati dažd na vrijeme, i spustiæe vam dažd rani i pozni na vrijeme. 24 I gumna æe se napuniti žita, a kace æe se prelevati vinom i uljem. 25 I naknadnæu vam godine koje izjede

skakavac, hruš i crv i gusjenica, velika vojska moja, zatrešæe se nebo i zemlja; ali æe Gospod biti utoèište koju slah na vas. **26** I ješæete izobila, i biæete siti svome narodu i krjepost sinovima Izrailjevijem. **17** I i hvaliaæete ime Gospoda Boga svojega, koji uèini poznæete da sam ja Gospod Bog vaš, koji nastavam s vama èuedesa, i narod moj neæe se posramiti u Sionu, u svetoj gori svojoj; i Jerusalim æe biti svet, i dovjeka. **27** I poznæete da sam ja usred Izraelja, i tuðinci neæe više iæi po njemu. **18** I tada æe gore da sam ja Gospod Bog vaš, i da nema drugoga, i kapati slatkim vinom, i humovi æe se topiti od mlijeka, narod moj neæe se posramiti dovjeka. **28** I poslije i svijem potocima Judinjem teæi æe voda, i izaæi æu izliti duh svoj na svako tijelo, i proricaæe sinovi æe izvor iz doma Gospodnjega i natopæe dolinu vaši i kæeri vaše, starci æe vaši sanjati sne, mladiæi Sitim. **19** Misir æe opustjeti, i Edomska æe biti pusta æe vaši viðati utvare. **29** I na sluge æu i na sluškinje pustinja za nasilje uèinjeno sinovima Judinjem, jer u one dane izliti duh svoj; **30** I uèiniæeu èuedesa na proliše krv pravu u zemlji njihovoj. **20** A Juda æe nebu i na zemlji, krv i organj i pušenje dima. **31** Sunce stajati dovjeka i Jerusalim od koljena do koljena. **21** I æe se pretvoriti u tamu i mjesec u krv prije nego doðe oèistiæu krv njihovu, koje ne oèistih; i Gospod æe veliki i strašni dan Gospodnji. **32** I svaki koji prizove nastavati u Sionu.

ime Gospodnje spašæe se; jer æe na gori Sionu i u Jerusalimu biti spasenje, kao što je rekao Gospod, i u ostatku koji pozove Gospod.

3 Jer, gle, u one dane i u ono vrijeme, kad vratim robije Judino i Jerusalimsko, **2** Sabraæeu sve narode, i svešæu ih u dolinu Josafatovu, i ondje æu se suditi s njima za svoj narod i za našljedstvo svoje Izraelja, kojega rasijaše među narode i razdijeliše zemlju moju; **3** I za moj narod bacaše ždrijeb, i davaše dijete za kurvu, i prodavaše djevojku za vino, te piše. **4** I šta hoæete vi sa mnom, Tire i Sidone, i svi krajevi Palestinski? hoæete li da mi platite? i hoæete li da mi vratite? Odmah æu vam bez oklijevanja platiti platu vašu na vašu glavu. **5** Jer uzeste srebro moje i zlato moje, i najljepše zaklade moje unesoste u svoje crkve. **6** I sinove Judine i sinove Jerusalimske prodadoste sinovima Grèkim da biste ih otjerali daleko od međe njihove. **7** Evo, ja æu ih dignuti s mjesta kuda ih prodadoste, i platiæu vam platu vašu na vašu glavu. **8** I prodaæeu vaše sinove i vaše kæeri u ruke sinovima Judinijem, i oni æe ih prodati Savejcima u narod daljni, jer Gospod reèe. **9** Objavite ovo po narodima, oglasite rat, podignite junake neka doðu i idu svi vojnici. **10** Raskujte raonike svoje na maèeve, i srpove svoje na koplja; ko je slab, neka reèe: junak sam. **11** Skupite se i hodite, svi narodi unaokolo, i saberite se; tamo svedi, Gospode, junake svoje. **12** Neka se podignu i doðu narodi u dolinu Josafatovu; jer æu ondje sjesti da sudim svijem narodima unaokolo. **13** Zamahnite srpom, jer je žetva uzrela; hodite, siðite, jer je tjesak pun, kace se preljevaju; jer je zloæea njihova velika. **14** Gomile, gomile u dolini sudskoj; jer je dan Gospodnji blizu u dolini sudskoj. **15** Sunce æe i mjesec pomrknuti, i zvijezde æe ustegnuti svoju svjetlost. **16** I Gospod æe riknuti sa Siona, i iz Jerusalima æe pustiti glas svoj, i

Amos

1 Riječi Amosa koji bijaše između pastira iz Tekuje, što vidje za Izraelja za vremena Ozije cara Judina i za vremena Jerovoama sina Joasova cara Izraeljeva, dvije godine prije trusa. 2 Reče dakle: Gospod æe riknuti sa Siona, i iz Jerusalima æe pustiti glas svoj, i tužiæe stanovi pastirski i posušiæe se vrh Karmilu. 3 Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèini Damasak, neæeu mu oprostiti, jer vrhoše Galad gvozdenom branom. 4 Nego æeu pustiti oganj u dom Azailov, te æe proždrijeti dvorove Venadadove. 5 I polomiæeu prijevornice Damasku, i istrijebiæeu stanovnike iz polja Avena, i onoga koji drži palicu iz doma Edenu, i otiæi æe u ropstvo narod Sirski u Kir, veli Gospod. 6 Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèini Gaza, neæeu joj oprostiti, jer ih zarobiše sasvijem i predadoše Edomcima. 7 Nego æeu pustiti oganj u zidove Gazi, te æe joj proždrijeti dvorove. 8 I istrijebiæeu stanovnike iz Azota i onoga koji drži palicu iz Askalona, i okrenuæeu ruku svoju na Akaron, i izginuæeu ostatak Filistejski, veli Gospod Gospod. 9 Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèini Tir, neæeu mu oprostiti, jer sasvijem dadoše u ropstvo Edomcima i ne sjeeaaše se bratske vjere. 10 Nego æeu pustiti oganj u zidove Tiru, te æe proždrijeti dvorove njegove. 11 Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèini Edom, neæeu mu oprostiti, jer goni brata svojega maèem potrvši u sebi sve žaljenje, i gnjev njegov razdire jednako, i srdnju svoju drži uvihek. 12 Nego æeu pustiti oganj u Teman, i proždrijeæe dvore u Vosori. 13 Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèiniše sinovi Amonovi, neæeu im oprostiti, jer paraše trudne žene u Galadu da rašire meðu svoju. 14 Nego æeu zapaliti oganj u zidovima Ravi, te æe joj proždrijeti dvorove s vikom u dan boja i s burom u dan vihora. 15 I car æe njihov otiæi u ropstvo, on i knezovi njegovi s njim, veli Gospod.

2 Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèini Moav, neæeu mu oprostiti, jer sažeže kosti cara Edomskoga u kreë. 2 Nego æeu pustiti oganj na Moava, te æe proždrijeti dvorove u Kariotu, i Moav æe poginuti s vrevom, s vikom i s glasom trubnjem. 3 I istrijebiæeu sudiju iz njega i sve knezove njegove pobiæeu s njim, veli Gospod. 4 Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèini Juda, neæeu mu oprostiti, jer prezreše zakon Gospodnj i uredaba njegovijeh ne držaše, i prevariše se lažima svojim, za kojima hodise oci njihovi. 5 Nego æeu pustiti oganj u Judu, te æe proždrijeti dvore Jerusalimske. 6 Ovako veli Gospod:

za tri zla i za èetiri što uèini Izraelj, neæeu mu oprostiti, jer prodavaše pravednika za novce i ubogoga za jedne opanke. 7 Èeznu za prahom zemaljskim na glavi siromasima, i prevraæaju put smjernima; i sin i otac odlaze k jednoj djevojci da skvrne sveto ime moje. 8 I na haljinama u zalugu uzetijem leže kod svakoga oltara, i vino oglobljenijeh piju u kuæi bogova svojih. 9 A ja istrijebih ispred njih Amoreje, koji bijahu visoki kao kedri i jaki kao hrastovi, i potrh rod njihov ozgo i žile njihove ozdo. 10 I ja vas izvedoh iz zemlje Misirske, i vodih vas po pustinji èetrdeset godina da biste naslijedili zemlju Amorejsku. 11 I podizah između sinova vaših prroke i između mladiæea vaših nazireje. Nije li tako? sinovi Izraeljevi, govori Gospod. 12 A vi pojste nazireje vinom, i prorocima zabranjivaste govoreæi: ne prorokujte. 13 Evo, ja æeu vas pritisnuti na mjestu vašem kao što se pritiskuju kola puna snoplja. 14 I neæee biti bijega brzomu, i jaki neæee utvrditi krjeposti svoje, i hrabri neæee spasti duše svoje. 15 I strijelac neæee se održati, i laki na nogu neæee se izbaviti, niti æe konjik spasti duše svoje. 16 Nego æee najhrabriji meðu junacima go pobjeæi u onaj dan, govori Gospod.

3 Èujte rijeèe koju govori Gospod za vas, sinovi Izraeljevi, za sve pleme koje sam izveo iz zemlje Misirske, govoreæi: 2 Samo vas poznah između svih plemena zemaljskih, zato æeu vas pohoditi za sva bezakonja vaša. 3 Hoæee li dvojica iæi zajedno, ako se ne sastanu? 4 Hoæee li riknuti lav u šumi, ako nema lova? hoæee li laviæe pustiti glas svoj iz peæine svoje, ako ne uhvati što? 5 Hoæee li ptica pasti u mrežu na zemlju, ako nema zamke? hoæee li se dignuti mreža sa zemlje, ako se ništa ne uhvati? 6 Hoæee li truba trubiti po gradu, a narod da ne dotrëi uplašen? hoæee li biti nesreæa u gradu, a Gospod da je ne uèini? 7 Jer Gospod Gospod ne èini ništa ne otkriviš tajne svoje slugama svojim prorocima. 8 Kad lav rikne, ko se neæee bojati? kad Gospod reèe, ko neæee prorokovati? 9 Oglasite po dvorovima Azotskim i po dvorovima u zemlji Misirskoj, i recite: skupite se na gore Samarijske i vidite velike nerede u njoj i nasilje u njoj. 10 Ne znaju èiniti pravo, govori Gospod, sabiraju blago nasiljem i grabežem u dvorima svojim. 11 Zato ovako veli Gospod Gospod: neprijatelj je oko zemlje i oboriæe ti silu twoju, i opljeniæe se dvorovi twoji. 12 Ovako veli Gospod: kao kad pastir istrgne iz usta lavu dvije goljeni ili kraj od uha, tako æe se istrgnuti sinovi Izraeljevi koji sjede u Samariji na uglu od odra i nakraj postelje. 13 Èujte i zasvjedoæite u domu Jakovljevu, govori Gospod Gospod Bog nad

vojskama. 14 Kad pohodim Izrailja za grijehu njegove, tražite me, i biæete živi. 5 A ne tražite Vetiša, i ne tada æeu pohoditi i oltare Vetišiske, i odbiæe se rogovi idite u Galgal, i ne prolazite u Virsaveju, jer æee Galgal oltaru i pašæe na zemlju. 15 I udariæeu kuæeu zimnu i otiæi u ropstvo, a Vetiš æe se obratiti u ništa. 6 ljetnu kuæeu, i propašæe kuæeu od slonove kosti, i Tražite Gospoda i biæete živi, da ne obuzme doma nestaaæe velikih kuæea, govori Gospod.

4 Èujite ovu rijeè, krave Vasanske, koje ste u gori

Samarijskoj, koje krivo èinite ubogima i satirete siromahe, koje gorovite gospodarima svojim: donesite da pijemo. 2 Zakle se Gospod Gospod svetošæeu svojom da æee vam evo doæi dani, te æee vas izvlaèiti kukama, i ostatak vaš udicama ribarskim. 3 I kroz prolome æete ižljesti, svaka na prema se, i pobacaæete što bude u dvorovima, govori Gospod. 4 Idite u Vetiš, i èinite bezakonje, u Galgalu množite bezakonje svoje, i prinosite svako jutro žrtve svoje, treæe godine desetke svoje; 5 I palite žrtvu zahvalnu od hlijeba kiseloga, i oglasite žrtve dragovoljne i razglasite, jer vam je tako milo, sinovi Izrailjevi, govori Gospod Gospod. 6 I zato vam ja dadow da su vam èisti zubi po svijem gradovima vašim i da nema hlijeba nigdje po svijem mjestima vašim; ali se ne obratiste k meni, govori Gospod. 7 A ja vam ustegoh dažd, kad još tri mjeseca bijahu do žetve, i pustih dažda na jedan grad, a na drugi grad ne pustih dažda, jedan se kraj nakvasti, a drugi kraj, na koji ne dažde, posuši se. 8 Tako dva i tri grada iðahu u jedan grad da piju vode, i ne mogahu se napititi; ipak se ne obratiste k meni, govori Gospod. 9 Bih vas sušom i medljikom; gusjenice izjedoše obilje u vrtovima vašim i u vinogradima vašim i na smokvama vašim i na maslinama vašim; ipak se ne obratiste k meni, govori Gospod. 10 Poslah u vas pomor kao u Misir, pobih maèem mladiæe vaše i odvedoh konje vaše, i uèinih te se podizaše smrad iz okola vaæega i u nozdrve vaše; ipak se ne obratiste k meni, govori Gospod. 11 Zatirah vas kao što Gospod zatr Sodom i Gomor, i bijaste kao glavnja istrgnuta iz ognja; ipak se ne obratiste k meni, govori Gospod. 12 Zato æeu ti tako uèiniti, Izrailju; i što æeu ti tako uèiniti, pripravi se, Izrailju, da sreteš Boga svojega. 13 Jer eto onoga koji je sazdao gore i koji je stvorio vjetar i javlja èovjeku što misli, èini od zore tamu, i hodi po visinama zemaljskim; ime mu je Gospod Bog nad vojskama.

5 Èujite ovu rijeè, naricanje koje podižem za vama, dome Izrailjev. 2 Pade, neæee više ustati djevojka Izrailjeva; baæena je na zemlju svoju, nema nikoga da je podigne. 3 Jer ovako veli Gospod Gospod: u gradu iz kojega je izlazila tisuæa ostaaæe stotina, a iz kojega je izlazila stotina u njemu æee ostati deset domu Izrailjevu. 4 Jer ovako veli Gospod domu Izrailjevu:

tražite me, i biæete živi. 5 A ne tražite Vetiša, i ne tada æeu pohoditi i oltare Vetišiske, i odbiæe se rogovi idite u Galgal, i ne prolazite u Virsaveju, jer æee Galgal oltaru i pašæe na zemlju. 6 ljetnu kuæeu, i propašæe kuæeu od slonove kosti, i Tražite Gospoda i biæete živi, da ne obuzme doma Josifova kao oganj i spali i ne bude nikoga da gasi Vetiš. 7 Koji obraæeate sud u pelen, i pravdu na zemlju obarate, 8 Onoga tražite koji je stvorio zvijezde kola i štape, i koji pretvara sjen smrtni u jutro a dan u tamnu noæ, koji doziva vode morske i proljeva ih po zemlji; ime mu je Gospod. 9 Koji podiže pogibao na jakoga, te pogibao doðe na grad. 10 Mrze na onoga koji kara na vratima, i gade se na onoga koji govori pravo. 11 Zato što gazite siromaha i uzimate od njega žito u danak, sagradiste kuæeu od tesana kamena, ali neæete sjedjeti u njima; nasadiste lijepe vinograde, ali neæete piti vina iz njih. 12 Jer znam bezakonja vaša, kojih je mnogo, i grijeha vaše, koji su veliki, koji muæite pravednika, primate poklone i izvræete pravdu ubogima na vratima. 13 Zato æee pravedni muæati u ovo vrijeme, jer je zlo vrijeme. 14 Tražite dobro a ne zlo, da biste bili živi; i tako æee Gospod Bog nad vojskama biti s vama, kako rekoste. 15 Mrzite na zlo i ljubite dobro, i postavite na vratima sud, ne bi li se Gospod Bog nad vojskama smilovao na ostatak Josifov. 16 Zato ovako veli Gospod Bog nad vojskama, Gospod: biæe tužnjava po svijem ulicama, i po svijem putovima goroviaæe: jaoh! jaoh! i zvaæe ratare na žalost i na tužnjavu one koji umiju naricati. 17 I po svijem æee vinogradima biti tužnjava, jer æeu proæi posred tebe, govori Gospod. 18 Teško onima koji æele dan Gospodnj! Što æee vam dan Gospodnj? tada je mrak a ne vidjelo. 19 Kao da bi ko bježao od lava pa bi ga sreo medvjed; ili kao da bi ko došao u kuæeu i naslonio se rukom na zid, pa bi ga zmija ujela. 20 Nije li dan Gospodnj mrak a ne vidjelo? i tama, bez svjetlosti? 21 Mrzim na vaše praznike, odbacio sam ih, i neæeu da mirišem svetkovina vaših. 22 Ako mi prinesete žrtve paljenice i prinose svoje, neæeu ih primiti, i neæeu pogledati na zahvalne žrtve od ugojene stoke vaše. 23 Ukloni od mene buku pjesama svojih, i sviranja psaltila tvojih neæeu da èuem. 24 Nego sud neka teæe kao voda i pravda kao silan potok. 25 Jeste li meni prinosili žrtve i dare u pustinji èetrdeset godina, dome Izrailjev? 26 Nego ste nosili šator Moloha svojega, i Hijuna, likove svoje, zvijezdu boga svojega, koje sami sebi naæiniste. 27 Zato æeu vas preseliti iza Damaska, govori Gospod, kojemu je ime Bog nad vojskama.

6 Teško bezbrižnima u Sionu i onima koji su bez straha u gori Samarijskoj, koji su na glasu između

poglavica narodima, ka kojima dolazi dom Izrailjev. 2 Jerovoamu caru Izrailjevu i poruèi mu: Amos diže Proðite u Halnu i vidite, i odande idite u veliki Emat, bunu na te usred doma Izraileva, zemlja ne može poslije siðite u Gat Filistejski; je li koje carstvo bolje podnijeti svijeh rijeèi njegovijeh. 11 Jer ovako govor od ovijeh? jesu li im meðe prostranje od vaših meða? Amos: Jerovoam æe poginuti od maèa, a Izrail æe 3 Teško vama koji mislite da je daleko zli dan, a se odvesti iz zemlje svoje u ropstvo. 12 Potom reèe primièete stolicu na kojoj je nasilje; 4 Koji liježete na Amasija Amosu: vidioèe, idi, bježi u zemlju Judinu, i odrima od slonove kosti i pružate se na posteljama ondje jedi hljeb i ondje prorokuj; 13 A u Vetilju više ne svojim, i jedete jaganjce iz stada i teoce ugojene; 5 prorokuj, jer je svetinja careva i dom je carski. 14 Koji pijevate uza psaltire, i izmišljate sprave muzièke A Amos odgovori i reèe Amasiji: ne bjeh prorok ni kao David; 6 Koji pijete vino velikim èašama, i mažete proroèki sin, nego bjeh govedar i brah dudove; 15 se skupocjenijem mirisima, a ne marite za polom A Gospod me uze od stada i reèe mi Gospod: idi, Josifov. 7 Zato æe sada otiaèi u ropstvo meðu prve prorokuj narodu mojemu Izraelju. 16 Sada dakle èuj koji æe otiaèi u ropstvo, i prestaæe radost onih rijeè Gospodnju. Ti kažeš: ne prorokuj u Izraelju, i ne koji se goste. 8 Zakle se Gospod Gospod sobom, kropi po domu Isakovu. 17 Zato ovako veli Gospod: govor Gospod Bog nad vojskama: ja se gadim na žena æe ti se kurvati u gradu, i sinovi æe tvoji i kæeri ponos Jakovlev i mrzim na dvorce njegove; zato æu tvoje pasti od maèa, i zemlja æe se tvoja razdijeliti predati grad i sve što je u njemu. 9 I ako deset ljudi užem, i ti æeš umrijeti u neèistoj zemlji, a Izrael æe ostane u jednoj kuæi, umrijeæe. 10 I kad uzme koga se odvesti iz svoje zemlje u ropstvo.

stric mu ili koji æe ga spaliti da iznese kosti njegove iz kuæe, reæi æe onome koji bude u kutu u kuæi: ima li jošte ko kod tebe? A on æe reæi: nema nikoga. A on æe reæi: muèi; jer ne pominjaše imena Gospodnjega. 11 Jer evo, Gospod zapovijeda i udariæe dom veliki da se razvali i mali dom da popuca. 12 Trèe li konji po stjeni i ore li se volovima? jer vi pretvoriste sud u žuè, i plod od pravde u pelen. 13 Vi se radujete onome što nije ništa, i govorite: nijesmo li svojom snagom dobili rogove? 14 Jer, gle, ja æeu podignuti na vas, dome Izraeljev, govorи Gospod Bog nad vojskama, narod, koji æe vas pritisniti od ulaska u Emat do potoka u pustinja.

7 Ovo mi pokaza Gospod Gospod: gle, sazdavaše skakavce kad poèinjaše nicati otava, i gle, bijaše otava po carevoj kosidbi. 2 A kad pojedoðe travu zemaljsku, tada rekoh: Gospode, Gospode, smiluj se; kako æe se podignuti Jakov? jer je mali. 3 Gospod se raskaja za to: neæe biti, reèe Gospod. 4 Tada mi pokaza Gospod Gospod, i gle, Gospod Gospod povika da æe suditi ognjem; i organj proždrije veliku bezdanu i proždrije dio zemlje. 5 A ja rekoh: Gospode, Gospode, svijeh bedara, i uèiniæu da svaka glava oæelavi i da Gospode, prestani; kako æe se podignuti Jakov? jer je bude žalost kao za jedincem, i kraj æe joj biti kao mali. 6 Gospod se raskaja za to: ni to neæe biti, reèe gorak dan. 11 Gle, idu dani, govorи Gospod Gospod, Gospod Gospod. 7 Tada mi pokaza, i gle, Gospod kad æeu pustiti glad na zemlju, ne glad hljeba ni žeð stajaše na zidu sazidanu po mjerilima, i u ruci mu vode, nego slušanja rijeèi Gospodnjih. 12 I potucaæe bjehu mjerila. 8 I reèe mi Gospod: što vidiš, Amose? I se od mora do mora, i od sjevera do istoka træaæe rekoh: mjerila. A Gospod mi reèe: evo, ja æeu metnuti tražeæi rijeè Gospodnju, i neæe je naæi. 13 U to æe mjerila posred naroda svojega Izraelja, neæu ga više vrijeme obamirati lijepe djevojke i mladiæi od žeði, 14 prolaziti. 9 Jer æe se razoriti visine Isakove, i svetinje Koji se kunu krivicom Samarijskom i govore: tako da æe Izraeljeve opustjeti, i ustaæu na dom Jerovoamov je živ Bog tvoj, Dane, i tako da je živ put u Virsaveju. s maèem. 10 Tada Amasija sveštenik Vetiljski posla k I pašæe, i neæe više ustati.

9 Vidjeh Gospoda, a on stajaše na oltaru, i reèe: udari u gornji prag od vrata da se zatresu dovratnici, i rascijepi ih sve od vrha njihova; a što ostane iza njih pobiæeu maèem; neæe uteæi izmeðu njih nijedan, niti æe se koji spasti. **2** Da se zakopaju u najdonji kraj zemlje, odande æe ih uzeti ruka moja; i da izaðu na nebo, odande æeu ih skinuti; (*Sheol h7585*) **3** I da se sakriju na vrh Karmila, naæei æeu ih i uezæeu ih odande; i da se sakriju ispred mojih oèiju na dno morsko, ondje æeu zapovjediti zmiji da ih ujede; **4** Da otidu u ropstvo pred neprijateljima svojim, i ondje æeu zapovjediti maèeu da ih pobije, i obratiæeu oèi svoje njima na zlo a ne na dobro. **5** Jer Gospod Gospod nad vojskama kad se dotakne zemlje, ona se rastapa i tuže svi koji žive na njoj, i razljeva se sva kao rijeka i potapa se kao od rijeke Misirske. **6** On je sagradio sebi klijeti na nebu i svod svoj osnovao na zemljii; zove vode morske i izljeva ih po zemljii; ime mu je Gospod. **7** Nijeste li mi, sinovi Izrailjevi, kao sinovi Etiopski? govori Gospod; ne izvedoh li Izrailja iz zemlje Misirske, a Filisteje iz Kaftora i Sirce iz Kira? **8** Gle, oèi su Gospodnje upravljene na ovo grješno carstvo da ga zatrem sa zemlje; ali neæeu sasvijem zatrtri doma Jakovljeva, govori Gospod. **9** Jer, evo, ja æeu zapovjediti i razmetaæeu meðu svijem narodima dom Izrailjev kao što se razmeæee žito u rešetu da ni zrno ne padne na zemlju. **10** Od maèea æe poginuti svi grješnici izmeðu mojega naroda, koji govore: neæe doæeli, niti æe nas zadesiti zlo. **11** U to æeu vrijeme podignuti opali šator Davidov, i zatvorиæeu mu pukotine, i opraviæeu mu što je razvaljeno, i opet æeu ga sagraditi kao što je bio prije, **12** Da bi naslijedili ostatak Edomski i sve narode na koje se priziva ime moje, govori Gospod, koji èini ovo. **13** Evo, idu dani, govori Gospod, kad æe oræ stizati žeteoca, i koji gazi grožđe sijaæa, i gore æe kapati slatkim vinom, a svi æe se humovi rastapati. **14** I povratiæeu roblje naroda svojega Izrailja, i opet æe sagraditi puste gradove i naseljæe se, i nasadiæe vinograde i piti vino iz njih, i naèiniæe vrtove i jesti rod iz njih. **15** I posadiæeu ih u zemlji njihovoj, i neæee se više išèupati iz zemlje svoje, koju im dadoh, govori Gospod Bog tvoj.

Ovadija

1 Utvara Avdijeva. Ovako veli Gospod Gospod za Edomsku: èusmo glas od Gospoda, i glasnìk bi poslan k narodima: ustajte, da ustanemo na nju u boj.

2 Gle, uèiniæu te malijem među narodima, biæeš vrlo prezren. **3** Ponos srca tvojega prevari te, tebe, koji živiš u rasjelinama kamenijem, u visokom stanu svom, i govorиш u srcu svom: ko æe me oboriti na zemlju? **4** Da podigneš visoko kao orao i među zvjezde da metneš gnijezdo svoje, odande æu te oboriti, govori Gospod. **5** Kako si opljenjen? da su došli k tebi kradljivci ili lukeži noæu, ne bi li pokrali koliko im je dosta? da su došli k tebi beraèi vinogradski, ne bi li ostavili pabiraka? **6** Kako se pretraži Isav, kako se naðoše potaje njegove! **7** Do granice te odvedoše svi koji bijahu s tobom u vjeri, prevariše te i nadvladaše te koji bijahu u miru s tobom; koji jedu hljeb tvoj podmetnuše ti zamku, da se ne opazi. **8** U onaj dan, govori Gospod, neæu li pogubiti mudre u zemlji Edomskoj i razumne u gori Isavovoj? **9** I tvoji æe se junaci uplašiti, Temane, da se istrijebe pokoljem svi iz gore Isavove. **10** Za nasilje uèinjeno bratu tvojemu Jakovu pokriæe te stid i istrijebiæeš se zasvagda. **11** Onaj dan, kad ti stajaše nasuprot; onaj dan, kad inostranci odvoðahu u ropstvo vojsku njegovu, i tuðinci ulažahu na vrata njegova i bacahu ždrilje za Jerusalim, bješe i ti kao koji od njih. **12** Ali ti ne trebaše gledati dana brata svojega, dana, kad se odvoðaše u tuðu zemlju, niti se radovati sinovima Judinijem u dan kad propadahu, niti razvaljivati usta u dan nevolje njihove. **13** Ne trebaše ti uæi na vrata naroda mojega u dan pogibli njihove, ne trebaše da i ti gledaš zlo njihovo u dan pogibli njihove ni da se mašaš dobra njihova u dan pogibli njihove. **14** Niti trebaše da staneš na rasputicu da ubijaš bježan njihovu, niti da izdaješ onih koji ostaše u dan nevolje. **15** Jer je dan Gospodnji blizu svijem narodima; kako si èinio, tako æe ti biti, plata æe ti se vratiti na glavu tvoju. **16** Jer kao što ste vi pili na svetoj gori mojoj, tako æe piti svi narodi vazda, piæe, i ždrijeæe, i biæe kao da ih nije bilo. **17** A na gori æe Sionu biti spasenje, i biæe sveta, i dom æe Jakovljev naslijediti našljedstvo svoje. **18** I dom æe Jakovljev biti oganj i dom Josifov plamen, a dom Isavov strnjika; i razgorjeæe se na njih, i spaliæe ih; i neæe biti ostatka domu Isavovu, jer Gospod reèe. **19** I naslijediæe jug, goru Isavovu, i ravnicu, Filisteje; i naslijediæe polje Jefremovo i polje Samarijsko i Venijaminovo i Galad; **20** I zarobljena vojska sinova

Izrailjevih naslijediæe što je bilo Hananejsko do Sarepte; a roblje Jerusalimsko, što je u Sefaradu, naslijediæe južne gradove. **21** I izbavitelji æe izaæi na goru Sion da sude gori Isavovoj, i carstvo æe biti Gospodnje.

Jona

1 Dođe riječ Gospodnja Jona sinu Amatijevu govoreći: 2 Ustani, idi u Nineviju grad veliki, i propovijedaj protiv njega, jer izađe zloaea njihova preda me. 3 A Jona usta da bježi u Tarsis od Gospoda, i sišav u Jopu nađe lađu koja idaše u Tarsis, i plativ vozarinu uđe u nju da otide s njima u Tarsis od Gospoda. 4 Ali Gospod podiže velik vjetar na moru, i posta velika bura na moru da mišljahu da æe se razbiti lađa. 5 I lađari uplašivši se prizivaju svakogogoga, i bacaju što bješe u lađi u more da bi bila lakša; a Jona bješe sišao na dno lađi, i legav spavaše tvrdo. 6 A upravitelj od lađe pristupi k njemu i reče mu: šta ti spavaš! ustani, prizivaj Boga svojega, ne bi li nas se opomenuo Bog da ne poginemo. 7 Potom rekoše jedan drugome: hodite, da bacimo ždrijeb da vidimo sa koga dođe na nas ovo zlo. I bacise ždrijeb, i pade ždrijeb na Jonu. 8 Tada mu rekoše: kaži nam zašto dođe ovo zlo na nas; koje si radnje? i odakle ideš? iz koje si zemlje? i od koga si naroda? 9 A on im reče: Jevrejin sam, i bojim se Gospoda Boga nebeskoga, koji je stvorio more i suhu zemlju. 10 Tada se vrlo uplaši ljudi, i rekoše mu: što si uèinio? Jer doznaše ljudi da bježi od Gospoda, jer im on kaza. 11 I rekoše mu: što æemo èiniti s tobom, da bi nam more utolilo? Jer bura na moru bivaše sve veæa. 12 A on im reče: uzmitte me i bacite me u more, i more æe vam utoliti, jer vidim da je s mene došla na vas ova velika bura. 13 A ljudi stadoše veslati da bi došli ka kraju; ali ne mogahu, jer im bura na moru bivaše sve veæa. 14 Tada prizvaše Gospoda i rekoše: molimo ti se, Gospode, da ne poginemo radi duše ovoga èovjeka, i nemoj metnuti na nas krv prave, jer ti, Gospode, èiniš kako hoæeš. 15 Potom uzeše Jona i bacise ga u more, i presta bura na moru. 16 Tada se pobojaše oni ljudi Gospoda vrlo, i prinesoše žrtvu Gospodu i uèiniše zavjete. 17 A Gospod zapovjedi, te velika riba proguta Jonu; i Jona bi u trbuhi ribljem tri dana i tri noæi.

2 I zamoli se Jona Gospodu Bogu svojemu iz trbuha ribljeg, 2 I reče: zavapih u nevolji svojoj ka Gospodu, i usliši me; iz utrobe grobne povikah, i ti æu glas moj. (*Sheol h7585*) 3 Jer si me bacio u dubine, u srce moru, i voda me opteće; sve poplave twoje i vali twoji prelazi preko mene. 4 I rekoh: odbaèen sam ispred oèiju tvojih; ali æu još gledati svetu crkvu tvoju. 5 Optekoše me vode do duše, bezdana me opkoli, sita omota mi se oko glave. 6 Sidoh do krajeva gorskih, do smrti. 10 A Gospod mu reče: tebi je žao tikve, oko prijevornice zemaljske nade mnom su dovjeka; ali ti

izvadi život moj iz jame, Gospode Bože moj. 7 Kad nestajaše duše moje u meni, pomenuh Gospoda, i molitva moja dođe k tebi, u svetu crkvu tvoju. 8 Koji drže lažne taštine, ostavljaju svoju milost. 9 A ja æu ti glasom zahvalnjem primjeti žrtvu, ispuniti što sam zavjetovao; spasenje je u Gospoda. 10 I Gospod zapovjedi ribi, te izbjluva Jonu na zemlju.

3 I dođe riječ Gospodnja Jona drugi put govoreći: 2 Ustani, i idi u Nineviju grad veliki, i propovijedaj mu ono što ti ja kažem. 3 I ustav Jona otide u Nineviju po riječi Gospodnjoj; a Ninevija bješe grad vrlo velik, tri dana hoda. 4 I Jona poèe iæi po gradu jedan dan hoda, i propovijeda i reče: jošte èetrdeset dana, pa æe Ninevija propasti. 5 I Ninevljani povjerovaše Bogu, i oglasiše post, i obukosje se u kostrijet od najveæega do najmanjega. 6 Jer kad dođe ta rijeè do cara Ninevijskoga, on usta sa svojega prijestola, i skide sa sebe svoje odijelo, i obuèe se u kostrijet i sjede u pepeo. 7 I proglaši se i kaza se po Nineviji po zapovijesti carevoj i knezova njegovijeh govoreći: ljudi i stoka, goveda i ovce da ne okuse ništa, ni da pasu ni da piju vode. 8 Nego i ljudi i stoka da se pokriju kostrijecem, i da prizivaju Boga jako, i da se vratí svaki sa svoga zloga puta i od nepravde koja mu je u ruku. 9 Ko zna, eda se povrati i raskaje Bog i povrati se od ljutoga gnjeva svojega, te ne izginemo. 10 I Bog vidje djela njihova, gdje se vratise sa zloga puta svojega; i raskaja se Bog oda zla koje reèe da im uèini, i ne uèini.

4 A Jona bi vrlo nedrago, i rasrdi se. 2 I pomoli Se Gospodu i reče: Gospode! ne rekoh li to kad još bijah u svojoj zemlji? zato šeæah prije pobjeæi u Tarsis; jer znah da si ti Bog milostiv i žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrđem, i kaješ se oda zla. 3 Sada Gospode, uzmi dušu moju od mene, jer mi je bolje umrijeti nego živjeti. 4 A Gospod reče: je li dobro što se srdiš? 5 I Jona izide iz grada, i sjede s istoka gradu, i naèini ondje kolibu, i sjedaše pod njom u hladu da vidi što æe biti od grada. 6 A Gospod Bog zapovjedi, te uzraste tikva nad Jonom da mu bude sjen nad glavom da mu pomože u muci njegovoj; i Jona se obradova tikvi veoma. 7 Potom zapovjedi Bog, te dođe crv u zoru sjutradan, i podgrize tikvu, te usahnu. 8 I kad ograna sunce, posla Bog suh istoèni vjetar; i sunce stade žeæi Jonu po glavi tako da obamiraše i poželje da umre govoreći: bolje mi je umrijeti nego živjeti. 9 A Bog reče Joni: je li dobro što se srdiš tikve radi? A on reče: dobro je što se srdim se srdiš tikve radi? 10 A Gospod mu reče: tebi je žao tikve, i koje se nijesi trudio, i koje nijesi odgajio, nego jednu

noæ uzraste a drugu noæ propade. **11** A meni da ne bude žao Ninevije, velikoga grada, u kom ima više od sto i dvadeset tisuæa ljudi koji još ne znaju šta je desno šta li lijevo, i mnogo stoke?

Mihej

1 Riječ Gospodnja koja dođe Miheju Moresečaninu za vremena Joatama, Ahaza i Jezekije, careva Judinijeh, što vidje za Samariju i za Jerusalim. **2** Ċujte, svi narodi, slušaj, zemljo i što je na njoj, i Gospod Bog da vam je svjedok, Gospod iz svete crkve svoje. **3** Jer, gle, Gospod izlazi iz mjesta svojega, i siæi æe, i hodiæe po visinama zemaljskim. **4** I gore æe se rastopiti pred njim, i doline æe se rasjesti, kao vosak od ognja i kao voda što teèe niz strmen. **5** Sve je to za zloèinstvo Jakovljevo i za grijeha doma Izrailjeva. Koje je zloèinstvo Jakovljevo? nije li Samarija? koje su visine Jude? nije li Jerusalim? **6** Zato æeu uèiniti od Samarije gomilu u polju da se sade vinograd, i pobacaæu kamenje njezino u dolinu i otkriæu joj temelje. **7** I svi rezani likovi njezini razbijæe se, i svi æe se darovi njezini saæeati ognjem, i sve æeu idole njezine potrti, jer od plate kurvarske nakupi, i opet æe biti plata kurvarska. **8** Zato æeu plakati i ridati; hodieu svuèen i go; plakaæu kao zmajevi i tužiæu kao sove. **9** Jer joj se rane ne mogu iscijeliti, doðoše do Jude, dopriješe do vrata mojega naroda, do Jerusalima. **10** Ne javljajte u Gatu, ne plaéite; u Vit-Afri valjav se po prahu. **11** Izidi, stanovnice Safirska, s golom sramotom; stanovnica Sananska neæee izaæi; žalost Vet-ezilska neæee vam dati stanka. **12** Jer stanovnica Marotska tuži za svojim dobrom. Jer siðe zlo od Gospoda do vrata Jerusalimskih. **13** Upregnji brze konje u kola, stanovnice Lahiska, koja si poèetak grijehu kæeri Sionskoj, jer se u tebi naðoše zloèinstvo Izrailjeva. **14** Zato pošlji dare Moresetu Gatskom; domovi Ahsivski prevariæe careve Izrailjeve. **15** Još æeu ti dovesti našljednika, stanovnice Mariska; doæi æe do Odolama, slave Izrailjeve. **16** Naèini se æelava i ostrizi se za milom djecom svojom; raširi æelu svoju kao orao, jer se vode od tebe u ropstvo.

2 Teško onima koji smišljaju bezakonje i o zlu se trude na posteljama svojim, i kad svane izvršuju, jer im je sila u ruci. **2** Žele njive, i otimaju ih; žele kuæe, i uzimaju; èine silu èovjeku i kuæi njegovo, èovjeku i našljedstvu njegovu. **3** Zato ovako veli Gospod: evo, ja mislim zlo tome rodu, iz kojega neæete izvuæi vratova svojih, niti æete hoditi ponosito, jer æe biti zlo vrijeme. **4** U ono vrijeme govoriæe se prièa o vama, i naricaæe se žalosno govoreæi: propadosmo; promijeni dio naroda mojega; kako mi uze! uvezhi njive naše razdijeli. **5** Zato neæee imati nikoga ko bi ti povukao uže za ždrijeb u zboru Gospodnjem. **6** Nemojte prorokovati, neka oni prorokuju; ako im

ne prorokuju, neæee otstupiti sramota. **7** O ti, koji se zoveš dom Jakovljev, je li se umadio duh Gospodnj? jesu li to djela njegova? eda li moje rijeèi nijesu dobre onome koji hodi pravo? **8** A narod se moj prije podiže kao neprijatelj; preko haljine skidate plašt s onijeh koji prolaze ne bojeæi se, koji se vraæaju iz boja. **9** Žene naroda mojega izgonite iz milijeh kuæa njihovih, od djece njihove otimate slavu moju navijek. **10** Ustanite i idite, jer ovo nije poèivalište; što se oskvri, pogubiæe vas pogiblju velikom. **11** Ako ko hodi za vjetrom i kazuje laži govoreæi: prorokovaæu ti za vino i za silovito piæe; taj æe biti prorok ovome narodu. **12** Doista æeu te sabrati svega, Jakove, doista æeu skupiti ostatak Izraeljev; postaviæu ih zajedno kao ovce Vosorske, kao stado usred torna njihova, biæe vreva od ljudstva. **13** Pred njima æe iæi koji razbjija; oni æe razbiti i proæi kroz vrata, i izaæi æei; i car æe njihov iæi pred njima, i Gospod æe biti pred njima.

3 Zato rekoh: èujte, poglavice Jakovljeve i knezovi doma Izraeljeva, ne treba li vam znati šta je pravo? **2** Koji mrzite na dobro a ljubite zlo, sadirete kožu s njih i meso s kosti njihovih; **3** I jedete meso naroda mojega i sadirete kožu s njih i kosti im prebijate, i sasijecate kao u lonac i kao meso u kotao. **4** Tada æe vikati ka Gospodu, ali ih neæee uslišiti, nego æe sakriti lice svoje od njih u ono vrijeme, kako oni zlo radiše. **5** Ovako veli Gospod za proroke koji zavode moj narod, koji grizu zubima svojim i vièu: mir; i ako im ko ne da ništa u usta, dižu rat na nj. **6** Zato æe vam utvara biti noæ i proricanje vaše tama; i sunce æe zaæi tijem prorocima i dan æe im se smraæiti. **7** Tada æe se postidjeti vidioci, i vraæari æe se posramiti, i svi æe zastrjeti usne svoje, jer neæee biti odgovor Božijega. **8** Ali ja sam pun sile od duha Gospodnjega, i suda i hrabrosti da kažem Jakovu zloèinstvo njegovo i Izraelju grijeh njegov. **9** Èujte ovo, poglavice doma Jakovljeva i knezovi doma Izraeljeva, koji se gadite na pravdu, i sve što je pravo izvrææe; **10** Koji gradite Sion krvlju i Jerusalim bezakonjem. **11** Poglavarji njegovi sude po mitu, i sveštenici njegovi uèe za platu, i proroci njegovi gataju za novce, a na Gospoda se oslanjaju govoreæi: nije li Gospod usred nas? neæee doæi zlo na nas. **12** Zato æe se s vas Sion preorati kao njiva, i Jerusalim æe postati gomila, i gora od doma visoka šuma.

4 Ali æe u pošljednja vremena biti utvrđena gora doma Gospodnjega navrh gora i uvišena iznad humova, i narodi æe se stjecati k njoj. **2** I iæi æe mnogi narodi govoreæi: hodite, da idemo na goru Gospodnju i u dom Boga Jakovljeva, i uèiæe nas

svojim putovima, i hodíæemo njegovijem stazama; uzda u sinove èovjeèije. 8 I ostatak æe Jakovljev biti jer æe iz Siona izaæi zakon i rijeè Gospodnja iz meðu narodima, usred mnogih naroda, kao lav meðu Jerusalima. 3 I sudiæe meðu mnogim narodima, i zvijerima šumskim, kao laviæ meðu stadima ovaca, pokaraæe jake narode nadaleko, i oni æe raskovati koji kad ide tlaæi i rastrže i nema nikoga da izbavi. maæeve svoje na raonike, i kopija svoja na srpove; 9 Ruka æe ti se uzvisiti nad protivnicima tvojim, i neæe dizati maæa narod na narod, niti æe se više ueti svi æe se neprijatelji tvoji istrijebiti. 10 I u ono æeu ratu. 4 Nego æe sjedjeti svaki pod svojom vinovom vrijeme, govori Gospod, istrijebiti konje isred tebe i lozom i pod smokvom, i neæe biti nikoga da ih plasti; potraæu kola twoja. 11 I zatræu gradove u tvojoj zemlji, jer usta Gospoda nad vojskama rekoše. 5 Jer æe svi i razvaliæu sva tvrda mjesta twoja; 12 I istrijebiæu narodi hoditi svaki u ime boga svojega; a mi æemo vraæanje iz ruku tvojih, i neæeš imati gatara; 13 I hoditi u ime Gospoda Boga svojega uvijek i dovijeka. istrijebiæu likove tvoje rezane i stupove tvoje isred

6 U to vrijeme, govori Gospod, sabraæu hrome, i tebe, i neæeš se više klanjati djelu ruku svojih; 14 skupiæu odagnane i kojima zlo uèinih. 7 I uèiniæu I iskorijeniæu gajeve tvoje isred tebe, i raskopaæu od hromijeh ostatak i od odagnanih silan narod; i gradove tvoje, 15 I izvršiæu osvetu s gnjevom i Gospod æe carovati nad njima na gori Sionu otsada i ljutinom na narodima koji ne sluæaše.

dovijeka. 8 I ti, kulo stadu, stijeno kæeri Sionskoj, tebi æe doæi, doæi æe prva vlast, carstvo kæeri Jerusalimske. 9 Zašto viæeš tako jako? nema li cara u tebi? eda li izgibioše tvoji savjetnici, te te obuzeše bolovi kao porodilju? 10 Muèi se i vièi, kæeri Sionska, kao porodilja, jer æeš izaæi iz grada i stanovaæeš u polju, i otiæi æeš u Vavilon; ondje æeš se oslobođoti, ondje æe te iskupiti Gospod iz ruku neprijatelja tvojih. 11 A sada se sabraæe na te mnogi narodi govoreæi: da se oskvri, i da se oèi naše nagledaju Siona. 12 Ali ne znaju misli Gospodnjih, niti razumiju namjere njegove, jer ih je skupio kao snoplje na gumno. 13 Ustani i vrsi, kæeri Sionska, jer æu ti naèiniti rog gvozden, i kopita æu ti naèiniti mјedena, te æeš satri mnoge narode, i posvetiæu Gospodu blago njihovo i imanje njihovo Gospodu sve zemlje.

5 Saberi se sada u èete, èetnice, opsjedi nas, neka biju prutom po obrazu sudiju Izrailjeva. 2 A ti, Vitlejeme Efrato, ako i jesu najmanji meðu tisuæama Judinjem, iz tebe æe mi izaæi koji æe biti gospodar u Izraelju, kojemu su izlasci od poèetka, od vjeèenijeh vremena. 3 Zato æe ih ostaviti dokle ne rodi ona koja æe roditi; tada æe se ostatak braæe njegove vratiti sa sinovima Izrailjevijem. 4 I stajaæe i paæee ih silom Gospodnjom, veliæanstvom imena Gospoda Boga svojega; i oni æe nastavati, jer æe on tada biti velik do krajeva zemaljskih. 5 I on æe biti mir; kad doðe Asirac u našu zemlju, i kad stupi u dvore naše, tada æemo podignuti na nj sedam pastira i osam knezova iz naroda. 6 I oni æe opasti zemlju Asirsku maæem i zemlju Nevrodotu na vratima njegovijem; i on æe nas izbaviti od Asirca kad doðe u našu zemlju i kad stupi na meðu našu. 7 I ostatak æe Jakovljev biti usred mnogih naroda kao rosa od Gospoda i kao sitan dažd po travi, koja ne èeka èovjeka niti se

6 Sluæajte šta govori Gospod: ustani, sudi se s gorama, i neka èuju humovi glas tvoj. 2 Sluæajte, gore i tvrdi temelji zemaljski, parbu Gospodnju, jer Gospod ima parbu s narodom svojim, i s Izrailjem se sudi. 3 Narode moj, šta sam ti uèinio? i èim sam ti dosadio? Odgovori mi. 4 Jer te izvedoh iz zemlje Misirske i iskupih iz kuæe ropske i poslah pred tobom Mojsija, Arona i Mariju. 5 Narode moj, opomeni se sto naumi Valak car Moavski i sto mu odgovori Valam sin Veorov, od Sitima do Galgala šta bi, da poznaš pravdu Gospodnju. 6 Su èim æu doæi pred Gospoda da se poklonim Bogu višnjemu? hoæu li doæi preda nj sa žrtvama paljenicama? s teocima od godine? 7 Hoæe li Gospodu biti mile tisuæe ovnova? desetine tisuæea potoka ulja? hoæu li dati prvenca svojega za prijestup svoj? plod utrobe svoje za grijeh duše svoje? 8 Pokazao ti je, èovjèe, što je dobro; i šta Gospod ište od tebe osim da èiniš što je pravo i da ljubiš milost i da hodиш smjerno s Bogom svojim? 9 Glas Gospodnjih vièe gradu, i ko je mudar vidi ime tvoje; sluæajte prut i onoga koji ga je odredio. 10 Nije li jošte u kuæi bezbožnikovo blago nepravo? i efa krnja, gadna? 11 Hoæe li mi biti èist u koga su mjerila lažna i u tobocu prijevarno kamenje? 12 Jer su bogatuni njegovi puni nepravde, i stanovnici govore laž, i u ustima im je jezik prijevaran. 13 Zato æeu te i ja biti da oboliš, pustošiæu te za grijeye tvoje. 14 Ti æeš jesti, ali se neæeš nasiliti, i padanje tvoje biæe usred tebe; i sklanjaæeš, ali neæeš izbaviti, i što izbaviš predaæu maèu. 15 Ti æeš sijati, ali neæeš žeti; ti æeš cijediti masline, ali se neæeš namazati uljem, i mast, ali neæeš pitи vina. 16 Jer se drže uredbe Amrijeve i sva djela doma Ahavova, i hodite po savjetima njihovijem, da te predam u pogibao, i

stanovnike njegove u potsmijeh, i nosiæete sramotu naroda mojega.

7 Teško meni! jer sam kao kad se obere ljetina, kao kad se pabiréi poslije branja vinogradskoga; nema grozda za jelo, ranoga voæa želi duša moja. **2** Nesta pobožnoga sa zemlje i nema pravoga među ljudima, svi vrebaju krv, svaki lovi brata svojega mrežom. **3** Da èine zlo objema rukama što više mogu, ište knez; i sudija sudi za platu, i ko je velik govori opaèinu duše svoje, i spleæeu je. **4** Najbolji je između njih kao trn, najpraviji je gori od trnjaka; dan stražara tvojih, pohoðenje tvoje, doðe, sada æe se smesti. **5** Ne vjerujte prijatelju, ne oslanjajte se na voða; od one koja ti na krilu leži, èuvaj vrata usta svojih. **6** Jer sin grdi oca, kæi ustaje na mater svoju, snaha na svekrvu svoju, neprijatelji su èovjeku domašnji njegovi. **7** Ali ja æeu Gospoda pogledati, èekaæeu Boga spasenja svojega; uslišiæe me Bog moj. **8** Nemoj mi se radovati, neprijateljice moja; ako padoh, ustaæeu; ako sjedim u mraku, Gospod æe mi biti vidjelo. **9** Podnosiæeu gnjev Gospodnji, jer mu zgriješih, dok ne raspravi parbu moju i da mi pravicu; izvešæe me na vidjelo, vidjeæeu pravdu njegovu. **10** Neprijateljica æe moja vidjeti, i sram æe je pokriti, koja mi govori: gdje je Gospod Bog tvoj? oèi æe je moje vidjeti; sada æe se ona pogaziti kao blato na ulicama. **11** U koje se vrijeme sazidaju zidovi tvoji, u to æe vrijeme otiai zapovijest nadaleko; **12** U to æe vrijeme dolaziti k tebi od Asirske do tvrdijeh gradova, i od tvrdijeh gradova do rijeke, i od mora do mora, i od gore do gore. **13** A zemlja æe biti pusta sa stanovnika svojih, za plod djela njihovih. **14** Pasi narod svoj s palicom svojom, stado našljedstva svojega, koje živi osamljeno u šumi, usred Karmila; neka pasu po Vasanu i po Galadu, kao u staro vrijeme. **15** Kao u vrijeme kad si izašao iz zemlje Misirske pokazaæeu mu èudesa. **16** Narodi æe vidjeti, i postidjeæe se od sve sile svoje; metnuæe ruku na usta, uši æe im zagluhnuti. **17** Lizaæee prah kao zmija; kao bubine zemaljske drkæauæi izlješæe iz rupa svojih; pritræaaæe uplašeni ka Gospodu Bogu našemu, i tebe æe se bojati. **18** Ko je Bog kao ti? koji prašta bezakonje i prolazi prijestupe ostatku od našljedstva svojega, ne drži dovijeka gnjeva svojega, jer mu je mila milost. **19** Opet æe se smilovati na nas; pogaziæee naša bezakonja; baciaæeš u dubine morske sve grijeha njihove. **20** Pokazaæeš istinu Jakovu, milost Avramu, kako si se zakleo ocima našim u staro vrijeme.

Naum

1 Breme Nineviji; knjiga od utvare Nauma Elkоšanina. **2** Bog je revnitelj i Gospod je osvetnik; osvetnik je Gospod i gnjevi se; Gospod se sveti protivnicima svojim, i drži gnjev prema neprijateljima svojim. **3** Gospod je spor na gnjev i velike je moæi; ali nikako ne pravda krvica; put je Gospodnji u vihoru i buri, i oblaci su prah od nogu njegovih. **4** Zapreæuje moru i isušuje ga, i sve rijeke isušuje, vene Vasan i Karmil, i cvijet Vasanski vene. **5** Gore se tresu od njega, i humovi se rastapaju, a zemlja gori pred njim i vasiljena i sve što živi u njoj. **6** Pred gnjevom njegovijem ko æe se održati? i ko æe se oprijeti jarosti gnjeva njegova? jarost se njegova izlijeva kao oganj, i stijene se raspadaju pred njim. **7** Dobar je Gospod, grad je u nevolji, i poznaje one koji se uzdaju u nj. **8** Ali æe silnom poplavom uèiniti kraj mjestu njezinu, i tama æe goniti neprijatelje njegove. **9** Šta smišljate Gospodu? on æe uèiniti kraj; neæe se dva puta podignuti pogibao. **10** Jer kao trnje spleteni i kao od vina pijani proždrijeæe se kao suha slama. **11** Iz tebe je izašao koji smišlja zlo Gospodu, savjetnik nevaljao. **12** Ovako veli Gospod: ako i jesu u sili i mnogo ih ima, opet æe se isjeæi i proæi. Muèeo sam te, neæeu te više muæiti. **13** Nego æeu sada slomiti jaram njegov s tebe, i pokidaæu tvoje okove. **14** Ali za tebe zapovjedi Gospod da se ne sije više ime tvoje; iz doma bogova tvojih istrijebiæu likove rezane i livenе; naèiniæu ti od njega grob kad budeš prezren. **15** Eto, na gorama noge onoga koji nosi dobre glase, koji oglasaæuje mir. Praznui, Juda, svoje praznike, ispunjavaj zavjete svoje, jer zlikovac neæe više prolaziti po tebi; sasvijem se zatro.

nema kraja, mnoštvu je svakojakih dragih zaklada. **10** Isprazni se, i ogolje, i opustije; i srce se rastopi, koljena udaraju jedno o drugo, i bol je u svijem bedrima, i lica su svjema pocrnjela. **11** Gdje je loža lavovima i pasište laviæima, kuda iðaše lav i lavica i laviæ, i nikoga ne bješe da plaši? **12** Lav lovijaše svojim laviæima dosta, i davljaše lavicama svojim, i punjaše peæine svoje lova i lože svoje grabeža. **13** Evo me na te, govori Gospod nad vojskama, i popaliæu kola tvoja u dim, i maè æe proždrijeti laviæ tvoje, i istrijebiæu sa zemlje grabež tvoj, i neæee se èuti glas poslanika tvojih.

3 Teško gradu krvnièkom, vas je pun laži i otimanja, grabež ne izbiva iz njega. **2** Pucaju bièevi, i toèkovi prašte, i konji topoæeu, i kola skaèeu, **3** Konjanici poskakuju, i maèevi se sjaju, i kopila sijevaju, i mnoštvu je pobijenijeh i sila mrtvijeh tjelesa, nema broja mrtvacima; i pada se preko mrtvaca, **4** Za mnoštvu kurvarstva ljudske kurve, vješte bajaèice, koja prodaje narode svojim kurvanjem i plemena vraèanjem svojim. **5** Evo me na te, govori Gospod nad vojskama, i uzgrnuæu ti skute tvoje na lice, i pokazaæu narodima golotinju tvoju i carstvima sramotu tvoju. **6** I bacaju na tebe gadove i naružaju te, i naèiniæu od tebe ugled. **7** I ko te god vidi, bježaaæe od tebe, i govoriæe: opustje Ninevija; ko æe je žaliti? gdje æeu tražiti one koji bi te tješili? **8** Jesi li bolja od No-Amona, koji ležaše među rijkama, optoèen vodom, kojemu prednja kula bješe more i zidovi mu bjehu more? **9** Jaèina mu bješe Huska zemlja i Misir i narodi bez broja; Futeji i Liveji bjehu ti pomoæenici. **10** I on bi preseljen, otide u ropstvo, i djeca njegova biše razmrskana po uglgovima svijeh ulica; i za glavare njegove bacaaše ždrijeb, i svi vlastelji njegovi biše okovani u puta. **11** I ti æeš se opiti i kriæeš se, i ti æeš tražiti zaklon od neprijatelja. **12** Svi æe gradovi tvoji biti kao smokve s ranijem rodom; kad se tresnu, padaju u usta onome ko hoæee da jede. **13** Eto, narod su ti žene usred tebe; neprijateljima æe tvojim biti širom otvorena vrata od zemlje tvoje, oganj æe proždrijeti prijevornice tvoje. **14** Nahvataj sebi vode za opsadu, utvrdi ograde svoje; uði u kao træaaæe kao munje. **5** Pominjaæe junake svoje, a oni i ugazi blato, opravi peæ za opeke. **15** Ondje æe padati iduæi, pohitjeæe k zidovima njegovijem, i te proždrijeti oganj, maè æe te isjeæi, izjeæee te zaklon æe biti gotov. **6** Vrata æe se rijekama otvoriti, kao hruš; neka vas je mnogo kao hrušteva, neka i dvor æe se razvaliti. **7** I koja stoji, zarobiæe se i vas je mnogo kao skakavaca. **16** Imaš trgovaca više odvešæe se, djevojke njezine pratiaæe je uzdišuæi kao nego što je zvijezda na nebū; hruštevi padoše, pa golubice, bijuæi se u prsi. **8** Ninevija bijaše kao jezero odletješe. **17** Glavarji su tvoji kao skakavci i vojvode vodeno otkako je; ali bježe. Stanite, stanite. Ali se tvoje kao veliki skakavci, koji padaju po plotovima niko ne obzire. **9** Grabite srebro, grabite zlato; blagu kad je studeno, a kad sunce grane, odlijaeæu, i mjesto

im se ne poznaje gdje bjehu. **18** Zadrijemaše tvoji
pastiri, care Asirski, polijegaše junaci tvoji, narod se
tvoj rasprša po gorama, i nema nikoga da ih zbere.
19 Nema lijeka polomu tvom, ljuta je rana tvoja; ko
god èuje glas o tebi, pljeskaæe rukama nad tobom,
jer koga nije stizala zloæa tvoja jednako?

Avakum

1 Breme koje vidje prorok Avakum. 2 Dokle æeu, Gospode, vapiti a ti neæeš da èuješ? dokle æeu ti vikati: nasilje! a ti neæeš da izbaviš? 3 Zašto puštaš da vidim bezakonje, i da gledam muku i grabež i nasilje pred sobom, i kako podižu svaðu i raspru? 4 Zato se ostavlja zakon, i sud ne izlazi nigda, jer bezbožnik optjeèe pravednika, zato sud izlazi izopaèen. 5 Pogledajte po narodima i vidite, i èudite se i divite se, jer æeu uèiniti djelo u vaše dane kojega neæete vjerovati kad se stane pripovijedati. 6 Jer, evo, ja æeu podignuti Haldejce, narod ljut i nagao, koji æee iæi po zemlji širom da osvoji naselja koja nijesu njegova. 7 Žestok je i strašan, sud njegov i vlast njegova od njega izlazi. 8 Konji æee mu biti brži od risova i ljuæi od vukova uveèe, veliko æee mnoštvo biti konjika njegovih, i iduæi izdaleka konjici njegovi doletjeæe kao orao kad hiti na lov. 9 Svi æee doæi na grabež, s lica æee biti kao istoèeni vjetar, pokupiæe roblje kao pijesak. 10 I carevima æee se rugati i knezovi æee im biti potsmijeh, smijaæe se svakom gradu, nasuæe zemlje, i uzeæe ga. 11 Tada æee mu se promijeniti duh, proæi æee i skrivaæe; ta æee mu (sila) njegova biti od boga njegova. 12 Nijesi li ti od vijeka, Gospode Bože moj, sveèee moj? neæemo umrijeti; ti si ga, Gospode, odredio za sud; i utvrđio si ga, stijeno, za karanje. 13 Èiste su oèi tvoje da ne možeš gledati zla, i bezakonja ne možeš gledati; zašto gledaš bezakonike? muèiš, kad bezbožnik proždire pravijega od sebe? 14 I hoæeš li ostaviti ljudеe kao ribe morske, kao bubine, koje nemaju gospodara? 15 Izvlaæi ih sve udicom, hvata ih u mrežu svoju, i zgræe ih preðom svojom, zato se veseli i raduje. 16 Zato prinosi žrtvu svojoj mreži, i kadi svojoj preði; jer je tijem dio njegov pretio i hrana mu izabrana. 17 Hoæeš li zato izvlaæiti mrežu svoju i jednako ubijati narode nemilice?

2 Na straži svojoj stadoh, i stajah na kuli, i motrah da vidim šta æee mi reæi i šta bih odgovorio onome koji me koraše. 2 I odgovori mi Gospod i reèe: piši utvaru, i da bude razgovijetno na ploèama da se lako èita. 3 Jer æee još biti utvara do odreðenoga vremena, i govoriae šta æee biti do pošljetka i neæe slagati; ako oklijeva, èekaj je, jer æee zaciæelo doæi, i neæe odocniti. 4 Gle, ko se ponosi, njegova duša nije prava u njemu; a pravednik æee od vjere svoje živ biti. 5 A kako vino vara, taki je èovjek ohol, niti ostaje u stanu; jer raširuje duh svoj kao grob, i kao smrt je, koja se ne može nasititi i zbira k sebi sve narode i

skuplja k sebi sva plemena. (Sheol h7585) 6 Neæe li ga svi oni uzeti u prieu i u zagonetke, i reæi: teško onom koji umnožava što nije njegovo! dokle æee? i koji trpa na se gusto blato. 7 Neæe li najedanput ustati oni koji æee te gristi? i neæe li se probudit oni koji æee te rastrzati, i kojima æee biti grabež? 8 Što si ti opljenio mnoge narode, tebe æee opljeniti sav ostatak od naroda, za krv ljudsku i za nasilje uèinjeno zemlji, gradu i svjema koji žive u njemu. 9 Teško onome koji se lakomi na gadan dobitak kuæi svojoj, da postavi gnijezdo svoje na visokom mjestu i saèuva se oda zla. 10 Smislio si sramotu kuæi svojoj da zatreš mnoge narode, i ogriješio si se o svoju dušu. 11 Jer æee kamen iz zida vikati, i èovor iz drveta svjedoèiæe. 12 Teško onome koji gradi grad krvlju i osniva grad nepravdom! 13 Gle, nije li od Gospoda nad vojskama da ljudi rade za organj i narodi se trude ni za što? 14 Jer æee se zemlja napuniti poznanja slave Gospodnje kao što je more puno vode. 15 Teško onome koji pojti bližnjega svojega, dodaje mijeh svoj da bi ga opojio i gledao mu golotinju. 16 Nasitiæeš se sramote mjesto slave, pij i ti, i otkrij golotinju svoju; doæi æee k tebi èasa u desnici Gospodnjoi, i bljuvotina æee sramna biti na slavi tvojoj. 17 Jer nasilje uèinjeno Livanu pokriæe te i pustoš među zvijerjem koja ga je plašila, za krv ljudsku i nasilje uèinjeno zemlji, gradu i svjema koji žive u njemu. 18 Šta pomaže rezan lik što ga izreza umjetnik njegov? šta liven lik i uèitelj laži, te se umjetnik uzda u djelo svoje gradeæi nijeme idole? 19 Teško onome koji govori drvetu: preni se! i nijemu kamenu: probudi se! Hoæe li on uèiti? Eto, obložen je zlatom i srebrom, a nema duha u njemu. 20 A Gospod je u svetoj crkvi svojoj; muèi pred njim, sva zemljo!

3 Molitva proroka Avakuma; za pjevanje. 2 Gospode, euh rijeèe tvoju, i uplaših se; Gospode, djelo svoje usred godina saèuvaj u životu, usred godina objavi ga, u gnjevu sjeti se milosti. 3 Bog doðe od Temana i svetac s gore Farana; slava njegova pokri nebesa i zemlja se napuni hvale njegove. 4 Svetlost mu bijaše kao sunce, zraci izlažahu mu iz ruku, i ondje bješe sakrivena (sila) njegova. 5 Pred njim iðaše pomor, i živo uglijevlje iðaše ispod nogu njegovijeh. 6 Stade, i izmjeri zemlju, pogleda i razmetnu narode, raspadoše se vjeèene gore, slegoše se humovi vjeèeni; putovi su mu vjeèeni. 7 Vidjeh šatore Etiopske u muci, ustreptaše zavjesi zemlji Madijanskoj. 8 Eda li se na rijeke razgnjevi Gospod? eda li se na rijeke raspali gnjev tvoj? na more jarost tvoja, kad si pojezdio na konjima svojim i na kolima svojim za spasanje? 9 Pomoli se luk tvoj kao što si se zakleo plemenima; razdro

si zemlju za rijeke. **10** Vidješe te gore i uzdrktaše, povodanj navalı; bezdana pusti glas svoj, uvis podiže ruke svoje. **11** Sunce i mjesec stadoše u stanu svom, idoše prema svjetlosti tvoje strijele, prema sijevanju sjajnoga koplja tvojega. **12** Srdito si išao po zemljiji, gnjevno si gazio narode. **13** Izašao si na spasenje narodu svojemu, na spasenje s pomazanikom svojim; razmrskao si glavu kuæi bezbožnièkoj do vrata otkrivši temelj. **14** Njegovijem koplijima probio si glavu selima njegovijem kad navaljivahu kao vihor da me razaspri, radovahu se kao da æe proždrijeti siromaha u potaji. **15** Išao si po moru na konjma svojim, po gomili mnoge vode. **16** Èuh, i utroba se moja uskoleba, usne mi uzdrktaše na glas, u kosti mi uðe truhlež, i ustresoh se na mjestu svom; kako æeu poèivati u dan nevolje, kad doðe na narod koji æe ga opustošiti. **17** Jer smokva neæee cvasti, niti æee biti roda na lozi vinovojoj; rod æee maslinov prevariti, i njive neæee dati hrane, ovaca æee nestati iz tora, i goveda neæee biti u oboru. **18** Ali æeu se ja radovati u Gospodu, veseliæu se u Bogu spasenja svojega. **19** Gospod je Gospod (sila) moja, i daæe mi noge kao u košute, i vodiæe me po visinama mojim. Naèelniku pjevaèkom uz žice moje.

Sofonija

1 Rijeè Gospodnja koja doðe Sofoniji sinu Husiju sina Godolije sina Amarije sina Jezekijina, za vremena Josije sina Amonova, cara Judina. **2** Sve æeu uzeti sa zemlje, govori Gospod; **3** Uzeæu ljude i stoku, uzeæu ptice nebeske i ribe morske i sablazni s bezbožnicima, i istrijebiæu ljude sa zemlje, govori Gospod. **4** Jer æeu mahnuti rukom svojom na Judu i na sve stanovnike Jerusalimske, i istrijebiæu iz mjesta ovoga ostatak Valov i ime sveštenika idolskih s drugim sveštenicima, **5** I one koji se klanjaju na krovovima vojsci nebeskoj i koji se klanjaju i kunu se Gospodom i koji se kunu Melhomom. **6** I one koji se odvraæaju od Gospoda i koji ne traže Gospoda niti pitaju za nj. **7** Muèi pred Gospodom Gospodom, jer je blizu dan Gospodnji, jer je Gospod prigotovio žrtvu i pozvao svoje zvanice. **8** I u dan žrtve Gospodnje pohodiæu knezove i carske sinove i sve koji nose tuðinsko odijelo. **9** I pohodiæu u taj dan sve koji skaèu preko praga, koji pune kuæeu gospodara svojih grabežem i prijevarom. **10** I u taj æe dan, veli Gospod, biti vika od ribljih vrata, i jauk s druge strane, i polom velik s humova. **11** Ridajte koji živite u Maktesu, jer izgibe sav narod trgovaèki, istrijebiše se svi koji nose srebro. **12** I u to æeu vrijeme razgledati Jerusalim sa žišcima, i pohodiæu ljude koji leže na svojoj droždini, koji govore u srcu svom: Gospod ne èini ni dobro ni зло. **13** I blago æe se njihovo razgrabiti i kuæe njihove opustošiti; grade kuæe, ali neæee sjedjeti u njima; i sade vinograde, ali neæee piti vina iz njih. **14** Blizu je veliki dan Gospodnji, blizu je i ide vrlo brzo; glas æe biti dana Gospodnjega, gorko æe tada vikati junak. **15**

Taj je dan dan, kada æe biti gnjev, dan, kada æe biti tuga i muka, dan, kada æe biti pustošenje i zatiranje, dan, kada æe biti mrak i tama, dan, kada æe biti oblak i magla, **16** Dan, kada æe biti trubljenje i pokliè na tvrde gradove i na visoke uglove. **17** I pritisniæu ljude, te æee iæi kao slijepi, jer zgriješiše Gospodu; i krv æe se njihova prosuti kao prah i tjelesa njihova kao gnoj. **18** Ni srebro njihovo ni zlato njihovo neæee ih moæi izbaviti u dan gnjeva Gospodnjega; i svu æe zemlju proždrjeti oganj revnosti njegove; jer æe brzo uèiniti kraj svjemu stanovnicima zemaljskim.

2 Saberite se, saberite se, narode nemili, **2** Dok nije izašao sud, i dan prošao kao pljeva, dok nije došao na vas ljuti gnjev Gospodnji, dok nije došao na vas dan gnjeva Gospodnjega. **3** Tražite Gospoda svi koji ste krotki u zemlji, koji èinete što je naredio; tražite pravdu, tražite krotost, eda biste se sakrili na

dan gnjeva Gospodnjega. **4** Jer æe se Gaza ostaviti i Askalon æe opustjeti; Azot æe se odagnati u podne i Akaron æe se iskorijeniti. **5** Teško onima koji žive po bregovima morskim, narodu Heretejskom: rijeè je Gospodnja na vas, Hanane, zemljo Filistejsku, ja æeu te zatrati da ne bude stanovnika u tebi. **6** I bregovi æe morski biti stanovi i jame pastirske i torovi za stada. **7** I taj æe kraj biti ostatku doma Judina; onđje æe pasti; u domovima æe Askalonskim lijegati uveèe; jer æe ih pohoditi Gospod Bog njihov i povratiti robjle njihovo. **8** Èuo sam rug Moavov i ukore sinova Amonovih kojima ružiše moj narod, i raširiše se preko meða njihovih. **9** Zato, tako ja bio živ, govori Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev, Moav æe biti kao Sodom i sinovi Amonov kao Gomor, mjesto koprivama, i slanica i vjeèna pustoš: ostatak naroda mojega oplijeniæe ih, i koji ostanu od naroda mojega naslijediæe ih. **10** To æe im biti za ponositost njihovu; jer ružiše narod Gospoda nad vojskama i podizaše se na nj. **11** Strašan æe im biti Gospod, jer æe istrijebiti sve bogove zemaljske, i njemu æe se klanjati svaki iz svojega mjesta, sva ostrva narodna. **12** I vi, Etiopljani, biæete pobijeni maèem mojim. **13** I dignuæe ruku svoju na sjever, i zatræe Asirsku, i Nineviju æe opustiti da bude suha kao pustinja. **14** I u njoj æe ležati stada, svakojako zvijerje između naroda, i gem i æuk noæivaæe na dovratnicima njezinijem; glasom æe pjevati na prozorima; pustoš æe biti na pragovima, jer æe se poskidati kedrovina. **15** Taki æe biti veseli grad, koji sjedi bez brige, koji govori u srcu svom: ja sam, i osim mene nema drugoga. Kako opustje! posta loža zvijerju! Ko god proðe mimo nj zviždaæe i mahati rukom.

3 Teško gradu odmetnièkom i oskvrnjenom, nasilnièkom! **2** Ne sluša glasa, ne prima nauka, ne uzda se u Gospoda, ne pristupa k Bogu svojemu. **3** Knezovi su mu u njemu lavovi koji rièu; sudije su mu vuci veèernji, koji ne gloðu kosti do jutra. **4** Proroci su mu hvališe, varalice; sveštenici njegovi skvrne svetinju, izvræu zakon. **5** Gospod je pravedan usred njega, ne èini nepravde, svako jutro iznosi sud svoj na vidjelo, ne izostaje, ali bezbožnik ne zna za stid. **6** Istrijebih narode, kule im se razorise, ulice im opustih, te niko ne prolazi; gradovi im se raskopaše, da nema nikoga, nema stanovnika. **7** Rekoh: pobojaæeš me se, primiæeš nauk; neæee mu se zatrati stan nièim su èim bih ga pohodio; ali oni uraniše te pokvariše sva djela svoja. **8** Zato èekajte me, govori Gospod, do dana kad æeu se podignuti na plijen; jer je sud moj da saberem narode i pokupim carstva, da izlijem

na njih gnjev svoj, svu žestinu jarosti svoje, jer æe
oganj revnosti moje proždrijeti svu zemlju. 9 Jer æu
tada promjeniti narodima usne, te æe biti èiste, da
bi svi prizivali ime Gospodnje i služili mu složnjem
ramenima. 10 Ispreko rijeka Huskih koji se meni
mole, rasijani moji, donijeæe mi dare. 11 Tada se
neæeš više stidjeti nijednoga svojih djela, kojima si
mi zgriješio; jer æu onda uzeti iz tebe one koji se
hvale slavom tvojom, i neæeš se više velièati na
svetoj gori mojoj. 12 I ostaviæu u tebi narod nevoljan
i siromašan, i oni æe se uzdati u ime Gospodnje.
13 Ostatak Izrailjev neæe èiniti bezakonja niti æe
govoriti laži, niti æe se naæei u ustima njihovjem
jezik prijevaran; nego æe pasti i ležati i neæe biti
nikoga da ih plaši. 14 Pjevaj, kæeri Sionska; klikuj,
Izrailju; raduj se i veseli se iz svega srca, kæeri
Jerusalimskal! 15 Ukloni Gospod sudove tvoje, odvrati
neprijatelje tvoje; car Izrailjev Gospod usred tebe je,
neæeš se više bojati zla. 16 U onaj dan reæi æe se
gradu Jerusalimu: ne boj se; Sionu: nemoj da ti klonu
ruke. 17 Gospod Bog tvoj, koji je usred tebe, silni,
spašaæe te; radovaæe ti se veoma, umiriæe se u
ljubavi svojoj, veseliæe se tebe radi pjevajuæi. 18
Koji tuže za praznicima, sabraæeu ih, koji su iz tebe,
radi teške sramote koja je na tebi. 19 Gle, uništiæu
u ono vrijeme sve koji te muèe, i izbaviæu hrome i
sabratì odagnane, i dobaviæu im hvalu i slavu po svoj
zemlji, gdje su bili pod sramotom. 20 U ono vrijeme
dovešæu vas, u ono vrijeme sabraæu vas; jer æu
vam dobariti slavu i hvalu po svijem narodima na
zemlji, kad povratim roblje vaše pred vašim oèima,
govori Gospod.

Agej

1 Druge godine cara Darija šestoga mjeseca prvoga dana dođe riječ Gospodnja preko Ageja proroka Zorovavelju sinu Salatilovu, upravitelju Judejskom, i Isusu sinu Josedekovu, poglavaru svešteničkom, govoreći: **2** Ovako veli Gospod nad vojskama govoreći: taj narod gorovi: još nije došlo vrijeme, vrijeme da se sazida dom Gospodnj. **3** Zato dođe riječ Gospodnja preko Ageja proroka govoreći: **4** Je li vama vrijeme da sjedite u kućama svojim obloženijem daskama, a ovaj je dom pust? **5** Zato sada ovako veli Gospod nad vojskama: uzmite na um putove svoje. **6** Sijete mnogo, a uvozite malo; jedete, a ne bivate siti; pijete, a ne napijate se; odijevate se, a nijedan ne može da se zgrije; i koji zaslužuje novce, meće ih u prodri tobolac. **7** Ovako veli Gospod nad vojskama: uzmite na um putove svoje. **8** Idite na goru, i donesite drva, te zidajte dom; i biće mi milo, i proslaviću se, veli Gospod. **9** Izgledate mnogo, a eto malo; i što unesete u kuću, ja razduham; zašto? veli Gospod nad vojskama; zato što je dom moj pust, a vi svaki trećite za svoj dom. **10** Zato se zatvori nebo nad vama da nema rose, i zemlja se zatvori da nema roda njezina. **11** I dozvah sušu na zemlju, i na gore, i na žito i na vino i na ulje i na sve što zemlja rađa, i na ljudi i na stoku i na svaki rad ručni. **12** I posluša Zorovavelj sin Salatilov i Isus sin Josedekov, poglavar sveštenički, i sav ostatak narodni glas Gospoda Boga svojega i riječi proraka Ageja, kako ga posla Gospod Bog njihov, i poboja se narod Gospoda. **13** I gorovi Agej, poslanik Gospodnj, narodu kao što ga posla Gospod, i reče: ja sam s vama, gorovi Gospod. **14** I Gospod podiže duh Zorovavelju sinu Salatilovu, upravitelju Judejskom, i duh Isusu sinu Josedekovu, poglavaru svešteničkom, i duh svemu ostatku narodnom, te dođoše i radiše u domu Gospoda nad vojskama, Boga svojega, **15** Dvadeset četvrtog dana šestoga mjeseca, druge godine cara Darija.

2 Sedmoga mjeseca dvadeset prvoga dana dođe riječ Gospodnja preko Ageja proroka govoreći: **2** Kaži sada Zorovavelju sinu Salatilovu, upravitelju Judejskom, i Isusu sinu Josedekovu, poglavaru svešteničkom, i ostatku narodnom govoreći: **3** Ko je među vama ostao koji je video ovaj dom u prvoj slavi njegovoj? a kakav vi sada vidite? nije li prema onom kao ništa u vašim očima? **4** Nego sada budi hrabar, Zorovavelju, gorovi Gospod, i budi hrabar Isuse sine Josedekov, poglavaru sveštenički, i budi

hrabar sav narode zemaljski, gorovi Gospod, i radite; jer sam ja s vama, gorovi Gospod nad vojskama. **5**

Po riječi kojom sam učinio zavjet s vama kad izidote iz Misira, duh æe moj stajati među vama, ne bojte se. **6** Jer ovako veli Gospod nad vojskama: još jednom, domalo, i ja æu potresti nebesa i zemlju i more i suhu zemlju; **7** I potrešau sve narode, i doæi æe izabrani iz svih naroda, i napuniæu ovaj dom slave, veli Gospod nad vojskama. **8** Moje je srebro i moje je zlato, gorovi Gospod nad vojskama.

9 Slava æe ovoga doma pošljednjega biti veæa nego onoga prvoga, veli Gospod nad vojskama; i postaviæu mir na ovom mjestu, gorovi Gospod nad vojskama. **10** Dvadeset četvrtog dana devetoga mjeseca druge godine Darijeve dođe riječ Gospodnja preko Ageja proroka govoreći: **11** Ovako veli Gospod nad vojskama: upitaj sveštenike za zakon, i reci: **12** Gle, ako bi ko nosio sveto meso u skutu od haljine svoje, ili bi se skutom svojim dotakao hljeba ili variva ili vina ili ulja ili kakoga god jela, bi li se osvetio? A sveštenici odgovoriše i rekose: ne. **13** Potom reče Agej: ako bi se ko neèist od mrtvaca dotakao èega toga, hoće li biti neèisto? A sveštenici odgovoriše i rekose: biće neèisto. **14** Tada Agej odgovori i reče: taki je taj narod i taki su ti ljudi pred mnom, gorovi Gospod, i tako je sve djelo ruku njihovih, i što god prinose tamo, neèisto je. **15** A sada uzmite na um, od ovoga dana nazad, prije nego se položi kamen na kamen u crkvi Gospodnjoj, **16** Prije toga kad ko dođe ka gomili od dvadeset mjera, bješe deset; kad dođe ka kaci da dobije pedeset vjedara iz kace, bješe dvadeset; **17** Bih vas sušom i medljikom i gradom, svako djelo ruku vaših; ali se vi ne obratiste k meni, gorovi Gospod. **18** Uzmite na um, od toga dana nazad, od dana dvadeset četvrtog mjeseca devetoga, od dana kad se osnova crkva Gospodnja, uzmite na um. **19** Ima li jošte sjemena u žitnici? ni vinova loza ni smokva ni šipak ni maslina još ne rodi; od ovoga æu dana blagosloviti. **20** Potom dođe riječ Gospodnja drugi put Ageju dvadeset četvrtog dana mjeseca govoreći: **21** Kaži Zorovavelju upravitelju Judejskom, i reci: ja æu potresti nebo i zemlju; **22** I prevaliæu prijesto carstvima, i satrau silu carstvima narodnjem, prevaliæu kola i one koji sjede na njima, i popadaæe konji i konjici, svaki od maëa brata svojega. **23** U to vrijeme, gorovi Gospod nad vojskama, uzeæu tebe, Zorovavelju, sine Salatilov, slugo moj, gorovi Gospod, i postaviæu te kao peæat; jer sam te izabrao, gorovi Gospod nad vojskama.

Zaharija

1 Osmoga mjeseca druge godine Darijeve, dođe riječ Gospodnja proroku Zahariji sinu Varahije sina Idova govoreći: **2** Gospod se vrlo razgnjevi na oce vaše. **3** Zato im reci: ovako veli Gospod nad vojskama: vratite se k meni, govori Gospod nad vojskama, i ja æu se vratiti k vama, veli Gospod nad vojskama. **4** Ne budite kao oci vaši, kojima vikahu preðašnji proroci govoreći: ovako veli Gospod nad vojskama: vratite se sa zlijeh putova svojih i od zlijeh djela svojih; ali ne poslušaše niti paziše na me, govori Gospod. **5** Oci vaši gdje su? i ti proroci žive li dovjeka? **6** Ali riječi moje i uredbe moje koje zapovijedah slugama svojim prorocima ne stigoše li oce vaše? te se oni obratiše i rekoše: kako Gospod nad vojskama bješe namislio uèiniti nam prema putovima našim i po djelima našim, tako nam uèini. **7** Dvadeset èetvrtoga dana jedanaestoga mjeseca, a to je mjesec Savat, druge godine Darijeve, dođe riječ Gospodnja proroku Zahariji sinu Varahije sina Idova govoreći: **8** Vidjeh noæeu, a to èovjek jahaše na konju riðu, i stajaše među mirtama koje bijahu u dolu, a za njim bijahu konji riði, šareni i bijeli. **9** I rekoh: što je ovo, gospodaru moj? A anđeo koji govoraše sa mnom reèe mi: ja æu ti pokazati što je ovo. **10** Tada èovjek koji stajaše među mirtama progovori i reèe: ovo su koje posla Gospod da oblaze zemlju. **11** I oni progovorile anđelu Gospodnjemu koji stajaše među mirtama, i rekoše: mi obidosmo zemlju, i gle, sva zemlja poèiva i mirna je. **12** Tada anđeo Gospodnji odgovori i reèe: Gospode nad vojskama, kad æeš se veæ smilovati Jerusalimu i gradovima Judinijem, na koje se gnjeviš veæ sedamdeset godina? **13** A Gospod odgovori anđelu koji govoraše sa mnom, dobrijem rijeèima, milijem rijeèima. **14** I reèe mi anđeo koji govoraše sa mnom: vièi i reci: ovako veli Gospod nad vojskama: revnujem za Jerusalim i za Sion veoma. **15** I gnjevim se silno na narode bezbrzne, jer se malo razgnjevh a oni pomogoše na zlo. **16** Zato ovako veli Gospod: obratih se k Jerusalimu milošæu, dom æe se moj opet sazidati u njemu, govori Gospod nad vojskama, i uže æe se zategnuti preko Jerusalima. **17** Još vièi i reci: ovako veli Gospod nad vojskama: opet æe gradovi moji obilovati dobrom, i Gospod æe opet utješiti Sion i opet æe izabrati Jerusalim. **18** Tada podigoh oèi svoje i vidjeh, i gle, èetiri roga. **19** I rekoh anđelu koji govoraše sa mnom: što je to? A on mi reèe: to su rogovi koji razmetnuše Judu, Izrailja i Jerusalim. **20**

Potom pokaza mi Gospod èetiri kovaèa. **21** I rekoh: šta su ti došli da rade? A on odgovori i reèe: ono su rogovi koji razmetnuše Judu da нико не podiže glave; a ovi dođoše da ih uplaše, da odbiju robove narodima, koji podigoše rog na zemlju Judinu da je razmetnu.

2 Opet podigoh oèi svoje i vidjeh, i gle, èovjek, i u ruci mu uže mjeraèko. **2** I rekoh: kuda ideš? A on mi reèe: da izmjerim Jerusalim da vidim kolika mu je širina i kolika mu je dužina. **3** I gle, anđeo koji govoraše sa mnom izide, i drugi anđeo izide mu na susret. **4** I reèe mu: trëi, govori onom mladiæu i reci: Jerusalimljanji æe se naseliti po selima radi mnoštva ljudi i stoke što æe biti u njemu. **5** I ja æu mu, govori Gospod, biti zid ognjen unaokolo i biæu za slavu usred njega. **6** Ej, ej, bježite iz zemlje sjeverne, govori Gospod, jer vas razasuh u èetiri vjetra nebeska, govori Gospod. **7** Ej Sione, koji sjediš kod kæeri Vavilonske, izbavi se. **8** Jer ovako veli Gospod nad vojskama: za slavom posla me k narodima, koji vas oplijeniše; jer ko tièe u vas, tièe u zjenicu oka njegova. **9** Jer evo ja æu mahnuti rukom svojom na njih, i biæe plijen slugama svojim, i poznaæete da me je poslao Gospod nad vojskama. **10** Pjevaj i veseli se, kæeri Sionska, jer evo ja idem i nastavaæu usred tebe, govori Gospod. **11** I mnogi æe se narodi prilijepiti ka Gospodu u taj dan, i biæe mi narod, i ja æu nastavati usred tebe, i poznaæeš da me je poslao k tebi Gospod nad vojskama. **12** I Gospod æe naslijediti Judu, svoj dio, u zemlji svetoj, i opet æe izabrati Jerusalim. **13** Neka muèi svako tijelo pred Gospodom, jer usta iz svetoga stana svojega.

3 Poslije mi pokaza Isusa poglavara sveštenièkoga, koji stajaše pred anđelom Gospodnjim, i Sotonu, koji mu stajaše s desne strane da ga pre. **2** A Gospod reèe Sotoni: Gospod da te ukori, Sotonu, Gospod da te ukori, koji izabra Jerusalim. Nije li on glavnja istrgnuta iz ognja? **3** A Isus bijaše obuèen u haljine prljave, i stajaše pred anđelom. **4** A on progovori i reèe onima koji stajahu pred njim: skinite s njega te prljave haljine. I reèe mu: vidi, uezih s tebe bezakonje tvoje, i obukoh ti nove haljine. **5** I rekoh: neka mu metnu èistu kapu na glavu. I metnuše mu èistu kapu na glavu, i obukoše mu haljine; a anđeo Gospodnji stajaše. **6** I anđeo Gospodnji zasvjedoèi Isusu govoreæi: **7** Ovako veli Gospod nad vojskama: ako uzideš mojim putovima, i ako uzdržiš što sam naredio da se drži, tada æeš ti suditi domu mojemu i èuvaæeš trijmove moje, i daæeu ti da hodiš među ovima što stoje. **8** Èuj, Isuse poglavaru sveštenièki, ti i drugovi tvoji što sjede

pred tobom, jer su ti ljudi èudo; evo, ja æu dovesti zemlji. 7 I gle, podizaše se talanat olova, i jedna žena slugu svojega, klicu. 9 Jer gle, kamen koji metnuh sjedaše usred efe. 8 I on reèe: to je bezbožnost. I pred Isusa, na tom je jednom kamenu sedam oèiju; vrže je usred efe, i vrže onaj komad olova ozgo na gle, ja æu ga otesati, govori Gospod nad vojskama, i ždrjelo joj. 9 I podigoh oèi svoje i vidjeh, a to dvije uzeæeu bezakonje te zemlje u jedan dan. 10 U taj žene izlažahu, i vjetar im bijaše pod krilima, a krila im dan, govori Gospod nad vojskama, zvaæete svaki bijahu kao u rode, i digoše efu među zemljui i nebo. bližnjega svojega pod vinovu lozu i pod smokvu.

4 Potom vrti se anđeo koji mi govoraše, i probudi me kao èovjeka koji se budi oda sna. 2 I reèe mi: šta vidiš? A ja rekoh: vidim, eto svijeæenjak sav od zlata, i gore na njemu èaša, i sedam žžaka njegovih na njemu, i sedam lejvaka za sedam žžaka što su gore na njemu, 3 i dvije masline uza nj, jedna s desne strane èaši a jedna s lijeve. 4 I progovorih anđelu koji govoraše sa mnom, i rekoh: što je to, gospodaru moj? 5 A anđeo koji govoraše sa mnom odgovori i reèe mi: zar ne znaš što je to? I rekoh: ne, gospodaru moj. 6 A on odgovori i reèe mi govoreæi: to je rijeè Gospodnja Zorovavelju: ne silom ni krjepošeu nego duhom mojim, veli Gospod nad vojskama. 7 Sto si ti, goro velika, pred Zorovaveljem? ravnica; i on æe iznijeti najviši kamen, s usklincima: milost, milost njemu. 8 I doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: 9 Ruke Zorovavelje osnovaše ovaj dom, ruke æe njegove i dovršiti, i poznaæeš da me je Gospod nad vojskama poslao k vama. 10 Jer ko je prezreo dan malijeh stvari? jer æe se radovati kad vide kamen mjeæek u ruci Zorovavelju onijeh sedam oèiju Gospodnjih koje prelaze svu zemlju. 11 Tada odgovarajuæi rekoh mu: što su one dvije masline s desne strane svijeæenjaku i s lijeve? 12 I opet progovorih i rekoh mu: što su one dvije granèice maslinove, što su među dva lejvka zlatna, koji toèe zlato? 13 I reèe mi govoreæi: zar ne znaš što je to? A ja rekoh: ne, gospodaru moj. 14 Tada reèe: to su dvije masline koje stoje kod Gospoda sve zemlje.

5 Potom opet podigoh oèi svoje i vidjeh, a to knjiga leæaše. 2 I on mi reèe: šta vidiš? A ja rekoh: vidim knjigu gdje leti, dužina joj dvadeset lakata a širina deset lakata. 3 Tada mi reèe: to je prokletstvo koje izaðe na svu zemlju, jer svaki koji krade istrijebiæe se po njoj s jedne strane, i koji se god kune krivo istrijebiæe se po njoj s druge strane. 4 Ja æu je pustiti, govori Gospod nad vojskama, te æe doæi na kuæu lupežu i na kuæu onome koji se kune mojim imenom krivo, i stajaæe mu usred kuæe i satræe Sarasara i Regemeleha i ljude svoje da mole je, i drvlje joj i kamenje. 5 Potom izide anđeo koji govoraše sa mnom, i reèe mi: podigni oèi svoje i u domu Gospoda nad vojskama, i prorocima, i vidi šta je ovo što izlazi. 6 A ja rekoh: šta je? A on reku: hoæemo li plakati petoga mjeseca odvajajuæi reèe: to je efa što izlazi. I reèe: to im je oko po svoj se, kako èinismo veæ toliko godina? 4 I doðe mi

10 I rekoh anđelu koji govoraše sa mnom: kuda one nose efu? 11 A on mi reèe: da joj naèine kuæu u zemlji Senaru; i ondje æe se namjestiti i postaviti na svoje podnoæje.

6 Potom opet podigoh oèi svoje, i vidjeh, a to èetvora kola izlažahu između dvije gore, a te gore bijahu od mjedi. 2 U prvijem kolima bjehu konji riði, a u drugim kolima konji vrani, 3 A u treæim kolima konji bijeli, a u èetvrtijem kolima konji šareni, jaci. 4 I progovoriv rekoh anđelu koji govoraše sa mnom: šta je to, gospodaru moj? 5 A anđeo odgovori i reèe mi: to su èetiri vjetra nebeska, koji izlaze ispred Gospoda sve zemlje, gdje stajaše. 6 Konji vrani što su u jednjem, oni idu u sjevernu zemlju; a bijeli idu za njima; a šareni idu u zemlju južnu. 7 I jaci izaæauši šæahu da idu i prolaze zemlju; i reèe: idite, prolazite zemlju. I stadoše prolaziti zemlju. 8 Tada me zovnu, i reèe mi: vidi, koji otidoše u zemlju sjevernu, umiriše duh moj u zemlji sjevernoj. 9 Potom mi doðe rijeè Gospodnja govoreæi: 10 Uzmi od roblja, od Heldaja i od Tovije i od Jedaje, koji doðoše iz Vavilonske, pa doði istoga dana i uđi u dom Josije sina Sofonijina. 11 Uzmi srebra i zlata, i naæini vijence, i metni na glavu Isusu sinu Josedekovu, poglavaru sveštenièkom, 12 I reci mu govoreæi: ovako veli Gospod nad vojskama: evo èovjeka, kojemu je ime klica, koja æe klijati s mjestu svoga i sagraditæ crkvu Gospodnju. 13 Jer æe on sagraditi crkvu Gospodnju, i nosiæe slavu, i sjedjæe i vladati na svom prijestolu, i biæe sveštenik na prijestolu svom, i svjet mimi biæe među objema.

14 I vijenci neka budu Elemu i Toviji i Jedaji i Henu sinu Sofonijinu za spomen u crkvi Gospodnjoj. 15 I koji su daleko, doæi æe i gradiæe crkvu Gospodnju, i poznaæete da me je Gospod nad vojskama poslao k vama. I to æe biti ako uzasluæate glas Gospoda Boga svojega.

7 Potom èetvrte godine cara Darija doðe rijeè Gospodnja Zahariji èetvrtoga dana devetoga mjeseca, Hasleva, 2 Kad poslaše u dom Božji Saracena i Regemeleha i ljude svoje da mole Gospoda, 3 I da govore sveštenicima, koji bijahu u domu Gospoda nad vojskama, i prorocima, i vidi se, kako èinismo veæ toliko godina? 4 I doðe mi

rijeè Gospodnja govoreæi: **5** Kaži svemu narodu Gospod nad vojskama. **12** Nego æe usjev biti miran, zemaljskom i sveštenicima, i reci: kad postiste i tužiste vinova æe loza nositi plod svoj, i zemlja æe raðati petoga i sedmoga mjeseca za sedamdeset godina, rod svoj, i nebo æe davati rosu svoju; i sve æu to eda li meni postiste? **6** A kad jedete i pijete, ne jedete dati u našljedstvo ostatku toga naroda. **13** I kao što li i ne pijete li sami? **7** Nijesu li to rijeèi koje je Gospod bijaste uklin među narodima, dome Judin i dome proglašio preko preðašnjih proroka, kad Jerusalim Izrailev, tako æeu vas izbaviti te æete biti blagoslov; bijaše naseljen i miran i gradovi njegovi oko njega, i ne bojte se, neka vam se okrijepe ruke. **14** Jer ovako kad bijaše naseljen južni kraj i ravnica? **8** Doðe rijeèi veli Gospod nad vojskama: kao što vam namislih Gospodnja Zahariji govoreæi: **9** Ovako govori Gospod zlo uèiniti, kad me razgnjeviše oci vaši, veli Gospod nad vojskama: sudite pravo i budite milostivi i žalostivi nad vojskama, i ne raskajah se, **15** Tako opet u ove jedan drugom. **10** I ne èinite krivo udovici ni siroti, dane namislih da dobro èinim Jerusalimu i domu inostrancu ni siromahu, i ne mislite zlo jedan drugom Judinu; ne bojte se. **16** Ovo je što treba da èinite: u srcu svom. **11** Ali ne htješe slušati, i uzmakaoše na vratima svojim; **17** I ne mislite jedan drugome zlo u srcu svom, i ne ljubite krive zakletve, jer na sve èuju zakona i rijeèi koje sla Gospod nad vojskama to mrzim, govori Gospod. **18** Potom doðe mi rijeèe duhom svojim preko proraka preðašnjih; zato doðe Gospoda nad vojskama govoreæi: **19** Ovako veli velik grjev od Gospoda nad vojskama. **13** Zato kao Gospod nad vojskama: post èetvrtoga mjeseca, i post što on vika a oni ne slušaše, tako i oni vikaše a ja ih ne slušah, govori Gospod nad vojskama. **14** Nego ih razmetnuh vihorom po svijem narodima, kojih ne poznavашa, i zemlja opustje iza njih da niko u nju ne dohoðaše niti se iz nje vraæaše, i obratiše milu zemlju u pustoš.

8 Opet doðe rijeèi Gospoda nad vojskama govoreæi:

2 Ovako veli Gospod nad vojskama: revnujem za Sion velikom revnošæu, i velikim grjevom revnujem za nj. **3** Ovako veli Gospod: vrath se u Sion i naselih se usred Jerusalima, i Jerusalim æe se zvati grad istiniti, i gora Gospoda nad vojskama sveta gora. **4** Ovako veli Gospod nad vojskama: opet æe sjedjeti

starci i starice po ulicama Jerusalimskim, svatko sa štakom u ruci od velike starosti. **5** I ulice æe gradске biti pune djetiæa i djevojaka, koje æe seigrati po ulicama. **6** Ovako veli Gospod nad vojskama: ako je èudno u oèima ostatku toga naroda u ovo vrijeme, eda li æe biti èudno i u mojim oèima? govori Gospod nad vojskama. **7** Ovako veli Gospod nad vojskama: evo, ja æeu izbaviti svoj narod iz zemlje istoèene i iz zemlje zapadne. **8** I dovešæu ih, i oni æe nastavati usred Jerusalima, i biæe mi narod i ja æeu im biti Bog, istinom i pravdom. **9** Ovako veli Gospod nad vojskama: neka vam se ukrijepe ruke koji slušate u ovo vrijeme ove rijeèi iz usta proroèkih od dana kad se osnova dom Gospoda nad vojskama da se sazida crkva. **10** Jer prije tijeh dana ne bješe plate ni za èovjeka ni za živinæe, niti bješe mira od neprijatelja ni onome koji odlazaše ni onome koji dolaže, i pustih sve ljudi jednoga na drugoga. **11** A sada neæeu biti kao prije ostatku toga naroda, govori

nad vojskama, i ne raskajah se, **15** Tako opet u ove jedan drugom. **10** I ne mislite jedan drugome zlo u srcu svom, i ne ljubite krive zakletve, jer na sve èuju zakona i rijeèi kojesla Gospod nad vojskama: post èetvrtoga mjeseca, i post petoga i post sedmoga i post desetoga obratiæe se domu Judinu u radost i veselje i u praznike vesele; ali ljubite istinu i mir. **20** Ovako veli Gospod nad vojskama: još æe dolaziti narodi i stanovnici mnogih gradova; **21** Dolaziæe stanovnici jednoga u drugi govoreæi: hajdemo da se molimo Gospodu i da tražimo Gospoda nad vojskama; idem i ja. **22** Tako æe doæi mnogi narodi i silni narodi da traže Gospoda nad vojskama u Jerusalimu i da se mole Gospodu.

23 Ovako veli Gospod nad vojskama: u to æe vrijeme

deset ljudi od svijeh jezika narodnjih uhvatiti jednoga

Judeca za skut govoreæi: idemo s vama, jer èujemo

da je Bog s vama.

9 Breme rijeèi Gospodnje zemlji Adrahu i Damasku,

gdje æe poèinuti, jer je Gospodnje oko na ljudima i na svijem plemenima Izrailjevjem. **2** I Emat æe zahvatiti, i Tir i Sidon, ako i jesu veoma mudri, **3** I Tir sagradi sebi grad, i sabra srebra kao praha, i zlata kao kala po putu. **4** Gle, Gospod æe ga otjerati, i vræi æe u more silu njegovu, i on æe ognjem izgorjeti. **5** Askalon æe vidjeti i uplašiæe se, i Gaza æe se vrlo

uzmuèiti, i Akaron, što ga osramoti nadanje njegovo, i poginuæe car u Gazi; i Askalon se neæee naseliti.

6 I u Azotu æe sjedjeti tuðin, i ponos æeu Filistejski zatrati. **7** I ukloniaæu krv njihovu od usta njihovih, i gadove njihove iz zuba njihovih, i ko ostane biæe i on Boga našega, i biæe kao poglavar u Judi, a

Akaron kao Jevusejac. **8** I postaviæu oko kod doma svojega suprot vojsci, suprot onima koji odlaze i dolaze, i nastojnik neæee više prolaziti kroz njih, jer sada pogledah svojim oèima. **9** Raduj se mnogo, kæeri Sionska, podvikuj, kæeri Jerusalimska; evo,

car tvoj ide k tebi, pravedan je i spasava, krotak i Misirska uzeti. 12 I ukrijepiæu ih Gospodom, i oni æe jašte na magarcu, i na magaretu, mladetu magarièinu. hoditi u ime njegovo, govori Gospod.

10 Jer æeu istrijebiti iz Jefrema kola i iz Jerusalima konje; i istrijebiæe se luk ubojiti; i on æee kazivati mir narodima, i vlast æee mu biti od mora do mora i od rijeke do krajeva zemaljskih. 11 A ti, za krv zavjeta tvojega pustih sužnje tvoje iz jame, gdje nema vode. 12 Vratite se ka gradu, sužnji, koji se nadate, još ti i danas javljam da æeu ti platiti dvojinom. 13 Jer zapeh sebi Judu kao luk, i napunih Jefrema, i podigoh sinove tvoje, Sione, na sinove tvoje, Javane, i uèinih te da si kao maè junaèki. 14 I Gospod æee se pokazati nad njima, i strijela æee njegova izaae kao munja, i Gospod æee Gospod zatrubiti u trubu i poæei æee s vihorima južnjem. 15 Gospod nad vojskama zaklanjaæe ih, i oni æee jesti pogazivši kamenje iz praæe, i piæe podvikujæi kao od vina, i biæe puni kao èaša, kao uglovi od oltara. 16 I Gospod Bog njihov izbavijaæe ih u taj dan kao stado svojega naroda, jer æee se kamenje u vijencu podignuti u zemlji njegovoj. 17 Jer koliko æee biti dobro njegovo i kolika ljepota njegoval od žita æee rasti momci a od slatkoga vina djevojke.

10 Ištite od Gospoda dažda u vrijeme poznoga dažda, Gospod æee pustiti munje, i daæee vam izobila dažda i svakome trave u polju. 2 I Jer likovi govore ništaivo i vraèi vide laž i govore zaludne sne, tješte taštinom; zato otidoše kao stado, i ojadiše se, jer ne bješe pastira. 3 Gnjev se moj raspali na pastire, i pokaraj jarce; jer Gospod nad vojskama obide stado svoje, dom Judin, i uèini da su mu kao konj okiæen za boj. 4 Od njega je ugao, od njega kolje, od njega luk ubojiti, od njega izlazi i svaki nastojnik. 5 I oni æee biti kao junaci, gaziæe u boju kao blato po ulicama, i biæe se, jer je Gospod s njima, i koji jašu na konjima osramotiæe se. 6 I ukrijepiæu dom Judin, i dom æeu Josifov spasti, i dovešæu ih natrag, jer mi ih je zao, i biæe kao da ih nijesam odbacio, jer sam ja Gospod Bog njihov u uslišiæu ih. 7 I oni od Jefrema biæe kao junak, i srce æee im biti veselo kao od vina, i sinovi njihovi vidjeæe i veseliae se, i srce æee im se

radovati o Gospodu. 8 Zazviždaæeu im i sabraæeu ih, jer æeu ih izbaviti, i oni æee se umnožiti kao što su se bili umnožili. 9 I rasijaæeu ih meðu narode da se u dalnjnjem mjestima opominju mene, i živeæi sa sinovima svojima da se vrate. 10 I dovešæu ih natrag iz zemlje Misirske, i sabraæeu ih iz Asirske, i dovešæu ih u zemlju Galadsku i na Livan; i neæee im biti dosta mjesta. 11 I od tjeskobe æee prijeæi preko mora, i razbiæe vale u moru, i sve æee dubine rijeci presahnuti, i oboriæe se ponos Asirski i palica æee se

Misirska uzeti. 12 I ukrijepiæu ih Gospodom, i oni æe jašte na magarcu, i na magaretu, mladetu magarièinu. hoditi u ime njegovo, govori Gospod.

11 Otvori, Livane, vrata svoja, i oganj neka proždre kedre tvoje. 2 Ridaj, jelo, jer pade kedar, jer krasnici propadoše; ridajte, hrastovi Vasanski, jer se posjeèe šuma ograðena. 3 Stoji jauk pastira, jer se zatr slava njihova; stoji rika lavova, jer se opustoši ponos Jordanski. 4 Ovako veli Gospod Bog moj: pasi ovce klanice, 5 Koje ubijaju oni koji ih drže, niti ih ko krivi, i koji ih prodaju govore: blagosloven da je Gospod, obogatih se; i koji ih pasu, nijedan ih ne žali. 6 Zato neæeu više žaliti stanovnika zemaljskih, govori Gospod, nego æeu evo predati jednoga drugome u ruke i u ruke caru njihovu, i oni æee potrti zemlju i ja je neæeu izbaviti iz ruku njihovih. 7 I pasoh ovce klanice, nevoljne od stada, i uvez dva štapa nazvah jedan blagost, a drugi nazvah sveza, i pasoh stado. 8 I pogubih tri pastira za mjesec dana, jer se duša moja ljuæaše na njih, i duša njihova mržaše na me. 9 I rekoh: neæeu vas više pasti; koja pogine neka pogine, i koja propadne neka propadne, i koje ostanu neka jedu meso jedna drugoj. 10 I uzeh svoj štap, blagost, i slomih ga da ukinem zavjet svoj koji uèinih sa svijem narodima. 11 I ukide se onoga dana, i nevoljni od stada, koji gledahu na me, poznaše doista da bješe rijeè Gospodnja. 12 I rekoh im: ako vam je drago, dajte mi moju platu; ako li nije, nemojte; i izmjeriše mi platu, trideset srebrnika. 13 I reèe mi Gospod: baci lonèaru tu èasnu cijenu kojom me precjeniše. I uvez trideset srebrnika bacih ih u dom Gospodnji lonèaru. 14 Potom slomih drugi štap svoj, svezu, da ukinem bratstvo između Jude i Izrailja. 15 I Gospod mi reèe: uzmi jošte opravu bezumna pastira. 16 Jer evo ja æeu podignuti pastira u zemlji, koji neæee obilaziti one koja gine, neæee tražiti nejake, niti æee lijeèiti ranjene, niti æee nositi sustale, nego æee jesti meso od pretlijeh, i papke æee im kidati. 17 Teško pastiru nikakom, koji ostavlja stado! Maè mu je nad mišicom i nad desnjem okom; mišica æee mu usahnuti i desno æee mu oko potamnjeti.

12 Breme rijeèi Gospodnje za Izrailja. Govori Gospod, koji je razapeo nebesa i osnovao zemlju, i stvorio èovjeku duh koji je u njemu: 2 Evo, ja æeu uèiniti Jerusalim èašom za opijanje svijem narodima unaokolo, koji æee opsjesti Jerusalim ratujuæi na Judu. 3 I u taj æeu dan uèiniti Jerusalim teškim kamenom svijem narodima; koji ga god htjedbudu dignuti, satræe se, ako bi se i svi narodi zemaljski sabrali na nj. 4 U taj æeu dan, govori Gospod, uèiniti da svi konji budu plašljivi i svi konjanici bezumn;

i otvorio oči svoje na dom Judin, i oslijepio sve konje narodima. 5 Te æe govoriti glavari Judini u srcu svom: jaki su mi stanovnici Jerusalimski Gospodom

nad vojskama, Bogom svojim. 6 U onaj æeu dan uèiniti da glavari Judini budu kao ognjište u drvima i kao luè zapaljen u snopovima, te æe proždrijeti i nadesno i nalijevi sve narode unaokolo, a Jerusalim æe još ostati na svom mjestu, u Jerusalimu. 7 I Gospod æe saèuvati šatore Judine najprije, da se ne diže nad Judom slava doma Davidova i slava stanovnika Jerusalimskih. 8 U onaj æe dan Gospod zaklanjati stanovnike Jerusalimske, i najslabiji među njima biæe u taj dan kao David, i dom æe Davidov biti kao Bog, kao anðeo Gospodnj pred njima. 9 I u taj dan tražiæu da istrijebiti sve narode koji doðu na Jerusalim; 10 I izliæu na dom Davidov i na stanovnike Jerusalimske duh milosti i molitava, i pogledaæe na mene kojega probodoše; i plakaæe za njim kao za jedincem, i tužiæe za njim kao za prvencem. 11 U ono æe vrijeme biti tužnjava velika u Jerusalimu kao tužnjava u Adadrimonu u polju Megidonskom. 12 I tužiæe zemlja, svaka porodica napose; porodica doma Davidova napose, i žene njihove napose; porodica doma Natanova napose, i žene njihove napose; 13 Porodica doma Levijeva napose, i žene njihove napose; porodica Semejeva napose, i žene njihove napose; 14 Sve ostale porodice, svaka napose, i žene njihove napose.

13 U taj æe dan biti otvoren izvor domu Davidovu i stanovnicima Jerusalimskim za grijeh i za neèistotu. 2 I u taj æeu dan, govori Gospod nad vojskama, istrijebiti iz zemlje imena idolima da se više ne spominju, i proroke i neèisti duh ukloniæu iz zemlje. 3 I ako ko još usprorokuje, reæi æe mu otac njegov i mati njegova, koji ga rodiše: neæe biti živ, jer si govorio laž u ime Gospodnje. I otac æe ga njegov i mati njegova, koji ga rodiše, probosti, što prorokova. 4 I u taj æe se dan stidjeti proroci svaki svoje utvare, kad bi prorokoval, i neæe se ogrtati plaštem od kostrijeti da bi lagali. 5 Nego æe svaki reæi: nijesam prorok, ratar sam, jer me èovjek najmi od mladosti moje. 6 I ako mu ko reèe: kake su ti to rane na ruku? on æe odgovoriti: dopadoh ih u kuæi prijatelja svojih. 7 Maèu, ustani na pastira mojega i na èovjeka druga mojega, govori Gospod nad vojskama, udari pastira, i ovce æe se razbjereæi, ali æeu okrenuti ruku svoju k malima. 8 I u svoj zemlji, govori Gospod, dva æe se dijela istrijebiti u njoj i poginuti, a treæi æe ostati u njoj; 9 I tu æeu treæinu metnuti u oganj, i pretopio ih kako se pretapa srebro, i okušaæu ih

kako se kuša zlato; oni æe prizvati ime moje, i ja æeu im se odazvati i reæi æeu: to je moj narod; a oni æe reæi: Gospod je Bog naš.

14 Evo ide dan Gospodnj, i plijen æe se tvoj razdjeliti usred tebe. 2 Jer æeu skupiti sve narode na Jerusalim u boj, i grad æe se uzeti, i kuæe oplijeniti i žene osramotiti, i polovina æe grada otiæi u ropstvo, a ostali narod neæe se istrijebiti iz grada. 3 Jer æe Gospod izæai, i vojevaæe na narode kao što vojuje na dan kad je boj. 4 I noge æe njegove stati u taj dan na gori Maslinskoj koja je prema Jerusalimu s istoka, i gora æe se Maslinska raspasti po srijedi na istok i na zapad da æe biti prodol vrlo velika, i polovina æe gore ustupiti na sjever a polovina na jug. 5 I bježaæete u prodol gorsku, jer æe prodol gorska dopirati do Asala, i bježaæete kao što bježaste od trusa u vrijeme Ozije cara Judina; i doæei æe Gospod Bog moj, i svi æe sveti biti s tobom. 6 I u taj dan neæe biti vidjelo svijetlo i mraèeno; 7 Nego æe biti jedan dan, koji je poznat Gospodu, neæe biti dan i noæ, jer æe i uveæe biti svjetlost. 8 I u taj æe dan proteæi iz Jerusalima voda živa, pola k istoènom moru a pola k zapadnom moru, i biæe i ljeti i zimi. 9 I Gospod æe biti car nad svom zemljom, u onaj dan biæe Gospod jedan i ime njegovo jedno. 10 I sva æe se zemlja pretvoriti u ravnicu od Gavaje do Rimona s juga Jerusalimu, koji æe se podignuti i naseliti na svom mjestu od vrata Venijaminovih

do mjesta gdje su prva vrata, do vrata na uglu, i od kule Ananeilove do tjeska careva. 11 I oni æe nastavati u njemu, i neæe više biti prokletstva, i Jerusalim æe stajati bez straha. 12 A ovo æe biti zlo kojim æe Gospod udariti sve narode koji bi vojevali na Jerusalim: tijelo æe svakom posahnuti dok još stoji na nogu, i oèi æe svakom posahnuti u rupama svojim, i jezik æe svakom posahnuti u ustima. 13 I u to æe vrijeme biti velika smetnja među njima od Gospoda, i hvataæe jedan drugoga za ruku, i ruka æe se jednoga podignuti na ruku drugoga. 14 A i Juda æe vojevati na Jerusalim, i blago svijeh naroda unaokolo sabraæe se, zlato i srebro i odijelo vrlo mnogo. 15 I zlo kao to zlo snaæi æe konje, mazge, kamile i magarce i svu stoku koja bude u tom okolu. 16 I ko god ostane od svijeh naroda koji doðu na Jerusalim, svak æe dolaziti od godine do godine da se pokloni caru Gospodu nad vojskama i da praznuje praznik sjenica. 17 I ako koji od plemena zemaljskih ne bi došli u Jerusalim da se poklone caru Gospodu nad vojskama, na njih neæe biti dažda; 18 I ako se pleme Misirsko ne bi podiglo i došlo, na koje ne daždi,

biæe isto zlo kojim æe Gospod udariti narode koji ne bi dolazili da praznuju praznik sjenica. 19 Taki æe biti grijeh Misircima i grijeh svijem narodima koji ne bi dolazili da praznuju praznik sjenica. 20 U taj æe dan biti na zvoncima konjskim: svetinja Gospodu; i lonci æe u domu Gospodnjem biti kao zdjele pred oltarom; 21 I svi æe lonci u Jerusalimu i u Judi biti svetinja Gospodu nad vojskama, i svi koji hoæe da prinesu žrtvu dolazeæi uzimaæe ih i kuhati u njima; i u taj dan neæe više biti Hananejca u domu Gospoda nad vojskama.

Malahija

1 Breme rijeëi Gospodnje Izrailju preko Malahije. **2** Ljubim vas, veli Gospod; a vi gorovite: u èem nas ljubiš? Ne bješe li Isav brat Jakovu? gorovi Gospod; ali Jakova ljubih. **3** A na Isava mrzih; zato gore njegove opustih i našljedstvo njegovo dадоh zmajevima iz pustinje. **4** Što Edom gorovi: osiromašimo, ali æemo se povratiti i sagraditi pusta mjesta, ovako veli Gospod nad vojskama: neka oni grade, ali æeu ja razgraditi, i oni æe se zvati: krajina bezakonièka i narod na koji se gnjevi Gospod dovijeka. **5** I oèi æe vaše vidjeti i vi æete reæi: velik je Gospod na meðama Izrailevjem. **6** Sin poštuje oca i sluga gospodara svojega; ako sam ja otac, gdje je èast moja? i ako sam gospodar, gdje je strah moj? veli Gospod nad vojskama vama, sveštenici, koji prezirete ime moje, i gorovite: u èem preziremo ime tvoje? **7** Donosite na moj oltar hlijeb oskrvren, i gorovite: èim te oskrvnimo? Tijem što gorovite: sto je Gospodnji za preziranje. **8** I kad donosite slijepo na žrtvu, nije li zlo? i kad donosite hromo ili bolesno, nije li zlo? odnesi ga starješini svojemu, hoæeš li mu ugoditi i hoæeš li pogledati na te? veli Gospod nad vojskama. **9** Zato, molite se Bogu da se smiluje na nas; kad je to iz vaših ruku, hoæeš li na koga od vas gledati? gorovi Gospod nad vojskama. **10** Ko je meðu vama koji bi zatvorio vrata ili zapalio oganj na mom oltaru ni za što? Nijeste mi mili, veli Gospod nad vojskama, i neæu primiti dara iz vaše ruke. **11** Jer od istoka sunèanoga do zapada veliko æe biti ime moje meðu narodima, i na svakom æe se mjestu prinositi kad imenu mojemu i èist dar; jer æe ime moje biti veliko meðu narodima, veli Gospod nad vojskama. **12** A vi ga skvrnite govoreæi: sto je Gospodnji neèist, i što se postavlja na nj, jelo je za preziranje. **13** I gorovite: gle, kolika muka! a moglo bi se oduhnuti, gorovi Gospod nad vojskama; i donosite oteto, i hromo i bolesno donosite na dar; eda li æeu primiti iz ruke vaše? gorovi Gospod. **14** Proklet da je varalica, koji ima u svom stadu muško i zavjetuje, pa prinosi Gospodu kvarno; jer sam velik car, veli Gospod nad vojskama, i ime je moje strašno meðu narodima.

2 I tako sada vama je ova zapovijest, sveštenici. **2** Ako ne poslušate i ne stavite u srce da date slavu imenu mojemu, veli Gospod nad vojskama, tada æeu pustiti na vas prokletstvo i prokleh blagoslove vaše; i prokleh ih, jer ne stavljate u srce. **3** Evo ja æeu vam pokvariti usjev, i bacaju vam balegu u lice, balegu praznika vaših, da vas odnese sa sobom. **4** I

poznaæete da sam vam ja poslao ovu zapovijest da bi bio moj zavjet s Levijem, veli Gospod nad vojskama. **5** Zavjet moj za život i mir bješe s njim, i dадоh mu to za strah, jer me se bojaše i imena se mojega strašaše. **6** Zakon istiniti bješe u ustima njegovijem, i bezakonje se ne nađe na usnama njegovijem; u miru i pravo ide sa mnom i mnoge odvratи od bezakonja. **7** Jer usne sveštenikove treba da èuvaju znanje i zakon da se traži iz njegovih usta, jer je anđeo Gospoda nad vojskama. **8** Ali vi zaðoste s puta, i uèiniste se mnogi spotakoše o zakon, pokvariste zavjet Levijev, veli Gospod nad vojskama. **9** Zato i ja vas uèinih prezrenim i poništenim u svega naroda, kao što se vi ne držite mojih putova i u zakonu gledate ko je ko. **10** Nije li nam svjema jedan otac? nije li nas jedan Bog stvorio? zašto nevjeru èinimo jedan drugome skvrneæi zavjet otaca svojih? **11** Juda èini nevjeru, i gad se èini u Izraelju i u Jerusalimu; jer skvrni Juda svetinju Gospodnju, koju bi mu valjalo ljubiti, ženeæi se kæerju tuðega boga. **12** Gospod æe istrijebiti iz šatora Jakovlevijeh èovjeka koji èini tako, koji straži i koji odgovara, i koji prinosi prinos Gospodu nad vojskama. **13** Još i ovo èinite: pokrivate suzama oltar Gospodnji, plaèem i uzdasima; zato ne gleda više na prinos, niti mu je drago primiti što iz vaših ruku. **14** A vi gorovite: zašto? Zato što je Gospod svjedok izmeðu tebe i žene mladosti tvoje, kojoj ti èiniš nevjeru, a ona ti je drugarica i žena, s kojom si u vjeri. **15** Jer nije li uèinio jedno, ako i imaše još više duha? a zašto jedno? da traži sjeme Božije; zato èuvajte duh svoj, i ženi mladosti svoje ne èinite nevjere. **16** Jer Gospod Bog Izraeljev veli da mrzi na puštanje, jer taki pokriva nasilje plaštem svojim, gorovi Gospod nad vojskama; zato èuvajte duh svoj da ne èinite nevjere. **17** Dosaðujete Gospodu rijeèima svojim, i gorovite: u èem mu dosaðujemo? U tom što gorovite: ko god èini zlo, po volji je Gospodu, i taki su mu mili; ili: gdje je Bog koji sudi?

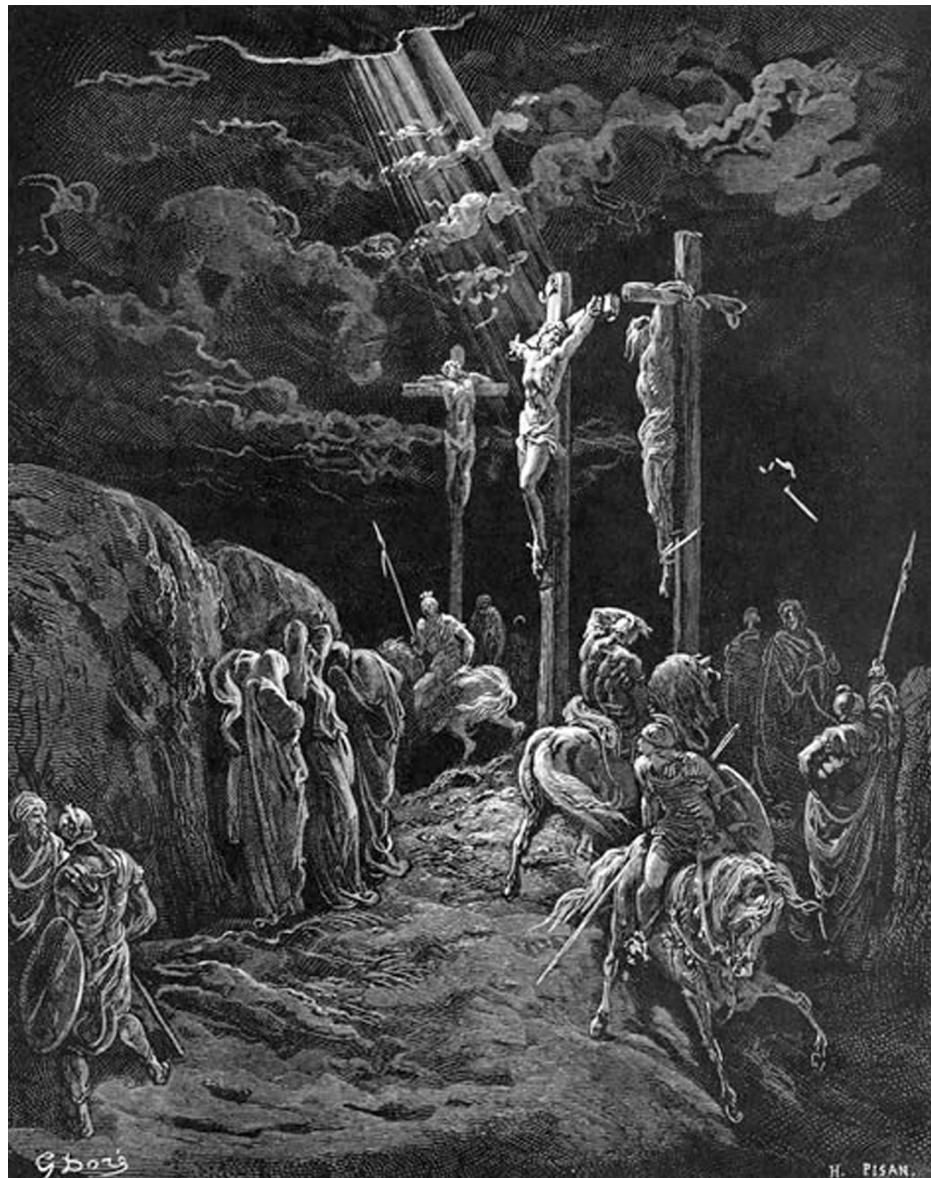
3 Evo, ja æeu poslati anđela svojega, koji æe pripraviti put preda mnom, i iznenada æe doæi u crkvu svoju Gospod, kojega vi tražite, i anđeo zavjetni, kojega vi želite, evo doæi æe, veli Gospod nad vojskama. **2** Ali ko æee podnijeti dan dolaska njegova? i ko æee se održati kad se pokaže? jer je on kao oganj livèev i kao milo bjeljarsko. **3** I sjeðæe kao onaj koji lije i èisti srebro, i oèistiæe sinove Levijeve, i pretopija ih kao zlato i srebro, i oni æe prinositi Gospodu prinos u pravdi. **4** I ugordan æe biti Gospodu prinos Judin i Jerusalimski kao u staro vrijeme i kao preðašnjih godina. **5** I doæi æeu k vama na sud, i biæu brz

svjedok protiv vraèara i protiv preljuboèinaca, i protiv srce sinova k ocima njihovijem, da ne dođem i zatrem onijeh koji se kunu krivo i protiv onijeh koji zakidaju zemlju.

najam najamniku, i udovici i siroti i došljaku krivo èine i ne boje se mene, veli Gospod nad vojskama. **6** Jer ja Gospod ne mijenjam se; zato vi, sinovi Jakovljevi, ne izgiboste. **7** Od vremena otaca svojih otstupiste od uredaba mojih i ne držaste ih. Vratite se k meni, i ja æeu se vratiti k vama, veli Gospod nad vojskama. Ali velite: u èem bismo se vratili? **8** Eda li æe èovjek zakidati Boga? a vi mene zakidate; i govorite: u èem te zakidamo? u desetku i u prinosu. **9** Prokleti ste, jer me zakidate, vi, sav narod. **10** Donesite sve desetke u spreme da bude hrane u mojoj kuæi, i okušajte me u tom, veli Gospod nad vojskama, hoæeu li vam otvoriti ustave nebeske i izliti blagoslov na vas da vam bude dosta. **11** I zaprijetiæeu vas radi proždrlijcuvu, te vam neæee kvariti roda zemaljskoga, i vinova loza u polju neæee vam biti nerodna, veli Gospod nad vojskama. **12** I zvaæee vas blaženim svi narodi, jer æete biti zemila mila, veli Gospod nad vojskama. **13** Žestoke bjehu vaše rijeèi na me, veli Gospod; a vi velite: šta govorismo na tebe? **14** Rekoste: zaludu je služiti Bogu, i kaka æe biti korist da držimo što je naredio da se drži, i da hodimo žalosni pred Gospodom nad vojskama? **15** Zato hvalimo ponosite da su sreæeni; napreduju koji èine bezakonje, i koji iskušavaju Boga, izbavljaju se. **16** Tada koji se boje Gospoda govorise jedan drugome, i pogleda Gospod, i èu, i napisa se knjiga za spomen pred njim za one koji se boje Gospoda i misle o imenu njegovu. **17** Ti æee mi biti blago, veli Gospod nad vojskama, u onaj dan kad ja uèinim, i biæeu im milostiv kao što je otac milostiv svome sinu koji mu služi. **18** Tada æete se obratiti i vidjeæete razliku između pravednika i bezbožnika, između onoga koji služi Bogu i onoga koji mu ne služi.

4 Jer, gle, ide dan, koji gori kao peæ, i svi æe ponositi i svi koji rade bezbožno biti strnjika, i upaliæee ih dan koji ide, veli Gospod nad vojskama, i neæee im ostaviti ni korijena ni grane. **2** A vama, koji se bojite imena mojega, granuæee sunce pravde, i zdravlje æe biti na zracima njegovijem, i izlaziæete i skakaæete kao teoci od jasala. **3** I izgaziæete bezbožnike, jer æe oni biti pepeo pod vašim nogama u dan kad ja uèinim, veli Gospod nad vojskama. **4** Pamtite zakon Mojsija sluge mojega, kojemu zapovjedih na Horivu za svega Izrailija uredbe i zakone. **5** Evo, ja æeu vam poslati Iliju proroka prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji; **6** I on æe obratiti srce otaca k sinovima, i

NOVI ZAVET

A Isus govoraše: oće! oprosti im; jer ne znadu šta èine.

A dijeleæi njegove haljine bacahu kocke.

Luki 23:34

Mateju

1 Pleme Isusa Hrista, sina Davida Avraamova sina.
2 Avraam rodi Isaka. A Isak rodi Jakova. A Jakov rodi Judu i braeū njegovu. 3 A Juda rodi Faresa i Zaru s Tamarom. A Fares rodi Esroma. A Esrom rodi Arama. 4 A Aram rodi Aminadava. A Aminadav rodi Naasona. A Naason rodi Salmona. 5 A Salmon rodi Vooza s Rahavom. A Vooz rodi Ovida s Rutom. A Ovid rodi Jeseja. 6 A Jesej rodi Davida cara. A David car rodi Solomuna s Urijnicom. 7 A Solomun rodi Rovoama. A Rovoam rodi Aviju. A Avija rodi Asu. 8 A Asa rodi Josafata. A Josafat rodi Jorama. A Joram rodi Oziju. 9 A Ozija rodi Joatama. A Joatam rodi Ahaza. A Ahaz rodi Ezekiju. 10 A Ezekija rodi Manasiju. A Manasija rodi Amona. A Amon rodi Josiju. 11 A Josija rodi Jehoniju i braeū njegovu, u seobi Vavilonskoj. 12 A po seobi Vavilonskoj, Jehonija rodi Salatiila. A Salatiilo rodi Zorovavela. 13 A Zorovavel rodi Avienda. A Aviud rodi Eliakima. A Eliakim rodi Azora. 14 A Azor rodi Sadoka. A Sadok rodi Ahima. A Ahim rodi Eliuda. 15 A Eliud rodi Eleazar. A Eleazar rodi Matana. A Matan rodi Jakova. 16 A Jakov rodi Josifa, muža Marije, koja rodi Isusa prozvanoga Hrista. 17 Svega dakle koljena od Avraama do Davida, koljena èetrnaest, a od Davida do seobe Vavilonske, koljena èetrnaest, a od seobe Vavilonske do Hrista, koljena èetrnaest. 18 A rođenje Isusa Hrista bilo je ovako: kad je Marija, mati njegova, bila isprošena za Josifa, a još dok se nijesu bili sastali, nađe se da je ona trudna od Duha svetoga. 19 A Josif muž njezin, buduæi pobožan, i ne hoteæi je javno sramotiti, namisli je tajno pustiti. 20 No kad on tako pomisli, a to mu se javi u snu anđeo Gospodnji govoreæi: Josife, sine Davidov! ne boj se uzeti Marije žene svoje; jer ono što se u njoj zaæelo od Duha je svetoga. 21 Pa æe roditina sina, i nadjeni mu ime Isus; jer æe on izbaviti svoj narod od grijeha njihovih. 22 A ovo je sve bilo da se izvrši što je Gospod kazao preko proroka koji govorii: 23 Eto, djevojka æe zatrudnjeti, i rodiaæe sina, i nadjenueæe mu ime Emanuilo, koje æe reæi: s nama Bog. 24 Kad se Josif probudi od sna, uèini kao što mu je zapovjedio anđeo Gospodnji, i uzme ženu svoju. 25 I ne znadijaše za nju dok ne rodi sina svojega prvenca, i nadjede mu ime Isus.

2 A kad se rodi Isus u Vitlejemu Judejskome, za vremena cara Iroda, a to doðu mudarci od istoka u Jerusalim, i kažu: 2 Gdje je car Judejski što se rođio? Jer smo vidjeli njegovu zvijezdu na istoku i došli smo da mu se poklonimo. 3 Kad to èuje car

Irod, uplaši se, i sav Jerusalim s njim. 4 I sabravši sve glavare sveštenike i književnike narodne, pitase ih: gdje æe se rodit Hristos? 5 A oni mu rekoše: u Vitlejemu Judejskome; jer je tako prorok napisao: 6 I ti Vitlejeme, zemljo Judina! ni po èem nisi najmanji u državi Judinoj; jer æee iz tebe iziæi èelovoða koji æe pasti narod moj Izrailja. 7 Onda Irod tajno dozva mudarce, i ispitivaše ih kad se pojavila zvijezda. 8 I poslavši ih u Vitlejem, reèe: idite i raspitajte dobro za dijete, pa kad ga nađete, javite mi, da i ja idem da mu se poklonim. 9 I oni saslušavši cara, poðoše: a to i zvijezda koju su vidjeli na istoku, iðaše pred njima dok ne doðe i stade odozgo gdje bješe dijete. 10 A kad vidješe zvijezdu gdje je stala, obradovaše se veoma velikom radosti. 11 I ušavši u kuæu, vidješe dijete s Marijom materom njegovom, i padaše i pokloniše mu se; pa otvorioše dare svoje i darivaše ga: zlatom, i tamjanom, i smirnom. 12 I primivši u snu zapovijest da se ne vraæaju k Irodu, drugijem putem otidoše u svoju zemlju. 13 A pošto oni otidu, a to anđeo Gospodnji javi se Josifu u snu i kaza mu: ustani, uzmi dijete i mater njegovu pa bježi u Misir, i budi onamo dok ti ne kažem; jer æe Irod tražiti dijete da ga pogubi. 14 I on ustavši uze dijete i mater njegovu noæeu i otide u Misir. 15 I bi tamo do smrti Irodove: da se izvrši što je Gospod rekao preko proroka koji govorii: iz Misira dozvah sina svojega. 16 Tada Irod kad vidje da su ga mudarci prevarili, razgnjevi se vrlo i posla te pobiše svu djecu po Vitlejemu i po svoj okolini njegovoj od dvije godine i niže, po vremenu koje je dobro doznao od mudaraca. 17 Tada se zbi što je kazao prorok Jeremija govoreæi: 18 Glas u Rami èu se, plaæ, i ridanje, i jaukanje mnogo: Rahila plaæe za svojom djecom, i neæe da se utješi, jer ih nema. 19 A po smrti Irodoj, gle, anđeo Gospodnji u snu javi se Josifu u Misiru. 20 I reèe: ustani, i uzmi dijete i mater njegovu i idi u zemlju Izraeljevu; jer su izumrli koji su tražili dušu djetinju. 21 I on ustavši, uze dijete i mater njegovu, i doðe u zemlju Izraeljevu. 22 Ali èuvši da Arhelaj caruje u Judeji mjesto Iroda oca svojega, poboja se onamo iæi; nego primivši u snu zapovijest, otide u krajeve Galilejske. 23 I došavši onamo, namjesti se u gradu koji se zove Nazaret, da se zbude kao što su kazali proroci da æe se Nazareæanin nazvati.

3 U ono pak doba doðe Jovan krstitelj, i uèaše u pustinji Judejskoj. 2 I govoraše: pokajte se, jer se približi carstvo nebesko. 3 Jer je to onaj za koga je govorio prorok Isaija gdje kaže: glas onoga što vièe u pustinji: pripravite put Gospodu, i poravnite

staze njegove. **4** A Jovan imaše haljinu od dlake i Neftalimovo, **14** Da se zbude što je rekao Isajia kamilje i pojas kožan oko sebe; a hrana njegova prorok govoreæi: **15** Zemlja Zavulonova i zemlja bijaše skakavci i med divlji. **5** Tada izlažaše k njemu Neftalimova, na putu k moru s one strane Jordana, Jerusalim i sva Judeja, i sva okolina Jordanska. **6** I on Galilea neznabogaèka. **16** Ljudi koji sjede u tami, ih kršæavaše u Jordanu, i ispovijedahu grijeha svoje. vidješe vidjelo veliko, i onima što sjede na strani i u **7** A kad vidje Jovan) mnoge fariseje i sadukeje gdje sjenu smrtnome, zasvjetli vidjelo. **17** Od tada poèe idu da ih krsti, reèe im: porodi aspidini! ko kaza vama Isus uèiti i govoriti: pokajte se, jer se približi carstvo da bježite od gnjeva koji ide? **8** Rodite dakle rod nebesko. **18** I iduæi pokraj mora Galilejskog vidje dostojan pokajanja. **9** I ne mislite i ne govorite u sebi: dva brata, Simona, koji se zove Petar, i Andriju brata imamo oca Avraama; jer vam kažem da može Bog i njegova, gdje meæu mreže u more, jer bijahu ribari. od kamenja ovoga podignuti djecu Avraamu. **10** Veæ 19 I reèe im: hajdete za mnom, i uèiniæu vas lovциma i sjekira kod korijena drvetu stoji; svako dakle drvo ljudskijem. **20** A oni taj èas ostaviše mreže i za njim koje ne raða dobra roda, sijeèe se i u oganj se baca. otidoše. **21** I otišavši odatle vidje druga dva brata, **11** Ja dakle kršæavam vas vodom za pokajanje; a Jakova Zevedejeva, i Jovana brata njegova, u laði sa onaj što ide za mnom, jaèi je od mene; ja nijesam Zevedejem ocem njihovijem gdje krpe mreže svoje, i dostojan njemu obuæe ponijeti; on æe vas krstiti pozva ih. **22** A oni taj èas ostaviše laðu i oca svojega Duhom svetijem iognjem. **12** Njemu je lopata u ruci i za njim otidoše. **23** I prohoðaše po svoj Galilei Isus njegovoj, pa æe otrijebiti gumno svoje, i skupiæe uèeæi po zbornicama njihovijem, i propovijedajuæi pšenicu svoju u žitnicu, a pljevu æe sažeæi ognjem jevanđelje o carstvu, i iscijeljuæi svaku bolest i svaku vjeènjem. **13** Tada doðe Isus iz Galileje na Jordan k nemoæ po ljudima. **24** I otide glas o njemu po svoj Jovanu da se krsti. **14** A Jovan branjaše mu govoreæi: Siriji i privedoše mu sve bolesne od razliènjih bolesti ti treba mene da krsti, a ti li dolaziš k meni? **15** A i s razliènjem mukama, i bijesne, i mjeseeènjake, i Isus odgovori i reèe mu: ostavi sad, jer tako nam uzete, i iscijeli ih. **25** I za njim iðaše naroda mnogo iz treba ispuniti svaku pravdu. Tada Jovan ostavi ga. **16** Galileje, i iz Deset Gradova, i iz Jerusalima, i Judeje, I krstivši se Isus iziðe odmah iz vode; i gle, otvoriše i ispreko Jordana.

mu se nebesa, i vidje Duha Božjegda gdje silazi kao golub i doðe na njega. **17** I gle, glas s neba koji govorit: ovo je sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.

4 Tada Isusa odvede Duh u pustinju da ga ðavo kuša. **2** I postivši se dana èetrdeset i noæi èetrdeset, napošljetu ogladnje. **3** I pristupi k njemu kušaæ i reèe: ako si sin Božij, reci da kamenje ovo hljebovi postanu. **4** A on odgovori i reèe: pisano je: ne živi èovjek o samom hljebu, no o svakoj rjeèi koja izlazi iz usta Božjih. **5** Tada odvede ga ðavo u sveti grad i postavi ga navrh crkve; **6** Pa mu reèe: ako si sin Božij, skoèi dolje, jer u pismu стојi da æe anđelima svojijem zapovjediti za tebe, i uzeæe te na ruke, da gdje ne zapneš za kamen nogom svojom. **7** A Isus reèe njemu: ali i to stoji napisano: nemoj kušati Gospoda Boga svojega. **8** Opet uze ga ðavo i odvede na goru vrlo visoku, i pokaza mu sva carstva ovoga svijeta i slavu njihovu; **9** I reèe mu: sve ovo daæu tebi ako padneš i pokloniš mi se. **10** Tada reèe njemu Isus: idi od mene, sotono; jer stoji napisano: Gospodu Bogu svojemu poklanjaj se i njemu jedinome služi. **11** Tada ostavi ga ðavo, i gle, anđeli pristupiše i služahu mu. **12** A kad èu Isus da je Jovan predan, otide u Galileju. **13** I ostavivši Nazaret doðe i namjesti se u Kapernaumu primorskome na meði Zavulonovoj

5 A kad on vidje narod, pope se na goru, i sjede, i pristupiše mu uèenici njegovi. **2** I otvorivši usta svoja uèaše ih govoreæi: **3** Blago siromašnima duhom, jer je njihovo carstvo nebesko; **4** Blago onima koji plaèu, jer æe se utjeæiti; **5** Blago krotkima, jer æe naslijediti zemlju; **6** Blago gladnima i žednima pravde, jer æe se nasititi; **7** Blago milostivima, jer æe biti pomilovani; **8** Blago onima koji su èistoga srca, jer æe Boga vidjeti; **9** Blago onima koji mir grade, jer æe se sinovi Božiji nazvati; **10** Blago prognanima pravde radi, jer je njihovo carstvo nebesko. **11** Blago vama ako vas uzasramote i usprogone i reku na vas svakojake rðave rjeèi lažuæi, mene radi. **12** Radujte se i veselite se, jer je velika plata vaša na nebesima, jer su tako progobili proroke prije vas. **13** Vi ste so zemljii; ako so obljuæavi, èim æe se osoliti? Ona veæ neæe biti ni za što, osim da se prospe napolje i da je ljudi pogaze. **14** Vi ste vidjelo svijetu; ne može se grad sakriti kad na gori stoji. **15** Niti se užiæe svijeæa i meæe pod sud nego na svijeæenjak, te svijetli svima koji su u kuæi. **16** Tako da se svijetli vaše vidjelo pred ljudima, da vide vaša dobra djela, i slave oca vaæega koji je na nebesima. **17** Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nijesam došao da pokvarim, nego da ispunim. **18** Jer vam zaista kažem:

dokle nebo i zemlja stoji, neæe nestati ni najmanjega slovca ili jedne titule iz zakona dok se sve ne izvrši. **19** Ako ko pokvari jednu od ovih najmanjih zapovijesti i nauèi tako ljude, najmanji nazvaæe se u carstvu nebeskome; a ko izvrši i nauèi, taj æe se veliki nazvati u carstvu nebeskome. **20** Jer vam kažem da ako ne bude veæa pravda vaša nego književnika i fariseja, neæete uæi u carstvo nebesko. **21** Èuli ste kako je kazano starima: ne ubij; jer ko ubije, biæe krv sudu. **22** A ja vam kažem da æe svaki koji se gnjevi na brata svojega ni za što, biti krv sudu; a ako li ko reèe bratu svojemu: raka! biæe krv skupštini; a ko reèe: budalo! biæe krv paklu ognjenom. (Geenna g1067) **23** Zato dakle ako prineseš dar svoj k oltaru, i onđe se opomeneš da brat tvoj ima nešto na te, **24** Ostavi onđe dar svoj pred oltarom, i idi prije te se pomiri s bratom svojijem, pa onda doði i prinesi dar svoj. **25** Miri se sa suparnikom svojijem brzo, dok si na putu s njim, da te suparnik ne preda sudiji, a sudija da te ne preda sluzi i u tamnicu da te ne vrgnu. **26** Zaista ti kažem: neæeš iziæi odande dok ne daš do pošljednjega dinara. **27** Èuli ste kako je kazano starima: ne èini preljube. **28** A ja vam kažem da svaki koji pogleda na ženu sa željom, veæ je uèinio preljubu u srcu svojemu. **29** A ako te oko tvoje desno sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojih negoli sve tijelo tvoje da bude baæeno u pakao. (Geenna g1067) **30** I ako te desna ruka tvoja sablažnjava, otsijeci je i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojih negoli sve tijelo tvoje da bude baæeno u pakao. (Geenna g1067) **31** Tako je kazano: ako ko pusti ženu svoju, da joj da knjigu raspusnu. **32** A ja vam kažem da svaki koji pusti ženu svoju, osim za preljubu, navodi je te èini preljubu; i koji puštenicu uzme preljubu èini. **33** Još ste èuli kako je kazano starima: ne kuni se krivo, a ispuni što si se Gospodu zakleo. **34** A ja vam kažem: ne kunate se nikako: ni nebom, jer je prijestol Božij; **35** Ni zemljom, jer je podnožje nogama njegovijem; ni Jerusalimom, jer je grad velikoga cara. **36** Ni glavom svojom ne kuni se, jer ne možeš ni dlake jedne bijele ili crne uèiniti. **37** Dakle neka bude vaša rijeè: da, da; ne, ne; a što je više od ovoga, oda zla je. **38** Èuli ste da je kazano: oko za oko, i Zub za Zub. **39** A ja vam kažem da se ne branite oda zla, nego ako te ko udari po desnome tvom obrazu, obrni mu i drugi; **40** I koji hoæe da se sudi s tobom i košulju tvoju da uzme, podaj mu i haljinu. **41** I ako te potjera ko jedan sahat, idi s njime dva. **42** Koji ište u tebe, podaj mu; i koji hoæe da mu uzajmiš, ne odreci mu. **43** Èuli ste da je kazano: ljubi bližnjega svojega, i mrzi na neprijatelja svojega. **44** A ja vam kažem: ljubite neprijatelje svoje, na vas mrze i molite se Bogu za one koji vas gone; **45** Da budete sinovi oca svojega koji je na nebesima; jer on zapovijeda svome suncu, te obasjava i zle i dobre, i daje dažd pravednima i nepravednima. **46** Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakvu platu imate? Ne èine li to i carinici? **47** I ako Boga nazivate samo svojoj braæei, šta odviše èinite? Ne èine li tako i neznaæošći? **48** Budite vi dakle savršeni, kao što je savršen otac vaš nebeski.

6 Pazite da pravdu svoju ne èinite pred ljudima da vas oni vide; inaèe plate nemate od oca svojega koji je na nebesima. **2** Kad dakle daješ milostinju, ne trubi pred sobom, kao što èine licemjeri po zbornicama i po ulicama da ih hvale ljudi. Zaisto vam kažem: primili su platu svoju. **3** A ti kad èiniš milostinju, da ne zna ljevakva tvoja što èini desnica tvoja. **4** Tako da bude milostinja tvoja tajna; i otac tvoj koji vidi tajno, platiæe tebi javno. **5** I kad se molis Bogu, ne budi kao licemjeri, koji rado po zbornicama i na raskršæu po ulicama stoe i mole se da ih vide ljudi. Zaisto vam kažem da su primili platu svoju. **6** A ti kad se molis, uði u klijet svoju, i zatvorivši vrata svoja, pomoli se ocu svojemu koji je u tajnosti; i otac tvoj koji vidi tajno, platiæe tebi javno. **7** A kad se molite, ne gorovite mnogo, kao neznaæošći; jer oni misle da æe za mnoge rijeèi svoje biti uslišeni. **8** Vi dakle ne budite kao oni; jer zna otac vaš šta vam treba prije molitve vaše; **9** Ovako dakle molite se vi: Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime tvoje; **10** Da doðe carstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu; **11** Hljeb naš potrebeni daj nam danas; **12** I oprosti nam dugove naše kao i mi što opråstamo dužnicima svojijem; **13** I ne navedi nas u napast; no izbavi nas oda zla. Jer je tvoje carstvo, i sila, i slava vavijek. Amin. **14** Jer ako opråštate ljudima grijehe njihove, oprostite i vama otac vaš nebeski. **15** Ako li ne opråštate ljudima grijeha njihovih, ni otac vaš neæe oprostiti vama grijeha vašijeh. **16** A kad postiæ, ne budite žalosni kao licemjeri; jer oni naæine blijeda lica svoja da ih vide ljudi gdje poste. Zaisto vam kažem da su primili platu svoju. **17** A ti kad postiæ, namaži glavu svoju, i lice svoje umij, **18** Da te ne vide ljudi gdje postiæ, nego otac tvoj koji je u tajnosti; i otac tvoj koji vidi tajno, platiæe tebi javno. **19** Ne sabirajte sebi blaga na zemlji, gdje moljac i rða kvari, i gdje lupeži potkopavaju i kradu; **20** Nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ni moljac ni rða ne kvari, i gdje lupeži ne potkopavaju i ne kradu. **21** Jer gdje je vaše

blago, onđe æe biti i srce vaše. **22** Svjeæea je tijelu ima koji njim idu. **14** Kao što su uska vrata i tjesan oko. Ako dakle bude oko tvoje zdravo, sve æe tijelo put što vode u život, i malo ih je koji ga nalaze. **15** tvoje svjetlo biti. **23** Ako li oko tvoje kvarno bude, Êuvajte se od lažnjeh proroka, koji dolaze k vama sve æe tijelo tvoje tamno biti. Ako je dakle vidjelo u odjelu ovèiju, a unutra su vuci grablji. **16** Po što je u tebi tama, akamoli tama? **24** Niko ne može rodovima njihovjem poznaæete ih. Eda li se bere dva gospodara služiti: jer ili æe na jednoga mrziti, s trnja grožđe, ili s èièka smokve? **17** Tako svako a drugoga ljubiti; ili jednome voljeti, a za drugog ne dro dobro rodove dobre raða, a zlo dro rodove zle mariti. Ne možete Bogu služiti i mamonu. **25** Zato vam raða. **18** Ne može dro dobro rodova zlilih raðati, ni kažem: ne brinite se za život svoj, šta æete jesti, ili dro zlo rodova dobrnih raðati. **19** Svako dakle dro šta æete pitи; ni za tijelo svoje, u što æete se obuæi. koje ne raða roda dobra, sijeku i u oganj bacaju. **20** I Nije li život pretežniji od hrane, i tijelo od odijela? **26** tako dakle po rodovima njihovjem poznaæete ih. **21** Pogledajte na ptice nebeske kako ne siju, niti žnju, Neæe svaki koji mi gorovi: Gospode! Gospode! uæei u ni sabiraju u žitnice; pa otac vaš nebeski hrani ih. carstvo nebesko; no koji èini po volji oca mojega koji Nijeste li vi mnogo pretežniji od njih? **27** A ko od je na nebesima. **22** Mnogi æe reæi meni u onaj dan: vas brinuæi se može primaknuti rastu svojemu lakat Gospode! Gospode! nijesmo li u ime tvoje prorokovali, jedan? **28** I za odijelo što se brinete? Pogledajte na i tvojjem imenom ðavole izgonili, i tvojjem imenom ljljane u polju kako rastu; ne trude se niti predu. **29** èudesa mnoga tvorili? **23** I tada æeu im ja kazati: nikad Ali ja vam kažem da ni Solomun u svoj svojoj slavi ne vas nijesam znao; idite od mene koji èinite bezakonje. obuèe se kao jedan od njih. **30** A kad travu po polju, **24** Svaki dakle koji sluša ove moje rijeèi i izvršuje ih, koja danas jest a sjutra se u peæ baca, Bog tako kazaæu da je kao mudar èovjek koji sazida kuæu odijeva; akamoli vas, malovjemi? **31** Ne brinite se svoju na kamenu: **25** I udari dažd, i doðoše vode, i dakle govoreæi: šta æemo jesti, ili, šta æemo piti, ili, dunuše vjetrovi, i napadoše na kuæu onu, i ne pade; èim æemo se odjenuti? **32** Jer sve ovo neznabosći jer bješe utvrđena na kamenu. **26** A svaki koji sluša ištu; a zna i otac vaš nebeski da vama treba sve ove moje rijeèi a ne izvršuje ih, on æe biti kao èovjek ovo. **33** Nego ištite najprije carstva Božijega, i pravde lud koji sazida kuæu svoju na pijesku: **27** I udari dažd, njegove, i ovo æe vam se sve dodati. **34** Ne brinite se i doðoše vode, i dunuše vjetrovi, i udariše u kuæu dakle za sjutra; jer sjutra brinuæe se za se. Dosta je onu, i pade, i raspade se strašno. **28** I kad svrši Isus rijeèi ove, divljaše se narod nauci njegovoj. **29** Jer ih uèaše kao onaj koji vlast ima, a ne kao književnici.

7 Ne sudite da vam se ne sudi; **2** Jer kakovijem sudom sudite, onakovijem æe vam suditi; i kakovom mjerom mjerite, onakom æe vam se mjeriti. **3** A zašto vidiš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svojemu ne osjeæeaš? **4** Ili, kako možeš reæi bratu svojemu: stani da ti izvadim trun iz oka tvojega; a eto brvno u oku tvojemu? **5** Licemjere! izvadi najprije brvno iz oka svojega, pa æeš onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega. **6** Ne dajte svetinje psima; niti meæeite bisera svojega pred svinje, da ga ne pogaze nogama svojima, i vrativši se ne rastrgnu vas. **7** Ištite, i daæe vam se; tražite, i naæi æete; kucajte, i otvoriaæe vam se. **8** Jer svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvoriaæe mu se. **9** Ili koji je među vama èovjek u koga ako zaište sin njegov hljeba kamen da mu da? **10** Ili ako ribe zaište da mu da zmiju? **11** Kad dakle vi, zli buduæi, umijete dare dobre davati djeci svojoj, koliko æe više otac vaš nebeski dati dobra onima koji ga mole? **12** Sve dakle što hoæete da èine vama ljudi, èinite i vi njima: jer je to zakon i proroci. **13** Uđite na uska vrata; jer su široka vrata i širok put što vode u propast, i mnogo ih

8 A kad siðe s gore, za njim iðaše naroda mnogo. **2** I gle, èovjek gubav doðe i klanjaše mu se govoreæi: Gospode! ako hoæeš, možeš me oèistiti. **3** I pruživši ruku Isus, dohvati ga se govoreæi: hoæu, oèisti se. I odmah oèisti se od gube. **4** I reèe mu Isus: gledaj, nikomu ne kazuj, nego idi i pokaži se svešteniku, i prinesi dar koji je zapovjedio Mojsije radi svjedoèanstva njima. **5** A kad uðe u Kapernaum, pristupi k njemu kapetan moleæi ga **6** I govoreæi: Gospode! sluga moj leži doma uzet, i muèi se vrlo. **7** A Isus reèe mu: ja æeu doæi i iscijeliæu ga. **8** I kapetan odgovori i reèe: Gospode! nijesam dostojan da pod krov moj uðeš; nego samo reci rijeè, i ozdraviæe sluga moj. **9** Jer i ja sam èovjek pod vlasti, i imam pod sobom vojnike, pa reèem jednome: idi, i ide; i drugome: doði, i doðe; i sluzi svojemu: uèini to, i uèini. **10** A kad èu Isus, udivi se i reèe onima što idu za njim: zaista vam kažem: ni u Izraelju tolike vjere ne naðoh. **11** I to vam kažem da æe mnogi od istoka i zapada doæi i sjeæe za trpezu s Avraamom i Isakom i Jakovom u carstvu nebeskome: **12** A sinovi

carstva izgnaæe se u tamu najkrajnju; ondje æe biti hvaliæe Boga, koji je dao vlast takovu ljudima. 9 I plaæ i škrgut zuba. 13 A kapetanu reèe Isus: idi, i odlazeæi Isus odande vidje èovjeka gdje sjedi na kako si vjerovao neka ti bude. I ozdravi sluga njegov carini, po imenu Mateja, i reèe mu: hajde za mnom. I u taj èas. 14 I došavši Isus u dom Petrov vidje taštu ustavši otide za njim. 10 I kad jeðaše u kuæu, gle, njegovo gdje leži i groznicu je trese. 15 I prihvati je za mnogi carinici i grješnici doðoše i jeðahu s Isusom ruku, i pusti je groznicu, i usta, i služaše mu. 16 A i s uèenicima njegovijem. 11 I vidjevši to fariseji uveèe dovedoše k njemu bijesnijeh mnogo, i izgna govorahu uèenicima njegovijem: zašto s carinicima i duhove rijeèju, i sve bolesnike iscijeli: 17 Da se zbude grješnica uèitelj vaš jede i piye? 12 A Isus èuvši to što je kazao Isaija prorok govoreæi: on nemoæi naše reèe im: ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni. 13 uze i bolesti ponese. 18 A kad vidje Isus mnogo Nego idite i nauèete se šta znaæi: milosti hoæeu, a ne naroda oko sebe, zapovjedi uèenicima svojim da priloga. Jer ja nijesam došao da zovem pravednike idu na onu stranu. 19 I pristupivši jedan književnik no grješnike na pokajanje. 14 Tada pristupiše k njemu reèe mu: uèitelju! ja idem za tobom kud god ti poðeš. uèenici Jovanovi govoreæi: zašto mi i fariseji postimo 20 Reèe njemu Isus: lisice imaju lame i ptice nebeske mnogo, a uèenici tvoji ne poste? 15 A Isus reèe im: gnijezda; a sin èovjeèij nema gdje glave zakloniti. 21 eda li mogu svatovi plakati dok je s njima ženik? A drugi od uèenika njegovih reèe mu: Gospode! Nego æe doæi vrijeme kad æe se oteti od njih ženik, dopusti mi najprije da idem da ukopam oca svojega. i onda æe postiti. 16 Jer нико не meæe nove zakrpe 22 A Isus reèe njemu: hajde za mnom, a ostavi neka na staru haljinu; jer æe zakrpa odadrijeti od haljine, mrtvi ukopavaju svoje mrtvace. 23 I kad uðe u laðu, i gora æe rupa biti. 17 Niti se ljeva vino novo u za njim uðoše uèenici njegovi. 24 I gle, oluja velika mjehove stare; inaèe mjehovi prodru se i vino se postade na moru da se laða pokri valovima; a on prolje, i mjehovi propadnu. Nego se ljeva vino novo u spavaše. 25 I prikuèivši se uèenici njegovi probudiše mjehove nove, i oboje se saèeva. 18 Dok on tako ga govoreæi: Gospode! izbavi nas, izgibosmo. 26 I govorâše njima, gle, knez nekakav doðe i klanjaše reèe im: zašto ste straæljivi, malovjerni? Tada ustavši mu se govoreæi: kæi moja sad umrije; nego doði i zaprijeti vjetrovima i moru, i postade tišina velika. 27 metni na nju ruku svoju, i oživljeæe. 19 I ustavši Isus A ljudi èudiše se govoreæi: ko je ovaj da ga slušaju i za njim poðe i uèenici njegovi. 20 I gle, žena koja vjetrovi i more? 28 A kad doðe na onu stranu u zemlju je dvanaest godina bolovala od teèenja krv pristupi Gergesinsku, sretoše ga dva bijesna, koji izlaze iz sastrag i dohvati mu se skuta od haljine njegove. 21 grobova, tako zla da ne moguæe nikao proæi putem Jer govorâše u sebi: samo ako se dotaknem haljine onijem. 29 I gle, povikaše: što je tebi do nas, Isuse, njegove, ozdravie. 22 A Isus obazrevši se i vidjevši sine Božij? zar si došao amo prije vremena da muæiš je reèe: ne boj se, kæeri; vjera tvoja pomogla ti je. I nas? 30 A daleko od njih pasijaše veliki krd svinja. 31 ozdravi žena od toga èasa. 23 I došavši Isus u dom I ðavoli moljahu ga govoreæi: ako nas izgoni, pošlji knežev i vidjevši sviraèe i ljude zabunjene 24 Reèe nas da idemo u krd svinja. 32 I reèe im: idite. I oni im: otstupite, jer djevojka nije umrla, nego spava. I izišavši otidoše u svinje. I gle, navali sav krd s brijeva potsmijevahu mu se. 25 A kad istjera ljude, uðe, i u more, i potopiše se u vodi. 33 A svinjari pobjegoše; uhvati je za ruku, i usta djevojka. 26 I otide glas ovaj i došavši u grad kazaše sve, i za bijesne. 34 I gle, po svoj zemlji onoj. 27 A kad je Isus odlazio odande, sav grad iziðe na susret Isusu; i vidjevši ga moliše da za njim iðahu dva slijepca vièuæi i govoreæi: pomiluj bi otiašao iz njihovoga kraja.

9 I ušavši u laðu prijeðe i doðe u svoj grad. 2 I gle, donešoše mu uzeta koji ležaše na odru. I vidjevši Isus vjeru njihovu reèe uzetome: ne boj se, sinko, oprاشtaju ti se grijesi tvoji. 3 I gle, neki od književnika rekoše u sebi: ovaj huli na Boga. 4 I videæi Isus pomisli njihove reèe: zašto zlo mislite u srcima svojijem? 5 Jer šta je lakše reæi: oprashtau ti se grijesi; ili reæi: ustani i hodi? 6 Ali da znate da vlast ima sin èovjeèij na zemlji oprashati grijehe tada reèe uzetome): ustani, uzmi odar svoj i idi doma. 7 I ustavši otide doma. 8 A ljudi videæi èudiše se, i

njihovijem i propovijedajući jevanđelje o carstvu, i svojega. 25 Dosta je uèeniku da bude kao uèitelj iscjeljujući svaku bolest i svaku nemoæ po ljudima. njegov i sluzi kao gospodar njegov. Kad su domaæina nazvali Veelzevulom, akamoli domaæe njegove? 26 36 A gledajući lude sažali mu se, jer bijahu smeteni i rasijani kao ovce bez pastira. 37 Tada reèe uèenicima svojijem: žetve je mnogo, a poslenika malo. 38 Molite se dakle gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju.

10 I dozvavši svojih dvanaest uèenika dade im vlast nad duhovima neèistjem da ih izgone, i da iscjeljuju od svake bolesti i svake nemoæi. 2 A dvanaest apostola imena su ova: prvi Simon, koji se zove Petar, i Andrija brat njegov; Jakov Zevedejev, i Jovan brat njegov; 3 Filip i Vartolomije; Toma i Matej carinik; Jakov Alfejev, i Levej prozvani Tadija; 4 Simon Kananit, i Juda Iskariotski, koji ga i predade. 5 Ovijeh dvanaest posla Isus i zapovjedi im govoreæi: na put neznaðožaca ne idite, i u grad Samarski ne ulazite. 6 Nego idite k izgubljenijem ovcama doma Izrailjeva. 7 A hodeæi propovijedajte i kazujte da se približilo carstvo nebesko. 8 Bolesne iscjeljujte, gubave èistite, mrtve dižite, ðavole izgonite; zabadava ste dobili, zabadava i dajite. 9 Ne nosite zlata ni srebra ni mjedi u pojasima svojijem, 10 Ni torbe na put, ni dvije haljine ni obuæe ni štapa; jer je poslenik dostojan svoga jela. 11 A kad u koji grad ili selo uðete, ispitajte ko je u njemu dostojan, i ondje ostanite dok ne iziðete. 12 A ulazeæi u kuæu nazovite joj: mir kuæi ovoj. 13 I ako bude kuæa dostojna, doæi æe mir vaš na nju; a ako li ne bude dostojna, mir æe se vaš k vama vratiti. 14 A ako vas ko ne primi niti posluša rijeèi vašijeh, izlazeæi iz kuæe ili iz grada onoga otresite prah s nogu svojijeh. 15 Zaisto vam kažem: lakše æe biti zemlji Sodomskoj i Gomorskoj u dan strašnoga suda negoli gradu onome. 16 Eto, ja vas šaljem kao ovce meðu vukove: budite dakle mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi. 17 A èuvajte se od ljudi; jer æe vas oni predati sudovima, i po zbornicama svojijem biæe vas. 18 I pred vlastelje i careve vodiæe vas mene radi za svjedoèanstvo njima i neznaboðcima. 19 A kad vas predadu, ne brinite se kako æete ili šta æete govoriti; jer æe vam se u onaj èas dati šta æete kazati. 20 Jer vi neæete govoriti, nego Duh oca vašega govoræe iz vas. 21 A predaae brat brata na smrt i otac sina; i ustaæee djeca na roditelje i pobiæe ih. 22 I svi æe mrziti na vas imena mojega radi; ali koji pretrpi do kraja blago njemu. 23 A kad vas potjeraju u jednom gradu, bježite u drugi. Jer vam kažem zaista: neæete obiæi gradova Izrailjevih dok doðe sin èovjek. 24 Nema uèenika nad uèitelja svojega ni sluge nad gospodara.

svojega. 25 Dosta je uèeniku da bude kao uèitelj iscjeljujuæi svaku bolest i svaku nemoæ po ljudima. njegov i sluzi kao gospodar njegov. Kad su domaæina nazvali Veelzevulom, akamoli domaæe njegove? 26 Ne bojte ih se dakle; jer nema ništa sakriveno što se neæe otkriti, ni tajno što se neæe dozнатi. 27 Što vam govorim u tami, kazujte na vidiku; i što vam se šapæe na uši, propovijedajte s krovova. 28 I ne bojte se onijeh koji ubijaju tijelo a duše ne mogu ubiti; nego se bojte onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu. (Geenna g1067) 29 Ne prodaju li se dva vrapca za jedan dinar? pa ni jedan od njih ne može pasti na zemlju bez oca vašega. 30 A vama je i kosa na glavi sva izbrojena. 31 Ne bojte se dakle; vi ste bolji od mnogo vrbaca. 32 A koji god prizna mene pred ljudima, priznaæu i ja njega pred ocem svojijem koji je na nebesima. 33 A ko se odreèe mene pred ljudima, odreæi æu se i ja njega pred ocem svojijem koji je na nebesima. 34 Ne mislite da sam ja došao da donesem mir na zemlju; nijesam došao da donesem mir nego maë. 35 Jer sam došao da rastavim èovjeka od oca njegova i kær od matere njezine i snahu od svekrve njezine: 36 I neprijatelji èovjeku postaæe domaæni njegovi. 37 Koji ljubi oca ili mater veæema nego mene, nije mene dostojan; i koji ljubi sina ili kær veæema nego mene, nije mene dostojan. 38 I koji ne uzme krsta svojega i ne poðe za mnom, nije mene dostojan. 39 Koji èuva dušu svoju, izgubiæe je; a koji izgubi dušu svoju mene radi, naæi æe je. 40 Koji vas prima, mene prima; a koji prima mene, prima onoga koji me je poslao. 41 Koji prima proroka u ime proroèko, platu proroèku primiæe; a koji prima pravednika u ime pravednièko, platu pravednièku primiæe. 42 I ako ko napoji jednoga od ovijeh malijeh samo èašom studene vode u ime uèenika, zaista vam kažem, neæe mu plata propasti.

11 I kad svrši Isus zapovijesti dvanaestorici uèenika svojijeh, otide odande dalje da uèi i da propovijeda po gradovima njihovijem. 2 A Jovan èuvši u tamnici djela Hristova posla dvojicu uèenika svojijeh, 3 I reèe mu: jesli li ti onaj što æe doæi, ili drugoga da èekamo? 4 A Isus odgovarajuæi reèe im: idite i kažite Jovanu što èuvjete i vidite: 5 Slijepi progledaju i hromi hode, gubavi èiste se i gluhi èuju, mrtvi ustaju i siromašnima propovijeda se jevanđelje. 6 I blago onome koji se ne sablazni o mene. 7 A kad ovi otidoše, poèe Isus ljudima govoriti o Jovanu: šta ste izišli u pustinji da vidite? Trsku, koju ljujla vjetar? 8 Ili šta ste izišli da vidite? Èovjeka u meke haljine obuèena? Eto, koji meke haljine nose po carskijem su uèenika nad uèitelja svojega ni sluge nad gospodara dvorovima. 9 Ili šta ste izišli da vidite? Proroka? Da,

ja vam kažem, i više od proroka. **10** Jer je ovo onaj krivi? **6** A ja vam kažem da je ovdje onaj koji je veæi za koga je pisano: eto, ja šaljem anđela svojega pred od crkve. **7** Kad biste pak znali šta je to: milosti hoæu licem tvojijem, koji æe pripraviti put tvoj pred tobom. a ne priloga, nikad ne biste osuðivali pravijeh; **8** Jer je **11** Zaista vam kažem: nijedan između rođenijeh od gospodar i od subote sin èovjeèij. **9** I otisavši odande žena nije izšao veæi od Jovana krstitelja; a najmanji doðe u zbornicu njihovu. **10** I gle, èovjek bijaše tu u carstvu nebeskome veæi je od njega. **12** A od s rukom suhom; i zapitaše ga govoreæi: valja li u vremena Jovana krstitelja dosad carstvo nebesko na subotu lijeèiti? da bi ga okrivili. **11** A on reèe im: koji silu se uzima, i siledžije dobijaju ga. **13** Jer su svi je među vama èovjek koji ima ovcu jednu pa ako ona proroci i zakon pricali do Jovana. **14** I ako hoæete u subotu upadne u jamu neæee jeuzeti i izvaditi? **12** A vjerovati, on je Ilijia što æe doæi. **15** Koji ima uši da koliko li je èovjek pretežniji od ovce? Daklem valja èuje neka èuje. **16** Ali kakav æeu kazati da je ovaj u subotu dobro èiniti. **13** Tada reèe èovjek: pruži rod? On je kao djeca koja sjede po ulicama i vièu ruku svoju. I pruži. I postade zdrava kao i druga. **14** svojijem drugovima, **17** I govore: svirasko vam, i A fariseji izišavši naèiniše vjeæeu o njemu kako bi ne igraste; žalismo vam se, i ne jaukaste. **18** Jer ga pogubili. No Isus doznavši to ukloni se odande. Jovan doðe, koji ni jede ni pije, a oni kažu: ðavo je u **15** I za njim idoše ljudi mnogi, i iscijeli ih sve. **16** I njemu. **19** Doðe sin èovjeèij, koji i jede i pije, a oni zaprijeti im da ga ne razglašuju: **17** Da se zbude što je kažu: gle èovjeka izjelice i pijanice, druga carinicina i kazao Isajia prorok govoreæi: **18** Gle, sluga moj, koga grješnicima. I opravdaše premudrost djeca rjezina. sam izabrao, ljubazni moj, koji je po volji duše moje: **20** Tada poèe Isus vikati na gradove u kojima su metnuæu duh svoj na njega, i sud neznaðošcima se dogodila najveæa èuedesa njegova, pa se nijesu javiæe. **19** Neæee se svaðati ni vikati, niti æe èuti pokajali: **21** Teško tebi, Horazine! Teško tebi, Vitsaido! Ko po rasputicama glasa njegova. **20** Trske stuèene Jer da su u Tiru i Sidonu bila èuedesa koja su bila neæee prelomiti i svještila zapaljena neæee ugasiti dok u vama, davno bi se u vreæi i pepelu pokajali. **22** pravda ne održi pobjede. **21** I uime njegovo uzdaæe Ali vam kažem: Tiru i Sidonu lakše æe biti u dan se narodi. **22** Tada dovedoše k njemu bijesna koji strašnoga suda nego vama. **23** I ti, Kapernaume! koji bješe nijem i slijep; i iscijeli ga da nijemi i slijepi stade si se do nebesa podigao do pakla æeš propasti: jer govoriti i gledati. **23** I divljahu se svi ljudi govoreæi: da su u Sodomu bila èuedesa što su u tebi bila, ostao nije li ovo Hristos, sin Davidov? **24** A fariseji èuvši to bi do današnjeg dana. (Hadæs g86) **24** Ali vam kažem da rekoše: ovaj druklje ne izgoni ðavola do pomoæeu æe zemlji Sodomskoj lakše biti u dan strašnoga suda Veelzevula kneza ðavolskoga. **25** A Isus znajuæei nego tebi. **25** U vrijeme odgovori Isus, i reèe: hvalim misli njihove reèe im: svako carstvo koje se razdijeli te, oèe, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od samo po sebi, opustjeæe; i svaki grad ili dom koji premudrijeh i razumnijeh a kazao si prostima. **26** Da, se razdijeli sam po sebi, propaæee. **26** I ako sotona oèe, jer je tako bila volja tvoja. **27** Sve je meni predao sotonu izgoni, sam po sebi razdijelio se; kako æe otac moj, i нико не zna sina do otac; niti oca ko zna dakle ostati carstvo njegovo? **27** I ako ja pomoæeu do sin i ako kome sin hoæe kazati. **28** Hodite k meni Veelzevula izgonim ðavole, sinovi vaši èijom pomoæeu svi koji ste umorni i natovareni, i ja æeu vas odmoriti. izgone? Zato æe vam oni biti sudije. **28** A ako li ja **29** Uzmite jaram moj na sebe, i nauèite se od mene; Duhom Božijim izgonim ðavole, dakle je došlo k vama jer sam ja krotak i smjeran u srcu, i naæei æete pokoj carstvo nebesko. **29** Ili kako može ko uæei kuæeu dušama svojijem. **30** Jer je jaram moj blag, i breme je jakoga i pokuæstvo njegovo oteti, ako najprije ne moje lako.

12 U vrijeme iðaše Isus u subotu kroz usjeve: a uèenici njegovi ogladnješe, i poèeše trgati klasje, i jesti. **2** A fariseji vidjevši to rekoše mu: gle, uèenici tvoji èine što ne valja èiniti u subotu. **3** A on reèe im: nijeste li èitali što uèini David kad ogladnje, on i koji bijahu s njim? **4** Kako uðe u kuæu Božiju, i hljebove postavljene pojede, kojijeh nije valjalo jesti njemu ni onima što su bili s njim, nego samijem sveštenicima. **5** Ili nijeste èitali u zakonu kako u subotu sveštenici u crkvi subotu pogane, pa nijesu

iz dobre klijeti iznosi dobro; a zao èovjek iz zle klijeti ima, daæe mu se, i preteæi æe mu; a koji nema, iznosi zlo. **36** A ja vam kažem da æe za svaku praznu uzeæe mu se i ono što ima. **13** Zato im gorim u rijeè koju reku ljudi dati odgovor u dan strašnoga prièama, jer gledajuæi ne vide, i èeujaæi ne èuju niti suda. **37** Jer æeš se svojijem rijeèima opravdati, i razumiju. **14** I zbiva se na njima proroèto Isajino, koje svojijem æe se rijeèima osuditi. **38** Tada odgovoriše gorovi: ušima æete èuti, i neæete razumjeti; i oèima neki od književnika i fariseja govoreæi: uèitelju! mi bi æete gledati, i neæete vidjeti. **15** Jer je odvrenilo radi od tebe znak vidjeti. **39** A on odgovarajuæi reèe srce ovijeh ljudi, i ušima teško èuju, i oèi su svoje im: rod zli i preljubotvorni traži znak; i neæete mu se zatvorili da kako ne vide oèima, i ušima ne èuju, i dati znak osim znaka Jone proroka. **40** Jer kao što je srcem ne razumiju, i ne obrate se da ih iscijelim. **16** A Jona bio u trbuhi kitovom tri dana i tri noæi: tako æe blago vašijem oèima što vide, i ušima vašijem što biti i sin èovjeej u srcu zemlje tri dana i tri noæi. **41** èuju. **17** Jer vam kažem zaista da su mnogi proroci i Ninevljani iziæi æe na sud s rodom ovijem, i osudiæe pravednici željeli vidjeti što vi vidite, i ne vidješe; i èuti ga; jer se pokajашé Joninjem pouèenjem: a gle, ovdje što vi èujete, i ne èuš. **18** Vi pak èujite prièu o sijaèu: je veæi od Jone. **42** Carica južna iziæi æe na sud s **19** Svakome koji sluša rijeè o carstvu i ne razumije, rodom ovijem, i osudiæe ga; jer ona doðe s kraja dolazi neèastivi i krade posijano u srcu njegovom: to zemlje da sluša premudrost Solomunova: a gle, ovdje je oko puta posijano. **20** A na kamenu posijano to je je veæi od Solomuna. **43** A kad neèisti duh iziðe iz koji sluša rijeè i odmah s radosti primi je, **21** Ali nema èovjeka, ide kroz bezvodna mjesta tražeæi pokoja, i korijena u sebi, nego je nepostojan, pa kad bude ne naðe ga. **44** Onda reèe: da se vratim u dom svoj do nevolje ili ga potjeraju rijeèi radi, odmah udari otkuda sam izišao; i došavši naðe prazan, pomenet natrag. **22** A posijano u trnju to je koji sluša rijeè, i ukrašen. **45** Tada otide i uzme sa sobom sedam drugih duhova gorijeh od sebe, i ušavši žive onđe; i **23** A posijano bude potonje gore èovjeku onome od prvoga. Tako na dobroj zemlji to je koji sluša rijeè i razumije, koji æe biti i ovome rodu zlome. **46** Dok on još gorovaše na dobroj zemlji to je koji sluša rijeè i razumije, koji k ljudima, gle, mati njegova i braæea njegova stajahu šeset, a jedan po trideset. **24** Drugu prièu kaza im napolju i èekahu da govore s njime. **47** I neko mu reèe: evo mati tvoja i braæea tvoja stoje napolju, radi dobro sjeme u polju svojem, **25** A kad ljudi pospaše, su da govore s tobom. **48** A on odgovori i reèe onome doðe njegov neprijatelj i posija kukolj po pšenici, pa što mu kaza: ko je mati moja, i ko su braæea moja? **49** I pruživši ruku svoju na uèenike svoje reèe: eto otide. **26** A kad nièe usjev i rod doneše, onda se mati moja i braæea moja. **50** Jer ko izvršuje volju oca pokaza kukolj. **27** Tada doðoše sluge domaæinove i rekoše mu: gospodaru! nijesi li ti dobro sjeme sijao mojega koji je na nebesima, onaj je brat moj i sestra i mati.

13 I onaj dan izišavši Isus iz kuæe sjeðaše kod mora. **2** I sabraše se oko njega ljudi mnogi, tako da mora uæi u laðu i sjesti; a narod sav stajaše po brijezu. **3** I on im kaziva mnogo u prièama govoreæi: gle, iziðe sijaè da sije. **4** I kad sijaše, jedna zrna padaðe kraj puta, i doðoše ptice i pozobaše ih; **5** A druga padaðe na kamenita mjesta, gdje ne bijaše mnogo zemlje, i odmah iznikoše; jer ne bijaše u dubinu zemlje. **6** I kad obasja sunce, povenuše, i buduæi da nemahu žila, posahnuše. **7** A druga padaðe u trnje, i naraste trnje, i podavi ih. **8** A druga padaðe na zemlju dobru, i donoðahu rod, jedno po sto, a jedno po šeset, a jedno po trideset. **9** Ko ima uši da èuje neka èuje. **10** I pristupivši uèenici rekoše mu: zašto im goroviš u prièama? **11** A on odgovarajuæi reèe im: vama je dano da znate tajne carstva nebeskoga, a njima nije dano. **12** Jer ko na svojoj njivi? Otkuda dakle kukolj? **28** A on reèe im: neprijatelj èovjek to uèini. A sluge rekoše mu: hoæeš li dakle da idemo da ga poèupamo? **29** A on reèe: ne; da ne bi èupajuæi kukolj poèupali zajedno s njime pšenicu. **30** Ostavite neka raste oboje zajedno do žetve; i u vrijeme žetve reæi æeu žeteocima: saberite najprije kukolj, i svežite ga u snoplige da ga sažežem; a pšenicu svezite u žitnicu moju. **31** Drugu prièu kaza im goroveæi: carstvo je nebesko kao zrno gorušeno koje uzme èovjek i posije na njivi svojoj, **32** Koje je istina najmanje od sviju sjemena, ali kad uzraste, veæe je od svega povræa, i bude drvo da ptice nebeske dolaze, i sjedaju na njegovijem granama. **33** Drugu prièu kaza im: carstvo je nebesko kao kvasac koji uzme æena i metne u tri kopanje braæna dok sve ne uskisne. **34** Sve ovo u prièama gorovi Isus ljudima, i bez prièe ništa ne gorovaše im: **35** Da se zbude što je rekao prorok govoreæi: otvoræu u prièama usta svoja, kazaæeu sakriveno od postanja svijeta. **36** Tada ostavi Isus ljude, i doðe u kuæu. I pristupiše

k njemu uèenici njegovi govoreæi: kaži nam prièu nauèena od matere svoje: daj mi, reèe, ovdje na o kukolju na njivi. **37** A on odgovarajuæi reèe im: krugu glavu Jovana krstitelja. **9** I zabrinu se car; ali koji sije dobro sjeme ono je sin èovjeèij; **38** A njiva kletve radi i onih koji se goðæahu s njim, zapovjedi je svijet; a dobro sjeme sinovi su carstva, a kukolj joj dati. **10** I posla te posjekoše Jovana u tamnici. sinovi su zla; **39** A neprijatelj koji ga je posjao jest **11** I donešoše glavu njegovu na krugu, i dadoše ðavo; a žetva je pošljedak ovoga vijeka; a žeteoci su djevojci, i odnese je materi svojoj. **12** I došavši uèenici anđeli. (aiðn g165) **40** Kako što se dakle kukolj sabira, i njegovi, uzeše tijelo njegovo i ukopaše ga; i doðoše ognjem sažiže, tako æe biti na pošljjetku ovoga vijeka. Isusu te javiše. **13** I èuvši Isus, otide odande u laði (aiðn g165) **41** Poslæe sin èovjeèij anđele svoje, i u pusto mjesto nasamo. A kad to èuše ljudi, idoše sabraæe iz carstva njegova sve sablazni i koji èine za njim pješice iz gradova. **14** I izišavši Isus vidje bezakonje. **42** I bacæe ih u peæ ognjenu: ondje æe mnogi narod, i sažali mu se za njih, i iscijeli bolesnike biti plaè i škrugut zuba. **43** Tada æe se pravednici njihove. **15** A pred veèe pristupiše k njemu uèenici zasjati kao sunce u carstvu oca svojega. Ko ima uši njegovi govoreæi: ovdje je pusto mjesto, a dockan da èuje neka èuje. **44** Još je carstvo nebesko kao je veæ; otpusti narod neka ide u sela da kupi sebi blago sakriveno u polju, koje našavši èovjek sakri hrane. **16** A Isus reèe im: ne treba da idu; podajte im i od radosti zato otide i sve što ima prodade i kupi vi neka jedu. **17** A oni rekoše mu: nemamo ovdje do polje ono. **45** Još je carstvo nebesko kao èovjek samo pet hljebova i dvije ribe. **18** A on reèe: donesite trgovac koji traži dobra bisera, **46** Pa kad naðe jedno mi ih ovamo. **19** I zapovjedi narodu da posjedaju mnogocjeno zrno bisera, otide i prodade sve što po travi; pa uze onih pet hljebova i dvije ribe, i imaše i kupi ga. **47** Još je carstvo nebesko kao mreža pogledavši na nebo blagoslovi, i prelomivši dade koja se baci u more i zagrabi od svake ruke ribe; **48** uèenicima svojijem, a uèenici narodu. **20** I jedoše svi, Koja kad se napuni, izvukoše je na kraj, i sjedavši, i nasitiše se, i nakupiše komada što preteèe dvanaest izbraše dobre u sudove, a zle bacise napolje. **49** kotarica punijeh. **21** A onih što su jeli bješe ljudi oko Tako æe biti na pošljjetku vijeka: iziæi æe anđeli i pet hiljada, osim žena i djece. **22** I odmah natjera odluèiæe zle od pravednjeh. (aiðn g165) **50** I bacæe ih Isus uèenike svoje da uðu u laðu i naprijed da idu na u peæ ognjenu: ondje æe biti plaè i škrugut zuba. **51** onu stranu dok on otpusti narod. **23** I otpustivši narod Reèe im Isus: razumjeste li ovo? Rekoše mu: da, pope se na goru sam da se moli Bogu. I uveèe bijaše Gospode. **52** A on im reèe: zato je svaki književnik ondje sam. **24** A laða bješe nasred mora u nevolji od koji se nauèio carstvu nebeskome kao domaćin koji valova, jer bijaše protivan vjetar. **25** A u èetvrtu stražu iznosi iz klijeti svoje novo i staro. **53** I kad svrši Isus noæi otide k njima Isus iduæi po moru. **26** I vidjevši prièe ove, otide odande. **54** I došavši na postojbinu ga uèenici po moru gdje ide, poplašiše se govoreæi: svoju, uèaše ih po zbornicama njihovijem tako da mu to je utvara; i od straha povikaše. **27** A Isus odmah se divljahu, i gorovahu: otkud ovome premudrost ova reèe im govoreæi: ne bojte se; ja sam, ne plasite i moæi? **55** Nije li ovo drvodjeljin sin? ne zove li se se. **28** A Petar odgovarajuæi reèe: Gospode! ako si mati njegova Marija, i braæea njegova Jakov, i Josija, i ti, reci mi da doðem k tebi po vodi. **29** A on reèe: Simon, i Juda? **56** I sestre njegove nijesu li sve kod hodi. I izišavši iz laðe Petar iðaše po vodi da doðe k nas? Otkud njemu ovo sve? **57** I sablažnjavahu se o Isusu. **30** No videæi vjetar veliki uplaši se, i poèevši njega. A Isus reèe im: nema proroka bez èasti osim se topiti, povika govoreæi: Gospode, pomagaj! **31** I na postojbini svojoj i u domu svojemu. **58** I ne stvori odmah Isus pruživši ruku uhvati Petra, i reèe mu: ondje èudesa mnogijeh za nevjernstvo njihovo. malovjerni! zašto se posumnja? **32** I kad uðoše u laðu, presta vjetar. **33** A koji bijahu u laði pristupiše i pokloniše mu se govoreæi: vaistinu ti si sin Božij. **34** I prešavši doðoše u zemlju Genisaretsku. **35** I poznavši ga ljudi iz onoga mjesta, poslaše po svoj onoj okolini, i donešoše k njemu sve bolesnike. **36** I moljahu ga da se samo dotaknu skuta od njegove haljine; i koji se dotakoše ozdraviše.

14 U to vrijeme doðe glas do Iroda èetverovlasnika o Isusu; **2** I reèe slugama svojijem: to je Jovan krstitelj; on ustade iz mrtvijeh, i zato èini èudesa. **3** Jer Irod uhvati Jovana, sveza ga i baci u tamnicu Irodijade radi žene Filipa brata svojega. **4** Jer mu govoraše Jovan: ne možeš ti nje imati. **5** I šæaše da ga ubije, ali se poboja naroda; jer ga držahu za proraka. **6** A kad bijaše dan roðenja Iroðova, igra kæi Irodijadina pred njima i ugodi Irodu. **7** Zato i s kletvom obreèe joj dati Šta god zaište. **8** A ona

Tada pristupiše k Isusu književnici i fariseji od Jerusalima govoreæi: **2** Zašto uèenici tvoji prestupaju obièaje starijeh? Jer ne umivaju ruku

svojijeh kad hljeb jedu. 3 A on odgovarajući reče svoje reče: žao mi je ovoga naroda, jer veže tri dana im: zašto i vi prestupate zapovijest Božiju za običaje stope kod mene i nemaju šta jesti; a nijesam ih rad svoje? 4 Jer Bog zapovijeda govoriti: poštuj oca i otpustiti gladne da ne oslabi na putu. 33 I rekoše mater; i koji opsuje oca ili mater smræu da umre. mu učenici njegovi: otkuda nam u pustinji toliki hljeb 5 A vi kažete: ako koji reče ocu ili materi: prilog da se nasiti toliki narod? 34 I reče im Isus: koliko je èim bih ti ja mogao pomoci; 6 Može i da ne hljeba imate? A oni rekoše: sedam, i malo ribice. poštuj oca svojega ili matere. I ukidoste zapovijest 35 I zapovjedi narodu da posjedaju po zemlji. 36 I Božiju za običaje svoje. 7 Licemjer! dobro je za vas uvezvi onih sedam hljeba i ribe, i davši hvalu, prorokovala Isaija govoriti: 8 Ovi ljudi približavaju prelomi, i dade učenicima svojim, a učenici narodu. se k meni ustima svojim, i usnama poštju me; a 37 I jedoše svi, i nasitiše se; i nakupiše komada što srce nijihovo daleko stoji od mene. 9 No zaludu me preteće sedam kotarica punih. 38 A onih što poštju učenici naukama i zapovijestima ljudskima. su jeli bijaše èetiri hiljade ljudi, osim žena i djece. 10 I dozvavši ljudi, reče im: slušajte i razumijte. 11 39 I otpustivši narod uđe u lađu, i dođe u okoline Ne pogani èovjeka što ulazi u usta; nego što izlazi u usta; nego što usta ono pogani èovjeka. 12 Tada pristupiše učenici njegovi i rekoše mu: znaš li da fariseji èuvši tu riječ sablazniše se? 13 A on odgovarajući reče: svako drvo koje nije usadio otac moj nebeski, iskorijeniće se. 14 Ostavite ih: oni su slijepi vođi slijepcima; a slijepac slijepca ako vodi, oba æe u jamu pasti. 15 A Petar odgovarajući reče mu: kaži nam prije ovu. 16 A Isus reče: eda li ste i vi još nerazumi? 17 Zar još ne znate da sve što ulazi u usta u trbuhi ide, i izbacuje se napolje? 18 A što izlazi iz usta od srca izlazi, i ono pogani èovjeka. 19 Jer od srca izlaze zle misli, ubistva, preljube, kurvarstva, kraðe, lažna svjedoèanstva, hule na Boga. 20 I ovo je što pogani èovjeka, a neumivenjem rukama jesti ne pogani èovjeka. 21 I izišavši odande Isus otide u krajeve Tirske i Sidonske. 22 I gleda, žena Hananejka iziše iz onih krajeva, i povika k njemu govoriti: pomiluj me Gospode sine Davidov! moju kær vrlo muèi ñavo. 23 A on joj ne odgovori ni rijeèi. I pristupivši učenici njegovi moljahu ga govoriti: otpusti je, kako vièe za nama. 24 A on odgovarajući reče: ja sam poslan samo k izgubljenjem ovcama doma Izraeljeva. 25 A ona pristupivši pokloni mu se govoriti: Gospode pomozi mi! 26 A on odgovarajući reče: nije dobro uzeti od djece hljeb i baciti psima. 27 A ona reče: da, Gospode, ali i psi jedu od mrva što padaju s trpeze nijihovih gospodara. 28 Tada odgovoril Isus, i reče joj: o ženo! velika je vjera tvoja; neka ti bude kako hoæeš. I ozdravi kæi njezina od onoga èasa. 29 I otisavši Isus odande, dođe k moru Galilejskom, i popevši se na goru, sjede ondje. 30 I pristupiše k njemu ljudi mnogi koji imahu sa sobom hromijeh, slijepijeh, nijemijeh, uzetijeh i drugijeh mnogijeh, i položiše ih k nogama Isusovijem, i iscijeli ih. 31 Tako da se narod divljaše, videći nijeme gdje govore, uzete zdrave, hrone gdje idu, i slijepi gdje gledaju; i hvališe Boga Izraeljeva. 32 A Isus dozvavši učenike

16 I pristupiše k njemu fariseji i sadukeji, i kušajući ga iskahu da im pokaže znak s neba. 2 A on odgovarajući reče im: uveće govorite: biæe vedro; jer je nebo crveno. 3 I ujutru: danas æe biti vjetar, jer je nebo crveno i mutno. Licemjer! lice nebesko umijete poznavati, a znake vremena ne možete poznati? 4 Rod zli i kurvarski traži znak, i znak neæe mu se dati osim znaka Jone proroka. I ostavivši ih otide. 5 I polazeći učenici njegovi na onu stranu zaboraviše uzeti hljeba. 6 A Isus reče im: èuvajte se kvasca farisejskoga i sadukejskog. 7 A oni mišljahu u sebi govoriti: to je što nijesmo hljeba uzeli. 8 A Isus razumjevši reče im: šta mislite u sebi, malovjerni, što hljeba nijeste uzeli? 9 Zar još ne razumijete niti pamtitate pet hljebova na pet hiljada, i koliko kotarica nakupiste? 10 Ni sedam hljebova na èetiri hiljade, i koliko kotarica nakupiste? 11 Kako ne razumijete da vam ne rekoh za hljebove da se èuvate kvasca farisejskoga i sadukejskog? 12 Tada razumješe da ne reče kvasca hljebnoga da se èuvaju, nego nauke farisejske i sadukejske. 13 A kad dođe Isus u okoline Æesarije Filipove, pitaše učenike svoje govoriti: ko govorite ljudi da je sin èovjek? 14 A oni rekoše: jedni govorite da si Jovan krstitelj, drugi da si Ilija, a drugi Jeremija, ili koji od proroka. 15 Reče im Isus: a vi šta mislite ko sam ja? 16 A Simon Petar odgovori i reče: ti si Hristos, sin Boga živoga. 17 I odgovarajući Isus reče mu: blago tebi, Simone sine Jonin! Jer tijelo i krv nijesu tebi to javili, nego otac moj koji je na nebesima. 18 A i ja tebi kažem: ti si Petar, i na ovome kamenu sazidaæu crkvu svoju, i vrata paklena neæe je nadvladati. (Hadæs g86) 19 I daæeu ti kljuèeve od carstva nebeskoga: i što svežeš na zemlji biæe vezano na nebesima; i što razdriješ na zemlji biæe razdriješeno na nebesima. 20 Tada zaprijeti Isus učenicima svojim da nikom ne kazuju da je

Hristos. **21** Od tada poèe Isus kazivati uèenicima i pokvaren! dokle æu biti s vama? dokle æu vas svojijem da njemu valja iæi u Jerusalim, i mnogo trpljeti? Dovedite mi ga amo. **18** I zaprijeti mu Isus; i postradati od starješina i od glavara svešteničkijeh i ðavo iziðe iz njega; i ozdravi momèe od onoga èasa. književnika, i da æe ga ubiti, i treæi dan da æe ustati. **19** Tada pristupiše uèenici k Isusu i nasamo rekoše **22** I uzevši ga Petar poèe ga odvraæati govoreæi: mu: zašto ga mi ne mogosmo izgnati? **20** A Isus reèe Bože saèuvaj! to neæe biti od tebe. **23** A on se im: za nevjerstvo vaše. Jer vam kažem zaista: ako obrnuvši reèe Petru: idi od mene sotono; ti si mi imate vjere koliko zrno gorušeno, reæi æete gori sablazan; jer ne misliš što je Božije nego ljudsko. **24** Tada Isus reèe uèenicima svojijem: ako ko hoæe ovoj: prijeði odavde tamo, i prijeæi æe, i ništa neæe vam biti nemoguæe. **21** A ovaj se rod izgoni samo za mnom iæi, neka se odreèee sebe, i uzme krst molitvom i postom. **22** A kad su hodili po Galileji, reèe svoj i ide za mnom. **25** Jer ko hoæe svoju dušu da im Isus: predaæe se sin èovjeku u ruke ljudske; **23** I saèuva, izgubiæe je; a ako ko izgubi dušu svoju mene ubiæe ga, i treæi dan ustaæe. I neveseli bijahu vrlo. radi, naæei æe je. **26** Jer kakva je korist èovjeku ako **24** A kad doðoše u Kapernaum, pristupiše k Petru oni sav svijet dobije a duši svojoj naudi? ili kakav æe što kupe didrahme, i rekoše: zar vaš uèitelj neæe dati otkup dati èovjek za svoju dušu? **27** Jer æe doæi sin didrahme? **25** Petar reèe: hoæe. I kad uðe u kuæeu, èovjeku u slavi oca svojega s anđelima svojijem, i preteèe ga Isus govoreæi: šta misliš Simone? Carevi tada æe se vratiti svakome po djelima njegovijem. zemaljski od koga uzimaju poreze i haraèe, ili od **28** Zaisto vam kažem: imaju neki meðu ovima što svojijeh sinova ili od tuðijeh? **26** Reèe njemu Petar: stoje ovdje koji neæe okusiti smrti dok ne vide sina od tuðijeh. Reèe mu Isus: dakle ne plaæaju sinovi. **27** Ali da ih ne sablaznimo, idи na more, i baci udicu, i

17 I poslije šest dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana brata njegova, i izvede ih na goru visoku same. **2** I preobrazi se pred njima, i zasja se lice njegovo kao sunce a haljine njegove postadoše bijele kao svijet. **3** I gleda, ukazaše im se Mojsije i Ilija, koji s njim govoraju. **4** A Petar odgovarajući reče Isusu: Gospode! dobro nam je ovdje biti; ako hoćeš da načinimo ovdje tri sjenice: tebi jednu, a Mojsiju jednu, a jednu Iliju. **5** Dok on još govoraše, gleda, oblak sjajan zakloni ih; i gleda, glas iz oblaka govoreći: ovo je sin moj Izbavnik, koji je po mojoj volji; njega poslušajte. **6** I čuvnici učenici padaše niže, i uplašiše se vrlo. **7** I pristupivši Isus dohvati ih se, i reče: ustanite, i ne bojte se. **8** A oni podignuvši oči svoje nikoga ne vidješe do Isusa sama. **9** I silazeći s gore zapovjedi im Isus govoreći: nikom ne kazujte što ste vidjeli dok sin čovječij iz mrtvih ne ustane. **10** I zapitaše ih učenici njegovi govoreći: zašto dakle književnici kažu da Ilija najprije treba da dođe? **11** A Isus odgovarajući reče im: Ilija æe doći najprije i uređiti sve. **12** Ali vam kažem da je Ilija već došao, i ne poznaše ga; nego učenike s njime šta htješe: tako i sin čovječij treba da postrada od njih. **13** Tada razumješe učenici da im govorи za Jovana krstitelja. **14** I kad dođoše k narodu, pristupi k njemu čovjek klanjajući mu se **15** I govoreći: Gospode! pomiluj sina mojega; jer o mijeni bjesni i muči se vrlo; jer mnogo puta pada u vatu, i mnogo puta u vodu. **16** I dovedoh ga učenicima tvojim, i ne mogoše ga iscišeliti. **17** A Isus odgovarajući reče: o rode nevjerni

18 U taj èas pristupiše uèenici k Isusu govoreæi:
ko je dakle najveæi u carstvu nebeskome? **2** I
dozva Isus dijete, i postavi ga meðu njih, **3** I reèe im:
zaista vam kažem, ako se ne povratite i ne budete
kao djeca, neæete uæi u carstvo nebesko. **4** Koji
se dakle ponizi kao dijete ovo, onaj je najveæi u
carstvu nebeskome. **5** I koji primi takovo dijete u
ime moje, mene prima. **6** A koji sablazni jednoga od
ovijeh malijeh koji vjeruju mene, bolje bi mu bilo da se
objesi kamen vodenjèi o vratu njegovu, i da potone
u dubinu morsku. **7** Teško svijetu od sablazni! jer je
potrebno da doðu sablazni; ali teško onom èovjeku
kroz koga dolazi sablazar. **8** Ako li te ruka tvoja ili
noga tvoja sablažnjava, otsijeci je i baci od sebe: bolje
ti je uæi u život hromu ili kljastu, negoli s dvije ruke i
dvije noge da te bace u organj vjeèeni. (*aiðonios g166*) **9** I
ako te oko tvoje sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe:
bolje ti je s jednjem okom u život uæi, nego s dva oka
da te bace u pakao ognjeni. (*Geenna g1067*) **10** Gledajte
da ne prezrete jednoga od malijeh ovijeh; jer vam
kažem da anđeli njihovi na nebesima jednako gledaju
lice oca mojega nebeskoga. **11** Jer sin èovjeèil doðe
da iznaðe i spase izgubljeno. **12** Što vam se èini? Kad
ima jedan èovjek sto ovaca pa zaðe jedna od njih,
ne ostavi li on devedeset i devet u planini, i ide da
traži onu što je zašla? **13** I ako se dogodi da je naðe,
zaista vam kažem da se njoj više raduje nego onima
devedeset i devet što nijesu zašle. **14** Tako nije volja

oca vašega nebeskoga da pogine jedan od ovijeh prilijepiæe se k ženi svojoj, i biæe dvoje jedno tijelo. 6 malijeh. 15 Ako li ti sagriješi brat tvoj, idи i pokaraj ga Tako nijesu više dvoje, nego jedno tijelo; a što je Bog među sobom i njim samijem; ako te posluša, dobio sastavio èovjek da ne rastavlja. 7 Rekoše mu: zašto si brata svojega. 16 Ako li te ne posluša, uzmi sa dakle Mojsije zapovijeda da se da knjiga raspusna, i sobom još jednoga ili dvojicu da sve rijeèi ostanu na da se pusti? 8 Reèe im: Mojsije je vama dopustio ustima dva ili tri svjedoka. 17 Ako li njih ne posluša, po tvrđi vašega srca puštati svoje žene; a ispoèetka kaži crkvi; a ako li ne posluša ni crkve, da ti bude kao nije bilo tako. 9 Nego ja vam kažem: ako ko pusti neznabòžac i carinik. 18 Jer vam kažem zaista: što svoju ženu, osim za kurvarstvo, i oženi se drugom, god svežete na zemlji biæe svezano na nebu, i što èini preljubu; i koji uzmе puštenicu èini preljubu. 10 god razdriješite na zemlji biæe razdriješeno na nebu. Rekoše mu uèenici njegov: ako je tako èovjeku sa 19 Još vam kažem zaista: ako se dva od vas slože na ženom, nije se dobro ženiti. 11 A on reèe im: ne zemlji u èemu mu drago, za što se uzmole, daæe im mogu svi primiti tijeh rijeèi do oni kojima je dano. 12 otac moj koji je na nebesima. 20 Jer gdje su dva ili Jer ima uškopljjenika koji su se tako rodili iz utrobe tri sabrani u ime moje ondje sam ja među njima. 21 materine; a ima uškopljjenika koje su ljudi uškopili; a Tada pristupi k njemu Petar i reèe: Gospode! koliko ima uškopljjenika koji su sami sebe uškopili carstva puta ako mi sagriješi brat moj da mu oprostim? do radi nebeskoga. Ko može primiti neka primi. 13 Tada sedam puta? 22 Reèe njemu Isus: ne velim ti do privedoše k njemu djecu da metne ruke na njih, i da sedam puta, nego do sedam puta sedamdeset. 23 se pomoli Bogu; a uèenici zabranjivahu im. 14 A Isus Zato je carstvo nebesko kao èovjek car koji namisli da reèe: ostavite djecu i ne zabranjujte im dolaziti k meni; se proraèuni sa svojijem slugama. 24 I kad se poèe jer je takovijeh carstvo nebesko. 15 I metnuvši na njih raèuniti, dovedoše mu jednoga dužnika od deset hiljada talanata. 25 I buduæi da nemaše èim platiti, zapovjedi gospodar njegov da ga prodadu, i ženu život vjeèeni? (aiònios g166) 17 A on reèe mu: što me njegovu i djecu, i sve što ima; i da mu se plati. 26 No zoveš blagijem? niko nije blag osim jednoga Boga. A sluga taj pade i klanjaše mu se govoreæi: gospodaru! ako želiš uæi u život, drži zapovijesti. 18 Reèe mu: prièekaj me, i sve æu ti platiti. 27 A gospodaru se koje? A Isus reèe: da ne ubiješ; ne èiniš preljube; ne sažali za tijem slugom, pusti ga i dug oprosti mu. 28 A ukradeš; ne svjedoèiš lažno; 19 Poštuj oca i mater; i kad iziðe sluga taj, naðe jednoga od svojijeh drugara ljubi bližnjega svoga kao samog sebe. 20 Reèe mu koji mu je dužan sto groša, i uhvativši ga davlaše mladiæ: sve sam ovo saèuvao od mladosti svoje; šta govoreæi: daj mi što si dužan. 29 Pade drugar njegov mi još treba? 21 Reèe mu Isus: ako hoæeš savršen pred noge njegove i moljaše ga govoreæi: prièekaj da budeš, idi prodaj sve što imaš i podaj siromasima; me, i sve æu ti platiti. 30 A on ne htje, nego ga odvede i imaæeš blago na nebu; pa hajde za mnom. 22 A i baci u tamnicu dok ne plati duga. 31 Vidjevši pak kad èu mladiæ rijeè, otide žalostan; jer bijaše vrlo drugari njegovi taj dogaðaj zao im bi vrlo, i otišavši bogat. 23 A Isus reèe uèenicima svojijem: zaista vam kazaše gospodaru svojemu sav dogaðaj. 32 Tada ga kažem da je teško bogatome uæi u carstvo nebesko. dozva gospodar njegov, i reèe mu: zli slugo! sav dug 24 I još vam kažem: lakše je kamili proæi kroz iglene onaj oprostih tebi, jer si me molio. 33 Nije li trebalo da uši negoli bogatome uæi u carstvo Božije. 25 A kad to se i ti smiluješ na svog drugara, kao i ja na te što èuše uèenici, divljahu se vrlo govoreæi: ko se dakle se smilovah? 34 I razgnjevi se gospodar njegov, i može spasti? 26 A Isus pogledavši na njih reèe im: predade ga muèiteljima dok ne plati sav dug svoj. Ijudima je ovo nemoguæe, a Bogu je sve moguæe. 35 Tako æe i otac moj nebeski uèiniti vama, ako ne 27 Tada odgovori Petar i reèe mu: eto mi smo ostavili oprostite svaki bratu svojemu od srca svojijeh. sve i za tobom idemo: Šta æe dakle biti nama? 28 A Isus reèe im: zaista vam kažem da æete vi koji idete doèe u okoline Judejske preko Jordana. 2 I za njim idoše ljudi mnogi i iscijeli ih ondje. 3 I pristupiše k njemu fariseji da ga kušaju, i rekoše mu: može li èovjek pustiti ženu svoju za svaku krivicu? 4 A on odgovarajuæi reèe im: nijeste li èitali da je onaj koji je u poèetku stvorio èovjeka muža i ženu stvorio ih? 5 I reèe: zato ostaviæe èovjek oca svojega i mater, i

(aiònios g166) 30 Ali æe mnogi prvi biti pošlijednji i pošlijednji prvi.

20 Jer je carstvo nebesko kao èovjek domaćin koji ujutru rano iziđe da najima poslenike u vinograd svoj. **21** pogodivši se s poslenicima po groš na dan posla ih u vinograd svoj. **3** I izišavši u treæi sahat, vidje druge gdje stoje na èaršiji besposleni, **4** I njima reèe: idite i vi u moj vinograd, i što bude pravo daæu vam. **5** I oni otidoše. I opet izišavši u šesti i deveti sahat, uèini tako. **6** I u jedanaesti sahat izišavši nađe druge gdje stoje besposleni, i reèe im: što stojite ovdje vas dan besposleni? **7** Rekoše mu: niko nas ne najmi. Reèe im: idite i vi u moj vinograd, i što bude pravo primæete. **8** A kad bi uveèe, reèe gospodar od vinograda k pristavu svojemu: dozovi poslenike i podaj im platu poèevši od pošljednjih do prvih. **9** I došavši koji su u jedanaesti sahat najmljeni primiše po groš. **10** A kad doðoše prvi, mišljahu da æe više primiti: i primiše i oni po groš. **11** I primivši vikahu na gospodara **12** Govoreæi: ovi pošljednji jedan sahat radiše, i izjednaèi ih s nama koji smo se èitav dan muèili i gorjeli. **13** A on odgovarajuæi reèe jednome od njih: prijatelju! ja tebi ne èinim krivo; nijesi li pogodio sa mnom po groš? **14** Uzmi svoje pa idi; a ja hoæu i ovome pošljednjemu da dam kao i tebi. **15** Ili zar ja nijesam vlastan u svojemu èiniti šta hoæu? Zar je oko twoje zlo što sam ja dobar? **16** Tako æe biti pošljednji prvi i prvi pošljednji; jer je mnogo zvanijeh malo izbranijeh. **17** I pošavši Isus u Jerusalim uze nasamo dvanaest uèenika na putu, i reèe im: **18** Evo idemo u Jerusalim, i sin èovjeèej biæe predan glavarima sveštenikjem i književnicima; i osudiæe ga na smrt; **19** I predaæe ga neznaboscima da mu se rugaju i da ga biju i razapnu; i treæi dan ustaaæe. **20** Tada pristupi k njemu mati sinova Zevedejevijeh sa svojijem sinovima klanjajuæi mu se i moleæi ga za nešto. **21** A on joj reèe: šta hoæeš? Reèe mu: zapovjedi da sjedu ova moja dva sina, jedan s desne strane tebi, a jedan s lijeve strane tebi, u carstvu tvojemu. **22** A Isus odgovarajuæi reèe: ne znate šta ištete; možete li pitи èašu koju æeu ja piti, i krstiti se krštenjem kojijem se ja krstim? Rekoše mu: možemo. **23** I reèe im: èašu dakle moju ispiæete, i krstiaæete se krštenjem kojijem se ja krstim; ali da sjedete s desne strane meni i s lijeve, ne mogu ja dati, nego kome je ugotovio otac moj. **24** I kad èuše ostalijeh deset uèenika, rasrdiše se na ta dva brata. **25** A Isus dozvavši ih reèe: znajte da knezovi narodni zapovijedaju narodu, i poglavari upravljavu njim. **26** Ali meðu vama da ne bude tako; nego koji hoæe da bude veæi meðu vama, da vam služi. **27** I koji hoæe meðu vama da bude prvi, da vam bude sluga. **28** Kao što ni sin èovjeèej nije došao da mu služe, nego da služi i da dušu svoju u otkup da za mnoge. **29** I kad je izlazio iz Jerihona za njim ide narod mnogi. **30** I gle, dva slijepca sjeðahu kraj puta, i èuvi da Isus prolazi povikaše govoreæi: pomiluj nas Gospode, sine Davidov! **31** A narod prijeæaæe im da uæute; a oni još veæema povikaše govoreæi: pomiluj nas Gospode, sine Davidov! **32** I ustavivši se Isus dozva ih, i reèe: šta hoæete da vam uèinim? **33** Rekoše mu: Gospode, da se otvore oèi naše. **34** I smilova se Isus, i dohvati se oèiju njihovih, i odmah progledaše oèi njihove, i otidoše za njim.

21 I kad se približiše k Jerusalimu i doðoše u Vittagu k Maslinskoj gori, onda Isus posla dva uèenika. **2** Govoreæi im: idite u selo što je prema vama, i odmah æete naæi magaricu privezani i magare s njom: odriješite je i dovedite mi. **3** I ako vam ko reèe što, kažite da oni trebaju Gospodu; i odmah æe ih poslati. **4** A ovo je sve bilo da se zbude što je kazao prorok govoreæi: **5** Kažite kæeri Sionovojo: evo car tvoj ide tebi krotak, i jaše na magarcu, i magaretu sinu magarieinu. **6** I uèenici otidoše, i uèinivši kako im zapovjedi Isus **7** Dovedoše magaricu i magare, i metnuše na njih haljine svoje, i posadiše ga na njih. **8** A ljudi mnogi prostriješe haljine svoje po putu; a drugi rezahu granje od drveta i prostirahu po putu. **9** A narod koji iðaše pred njim i za njim, vikaše govoreæi: Osana sinu Davidovu! Blagosloven koji ide u ime Gospodnjeg! Osana na visini! **10** I kad on uđe u Jerusalim, uzbuni se sav grad govoreæi: ko je to? **11** A narod govoraše: ovo je Isus prorok iz Nazareta Galilejskoga. **12** I uđe Isus u crkvu Božiju, i izgna sve koji prodavahu i kupovahu po crkvi, i ispremeta trpeze onijeh što mijenjaju novce, i klupe onijeh što prodavahu golubove. **13** I reèe im: u pismu stoji: dom moj dom molitve neka se zove; a vi naèiniste od njega peæinu hajduèku. **14** I pristupiše k njemu hromi i slijepi u crkvi, i iscijeli ih. **15** A kad vidješe glavari sveštenikë i književnici èudesa što uèini, i djecu gdje vièu u crkvi i govore: Osana sinu Davidovu, rasrdiše se. **16** I rekoše mu: èuješ li što ovi govore? A Isus reèe im: da! zar nijeste nikad èitali: iz usta male djece i koja sisaju naèinio si sebi hvalu? **17** I ostavivši ih iziðe napolje iz grada u Vitaniju, i zanoæi ondje. **18** A ujutru vraæajajuæi se u grad ogladnje. **19** I ugledavši smokvu jednu kraj puta doðe k njoj, i ne nađe ništa na njoj do lišæa sama, i reèe joj: da nikad na tebi ne bude roda dobijeka. I odmah usahnu smokva. **(aiðn g165)** **20** I vidjevi to uèenici diviše se govoreæi: kako odmah usahnu smokva! **21** A Isus odgovarajuæi reèe im: zaista vam kažem: ako imate vjeru i ne posumnjate, ne samo smokveno uèiniæete, nego i

gori ovoj ako reèete: digni se i baci se u more, biæe. I gledahu da ga uhvate, ali se pobojaše naroda, jer 22 I sve što uzištete u molitvi vjerujuæi, dobiæete. 23 ga držahu za proroka.

I kad doðe u crkvu i stade uèiti, pristupiše k njemu glavari sveštenički i starješine narodne govoreæi: kakvom vlasti to èiniš? i ko ti dade vlast tu? 24 A Isus odgovarajuæi reèe im: i ja æeu vas upitati jednu rijeè, koju ako mi kažete, i ja æeu vama kazati kakvom vlasti ovo èinim. 25 Krštenje Jovanovo otkuda bi? ili s neba, ili od ljudi? A oni pomišljavahu u sebi govoreæi: ako reèemo: s neba, reæi æe nam: zašto mu dakle ne vjerovaste? 26 Ako li reèemo: od ljudi, bojimo se naroda; jer svi Jovana držahu za proroka. 27 I odgovarajuæi Isusu rekoše: ne znamo. Reèe i on njima: ni ja vama neæeu kazati kakvom vlasti ovo èinim. 28 Šta vam se èini? Èovjek neki imaše dva sina; i došavši k prвome reèe: sine! idi danas radi u vinogradu mome. 29 A on odgovarajuæi reèe: neæeu; a poslije se raskajia i otide. 30 I pristupivši k drugome reèe tako. A on odgovarajuæi reèe: hoæeu, gospodaru; i ne otide. 31 Koji je od ove dvojice ispunio volju oèinu? Rekoše mu: prvi. Reèe im Isus: zaista vam kažem da æee carinici i kurve prije vas uæei u carstvo Božije. 32 Jer doðe k vama Jovan putem pravednjem, i ne vjerovaste mu; a carinici i kurve vjerovaše mu; i vi pošto vidjeste to, ne raskajaste se da mu vjerujete. 33 Drugu prièu èujte: bijaše èovjek domaćein koji posadi vinograd, i ogradi ga plotom, i iskopa u njemu pivnicu, i naèini kulu, i dade ga vinogradarima, i otide. 34 A kad se približi vrijeme rodovima, posla sluge svoje k vinogradarima da prime rodove njegove. 35 I vinogradari pohvatavši sluge njegove jednoga izbiše, a jednoga ubiše, a jednoga zasuše kamenjem. 36 Opet posla druge sluge, više nego prije, i uèiniše im tako isto. 37 A potom posla k njima sina svojega govoreæi: postidjeæe se sina mojega. 38 A vinogradari vidjevši sina rekoše među sobom: ovo je našljednik; hodite da ga ubijemo, i da nama ostane dostojanje njegovo. 39 I uhvatiše ga, pa izvedoše napolje iz vinograda, i ubiše. 40 Kad doðe dakle gospodar od vinograda šta æe uèiniti vinogradarima onijem? 41 Rekoše mu: zlòince æe zlom smrti pomoriti; a vinograd daæe drugijem vinogradarima, koji æee mu davati rodove u svoje vrijeme. 42 Reèe im Isus: zar nijeste nikad èitali u pismu: kamen koji odbaciše zidari, onaj posta glava od ugla; to bi od Gospoda i divno je u vašjem oèima. 43 Zato vam kažem da æee se od vas uzeti carstvo Božije, i daæe se narodu koji njegove rodove donosi. 44 I ko padne na ovaj kamen razbiæe se; a na koga on padne satræe ga. 45 I èuvši glavari sveštenički i fariseji prièe njegove razumješe da za njih govori. 46

22 I odgovarajuæi Isus opet reèe im u prièama govoreæi: 2 Carstvo je nebesko kao èovjek car koji naèini svadbu sinu svojemu. 3 I posla sluge svoje da zovu zvanice na svadbu; i ne htješe doæi. 4 Opet posla druge sluge govoreæi: kažite zvanicama: evo sam objed svoj ugotovio, junci moji i hranjenici poklani su, i sve je gotovo; doðite na svadbu. 5 A oni ne marivši otidoše ovaj u polje svoje, a ovaj k trgovini svojoj. 6 A ostali uhvatiše sluge njegove, izružiše ih, i pobije ih. 7 A kad to èeu car onaj, razgnjevi se i poslavši vojsku svoju pogubi krvnike one, i grad njihov zapali. 8 Tada reèe slugama svojima: svadba je dakle gotova, a zvanice ne biše dostoijne. 9 Idite dakle na raskršæa i koga god naðete, dozovite na svadbu. 10 I izišavši sluge one na raskršæa sabraše sve koje naðoše, zle i dobre; i stolovi napuniše se gostiju. 11 Izishaši pak car da vidi goste ugleda onđe èovjeka neobuèena u svadbeno ruho. 12 I reèe mu: prijatelju! kako si došao amo bez svadbenoga ruha? a on oæutje. 13 Tada reèe car slugama: svežite mu ruke i noge, pa ga uzmiti te bacite u tamu najkrajnju; onđe æe biti plaè i škrnut zuba. 14 Jer su mnogi zvani, ali je malo izbranijeh. 15 Tada otidoše fariseji i naèiniše vijeæu kako bi ga uhvatili u rijeèi. 16 I poslaše k njemu uèenike svoje s Irodovcima, te rekoše: uèitelju! znamo da si istinit, i putu Božijemu zaista uèiš, i ne mariš ni za koga, jer ne gledaš ko je ko. 17 Kaži nam dakle šta misliš ti? treba li dati haraè æesaru ili ne? 18 Razumjevši Isus lukavstvo njihovo reèe: što me kušate, licemjeri? 19 Pokažite mi novac haraèki. A oni doneše mu novac. 20 I reèe im: eij je obraz ovaj i natpis? 21 I rekoše mu: æesarev. Tada reèe im: podajte dakle æesarevo æesaru, i Božje Bogu. 22 I èuvši diviše se, i ostavivši ga otidoše. 23 Taj dan pristupiše k njemu sadukeji koji govore da nema vaskrsenija, i upitaše ga 24 Govoreæi: uèitelju! Mojsije reèe: ako ko umre bez djece, da uzme brat njegov ženu njegovu i da podigne sjeme bratu svojemu. 25 U nas bješe sedam braæe; i prvi oženivši se umrije, i ne imavši poroda ostavi ženu svoju bratu svojemu. 26 A tako i drugi, i treæi, tja do sedmoga. 27 A poslije sviju umrije i žena. 28 O vaskrseniju dakle koga æe od sedmorice biti žena? jer je za svima bila. 29 A Isus odgovarajuæi reèe im: varate se, ne znajueæi pisma ni sile Božije. 30 Jer o vaskrseniju niti æe se ženiti ni udavati; nego su kao anđeli Božiji na nebu. 31 A za vaskrsenije mrtvijeh nijestete li èitali što vam je rekao Bog govoreæi: 32 Ja sam Bog

Avraamov, i Bog Isakov, i Bog Jakovljev? Nije Bog to, a koji se kune darom koji je na njemu kriv je. 19 Bog mrtvijeh, nego živijeh. 33 I èuvši narod divljaše Budale slijepo! šta je veæe, ili dar, ili oltar koji dar se nauci njegovoj. 34 A fariseji èuvši da posrami osveti? 20 Koji se dakle kune oltarom, kune se njim sadukeje sabraše se zajedno. 35 I upita jedan od njih i svijem što je na njemu. 21 I koji se kune crkvom, zakonik kušajuæi ga i govoreæi: 36 Uèitelju! koja je kune se njom i onijem koji živi u njoj. 22 I koji se kune zapovijest najveæea u zakonu? 37 A Isus reèe mu: nebom, kune se prijestolom Božijem i onijem koji ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem, i sjedi na njemu. 23 Teško vama književnici i fariseji, svom dušom svojom, i svom misli svojom. 38 Ovo je licemjeri, što dajete desetak od metvice i od kopra i prva i najveæea zapovijest. 39 A druga je kao i ova: od kima, a ostaviste što je najpreteænje u zakonu: ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe. 40 O ovima pravdu i milost i vjeru; a ovo je trebalo èiniti i ono ne djema zapovijestima visi sav zakon i proroci. 41 A ostavljati. 24 Voði slijepi koji ocjeðujete komarca a kad se sabraše fariseji, upita ih Isus 42 Govoreæi: kamilu prozdirete. 25 Teško vama književnici i fariseji, šta mislite za Hrista, èij je sin? Rekoše mu: Davidov. licemjeri, što èistite spolja èašu i zdjelu a iznutra su 43 Reèe im: kako dakle David njega duhom naziva pune grabeža i nepravde. 26 Fariseju slijepi! Oèisti Gospodom govoreæi: 44 Reèe Gospod Gospodu najprije iznutra èašu i zdjelu da budu i spolja èiste. 27 mojemu: sjedi meni s desne strane, dok položim Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što ste kao neprijatelje tvoje podnoæje nogama tvojima? 45 Kad okreæeni grobovi, koji se spolja vide lijepi a unutra su dakle David naziva njega Gospodom, kako mu je sin? puni kostiju mrvæekijeh i svake neèistote. 28 Tako i vi 46 I нико му не мogaše odgovoriti rijeæi; niti smijaše spolja se pokazuјete ljudima pravedni, a iznutra ste ko od toga dana da ga zapita više. puni licemjerja i bezakonja. 29 Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što zidate grobove prorocima i krasite rake pravednika, 30 I gorovite: da smo mi bili u vrijeme svojih otaca, ne bismo s njima pristali u krv proroka. 31 Tijem samo svjedoèite za sebe da ste sinovi onijeh koji su pobili proroke. 32 I vi dopunite mjeru otaca svojih. 33 Zmije, porodi aspidini! kako æete pobjeæi od presude uoganj pakleni? (Geenna g1067) 34 Zato evo ja æeu k vama poslati proroke i premudre i književnike; i vi æete jedne pobiti i raspeti, a jedne biti po zbornicama svojima i goniti od grada do grada, 35 Da doðe na vas sva krv pravedna što je prolivena na zemlji od krv Avelja pravednoga do krv Zarije sina Varahijna, kojega ubiste meðu crkvom i oltarom. 36 Zaista vam kažem da æe ovo sve doæi na rod ovaj. 37 Jerusalime, Jerusalime, koji ubijaš proroke i zasipaš kamenjem poslane k себi! koliko puta htjeh da skupim èeda tvoja, kao što kokoš skuplja piliæe svoje pod krila, i ne htjeste! 38 Eto æe vam se ostaviti vaša kuæea pusta. 39 Jer vam kažem: neæete mene vidjeti otsele dok ne reæete: blagosloven koji ide u ime Gospodnje.

23 Tada Isus reèe k narodu i uèenicima svojima 2 Govoreæi: na Mojsijevu stolicu sjedoše književnici i fariseji. 3 Sve dakle što vam reku da držite, držite i tvorite; ali što oni èine ne èinite; jer govore a ne èine. 4 Nego vežu bremena teška i nezgodna za nošenje, i tovare na pleæa ljudska; a prstom svojijem neæee da ih prihvate. 5 A sva djela svoja èine da ih vide ljudi: raširuju svoje amaljije, i grade velike skute na haljinama svojima. 6 I traže zaæelje na gozbama i prva mjesta po zbornicama, 7 I da im se klanja po ulicama, i da ih ljudi zovu: ravi! ravi! 8 A vi se ne zovite ravi; jer je u vas jedan ravi Hristos, a vi ste svi braæea. 9 I ocem ne zovite nikoga na zemlji; jer je u vas jedan otac koji je na nebesima. 10 Niti se zovite uèitelji; jer je u vas jedan uèitelj Hristos. 11 A najveæei između vas da vam bude sluga. 12 Jer koji se podiže, poniziæe se, a koji se poniže, podignuæe se. 13 Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što zatvorate carstvo nebesko od ljudi; jer vi ne ulazite niti date da ulaze koji bi htjeli. 14 Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što jedete kuæe udovиèke, i lažno se Bogu molite dugo; zato æete veæema biti osuðeni. 15 Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što prehodite more i zemlju da bi prisvojili jednoga, i kad ga prisvojite, èinite ga sinom paklenjem udvoje veæejem od sebe. (Geenna g1067) 16 Teško vama voði slijepi koji gorovite: ako se ko kune crkvom ništa je; a ko se kune zlatom crkvenijem kriv je. 17 Budale slijepo! šta je veæe, ili zlato, ili crkva koja zlato osveti? 18 I ako se ko kune oltarom ništa je

izjavši Isus iðaše od crkve, i pristupiše k njemu uèenici njegovi da mu pokažu graðevinu crkvenu. 2 A Isus reèe im: ne vidite li sve ovo? Zaista vam kažem: neæee ostatni ovdje ni kamen na kamenu koji se neæee razmetnuti. 3 A kad sjeðaše na gori Maslinskog pristupiše k njemu uèenici nasamo govoreæi: kaži nam kad æe to biti? i kakav je znak tvojega dolaska i pošljetka vijeku? (aiõn g165) 4 I odgovarajuæi Isus reèe im: èuvajte se da vas ko ne

prevari. 5 Jer æe mnogi doæi u ime moje govoreæi: ja do otac moj sam. 37 Jer kako što je bilo u vrijeme sam Hristos. I mnoge æe prevariti. 6 Èuæete ratove i Nojevo tako æe biti i dolazak sina èovjeèijega. 38 Jer glasove o ratovima. Gledajte da se ne uplašite; jer kako što pred potopom jeðahu i pijahu, ženjahu se i treba da to sve bude. Ali nije još tada pošljedak. 7 Jer udavahu do onoga dana kad Noje uđe u kovèeg, 39 I æe ustati narod na narod i carstvo na carstvo; i biæe ne osjetiše dok ne dođe potop i odnese sve; tako æe gladi i pomori, i zemlja æe se tresti po svijetu. 8 A to biti i dolazak sina èovjeèijega. 40 Tada æe biti dva na je sve poèetak stradanja. 9 Tada æe vas predati na njivi; jedan æe se uzeti, a drugi æe se ostaviti. 41 muke, i pobiæe vas, i svi æe narodi omrznuti na vas Dvije æe mljeti na žrvnjevima; jedna æe se uzeti, a imena mojega radi. 10 I tada æe se mnogi sablazniti, druga æe se ostaviti. 42 Stražite dakle, jer ne znate i drug druga izdaæe, i omrznuae drug na druga. 11 I u koji æe èas doæi Gospod vaš. 43 Ali ovo znajte: iziæi æe mnogi lažni proroci i prevariae mnoge. 12 I kad bi znao domaæin u koje æe vrijeme doæi lupež, što æe se bezakonje umnožiti, ohladnjeæe ljubav èuvao bi i ne bi dao potkopati kuæe svoje. 44 Zato i mnogijeh. 13 Ali koji pretrpi do kraja blago njemu. 14 I vi budite gotovi; jer u koji èas ne mislite doæi æe sin propovijedæe se ovo jevanđelje o carstvu po svemu èovjeèij. 45 Ko je dakle taj vjerni i mudri sluga kojega svijetu za svjedoèanstvo svijem narodima. I tada je postavio gospodar njegov nad svojima domaænjima æe doæi pošljedak. 15 Kad dakle ugledate mrzost da im daje hranu na obrok? 46 Blago tome sluzi opušæenja, o kojoj govori prorok Danilo, gdje stoji na kojega došavši gospodar njegov nađe da izvršuje mjestu svetome koji èita da razumije): 16 Tada koji tako. 47 Zaista vam kažem: postaviæe ga nad svijem budu u Judeji neka bježe u gore; 17 I koji bude na imanjem svojim. 48 Ako li taj rðavi sluga reèe u srcu krovu da ne silazi uzeti što mu je u kuæi; 18 I koji svome: neæe moj gospodar još zadugo doæi; 49 I bude u polju da se ne vrati natrag da uzme haljine poèene biti svoje drugare, i jesti i piti s pijanicama; 50 svoje. 19 A teško trudnima i dojilicama u te dane. Doæi æe gospodar toga sluge u dan kad se ne nada, 20 Nego se molite Bogu da ne bude bježan vaša u i u èas kad ne misli. 51 I rasjeæi æe ga napola, i zimu ni u subotu; 21 Jer æe biti nevolja velika kakova daæee mu platu kao i licemjerima; onđe æe biti plaè i nije bila od postanja svijeta dosad niti æe biti; 22 I da škrnut zuba.

se oni dani ne skrate, niko ne bi ostao; ali izbranijeh radi skratiae se dani oni. 23 Tada ako vam kom reèe: evo ovđje je Hristos ili onđe, ne vjerujte. 24 Jer æe iziæi lažni hristosi i lažni proroci, i pokazaæe znake velike i èudesa da bi prevarili, ako bude moguæe, i izbrane. 25 Eto vam kazah naprijed. 26 Ako vam dakle rekù: evo ga u pustinji, ne izlazite; evo ga u sobama, ne vjerujte. 27 Jer kako što munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, taki æe biti dolazak sina èovjeèijega. 28 Jer gdje je strvina onamo æe se i orlovi kupiti. 29 I odmah æe po nevolji dana tijeh sunce pomrèati, i mjesec svoju svjetlost izgubiti, i zvijezde s neba spasti, i sile nebeske pokrenuti se. 30 I tada æe se pokazati znak sina èovjeèijega na nebu; i tada æe proplakati sva plemena na zemlji; i ugledaæe sina èovjeèijega gdje ide na oblacima nebeskima sa silom i slavom velikom. 31 I poslaæe anđele svoje s velikjem glasom trubnjem; i sabraæe izbrane njegove od èetiri vjetra, od kraja do kraja nebesa. 32 Od smokve nauèite se prièi: kad se veæ njezine grane pomlade i ulistaju, znate da je blizu ljeto. 33 Tako i vi kad vidite sve ovo, znajte da je blizu kod vrata. 34 Zaista vam kažem: ovaj naraštaj neæe proæi dok se ovo sve ne zbude. 35 Nebo i zemlja proæi æe, ali rijeèi moje neæe proæi. 36 A o danu tome i o èasu niko ne zna, ni anđeli nebeski,

25 Tada æe biti carstvo nebesko kao deset djevojaka koje uzeše žiæke svoje i iziðoše na susret ženiku. 2 Pet od njih bijahu mudre a pet lude. 3 I lude uvezši žiæke svoje ne uzeše sa sobom ulja. 4 A mudre uzeše ulje u sudovima sa žiæcima svojima. 5 A buduæi da ženik odocni, zadrijeæe sve, i pospaše. 6 A u ponoæei stade vika: eto ženika gdje ide, izlazite mu na susret. 7 Tada ustaše sve djevojke one i ukrasiše žiæke svoje. 8 A lude rekoše mudrima: dajte nam od ulja svojega, jer naši žiæci hoæe da se ugase. 9 A mudre odgovoriše govoreæi: da ne bi nedostalo i nama i vama, bolje je idite k trgovcima i kupite sebi. 10 A kad one otidoše da kupe, doðe ženik, i gotove uðoše s njim na svadbu, i zatvorise se vrata. 11 A poslije doðoše i one druge djevojke govoreæi: gospodaru! gospodaru! otvori nam. 12 A on odgovarajuæi reèe im: zaista vam kažem: ne poznajem vas. 13 Stražite dakle, jer ne znate dana ni èasa u koji æe sin èovjeèij doæi. 14 Jer kako što èovjek polazeæi dozva sluge svoje i predade im blago svoje; 15 I jednome dakle dade pet talanta, a drugome dva, a treæemu jedan, svakome prema njegovoj moæi; i otide odmah. 16 A onaj što primi pet talanta otide te radi s njima, i dobi još pet talanta. 17 Tako i onaj što primi dva dobi i on još dva. 18 A

koji primi jedan otide te ga zakopa u zemlju i sakri srebro gospodara svojega. **19** A po dugom vremenu dođe gospodar tijeh sluga, i stade se raèuniti s njima. **20** I pristupivši onaj što je primio pet talanta, doneće još pet talanta govoreæi: gospodaru! predao si mi pet talanta; evo još pet talanta ja sam dobio s njima. **21** A gospodar njegov reèe mu: dobro, slugo dobri i vjerni! u malom bio si mi vjeran, nad mnogijem æeu te postaviti; uði u radost gospodara svojega. **22** A pristupivši i onaj što je primio dva talanta reèe: gospodaru! predao si mi dva talanta; evo još dva talanta ja sam dobio s njima. **23** A gospodar njegov reèe mu: dobro, slugo dobri i vjerni! u malom bio si mi vjeran, nad mnogijem æeu te postaviti; uði u radost gospodara svojega. **24** A pristupivši i onaj što je primio jedan talant reèe: gospodaru! znao sam da si ti tvrd èovjek: žnješ gdje nijesi sijao, i kupiš gdje nijesi vijao; **25** Pa se pobjojah i otidoh te sakrih talant tvoj u zemlju; i evo ti twoje. **26** A gospodar njegov odgovarajuæi reèe mu: zli i ljenivi slugol! znao si da ja žnjem gdje nijesam sijao, i kupim gdje nijesam vijao: **27** Trebalо je dakle moje srebro da daš trgovcima; i ja došavši uzeo bih svoje s dobitkom. **28** Uzmite dakle od njega talant, i podajte onome što ima deset talanta. **29** Jer svakome koji ima, daæee se, i preteæei æe mu; a od onoga koji nema, i što ima uzeæee se od njega. **30** I nevaljalogu slugu bacite u tamu najkrajnju; ondje æee biti plaè i škrnut zuba. **31** A kad doðe sin èovjeèij u slavi svojoj i svi sveti anđeli s njime, onda æee sjesti na prijestolu slave svoje. **32** I sabraæee se pred njim svi narodi, i razluèiae ih izmeðu sebe kao pastir što razluèuje ovce od jaraca. **33** I postaviæee ovce s desne strane sebi, a jarce s lijeve. **34** Tada æee reæi car onima što mu stoje s desne strane: hodite blagosloveni oca mojega; primite carstvo koje vam je pripravljeno od postanja svijeta. **35** Jer ogladnjeh, i daste mi da jedem; ožednjeh, i napojiste me; gost bijah, i primiste me; **36** Go bijah, i odjenuste me; bolestan bijah, i obiðoste me; u tamnici bijah, i doðoste k meni. **37** Tada æee mu odgovoriti pravednici govoreæi: Gospode! kad te vidjesmo gladna, i nahranismo? ili žedna, i napojismo? **38** Kad li te vidjesmo gosta, i primismo? ili gola, i odjenuso? **39** Kad li te vidjesmo bolesna ili u tamnici, i doðosmo k tebi? **40** I odgovarajuæi car reæi æe im: zaista vam kažem: kad uèiniste jednome od ove moje najmanje braæe, meni uèiniste. **41** Tada æee reæi i onima što mu stoje s lijeve strane: idite od mene prokleti u oganj vjeèni pripravljeni ðavolu i anđelima njegovijem. (aiònios g166) **42** Jer ogladnjeh, i ne dadoste mi da jedem; ožednjeh, i ne napojiste me; **43** Gost bijah, i ne primiste me; go bijah, i ne odjenuste

me; bolestan i u tamnici bijah, i ne obiðoste me. **44** Tada æee mu odgovoriti i oni govoreæi: Gospode! kad te vidjesmo gladna ili žedna, ili gosta ili gola, ili bolesna ili u tamnici, i ne poslužismo te? **45** Tada æee im odgovoriti govoreæi: zaista vam kažem: kad ne uèiniste jednome od ove moje male braæe, ni meni ne uèiniste. **46** I ovi æee otiai u muku vjeènu, a pravednici u život vjeèni. (aiònios g166)

26 I kad svrši Isus rijeèi ove, reèe uèenicima svojima: **2** Znate da æe do dva dana biti pasha, i sina èovjeèijega predaæe da se razapne. **3** Tada skupiše se glavari sveštenièki i književnici i starješine narodne u dvor poglavara sveštenièkoga po imenu Kajafe; **4** I svjetovaše se kako bi Isusa iz prijevare uhvatili i ubili. **5** I gororahu: ali ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio. **6** A kad Isus bješe u Vitaniji u kuæi Simona gubavoga, **7** Pristupi k njemu žena sa sklenicom mira mnogocjeno, i izli na glavu njegovu kad sjedaše za trpezom. **8** A kad vidješe to uèenici njegovi, rasrdiše se govoreæi: zašto se èini taka šteta? **9** Jer se mogaše ovo prodati skupo i novci dati se siromasima. **10** A kad razumje Isus, reèe im: šta smetate ženu? Ona uèini dobro djelo na meni. **11** Jer siromahe imate svagda sa sobom, a mene nemate svagda. **12** A ona izlivši miro ovo na tijelo moje za ukop me prigotovi. **13** Zaista vam kažem: gdje se god uspropovijeda ovo jevanđelje po svemu svijetu, kazaæee se i to za spomen njezin što uèini ona. **14** Tada jedan od dvanaestorice, po imenu Juda Iskariotski, otide ka glavarima sveštenièkijem, **15** I reèe: šta æete mi dati da vam ga izdam? A oni mu obrekoše trideset srebrnika. **16** I od tada tražaše zgodu da ga izda. **17** A u prvi dan prijesnijeh hlijebova pristupiše uèenici k Isusu govoreæi: gdje æeš da ti zgotovimo pashu da jedeš? **18** A on reèe: idite u grad k tome i tome, i kažite mu: uèitelj kaže: vrijeme je moje blizu, u tebe æeu da uèinim pashu s uèenicima svojijem. **19** I uèiniše uèenici kako im zapovjedi Isus, i ugotoviše pashu. **20** A kad bi uveèe, sjede za trpezu sa dvanaestoricom. **21** I kad jeðahu reèe im: zaista vam kažem: jedan izmeðu vas izdaæee me. **22** I zabrinuviš se vrlo poèeše svaki govoriti mu: da nijesam ja, Gospode? **23** A on odgovarajuæi reèe: koji umoëi sa mnom ruku u zdjelu onaj æee me izdati. **24** Sin èovjeèij dakle ide kao što je pisano za njega; ali teško onome èovjeku koji izda sina èovjeèijega; bolje bi mu bilo da se nije rodio onaj èovjek. **25** A Juda, izdajnik njegov, odgovarajuæi reèe: da nijesam ja, ravi? Reèe mu: ti kaza. **26** I kad jeðahu, uze Isus hlijeb i blagoslovivši prelomi ga, i davaše uèenicima, i

reèe: uzmite, jedite; ovo je tijelo moje. 27 I uze èašu i dvanaest legeona anđela? 54 Ali kako bi se ispunilo davši hvalu dade im govoreæi: pijte iz nje svi; 28 Jer što stoji u pismu da ovo treba da bude? 55 U taj èas je ovo krv moja novoga zavjeta koja æe se prolijeti za reèe Isus ljudima: kao na hajduka izišli ste s noževima mnoge radi otpuštenja grijeha. 29 Kažem vam pak i s koljem da me uhvatite, a svaki dan sam kod vas da neæu otsad piti od ovoga roda vinogradskoga do sjedio uèeæi u crkvi, i ne uhvatiste me. 56 A ovo onoga dana kad æeu piti s vama novoga u carstvu sve bi da se zbudu pisma proroèka. Tada uèenici svi oca svojega. 30 I otpojavši hvalu iziðoše na goru ostaviše ga, i pobjegoše. 57 I oni što uhvatiste Isusa Maslinsku. 31 Tada reèe im Isus: svi æete se vi odvedoše ga poglavaru sveštenièkome Kajafi, gdje sablazniti o mene ovu noæe; jer u pismu stoji: udariæu se književnici i starješine sabraše. 58 A Petar iðaše pastira i ovce od stada razbjœæi æe se. 32 A po za njim izdaleka do dvora poglavara sveštenièkoga i vaskrseniju svojemu ja idem pred vama u Galileju. 33 ušavši unutra sjede sa slugama da vidi svršetak. 59 A Petar reèe mu: ako se i svi sablazne o tebe ja se glavari sveštenièki i starješine i sav sabor tražahu neæu nikad sablazniti. 34 Reèe mu Isus: zaista ti lažna svjedoèanstva na Isusa da bi ga ubili; 60 I ne kažem: noæas dok pijetao ne zapjeva tri puta æeš naðoše; i premda mnogi lažni svjedoci dolaziše, ne me se odreæi. 35 Reèe njemu Petar: da bih znao i naðoše. Najposlje doðoše dva lažna svjedoka, 61 I umrijeti s tobom neæu te se odreæi. Tako i svi uèenici rekoše: on je kazao: ja mogu razvaliti crkvu Božiju i za rekoše. 36 Tada doðe Isus s njima u selo koje se tri dana naèinuti je. 62 I ustavši poglavar sveštenièki zove Getsimanija, i reèe uèenicima: sjedite tu dok ja reèe mu: zar ništa ne odgovaraš što ovi na tebe idem tamo da se pomolim Bogu. 37 I uzevši Petra svjedoèe? 63 A Isus muèaše. I poglavar sveštenièki i oba sina Zevedejeva zabrinu se i poèe tužiti. 38 odgovarajuæi reèe mu: zaklinjem te živijem Bogom Tada reèe im Isus: žalosna je duša moja do smrti; da nam kažeš jesli ti Hristos sin Božiji? 64 Reèe mu poèekajte ovdje, i stražite sa mnom. 39 I otišavši Isus: ti kaza. Ali ja vam kažem: otsele æete vidjeti malo pade na lice svoje moleæi se i govoreæi: oèe sina èovjeèijega gdje sjedi s desne strane sile i ide na moj! ako je moguæe da me mimoide èaša ova; ali oblacima nebeskim. 65 Tada poglavar sveštenièki opet ne kako ja hoæeu nego kako ti. 40 I došavši k razdrije haljine svoje govoreæi: huli na Boga; šta nam uèenicima naðe ih gdje spavaju, i reèe Petru: zar ne trebaju više svjedoci? evo sad èuste hulu njegovu. 66 mogoste jedan èas postražiti sa mnom? 41 Stražite i Šta mislite? A oni odgovarajuæi rekoše: zasluzio je molite se Bogu da ne padnete u napast; jer je duh smrt. 67 Tada pljunuše mu u lice, i udariše ga po licu, sræan, ali je tijelo slabo. 42 Opet po drugi put otide i a jedni mu daše i priuške 68 Govoreæi: proreci nam, pomoli se govoreæi: oèe moj! ako me ne može ova Hriste, ko te udari? 69 A Petar sjeðaše napolju na èaša mimoæi da je ne pijem, neka bude volja tvoja. dvoru, i pristupi k njemu jedna sluškinja govoreæi: i ti 43 I došavši naðe ih opet gdje spavaju; jer im bijahu si bio s Isusom Galilejcem. 70 A on se odreèee pred oèi otezale. 44 I ostavivši ih otide opet i treæi put svima govoreæi: ne znam šta govorиш. 71 A kad iziðe te se pomoli govoreæi one iste rijeèi. 45 Tada doðe k vratima ugleda ga druga, i reèe onima što bijahu k uèenicima svojijem i reèe im: jednako spavate i onđe: i ovaj bješe s Isusom Nazareæaninom. 72 I poèivate; evo se približi èas, i sin èovjeèij predaje se opet odreèee se s kletvom: ne znam tog èovjeka. 73 A u ruke grješnika. 46 Ustanite da idemo; evo se približi malo potom pristupiše oni što stajahu i rekoše Petru: izdajnik moj. 47 I dok on još tako govoraše, gle, Juda, vaistinu i ti si od njih; jer te i govor tvoj izdaje. 74 jedan od dvanaestorice, doðe, i s njim ljudi mnogi Tada se poèe kleti i preklinjati da ne zna tog èovjeka. s noževima i s koljem od glavara sveštenièkijeh i odmah zapjeva pijetao. 75 I opomenu se Petar starješina narodnjeh. 48 A izdajnik njegov dade im rijeèi Isusove što mu je rekao: dok pijetao ne zapjeva znak govoreæi: koga ja cijelivam onaj je; držite ga. 49 tri puta æeš me se odreæi. I izišavši napolje plaka I odmah pristupivši k Isusu reèe: zdravo, ravi! i cijeliva gorko.

ga. 50 A Isus reèe mu: prijatelju! Šta æeš ti ovdje? Tada pristupivši digoše ruke na Isusa i uhvatise ga. 51 I gle, jedan od onih što bijahu sa Isusom mašivši se rukom izvadi nož svoj te udari slugu poglavara sveštenièkoga, i otsijeèe mu uho. 52 Tada reèe mu Isus: vrati nož svoj na mjesto njegovo; jer sví koji se maše za nož od noža æe izginuti. 53 Ili misliš ti da ja ne mogu sad umoliti oca svojega da mi pošlje više od

27 A kad bi ujutru, uèiniše vijeæu svi glavari sveštenièki i starješine narodne za Isusa da ga pogube. 2 I svezavši ga odvedoše, i predaše ga Pontiju Pilatu sudiji. 3 Tada vidjevši Juda izdajnik njegov da ga osudiše raskaja se, i povrati trideset srebrnika glavarima sveštenièkijem i starješinama 4 Govoreæi: ja sagriješih što izdadoh krv pravu. A

oni rekoše: šta mi marimo za to? ti æeš vidjeti. 5 I A kad ga razapeše, razdijeliše haljine njegove bacivši bacivši srebrnike u crkvi iziđe, i otide te se objesi. 6 A kocke; 36 I sjeðahu onđe te ga èuvahu. 37 I metnuše glavari sveštenički uzevši srebrnike rekoše: ne valja mu više glave krivicu njegovu napisanu: ovo je Isus ih metnuti u crkvenu haznu, jer je uzeto za krv. 7 car Judejski. 38 Tada raspeše s njim dva hajduka, Nego se dogovoriše te kupiše za njih lonèarevu njivu jednoga s desne a jednoga s lijeve strane. 39 A koji za groblje gostima. 8 Od toga se i prozva ona njiva prolazažu huljahu na nj mašuæi glavama svojima, krvna njiva i do danas. 9 Tada se izvrši što je kazao 40 I govoreæi: ti koji crkvu razvaljuješ i za tri dana prorok Jeremija govoreæi: i uzeše trideset srebrnika, naèinjaš pomozi sam sebi; ako si sin Božij, siði s cijenu cijenjenoga koga su cijenili sinovi Izrailjevi; krsta. 41 A tako i glavari sveštenički s književnicima i 10 I dadoše ih za njivu lonèarevu, kao što mi kaza starješinama potsmijevajuæi se govorahu: 42 Drugima Gospod. 11 A Isus stade pred sudijom, i zapita ga pomože, a sebi ne može pomoæi. Ako je car Izrailjev, sudija govoreæi: ti li si car Judejski? A Isus reèe neka siðe sad s krsta pa æemo ga vjerovati. 43 On mu: ti kažeš. 12 I kad ga tužahu glavari sveštenički i se uzdao u Boga: neka mu pomože sad, ako mu starješine, ništa ne odgovori. 13 Tada reèe mu Pilat: je po volji, jer govorаш: ja sam sin Božij. 44 Tako èueš li Šta na tebe svjedoèe? 14 I ne odgovori mu ni isto i hajduci razapeti s njim rugahu mu se. 45 A na jednu rijeè tako da se sudija divljaše vrlo. 15 A o od šestoga sahata bi tama po svoj zemlji do sahata svakom prazniku pashe bijaše obieaj u sudije da pusti devetoga. 46 A oko devetoga sahata povika Isus iza narodu po jednoga sužnja koga oni hoæe. 16 A tada glasa govoreæi: Ili! Ili! lama savahtani? to jest: Bože imahu znatnoga sužnja po imenu Varavu. 17 I kad se moj! Bože moj! zašto si me ostavio? 47 A neki od sabraše, reèe im Pilat: koga hoæete da vam pustum? onijeh što stajahu onđe èuvši to govorahu: ovaj zove Varavu ili Isusa prozvanoga Hrista? 18 Jer znadijaše Iliju. 48 I odmah otrëa jedan od njih te uze sunđer, i da su ga iz zavisti predali. 19 A kad sjeðaše u sudu, napuni octa, pa nataèe na trsku, te ga pojaše. 49 A poruèi mu žena njegova govoreæi: nemoj se ti ništa ostali govorahu: stani da vidimo hoæe li doæei Iliju da miješati u sud toga pravednika, jer sam danas u snu mu pomože. 50 A Isus opet povika iza glasa, i ispusti mnogo postradala njega radi. 20 A glavari sveštenički dušu. 51 I gle, zavjes crkveni razdrije se nadvoje i starješine nagovoriše narod da ištu Varavu, a Isusa od gornjega kraja do donjega; i zemlja se potrese, i da pogube. 21 A sudija odgovarajuæi reèe im: koga kamenje se raspade; 52 I grobovi se otvorise, i ustaše hoæete od ove dvojice da vam pustum? A oni rekoše: mnoga tijela svjetijeh koji su pomrli; 53 I izišavši iz Varavu. 22 Reèe im Pilat: a Šta æu èiniti s Isusom grobova po vaskrseniju njegovom uðoše u sveti grad prozvanjem Hristom? Rekoše mu svi: da se razapne. i pokazaše se mnogima. 54 A kapetan i koji s njim 23 Sudija pak reèe: a kakvo je zlo uèeinio? A oni iz èuvahu Isusa vidjevši da se zemlja trese i Šta bi, glasa povikaše govoreæi: da se razapne. 24 A kad poplašiše se vrlo govoreæi: zaista ovaj bijaše sin vidje Pilat da ništa ne pomaže nego još veæa buna Božij. 55 I onđe bijahu i gledahu izdaleka mnoge biva, uze vodu te umi ruke pred narodom govoreæi: žene koje su išle za Isusom iz Galileje i služile mu. 56 ja nijesam kriv u krvi ovoga pravednika: vi æete Među kojima bijaše Marija Magdalina i Marija mati vidjeti. 25 I odgovarajuæi sav narod reèe: krv njegova Jakovleva i Josijna i mati sinova Zevedejevih. 57 na nas i na djecu našu. 26 Tada pusti im Varavu, a A kad bi uveèe, doðe èovjek bogat iz Arimateje, po Isusa šibavši predade da se razapne. 27 Tada vojnici imenu Josif, koji je takoðer bio uèenik Isusov. 58 sudijni uzeše Isusa u sudnicu i skupiše na nj svu Ovaj pristupivši k Pilatu zamoli ga za tijelo Isusovo. èetu vojnika. 28 I svukavši ga obukoše mu skerletnu Tada Pilat zapovjedi da mu dadu tijelo. 59 I uzevši kabanicu. 29 I opletavši vijenac od trnja metnuše mu Josif tijelo zavi ga u platno èisto; 60 I metnu ga u na glavu, i dadoše mu trsku u desnicu; i kleknuvši na novi svoj grob što je bio isjekao u kamenu; i navalivši koljena pred njim rugahu mu se govoreæi: zdravo, veliki kamen na vrata od groba otide. 61 A onđe care Judejski! 30 I pljunuvši na nj uzeše trsku i biše bijaše Marija Magdalina i druga Marija, i sjeðahu ga po glavi. 31 I kad mu se narugaše, svukoše s prema grobu. 62 Sjutradan pak po petku sabraše se njega kabanicu, i obukoše ga u haljine njegove, i glavari sveštenički i fariseji kod Pilata, 63 I rekoše: povedoše ga da ga razapnu. 32 I izlazeæi na ðoðoše gospodaru! mi se opomenusmo da ovaj laža kaza još èovjeka iz Kirine po imenu Simona i natjeraše ga da za života: poslije tri dana ustaæu. 64 Zato zapovjedi mu ponesi krst. 33 I došavši na mjesto koje se zove da se utvrdi grob do treæega dana da ne doðu kako Golgota, to jest košturnica, 34 Dadoše mu da piye uèenici njegovi noæeu i da ga ne ukradu i ne kažu ocat pomiješan sa žuèi, i okusivši ne htje da piye. 35 narodu: usta iz mrtvijeh; i biæe pošljednja prijevara

gora od prve. **65** Reèe im Pilat: evo vam straže, pa idite te utvrđite kako znate. **66** A oni otišavši sa stražom utvrdiše grob, i zapećatiše kamen.

28 A po veèeru subotnom na osvitak prvoga dana nedjelje dođe Marija Magdalina i druga Marija da ogledaju grob. **2** I gle, zemlja se zatrese vrlo; jer anđeo Gospodnji siđe s neba, i pristupivši odvali kamen od vrata grobnijeh i sjeðaše na njemu. **3** A lice njegovo bijaše kao munja, i odijelo njegovo kao snijeg. **4** I od straha njegova uzdrktaše se stražari, i postadoše kao mrtvi. **5** A anđeo odgovarajući reèe ženama: ne bojte se vi; jer znam da Isusa raspetoga tražite. **6** Nije ovđe: jer ustade kao što je kazao. Hodite da vidite mjesto gdje je ležao Gospod. **7** Pa idite brže te kažite uèenicima njegovijem da je ustao iz mrtvih. I gle, on æe pred vama otiæi u Galileju; tamo æete ga vidjeti. Eto ja vam kazah. **8** I izišavši brzo iz groba sa strahom i radosti velikom potekoše da jave uèenicima njegovijem. **9** A kad iðahu da jave uèenicima njegovijem, i gle, srte ih Isus govoreæi: zdravo! A one pristupivši uhvatiše se za noge njegove i pokloniše mu se. **10** Tada reèe im Isus: ne bojte se; idite te javite braæi mojoj neka idu u Galileju; i tamo æe me vidjeti. **11** A kad iðahu, gle, neki od stražara doðoše u grad i javiše glavarima sveštenièkijem sve što se dogodilo. **12** I oni sastavši se sa starješinama uèiniše vijeæu, i dadoše vojnicima dovoljno novaca **13** Govoreæi: kažite: uèenici njegovi doðoše noæu i ukradoše ga kad smo mi spivali. **14** I ako to èuje sudija, mi æemo njega umiriti, i naèiniti da vama ništa ne bude. **15** A oni uzevši novce uèiniše kao što su nauèeni bili. I razglasiti se ova rijeè po Jevrejima i do danas. **16** A jedanaest uèenika otidoše u Galileju u goru kuda im je kazao Isus. **17** I kad ga vidješe, pokloniše mu se; a jedni posumnjaše. **18** I pristupivši Isus reèe im govoreæi: dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji. **19** Idite dakle i nauèite sve narode krsteæi ih va ime oca i sina i svetoga Duha, **20** Uèeæi ih da sve drže što sam vam zapovijedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka. Amin. (aïon

g165)

Marku

1 Poèetak jevanđelja Isusa Hrista sina Božijega.
2 Kao što stoji u proraka: evo ja šaljem anđela svojega pred licem tvojim, koji æe pripraviti put tvoj pred tobom. 3 Glas onoga što vièe u pustinji: pripravite put Gospodnji, poravnite staze njegove. 4 Pojavi se Jovan krsteæi u pustinji, i propovijedajuæi krštenje pokajanja za oproštenje grijeha. 5 I izlažaše k njemu sva Judejska zemlja i Jerusalimljani; i kršæavaše ih sve u Jordanu rijeci, i ispovijedahu grijehe svoje. 6 A Jovan bijaše obuèen u kamilju dlaku, i imaše pojас kožan oko sebe; i jeðaše skakavce i med divlji. 7 I propovijedaše govoreæi: ide za mnom jaëi od mene, pred kim ja nijesam dostojan sagnuti se i odriješiti remena na obuæi njegovoj. 8 Ja vas kršæavam vodom, a on æe vas krstiti Duhom svetijem. 9 I u to vrijeme doðe Isus iz Nazareta Galilejskoga, i krsti ga Jovan u Jordanu, 10 I odmah izlazeæi iz vode vidje nebo gdje se otvorí, i Duh kao golub siðe na nj. 11 I glas doðe s neba: ti si sin moj ljubazni koji je po mojoj volji. 12 I odmah Duh izvede ga u pustinju. 13 I bi ondje u pustinji dana èetrdeset, i kuša ga sotona, i bi sa zvjerinjem, i anđeli služazu mu. 14 A pošto predadoše Jovana, doðe Isus u Galileju propovijedajuæi jevanđelje o carstvu Božijemu 15 I govoreæi: iziðe vrijeme i približi se carstvo Božije; pokajte se i vjerujte jevanđelje. 16 I hodeæi pokraj mora vidje Simona, i Andriju brata njegova gdje bacaju mreže u more; jer bijahu ribari. 17 I reèe im Isus: hajdete za mnom, i uèiniæu vas lovcima ljudskijem. 18 I odmah ostavivši mreže svoje poðoðe za njim. 19 I otìavši malo odande ugleda Jakova Zevedejeva, i Jovana brata njegova, i oni u laði krpljahu mreže; 20 I odmah pozva ih; i ostavivši oca svojega Zevedeja u laði s najamnicima poðoðe za njim. 21 I doðoše u Kapernaum; i odmah u subotu ušavši u zbornicu uèaše. 22 I divljahu se nauci njegovoj; jer ih uèaše kao onaj koji vlast ima a ne kao književnici. 23 I bijaše u zbornici njihovoj èovjek s duhom neèistijem, i povika. 24 Govoreæi: proði se, što je tebi do nas, Isuse Nazareæanine? Doðao si da nas pogubiš? Znam te ko si, svetac Božij. 25 I zaprijeti je lakše? reæi uzetome: opråštaju ti se grijevi? ili mu Isus govoreæi: umukni, i iziði iz njega. 26 I strese reæi: ustani i uzmi odar svoj, i hod! 27 No da znate da duh neèisti, i povika iza glasa, i iziðe iz njega. 28 I uplašiše se svi tako da pitahu jedan drugoga govoreæi: što je ovo? i kakva je ovo nauka nova, da s vlasti i duhovima neèistijem zapovijeda, i slušaju ga? 29 I otide glas o njemu odmah po svoj okolini Galilejskoj, 29 I odmah iziòavši iz zbornice doðoše u

dom Simonov i Andrijin s Jakovom i Jovanom. 30 A tašta Simonova ležaše od groznice; i odmah kazaše mu za nju. 31 I pristupivši podiže je uzevši je za ruku i pusti je grozna odmah, i služaše im. 32 A kad bi pred veèe, pošto sunce zaðe, donošahu k njemu sve bolesnike i bjesne. 33 I sav grad bijaše se sabrao k vratima. 34 I iscijeli mnoge bolesnike od razlièenih bolesti, i ðavole mnoge istjera, i ne dadijaše ðavolima da kazuju da ga poznavahu. 35 A ujutru vrlo rano ustavši iziðe, i otide nasamo, i ondje se moljaše Bogu. 36 I za njim potræaše Simon i koji bijahu s njim. 37 I našavši ga rekoše mu: traže te svi. 38 I reèe im: hajdemo u obližnja sela i gradove da i tam propovijedim: jer sam ja na to doðao. 39 I propovijeda po zbornicama njihovijem po svoj Galileji, i ðavole izgoni. 40 I doðe k njemu gubavac moleæi ga i na koljenima kleèeæi pred njim i reèe mu: ako hoæeš, možeš me oèistiti. 41 A Isus smilovavši se pruži ruku, i dohvativši ga se reèe mu: hoæeu, oèisti se. 42 I tek što mu to reèe, a guba otide s njega, i osta èist. 43 I zaprijetivši mu odmah istjera ga, 44 I reèe mu: gledaj da nikome ništa ne kažeš, nego idi te se pokaþi svešteniku, i prinesi za oèišæenje svoje što je zapovijedio Mojsije za svjedoèanstvo njima. 45 A on iziòavši poèe mnogo propovijedati i kazivati šta je bilo tako da Isus ne može javno u grad uæi, nego bijaše napolju u pustijem mjestima, i dolažahu k njemu sa sviju strana.

2 I uðe opet u Kapernaum poslije nekoliko dana; i èu se da je u kuæi. 2 I odmah skupiše se mnogi tako da ne mogahu ni pred vratima da se sprate; i kazivaše im rijeè. 3 I doðoše k njemu s uzetijem koga noðaše èetvoro. 4 I ne moguæi približiti se k njemu od naroda otkriše kuæu gdje on bijaše, i prokopavši spuštiše odar na kome uzeti ležaše. 5 A Isus vidjevši vjeru njihovu reèe uzetome: sinko! opråštaju ti se grijevi tvoji. 6 A ondje sjedahu neki od književnika i pomiðlaju u srcima svojima: 7 Šta ovaj tako huli na Boga? Ko može opråštati grijeve osim jednoga Boga? 8 I odmah razumjevši Isus duhom svojijem da oni tako pomiðlaju u sebi, reèe im: što tako pomiðljate u srcima svojijem? 9 Što pogubiš? Znam te ko si, svetac Božij. 25 I zaprijeti je lakše? reæi uzetome: opråštaju ti se grijevi? ili mu Isus govoreæi: umukni, i iziði iz njega. 26 I strese reæi: ustani i uzmi odar svoj, i hod! 27 No da znate da vlast ima sin èovjeæij na zemlji opråštati grijeve, reèe uzetome:) 11 Tebi govorim: ustani i uzmi odar svoj, i idi doma. 12 I usta odmah, i uzevši odar iziðe pred svima tako da se svi divljahu i hvaljahu Boga govoreæi: nigda toga vidjeli nijesmo. 13 I iziðe opet k moru; i sav narod iðaše k njemu, i uèaše ih. 14 I

prolazeæi vidje Leviju Alfejeva gdje sjedi na carini, nakaæeni bolestima da ga se dotaknu. 11 I dusi i reèe mu: hajde za mnom. I ustavši otide za njim. neèisti kad ga viðahu, pripadahu k njemu i vikahu 15 I kad sjeðaše Isus za trpezom u kuæi njegovoj, i govoreæi: ti si sin Božij. 12 I mnogo im prijeæea se carinici i grješnici mnogi sjeðahu s njim i s uèenicima da ga ne prokažu. 13 I iziðoše na goru, i dozva koje njegovijem: jer ih bijaše mnogo koji iðahu za njim. 16 on šæaše; i doðoše mu. 14 I postavi dvanaestoricu A književnici i fariseji vidjevši ga goje jede s carinicima da budu s njim, i da ih pošilje da propovijedaju, 15 i s grješnicima govorahu uèenicima njegovijem: zašto I da imaju vlast da iscijeluju od bolesti, i da izgone s carinicima i grješnicima jede i piye? 17 I èuvši Isus ðavole: 16 Prvoga Simona, i nadjede mu ime Petar; reèe im: ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni. Ja 17 I Jakova Zevedejeva i Jovana brata Jakovljeva, nijesam došao da dozovem pravednike no grješnike i nadjede im imena Voanerges, koje znaæi sinovi na pokajanje. 18 I bijahu uèenici Jovanovi i farisejski gromovi; 18 I Andriju i Filipa i Vartolomija i Mateja i koji poðæahu; i doðoše i rekoše mu: zašto uèenici Tomu i Jakova Alfejeva i Tadiju i Simona Kananita, 19 Jovanovi i farisejski poste a tvoji uèenici ne poste? 19 I Judu Iskariotskoga, koji ga i izdade. 20 I doðoše u I reèe im Isus: eda li mogu svatovi postiti dok je ženik kuæeu, i sabra se opet narod da ne mogahu ni hljeba s njima? Dokle god imaju sa sobom ženika ne mogu jesti. 21 I èuvši to rod njegov iziðoše da ga uhvate; jer postiti. 20 Nego æe doæi dni kad æe se oteti od njih govorahu da je izvan sebe. 22 A književnici koji bijahu ženik, i tada æe postiti u one dne. 21 I niko ne priðiva sišli iz Jerusalima govorahu: u njemu je Veelzevul; nove zakrpe na staru haljinu; inaèe æe odadrijeti i: on pomoæeu kneza ðavolskoga izgoni ðavole. 23 nova zakrpa od staroga, i gora æe rupa biti. 22 I niko I dozvavši ih govorâe im u prièama: kako može ne ljeva nova vina u mjehove stare; inaèe novo vino sotona sotona izgoniti? 24 I ako se carstvo samo po prodre mjehove, i vino se prolje, i mjehovi propadnu; sebi razdijeli, ne može ostati carstvo ono; 25 I ako nego novo vino u nove mjehove ljevati treba. 23 I se dom sam po sebi razdijeli, ne može ostati dom dogodi mu se da iðaše u subotu kroz usjeve, i uèenici onaj; 26 I ako sotona ustane sam na se i razdijeli njegovi trgahu putem klasje. 24 I fariseji govorahu se, ne može ostati, nego æe propasti. 27 Niko ne mu: gledaj, zašto èine u subotu što ne valja? 25 A on može pokuæstvo jakoga, ušavši u kuæeu njegovu, reèe im: nijeste li nikad èitali šta uèini David kad mu oteti ako najprije jakoga ne sveže: i onda æe kuæeu bi do nevolje i ogladnje s onima što bijahu s njim? 26 njegovu oplijeniti. 28 Zaista vam kažem: svi grijesi Kako uđe u Božiju kuæeu pred Avijatarom poglavicom oprostiæe se sinovima èovjeèijim, i huljenja na Boga, sveštenikjem i hljebove postavljene pojede kojijeh makar kakova bila: 29 A koji pohuli na Duha svetoga ne bijaše slobodno nikome jesti osim sveštenika, i nema oproštenja vavijek, nego je kriv vjeènome sudu. dade ih onima koji bijahu s njim? 27 I govorâe im: (aiðon g165, aiðonios g166) 30 Jer govorahu: u njemu je subota je naèinjena èovjeka radi, a nije èovjek subote radi. 28 Dakle je gospodar sin èovjeèij i od subote.

3 I uđe opet u zbornicu, i ondje bješe èovjek sa suhom rukom. 2 I motrahu za njim neæe li ga u subotu iscijeliti da ga okrive. 3 I reèe èovjeku sa suhom rukom: stani na srijedu. 4 I reèe im: valja li u subotu dobro èiniti ili zlo èiniti? dušu održati, ili pogubiti? A oni muèahu. 5 I pogledavši na njih s gnjevom od žalosti što su im onako srca odrvenila reèe èovjeku: pruži ruku svoju. I pruži; i posta ruka zdrava kao i druga. 6 I izišavši fariseji odmah uèinše za njega vijeæu s Irodovcima kako bi ga pogubili. 7 A Isus otide s uèenicima svojijem k moru; i mnogi narod iz Galileje ide za njim i iz Judeje; 8 I iz Jerusalima i iz Idumeje i ispreko Jordana i od Tira i Sidona mnoštvo veliko èuvši šta on èini doðe k njemu. 9 I reèe uèenicima svojijem da bude laða u njega gotova zbog naroda, da mu ne dosaðuje. 10 Jer mnoge iscijeli tako da navaljivahu na njega koji bijahu

ljudi mnogi tako da mora uæi u laðu, i sjediti na moru; a narod sav bijaše na zemlji kraj mora. 2 I uèaše ih u prièama mnogo, i govorâe im u nauci svojoj: 3 Slušajte: evo iziðe sijaè da sije. 4 I kad sijaše dogodi se da jedno pade ukraj puta, i doðoše ptice i pozobaše ga. 5 A drugo pade na kamenito mjesto bijaše u dubinu zemlje: 6 A kad obasja sunce, uvenu, i buduæi da nemaše korijena, usahnu. 7 I drugo pade

4 I opet poèe uèiti kod mora, i skupiše se oko njega ljudi mnogi tako da mora uæi u laðu, i sjediti na moru; a narod sav bijaše na zemlji kraj mora. 2 I uèaše ih u prièama mnogo, i govorâe im u nauci svojoj: 3 Slušajte: evo iziðe sijaè da sije. 4 I kad sijaše dogodi se da jedno pade ukraj puta, i doðoše ptice i pozobaše ga. 5 A drugo pade na kamenito mjesto gdje ne bijaše mnogo zemlje; i odmah iznìe; jer ne bijaše u dubinu zemlje: 6 A kad obasja sunce, uvenu, i naraste trnje; i udavi ga, i ne donese roda.

8 I drugo pade na zemlju dobru; i davaše rod koji napredovaše i rastijaše i donošaše po trideset i po šeset i po sto. 9 I reče: ko ima uši da èuje neka èuje. 10 A kad osta sam, zapitaše ga koji bijahu s njim i sa dvanastoricom za ovu prièu. 11 I reče im: vama je dano da znate tajne carstva Božjega, a onima napolju sve u prièama biva; 12 Da oèima gledaju i da ne vide, i da ušima slušaju i da ne razumiju; da se kako ne obrate i da im se ne oproste grijesi. 13 I reče im: zar ne razumijete ove prièe? A kako æete sve prièe razumjeti? 14 Sijaè rijeè sije. 15 A ono su kraj puta, gdje se sije rijeè i kad je èuju odmah dođe sotona i otme rijeè posijanu u srcima njihovijem. 16 Tako su i ono što se sije na kamenitijem mjestima koji kad èuju rijeè odmah je prime s radošćeu; 17 Ali nemaju korijena u sebi, nego su nepostojani, pa kad bude do nevolje ili ih potjeraju rijeèi radi, odmah se sablaznje. 18 A ono su što se u trnju sije koji slušaju rijeè, 19 Ali brige ovoga svijeta i prijevara bogatstva i ostale slasti uđu i zaguše rijeè, i bez roda ostane. (aiõn g165) 20 A ono su što se na dobroj zemlji sije koji slušaju rijeè i primaju, i donose rod po trideset i po šeset i po sto. 21 I govoraše im: eda li se svjeæea užiže da se metne pod sud ili pod odar? a ne da se na svjetnjak metne? 22 Jer nema ništa tajno što neæee biti javno; niti ima što sakriveno što neæee iziæei na vidjelo. 23 Ako ima ko uši da èuje neka èuje. 24 I govoraše im: pamtite što èujete: kakom mjerom mjerite onakom æe vam se mjeriti i dometnuæe se vama koji slušate. 25 Jer ko ima, daæee mu se; a koji nema, uzeæee mu se i ono što ima. 26 I govoraše im: tako je carstvo Božije kao èovjek kad baci sjeme u zemlju; 27 I spava i ustaje noæeu i danju; i sjeme nièee i raste, da ne zna on. 28 Jer zemlja sama od sebe najprije donese travu, potom klas, pa onda ispuni pšenicu u klasu. 29 A kad sazri rod, odmah pošlje srp; jer nastá žetva. 30 I govoraše: kakvo æemo kazati da je carstvo Božije? ili u kakvoj æemo ga prièi iskazati? 31 Ono je kao zrno gorušièeno koje kad se posije u zemlju manje je od sviju sjemena na zemljiji; 32 A kad se posije, uzraste i bude veæe od svega povræa, i pusti grane velike da mogu u njegovu hladu ptice nebeske živjeti. 33 I takovijem mnogijem prièama kazivaše im rijeè koliko mogahu slušati. 34 A bez prièa ne govoraše im ni rijeèi. A uèenicima osobito kazivaše sve. 35 I reče im onaj dan uveèe: hajdemo na onu stranu. 36 I otpustivši narod uzeše ga kako bješe u laði; a i druge laðe bijahu s njim. 37 I postade velika oluja; i valovi tako zaljevahu u laðu da se veæe napuni. 38 A on na krmi spavaše na uzglavlju; i probudiše ga, i rekoše mu: uèitelju! zar ti ne mariš što ginemo? 39 I ustavši zaprijeti vjetru, i reèe moru: æuti, prestani. I utoli vjetar, i postade tišina velika. 40 I reèe im: zašto ste tako strašljivi? Kako nemate vjere. 41 I uplašiše se vrlo, i govorahu jedan drugome: ko je ovaj dakle da ga i vjetar i more slušaju?

5 I doðoše preko mora u okolinu Gadarinsku. 2 I kad iziðe iz laðe, odmah ga srete èovjek s duhom neèistijem, 3 Koji živiljaše u grobovima i нико ga ne mogao svezati ni verigama; 4 Jer je mnogo puta bio metnut u puta i u verige, pa je iskidaò verige i puta izlomio; i нико ga ne mogao ukrotiti. 5 I jednako dan i noæe bavilaše se u grobovima i u gorama vièuæi i bijuæi se kamenjem. 6 A kad vidje Isusa izdaleka, poteèe i pokloni mu se. 7 I povikavši iza glasa reče: šta je tebi do mene, Isuse sine Boga višnjega? Zaklinjem te Bogom, ne muèi me. 8 Jer mu govoraše: iziði, duše neèisti, iz èovjeka. 9 I pitaše ga: kako ti je ime? I odgovori mu: legeon mi je ime; jer nas je mnogo. 10 I moliše ga mnogo da ih ne šalje iz one okoline. 11 A ondje po brijeju pasiјaše veliki krd svinja. 12 I moliše ga svi ðavoli govoreæi: pošli nas u svinje da u njih uđemo. 13 I dopusti im Isus odmah. I izišavši duhovi neèisti uđoše u svinje; i navali krd s brijeva u more; a bijaše ih oko dvije hiljade: i potopio se u moru. 14 A svinjari pobjegoše, i javiše u gradu i po selima. I iziðoše ljudi da vide šta je bilo. 15 I doðoše k Isusu, i vidješe bijesnoga u kome je bio legeon gdje sjedi obuèen i pametan; i uplašiše se. 16 A oni što su vidjeli kazaše im šta bi od bijesnoga i od svinja. 17 I poèeše ga moliti da ide iz njihovih krajeva. 18 I kad uđe u laðu, moljaše ga onaj što je bio bijesan da bude s njim. 19 A Isus ne dade mu, veæ mu reèe: idi kuæei svojoj k svojima i kaži im šta ti Gospod uèini, i kako te pomilova. 20 I otide i poèe priopovijedati u Deset Gradova šta mu uèini Isus; i sví se divljahu. 21 I kad prijeðe Isus u laði opet na onu stranu, skupi se narod mnogi oko njega; i bješe kraj mora. 22 I gle, dođe jedan od starješina zbornièikih po imenu Jair; i vidjevši ga pade pred noge njegove. 23 I moljaše ga vrlo govoreæi: kæi je moja na smrti; da doðeš i da metneš na nju ruke da ozdravi i živi. 24 I poðe s njim; i za njim iðaše naroda mnogo i turkuha ga. 25 I žena nekakva koja je dvanaest godina bolovala od teèenja krvi 26 I veliku muku podnijela od mnogijeh ljekara, i potrošila sve što je imala, i ništa joj niješ pomogli, nego još gore naèinili, 27 Kad je èula za Isusa, doðe u narodu sastrag, i dotaèe se haljine njegove. 28 Jer govoraše: ako se samo dotaknem haljina njegovih ozdraviæeu. 29 I odmah presahnu izvor krvi njezine, i osjeti u tijelu da ozdravi od bolesti.

30 I odmah Isus osjeti u sebi silu što iziđe iz njega, i I začu car Irod za Isusa jer njegovo ime bijaše se obazrevši se na narod reče: ko se to dotaće mojih razglasilo i reče: Jovan krstitelj iz mrtvih usta, zato haljina? **31** I rekoše mu učenici njegovi: vidiš narod ēini ēudesa. **15** Drugi govorahu: to je Ilija. A drugi gdje te turka, pa pitaš: ko se dotaće mene? **32** I on se govorahu: to je prorok ili kao koji od proraka. **16** A obziraše da vidi onu koja to učini. **33** A žena uplašivši kad će Irod, reče: to je Jovan koga sam ja posjekao, se drktaše, i znajući što joj se dogodi, dođe i kleće na usta iz mrtvih. **17** Jer ovaj Irod posla te uhvatiti pred njim, i kaza mu svu istinu. **34** A on reče joj: Jovana, i svezažvi baci ga u tamnicu Irodijade radi kæeri! vjera tvoja pomože ti; idi s mirom, i budi zdrava žene Filipa brata svojega, jer se oženi njom. **18** Jer od bolesti svoje. **35** Još on govoraše, a dođoše od Jovan govoraše Irodu: ne možeš ti imati žene brata starješine zbornièkoga govoreæi: kæi tvoja umrije; svojega. **19** A Irodijada rasrdi se na njega, i šæaše što veæ trudiš uèitelja? **36** A Isus odmah ēuvši rijeè da ga ubije, ali ne moguše. **20** Jer se Irod bojaše što rekoše reče starješini: ne boj se, samo vjeruj. **37** I Jovana znajući ga da je ēovjek pravedan i svet, i ne dade za sobom iæi nikome osim Petra i Jakova i ēuvaše ga, i mnogo koješta ēinjاش kako mu on reče, Jovana brata Jakovljeva. **38** I dođe u kuæu starješine i rado ga slušaše. **21** I dogodi se dan zgodan, kad zbornièkoga, i vidje vreau i plaë i jauk veliki. **39** I Irod na dan svoga rođenja davaše veèeru knezovima ušavši reče im: što ste uzavreli te plaèete? Djevojka svojijem i vovodama i starješinama Galilejskijem. nije umrla, nego spava. **40** I potsmijevahu mu se. A on **22** I ušavši kæi Irodijadina i igravši i ugodiši Irodu istjeravši sve uze oca djevojčina i mater i koji bijahu s i gostima njegovijem reče car djevojci: išti u mene njim, i uđe gdje ležaše djevojka. **41** I uzevši djevojku što god hoæeš, i daæu ti. **23** I zakle joj se: što god za ruku reče joj: Talita kumi, koje znaèi: djevojko, tebi zaišteš u mene daæu ti, da bi bilo i do po carstva govorim, ustani. **42** I odmah usta djevojka i hoðaše; mogu. **24** A ona izišavši reče materi svojoj: što æu iskati? A ona reče: glavu Jovana krstitelja. **25** I odmah ušavši brzo k caru zaiska govoreæi: hoæu da mi daš sad na krugu glavu Jovana krstitelja. **26** I zabrinu se car, ali kletve radi i gostiju svojih ne htje joj odreæi. **27** I odmah posla car dželata, i zapovjedi da doneše glavu njegovu. **28** A on otišavši posjeèe ga u tamnici, i doneše glavu njegovu na krugu, i dade djevojci, a djevojka dade je materi svojoj. **29** I ēuvši učenici njegovi dođoše i uzeše tijelo njegovo, i metnuše ga u grob. **30** I skupiše se apostoli k Isusu, i javiše mu sve i što uèiniše i šta ljudi nauèiše. **31** I reče im: dođite vi sami nasamo, i poèinite malo. Jer ih bijaše mnogo koji dolaze i odlaze, i ne imahu kad ni jesti. **32** I otiðoše na lađi u pusto mjesto sami. **33** I vidješe ih ljudi kad iðahu, i poznaše ih mnogi, i pješice iz sviju gradova stjecahu se onamo, i prestigoše ih, i skupiše se oko njega. **34** I izišavši Isus vidje narod mnogi, i sažali mu se, jer bijahu kao ovce bez pastira; i poèe ih uèiti mnogo. **35** I kad bi veæ pred noæ, pristupiše k njemu učenici njegovi govoreæi: pusto je mjesto, a veæ je dockan; **36** Otpusti ih neka idu u okolna sela i palanke da kupe sebi hljeba; jer nemaju šta jesti. **37** A on odgovarajuæi reče im: podajte im vi neka jedu. I rekoše mu: veæ ako da idemo da kupimo da dvjesta groða hljeba, i da im damo da jedu? **38** A on im reče: koliko hljebova imate? Idite vidite. I vidjevši rekoše: pet hljebova i dvije ribe. **39** I zapovjedi im da ih posade sve na gomile po zelenoj travi. **40** I posadiše se na gomile po sto i po pedeset. **41** I uzevši onijeh pet hljebova i dvije ribe pogleda na nebo, i blagosloví,

pa prelomi hljbove, i dade uèenicima svoijem da rijeè Božiju svojjem obièajem koji ste postavili; i metnu ispred njih; i one dvije ribe razdijeli svima. ovako mnogo koješta èinite. 14 I dozvavši sav narod 42 I jedoše svi, i nasitiše se. 43 I nakupiše komada reèe im: poslušajte mene svi, i razumijte. 15 Ništa dvanaest kotarica punijeh i od riba. 44 A bijaše onijeh nema što bi èovjeka moglo opoganiti da uđe spolja što su jeli hljbove oko pet hiljada ljudi. 45 I odmah u njega, nego što izlazi iz njega ono je što pogani natjera uèenike svoje da uđu u lađu i da idu naprijed èovjeka. 16 Ako ko ima uši da èuje neka èuje. 17 I na onu stranu u Vitsaidu dok on otpusti narod. 46 I kad dođe od naroda u kuæu pitahu ga uèenici njegovi otpustivši ih otide na goru da se pomoli Bogu. 47 I za prièu. 18 I reèe im: zar ste i vi tako nerazumnii? uveèe bijaše lađa nasred mora, a on sam na zemlji. Ne razumijete li da što god u èovjeka spolja ulazi 48 I vidje ih gdje se muèahu veslajuæi: jer im bijaše ne može ga opoganiti? 19 Jer mu ne ulazi u srce protivan vjetar. I oko èetvrte straže noæene doðe k nego u trbuhi; i izlazi napolje èisteæi sva jela. 20 Još njima iduæi po moru; i šeadijasa da ih mimoide. 49 reèe: što izlazi iz èovjeka ono pogani èovjeka; 21 A oni vidjevši ga gdje ide po moru mišljahu da je Jer iznutra iz srca ljudskoga izlaze misli zle, preljube, utvara, i povikaše; 50 Jer ga svi vidješe i poplašiše kurvarstva, ubistva, 22 Kraðe, lakomstva, pakosti, se. I odmah progovori s njima, i reèe im: ne bojte se, zloæe, lukavstvo, sramote, zlo oko, huljenje na Boga, ja sam, ne plašite se. 51 I uđe k njima u lađu, i utoli ponos, bezumlje. 23 Sva ova zla iznutra izlaze, i vjetar; i vrlo se uplašiše, i divljahu se. 52 Jer ih ne pogane èovjeka. 24 I ustavši odande otide na krajeve nauèiše hljbovi; jer se bijaše srce njihovo okamenilo. Tirske i Sidonske, i ušavši u kuæu šeadijasa da niko 53 I prešavši doðoše u zemlju Genisaretsku; i stadoše ne èuje za nj; i ne može se sakriti. 25 Jer èuvši za nj u kraj. 54 I kad izidoše iz laðe, odmah ga poznaše žena što u njezinoj kæeri bijaše duh neèisti, dođe ljudi. 55 I otravivši sav onaj kraj poèeše na odrima i pade k nogama njegovima. 26 A žena ta bijaše donositi bolesnike gdje èujahu da je on. 56 I kud god Grkinja rodom Sirofinièanka, i moljaše ga da istjera iðaše u selu ili u gradove ili u palanke, na raskršæima ðavola iz kæeri njezine. 27 A Isus reèe joj: stani da metahu bolesnike i moljahu ga da se barem skuta od djece i baciti psima. 28 A ona odgovarajuæi reèe haljine njegove dotaknu: i ozdravljuju svi koji ga se doticahu.

7 I skupiše se oko njega fariseji i neki od književnika koji bijahu došli iz Jerusalima. 2 I vidjevši neke od uèenika njegovih da neèistijem, to jest neumivenijem, rukama jedu hljeb, ukoriše ih. 3 Jer fariseji i svi Jevreji ne jedu dok ne umiju ruku do lakata, držeæi se onoga što im je ostalo od starijeh; 4 I kad dođu s pazara, ne jedu dok se ne umiju; i još mnogo ima što su primili te drže: Peru èaše i žbanove i kotlove i klupe. 5 A potom pitahu ga fariseji i književnici: zašto uèenici tvoji ne žive kao što nam je ostalo od starijeh, nego jedu hljeb neumivenijem rukama? 6 A on odgovarajuæi reèe im: dobro je prorokao Isajia za vas licemjere, kao što je pisano: ovi ljudi usnama me poštuju, a srce njihovo daleko stoji od mene. 7 No zaludu me poštiju uèeæi naukama, zapovijestima ljudskijem. 8 Jer ostaviste zapovijesti Božje, a držite obièaje ljudske, pranje žbanova i èaša; i druga mnoga takova èinite. 9 I reèe im: dobro ukidate zapovijest Božiju da svoj obièaj saèuvate. 10 Jer Mojsije reèe: kod mene oca svojega i mater svoju; i: koji opsuje oca gladne kuæama njihovijem, oslabiæe na putu; jer ili mater smræu da umre. 11 A vi kažete: ako reèe su mnogi od njih došli izdaleka. 4 I odgovoriše mu èovjek ocu ili materi: korvan, to jest: prilog je èim uèenici njegovi: otkuda æemo uzeti hljeba ovdje u bih ti ja mogao pomoæi. 12 I tako ne date mu ništa pustinji da ih nahranimo? 5 I zapita ih: koliko imate uèiniti ocu svojemu ili materi svojoj, 13 Ukidajuæi hljbova? A oni kazaše: sedam. 6 I zapovjedi narodu

i: da, Gospode; ali i psi pod trpezom jedu od mrva djetinjijeh. 29 I reèe joj: za tu rijeè idи; iziðe ðavo iz kæeri tvoje. 30 I došavši kuæi naðe da je ðavo izišao, i kæi ležaše na odru. 31 I opet iziðe Isus iz krajeva Tirske i Sidonske i dođe na more Galilejsko u krajeve Desetogradske. 32 I dovedoše k njemu gluha i mutava, i moljahu ga da metne na nj ruku. 33 I uzevši ga iz naroda nasamo metnu prste svoje u uši njegove, i pljunuvši dohvati se jezika njegova; 34 I pogledavši na nebo uzdahnu, i reèe mu: Efata, to jest: otvori se. 35 I odmah mu se otvorise uši, i razdriješi se sveza jezika njegova, i govoraše lijepo. 36 I zaprijeti im da nikome ne kazuju; ali što im on zabranjavše oni još veæma razglasivahu. 37 I vrlo se divljahu govoreæi: sve dobro èini; i gluhe èimi da èuju i nijeme da govore.

8 U to vrijeme, kad bijaše vrlo mnogo naroda i ne imadijahu šta jesti, dozva Isus uèenike svoje i reèe im: 2 Žao mi je naroda, jer veæ tri dana stoje kod mene i nemaju ništa jesti. 3 I ako ih otpustim poštuj oca svojega i mater svoju; i: koji opsuje oca gladne kuæama njihovijem, oslabiæe na putu; jer ili mater smræu da umre. 12 I reèe su mnogi od njih došli izdaleka. 4 I odgovoriše mu èovjek ocu ili materi: korvan, to jest: prilog je èim uèenici njegovi: otkuda æemo uzeti hljeba ovdje u bih ti ja mogao pomoæi. 13 Ukidajuæi hljbova? A oni kazaše: sedam. 6 I zapovjedi narodu

da posjedaju po zemlji; i uzevši onijeh sedam hljebova je; a ko izgubi dušu svoju mene radi i jevanđelja onaj i hvalu davši, prelomi, i dade uèenicima svojijem da æe je saèuvati. 36 Jer kakva je korist èovjeku ako razdadu; i razdadoše narodu. 7 I imahu malo ribica; i zadobije sav svijet a duši svojoj naudi? 37 Ili kakav æe njih blagoslovivši reèe da i njih razdadu. 8 I jedoše, i otpusti ih, i nakupiše komada što preteèe sedam mene i mojih rjeèi u rodu ovome preljubotvornome i grješnom, i sin æe se èovjeèij postidjeti njega kad doðe u slavi oca svojega s anđelima svetima.

9 A onijeh što su jeli bijaše oko èetiri hiljade. I otpusti ih. 10 I odmah uđe u lađu s uèenicima svojijem, i dođe u okoline Dalmanutske. 11 I iziðoše fariseji, i poèeše se prepirati s njim, i kušajuæi ga iskahu od njega znak s neba. 12 I uzdahnuvši duhom svojijem reèe: zašto rod ovaj znak traži? Zaista vam kažem: neæe se dati rodu ovome znak. 13 I ostavivši ih uljeze opet u lađu, i otide na onu stranu. 14 I zaboravivše uèenici njegovi uzeti hljeba, i nemahu sa sobom u lađi do jedan hljeb. 15 I zapovijedaše im govoreæi: gledajte, èuvajte se kvasca farisejskoga i kvasca Irodova. 16 I mišljahu jedan drugome govoreæi: to je što hljeba nemamo. 17 I razumjevši Isus reèe im: šta mislite što hljeba nemate? Zar još ne osjeæate, niti razumijete? Zar je još okamenjeno srce vaše? 18 Oei imate i ne vidite? uši imate i ne èujete? I ne pamtite li 19 Kad ja pet hljebova prelomih na pet hiljada, koliko kotarica punijeh komada nakupiste? Rekoše mu: dvanaest. 20 A kad sedam na èetiri hiljade, koliko punijeh kotarica nakupiste komada? A oni rekoše: sedam. 21 I reèe im: kako ne razumijete? 22 I dođe u Vitsaidu; i dovedoše k njemu slijepa, i moljahu ga da ga se dotakne. 23 I uzevši za ruku slijepoga izvede ga napolje iz sela, i pljunuvši mu u oèi metnu ruke na nj, i zapita ga vidi li što. 24 I pogledavši reèe: vidim ljudi gdje idu kao drva. 25 I potom opet metnu mu ruke na oèi, i reèe mu da pogleda: i iscijeli se, i vidje sve lijepo. 26 I posla ga kuæi njegovoj govoreæi: ne ulazi u selo, niti kazuj kome u selu. 27 I iziðe Isus i uèenici njegovi u sela Èesarie Filipove; i putem pitaše uèenike svoje govoreæi im: ko govore ljudi da sam ja? 28 A oni odgovoriše: Jovan krstitelj; drugi: Ilija; a drugi: koji od proroka. 29 A on im reèe: a vi šta mislite ko sam ja? A Petar odgovarajuæi reèe mu: ti si Hristos. 30 I zaprijeti im da nikom ne kazuju za njega. 31 I poèe ih uèiti da sinu èovjeèijemu valja mnogo postradati, i da æe ga okriviti starješine i glavari sveštenički i književnici, i da æe ga ubiti, i treæi dan da æe ustati. 32 I govoraše o tom ne ustruèavajuæi se. I Petar uze ga i poèe ga odvraæati. 33 A on obrnuvši se i pogledavši na uèenike svoje zaprijeti Petru govoreæi: idi od mene sotono; jer ti ne misliš što je Božije nego što je ljudsko. 34 I dozvavši narod s uèenicima svojima reèe im: ko hoæee za mnom da ide neka se odreèe sebe i uzme krst svoj, i za mnom ide. 35 Jer ko hoæee dušu svoju da saèuva, izgubiæe

9 I reèe im: zaista vam kažem: imaju neki među ovima što stoe ovdje koji neæe okusiti smrti dok ne vide carstvo Božije da dođe u sili. 2 I poslije šest dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana i izvede ih na goru visoku same; i preobrazi se pred njima. 3 I haljine njegove postadoše sjajne i vrlo bijele kao snijeg, kao što ne može bjelilja ubijeliti na zemlji. 4 I ukaza im se Ilija s Mojsijem gdje se razgovarahu s Isusom. 5 I Petar odgovarajuæi reèe Isusu: Ravi! dobro nam je ovdje biti; i da naèinimo tri sjenice: tebi jednu i Mojsiju jednu i Iliju jednu. 6 Jer ne znadijaše šta govori; jer bijahu vrlo uplašeni. 7 I postade oblak te ih zakloni; i doðe glas iz oblaka govoreæi: ovo je sin moj ljubazni; njega poslušajte. 8 I ujedanput pogledavši nikoga ne vidješe osim Isusa sama sa sobom. 9 A kad silažahu s gore zaprijeti im da nikom ne kazuju što su vidjeli, dok sin èovjeèij ne ustane iz mrtvijeh. 10 I rijeè zadržaše u sebi pitajuæi jedan drugoga: šta to znaæi ustati iz mrtvijeh? 11 I pitahu ga govoreæi: kako govore književnici da Ilija treba najprije da dođe? 12 A on odgovarajuæi reèe im: Ilija æe doæi najprije, i urediti sve; ali i sin èovjeèij treba da mnogo postrada i da se ponizi, kao što je pisano. 13 Ali vam kažem da je i Ilija došao i uèinše s njim što htjedoše kao što je pisano za njega. 14 I došavši k uèenicima svojijem vidje narod mnogi oko njih i književnike gdje se preprije s njima. 15 I odmah vidjevši ga sav narod uplaši se i pritréavši pozdravljuju ga. 16 I upita književnike: šta se preprije s njima? 17 I odgovarajuæi jedan od naroda reèe: uèitelju! dovedoh k tebi sina svojega u kome je duh nijem. 18 I svaki put kad ga uhvati lomi ga, i pjenu baca i škruguæe zubima; i suši se. I rekoh uèenicima tvojijem da ga istjeraju; i ne mogoše. 19 A on odgovarajuæi mu reèe: o rode nevjerni! dokle æeu s vama biti? dokle æeu vas trpljeti? Dovedite ga k meni. 20 I dovedoše ga k njemu; i kad ga vidje odmah ga duh stade lomiti; i panuvši na zemlju valjaše se bacajuæi pjenu. 21 I upita oca njegova: koliko ima vremena kako mu se to dogodilo? A on reèe: iz djetinjstva. 22 I mnogo puta baca ga u vatru i u vodu da ga pogubi; nego ako što možeš pomozi nam, smiluj se na nas. 23 A Isus reèe mu: ako možeš vjerovati: sve je moguæe

onome koji vjeruje. 24 I odmah povikavši otac djetinji sa suzama govoraše: vjerujem, Gospode! pomozi mojemu nevjerju. 25 A Isus videa da se stjeće narod zaprijeti duhu neèistome govoreæi mu: duše nijemi i gluhi! ja ti zapovijedam, iziði iz njega i više ne ulazi u njega. 26 I povikavši i izlomivši ga vrlo iziðe; i uèini se kao mrtav tako da mnogi govorahu: umrije. 27 A Isus uzevši ga za ruku podiže ga; i usta. 28 I kad uðe u kuæu pitahu ga uèenici njegovi nasamo: zašto ga mi ne mogosmo istjerati? 29 I reèe im: ovaj se rod izišavši odande iðahu kroz Galileju; i ne šeadijaše da razumijevahu rijeèi, i ne smedijahu da ga zapitaju. 30 I doðe u Kapernaum, i kad bješe u kuæu zapita i ñeim ne može istjerati do molitvom i postom. 31 Jer uèaše uèenike svoje, i govorare im je sin èovjeèij predati u ruke ljudske, i ubiæe ga, i pošto ga ubiju ustaæe treæi dan. 32 A oni ne razumijevahu rijeèi, i ne smedijahu da ga zapitaju. 33 I doðe u Kapernaum, i kad bješe u kuæu zapita i ñeim ne može istjerati do molitvom i postom. 34 A oni i ñeim ne može istjerati do molitvom i postom. 35 I sjedavši dozva dvanaestoricu i reèe im: neka dolaze k meni, i ne branite im; jer je takovijeh koji hoæe da bude prvi neka bude od sviju najzadnji i svima sluga. 36 I uzevši dijete metnu ga meðu njih i zagrlivši ga reèe im: 37 Ko jedno ovakovo dijete primi u ime moje, mene prima; a ko mene primi, primi uime moje, mene prima; a ko mene primi, 38 Odgovori mu Jovan govoreæi: uèitelju! vidjesmo jednoga gdje imenom tvojjem izgoni ðavole koji ne ide za nama: i zabranismo mu, jer ne ide za nama. 39 A Isus reèe: ne branite mu; jer nema nikoga koji bi imenom mojjem èudo èinio da može brzo zlo govoriti za mnom. 40 Jer ko nije protiv vas s vama je. 41 A on odgovarajuæi reèe mu: uèitelju! sve sam ovo Jer ko vas napoji èašom vode u ime moje, zato što ako te ruka tvoja sablažnjava, otsijeci je: bolje ti je bez ruke u život uæi, negoli s obje ruke uæi u pakao, u organj vjeèeni, (Geenna g1067) 44 Gdje crv njihov ne umire, i organj se ne gasi. 45 I ako te noga twoja sablažnjava, otsijeci je: bolje ti je uæi u život hromu, negoli s dvije noge da te bace u pakao, u organj vjeèeni, (Geenna g1067) 46 Gdje crv njihov ne umire, i organj se ne gasi. 47 Ako te i oko twoje sablažnjava, iskopaj ga: bolje ti je s jednjijem okom uæi u carstvo Božije, negoli s dva oka da te bace u pakao ognjeni, (Geenna g1067) 48 Gdje crv njihov ne umire, i organj se ne gasi. 49 Jer æe se svaki ognjem posoliti, i svaka æe se žrtva solju posoliti. 50 Dobra je so; ali ako so bude neslana, èim æe se osoliti? Imajte so u sebi, i mir imajte meðu sobom.

10 I ustavši odande doðe u okoline Judejske preko Jordana, i steèe se opet narod k njemu; i kao sto obièaj imaše, opet ih uèaše. 2 I pristupivši fariseji upitaše ga kušajuæi: može li èovjek pustiti ženu? 3 A on odgovarajuæi reèe im: šta vam zapovijeda Mojsije? 4 A oni rekose: Mojsije dopusti da joj se da raspusna knjiga i da se pusti. 5 I odgovarajuæi Isus reèe im: po tvrđi vašega srca napisa vam on kuæu pitahu ga uèenici njegovi nasamo: zašto ga zapovijest ovu. 6 A u poèetku stvorenja muža i ženu je Bog sastavio èovjek da ne rastavlja. 7 Zato ostavi èovjek oca svojega i mater i prilijepi se k ženi svojoj, 8 I budu dvoje jedno izišavši odande iðahu kroz Galileju; i ne šeadijaše da tijelo. Tako nijesu više dvoje nego jedno tijelo. 9 A što ko dozna. 10 I u kuæi da æe se sin èovjeèij predati u ruke ljudske, i ubiæe opet zapitaše ga za to uèenici njegovi. 11 I reèe im: ga, i pošto ga ubiju ustaæe treæi dan. 12 A oni ne koji pusti ženu i oženi se drugom, èini preljubu na njoj. razumijevahu rijeèi, i ne smedijahu da ga zapitaju. 13 I ako žena ostavi muža svojega i poðe za drugoga, 14 A Isus vidjevši rasrdi se i reèe im: pustite djecu neka dolaze k meni, i ne branite im; jer je takovijeh koji hoæe da bude prvi neka bude od sviju najzadnji i carstvo Božije. 15 Zaista vam kažem: koji ne primi svima sluga. 16 I zagrlivši ih metnu na njih ruke te ih blagoslovi. 17 I kad iziðe na put, pritræa neko, i kleknuvši na ne prima mene nego onoga koji je mene poslao. 18 Koljena pred njim pitaše ga: uèitelju blagi! Šta mi treba èiniti da dobijem život vjeèeni? (aiònios g166) 19 Zapovijesti znaš: ne èini jednoga gdje imenom tvojjem izgoni ðavole koji ne ide za nama: i zabranismo mu, jer ne ide za nama. 20 Blag osim jednoga Boga. 21 Zapovijesti znaš: ne èini 38 Odgovori mu Jovan govoreæi: uèitelju! vidjesmo jednoga gdje imenom tvojjem izgoni ðavole koji ne ide za nama: i zabranismo mu, jer ne ide za nama. 22 A on posta zlovoljan od ove rijeèi, i otide ne primi uime moje, mene prima; a ko mene primi, 23 I pogledavši Isus reèe: ne branite mu; jer nema nikoga koji bi imenom mojjem èudo èinio da može brzo zlo govoriti za mnom. 24 A uèenici se uplašiše od rijeèi u carstvo nebesko! 25 Lakše je kamili proæi kroz iglene uši negoli bogatome uæi u carstvo Božije. 26 A uæi u carstvo nebesko! 27 A Isus pogledavši na njih reèe: ljudima je nemoguæe, ali nije Bogu: jer je sve moguæe Bogu. 28 A Petar mu poèe govoriti: eto mi smo ostavili sve, i oni se vrlo divljahu govoreæi u sebi: ko se dakle može spasti? 29 A Isus odgovarajuæi reèe: zaista vam kažem: nema nikoga koji je ostavio kuæu, ili braæeu, ili sestre, ili oca, ili mater, ili ženu, ili djecu, ili zemlju, mene radi i jevanđelja radi, 30 A da neæee

primiti sad u ovo vrijeme sto puta onoliko kuæea, i ga i dovedite. 3 I ako vam ko reèe: šta to èinite? braæe, i sestara, i otaca, i matera, i djece, i zemlje, u kažite: treba Gospodu; i odmah æe ga poslati amo. 4 progonjenju, a na onome svijetu život vjeèeni. (aiðn A oni otidoše, i naðoše magare privezano kod vrata g165, aiðnios g166) 31 Ali æe mnogi prvi biti pošljednji, i napolju na raskršæu, i odriješiše ga. 5 I neki od onih pošljednji prvi. 32 A kad iðahu putem u Jerusalim, Isus što stajahu ondje rekoše im: zašto drijesite magare? iðaše pred njima, a oni se èudašu, i za njim iðahu sa 6 A oni rekoše im kao što im zapovjedi Isus; i ostavise strahom. I uzevši opet dvanaestoricu poèe im kazivati ih. 7 I dovedoše magare k Isusu, i metnuše na nj Šta æe biti od njega: 33 Evo idemo u Jerusalim, i haljine svoje; i usjede na nj. 8 A mnogi prostriješe sin èovjeèej predaae se glavarima sveštenièkjem i haljine svoje po putu; a jedni rezahu granje od drveta, književnicima i osudiæe ga na smrt, i predaae ga i prostirahu po putu. 9 A koji iðahu pred njim i za neznabošcima; 34 I narugaæe mu se, i biæe ga, i njim, vikahu govoreæi: Osana! blagosloven koji ide u popljuvaæe ga, i ubiæe ga, i treæi dan ustaae. 35 I ime Gospodnje! 10 Blagosloveno carstvo oca našega pred njega doðoše Jakov i Jovan, sinovi Zvedejevi, Davida koje ide u ime Gospodnje! Osana na visini! 11 govoreæi: uèitelju! hoæemo da nam uèiniš za što I uðe Isus u Jerusalim, i u crkvu; i promotivši sve, æemo te moliti. 36 A on reèe: što hoæete da vam kad bi uveèe, izide u Vitaniju s dvanaestoricom. 12 I uèinim? 37 A oni mu rekoše: daj nam da sjedemo sjutradan kad iziðoše iz Vitanije, ogladnje. 13 I vidjevši jedan s desne strane tebi a drugi s lijeve, u slavi izdaleka smokvu s lišæem doðe ne bi li što našao na tvojoj. 38 A Isus im reèe: ne znate šta ištete: možete li njoj; i došavši k njoj ništa ne naðe osim lišæa; jer piti èašu koju ja pijem, i krstiti se krštenjem kojijem se još ne bješe vrijeme smokvama. 14 I odgovarajuæi ja krstim? 39 A oni mu rekoše: možemo. A Isus reèe Isus reèe joj: da otsad od tebe niko ne jede roda im: èašu dakle koju ja pijem ispiæete; i krštenjem dovjeka. I slušahu uèenici njegovi. (aiðn g165) 15 I kojijem se ja krstim krstiaete se; 40 Ali da sjedete s doðoše opet u Jerusalim; i ušavši Isus u crkvu stade desne strane meni i s lijeve, ne mogu ja dati nego izgoniti one koji prodavahu i kupovahu po crkvi; i kojima je ugootovljeno. 41 I èuvši to desetorica poèeše ispremeta trpeze onih što mijenjahu novce, i klupe se srditi na Jakova i na Jovana. 42 A Isus dozvavši ih onih što prodavahu golubove. 16 I ne dadijaše da reèe im: znate da knezovi narodni vladaju narodom i ko pronese suda kroz crkvu. 17 I uèaše govoreæi im: poglavari njegovi upravljaju njim. 43 Ali meðu vama nije li pisano: dom moj neka se zove dom molitve da ne bude tako; nego koji hoæe da bude veæi meðu svima narodima? A vi naèiniste od njega hajduèku vama, da vam služi. 44 I koji hoæe prvi meðu vama peæinu. 18 I èuše književnici i glavarji sveštenièki, da bude, da bude svima sluga. 45 Jer sin èovjeèej i tražahu kako bi ga pogubili; jer ga se bojahu; jer nije došao da mu služe nego da služi, i da da dušu se sav narod èudaše nauci njegovoj. 19 I kad bi svoju u otpuk za mnoge. 46 I doðoše u Jerihon. I uveèe izide napolje iz grada. 20 I ujutru prolazeæi kad izlažaše iz Jerihona, on i uèenici njegovi i narod vidješe smokvu gdje se posušila iz korijena. 21 I mnogi, sin Timejev Vartimej slijepi sjeðaše kraj puta i opomenuvši se Petar reèe mu: Ravi! gle, smokva prošaše. 47 I èuvši da je to Isus Nazareæanin stade što si je prokleo posušila se. 22 I odgovarajuæi Isus vikati i goriti: sine Davidov Isuse! pomiluj me! 48 reèe im: 23 Imajte vjeru Božiju; jer vam zaista kažem: I prijeæahu mu mnogi da uæuti, a on još veæema ako ko reèe gori ovoj: digni se i baci se u more, i vikaše: sine Davidov! pomiluj me! 49 I stavši Isus reèe ne posumnja u srcu svojem, nego uzvjeruje da æe da ga zovnu. I zovnuše slijepca govoreæi mu: ne boj biti kao što govorii: biæe mu što god reèe. 24 Zato se; ustani, zove te. 50 A on zbacivši sa sebe haljine vam kažem: sve što ištete u svojoj molitvi vjerujte da svoje ustade, i doðe k Isusu. 51 I odgovarajuæi reèe æete primiti; i biæe vam. 25 I kad stojite na molitvi, mu Isus: šta æeš da ti uèinim? A slijepi reèe mu: praštajte ako što imate na koga: da i otac vaš koji je Ravuni! da progledam. 52 A Isus reèe mu: idi, vjera na nebesima oprosti vama pogreške vaše. 26 Ako li tvoja pomože ti. I odmah progleda, i otide putem za pak vi ne oprastate, ni otac vaš koji je na nebesima Isusom.

11 I kad se približi k Jerusalimu, k Vitfazi i Vitaniji, kod gore Maslinske, posla dvojicu od uèenika svojih 2 I reèe im: idite u selo što je prema vama, i odmah kako uðete u njega naæi æete magare privezano, na koje niko od ljudi nije usjedao; odriješite

Jovanovo ili bi s neba ili od ljudi? odgovorite mi. **31** I ne znate pisma ni sile Božije? **25** Jer kad iz mrtvihem mišljahu u sebi govoreći: ako rečemo: s neba; reči ustanu, niti će se ženiti ni udavati, nego su kao
æe: zašto mu dakle ne vjerovaste? **32** Ako li rečemo: od ljudi; bojimo se naroda; jer svih mišljahu za Jovana
da zaista prorok bješe. **33** I odgovarajući rekoše Isusu: ne znamo. I Isus odgovarajući reče njima: ni
ja vama neće kazati kakvom vlasti ovo je.

12 I poče im govoriti u pričama: posadi èovjek vinograd, i ogradi plotom, i iskopa pivnicu, i naèini kulu, i dade ga vinogradarima, pa otide. **2** I kad dođe vrijeme, posla k vinogradarima slugu da primi od vinogradara od roda vinogradskoga. **3** A oni uhvativši slugu izbiše ga, i poslaše prazna. **4** I opet posla k njima drugoga slugu; i onoga biše kamenjem i razbiše mu glavu, i poslaše ga sramotna. **5** I opet posla drugoga; i onoga ubiše; i mnoge druge, jedne izbiše a jedne pobiše. **6** Još dakle imaće jedinoga svojega milog sina, posla i njega najposlje k njima govoreći: postidjeće se sina mojega. **7** A vinogradari rekoše u sebi: ovo je našljednik, hodite da ga ubijemo, i nama æe ostati oèevina njegova. **8** I uhvatiti ga, i ubiše, i izbacije ga napolje iz vinograda. **9** Šta æe dakle uèiniti gospodar od vinograda? Doæi æe i pogublje vinogradare, i daæe vinograd drugima. **10** Zar nije èitali u pismu ovu: kamen koji odbaciše zidari, onaj posta glava od ugla; **11** To bi od Gospoda i divno je u našnjem oèima? **12** I gledahu da ga uhvate, ali se pobojaje naroda; jer razumješe da za njih govori prièu; i ostavivši ga otidoše. **13** I poslaše k njemu neke od fariseja i Irodovaca da bi ga uhvatili u rijeèi. **14** A oni došavši rekoše mu: uèitelju! znamo da si istinit, i da ne mariš ni za koga; jer ne gledaš ko je ko, nego zaista putu Božnjemu uèiš; treba li æesaru davati haraè ili ne? Hoæemo li dati ili da ne damo? **15** A on znajući njihovo licemjerje reče im: što me kuñate? Donesite mi novac da vidim. **16** A oni donešoše. I reče im: eij je obraz ovaj i natpis? A oni mu rekoše: æesarev. **17** I odgovarajući Isus reče im: podajte æesarevo æesaru, i Božije Bogu. I èudiše mu se. **18** I dođoše k njemu sadukeji koji kažu da nema vaskrsenija, i zapitaše ga govoreći: **19** Uèitelju! Mojsije nam napisao: ako kome brat umre i ostavi ženu a djece ne ostavi, da brat njegov uzme ženu njegovu i da podigne sjeme bratu svojemu. **20** Sedam braæe bješe: i prvi uze ženu, i umrije bez poroda. **21** I drugi uze je, i umrije, i ni on ne ostavi poroda; tako i treæi. **22** I uzeše je sedmorica, i ne ostaviše poroda. A poslije sviju umrije i žena. **23** O vaskrseniju dakle kad ustanu koga æe od njih biti žena? jer je za sedmoricom bila. **24** I odgovarajući Isus reče im: zato li se vi varate što

ne znaete pisma ni sile Božije? **25** Jer kad iz mrtvihem mišljahu u sebi govoreći: ako rečemo: s neba; reči ustanu, niti će se ženiti ni udavati, nego su kao
æe: zašto mu dakle ne vjerovaste? **26** A za mrtve da ustaju niste anđeli na nebesima. **27** A i èitali u knjigama Mojsijevim kako mu reče Bog kod kupine govoreći: ja sam Bog Avraamov, i Bog Isakov, i Bog Jakovljev? **28** Nije Bog Bog Bog mrtvijeh, nego Bog živijeh. Vi se dakle vrlo varate. **29** I pristupi jedan od književnika koji ih slušaše kako se prepiru, i vidje da im dobro odgovara, i zapita ga: koja je prva zapovijest od sviju? **30** A Isus odgovori mu: prva je zapovijest od sviju: eùju Izrailju, Gospod je Bog naš Gospod jedini; **31** I ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem i svom dušom svojom i svijem umom svojijem i svom snagom svojom. Ovo je prva zapovijest. **32** I druga je kao i ova: ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe. Druge zapovijesti veæe od ovih nema. **33** I reče mu književnik: dobro, uèitelju! pravo si kazao da je jedan Bog, i nema drugoga osim njega; **34** I ljubiti ga svijem srcem i svijem razumom i svom dušom i svom snagom, i ljubiti bližnjega kao samoga sebe, veæe je od sviju žrtava i priloga. **35** A Isus vidjevši kako pametno odgovori reče mu: nijesi daleko od carstva Božnjega. I niko više ne smijaše da ga zapita. **36** I odgovori Isus i reče uèeæi u crkvi: kako govore književnici da je Hristos sin Davidov? **37** Jer sam David kaza Duhom svetijem: reče Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojima. **38** Sam dakle David naziva ga Gospodom, i otkuda mu je sin? I mnogi narod slušaše ga s radošæu. **39** I govorše im u nauci svojoj: èuvajte se književnika koji idu u dugaèkijem haljinama, i traže da im se klanja po ulicama, **40** I prvih mjeseta po zbornicama, i zaèelja na gozbama. **41** Ovi što jedu kuæe udovièke, i lažno se mole Bogu dugo, biæe još veæema osuðeni. **42** I sjedavši Isus prema Božijoj hazni gledaše kako narod meæe novce u Božiju haznu. I mnogi bogati metahu mnogo. **43** I došavši jedna siromašna udovica metnu dvije lepte, koje èini jedan kodrant. **44** I dozvavši uèenike svoje reče im: zaista vam kažem: ova siromašna udovica metnu više od sviju koji meæu u Božiju haznu. **45** Jer svih metnuše od svuška svojega; a ona od sirotinje svoje metnu sve što imaše, svu hranu svoju.

13 I kad izlažaše iz crkve reče mu jedan od uèenika njegovih: uèitelju! gle kakvo je kamenje, i kakva graðevina! **2** I odgovarajući Isus reče mu: vidiš li ove velike graðevine? ni kamen na kamenu neæe ovdje ostati koji se neæe razmetnuti. **3** I kad sjedaše na gori Maslinskoj prema crkvi, pitahu ga

sama Petar i Jakov i Jovan i Andrija: **4** Kaži nam Pazite, stražite i molite se Bogu; jer ne znate kad æe kad æe to biti? i kakav æe znak biti kad æe se to vrijeme nastati. **5** A Isus odgovarajuæi im poèe govoriti: kuæeu svoju, i da slugama svojima vlast, i svakome èuvajte se da vas ko ne prevari. **6** Jer æe mnogi svoj posao; i vrataru zapovjedi da straži. **35** Stražite doæi na moje ime govoreæi: ja sam; i mnoge æe dakle; jer ne znate kad æe doæi gospodar od kuæee, prevariti. **7** A kad èuvjetate ratove i glasove o ratovima, ili uveèee ili u ponoæei ili u pijetle ili ujutru; **36** Da ne ne plašite se; jer treba da to bude; ali to još nije doðe iznenada i da vas ne naðe a vi spavate. **37** A pošljedak. **8** Ustaæee narod na narod i carstvo na carstvo; i zemlja æe se tresti po svijetu; i biæe gladi i bune. To je poèetak stradanju. **9** A vi se èuvajte; jer æe vas predavati u sudove i po zbornicama biæe vas, i pred kraljeve i careve izvodæee vas mene radi za svjedoèanstvo njima. **10** I u svima narodima treba da se najprije propovjedi jevanðelje. **11** A kad vas povedu da predaju, ne brinite se naprijed šta æete govoriti, niti mislite; nego što vam se da u onaj èas ono govorite; jer vi neæete govoriti nego Duh sveti. **12** I predaaæe brat brata na smrt i otac sina, i ustaæee djeca na roditelje i pobiæe ih. **13** I svi æe omrznuti na vas imena mojega radi. Ali koji pretrpi do kraja blago njemu. **14** A kad vidite mrzost opušæenja, za koju govorii prorok Danilo, da stoji gdje ne treba koji èita da razumije): tada koji budu u Judeji neka bježe u gore; **15** I koji bude na krovu da se silazi u kuæeu, niti da ulazi da uzme što iz kuæee svoje; **16** I koji bude u polju da se ne vraæea natrag da uzme haljinu svoju. **17** Ali teško trudnima i dojilicama u te dane! **18** Nego se molite Bogu da ne bude bježan vaša u zimu. **19** Jer æe u dane te biti nevolja kakova nije bila od poèetka stvorenja koje je Bog stvorio dosad, i neæe ni biti. **20** I da Gospod ne skrati dane nikо ne bi ostao; ali izbranih radi, koje izbra, skratio je dane. **21** Tada ako vam ko reèe: evo ovdje je Hristos; ili: eno ondje; ne vjerujte. **22** Jer æe iziæi lažni hristosi i lažni proroci, i pokazaæee znake i èudesa da bi prevarili, ako bude moguæe, i izbrane. **23** Ali vi se èuvajte: eto vam sve kazah naprijed. **24** Ali u te dane, poslije te nevolje, sunce æe pomræati, i mjesec svoju svjetlost izgubiti. **25** I zvijezde æe spadati s neba i sile nebeske pokrenuti se. **26** I tada æe ugledati sina èovjekijega gdje ide na oblacima sa silom i slavom velikom. **27** I tada æe poslati anđele svoje i sabraæee izbrane svoje od èetiri vjetra, od kraja zemlje do kraja neba. **28** A od smokve nauèite se prièi: kad se veæe njezina grana pomladi i stane listati, znate da je blizu ljetu. **29** Tako i vi kad vidite ovo da se zbiva, znajte da je blizu kod vrata. **30** Zaista vam kažem da ovaj naraštaj neæe proæi dok se ovo sve ne zbude. **31** Nebo i zemlja proæi æe, ali rijeèi moje neæe proæi. **32** A o danu tome ili o èasu нико не zna, ni anđeli koji su na nebesima, ni sin, do otac. **33**

14 Bijahu pak još dva dana do pashe i do dana prijesnjeg hlebova; i tražahu glavari sveštenički i književnici kako bi ga iz prijevarne uhvatili i ubili. **2** Ali govorahu: ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio. **3** I kad bijaše on u Vitaniji u kuæu Simona gubavoga i sjedaše za trpezom, doðe žena sa sklenicom mnogocjenoga mira èistoga nardova, i razbijivši sklenicu ljevaše mu na glavu. **4** A neki se srðahu govoræi: zašto se to miro prosipa tako? **5** Jer se mogaše za nj uzeti više od trista groša i dati siromasima. I vikahu na nju. **6** A Isus reèe: ostavite je; šta joj smetate? ona uèini dobro djelo na meni. **7** Jer siromahe imate svagda sa sobom, i kad god hoæete možete im dobro èiniti; a mene nemate svagda. **8** Ona što može, uèini: ona pomaza naprijed tijelo moje za ukop. **9** Zaista vam kažem: gdje se god uspropovijeda jevanðelje ovo po svemu svijetu, kazaæee se i to za spomen njezin. **10** I Juda Iskariotski, jedan od dvanaestorice, otide ka glavarima svešteničkjem da im ga izda. **11** A oni èuvi obradovaše se, i obrekoše mu novce dati: i tražaše zgodu da ga izda. **12** I u prvi dan prijesnjeg hlebova, kad klahu pashu, rekose mu uèenici njegovi: gdje æeš da idemo da ti zgotovimo pashu da jedeš? **13** I posla dvojicu od uèenika svojijeh i reèe im: idite u grad, i srešæee vas èovjek koji nosi vodu u kréagu; idite za njim, **14** I gdje uðe kažite gospodaru od one kuæee: uèitelj veli: gdje je gostonica gdje æeu jesti pashu s uèenicima svojijem? **15** I on æe vam pokazati veliku sobu prostrtu gotovu: ondje nam zgötovite. **16** I iziðoše uèenici njegovi, i doðoše u grad, i naðoše kao što im kaza, i ugotoviše pashu. **17** I kad bi uveèee, doðe sa dvanaestoricom. **18** I kad sjedašu za trpezom i jeðahu reèe Isus: zaista vam kažem: jedan od vas, koji jede sa mnom, izdaæee me. **19** A oni se zabrinuše, i stadoše govoriti jedan za drugijem: da ne ja? i drugi: da ne ja? **20** A on odgovarajuæi reèe im: jedan od dvanaestorice koji umoèi sa mnom u zdjelu. **21** Sin èovjekij dakle ide kao što je pisano za njega; ali teško onome èovjeku koji izda sina èovjekijega; bolje bi mu bilo da se nije rodio onaj èovjek. **22** I kad jeðahu uze Isus hleb i blagoslovivši prelomi ga, i dade im, i

reèe: uzmite, jedite; ovo je tijelo moje. **23** I uze èašu i njemu svi glavari sveštenièki i književnici i starješine. davši hvalu dade im; i piše iz nje svi. **24** I reèe im: **54** I Petar ide za njim izdaleka do u dvor poglavara ovo je krv moja novoga zavjeta koja æee se prolioti za sveštenièkoga, i sjeðaše sa slugama, i grijaše se kod mnoge. **25** Zaista vam kažem: više neæeu piti od roda ognja. **55** A glavari sveštenièki i sva skupština tražahu vinogradskoga do onoga dana kad æeu ga piti novoga na Isusa svjedoèanstva da ga ubiju; i ne naðoše; **56** u carstvu Božijemu. **26** I otpojavši hvalu iziðoše na Jer mnogi svjedoèahu lažno na njega i svjedoèanstva goru Maslinsku. **27** I reèe im Isus: svi æete se vi ne bijahu jednaka. **57** I jedni ustavši svjedoèahu na sablazniti o mene ovu noæ; jer je pisano: udariæu njega lažno govoreæi: **58** Mi smo èuli gdje on govor: pastira i ovce æee se razbjææi. **28** Ali po vaskrsenju ja æeu razvaliti ovu crkvu koja je rukama naèinjena, i svojemu ja idem pred vama u Galileju. **29** A Petar mu za tri dana naèinjau drugu koja neæee biti rukama reèe: ako se i svi sablazne, ali ja neæeu. **30** I reèe naèinjena. **59** I ni ovo svjedoèanstvo njihovo ne mu Isus: zaista ti kažem: noæas dok dvaput pijetao bijaše jednako. **60** I ustavši poglavavar sveštenièki na ne zapjeva tri puta æeeš me se odreæei. **31** A on još srijedu zapita Isusa govoreæi: zar ništa ne odgovaraš veæema govoraše: da bih znao s tobom i umrjeti što ovi na tebe svjedoèe? **61** A on muèaše i ništa neæeu te se odreæei. Tako i svi govorahu. **32** I doðoše ne odgovaraše. Opet poglavavar sveštenièki zapita i u selo koje se zove Getsimanija, i reèe uèenicima reèe: jesli li ti Hristos, sin blagoslovenoga? **62** A Isus svojijem: sjedite ovdje dok ja idem da se pomolim reèe: jesam; i vidjeæete sina èovjèejega gdje sjedi s Bogu. **33** I uze sa sobom Petra i Jakova i Jovana, i desne strane sile i ide na oblacima nebeskijem. **63** A zabrinu se i poèe tužiti. **34** I reèe im: žalosna je duša poglavavar sveštenièki razdrije svoje haljine, i reèe: šta moja do smrti; poèekajte ovdje, i stražite. **35** I otisavši nam trebaju više svjedoci? **64** Èuste hulu na Boga; malo pade na zemlju, i moljaše se da bi ga mimošao šta mislite? A oni svi kazaše da je zasluzio smrt. èas ako je moguæe. **36** I govoraše: Ava oèei! sve je **65** I poèeše jedni pljuvati na nj, i pokrivati mu lice, i moguæe tebi; pronesi èašu ovu mimo mene; ali opet æušati ga, i govoriti mu: proreci; i sluge ga bijahu ne kako ja hoæeu nego kako ti. **37** I doðe i naðe ih po obrazima. **66** I kad bijaše Petar dolje na dvoru, gdje spavaju, i reèe Petru: Simone! Zar spavaš? Ne doðe jedna od sluškinja poglavara sveštenièkoga, **67** može li jednoga èasa postražiti? **38** Stražite i molite I vidjevši Petra gdje se grije pogleda na nj i reèe: i ti se Bogu da ne padnete u napast; jer je duh sréan si bio s Isusom Nazareæaninom. **68** A on se odreèee ali je tijelo slaboo. **39** I opet otisavši pomoli se Bogu govoreæi: ne znam niti razumijem šta ti govorиш. I one iste rijeèi govoreæi. **40** I vratiæi se naðe ih opet iziðe napolje pred dvor: i pijetao zapjeva. **69** I opet gdje spavaju; jer im bijahu oèi otežale; i ne znadjahu kad ga vidje sluškinja, poèe govoriti onima što stajahu šta bi mu odgovorili. **41** I doðe treæi put, i reèe im: onđe: ovaj je od njih. **70** A on se opet odricaše. I jednako spavate i poèivate; dosta je; doðe èas; evo malo zatijem opet oni što stajahu onđe rekoše Petru: se predaje sin èovjèej u ruke grješnicima. **42** Ustanite vaistinu si od njih: jer si Galilejac, i govor ti je onakovi. da idemo; evo izdajnik se moj približi. **43** I odmah dok **71** A on se poèe kleti i preklinjati: ne znam toga on još govoraše, doðe Juda, jedan od dvanaestorice, èovjeka za koga vi govorite. **72** I drugi put zapjeva i s njim ljudi mnogi s noževima i s koljem od glavara pijetao. I opomenu se Petar rijeèi što mu reèe Isus: sveštenièkijeh i od književnika i starješina. **44** I izdajnik dok pijetao dvaput ne zapjeva odreæei æeeš me se njegov dade im znak govoreæi: koga ja cijelivam onaj triput. I stade plakati.

je: držite ga, i vodite ga èuvajuei. **45** I doðavši odmah pristupi k njemu, i reèe: Ravi! ravi! i cijeliva ga. **46** A oni metnuše ruke svoje na nj i uhvatise ga. **47** A jedan od onijeh što stajahu onđe izvadi nož te udari slugu poglavara sveštenièkoga, i otsijeèe mu uho. **48** I odgovarajuæi Isus reèe im: kao na hajduka izišli ste s noževima i s koljem da me uhvatite, **49** A svaki dan sam bio kod vas u crkvi i uèeo, i ne uhvatiste me. Ali da se zbude pismo. **50** I ostavivši ga uèenici svи pobjegoše. **51** I za njim iðaše nekakav mladiæ ognut platnom po golu tijelu; i uhvatise onoga mladiæa. **52** A on ostavivši platno go pobježe od njih. **53** I dovedoše Isusa k poglavaru sveštenièkome, i stekoše se k

einjaše. 9 A Pilat im odgovori govoreæi: hoæete li Koje iðahu za njim i kad bješe u Galileji, i služahu mu; da vam pustim cara Judejskoga? 10 Jer znadijaše i druge mnoge koje bijahu došle s njim u Jerusalim. da su ga iz zavisti predali glavari sveštenièki. 11 Ali 42 I kad bi uveèe jer bijaše petak, to jest uoèi subote glavari sveštenièki podgovorile narod bolje Varavu 43 Doðe Josif iz Arimateje, pošten savjetnik, koji i sam da ištu da im pusti. 12 A Pilat opet odgovarajuæi carstva Božijega èekaše, i usudi se te uðe k Pilatu reèe im: a šta hoæete da èinim s tijem što ga zovete i zaiska tijelo Isusovo. 44 A Pilat se zaèudi da je carem Judejskijem? 13 A oni opet povikaše: rasjni veæ umro; i dozvavši kapetana zapita ga: je li davno ga. 14 A Pilat im reèe: a kakvo je zlo uèinio? A oni umro? 45 I doznavši od kapetana, dade tijelo Josifu. iza glasa vikahu: rasjni ga. 15 A Pilat želeæi ugoditi 46 I kupivši platno, i skinuvši ga, obavi platnom, i narodu pusti im Varavu, a Isusa šibavši predade da metnu ga u grob koji bješe isjeèen u kamenu, i navali ga razapnu. 16 A vojnici ga odvedoše u sudnicu, i kamen na vrata od groba. 47 A Marija Magdalina i sazvaše svu èetu vojnika. 17 I obukoše mu skerletnu Marija Josijna gledahu gdje ga metahu. kabanicu, i opletavši vijenac od trnja metnuše na nj.

18 I stadoše ga pozdravljeni govoreæi: zdravo, care Judejski! 19 I bijahu ga po glavi trskom, i pljuvahu na nj, i padajuæi na koljena poklanjahu mu se. 20 I kad mu se narugaše, svukoše s njega skerletnu kabanicu, i obukoše ga u njegove haljine i izvedoše ga da ga razapnu. 21 I natjeraše nekoga Simona iz Kirine, oca Aleksandrova i Rufova, koji iðaše iz polja, da mu ponese krst. 22 I dovedoše ga na mjesto Golgotu, koje æe reæi: košturnica. 23 I davahu mu da pije vino sa smirnom, a on ne uze. 24 I kad ga razapeše, razdijeliše haljine njegove bacajuæi kocke za njih ko æe šta uzeti. 25 A bijaše sahat treæi kad ga razapeše. 26 I bijaše natpis njegove krivice natpisao: car Judejski. 27 I s njim raspeše dva hajduka, jednoga s desne a jednoga s lijeve strane njemu. 28 I izvrši se pismo koje govori: i metnuše ga meðu zloèince. 29 I koji prolažahu huljahu na nj mašuæi glavama svojima i govoreæi: aha! ti ñto crkvu razvaljuješ i za tri dana naëinjaš, 30 Pomozi sam sebi i siði s krsta. 31 Tako i glavari sveštenièki s književnicima rugahu se govoreæi jedan drugome: drugima pomože, a sebi ne može pomoæi. 32 Hristos car Izrailjev neka siðe sad s krsta da vidimo, pa æemo mu vjerovati. I oni ñto bijahu s njim razapeti rugahu mu se. 33 A u šestome sahatu bi tama po svoj zemlji do sahata devetoga. 34 I u devetome sahatu povika Isus iza glasa govoreæi: Elo! Elo! lama savahtani? koje znaæi: Bože moj! Bože moj! zašto si me ostavio? 35 I neki od onih ñto stajahu onđe èuvši to govorahu: eno zove Iliju. 36 A jedan otreà te napuni sunðer octa, pa nataknuvši na trsku pojaše ga govoreæi: stanite da vidimo hoæe li doæi Iliju da ga skine. 37 A Isus povika iza glasa, i izdahnu. 38 I zavjes crkveni razdrije se nadvoje s vrha do na dno. 39 A kad vidje kapetan koji stajaše prema njemu da s takom vikom izdahnu, reèe: zaista èovjek ovaj sin Božij bješe. 40 A bijahu i žene koje gledahu izdaleka, meðu kojima bješe i Marija Magdalina i Marija Jakova maloga i Josije mati, i Solomija, 41

16 I pošto proðe subota, Marija Magdalina i Marija Jakovljeva i Solomija kupiše mirisa da doðu i da pomažu Isusa. 2 I vrlo rano u prvi dan nedjelje doðoše na grob oko sunèanoga roðaja. 3 I govorahu meðu sobom: ko æe nam odvaliti kamen od vrata grobnijeh? 4 I pogledavši vidješe da kamen bješe odvaljen: jer bješe vrlo veliki. 5 I ušavši u grob vidješe mladiæa obuèena u bijelu haljinu gdje sjedi s desne strane; i uplašiše se. 6 A on im reèe: ne plašite se, Isusa tražite Nazareæanina raspetoga; usta, nije ovđe, evo mjesto gdje ga metnuše. 7 Nego idite kažite uèenicima njegovojem i Petru da pred vama otide u Galileju: tamo æete ga vidjeti, kao što vam reèe. 8 I izjavši pobjegoše od groba; jer ih uhvati drhat i strah; i nikom ništa ne kazaše, jer se bojahu. 9

(note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) A Isus ustavši rano u prvi dan nedjelje javi se najprije Mariji Magdalini, iz koje je istjerao sedam ðavola. 10 A ona otide te javi onima što su bili s njim, koji plakahu i ridahu. 11 I oni èuvši da je živ i da ga je ona vidjela ne vjerovaše. 12 A potom javi se na putu dvojici od njih u drugome oblijeu, kad su išli u selo. 13 I oni otišavši javiše ostalima; i ni njima ne vjerovaše. 14 A najposlije javi se kad njih jedanaestorica bijahu za trpezom, i prekori ih za njihovo nevjerje i tvrđu srca što ne vjerovaše onima koji su ga vidjeli da je ustao; 15 I reèe im: idite po svemu svijetu i propovjedite jevanđelje svakome stvorenu. 16 Koji uzvjeruje i pokrsti se, spašće se; a ko ne vjeruje osudiæe se. 17 A znaci onima koji vjeruju biæe ovi: imenom mojnjem izgoniæe ðavole; govoriaæe novijem jezicima; 18 Uzimaæe zmije u ruke, ako i smrtho što popiju, neæe im naudititi; na bolesnike metaæe ruke, i ozdravljaæe. 19 A Gospod pošto im izgovori uze se na nebo, i sjede Bogu s desne strane. 20 A oni izidoše i propovijedaše svuda, i Gospod ih potpomaga, i rijeè potvrðiva znacima koji su se potom pokazivali. Amin.

Luki

1 Budući da mnogi počeš opisivati događaje koji se ispunje među nama, **2** Kao što nam predaše koji isprva sami vidješe i služe riječi biše: **3** Namislih i ja, ispitavši sve od poèetka, po redu pisati tebi, èestiti Teofile, **4** Da poznaš temelj onih riječi kojima si se nauèio. **5** U vrijeme Iroda cara Judejskoga bijaše neki sveštenik od reda Avijna, po imenu Zarja, i žena njegova od plemena Aronova, po imenu Jelisaveta. **6** A bijahu oboje pravedni pred Bogom, i živiljahu u svemu po zapovijestima i uredbama Gospodnjim bez mane. **7** I ne imadijahu djece; jer Jelisaveta bješe nerotkinja, i bijahu oboje veæ stari. **8** I dogodi se, kad on služaše po svome redu pred Bogom, **9** Da po obièaju sveštenstva doðe na njega da izdi u crkvu Gospodnju da kadi. **10** I sve mnoštvo naroda bijaše napolju i moljaše se Bogu u vrijeme kaðenja. **11** A njemu se pokaza anđeo Gospodnji koji stajaše s desne strane oltara kacionoga. **12** I kad ga vidje Zarja uplaši se i strah napade na nj. **13** A anđeo reèe mu: ne boj se, Zarja; jer je uslišena tvoja molitva: i žena tvoja Jelisaveta rodiae ti sina, i nadjeni mu ime Jovan. **14** I biæe tebi radost i veselje, i mnogi æe se obradovati njegovu roðenju. **15** Jer æe biti veliki pred Bogom, i neæe piti vina i sikera; i napuniæe se Duha svetoga još u utrobi matere svoje; **16** I mnoge æe sinove Izrailjeve obratiti ka Gospodu Bogu njihovome; **17** I on æe naprijed doæi pred njim u duhu i sili llijnoj da obrati srca otaca k djeci, i nevjerjnike k mudrosti pravednika, i da pripravi Gospodu narod gotov. **18** I reèe Zarja anđelu: po èemu æeu ja to poznati? jer sam ja star i žena je moja vremenita. **19** I odgovarajuæi anđeo reèe mu: ja sam Gavrilo što stojim pred Bogom, i poslan sam da govorim s tobom i da ti javim ovu radost. **20** I evo, onijemiæeš i neæeš moæi govoriti do onoga dana dok se to ne zbude; jer nijesi vjerovao mojim rijeèima koje æe se zbiti u svoje vrijeme. **21** I narod èekaše Zariju, i èuðahu se što se zabavi u crkvi. **22** A izišavši ne mogаш da im govor; i razumješe da mu se nešto utvorilo u crkvi; i on namigivaše im; i osta nijem. **23** I kad se navrшиše dani njegove službe otide kuæi svojoj. **24** A poslije ovijeh dana zatrudnje Jelisaveta žena njegova, i krijaše se pet mjeseci govoreæi: **25** Tako mi uèini Gospod u dane ove u koje pogleda na me da me izbavi od ukora među ljudima. **26** A u šesti mjesec posla Bog anđela Gavrila u grad Galilejski po imenu Nazaret. **27** K djevojci isprošenoj za muža, po imenu Josifa iz doma Davidova; i djevojci bješe ime Marija.

28 I ušavši k njoj anđeo reèe: raduj se, blagodatna! Gospod je s tobom, blagoslovena si ti među ženama. **29** A ona vidjevši ga poplaši se od rijeèi njegove i pomislí: kakav bi ovo bio pozdrav? **30** I reèe joj anđeo: ne boj se, Marija! Jer si našla milost u Boga. **31** I evo zatrudnjeæeš, i rodiæeš sina, i nadjeni mu ime Isus. **32** On æe biti veliki, i nazvaæe se sin najvišega, i daæe mu Gospod Bog prijesto Davida oca njegova; **33** I carovaæe u domu Jakovljevu vavijek, i carstu njegovom neæe biti kraja. (aiøn g165) **34** A Marija reèe anđelu: kako æe to biti kad ja ne znam za muža? **35** I odgovarajuæi anđeo reèe joj: duh sveti doæi æe na tebe, i sila najvišega osjeniæe te; zato i ono što æe se rodit biæe sveto, i nazvaæe se sin Božij. **36** I evo Jelisaveta tvoja tetka, i ona zatrudnje sinom u starosti svojoj, i ovo je šesti mjesec njozji, koju zovu nerotkinjom. **37** Jer u Boga sve je moguæe što reèe. **38** A Marija reèe: evo sluškinje Gospodnje; neka mi bude po rijeèi tvojoj. I anđeo otide od nje. **39** A Marija ustavši onih dana otide brzo u gornju zemlju u grad Judin. **40** I uđe u kuæu Zarjinu, i pozdravi se s Jelisavetom. **41** I kad Jelisaveta èu èestitanje Marijino, zaigra dijete u utrobi njezinoj, i Jelisaveta se napuni Duha svetoga, **42** I povika zdravo i reèe: blagoslovena si ti među ženama, i blagosloven je plod utrobe tvoje. **43** I otkud meni ovo da doðe mati Gospoda mojega k meni? **44** Jer gle, kad doðe glas èestitanja tvojega u uši moje, zaigra dijete radosno u utrobi mojoj. **45** I blago onoj koja vjerova; jer æe se izvršiti što joj kaza Gospod. **46** I reèe Marija: velièa duša moja Gospoda; **47** I obradova se duh moj Bogu spasu mojemu, **48** Sto pogleda na ponijenje sluškinje svoje; jer gle, otsad æe me zvati blaženom svi naraštaji; **49** Sto mi uèini velièinu silni, i sveto ime njegovo; **50** I milost je njegova od koljena na koljeno onima koji ga se boje. **51** Pokaza silu rukom svojom; razasu ponosite u mislima srca njihova. **52** Zbaci silne s priestola, i podiže poniæene. **53** Gladne napuni blaga, i bogate otpusti prazne. **54** Primi Izraïlia slugu svojega da se opomene milosti; **55** Kao što govorci ocima našijem, Avraamu i sjemenu njegovu dojvijeka. (aiøn g165) **56** Marija pak sjedi s njom oko tri mjeseca, i vrati se kuæi svojoj. **57** A Jelisaveti doðe vrijeme da rodi, i rodi sina. **58** I èuše njezini susjadi i rodbina da je Gospod pokazao veliku milost svoju na njoj, i radovalu se s njom. **59** I u osmi dan doðoše da obrežu dijete, i šæadjaju da mu nadjenu ime oca njegova, Zarja. **60** I odgovarajuæi mati njegova reèe: ne, nego da bude Jovan. **61** I rekoše joj: nikoga nema u rodbini tvojoj da mu je tako ime. **62** I namigivahu ocu njegovu kako bi on htio da mu nadjenu ime. **63**

I zaiskavši dašèicu, napisa govoreæi: Jovan mu je od njih na nebo, pastiri govorahu jedan drugome: ime. I zaèudiše se svi. **64** I odmah mu se otvorîe hajdemo do Vitlejema, da vidimo to što se tamo usta i jezik njegov, i govorâe hvaleæi Boga. **65** I dogodilo što nam kaza Gospod. **16** I doðoše brzo, i uðe strah u sve susjedje njihove; i po svoj gornjoj naðoše Mariju i Josifa i dijete gdje leži u jaslima. **17** A Judeji razglasili se ovaj sav dogaðaj. **66** I svi koji èuše kad vidješe, kazaše sve što im je kazano za to dijete. metnuše u srce svoje govoreæi: šta æe biti iz ovoga **18** I svi koji èuše diviše se tome što im kazaše pastiri. djeteta? I ruka Gospodnja bješe s njim. **67** I Zarija **19** A Marija èuvaše sve rijeæi ove i slagaše ih u srcu otac njegov napuni se Duha svetoga, i prorokova svojemu. **20** I vratîe se pastiri slaveæi i hvaleæi Boga govoreæi: **68** Blagosloven Gospod Bog Jakovljev za sve što èuše i vidješe kao što im bi kazano. **21** I što pohodi i izbavi narod svoj, **69** I podiže nam rog kad se navrši osam dana da ga obrežu, nadjenuše spasenija u domu Davida sluge svojega, **70** Kao što mu ime Isus, kao što je anđeo rekao dok se još nije govori ustima svjetjeh proroka svojih od vijeka (aion bio ni zametnuo u utrobi. **22** I kad doðe vrijeme da **g165** **71** Da æe nas izbaviti od našijeh neprijatelja i idu na molitvu po zakonu Mojsijevu, doniješe ga u ruku sviju koji mrze na nas; **72** Uèiniti milost ocima Jerusalim da ga metnu pred Gospoda, **23** Kao što je našijem, i opomenuti se svetoga zavjeta svojega, napisano u zakonu Gospodnjemu: da se svako dijete **73** Kletve kojom se kleo Avraamu ocu našemu da muško koje najprije otvorí matericu posveti Gospodu; æe nam dati **74** Da se izbavimo iz ruku neprijatelja) **24** I da prinesu prilog, kao što je reèeno u zakonu svojih, i da mu služimo bez straha, **75** I u svetosti i Gospodnjemu, dvije grlice, ili dva golubiæa. **25** I gle, u pravdi pred njim dok smo god živi. **76** I ti, dijete, bijaše u Jerusalimu èovjek po imenu Simeun, i taj nazvaæe se prorok najvišega; jer æeš iæi naprijed èovjek bješe pravedan i pobožan, koji èekala utjehe pred licem Gospodnjijem da mu pripraviš put; **77** Da Izrailjeve, i Duh sveti bijaše u njemu. **26** I njemu bješe daš razum spasenija narodu njegovu za oproštenje sveti Duh kazao da neæe vidjeti smrti dok ne vidi grijeha njihovih, **78** Po dubokoj milosti Boga našega, Hrista Gospodnjega. **27** I kaza mu Duh te doðe u po kojoj nas je pohodio istok s visine; **79** Da obasaš crkvu; i kad donesoše roditelji dijete Isusa da svrše za one koji sjede u tami i u sjenu smrtnome; da uputiš njega zakon po obieaju, **28** I on ga uze na ruke svoje, noge naše na put mira. **80** A dijete rastijaše i jaæaše i hvali Boga i reèe: **29** Sad otpuštaš s miron slugu svojega, Gospode, po rijeæi svojoj; **30** Jer vidješe oëi moje spasenije tvoje, **31** Koje si ugotovio pred licem sviju naroda, **32** Vidjelo, da obasja neznaðoæe, i slavu naroda tvojega Izraelia. **33** I Josif i mati njegova èuðahu se tome što se govorâe za njega. **34** I blagoslovi ih Simeun, i reèe Mariji materi njegovoj: gle, ovaj leži da mnoge obori i podigne u Izraelju, i da bude znak protiv koga æe se govoriti **35** A i tebi samoj probosæe nož dušu da se otkriju misli mnogih srca. **36** I bješe Ana proroèica, kæi Fanuilova, od koljena Asirova; ona je ostarjela, a sedam je godina življela s mužem od djevojaštva svojega, **37** I udova oko osamdeset i èetiri godine, koja ne odlažaše od crkve, i služaše Bogu dan i noæ postom i molitvama. **38** I ona u taj èas doðe, i hvaljaše Gospoda i govorâe za njega svima koji èekala spasenija u Jerusalimu. **39** I kad svršiše sve po zakonu Gospodnjemu, vratîe se u Galileju u grad svoj Nazaret. **40** A dijete rastijaše i jaæaše u duhu, i punjaše se premudrosti, i blagodat Božija bješe na njemu. **41** I roditelji njegovi iðahu svake godine u Jerusalim o prazniku pashe. **42** I kad mu bi dvanaest godina, doðoše oni u Jerusalim po obieaju praznika; **43** I kad dane provedoše i oni se vratîe, osta dijete Isus u Jerusalimu; i ne znade Josif i mati njegova; **44** Nego misleæi da je s društvom,

2 U to vrijeme pak iziðe zapovijest od æesara Avgusta da se prepiše sav svijet. **2** Ovo je bio prvi prijepis za vladanja Kirinova Sirijom. **3** I poðoše svi da se prepišu svaki u svoj grad. **4** Tada poðe i Josif iz Galileje iz grada Nazareta u Judeju u grad Davidov koji se zvaše Vitlejem, jer on bijaše iz doma i plemena Davidova, **5** Da se prepiše s Marijom, isprošenom za njega ženom, koja bješe trudna. **6** I kad onamo bijahu, doðe vrijeme da ona rodi. **7** I rodi sina svojega prvenca, i povi ga, i metru ga u jasli; jer im ne bijaše mjesta u gostonici. **8** I bijahu pastiri u onome kraju koji èuvahu noæenu stražu kod stada svojega. **9** I gle, anđeo Gospodnji stade meðu njima, i slava Gospodnja obasja ih; i uplašiše se vrlo. **10** I reèe im anđeo: ne bojte se; jer gle, javljam vam veliku radost koja æe biti svemu narodu. **11** Jer vam se danas rodi spas, koji je Hristos Gospod, u gradu Davidovu. **12** I eto vam znaka: naæi æete dijete povito gdje leži u jaslima. **13** I ujedanput postade s anđelom mnoštvo vojnika nebeskih, koji hvaljaju Boga govorâe: **14** Slava na visini Bogu, i na zemlji mir, meðu ljudima dobra volja. **15** I kad anđeli otidoše

otidoše dan hoda, i stadoše ga tražiti po rodbini i po i oèistiæe gumno svoje, i skupiæe pšenicu svoju, znancima. 45 I ne našavši ga vratîše se u Jerusalim a pljevu æe sažeæi ognjem vjeèenjem. 18 I drugo da ga traže. 46 I poslije tri dana nađoše ga u crkvi mnogo koješta javlja narodu i napominja. 19 Iroda gdje sjedi među uèiteljima, i sluša ih, i pita ih, 47 pak èetverovlasnika koraše Jovan za Irodijadu, ženu i svi koji ga slušaju divljahu se njegovu razumu brata njegova, i za sva zla što uèini Irod; 20 I svrh i odgovorima. 48 I vidjevši ga zaèudiše se, i mati svega uèini i to te zatvori Jovana u tamnicu. 21 A njegova reèe mu: sine! šta uèini nama tako? Evo otac kad se krsti sav narod, i Isus pošto se krsti i moljaše tvoj i ja sa strahom tražimo te. 49 I reèe im: zašto se Bogu, otvori se nebo, 22 I siðe na nj Duh sveti ste me tražili? Zar ne znate da meni treba u onom biti u tjelesnome obliku kao golub, i èu se glas s neba što je oca mojega? 50 I oni ne razumješe rijeèi što im govoræei: ti si sin moj ljubazni, ti si po mojoj volji. 23 I reèe. 51 I siðe s njima i doðe u Nazaret; i bijaše im taj Isus imaše oko trideset godina kad poèe; i bješe, poslušan. I mati njegova èuvaše sve rijeèi ove u srcu kao što se mišljaše, sin Josifa sina Ilijna, 24 Sina svojemu. 52 I Isus napredovaše u premudrosti i u Matatova, sina Levijna, sina Melhijna, sina Janejeva, rastu i u milosti kod Boga i kod ljudi.

3 U petnaestoj godini vladanja æesara Tiverija, kad bješe Pontije Pilat sudija u Judeji, i Irod èetverovlasnik u Galileji, a Filip brat njegov èetverovlasnik u Itureji i u Trahonitskoj, i Lisanija èetverovlasnik u Avilini, 2 Za poglavara sveštenikih Ane i Kajafe, reèe Bog Jovanu sinu Zarijnu u pustinji, 3 I doðe u svu okolinu Jordanskou propovijedajuæi krštenje pokajanja za oproštenje grijeha; 4 Kao što je napisano u knjizi rijeèi proroka Isajie koji govorí: glas onoga što vièe u pustinji: pripravite put Gospodnjí; poravnite staze njegove; 5 Sve doline neka se ispune, i sve gore i bregovi neka se slegnu; i što je krivo neka bude pravo, i hraptavi putovi neka budu glatki; 6 I svako æe tijelo vidjeti spasenije Božije. 7 Jovan pak govoraše ljudima koji izlažaju da ih krsti: porodi aspidini! ko vam kaza da bježite od gnjeva koji ide? 8 Rodite dakle rodove dostoje pokajanja, i ne govorite u sebi: oca imamo Avraama; jer vam kažem da Bog može i od ovoga kamenja podignuti djecu Avraamu. 9 Jer veæ i sjekira stoji drvetu kod korijena; i svako drvo koje dobra roda ne raða sijeèe se i uoganj se baca. 10 I pitahu ga ljudi govoræei: šta æemo dakle èiniti? 11 On pak odgovarajuæi reèe im: koji ima dvije haljine neka da jednu onome koji nema; i ko ima hrane neka èini tako. 12 Doðoše pak i carinici da ih krsti, i rekoše mu: uèitelju! šta æemo èiniti? 13 A on im reèe: ne ištite više nego što vam je reèeno. 14 Pitahu ga pak i vojnici govoræei: a mi šta æemo èiniti? I reèe im: nikome da ne èinite sile niti koga da opadate, i budite zadovoljni svojom platom. 15 A kad narod bješe u sumnji i pomisljahu svi u srcima svojim za Jovana: da nije on Hristos? 16 Odgovaraše Jovan svima govoræei: ja vas krstim vodom; ali ide za mnom jaèi od mene, kome ja nijesam dostojan odriješiti remena na obuæi njegovoj; on æe vas krstiti Duhom svetijem i ognjem. 17 On ima lopatu u ruci svojoj,

i oèistiæe gumno svoje, i skupiæe pšenicu svoju, mnogo koješta javlja narodu i napominja. 19 Iroda gdje sjedi među uèiteljima, i sluša ih, i pita ih, 47 pak èetverovlasnika koraše Jovan za Irodijadu, ženu i svi koji ga slušaju divljahu se njegovu razumu brata njegova, i za sva zla što uèini Irod; 20 I svrh i odgovorima. 48 I vidjevši ga zaèudiše se, i mati svega uèini i to te zatvori Jovana u tamnicu. 21 A kad se krsti sav narod, i Isus pošto se krsti i moljaše tvoj i ja sa strahom tražimo te. 22 I siðe na nj Duh sveti se Bogu, otvori se nebo, 23 I govoræei: ti si sin moj ljubazni, ti si po mojoj volji. 24 Sina taj Isus imaše oko trideset godina kad poèe; i bješe, poslušan. I mati njegova èuvaše sve rijeèi ove u srcu kao što se mišljaše, sin Josifa sina Ilijna, 25 Sina Matatijna, sina Amosova, sina Naumova, sina Esljina, sina Nangejeva, 26 Sina Maatova, sina Matatijna, sina Semejina, sina Josifova, sina Judina, 27 Sina Joarinina, sina Risina, sina Zorovavelova, sina Salatiïlova, sina Nirijna, 28 Sina Melhijna, sina Adjina, sina Kosamova, sina Irova, 29 Sina Josijna, sina Eliezerova, sina Jorimova, sina Matatova, sina Levijna, 30 Sina Simeunova, sina Judina, sina Josifova, sina Jonanova, sina Eliakimova, 31 Sina Melejina, sina Mainanova, sina Matatina, sina Natanova, sina Davidova, 32 Sina Jesejeva, sina Ovidova, sina Voozova, sina Salmonova, sina Naasonova, 33 Sina Aminadavova, sina Aramova, sina Esromova, sina Faresova, sina Judina, 34 Sina Jakovljeva, sina Isakova, sina Avraamova, sina Tarina, sina Nahorova, 35 Sina Seruhova, sina Ragavova, sina Falekova, sina Everova, sina Salina, 36 Sina Kainanova, sina Arfaksadova, sina Simova, sina Nojeva, sina Lamehova, 37 Sina Matusalina, sina Enohova, sina Jaredova, sina Maleleilova, sina Kainanova, 38 Sina Enosova, sina Sitova, sina Adamova, sina Božljega.

4 Isus pak pun Duha svetoga vrati se od Jordana, i odvede ga Duh u pustinju, 2 I èetrdeset dana kuša ga ðavo, i ne jede ništa za to dana; i kad se oni navršiæe, onda ogladnje, 3 I reèe mu ðavo: ako si sin Božij, reci ovome kamenu da postane hljeb. 4 I odgovori mu Isus govoræei: u pismu stoji: ne æe življeti èovjek o samom hljebu, nego o svakoj rijeèi Božijoj. 5 I izvedavši ga ðavo na goru visoku pokaza mu sva carstva ovoga svijeta u trenuæu oka, 6 I reèe mu ðavo: tebi æeu dati svu vlast ovu i slavu njihovu, jer je meni predana, i kome ja hoæeu daæu je; 7 Ti dakle ako se pokloniš preda mnom biæe sve tvoje. 8 I odgovarajuæi Isus reèe mu: idi od mene, sotono; u pismu stoji: poklanjaj se Gospodu Bogu svojemu, i njemu jedinome služi. 9 I odvede ga u

Jerusalim, i postavi ga navrh crkve, i reèe mu: ako si okolnjem mjestima. **38** Ustavši pak iz zbornice doše sin Božij, skoèi odavde dolje; **10** Jer u pismu stoji u kuæeu Simonovu; a taštu Simonovu bješe uhvatila da æe anđelima svojijem zapovjetiti za tebe da te velika grozница, i moliše ga za nju. **39** I stavši više nje saèuvaju, **11** I uezæe te na ruke da gdje ne zapneš zaprijeti groznici, i pusti je. I odmah ustade i služaše za kamen nogom svojom. **12** I odgovarajuæi Isus im. **40** A kad zahoðaše sunce, svi koji imadjahu reèe mu: kazano je: ne kušaj Gospoda Boga svojega. bolesnike od razlièenih bolesti dovoðahu ih k njemu; **13** I kad svrši ðavo sve kušanje, otide od njega za a on na svakoga od njih metaše ruke, i iscijeljavaše ih. neko vrijeme. **14** I vrati se Isus u sili duhovnoj u **41** A i ðavoli izlažahu iz mnogih vièuæi i govoreæi: ti Galileju; i otide glas o njemu po svemu onom kraju. si Hristos sin Božij. I zapreæivaše im da ne govore **15** I on uèaše po zbornicama njihovijem, i svi ga da znadu da je on Hristos. **42** A kad nasta dan, iziðe i hvaljahu. **16** I doðe u Nazaret gdje bješe odrastao, i otide u pusto mjesto; i narod ga tražaše, i doðe k uðe po obièaju svome u dan subotni u zbornicu, i njemu, i zadržavahu ga da ne ide od njih. **43** A on ustade da èita. **17** I daše mu knjigu proroka Isajie, im reèe: i drugijem gradovima treba mi propovjetiti i otvorivši knjigu naðe mjesto gdje bješe napisano: jevanðelje o carstvu Božijemu; jer sam na to poslan. **18** Duh je Gospodnji na meni; zato me pomaza da **44** I propovijedaše po zbornicama Galilejskijem.

javim jevanðelje siromasima; posla me da iscijelim skrušene u srcu; da propovijedim zarobljenima da æe se otpustiti, i slijepima da æe progledati; da otpustim sužnje; **19** I da propovijedam prijatnu godinu Gospodnju. **20** I zatvorivši knjigu dade sluzi, pa sjede: i svi u zbornici gledahu na nj. **21** I poèe im govoriti: danas se izvrši ovo pismo u ušima vašima. **22** I svi mu svjedoèahu, i divljahu se rijeèima blagodati koje izlažahu iz usta njegovijeh, i govorahu: nije li ovo sin Josifov? **23** I reèe im: vi æete meni bez sumnje kazati ovu prièu: ljkaru! izljeèi se sam; što smo èuli da si èinio u Kapernaumu uèini i ovdje na svojoj postojbini. **24** Reèe pak: zaista vam kažem: nikakav prorok nije mio na svojoj postojbini. **25** A zaista vam kažem: mnoge udovice bijahu u Izrailju u vrijeme Ilijno kad se nebo zatvori tri godine i šest mjeseci i bi velika glad po svoj zemlji; **26** I ni k jednoj od njih ne bi poslan Ilya do u Sareptu Sidonsku k ženi udovici. **27** I mnogi bijahu gubavi u Izrailju za proroka Jelisija; i nijedan se od njih ne oèisti do Neemana Sirjanina. **28** I svi se u zbornici napuniše gnjeva kad èuše ovo. **29** I ustavši istjeraše ga napolje iz grada, i odvedoše ga navrh gore gdje bijaše njihov grad sazidan da bi ga bacili odozgo. **30** Ali on proðe između njih, i otide. **31** I doðe u Kapernaum grad Galilejski, i uèaše ih u subote. **32** I èuðahu se naući njegovoj; jer njegova besjeda bješe silna. **33** I u zbornici bješe èovjek u kome bješe neèisti duh ðavolski, i povika iza glasa **34** Govoreæi: proði se, šta je tebi do nas, Isuse Nazareæanine? Došao si da nas pogubiš? Znam te ko si, svetac Božij. **35** I zaprijeti mu Isus govoreæi: umukni, i iziði iz njega. I oborivši ga ðavo na srijedu, iziðe iz njega, i nimalo mu ne naudi. **36** I u sve uðe strah, i govorahu jedan drugome govoreæi: kakva je to rijeè, da vlašæu i silom zapovijeda neèistijem duhovima, i izlaze? **37** I otide glas o njemu po svima

5 Jedanput pak kad narod naleže k njemu da slušaju rijeè Božiju on stajaše kod jezera Genisaretskoga, **2** I vidje dvije laðe gdje stoje u kraju, a ribari bijahu iziði iz njih i ispirahu mreže: **3** I uljeze u jednu od laði koja bješe Simonova, i zamoli ga da malo odmakne od kraja; i sjedavši uèaše narod iz laðe. **4** A kad presta govoriti, reèe Simonu: hajde na dubinu, i bacite mreže svoje te lovite. **5** I odgovarajuæi Simon reèe mu: ueitljelj! svu noæ smo se trudili, i ništa ne uhvatismo: ali po tvojoj rijeèi baciau mrežu. **6** I uèinivši to uhvatise veliko mnoštvo riba, i mreže im se prodriješe. **7** I namagoše na društvo koje bješe na drugoj laði da doðu da im pomognu; i doðoše, i napuniše obje laðe tako da se gotovo potope. **8** A kad vidje Simon Petar, pripade ka koljenima Isusovijem govoreæi: iziði od mene, Gospode! ja sam èovjek grijesešan. **9** Jer bijaše ušao strah u njega i u sve koji bijahu s njim od mnoštva riba koje uhvatise; **10** A tako i u Jakova i Jovana, sinove Zevedejeve, koji bijahu drugovi Simonovi. I reèe Isus Simonu: ne boj se; otsele æeš ljudi loviti. **11** I izvukavši obje laðe na zemlju ostaviše sve, i otidoše za njim. **12** I kad bješe Isus u jednom gradu, i gle, èovjek sav u gubi: i vidjevši Isusa pade nièice moleæi mu se i govoreæi: Gospode! ako hoæeš možeš me oèistiti. **13** I pruživši ruku dohvati ga se, i reèe: hoæu, oèisti se. I odmah guba spade s njega. **14** I on mu zapovjedi da nikom ne kazuje: nego idi i pokaži se svešteniku, i prinesi dar za oèišæenje svoje, kako je zapovjedio Mojsije za svjedoèanstvo njima. **15** Ali se glas o njemu još veæema razlažaše, i mnoštvo naroda stjecase se da ga slušaju i da ih iscijeljuje od njihovijeh bolesti. **16** A on odlažaše u pustinju i moljaše se Bogu. **17** I jedan dan uèaše on, i ondje sjeðahu fariseji i zakonici koji bijahu došli iz sviju sela Galilejskijeh i Judejskijeh i

iz Jerusalima; i sila Gospodnja iscijeljavaše ih. **18** I njim, kojih nikome ne valjaše jesti osim jedinjih gle, ljudi donesoše na odru èovjeka koji bješe uzet, i sveštenika. **5** I reèe im: sin je èovjeèij gospodar i od tražahu da ga unesu i metnu pred ma; **19** I ne našavši subote. **6** A dogodi se u drugu subotu da on uđe u kuda æe ga unijeti od naroda, popeše se na kuæu i zbornicu i uèaše, i bješe onđe èovjek kome desna kroz krov spustiše ga s odrrom na srijedu pred Isusa. ruka bješe suha. **7** Književnici pak i fariseji gledahu **20** I vidjevši vjeru njihovu reèe mu: èovjeèe! oprštaju za njim neæe li u subotu iscijeliti, da ga okrive. **8** A on ti se grijesi twoji. **21** I poèeše pomicati književnici i znadijaše pomisli njihove, i reèe èovjeku koji imaše fariseji govoreæi: ko je ovaj što huli na Boga? Ko suhu ruku: ustani i stani na srijedu. A on ustade i može oprštati grijehe osim jednoga Boga? **22** A stade. **9** A Isus reèe im: da vas zapitam: šta valja u kad razumje Isus pomisli njihove, odgovarajuæi reèe subotu èiniti, dobro ili zlo? održati dušu ili pogubiti? A im: šta mislite u srcima svojijem? **23** Šta je lakše oni muèahu. **10** I pogledavši na sve njih reèe mu: reæi: oprštaju ti se grijesi twoji? ili reæi: ustani i pruži ruku svoju. A on uèini tako; i ruka posta zdrava hodi? **24** Nego da znate da vlast ima sin èovjeèij na kao i druga. **11** A oni se svi napuniše bezumlja, i zemlji oprštati grijehe, reèe uzetome: (tebi govorim: govorahu jedan drugome šta bi uèinili Isusu. **12** Tijeh ustani i uzmi odar svoj i idi kuæi svojoj. **25** I odmah pak dana iziðe na goru da se pomoli Bogu; i provede ustade pred njima, i uze na èemu ležaše, i otide svu noæ na molitvi Božijoj. **13** I kad bi dan, dozva kuæi svojoj hvaleæi Boga. **26** I svi se upropastiše, uèenike svoje, i izbra iz njih dvanaestoricu, koje i i hvaljahu Boga, i napunivši se straha govorahu: apostolima nazva: **14** Simona, koga nazva Petrom, èuda se nagledasmo danas! **27** I potom iziðe, i vidje i Andriju brata njegova, Jakova i Jovana, Filipa i carinika po imenu Levija gdje sjedi na carini, i reèe Vartolomija, **15** Mateja i Tomu, Jakova Alfejeva i mu: hajde za mnom. **28** I ostavivši sve, ustade i Simona prozvanoga Zilota, **16** Judu Jakovljeva, i Judu poðe za njim. **29** I zgotovi mu Levije kod kuæe svoje Iskariotskoga, koji ga i izdade. **17** I iziðavši s njima veliku èast; i bješe mnogo carinika i drugijeh koji stade na mjestu ravnem, i gomila uèenika njegovijeh; sjedahu s njim za trpezom. **30** I vikahu na njega i mnoštvo naroda iz sve Judeje i iz Jerusalima, i književnici i fariseji govoreæi uèenicima njegovijem: iz primorja Tirskega i Sidonskega, **18** Koji doðoše zašto s carinicima i grješnicima jedete i pijete? **31** I da ga slušaju i da se iscijeljuju od svojijeh bolesti, odgovarajuæi Isus reèe im: ne trebaju zdravi ljkara i koje muèahu duhovi neèisti; i iscijeljivahu se. **19** nego bolesni. **32** Ja nijesam došao da dozovem I sav narod tražaše da ga se dotaknu; jer iz njega pravednike nego grješnike na pokajanje. **33** A oni mu izlažaše sila i iscijeljivaše ih sve. **20** I on podignuvši rekoše: zašto uèenici Jovanovi poste èesto i mole se oèi na uèenike svoje govorave: blago vama koji ste Bogu, tako i farisejski; a twoji jedu i piju? **34** A on im siromašni duhom; jer je vaše carstvo Božije. **21** Blago reèe: možete li svatove natjerati da poste dok je ženik vama koji ste gladni sad; jer æete se nasiliti. Blago s njima? **35** Nego æe doæi dani kad æe se oteti od vama koji plaæete sad; jer æete se nasmijati. **22** Blago njih ženik, i onda æe postiti u one dane. **36** Kaza im vama kad na vas ljudi omrznu i kad vas rastave pak i prièu: нико не мæee zakrpe od nove haljine na i osramote, i razglase ime vaše kao zlo sina radi staru haljinu, inaèe æe i novu razdrijeti, i staroj ne lièi èovjeèijega. **23** Radujte se u onaj dan i igrajte, jer što je od novoga. **37** I нико не ljeva vina novoga u gle, vaša je velika plata na nebu. Jer su tako èinili mjehove stare; inaèe prodre novo vino mjehove i ono prorocima ocevi njihovi. **24** Ali teško vama bogati; jer se prolje, i mjehovi propadnu; **38** Nego vino novo u ste veæ primili utjehu svoju. **25** Teško vama siti sad; mjehove nove treba ljevati, i oboje æe se saèuvati. jer æete ogladnjeti. Teško vama koji se smijete sad; **39** I нико pivši staro neæe odmah novoga; jer veli: jer æete zaplakati i zaridati. **26** Teško vama kad stanu svi dobro govoriti za vama; jer su tako èinili i lažnjem prorocima ocevi njihovi. **27** Ali vama kažem koji slušate: ljubite neprijatelje svoje, dobro èinite onima koji na vas mrze; **28** Blagosiljajte one koji vas kunu, i molite se Bogu za one koji vas vrijeðaju. **29** Koji te udari po obrazu, okreni mu i drugi; i koji hoæee da ti uzme kabanicu, podaj mu i košulju. **30** A svakome koji ište u tebe, podaj; i koji tvoje uzme, ne išti. **31** I kako hoæete da èine vama ljudi èinite i vi njima onako. **32** I ako ljubite one koji vas ljube, kakva vam

6 Dogodi mu se pak u prvu subotu po drugome danu pashe da iðaše kroz usjeve, i uèenici njegovi trgahu klasje, i satirahu rukama te jeðahu. **2** A neki od fariseja rekoše im: zašto èinite što ne valja èiniti u subotu? **3** I odgovarajuæi Isus reèe im: zar nijeste èitali ono što uèini David kad ogladnje, on i koji bijahu s njim? **4** Kako uðe u kuæu Božiju, i uze hljebove postavljenе i izjede, i dade ih onima što bijahu s

je hvala? Jer i grješnici ljube one koji njih ljube. **33** I govoreæi mu: Gospode! ne trudi se, jer nijesam ako èinite dobro onima koji vama dobro èine, kakva dostojan da uðeš pod moju strehu; **7** Zato i ne držah vam je hvala? Jer i grješnici èine tako. **34** I ako dajete sebe dostoja da ti doðem, nego samo reci rijeè, u zajam onima od kojih se nadate da æete uzeti, i ozdraviæe sluga moj. **8** Jer i ja sam èovjek pod kakva vam je hvala? Jer i grješnici grješnicima daju u vlasti, i imam pod sobom vojnike, pa reèem jednome: zajam da uzmu opet onoliko. **35** Ali ljubite neprijatelje idи, i ide; i drugome: doðи, i doðe; i sluzi svojemu: svoje, i èinite dobro, i dajite u zajam ne nadajuæi uèini to, i uèini. **9** A kad to èu Isus, zaèudi mu se nièemu; i biæe vam velika plata, i biæete sinovi se, i okrenuvši se narodu koji iðaše za njim reèe: najvišega, jer je on blag i neblagodarnima i zlima. **36** kažem vam: ni u Izraelju tolike vjere ne naðoh. **10** I Budite dakle milostivi kao i otac vaš što je milostiv. vrativši se poslani naðoše bolesnoga slугa zdrava. **37** I ne sudite, i neæe vam suditi; i ne osuðujte, i **11** I potom iðaše u grad koji se zove Nain, i s njim neæete biti osuðeni; opratstajte, i oprostiæe vam se. iðahu mnogi uèenici njegovi i mnoštvo naroda. **12** **38** Dajite, i daæe vam se: mjeru dobru i nabijenu i Kad se približiæe k vratima gradskijem, i gle, iznošahu stresenu i preopunu daæe vam u naruje vâše. Jer mrtvaca, jedinca sina matere njegove, i ona bješe kakvom mjerom dajete onakom æe vam se vratiti. udovica i naroda iz grada mnogo iðaše s njom. **13** **39** I kaza im prièu: može li slijepac slijepca voditi? I vidjevši je Gospod sažali mu se za njom, i reèe Neæe li obadva pasti u jamu? **40** Nema uèenika nad joj: ne plaèi. **14** I pristupivši prihvati za sanduk; a uèitelja svojega, nego i sasvijem kad se izuèi, biæe nosioci stadoše, i reèe: momè! tebi govorim, ustani, kao i uèitelj njegov. **41** A zašto vidiš trun u oku brata **15** I sjede mrtvac i stade govoriti; i dade ga materi svojega, a brvna u svojem oku ne osjeæeaš? **42** njegovoj. **16** A strah obuze sve, i hvaljahu Boga ili kako možeš reæi bratu svojemu: brate! stani da govoreæi: veliki prorok iziðe meðu nama, i Bog pohodi izvadim trun koji je u oku tvojemu, kad sam ne vidiš narod svoj. **17** I otide glas ovaj o njemu po svoj Judeji brvna u svojem oku? Licemjere! izvadi najprije brvno i po svoj okolini. **18** I javiše Jovanu uèenici njegovi za iz oka svojega, pa æeš onda vidjeti izvaditi trun iz sve ovo. **19** I dozvavši Jovan dva od uèenika svojih oka brata svojega. **43** Jer nema drveta dobra da raða posla ih k Isusu govoreæi: jesli li ti onaj što æe doæi, zao rod; niti drveta zla da raða dobar rod. **44** Jer se ili drugoga da èekamo? **20** Došavši pak ljudi k njemu svako drvo po rodu svome poznaþe: jer se smokve ne rekoþe: Jovan krstitelj posla nas k tebi govoreæi: jesli beru s trnja, niti se groðe bere s kupine. **45** Dobar li ti onaj što æe doæi, ili drugoga da èekamo? **21** èovjek iz dobre klijeti srca svojega iznosi dobro, a A u taj èas iscijeli mnoge od bolesti i od muka i od zao èovjek iz zle klijeti srca svojega iznosi zlo, jer zlijeh duhova, i mnogima slijepijem darova vid. **22** usta njegova govore od suviška srca. **46** A što me I odgovarajuæi Isus reèe im: idite i kažite Jovanu zovete: Gospode! Gospode! a ne izvršujete što vam što vidjeste i èuste: slijepi progledaju, hromi hode, govorim? **47** Svaki koji ide za mnom i sluša rijeèi gubavi èiste se, gluhi èuju, mrtvi ustaju, siromašnima moje i izvršuje ih, kazaæeu vam kakav je: **48** On je propovijeda se jevanđelje. **23** I blago onome koji se ne kao èovjek koji gradi kuæu, pa iskopa i udubi i udari sablazni o mene. **24** A kad otidoše uèenici Jovanovi, temelj na kamenu; a kad doðoše vode, navali rijeka poèe narodu govoriti za Jovanom: šta ste izišli u pustinji na onu kuæu i ne može je pokrenuti, jer joj je temelj da vidite? Trsku, koju ljuða vjetar? **25** Šta ste dakle na kamenu. **49** A koji sluša i ne izvršuje on je kao izišli da vidite? Èovjeka u meke haljine obuèena? èovjek koji naèini kuæu na zemlji bez temelja, na Eto, koji gospodske haljine nose i u slastima žive po koju navali rijeka i odmah je obori, i raspade se kuæa carskijem su dvorovima. **26** Šta ste dakle izišli da ona strašno.

7 A kad svrši sve rijeèi svoje pred narodom, doðe u Kapernaum. **2** U kapetana pak jednoga bijaše sluga bolestan na umoru koji mu bješe mio. **3** A kad èu za Isusa, posla k njemu starješine Judejske moleæi ga da bi doðao da mu iscijeli slugu. **4** A oni doðavši k Isusu moljahu ga lijepo govorajuæi: dostojan je da mu to uèini; **5** Jer ljubi narod naš, i naèini nam zbornicu. **6** A Isus iðaše s njima. I kad veæe bijahu blizu kuæe, posla kapetan k njemu prijatelje

poèe narodu govoriti za Jovanom: šta ste izišli u pustinji da vidite? Trsku, koju ljuða vjetar? **25** Šta ste dakle izišli da vidite? Èovjeka u meke haljine obuèena? Eto, koji gospodske haljine nose i u slastima žive po carskijem su dvorovima. **26** Šta ste dakle izišli da vidite? Proroka? Da, ja vam kažem, i više od proraka; **27** Jer je ovo onaj za koga je pisano: eto ja šaljem anđela svojega pred licem tvojijem koji æe pripraviti put tvoj pred tobom. **28** Jer vam kažem: nijedan izmeðu rođenijeh od žena nije veæi prorok od Jovana krstitelja; a najmanji u carstvu Božijemu veæi je od njega. **29** I svi ljudi koji slušahu i carinici opravdaše Boga, i krstîse se krštenjem Jovanovijem; **30** A fariseji i književnici odbaciše svjet Božij za njih, i ne htješe da ih on krsti. **31** A Gospod reèe: kakvi æeu kazati da su ljudi ovoga roda? I kakvi su? **32** Oni su kao djeca

koja sjede po ulicama i dozivaju jedno drugo i govore: donese rod sto puta onoliko. Govoreæi ovo povika: sviramo vam, i ne igraste, žalismo vam se, i ne ko ima uši da èuje neka èuje. 9 A uèenici njegovi plakaste. 33 Jer doðe Jovan krstitelj koji ni jede hljeba pitahu ga govoreæi: Šta znaèi prièa ova? 10 A on ni pije vina, a vi kažete: ðavo je u njemu; 34 Doðe reèe: vama je dano da znate tajne carstva Božjega; a sin èovjeèij koji i jede i pije, a vi kažete: gle èovjeka ostalima u prièama, da gledajuæi ne vide, i èujuæi ne izjelice i pijanice, druga carinicisma i grješnicima. 35 I razumiju. 11 A prièa ova znaèi: sjeme je rijeè Božjia. opravdaše premudrost sva djeca njezina. 36 Moljaše 12 A koje je kraj puta to su oni koji slušaju, ali potom ga pak jedan od fariseja da bi objedovao u njega; i dolazi ðavo, i uzima rijeè iz srca njihovoga, da ne ušavši u kuæu farisejevu sjede za trpezu. 37 I gledajuæi, vjeruju i da se ne spasu. 13 A koje je na kamenu žena u gradu koja bješe grješnica doznavši da je to su oni koji kad èuju s radosti primaju rijeè; i ovi Isus za trpezom u kuæu farisejevoj, donese sklenicu korijena nemaju koji za neko vrijeme vjeruju, a kad mira; 38 I stavši sastrag kod nogu njegovih plakaše, dođe vrijeme kušanja otpadnu. 14 A koje je na trnjem stade prati noge njegove suzama, i kosom od svoje to su oni koji slušaju, i otisavši od brige i bogatstva i glave otiraše, i cijelivaše noge njegove, i mazaše slasti ovoga života zaguše se, i rod ne sazri. 15 A mirom. 39 A kad vidje farisej koji ga je dozvao, reèe u koje je na dobroj zemlji to su oni koji rijeè slušaju, i u sebi govoreæi: da je on prorok, znao bi ko i kakva ga dobrome i èistom srcu drže, i rod donose u trpljenju. se žena dotièe: jer je grješnica. 40 I odgovarajuæi Ovo govoreæi povika: ko ima uši da èuje neka èuje. Isus reèe mu: Simone! imam ti nešto kazati. A on 16 Niko pak svijetlje ne poklapa sudom kad je zapali, reèe: uèitelju! kaži. 41 A Isus reèe: dvojica bijahu niti meæe pod odar, nego je metne na svijetljak da dužni jednemu dužniku, jedan bješe dužan pet stotina vide svjetlost koji ulaze. 17 Jer nema ništa tajno što dinara a drugi pedeset. 42 A kad oni ne imadoše neæe biti javno, ni sakriveno što se neæe doznati i da mu vrate, pokloni obojici. Kaži koji æe ga od njih na vidjelo iziæi. 18 Gledajte dakle kako sluñate; jer ko dvojice veæema ljubiti. 43 A Simon odgovarajuæi reèe: ima, daæe mu se, a ko nema, uzeæe se od njega i mislim onaj kome najviše pokloni. A on mu reèe: ono što misli da ima. 19 Doðoše pak k njemu mati i pravo si studio. 44 I okrenuvši se k ženi reèe Simonu: braæea njegova, i ne mogahu od naroda da govore s vidi li ovu ženu? Ja uđoh u tvoju kuæu, ni vode mi njim. 20 I javiše mu govoreæi: mati tvoja i braæea tvoja na noge nijesi dao; a ona suzama obli mi noge, i stoje napolju, hoæee da te vide. 21 A on odgovarajuæi kosom od glave svoje otr. 45 Cjeliva mi nijesi dao; a reèe im: mati moja i braæea moja oni su koji slušaju ona otako uđoh ne presta cijelivati mi nogu. 46 Uljem rijeè Božiju i izvršju je. 22 I dogodi se u jedan dan nijesi pomazao glave moje; a ona mirom pomaza mi on uljeze s uèenicima svojijem u laðu, i reèe im: da noge. 47 Zato kažem ti: opråštaju joj se grijesi mnogi, prijeðemo na onu stranu jezera. I poðoše. 23 A kad jer je veliku ljubav imala; a kome se malo opråšta ima iðahu oni on zaspia. I podiže se oluja na jezeru, i malu ljubav. 48 A njoj reèe: opråštaju ti se grijesi. 49 topljahu se, i bijahu u velikoj nevolji. 24 I pristupivši I stadoše u sebi govoriti oni što sjeðahu s njim za probudiše ga govoreæi: uèitelju! uèitelju! izgibosmo. trpezom: ko je ovaj što i grijeha opråšta? 50 A ženi A on ustade, i zaprijeti vjetru i valovima; i prestadoše reèe: vjera tvoja pomože ti; idi s mirom.

8 Poslije toga iðaše on po gradovima i po selima uèeæi i propovijedajuæi jevanđelje o carstvu Božijemu, i dvanaestorica s njim. 2 I neke žene koje bijahu iscijeljene od zlijeh duhova i bolesti: Marija, koja se zvaše Magdalina, iz koje sedam ðavola iziðe, 3 I Jovana, žena Huze pristava Irodova, i Susana, i druge mnoge koje služahu njemu imanjem svojijem. 4 A kad se sabra naroda mnogo, i iz sviju gradova dolažahu k njemu, kaza u prièi: 5 Izide sijaè da sije sjeme svoje; i kad sijaše, jedno pade kraj puta, i pogazi se, i ptice nebeske pozobaše ga. 6 A drugo pade na kamen, i iznikavši osuši se, jer nemaše vlage. 7 I drugo pade u trnje, i uzraste trnje, i udavi ga. 8 A drugo pade na zemlju dobru, i iznikavši

A oni se poplašiše, i èuðahu se govoreæi jedan drugome: ko je ovaj što i vjetrovima i vodi zapovijeda, i slušaju ga? 26 I doðoše u okolinu Gadarinsku koja je prema Galileji. 27 A kad iziðe on na zemlju, srete ga jedan èovjek iz grada u kome bijahu ðavoli od mnogo godina, i u haljine ne oblaèaše se, i ne živiljaše u kuæi, nego u grobovima. 28 A kad vidje Isusa, povika i pripade k njemu i reèe zdravo: Što je tebi do mene, Isuse, sine Boga najvišega? Molim te, ne muèi me. 29 Jer Isus zapovijedi duhu neèistome da iziðe iz èovjeka; jer ga muæaše odavno, i metahu ga u verige i putu da ga èuvaju, i iskida sveze, i tjeraše ga ðavo po pustinji. 30 A Isus ga zapita govoreæi: kako ti je ime? A on reèe: legeon; jer mnogi ðavoli bijahu ušli u nj. 31 I moljahu ga da im ne zapovjedi da idu

u bezdan. (Abyssos g12) 32 A ondje pasijaše po gori posla ih da propovijedaju carstvo Božije, i da iscijeljuju veliki krd svinja, i moljahu ga da im dopusti da u njih bolesnike. 3 I reče im: ništa ne uzimajte na put, uđu. I dopusti im. 33 Tada iziđoše đavoli iz èovjeka i ni štapa ni torbe ni hljeba ni novaca, niti po dvije uđoše u svinje; i navalili krd s brijeza u jezero, i utopili haljine da imate. 4 U koju kuæu uđete ondje budite se. 34 A kad vidješe svinjari što bi, pobjegoše i javiše i odande polazite. 5 I gdje vas ne prime izlazeći u gradu i po selima. 35 I iziđoše ljudi da vide šta iz grada onoga otresite i prah s nogu svojih, za je bilo, i dođoše k Isusu, i nađoše èovjeka iz koga svjedoèanstvo na njih. 6 A kad iziđoše, idu po đavoli bijahu izišli a on sjedi obuèen i pametan kod selima propovijedajući jevanđelje i iscijeljujući svuda. nogu Isusovih; i uplašiše se. 36 A oni što su vidjeli 7 A kad èu lrod èetverovlasnik šta on èini, ne moguše kazaše im kako se iscijeli bijesni. 37 I moli ga sav se naèudit, jer neki govorahu da je Jovan ustao narod iz okoline Gadarinske da ide od njih; jer se iz mrtvih, 8 A jedni da se Ilija pojavia, a jedni bijahu vrlo uplašili. A on uljeze u lađu i otide natrag. da je ustao koji od starijih proroka. 9 I reèe lrod: 38 Èovjek pak iz koga iziđoše đavoli moljaše da bi s Jovana ja posjekoh; ali ko je to o kome ja takova njim bio; ali ga Isus otpusti govoreći: 39 Vrati se kuæi èudesu slušam? I željaše ga vidjeti. 10 I vrativši se svojoj, i kazuj šta ti uèini Bog. I otide propovijedajući apostoli kazaše mu šta su poèinili. I uzevši ih otide po svemu gradu šta mu Isus uèini. 40 A kad se vrati nasamo u pustinju kod grada koji se zvaše Vitsaida. Isus, srete ga narod, jer ga svi oèekivahu. 41 I gleda, 11 A narod razumjevši pođe za njim, i primivši ih dođe èovjek po imenu Jair, koji bješe starješina u govoraše im o carstvu Božijemu i iscijeljivaše koji zbornici, i pade pred noge Isusove, i moljaše ga da trebahu iscijeljivanja. 12 A dan stade naginjati. Tada uđe u kuæu njegovu; 42 Jer u njega bješe jedinica pristupiše dvanaestorica i rekao mu: otpusti narod, kai od dvanaest godina, i ona umiraše. A kad idaše neka idu na konak u okolna sela i palanke, i nek Isus, turkaše ga narod. 43 I bješe jedna bolesna žena nađu jela, jer smo ovdje u pustinji. 13 A on im reče: od teèenja krvi dvanaest godina, koja je sve svoje podajte im vi neka jedu. A oni rekao: u nas nema imanje potrošila na ljekare i nijedan je nije mogao više od pet hljebova i dvije ribe; veæ ako da idemo izlijeèiti, 44 I pristupivši sastrag dotaèe se skuta od mi da kupimo na sve ove ljudi jela? 14 Jer bješe haljine njegove, i odmah stade teèenje krvi njezine. Ijudi oko pet hiljada. Ali on reče uèenicima svojim: 45 I reèe Isus: ko je to što se dotaèe mene? A kad posadite ih na gomile po pedeset. 15 I uèiniše tako, i se svi odgovarahu, reèe Petar i koji bijahu s njim: posadite ih sve. 16 A on uze onijeh pet hljebova i uèitelju! narod te opkolio i turka te, a ti kažeš: ko je to obje ribe, i pogledavši na nebo blagoslovih i prelomi, što se dotaèe mene? 46 A Isus reče: neko se dotaèe i davaše uèenicima da razdadu narodu. 17 I jedoše i mene; jer ja osjetih silu koja iziđe iz mene. 47 A kad nasitiše se svi, i nakupiše komada dvanaest kotarica vidje žena da se nije sakrila, pristupi drkajući, i pade što im preteće. 18 I kad se jedanput moljaše Bogu pred njim, i kaza mu pred svijem narodom zašto ga nasamo, s njim bijahu uèenici, i zapita ih govoreći: se dotaèe i kako odmah ozdravi. 48 A on joj reče: neko ko govore ljudi da sam ja? 19 A oni odgovarajući boj se, kæeri! vjera tvoja pomože ti; idi s mirom. 49 rekao: jedni vele da si Jovan krstitelj, a drugi da si Dok on još govoraše dođe neko od kuæe starješine Ilija; a drugi da je koji ustao od starijih proroka. 20 zbornièkoga govoreći mu: umrije kai tvoja, ne trudi A on im reče: a vi šta mislite ko sam ja? A Petar uèitelja. 50 A kad èu Isus, odgovori mu govoreći: odgovarajući reče: Hristos Božij. 21 A on im zaprijeti ne boj se, samo vjeruj, i oživjeæe. 51 A kad dođe u i zapovjedi da nikome ne kazuju toga 22 Govoreći kuæu, ne dade nijednome uæi osim Petra i Jovana i da sinu èovjeèiju treba mnogo postradati, i da æe Jakova, i djevojèina oca i matere. 52 A svi plakahu i ga starješine i glavari sveštenièki i književnici okriviti, jaukahu za njom; a on reče: ne plaèite, nije umrla i da æe ga ubiti, i treæi dan da æe ustati. 23 A svima nego spava. 53 I potsmijevahu mu se znajući da je govoraše: ko hoæe da ide za mnom neka se odreèe umrla. 54 A on izagnavši sve uze je za ruku, i zovnu sebe i uzme krst svoj i ide za mnom. 24 Jer ko hoæe govoreći: djevojko! ustani! 55 I povrati se duh njezin, dušu svoju da saèeuva, izgubiæe je; a ko izgubi dušu i ustade odmah; i zapovjedi da joj dadu neka jede. svoju mene radi onaj æe je saèuvati. 25 Jer kaku 56 I diviše se roditelji njezini. A on im zapovjedi da æe korist imati èovjek ako sav svijet pridobije a sebe izgubi ili sebi naudi? 26 Jer ko se postidi mene i mojih rijeèi njega æe se sin èovjeèij postidjeti kad dođe u slavi svojoj i oèinoj i svetijeh arđela. 27 A zaista vam kažem: imaju neki meðu ovima što stoje

9 Sazvavši pak dvanaestoricu dade im silu i vlast nad svijem đavolima, i da iscijeljuju od bolesti. 21

ovdje koji neæe okusiti smrti dok ne vide carstva Gospodet! hoæeš li da reèemo da oganj siðe s neba i Božjega. **28** A kad proðe osam dana poslije onijeh da ih istrijebi kao i Ilija što uèini? **29** A on okrenuvši se rijeèi, uze Petra i Jovana i Jakova i iziðe na goru da zaprijeti im i reèe: ne znate kakvoga ste vi duha; **30** nego da saèuva. I otidoše u drugo selo. **31** A kad gle, dva èovjeka govorahu s njim, koji bijahu Mojsije i iðahu putem reèe mu neko: Gospode! ja idem za Ilija. **32** A imaju jame i ptice nebeske grijezda: a sin èovjeèij Petar i koji bijahu s njim bijahu zaspali; ali probudivši nema gdje zakloniti glave. **33** A drugome reèe: hajde se vidješe slavu njegovu i dva èovjeka koji s njim za mnom. A on reèe: Gospode! dopusti mi da idem stajahu. **34** I kad se odvojiše od njega reèe Petar Isusu: uèitelju! dobro nam je ovdje biti; i da naèinimo tri sjenice: jednu tebi, i jednu Mojsiju, i jednu Ilji: ne znañuæi šta govorâše. **35** I èu se glas iz oblaka govoreæi: ovo je sin moj ljubazni, njega poslušajte. **36** I kad se èujaše glas naðe se Isus sam. I oni umuèaše, i nikom ne javiše ništa u one dane od onoga šta vidješe. **37** A dogodi se drugi dan kad siðoše s gore srete ga mnoštvu naroda. **38** I gle, èovjek iz naroda povika govoreæi: uèitelju! molim ti se, pogledaj na sina mojega, jer mi je jedinac: **39** I gle, hvata ga duh, i ujedanput vièe, i lomi ga s pjenom, i jedva otide od njega kad ga izlomi; **40** I molih uèenike tvoje da ga istjeraju, pa ne mogoše. **41** I odgovarajuæi Isus reèe: o rode nevjerni i pokvareni! dokle æu biti s vama i trpljeti vas? Dovedi mi sina svojega amo. **42** A dok još iðaše k njemu obori ga ðavo, i stade ga lomiti. A Isus zaprijeti duhu neèistome, i iscijeli momèe, i dade ga ocu njegovu. **43** I svi se divljahu velièini Božijoj. A kad se svi èuðahu svemu što èinjaše Isus, reèe uèenicima svojijem: **44** Metnite vi u uši svoje ove rijeèi: jer sin èovjeèij treba da se preda u ruke èovjeèije. **45** A oni ne razumješe rijeèi ove; jer bješe sakrivena od njih da je ne mogoše razumjeti; i bojahu se da ga zapitaju za ovu rijeè. **46** A uðe misao u njih ko bi najveæi bio meðu njima. **47** A Isus znañuæi pomisli srca njihovih uze dijete i metnu ga preda se, **48** I reèe im: koji primi ovo dijete u ime moje, mene prima; i koji mene prima, prima onoga koji me je poslao; jer koji je najmanji meðu vama on je veliki. **49** A Jovan odgovarajuæi reèe: uèitelju! vidjesmo jednoga gdje imenom tvojijem izgoni ðavole, i zabranismo mu, jer ne ide s nama za tobom. **50** I reèe mu Isus: ne branite; jer ko nije protiv vas s vama je. **51** A kad se navršiše dani uzeæa njegova, on namjeri da ide pravo u Jerusalim. **52** I posla glasnike pred licem svojijem; i oni otidoše i doðoše u selo Samarjansko da mu ugoteve gdje æe noæiti. **53** I ne primiše ga; jer vidješe da ide u Jerusalim. **54** A kad vidješe uèenici njegovi Jakov i Jovan, rekoše:

10 A potom izabra Gospod i drugijeh sedamdesetoricu, i posla ih po dva i dva pred licem svojijem u svaki grad i u mjesto kuda šeaše sam doæi. **2** A reèe im: žetva je dakle velika a poslenika malo; nego se molite gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju. **3** Idite; eto ja vas šaljem kao jaganje meðu vukove. **4** Ne nosite kese ni torbe ni obuæe, i nikoga ne pozdravljajte na putu. **5** U koju god kuæu uðete najprije gorovite: mir kuæi ovoj. **6** I ako dakle bude onđe sin mira, ostaæe na njemu mir vaš; ako li ne bude, vratiaæe se k vama. **7** A u onoj kuæi budite, i jedite i pijte što u njih ima; jer je poslenik dostojan svoje plate; ne prelazite iz kuæe u kuæu. **8** I u koji god grad doðete i prime vas, jedite što se doneše pred vas. **9** I iscijeljujte bolesnike koji su u njemu, i gorovite im: približi se k vama carstvo Božije. **10** I u koji god grad doðete i ne prime vas, izišavši na ulice njegove recite: **11** I prah od grada vaæega koji je prionuo za nas otresamo vam; ali ovo znajte da se približi k vama carstvo Božije. **12** Kažem vam da æe Sodomu biti lakše u onaj dan negoli gradu onome. **13** Teþko tebi, Horazine! teþko tebi, Vitsaido! Jer da su u Tiru i u Sidonu bila èudesna što su bila u vama, davno bi se u vreæi i u pepelu sjedeæi pokajali. **14** Ali Tiru i Sidonu biæe lakše na sudu nego vama. **15** I ti, Kapernaume! koji si se do nebesa podigao da pakla æeš propasti. (Hadès g86) **16** Ko vas sluša mene sluša; i ko se vas odrìee mene se odrìee; a ko se mene odrìee, odrìee se onoga koji je mene poslao. **17** Vratiaæe se pak sedamdesetrica s radostí govoræi: Gospode! i ðavoli nam se pokoravaju u ime tvoje. **18** A on im reèe: ja vidjeh sotonom gdje spade s neba kao

munja. 19 Evo vam dajem vlast da stajete na zmije i na skorpije i na svaku silu neprijateljsku, i ništa vam neće naudititi. 20 Ali se tome ne radujte što vam se duhovi pokoravaju, nego se radujte što su vaša imena napisana na nebesima. 21 U taj èas obradova se Isus u duhu i reèe: hvalim te, oèe, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od premudrijeh i razumnijeh kazao si prostima. Da, oèe, jer je tako bila volja tvoja. 22 I okrenuvši se k uèenicima reèe: sve je meni jer i mi opraštamo svakome dužniku svojemu; i ne predao otac moj, i нико не зна ко је sin osim oca, ni ko je otac osim sina, i ako sin hoæe kome kazati. 23 I reèe im: koji od vas ima prijatelja, i otide mu u ponoæi okrenuvši se k uèenicima nasamo reèe: blago oèima i reèe mu: prijatelju! daj mi tri hljeba u zajam; 6 Jer mi koje vide što vi vidite. 24 Jer vam kažem da su mnogi doðe prijatelj s puta, i nemam mu šta postaviti; 7 A proroci i carevi željeli vidjeti što vi vidite, i ne vidješe; i on iznutra odgovarajuæi da reèe: ne uznamiruj me; èuti što vi èuvjetate, i ne èuše. 25 I gle, ustade jedan veæ su vrata zatvorena i djeca su moja sa mnom u zakonik i kušajuæi ga reèe: uèitelju! šta æu èiniti postelji, i ne mogu ustati da ti dam. 8 I kažem vam: da dobijem život vjeèni? (ariònios g166) 26 A on mu ako i ne ustane da mu da zato što mu je prijatelj, ali reèe: šta je napisano u zakonu? kako èitaš? 27 A za njegovo bezobrazno iskanje ustaæe i daæe mu on odgovarajuæi reèe: ljubi Gospoda Boga svojega koliko treba. 9 I ja vama kažem: ištitte i daæe vam se: svijem srcem svojijem, i svom dušom svojom, i svom tražite i naæi æete; kucajte i otvoritæe vam se. 10 Jer snagom svojom, i svom misli svojom; i bližnjega svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, svojega kao samoga sebe. 28 Reèe mu pak: pravo si otvora mu se. 11 Koji je među vama otac u koga odgovorio; to èini i biæeš živ. 29 A on šeadijaše da ako sin zaište hljeba da mu da kamen? Ili ako zaište se opravda, pa reèe Isusu: a ko je bližnji moj? 30 A ribe da mu da mjesto ribe zmiju? 12 Ili ako zaište Isus odgovarajuæi reèe: jedan èovjek silažaše iz jaje da mu da skorpiju? 13 Kad dakle vi, zli buduæi, Jerusalima u Jerihon, pa ga uhvatiliš hajduci, koji umijete dobre dare davati djeci svojoj, koliko æe više ga svukoše i izraniše, pa otidoše, ostavivši ga pola otac nebeski dati Duha svetoga onima koji ištu u mrtva. 31 A iznenada silažaše onjem putem nekakav njega? 14 I jednom izgna ðavola koji bješe onjem; sveštenik, i vidjevši ga proðe. 32 A tako i Levit kad je kad ðavo iziðe progovori onjem; i diviše se ljudi. 15 bio na onome mjestu, pristupi, i vidjevši ga proðe. 33 A neki od njih rekoše: pomoæu Veelzevula kneza A Samarjanin nekakav prolazeæi doðe nad njega, ðavolskoga izgoni ðavole. 16 A drugi kušajuæi ga i vidjevši ga sažali mu se; 34 I pristupivši zavi mu iskahu od njega znak s neba. 17 A on znajuæi pomisli rane i zali uljem i vinom; i posadivši ga na svoje njihove reèe im: svako carstvo koje se razdjeli samo kljuse dovede u gostonicu, i ustade oko njega. 35 I po sebi, opustjeæe, i dom koji se razdjeli sam po sjutradan polazeæi izvadi dva groša te dade krèemu, sebi, propašæe. 18 Tako i sotona ako se razdjeli sam i reèe mu: gledaj ga, i što više potrošiš ja æu ti platiti po sebi, kako æe ostatni njegovo carstvo? kao što kad se vratim. 36 Šta misliš dakle, koji je od one kažete da pomoæu Veelzevula izgonim ðavole. 19 trojice bio bližnji onome što su ga bili uhvatili hajdaci? Ako li ja pomoæu Veelzevula izgonim ðavole, sinovi 37 A on reèe: onaj koji se smilovao na njega. A Isus vaši èijom pomoæu izgone? Zato æe vam oni biti mu reèe: idi, i ti èini tako. 38 A kad iðahu putem i on sudije. 20 A ako li ja prstom Božijim izgonim ðavole, uðe u jedno selo, a žena neka, po imenu Marta, primi dakle je došlo k vama carstvo Božije. 21 Kad se jaki ga u svoju kuæu. 39 I u nje bješe sestra, po imenu naoruža i èuva svoj dvor, imanje je njegovo na miru; Marija, koja i sjede kod nogu Isusovijeh i slušaše 22 A kad doðe jaèi od njega i nadvlada ga, uzme sve besedu njegovu. 40 A Marta se bješe zabunila kako oružje njegovo u koje se uzdao, i razdjelišto otme od æe ga doèekati, i prikuèivši se reèe: Gospode! zar ti njega. 23 Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji sa ne mariš što me sestra moja ostavi samu da služim? mnom ne sabira, prosipa. 24 Kad neèisti duh iziðe iz reci joj dakle da mi pomože. 41 A Isus odgovarajuæi èovjeka, ide kroz bezvodna mjesta tražeæi pokoja, i reèe joj: Marta! Marta! brineš se i trudiš za mnogo, 42 ne našavši reèe: da se vratim u dom svoj otkuda sam A samo je jedno potrebno. Ali je Marija dobrí dijel izišao; 25 I došavši naðe pomenet i ukrašen. 26 Tada otide i uzme sedam drugih duhova gorijeh od sebe, i ušavši žive ondje; i bude potonje èovjeku onome

gore od prvoga. **27** A kad to govoraše, podiže glas jedna žena iz naroda i reče mu: blago utrobi koja te je nosila, i sisama koje si sao! **28** A on reče: blago i onima koji slušaju riječ Božiju, i drže je. **29** A narodu koji se skupljaše stade govoriti: rod je ovaj zao; ište znak, i neće mu se dati znak osim znaka Jone proraka; **30** Jer kako što Jona bi znak Ninevljanima, tako æe i sin èovječej biti rodu ovome. **31** Carica južna iziæi æee na sud s ljudima roda ovoga, i osudiæe ih; jer ona dođe s kraja zemlje da sluša premudrost Solomunovu: a gle, ovdje je veæi od Solomuna. **32** Ninevljani iziæi æee na sud s rodom ovijem, i osudiæe ga; jer se pokajaše pouèenjem Joninijem: a gle, ovdje je veæi od Jone. **33** Niko ne meæee zapaljene svijeæe na sakriveno mjesto, niti pod sud, nego na svjeæenjak da vide svjetlost koji ulaze. **34** Svijeæea je tijelu oko. Ako dakle oko tvoje bude zdravo, sve æe tijelo tvoje biti svjetlo; ako li oko tvoje bude kvarno, i tijelo je tvoje tamno. **35** Gledaj dakle da vidjelo koje je u tebi ne bude tama. **36** Jer ako je sve tijelo tvoje svjetlo da nema nikavoga uda tamna, biæe svjetlo kao kad te svijeæea obasjava svjetlošæu. **37** A kad govoraše, moljaše ga nekakav farisej da objeduje u njega. A on ušavši sjede za trpezu. **38** A farisej se zaèudi kad vidje da se najprije ne umi prije objeda. **39** A Gospod reče mu: sad vi fariseji spolja èistite èašu i zdjelu, a iznutra vam je puno grabeža i zlobe. **40** Bezumni! nije li onaj naèinio i iznutra koji je spolja naèinio? **41** Ali dajite milostinju od onoga što je unutra; i gle, sve æee vam biti èisto. **42** Ali teško vama farisejima što dajete desetak od metvice i od rute i od svakoga povræea, a prolazite pravdu i ljubav Božiju: ovo je trebalo èiniti, i ono ne ostavljati. **43** Teško vama farisejima što tražite zaèelja po zbornicama i da vam se klanja po ulicama. **44** Teško vama književnici i fariseji, licemjeri, što ste kao sakriveni grobovi po kojima ljudi idu i ne znadu ih. **45** A neki od zakonika odgovarajuæi reče: uèitelju! govoreæi to i nas sramotiš. **46** A on reče: teško i vama zakonicima što tovarite na ljudi bremena preteška za nošenje, a vi jednjem prstom svojijem neæete da ih prihvativate. **47** Teško vama što zidate grobove prorocima, a vaši su ih ocevi pobili. **48** Vi dakle svjedoæite i odobratvate djela otaca svojih; jer ih oni pobiše, a vi im grobove zidate. **49** Zato i premudrost Božija reče: poslaæeu im proroke i apostole, i od njih æee jedne pobiti, a druge protjerati; **50** Da se ište od roda ovoga krv sviju proroka koja je prolivena od postanja svijeta, **51** Od krví Aveljeve tja do krví Zarijne, koji pogibe meðu oltarom i crkvom. Da, kažem vam, iskaæe se od roda ovoga. **52** Teško vama zakonici što uzeste klijuè od znanja: sami ne uðoste, a koji šæadijahu da uðu, zabraniste im. **53** A kad im on ovo govoraše, poèeše književnici i fariseji vrlo navaljivati k njemu i mnogijem pitanjem zabunjivati ga, **54** Vrebajuæi i pazeæi na njega ne bi li što ulovili iz usta njegovijeh da ga okrive.

12 Kad se na njih skupiše hiljade naroda da stadoše gaziti jedan drugoga, onda poèe najprije govoriti uèenicima svojijem: èuvajte se kvasca farisejskoga, koji je licemjerje. **2** Jer ništa nije sakriveno što se neæee otkriti, ni tajno što se neæee dozнатi; **3** Jer što u mraku rekoste, èuæe se na vidjelu; i što na uho šaptaste u kljetima, propovijedaæe se na krovovima. **4** Ali vam kažem, prijateljima svojijem: ne bojte se od onijeh koji ubijaju tijelo i potom ne mogu ništa više uèiniti. **5** Nego æeu vam kazati koga da se bojite: bojte se onoga koji ima vlast pošto ubije baciti u pakao; da, kažem vam, onoga se bojite. (*Geenna g1067*) **6** Ne prodaje li se pet vrabaca za dva dinara? i nijedan od njih nije zaboravljen pred Bogom. **7** A u vas je i kosa na glavi izbrojena. Ne bojte se dakle; vi ste bolji od mnogo vrabaca. **8** Nego vam kažem: koji god prizna mene pred ljudima priznaæe i sin èovječej njega pred anđelima Božijim; **9** A koji se odreæe mene pred ljudima njega æee se odreæi pred anđelima Božijim. **10** I svaki koji reče rijeè na sina èovjeèijega oprostiaæe mu se, a koji huli na svetoga Duha neæee mu se oprostiti. **11** A kad vas dovedu u zbornice i na sudove i pred poglavare, ne brinite se kako æete ili šta odgovoriti, ili šta æete kazati; **12** Jer æe vas sveti Duh nauèiti u onaj èas šta treba reæi. **13** Reče mu pak neki iz naroda: uèitelju! reci bratu mojemu da podijeli sa mnom dostojanje. **14** A on mu reče: èovjeèe! ko je mene postavio sudijom ili kmetom nad vama? **15** A njima reče: gledajte i èuvajte se od lakomstva; jer нико не živi onjem što je suviše bogat. **16** Kaza im pak prièu govoreæi: u jednoga bogatog èovjeka rodi njiva. **17** I mišljaše u sebi govoreæi: šta æeu èiniti? nemam u što sabrati svoje ljetine. **18** I reče: evo ovo æeu èiniti: pokvariaæu žitnice svoje i naèiniæu veæe; i ondje æeu sabrati sva svoja žita i dobro svoje; **19** I kazaæeu duši svojoj: dušo! imaš mnogo imanje na mnogo godina; poèivaj, jedi, pij, veseli se. **20** A Bog njemu reče: bezumnije! ovu noæ uzeæe dušu tvoju od tebe; a što si pripravio èije æe biti? **21** Tako biva onome koji sebi teèe blago a ne bogati se u Boga. **22** A uèenicima svojijem reče: zato vam kažem: ne brinite se dušom svojom šta æete jesti; ni tijelom u što æete se obuæi: **23** Duša je pretežnija od jela i tijela od odijela. **24** Pogledajte gavrane kako ne siju, ni žanju, koji nemaju podruma ni žitnica, i Bog ih

hrani: a koliko ste vi pretežniji od ptica? **25** A ko od u jednoj kuæi biti razdijeljeni, ustaæee tri na dva, i vas brinuæi se može primaknuti rastu svojemu latak dva na tri. **53** Ustaæee otac na sina i sin na oca; mati jedan? **26** A kad ni najmanje što ne možete, zašto se na kær i kæi na mater; svekrva na snahu svoju i brinete za ostalo? **27** Pogledajte ljljane kako rastu: ne snaha na svekrvu svoju. **54** A narodu govoraše: kad trude se, niti predu; ali ja vam kažem da ni Solomun u vidite oblak gdje se diže od zapada odmah kažete: svoj slavi svojoj ne obuèe se kao jedan od njih. **28** A biæe dažd; i biva tako. **55** I kad vidite jug gdje duva kad travu po polju, koja danas jest a sjutra se u peæ kažete: biæe vruæina; i biva. **56** Licemjeri! lice neba i baca, Bog tako odijeva, akamoli vas, malovjerni! **29** I zemlje umijete poznavati, a vremena ovoga kako ne vi ne ištite šta æete jesti ili šta æete piti, i ne brinite pravedno? **58** Jer kad ideš sa svojjem suparnikom a otac vaš zna da vama treba ovo. **31** Nego ištite knezu, gledaj ne bi li se na putu s njim poravnao da carstva Božijega, i ovo æe vam se sve dodati. **32** Ne te ne pritegne sudiji, i sudija da te ne preda sluzi, i boj se, malo stado! jer bi volja vaæega oca da vam sluga da te ne baci u tamnicu. **59** Kažem ti: neæeš da carstvo. **33** Prodajite što imate i dajite milostinju; odande iziæi dok ne daš i pošljednjega dinara.

13 U to vrijeme pak doðoše neki i kazaše za Galilejce kojih krv pomiješa Pilat sa žrtvama njihovijem. **2** I odgovarajuæi Isus reèe im: mislite li da su ti Galilejci bili najgrješniji od sviju Galilejaca, jer tako postradaše? **3** Ne, kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi æete tako izginuti. **4** Ili oni osamnaest što na njih pade kula Siloamska i pobi ih, mislite li da su oni najkrivlji bili od sviju Jerusalimljana? **5** Ne, kažem vam, nego ako se ne pokajete, svi æete tako izginuti. **6** Kaza im pak ovu prièu: jedan èovjek imadijaše smokvu usađenu u svome vinogradu, i doðe da traži roda na njoj, i ne naðe. **7** Onda reèe vinogradaru: evo treæea godina kako dolazim i tražim roda na ovoj smokvi, i ne nalazim; posjeci je dakle, zašto zemlji da smeta? **8** A on odgovarajuæi reèe mu: gospodaru! ostavi je i za ovu godinu dok okopam oko nje i obaspem gnojem; **9** Pa da ako rodi: ako li ne, posjeæi æeš je na godinu. **10** A kad uèaše u jednoj zbornici u subotu, **11** I gle, bješe onđe žena bolesna od duha osamnaest godina, i bješe zgrëena, i ne mogaše se ispraviti. **12** A kad je vidje, dozva je Isus i reèe joj: ženo! oproštena si od bolesti svoje. **13** I metnu na nju ruke, i odmah se ispravi i hvaljaše Boga. **14** A starješina od zbornice srðaše se što je Isus iscijeli u subotu, i odgovarajuæi reèe narodu: Šest je dana u koje treba raditi, u one dakle dolazite te se lijeèite, a ne u dan subotni. **15** A Gospod mu odgovori i reèe: licemjere! svaki od vas u subotu ne odrješuje li svojega vola ili magarca od jasala, i ne vodi da napoji? **16** A ovu kær Avraamovu koju sveza sotona evo osamnaesta godina, ne trebaše li je odriješiti iz ove sveze u dan subotni? **17** I kad on ovo govoraše stiðahu se svi koji mu se protivljahu; i sav narod radovaše se za sva njegova slavna djela. **18** A on im reèe: kakvo je carstvo Božije? i kakvo æu kazati da je? **19** Ono je kao zrno gorušièeno, koje

uzevši èovjek baci u vrt svoj, i uzraste i posta drvo na pošljednje mjesto, da ti reèe kad dođe onaj koji te veliko, i ptice nebeske useliše se u grane njegove. **20** pozva: prijatelju! pomakni se više; tada æe tebi biti Opet reèe: kakvo æeu kazati da je carstvo Božije? èast pred onima koji sjede s tobom za trpezom. **21** Jer Ono je kao kvasac koji uzevši žena metnu u tri svaki koji se podiže, poniziæe se; a koji se poniže, kopanje brašna, dok ne uskise sve. **22** I prolazaše podignuae se. **23** A onome što ih je pozvao reèe: po gradovima i selima uèeæi i putujuæi u Jerusalim. kad daješ objed ili veèeru, ne zovi prijatelja svojih, ni **24** Reèe mu pak neko: Gospode! Je li malo onih braæe svoje, ni roðaka svojih, ni susjeda bogatijeh, koji æe biti spaseni? A on im reèe: **25** Navalite da da ne bi i oni tebe kad pozvali i vratili ti; **26** Nego kad uđete na tjesna vrata; jer vam kažem: mnogi æe èiniš gozbu, zovi siromahe, kljaste, hrome, slijepje; tražiti da uđu i neæe moæi: **27** Kad ustane domaæin **28** I blago æe ti biti što ti oni ne mogu vratiti; nego i zatvori vrata, i stanete napolju stajati i kucati u æe ti se vratiti o vaskrseniju pravednijeh. **29** A kad vrata govoreæi: Gospode! Gospode! otvori nam; i èu to neki od onih što sjeðahu s njim za trpezom odgovarajuæi reæi æe vam: ne poznajem vas otkuda reèe mu: blago onome koji jede hljeba u carstvu ste. **30** Tada æete stati govoriti: mi jedosmo pred Božijemu! **31** A on mu reèe: jedan èovjek zgotov tobom i pismo, i po ulicama našijem uèio si. **32** A on veliku veèeru, i pozva mnoge; **33** I kad bi vrijeme æe reæi: kažem vam: ne poznajem vas otkuda ste; veèeri, posla slugu svojega da kaže zvanima: hajdete, otstupite od mene svi koji nepravdu èinite. **34** Ondje jer je veæe sve gotovo. **35** I poèeše se izgovarati svi æe biti plaèi i škrugut zuba, kad vidite Avraama i Isaka redom; prvi mu reèe: kupih njivu, i valja mi iæi da je i Jakova i sve proroke u carstvu Božijemu, a sebe vidim; molim te izgovori me. **36** I drugi reèe: kupih napolje istjerane. **37** I doæi æe od istoka i zapada i pet jarmova volova, i idem da ih ogledam; molim te, sjevera i juga i sjeðæe za trpezu u carstvu Božijemu. izgovori me. **38** I treæi reèe: oženih se, i zato ne mogu **39** I gle, ima pošljednjih koji æe biti prvi, i ima prvih doæi. **40** I došavši sluga taj kaza ovo gospodaru koji æe biti pošljednji. **41** U taj dan pristupiše neki od svome. Tada se rasrdi domaæin i reèe sluzi svome: fariseja govoreæi mu: iziði i idi odavde, jer Irod hoæe idu brzo na raskršæa i ulice gradske, i dovedi amo da te ubije. **42** I reèe im: idite te kažite onoj lisi: evo siromahe, i kljaste, i bogaljaste, i slijepje. **43** I reèe izgonim ðavole i iscijeljujem danas i sutra, a treæi dan sluga: gospodaru, uèinio sam kako si zapovjedio, svršæu. **44** Ali danas i sutra i prekosutra treba mi i još mjesta ima. **45** I reèe gospodar sluzi: iziði na iæi; jer prorok ne može poginuti izvan Jerusalima. **46** I putove i meðu ograde, te natjeraj da dođu da mi se Jerusalime, Jerusalime, koji ubijaš proroke i zaspisað napuni kuæa. **47** Jer vam kažem da nijedan od onih kamenjem poslane k sebi! koliko puta htjeh da skupim zvanijeh ljudi neæe okusiti moje veèere. Jer je mnogo èeda tvoja kao kokoš gniezdo svoje pod krila, i ne zvanijeh, ali je malo izbranijeh. **48** I lðaše pak s njim htjeste! **49** Eto æe vam se ostaviti kuæa vaša pusta; mnoštvu naroda, i obazrevši se reèe im: **50** Ako ko dođe k meni a ne mrzi na svojega oca, i na mater, i a ja vam kažem: neæete mene vidjeti dok ne dođe da reèete: blagosloven koji ide u ime Gospodnje.

14 I dogodi mu se da dođe u subotu u kuæu jednoga kneza farisejskoga da jede hljebi; i oni motrahu na njega. **2** I gle, bješe pred njim nekakav èovjek na kome bješe debela bolest. **3** I odgovarajuæi Isus reèe zakonicima i farisejima govoreæi: je li slobodno u subotu iscijeljivati? **4** A oni oæutješe. I dohvativši ga se iscijeli ga i otpusti. **5** I odgovarajuæi reèe im: koji od vas ne bi svojega magarca ili vola da mu padne u bunar odmah izvadio u dan subotni? **6** I ne mogoše mu odgovoriti na to. **7** A gostima kaza prièu, kad opazi kako izbirahu zaæelja, i reèe im: **8** Kad te ko pozove na svadbu, ne sjedaj u zaæelje, da ne bude meðu gostima ko stariji od tebe; **9** I da ne bi došao onaj koji je pozvao tebe i njega, i rekao ti: podaj mjesto ovome: i onda æe sa stidom sjesti na niže mjesto. **10** Nego kad te ko pozove, došavši sjedi

na pošljednje mjesto, da ti reèe kad dođe onaj koji te veliko, i ptice nebeske useliše se u grane njegove. **11** Jer ono je kao kvasac koji uzevši žena metnu u tri svaki koji se podiže, poniziæe se; a koji se poniže, kopanje brašna, dok ne uskise sve. **12** I prolazaše podignuae se. **13** A onome što ih je pozvao reèe: po gradovima i selima uèeæi i putujuæi u Jerusalim. kad daješ objed ili veèeru, ne zovi prijatelja svojih, ni **14** Reèe mu pak neko: Gospode! Je li malo onih braæe svoje, ni roðaka svojih, ni susjeda bogatijeh, koji æe biti spaseni? A on im reèe: **15** Navalite da da ne bi i oni tebe kad pozvali i vratili ti; **16** Nego kad uđete na tjesna vrata; jer vam kažem: mnogi æe èiniš gozbu, zovi siromahe, kljaste, hrome, slijepje; tražiti da uđu i neæe moæi: **17** Kad ustane domaæin **18** I blago æe ti biti što ti oni ne mogu vratiti; nego i zatvori vrata, i stanete napolju stajati i kucati u æe ti se vratiti o vaskrseniju pravednijeh. **19** A kad vrata govoreæi: Gospode! Gospode! otvori nam; i èu to neki od onih što sjeðahu s njim za trpezom odgovarajuæi reæi æe vam: ne poznajem vas otkuda ste; veèeri, posla slugu svojega da kaže zvanima: hajdete, otstupite od mene svi koji nepravdu èinite. **20** Ondje jer je veæe sve gotovo. **21** I poèeše se izgovarati svi æe biti plaèi i škrugut zuba, kad vidite Avraama i Isaka redom; prvi mu reèe: kupih njivu, i valja mi iæi da je i Jakova i sve proroke u carstvu Božijemu, a sebe vidim; molim te izgovori me. **22** I drugi reèe: kupih napolje istjerane. **23** I doæi æe od istoka i zapada i pet jarmova volova, i idem da ih ogledam; molim te, sjevera i juga i sjeðæe za trpezu u carstvu Božijemu. izgovori me. **24** I treæi reèe: oženih se, i zato ne mogu **25** I gle, ima pošljednjih koji æe biti prvi, i ima prvih doæi. **26** I došavši sluga taj kaza ovo gospodaru koji æe biti pošljednji. **27** U taj dan pristupiše neki od svome. Tada se rasrdi domaæin i reèe sluzi svome: fariseja govoreæi mu: iziði i idi odavde, jer Irod hoæe idu brzo na raskršæa i ulice gradske, i dovedi amo da te ubije. **28** I reèe im: idite te kažite onoj lisi: evo siromahe, i kljaste, i bogaljaste, i slijepje. **29** I reèe izgonim ðavole i iscijeljujem danas i sutra, a treæi dan sluga: gospodaru, uèinio sam kako si zapovjedio, svršæu. **30** Ali danas i sutra i prekosutra treba mi i još mjesta ima. **31** I reèe gospodar sluzi: iziði na iæi; jer prorok ne može poginuti izvan Jerusalima. **32** I putove i meðu ograde, te natjeraj da dođu da mi se Jerusalime, Jerusalime, koji ubijaš proroke i zaspisað napuni kuæa. **33** Jer vam kažem da nijedan od onih kamenjem poslane k sebi! koliko puta puta htjeh da skupim zvanijeh ljudi neæe okusiti moje veèere. Jer je mnogo èeda tvoja kao kokoš gniezdo svoje pod krila, i ne zvanijeh, ali je malo izbranijeh. **34** I lðaše pak s njim htjeste! **35** Eto æe vam se ostaviti kuæa vaša pusta; mnoštvu naroda, i obazrevši se reèe im: **36** Ako ko dođe k meni a ne mrzi na svojega oca, i na mater, i a ja vam kažem: neæete mene vidjeti dok ne dođe da reèete: blagosloven koji ide u ime Gospodnje.

15 I približavahu se k njemu svi carinici i grješnici da ga èuju. **2** I vikahu na njega fariseji i književnici govoreæi: ovaj prima grješnike i jede s njima. **3** A on im kaza prièu ovu govoreæi: **4** Koji èovjek od vas imajuæi sto ovaca i izgubivši jednu od njih ne ostavi devedeset i devet u pustinji i ne ide za izgubljenom dok je ne naðe? **5** I našavši digne je na ramo svoje radujuæi se, **6** I došavši kuæei sazove prijatelje i susjede govoreæi im: radujte se sa mnom: ja naðoh svoju ovcu izgubljenu. **7** Kažem vam da æe tako biti veæa radost na nebu za jednoga grješnika koji se kaje, negoli za devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokajanje. **8** Ili koja žena imajuæi deset dinara, ako izgubi jedan dinar, ne zapali svijeæe, i ne pomete kuæe, i ne traži dobro dok ne naðe? **9** I našavši sazove drugarice i susjede govoreæi: radujte se sa mnom: ja naðoh dinar izgubljeni. **10** Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjima za jednoga grješnika koji se kaje. **11** I reèe: jedan èovjek imaše dva sina, **12** I reèe mlaði od njih ocu: oœe! daj mi dio od imanja što pripada meni. I otac im podijeli imanje. **13** I potom do nekoliko dana pokupi mlaði sin sve svoje, i otide u daljnju zemlju; i onamo prosu imanje svoje živeæi besputno. **14** A kad potroši sve, postade velika glad u onoj zemlji, i on se naðe u nevolji. **15** I otišavši pribi se kod jednoga èovjeka u onoj zemlji; i on ga posla u polje svoje da èuva svinje. **16** I željaše napuniti trbuh svoj rošetiæima koje svinje jeðahu, i нико mu ih ne davaše. **17** A kad doðe k sebi, reèe: koliko najamnika u oca mojega imaju hiljeva i suviše, a ja umirem od gladi! **18** Ustaæeu i idem ocu svojemu, pa æeu mu reæi: oœe! sagriješih nebu i tebi, **19** I veæe nijesam dostojan nazvati se sin tvoj: primi me kao jednoga od svojih najamnika. **20** I ustavši otide ocu svojemu. A kad je još podaleko bio, ugleda ga otac njegov, i sažali mu se, i potrèavši zagrlj ga i cjliva ga. **21** A sin mu reèe: oœe, sagriješih nebu i tebi, i veæe nijesam dostojan nazvati se sin tvoj. **22** A otac reèe slugama svojijem: iznesite najljepšu haljinu i obucite ga, i podajte mu prsten na ruku i obuæeu na noge. **23** I dovedite tele ugojeno te zakoljite, da jedemo i da se veselimo. **24** Jer ovaj moj sin bješe mrtav, i oživlje; i izgubljen bješe, i naðe se. I stadoše se veseliti. **25** A sin njegov stariji bijaše u polju, i dolazeæi kad se približi kuæei èu pjevanje i podvikivanje. **26** I dozvavši jednoga od slugu zapita: šta je to? **27** A on mu reèe: brat tvoj doðe; i otac tvoj zakla tele ugojeno, što ga je zdrava video. **28** A on se rasrdi i ne šæadijaše da uðe. Tada iziðe otac njegov i moljaše ga. **29** A on odgovaraæi reèe ocu: eto te služim toliko godina, i nikad ne prestupih tvoje zapovijesti, pa meni nikad nijesi dao jareta da bih se proveslio sa svojijem društвom; **30** A kad doðe taj tvoj sin koji ti je imanje prosuo s kurvama, zaklao si mu tele ugojeno. **31** A on mu reèe: sine! ti si svagda sa mnom, i sve je moje twoje. **32** Trebalо se razveseliti i obradovati, jer ovaj brat tvoj mrtav bješe, i oživlje; i izgubljen bješe i naðe se.

16 A uèenicima svojijem govoraše: bijaše jedan èovjek bogat koji imaše pristava, i toga oblagao kod njega da mu prosipa imanje. **2** I dozvavši ga reèe mu: šta ovo ja èujem za tebe? Daj raèun kako si kuæeo kuæeu: jer više ne možeš kuæom upravlјati. **3** A pristav od kuæe reèe u sebi: šta æeu èiniti? gospodar moj uzima od mene upravljanje kuæe: kopati ne mogu, prositi stidim se. **4** Znam šta æeu èiniti da bi me primili u kuæe svoje kad mi se oduzme upravljanje kuæe. **5** I dozvavši redom dužnike gospodara svojega reèe prvome: koliko si dužan gospodaru mojemu? **6** A on reèe: sto oka ulja. I reèe mu: uzmi pismo svoje i sjedi brzo te napiši pedeset. **7** A potom reèe drugome: a ti koliko si dužan? A on reèe: sto oka pšenice. I reèe mu: uzmi pismo svoje i napiši osamdeset. **8** I pohvali gospodar nevjernoga pristava što mudro uèini; jer su sinovi ovoga vijeka mudriji od sinova vidjela u svojem naraštaju. (aiøn g165) **9** I ja vama kažem: haèinite sebi prijatelje nepravednjem bogatstvom, da bi vas kad osiromašite primili u vjeèene kuæe. (aiønios g166) **10** Koji je vjeran u malom i u mnogom je vjeran; a ko je nevjeran u malom i u mnogom je nevjeran. **11** Ako dakle u nepravednom bogatstvu vjerni ne biste, ko æe vam u istinom vjerovati? **12** I ako u tuðem ne biste vjerni, ko æe vam dati vaše? **13** Nikakav pak sluga ne može dva gospodara služiti; jer ili æe na jednoga mrziti a drugoga ljubiti, ili æe jednomo voljeti a za drugoga ne mariti. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu. **14** A ovo sve slušahu i fariseji, koji bijahu srebroljupci, i rugahu mu se. **15** I reèe im: vi ste oni koji se gradite pravedni pred ljudima; ali Bog zna srca vaša; jer što je u ljudi visoko ono je mrzost pred Bogom. **16** Zakon i proroci su do Jovana; otsele se carstvo Božje propovijeda jevanđeljem, i svaki navaljuje da uðe u njega. **17** Lašnje je pak nebu i zemlji proæi negoli jednoj titli iz zakona propasti. **18** Svaki koji pušta ženu svoju i uzima drugu, preljubu èini; i koji se ženi puštenicom, preljubu èini. **19** Èovjek neki pak bješe bogat, koji se oblaæaše u skerlet i u svilu, i živiljaše svaki dan gospodski i veseljaše se. **20** A bijaše jedan siromah, po imenu Lazar, koji ležaše pred njegovijem vratima gnojav, **21** I željaše da se nasiti mrvama koje padahu s trpeze bogatoga; još i

psi dolažahu i lizahu gnoj njegov. 22 A kad umrije Isus odgovarajući reče: ne iscijeliše li se desetorica? siromah, odnesoše ga anđeli u naručje Avraamovo; Gdje su dakle devetorica? 18 Kako se među njima koji a umrije i bogati, i zakopaše ga. 23 I u paklu kad ne nađe da se vradi da zahvali Bogu, nego sam ovaj bješe u mukama podiže oči svoje i ugleda izdaleka tuđin? 19 I reče mu: ustani, idi; vjera tvoja pomože Avraama i Lazara u naručju njegovu, (Hadžes 986) 24 ti. 20 A kad ga upitaše fariseji: kad æe doæi carstvo I povikavši reče: oče Avraame! smiluj se na me i Božije? odgovarajući reče im: carstvo Božije neæe pošlji mi Lazara neka umre u vodu vrh od prsta doæi da se vidi; 21 Niti æe se kazati: evo ga ovdje ili svojega, i da mi rashladi jezik; jer se muèim u ovome onđe; jer gle, carstvo je Božije unutra u vama. 22 A plamenu. 25 A Avraam reče: sinko! opomeni se da si uèenicima reče: doæi æe vrijeme kad æete zaæeljeti ti primio dobra svoja u životu svome, i Lazar opet zla; da vidite jedan dan sina èovjeèijega, i neæete vidjeti. a sad se on tješi, a ti se muèi. 26 I preko svega toga 23 I reœi æe vam: evo ovdje je, ili: eno onđe; ali ne postavljena je među nama i vama velika propast, da izlazite, niti tražite. 24 Jer kako što munja sine s neba, oni koji bi htjeli odovud k vama prijeæi, ne mogu, niti i zasvjetli se preko svega što je pod nebom, tako æe oni otuda k nama da prelaze. 27 Tada reče: molim te biti i sin èovjeèij u svoj dan. 25 Ali mu najprije treba dakle, oče, da ga pošalješ kuæi oca mojega, 28 Jer mnogo postradati, i okriviljenu biti od roda ovoga. imam pet braæe: neka im posvjedoèi da ne bi i oni 26 I kako je bilo u vrijeme Nojevo onako æe biti u došli na ovo mjesto muæenja. 29 Reče mu Avraam: dane sina èovjeèijega: 27 Jeðahu, pijahu, ženjahu se, oni imaju Mojsija i proroke, neka njih slušaju. 30 A udavahu se do onoga dana kad Noje uđe u kovëeg, on reče: ne, oče Avraame! nego ako im doðe ko iz i doðe potop i pogubi sve. 28 Tako kao što bi u mrtvijeh pokajaæe se. 31 A Avraam mu reče: ako ne dane Lotove: jeðahu, pijahu, kupovahu, prodavahu, slušaju Mojsija i proroka, da ko i iz mrtvijeh ustane saðahu, zidahu; 29 A u dan kad iziðe Lot iz Sodoma, neæe vjerovati.

17 A uèenicima reče: nije moguæe da ne doðu sablazni; ali teško onome s koga dolaze; 2 Bolje bi mu bilo da mu se vodenjenni kamen objesi o vratu, i da ga bace u more, nego da sablazni jednoga od ovijeh malijeh. 3 Èuvajte se. Ako ti sagriješi brat tvoj, nakaraj ga; pa ako se pokaje, oprosti mu. 4 I ako ti sedam puta na dan sagriješi, i sedam puta na dan doðe k tebi i reče: kajem se, oprosti mu. 5 I rekoše apostoli Gospodu: dometni nam vjere. 6 A Gospod reče: kad biste imali vjere koliko zrno gorušeno, i rekli biste ovome dubu: išèupaj se i usadi se u more, i poslušao bi vas. 7 Koji pak od vas kad ima slugu koji ore ili èuva stoku pa kad doðe iz polja, reče mu: hodi brzo i sjedi za trpezu? 8 Nego ne kaže li mu: ugotovi mi da veèeram, i zapregni se te mi služi dok jedem i pijem, pa onda i ti jedi i pij? 9 Eda li æe on zahvaliti sluzi tome kad svrši što mu se zapovjedi? Ne vjerujem. 10 Tako i vi kad svršite sve što vam je zapovjeðeno, gorovite: mi smo zaludne sluge, jer uèinismo što smo bili dužni èiniti. 11 I kad idaše u Jerusalim, on prolazaše između Samarije i Galileje. 12 I kad ulažaše u jedno selo sretoše ga deset gubavijeh ljudi, koji staše izdaleka, 13 I podigoše glas gorovareæ: Isuse uèitelju! pomiluj nas. 14 I vidjevši ih reče im: idite i pokažite se sveštenicima. I oni iduæi oèistiše se. 15 A jedan od njih vidjevši da se iscijeli povrati se hvaleæi Boga iza glasa, 16 I pade nièice pred noge njegove, i zahvali mu. I to bješe Samarjanin. 17 A

ne nađe da se vradi da zahvali Bogu, nego sam ovaj bješe u mukama podiže oči svoje i ugleda izdaleka tuđin? 19 I reœi mu: ustani, idi; vjera tvoja pomože Avraama i Lazara u naručju njegovu, (Hadžes 986) 24 ti. 20 A kad ga upitaše fariseji: kad æe doæi carstvo I povikavši reče: oče Avraame! smiluj se na me i Božije? odgovarajući reče im: carstvo Božije neæe pošlji mi Lazara neka umre u vodu vrh od prsta doæi da se vidi; 21 Niti æe se kazati: evo ga ovdje ili svojega, i da mi rashladi jezik; jer se muèim u ovome onđe; jer gle, carstvo je Božije unutra u vama. 22 A plamenu. 25 A Avraam reče: sinko! opomeni se da si uèenicima reče: doæi æe vrijeme kad æete zaæeljeti ti primio dobra svoja u životu svome, i Lazar opet zla; da vidite jedan dan sina èovjeèijega, i neæete vidjeti. a sad se on tješi, a ti se muèi. 26 I preko svega toga 23 I reœi æe vam: evo ovdje je, ili: eno onđe; ali ne postavljena je među nama i vama velika propast, da izlazite, niti tražite. 24 Jer kako što munja sine s neba, oni koji bi htjeli odovud k vama prijeæi, ne mogu, niti i zasvjetli se preko svega što je pod nebom, tako æe oni otuda k nama da prelaze. 27 Tada reče: molim te biti i sin èovjeèij u svoj dan. 25 Ali mu najprije treba sakriti i sumpor iz neba i pogubi sve. 26 I kako je bilo u vrijeme Nojevo onako æe biti u došli na ovo mjesto muæenja. 27 Reče mu Avraam: dane sina èovjeèijega: 28 Jeðahu, pijahu, ženjahu se, oni imaju Mojsija i proroke, neka njih slušaju. 29 A u dan kad iziðe Lot iz Sodoma, udari oganj i sumpor iz neba i pogubi sve. 30 Tako æe biti i u onaj dan kad æe se javiti sin èovjeèij. 31 U onaj dan koji se desi na krovu a pokuæstvo njegovo u kuæi, neka ne silazi da ga uzme; i koji se desi u polju, tako neka se ne vraæa natrag. 32 Opominjite se žene Lotove. 33 Koji poðe da saèuva dušu svoju, izgubiæe je; a koji je izgubi, oživljaæe je. 34 Kažem vam: u onu noæ biæe dva na jednome odru, jedan æe se uzeti a drugi æe se ostaviti; 35 Dvije æe mljeti zajedno, jedna æe se uzeti a druga æe se ostaviti; 36 Dva æe biti na njivi, jedan æe se uzeti a drugi æe se ostaviti. 37 I odgovarajući rekoše mu: gdje, Gospode? A on reče: gdje je strvina onamo æe se i orlovi skupiti.

18 Kaza im pak i prièu kako se treba svagda moliti Bogu, i ne dati da dotuži, 2 Govoreæi: u jednome gradu bijaše jedan sudija koji se Boga ne bojaše i ljudi ne stiðaše. 3 A u onome gradu bijaše jedna udovica i dolažaše k njemu gorovareæi: ne daj me mojemu suparniku. 4 I ne šæadijjaše zadugo. A najposlijе reče u sebi: ako se i ne bojim Boga i ljudi ne sramim, 5 No buduæi da mi dosaðuje ova udovica, odbraniæeu je, da mi jednako ne dolazi i ne dosaðuje. 6 Tada reče Gospod: èujte šta gorovi nepravedni sudija. 7 Akamoli Bog neæe odbraniti izbranjijeh svojijeh koji ga mole dan i noæ? 8 Kažem vam da æe ih odbraniti brzo. Ali sin èovjeèij kad doðe hoæe li naæi vjeru na zemlji? 9 A i drugima koji mišljaju za sebe da su pravednici i druge uniætavaju kaza prièu ovu: 10 Dva èovjeka uðoše u crkvu da se

mole Bogu, jedan farisej a drugi carinik. **11** Farisej stade i moljaše se u sebi ovako: Božel hvalim te da mu ga dovedu; a kad mu se približi, zapita ga što ja nijesam kao ostali ljudi: hajdući, nepravednici, preljubočinci, ili kao ovaj carinik. **12** Postim dvaput Gospode! da progledam. **41** Govoreći: šta hoćeš da ti uèinim? A on reče: što ja nijesam kao ostali ljudi: hajdući, nepravednici, preljubočinci, ili kao ovaj carinik. **12** Postim dvaput vjera tvoja pomože ti. **42** A Isus reče: progledaj; u nedjelji; dajem desetak od svega što imam. **13** A njim hvaleći Boga. I svi ljudi koji vidješe hvaljahu carinik izdaleka stajaše, i ne šećaše ni očiju podignuti Boga.

na nebo, nego bijaše prsi svoje govoreći: Božel milostiv budi meni griešnike. **14** Kažem vam da ovaj otide opravdan kuæi svojoj, a ne onaj. Jer svaki koji se sam podiže ponizaje se; a koji se sam ponizuje podignuće se. **15** Donošahu k njemu i djecu da ih se dotakne; a kad vidješe uèenici, zaprijetiše im. **16** A Isus dozvavši ih reče: pustite djecu neka dolaze k meni, i ne branite im; jer je takovih carstvo Božije. **17** I kažem vam zaista: koji ne primi carstva Božijega kao dijete, neće uæi u njega. **18** I zapita ga jedan knez govoreći: uèitelju blag! šta da uèinim da naslijedim život vjeèni? (aiōnios g166) **19** A Isus reče mu: što me zoveš blagijem? нико nije blag osim jednoga Boga. **20** Zapovijesti znaš: ne èini preljube; ne ubij, ne ukradi; ne svjedoèi lažno; poštuj oca svojega i mater svoju. **21** A on reče: sve sam ovo saèuvaod od mladosti svoje. **22** A kad to èu Isus reče mu: još ti jedno nedostaje: prodaj sve što imaš i razdaj siromasima; i imaæeš blago na nebu; i hajde za mnom. **23** A kad on èu to postade žalostan, jer bješe vrlo bogat. **24** A kad ga vidje Isus gdje postade žalostan, reče: kako je teško uæi u carstvo Božije onima koji imaju bogatstvo! **25** Lakše je kamili proæi kroz iglene uši negoli bogatome uæi u carstvo Božije. **26** A oni koji slušahu rekoše: ko se dakle može spasti? **27** A on reče: što je u ljudi nemoguće u Boga je moguæe. **28** A Petar reče: eto mi smo ostavili sve i za tobom idemo. **29** A on im reče: zaista vam kažem: nema nijednoga koji bi ostavio kuæu, ili roditelje, ili braæu, ili sestre, ili ženu, ili djecu carstva radi Božijega, **30** Koji neće primiti više u ovo vrijeme, i na onome svijetu život vjeèni. (aiōn g165, aiōnios g166) **31** Uze pak dvanaestoricu i reče im: evo idemo gore u Jerusalim, i sve æe se svršiti što su proroci pisali za sina èovjeèijega. **32** Jer æe ga predati neznabotcima, i narugaæe mu se, i ružaæe ga, i popljuvaæe ga, **33** I biæe ga, i ubiæe ga; i treæi dan ustaae. **34** I oni ništa od toga ne razumješe, i besjeda ova bješe od njih sakrivena, i ne razumješe što im se kaza. **35** A kad se približi k Jerihonu, jedan slijepac sjeðaše kraj puta proseæi. **36** A kad èu narod gdje prolazi zapita: šta je to? **37** I kazaše mu da Isus Nazareæan prolazi. **38** I povika govoreći: Isuse, sine Davidov! pomiluj me. **39** I prijeæahu mu oni što iðahu naprijed da uæuti; a on još više vikaše: sine Davidov! pomiluj me. **40** I Isus stade i zapovjedi

19 I kad uđe u Jerihon i prolazaše kroz nj, **2** I gle, èovjek po imenu Zakhej, koji bješe starješina carinèki, i bješe bogat, **3** I iskaše da vidi Isusa da ga pozna; i ne mogaše od naroda, jer bješe maloga rasta; **4** I potreàvši naprijed, pope se na dud da ga vidi; jer mu je onuda trebalo proæi. **5** I kad dođe Isus na ono mjesto, pogledavši gore vidje ga, i reče mu: Zakheju! siði brzo; jer mi danas valja biti u twojoi kuæi. **6** I siðe brzo; i primi ga radujuæi se. **7** I svi, kad vidješe, vikahu na njega govoreći da griešnike èovjeku dođe u kuæu. **8** A Zakhej stade i reče Gospodu: Gospode! evo pola imanja svojega daæu siromasima, i ako sam koga zanio vratiaæ onoliko èetvoro. **9** A Isus mu reče: danas dođe spasenije kuæi ovoj; jer je i ovo sin Avraamov. **10** Jer je sin èovjeèij došao da nađe i spase što je izgubljeno. **11** A kad oni to slušahu nastavi kazivati prièu; jer bješe blizu Jerusalima, i mišljahu da æe se odmah javiti carstvo Božije. **12** Reče dakle: jedan èovjek od dobra roda otide u daljnju zemlju da primi sebi carstvo, i da se vradi. **13** Dozvavši pak deset svojih sluga dade im deset kesa, i reče im: trgujte dok se ja vratim. **14** I graðani njegovi mržahu na njega, i poslaše za njim poslanike govoreći: neæemo da on caruje nad nama. **15** I kad se on vradi, pošto primi carstvo, reče da dozovu one sluge kojima dade srebro, da vidi šta je koji dobio. **16** Tada dođe prvi govoreći: gospodaru! kesa tvoja donese deset kesa. **17** I reče mu: dobro, dobrí slugo; kad si mi u malom bio vjeran evo ti vlast nad deset gradova. **18** I dođe drugi govoreći: gospodaru! kesa tvoja donese pet kesa. **19** A on reče i onome: i ti budi nad pet gradova. **20** I treeći dođe govoreći: gospodaru! evo kesa koju sam zavezao u ubrus i èuvaoo. **21** Jer sam se bojao tebe: jer si èovjek tvrd: uzimaš što nijesi ostavio, i žnješ što nijesi sijao. **22** A gospodar mu reče: po tvojim æeu ti rijeèima suditi, zli slugo! znao si da sam ja tvrd èovjek, uzimam što nijesam ostavio, i žnjem što nijesam sijao: **23** Pa zašto nijesi dao mojega srebra trgovcima, i ja došavši primio bih ga s dobitkom? **24** I reče onima što stajahu pred njim: uzmite od njega kesu i podajte onome što ima deset kesa. **25** I rekoše mu: gospodaru! on ima deset kesa. **26** A on im odgovori: jer vam kažem da æe se svakome koji

ima dati; a od onoga koji nema uzeæe se od njega i otkuda. **8** A Isus im reèe: ni ja vama neæeu kazati ono što ima. **27** A one moje neprijatelje koji nijesu kakovom vlasti ovo èinim. **9** A narodu poèe kazivati htjeli da ja budem car nad njima, dovedite amo, i prièu ovu: jedan èovjek posadi vinograd, i dage da isijecite preda mnom. **28** I kazavši ovo poðe naprijed, vinogradarima pa otide na podugo vremena. **10** I u i iðaše gore u Jerusalim. **29** I kad se približi Vitfazi vrijeme posla k vinogradarima slugu da mu dadu i Vitaniji kod gore koja se zvaše Maslinska, posla od roda vinogradskoga; ali vinogradari izbiše ga, i dva od uèenika svojih. **30** Govoreæi: idite u to selo poslaše prazna. **11** I posla opet drugoga slugu; a oni i prema vama, i kad uðete u njega naæi æete magare onoga izbiše i osramotivši poslaše prazna. **12** I posla privezano na koje nikakav èovjek nikad nije usjedao; opet treæega; a oni i onoga raniše, i istjeraše. **13** odriješite ga i dovedite. **31** I ako vas ko upita: zašto Onda reèe gospodar od vinograda: šta æeu èiniti? driješite? ovako mu kažite: ono Gospodu treba. **32** A Da pošljem sina svojega ljubavnoga: eda se kako kad otidoše poslani, naðoše kao što im kaza. **33** A zastide kad vide njega. **14** A vinogradari vidjevši kad oni driješahu magare rekoše im gospodari od njega mišljahu u sebi govoreæi: ovo je naæljednik; njega: zašto driješite magare? **34** A oni rekoše: ono hodite da ga ubijemo da naše bude dostojanje. **15** Gospodu treba. **35** I dovedoše ga k Isusu, i bacise I izvedoše ga napolje iz vinograda i ubiše. Šta æe haljine svoje na magare, i posadiše Isusa. **36** A kad dakle uèiniti njima gospodar od vinograda? **16** Doæi iðaše, prostirahu haljine svoje po putu. **37** A kad æe i pogubiaæe ove vinogradare, i daæe vinograd se približi veæ da siðe s gore Maslinske, poèe sve drugima. A oni što slušahu rekoše: ne da Bog! **17** A mnoðtvo uèenika u radosti hvaliti Boga iza glasa za on pogledavši na njih reèe: šta znaæi dakle ono u sva èudeša što su vidjeli, **38** Govoreæi: blagosloven pismu: kamen koji odbaciše zidari onaj posta glava car koji ide u ime Gospodnje! mir na nebu i slava na od ugla? **18** Svaki koji padne na taj kamen razbiæe visini! **39** I neki fariseji iz naroda rekoše mu: uèitelju! se; a na koga on padne satræe ga. **19** I gledahu zaprijeti uèenicima svojijem. **40** I odgovarajuæi reèe glavari sveštenièki i književnici u onaj èas da dignu im: kažem vam: ako oni uæute, kamenje æe povikati. ruke na nj; ali se pobojaše naroda, jer razumješe da **41** I kad se približi, ugleda grad i zaplaka za njim. **42** njima ovu prièu kaza. **20** I pažahu na njega, i poslaše Govoreæi: kad bi i ti znao u ovaj tvoj dan što je za vrebaèe, koji se graðahu kao da su pobožni: ne bi li mir tvoj! ali je sad sakriveno od oèiju tvojih. **43** Jer ga uhvatili u rijeèi da ga predadu poglavarama i vlasti æe doæi dani na tebe, i okružiæe te neprijatelji tvoji sudijnoj. **21** I upitase ga govoreæi: uèitelju! znamo da opkopima, i opkolije te, i obuzeæe te sa sviju strana; pravo govoris i uèiš, i ne gledaš ko je ko, nego zaista **44** I razbiæe tebe i djecu tvoju u tebi, i neæe ostaviti uèiš putu Božnjemu: **22** Treba li nam æesaru davati u tebi kamena na kamenu, zato što nijesi poznao haraè, ili ne? **23** A on razumjevi njihovo lukavstvo vremena u kojemu si pohoðen. **45** I ušavši u crkvu reèe im: šta me kušate? **24** Pokažite mi dinar; èij stade izgoniti one što prodavahu u njoj i kupovahu, **46** je na njemu obraz i natpis? A oni odgovarajuæi Govoreæi im: u pismu stoji: dom moj dom je molitve, rekoše: æesarov. **25** A on im reèe: podajte dakle što a vi naæiniste od njega peæinu hajduèku. **47** I uèaše je æesarovo æesaru, a što je Božije Bogu. **26** I ne svaki dan u crkvi. A glavari sveštenièki i književnici i mogoše rijeèi njegove pokuditi pred narodom; i diviše starješine narodne gledahu da ga pogube. **48** I ne se odgovoru njegovu, i umukoše. **27** A pristupiše neki nalažahu šta bi mu uèinili; jer sav narod iðaše za od sadukeja koji kažu da nema vaskrsenija, i pitahu ga **28** Govoreæi: uèitelju! Mojsije nam napisa: ako kome umre brat koji ima ženu, i umre bez djece, da brat njegov uzme ženu, i da podigne sjeme bratu svojemu. **29** Bijaše sedam braæe, i prvi uze ženu, i umrije bez djece; **30** I uze drugi ženu, i on umrije bez djece; **31** I treæi je uze; a tako i svi sedam; i ne ostaviše djece, i pomriješe; **32** A poslije sviju umrije i žena. **33** O vaskrseniju dakle koga æe od njih biti žena? jer je ona sedmorici bila žena. **34** I odgovarajuæi Isus reèe im: djeca ovoga svijeta žene se i udaju; (aiðn g165) **35** A koji se udostoji dobiti onaj svijet i vaskrsenije iz mrtvijeh niti æe se ženiti ni udavati; (aiðn g165) **36** Jer više ne mogu umrijeti;

20 I kad on u jedan od onijeh dana uèaše narod u crkvi i propovijedaše jevanđelje, doðoše glavari sveštenièki i književnici sa starješinama, **21** I rekoše mu govoreæi: kaži nam kakovom vlasti to èiniš? Ili ko ti je dao vlast tu? **3** A on odgovarajuæi reèe im: **4** Krštenje Jovanovo ili bi s neba ili od ljudi? **5** A oni ponišljahu u sebi govoreæi: ako reèemo s neba, reæi æe: zašto mu dakle ne vjerovaste? **6** Ako li reèemo: od ljudi, sav æe nas narod pobiti kamenjem; jer svi vjerovahu da Jovan bješe prorok. **7** I odgovoriše: ne znamo

jer su kao anđeli; i sinovi su Božiji kad su sinovi Jerusalim opkoli vojska onda znajte da se približilo vaskrsenja. **37** A da mrtvi ustaju, i Mojsije pokaza vrijeme da opusti. **21** Tada koji budu u Judeji neka kod kupine gdje naziva Gospoda Boga Avraamova i bježe u gore, i koji budu u gradu neka izlaze napolje; Boga Isakova i Boga Jakovljeva. **38** A Bog nije Bog i koji su napolju neka ne ulaze u njega: **22** Jer su mrtvijeh nego živijeh; jer su njemu svi živi. **39** A neki ovo dani osvete, da se izvrši sve što je napisano. **23** od književnika odgovarajući rekao: učitelju! dobro si Ali teško trudnima i dojlicama u te dane! Jer æe biti kazao. **40** I veæ ne smiju ništa da ga zapitaju. A on velika nevolja na zemlji, i gnjev na ovom narodu. **24** I im reæe: **41** Kako govore da je Hristos sin David? paæee od oštrica maæa, i odveæee se u ropolstvo po **42** Kad sam David govori u psaltru: reæe Gospod svijem narodima; i Jerusalim æe gaziti neznabrošću Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane, **43** Dok dok se ne izvrši vremena neznabrošća. **25** I biæe položim neprijatelje tvoje podnoæje nogama tvojima. znaci u suncu i u mjesecu i u zvijezdama; i ljudima na **44** David dakle njega naziva Gospodom; pa kako mu zemlji tuga od smetnje i od huke morske i valova. **26** je sin? **45** A kad sav narod slušaše, reæe uèenicima Ljudi æe umirati od straha i od èekanja onoga što svojnjem: **46** Èuvajte se od književnika, koji hoæe da ide na zemlju; jer æe se i sile nebeske pokrenuti. idu u dugaèkijem haljinama, i traže da im se klanja po **27** I tada æe ugledati sina èovjeèijega gdje ide na ulicama, i prvjeh mjesta po zbornicama, i zaæela na oblacima sa silom i slavom velikom. **28** A kad se gozbama; **47** Koji jedu kuæe udovike, i lažno se poèene ovo zbivati, gledajte i podignite glave svoje; mole Bogu dugo. Oni æe još veæma biti osuðeni. jer se približuje izbavljenje vaše. **29** I kaza im prièu: gledajte na smokvu i na sva drveta; **30** Kad vidite da veæ potjeraju, sami znate da je blizu ljeto. **31** Tako i vi kad vidite ovo da se zbiva, znajte da je blizu carstvo Božije. **32** Zaista vam kažem da ovaj naraštaj neæe proæi dok se ovo sve ne zbude. **33** Nebo i zemlja proæi æe, a rijeèi moje neæe proæi. **34** Ali se èuvajte da kako vaša srca ne otežaju žderanjem i pjanstvom i brigama ovoga svijeta, i da vam ovaj dan ne doðe iznenada. **35** Jer æe doæi kao zamka na sve koji žive po svoj zemlji. **36** Stražite dakle jednako i molite se Bogu da biste se udostojili uteæi od svega ovoga što æe se zbiti, i stati pred sinom èovjeèijim. **37** I danju uèaše u crkvi, a noæeu izlažaše i noæivaše na gori koja se zove Maslinska. **38** I sav narod dolažaše izjutra k njemu u crkvu da ga slušaju.

21 Pogledavši pak gore vidje bogate gdje meæeu priloge svoje u haznu Božiju; **2** A vidje i jednu siromašnu udovicu koja metaše ondje dvije lepte; **3** I reæe: zaista vam kažem: ova siromašna udovica metnu više od sviju: **4** Jer svi ovi metnuše u prilog Bogu od suviška svojega, a ona od sirotinje svoje metnu svu hranu svoju što imaše. **5** I kad neki govorahu za crkvu da je ukrašena lijepijem kamenjem i zakladima, reæe: **6** Doæi æe dani u koje od svega što vidite neæee ostati ni kamen na kamenu koji se neæee razmetnuti. **7** Zapitaše ga pak govoreæi: uèitelju! a kad æe to biti? i kakav je znak kad æe se to dogoditi? **8** A on reæe: èuvajte se da vas ne prevare, jer æe mnogi doæi na ime moje govoreæi: ja sam, i vrijeme se približi. Ne idite dakle za njima. **9** A kad èuvete ratove i bune, ne plašite se; jer to sve treba najprije da bude; ali još nije tada poæljedak.

10 Tada im reæe: ustaæee narod na narod i carstvo na carstvo; **11** I zemlja æe se tresti vrlo po svijetu, i biæe gladi i pomori i strahote i veliki znaci biæe na nebu. **12** A prije svega ovoga metnuæe na vas ruke svoje i goniæe vas i predavati u zbornice i u tamnice; **13** A to æe vam se dogoditi za svjedoèanstvo. **14** Metnite dakle u srca svoja, da se prije ne pripravljate s glavarima sveštenièkijem i sa starješinama kako vodiæe vas pred careve i kraljeve imena mojega radi. **15** Jer æeu vam ja dati usta i **16** A predavaæee vas i roditelji i ugostovimo! **17** s glavarima sveštenièkijem i sa starješinama kako vodiæe vas i predavati u zbornice i u tamnice; **18** I posla Petra i Jovana rekavši: idite ugostovite nam pre mudrost kojoj se neæee moæi protiviti ni odgovoriti pashu da jedemo. **9** A oni mu rekoæe: gdje hoæeš da svi vaši protivnici. **19** Trpljenjem uèitelj veli: gdje je gostonica gdje æeu jesti pashu s svojnjem spasavajte duše svoje. **20** A kad vidite da uèenicima svojnjem? **12** I on æe vam pokazati veliku

Približavaše se pak praznik prijesnijeh hljebova koji se zove pasha. **2** I gledahu glavari sveštenièki i književnici kako bi ga ubili; ali se bojahu naroda. **3** A sotona uðe u Judu, koji se zvaše Iskariot, i koji bješe jedan od dvanaestorice. **4** I otišavši govori s glavarima sveštenièkijem i sa starješinama kako vodiæe vas i predavati u zbornice i u tamnice; **5** I oni se obradovaše, i ugovoriše da mu dadu novce. **6** I on se obreæe, i tražaše zgodna vremena da im ga preda tajno od naroda. **7** A doðe dan prijesnijeh hljebova u koji trebaše klati pashu; **8** kako æete odgovarati: **15** Jer æeu vam ja dati usta i **16** A predavaæee vas i roditelji i ugostovimo! **17** s glavarima sveštenièkijem i sa starješinama kako vodiæe vas i predavati u zbornice i u tamnice; **18** I posla Petra i Jovana rekavši: idite ugostovite nam pre mudrost kojoj se neæee moæi protiviti ni odgovoriti pashu da jedemo. **9** A oni mu rekoæe: gdje hoæeš da svi vaši protivnici. **19** Trpljenjem uèitelj veli: gdje je gostonica gdje æeu jesti pashu s svojnjem spasavajte duše svoje. **20** A kad vidite da uèenicima svojnjem? **12** I on æe vam pokazati veliku

sobu prostrtu; ondje ugotovite. 13 A oni otidoše i kleknuvši na koljena moljaše se Bogu 42 Govoreæi: naðoše kao što im kaza; i ugotoviše pashu. 14 I kad oœe! kad bi htio da proneseš ovu èašu mimo mene! doðe èas, sjede za trpezu, i dvanaest apostola s ali ne moja volja nego twoja da bude. 43 A anđeo mu njim. 15 I reèe im: vrlo sam željeo da ovu pashu se javi s neba, i krijepe ga. 44 I buduæi u borenu, jedem s vama prije nego postradam; 16 Jer vam moljaše se bolje; znoj pak njegov bijaše kao kaplje kažem da je otsele neæeu jesti dok se ne svrši u krvi koje kapahu na zemlju. 45 I ustavši od molitve carstvu Božijemu. 17 I uzevši èašu dade hvalu, i doðe k uèenicima svojijem, i naðe ih a oni spavaju od reèe: uzmite je i razdijelite meðu sobom; 18 Jer vam žalostí, 46 I reèe im: što spavate? ustanite, molite se kažem da neæeu pitи od roda vinogradskoga dok ne Bogu da ne padnete u napast. 47 Dok on pak još doðe carstvo Božije. 19 I uzevši hlijeb dade hvalu, i govoraše, gle, narod i jedan od dvanaestorice, koji se prelomivši ga dade im govoreæi: ovo je tijelo moje zvaše Juda, iðaše pred njima, i pristupi k Isusu da ga koje se daje za vas; ovo èinite za moj spomen. 20 A cjeliva. Jer im ovo bijaše dao znak: koga cijelivom onaj tako i èašu po veèeri, govoreæi: ova je èaša novi je. 48 A Isus mu reèe: Juda! zar cijelivom izdaješ sina zavjet mojom krv koja se za vas proljeva. 21 Ali evo èovjeèijega? 49 A kad oni što bijahu s njim vidješe šta ruka izdajnika mojega sa mnom je na trpezi. 22 I æe biti, rekoše mu: Gospode! da bijemo nožem? 50 I sin èovjeèij dakle ide kao što je ureðeno; ali teško udari jedan od njih slugu poglavara sveštenièkoga, i èovjeku onome koji ga izdaje! 23 I oni staše tražiti otsjeèe mu desno uho. 51 A Isus odgovarajuæi reèe: meðu sobom koji bi dakle od njih bio koji æe to ostavite to. I dohvativši se do uha njegova iscijeli ga. uèiniti. 24 A posta i prepiranje meðu njima koji bi se 52 A glavarima sveštenièkijem i vojvodama crkvenijem držao meðu njima da je najveæi. 25 A on im reèe: i starješinama koji bijahu došli na nj reèe Isus: zar carevi narodni vladaju narodom, a koji njim upravljaju, kao na hajduka iziðoste s noževima i koljem da me zovu se dobrotvori. 26 Ali vi nemojte tako; nego koji uhvatite? 53 Svaki dan bio sam s vama u crkvi i ne je najveæi meðu vama neka bude kao najmanji, i digoste ruku na mene; ali je sad vaš èas i oblast koji je starješina neka bude kao sluga. 27 Jer koji tame. 54 A kad ga uhvatiše, odvedoše ga i uvedoše u je veæi, koji sjedi za trpezom ili koji služi? Nije li dvor poglavara sveštenièkoga. A Petar iðaše za njim onaj koji sjedi za trpezom? A ja sam meðu vama kao izdaleka. 55 A kad oni naložiše organj nasred dvora sluga. 28 A vi ste oni koji ste se održali sa mnom u i sjeðauh zajedno, i Petar sjeðaše meðu njima. 56 mojijem napastima. 29 I ja ostavljam vama carstvo Vidjevši ga pak jedna sluškinja gdje sjedi kod ognja, i kao što je otac moj meni ostavio: 30 Da jedete i pogledavši na nj reèe: i ovaj bješe s njim. 57 A on ga pijete za trpezom mojom u carstvu mojem, i da se odreèe govoreæi: zenò! ne poznajem ga. 58 I malo sjedite na prijestolima i sudite nad dvanaest koljena zatijem vidje ga drugi i reèe: i ti si od njih. A Petar Izrailjevih. 31 Reèe pak Gospod: Simone! Simone! reèe: èovjeèe! nijesam. 59 I pošto proðe oko jednoga evo vas ište sotona da bi vas èinio kao pšeniku. 32 sahata drugi neko potvrðivaše govoreæi: zaista i ovaj A ja se molih za tebe da twoja vjera ne prestane; i bješe s njim; jer je Galilejac. 60 A Petar reèe: èovjeèe! ti kad god obrativši se utvrdi braæu svoju. 33 A on ne znam šta govorì. I odmah dok on još govoraše mu reèe: Gospode! s tobom gotov sam i u tamnicu i zapjeva pijetao. 61 I obazrevši se Gospod pogleda na na smrt iæi. 34 A on reèe: kažem ti, Petre! danas Petra, i Petar se opomenu rijeèi Gospodnje kako mu neæee zapjevati pijetao dok se triput ne odreèeš da reèe: prije nego pijetao zapjeva odreæi æeš me se me poznaješ. 35 I reèe im: kad vas poslah bez kese i triput. 62 I izišavši napolje plaka gorko. 63 A ljudi koji bez torbe i bez obuæe, eda vam što nedostade? A držahu Isusa rugahu mu se, i bijahu ga. 64 I pokriviš oni rekoše: ništa. 36 A on im reèe: ali sad koji ima ga bijahu ga po obrazu i pitahu ga govoreæi: proreci kesu neka je uzme, tako i torbu; a koji nema neka ko te udari? 65 I druge mnoge hule govorahu na nj. proda haljinu svoju i kupi nož. 37 Jer vam kažem da 66 I kad svanu, sabraše se starješine narodne i glavari još i ovo treba na meni da se izvrši što stoji u pismu: sveštenièki i književnici, i odvedoše ga u svoj sud 67 i meðu zloèince metnuše ga. Jer što je pisano za Govoreæi: jesli li ti Hristos? kaži nam. A on im reèe: mene, svršuje se. 38 A oni rekoše: Gospode! evo ako vam i kažem, neæete vjerovati. 68 A ako vas i ovdje dva noža. A on im reèe: dosta je. 39 I izišavši zapitam, neæete mi odgovoriti, niti æete me pustiti. otide po obièaju na goru Maslinsku; a za njim otidoše 69 Otsele æe sin èovjeèij sjediti s desne strane sile uèenic njegovi. 40 A kad doðe na mjesto reèe im: Božije. 70 Svi pak rekoše: ti li si dakle sin Božij? A on molite se Bogu da ne padnete u napast. 41 I sam im reèe: vi kažete da sam ja. 71 A oni rekoše: šta ostupi od njih kako se može kamenom dobaciti, i

nam trebaju više svjedočanstva? jer sami čuvamo iz reči: blago nerotkinjama, i utrobama koje ne rodiše, i usta njegovih.

23 I ustavši njih sve mnoštvo odvedoše ga k Pilatu.

21 Počeše ga tužiti govoreći: ovoga nađosmo da otpađuje narod naš, i zabranjuje davati česaru danak, i govori da je on Hristos car. 3 A Pilat ga zapita: ti li si car Judejski? A on odgovarajući reče mu: ti kažeš. 4 A Pilat reče glavarima svešteničkim i narodu: ja ne nalazim nikakve krivice na ovom ēovjeku. 5 A oni navaljavaju govoreći: on buni ljudе učeći po svoj Judeji počevši od Galileje dovde. 6 A Pilat ēuvši za Galileju zapita: zar je on Galilejac? 7 I razumjevši da je iz područja Irodova posla ga Irodu, koji također bijaše u Jerusalimu onjeh dana. 8 A Irod vidjevši Isusa bi mu vrlo milo; jer je odavno željeo da ga vidi, jer je mnogo slušao za njega, i nadaše se da će vidjeti od njega kako ēudo. 9 I pita ga mnogo koje za što; ali mu on ništa ne odgovori. 10 A glavar sveštenički i književnici stajahu, i jednako tužahu ga. 11 A Irod osramotivši ga sa svojijem vojnricima, i narugavši mu se, obuće mu bijelu haljinu, i posla ga natrag Pilatu. 12 I u taj se dan pomirije Pilat i Irod među sobom; jer prije bijahu u zavadi. 13 A Pilat sazavavši glavare svešteničke i knezove i narod 14 Reče im: dovedoste mi ovoga ēovjeka kao koji narod otpađuje, i eto ja ga pred vama ispitah, i ne nalazim na ovom ēovjeku nijedne krivice što vi na njega govorite; 15 A ni Irod, jer sam ga slao k njemu; i eto se ne nalazi ništa da je učinio što bi zasluzivalo smrt. 16 Daklem da ga izbijem pa da pustim. 17 A trebaše o svakom prazniku pashe da im pusti po jednoga sužnja. 18 Ali narod sav povika govoreći: uzmi ovoga, a pusti nam Varavu; 19 Koji bijaše baēen u tamnicu za nekakvu bunu učinjenu u gradu i za krv. 20 A Pilat opet reče da bi on htio pustiti Isusa. 21 A oni vikahu govoreći: raspni ga, raspni. 22 A on im treće put reče: kakvo je dakle on zlo učinio? ja ništa na njemu ne nađoh što bi zasluzivalo smrt; daklem da ga izbijem pa da pustim. 23 A oni jednako navaljavaju s velikom vikom, i iskahu da se on razapne; i nadvlada vika njihova i glavara svešteničkih. 24 I Pilat presudi da bude kao što oni ištu. 25 I pusti onoga što iskahu, koji bješe baēen u tamnicu za bunu i za krv; a Isusa ostavi na njihovu volju. 26 I kad ga povedoše, uhvatiše nekoga Simona Kirinca koji iđaše iz polja, i metnuše na njega krst da nosi za Isusom. 27 A za njim iđaše mnoštvo naroda i žena, koje plakahu i naricahu za njim. 28 A Isus obazrevši se na njih reče: kæeri Jerusalimske! ne plaēite za mnjom, nego plaēite za sobom i za djecom svojom. 29 Jer gle, idu dani u koje će se žene s njima;

reči: blago nerotkinjama, i utrobama koje ne rodiše, i sisama koje ne dojiše. 30 Tada će poèeti govoriti gorama: padnite na nas; i bregovima: pokrijte nas.

31 Jer kad se ovako radi od sirova drveta, šta će biti od suha? 32 Vođahu pak i druga dva zločinca da pogube s njim. 33 I kad dođoše na mjesto koje se zvaše košturnica, onđe razapeše njega i zločince, jednoga s desne strane a drugoga s lijeve. 34 A Isus govorše: oće! oprosti im; jer ne znadu šta ēine. A dijeleći njegove haljine bacahu kocke. 35 I narod stajaše te gledaše, a i knezovi s njima rugahu mu se govoreći: drugima pomože, neka pomože i sebi, ako je on Hristos, izbranik Božij. 36 A i vojnici mu se rugahu, i pristupahu k njemu i davahu mu ocat, 37 i govoraju: ako si ti car Judejski pomozi sam sebi. 38 A bijaše nad njim i natpis napisan slovima Grčkim i Latinskim i Jevrejskim: ovo je car Judejski. 39 A jedan od obješenih zločinaca huljaše na njega govoreći: ako si ti Hristos pomozi sebi i nama. 40 A drugi odgovarajući šutkaše ga i govorše: zar se ti ne bojiš Boga, kad si i sam osuđen tako? 41 I mislio još pravedno osuđeni; jer primamo po svojijem djelima kao što smo zasluzili; ali on nikakva zla nije učinio. 42 I reče Isusu: opomeni me se, Gospode! kad dođeš u carstvo svoje. 43 I reče mu Isus: zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raju. 44 A bijaše oko šestoga sahata, i tama bi po svoj zemlji do sahata devetoga. 45 I pomrēa sunce, i zavjes crkveni razdrije se napola. 46 I povikavši Isus iza glasa reče: oće! u ruke twoje predajem duh svoj. I rekavši ovo izdahnu. 47 A kad vidje kapetan šta bi, stade hvaliti Boga govoreći: zaista ovaj ēovjek bješe pravednik. 48 I sav narod koji se bijaše skupio da gleda ovo, kad vidje šta biva, vrati se bijući se u prsi svoje. 49 A svi njegovi znaci stajahu izdaleka, i žene koje bijahu išle za njim iz Galileje, i gledahu ovo. 50 I gle, ēovjek, po imenu Josif, savjetnik, ēovjek dobar i pravedan, 51 On ne bijaše pristao na njihov savjet i na posao) iz Arimateje grada Judejskoga, koji i sam ēekaše carstva Božijega, 52 On pristupivši k Pilatu zaiska tijelo Isusovo. 53 I skide ga, i obavi platnom, i metnu ga u grob isjeēen, u kome niko ne bijaše nikad metnut. 54 I dan bijaše petak, i subota osvitaše. 55 A žene koje bijahu došle s Isusom iz Galileje, idoše za Josifom, i vidješe grob i kako se tijelo metnu. 56 Vrativši se pak pripraviše mirise i miro; i u subotu dakle ostaše na miru po zakonu.

24 A u prvi dan nedjeljni dođoše vrlo rano na grob, i donesoše mirise što pripraviše, i neke druge žene s njima; 2 Ali nađoše kamen odvaljen od groba.

3 I ušavši ne nađoše tijela Gospoda Isusa. 4 I kad skupu jedanaestoricu i koji bijahu s njima, 34 Koji se one èuðahu tome, gle, dva èovjeka staše pred govorahu: zaista ustade Gospod, i javi se Simonu. njima u sjajnjem haljinama; 5 A kad se one uplašiše 35 I oni kazaše što bi na putu, i kako ga poznaše i oboriše lica k zemlji, rekoše im: što tražite živoga kad prelomi hljeb. 36 A kad oni ovo govorahu, i sam među mrtvima? 6 Nije ovdje; nego ustade; opomenite Isus stade među njima, i reèe im: mir vam. 37 A oni se kako vam kaza kad bješe još u Galileji, 7 Govoreæi se uplašiše, i poplašeni buduae, mišljahu da vide da sin èovjeèi treba da se preda u ruke ljudi grješnika duha. 38 I reèe im: šta se plašite? I zašto takove i da se razapne i treæi dan da ustane. 8 I opomenuše misli ulaze u srca vaša? 39 Vidite ruke moje i noge se rijeèi njegovijeh. 9 I vrativši se od groba javiše sve moje: ja sam glavom; opipajte me i vidite; jer duh ovo jedanaestorici i svima ostalijem. 10 A to bijaše tijela i kostiju nema kao što vidite da ja imam. 40 I Magdalina Marija i Jovana i Marija Jakovljeva i ostale ovo rekavši pokaza im ruke i noge. 41 A dok oni još s njima koje kazaše ovo apostolima. 11 I njima se ne vjerovahu od radosti i èuðahu se reèe im: imate uèiniše njihove rijeèi kao laž, i ne vjerovaše im. 12 A li ovdje što za jelo? 42 A oni mu daše komad ribe Petar ustavši otreà ka grobu, i natkuèivši se vidje peèene, i meda u satu. 43 I uzevši izjede pred njima. same haljine gdje leže, i otide èudeæi se u sebi šta bi. 44 I reèe im: ovo su rijeèi koje sam vam govorio još 13 I gle, dvojica od njih iðahu u onaj dan u selo koje dok sam bio s vama, da sve treba da se svrši što je bijaše daleko od Jerusalima šeset potrkališta i zvaše za mene napisano u zakonu Mojsijevu i u prorocima i se Emaus. 14 A oni govorahu među sobom o svima u psalmima. 45 Tada im otvori um da razumiju pismo. ovijem dogaðajima. 15 I kad se oni razgovorahu i 46 I reèe im: tako je pisano, i tako je trebalo da Hristos zapitivahu jedan drugoga, i Isus približi se, i iðaše s postrada i da ustane iz mrtvijeh treæi dan; 47 I da njima. 16 A oèi im se držahu da ga ne poznaše. 17 se propovijeda pokajanje u ime njegovo i oproštenje A on im reèe: kakav je to razgovor koji imate među grijeha po svijem narodima poèevši od Jerusalima. sobom iduæi, i što ste neveseli? 18 A jedan po imenu 48 A vi ste svjedoci ovome. 49 I gle, ja æeu poslati Kleopa, odgovarajuæi reèe mu: zar si ti jedan od obeæanje oca svojega na vas; a vi sjedite u gradu crkvara u Jerusalimu koji nijesi èuo šta je u njemu Jerusalimskome dok se ne obuèete u silu s visine. 50 bilo ovijeh dana? 19 I reèe im: šta? A oni mu rekoše: I izvede ih napolje do Vitanije, i podignuvši ruke svoje za Isusa Nazareæanina, koji bješe prorok, silan u blagoslovi ih. 51 I kad ih blagosiljaše, otstupi od njih, i djelu i u rijeèi pred Bogom i pred svijem narodom; uznošaše se na nebo. 52 I oni mu se pokloniše, i 20 Kako ga predadoše glavari sveštenièki i knezovi vratiše se u Jerusalim s velikom radošæu. 53 I bijahu naši te se osudi na smrt, i razapeše ga? 21 A mi se jednako u crkvi hvaleæi i blagosiljavuæi Boga. Amin. nadasmo da je on onaj koji æe izbaviti Izraelja; ali svrh svega toga ovo je danas treæi dan kako to bi. 22 A uplašiše nas i žene neke od našijeh koje su bile rano na grobu, 23 I ne našavši tijela njegova doðoše govoreæi da su im se anđeli javili koji su kazali da je on živ. 24 I idoše jedni od našijeh na grob, i nađoše tako kao i žene kazaše, ali njega ne vidješe. 25 I on im reèe: o bezumni i sporoga srca za vjerovanje svega što govorise proroci! 26 Nije li to trebalo da Hristos pretrpi i da uđe u slavu svoju? 27 I poèevši od Mojsija i od sviju proroka kazivaše im što je za njega u svemu pismu. 28 I približiše se k selu u koje iðahu, i on èinjашe se da hoæe dalje da ide. 29 I oni ga ustavljuhu govoreæi: ostani s nama, jer je dan nagao, i blizu je noæ. I uđe s njima da noæi. 30 I kad sjeðaše s njima za trpezom, uze hljeb i blagoslovivši prelomi ga i dade im. 31 Tada se njima otvorise oèi i poznaše ga. I njega nestade. 32 I oni govorahu jedan drugome: ne goraše li naše srce u nama kad nam govorase putem i kad nam kazivaše pismo? 33 I ustavši onaj èas, vratiše se u Jerusalim, i nađoše u

Jovanu

1 U poèetku bješe rijeè, i rijeè bješe u Boga, i Bog bješe rijeè. 2 Ona bješe u poèetku u Boga. 3 Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo. 4 U njoj bješe život, i život bješe vidjelo ljudima. 5 I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuze. 6 Posla Bog èovjeka po imenu Jovana. 7 Ovaj dođe za svjedoèanstvo da svjedoèi za vidjelo da svi vjeruju kroza nj. 8 On ne bješe vidjelo, nego da svjedoèi za vidjelo. 9 Bješe vidjelo istinito koje obasjava svakoga èovjeka koji dolazi na svijet. 10 Na svijetu bješe, i svijet kroza nj posta, i svijet ga ne pozna. 11 K svojima dođe, i svoji ga ne primiše. 12 A koji ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božiji, koji vjeruju u ime njegovo. 13 Koji se ne rodiše od krv, ni od volje tjelesne, ni od volje muzevlje, nego od Boga. 14 I rijeè postade tijelo i useli se u nas puno blagodati i istine; i vidjesmo slavu njegovu, slavu, kao jedinorodnoga od oca. 15 Jovan svjedoèi za njega i vièe govoreæi: ovaj bješe za koga rekoh: koji za mnom ide preda mnom postade, jer prije mene bješe. 16 I od punosti njegove mi svi uzesmo blagodat za blagodaæu. 17 Jer se zakon dade preko Mojsija, a blagodat i istina postade od Isusa Hrista. 18 Boga niko nije video nikad: jedinorodni sin koji je u naruèju oèinom, on ga javi. 19 I ovo je svjedoèanstvo Jovanovo kad poslaše Jevreji iz Jerusalima sveštenike i Levite da ga zapitaju: ko si ti? 20 I on prizna, i ne zataja, i prizna: ja nijesam Hristos. 21 I zapitaše ga: ko si dakle? Jesi li Ilija? I reèe: nijesam. Jesi li prorok? I odgovori: nijesam. 22 A oni mu rekoše: ko si? da možemo kazati onima što su nas poslali: šta kažeš za sebe? 23 Reèe: ja sam glas onoga što vièe u pustinji: poravnite put Gospodnj; kao što kaza Isaija prorok. 24 I bijahu poslanici od fariseja, 25 I zapitaše ga govoreæi mu: zašto dakle kršæavaš kad ti nijesi Hristos ni Ilija ni prorok? 26 Odgovori im Jovan govoreæi: ja kršæavam vodom, a meðu vama stoji koga vi ne zname. 27 On je onaj što æe doæi za mnom, koji bješe preda mnom; kome ja nijesam dostojan odrijeèiti remena na obuæi njegovoj. 28 Ovo bi u Vitavari preko Jordana gdje Jovan kršæavaše. 29 A sjutradan vidje Jovan Isusa gdje ide k njemu, i reèe: gle, jagnje Božije koje uze na se grijehe svijeta. 30 Ovo je onaj za koga ja rekoh: za mnom ide èovjek koji preda mnom postade, jer prije mene bješe. 31 I ja ga ne znadoh: nego da se javi Izrailju zato ja doðoh da krstim vodom. 32 I svjedoèi Jovan govoreæi: vidjeh Duha gdje silazi s neba kao

golub i stade na njemu. 33 I ja ga ne znadoh: nego onaj koji me posla da krstim vodom on mi reèe: na koga vidiš da silazi Duh i stoji na njemu to je onaj koji æe krstiti Duhom svetijem. 34 I ja vidjeh i zasvjedoèih da je ovaj sin Božij. 35 A sjutradan opet stajaše Jovan i dvojica od uèenika njegovih, 36 I vidjevši Isusa gdje ide, reèe: gle, jagnje Božije. 37 I èuše ga oba uèenika kad govoraše, i otidoše za Isusom. 38 A Isus obazrevši se i vidjevši ih gdje idu za njim, reèe im: šta æete? A oni mu rekoše: Ravi! koje znaèi: uèitelju) gdje stojiš? 39 I reèe im: doðite i vidite. I otidoše, i vidješe gdje stajaše; i ostaše u njega onaj dan. A bijaše oko devetoga sahata. 40 A jedan od dvojice koji èuše od Jovana i iðahu za njim bijaše Andrija brat Simona Petra; 41 On nađe najprije brata svojega Simona, i reèe mu: mi nađosmo Mesiju, koje znaèi Hristos. 42 I doveđe ga k Isusu. A Isus pogledavši na nj reèe: ti si Simon, sin Jonin; ti æeš se zvati Kifa, koje znaèi Petar. 43 A sjutradan namisli iziæi u Galileju, i nađe Filipa, i reèe mu: hajde za mnom. 44 A Filip bješe iz Vitsaide iz grada Andrijna i Petrova. 45 Filip nađe Natanaïla, i reèe mu: za koga Mojsije u zakonu pisa i proroci, nađosmo ga, Isusa sina Josifova iz Nazareta. 46 I reèe mu Natanaïlo: iz Nazareta može li biti što dobro? Reèe mu Filip: doði i vidi. 47 A Isus vidjevši Natanaïla gdje ide k njemu reèe za njega: evo pravoga Izrailjca u kome nema lukavstva. 48 Reèe mu Natanaïlo: kako me poznaješ? Odgovori Isus i reèe mu: prije nego te pozva Filip vidjeh te kad bijaše pod smokvom. 49 Odgovori Natanaïlo i reèe mu: Ravi! ti si sin Božij, ti si car Izrailjev. 50 Odgovori Isus i reèe mu: što ti kazah da te vidjeh pod smokvom zato vjeruješ; videæeš više od ovoga. 51 I reèe mu: zaista, zaista vam kažem: otsele æete vidjeti nebo otvoreno i anđele Božije gdje se penju i silaze k sinu èovjeèijemu.

2 I u treæi dan bi svadba u Kani Galilejskoj, i onđe bješe mati Isusova. 2 A pozvan bješe i Isus i uèenici njegovi na svadbu. 3 I kad nesta vina, reèe mati Isusova njemu: nemaju vina. 4 Isus joj reèe: što je meni do tebe ženo? Još nije došao moj èas. 5 Reèe mati njegova slugama: što god vam reèe uèinite. 6 A onđe bijaše šest vodenijeh sudova od kamena, postavljenijeh po obièaju Jevrejskoga èišæenja, koji uzimahu po dva ili po tri vedra. 7 Reèe im Isus: napunite sudove vode. I napuniše ih do vrha. 8 I reèe im: zahvatite sad i nosite kumu. I odnesoše. 9 A kad okusi kum od vina koje je postalo od vode, i ne znadijaše otkuda je a sluge znadiju koje su zahvatile vodu zovnu kum ženika, 10 I reèe mu:

svaki èovjek najprije dobro vino iznosi, a kad se opiju pa ne vjerujete, kako æete vjerovati ako vam kažem onda rðavije; a ti si èuva dobro vino doslije. **11** Ovo nebesko? **12** I niko se ne pope na nebo osim koji uèini Isus poèetak èudesima u Kani Galilejskoj, i siðe s neba, sin èovjeèij koji je na nebu. **13** I pokaza slavu svoju; i uèenici njegovi vjerovaše ga. **14** I Mojsije podiže zmiju u pustinji, tako treba sin Potom siðe u Kapernaum, on i mati njegova, i èovjeèij da se podigne, **15** Da nijedan koji ga vjeruje braæa njegova, i uèenici njegovi, i ondje stajaše ne mnogo dana. **16** I blizu bješe pasha Jevrejska, i iziðe Isus u Jerusalim. **17** I naðe u crkvi gdje sjede oni stoðove ispremata; **18** I reèe onima što prodavahu golubove: nosite to odavde, i ne èinite od doma oca mojega doma trgovaka. **19** A uèenici se njegovi opomenuše da u pismu stoji: revnost za kuæu twoju i mjenjaèima prosu novce i mijenjahu. **20** I naðe inivi biè od uzica, izgna sve iz crkve, i ovce i volove; i mjenjaèima prosu novce i mijenjaju. **21** I naðe inivi biè od uzica, izgna sve iz crkve, i ovce i volove; i mjenjaèima prosu novce i mijenjaju. **22** A on govoraše za crkvu tijela sviljaše s njima i krþæavaše. **23** A Jovan krþæavaše svojega. **24** Jer još ne bijaše Jovan rijeèi koju reèe Isus. **25** A kad bješe u Jerusalimu zaista, zaista ti kažem: ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Božijega. **26** Ali Isus videæi èudesu njegova koja èinjasa. **27** I doðoše k Jovanu i rekoše mu: Ravi! onaj što bješe s ne povjeravaše im sebe; jer ih sve znadijaše, **28** I tobom preko Jordana, za koga si ti svjedoèio, evo ne trebaše mu da ko svjedoèi za èovjeka; jer sam znadijaše šta bješe u èovjeku.

3 Bijaše pak èovjek među farisejima, po imenu

Nikodim, knez Jevrejski. **2** Ovaj doðe k Isusu noæu i reèe mu: Ravi! znamo da si ti uèitelj od Boga došao; jer niko ne može èudesu ovijeh èiniti koja ti èiniš ako nije Bog s njim. **3** Odgovori Isus i reèe mu: zaista, zaista ti kažem: ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Božijega. **4** Reèe Nikodim njemu: kako se može èovjek roditi kad je star? eda li može po drugi put uæi u utrobu matere svoje i roditi se? **5** Odgovori Isus: zaista, zaista ti kažem: ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može uæi u carstvo Božije. **6** Što je rođeno od tijela, tijelo je; a što je rođeno od Duha, duh je. **7** Ne èudi se što ti rekoh: valja vam se nanovo roditi. **8** Duh diše gdje hoæe, i glas njegov èuješ, a ne znaš otkuda dolazi i kuda ide; tako je svaki èovjek koji je rođen od Duha. **9** Odgovori Nikodim i reèe mu: kako može to biti? **10** Isus odgovori i reèe mu: ti si uèitelj Izrailjev, i to li ne znaš? **11** Zaista, zaista ti kažem da mi gorovimo što znamo, i svjedoèimo što vidjesmo, i svjedoèanstvo

pa ne vjerujete, kako æete vjerovati ako vam kažem onda rðavije; a ti si èuva dobro vino doslije. **12** I niko se ne pope na nebo osim koji uèini Isus poèetak èudesima u Kani Galilejskoj, i siðe s neba, sin èovjeèij koji je na nebu. **13** I pokaza slavu svoju; i uèenici njegovi vjerovaše ga. **14** I Mojsije podiže zmiju u pustinji, tako treba sin Potom siðe u Kapernaum, on i mati njegova, i èovjeèij da se podigne, **15** Da nijedan koji ga vjeruje braæa njegova, i uèenici njegovi, i ondje stajaše ne mnogo dana. **16** I blizu bješe pasha Jevrejska, i iziðe Isus u Jerusalim. **17** I naðe inivi biè od uzica, izgna sve iz crkve, i ovce i volove; i mjenjaèima prosu novce i mijenjaju. **18** I naðe inivi biè od uzica, izgna sve iz crkve, i ovce i volove; i mjenjaèima prosu novce i mijenjaju. **19** A on govoraše za crkvu tijela sviljaše s njima i krþæavaše. **20** A Jovan krþæavaše svojega. **21** I doðoše k Jovanu i rekoše mu: Ravi! onaj što bješe s ne povjeravaše im sebe; jer ih sve znadijaše, **22** I tobom preko Jordana, za koga si ti svjedoèio, evo ne trebaše mu da ko svjedoèi za èovjeka; jer sam znadijaše šta bješe u èovjeku.

4 Kad razumje dakle Gospod da su èuli fariseji da Isus više uèenika dobija i krþæava nego Jovan 2 Isus pak sam ne krþæavaše nego uèenici njegovi 3 Ostavi Judeju, i otide opet u Galileju. 4 A valjalo mu je proæi kroz Samariju. 5 Tako doðe u grad Samarijski koji se zove Sihar, blizu sela koje dade

Jakov Josifu sinu svojemu. 6 A ondje bijaše izvor li vi da su još èetiri mjeseca pa æe žetva prispjeti? Jakovljev; i Isus umoran od puta sjeðaše na izvoru; a Eto, velim vam: podignite oèi svoje i vidite njive kako bješe oko šestoga sahata. 7 Doðe žena Samarjanka su veæ žute za žetvu. 36 I koji žnje prima platu, i da zahvati vode; reèe joj Isus: daj mi da pijem. 8 Jer sabira rod za život vjeèeni, da se raduju zajedno i koji uèenici njegovi bijahu otišli u grad da kupe jela.) 9 sije i koji žnje; (aiðnios g166) 37 Jer je u tom istinata Reèe mu žena Samarjanka: kako ti, Jevrejin buduæi, besjeda da je drugi koji sije a drugi koji žnje. 38 Ja možeš iskati od mene žene Samarjanke da piješ? Jer vas poslal da žnjete gdje se vi ne trudiste; drugi se se Jevreji ne miješaju sa Samaranima. 10 Odgovori trudiše, a vi u posao njihov uðoste. 39 I iz grada Isus i reèe joj: da ti znaš dar Božij, i ko je taj koji ti onoga mnogi od Samaranina vjerovaše ga za besjedu govorit: daj mi da pijem, ti bi iskala u njega i dao bi ti žene koja svjedoèaše: kaza mi sve što sam uèinila. vodu živu. 11 Reèe mu žena: Gospode! ni zahvatiti 40 Kad doðoše dakle Samaranini k njemu, moljahu nemaš èim, a studenac je dubok; odakle æesak dakle ga da bi ostao kod njih; i ondje osta dva dana. 41 I uzeti vodu živu? 12 Eda li si ti veæi od našega oca mnogo ih više vjerova za njegovu besjedu. 42 A ženi Jakova, koji nam dade ovaj studenac, i on iz njega govorahu: sad ne vjerujemo više za tvoju besjedu, pijete i sinovi njegovi i stoka njegova? 13 Odgovori jer sami èusmo i poznasmo da je ovaj zaista spas Isus i reèe joj: svaki koji pije od ove vode opet æe svijetu, Hristos. 43 A poslije dva dana iziðe odande, ožednjjeti; 14 A koji pije od vode koju æeu mu ja dati i otide u Galileju: 44 Jer sam Isus svjedoèaše da neæe ožednjjeti dovihek; nego voda što æeu mu ja prorok na svojoj postobjini nema èasti. 45 A kad doðe dati biæe u njemu izvor vode koja teèe u život vjeèeni. u Galileju, primiše ga Galilejci koji bijahu vidjeli sve (aiðn g165, aiðnios g166) 15 Reèe mu žena: Gospode! kojega sin bolovaše u Kapernaumu. 47 Ovaj èuvši muža. Reèe joj Isus: dobro si kazala: nemam muža; da Isus doðe iz Judeje u Galileju, doðe k njemu i 18 Jer si pet muževa imala, i sad koga imaš nije ti moljaše ga da siðe i da mu iscijeli sina; jer bijaše na muž; to si pravo kazala. 19 Reèe mu žena: Gospode! smrti. 48 I reèe mu Isus: ako ne vidite znaka i èudesu, vidim da si ti prorok. 20 Oci naši moliše se Bogu ne vjerujete. 49 Reèe mu carev èovjek: Gospode! na ovoj gori, a vi kažete da je u Jerusalimu mjesto siði dok nije umro dijete moje. 50 Reèe mu Isus: idi, gdje se treba moliti. 21 Reèe joj Isus: zenol! vjeruj mi sin je tvój zdrav. I vjerova èovjek rijeèi koju mu reèe da ide vrijeme kad se neæete moliti ocu ni na ovoj Isus, i poðe. 51 I odmah kad on silažaše, gle, sretoše gori ni u Jerusalimu. 22 Vi ne znate èemu se molite; ga sluge njegove i javiše mu govoreæi: sin je tvój a mi znamo èemu se molimo: jer je spasenije od zdrav. 52 Tada pitaše za sahat u koji mu lako bi; i Jevreja. 23 Ali ide vrijeme, i veæe je nastalo, kad æe kazaše mu: juèe u sedmom sahatu pusti ga groznicu. se pravi bogomoljci moliti ocu duhom i istinom, jer 53 Tada razumje otac da biješe onaj sahat u koji mu otac hoæe takovijeh bogomoljaca. 24 Bog je duh; i reèe Isus: sin je tvój zdrav. I vjerova on i sva kuæa koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole. njegova. 54 Ovo opet drugo èudo uèini Isus kad doðe 25 Reèe mu žena: znam da æe doæi Mesija koji iz Judeje u Galileju.

se zove Hristos, kad on doðe kazaæe nam sve. 26

Reèe joj Isus: ja sam koji s tobom govorim. 27 I tada doðoše uèenici njegovi, i èuðahu se gdje govorare sa ženom; ali nijedan ne reèe: šta hoæeš? ili šta govoris s njom? 28 A žena ostavi sudove svoje i otide u grad i reèe ljudima: 29 Hodite da vidite èovjeka koji mi kaza sve što sam uèinila: da nije to Hristos? 30 Izidoše dakle iz grada i poðoše k njemu. 31 A uèenici njegovi moljahu ga meðu tijem govoreæi: Ravi! jedi. 32 A on im reèe: ja imam jelo da jedem za koje vi ne znate. 33 Tada uèenici govorahu meðu sobom: veæe ako mu ko doneše da jede? 34 A on im reèe: jelo je moje da izvršim volju onoga koji me je poslao, i da svršim njegov posao. 35 Ne kažete

5 A potom biješe praznik Jevrejski, i iziðe Isus u Jerusalim. 2 U Jerusalimu pak kod Ovèijeh vrata ima banja, koja se zove Jevrejski Vitezda, i oko nje pet pokrivenijeh trijemova, 3 U kojima ležaše mnoštvo bolesnika, slijepijeh, hromijeh, suhijeh, koji èekahu da se zaljulja voda; 4 Jer anðeo Gospodnji silažaše u određeno vrijeme u banju i muæaše vodu; i koji najprije ulažaše pošto se zamuti voda, ozdravljaše, makar kakva bolest da je na njemu. 5 A ondje bijaše jedan èovjek koji trideset i osam godina biješe bolestan. 6 Kad vidje Isus ovoga gdje leži, i razumje da je veæe odavno bolestan, reèe mu: hoæeš li da budeš zdrav? 7 Odgovori mu bolesni: da, Gospode;

ali nemam èovjeka da me spusti u banju kad se mi dade otac da ih svršim, ovi poslovi koje ja radim zamuti voda; a dok ja dođem drugi siđe prije mene. svjedoèe za mene da me otac posla. **37** I otac koji **8** Reèe mu Isus: ustani, uzmi odar svoj i hodi. **9** I me posla sam svjedoèi za mene. Ni glasa njegova odmah ozdravi èovjek, i uvezhi odar svoj hoðaše. A kad èuste ni lica njegova vidjeste. **38** I rijeèi njegove taj dan bješe subota. **10** Tada govorahu Jevreji onome nematic u sebi da stoji; jer vi ne vjerujete onome koga što ozdravi: danas je subota i ne valja ti odra nositi. **11** A on im odgovori: koji me istrigeli on mi reèe: uzmi on posla. **39** Pregledajte pisma, jer vi mislite da imate odar svoj i hodi. **12** A oni ga zapitaše: ko je taj èovjek u njima život vjeèni; i ona svjedoèe za mene. (aiònios g166) **13** A istrigeljeni ne **40** I neæete da dođete k meni da imate život. **41** koji ti reèe: uzmi odar svoj i hodi? **14** A istrigeljeni ne Ja ne primam slave od ljudi. **42** Nego vas poznam znadijaše ko je; jer se Isus ukloni, jer ljudstva mnogo da ljubavi Božje nemate u sebi. **43** Ja dođoh u ime bješe na mjestu. **15** A potom ga nađe Isus u crkvi i oca svojega i ne primate me; ako drugi dođe u ime reèe mu: eto si zdrav, više ne griješi, da ti ne bude svoje, njega æete primiti. **44** Kako vi možete vjerovati gore. **16** A èovjek otide i kaza Jevrejima da je ono kad primate slavu jedan od drugoga, a slave koja Isus koji istrigeli. **17** I zato gledaju Jevreji Isusa, i je od jedinoga Boga ne tražite? **45** Ne mislite da gledahu da ga ubiju, jer èinjaše to u subotu. **18** A Isus æu vas tužiti ocu; ima koji vas tuži, Mojsije, u koga im odgovaraše: otac moj doslije èini, i ja èinim. **19** I se vi uzdate. **46** Jer da ste vjerovali Mojsiju tako zato još više gledahu Jevreji da ga ubiju što ne samo biste vjerovali i meni; jer on pisa za mene. **47** A kad kvaraše subotu nego i ocem svojijem nazivaše Boga i njegovijem pismima ne vjerujete kako æete vjerovati graðaše se jednak Bogu. **20** A Isus odgovarajuæi mojnjem rijeèima?

reèe im: zaista, zaista vam kažem: sin ne može ništa èiniti sam od sebe nego što vidi da otac èini; jer što on èini ono i sin èini onako; **21** Jer otac sina ljubi, i sve mu pokazuje što sam èini; i pokazaæe mu veæa djela od ovijeh da se vi èudite. **22** Jer kako što otac podiže mrtve i oživljuje, tako i sin koje hoæe oživljuje. **23** Jer otac ne sudi nikome, nego sav sud dade sinu, **24** Da svi poštuju sina kao što oca poštuju. Ko ne poštuje sina ne poštuje oca koji ga je poslao. **25** Zaista, zaista vam kažem: ko moju rijeè sluša i vjeruje onome koji je mene poslao, ima život vjeèni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život. (aiònios g166) **26** Zaista, zaista vam kažem: ide èas, i veæ je nastao, kad æe mrtvi èuti glas sina Božijega, i èuvši oživjeti. **27** Jer kako što otac ima život u sebi, tako dade i sinu da ima život u sebi; **28** I dade mu vlast da i sud èini, jer je sin èovjeèij. **29** Ne divite se ovome, jer ide èas u koji æe svi koji su u grobovima èuti glas sina Božijega, **30** I iziæi æe koji su èinili dobro u vaskrsenije života, a koji su èinili zlo u vaskrsenije suda. **31** Ja ne mogu ništa èiniti sam od sebe; kako èujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tražim volje svoje nego volju oca koji me je poslao. **32** Ako ja svjedoèim za sebe, svjedoèanstvo moje nije istinito. **33** Ima drugi koji svjedoèi za mene; i znam da je istinito svjedoèanstvo što svjedoèi za mene. **34** Vi poslaste k Jovanu, i posvjedoèi vam za istinu; **35** A ja ne primam svjedoèanstva od èovjeka, nego ovo govorim da se vi spasete. **36** On bješe vidjelo koje goraše i svijetljase, a vi se htjeste malo vremena radovati njegovu svijetljenju. **37** Ali ja imam svjedoèanstvo veæe od Jovanova; jer poslovi koje

6 Potom otide Isus preko mora Galilejskoga kod Tiverijade. **2** I za njim iðaše mnoštvu naroda, jer viðahu èudesa njegova koja èinjaše na bolesnicima. **3** A Isus iziðe na goru, i ondje sjedaše s uèenicima svojijem. **4** A bijaše blizu pasha praznik Jevrejski. **5** Podignuviši dakle Isus oèi, i vidjevši da mnoštvu naroda ide k njemu, reèe Filip: gdje æemo kupiti hljeba da ovi jedu? **6** A ovo govorâše kušajuæi ga, jer sam znadijaše Šta æe èiniti. **7** Odgovori mu Filip: dvjesta groša hljeba nije dosta da svakome od njih po malo dopadne. **8** Reèe mu jedan od uèenika njegovijeh, Andrija, brat Simona Petra: **9** Ovdje ima jedno momèe koje ima pet hljebova jeèemenijeh i dvije ribe; ali šta je to na toliki svijet! **10** A Isus reèe: posadite ljudi. A bješe trave mnogo na onome mjestu. Posadi se dakle ljudi na broj oko pet hiljada. **11** A Isus uvezhi one hljebove, i davši hvalu, dade uèenicima, a uèenici onima koji bijahu posaðeni; tako i od riba koliko htješe. **12** I kad se nasitiše, reèe uèenicima svojijem: skupite komade što pretekoše da ništa ne propadne. **13** I skupiše, i napuniše dvanaest kotarica komada od pet hljebova jeèemenijeh što preteèe iza onijeh što su jeli. **14** A ljudi vidjevši èudo koje uèini Isus govorahu: ovo je zaista onaj prorok koji treba da dođe na svijet. **15** A kad razumje Isus da hoæe da dođu da ga uhvate i da ga uèine carem, otide opet u goru sam. **16** A kad bi uveèe siðoše uèenici njegovi na more, **17** I uðoše u laðu, i poðoše preko mora u Kapernaum. I veæ se bijaše smrklo, a Isus ne bješe došao k njima. **18** A more se podizâše od velikoga vjetra. **19** Vozivši pak oko dvadeset i pet ili

trideset potkališta ugledaše Isusa gdje ide po moru i
došao blizu do lađe, i uplašiše se. **20** A on im reče:
ja sam; ne bojte se. **21** Onda ga s radošću uzeše
u lađu; i odmah lađa bi na zemlji u koju iđahu. **22**
Sjutradan pak narod koji stajaše preko mora kad
vidje da lađe druge ne bješe ondje osim one jedne
što u nju uđoše uèenici njegovi, i da ne uđe Isus s
uèenicima svojijem u lađu nego sami uèenici njegovi
otidoše, **23** A druge lađe iz Tiverijade dođoše blizu
onog mjesta gdje jedoše hlijeb kad Gospod dade
hvalu, **24** Kad vidje narod da Isusa ne bješe ondje ni
uèenika njegovih, uđoše i oni u lađe, i dođoše u
Kapernaum da traže Isusa. **25** I našavši ga preko
mora rekoše mu: Ravi! kad si došao ovamo? **26**
Isus im odgovori i reče: zaista, zaista vam kažem:
ne tražite me što èudesa vidjeste, nego što jedoste
hlijeba i nasitiste se. **27** Starajte se ne za jelo koje
prolazi, nego za jelo koje ostaje za vjeèni život, koje
æe vam dati sin èovjeèij, jer ovoga potvrdi otac Bog.
(aiònios g166) **28** A oni mu rekoše: šta æemo èiniti da
radimo djela Božija? **29** Odgovori Isus i reče im: ovo
je djelo Božije da vjerujete onoga koga on posla. **30**
A oni mu rekoše: kakav dakle ti pokazuješ znak da
vidimo i da vjerujemo? šta radiš ti? **31** Ocevi naši
jedoše manu u pustinji, kao što je napisano: hlijeb s
neba dade im da jedu. **32** Tada im reče Isus: zaista,
zaista vam kažem: Mojsije ne dade vama hlijeba s
neba, nego vam otac moj daje hlijeb istiniti s neba;
je ono što oživljava; tijelo ne pomaže ništa. Rijeèi
33 Jer je hlijeb Božij onaj koji silazi s neba i daje
koje vam ja rekoh duh su i život su. **34** Tada mu rekoše: Gospode! daj nam
svagda taj hlijeb. **35** A Isus im reče: ja sam hlijeb
života: koji meni dolazi neæe ogladnjeti, i koji mene
vjeruje neæe nikad ožednjeti. **36** Nego vam kazah
da me i vidjeste i ne vjerujete. **37** Sve što meni daje
otac k meni æe doæi; i koji dolazi k meni neæu ga
istjerati napolje. **38** Jer siðoh s neba ne da èinim volju
svoju, nego volju oca koji me posla. **39** A ovo je volja
oca koji me posla da od onoga što mi dade ništa ne
izgubim, nego da ga vaskrsnem u pošljednji dan. **40**
A ovo je volja onoga koji me posla da svaki koji vidi
sina i vjeruje ga ima život vjeèni; i ja æeu ga vaskrsnuti
u pošljednji dan. **41** Tada vikahu Jevreji
na njega što reče: ja sam hlijeb koji siðe s neba. **42**
I govorahu: nije li ovo Isus sin Josifov kojemu mi
znamo oca i mater? kako dakle on govoriti: ja siðoh
s neba? **43** Onda Isus odgovori i reče im: ne viète
među sobom. **44** Niko ne može doæi k meni ako ga
ne dovuèe otac koji me posla; i ja æeu ga vaskrsnuti
u pošljednji dan. **45** U prorocima stoji napisano: i
biæe svi nauèeni od Boga. Svaki koji èuje od oca
i nauèi, doæi æe k meni. **46** Ne da je ko vido oca
osim onoga koji je od Boga: on vidje oca. **47** Zaista,
zaista vam kažem: koji vjeruje mene ima život vjeèni.
(aiònios g166) **48** Ja sam hlijeb života. **49** Ocevi vaši
jedoše manu u pustinji, i pomriješe. **50** Ovo je hlijeb
koji silazi s neba: da koji od njega jede ne umre. **51**
Ja sam hlijeb živi koji siðe s neba; koji jede od ovoga
hlijeba življeæe vavijek; i hlijeb koji æeu ja dati tijelo je
moje, koje æeu dati za život svijeta. (aiòn g165) **52** A
Jevreji se prepirahu među sobom govoreæi: kako
može ovaj dati nama tijelo svoje da jedemo? **53** A
Isus im reče: zaista, zaista vam kažem: ako ne jedete
tijela sina èovjeèijega i ne pijete krvi njegove, neæete
imati života u sebi. **54** Koji jede moje tijelo i piye moju
krv ima život vjeèni, i ja æeu ga vaskrsnuti u pošljednji
dan: (aiònios g166) **55** Jer je tijelo moje pravo jelo i krv
moja pravo piæe. **56** Koji jede moje tijelo i piye moju
krv stoji u meni i ja u njemu. **57** Kao što me posla
živi otac, i ja živim oca radi; i koji jede mene i on æe
življeti mene radi. **58** Ovo je hlijeb koji siðe s neba:
ne kao što vaši ocevi jedoše manu, i pomriješe; koji
jede hlijeb ovaj življeæe vavijek. (aiòn g165) **59** Ovo
reče u zbornici kad uèaše u Kapernaumu. **60** Tada
mnogi od uèenika njegovih koji slušahu rekoše:
ovo je tvrda beseda! ko je može slušati? **61** A Isus
jedoše manu u pustinji, znajuæi u sebi da uèenici njegovi vièu na to, reče
neba dade im da jedu. **62** A kad vidite sina
zaista vam kažem: Mojsije ne dade vama hlijeba s
èovjeèijega da odlazi gore gdje je prije bio? **63** Duh
neba, nego vam otac moj daje hlijeb istiniti s neba;
je ono što oživljava; tijelo ne pomaže ništa. Rijeèi
64 Ali imaju neki
među vama koji ne vjeruju. Jer znadijaše Isus od
poèetka koji su što ne vjeruju, i ko æe ga izdati. **65** I
života: zato vam rekoh da нико не može doæi k meni
ako mu ne bude dano od oca mojega. **66** Od tada
mnogi od uèenika njegovih otidoše natrag, i više
ne iðahu s njim. **67** A Isus reče dvanaestorici: da
neæete i vi otiaëi? **68** Tada mu odgovori Simon Petar:
Gospode! kome æemo iæi? Ti imas rijeèi vjeènoga
života. (aiònios g166) **69** I mi vjerovasmo i poznasmo
da si ti Hristos, sin Boga živoga. **70** Isus im odgovori:
ne izbrah li ja vas dvanaestoricu, i jedan je od vas
ðavo? **71** A govorâše za Judu Simonova Iskariota, jer
ga on šeaše izdati, i bijaše jedan od dvanaestorice.

7 I potom hoðaše Isus po Galileji; jer po Judeji ne
šæadijaše da hodi, jer gledahu Jevreji da ga ubiju.
2 Bijaše pak blizu praznik Jevrejski graðenje sjenica.
3 Tada mu rekoše braæa njegova: iziði odavde i idi u
Judeju, da i uèenici tvoji vide djela tvoja koja èiniš; **4**
Jer niko ne èini što tajno a sam traži da je poznat.
Ako to èiniš javi sebe svijetu. **5** Jer ni braæa njegova
ne vjerovahu ga. **6** Tada im reče Isus: vrijeme moje

još nije došlo, a vrijeme je vaše svagda gotovo. 7 Ne æete me naæi; i gdje sam ja vi ne možete doæi? Ne može svijet mrziti na vas: a na mene mrzi, jer ja 37 A u pošljednji veliki dan praznika stajaše Isus i svjedoèim za nj da su djela njegova zla. 8 Vi izidite na vikaše govoreæi: ko je žedan neka doðe k meni i piye. praznik ovaj: ja još neæu iziæi na praznik ovaj, jer se 38 Koji me vjeruje, kao što pismo reèe, iz njegova moje vrijeme još nije navršilo. 9 Rekavši im ovo osta tijela poteæi æe rijeke žive vode. 39 A ovo reèe za u Galileji. 10 A kad iziðoše braæa njegova na praznik, Duha kojega poslijе primiše oni koji vjeruju u ime tada i sam iziðe, ne javno nego kao tajno. 11 A Jevreji njegovo: jer Duh sveti još ne bješe na njima, jer Isus ga tražahu na praznik i gorovoru: gdje je on? 12 I još ne bješe proslavljen. 40 A mnogi od naroda èuvši bijahu za nj mnoge raspre u narodu: jedni gorovoru: ovo je zaista prorok. 41 Drugi da je dobar, a drugi: nije, nego vara narod. 13 Ali niko gorovoru: ovo je Hristos. A jedni gorovoru: zar æe ne govoraše javno za nj od straha Jevrejskoga. 14 Hristos iz Galileje doæi? 42 Ne kaza li pismo da æe Ali odmah u polovini praznika iziðe Isus u crkvu i Hristos doæi od sjemena Davidova, i iz sela Vitlejema uèaše. 15 I divljahu se Jevreji govoreæi: kako ovaj odakle bješe David? 43 Tako raspra postade u narodu zna knjige a nije se uèeo? 16 Tada im odgovori Isus i njega radi. 44 A neki od njih šeædijahu da ga uhvate; reèe: moja nauka nije moja, nego onoga koji me je ali niko ne metnu ruku na nj. 45 Doðoše pak sluge ka poslao. 17 Ko hoæe njegovu volju tvoriti, razumjeæe glavarima sveštenièkijem i farisejima; i oni im rekoše: je li ova nauka od Boga ili ja sam od sebe govorim. zašto ga ne dovedoste? 46 A sluge odgovorile: nikad 18 Koji govori sam od sebe, slavu svoju traži; a ko èovjek nije tako govorio kao ovaj èovjek. 47 Tada im traži slavu onoga koji ga je poslao, on je istinit i nema odgovoriše fariseji: zar se i vi prevariste? 48 Vjerova li u njemu nepravde. 19 Ne dade li Mojsije vama zakon ga ko od knezova ili od fariseja? 49 Nego narod ovaj, i niko od vas ne živi po zakonu? Zašto tražite da koji ne zna zakona, proklet je. 50 Reèe im Nikodim me ubijete? 20 Odgovori narod i reèe: je li ðavo u što dolazi k njemu noæu, koji bješe jedan od njih: 51 tebi? ko traži da te ubije? 21 Odgovori Isus i reèe im: Eda li zakon naš sudi èovjeku dokle ga najprije ne jedno djelo uèinih i svi se divite tome. 22 Mojsije vam dade da se obrezujete ne kao da je od Mojsija nego od otaca i u subotu obrezujete èovjeka. 23 Ako se dade da se obrezujete ne kao da je od Mojsija nego od otaca i u subotu obrezujete èovjeka. 24 I gle, kako govorili slobodno i ništa mu ne vele: da ne doznaše naši knezovi da je on zaista Hristos? 25 Tada gorovoru neki od Jerusalimljana: nije li to onaj kojega traže da ubiju? 26 I ne, nego pravedan sud sudite. 27 Ali ovoga znamo otkuda je; a Hristos kad doðe, niko neæe znati otkuda je. 28 Tada Isus povika u crkvu uèeæi i reèe: i mene poznajete i znate otkuda sam; i sam od sebe ne doðoh, nego ima istiniti koji me posla, kojega vi ne znate. 29 Ja ga znam, jer sam od njega i on me posla. 30 Tada gledahu da ga uhvate; i нико не metnu na nj ruke, jer još ne bješe došao èas njegov. 31 A od naroda mnogi ga vjerovaše, i gorovoru: kad doðe Hristos eda li æe više èudesa èiniti nego ovaj što èini? 32 Èuše fariseji od naroda takovi govor za njega, i poslaše fariseji i glavarima sveštenièki sluge da ga uhvate. 33 Tada reèe Isus: još sam malo vremena s vama, pa idem k onome koji me posla. 34 Tražiæete me i neæete me naæi; i gdje sam ja vi ne možete doæi. 35 A Jevreji rekoše među sobom: kuda æe ovaj iæi da ga mi ne naðemo? Neæe li iæi među rastrkane Grke, i Grke uèiti? 36 Šta znaæi ova rijeè što reèe: tražiæete me i

reèe im: ako ja svjedoèim sam za sebe istinito je jednoga oca imamo Boga. **42** A Isus im reèe: kad bi svjedoèanstvo moje: jer znam otkuda doðoh i kuda Bog bio vaš otac, ljubili biste mene; jer ja od Boga idem; a vi ne znate otkuda dolazim i kuda idem. **15** Vi iziðoh i doðoh; jer ne doðoh sam od sebe, nego me sudite po tijelu, ja ne sudim nikome. **16** I ako sudim on posla. **43** Zašto ne razumijete govora mojega? ja, sud je moj prav: jer nijesam sam, nego ja i otac Jer ne možete rijeèi mojih da slušate. **44** Vaš je koji me posla. **17** A i u zakonu vašemu stoji napisano otac ðavo; i slasti oca svojega hoæete da èinite: on da je svjedoèanstvo dvojice ljudi istinito. **18** Ja sam je krvnik ljudski od poèetka, i ne стоји na istini; jer koji svjedoèim sam za sebe, i svjedoèi za mene otac nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: koji me posla. **19** Tada mu govorahu: gdje je otac jer je laža i otac laži. **45** A meni ne vjerujete, jer ja tvój? Isus odgovori: ni mene znate ni oca mojega; istinu govorim. **46** Koji me od vas kori za grijeh? Ako kad biste znali mene, znali biste i oca mojega. **20** Li istinu govorim, zašto mi vi ne vjerujete? **47** Ko je od Ove rijeèi reèe Isus kod hazne Božije kad uèaše u Boga rijeèi Božije sluša; zato vi ne slušate, jer nijeste crkvi; i нико ga ne uhvati, jer još ne bješe došao èas od Boga. **48** Tada odgovorise Jevreji i rekoše mu: njegov. **21** A Isus im opet reèe: ja idem, i tražiæete ne govorimo li mi pravo da si ti Samarjanin, i da je me; i pomrijeæete u svojem grijehu; kud ja idem vi ðavo u tebi. **49** Isus odgovori: u meni ðavola nema, ne možete doæi. **22** Tada rekoše Jevreji: da se neæe nego poštujem oca svojega; a vi mene sramotite. **50** sam ubiti, što govorit: kud ja idem vi ne možete doæi? **51** A ja ne tražim slave svoje; ima koji traži i sudi. **23** I reèe im: vi ste od nižijeh, ja sam od višijeh; vi ste Zaista, zaista vam kažem: ko održi rijeè moju neæe vidjeti smrti dovjeka. (aiðn g165) **52** Tada mu rekoše Jevreji: sad vidjesmo da je ðavo u tebi: Avraam umrije i proroci, a ti govorиш: ko održi rijeè moju neæe okusiti smrti dovjeka. (aiðn g165) **53** Eda li si ti veæi od oca našega Avraama, koji umrije? I proroci pomriješe: ko se ti sam gradiš? **54** Isus odgovori: ako se ja sam slavim, slava je moja ništa: otac je moj koji me slavi, razumješe dakle da im govorase za oca. **28** A Isus za kojega vi govorite da je vaš Bog. **55** I ne poznajete im reèe: kad podignite sina èovjeèijega, onda æete ga, a ja ga znam; i ako reèem da ga ne znam biæu dozнати da sam ja, i da ništa sam od sebe ne èinim; laža kao vi. Nego ga znam, i rijeè njegovu držim. **56** nego kako me nauèi otac moj onako govorim. **29** I Avraam, otac vaš, bio je rad da vidi dan moj; i vidje, i onaj koji me posla sa mnom je. Ne ostavi otac mene obradova se. **57** Tada mu rekoše Jevreji: još ti nema sama; jer ja svagda èinim što je njemu ugodno. **30** pedeset godina, i Avraama li si video? **58** A Isus im Kad ovo govorase, mnogi ga vjerovaše. **31** Tada Isus reèe: zaista, zaista vam kažem: ja sam prije nego se govorase onijem Jevrejima koji mu vjerovaše: ako vi Avraam rodio. **59** Tada uzeše kamenje da bace na nj; ostanete na mojoj besjedi, zaista æete biti uèenici a Isus se sakri, i iziðe iz crkve prošavši između njih i moji, **32** I poznaæete istinu, i istina æe vas izbaviti. **33** Otide tako.

Odgovoriše i rekoše mu: mi smo sjeme Avraamovo, i nikome nijesmo robovali nikad; kako ti govorиш da æemo se izbaviti? **34** Isus im odgovori: zaista, zaista vam kažem da je svaki koji èini grijeh rob grijehu. **35** A rob ne ostaje u kuæi vavijek, sin ostaje vavijek. (aiðn g165) **36** Ako vas dakle sin izbavi, zaista æete biti izbavljeni. **37** Znam da ste sjeme Avraamovo; ali gledate da me ubijete, jer moja besjeda ne može u vas da stane. **38** Ja govorim što vidjeh od oca svojega; i vi tako èinite što vidjeste od oca svojega. **39** Odgovoriše i rekoše mu: otac je naš Avraam. Isus im reèe: kad biste vi bili djeca Avraamova, èinili biste djela Avraamova. **40** A sad gledate mene da ubijete, èovjeka koji vam istinu kazah koju èuh od Boga: tako Avraam nije èinio. **41** Vi èinite djela oca svojega. Tada mu rekoše: mi nijesmo rođeni od kurvarstva:

9 I prolazeæi vidje èovjeka slijepa od roðenja. **2** I zapitaše ga uèenici njegovi govoreæi: Ravi! ko sagriješi, ili ovaj ili roditelji njegovi, te se rodi slijep? **3** Isus odgovori: ni on sagriješi ni roditelji njegovi, nego da se jave djela Božija na njemu. **4** Meni valja raditi djela onoga koji me posla dok je dan: doæi æe noæe kad niko ne može raditi. **5** Dok sam na svijetu vidjelo sam svijetu. **6** Rekavši ovo pljunu na zemlju i naèini kao od pljuvanke, i pomaza kalom oèi slijepome, **7** I reèe: idi umij se u banji Siloamskoj koje znaèi poslan). Otide dakle i umi se, i doðe gledajuæi. **8** A susjedi koji ga bijahu vidjeli prije da bješe slijep govorahu: nije li ovo onaj što sjeðaše i prošaše? **9** Jedni govorahu: on je; a drugi: nalik je na nj. A on govorase: ja sam. **10** Tada mu govorahu: kako ti se otvorise oèi? **11** On

odgovori i reèe: èovjek koji se zove Isus naèini kao, i od fariseja koji bijahu s njim, i rekoše mu: eda li smo i pomaza oèi moje, i reèe mi: idi u banju Siloamsku i mi slijepi? 41 Reèe im Isus: kad biste bili slijepi, ne umij se. A kad otidoh i umih se, progledah. 12 Tada mu rekoše: gdje je on? Reèe: ne znam. 13 Tada ga povedoše k farisejima, onoga što bješe nekad slijep.

14 A bješe subota kad naèini Isus kao i otvori mu oèi.

15 Tada ga opet pitahu i fariseji kako progleda. A on im reèe: kao metnu mi na oèi, i umih se, i vidim. 16 Tada govorahu neki od fariseja: nije ovaj èovjek od Boga, jer ne svetkuje subote. Drugi govorahu: kako može èovjek grješan takova èudesa èiniti? I posta raspra među njima. 17 Rekoše dakle opet slijepcu: šta veliš ti za njega što ti otvori oèi tvoje? A on reèe: prorok je. 18 Tada Jevreji ne vjerovaše za njega da bješe slijep i progleda, dok ne dozvaše roditelje onoga što je progledao, 19 I zapitaše ih govoræi: je li ovo vaš sin za koga vi govorite da se rodi slijep? kako dakle sad vidi? 20 A roditelji njegovi odgovorile im i rekoše: znamo da je ovo sin naš i da se rodi slijep; 21 A kako sad vidi ne znamo; ili ko mu otvori oèi mi ne znamo; on je veliki, pitajte njega neka sam kaže za sebe. 22 Ovo rekoše roditelji njegovi, jer se bojahu Jevreja; jer se Jevreji bijahu dogovorili da bude odluèen od zbornice ko ga prizna za Hrista. 23 Zato rekoše roditelji njegovi: on je veliki, pitajte njega. 24 Tada po drugi put dozvaše èovjeka koji je bio slijep, i rekoše mu: podaj Bogu slavu; mi znamo da je èovjek ovaj grješan. 25 A on odgovori i reèe: je li grješan ne znam; samo znam da ja bijah slijep, a sad vidim. 26 Tada mu opet rekoše: šta ti uèeni? kako otvori oèi tvoje? 27 Odgovori im: ja vam veæ kazah, i ne slušaste; šta æete opet slušati? Veæ ako i vi hoæete uèenici njegovi da budete? 28 A oni ga ukoriše, i rekoše mu: ti si uèenik njegov, a mi smo uèenici Mojsijevi. 29 Mi znamo da s Mojsijem govor Bog; a ovoga ne znamo otkuda je. 30 Èovjek odgovori i reèe im: to i jest za èudo, što vi ne znate otkuda je a on otvori oèi moje. 31 A znamo da Bog ne sluša grješnika; nego ako ko poštuje Boga i volju njegovu tvori onoga sluša. 32 Otkako je svijeta nije èuveno da ko otvori oèi roðenom slijepcu. (aiòn g165) 33 Kad on ne bi bio od Boga ne bi mogao ništa èiniti. 34 Odgovorile i rekoše mu: ti si se rodio sav u grijesima, pa zar ti nas da uèiš? I istjeraše ga napolje. 35 Èu Isus da ga istjeraše napolje; i našavši ga reèe mu: vjeruješ li ti sina Božjega? 36 On odgovori i reèe: a koje je, Gospode, da ga vjerujem? 37 A Isus mu reèe: i video si ga, i koji govorí s tobom on je. 38 A on reèe: vjerujem, Gospode! I pokloni mu se. 39 I reèe Isus: ja doðoh na sud na ovaj svijet, da vide koji ne vide, i koji vide da postanu slijepi. 40 I èuše ovo neki

od fariseja koji bijahu s njim, i rekoše mu: eda li smo i mi slijepi? 41 Reèe im Isus: kad biste bili slijepi, ne biste imali grijeha, a sad govorite da vidite, tako vaš grijejh ostaje.

10 Zaista, zaista vam kažem: ko ne ulazi na vrata u tor ovéj nego prelazi na drugom mjestu on je lupež i hajduk; 2 A koji ulazi na vrata jest pastir ovčama: 3 Njemu vratar otvora, i ovce glas njegov slušaju, i svoje ovce zove po imenu, i izgoni ih; 4 I kad svoje ovce istjera, ide pred njima, i ovce idu za njim, jer poznaju glas njegov. 5 A za tuđinom neæe da idu, nego bježe od njega, jer ne poznaju glasa tuđega. 6 Ovu prièu kaza im Isus, ali oni ne razumješe šta to bijaše što im kaza. 7 Tada im reèe Isus opet: zaista, zaista vam kažem: ja sam vrata k ovčama. 8 Svi koliko ih god doðe prije mene lupeži su i hajduci; ali ih ovce ne poslušaše. 9 Ja sam vrata; ko uđe kroza me spašæe se, i uæi æe i iziæi æe, i pašu æe naæi. 10 Lupež ne dolazi ni za što drugo nego da ukrade i ubije i pogubi; ja doðoh da imaju život i izobilje. 11 Ja sam pastir dobri; pastir dobri dušu svoju polaže za ovce, 12 A najamnik, koji nije pastir, kome nijesu ovce svoje, vidi vuka gdje ide, i ostavlja ovce, i bježi: i vuk razgrabi ovce i raspudi ih; 13 A najamnik bježi, jer je najamnik i ne mari za ovce. 14 Ja sam pastir dobri i znam svoje, i moje mene znaju. 15 Kao što mene zna otac i ja znam oca; i dušu svoju polažem za ovce. 16 I druge ovce imam koje nijesu iz ovoga torna, i one mi valja dovesti; i èuæe glas moj, i biæe jedno stado i jedan pastir. 17 Zato me otac ljubi, jer ja dušu svoju polažem da je opet uzmem. 18 Niko je ne otima od mene, nego je ja sam od sebe polažem. Vlast imam položiti je i vlast imam uzeti je opet. Ovu sam zapovijest primio od oca svojega. 19 Tada opet postade raspra među Jevrejima za ove rijeèi. 20 Mnogi od njih govorahu: u njemu je ðavo, i poludio je; šta ga slušate? 21 Drugi govorahu: ove rijeèi nijesu ludoga; zar može ðavo slijepima oèi otvorati? 22 A bijaše tada praznik obnovljenja u Jerusalimu, i bješe zima. 23 I hodaše Isus u crkvi po trijemu Solomunovu. 24 A Jevreji ga opkolile, i govorahu mu: dokle æeš müeiti duše naše? Ako si ti Hristos kaži nam slobodno. 25 Isus im odgovori: ja vam kazah, pa ne vjerujete. Djela koja tvorim ja u ime oca svojega ona svjedoèe za me. 26 Ali vi ne vjerujete; jer nijeste od mojih ovaca, kao što vam kazah. 27 Ovce moje slušaju glas moj, i ja poznajem njih, i za mnom idu. 28 I ja æeu im dati život vjeèni, i nikad neæee izginuti, i niko ih neæee oteti iz ruke moje. (aiòn g165, aiònios g166) 29 Otac moj

koji mi ih dade veæi je od sviju; i нико ih ne može Marti i Mariji da ih tješe za bratom njihovijem. 20 Kad oteti iz ruke oca mojega. 30 Ja i otac jedno smo. 31 Marta dakle èu da Isus ide, iziðe preda nj, a Marija A Jevreji opet uzeše kamenje da ga ubiju. 32 Isus sjeðaša doma. 21 Onda reèe Marta Isusu: Gospode! im odgovori: mnoga vam dobra djela javih od oca da si ti bio ovdje ne bi moj brat umro. 22 A i sad znam svojega; za koje od onijeh djela bacate kamenje na da što zaišteš u Boga daæe ti Bog. 23 Isus joj reèe: me? 33 Odgovorise mu Jevreji govoreæi: za dobro brat æe tvoj ustati. 24 Marta mu reèe: znam da æe djelo ne bacamo kamenja na te, nego za hulu na ustati o vaskrseniju, u pošljednji dan. 25 A Isus joj Boga, što ti, èovjek buduæi, gradiš se Bog. 34 Isus reèe: ja sam vaskrsenije i život; koji vjeruje mene im odgovori: ne stoji li napisano u zakonu vašemu: ako i umre življeæe. 26 I nijedan koji živi i vjeruje ja rekoh: bogovi ste? 35 Ako one nazva bogovima mene neæe umrijeti vavijek. Vjeruješ li ovo? (aïon kojima rijeè Božija bi, i pismo se ne može pokvariti; g165) 27 Reèe mu: da, Gospode! ja vjerovah da si 36 Kako vi gorovite onome kojega otac posveti i posla ti Hristos sin Božij koji je trebalo da doðe na svijet. na svijet: hulu na Boga gorovis, što rekoh: ja sam 28 I ovo rekavši otide te zovnu tajno Mariju sestru sin Božij? 37 Ako ne tvorim djela oca svojega ne svoju govoreæi: uèitelj je došao, i zove te. 29 A ona vjerujte mi. 38 Ako li tvorim, ako meni i ne vjerujete, kako èu, usta brzo i otide k njemu. 30 Jer Isus još djelima mojima vjerujte, da poznate i vjerujete da je ne bješe došao u selo, nego bijaše na onom mjestu otac u meni i ja u njemu. 39 Tada opet gledahu da ga gdje ga srete Marta. 31 A Judejci onda koji bijahu s uhvate; ali im se izmaæe iz ruku. 40 I otide opet preko njom u kuæi i tješahu je, kad vidješe Mariju da brzo Jordana na ono mjesto gdje Jovan prije kršæavaše; i usta i iziðe, poðoše za njom govoreæi da ide na grob osta onđe. 41 Mnogi doðoše k njemu i gorovahu: da plaæe onamo. 32 A Marija kako doðe gdje bješe Jovan ne uèini nijednoga èuda, ali sve što kaza Jovan Isus, i vidje ga, pade na noge njegove govoreæi mu: za ovoga istina bješe. 42 I mnogi vjerovaše ga onđe. Gospode! da si ti bio ovdje, ne bi umro moj brat. 33

11 Bijaše pak jedan bolesnik, Lazar iz Vitanije iz sela Marije i Marte sestre njezine. 2 A Marija, koje brat Lazar bolovaše, bješe ona što pomaza Gospoda mirom i otr noge njegove svojom kosom.) 3 Onda poslaše sestre k njemu govoreæi: Gospode! gle, onaj koji ti je mio bolestan je. 4 A kad èu Isus, reèe: ova bolest nije na smrt, nego na slavu Božiju, da se proslavi sin Božij s nje. 5 A Isus ljubljaše Martu i sestru njezinu i Lazara. 6 A kad èu da je bolestan, tada osta dva dana na onom mjestu gdje bješe. 7 A potom reèe uèenicima: hajdemo opet u Judeju. 8 Uèenici mu rekoše: Ravi! sad Judejci šæadjaju da te ubiju kamenjem, pa opet hoæeš da ideš onamo? 9 Isus odgovori: nije li dvanaest sahata u danu? ko danju ide ne spotièe se, jer vidi vidjelo ovoga svijeta; 10 A ko ide noæeu spotièe se, jer nema vidjela u njemu. 11 Ovo kaza, i potom reèe im: Lazar, naš prijatelj, zaspal; nego idem da ga probudim. 12 Onda mu rekoše uèenici njegovi: Gospode! ako je zaspao, ustaæe. 13 A Isus im reèe za smrt njegovu, a oni mišljahu da govori za spavanje sna. 14 Tada im Isus kaza upravo: Lazar umrije. 15 I milo mi je vas radi što nijesam bio onamo da vjerujete; nego hajdemo k njemu. 16 Onda Toma, koji se zvaše Blizanac, reèe uèenicima: hajdemo i mi da pomremo s njim. 17 A kad doðe Isus, naðe ga a on veæ eetiri dana u grobu. 18 A Vitanija bješe blizu Jerusalima oko petnaest potrkališta.) 19 I mnogi od Judejaca bijahu došli k

vi ne znate ništa; 50 I ne mislite da je nama bolje da jedan èovjek umre za narod, negoli da narod sav propadne. 51 A ovo ne reèe sam od sebe, nego buduæi poglavar sveštenièki one godine, proreèe da Isusu valja umrijeti za narod; 52 I ne samo za narod, nego da i rasijanu djecu Božiju skupi ujedno. 53 Od toga dakle dana dogovoriše se da ga ubiju. 54 A Isus više ne hoðaše javno po Judejcima, nego odande otide u kraj blizu pustinje u grad po imenu Jefrem, i ondje hoðaše s uèenicima svojima. 55 A bješe blizu pasha Jevrejska, i mnogi iz onoga kraja doðoše u Jerusalim prije pashe da se oèiste. 56 Tada tražahu Isusa, i stojeæi u crkvi govorahu među sobom: šta mislite vi zašto ne dolazi na praznik? 57 A glavari sveštenièki i fariseji izdaše zapovijest ako ga ko opazi gdje je, da javi da ga uhvate.

12 A Isus prije pashe na šest dana doðe u Vitaniju gdje bješe Lazar što umrije, koga podiže iz mrtvijeh. 2 Ondje mu pak zgotoviše veèeru, i Marta služaše, a i Lazar sjeðaše s njim za trpezom; 3 A Marija uzevši litru pravoga nardova mnogocjenoga mira pomaza noge Isusove, i otr kosom svojom noge njegove; a kuæa se napuni mirisa od mira. 4 Onda reèe jedan od uèenika njegovih, Juda Simonov Iskariotski, koji ga poslije izdade: 5 Zašto se ovo miro ne prodade za trista groša i ne dade siromasima? 6 A ovo ne reèe što se staraše za siromuhe, nego što bješe lupež, i imaše kovèeza, i nošaše što se metaše u nj. 7 A Isus reèe: ne dirajte u nju; ona je to dohramila za dan mojega pogreba; 8 Jer siromuhe svagda imate sa sobom, a mene nemate svagda. 9 Razumje pak mnogi narod iz Judeje da je ondje i doðoše ne samo Isusa radi nego i da vide Lazara kojega podiže iz mrtvijeh. 10 A glavari sveštenièki dogovoriše se da i Lazara ubiju; 11 Jer mnogi njega radi iðahu iz Judeje i vjerovahu Isusa. 12 A sjutradan mnogi od naroda koji bješe došao na praznik, èuvši da Isus ide u Jerusalim 13 Uzeše grane od finika i iziðoše mu na susret, i vikahu govoreæi: osana! blagosloven koji ide u ime Gospodnje, car Izrailjev. 14 A Isus našavši magare usjede na nj, kao što je pisano: 15 Ne boj se kæeri Sionova, evo car tvoj ide sjedeæi na magaretu. 16 Ali ovo uèenici njegovi ne razumješe prije: nego kad se proslavi Isus onda se opomenuše da ovo bješe za njega pisano, i ovo mu uèiniše. 17 A narod svjedoæaše koji bješe prije s njim kad Lazara izazva iz groba i podiže ga iz mrtvijeh. 18 Zato ga i srete narod, jer èuše da on uèini ovo èudo. 19 A fariseji govorahu među sobom: vidite da ništa ne pomaže? gle, svijet ide za njim. 20

A bijahu neki Grci među onima koji bijahu došli na praznik da se mole Bogu. 21 Oni dakle pristupiše k Filipu, koji bješe iz Vitsaide Galilejske, i moljahu ga govoreæi: gospodine! mi bismo htjeli da vidimo Isusa. 22 Doðe Filip i kaza Andriji, a Andrija i Filip opet kazaše Isusu. 23 A Isus odgovori im govoreæi: doðe èas da se proslavi sin èovjeèij. 24 Zaista, zaista vam kažem: ako zrno pšenièeno padnuvši na zemlju ne umre, onda jedno ostane; ako li umre mnogo roda rodi: 25 Koji ljubi dušu svoju izgubiaše je, a ko mrzi na dušu svoju na ovom svijetu, saèuvaæe je za život vjeèeni. (aiònos g166) 26 Ko meni služi, za mnom nek ide, i gdje sam ja ondje i sluga moj neka bude; i ko meni služi onoga æe poštovati otac moj. 27 Sad je duša moja žalosna; i šta da kažem? Oèe! saèuvaj me od ovoga èasa; ali zato doðoh na èas ovaj. 28 Oèe! proslavi ime svoje! Tada glas doðe s neba: i proslavio sam, i opet æeu proslaviti. 29 A kad èu narod koji stajaše, govorahu: grom zagrimi; a drugi govorahu: anđeo mu govori. 30 Isus odgovori i reèe: ovaj glas ne bi mene radi nego naroda radi. 31 Sad je sud ovome svijetu; sad æe biti istjeran knez ovoga svijeta napolje. 32 I kad ja budem podignut od zemlje, sve æeu privuæi k sebi. 33 A ovo govoraše da pokaže kakvom æe smrti umrijeti. 34 Narod mu odgovori: mi èusmo iz zakona da æe Hristos ostati vavijek, kako ti govorиш da se sinu èovjeèijemu valja podignuti? Ko je taj sin èovjeèij? (aiòn g165) 35 A Isus im reèe: još je malo vremena vidjelo s vama; hodite dok vidjelo imate da vas tama ne obuzme; jer ko hodi po tami ne zna kuda ide. 36 Dok vidjelo imate vjerujte vidjelo, da budete sinovi vidjela. Rekavši ovo Isus otide i sakri se od njih. 37 Ako je i èinio tolika èudesu pred njima, opet ga ne vjerovahu; 38 Da se zbude rijeè Isajije proroka koji reèe: Gospode! ko vjerova govorenju našemu? i ruka Gospodnja kome se otkri? 39 Zato ne mogahu vjerovati, jer opet reèe Isajija: 40 Zasljepio je oèi njihove i okamenio srca njihova, da ne vide oèima ni srcem razumiju, i ne obrate se da ih iscijelim. 41 Ovo reèe Isajija kad vidje slavu njegovu i govori za njega. 42 Ali opet i od knezova mnogi ga vjerovaše; nego radi fariseja ne priznavahu, da ne bi bili izgnani iz zbornice; 43 Jer im veæema omilje slava ljudska nego slava Božija. 44 A Isus povika i reèe: ko mene vjeruje ne vjeruje mene, nego onoga koji me posla; 45 I ko vidi mene vidi onoga koji me posla. 46 Ja doðoh vidjelo na svijet, da nijedan koji me vjeruje ne ostane u tami. 47 I ko èuje moje rijeèi i ne vjeruje, ja mu neæeu suditi; jer ja ne doðoh da sudim svijetu, nego da spasem svijet. 48 Koji se odrièe mene, i ne prima rijeèi mojih, ima sebi sudiju: rijeè koju ja

govorih ona æe mu suditi u pošljednji dan; **49** Jer ja od sebe ne govorih, nego otac koji me posla on mi dade zapovijest šta æeu kazati i šta æeu govoriti. **50** I znam da je zapovijest njegova život vjeèni. Što ja dakle govorim onako govorim kao što mi reèe otac.

(alioius g166)

13 A pred praznik pashe, znajuæi Isus da mu doðe èas da prijeðe iz ovoga svijeta k ocu, kako je ljubio svoje koji bijahu na svijetu, do kraja ih ljubi. **2** I po veèeri kad veæ ñavo bješe metnuo u srce Judi Simonovu Iskariotskome da ga izda, **3** Znajuæi Isus da mu sve otac dade u ruke, i da od Boga iziðe, i k Bogu ide, **4** Ustade od veèere, i skide svoje haljine, i uze ubrus te se zapreže; **5** Potom usu vodu u umivaonicu, i poèe prati noge uèenicima i otirati ubrusom kojijem bješe zapregnut. **6** Onda doðe k Simonu Petru, i on mu reèe: Gospode! zar ti moje noge da opereš? **7** Isus odgovori i reèe mu: što ja èinim ti sad ne znaš, ali æeš poslije doznati. **8** Reèe mu Petar: nikad ti neæeš oprati mojijeh nogu. Isus mu odgovori: ako te ne operem nemaš dijela sa mnom. (alioius g165) **9** Reèe mu Simon Petar: Gospode! ne samo noge moje, nego i ruke i glavu. **10** Isus mu reèe: opranome ne treba do samo noge oprati, jer je sav èist; i vi ste èisti, ali ne svi. **11** Jer znadijaše izdajnika svojega, zato reèe: nijeste svi èisti. **12** A kad im opra noge, uze haljine svoje, i sjedavši opet za trpezu reèe im: znate li što ja uèinih vama? **13** Vi zovete mene uèiteljem i Gospodom; i pravo velite: jer jesam. **14** Kad dakle ja oprah vama noge Gospod i za trpezu reèe im: znate li što ja uèinih vama? **15** Vi zovete mene uèiteljem i Gospodom; i pravo velite: jer jesam. **16** Zaista, zaista vam kažem: nije sluga vama uèinih. **17** Kad ovo znate, blago vama ako ga izvršujete. **18** Ne govorim za sve vas, jer ja znam koje izbrah; nego da se zbude pismo: koji sa mnom hljeb jede podiže petu svoju na me. **19** Sad vam kažem prije nego se zbude, da, kad se zbude, poznao, Filipe? koji vidje mene, vidje oca; pa kako ti vjerujete da sam ja. **20** Zaista, zaista vam kažem: koji govoris: pokaži nam oca? **21** Rekaši ovo Isus, govorim od sebe; nego otac koji stoji u meni on tvoji posta žalostan u duhu, i posvјedoèi i reèe: zaista, zaista vam kažem: jedan između vas izdaæe me. **22** Onda se uèenici zgledahu među sobom, i èuðahu se za koga govoris. **23** A jedan od uèenika njegovih, koja ja tvorim i on æe tvoriti, i veæa æe od ovih kojega Isus ljudijske, sjeðaše za trpezom na krilu tvoriti: jer ja idem k ocu svojemu; **24** Onda namaže na njega Simon Petar da zapita ko bi to bio za koga govoris. **25** A on leže na oca u ime moje, ono æeu vam uèiniti, da se proslavi zapisi. **26** Isus reèe mu: Gospode! ko je to?

odgovori: onaj je kome ja umoèivši zalogaj dam. I umoèivši zalogaj dade Judi Simonovu Iskariotskome. **27** I po zalogaju tada uðe u njega sotona. Onda mu reèe Isus: šta èiniš èini brže. **28** A ovo ne razumje niko od onijeh što sjeðahu za trpezom zašto mu reèe. **29** A neki mišljuhu, buduæi da u Jude bješe kesa, da mu Isus reèe: kupi što treba za praznik; ili da da što siromašnima. **30** A on uvezvi zalogaj odmah iziðe; a bješe noæ. **31** Kad on iziðe, onda Isus reèe: sad se proslavi sin èovjeèij, i Bog se proslavi u njemu. **32** Ako se Bog proslavi u njemu, i Bog æe njega proslaviti u sebi, i odmah æe ga proslaviti. **33** Djeèice! još sam malo s vama; tražieete me, i kao što rekoh Judejcima: kuda ja idem vi ne možete doæi, i vama govorim sad. **34** Novu vam zapovijest dajem da ljubite jedan drugoga, kao što ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom. **35** Po tom æe svi poznati da ste moji uèenici ako uzimate ljubav među sobom. **36** Reèe mu Simon Petar: Gospode! kuda ideš? Isus mu odgovori: kuda ja idem ne možeš sad iæi za mnom, ali æeš poslije poæi za mnom. **37** Petar mu reèe: Gospode! zašto sad ne mogu iæi za tobom? dušu æeu svoju položiti za te. **38** Odgovori mu Isus: dušu li æeš svoju položiti za me? Zaista, zaista ti kažem: neæe pijetao zapjevati dok me se triput ne odreèeš.

14 Da se ne plaši srce vaše, vjerujte Boga, i mene vjerujte. **2** Mnogi su stanovi u kuæi oca mojega. A da nije tako, kazao bih vam: idem da vam pripravim mjesto. **3** I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet æu doæi, i uzeæu vas k sebi da i vi budete gdje uèitelj, i vi ste dužni jedan drugome prati noge. **4** I kuda ja idem znate, i put znate. **5** Reèe Jer ja vam dадох ugled da i vi tako èinite kao što ja mu Toma: Gospode! ne znamo kuda ideš; i kako vama uèinih. **6** Zaista, zaista vam kažem: nije sluga možemo put znati? **7** Isus mu reèe: ja sam put i istina i život; niko neæe doæi k ocu do kroza me. **8** Kad biste mene znali onda biste znali i oca mojega; i otsele poznajete ga, i vidjeste ga. **9** Reèe mu Filip: Gospode! pokaži nam oca, i biæe nam dosta. **10** Zar ne vjeruješ da sam Isus mu reèe: toliko sam vrijeme s vama i nijesi me vam kažem prije nego se zbude, da, kad se zbude, poznao, Filipe? koji vidje mene, vidje oca; pa kako ti vjerujete da sam ja. **11** Vjerujte meni da sam ja u ocu i otac u meni; zaista vam kažem: koji vjeruje mene, djela za koga govoris. **12** Zaista, zaista vam kažem: koji vjeruje mene, djela za koga govoris. **13** I šta god zaištete u oca u ime moje, ono æeu vam uèiniti, da se proslavi otac u sinu. **14** I ako što zaištete u ime moje, ja æeu uèiniti. **15** Ako imate ljubav k meni, zapovijesti moje

držite. **16** I ja æeu umoliti oca, i daæe vam drugoga kao što ja održah zapovijesti oca svojega i ostajem u utješitelja da bude s vama vavijek: (aion g165) **17** Duga ljubavi njegovoj. **11** Ovo vam kazah, da radost moja istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti u vama ostane i radost vaša se ispunii. **12** Ovo je ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u zapovijest moja da imate ljubav među sobom, kao vama æe biti. **18** Neæeu vas ostaviti sirotne; doæei æeu što ja imadoh ljubav k vama. **13** Od ove ljubavi niko k vama. **19** Još malo i svijet mene više neæee vidjeti; veæe nema, da ko dušu svoju položi za prijatelje a vi æete me vidjeti; jer ja živim, i vi æete življeti. **20** svoje. **14** Vi ste prijatelji moji ako tvorite što vam ja U onaj æete vi dan doznavati da sam ja u ocu svojem, zapovijedam. **15** Više vas ne nazivam slugama; jer i vi u meni, i ja u vama. **21** Ko ima zapovijesti moje i sluga ne zna šta radi gospodar njegov: nego vas drži ih on je onaj što ima ljubav k meni; a koji ima nazvah prijateljima; jer vam sve kazah što èuh od ljubav k meni imaae k njemu ljubav otac moj; i ja æeu oca svojega. **16** Vi mene ne izbraste, nego ja vas imati ljubav k njemu, i javiæeu mu se sam. **22** Reèe izbrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vaš mu Juda, ne Iskariotski: Gospode! šta je to da æeš rod ostane, da što god zaištete u oca u ime moje da se nama javiti a ne svjetu? **23** Isus odgovori i reèe vam da. **17** Ovo vam zapovijedam da imate ljubav mu: ko ima ljubav k meni, držaae rijeèe moju; i otac među sobom. **18** Ako svijet na vas uzmrzi, znajte moj imaae ljubav k njemu: i k njemu æemo doæei, i u da na mene omrznu prije vas. **19** Kad biste bili od njega æemo se staniti. **24** Koji nema ljubavi k meni svijeta, onda bi svijet svoje ljubio: a kako niješte od ne drži mojih rijeèi; a rijeèe što èujete nije moja nego svijeta, nego vas ja od svijeta izbrah, zato mrzi na oca koji me posla. **25** Ovo vam kazah dok sam s vas svijet. **20** Opominjite se rijeèi koju vam ja rekoh: vama. **26** A utješitelj Duh sveti, kojega æe otac poslati nije sluga veæi od gospodara svojega. Ako mene u ime moje, on æee vas nauæiti svemu i napomenuae izgnaše, i vas æee izgnati; ako moju rijeèe održaše, vam sve što vam rekoh. **27** Mir vam ostavljam, mir i vašu æee održati. **21** Ali sve æee vam ovo èiniti za svoj dajem vam: ne dajem vam ga kao što svijet ime moje, jer ne poznaju onoga koji me posla. **22** Da daje, da se ne pláši srce vaše, i da se ne boji. **28** nijesam bio došao i govorio im ne bi grijeha imali; a Èuste da vam ja kazah: idem, i doæei æeu k vama. Kad sad izgovora neæee imati za grijeh svoj. **23** Koji mrzi biste imali ljubav k meni, onda biste se obradovali što na mene i na oca mojega mrzi. **24** Da nijesam bio rekoh: idem k ocu; jer je otac moj veæi od mene. **29** I djela tvorio među njima kojih nikо drugi ne tvori, ne sad vam kazah, prije dok se nije zbilo, da vjerujete bi grijeha imali: a sad i vidješe, i omrznuše na mene i kad se zbude. **30** Veæe neæeu mnogo govoriti s vama; na oca mojega. **25** Ali da se zbude rijeèe napisana u jer ide knez ovoga svijeta, i u meni nema ništa. **31** zakonu njihovom: omrznuše na mene ni za što. **26** A Nego da vidi svijet da imam ljubav k ocu, i kao što kad doðe utješitelj, koga æeu vam poslati od oca, Duh mi zapovjedi otac onako tvorim. Ustanite, hajdimo istine, koji od oca izlazi, on æee svjedoèiti za mene. odavde.

15 Ja sam pravi èokot, i otac je moj vinogradar;

2 Svaku lozu na meni koja ne raða roda otsjeæi æee je; i svaku koja raða rod oèistiae je da više roda **3** Vi ste veæe oèišæeni rijeèeu koju vam govorih. **4** Budite u meni i ja æeu u vama. Kao što loza ne može **5** Ja sam èokot a s vama. **5** A sad idem k onome koji me posla, i niko vi loze: i koji bude u meni i ja u njemu on æee rodit me od vas ne pita: kuda ideš? **6** Nego što vam ovo mnogi rod: jer bez mene ne možete èiniti ništa. **6** Kazah žalosti napuni se srce vaše. **7** Nego vam ja Ko u meni ne ostane izbaciae se napolje kao loza, i istinu govorim: bolje je za vas da ja idem: jer ako ja osušiae se, i skupiae je, i u oganj baciti, i spaliti. ne idem, utješitelj neæee doæei k vama; ako li idem, **7** Ako ostanete u meni i rijeèi moje u vama ostanu, poslaæeu ga k vama. **8** I kad on doðe pokaraæee svijet šta god hoæete ištite, i biæe vam. **8** Tijem æee se za grijeh, i za pravdu, i za sud: **9** Za grijeh dakle otac moj proslaviti, da rod mnogi rodite; i biæete što ne vjeruju mene; **10** A za pravdu što idem k ocu moji uèenici. **9** Kao što otac ima ljubav k meni, i ja svojemu; i više me neæete vidjeti; **11** A za sud što je imam ljubav k vama; budite u ljubavi mojoj. **10** Ako knez ovoga svijeta osuðen. **12** Još vam mnogo imam zapovijesti moje uzdržite ostaæete u ljubavi mojoj, kazati; ali sad ne možete nositi. **13** A kad doðe on,

16 Ovo vam kazah da se ne sablaznite. **2** Izgoniæe vas iz zbornica; a doæei æee vrijeme kad æee

svaki koji vas ubije misliti da Bogu službu èini. **3** I ovo æee èiniti, jer ne poznaje oca ni mene. **4** Nego vam ovo kazah kad doðe vrijeme da se opomenete ovoga roda roditi sama od sebe ako ne bude na èokotu, da vam ja kazah; a isprva ne kazah vam ovo, jer bijah tako i vi ako u meni ne budete. **5** Ja sam èokot a s vama. **5** A sad idem k onome koji me posla, i niko vi loze: i koji bude u meni i ja u njemu on æee rodit me od vas ne pita: kuda ideš? **6** Nego što vam ovo mnogi rod: jer bez mene ne možete èiniti ništa. **6** Kazah žalosti napuni se srce vaše. **7** Nego vam ja Ko u meni ne ostane izbaciae se napolje kao loza, i istinu govorim: bolje je za vas da ja idem: jer ako ja osušiae se, i skupiae je, i u oganj baciti, i spaliti. ne idem, utješitelj neæee doæei k vama; ako li idem, **7** Ako ostanete u meni i rijeèi moje u vama ostanu, poslaæeu ga k vama. **8** I kad on doðe pokaraæee svijet šta god hoæete ištite, i biæe vam. **8** Tijem æee se za grijeh, i za pravdu, i za sud: **9** Za grijeh dakle otac moj proslaviti, da rod mnogi rodite; i biæete što ne vjeruju mene; **10** A za pravdu što idem k ocu moji uèenici. **9** Kao što otac ima ljubav k meni, i ja svojemu; i više me neæete vidjeti; **11** A za sud što je imam ljubav k vama; budite u ljubavi mojoj. **10** Ako knez ovoga svijeta osuðen. **12** Još vam mnogo imam zapovijesti moje uzdržite ostaæete u ljubavi mojoj, kazati; ali sad ne možete nositi. **13** A kad doðe on,

Duh istine, uputiæe vas na svaku istinu; jer neæee od posao svrših koji si mi dao da radim. **5** I sad proslavi sebe govoriti, nego æee govoriti što èuje, i javiæe vam ti mene, oèe, u tebe samoga slavom koju imadoh u što æee biti unapredak. **14** On æee me proslaviti, jer æee tebe prije nego svijet postade. **6** Ja javih ime twoje od mojega uzeti, i javiæe vam: **15** Sve što ima otac ljudima koje si mi dao od svijeta; twoji bijahu pa si ih moje je: zato rekoh da æee od mojega uzeti, i javiti meni dao, i twoju rijeèe održaše. **7** Sad razumješe da vam. **16** Još malo, i neæete me vidjeti, i opet malo, pa je sve što si mi dao od tebe. **8** Jer rijeèe koje si dao æete me vidjeti: jer idem k ocu. **17** A neki od uèenika meni dadoh im; i oni primiše, i poznadoše istinito da njegovijeh rekoše među sobom: šta je to što nam od tebe iziòoh, i vjerovaše da si me ti poslao. **9** Ja se kaže: još malo, i neæete me vidjeti; i opet malo pa za njih molim: ne molim se za sav svijet, nego za æete me vidjeti; i: ja idem k ocu? **18** Govorahu dakle: one koje si mi dao, jer su twoji. **10** I moje sve je twoje, i šta je to što govorit: malo? ne znamo šta govoriti. **19** Twoje moje; i ja se proslavih u njima. **11** I više nijesam A Isus razumje da šeadijahu da ga zapitaju, pa im na svijetu, a oni su na svijetu, a ja idem k tebi. Oèe reèe: zato li se zapitujete među sobom što rekoh: sveti! saèuvaj ih u ime svoje, one koje si mi dao, da još malo i neæete me vidjeti, i opet malo pa æete budu jedno kao i mi. **12** Dok bijah s njima na svijetu, me vidjeti? **20** Zaista, zaista vam kažem da æete vi ja ih èuvah u ime twoje; one koje si mi dao saèuvah, i zaplakati i zaridati, a svijet æee se radovati; i vi æete niko od njih ne pogibje osim sina pogibli, da se zbude žalosni biti, ali æee se vaša žalost okrenuti na radost. pismo. **13** A sad k tebi idem, i ovo govorim na svijetu, **21** Žena kad raða trpi muku; jer doðe èas njezin: ali da imaju radost moju ispunjenu u sebi. **14** Ja im kad rodi dijete, više se ne opominje žalosti od radosti, dadoh rijeèe twoju; i svijet omrznu na njih, jer nijesu jer se rodi èovjek na svijet. **22** Tako i vi dakle imate od svijeta, kao ni ja što nijesam od svijeta. **15** Ne sad žalost; ali æeu vas opet vidjeti, i radovaæe se srce molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih saèuvaš vaše, i vaše radosti niko neæee uzeti od vas; **23** I u oda zla. **16** Od svijeta nijesu, kao ni ja što nijesam onaj dan neæete me pitati ni za što. Zaista, zaista od svijeta. **17** Osveti ih istinom svojom: rijeèe je twoja vam kažem da što god uzištete u oca u ime moje, istina. **18** Kao što si ti mene poslao u svijet, i ja njih daæee vam. **24** Doslje ne iskaste ništa u ime moje; poslah u svijet. **19** Ja posveæujem sebe za njih, da i ištite i primiæete, da radost vaša bude ispunjena. **25** oni budu osveæeni istinom. **20** Ne molim pak samo Ovo vam govorih u prièama; ali æee doæei vrijeme kad za njih, nego i za one koji me uzvjeruju njihove rijeèe vam više neæeu govoriti u prièama, nego æeu vam radi; **21** Da svi jedno budu, kao ti, oèe, što si u meni upravo javiti za oca. **26** U onaj æete dan u ime moje i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svijet zaiskati, i ne velim vam da æeu ja umoliti oca za vas; vjeruje da si me ti poslao. **22** I slavu koju si mi dao ja **27** Jer sam otac ima ljubav k vama kao što vi imaste dadow njima, da budu jedno kao mi što smo jedno. **23** Ljubav k meni, i vjerovaste da ja od Boga iziòoh. **28** Ja u njima i tu meni: da budu sasvijem ujedno, i da Iziòoh od oca, i doðoh na svijet; i opet ostavljam pozna svijet da si me ti poslao i da si imao ljubav k svijet, i idem k ocu. **29** Rekoše mu uèenici njegovi: njima kao i k meni što si ljubav imao. **24** Oèe! hoæeu eto sad upravo govorиш, a prièe nikakve ne govorиш. da i oni koje si mi dao budu sa mnom gdje sam ja; da **30** Sad znamo da sve znaš, i ne treba ti da te ko pita. vide slavu moju koju si mi dao, jer si imao ljubav k Po tome vjerujemo da si od Boga iziòao. **31** Isus im meni prije postanja svijeta. **25** Oèe pravedni! svijet odgovori: zar sad vjerujete? **32** Evo ide èas, i veæ tebe ne pozna, a ja te poznah, i ovi poznaješ da si me je nastao, da se razbijegnête svaki na svoju stranu ti poslao. **26** I pokazah im ime twoje, i pokazaæeu: da i mene sama ostavite; ali nijesam sam, jer je otac ljubav kojom si mene ljubio u njima bude, i ja u njima. sa mnom. **33** Ovo vam kazah, da u meni mir imate.

U svijetu æete imati nevolju; ali ne bojte se, jer ja nadvladah svijet.

17 Ovo govorii Isus, pa podiže oèi svoje na nebo i reèe: oèe! doðe èas, proslavi sina svojega, da i sin tvój proslavi tebe; **2** Kao što si mu dao vlast nad svakijem tijelom da svemu što si mu dao da život vjeèni. (aiònios g166) **3** A ovo je život vjeèni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista. (aiònios g166) **4** Ja tebe proslavih na zemlji:

18 I rekavši ovo Isus iziòe s uèenicima svojjem preko potoka Kedrona gdje bješe vrt, u koji uđe on i uèenici njegovi. **2** A Juda izdajnik njegov znadijaše ono mjesto; jer se Isus èesto skupljaše onđe s uèenicima svojjem. **3** Onda Juda uze èetu i od glavara sveštenièkijeh i fariseja momke, i doðe onamo s fenjerima i sa svijetèama i s oružjem. **4** A Isus znajuæi sve što æee biti od njega iziòe i reèe im: koga tražite? **5** Odgovorish mu: Isusa Nazareæanina. Isus im reèe: ja sam. A s njima stajaše i Juda koji

ga izdavaše. **6** A kad im reče: ja sam; izmakoše se natrag i popadaše na zemlju. **7** Onda ih opet zapita Isus: koga tražite? A oni rekoše: Isusa Nazareanina. **8** Isus im odgovori: kazah vam da sam ja. Ako dakle mene tražite, ostavite ove nek idu. **9** Da se izvrši riječ što reče: ne izgubih nijednoga od onjeh koje si mi dao. **10** A Simon Petar imaše nož, pa ga izvadi i udari slugu poglavara svešteničkoga, i otsijee mu desno uho. A sluzi bješe ime Malho. **11** Onda reče Isus Petru: zadjeni nož u nožnice. Čašu koju mi dade otac zar da je ne pijem? **12** A ēeta i vojvoda i momci Jevrejski uhvatili Isusa i svezaše ga, **13** I odvedoše ga najpre Ani, jer bješe tist Kajafi, koji bješe poglavar sveštenički one godine. **14** A Kajafa bješe onaj što dade svjet Judejcima da je bolje da umre jedan ēovjek nego narod da propadne. **15** Za Isusom pak iđaše Simon Petar i drugi učenik; a učenik onaj bješe poznat kod poglavara svešteničkoga, i uđe s Isusom u dvor poglavara svešteničkoga; **16** A Petar stajaše napolju kod vrata. Onda iziđe onaj učenik što bješe poznat kod poglavara svešteničkoga i reče vratarici te uvede Petra. **17** Onda reče sluškinja vratarica Petru: da nijesi i ti učenik ovoga ēovjeka? On reče: nijesam. **18** A sluge i momci bijahu naložili oganj i stajahu te se grijahu, jer bješe zima; a i Petar stajaše s njima i grijala se. **19** Poglavar pak sveštenički zapita Isusa za učenike njegove i za njegovu nauku. **20** Isus mu odgovori: ja govorim javno svijetu, ja svagda učim u zbornici i u crkvi, gdje se svagda skupljaju Judeci, i ništa tajno ne govorim. **21** Što pitaš mene? Pitaј one koji su slušali šta sam im govorio; evo ovi znaju šta sam ja govorio. **22** A kad on ovo reče, jedan od momaka koji stajahu ondje udari Isusa po obrazu, i reče: zar tako odgovaraš poglavaru svešteničkome? **23** Isus mu odgovori: ako zlo rekoh, dokaži da je zlo; ako li dobro, zašto me biješ? **24** I Ana posla ga svezana Kajafi poglavaru svešteničkome. **25** A Simon Petar stajaše i grijala se. Onda mu rekoše: da nijesi i ti od učenika njegovih? A on se odreće i reče: nijesam. **26** Reče jedan od slугa poglavara svešteničkoga koji bješe rođak onome što mu Petar otsijee uho: ne vidjeh li ja tebe u vrtu s njim? **27** Onda se Petar opet odreće; i odmah pijetao zapjeva. **28** A Isusa povedoše od Kajafe u sudnicu. Ali bješe jutro, i oni ne uđoše u sudnicu da se ne bi opogarili, nego da bi mogli jesti pašnu. **29** Onda Pilat iziđe k njima napolje i reče: kakvu krivicu iznosite na ovoga ēovjeka? **30** Odgovoriše mu i rekoše: kad on ne bi bio zločinac ne bismo ga predali tebi. **31** A Pilat im reče: uzmitte ga vi i po zakonu svojemu sudite mu. A Jevreji mu rekoše: mi ne smijemo nikoga pogubiti.

32 Da se zbude rijeè Isusova koju reèe kazujuæi
kakvom æe smrti umrijeti. 33 Onda uðe Pilat opet u
sudnicu, i dozva Isusa, i reèe mu: ti si car Judejski?
34 Isus mu odgovori: govorìš li ti to sam od sebe, ili ti
drugi kazaše za mene? 35 Pilat odgovori: zar sam ja
Jevrejin? Rod tvoj i glavari sveštenici predaše te
meni; šta si uèinio? 36 Isus odgovori: carstvo moje
nije od ovoga svijeta; kad bi bilo od ovoga svijeta
carstvo moje, onda bi sluge moje branile da ne bih
bio predan Jevrejima; ali carstvo moje nije odavde. 37
Onda mu reèe Pilat: daklem si ti car? Isus odgovori: ti
govorìš da sam ja car. Ja sam za to roðen, i zato
doðoh na svijet da svjedoèim istinu. I svaki koji je
od istine sluša glas moj. 38 Reèe mu Pilat: šta je
istina? I ovo rekavši iziðe opet k Jevrejima, i reèe im:
a nikakve krivice ne nalazim na njemu. 39 A u vas je
obièaj da vam jednoga pustim na pashu, hoæete li
dakle da vam pustim cara Judejskoga? 40 Onda svi
ovokaše opet govoreæi: ne ovoga, nego Varavu. A
Varava bješe hajduk.

19 Tada dakle Pilat uze Isusa i šiba ga. **2** I vojnici spletavši vjenac od trnja metnuše mu na glavu, obukoše mu skerletnu haljinu, **3** I govorahu: zdravo, care Judejskii i bijahu ga po obrazima. **4** Onda Pilat izđe opet napolje, i reče im: evo ga izvodim k vama napolje, da vidite da na njemu ne nalazim nikakve krivice. **5** A Isus izđe napolje pod vijencem od trnja i u skerletnoj haljinu. I reče im Pilat: evo ēovjeka! **6** A kad ga vidješe glavari sveštenički i momci, povikaše govorare: raspni ga, raspni. Pilat im reče: uzmite ga i i raspnite, jer ja ne nalazim na njemu krivice. **7** Odgovoriše mu Jevreji: mi imamo zakon i po zakonu našemu valja da umre, jer načini sebe sinom Božnjim. **8** Kad dakle Pilat èu ovu rijeè, poboja se veæma. **9** I opet uđe u sudnicu, i reče Isusu: odakle si ti? A Isus mu ne dade odgovora. **10** A Pilat mu reče: zar meni ne govorиш? ne znaš li da imam vlast raspeti te, i vlasti mam pustiti te? **11** Isus odgovori: ne bi imao vlasti nikakve nada mnom kad ti ne bi bilo dano odozgo; zato onaj ima veæi grijeh koji me predade tebi. **12** Od tada gledaše Pilat da ga pusti. Ali Jevreji vikahu govorare: ako ovoga pustiš nijesi prijatelj æesaru. Svaki koji sebe carem gradi protivi se æesaru. **13** Pilat dakle èuvši ovu rijeè izvede Isusa napolje, i sjede na sudijnsku stolicu na mjestu koje se zove kraljica a Jevrejski Gavata. **14** A bješe petak uoèi pashe oko šestoga sahata; i Pilat reče Jevrejima: evo car vaš. **15** A oni vikahu: uzmi, uzmi, raspni ga. Pilat im reče: zar cara vašega da razapnem? Odgovoriše glavari sveštenički: mi nemamo cara osim

æesara. 16 Tada im ga dakle predade da se razapne. i u vrtu grob nov, u koji niko nikad ne bješe metnut. A oni uzeše Isusa i odvedoše. 17 I noseæi krst svoj 42 Ondje dakle petka radi Jevrejskoga, jer bješe blizu iziđe na mjesto koje se zove košturnica a Jevrejski grob, metnuše Isusa.

Golgota. 18 Ondje ga razapeše, i s njim drugu dvojicu s jedne i s druge strane, a Isusa u srijedi. 19 Pilat pak napisa i natpis i metnu na krst; i bješe napisano: Isus Nazareæan car Judejski. 20 I onaj natpis èitaše mnogi od Jevreja; jer mjesto bješe blizu grada gdje razapeše Isusa; i bješe napisano Jevrejski, Gréki, Latinski. 21 A Jevrejski glavari sveštenici govorahu Pilatu: ne piši: car Judejski, nego da sam reèe: ja sam car Judejski. 22 Pilat odgovori: što pisah pisah. 23 A vojnici kad razapeše Isusa uzeše njegove haljine i naèiniše èetiri dijela, svakome vojniku po dijel, i dolamu; a dolama ne bješe šivena nego izatkana sva s vrha do dna. 24 Onda rekoše među sobom: da je ne deremo, nego da bacimo kocke za nju kome æe dopasti. Da se zbude pismo koje govorii: razdijeliše haljine moje među sobom, i za dolamu moju baciše kocke. Vojnici dakle tako uèiniše. 25 A stajahu kod krsta Isusova mati njegova, i sestra matere njegove Marija Kleopova, i Marija Magdalina. 26 A Isus vidjevši mater i uèenika koga ljubljaše gdje stoji reèe materi svojoj: ženo! eto ti sin! 27 Potom reèe uèeniku: eto ti matere! I od onoga èasa uze je uèenik k sebi. 28 Potom znajuæi Isus da se veæ sve svrši, da se zbude pismo reèe: žedan sam. 29 Ondje stajaše sud pun octa; a oni napuniše sunðer octa, i nataknuvši na trsku, prinesoše k ustima njegovijem. 30 A kad primi Isus ocat reèe: svrši se. I preklonivši glavu predade duh. 31 A buduæi da bješe petak, pa da ne bi tijela ostala na krstu u subotu jer bijaše veliki dan ona subota Jevreji moliše Pilata da im prebiju goljeni pa da ih skinu. 32 Onda doðoše vojnici, i prvome dakle prebiše goljeni i drugome raspetome s njim. 33 A došavši na Isusa, kad ga vidješe da je veæ umro, ne prebiše mu goljeni; 34 Nego jedan od vojnika probode mu rebra kopljem; i odmah iziđe krv i voda. 35 I onaj što vidje posvjeðeo, i svjedoæanstvo je njegovo istinito; i on zna da istinu govorii da vi vjerujete. 36 Jer se ovo dogodi da se zbude pismo: kost njegova da se ne prelomi. 37 I opet drugo pismo govorii: pogledaæe onoga koga probodoše. 38 A potom Josif iz Arimateje, koji bješe uèenik Isusov ali kradom od straha Jevrejskoga, moli Pilata da uzme tijelo Isusovo, i dopusti Pilat. Onda doðe i uze tijelo Isusovo. 39 A doðe i Nikodim, koji prije dolazi k Isusu noæu, i donese pomiješane smirne i aloja oko sto litara. 40 I uzeše tijelo Isusovo, i obaviše ga platnom s mirisima, kao što je obièaj u Jevreja da ukopavaju. 41 A bijaše blizu onoga mjesta gdje bješe razapet, vrt,

20 A u prvi dan nedjelje doðe Marija Magdalina na grob rano, još dok se ne bješe rasvanulo, i vidje da je kamen odvaljen od groba. 2 Onda otreà, i doðe k Simonu Petru i k drugom uèeniku koga ljubljaše Isus, i reèe im: uzeše Gospoda iz groba; i ne znamo gdje ga metnuše. 3 A Petar iziđe i drugi uèenik, i poðoše ka grobu. 4 Tréahu pak obo zajedno, i drugi uèenik trèaše brže od Petra, i doðe prije ka grobu. 5 I nadvirivši se vidje haljine gdje leže; ali ne uðe. 6 Doðe pak Simon Petar za njim, i uðe u grob, i vidje haljine same gdje leže, 7 I ubrus koji bješe na glavi njegovo ne s haljinama da leži nego osobito savit na jednom mjestu. 8 Tada dakle uðe i drugi uèenik koji najprije doðe ka grobu, i vidje i vjerova. 9 Jer još ne znadijahu pisma da njemu valja ustati iz mrtvijeh. 10 Onda otidoše opet uèenici doma. 11 A Marija stajaše napolu kod groba i plakaše. I kad plakaše nadviri se nad grob, 12 I vidje dva anđela u bijelijem haljinama gdje sjede jedan èelo glave a jedan èelo nogu gdje bješe ležalo tijelo Isusovo. 13 I rekoše joj oni: ženo! Što plaèeš? Reèe im: uzeše Gospoda mojega, i ne znam gdje ga metnuše. 14 I ovo rekavši obazre se natrag, i vidje Isusa gdje stoji, i ne znadijaše da je Isus. 15 Isus joj reèe: ženo! Što plaèeš? koga tražiš? A ona misleæi da je vrtar reèe mu: gospodine! ako si ga ti uzeo kaži mi gdje si ga metnuo, i ja æeu ga uzeti. 16 Isus joj reèe: Marija! A ona obazrevši se reèe mu: Ravuni! koje znaæi uèitelju. 17 Reèe joj Isus: ne dohvataj se do mene, jer se još ne vratih k ocu svojemu; nego idi k braæi mojoj, i kaži im: vraæam se k ocu svojemu i ocu vašemu, i Bogu svojemu i Bogu vašemu. 18 A Marija Magdalina otide, i javi uèenicima da vidje Gospoda i kaza joj ovo. 19 A kad bi uveèe onaj prvi dan nedjelje, i vrata bijahu zatvorena gdje se bijahu uèenici njegovi skupili od straha Jevrejskoga, doðe Isus i stade na srijedu i reèe im: mir vam. 20 I ovo rekavši pokaza im ruke i rebra svoja. Onda se uèenici obradovavaše vidjevši Gospoda. 21 A Isus im reèe opet: mir vam; kao što otac posla mene, i ja šaljem vas. 22 I ovo rekavši dunu, i reèe im: primite Duh sveti. 23 Kojima oprostite grijehe, oprostiæe im se; i kojima zadržite, zadržaae se. 24 A Toma koji se zove Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bješe ondje s njima kad doðe Isus. 25 A drugi mu uèenici govorahu: vidjesmo Gospoda. A on im reèe: dok ne vidim na rukama njegovijem rana od klina, i ne metnem prsta svojega u rane od klina, i ne metnem

ruke svoje u rebra njegova; neæeu vjerovati. **26** I Isus: pasi ovce moje. **18** Zaista, zaista ti kažem: kad poslije osam dana opet bijahu uèenici njegovi unutra, si bio mlad, opasivao si se sam i hodio si kuda si htio; i Toma s njima. Doðe Isus kad bijahu vrata zatvorena, a kad ostariš, širiæeš ruke svoje i drugi æe te opasati i stade među njima i reèe: mir vam. **27** Potom reèe i odvesti kuda neæeeš. **19** A ovo reèe pokazujuæei Tomi: pruži prst svoj amo i viði ruke moje; i pruži ruku kakom æe smrti proslavit Bogu. I rekavši ovo reèe svoju i metni u rebra moja, i ne budi nevjeran nego mu: hajde za mnom. **20** A Petar obazrevši se vidje vjeran. **28** I odgovori Toma i reèe mu: Gospod moj i gdje za njim ide onaj uèenik koga Isus ljubljaše, koji i Bog moj. **29** Isus mu reèe: pošto me vidje vjerovao si; na veèeri leže na prsi njegove i reèe: Gospode! ko je blago onima koji ne vidješe i vjerovaše. **30** A i mnoga taj koji æe te izdati? **21** Vidjevši Petar ovoga reèe druga èudesa uèini Isus pred uèenicima svojijem Isusu: Gospode! a šta æe ovaj? **22** Isus mu reèe: nijesu pisana u knjizi ovoj. **31** A ova se napisala, da ako hoæeu da on ostane dok ja ne doðem, šta je tebi vjerujete da Isus jest Hristos sin Božij, i da vjerujuæi do toga? Ti hajde za mnom. **23** Onda iziðe ova rijeè imate život u ime njegovo.

21 Poslije toga opet se javi Isus uèenicima svojijem na moru Tiverijadskom. A javi se ovako: **2** Bijahu zajedno Simon Petar i Toma koji se zvaše Blizanac, i Natanailo iz Kane Galilejske, i sinovi Zevedejevi, i druga dvojica od uèenika njegovih. **3** Reèe im Simon Petar: idem da lovim ribu. Rekoše mu: idemo i mi s tobom. Onda iziðoše i odmah sjedoše u laðu, i onu noæe ne uhvatiše ništa. **4** A kad bi jutro, stade Isus na brijezu; ali uèenici ne poznaše da je Isus. **5** A Isus im reèe: djeco! eda što imate za jelo? Odgovorise mu: nemamo. **6** A on im reèe: bacite mrežu s desne strane laðe, i naæei æete. Onda bacis, i veæe ne mogahu izvuæi je od mnoštva ribe. **7** Onda uèenik onaj koga ljubljaše Isus reèe Petru: to je Gospod. A Simon Petar kad èu da je Gospod, zapreže se košuljom, jer bješe go, i skoëi u more. **8** A drugi uèenici doðoše na laðu, jer ne bješe daleko od zemlje nego oko dvjesti lakata, vukuæi mrežu s ribom. **9** Kad dakle izljezoše na zemlju, vidješe organj naložen, i na njemu metnutu ribu i hljeb. **10** Isus im reèe: prinesite od ribe što sad uhvatiste. **11** A Simon Petar uðe i izvuèe mrežu na zemlju punu velikijeh riba sto i pedeset i tri; i od tolikoga mnoštva ne prodrije se mreža. **12** Isus im reèe: hodite objedujte. A nijedan od uèenika ne smedihaše da ga pita: ko si ti? videæi da je Gospod. **13** A doðe i Isus, i uze hljeb, i dade im, tako i ribu. **14** Ovo se veæ treæi put javi Isus uèenicima svojijem pošto ustade iz mrtvih. **15** A kad objedovaše, reèe Isus Simonu Petru: Simone Jonin! ljubiš li me veæema nego ovi? Reèe mu: da, Gospode! ti znaš da te ljubim. Reèe mu Isus: pasi jaganjice moje. **16** Reèe mu opet drugom: Simone Jonin! ljubiš li me? Reèe mu: da, Gospode! ti znaš da te ljubim. Reèe mu Isus: pasi ovce moje. **17** Reèe mu treæom: Simone Jonin! ljubiš li me? A Petar posta žalostan što mu reèe treæom: ljubiš li me? i reèe mu: Gospode! ti sve znaš, ti znaš da te ljubim. Reèe mu

Dela apostolska

1 Prvu sam ti knjigu napisao o svemu, o Teofile, što poče Isus i tvoriti i učeti **2** Do dana kad se uznese, pošto Duhom svetijem zapovjedi apostolima koje izabra, **3** Pred kojima i po stradanju svome pokaza sebe živa mnogijem i istinitijem znacima, i javlja im se eetredeset dana, i govori o carstvu Božnjemu. **4** I sabravši ih zapovjedi im da ne idu iz Jerusalima, nego da eekaju obeæanje oèino, koje èuste, reèe, od mene; **5** Jer je Jovan krstio vodom, a vi æete se krstiti Duhom svetijem ne dugo posle ovijeh dana. **6** A oni onda koji zajedno bijahu, pitahu ga govoreæi: Gospode! hoæeš li sad naeiniti carstvo Izrailjevo? **7** A on im reèe: nije vaše znati vremena i ljeta koje otac zadrža u svojoj vlasti; **8** Nego æete primiti silu kad siðe Duh sveti na vas; i biaete mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje. **9** I ovo rekavši vidješe oni gdje se podiže i odnese ga oblak iz oèiju njihovih. **10** I kad gledahu za njim gdje ide na nebo, gle, dva èovjeka stadoše pred njima u bijelijem haljinama, **11** Koji i rekoše: Ijudi Galilejci! Šta stojite i gledate na nebo? Ovaj Isus koji se od vas uze na nebo tako æe doæi kao što vidjeste da ide na nebo. **12** Tada se vratiše u Jerusalim s gore koja se zove Maslinska, koja je blizu Jerusalima jedan subotni dan hoda. **13** I kad uðoše, popeše se u sobu gdje stajahu Petar i Jakov i Jovan i Andrija, Filip i Toma, Vartolomije i Matej, Jakov Alfejev i Simon Zilot, i Juda Jakovljev. **14** Ovi svi jednodušno bijahu jednako na molitvi i u moljenju sa ženama, i s Marijom materom Isusovom i braæom njegovom. **15** I u dane one ustavši Petar između uèenika reèe je na znanje, i èujte rijeèi moje. **16** Ljudi braæol trebalo je da se izvrši ono pismo što proreèe Duh sveti ustima Davidovjem za Judu koji bješe pred onima što uhvatila Isusa; **17** Jer se brojaše s nama, i bijaše primio dijel ove službe. **18** On dakle steeè njuvu od plate nepravedne, i objesivši se puèe po srijedi, i izasu se sva utroba njegovova. **19** I postade znano svima koji žive u Jerusalimu da æe se ta njiva prozvati njihovjem jezikom Akeldama, koje znae njiva krvna. **20** Jer se piše u knjizi psaltru: da bude dvor njegov pust, i da ne bude nikoga ko bi življeo u njemu, i: vladieanstvo njegovo da primi drugi. **21** Treba dakle od ovijeh ljudi koji su bili s nama za sve vrijeme kako među nas uđe i iziðe Gospod Isus, **22** Poèevši od krštenja Jovanova do dana kad se uze od nas, da bude s nama svjedok njegova vaskrsenija jedan od ovijeh. **23** I postaviše dvojicu, Josifa koji

se zvaše Varsava prezimenom Just, i Matija. **24** I pomolivši se Bogu rekoše: ti, Gospode! koji poznaješ srca sviju, pokaži jednoga od ove dvojice koga si izabralo, **25** Da primi dijel ove službe i apostolstva, iz koga ispadne Juda da ide na mjesto svoje. **26** I baciše kocke za njih, i pada kocka na Matija i primiše ga među jedanaest apostola.

2 I kad se navrši pedeset dana bijahu zajedno svi apostoli jednodušno. **2** I ujedanput postade huka s neba kao duhanje silnoga vjetra, i napuni svu kuæu gdje sjedahu; **3** I pokazaše im se razdijeljeni jezici kao ognjeni; i sjede po jedan na svakoga od njih. **4** I napuniše se svi Duha svetoga, i stadoše govoriti drugijem jezicima, kao što im Duh davaše te govorahu. **5** A u Jerusalimu stajahu Jevreji ljudi pobožni iz svakoga naroda koji je pod nehom. **6** A kad postade ovaj glas, skupi se narod, i smete se: jer svaki od njih slušaše gdje oni govore njegovijem jezikom. **7** I divljuhu se i èuðahu se govoreæi jedan drugome: nijesu li ovo sve Galilejci što govore? **8** Pa kako mi èujemo svaki svoj jezik u kome smo se rodili? **9** Paræani, i Miðani, i Elamljani, i koji smo iz Mesopotamije, i iz Judeje i Kapadokije, i iz Ponta i Azije, **10** I iz Frigije i Pamfilije, iz Misira i krajeva Liviskih kod Kirine, i putnici iz Rima, i Judejci i došljaci, **11** Kriæani i Arapi, èujemo gdje oni govore našijem jezicima velièine Božje. **12** I divljuhu se svi i ne mogahu se naeuditi govoreæi jedan drugome: Šta æe dakle ovo biti? **13** A drugi potsmijevajuæi se govorahu: nakitili su se vina. **14** A Petar stade sa jedanaestoricom i podiže glas svoj i reèe im: ljudi Judejci i vi svi koji živite u Jerusalimu! ovo da vam je na znanje, i èujte rijeèi moje. **15** Jer ovi nijesu a bijaše naroda zajedno oko sto i dvadeset imena): pijani kao što vi mislite, jer je tek treæi sahat dana; **16** Nego je ovo ono što kaza prorok Joilo: **17** I biaæe u pošljednje dane, govori Gospod, izliæu od Duha svojega na svako tijelo, i proreæi æe sinovi vaši i kæeri vaše, i mladiæi vaši vidjeæe utvare i starci vaši sniæe snove; **18** Jer æu na sluge svoje i na sluškinje svoje u te dane izliti od Duha svojega, i proreæi æe. **19** I daæeu èuedesa gore na nebu i znake dolje na zemlji: krv i oganj i pušenje dima. **20** Sunce æe se pretvoriti u tamu i mjesec u krv prije nego doðe veliki i slavni dan Gospodnj. **21** I biaæe da æe se svaki spasti koji prizove ime Gospodnje. **22** Ljudi Izraeljci! poslušajte rijeèi ove: Isusa Nazareæanina, èovjeka od Boga potvrđena među vama silama i èudesima i znacima koje uèini Bog preko njega među vama, kao što i sami znate, **23** Ovoga odreðenijem savjetom i promislom Božnjim predana primivši, preko

ruku bezakonika prikovaste i ubiste; **24** Kojega Bog hrom od utrobe matere svoje, kojega nošahu i svaki podiže, razdriješivši sveze smrtne, kao što ne bijaše dan metahu pred vrata crkvena koja se zovu Krasna moguće da ga one drže. **25** Jer David govori za da prosi milostinju od ljudi koji ulaze u crkvu; **3** Koji njega: Gospoda jednako gledah pred sobom: jer je s vidjeviši Petra i Jovana da hoće da uđu u crkvu desne strane mene, da se ne pomaknem; **26** Zato prošaše milostinju. **4** A Petar pogledavši na nj s se razveseli srce moje, i obradova se jezik moj, pa još i tijelo moje počivaće u nadu; **27** Jer nećeš ostaviti duše moje u paklu, niti æeš dati da svetac tvoj vidi truhlenjenja. (**Hadēs g86**) **28** Pokazao si mi putove života: napunićeš me veselja s licem svojijem. **29** **7** I uze ga za desnicu i podiže. I odmah se utvrđše Ljudi braeo! neka je slobodno kazati vam upravo za njegova stopala i gležnji. **8** I skočivši ustade, starješinu Davida da i umrije, i ukopan bi, i grob je i uđe s njima u crkvu iduæi i skaèuæi i hvaleæi Boga. njegov među nama do ovoga dana. **30** Prorok dakle **9** I vidješe ga svi ljudi gdje ide i hvali Boga. **10** A buduæi, i znajuæi da mu se Bog kletvom kle od roda bedara njegovijeh po tijelu podignuti Hrista, i posaditi ga na prijestolu njegovu, **31** Predvidjevši govori za vaskrsenije Hristovo da se ne ostavi duša njegova u paklu, ni tijelo njegovo vidje truhlenjenja. (**Hadēs g86**) **32** Ijudi u trijem, koji se zvaše Solomunov, i èuðahu Ovoga Isusa vaskrse Bog, èemu smo mi svi svjedoci. **33** Desnicom dakle Božjom podiže se, i obeæanje svetoga Duha primivši od oca, izli ovo što vi sad vidite i èujete. **34** Jer David ne iziđe na nebesa, nego sam govori: reèe Gospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane, **35** Dok položim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojima. **36** Tvrdo dakle neka zna sav dom Izrailjev da je i Gospodom i Hristom Bog uèinio ovoga Isusa koga vi raspeste. **37** A kad èuše, ražali im se u srcu, i rekoše Petru i ostalijem apostolima: šta æemo èiniti, ljudi braeo? **38** A Petar im reèe: pokajte se, i da se krstite svaki od vas u Gospod Bog naš. **40** I drugijem mnogijem rijeèima svjedoèaše, i moljaše ih govoreæi: spasite se od uđecu vašu, i za sve daljne koje æe god dozvati Gospod Bog naš. **41** Koji dakle rado primiše uđenje i znake u Jerusalimu. **44** A svi koji vjerovaše uđesu i zajednici, i u lomljenju hlijebu, i u molitvama. **43** I uđe strah u svaku dušu; jer apostoli èiniše mnoga u imanju prodavahu i razdavahu svima kao što ko trebaše. **46** I svaki dan bijahu jednako jednodušno u crkvi, i lomljaju hlijeb po kuæama, i primahu hranu s milost u sviju ljudi. A Gospod svaki dan umnožavaše društvo onih koji se spasavahu.

3 A Petar i Jovan iðahu zajedno gore u crkvu na molitvu u deveti sahat. **2** I bijaše jedan èovjek

dan metahu pred vrata crkvena koja se zovu Krasna svidjeviši Petra i Jovana da hoće da uđu u crkvu desne strane mene, da se ne pomaknem; **3** Koji njih misleæi da æe mu oni što dati. **6** A Petar reèe: srebra i zlata nema u mene, nego što imam ovo ti dajem: u ime Isusa Hrista Nazareæanina ustani i hodi. **7** I uze ga za desnicu i podiže. I odmah se utvrđše znadijahu ga da onaj bješe što milostinje radi sjeðaše kod Krasnijeh vrata crkvenijeh, i napuniše se èuda i straha za to što bi od njega. **11** A kad se iscijeljeni hromi držaše Petra i Jovana, navališe k njima svi ljudi u trijem, koji se zvaše Solomunov, i èuðahu se. **12** A kad vidje Petar, odgovaraše ljudima: ljudi Izrailjc! što se èudite ovome? Ili šta gledate na nas, otaca našijeh, proslavi sina svojega Isusa, kojega vi dade imate? **13** Bog Avraamov i Isakov i Jakovljev, Bog predadoste i odrekoste ga se pred licem Pilatovijem otaka našijeh, proslavi sina svojega Isusa, kojega vi dade imate? **13** Bog Avraamov i Isakov i Jakovljev, Bog on ide? **14** A vi sveca i pravednika odrekoste se, i isprosiste èovjeka krvnika da vam pokloni; **15** A naèelnika života ubiste, kojega Bog vaskrse iz mrtvijeh, èemu smo mi svjedoci. **16** I za vaskrse iz mrtvijeh, èemu smo mi svjedoci. **16** I za apostolima: šta æemo èiniti, ljudi braeo? **38** A Petar vjeru imena njegova ovoga, koga vidite i poznajete, im reèe: pokajte se, i da se krstite svaki od vas u utvrdi ime njegovo; i vjera koja je kroza nj dade imate Isusa Hrista za oproštenje grijeha; i primiæete mu cijelo zdravlje ovo pred svima vama. **17** I sad, dar svetoga Duha; **39** Jer je za vas obeæanje i za braeo, znam da iz neznanja ono uèiniste, kao i djecu vašu, i za sve daljne koje æe god dozvati knezovi vaši. **18** A Bog kako naprijed javi ustima sviju Gospod Bog naš. **40** I drugijem mnogijem rijeèima proroka svojijeh da æe Hristos postradati, izvrši tako. svjedoèaše, i moljaše ih govoreæi: spasite se od ovoga pokvarenoga roda. **41** Koji dakle rado primiše grijeha svojijeh, da dođu vremena odmaranja od lica rijeè njegovu krstiš se; i pristade u taj dan oko tri Gospodnjega, **20** I da pošlje naprijed nareèenoga hiljade duša. **42** I ostaše jednako u nauci apostolskoj, u zajednici, i u lomljenju hlijebu, i u molitvama. **43** I do onoga vremena kad se sve popravi, što Bog govori uđe strah u svaku dušu; jer apostoli èiniše mnoga ustima sviju svetijeh proroka svojijeh od postanja èudesa i znake u Jerusalimu. **44** A svi koji vjerovaše svijeta. (**aiðn g165**) **22** Mojsije dakle ocevima našijem bijahu zajedno, i imahu sve zajedno. **45** I teèevinu reèe: Gospod Bog vaš podignuæe vam proroka iz i imanje prodavahu i razdavahu svima kao što ko vaše braæe, kao mene; njega poslušajte u svemu što trebaše. **46** I svaki dan bijahu jednako jednodušno u vam kaže. **23** I biæe da æe se svaka duša koja ne posluša toga proroka istrijebiti iz naroda. **24** A i svi radosti i u prostoti srca, **47** Hvaleæi Boga, i imajuæi proroci od Samuila i potom koliko ih god govori, i za milost u sviju ljudi. A Gospod svaki dan umnožavaše ove dane javljaše. **25** Vi ste sinovi proroka i zavjeta koji uèini Bog s ocevima vašijem govoreæi Avraamu: i u sjemenu tvojemu blagosloviaæ se svi narodi na zemlji. **26** Vama najprije Bog podiže sina svojega

Isusa, i posla ga da vas blagosilja da se svaki od vas obrati od pakosti svojih.

4 A kad oni govorahu narodu, naiđoše na njih sveštenici i vojvoda crkveni i saduke; **2** I rasriđe se, što oni uče ljudi i javljaju u Isusu vaskrsenije iz mrtvih. **3** I digoše na njih ruke, i metnuše ih u zatvor do ujutru: jer veæ bješe veèe. **4** A od onijeh koji slušahu rijeè mnogi vjerovaše, i postade broj ljudi oko pet hiljada. **5** A kad bi ujutru, skupiše se knezovi njihovi i starješine i književnici u Jerusalim, **6** I Ana poglavar sveštenički i Kajafa i Jovan i Aleksandar i koliko ih god bješe od roda svešteničkoga; **7** I metnuvi ih na srijedu pitahu: kakom silom ili u èije ime uèiniste vi ovo? **8** Tada Petar napunivši se Duha svetoga reèe im: knezovi narodni i starješine Izrailjeve! **9** Ako nas danas pitate za dobro djelo koje uèinismo bolesnu èovjeku te on ozdravi: **10** Da je na znanje svima vama i svemu narodu Izrailjevu da u ime Isusa Hrista Nazareanina, kojega vi raspeste, kojega Bog podiže iz mrtvih, stoji ovaj pred vama zdrav. **11** Ovo je kamen koji vi zidari odbaciste, a postade glava od ugla: i nema ni u jednome drugom spaseniju; **12** Jer nema drugoga imena pod nebom danoga ljudima kojim bi se mi mogli spasti. **13** A kad vidješe slobodu Petrovu i Jovanovu, i znauæei da su ljudi neknjiževni i prosti, divljuhu se, a znadiju ih da bijahu s Isusom. **14** A videæi iscieljenoga èovjeka gdje s njima stoji ne mogahu ništa protivu reæi. **15** Onda im zapovjediše da iziðu napolje iz savjeta, pa pitahu jedan drugoga. **16** Govoreæi: šta æete èiniti ovijem ljudima? Jer veliki znak što uèiniše oni poznat je svima koji žive u Jerusalimu, i ne možemo odreæi; **17** Ali da se dalje ne razilazi po narodu, da im ostro zaprijetimo da više ne govore za ime ovo nikome. **18** I dozavavši ih zapovjediše im da ništa ne spominju niti uèe u ime Isusovo. **19** Petar i Jovan odgovarajuæi rekoše im: sudite je li pravo pred Bogom da vas veæema slušamo negoli Boga? **20** Jer mi ne možemo ne govoriti što vidjesmo i èusmo. **21** A oni zaprijetivši im pustiše ih, ne našavši ništa kako bi ih muèili, naroda radi; jer svi hvaljahu Boga za ono što se bješe dogodilo. **22** Jer onome èovjeku bješe više od èetrdeset godina na kom se dogodi ovo èudo zdravlja. **23** A kad ih otpustiše, doðoše k svojima, i javiše šta im rekoše glavari sveštenički i starješine. **24** A oni kad èuše, jednodušno podigose glas k Bogu i rekoše: Gospode Bože, ti koji si stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima; **25** Koji ustima Davida sluge svojega reèe: zašto se bune neznaðošći, i narodi izmišljavaju prazne rijeèi? **26** I u trijemu Solomunovu.

Sastaše se carevi zemaljski, i knezovi se sabraše ujedno na Gospoda i na Hrista njegova. **27** Zaista se sabraše u ovome gradu na svetoga sina tvojega Isusa, kojega si pomazao, Irod i Pontijski Pilat s neznaðošcima i s narodom Izrailjevijem, **28** Da uèine što ruka tvoja i savjet tvoj naprijed odredi da bude. **29** I sad Gospode! pogledaj na njihove prijetnje, i daj slugama svojima da govore sa svakom slobodom rijeè tvoju; **30** I pružaj ruku svoju na iscjeljivanje i da znaci i èudesa bivaju imenom svetoga sina tvojega Isusa. **31** I pošto se oni pomoliše Bogu zatrese se mjesto gdje bijahu sabrani, i napuniše se svi Duha svetoga, i govorahu rijeè Božiju sa slobodom. **32** A u naroda koji vjerova bješe jedno srce i jedna duša; i nijedan ne govoraše za imanje svoje da je njegovo, nego im sve bješe zajednièko. **33** I apostoli s velikom silom svjedoèahu za vaskrsenije Gospoda Isusa Hrista; i blagodat velika bješe na svima njima: **34** Jer nijedan meðu njima ne bješe siromašan, jer koliko ih god bijaše koji imadijahu njive ili kuæe, prodavahu i donoðahu novce što uzimahu za to, **35** I metahu pred noge apostolima; i davaše se svakome kao što ko trebaše. **36** A Josija, prozvani od apostola Varnava, koje znaèi sin utjehe, Levit rodom iz Kipra, **37** On imadijашe njivu, i prodavši je doneše novce i metnu apostolima pred noge.

5 A jedan èovjek, po imenu Ananija, sa ženom svojom Sapfirom prodade njivu, **2** I sakri od novaca sa znanjem i žene svoje, i donesavši jedan dijel metnu apostolima pred noge. **3** A Petar reèe: Ananija! zašto napuni sotona srce tvoje da slažeš Duhu svetome i sakriješ od novaca što uze za njivu? **4** Kad je bila u tebe ne bješe li tvoja? I kad je prodade ne bješe li u tvojoj vlasti? Zašto si dakle takovu stvar metnuo u ovo srce svoje? Ljudima nijesi slagao nego Bogu. **5** A kad èu Ananija rijeèi ove, pade i izdahnu; i uðe veliki strah u sve koji slušahu ovo. **6** A momci ušavši uzeše ga i iznesoše te zakopaše. **7** A kad proðe oko tri sahata, uðe i žena njegova ne znauæei šta je bilo. **8** A Petar joj odgovori: kaži mi jeste li za toliko dali njivu? A ona reèe: da, za toliko. **9** A Petar joj reèe: zašto se dogovoriste da iskušate Duha Gospodnjega? Gle, noge onijeh koji tvoga muža zakopaše pred vratima su, i iznijeæe te. **10** I odmah padnu pred nogama njegovim i izdahnu. A momci ušavši naðoše je mrtvu i iznesoše je i zakopaše kod muža njezina. **11** I uðe veliki strah u svu crkvu i u sve koji èuše ovo. **12** A rukama apostolskima uèiniše se mnogi znaci i èudesa meðu ljudima; i bijahu svi jednodušno neznaðošći, i narodi izmišljavaju prazne rijeèi? **13** A od ostalijeh нико не

smijaše pristupiti k njima; nego ih hvaljaše narod. **14** se. **38** I sad vam kažem: prođite se ovjeh ljudi i A sve više pristajahu oni koji vjerovahu Gospoda, ostavite ih; jer ako bude od ljudi ovaj savjet ili ovo mnoštvo ljudi i žena, **15** Tako da i po ulicama iznošahu bolesnike i metahu na posteljama i na nosilima, da bi kad prođe Petar barem sjenka njegova osjenila koga od njih. **16** A dolažahu mnogi i iz okolnih gradova u Jerusalim, i donošahu bolesnike i koje poglavar sveštenički i svi koji bijahu s njim, od jeresi svoje na apostole, i metnuše ih u opšti zatvor. **19** A anđeo Gospodnjи otvori noæeu vrata tamnièka, i izvedavši ih reèe: **20** Idite i stanite u crkvi te gorovite narodu sve rijeèi ovoga života. **21** A kad oni èuše, uðoše ujutru u crkvu, i uèahu. A kad dođe poglavar sveštenički i koji bijahu s njim, sazvaše sabor i sve starješine od sinova Izrailjevijeh, i poslaše u tamnicu da ih dovedu. **22** A kad sluge otidoše, ne naðoše ih u tamnici; onda se vratiše i javiše im **23** Govoreæi: tamnicu naðosmo zakljuèanu sa svakom tvrđom i èuvare gdje stoje pred vratima; ali kad otvorisimo, unutra nijednoga ne naðosmo. **24** A kad èuše ove rijeèi poglavar sveštenički i vojvoda crkveni i ostali glavari sveštenički, ne mogahu im se naèuditi šta bi to sad bilo. **25** A neko dođe i javi im govoræi: eno oni ljudi što ih baciste u tamnicu, stoje u crkvi i uèe narod. **26** Tada otide vojvoda s momcima i dovede ih ne na silu: jer se bojahu naroda da ih ne pobije kamenjem. **27** A kad ih dovedoše, postaviše ih pred sabor, i zapita ih poglavar sveštenički govoræi: **28** Ne zaprijetismo li vam ostro da ne uèete u ovo ime? i gle, napuniste Jerusalim svojom naukom, i hoæete da bacite na nas krv ovoga èovjeka. **29** A Petar i apostoli odgovarajuæi rekoše: veæema se treba Bogu pokoravati negoli ljudima. **30** Bog otaca naših podiže Isusa, kojega vi ubiste objesivši na drvo. **31** Ovoga Bog desnicom svojom uzvisi za poglavara i spasa, da da Izrailju pokajanje i oproštenje grijeha. **32** I mi smo njegovi svjedoci ovjeh rijeèi i Duh sveti kojega Bog dade onima koji se njemu pokoravaju. **33** A kad oni èuše vrlo se rasrdiše, i mišljahu da ih pobiju. **34** Ali onda ustade u skupštini jedan farisej, po imenu Gamaliilo, zakonik, poštovan od svega naroda, i zapovjedi da apostoli malo iziðu napolje, **35** Pa reèe njima: ljudi Izrailjci! gledajte dobro za ove ljude šta æete èiniti; **36** Jer prije ovjeh dana usta Tevida, govoræi da je on nešto, za kojijem pristade ljudi na broj oko èetiri stotine; on bi ubijen, i svi koji ga slušahu raziðoše se i propadoše. **37** Potom usta Juda Galilejac, u dane prijepisa, i odvuèe dosta ljudi za sobom; i on pogibe, i svi koji ga slušahu razasuše zaprijetiše im da ne govore u ime Isusovo, i otpustiše ih. **41** A oni onda otidoše od sabora radujuæi se što se udostojiše primiti sramotu za ime Gospoda Isusa. **42** A svaki dan u crkvi i po kuæama ne prestajahu sadukejske, i napuniše se zavisti, **18** I digoše ruke uèiti i propovijedati jevanđelje o Isusu Hristu.

6 A u ove dane, kad se umnožiše uèenici, podigoše Grci viku na Jevreje što se njihove udovice zaboravljuju kad se dijeljaše hrana svaki dan. **2** Onda dvanaestorica dozvavši mnoštvo uèenika, rekoše: nije prilièno nama da ostavimo rijeè Božiju pa da služimo oko trpeza. **3** Naðite dakle, braæeo, meðu sobom sedam poštenijeh ljudi, punijeh Duha svetoga i premudrosti, koje æemo postaviti nad ovijem poslom. **4** A mi æemo u molitvi i u službi rijeèi ostati. **5** I ova rijeè bi ugodna svemu narodu. I izbraše Stefana, èovjeka napunjena vjere i Duha svetoga, i Filipa, i Prohora, i Nikanora, i Timona, i Parmena, i Nikolu pokrštenjaka iz Antiohije. **6** Ove postaviše pred apostole, i oni pomolivši se Bogu metnuše ruke na njih. **7** I rijeè Božija rastijaše, i množaše se vrlo broj uèenika u Jerusalimu. I sveštenici mnogi pokoravahu se vjeri. **8** A Stefan pun vjere i sile èinjaše znake i èudesa velika meðu ljudima. **9** Tada ustaše neki iz zbornice koja se zove Liveræanska i Kirinaèka i Aleksandrijnaèka i onijeh koji bijahu iz Kilikije i Azije, i prepirahu se sa Stefanom. **10** I ne mogahu protivu stati premudrosti i Duhu kojijem govorâše. **11** Tada podgovoriše ljudi te kazaše: èusmo ga gdje huli na Mojsija i na Boga. **12** I pobuniše narod i starješine i književnike, i napadoše i uhvatîše ga, i dovedoše ga na sabor. **13** I izvedoše lažne svjedoke koji govorahu: ovaj èovjek ne prestaje huliti na ovo sveto mjesto i na zakon. **14** Jer ga èusmo gdje govorî: ovaj Isus Nazareæanin razvaliæe ovo mjesto, i izmjeniæe obièaje koje nam ostavi Mojsije. **15** I pogledavši na nj svi koji sjeðahu na saboru vidješe lice njegovo kao lice anđela.

7 A poglavar sveštenički reèe: je li dakle tako? **2** A on reèe: ljudi braæeo i oci! poslušajte. Bog slave javi se ocu našemu Avraamu kad bješe u Mesopotamiji, prije nego se doseli u Haran, **3** I reèe mu: iziði iz zemlje svoje i od roda svojega i iz doma oca svojega, i doði u zemlju koju æeu ti ja pokazati. **4** Tada iziðe iz zemlje Haldejske, i doseli se u Haran; i odande, po smrti oca njegova, preseli ga u ovu zemlju

u kojoj vi sad živite. 5 I ne dade mu našljedstva u kad on pristupi da vidi, bi glas Gospodnjki k njemu: njoj ni stope; i obreće mu je dati u držanje i sjemenu 32 Ja sam Bog otaca tvojih, Bog Avraamov i Bog njegovu poslije njega, dok on još nemaše djeteta. Isakov i Bog Jakovljev. A Mojsije se bješe uzdrkao 6 Ali Bog reče ovako: sjeme tvoje biće došljaci u i ne smijaše da pogleda. 33 A Gospod mu reče: zemlji tuđoj, i natjeraće ga da služi, i muće ga izuj obuću sa svojih nogu: jer je mjesto na kome èetiri stotine godina. 7 I narodu kome æe služiti ja stoji sveta zemlja. 34 Ja dobro vidje muku svojega æeu suditi, reče Bog; i potom æe iziæi, i služiæe meni naroda koji je u Misiru, i èuh njihovo uzdisanje, i siðoh na ovome mjestu. 8 I dade mu zavjet obrezanja, da ih izbavim: i sad hodi da te pošljem u Misir. 35 i tako rodi Isaka, i obresa ga u osmi dan; i Isak Ovoga Mojsija, kojega oturiše rekavši: ko te postavi Jakova, i Jakov dvanaest starješina. 9 I starješine knezom i sudijom? ovoga Bog za kneza i izbavitelja zaviðahu Josifu, i prodadoše ga u Misir; i Bog bješe posla rukom anđela koji mu se javi u kupini. 36 Ovaj s njim. 10 I izbavi ga od sviju njegovih nevolja, i ih izvede uèinivši èudesa i znake u zemlji Misirske i u dade mu milost i premudrost pred Faraonom carem Crvenom Moru i u pustinji èetrdeset godina. 37 Ovo Misirskijem, i postavi ga poglavaram nad Misirom i je Mojsije koji kaza sinovima Izrailjevijem: Gospod nad svijem domom svojim. 11 A dođe glad na svu Bog vaš podignuæe vam proroka iz vaše braæe, zemlju Misirske i Hanaanskou i nevolja velika, i ne kao mene: njega poslušajte. 38 Ovo je onaj što nalažahu hrane oci naši. 12 A Jakov èuvši da ima bješe u crkvi u pustinji s anđelom, koji mu govori pšenice u Misiru posla najprije oce naše. 13 I kad na gori Sinajske, i s ocima našijem; koji primi rijeèi doðoše drugi put, poznaše Josifa braæea njegova, i žive da ih nama da; 39 Kojega ne htješe poslušati rod Josifov posta poznat Faraonu. 14 A Josip posla oci naši, nego ga odbaciše, i okrenuše se srcem i dozva oca svojega Jakova i svu rodbinu svoju, svojijem u Misir, 40 Rekavši Aronu: naèini nam bogove sedamdeset i pet duša. 15 I Jakov siðe u Misir, i koji æe iæi pred nama, jer ovome Mojsiju, koji nas umrije, on i ocevi naši. 16 I prenesoše ih u Sihem, i izvede iz zemlje Misirske, ne znamo šta bi. 41 I metnuše u grob koji kupi Avraam za novce od sinova tada naèiniše tele, i prenesoše žrtvu idolu, i radovahu Emorovijeh u Sihemu. 17 I kad se približi vrijeme se rukotvorini svojoj. 42 A Bog se okrenu od njih, obeæanja za koje se Bog zakle Avraamu, narod se i predade ih da služe vojnicima nebeskijem, kao narodi i umnoži u Misiru. 18 Dok nasta drugi car u što je pisano u knjizi proroka: eda zaklanja i žrtve Misiru, koji ne znaše Josifa. 19 Ovaj namisli zlo za prinesoste mi za èetrdeset godina u pustinji, dome naš rod, izmuèi oce naše da svoju djecu bacahu da Izrailjev? 43 I primiste èador Molohov, i zvijezdu ne žive. 20 U to se vrijeme rodi Mojsije, i bješe Bogu boga svojega Remfana, kipove koje naèiniste da ugodan, i bi tri mjeseca hranjen u kuæi oca svojega. im se molite; i preseliæu vas dalje od Vavilona. 44 21 A kad ga izbacise, uze ga kæi Faraonova, i odgaji Ocevi naši imahu èador svjedoèanstva u pustinji, kao ga sebi za sina. 22 I nauèi se Mojsije svoj premudrosti što zapovjedi onaj koji govori Mojsiju da ga naèini Misirske, i bješe silan u rijeèima i u djelima. 23 A kad po onoj prilici kao što ga vidje; 45 Koji i primiše mu se navršivaše èetrdeset godina, dođe mu na um ocevi naši i doneše s Isusom Navinom u zemlju da obide braæeu svoju, sinove Izrailjeve. 24 I vidjevši neznabozaca, koje oturi Bog ispred lica našijeh otaca, jednomo gdje se èini nepravda, pomože, i pokaja tja do Davida, 46 Koji nađe milost u Boga, i izmoli onoga što mu se èinjava nepravda, i ubi Misirca. da nađe mjesto Bogu Jakovljevu. 47 A Solomun mu 25 Mišlaše pak da braæea njegova razumiju da Bog naèini kuæeu. 48 Ali najviši ne živi u rukotvorenijem njegovom rukom njima spasenije dade: ali oni ne crkvama, kao što govori prorok: 49 Nebo je meni razumješe. 26 A sjutradan dođe među takove koji se prijestol a zemlja podnožje nogama mojima: kako bijahu svadili, i miraše ih govoreæi: ljudi, vi ste braæea, æete mi kuæeu sazidati? govori Gospod; ili koje je zašto èinile nepravdu jedan drugome? 27 A onaj što mjesto za moje poèivanje? 50 Ne stvori li ruka moja èinjava nepravdu bližnjemu oturi ga govoreæi: ko je sve ovo? 51 Tvrdrovati i neobrezanjih srca i ušiju! vi tebe postavio knezom i sudijom nad nama? 28 Ili i se jednako protivite Duhu svetome; kako vaši oci, tako mene hoæeš da ubiješ kao što si juèe ubio Misirca? i vi. 52 Kojega od proroka ne protjeraše oci vaši? I 29 A Mojsije pobježe od ove rijeèi, i posta došljak u pobiše one koji naprijed javiše za dolazak pravednika, zemlji Madijamskoj, gdje rodi dva sina. 30 I kad se kojega vi sad izdajnici i krvnici postadoste; 53 Koji navrši èetrdeset godina, javi mu se u pustinji gore primiste zakon naredbom anđelskom, i ne održaste. Sinajske anđeo Gospodnjii u plamenu ognjenom u 54 Kad ovo èuše, rasrdiše se vrlo u srcima svojima, kupini. 31 A kad Mojsije vidje, divljaše se utvari. A i škrugtahu zubima na nj. 55 A Stefan buduæi pun

Duha svetoga pogleda na nebo i vidje slavu Božiju i svoje pakosti, i moli se Bogu da bi ti se oprostila Isusa gdje стоји s desne strane Богу; 56 I реће: ево помисао срца твога. 23 Јер те видим да си у гркој видим небеса отворена и сина ёвјећега где стоји јући и у свези неправде. 24 А Симон одговарајује си с desne strane Богу. 57 А они повикавши иза гласа реће: помолите се ви Господу за мene да не нађе затискаваш уши своје, и навалише једнодушно на њи. 58 И на мene ништа од овога што рекосте. 25 Тако они изведавши га из града стадоше га засипати каменjem, посвједоћивши и говоривши ријечи Господњу вратише и свједочи халjине своје метнуше код ногу младија се у Јерусалим, и mnogijem selima Samarijskijem по imenu Savla. 59 И засипаху каменjem Stefana, propovjediše jevanđelje. 26 А anđeo Gospodnjи reће koji se moljaše Богу и говораше: Господе! Isuse! Filipу govoreји: устани и иди на подне на put koji silazi od Јерусалима u Газу i пust je. 27 I ustavši pođe. I gle, ёвјек Arapin, uškopljenik, vlastelin Kandakije carice Arapske, što бјеше nad свима njezinijem riznicama, koji бјеше дошао u Јерусалим да се моли Богу, 28 Pa se vraћаје, i sjedeји на kolima svoјим ёитаје пророка Isaiju. 29 A Duh reће Filipу: приступи i прлијепи си тјем колима. 30 A Filip пртиреавши ју га gdje ёита пророка Isaiju, i реће: a razumiješ li što ёитај? 31 A on reће: како бих могао ако ме ко не uputi? I umoli Filipa te se pope i sjede s njim. 32 A место из писма које ёитаје бјеше ово: kao ovca na zaklanje odvedе се, i njem kao jagnje pred onijem који ga striže, tako ne otvori usta svojih. 33 U njegovom понижењу ukide се суд njegov. A rod njegov ко је iskazati? Jer se njegov život uzima од земље. 34 Onda uškopljenik odgovori Filipу i реће: molim te, za koga ово говори пророк? или за себе или за koga drugoga? 35 A Filip отворивши usta svoja, i počevши od pisma ovoga, propovjedi mu jevanđelje Isusovo. 36 Kako ђају putem дођоše на некаку воду; i reће uškopljenik: ево воде, шта brani meni da se krstим? 37 A Filip mu реће: ако вjerујеш од svega срца својега, можеш. A on odговарајује реће: вјерујем да je Isus Hristos sin Božij. 38 I заповједи да stanu kola, i siđoše оба на воду, i Filip i uškopljenik, i krsti ga. 39 A kad izđоše из воде, Duh свети паде на uškopljenika, a anđeo Gospodnjи uze Filipa, i više ga ne видје uškopljenik; nego отиде putem svoјим radujuје се. 40 A Filip se обрете u Azotu; i prolazeји propovjedaје jevanđelje свима gradovima, dok ne дође u Eesariju.

8 Savle pak бјеше пристао на njegovu smrt. A u taj dan postade veliko gonjenje na crkvu Jerusalimsku, i svi se rasijaše po krajevima Judejskijem i Samarijskijem osim apostola. 2 A ljudi pobožni ukopaše Stefana i veliki plaћ učiniše nad njim. 3 A Savle dosađиваše crkvi, jer iđaše po kućama, i vuciša ljudi i žene te predavaše u tamnicu. 4 A oni što se bijahu rasijali prolažahu propovijedajući riječi. 5 A Filip sišavši u grad Samarijski propovijedaše im Hrista. 6 A narod pažaše једнодушно на ono što говораше Filip, slušajuје i gledajuје znake koje єinjaše; 7 Jer duhovi nečisti s velikom vikom izlažahu iz mnogih u kojima bijahu, i mnogi uzeti i hromi ozdravise. 8 I bi velika radost u gradu onome. 9 A бјеше jedan ёвјек, по imenu Simon, који прије ёараše u gradu i dovođaše u ёудо narod Samarijski, говореји да je on нешто veliko; 10 Na kojega gledahu svi, i malo i veliko, говореји: ово је velika sila Božija. 11 A zato gledahu na njega što ih mnogo vremena єнима udivljavaše. 12 Kad pak vjerovaše Filipu koji propovijedaše jevanđelje o carstvu Božijemu i o imenu Isusa Hrista, kršćavahu se i ljudi i žene. 13 Tada i Simon vjerova, i krstivši se оста kod Filipa; i videји djela i znake velike који се єинjahu divljaše se vrlo. 14 A kad ёуše apostoli који bijahu u Јерусалиму да Samaria primi riječ Božiju, poslaše k njima Petra i Jovana. 15 Koji sišavši pomoliše se Богу за njih da prime Duha svetoga; 16 Jer još ni na jednoga ne бјеше дошао, nego bijahu само kršteni i име Господа Isusa. 17 Tada apostoli metnuše ruke na njih, i они primiše Duha svetoga. 18 A kad vidje Simon da se daje Duh свети kad apostoli metnu ruke, doneše им novce 19 Govoreји: дате и менi ову власт да kad metnem ruke на koga primi Duha svetoga. 20 A Petar mu реће: novci tvoji s tobom da budu u pogibao, što si pomislio da se dar Božij može dobiti за novce. 21 Nema tebi dijela ni iseta u ovoj riječi; jer srce tvoje nije pravo pred Bogom. 22 Pokaj se dakle od оve

einim? I Gospod mu reèe: ustani i uði u grad, pa æe sve, da doðe i k svetima koji življahu u Lidi. 33 I ti se kazati šta ti treba èiniti. 7 A ljudi koji iðahu s naðe tamo jednoga èovjeka po imenu Eneju, koji veæ njim stajahu i èuðahu se, jer èuðahu glas a ne viðahu osam godina ležaše na odru, jer bješe uzet. 34 I reèe nikoga. 8 A Savle usta od zemlje, i otvorenijem oèima mu Petar: Eneja! iscijeljuje te Isus Hristos, ustani i svojijem nikoga ne viðaše. A oni ga uzeše za ruku i prostri sam sebi. I odmah usta. 35 I vidješe ga svi koji uvedoše u Damask. 9 I bješe tri dana slijep, i ne jede, življahu u Lidi i u Asaronu, i obratiše se ka Gospodu. niti pi. 10 A u Damasku bješe jedan uèenik, po imenu Ananija, i reèe mu Gospod utvari: Ananija! A on koje znaëi srna, i ona bješe puna dobrijeh djela i reèe: evo me, Gospode! 11 A Gospod mu reèe: ustani milostinje što èinjasa. 36 A u Jopi bješe jedna uèenica, po imenu Tavita, Ananija, i reèe mu Gospod utvari: Ananija! A ona razbolje i umrije; onda je okupaše i metnuše po imenu Savla Taršanina; jer gle, on se moli Bogu, u gornju sobu. 38 A buduæi da je Lida blizu Jope, 12 I vidje u utvari èovjeka, po imenu Ananiju, gdje uðe onda uèenici èuvši da je Petar u njoj poslaše dva i metnu ruku na nj da progleda. 13 A Ananija odgovori: èovjeka moleæi ga da ne požali truda doæei do njih. Gospode! ja èuh od mnogih za toga èovjeka kolika 39 A Petar ustavši otide s njima, i kad doðe, izvedoše zla poèini svetima tvojima u Jerusalimu; 14 I ovdje ga u gornju sobu i skupiše se oko njega sve udovice ima vlast od glavara sveštenièkijeh da veže sve koji plaèuæi i pokazujuæi suknje i haljine što je radila prizivaju ime tvoje. 15 A Gospod mu reèe: idi, jer mi je Srna dok je bila s njima. 40 A Petar izgnavši sve on sud izbrani da iznese ime moje pred neznaðošće i napolje kleèe na koljena i pomoli se Bogu, i okrenuvši careve i sinove Izrailjeve. 16 A ja æeu mu pokazati se k tijelu reèe: Tavito! ustani. A ona otvori oèi svoje, koliko mu valja postradati za ime moje. 17 I poðe i vidjevši Petra sjede. 41 Petar pak pruživši joj ruku Ananija, i uðe u kuæu, i metnuvši ruke na nj reèe: Savle, brate! Gospod Isus, koji ti se javi na putu kojijem si iðao, posla me da progledaš i da se napuniš Duha svetoga. 18 I odmah otpade od oèiju njegovijeh kao krljuš, i odmah progleda, i ustavši krsti se. 19 I poþto pojede okrjepi se; i bi Savle nekoliko dana s uèenicima koji bijahu u Damasku. 20 I odmah po zbornicama propovijedaše Isusa da je on sin Božij. 21 A svi koji slušahu divljahu se i gorovatu: nije li ovo onaj što gonaðe u Jerusalimu one koji spominjahu ime ovo, i ovdje zato doðe da ih povezane vodi glavarima sveštenièkijem. 22 A Savle se veæma siljaše i zabunjavaše Jevreje koji žive u Damasku, dokazujuæi da je ovo Hristos. 23 A kad se navrši podosta dana, dogovorise se Jevreji da ga ubiju. 24 Ali Savle doznade nijihov dogovor; a oni èuvahu vrata dan i noæe da bi ga ubili; 25 A uèenici ga uzeše noæeu i spustiše preko zida u kotarici. 26 A kad doðe Savle u Jerusalim, ogledaše da se pribije uz uèenike; i svi ga se bojahu, jer ne vjerovahu da je uèenik. 27 A Varnava ga uze i dove ñe apostolima, i kaza im kako na putu vidje Gospoda, i kako mu govori, i kako u Damasku slobodno propovijeda ime Isusovo. 28 I bijaše s njima i ulazi u Jerusalim i izlazi i slobodno propovijedaše ime Gospoda Isusa. 29 I govoraše i prepiraše se s Grcima; a oni gledahu da ga ubiju. 30 A kad razumješe braæa, svedoše ga u Èesariju, i otpustiše ga u Tars. 31 A crkve po svoj Judeji i Galileji i Samariji bijahu na miru, i napredovahu, i hoðahu u strahu Gospodnjem, i umnožavahu se utjehom svetoga Duha. 32 I dogodi se kad Petar obilažaše

10 A u Èesariji bješe jedan èovjek po imenu Kornilije, kapetan od èete koja se zvaše Talijanska. 2 Pobožan i bogobojazan sa cijelijem domom svojijem, koji davaše milostinju mnogijem ljudima i moljaše se Bogu bez prestanka; 3 On vidje na javi u utvari oko devetoga sahata dnevi anđela Božijega gdje siðe k njemu i reèe mu: Kornilije! 4 A on pogledavši na nj i uplašivši se reèe: što je Gospode? A on mu reèe: molitve tvoje i milostinje iziðoše na pamet Bogu; 5 I sad pošli u Jopu ljudje i dozovi Simona prozvanoga Petra: 6 On stoji u nekoga Simona kožara, kojega je kuæea kod mora: on æe ti kazati rijeèi kojima æeš se spasti ti i sav dom tvoj. 7 I kad otide anđeo koji govori Korniliju, dozvavši dvojicu od svojijeh slugu i jednoga pobožna vojnika od onijeh koji mu služahu, 8 I kazavši im sve posla ih u Jopu. 9 A sjutradan kad oni iðahu putem i približiše se ka gradu, iziðe Petar u gornju sobu da se pomoli Bogu u šesti sahat. 10 I ogladnje, i šeaše da jede; a kad mu oni gotovljahu, doðe izvan sebe, 11 I vidje nebo otvoreno i sud nekakav gdje silazi na njega, kao veliko platno, zavezan na èetiri roglja i spušta se na zemlju; 12 U kome bijahu sva èetvorožna na zemlji, i zverinje i bubine i ptice nebeske. 13 I postade glas k njemu: ustani, Petre! pokolji i pojedi. 14 A Petar reèe: nipoþto, Gospode! jer nikad ne jedoh što pogano ili

neèisto. 15 I gle, glas opet k njemu drugom: što je Bog oèistio ti ne pogani. 16 I ovo bi triput, i sud se opet uze na nebo. 17 A kad se Petar u sebi divljaše šta bi bila utvara koju vidje, i gle, ljudi poslani od Kornilija, napitavši i našavši dom Simonov stadoše pred vratima, 18 I zovnuvši pitahu: stoji li ovđe Simon prozvani Petar? 19 A dok Petar razmišljavaše o utvari, reèe mu Duh: evo tri èovjeka traže te; 20 Nego ustani i siði i idi s njima ne premišljajuæi ništa, jer ih ja poslah. 21 A Petar sišavši k ljudima poslanim k sebi od Kornilija reèe: evo ja sam koga tražite; što ste došli? 22 A oni rekoše: Kornilije kapetan, èovjek pravedan i bogobojazan, poznat kod svega naroda Jevrejskoga, primio je zapovijest od anđela svetoga da dozove tebe u svoj dom i da èuje rijeèi od tebe. 23 Onda ih dozva unutra i ugosti. A sjutradan ustavši Petar poðe s njima, i neki od braæea koja bješe u Jopi poðoðe s njim. 24 I sjutradan uðoðe u Æesariju. A Kornilije èekaše ih sazvavši rodbinu svoju i ljubazne prijatelje. 25 A kad Petar sæaše da uðe, srete ga Kornilije, i padnuvši na noge njegove pokloni se. 26 I Petar ga podiže govoreæi: ustani, i ja sam èovjek. 27 I s njim govoreæi uðe, i naðe mnoge koji se bijahu sabrali. 28 I reèe im: vi znate kako je neprilièno èovjeku Jevrejinu družiti se ili dolaziti k tuðinu; ali Bog meni pokaza da nijednoga èovjeka ne zovem pogana ili neèista; 29 Zato i bez sumnje dòðoh pozvan. Pitam vas dakle zaþto poslaste po mene? 30 I Kornilije reèe: od èetvrtoga dana do ovoga èasa ja postih, i u deveti sahat moljah se Bogu u svojoj kuæi; i gle, èovjek stade preda mnom u haljini sjajnoj, 31 I reèe: Kornilije! uslišena bi molitva tvoja i milostinje tvoje pomenuše se pred Bogom. 32 Pošli dakle u Jopu i dozovi Simona koji se zove Petar: on stoji u kuæi Simona kožara kod mora, koji kad doðe kazaæe ti. 33 Onda ja odmah poslah k tebi; i ti si dobro uèinio što si doðao. Sad dakle mi svi stojimo pred Bogom da èujemo sve što je tebi od Boga zapovjeðeno. 34 A Petar otvorivši usta reèe: zaista vidim da Bog ne gleda ko je ko; 35 Nego u svakom narodu koji se boji njega i tvori pravdu mio je njemu. 36 Rijeèi što posla sinovima Izrailjevijem, javljuæi mir po Isusu Hristu, ona je Gospod svima. 37 Vi znate govor koji je bio po svoj Judeji poèevši od Galileje po krštenju koje propovijeda Jovan: 38 Isusa iz Nazareta kako ga pomaza Bog Duhom svetijem i silom, koji proðe èineæi dobro i iscjeljujuæi sve koje ðavo bješe nadvladao; jer Bog bijaše s njim. 39 I mi smo svjedoci svemu što uèini u zemljiji Judejskoj i Jerusalimu; kojega i ubiše objesivši na drvo. 40 Ovoga Bog vaskrse treæi dan, i dade mu da se pokaže, 41 Ne svemu narodu nego nama svjedocima naprijed izbranima od Boga, koji s njim jedosmo i pismo po vaskrseniju njegovom iz mrtvijeh. 42 I zapovjedi nam da propovijedamo narodu i da svjedoèimo da je on nareèeni od Boga sudija živijem i mrtvijem. 43 Za ovo svjedoèe svi proroci da æe imenom njegovijem primiti oproštenje grjeha svi koji ga vjeruju. 44 A dok još Petar govoraše ove rijeèi, siðe Duh sveti na sve koji slušahu rijeè. 45 I udiviše se vjerni iz obrezanja koji bijahu došli s Petrom, videæi da se i na nezababošće izli dar Duha svetoga. 46 Jer ih slušahu gdje govorahu jezike, i velièahu Boga. Tada odgovori Petar: 47 Eda može ko vodu zabraniti da se ne krste oni koji primiše Duha svetoga kao i mi? 48 I zapovjedi im da se krste u ime Isusa Hrista. Tada ga moliše da ostane kod njih nekoliko dana.

11 A èuše i apostoli i braæea koji bijahu u Judeji da i nezababošći primiše rijeè Božiju. 2 I kad iziðe Petar u Jerusalim, preprihru se s njim koji bijahu iz obrezanja, 3 Govoreæi: uðao si k ljudima koji nijesu obrezani, i jeo si s njima. 4 A Petar poèevši kazivaše im redom govoreæi: 5 Ja bijah u gradu Jopi na molitvi, i doðavši izvan sebe vidjeh utvaru, gdje silazi sud nekakav kao veliko platno na èetiri roglja i spušta se s neba, i doðe do preda me. 6 Pogledavši u nj opazih i vidjeh èetvoronožna zemaljska, i zvjerinje i bubine i ptice nebeske. 7 A èuh glas koji mi govori: ustani, Petre! pokolji i pojedi. 8 A ja rekoh: nipošto, Gospode! jer ništa pogano i neèisto nikad ne uðe u usta moja. 9 A glas mi odgovori drugom s neba govoreæi: što je Bog oèistio ti ne pogani. 10 A ovo bi triput; i uze se opet sve na nebo. 11 I gle, odmah tri èovjeka staše pred kuæom u kojoj bijah, poslani iz Æesarije k meni. 12 A Duh mi reèe da idem s njima ne premišljajuæi ništa. A doðoðe sa mnom i ovo šest braæea, i uðosmo u kuæu èovjekovu. 13 I kaza nam kako vidje anđela u kuæu svojoj koji je stao i kazao mu: pošli ljudе u Jopu i dozovi Simona prozvanoga Petra, 14 Koji æe ti kazati rijeèi kojima æe se spasti ti i sav dom tvoj. 15 A kad ja poèeh govoriti, siðe Duh sveti na njih, kao i na nas u poèetku. 16 Onda se opomenuh rijeèi Gospodnje kako govoraše: Jovan je krstio vodom, a vi æete se krstiti Duhom svetijem. 17 Kad im dakle Bog dade jednak dar kao i nama koji vjerujemo Gospoda svojega Isusa Hrista: ja ko bijah da bih mogao zabraniti Bogu? 18 A kad èuše ovo, umukoše, i hvaljahu Boga govoreæi: dakle i nezababošćima Bog dade pokajanje za život. 19 A oni što se rasijaše od nevolje koja posta za Stefana, proðoðe tja do Finikije i Kipra i Antiohije, nikomu ne govoreæi rijeèi

do samijem Jevrejima. 20 A neki od njih bijahu Kiprani djevojka po imenu Roda, da èuje. 14 I poznavši glas i Kirinci, koji ušavši u Antiohiju govorahu Grcima Petrov od radosti ne otvori vrata, nego utrèa i kaza propovijedajuæi jevanđelje o Gospodu Isusu. 21 I da Petar stoji pred vratima. 15 A oni joj rekoše: jesli bješe ruka Božija s njima; i mnogo ih vjerovaše i ti luda? A ona potvrđivaše da je tako. A oni govorahu: obratiše se ka Gospodu. 22 A doðe rijeè o njima anđeo je njegov. 16 A Petar jednako kucaše. A kad do ušiju crkve koja bješe u Jerusalimu; i poslaše otvorise, vidješe ga, i udiviše se. 17 A on mahnuvši Varnavu da ide tja do Antiohije; 23 Koji došavši i na njih rukom da æute, kaza im kako ga Gospod vidjevši blagodat Božiju, obradova se, i moljaše sve izvede iz tamnice; i reèe: javite ovo Jakovu i braæi. I da tvrdijem srcem ostanu u Gospodu; 24 Jer bješe izišavši otide na drugo mjesto. 18 A kad bi dan, bješe èovjek blag i pun Duha svetoga i vjere. I obrati se ne mala buna među vojnicima, šta to bi od Petra. 19 mnogi narod ka Gospodu. 25 Varnava pak iziðe u A kad ga Irod zaiska i ne naðe, onda ispita stražare, i Tars da traži Savlu; i kad ga naðe, doveđe ga u zapovjedi da ih odvedu; i izišavši iz Judeje u Æesariju Antiohiju. 26 I oni se cijelu godinu sastajaše onđe onamo življasha. 20 Jer se Irod srðaše na Tirce i s crkvom, i uèiše mnogi narod; i najprije u Antiohiji Sidonce. Ali oni jednodušno dođoše k njemu, i uvezvi nazvaše uèenike hriðeanima. 27 A u te dane siðoše na svoju ruku Vlasta, posteljnika careva, iskahu mira, iz Jerusalima proroci u Antiohiju. 28 I ustavši jedan jer se njihove zemlje hranjahu od njegova carstva. 21 od njih, po imenu Agav, objavi glad veliki koji šeaaše A u odreðeni dan obuèe se Irod u carsku haljinu, i biti po vasionom svijetu; koji i bi za Klaudiju æesara. sjedavši na prijesto govorase im; 22 A narod vikaše: 29 A od uèenika odredi svaki koliko koji mogase da ovo je glas Božij, a ne èovjeèij. 23 Ali ujedanput pošlu u pomoæ braæi koja življahu u Judeji. 30 Koje udari ga anđeo Gospodnj; jer ne dade slave Bogu; i uèiniše poslavši starješinama preko ruke Varnavine i Savlove.

12 U ono pak vrijeme podiže Irod car ruke da muèi neke od crkve. 2 I pogubi Jakova brata

Jovanova maëem. 3 I vidjevši da je to po volji Jevrejima nastavi da uhvati i Petra a bijahu dani prijesnijeh hljebova 4 Kojega i uhvati i baci u tamnicu, i predade ga èetvoricu èetvrtnika vojnièikijeh da ga i mišljaše ga po pashi izvesti pred narod. 5 I sluzahu Gospodu i pošæahu, reèe Duh sveti: odvojite tako Petra èuvahu u tamnici; a crkva moljaše se za njega Bogu bez prestanka. 6 A kad šeaaše Irod da ga izvede, onu noæ spavaše Petar među dvojicom probudi ga govoreæi: ustani brže. I spadoše mu verige s ruku. 8 A anđeo mu reèe: opaši se, i obuj opanke svoje. I uèini tako. I reèe mu anđeo: obuci haljinu svoju, pa hajde za mnom. 9 I izišavši iðaše za razumnijem. Ovaj dozvavši Varnavu i Savlu zaiska njim, i ne znadijaše da je to istina što anđeo èinjava, da èuje rijeè Božiju. 8 A Elima vraèar jer to znaèi nego mišljaše da vidi utvaru. 10 A kad proðoše prvu Pavle, pun Duha svetoga pogledavši na nj. 10 Reèe: proðoše jednu ulicu, i anđeo odmah otstupi od njega. o napunjeni svakoga lukavstva i svake pakosti, sine 11 I kad doðe Petar k sebi reèe: sad zaista vidim ðavolj! neprrijatelju svake pravde! zar ne prestaješ da Bog posla anđela svojega te me izbavi iz ruku kvariti pravijeh putova Gospodnjijeh? 11 I sad eto ruke Irodovijeh i od svega èekanja naroda Jevrejskoga. 12 Gospodnje na te, i da budeš slijep da ne vidiš sunca I razmislivši doðe kuæi Marije matere Jovana koji se za neko vrijeme. I ujedanput napade na nj mrak i zvaše Marko, gdje bijahu mnogi sabrani i moljahu se tama, i pipajuæi tražaše voða. 12 Tada namjesnik, kad Bogu. 13 A kad kucnu Petar u vrata od dvora, pristupi vidje šta bi, vjerova, diveæi se nauci Gospodnjoj. 13

A kad se Pavle sa svojijem društvom odveze iz Pafa, zakonu Mojsijevu, opravdaće se u njemu svaki koji dođoše u Pergu Pamfiliju; a Jovan se odvoji od vjeruje. **40** Gledajte dakle da ne dođe na vas ono što njih, i vrati se u Jerusalim. **14** A oni otišavši iz Perge je kazano u prorocima: **41** Vidite, nemarljivi! i èudite dođoše u Antiohiju Pisidijsku, i ušavši u zbornicu u se, i nek vas nestane; jer ja èinim djelo u dane vaše, dan subotni sjedoše. **15** A po èitanju zakona i proroka djelo koje neæete vjerovati ako vam ko uskazuje. poslaše starješine zbornièke k njima govoreæi: ljudi **42** A kad izlažahu iz zbornice Jevrejske, moljaju braæeo! ako je u vama rijeè utjehe za narod, govorite. **16** A Pavle ustavši i mahnuvši rukom reèe: ljudi **43** A kad se sabor raziðe, poðoše za Pavlom i za Izrailjci i koji se Boga bojite! èuvjet. **17** Bog naroda Varnavom mnogi od Jevreja i pobožnijeh došljaka; a ovoga izabra oce naše, i podiže narod kad bijahu oni govoreæi im svjetovahu ih da ostanu u blagodati došljaci u zemlji Misirskoj, i rukom visokom izvede ih Božijoj. **44** A drugu subotu sabra se gotovo sav grad iz nje. **18** I do èetrdeset godina prehrani ih u pustinji. da èuju rijeèi Božije. **45** A kad vidješe Jevreji narod, **19** I zatrvoši sedam naroda u zemlji Hanaanskoj na napuniše se zavisti, i govorahu protivno rijeèima kocke razdjeli im zemlju njihovu. **20** I potom na èetiri Pavlovijem nasuprot govoreæi i huleæi. **46** A Pavlo stotine i pedeset godina dade im sudije do Samuila i Varnava oslobođivši se rekose: vama je najprije proroka. **21** I od tada iskaše cara, i dade im Bog trebalo da se govorri rijeè Božija; ali kad je odbacujete, Saula, sina Kisova, èovjeka od koljena Venijaminova, i sami se pokazuјete da nijeste dostojni vjeèenoga za èetrdeset godina. **22** I uklonivši njega podiže im života, evo se obræemo k neznaboscima. (aiðnios Davida za cara, kome i reèe svjedoèeæi: naðoh g166) **47** Jer nam tako zapovjedi Gospod: postavih Davida sina Jesejeva, èovjeka po srcu mojemu, koji te za vidjelo neznaboscima, da budeš spasenije do æe ispuniti sve volje moje. **23** Od njegova sjemena samoga kraja zemlje. **48** A kad èuše neznaboscima, podiže Bog po obeæanju Izraelju spasa Isusa; **24** radovahu se i slavljuh rijeè Božiju, i vjerovaše koliko Kad Jovan pred njegovijem dolaskom propovijeda ih bješe pripravljeno za život vjeèeni. (aiðnios g166) **49** I krštenje pokajanja svemu narodu Izraeljevu. **25** I kad rijeè se Božija raznošaše po svoj okolini. **50** Ali Jevreji svršivaše Jovan teèenje svoje, govorase: ko mislite podgovoriše pobožne i poštene žene i starješine da sam ja nijesam ja; nego evo ide za mnom, kome gradsko te podigoše gonjenje na Pavla i Varnavu, i ja nijesam dostojan razdriješiti remena na obuæi istjeraše ih iz svoje zemlje. **51** A oni otresavši na njih njegovoj. **26** Ljudi braæeo! sinovi roda Avraamova, i prah sa svojijem nogu doðoše u Ikoniju. **52** A uèenici koji se meðu vama Boga boje! vama se posla rijeè punjahu se radosti i Duha svetoga.

14 U Ikoniji pak dogodi se da oni zajedno uðoše u zbornicu Jevrejsku, i govorahu tako da vjerova veliko mnoštv Jevreja i Grka. **2** A Jevreji koji ne vjerovahu podbuniše i razdražiše duše neznabozaca na braæeu. **3** Ali oni ostaše dosta vremena govoreæi slobodno u Gospodu koji svjedoèaše rijeè blagodati svoje i davaše te se tvorahu znaci i èudesa rukama njihovijem. **4** A mnoštv gradsko razdjeli se, i jedni bijahu s Jevrejima, a jedni s apostolima. **5** A kad navalish i neznabosc i Jevreji sa svojijem poglavarama da im dosade i kamenjem da ih pobiju, **6** Oni doznavši pobjegoše u gradove Likaonske, u Listru i u Dervu i u okolini njihovu. **7** I onamo propovijedahu jevanðelje. **8** I jedan èovjek u Listri sjeðaše nemoæan u nogama, i bješe hrom od utrobe matere svoje, i ne bješe nikad hodio. **9** Ovaj slušaše Pavla gdje govorii Pavle pogledavši na nj i vidjevši da vjeruje da æe ozdraviti, **10** Reèe velikijem glasom: tebi govorim u ime Gospoda Isusa Hrista, ustani na svoje noge upravo. I skoèi, i hoðaše. **11** A kad vidje narod šta uèini Pavle, podigoše glas svoj govoreæi Likaonski:

bogovi naèiniše se kao ljudi, i siðoþe k nama. **12** I **5** Onda ustaþe neki od jeresi farisejske koji bijahu nazivahu Varnavu Jupiterom, a Pavla Merkurijem, vjerovali, i govorahu da ih valja obrezati, i zapovjediti jer on upravljaþe rijeèju. **13** A sveštenik Jupitera da drže zakon Mojsijev. **6** A apostoli i starješine koji bješe pred gradom njihovim dovede junce, i sabraþe se da izvide ovu rijeè. **7** I po mnogom donesem vijence pred vrata, i s narodom šeadijaþe vijeæanju usta Petar i reèe: ljudi braæeo! vi zname da da prinosi žrtvu. **14** A kad èuþe apostoli, Varnava Bog od prvih dana izabra izmeðu nas da iz mojih Pavle, razdrijeþe haljine svoje, i skoèiše meðu usta èuju neznabوci rijeè jevanđelja i da vjeruju. **8** I narod vièuæi i govoræi: **15** Ljudi! Šta to èinite? I Bog, koji poznaþe srca, posvjeðeo im i dade im Duha mi smo kao i vi smrtni ljudi, koji vam propovijedamo svetoga kao i nama, **9** I ne postavi nikakve razlike jevanđelje da se od ovijeh lažnijeh stvari obratite k meðu nama i njima, oèistivši vjerom srca njihova. **10** Bogu živome, koji stvori nebo i zemlju i more i sve Sad dakle šta kuþate Boga, i hoæete da metnete što je u njima; **16** Koji u prošavšijem naraštajima uèenicima jaram na vrat, kojega ni ocevi naši ni mi bješe pustio sve narode da idu svojijem putovima: **17** mogosmo ponjeti? **11** Nego vjerujemo da æemo se I opet ne ostavi sebe neposvjeðeno, èineæi dobro, spasti blagodaæu Gospoda Isusa Hrista kao i oni. **12** dajuæi nam s neba dažd i godine rodne, punæi Onda umuèe sve mnoštv, i slušahu Varnavu i Pavla srca naša jelom i veseljem. **18** I ovo govoræi jedva koji pripovijedahu kolike znake i èuedesa uèini Bog ustaviþe narod da im ne prinose žrtve, nego da ide u neznabوcima preko njih. **13** A kad oni umukoše, svaki svojoj kuæi. A dok oni življahu ondje i uèahu, odgovori Jakov govoræi: ljudi braæeo! poslušajte **19** Doðoðe iz Antiohije i iz Ikonije nekaki Jevreji, i mene. **14** Simon kaza kako Bog najprije pohodi i primi kad se oni prepirahu slobodno, podgovoriþe narod iz neznabوaca narod k imenu svojemu. **15** I s ovijem da ih odustanu, govoræi da ništa pravo ne govore, se udaraju rijeèi proroka, kao što je napisano: **16** nego sve lažu. I podgovorivši narod zasuþe Pavla Potom æu se vratiti, i sazidaæu dom Davidov, koji kamenjem i izvukloþe ga iz grada misleæi da je mrtav. je pao, i njegove razvaline popravljaæu, i podignuæu **20** A kad ga opkoliþe uèenici njegovi, ustade i uðe ga, **17** Da potraže Gospoda ostali ljudi i svi narodi u u grad, i sjutradan iziðe s Varnavom u Dervu. **21** kojima se ime moje spomenu, govorí Gospod koji I propovjedivši jevanđelje gradu onome i nauèivši tvori sve ovo. **18** Bogu su poznata od postanja svijeta mnoge vratise se u Listru i Ikoniju i Antiohiju **22** sva djela njegova; (aiðn g165) **19** Zato ja velim da se Utvrðujuæi duše uèenika i svjetujuæi ih da ostanu ne dira u neznabوce koji se obraæaju k Bogu; **20** u vjeri, i da nam kroz mnoge nevolje valja uæi u Nego da im se zapovjedi da se èuvaju od priloga carstvo Božije. **23** I postavivši im starješine po svijem idolskih i od kurvarstva i od udavljenoga i od krvi, i crkvama, i pomolivši se Bogu s postom, predadoše što njima nije milo drugima da ne èine. **21** Jer Mojsije ih Gospodu koga vjerovaše. **24** I prošavši Pisidiju ima od starijeh vremena u svijetu gradovima koji ga doðoðe u Pamfiliju. **25** I govorivši rijeè Gospodnju propovijedaju, i po zbornicama èita se svake subote. u Perzi siðoþe u Ataliju. **26** I odande otploviþe u **22** Tada naðoðe za dobro apostoli i starješine sa svom Antiohiju, odakle bijahu predani blagodati Božijoj crkvom da izberu izmeðu sebe dvojicu i da pošlu u na djelo koje svršiþe. **27** A kad doðoðe i sabraþe Antiohiju s Pavlom i Varnavom, Judu koji se zvaþe crkvu, kazaše sve šta uèini Bog s njima, i kako otvori Varsava, i Silu, ljudi znamenite meðu braæom. **23** I neznabоcima vrata vjere. **28** I ostaþe ondje ne malo napisala rukama svojima ovo: Apostoli i starješine i vremena s uèenicima. braæe pozdravljaju braæu koja su po Antiohiji i Siriji i Kiliðiji što su od neznabоaca. **24** Buduæi da mi èusmo da neki od nas iziðavši smetoþe vas rijeèima, i raslabiþe duše vaþe govoræi vam da se obrezujete i da držite zakon, kojima mi ne zapovjedimo; **25** Zato naðosmo za dobro mi jednodušno sabrani izbrane ljudi poslati vama s ljubaznjem našijem Varnavom i Pavlom, **26** S ljudima koji su predali duše svoje za ime Gospoda našega Isusa Hrista. **27** Poslasmo dakle Judu i Silu, koji æe to i rijeèima kazati. **28** Jer naðe za dobro sveti Duh i mi da nikakvijeh tegoba više ne meæemo na vas osim ovijeh potrebnijeh: **29** Da se èuvate od priloga idolskih i od krvi i od udavljenoga

i od kurvarstva, i što neæete da se èini vama ne grada Tijatirskoga, koja prodavaše skerlet, slušaše: i èinite drugima; od èega ako se èuvate, dobro æete Gospod otvorí srce njezino da pazi na rijeèi Pavlove. èiniti. Budite zdravi. 30 A kad ih opremiše, doðoše 15 A kad se krsti ona i kuæa njezina, moljaše nas u Antiohiju, i sabravši narod predaše poslanicu. 31 govoreæi: ako mislite da ja vjerujem Gospoda, uðite A kad proëitaše, obradovaše se utjesi. 32 A Juda i u moju kuæu i živite. I natjera nas. 16 A dogodi se Sila, koji i proroci bijahu, mnogijem rijeèima utješiše kad iðasmo na molitvu da nas srete jedna robinja braæu i utvrdiše. 33 I pošto biše onamo neko vrijeme, koja imaše duh pogodaèki i vraèajuæi donošaše otpustiše ih braæa s mirom k apostolima. 34 No Sila veliki dobitak svojijem gospodarima. 17 Ova poðe naðe za dobro da ostane onamo, a Juda se vrati u za Pavlom i za nama, i vikaše govoreæi: ovi su Jerusalim. 35 A Pavle i Varnava življahu u Antiohiji i ljudi sluge Boga najvišega, koji javljaju nama put uèahu i propovijedahu rijeè Gospodnju s mnogima spasenija. 18 I ovako èinjase mnogo dana. A kad se drugijem. 36 A poslije nekoliko dana reèe Pavle Pavlu dosadi, okrenu se i reèe duhu: zapovijedam ti Varnavi: hajde da se vratimo i da obiðemo braæeu imenom Isusa Hrista, iziði iz nje. I iziðe u taj èas. 19 po svijem gradovima po kojima propovijedasmo rijeè A kad vidješe njezini gospodari da iziðe nad njihova Gospodnju kako žive. 37 A Varnava šeaše da uzmu dobitka, uzeše Pavla i Silu i odvukoše ih na pazar ka sa sobom Jovana prozvanoga Marka. 38 Pavle pak knezovima. 20 I dovedavši ih k vojvodama, rekoše: govoraše: onoga koji nas je odustao u Pamfiliji i nije ovi su ljudi Jevreji, i mute po našemu gradu, 21 I išao s nama na djelo na koje smo bili odreðeni, da propovijedaju obièaje kojih nama ne valja primati ne uzimamo sa sobom. 39 Tako postade raspra da ni tvoriti, jer smo Rimljani. 22 I sleže se narod na se oni razdvojiše, i Varnava uvezvi Marka otplovi u njih, i vojvode izdriješe im haljine, i zapovjediše da ih Kipar. 40 A Pavle izbravši Silu iziðe predan blagodati šibaju. 23 I pošto ih zdravo izbiše bacise ih u tamnicu, Božijoj od braæe. 41 I prolazaše kroz Siriju i Kilikiju i zapovjediše tamnièaru da ih dobro èuva. 24 Primivši utvrđujuæi crkve.

16 Doðe pak u Dervu i u Listru, i gle, onđe bješe neki uèenik, po imenu Timotije, sin neke žene Jevreijke koja vjerovala, a oca Grka; 2 Za njega dobro svjedoèahu braæea koja bijahu u Listri i u Ikoniji. 3 Ovoga namisli Pavle da uzme sa sobom; i uze ga, i obreza Jevreja radi koji bijahu u onijem mjestima: jer svi znadjahu oca njegova da bješe Grk. 4 I kad prolazaþu po gradovima, predavaše im da drže uredbe koje urediše apostoli i starješine u Jerusalimu. 5 A crkve se utvrðivahu u vjeri, i svaki dan bivaše ih više. 6 A kad proðoše Frigiju i Galatijsku zemlju, zabrani im Duh sveti govoriti rijeè u Aziji. 7 A kad doðoše u Misiju šeadijahu da idu u Vitiniju, i Duh ne dade. 8 A kad proðoše Misiju, siðoše u Troadu. 9 I Pavlu se javi utvara noæeu: bješe jedan èovjek iz Maæedonije, i stajaše moleæi ga i govoreæi: doði u Maæedoniju i pomozi nam. 10 A kad vidje utvaru, odmah gledasmo da iziðemo u Maæedoniju, doznavši da nas Gospod pozva da im propovijedamo jevanđelje. 11 A kad se odvezosmo iz Troade, doðosmo u Samotrak, i sjutradan u Neapolj, 12 A odande u Filibu, koje je prvi grad zemlje Maæedonije, naselje Rimsko; i u onom gradu ostasmo nekoliko dana. 13 A u dan subotni iziðosmo iz grada k vodi gdje bješe bogomolja; i sjedavši govorismo k ženama koje se bijahu sabrale. 14 I jedna bogobojazna žena, po imenu Lidija, iz

17 Prošavši pak Amfipolj i Apoloniju dođoše u njemu, on budući gospodar neba i zemlje, ne živi Solun, gdje bješe zbornica Jevrejska. **2** I Pavle u rukotvorenijem crkvama, **25** Niti prima ugađanja po običaju svome uđe k njima, i tri subote razgovara od ruku èovjeèijih, kao da bi onome trebalo što koji se s njima iz pisma, **3** Pokazujući i dokazujući im da sam daje svima život i dihanje i sve. **26** I uèinio je trebalo Hristos da postrada u vaskrsne iz mrtvih, i je da od jedne krvi sav rod èovjeèij živi po svemu da ovaj Isus kojega ja, reče, propovijedam vama, jest licu zemaljskome, i postavio je naprijed određena Hristos. **4** I neki od njih vjerovaše, i pristaše s Pavlom vremena i međe njihovoga življenja: **27** Da traže i sa Silom, i od pobožnijeh Grka mnoštvo veliko, i od Gospoda, ne bi li ga barem opipali i našli, premda nije žena gospodskih ne malo. **5** Ali tvrdovrati Jevreji daleko ni od jednoga nas; **28** Jer kroz njega živimo, i zaviđahu, i uzevši neke zle ljude od prostoga naroda, mièemo se, i jesmo; kao što i neki od vaših pjevaèa i sabravši èetu, uzbuniše po gradu, i napadoše na rekoše: jer smo i rod njegov. **29** Kad smo dakle rod kuæu Jasonovu, i tražahu ih da izvedu pred narod. Božij, ne treba da mislimo da je Božanstvo kao ikone **6** A kad njih ne nađoše, povukoste Jasona i neke zlatne ili srebrne ili kamene, koje su ljudi majstorski od braæe pred starješine gradske vièuæi: ovi što naèinili po smišljaju svome. **30** Ne gledajući dakle zamutiše vasioni svijet dođoše i ovdje, **7** Koje Jason Bog na vremena neznanja, sad zapovijeda svima primi; i ovi svi rade protiv æesarevijeh zapovijesti, ljudima svuda da se pokaju; **31** Jer je postavio dan govoreći da ima drugi car, Isus. **8** I smutiše narod i u koji æe suditi vasionome svjetu po pravdi preko starješine gradske koji ovo èuše. **9** Ali kad ih Jason i èovjeka koga odredi, i dade svima vjeru vaskrsnuvši ostali zadovoljše odgovorom, pustiše ih. **10** A braæa ga iz mrtvih. **32** A kad èuše vaskrsenije iz mrtvih, odmah noæu opraviše Pavla i Silu u Veriju. Došavši onda se jedni rugahu; a jedni rekoše: da te èujemo onamo uðoše u zbornicu Jevrejsku. **11** Ovi pak bijahu opet o tom. **33** Tako Pavle otide između njih. **34** A neki plemenitiji od onih što žive u Solunu; oni primiše ljudi pristaše uza nj i vjerovaše; među kojima bješe rijeè sa svijem srcem, i svaki dan istraživahu po i Đonisije Areopagitski, i žena po imenu Damara, i pismu je li to tako. **12** Tako vjerovaše mnogi od njih, i drugi s njima.

od poštenijeh Grèkijeh žena i od ljudi ne malo. **13** A kad razabraše Jevreji Solunski da Pavle u Veriju propovjedi rijeè Božiju, dođoše i onamo te uzdigoše i poburiše narod. **14** A braæa onda odmah opraviše Pavla da ide u primorje; a Sila i Timotije ostaše onđe. **15** A pratioci dovedoše Pavla do Atine; i primivši zapovijest na Silu i Timotiju da dođu k njemu što brže, vratiše se. **16** A kad ih Pavle èekaše u Atini, razdraži se duh njegov u njemu gledajući grad pun idola; **17** I prepriješe se s Jevrejima i bogobojaznima u zbornici, i na pazaru svaki dan s onima s kojima se udešavaše. **18** A neki od Epikurovaca i od Stoièikijeh mudaraca preprihaju se s njim; i jedni govoraju: šta hoæe ovaj besposlica? A drugi: vidi se kao da hoæe nove bogove da propovijeda. Jer im propovijedaše jevanđelje o Isusu i o vaskrseniju. **19** Pa ga uzeše i odvedoše na Areopag govoreći: možemo li razumjeti kakva je ta nova nauka što ti kazuješ? **20** Jer nešto novo meæeš u naše uši; hoæemo dakle da vidimo što æe to biti. **21** A Atinjanji svi i putnici iz drugih zemalja ne bijahu ni za što drugo nego da što novo kazuju ili slušaju. **22** A Pavle stavši nasred Areopaga reče: ljudi Atinjanji! po svemu vas vidim da ste vrlo pobožni; **23** Jer prolazeæi i motreæi vaše svetinje nađoh i oltar na kome bješe napisano: Bogu nepoznatome. Kojega dakle ne znajuæi poštujete onoga vam ja propovijedam. **24** Bog koji je stvorio svijet i sve što je

18 A potom se odluèi Pavle od Atine i dođe u Korint, **2** I nađe jednoga Jevrejina, po imenu Akilu, rodom iz Ponta, koji bješe skoro došao iz Talijanske sa ženom svojom Priskilom jer bješe zapovjedio Klaudije da svi Jevreji idu iz Rima i dođe k njima. **3** I buduæi da bješe onoga istog zanata, osta kod njih i raðaše, jer bijahu æelimarskog zanata. **4** A prepriješe se u zbornicama svake subote, i nadgovaraše Jevreje i Grke. **5** I kad siðoše iz Maæedenije Sila i Timotije, navalni Duh na Pavla da svjedoèi Jevrejima da je Isus Hristos. **6** A kad se oni protivljaju i huljaju, otrese haljine svoje i reče im: krv vaša na vaše glave; ja sam èist, otsad idem u neznabošce. **7** I otisavši odande dođe u kuæu nekoga po imenu Justa, koji poštovaše Boga, i kojega kuæa bješe kraj zbornice. **8** A Krisp, starješina zbornièki, vjerova Gospoda sa svijem domom svojijem; i od Korinæana mnogi koji slušaju vjerovaše i krstiše se. **9** A Gospod reče Pavlu noæu u utvari: ne boj se, nego govor, i da ne uæutiš; **10** Jer sam ja s tobom, i niko se neæee usudit da ti što uèini; jer ja imam veliki narod u ovome gradu. **11** I on sjedi ondje godinu i šest mjeseci uèeeæi ih rijeèi Božijoj. **12** A kad bješe Galion namjesnik u Ahaji, napadoše Jevreji jednodušno na Pavla i dovedoše ga na sud **13** Govoreæi: ovaj nagovara ljudi da poštuju Boga protiv zakona. **14** A kad Pavle šæaše da otvori

usta, reèe Galion Jevrejima: da je kakva nepravda bivalo dvije godine, tako da svi koji življahu u Aziji, bila ili zlo djelo, po dužnosti poslušao bih vas, o i Jevreji i Grci, èuše rijeè Gospoda Isusa. **11** I Bog Jevreji! **15** Ali kad su prepiranja za rijeèi i za imena i èinjasa ne mala èudesa rukama Pavlovijem, **12** Tako za zakon vaš, gledajte sami; jer ja sudija tome neæu da su i èalme i ubrušiæe znojave od tijela njegova da budem. **16** I izagna ih iz sudnice. **17** Onda svi Grci nosili na bolesnike, i oni se iscjeljavaju od bolesti, uhvatiše Sostena, starješinu zbornièkoga, i biše ga i duhovi zli izlažahu iz njih. **18** I poèeš neki od pred sudnicom; i Galion nije za to ništa mario. **18** A Jevreja, koji se skitahu i zaklinjahu ñavole, spominjati Pavle osta još pozadugo, i oprostivši se s braæom nad onima u kojima bijahu zli duhovi ime Gospoda otplovi u Siriju i s njime Priskila i Akila, i ostrije glavu Isusa govoreæi: zaklinjemo vas Isusom koga Pavle u Kenkreji, jer se bješe zavjetovao. **19** I doðe u Efes; propovijeda. **14** A bijahu nekijeh sedam sinova Skeve i njih ostavi ondje, a on uđe u zbornicu, i prepiraše Jevrejina, poglavara sveštenièkoga, koji ovo èinjava. se s Jevrejima. **20** A kad ga oni moliše da ostane **15** A duh zli odgovarajuæi reèe: Isusa poznajem, i kod njih više vremena, ne htjede, **21** Nego se oprosti Pavla znam; ali vi ko ste? **16** I skoèivši na njih èovjek s njima govoreæi: valja mi, makar kako bilo, ovaj u kome bješe zli duh nadvlada ih, i pritiše ih poda se praznik što ide provesti u Jerusalimu; nego, ako Bog tako da goli i izranjeni utekoše iz one kuæe. **17** I ovo htjedbude, vratiæu se opet k vama. I odvezе se iz doznadoše svi koji življahu u Efesu, i Jevreji i Grci; Efesa; a Akila i Priskila ostaše u Efesu. **22** I došavši i uđe strah u sve njih, i veliæaše se ime Gospoda u Æesariju, iziðe i pozdravi se s crkvom, i siðe u Isusa. **18** I mnogi od onijeh što vjerovahu, dolažahu Antiohiju. **23** I provedavši nekoliko vremena iziðe i te se isповijedahu i kazivahu šta su uèinili. **19** A prođe redom Galatijsku zemlju i Frigiju utvrðujuæi sve mnogi od onijeh koji èarahu, sabravši knjige svoje uèenike. **24** A doðe u Efes jedan Jevrejin, po imenu Apolos, rodom iz Aleksandrije, èovjek rjeèit i silan u Apolos, rastojiš i nadvlaðivaše rijeè Gospodnja. **21** I kad se goreæi duhom, govoraše i uèaše pravo o Gospodu, a ovo svrši, namisli Pavle da prođe preko Maæedenonije znadijaše samo krštenje Jovanovo. **26** I ovaj poèe i Ahaje, i da ide u Jerusalim, i reèe: pošto budem slobodno propovijedati po zbornicama. A kad ga èuše tamo, valja mi i Rim vidjeti. **22** I posla u Maæedenoniju Akila i Priskila, primiše ga i još mu bolje pokazaše put dvojicu od onijeh koji ga služahu, Timotija i Erasta; Gospodnji. **27** A kad on šeæaše da prijeđe u Ahaju, a on osta neko vrijeme u Aziji. **23** A u ono vrijeme poslaše braæa naprijed i pisaše uèenicima da ga podiže se ne mala buna puta radi Gospodnjega, **24** prime. I on došavši onamo pomože mnogo onima koji Jer nekakav zlatar, po imenu Dimitrije, koji graðaše vjerovahu blagodaæu; **28** Jer zdravo nadvlaðivaše Dijani srebrne crkvice i davaše majstorima ne mali Jevreje jednako pred narodom dokazujuæi iz pisma posao, **25** On skupi ove i drugijeh ovakovijeh stvari da je Isus Hristos.

19 Dogodi se pak, kad bješe Apolos u Korintu, da Pavle prolažaše gornje zemlje, i dođe u Efes, i našavši neke uèenike **2** Reèe im: jeste li primili Duha svetoga kad ste vjerovali? A oni mu rekoše: nijesmo ni èuli da ima Duh sveti. **3** A on im reèe: na što se dakle krstiste? A oni rekoše: na krštenje Jovanovo. **4** A Pavle reèe: Jovan krsti krštenjem pokajanja, govoreæi narodu da vjeruju onoga koji æe za njim doæi, to jest, Hrista Isusa. **5** A kad to èuše, krstiše se u ime Gospoda Isusa. **6** A kad Pavle metnu ruke na njih, siðe Duh sveti na njih, i govorahu jezike i proricahu. **7** A bijaše ljudi svega oko dvanaest. **8** I ušavši u zbornicu govoraše slobodno tri mjeseca uèeæi i uvjeravajuæi za carstvo Božije. **9** I kad neki bijahu otvrđnuli i svaðahu se huleæi na put Gospodnji pred narodom, otstupi od njih i odluèi uèenike, pa se prepiraše svaki dan u školi nekoga Tirana. **10** I ovo je

izvedoše. A Aleksandar mahnuvši rukom šeaše da Trojičinu dne u Jerusalimu. 17 Ali iz Milita posla u odgovori narodu. 34 A kad ga poznaše da je Jevrejin, Efes i dozva starješine crkvene. 18 I kad dođoše k povikaše svi u glas, i vikahu oko dva sahata: velika je njemu, reče im: vi zname od prvoga dana kad dođoh u Dijana Efeska. 35 A pisar utišavši narod reče: ljudi Aziju kako s vama jednako bih 19 Služeći Gospodu Efesci! Ko je taj ēovjek koji ne zna da grad Efes slavi sa svakom poniznosti i mnogijem suzama i napastima veliku boginju Dijanu i njezin kip nebeski? 36 Kad koje mi se dogodiše od Jevreja koji mi rađahu o glavi; dakle to ne može niko odreæi, valja vi da budete 20 Kako ništa korisno ne izostavih da vam ne kažem mirni, i ništa naglo da ne ēinite; 37 Jer dovedoste i da vas naučim pred narodom i po kuæama, 21 ove ljudi koji niti su crkvu Dijaninu pokrali, niti hule Svjedoèe i Jevrejima i Grcima pokajanje k Bogu i na vašu boginju. 38 A Dimitrije i majstori koji su s vjeru u Gospoda našega Isusa Hrista. 22 I sad evo njim ako imaju kakvu tužbu, imaju sudovi, i imaju ja svezan Duhom idem u Jerusalim ne znajuæi šta namjesnici, neka tuže jedan drugoga. 39 Ako li što æe mi se u njemu dogoditi; 23 Osim da Duh sveti po drugo ištete, neka se izvidi na pravoj skupštini. 40 Jer svijem gradovima svjedoèi, govoreæi da me okovi se bojimo da ne budemo tuženi za današnju bunu; i nevolje ēekaju. 24 Ali se ni za što ne brinem, niti a nijednoga uzroka nema kojijem bismo se mogli opravdati za ovu bunu. 41 I ovo rekavši raspusti narod s radošæu i službu koju primih od Gospoda Isusa: koji se bješe sabrao.

20 A pošto se utiša buna, dozva Pavle uèenike, i utješivši ih oprosti se s njima, i iziđe da ide u Maæedeniju. 2 I prošavši one zemlje, i svjetovavši ih mnogijem rijeèima, dođe u Gréku. 3 Poživljevši pak onamo tri mjeseca stadoše mu Jevreji raditi o glavi kad šeaše da se odveze u Siriju, i namisli da se vradi preko Maæedenije. 4 I pođe s njim do Azije Sosipatar Pirov iz Verije, i Aristarh i Sekund iz Soluna, i Gaj iz Derve i Timotije, i Tihik i Trofim iz Azije. 5 Ovi ottišavši naprijed ēekahu nas u Troadi. 6 A mi se odvezosmo poslije dana prijesnjih hljebova iz Filibe, i dođosmo k njima u Troadu za pet dana, i onđe ostasmo sedam dana. 7 A u prvi dan nedjelje, kad se sabraše uèenici da lome hljeb, govoraše im Pavle, jer šeaše sjutradan da pođe, i proteže besedu do ponoæi. 8 I bijahu mnoge svjeæe gore u sobi gdje se bijasmo sabrali. 9 A sjeðaše na prozoru jedno momèe, po imenu Evtih, nadvladano od tvrdoga sna, i kad Pavle govoraše mnogo, naže se u snu i padе dolje s treæega poda, i digoše ga mrtva. 10 A Pavle sišavši pade na nj, i zagrlivši ga reče: ne bunite se, jer je duša njegova u njemu. 11 Onda iziđe gore, i prelomivši hljeb okusi, i dovoljno govori do same zore, i tako otide. 12 A momèe dovedoše živo, i utješiše se ne malo. 13 A mi došavši u lađu odvezosmo se u As, i odande šeasmo da uzmemo Pavla; jer tako bješe zapovjedio, hoteæi sam da ide pješice. 14 A kad se sasta s nama u Asu, uzesmo ga, i dođosmo u Mitilinu.

15 I odande odvezavši se dođosmo sjutradan prema Hiju; a drugi dan odvezosmo se u Sam, i noæismo u Trigliju; i sjutradan dođosmo u Milit. 16 Jer Pavle namisli da proðemo mimo Efes da se ne bi zadržao u Aziji; jer hiæaše, ako bude moguæe, da bude o

Trojičinu dne u Jerusalimu. 17 Ali iz Milita posla u njemu, reče im: vi zname od prvoga dana kad dođoh u Dijana Efeska. 18 I kad dođoše k povikaše svi u glas, i vikahu oko dva sahata: velika je njemu, reče im: vi zname od prvoga dana kad dođoh u Dijana Efeska. 19 Služeći Gospodu Efesci! Ko je taj ēovjek koji ne zna da grad Efes slavi sa svakom poniznosti i mnogijem suzama i napastima veliku boginju Dijanu i njezin kip nebeski? 20 Kako ništa korisno ne izostavih da vam ne kažem mirni, i ništa naglo da ne ēinite; 21 Jer dovedoste i da vas naučim pred narodom i po kuæama, 22 ove ljudi koji niti su crkvu Dijaninu pokrali, niti hule Svjedoèe i Jevrejima i Grcima pokajanje k Bogu i na vašu boginju. 23 Osim da Duh sveti po drugo ištete, neka se izvidi na pravoj skupštini. 24 Ali se ni za što ne brinem, niti a nijednoga uzroka nema kojijem bismo se mogli opravdati za ovu bunu. 25 I ovo rekavši raspusti narod s radošæu i službu koju primih od Gospoda Isusa: da posvjedoèim jevanđelje blagodati Božije. 26 Zato vam svjedoèim u današnji dan da sam ja ēist od krvi sviju; 27 Jer ne izostavih da pokažem volju Božiju. 28 Pazite dakle na sebe i na sve stado u kome vas Duh sveti postavi vladikama da pasete crkvu Gospoda i Boga koju steèe krvlju svojom; 29 Jer ja ovo znam da æe po odlasku mome uæi među vas teški vuci koji neæe štedjeti stada; 30 I između vas samijeh postaæe ljudi koji æe govoriti izvrnutu nauku da odvraæaju uèenike za sobom. 31 Zato gledajte i opominjite se da tri godine dan i noæe ne prestajah uèeæi sa suzama svakoga od vas. 32 I sad vas, braæo, predajem Bogu i rijeèi blagodati njegove, koji može nazidati i dati vam našljedstvo među svima osveæenima. 33 Srebra, ili zlata, ili ruha ni u jednoga ne zaiskah. 34 Sami zname da potrebi mojoj i onijeh koji su sa mnom bili poslužiše ove ruke moje. 35 Sve vam pokazah da se tako valja truditi i pomagati nemoæenima, i opominjati se rijeèi Gospoda Isusa koju on reče: mnogo je blaženije davati negoli uzimati. 36 I ovo rekavši kleèe na koljena svoja sa svima njima i pomoli se Bogu. 37 A sviju stade veliki plæ i zagrlivši Pavla cjelivahu ga, 38 Žalosni najviše za rijeè koju reče da više neæe vidjeti lica njegova; i otpriatiše ga u lađu.

21 I kad bi te se odvezosmo otgrnuvši se od njih, iduæi pravo dođosmo u Ko, i drugi dan u Rod i odande u Pataru. 2 I našavši lađu koja polazi u Finikiju, uđosmo i odvezosmo se. 3 A kad nam se ukaza Kipar, ostavismo ga nalijevo, i ploviljasmu u Siriju, i stadosmo u Tiru; jer onđe valjaše da se istovari laða. 4 I našavši uèenike ostasmo onđe

sedam dana: oni Pavlu govorahu Duhom da ne ide gore u Jerusalim. 5 A kad bi te mi dane navršismo, izišavši iđasmo, i praæehu nas svi sa ženama i djecom do iza grada, i kleknuvši na brijeu pomolismo se Bogu. 6 I oprostivši se jedan s drugijem uđosmo u lađu; a oni se vratiše svojijem kuæeama. 7 A mi poèevši plovjenje od Tira, dođosmo u Ptolemaidu; i pozdravivši se s braæom ostasmo kod njih jedan dan. 8 A sjutradan pošavši Pavle i koji bijasmo s njim dođosmo u Æesariju; i ušavši u kuæu Filipa jevanđelista, koji bješe jedan od sedam ðakona, ostasmo u njega. 9 I ovaj imaše èetiri kæeri djevojke koje proricahu. 10 Stoeæi mi pak ondje mnogo dana, dođe odozgo iz Judeje jedan prorok, po imenu Agav; 11 I došavši k nama uze pojas Pavlov i svezavši svoje ruke i noge reèe: tako veli Duh sveti: èovjeka kojega je ovaj pojas, ovako æe ga svezati u Jerusalimu i predaae ga u ruke neznabozaca. 12 I kad jeusimo ovo, molismo i mi i ondañni da ne ide gore u Jerusalim. 13 A Pavle odgovori i reèe: šta èinite te plaæete i cijepate mi srce? Jer ja ne samo svezan biti hoæeu, nego i umrijeti u Jerusalimu gotov sam za ime Gospoda Isusa. 14 A kad ga ne mogasmo odvratiti, umukosmo rekavši: volja Božija neka bude. 15 A poslije ovijeh dana spremivši se iziðosmo u Jerusalim. 16 A doðoše s nama i neki uèenici iz Æesarie vodeæi sa sobom nekoga Mnasona iz Kipra, staroga uèenika, u kojega bismo mi stajali. 17 I kad dođosmo u Jerusalim, primiše nas braæe ljubazno. 18 A sjutradan otide Pavle s nama k Jakovu, i doðoše sve starješine. 19 I pozdravivši se s njima kazivaše sve redom šta uèini Bog u neznaboscima njegovom službom. 20 A oni èuvši hvaljahu Boga i rekoše mu: vidis li, brate! koliko je hiljada Jevreja koji vjerovaše, i svi teže na stari zakon. 21 A doznali su za tebe da uèiš otpadanju od zakona Mojsijeva sve Jevreje koji žive među neznaboscima, kazujuæi da im ne treba obrezivati djece svoje, niti držati obièaja otaèekih. 22 Šta æemo dakle sad? narod æe se sabrati jamaèeno; jer æe èuti da si došao. 23 Ovo dakle uèini što ti reèemo: u nas imaju èetiri èovjeka koji su se zavjetovali Bogu; 24 Ove uzmi i oèisti se s njima, i potroši na njih neka ostrigu glave svoje, i svi æe doznati da ono što su èuli za tebe ništa nije, nego da i sam držiš zakon i živiš po njemu. 25 A za neznabocu koji vjerovaše mi poslasmo presudivši da oni takovo ništa ne drže osim da se èuvaju od priloga idolskih, i od krvi, i od udavljenoga, i od kurvarstva. 26 Tada Pavle uze one ljudе, i sjutradan oèistivši se s njima, uđe u crkvu, i pokaza kako izvršuje dane oèišæenja dokle se ne prinese žrtva za svakoga njih.

27 A kad šeæe da se navrši sedam dana, vidjevi ga crkvu oni Jevreji što bijahu iz Azije, pobuniše sav narod, i metnuše ruke na nj 28 Vièuæi: pomagajte, ljudi Izraeli! ovo je èovjek koji protiv naroda i zakona i protiv ovoga mjesta uèi sve svuda; pa još i Grke uvede u crkvu i opogani sveto mjesto ovo. 29 Jer bijahu vidjeli s njim u gradu Trofima iz Efesa, kojega mišljahu da je uevo Pavle u crkvu. 30 I sav se grad podiže, i navalii narod sa sviju strana, i uhvativši Pavla vucijahu ga napolje iz crkve; i odmah se zatvorise vrata. 31 A kad šeæahu da ga ubiju, dođe glas gore k vojvodi od èete da se pobuni sav Jerusalim. 32 A on odmah uzevši vojnike i kapetane dotrèa na njih. A oni vidjevi vojvodu i vojnike prestaše biti Pavla. 33 A vojvoda pristupivši uze ga, i zapovjedi da ga metnu u dvoje verige, i pitaše ko je i šta je uèinio. 34 A jedan vikaše jedno, a drugi drugo po narodu. A kad ne može od bune ništa da razumije upravo, zapovjedi da ga odvedu u oko. 35 A kad bi na basamacima, moraše ga vojnici nositi sile radi naroda. 36 Jer za njim prista mnošto naroda koji vikahu: pogubi ga. 37 A kad šeæe Pavle da uđe u oko, reèe vojvodi: je li mi slobodno govoriti što tebi? A on reèe: zar umiješ Grèki? 38 Nijesi li ti Misirac koji prije ovijeh dana podbuni i izvede u pustinju èetiri hiljade hajduka? 39 A Pavle reèe: ja sam èovjek Jevrejin iz Tarsa, graðanin poznatoga grada u Kilikiji: nego te molim dopusti mi da govorim k narodu. 40 A kad mu dopusti, stade Pavle na basamacima i mahnu rukom na narod; i kad posta velika tišina progovori Jevrejskim jezikom govoreæi:

22 Ljudi, braæeo i ocevi! èujte sad moj odgovor k vama. 2 A kad èuše da im Jevrejskijem jezikom progovori, još veæa tišina posta. I reèe: 3 Ja sam èovjek Jevrejin, koji sam rođen u Tarsu Kilikijskom, i odgajen u ovome gradu kod nogu Gamaliilovijeh, nauèen upravo otaèkom zakonu, i bijah revnitelj Božij kao što ste vi svi danas. 4 Ja ovaj put gonih do same smrti, vežuæi i predajuæi u tamnicu i ljudi i žene, 5 Kao što mi svjedoæi i poglavar sveštenièi i sve starješine; od kojih ih poslanice primih na braæu koja žive u Damasku; i iðah da dovedem one što bijahu onamo svezane u Jerusalim da se muèe. 6 A kad iðah i približih se k Damasku, dogodi mi se oko podne da me ujedanput obasja velika svjetlost s neba. 7 I padoh na zemlju, i èuh glas, koji mi govorii: Savle! Savle! zašto me goniš? 8 A ja odgovorih: ko si ti, Gospode? A on mi reèe: ja sam Isus Nazareæan, kojega ti goniš. 9 A koji bijahu sa mnom vidješe svjetlost i uplašiše se; ali ne èuše glasa koji mi govorase. 10 A

05

ja rekoh: šta æu èiniti, Gospode? A Gospod mi reèe: po zakonu, a prestupajuæi zakon zapovijedaš da me ustani i idu u Damask, i tamo æe ti se kazati za sve šta biju. 4 A oni što stajahu naokolo rekoše: zar psuješ ti je određeno da èiniš. 11 I kad obnevidjeh od silne Božijeg poglavara sveštenièkoga? 5 A Pavle reèe: ne svjetlosti one, voðahu me za ruku oni koji bijahu sa znadom, braæeo, da je poglavar sveštenièki, jer stoji mnom, i doðoh u Damask. 12 A neki Ananija èovjek napisano: starješini naroda svojega da ne govorиш pobožan po zakonu, posvjeðeën od sviju Jevreja ružno. 6 A znajuæi Pavle da je jedan dio sadukeja koji žive u Damasku, 13 Došavši k meni stade i reèe a drugi fariseja, povika na skupštinu: ljudi braæeo! ja mi: Savle brate! progledaj. I ja u taj èas pogledah sam farisej i sin farisejev: za nad i za vaskrsenije na nj. 14 A on mi reèe: Bog otaca naših izabra iz mrtvih doveden sam na sud. 7 A kad on ovo te da poznaš volju njegovu, i da vidiš pravednika, i reèe, postade raspra među sadukejima i farisejima, i da èueš glas iz usta njegovih: 15 Da mu budeš razdijeli se narod. 8 Jer sadukeji govore da nema svjedok pred svijem ljudima za ovo što si video i èuo. vaskrsenija, ni anđela ni duha; a fariseji priznaju 16 I sad šta okljevaš? Ustani i krsti se, i operi se od oboje. 9 I postade velika vika, i ustavši književnici od grijeha svojih, prizvavši ime Gospoda Isusa. 17 A strane farisejske prepirahu se među sobom govoreæi: dogodi se, kad se vratih u Jerusalim i moljah se u nikakvo zlo ne nalazimo na ovome èovjeku; ako li mu crkvi Bogu, da postadoh izvan sebe, 18 I vidjeh ga govori duh ili anđeo, da se ne suprotimo Bogu. 10 gdje mi govor: pohti te iziði iz Jerusalima, jer neæe A kad posta raspra velika, pobojavši se vojvoda da primiti svjedoèanstvo tvojega za mene. 19 I ja rekoh: Pavla ne raskinu, zapovjedi da siðu vojnici i da ga Gospode! sami znadu da sam ja metao u tamnice i otpuštam ih, i da ga odvedu u oko. 11 A onu bio po zbornicama one koji te vjeruju. 20 I kad se noæ stade Gospod predanija i reèe: ne boj se, Pavle, proljevaše krv Stefana svjedoka tvojega, i ja stajah jer kao što si svjedoèio za mene u Jerusalimu, tako ti i pristajah na smrt njegovu, i èuvah haljine onijeh valja i u Rimu svjedoèiti. 12 A kad bi dan, uèiniše neki koji ga ubijahu. 21 I reèe mi: idi; jer æeu ja daleko da od Jevreja vijeæu i zakleše se govoreæi da neæe ni te pošljem u neznabosce. 22 A oni ga slušahu do jesti ni piti dokle ne ubiju Pavla. 13 A bješe ih više od ove rijeèi, pa podigoše glas svoj govoreæi: uzmi sa èetrdeset koji ovu kletvu uèiniše. 14 Ovi pristupivši zemlje takovoga; jer ne treba da živi. 23 A kad oni ka glavarima sveštenièkim i starješinama, rekoše: vikahu i zbacivahu haljine i bacahu prah u nebo, 24 kletvom zaklesmo se da neæemo ništa okusiti dok ne Zapovjedi vojvoda da ga odvedu u oko, i reèe da ubijemo Pavla; 15 Sad dakle vi sa saborom kažite ga bojem ispitaju da dozna za kakvu krivicu tako vojvodi da ga sjutra svede k vama, kao da biste htjeli vikahu na nj. 25 I kad ga pritegoše užicama, reèe doznavati bolje za njega; a mi smo gotovi da ga ubijemo Pavle kapetanu, koji stajaše onđe: zar vi možete prije nego se on približi. 16 A sin sestre Pavlove biti èovjeka Rimljana, i još bez suda? 26 A kad èu èuvši ovu zasjedu doðe i uđe u oko i kaza Pavlu. kapetan, pristupi k vojvodi, i kaza govoreæi: gledaj šta 17 A Pavle dozvavši jednoga od kapetana reèe: ovo æeš èiniti; jer je ovaj èovjek Rimljani. 27 A vojvoda momèe odvedi k vojvodi, jer ima nešto da mu kaže. pristupivši reèe mu: kaži mi jesli li ti Rimljani? A on 18 A on ga uze i dovede k vojvodi, i reèe: sužanj reèe: da. 28 A vojvoda odgovori: ja sam za veliku Pavle dozva me i zamoli da ovo momèe dovedem k cijenu ime ovoga graðanstva dobio. A Pavle reèe: a tebi koje ima nešto da ti govor. 19 A vojvoda uzevši ja sam se i rodio s njime. 29 Onda otstupiše odmah ga za ruku, i otisavši nasamo, pitaše ga: šta je što od njega oni što šeadijahu da ga ispituju; a vojvoda imas da mi kažeš? 20 A ono reèe: Jevreji dogovorile se uplaši kad razumje da je Rimljani i što ga bješe se da te zamole da sjutra svedeš Pavla k njima na sveza. 30 A sjutradan, želeæi doznavati istinu zašto ga skupštinu, kao da bi htjeli bolje ispitati za njega; 21 tuže Jevreji, pusti ga iz okova, i zapovjedi da dođu Ali ti ih nemoj poslušati, jer ga èekaju od njih više glavari sveštenièki i sav sabor njihov; i svedavši Pavla postavi ga pred njima.

23 A Pavle pogledavši na skupštinu reèe: ljudi braæeo! ja sa svom dobrom savjeti življeh pred Bogom do samoga ovog dana. 2 A poglavar sveštenièki Ananija zapovjedi onima što stajahu kod njega da ga biju po ustima. 3 Tada mu reèe Pavle: tebe æe Bog biti, zide okreèeni! I ti sjediš te mi sudiš

ni piti dokle ga ne ubiju; i sad su gotovi, i èekaju tvoje obeæanje. 22 A vojvoda onda otpusti momèe zapovjedivši mu: nikom ne kazuj da si mi ovo javio. 23 I dozvavši dvojicu od kapetana reèe: pripravite mi dvjesta vojnika da idu do Æesarije, i sedamdeset konjika i dvjesta strijelaca, po treæemu sahatu noæi. 24 I neka dovedu konje da posade Pavla, i da ga prate do Filiksa sudije. 25 I napisa poslanicu u kojoj

ovako govoraše: **26** Od Klaudija Lisije èestitome A za ovo se i ja trudim da imam èistu savjest svagda i Filiks pozdravlje. **27** Èovjeka ovoga uhvatiše Jevreji i pred Bogom i pred ljudima. **17** I poslije mnogo godina šeahu da ga ubiju; ja pak dođoh s vojnicom i oteh ga dođoh i donesoh milostinju narodu svome i prinose. doznavši da je Rimljani. **28** I želeæi doznaæi uzrok za **18** U tome me naðoše oèišæena u crkvi, ni s narodom, koji ga krive svedoh ga na njihovu skupštinu. **29** Tada ni s vikom. **19** A imaju i Jevreji neki iz Azije kojima je naðoh da ga krive za pitanja zakona njihova, a da trebalo da dođu pred te, i da se tuže ako imaju što nema nikakve krvice koja zaslužuje smrt ili okove. **30** na me. **20** Ili ovi sami neka kažu, ako su našli na meni I doznavši ja ugovor Jevrejski o glavi ovoga èovjeka kakvu krivicu, kad sam stajao na skupštini, **21** Osim odmah ga poslal k tebi zapovjedivši i suparnicima jednoga ovoga glasa kojijem povikah stojeæi među njegovijem da pred tobom kažu što imaju na nj. Zdrav njima: za vaskrsenje mrtvih dovedoste me danas budi! **31** A vojnici onda, kao što im se zapovjedi, na sud. **22** A kad Filiks èu ovo, odgodi im znajuæi uzeše Pavla i odvedoše ga noæeu u Antipatridu. **32** vrlo dobro za ovaj put i reèe: kad dođe Lisija vojvoda, A sjutradan ostavivši konjike da idu s njim, vratiše izvidjeæeu vašu stvar. **23** A kapetanu zapovjedi da se u oko. **33** A oni došavši u Æesariju, predaše se èeva Pavle, i da mu se oblakša, i nijedname poslanicu sudiji i izvedoše Pavla pred nj. **34** A sudija od njegovijeh da se ne zabranjuje posluživati ga ili proèitavši poslanicu zapita odakle je; i doznavši da dolaziti k njemu. **24** A poslije nekoliko dana dođe je iz Kilikije **35** Reèe: ispitavaæu te kad suparnici tvoji Filiks sa Drusilom ženom svojom, koja bješe Jevrejka, i dozva Pavla da èuve od njega vjeru u Hrista Isusa.

24 A poslije pet dana siðe poglavar sveštenički

Ananija sa starješinama i s ritorom nekijem Tertulom, koji iziðoše pred sudiju protiv Pavla. **2** A kad njega dozvaše, poèe Tertul tužiti ga govoreæi: što živimo pod tobom u velikom miru, i pravice koje se ovome narodu èine tvojijem promišljanjem, **3** U svakom dogaðaju i svuda, èestiti Filikse! primamo sa svakom zahvalnoæeu. **4** Ali da ti mnogo ne dosaðujem, molim te da nas ukratko poslušaš sa svojom krotoæeu. **5** Jer naðosmo ovoga èovjeka da je kuga, i podiže bunu protiv sviju Jevreja po vasionom svijetu, i da je kolovoða jeresi Nazaretskoj; **6** Koji se usudi i crkvu paganiti; koga mi i uhvatimo, i šeasmo da mu sudimo po zakonu svojemu. **7** Ali doðe Lisija vojvoda, i ote ga iz našijeh ruku na veliku silu, i posla k tebi, **8** Zapovjedivši i nama, koji spisavši da mu doznaæi za sve ovo za što ga mi tužimo. **9** A i Jevreji se složiše govoreæi da je ovo tako. **10** A Pavle odgovori kad mu namaže sudija da govor: znajuæi od mnogo godina da si ti pravedni sudija ovome narodu, slobodno odgovaram za sebe: **11** Ti možeš doznaæi da nema više od dvanaest dana kako ja iziðoh u Jerusalim da se pomolim Bogu, **12** I niti me u crkvi naðoše da kome govorim, ili bunu da èinim u narodu, ni po zbornicama, ni u gradu, **13** Niti oni mogu posvjedoèiti šta tebi sad na mene govore. **14** Ovo ti pak priznajem da u putu, koji ovi nazivaju jeres, tako služim Bogu otaèkome, vjerujuæi sve što je napisano u zakonu i u prorocima, **15** I imajuæi nadanje na Boga da æe biti vaskrsenje mrtvima, i pravednicima i grješnicima, koje i sami ovi èekaju. **16** niko me ne može njima predati. Æesaru

25 A kad Pavle govoraše o pravdi i o èistoti i o суду koji æe biti, uplaši se Filiks i odgovori: idi zasad; a kad uzmam kad, dozvaæu te. **26** A uz to se i nadasa æe mu Pavle dati novaca da bi ga pustio; zato ga i èesto dozivaše i razgovaraše se s njim. **27** A kad se navršiše dvije godine, izmjeni Filiksa Porkije Fist. A Filiks, hoteæi Jevrejima uèiniti na volju, ostavi Pavla u sužanjstvu.

25 A Fist onda primivši vlast poslije tri dana iziðe iz

Æesarije u Jerusalim. **2** Onda glavari sveštenički i starješine Jevrejske tužiše mu se na Pavla, i moljahu ga, **3** Ištuæi milosti protiv njega, da ga pošlje u Jerusalim; i nareðivahu zasjedu da ga ubiju na putu. **4** A Fist odgovori da se Pavle èeva u Æesariju, a i on æe Ali doðe Lisija vojvoda, i ote ga iz našijeh ruku na sam skoro onamo da ide: **5** Koji dakle mogu od vas, reèe, neka idu sa mnom, i ako ima kakva krivica na tom èovjeku neka ga tuže. **6** A pošto bi u njih ne više od deset dana, siðe u Æesariju, i sjutradan sjedavši na sudijnsku stolicu zapovjedi da dovedu Pavla. **7** A na Pavla, kojih ne mogahu posvjedoèiti, **8** Kad se on odgovaraše: niti zakonu Jevrejskome, ni crkvi, ni æesaru što sagriješih. **9** Ali Fist, hoteæi Jevrejima uèiniti na volju, odgovori Pavlu i reèe: hoæeš da ideš gore u Jerusalim i ondje da ti sudim za to? **10** A Pavle reèe: ja stojim na суду æesaru, ovdje treba da mi se sudi: Jevrejima ništa nijesam skrivo, kao što i ti najbolje znaš. **11** Ako li sam skrivo, ili uèinio što što zaslužuje smrt, ne marim umrijeti; ako li pak ništa nema na meni što ovi na mene potvoraju, niko me ne može njima predati. Æesaru idem. **12**

Tada Fist, pogovorivši sa savjetnicima, odgovori: našijem, 7 Kome se svi dvanaest koljena naših
æesaru reèe da hoæeš: æesaru æeš poæi. 13 A jednako dan i noæ služeæi nadaju da æe doæi. Za
pošto proðe nekoliko dana, Agripa car i Vernikija ovo nadanje optužen sam, care Agripa, od Jevreja. 8
siðoše u Æesariju da pohode Fista. 14 I buduæi da Šta? zar vi mislite da se ne može vjerovati da Bog
ondje mnogo dana ostaše, kaza Fist caru za Pavla mrtve podiže? 9 Tako i ja mišljah da mi valja mnoga
govoreæi: èovjeka jednoga ostavio je Filiks u tamnici, zla èiniti protiv imena Isusa Nazareæanina, 10 Kao što
15 Za kojega, kad ja bijah u Jerusalimu, iziðoše preda i uèinim u Jerusalimu; i mnoge od svetijeh ja zatvorah
me glavari sveštenički i starješine Jevrejske moleæi u tamnice, primivši vlast od glavara svešteničkijeh;
da ga osudim. 16 Ja im odgovorih da nije obièaj u i kad ih ubijahu, pristajah na sud. 11 I po svijem
Rimljana da se prije pokloni kakav èovjek na smrt zbornicama muèeæi ih èesto, nagonjah da hule na
dok se optuženi ne suoèi s onima koji ga tuže, i Isusa; i odiše mrzeæi na njih gonjah ih tja i do tuðijeh
ne primi mjesto da odgovara za svoju krivicu. 17 gradova. 12 Za koje iduæi u Damask s vlašæeu i
A kad se oni ovđe sastaše, nikakvoga odlaganja zapovijeæeu od glavara svešteničkijeh, 13 U podne,
ne uèinim, i sjutradan sjedavši na sudijnsku stolicu care, vidjeh na putu s neba svjetlost veæu od sijanja
zapovjedih da dovedu èovjeka. 18 A oko njega stavši sunèanoga, koja obasja mene i one što iðahu sa
suparnici ni jedne krivice koje ja mišljah ne iznesoše. mnom. 14 A kad mi svi padosmo na zemlju, èuh
19 Nego imahu protiv njega nekakva pitanja o svojem glas gdje govori meni i kazuje Jevrejskijem jezikom:
sujevjerju, i o nekakvom Isusu, koji je umro pa Pavle Savle! Savle! zašto me goniš? Teško ti je protivu
govoraše da je živ. 20 A ja ne znajuæi u ovome poslu bodila praæati se. 15 A ja rekoh: ko si ti, Gospode?
šta æu èiniti, rekoh bi li htio iæi u Jerusalim i onamo A on reèe: ja sam Isus, kojega ti goniš; 16 Nego
da mu se sudi za ovo. 21 A kad Pavle reèe da ga ustani i stani na noge svoje; jer ti se za to javih da
èuvamo do suda Avgustova, zapovjedih da ga èuvaju te uèeinim slugom i svjedokom ovome što si vidio
dokle ga pošljem k æesaru. 22 A Agripa reèe Fistu: i i što æu ti pokazati, 17 Izbavljajuæi te od naroda
ja bih rad èuti toga èovjeka. A on reèe: sjutra æeš ga Jevrejskoga i od neznabozaca, kojima æu te poslati,
èuti. 23 Sjutradan pak, kad Agripa i Vernikija doðoše 18 Da im otvorish oèi da se obrate od tame k vidjelu i od
s velikijem ponosom, i uðoše u sudnicu s vojvodama i oblasti sotonine k Bogu, da prime oproštenje grijeha i
sa starješinama onoga grada, i kad zapovjedi Fist, dostojanje meðu osveæenima vjerom mojom. 19 Zato,
dovedoše Pavla. 24 I reèe Fist: Agripa care! i svi koji care Agripa! ne bih nepokoran nebeskoj utvari; 20
ste s nama! Vidite ovoga za kojega mi sve mnoštvu Nego najprije onima koji su u Damasku i u Jerusalimu,
Jevreja dosaðivaše i u Jerusalimu i ovdje, vièuæi da potom i po svoj zemlji Jevrejskoj, i neznabozcima
ne valja da on više živi. 25 A ja doznavši da on ništa propovijedah da se pokaju, i da se obrate k Bogu
nije uèinio što zasljužuje smrt, a i on sam reèe da æe èineæi djela dostojava pokajanja. 21 Zato me Jevreji
da ide k svjetlome æesaru, namislih da ga pošljem. uhvatiti u crkvi i sæahu da me raskinu. 22 Ali
26 Za kojega nemam šta upravo pisati gospodaru. dobivši pomoæ Božiju stojim da samoga ovog dana, i
Zato ga i dovedoh pred vas, a osobito preda te, svjedoèim i malom i velikom, ne kazujuæi ništa osim
Agripa care, da bih, pošto bude ispitivanje, imao šta što proroci kazaše da æe biti, i Mojsije: 23 Da æe
pisati. 27 Jer mi se èini ludo sužnja poslati, a krivice Hristos postradati, i da æe biti prvi iz vaskrsenija
njegove ne javiti.

26 A Agripa reèe Pavlu: dopušta ti se da
govoriš sam za se. Onda Pavle pruživši ruku
odgovaraše: 2 Za sreæu svoju držim, care Agripa!
što se danas pred tobom odgovaram za sve što me
potvoraju Jevreji, 3 A najviše što znam da ti poznaeš
sve Jevrejske obièaje i prepiranja. Zato te molim
da me poslušaš milostivo. 4 Moje dakle življenje od
mladosti, koje je isprva bilo meðu narodom mojijem
u Jerusalimu, znadu svi Jevreji. 5 Kako me znadu
isprva, ako hoæe posvjedoèiti, da po poznatoj jeresi
naše vjere življeh farisejski. 6 I sad stojim pred sudom
za nadanje obeæanja koje Bog obreèe ocevima

mrvijeh i propovijedati vidjelo narodu Jevrejskome i
neznabozcima. 24 A kad on ovo odgovaraše, reèe
Fist velikijem glasom: zar luduješ, Pavle? Mnoge te
knjige izvode iz pameti. 25 A on reèe: ne ludujem,
èestiti Fiste, nego rijeèi istine i razuma kazujem. 26
Jer za ovo zna car, kojemu i gorim slobodno; jer ne
vjerujem da mu je što od ovoga nepoznato; jer ovo
nije bilo u uglu. 27 Vjeruješ li, care Agripa, prorocima?
Znam da vjeruješ. 28 A Agripa reèe Pavlu: još malo
pa æeš me nagovoriti da budem hriðæanin. 29 A
Pavle reèe: molio bih Boga i za malo i za mnogo da
bi ne samo ti nego i svi koji me sluðaju danas bili
takovi kao i ja što sam, osim okova ovijeh. 30 I kad
on ovo reèe, usta car i sudija i Vernikija, i koji sjeðahu

s njima, **31** I otisavši razgovarahu se među sobom evo sad vas molim da budete dobre volje: jer nijedna govoreæi: ovaj èovjek nije uèinio ništa što zaslužuje duša od vas neæee propasti osim laðe; **23** Jer u ovu smrt ili okove. **32** A Agripa reèe Fistu: ovaj èovjek noæ stade preda me anðeo Boga kojega sam ja i moguæe biti pušten da ne reèe da hoæe k æesaru. I kome služim, **24** Govoreæi: ne boj se, Pavle! valja ti tako sudija namisli da ga pošlje k æesaru.

27 I kao što bi odreðeno da idemo u Talijansku, predæše i Pavla i druge neke sužnje kapetanu, po imenu Juliju, od æesareve èete. **2** A kad uðosmo u laðu Adramitsku da plovimo u Azija mesta, otiskosmo se; i s nama bješe Aristarh Maæedonac iz Soluna. **3** I drugi dan doðosmo u Sidon. I Julije držaše Pavla lijepo, i dopusti mu da odlazi k svojijem prijateljima i da ga poslužuju. **4** I odande odvezavši se doplovismo u Kipar, jer vjetrovi bijahu protivni. **5** I preplovivši puèinu Kilikijsku i Pamfilijsku doðosmo u Miru Likijsku. **6** I ondje našavši kapetan laðu Aleksandrijsku koja plovi u Talijansku, metnu nas u nju. **7** I plovivši mnogo dana sporo, i jedva došavši prema Knidu, jer nam vjetar ne dadijaše, doplovismo pod Krit kod Salmone. **8** I jedva se vozeæi pored kraja, doðosmo na jedno mjesto koje se zove Dobra Pristaništa, kod kojega blizu bješe grad Laseja. **9** A pošto proðe mnogo vremena, i veæe plovljjenje ne bijaše bez straha, jer i post veæe bješe prošao, svjetovaše Pavle **10** Govoreæi im: ljudi! vidim da æe plovljjenje biti s mukom i velikom štetom ne samo tovara i laðe nego i duša naših. **11** Ali kapetan posluša veæema kormanoša i gospodara od laðe negoli Pavlove rijeèi. **12** A ne buduæi pristanište zgodno za zimovnik, svjetovahu mnogi da se odvezu odande, ne bi li kako mogli doæi do Finika, i ondje da zimuju u pristaništu Kritskom, koje gleda k jugu i k zapadu. **13** I kad dunu jug, mišljahu da im se volja ispuni, i podignuvši jedra plovljahu pokraj Krita. **14** Ali ne zadugo potom dunu nasuprot njemu buran vjetar koji se zove Evroklidon. **15** A kad se laða ote, i ne moguæe se vjetru protiviti, predadosmo je valovima i nošahu nas. **16** A kad proðosmo mimo jedno ostrvo koje se zove Klauda, jedva mogosmo udržati èamac, **17** Koji izvukavši, svakojako pomagahu, te ga privezasmu ododzo za laðu; a bojeæi se da ne udari na prud, spustismo jedra, i tako se plavljamo. **18** A kad nam veoma dosaðivaše bura sjutradan izbacivahu tovare. **19** I u treæi dan svojima rukama izbacismo alat laðarski. **20** A kad se ni sunce ni zvijezde za mnogo dana ne pokazaše, i bura ne mala navalila, bijaše propao sav nad da æemo se izbaviti. **21** I kad se zadugo nije jelo, onda Pavle stavši preda njih reèe: trebaše dakle, o ljudi! poslušati mene, i ne otiskivati se od Krita, i ne imati ove muke i štete. **22** I

evo sad vas molim da budete dobre volje: jer nijedna duša od vas neæee propasti osim laðe; **23** Jer u ovu noæ stade preda me anðeo Boga kojega sam ja i kome služim, **24** Govoreæi: ne boj se, Pavle! valja ti doæi pred æesara; i evo ti darova Bog sve koji se voze s tobom. **25** Zato ne bojte se, ljudi; jer vjerujem Bogu da æe tako biti kao što mi bi reèeno. **26** Ali valja nam doæi na jedno ostrvo. **27** A kad bi èetrnaesta noæ, i mi se u ponoæi plavljajmo po Adrijanskoj puèini, pomislíše laðari da se približuju k nekakvoj zemlji. **28** I izmjerivši dubinu naðoše dvadeset hvati; i prošavši malo opet izmjeriše, i naðoše petnaest hvati. **29** Onda bojeæi se da kako ne udare na prudovita mesta baciše sa stražnjega kraja laðe èetiri lengera, pa se moljasmo Bogu da svane. **30** A kad laðari gledahu da pobegnu iz laðe, i spustiše èamac u more izgavarajuæi se kao da hoæe s prednjega kraja da spuste lengere, **31** Reèe Pavle kapetanu i vojnicima: ako ovi ne ostanu u laði, vi ne možete živi ostati. **32** Tada vojnici odrezaše uža na èamcu i pustiše ga te pade. **33** A kad šeaše da svane, moljaše Pavle sve da jedu, govoreæi: èetrnaesti je dan danas kako èekate i ne jeduæi živite ništa ne okusivši. **34** Zato vas molim da jedete: jer je to za vaše zdravlje. A ni jednome od vas dlaka s glave neæee otpasti. **35** I rekavši ovo uze hlijeb, i dade hvalu Bogu pred svima, i prelomivši stade jesti. **36** Onda se svi razveselivši i oni jedoše. **37** A u laði bijaše nas duša svega dvjesta i sedamdeset i šest. **38** I nasitivši se jela, oblakšaše laðu izbacivši pšenicu u more. **39** A kad bi dan ne poznavahu zemlje; nego ugledaše nekakav zaliv s pijeskom, na koji se dogovoriše, ako bude moguæe, da izvuku laðu. **40** I podignuvši lengere vožahu se po moru, i odriješivši uža na krмama, i raširivši malo jedro prema vjetriæu koji duhaše, vožasmo se kraju. **41** A kad doðosmo kao na jedan jezik, gdje se more kao razdjeluje, nasadi se laða; i prednji kraj, koji se nasadi, osta tvrd da se ne može pomaknuti, a krma se razbijajaše od sile valova. **42** A vojnici se dogovoriše da pobiju sužnje, da koji ne ispliva i ne uteèe. **43** Ali kapetan želeæi saèeuvi Pavla zabrani njihov dogovor, i zapovjedi onima koji znadu plivati da iskoèe najprije, i da iziðu na zemlju; **44** A ostali jedni na daskama a jedni na èemu od laðe. I tako iziðoše svi živi na zemlju.

28 I kad iziðoše sreæeno iz laðe, tada razumješe da se ostrvo zove Melit. **2** A divljaci èinjahu nam ne malu ljubav, jer naložiše organj i primiæe nas sve zbog dažda koji iðaše, i zbog zime. **3** A Pavle zgrabivši gomilu granja naloži na organj, i iziðavši

zmija od vruæine skoèi mu na ruku. 4 I kad vidješe kaza Duh sveti preko proroka Isajje ocevima našijem divljaci zmiju gdje visi o ruci njegovoj, govorahu 26 Govoreæi: idi k narodu ovome i kaži: ušima æete jedan drugome: jamaèeno je ovaj èovjek krvnik, kojega èuti i neæete razumjeti; i oèima æete gledati i neæete izbavljena od mora sud Božij ne ostavi da živi. 5 vidjeti. 27 Jer odrveni srce ovoga naroda, i ušima A on otresavši zmiju u organj ne bi mu ništa zlo. 6 teško èuju, i oèima svoijem zažmuriše da kako ne A oni èekahu da on oteèe ili ujedanput da padne vide oèima, i ušima ne èuju, i srcem ne razumiju, i da mrtav. A kad zadugo èekaše, i vidješe da mu ništa se ne obrate da ih iscijelim. 28 Da vam je dakle na zlo ne bi, promjeniše se, i govorahu da je on Bog. 7 znanje da se neznaðošćima posla spasenije Božije, A naokolo oko onoga mjesta bijahu sela poglavara oni æe i èuti. 29 I kad on ovo reèe, otidoše Jevreji od ostrva po imenu Poplij, koji nas primi i ugosti prepriruæi se među sobom. 30 A Pavle ostade pune ljubazno tri dana. 8 A dogodi se da otac Poplijev dvije godine o svome trošku, i doèekivaše sve koji ležaše od groznice i od srdobolje, kojemu ušavši mu dolažahu, 31 Propovijedajuæi carstvo Božije, i Pavle pomoli se Bogu i metnu ruke svoje na nj i iscijeli uèeæi o Gospodu našemu Isusu Hristu slobodno, i ga. 9 A kad to bi, dolažahu i drugi koji bijahu bolesni niko mu ne branjaše.

na ostrvu onome, i iscijeljivahu se. 10 I poštovahu nas velikjem èastima; i kad poðosmo, spremiše nam što je od potrebe. 11 A poslije tri mjeseca odvezosmo se na laði Aleksandrijskoj, koja je bila prezimila na ostrvu, i bijahu na njoj napisani Dioskuri. 12 I doplovivši u Sirakuzu ostasmo ondje tri dana. 13 A odande otplovivši doðosmo u Rigiju; i poslije jednoga dana kad dunu jug, doðosmo drugi dan u Potole. 14 Ondje naðemo braæeu, i oni nas zamole te ostanemo kod njih sedam dana; i tako poðosmo u Rim. 15 I odande èuvši braæea za nas iziðoše nam na susret tja do Apijeva pazara i tri krème. I kad ih vidje Pavle, dade hvalu Bogu, i oslobodi se. 16 A kad doðosmo u Rim, kapetan predade sužnje vojvodi. Ali se Pavlu dopusti da živi gdje hoæee s vojnikom koji ga èuvaše. 17 A poslije tri dana Pavle sazva starješine Jevrejske. I kad se oni skupiše, govoraše im: ljudi braæeo! ja ništa ne uèinim protivno narodu ili obièajima otaèkijem; i Jerusalimljan predaje me kao sužnja u ruke Rimljanim, 18 Koji izvidjevši za mene šæahu da me puste, jer se ne naðe na meni nijedna smrtna krivica. 19 Ali kad Judejci govorahu nasuprot, natjera me nevolja da se ištem pred æesara, ne kao da bih svoj narod imao što tužiti. 20 Toga radi uzroka zamolih vas da se vidimo i da se razgovorimo; jer nada radi Izrailjeva okovan sam u ovo gvožđe. 21 A oni mu rekoše: mi niti primismo pisma za te iz Judeje; niti doðe ko od braæea da javi ili da govori što zlo za tebe. 22 Nego molimo da èujemo od tebe šta misliš; jer nam je poznato za ovu jeres da joj se svuda nasuprot govori. 23 I odredivši mu dan doðoše k njemu u gostonicu mnogi; kojima kazivaše svjedoèeæi carstvo Božije i uvjeravajuæi ih za Isusa iz zakona Mojsijeva i iz proroka od jutra do samoga mraka. 24 I jedni vjerovahu onome što govoraše a jedni ne vjerovahu. 25 A buduæi nesložni među sobom, odlažahu kad reèe Pavle jednu rijeè: dobro

Rimljanima

1 Od Pavla, sluge Isusa Hrista, pozvanoga apostola izabranoga za jevanđelje Božije, 2 Koje Bog naprijed obeæea preko proroka svojih u svjetjem pismima 3 O sinu svojemu, koji je po tijelu rođen od sjemena Davidova, 4 A posvjedoèen silno za sina Božijega Duhom svetinje po vaskrseniju iz mrtvih, Isusu Hristu Gospodu našemu, 5 Preko kojega primisimo blagodat i apostolstvo, da pokorimo sve neznaaboçe vjeri imena njegovoga; 6 Među kojima ste i vi pozvani Isusu Hristu, 7 Svima koji su u Rimu, ljubaznima Bogu, i pozvanima svetima: blagodat vam i mir od Boga oca našega i Gospoda Isusa Hrista. 8 Prvo dakle zahvaljujem Bogu svojemu kroz Isusa Hrista za sve vas što se vjera vaša glasi po svemu svijetu. 9 Jer mi je svjedok Bog, kojemu služim duhom svojijem u jevanđelju sina njegova, da vas se opominjem bez prestanka, 10 Moleæi se svagda Bogu u molitvama svojijem da bi mi kad Božija volja pomogla da dođem k vama; 11 Jer želim vidjeti vas, da vam dam kakav duhovni dar za vaše utvrđenje, 12 To jest, da se s vama utješim vjerom opštrom, i vašom i mojom. 13 Ali vam neæu zatajiti, braæeo, da sam mnogo puta htio da vam dođem, pa bih zadržan doslije, da i među vama imam kakav plod, kao i među ostalijem neznaaboçima. 14 Dužan sam i Grcima i divljacima, i mudrima i nerazumnima. 15 Zato, od moje strane, gotov sam i vama u Rimu propovjediti jevanđelje. 16 Jer se ne stidim jevanđelja Hristova; jer je sila Božija na spasenije svakome koji vjeruje, a najprije Jevrejinu i Grku. 17 Jer se u njemu javlja pravda Božija iz vjere u vjeru, kao što je napisano: pravednik æe od vjere živ biti. 18 Jer se otkriva gnjev Božij s neba na svaku bezbožnost i nepravdu ljudi koji drže istinu u nepravdi. 19 Jer što se može doznati za Boga poznato je njima: jer im je Bog javio; 20 Jer što se na njemu ne može vidjeti, od postanja svijeta moglo se poznati i vidjeti na stvorenjima, i njegova vjeèena sila i božanstvo, da nemaju izgovora. (aidios g126) 21 Jer kad poznaje Boga, ne proslaviše ga kao Boga niti mu zahvališe, nego zaludješe u svojijem mislima, i potamnje nerazumno srce njihovo. 22 Kad se graðahu mudri, poludješte, 23 I pretvorise slavu vjeèenoga Boga u oblije smrtnoga èovjeka i ptica i èetvoronožnih životinja i gadova. 24 Zato ih predade Bog u željama njihovih srca u neèistotu, da se pogane tjelesa njihova među njima samima; 25 Koji pretvorise istinu Božiju u laž, i veæema poštovaše i poslužiše tvar nego tvorca, koji je blagosloven vavijek. Amin. (aiòn g165) 26

Zato ih predade Bog u sramne slasti; jer žene njihove pretvorise putno upotrebljavanje u besputno. 27 Tako i ljudi ostavivši putno upotrebljavanje ženskoga roda, raspališe se željom svojom jedan na drugoga, i ljudi s ljudima èinjahu sram, i platu koja trebaše za prijevaru njihovu primahu na sebi. 28 I kao što ne marahu da poznadu Boga, zato ih Bog predade u pokvaren um da èine što ne valja, 29 Da budu napunjeni svake nepravde, kurvarstva, zloæee, lakomstva, pakosti; puni zavisti, ubistva, svaðe, lukavstva, zloæudnosti; 30 Šaptaèi, opadaèi, bogomrsci, siledžije, hvališe, ponositi, izmišlaèi zala, nepokorni roditeljima, 31 Nerazumni, nevjere, neljubavni, neprimirljivi, nemilostivi. 32 A neki i pravdu Božiju poznavši da koji to èine zasluzuju smrt, ne samo to èine, nego pristaju na to i onima koji èine. **2** Zato se ne možeš izgovoriti, o èovjeèe koji god sudiš! jer kojim sudom sudiš drugome, sebe osuðuješ; jer to èiniš sudeæi. 2 A znamo da je sud Božij prav na one koji to èine. 3 Nego pomišljaš li, o èovjeèe koji sudiš onima koji to èine, i sam èiniš to! da æee ti pobjeæi od suda Božijega? 4 Ili ne mariš za bogatstvo njegove dobrote i krotosti i trpljenja, ne znajuæi da te dobrota Božija na pokajanje vodi? 5 Nego svojom drvenost i nepokajanjem srcem sabiraš sebi gnjev za dan gnjeva u koji æe se pokazati pravedni sud Boga, 6 Koji æe dati svakome po djelima njegovijem: 7 Onima dakle koji su trpljenjem djela dobrog tražili slavu i èast i neraspadljivost, život vjeèni; (aiònios g166) 8 A onima koji se uz prkos suprote istini a pokoravaju se nepravdi, nemilost i gnjev. 9 Nevolja i tuga na svaku dušu èovjeka koji èini zlo, a najprije Jevrejina i Grka; 10 A slava i èast i mir svakome koji èini dobro, a najprije Jevrejinu i Grku; 11 Jer Bog ne gleda ko je ko. 12 Jer koji bez zakona sagriješiše, bez zakona æe i izginuti; i koji u zakonu sagriješiše, po zakonu æe se osuditi 13 Jer pred Bogom nijesu pravedni oni koji slušaju zakon, nego æe se oni opravdati koji ga tvore; 14 Jer kad neznaaboçi ne imajuæi zakona sami od sebe èine što je po zakonu, oni zakona ne imajuæi sami su sebi zakon: 15 Oni dokazuju da je ono napisano u srcima njihovijem što se èini po zakonu, buduæi da im savjest svjedoèi, i misli među sobom tuže se ili pravdaju) 16 Na dan kad Bog uzasudi tajne ljudske po jevanđelju mojemu preko Isusa Hrista. 17 Gle, ti se zoveš Jevrejin, a oslanjaš se na zakon i hvališ se Bogom, 18 I poznaješ volju, i izbirаш što je bolje, jer si nauèen od zakona; 19 I misliš da si vođ slijepima, vidjelo onima koji su u mraku, 20 Nakazatelj

bezumnima, uèitelj djeci, koji imaš ugled razuma i grijeha. 21 A sad se bez zakona javi pravda Božija, istine u zakonu. 21 Uèeæi dakle drugoga sebe ne posvjeđeòena od zakona i od proroka; 22 A pravda uèiš; 22 Propovijedajuæi da se ne krade, kraðeš; Božija vjerom Isusa Hrista u sve i na sve koji vjeruju; govoreæi: ne èini preljube, èiniš preljubu; gadeæi se jer nema razlike. 23 Jer svi sagriješiše i izgubili su na idole, kraðeš svetinju; 23 Koji se hvališ zakonom, slavu Božiju, 24 I opravdaæe se zabadava blagodaæu a prijestupom zakona sramotiš Boga. 24 Jer se ime njegovom, otkupom Isusa Hrista. 25 Kojega postavi Božije zbog vas huli u neznabòćima, kao što stoji Bog oèišæenje vjerom u krvi njegovoj da pokaže napisano. 25 Obrezanje pomaže ako zakon držiš; ako svoju pravdu oproštenjem preðašnjih grijeha; 26 li si prestupnik zakona, obrezanje je tvoje neobrezanje U podnošenju Božijemu, da pokaže pravdu svoju postalo. 26 Ako dakle neobrezanje pravdu zakona u sadašnje vrijeme da je on pravedan i da pravda drži, zašto se ne bi njegovo neobrezanje za obrezanje onoga koji je od vjere Isusove. 27 Gdje je dakle uzelo? 27 I onaj koji je od roda neobrezan i izvršuje hvala? Proðe. Kakijem zakonom? je li zakonom djela? zakon, osudiæe tebe koji si sa slovima i obrezanjem Ne, nego zakonom vjere. 28 Mislimo dakle da æe prestupnik zakona. 28 Jer ono nije Jevrejin koji je se èovjek opravdati vjerom bez djela zakona. 29 Ili spolja Jevrejin, niti je ono obrezanje koje je spolja je samo Jevrejski Bog, a ne i neznabòžaèki? Da, i na tijelu; 29 Nego je ono Jevrejin koji je iznutra, i neznabòžaèki. 30 Jer je jedan Bog koji æe opravdati obrezanje srca duhom a ne slovima, to je obrezanje; obrezanje iz vjere i neobrezanje vjerom. 31 Kvarimo kome je hvala ne od ljudi nego od Boga.

3 Šta je dakle bolji Jevrejin od drugih ljudi? Ili šta pomaže obrezanje? 2 Mnogo svakojako; prvo što su im povjerene rijeèi Božije. 3 A što neki ne vjerovaše, šta je za to? Eda æe njihovo neverstvo vjeru Božiju ukinuti? 4 Bože saèuvaj! nego Bog neka bude istinit, a èovjek svaki laža, kao što stoji napisano: da se opravdaš u svojijem rijeèima, i da pobijediš kad ti stanu suditi. 5 Ako li nepravda naša Božiju pravdu podiže, šta æemo reæi? Eda li je Bog nepravedan kad se srdi? Po èovjeku govorim: 6 Bože saèuvaj! Jer kako bi mogao Bog suditi svijetu? 7 Jer ako istina Božija u mojoj laži veæa postane na slavu njegovu, zašto još i ja kao griješnik da budem osuđen? 8 Zašto dakle kao što vièu na nas, i kao što kažu neki da mi govorimo) da ne èinimo zla da doðe dobro? Njima æe sud biti pravedan. 9 Šta dakle? Jesmo li bolji od njih? Nipošto! Jer gore dokazasmo da su i Jevreji i Grci svi pod grijehom, 10 Kao što stoji napisano: ni jednoga nema pravedna; 11 Ni jednoga nema razumna, i ni jednoga koji traži Boga; 12 Svi se ukloniše i zajedno nevaljali postaše: nema ga koji èini dobro, nema ni jednoga ciglog. 13 Njihovo je grlo grob otvoren, jezicima svojima varaju, i jed je aspidin pod usnama njihovima. 14 Njihova su usta puna kletve i gréine. 15 Njihove su noge brze da proljevaju krv. 16 Na putovima je njihovima raskopavanje i nevolja; 17 I puta mirnoga ne poznaše. 18 Nema straha Božijega pred oèima njihovima. 19 A znamo da ono što zakon govorí, govorí onima koji su u zakonu, da se svaka usta zatisnu, i sav svijet da bude kriv Bogu; 20 Jer se djelima zakona nijedno tijelo ne æe opravdati pred njim; jer kroz zakon dolazi poznanje

4 Šta æemo dakle reæi za Avraama, oca svojega, da je po tijelu našao? 2 Jer ako se Avraam djelima opravda, ima hvalu, ali ne u Boga. 3 Jer šta govori pismo? Vjerova Avraam Bogu, i primi mu se u pravdu. 4 A onome koji radi ne broji se plata po milosti nego po dugu. 5 A onome koji ne radi a vjeruje onoga koji pravda bezbožnika, prima se vjera njegova u pravdu. 6 Kao što i David govorí da je blago èovjeku kome Bog prima pravdu bez djela zakona: 7 Blago onima kojima se oprostiše bezakonja, i kojima se grijesi prikriše. 8 Blago èovjeku kome Gospod ne prima grijeha. 9 Ovo dakle blaženstvo ili je u obrezanju ili u neobrezanju? Jer govorimo da se Avraamu primi vjera u pravdu. 10 Kako mu se dakle primi? ili kad je bio u obrezanju ili neobrezanju? Ne u obrezanju nego u neobrezanju. 11 I primi znak obrezanja kao peèat pravde vjere koju imaše u neobrezanju, da bi bio otac sviju koji vjeruju u neobrezanju; da se i njima primi u pravdu; 12 I da bi bio otac obrezanja ne samo onima koji su od obrezanja, nego i onima koji hode po stopama vjere koja bješe u neobrezanju oca našega Avraama. 13 Jer obeæanje Avraamu ili sjemenu njegovu da bude naslijednik svijetu ne bi zakonom nego pravdom vjere. 14 Jer ako su našljednici oni koji su od zakona, propade vjera, i pokvari se obeæanje. 15 Jer zakon gradi gnjev; jer gdje nema zakona nema ni prijestupa. 16 Zato od vjere da bude po milosti da obeæanje tvrdo ostane svemu sjemenu, ne samo koje je od zakona nego i koje je od vjere Avraama, koji je otac svima nama, 17 Kao što stoji napisano: postavih te oca mnogijem narodima) pred Bogom kome vjerova,

koji oživljuje mrtve, i zove ono što nije kao ono što jest: **18** On vjerova na nad kad se nije bilo ničemu nadati da æe on biti otac mnogijem narodima, kao što mu bješe reèeno: tako æe biti sjeme tvoje. **19** I ne oslabivši vjerom ne pogleda ni na svoje veæ umoreno tijelo, jer mu bješe negdje oko sto godina, ni na mrvost Sarine materice. **20** I za obeæanje Božije ne posumnja se nevjerovanjem, nego ojaæa u vjeri, i dade slavu Bogu. **21** I znadijaše jamaèeno da što obeæea kadar je i uèiniti. **22** Zato se i primi njemu u pravdu. **23** Ali nije pisano za njega jednoga samo da mu se primi, **24** Nego i za nas, kojima æe se primiti ako vjerujemo onoga koji vaskrse Isusa Hrista Gospoda našega iz mrtvih, **25** Koji se predade za grijeha naše, i ustade za opravdanje naše.

u životu carovati kroz jednoga Isusa Hrista! **18** Zato dakle kao što za grijeh jednoga doðe osuđenje na sve ljude, tako i pravdom jednoga doðe na sve ljude opravdanje života. **19** Jer kao što neposlušanjem jednoga èovjeka postaše mnogi grješni, tako æe i poslušanjem jednoga biti mnogi pravedni. **20** A zakon doðe uz to da se umnoži grijeh; jer gdje se umnoži grijeh onđe se još veæema umnoži blagodat, **21** Da kao što carova grijeh za smrt, tako i blagodat da caruje pravdom za život vjeèini, kroz Isusa Hrista Gospoda našega. (aionios g166)

5 Opravdavši se dakle vjerom, imamo mir s Bogom kroz Gospoda svojega Isusa Hrista, 2 Kroz kojega i pristup nađosmo vjerom u ovu blagodat u kojoj stojimo, i hvalimo se nadanjem slave Božije. 3 Ne samo pak to, nego se hvalimo i nevoljama, znajući da nevolja trpljenje gradi; 4 A trpljenje iskustvo, a iskustvo nadanje; 5 A nadanje neće se osramotiti, jer se ljubav Božija izli u srca naša Duhom svetijem koji je dat nama. 6 Jer Hristos još kad slabi bjesmo umrije u vrijeme svoje za bezbožnike. 7 Jer jedva ko umre za pravednika; za dobroga može biti da bi se ko usudio umrijeti. 8 Ali Bog pokazuje svoju ljubav k nama što Hristos još kad bijasmo grješnici umrije za nas. 9 Mnogo æemo dakle veæma biti kroza nj spaseni od gnjeva kad smo se sad opravdali krvlju njegovom. 10 Jer kad smo se pomirili s Bogom smræu sina njegova dok smo još bili neprijatelji, mnogo æemo se veæma spasti u životu njegovu kad smo se pomirili. 11 Ne samo pak to, nego se hvalimo i Bogom kroz Gospoda svojega Isusa Hrista, kroz kojega sad primisno pomirenje. 12 Zato kao što kroz jednoga èovjeka dođe na svijet grijeh, i kroz grijeh smrt, i tako smrt uđe u sve ljudi, jer svi sagriješi. 13 Jer grijeh bješe na svijetu do zakona; ali se grijeh ne primaše kad ne bješe zakon; 14 Nego carova smrt od Adama tja do Mojsija i nad onima koji nijesu sagriješili prestupivši kao Adam, koji je prilika onoga koji šeadijaše doæi. 15 Ali dar nije tako kao grijeh; jer kad kroz grijeh jednoga pomriješe mnogi, mnogo se veæa blagodat Božija i dar izli izobilno na mnoge blagodaæu jednoga èovjeka Isusa Hrista. 16 I dar nije kao grijeh jednoga: jer za grijeh jednoga bi osuđenje, a dar od mnogih grijehova opravdanje. 17 Jer kad za grijeh jednoga carova smrt kroz jednoga, koliko æe veæma oni koji primaju izobilje blagodati i dar pravde

ne znate da ovi koji, sa krstom u ruci, u smrt njegovu krstimo se? 4 Tako se s njim pogrebošmo krštenjem u smrt da kao što usta Hristos iz mrtvih slavom oèinom, tako i mi u novom životu da hodimo. 5 Jer kad smo jednaki s njim jednakom smræu, bæemo i vaskrsenjem; 6 Znajući ovo da se stari naš èovjek razape s njime, da bi se tijelo grješno pokvarilo, da više ne bismo služili grijehu. 7 Jer koji umrije oprosti se od grijeha. 8 A ako umrijesmo s Hristom, vjerujemo da æemo i življeti s njim, 9 Znajući da Hristos usta iz mrtvih, veæ više ne umire; smrt više neće obladati njime. 10 Jer što umrije, grijehu umrije jedanput; a što živi, Bogu živi. 11 Tako i vi dakle držite sebe da ste mrtvi grijehu a živi Bogu u Hristu Isusu Gospodu našemu. 12 Da ne caruje dakle grijeh u vašemu smrnom tijelu, da ga slušate u slastima njegovim; 13 Niti dajte udova svojih grijehu za oružje nepravde; nego dajte sebe Bogu, kao koji ste živi iz mrtvih, i uđe svoje Bogu za oružje pravde. 14 Jer grijeh neće vama obladati, jer nijeste pod zakonom nego pod blagodaæu. 15 Šta dakle? Hoæemo li grijješiti kad nijesmo pod zakonom nego pod blagodaæu? Bože saèeuval! 16 Ne znate li da kome dajete sebe za sluge u poslušanje, sluge ste onoga koga slušate, ili grijeha za smrt, ili poslušanja za pravdu? 17 Hvala dakle Bogu što bivši robovi grijehu poslušaste od srca tu nauku kojoj se i predadoste. 18 Oprostivši se pak od grijeha postaste sluge pravdi. 19 Kao èovjek govorim, za slabost vašega tijela. Jer kao što dadoste uđe svoje za robeve neèistoti i bezakonju na bezakonje, tako sad dajte uđe svoje za sluge pravdi na posveæenje. 20 Jer kad bijaste robovi grijehu, prosti bijaste od pravde. 21 Kakav dakle onda imadoste plod za koji se sad stidite? Jer je onoga kraj smrt. 22 A sad oprostivši se od grijeha, i postavši sluge Božije, imate plod svoj na posveæenje, a kraj

613

Rimljanima

život vjeèni. (aiònios g166) 23 Jer je plata za grijeh smrt, a dar Božij je život vjeèni u Hristu Isusu Gospodu našemu. (aiònios g166)

7 Ili ne znate, braæeo jer govorim onima koji znadu zakon da zakon vlada nad èovjekom dokle je živ? 2 Jer je udata žena privezana zakonom za muža dokle god on živi; a ako li muž njezin umre, razdriješi se od zakona muževlrega. 3 Zato dakle dok joj je muž živ biva preljuboèinica ako poðe za drugog muža; a ako joj umre muž prosta je od zakona da ne bude preljuboèinica ako poðe za drugoga. 4 Zato, braæeo moja, i vi umrijeste zakonu tijelom Hristovjem, da budete drugoga, onoga što usta iz mrvijeh, da plod donesemi Bogu. 5 Jer kad bijasmo u tijelu, bijahu slasti grjehvne, koje zakon raðahu u udima našima da se smrti plod donosi. 6 A sad umrvši izbavismo se od zakona koji nas držaše, da služimo Bogu) u obnovljenju Duha a ne u starini slova. 7 Šta æemo dakle reæi? Je li zakon grijeh? Bože saèuvaj! nego ja grijeha ne poznah osim kroz zakon; jer ne znadoh za želju da zakon ne kaza: ne zaželi. 8 A grijeh uze poèetak kroz zapovijest, i naèini u meni svaku želju; jer je grijeh bez zakona mrtav. 9 A ja živiljah nekad bez zakona; a kad doðe zapovijest, onda grijeh oživlje, 10 A ja umrijeh, i nađe se da mi zapovijest bi za smrt koja bješe data za život. 11 Jer grijeh uzevši poèetak kroz zapovijest prevari me, i ubi me njome. 12 Tako je dakle zakon svet i zapovijest sveta i pravedna i dobra. 13 Dobro li dakle bi meni smrt? Bože saèuvaj! nego grijeh, da se pokaže grijeh dobrom èineæi mi smrt, da bude grijeh odviše grješan zapovješæu. 14 Jer znamo da je zakon duhovan; a ja sam tjelesan, prodan pod grijeh: 15 Jer ne znam šta èinim, jer ne èinim ono šta hoæeu, nego na što mrzim ono èinim. 16 Ako li ono èinim šta neæeu, hvalim zakon da je dobar. 17 A ovo više ja ne èinim nego grijeh koji živi u meni. 18 Jer znam da dobro ne živi u meni, to jest u tijelu mojem. Jer htjeti imam u sebi, ali uèiniti dobro ne nalazim. 19 Jer dobro šta hoæeu ne èinim, nego zlo što neæeu ono èinim. 20 A kad èinim ono što neæeu, veæ ja to ne èinim nego grijeh koji živi u meni. 21 Nalazim dakle zakon, kad hoæeu dobro da èinim, da me na zlo nagoni. 22 Jer imam radost u zakonu Božnjemu po unutrašnjemu èovjeku; 23 Ali vidim drugi zakon u udima svojima, koji se suproti zakonu uma mojega, i zarobljava me zakonom grjehvnjem koji je u udima mojima. 24 Ja nesreæeni èovjek! Ko æe me izbaviti od tijela smrti ove? 25 Zahvaljujem Bogu svojemu kroz Isusa Hrista Gospoda našega. Tako

dakle ja sam umom svojijem služim zakonu Božnjemu a tijelom zakonu grjehvnom.

8 Nikakva dakle sad nema osuðenja onima koji su u Hristu Isusu i ne hode po tijelu nego po Duhu. 2 Jer zakon duha koji oživljava u Hristu Isusu, oprostio me je od zakona grjehvoga i smrti. 3 Jer što zakonu bješe nemoguæe, jer bješe oslabljen tijelom, posla Bog sina svojega u obliju tijela grjehvoga, i za grijeh osudi grijeh u tijelu, 4 Da se pravda zakona ispunji u nama koji ne živimo po tijelu nego po duhu; 5 Jer koji su po tijelu tjelesno misle, a koji su po duhu duhovno misle. 6 Jer tjelesno mudrovanje smrt je, a duhovno mudrovanje život je i mir. 7 Jer tjelesno mudrovanje neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božnjemu niti može. 8 A koji su u tijelu ne mogu Bogu ugoditi. 9 A vi nijeste u tijelu nego u duhu; jer Duh Božij u vama živi. A ako ko nema Duha Hristova, on nije njegov. 10 A ako je Hristos u vama, onda je tijelo mrtvo grijeha radi a Duh živ pravde radi. 11 A ako li živi u vama Duh onoga koji je vaskrsao Isusa iz mrvijeh, onaj koji je podigao Hrista iz mrvijeh oživljeæe i vaša smrtna tjelesa Duhom svojijem koji živi u vama. 12 Tako dakle, braæeo, nijesmo dužni tijelu da po tijelu živimo. 13 Jer ako živite po tijelu, pomrijeæete; ako li duhom poslove tjelesne morite, življeæete. 14 Jer koji se vladaju po duhu Božnjemu oni su sinovi Božiji. 15 Jer ne primiste duha ropstva, opet da se bojite; nego primiste Duha posinæèkoga, kojijem vièemo: Ava, oèe! 16 Ovaj Duh svjedoeèi našemu duhu da smo djeca Božija. 17 A kad smo djeca i našlijednici smo: našlijednici dakle Božiji, a sunašlijednici Hristovi: jer s njim stradamo da se s njim i proslavimo. 18 Jer mislim da stradanja sadašnjega vremena nijesu ništa prema slavi koja æe nam se javiti. 19 Jer èekanje tvari èeka da se jave sinovi Božiji. 20 Jer se tvar pokori propadljivosti ne od svoje volje nego za volju onoga koji je pokori) na nad, 21 Da æe se i sama tvar oprostiti od ropstva raspadljivosti na slobodu slave djece Božije. 22 Jer znamo da sva tvar uzdiše i tuži s nama dosad. 23 A ne samo ona, nego i mi koji novinu duha imamo, i mi sami u sebi uzdišemo èekajuæi posirnjenja i izbavljenja tijelu svojemu. 24 Jer se nadom spasosmo. A nad koji se vidi nije nad; jer kad ko vidi što, kako æe mu se nadati? 25 Ako li se nadamo onome što ne vidimo, èekamo s trpljenjem. 26 A tako i Duh pomaže nam u našijem slabostima: jer ne znamo za što æemo se moliti kao što treba, nego sam Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanim. 27 A onaj što ispituje srca zna što je misao Duha, jer po volji Božjoj moli se za

sveće. 28 A znamo da onima koji ljube Boga sve ide da se razglasiti ime moje po svoj zemlji. 18 Tako dakle na dobro, koji su pozvani po namjerenu. 29 Jer koje koga hoće miluje, a koga hoće ovdograditi. 19 Reže naprijed pozna one i odredi da budu jednaki oblijeđu ačeš mi: zašto nas još krivi? jer ko se može suprotiti sina njegova, da bi on bio prvoroden među mnogom volji njegovoj? 20 A ko si ti, o ēovjeđe! da protivno braćem. 30 A koje odredi one i dozva; a koje dozva odgovaraš Bogu? Eda li rukotvorina govori majstoru one i opravda; a koje opravda one i proslavi. 31 Šta svome: zašto si me tako naēinio? 21 Ili zar lonēar æemo dakle reže na ovo? Ako je Bog s nama, ko æe nema vlasti nad kalom da od jedne guke naēini jedan na nas? 32 Koji dakle svoga sina ne poštедje, nego sud za ēast a drugi za sramotu? 22 A kad šeaše Bog ga predade za sve nas, kako dakle da nam s njim sve da pokaže gnjev svoj i da objavi silu svoju, podnese s ne daruje? 33 Ko æe optužiti izbrane Božije? Bog koji velikijem trpljenjem sudove gnjeva koji su pripravljeni pravda? 34 Ko æe osuditi? Hristos Isus, koji umrije, za pogibao. 23 I da pokaže bogatstvo slave svoje na pa još i vaskrse, koji je s desne strane Bogu, i moli sudima milosti koje pripravi za slavu; 24 Koje nas i za nas? 35 Ko æe nas rastaviti od ljubavi Božije? dozva ne samo od Jevreja nego i od neznabozaca, Nevolja li ili tuga? ili gonjenje? ili glad? ili golotinja? ili 25 Kao što i u Josiji govoril: nazvaēu narod svojijem strah? ili maē? kao što stoji napisano: 36 Za tebe koji nije moj narod, i neljubaznicu ljubaznicom. 26 I nas ubijaju vas dan, drže nas kao ovce koje su za biæe na mjestu, gdje im se reèe: vi nijeste moj narod; klanje. 37 Ali u svemu ovome pobjeđujemo onoga tamo æe se nazvati sinovi Boga živoga. 27 A Isajija radi koji nas je ljubio. 38 Jer znam jamaēno da ni više za Izrailja: ako bude broj sinova Izrailjevih kao smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarsvta, ni sile, ni sadašnje, ni buduæe, 39 Ni visina, ni dubina, ni druga pjesak morski, ostatak æe se spasti. 28 Jer æe on kakva tvar može nas razdvojiti od ljubavi Božije, koja izvršiti rijeè svoju, i naskoro æe izvršiti po pravdi, da, je u Hristu Isusu Gospodu našemu. 29 I ispuniaæe Gospod naskoro rijeè svoju na zemlji. 29 I kao što proreèe Isajija: da nam nije Gospod Savaot

9 Istину говорим тако mi Христа, ne lažem, to mi svjedoči savjest moja Duhom svjetljem: **2** Da mi je vrlo žao i srce me moje boli bez prestanka; **3** Jer bih željeo da ja sam budem odlučen od Христа za braću svoju koja su mi rod po tijelu, **4** Koja su Izraeljci, kojih je posinaštvo i slava, i zavjet i zakon, i bogomoljstvo, i obećanja; **5** Kojih su i oci, i od kojih je Христос po tijelu, koji je nad svima Bog blagosloven vavijek.

Amin. (aiōn g165) 6 A nije moguæe da rijeè Božija
proðe: jer nijesu svi Izrailjci koji su od Izrailija; 7 Niti
su svi djeca koji su sjeme Avraamovo, nego u Isaku,
reèe, nazvaæe ti se sjeme. 8 To jest, nijesu ono djeca
Božija što su po tijelu djeca, nego djeca obeæanja
primaju se za sjeme. 9 Jer je ovo rijeè obeæanja:
u ovo vrijeme doæi æu i u Sare æe biti sin. 10
Ne samo pak ona nego i Reveka, kad zatrudnje od
samoga Isaka oca našega. 11 Jer još dok se djeca ne
bijahu rodila, ni ueinila dobra ni zla, da ostane Božija
naredba po izboru, 12 Ne za djela, nego onoga radi
koji poziva reèejoj se: veæi æe služiti manjemu, 13
Kao što stoji napisano: Jakov mi omilje, a na Isava
omrzoh. 14 Šta æemo dakle na to reæi? Eda li je
nepravda u Boga? Bože saèuvaj! 15 Jer Mojsiju
govori: koga æu pomilovati, pomilovaæu, i na koga
æu se smilovati, smilovaæu se. 16 Tako dakle niti
stoji do onoga koji hoæe, ni do onoga koji træi, nego
do Boga koji pomiluje. 17 Jer pismo govori Faraonu:
za to te isto podigoh da na tebi pokažem silu svoju, i

da se razglasiti ime moje po svoj zemlji. 18 Tako dakle koga hoće miluje, a koga hoće otrvaditi. 19 Režeš mi: zašto nas još krivi? jer ko se može suprotiti volji njegovoj? 20 A ko si ti, o ēovjed! da protivno odgovaraš Bogu? Eda li rukotvorina govori majstoru svome: zašto si me tako načinio? 21 Ili zar lonjear nema vlasti nad kalom da od jedne guke načini jedan sud za ēast i drugi za sramotu? 22 A kad šešaše Bog da pokaže gnjev svoj i da objavi silu svoju, podnese s velikijem trpljenjem sudove gnjeva koji su pripravljeni za pogibao. 23 I da pokaže bogatstvo slave svoje na sudima milosti koje pripravi za slavu; 24 Koje nas i dozva ne samo od Jevreja nego i od neznabozaca, 25 Kao što i u Josiji govori: nazvaš narod svojim koji nije moj narod, i neljubaznicu ljubaznicom. 26 I biće na mjestu, gdje im se reče: vi nijeste moj narod; tamo æe se nazvati sinovi Boga živoga. 27 A Isajia više za Izrailja: ako bude broj sinova Izrailjevih kao pijesak morski, ostatak æe se spasti. 28 Jer æe on izvršiti rijeè svoju, i naskoro æe izvršiti po pravdi, da, ispuniaše Gospod naskoro rijeè svoju na zemlji. 29 I kao što proreće Isajia: da nam nije Gospod Savaot ostavio sjemena, onda bismo bili kao Sodom i Gomor. 30 Šta æemo dakle reati? Da neznabozci koji ne tražiše pravde dokuèiše pravdu, ali pravdu od vjere. 31 A Izrailj traži zakon pravde ne dokuèi zakona pravde. 32 Zašto? Jer ne traži iz vjere nego iz djela zakona; jer se spotakoše na kamen spoticanja, 33 Kao što stoji napisano: evo meæem u Sionu kamen spoticanja i stijenu sablazni; i koji ga god vjeruje neće se postidjeti.

10 Braeo! Šrelja je mojega srca i molitva k Bogu za spasenije Izraelja. **2** Jer im svjedoëim da imaju revnost za Boga, ali ne po razumu. **3** Jer ne poznajuæi pravde Božije i gledajuæi da svoju pravdu utvrde ne pokoravaju se pravdi Božijoj. **4** Jer je Hristos svršetak zakona: koji ga god vjeruje opravdan je. **5** Jer Mojsije piše za pravdu koja je od zakona: koji èovjek to èini življæe u tom. **6** A pravda koja je od vjere ovako govori: da ne reèeš u srcu svojemu: ko æe iziæi na nebo? to jest da svede Hrista; **7** Ili: ko æe siæi u bezdan? to jest da izvede Hrista iz mrtvijeh. (*Abyssos g12*) **8** Ali šta govori pismo? Blizu ti je rijeè u ustima tvojima i u srcu tvojemu, to jest rijeè vjere koju propovijedamo. **9** Jer ako priznaješ ustima svojima da je Isus Gospod, i vjeruješ u srcu svojemu da ga Bog podiže iz mrtvijeh, biæeš spasen. **10** Jer se srcem vjeruje za pravdu a ustima se priznaje za spasenije. **11** Jer pismo govori: koji ga god vjeruje neæe se postidjeti. **12** Jer nema

razlike među Jevrejinom i Grkom: jer je on Bog sviju, Ako je kvasac svet, to je i tijesto; i ako je korijen svet, i bogat za sve koji ga prizivlju. 13 Jer koji god prizove to su i grane. 17 Ako li se neke od grana odlomiše, i ti, ime Gospodnje spašće se. 14 Kako æe dakle prizvati koji si divlja maslina, pricijepio si se na njih, i postao si koga ne vjerovaše? A kako æe vjerovati koga ne zajednièar u korijenu i u masti od masline; 18 Ne hvali èuše? A kako æe èuti bez propovjednika? 15 A kako se granama; ako li se pak hvališ, ne nosiš ti korijena æe propovijedati ako ne budu poslani? Kao što stoji nego korijen tebe. 19 A reæi æeš: odlomiše se grane napisano: kako su krasne noge onih koji donose da se ja pricijepim. 20 Dobro! nevjerstvom odlomiše glas za mir, koji donose glas za dobro! 16 Ali svi se, a ti vjerom stojiš; ne ponosi se, nego se boji. 21 Jer ne poslušaše jevanđelja: jer Isajia govoril: Gospode! kad Bog rođenijeh grana ne poštedje, da i tebe kako ko vjerova našemu propovijedanju? 17 Tako dakle ne nepoštedi. 22 Gledaj dakle dobrotu i nepošteðenje vjera biva od propovijedanja, a propovijedanje rijeèju Božije: nepošteðenje na onima što otpadoše, a na Božijom. 18 Nego velim: zar ne èuše? Još otide sebi dobrotu Božiju, ako ostaneš u dobroti; ako li pak po svoj zemlji glas njihov, i po krajevima vasionoga ne, i ti æeš biti otsjeèen. 23 A i oni, ako ne ostanu u svijeta rijeèi njihove. 19 Nego velim: zar ne razumje neverstvu, pricijepiæe se; jer ih je Bog kadar opet Izrailj? Prvi Mojsije govoril: ja æeu vas razdražiti, ne pricijepiti. 24 Jer kad si ti otsjeèen od roðene divlje svojijem narodom, nerazumnijem narodom rasrdiæ masline, i pricijepio se na neroðenu pitomu maslinu; vas. 20 A Isajia govoril: naðoše me koji me akamoli ovi koji æe se pricijepiti na roðenu svoju ne traže; i javih se onima koji za me ne pitaju. 21 A k maslinu! 25 Jer vam, braæo, neæeu zatajiti tajne ove Izrailju govoril: vas dan pružah ruke svoje k narodu da ne budete ponositi da šljepota Izrailju pade u dijel koji ne da da mu se kaže i odgovara nasuprot. dokle ne uðe neznabožaca koliko treba. 26 I tako æe se spasti sav Izrailj, kao što je napisano: doæi æe od Siona izbavitelj i odvratiæe bezbožnost od Jakova.

11 Govorim dakle: eda li Bog odbaci narod svoj?

Bože saèuvaj! Jer sam i ja Izrailjac od sjemena Avraamova od koljena Venijaminova. 2 Ne odbaci Bog naroda svojega, koji naprijed pozna. Ili ne znate šta govoril pismo za Iliju kako se tuži Bogu na Izrailja govoreæi: 3 Gospode! proroke twoje pobiše i oltare twoje raskopaše, a ja ostah jedan i traže dušu moju da je izvade. 4 A šta mu govoril Božij odgovor? Ostavil sebi sedam hiljada ljudi koji ne prekloniše koljena pred Vaalom. 5 Tako dakle i u sadašnje vrijeme ostatak bi po izboru blagodati. 6 Ako li je po blagodati, onda nije od djela, jer blagodat veæe ne bi bila blagodat; ako li je od djela nije više blagodat, jer djelo veæe ne bi bilo djelo. 7 Šta dakle? Šta iskaše Izrailj ono ne dobi; a izbor dobi; ostali pak zasljeni. 8 Kao što je napisano: dade im Bog duha neosjetljivoga, oèi da ne vide, i uši da ne èuju do samoga današnjeg dana. 9 I

David govoril: da bude trpeza njihova zamka i gvožđa, i sablazan i plata njima; 10 Da se njihova oèi zasljenje da ne vide, i leða njihova jednako da su pognuti. 11 Govorim dakle: eda li se spotakoše da padnu? Bože saèuvaj! Nego je njihova pogriješka spasenje neznabošcima, da bi se i oni razdražili. 12 A kad je pogriješka njihova bogatstvo svijetu i šteta njihova bogatstvo neznabošcima, akamoli da se ispune? 13 Jer vama govorim neznabošcima; jer, buduæi da

darove po blagodati koja nam je dana: ako proroštvo, sva djela tamna, i da se obučemo u oružje vidjela. neka bude po mjeri vjere; **7** Ako li službu, neka **13** Da hodimo pošteno kao po danu: ne u žderanju i služi; ako je učitelj, neka uči; **8** Ako je tješitelj, neka pisanstu, ne u kurvarstvu i nečistoti, ne u svađanju i tješi; koji daje neka daje prosto; koji upravlja neka se **14** Nego se obucite u Gospoda našega Isusa brine; koji ēini milost neka ēini s dobrom voljom. **9** Hrista; i tijelu ne ugađajte po željama.

Ljubav da ne bude lažna. Mrzeæi na zlo držite se dobra. **10** Bratskom ljubavi budite jedan k drugome ljubazni. ēašæu jedan drugoga veæeg ēinite. **11** Ne budite u poslu lijeni; budite ognjeni u duhu, služite Gospodu. **12** Nadanjem veselite se, u nevolji trpite, u molitvi budite jednak. **13** Dijelite potrebe sa svetima; primajte rado putnike. **14** Blagosiljavite one koji vas gone: blagosiljavite, a ne kunate. **15** Radujte se s radosnima, i plaæite s plaænima. **16** Budite jedne misli meðu sobom. Ne mislite o visokojem stvarima, nego se držite niskijeh. Ne mislite za sebe da ste mudri. **17** A nikome ne vraæajte zla za zlo; promišljajte o tom što je dobro pred svijem ljudima. **18** Ako je moguæe, koliko do vas stoji, imajte mir sa svijem ljudima. **19** Ne osveæujte se za sebe, ljubazni, nego podajte mjesto gnjevu, jer stoji napisano: moja je osveta, ja æu vratiti, govori Gospod. **20** Ako je dakle gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga; ako je žedan, napoj ga; jer ēineæi to ugljevlje ognjeno skuplja š na glavu njegovu. **21** Ne daj se zlu nadvladati, nego nadvladaj zlo dobrom.

13 Svaka duša da se pokorava vlastima koje vladaju; jer nema vlasti da nije od Boga, a što su vlasti, od Boga su postavljene. **2** Tako koji se suproti vlasti suproti se naredbi Božijoj; a koji se suprote primiæe grijeh na sebe. **3** Jer knezovi nijesu strah dobrjem djelima nego zlijem. Hoæeš li pak da se ne bojiš vlasti, ēini dobro, i imaæeš hvalu od nje; **4** Jer je sluga Božij tebi za dobro. Ako li zlo ēiniš, boj se; jer uzalud ne nosi maæa, jer je Božij sluga, osvetnik na gnjev onome koji zlo ēini. **5** Tako se valja pokoravati ne samo od straha nego i po savjeti. **6** Jer zato i poreze dajete; jer su sluge Božije koje su za to isto postavljene. **7** Podajte dakle svakome šta ste dužni: kome dakle porezu, porezu; a kome carinu, ugodan je Bogu i mio ljudima. **19** Tako dakle da se ovo: ne ēini preljube, ne ubij, ne ukradi, ne svjedoæi lažno, ne zaæeli, i ako ima još kakva druga zapovijest, u ovoj se rijeèi izvršuje, to jest: ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe. **10** Ljubav ne ēini zla bližnjemu; daklem je ljubav izvršenje zakona. **11** I znajuæi ovo vrijeme da je veæ èas došao da ustanemo od sna; jer nam je sad bliže spasenije negoli kad vjerovasmo.

12 Noæe proðe a dan se približi: da odbacimo dakle

14 A slaboga u vjeri primajte lijepo, da se ne smeta savjest. **2** Jer jedan vjeruje da smije svašta jesti, a koji je slab jede zelje. **3** Koji jede neka ne ukorava onoga koji ne jede; i koji ne jede neka ne osuðuje onoga koji jede; jer ga Bog primi. **4** Ko si ti koji sudiš tuðemu sluzi? On svojemu gospodaru stoji ili pada. Ali æe ustati; jer je Bog kadar podignuti ga. **5** Tako jedan razlikuje dan od dana, a drugi drži sve dane da su jednak: svaki da bude uvjeren za svoju misao. **6** Koji razlikuje dane, Gospodu razlikuje; i koji ne razlikuje dana, Gospodu ne razlikuje. Koji jede, Gospodu jede: jer hvali Boga; i koji ne jede, Gospodu ne jede, i hvali Boga. **7** Jer nijedan od nas ne živi sebi, i nijedan ne umire sebi. **8** Jer ako živimo, Gospodu živimo; a ako umiremo, Gospodu umiremo. Ako dakle živimo, ako umiremo, Gospodnji smo. **9** Jer zato Hristos i umrije i vaskrse i oživlje da oblada i mrtvima i živima. **10** A ti zašto osuðuješ brata svojega? Ili ti zašto ukoravaš brata svojega? Jer æemo svi iziæi na sud pred Hristom. **11** Jer je pisano: tako mi života, govori Gospod, pokloniæe mi se svako koljeno, i svaki jezik slaviæe Boga. **12** Tako æe dakle svaki od nas dati Bogu odgovor za sebe. **13** Zato da ne osuðujemo više jedan drugoga, nego mjesto toga ovo gledajte da ne postavljate bratu spoticanja ili sablazni. **14** Znam i uvjeren sam u Hristu Isusu da ništa nije pogano po sebi, osim kad ko misli da je što pogano, onome je pogano. **15** A ako je brat tvoj jela radi žalostan, veæe se ne vladaš po ljubavi: ne gubi jelom svojijem onoga za kojega Hristos umrije. **16** Gledajte dakle da se ne huli na vaše dobro. **17** Jer carstvo Božije nije jelo i piæe, nego pravda i mir i radost u Duhu svetome. **18** Jer koji ovijem služi Hristu staramo za mir i za ono ēim vodimo na bolje jedan drugoga. **20** Ne raskopavaj djela Božijega jela radi; jer je sve èisto; nego je pogano za èovjeka koji jede sa spoticanjem. **21** Dobro je ne jesti mesa, i vina ne piti, i ono ne ēiniti na što se tvoj brat spotiæe, ili oda šta gori postaje ili slabii. **22** Ti imаш vjeru? Imaj je sam u sebi pred Bogom. Blago onome koji ne osuðuje sebe za ono šta nađe za dobro. **23** A koji se sumnja osuðen je ako jede, jer ne ēini po vjeri: a šta god nije po vjeri grijeh je.

15 Dužni smo dakle mi jaki slabosti slabijeh nositi, poslužiti. **28** Kad ovo dakle svršim, i ovaj im plod i ne sebi ugađati. **2** I svaki od vas da ugađa zapeèatim, poèi æeu preko vas u Španjolsku. **29** A bližnjemu na dobro za dobar ugled. **3** Jer i Hristos ne znam da kad dođem k vama, doæi æeu s obilnjem ugodi sebi, nego kao što je pisano: ruženja onih koji blagoslovom jevanđelja Hristova. **30** Ali vas molim, tebe ruže padoše na me. **4** Jer što se naprijed napisa braæeo, zaradi Gospoda našega Isusa Hrista, i zaradi za našu se nauku napisa, da trpljenjem i utjehom ljubavi Duha, pomozite mi u molitvama za me k Bogu; pisma nad imamo. **5** A Bog trpljenja i utjehe da vam **31** Da se izбавim od onih koji se protive u Judeji, i da da složno mislite među sobom po Hristu Isusu, **6** da služba moja za Jerusalim bude po volji svetima; Da jednodušno jednjem ustima slavite Boga i oca **32** Da s radošeum dođem k vama, s voljom Božijom, i Gospoda našega Isusa Hrista. **7** Zato primajte jedan da se razveselim s vama. **33** A Bog mira sa svima drugoga kao što i Hristos primi vas na slavu Božiju. vama. Amin.

8 Ali kažem da je Isus Hristos bio sluga obrezanja istine radi Božije, da utvrdi obeæanje ocevima, **9** A neznabوci po milosti da proslave Boga, kao što stoji napisano: zato æeu te hvaliti među neznabоcima, Gospode, i pjevaæu ime tvoje. **10** I opet gorovi: veselite se neznabоci s narodom njegovijem. **11** I opet: hvalite Gospoda svi neznabоci, i slavite ga svi narodi. **12** I opet Isaia gorovi: biæe korijen Jesejev, i koji ustane da vlada nad neznabоcima u onoga æe se uzdati neznabоci. **13** A Bog nada da ispuni vas svake radosti i mira u vjeri, da imate izobilje u nadu silom Duha svetoga. **14** A ja sam i sam uvjeren za vas, braæeo, da ste i vi sami puni blagodati, napunjeni svakoga razuma, da možete druge nauèiti. **15** Ali vam opet, braæeo, slobodno pisah nekoliko da vam napomenem radi blagodati koja mi je dana od Boga, **16** Da budem sluga Isusa Hrista u neznabоcima, da služim jevanđelju Božijemu, da budu neznabоci prinos povoljan i osveæen Duhom svetijem. **17** Imam dakle hvalu u Hristu Isusu kod Boga. **18** Jer ne smijem goroviti što koje Hristos ne uèini kroza me za poslušanje neznabоzaca rijeèju i djelom, **19** U sili znaka i èudesa silom Duha Božijega; tako da od Jerusalima i naokolo tja do Ilirika napunih jevanđeljem Hristovijem. **20** I tako se potrudih da propovjedim jevanđelje ne gdje se spominjaše Hristos, da na tuðoj zakopini ne zidam; **21** Nego kao što je pisano: kojima se ne javi za njega, vidjeæe; i koji ne èuše razumjeæe. **22** To me i zadrža mnogo puta da ne dođem k vama. **23** A sad više ne imajuæi mjesta u ovijem zemljama, a imajuæi želju od mnogo godina da dođem k vama, **24** Ako pođem u Španjolsku, doæi æeu vam; jer se nadam da æeu tuda proæi i vas vidjeti, i vi æete me otpratiti onamo kad se najprije nekoliko nasitim vas. **25** A sad idem u Jerusalim služeæi svetima. **26** Jer Maæedonija i Ahaja uèiniše dragovoljno neku porezu za siromahe svete koji žive u Jerusalimu. **27** Oni uèiniše dragovoljno, a i dužni su im; jer kad neznabоci dobijeæe dijel u njihovijem duhovnijem imanjima, dužni su i oni njima u tjelesnim

16 Preporuèujem vam pak Fivu sestru našu, koja je sluškinja kod crkve u Kenhreji, **2** Da je primite u Gospodu kao što prilikuje svetima, i da joj budete u pomoæi u svakoj stvari koju od vas zatreba; jer je ona mnogima pomogla, i samome meni. **3** Pozdravite Priskilu i Akilu, pomoæenike moje u Hristu Isusu, **4** Koji za dušu moju svoje vratove položiæe, kojima ne ja jedan zahvaljujem, nego i sve crkve neznabоæe, i domaænju crkvu njihovu. **5** Pozdravite Epeneta, meni ljubaznoga, koji je novina iz Ahaje u Hristu. **6** Pozdravite Mariju, koja se mnogo trudila za nas. **7** Pozdravite Andronika i Juniju, rodbinu moju, i moje drugare u sužanstvu, koji su znameniti među apostolima, koji i prije mene vjerovaše Hrista. **8** Pozdravite Ampliju, meni ljubaznoga u Gospodu. **9** Pozdravite Urbana, pomoæenika našega u Hristu, i Stahija, meni ljubaznoga. **10** Pozdravite Apelija, okušanoga u Hristu. Pozdravite domaæe Aristovulove. **11** Pozdravite Irodijona, roðaka mojega. Pozdravite domaæe Narkisove, koji su u Gospodu. **12** Pozdravite Trifenu i Trifosu, koje se trude u Gospodu. Pozdravite Persudu ljubaznu, koja se mnogo trudila u Gospodu. **13** Pozdravite Rufu izbranoga u Gospodu, i mater njegovu i moju. **14** Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Erma, Patrova, Ermija, i braæeu koja su s njima. **15** Pozdravite Filologa i Juliju, Nireja i sestru njegovu, i Olimpanu, i sve svete koji su s njima. **16** Pozdravite jedan drugoga cijelovim svetijem. Pozdravljuju vas sve crkve Hristove. **17** Molim vas pak, braæeo, èuvajte se od onih koji èine raspre i razdore na štetu nauke koju vi nauèiste, i uklonite se od njih; **18** Jer takovi ne služe Gospodu našemu Isusu Hristu nego svojemu trbuhi, i blagijem rijeèima i blagoslovima prelaæeju srca bezazlenijeh. **19** Jer vaše slušanje razglasiti se svuda. I radujem se za vas; ali hoæeu da ste vi mudri na dobro a prosti na zlo. **20** A Bog mira da satre sotonus pod noge vaše skoro. Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista s vama. Amin. **21** Pozdravlja vas Timotije, pomoænik moj, i Lukije i Jason i Sosipatar,

rođaci moji. **22** Pozdravljam vas i ja Tertije, koji napisah ovu poslanicu u Gospodu. **23** Pozdravlja vas Gaj, domaæin moj i cijele crkve. Pozdravlja vas Erast, haznadar gradski, i brat Kvart. **24** Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa svima vama. Amin. **25** A onome koji vas može utvrditi po jevanđelju mojojemu i propovijedanju Isusa Hrista, po otkrivenju tajne koja je bila sakrivena od postanja svijeta, (aiōnios g166) **26** A sad se javila i obznanila kroz pisma proroèka, po zapovijesti vjeènoga Boga, za poslušanje vjere među svima neznabošcima, (aiōnios g166) **27** Jedinome premudrone Bogu, kroz Isusa Hrista, slava vavijek. Amin. (aiōn g165)

1 Korinæanima

1 Od Pavla, voljom Božijom pozvanoga apostola Isusa Hrista, i od Sostena brata, 2 Crkvi Božijoj koja je u Korintu, osveæenima u Hristu Isusu, pozvanima svetima, sa svima koji prizivlju ime Gospoda našega Isusa Hrista na svakome mjestu i njihovome i našemu: 3 Blagodat vam i mir od Boga oca našega i Gospoda Isusa Hrista. 4 Zahvaljujem svagda Bogu svojemu za vas što vam je dana blagodat Božija u Hristu Isusu, 5 Te se u svemu obogatiste kroza nj, u svakoj rijeèi i svakom razumu, 6 Kao što se svjedoèanstvo Hristovo utvrdi među vama; 7 Tako da nemate nedostatka ni u jednome daru, vi koji èekate otkrivenja Gospoda našega Isusa Hrista, 8 Koji æe vas i utvrditi do samoga kraja da budete pravi na dan Gospoda našega Isusa Hrista. 9 Vjeran je Bog koji vas pozva u zajednicu sina svojega Isusa Hrista Gospoda našega. 10 Molim vas pak, braæo, imenom Gospoda našega Isusa Hrista da svi jedno govorite, i da ne budu među vama raspre, nego da budete utvrðeni u jednom razumu i u jednoj misli. 11 Jer sam èuo za vas, braæo moja, od Hlojinjeh domaænijeh da su svaðe među vama, 12 A to kažem da jedan od vas govorи: ja sam Pavlov; a drugi: ja sam Apolov; a treæi: ja sam Kifin; a èetvrti: ja sam Hristov. 13 Eda li se Hristos razdijeli? Eda li se Pavle razape za vas? ili se u ime Pavlovo krstiste? 14 Hvala Bogu što ja nijednoga od vas ne krstih osim Krispa i Gaja; 15 Da ne reèe ko da u svoje ime krstih. 16 A krstih i Stefanin dom: dalje ne znam jesam li koga drugog krstio. 17 Jer Hristos ne posla mene da krstim, nego da propovijedam jevanđelje, ne premudrijem rijeèima, da ne izgubi silu krst Hristov. 18 Jer je rijeè krstova ludost onima koji ginu; a nama je koji se spasavamo sila Božija. 19 Jer je pisano: pogubiæu premudrost premudrijeh, i razum razumnijeh odbaciæu. 20 Gdje je premudri? Gdje je knjiæevnik? Gdje je prepiraè ovoga vijeka? Ne pretvori li Bog mudrost ovoga svijeta u ludost? (aiøn g165) 21 Jer buduæi da u premudrosti Božijoj ne pozna svijet premudrošæu Boga, bila je Božija volja da ludoæau pouèenja spase one koji vjeruju. 22 Jer i Jevreji znake ištu, i Grci premudrosti traže. 23 A mi propovijedamo Hrista razapeta, Jevrejima dakle sablazan a Grcima bezumlie; 24 Onima pak koji su pozvani, i Jevrejima i Grcima, Hrista, Božiju silu i Božiju premudrost. 25 Jer je ludost Božija mudrija od ljudi, i slabost je Božija jaæa od ljudi. 26 Jer pogledajte znanje svoje, braæo, da nema ni mnogo premudrijeh po tijelu, ni mnogo silnjeh ni mnogo plemenitijeh; 27 Nego što je ludo

pred svjetom ono izabra Bog da posrami premudre; i što je slabo pred svjetom ono izabra Bog da posrami jako; 28 I što je neplemenito pred svjetom i uništeno izabra Bog, i što nije, da uništi ono što jest, 29 Da se ne pohvali nijedno tijelo pred Bogom. 30 Iz kojega ste vi u Hristu Isusu, koji nam posta premudrost od Boga i pravda i osveæenje i izbavljenje. 31 Da kao što se piše) ko se hvali, Gospodom da se hvali.

2 I ja došavši k vama, braæo, ne dođoh s visokom rijeèi ili premudrosti da vam javljam svjedoèanstvo Božije. 2 Jer nijesam mislio da znam što među vama osim Isusa Hrista, i toga raspeta. 3 I ja bijah među vama u slabosti, i u strahu i u velikom drktanju. 4 I rijeè moja, i pouèenje moje ne bijaše u nadgovorljivijem rijeèima ljudske premudrosti, nego u dokazivanju Duha i sile. 5 Da vjera vaša ne bude u mudrosti ljudskoj nego u sili Božijoj. 6 Ali premudrost govorimo koja je u savršenima, a ne premudrost vijeka ovoga ni knezova vijeka ovoga koji prolaze. (aiøn g165) 7 Nego govorimo premudrost Božiju u tajnosti sakrivenu, koju odredi Bog prije svijeta za slavu našu; (aiøn g165) 8 Koje nijedan od knezova vijeka ovoga ne pozná; jer da su je poznali, ne bi Gospoda slave razapeli. (aiøn g165) 9 Nego kao što je pisano: što oko ne vidje, i uho ne èu, i u srce èovjeku ne dođe, ono ugotovi Bog onima, koji ga ljube. 10 A nama je Bog otkrio Duhom svojijem; jer Duh sve ispituje, i dubine Božije. 11 Jer ko do ljudi zna što je u èovjeku osim duha èovjeèijega koji živi u njemu? Tako i u Bogu što je niko ne zna osim Duha Božijega. 12 A mi ne primismo duha ovoga svijeta, nego Duha koji je iz Boga, da znamo što nam je darovano od Boga; 13 Koje i govorimo ne rijeèima što je nauæila èovjeèija premudrost, nego što uèi Duh sveti; i duhovne stvari duhovno radimo. 14 A tjelesni èovjek ne razumije što je od Duha Božijega; jer mu se èini ludost i ne može da razumije, jer treba duhovno da se razgleda. 15 Duhovni pak sve razgleda, a njega sama niko ne razgleda. 16 Jer ko pozna um Gospodnji da ga pouèi? A mi um Hristov imamo.

3 I ja, braæo, ne mogoh s vama govoriti kao s duhovnima nego kao s tjelesnima, kao s malom djecom u Hristu. 2 Mlijekom vas napojih a ne jelom, jer još ne mogaste, i ni sad još ne možete, 3 Jer ste još tjelesni. Jer gdje su među vama zavisti i svaðe i nesloge, nijeste li tjelesni, i ne živite li po èovjeku? 4 Jer kad govorи ko: ja sam Pavlov; a drugi: ja sam Apolov; nijeste li tjelesni? 5 Ko je dakle Pavle a ko li Apolo do samo sluge kroz koje vjerovaste, kao što i svakome Gospod dade? 6 Ja posadih, Apolo zali, a Bog dade te uzraste. 7 Tako niti je onaj što

koji sadi, ni onaj koji zaljeva, nego Bog koji daje te raste. **8** A onaj koji sadi i koji zaljeva jednaki su; **9** psuju, blagosiljamo; kad nas i svaki æe primiti svoju platu po svojem trudu. **10** Po blagodati Božjoj koja mi je po kojemu svi gaze dosad. **11** Jer mi smo Bogu pomagaæi, a vi ste Božija njiva, hule na nas, molimo; postasmo kao smetlište svijeta, Božja graðevina. **12** Po blagodati Božjoj koja mi je po kojemu svi gaze dosad. **13** Ne pišem ja ovo da dana ja kao premudri neimar postavim temelj, a drugi posramim vas, nego vas uèim kao svoju ljubaznu zida u visinu; ali svaki neka gleda kako zida. **14** Jer temelja drugoga niko ne može postaviti osim onoga koji je postavljen, koji je Isus Hristos. **15** Ako li ko jevanđeljem. **16** Nego vas molim, ugledajte se na zida na ovome temelju zlato, srebro, dragi kamenje, mene kao i ja na Hrista. **17** Zato poslah k vama drva, sijeno, slamu, **18** Svakoga æe djelo iziæi na Timotija, koji mi je sin ljubazni i vjerni u Gospodu; vidjelo; jer æe dan pokazati, jer æe se ognjem otkriti, on æe vam opomenuti putove moje koji su u Hristu i svako djelo pokazaæe organj kao što jest. **19** I ako Isusu, kao što svuda i u svakoj crkvi uèim. **20** Neki ostane èije djelo što je nazidao, primiæe platu. **21** A èije djelo izgori, otiaæi æe u štetu: a sam æe se spasti tako kao kroz organj. **22** Ne znate li da ste vi crkva Božja, i Duh Božij živi u vama? **23** Ako pokvari ko crkvu Božiju, pokvariaæe njega Bog: jer je crkva Božija sveta, a to ste vi. **24** Niko neka se ne vara: ako ko među vama misli da je mudar na ovome svjetu, neka bude lud da bude mudar. (aiõn g165) **25** Jer je premudrost ovoga svijeta ludost pred Bogom, jer je pisano: hvata premudre u njihovu lukavstvu. **26** I opet: Gospod zna pomisli mudrijeh da su ništa. **27** Zato niko da se ne hvali èovjekom, jer je sve vaše. **28** Bio Pavle, ili Apolo, ili Kifa, ili svijet, ili život ili smrt, ili sadašnje, ili buduæe: sve je vaše; **29** A vi ste Hristovi a Hristos Božij.

4 Tako da nas drže ljudi kao sluge Hristove i pristave tajna Božijeh. **5** A od pristava se ne traži više ništa, nego da se ko vjeran nađe. **6** A ja malo marim što me sudite vi ili èovjeèij dan; a ni sam sebe ne sudim. **7** Jer ne znam ništa na sebi; no za to nijesam opravdan, ali onaj koji mene sudi Gospod je. **8** Zato ne sudite ništa prije vremena, dokle Gospod ne doðe, koji æe iznijeti na vidjelo što je sakriveno u tami i objaviæe savjete srdaæne, i tada æe pohvala biti svakome od Boga. **9** A ovo, braæo moja, prigovorih sebi i Apolu vas radi, da se od nas nauèite da ne mislite za sebe više nego što je napisano, i da se koga radi ne nadimate jedan na drugoga. **10** Jer ko tebe povišuje? Šta li imaš što nijesi primio? A ako si primio, što se hvališ kao da nijesi primio? **11** Eto ste siti, eto se obogatiste, bez nas carujete. O da biste carovali, da bismo i mi s vama carovali! **12** Jer mislim da Bog nas apostole najstražnje postavi, kao one koji su na smrt osuðeni; jer bismo gledanje i svijetu i anđelima i ljudima. **13** Mi smo budale Hrista radi, a vi ste mudri u Hristu; mi slabi, a vi jaki; vi slavni, a mi sramotni. **14** Do ovoga èasa i gladujemo,

i trpimo žeđu, i golotinju, i muke, i potucamo se, radeæi svojim rukama. Kad nas i svaki æe primiti svoju platu po svojem trudu. **15** I trudimo se radeæi svojim rukama. Kad nas nemate mnogo otaca. Jer vas ja u Hristu Isusu rodih oni jeh što su se naduli, nego na silu. **16** Jer carstvo Božije nije u rijeèi nego u sili. **17** Šta hoæete? da dođem k vama s prutom ili s ljubavi i duhom krotosti? **18** Neki se naduše kao da ja neæu doæi k vama. **19** Ali æu vam doæi skoro, ako Bog da, i neæu gledati na rijeèi oni jeh što su se naduli, nego na silu. **20** Jer carstvo Božije nije u rijeèi nego u sili. **21** Šta hoæete? da dođem k vama s prutom ili s ljubavi i duhom krotosti?

5 Vrlo se glasi da je kurvarstvo među vama, i takovo kurvarstvo kakovo se ni među neznaboscima ne èuje, da nekakav ima ženu oèinu. **22** I vi se još nadimate, mjesto da plaæete, da se izvadi između vas onaj koji je uèinio to djelo. **23** Jer ja, koji ako nijesam kod vas tijelom ali duhom tu živim, veæ otsudih kao da sam tamo, da se onaj koji je to tako uèinio, **24** Uime Gospoda našega Isusa Hrista kad se saberete vi i moj duh, sa silom Gospoda našega Isusa Hrista, **25** Da se on preda sotoni na muèenje tijela, da bi se duh spasao u dan Gospoda našega Isusa Hrista. **26** Nije dobra hvala vaša. Ne znate li da malo kvasca sve tijesto ukiseli? **27** Oèistite dakle stari kvasac, da budete novo tijesto, kao što ste prijesni; jer i pasha naša zakla se za nas, Hristos. **28** Zato da praznujemo ne u starome kvascu, ni u kvascu pakosti i lukavstva, nego u prijesnome hljebu èistote i istine. **29** Pisah vam u poslanici da se ne mijesate s kurvarima; **30** I to ja ne rekoh za kurvare ovoga svijeta, ili tvrdice, ili hajduke, ili idolopoklonike; jer biste morali iziæi iz svijeta. **31** A sad vam pisah da se ne mijesate ako koji koji se brat zove, postane kurvar, ili tvrdica, ili idolopoklonik, ili kavgadžija, ili pjanica, ili hajduk; s takovima da i ne jedete. **32** Jer šta je meni stalo da sudim i one koji su napolju? Ne sudite li vi one koji su unutra? **33** A one koji su napolju sudiæe Bog. Izvadite zloga između sebe.

6 Smije li koji od vas, kad ima tužbu na drugoga, iæi na sud nepravednima, a ne svetima? **2** Ne znate li da æe sveti sudit svijetu? Kad æete dakle vi svijetu sudit nijeste li vrijedni sudit manijjem stvarima? **3** Ne znate li da æemo anđelima sudit, akamoli stvarima

ovoga svijeta? 4 A vi kad imate tužbe za stvari ovoga svijeta, uzmete za sudije one koje u crkvi ne broji 5 Na sramotu vašu govorim: zar nema među vama nijednoga mudra koji može rasuditi među žene. 6 Nego se brat s bratom sudi, i to braæom svojom? 7 I to je veæ vrlo sramno za vas da imate tužbe među sobom. Zašto radije ne trpite nepravdu? Zašto radije ne pregorite štetu? 8 Nego vi sami èinite nepravdu i štetu, pa još braæi! 9 Ili se žena nekrštena od muža krštenoga; jer inaèe ne znate da nepravednici neæe naslijediti carstva Božijega? Ne varajte se: ni kurvari, ni idolopoklonici, ni preljuboèinci, ni adžuvani, ni muželožnici, 10 ili sestra u takovom dogaðaju ne zarobi; jer nas na Ni lupeži, ni lakomci, ni pijnice, ni kavgaðizje, ni bijaste neki; nego se opraste i posvetiste i opravdaste 11 I ovakovi ako muža spaseš? ili Šta znaš, mužu, da ako ženu neznate da su tjelesa vaša udi Hristovi? Hoæu li dakle uzeti jedno tijelo s njom postane? Jer, reèe, bìe dvoje 12 Sve mi je slobodno, ali nije sve na korist; i onoga pokvariti. A tijelo nije za kurvarstvo, nego za Gospoda, i Gospod za tijelo. 13 Jela su za trbuh, i trbuh je za jela; ali æe Bog i ova držanje zapovijesti Božijeh. 14 A Bog i Gospoda onome zvanju u kome je pozvan. 15 Ne znate li da su tjelesa vaša udi Hristovi? Hoæu li dakle uzeti jedno tijelo s njom postane? Jer, reèe, bìe dvoje 16 Ili ne znate da ko se s kurvom sveže je Gospodnj, tako i koji je pozvan slobodnjak, rob jedno tijelo s njom postane? Jer, reèe, bìe dvoje 17 A ko se Gospoda drži jedan je duh s ljudima. 18 Bježite od kurvarstva; jer svaki grijeh onome neka ostane pred Gospodom. 19 Ili ne znate da su tjelesa vaša crkva i onome neka ostane pred Gospodom. 20 Jer ste kupljeni skupo, ne budite robovi jedno tijelo s njom postane? Jer, reèe, bìe dvoje 21 Jesi li pozvan u Gospodu rob, slobodnjak saèuvaj! 22 Jer koji je pozvan u Gospodu rob, slobodnjak saèuvaj! 23 Kupljeni ste skupo, ne budite robovi jedno tijelo s njom postane? Jer, reèe, bìe dvoje 24 Svaki, braæo, u èemu je ko pozvan u Gospodom. 25 A za djevojke koji èovjek èini osim tijela je; a koji se kurva on griješi nemam zapovijesti Gospodnje, nego dajem svjet, kao svome tijelu. 26 Mislim dakle ovo da æe biti dobro za sadašnju i nijeste svoji? 27 Jesi li se nevvolju da je èovjeku dobro tako biti. 28 A ako li se nezadovoljstvo da je èovjeku dobro tako biti. 29 A ovo govorim, braæo, jer je ostalo vrijeme prekraæeno, da æe i oni koji imaju žene biti kao oni koji nemaju; 30 I koji plaèu kao koji ne plaèu; i koji se raduju kao koji se ne raduju; i koji kupuju kao koji nemaju; 31 I koji ovaj svijet upotrebljavaju kao da ga ne upotrebljavaju: jer prolazi oblijev ovoga svijeta. 32 A ja hoæu da ste vi bezbržni. Ko je neoženjen brine se za Gospodnje, kako æe ugoditi Gospodu; 33 A koji je oženjen brine se za svjetsko, kako æe ugoditi ženi. Drugo je žena, a drugo je djevojka. 34 Koja je neodata brine se za Gospodnje, kako æe ugoditi Gospodu, da bude sveta i tijelom i duhom; a koja je uodata brine se za svjetsko, kako æe ugoditi mužu. 35 A ovo govorim na korist vama samijem, ne da vam nametnem zamku na vrat, nego za lijepu i

7 A za ono što mi pisaste: dobro je èovjeku da se ne dohvata do žene: 2 Ali zbog kurvarstva svaki da ima svoju ženu, i svaka žena da ima svojega muža; 3 Muž da èini ženi dužnu ljubav, tako i žena mužu. 4 Žena nije gospodar od svojega tijela, nego muž; tako i muž nije gospodar od svojega tijela, nego žena. 5 Ne zabranjujte se jedno od drugoga, veæ ako u dogovoru za vrijeme, da se postite i molite Bogu; i opet da se sastanete, da vas sotona ne iskuša vašijem neuzdržanjem. 6 Ali ovo govorim po svjetu a ne po zapovijesti; 7 Jer hoæu da svi ljudi budu kao i ja; ali svaki ima svoj dar od Boga: ovaj dakle ovako a onaj onako. 8 A neoženjenijem i udovicama velim: dobro im je ako ostanu kao i ja što sam. 9 Ako li se ne uzdrže, neka se žene i udaju; jer je bolje ženiti se negoli upaljivati se. 10 A oženjenijem zapovijedam,

pristojnu službu Gospodu bez smetnje. **36** Ako li pak napisano: da ne zavežeš usta volu koji vrše. Eda li se ko misli da je sramota za njegovu djevojku kad ostane usidjelica, i ne može drukčije biti, neka ēini šta hoæe, Bog brine za volove? **10** Ili govori jamaèeno za nas? Jer se za nas napisa: koji ore treba u nadanju da ne grieši ako se uda. **37** A koji stoji tvrdo u srcu, i ore; i koji vrše u nadanju da æe dobiti od onoga što nema nevolje, a ima vlast nad svojom voljom, i ovo je vrše. **11** Kada mi vama duhovna sijasmo, je li to što rasudio u srcu svojemu da zadrži djevojku, dobro ēini. veliko ako mi vama tjelesna požnjemo? **12** Kad se **38** Tako i onaj koji udaje svoju djevojku dobro ēini; ali drugi miješaju u vašu vlast, akamoli da ne bi mi? koji ne udaje bolje ēini. **39** Žena je privezana zakonom Ali ne uèinismo po vlasti ovoj nego sve trpimo da dokle joj god živi muž; a ako joj umre muž, slobodna ne uèinimo kake smetnje jevanđelu Hristovu. **13** Ne je za koga hoæe da se uda, samo u Gospodu. **40** Ali znate li da oni koji ēine svetu službu od svetinje se je blaženija ako ostane tako po mojojmu svjetu; jer hrane? i koji oltaru služe s oltarom dijele? **14** Tako i mislim da i ja imam Duha Božijega.

8 A za meso što je klato idolima znamo, jer svi razum imamo. Razum dakle nadima, a ljubav popravlja. **2** Ako li ko misli da što zna, ne zna još ništa kao što treba znati. **3** A ako ko ljubi Boga, Bog ga je nauèio. **4** A za jelo idolskih žrtava, znamo da idol nije ništa na svijetu, i da nema drugoga Boga osim jedinoga. **5** Jer ako i ima koji se bogovi zovu, ili na nebu ili na zemlji, kao što ima mnogo bogova i mnogo gospoda: **6** Ali mi imamo samo jednoga Boga oca, od kojega je sve, i mi u njemu, i jednoga Gospoda Isusa Hrista, kroz kojega je sve, i mi kroza nj. **7** Ali nema svatko razuma; jer neki koji još i sad misle da su idoli nešto, kao idolske žrtve jedu, i savjest njihova, slaba buduæi, pogani se. **8** Ali jelo nas ne postavlja pred Bogom: jer niti æemo biti veæi ako jedemo, ni manji ako ne jedemo. **9** Ali se èuvajte da kako ova sloboda vaša ne postane spoticanje slabima. **10** Jer ako tebe, koji imaš razum, vidi ko u idolskoj crkvi gdje sjediš za trpezom, neæe li njegova savjest, slaba buduæi, oslobođiti se da jede idolske žrtve? **11** I s tvoga razuma poginuæe slabi brat, za kojega Hristos umrije. **12** Tako kad se griešite o braæu, i bijete njihovu slabu savjest, o Hrista se griešite. **13** Zato ako jelo sablažnjava brata mojega, neæeu jesti mesa dovijeka, da ne sablaznim brata svojega. (aiñ g165)

9 Nijesam li ja apostol? Nijesam li sam svoj? Ne vidjeh li ja Isusa Hrista, Gospoda našega? Nijeste li vi djelo moje u Gospodu? **2** Ako drugima i nijesam apostol, ali vama jesam, jer ste vi peèat mojega apostolstva u Gospodu. **3** Moj odgovor onima koji me uspitaju ovo je: **4** Eda li nemamo vlasti jesti i piti? **5** Eda li nemamo vlasti sestru ženu voditi, kao i ostali apostoli, i braæa Gospodnja, i Kifa? **6** Ili jedan ja i Varnava nemamo vlasti ovo èiniti? **7** Ko vojuje kad o svome trošku? Ili ko sadi vinograd i od rodova njegovih da ne jede? Ili ko pase stado i od mlijeka stada da ne jede? **8** Eda li ovo govorim po èovjeku? Ne govorli ovo i zakon? **9** Jer je u Mojsijevu zakonu

napisano: da ne zavežeš usta volu koji vrše. Eda li se ko misli da je sramota za njegovu djevojku kad ostane usidjelica, i ne može drukčije biti, neka ēini šta hoæe, Bog brine za volove? **10** Ili govori jamaèeno za nas? Jer se za nas napisa: koji ore treba u nadanju da ne grieši ako se uda. **37** A koji stoji tvrdo u srcu, i ore; i koji vrše u nadanju da æe dobiti od onoga što nema nevolje, a ima vlast nad svojom voljom, i ovo je vrše. **11** Kada mi vama duhovna sijasmo, je li to što rasudio u srcu svojemu da zadrži djevojku, dobro ēini. veliko ako mi vama tjelesna požnjemo? **12** Kad se **38** Tako i onaj koji udaje svoju djevojku dobro ēini; ali drugi miješaju u vašu vlast, akamoli da ne bi mi? koji ne udaje bolje ēini. **39** Žena je privezana zakonom Ali ne uèinismo po vlasti ovoj nego sve trpimo da dokle joj god živi muž; a ako joj umre muž, slobodna ne uèinimo kake smetnje jevanđelu Hristovu. **13** Ne je za koga hoæe da se uda, samo u Gospodu. **40** Ali znate li da oni koji ēine svetu službu od svetinje se je blaženija ako ostane tako po mojojmu svjetu; jer hrane? i koji oltaru služe s oltarom dijele? **14** Tako i Gospod zapovjedi da oni koji jevanđelje propovijedaju od jevanđelja žive. **15** A ja to nijedno ne uèinim. I ne pišem ovo da tako bude za mene; jer bih voljeo umrijeti nego da ko slavu moju uništi. **16** Jer ako propovijedam jevanđelje, nema mi hvale; jer mi je za nevolju; i teško meni ako jevanđelja ne propovijedam. **17** Ako dakle ovo èinim od svoje volje, platu imam; a ako li èinim za nevolju, služba mi je predata. **18** Kakva mi je dakle plata? Da propovijedajuæi jevanđelje uèinim bez plate jevanđelje Hristovo, da ne èinim po svojoj vlasti u propovijedanju jevanđelja. **19** Jer premda sam slobodan od sviju, svima sebe uèinim robom, da ih više pridobijem. **20** Jevrejima sam bio kao Jevrejin da Jevreje pridobijem; onima koji su pod zakonom bio sam kao pod zakonom, da pridobijem one koji su pod zakonom; **21** Onima koji su bez zakona bio sam kao bez zakona, premda nijesam Bogu bez zakona nego sam u zakonu Hristovu, da pridobijem one koji su bez zakona. **22** Slabima bio sam kao slab, da slabe pridobijem; svima sam bio sve, da kakogod spasem koga. **23** A ovo èinim za jevanđelje, da bih imao dijel u njemu. **24** Ne znate li da oni što trèe na trku, svi trèe, a jedan dobije dar? Tako trèite da dobijete. **25** Svaki pak koji se bori od svega se uzdržava: oni dakle da dobiju raspadljiv vjenac, a mi neraspadljiv. **26** Ja dakle tako trèim, ne kao na nepouzdano; tako se borim, ne kao onaj koji bije vjetar; **27** Nego morim tijelo svoje i trudim da kako sam drugima propovijedajuæi izbaæen ne budem.

10 Ali neæeu vam zatajiti, braæeo, da ocevi naši svi pod oblakom biše, i svi kroz more proðoše; **2** I svi se u Mojsija krstiše u oblaku i moru; **3** I svi jedno jelo duhovno jedoše; **4** I svi jedno piæe duhovno piše; jer pijahu od duhovne stijene koja iðaše za njima: a stijena bješe Hristos. **5** Ali mnogi od njih ne bijuju po Božijoj volji, jer biše pobijeni u pustinji. **6** A ovo biše ugledi nama, da mi ne želimo zala, kao i oni što želješe. **7** Niti bivajte idolopoklonici, kao neki od njih, kao što stoji napisano: sjedoše ljudi da jedu i da piju,

i ustaše da igraju. 8 Niti da se kurvamo, kao neki od koji se s pokrivenom glavom moli Bogu ili proruke, njih što se kurvaše, i pade ih u jedan dan dvadeset i sramoti glavu svoju. 5 I svaka žena koja se gologlava tri hiljade. 9 Niti da kušamo Hrista, kao što neki od moli Bogu ili proruke, sramoti glavu svoju; jer je sve njih kušaše, i od zmija izgibioše. 10 Niti da viđemo jedno kao da je obrijana. 6 Ako se dakle ne pokriva na Boga, kao neki od njih što vikaše, i izgibioše od žena, neka se striže; ako li je ružno ženi strijeći se ili krvnika. 11 Ovo se pak sve događaše ugledi njima, a brijati se, neka se pokriva. 7 Ali muž da ne pokriva napisu se za nauku nama, na koje pošljedak svijeta glave, jer je oblijeće i slava Božija; a žena je slava dođe. (ačin g165) 12 Jer koji misli da stoji neka se ēuva muževlja. 8 Jer nije muž od žene nego žena od muža. da ne padne. 13 Drugo iskušenje ne dođe na vas osim 9 Jer muž nije sazdan žene radi nego žena muža ēovjeđejega; ali je vjeran Bog koji vas neće pustiti da radi. 10 Zato žena treba da ima vlast na glavi, anđela se iskušate većima nego što možete, nego æe uèiniti radi. 11 Ali niti je muž bez žene ni žena bez muža s iskušanjem i kraj, da možete podnijeti. 14 Zato, u Gospodu. 12 Jer kako je žena od muža, tako je i ljubazna braeo moja, bjegajte od idolopoklonstva. muž iz žene; a sve je od Boga. 13 Sami među sobom 15 Kao mudrima govorim; sudite vi ţta govorim. 16 sudite je li lijepo da se žena gologlava moli Bogu? 14 Ěaša blagoslova koju blagosiljamo nije li zajednica Ili ne uèi li vas i sama priroda da je mužu sramota krv Hristove? Hljeb koji lomimo nije li zajednica ako gaji dugaèku kosu; 15 A ženi je slava ako gaji tijela Hristova? 17 Jer smo jedan hljeb, jedno tijelo dugaèku kosu? Jer joj je kosa dana mjesto pokrivala. mnogi; jer svi u jednome hlijebu imamo zajednicu. 16 Ako li je ko svadljiv, mi takovoga obièaja nemamo, 18 Gledajte Izrailja po tijelu: koji jedu ţrtve nijesu niti crkve Božije. 17 Ali ovo zapovijedajući ne hvam li zajednièari oltara? 19 Ţta dakle govorim? da je da se ne na bolje nego na gore sabirate. 18 Prvo idol što? ili idolska ţrtva da je što? 20 Nije; nego dakle kad se sabirate u crkvu, ēujem da imaju raspre ţrtviju neznabrošci, da ñavolima ţrtviju, a ne među vama; i nešto vjerujem od ovoga. 19 Jer treba i Bogu; a ja neæeu da ste vi zajednièari s ñavolima. jeresi da budu među vama, da se pokažu pošteni koji 21 Ne možete piti Ěaša Gospodnje i Ěaša ñavolske; su među vama. 20 A kad se skupite na jedno mjesto, ne možete imati zajednice u trpezi Gospodnjoj i u ne jede se većera Gospodnja. 21 Jer svaki svoju trpezu ñavolskoj. 22 Ili da prkosimo Gospodu? Eda li većeru uzme najprije i jede, i tako jedan gladuje a smo mi jaëi od njega? 23 Sve mi je slobodno, ali nije drugi se opija. 22 Eda li dakle nemate kuæa da jedete sve na korist; sve mi je slobodno, ali sve ne ide na i pijete? Ili ne marite za crkvu Božiju, i sramotite dobro. 24 Niko da ne gleda što je njegovo, nego svaki one koji nemaju? Ţta æeu vam reæi? Hoæu li vas da gleda što je drugoga. 25 Sve što se prodaje na pohvaliti za to? Neæeu. 23 Jer ja primih od Gospoda mesarnici, jedite, i ništa ne ispitujte savjesti radi; 26 što vam i predadoh, da Gospod Isus onu noæ u koju Jer je Gospodnja zemlja i što je na njoj. 27 Ako li vas bivaše predan uze hlijeb, 24 I zahvalivši prelomi i ko od nevjernika pozove, i hoæete iæi, jedite sve što reèe: uzmite, jedite, ovo je tijelo moje, koje se za vas se pred vas donese, i ne premišljajte ništa savjesti lomi; ovo èinite meni za spomen. 25 Tako i Ěašu, po radi. 28 Ako li vam pak ko reèe: ovo je idolska ţrtva, većeri, govoreæi: ova je Ěaša novi zavjet u mojoj ne jedite radi onoga koji vam kaže, i radi savjesti; jer krvi; ovo èinite, kad god pijete, meni za spomen. 26 je Gospodnja zemlja i što je na njoj. 29 Ali ne govorim Jer kad god jedete ovaj hlijeb i Ěašu ovu pijete, smrt za savjest tvoru, nego drugoga; jer zašto da moju Gospodnju obznanjujete, dokle ne dođe. 27 Tako koji slobodu sudi savjest drugoga? 30 Ako ja s blagodaæu nedostojno jede ovaj hlijeb ili piye Ěašu Gospodnju, uživam, zašto da se huli na mene za ono za što ja kriv je tijelu i krvi Gospodnjoj. 28 Ali èovjek da ispituje zahvalujem? 31 Ako dakle jedete, ako li pijete, ako li sebe, pa onda od hlijeba da jede i od Ěaše da piye; 29 što drugo èinite, sve na slavu Božiju èinite. 32 Ne Jer koji nedostojno jede i piye, sud sebi jede i piye, budite na sablazan ni Jevrejima, ni Grcima, ni crkvi ne razlikujući tijela Gospodnjega. 30 Zato su među Božijoj, 33 Kao što i ja u svaèemu svima ugaðam, ne vama mnogi slabi i bolesni, i dovoljno ih spavaju. 31 tražeæi svoje koristi neog mnogoijeh, da se spasu. Jer kad bismo sebe rasuðivali, ne bismo osuđeni bili.

11 Ugledajte se na mene, kao i ja na Hrista. 2 Hvalim vas pak, braæeo, što sve moje pamtite i držite zapovijesti kao što vam predadoh. 3 Ali hoæeu da znate da je svakome mužu glava Hristos; a muž je glava ženi; a Bog je glava Hristu. 4 Svaki muž

32 Ali kad smo suđeni, nakazuje nas Gospod, da se ne osudimo sa svijetom. 33 Zato, braæeo moja, kad se sastajete da jedete, išækujte jedan drugoga. 34 Ako li je ko gladan, neka jede kod kuæe, da se na grijeh ne sastajete. A za ostalo urediæu kad doðem.

12 A za duhovne darove neæu vam, braeo, zatajiti.
2 Znate da kad bijaste neznaboci idoste k idolima bezglasnima, kako vas voðahu. 3 Zato vam dajem na znanje da niko ko duhom Božijim govori neæe reæi: anatemate Isusa; i niko ne može Isusa Gospodom nazvati osim Duhom svetijem. 4 Darovi su razlieni, ali je Duh jedan. 5 I razliene su službe, ali je jedan Gospod. 6 I razliene su sile, ali je jedan Bog 7 A u svakome se pojavljuje Duh na korist; 8 Jer jedno se daje Duhom rijeè premudrosti; a drugome rijeè razuma po istome Duhu; 9 A drugome vjera, tijem istijem Duhom; a drugome dar iscjeljivanja, po tome istom Duhu; 10 A drugome da èini èudesa, a drugome proroštvo, a drugome da razlikuje duhove, a drugome razlieni jezici, a drugome da kazuje jezike. 11 A ovo sve èini jedan i taj isti Duh razdjeljuvæi po svojoj vlasti svakome kako hoæe. 12 ruka, nijesam od tijela; eda li zato nije od tijela? 16 I ako reèe uho: ja nijesam oko, nijesam od tijela; eda li zato nije od tijela? Kad bi sve tijelo bilo oko, gdje je èuvenje? 17 A kad bi sve bilo èuvenje, gdje je mirisanje? 18 Ali Bog postavi sve ude u tijelu kako je koga htio. 19 A kad bi svi bili jedan ud, gdje je tijelo? 20 Sad su pak mnogi udi a jedno tijelo. 21 Ali oko ne može reæi ruci: ne trebaš mi; ili opet glava nogama: ne trebate mi. 22 Nego još koji se udi tijela èine da su najslabiji najpotrebniji su. 23 I koji nam se èine da su najsramotniji na tijelu, na one udaramo najveæu èast; 24 I nepošteni naši udi najveæe poštenje imaju; a pošteni udi ne trebaju. Ali Bog složi tijelo i najhuđemu udu dade najveæu èast, 25 Da ne bude raspre u tijelu, nego da se udi jednako brinu jedan za drugoga. 26 I ako strada jedan ud, s njim stradaju svi udi; a ako li se jedan ud slavi, s njim se raduju svi udi. 27 A vi ste tijelo Hristovo, i udi meðu sobom. 28 I jedne dakle postavi Bog u crkvi prvo apostole, drugo proroke, treæe uèitelje, a potom èudotvorce, onda darove iscjeljivanja, pomaganja, upravljanja, razliene jezike. 29 Eda li su svi apostoli? Eda li su svi proroci? Eda li su svi uèitelji? Eda li su svi èudotvorci? 30 Eda li svi imaju darove iscjeljivanja? Eda li svi govore jezike? Eda li svi kazuju? 31 Starajte se pak za veæe darove; pa æeu vam još bolji put pokazati.

13 Ako jezike èovjeèije i anðelske gorom a ljubavi nemam, onda sam kao zvono koje zvoni, ili praporac koji zveèi. 2 I ako imam proroštvo i znam sve tajne i sva znanja, i ako imam svu vjeru da i gore premeštam, a ljubavi nemam, ništa sam. 3 I ako razdam sve imanje svoje, i ako predam tijelo svoje da se sažeze, a ljubavi nemam, ništa mi ne pomaže. 4 Ljubav dugo trpi, milokrvna je; ljubav ne zavidí; ljubav se ne velièa, ne nadima se, 5 Ne èini što ne valja, ne traži svoje, ne srdi se, ne misli o zlu, 6 Ne preudroste, a drugome rijeè razuma po istome Duhu; raduje se nepravdi, a raduje se istini, 7 Sve snosi, 8 Ljubav nikad ne prestaje, a proroštvo ako æe i prestati, jezici ako æe umuknuti, razuma ako æe nestati. 9 Jer nešto znamo i nešto prorokujemo; 10 A kad doðe savršeno, da kazuje jezike. 11 Kad ja bijah malo onda æe prestati što je nešto. 11 Kad ja bijah malo razdjeljuvæi po svojoj vlasti svakome kako hoæe. 12 dijete kao dijete gororah, kao dijete mišljah, kao Jer kao što je tijelo jedno i ude ima mnoge, a svi udi dijete razmišljavah; a kad postadoh èovjek, odbacih jednoga tijela, premda su mnogi, jedno su tijelo: tako dijetinjstvo. 12 Tako sad vidimo kao kroz staklo u i Hristos. 13 Jer jednjem Duhom mi se svi krstimo u nešto, a onda æeu poznati kao što sam poznat. 13 A i svi se jednjem Duhom napoijismo. 14 Jer tijelo nije sad ostaje vjera, nad, ljubav, ovo troje; ali je ljubav jedan ud, nego mnogi. 15 Ako reèe noga: ja nijesam najveæa meðu njima.

14 Držite se ljubavi, a starajte se za duhovne dare, a osobito da prorokujete. 2 Jer koji govori jezike, ne govori ljudima nego Bogu: jer niko ne sluša, a on duhom govori tajne. 3 A koji prorokuje govori ljudima za popravljanje i utjehu i utvrđenje. 4 Jer koji govori jezike sebe popravlja, a koji prorokuje crkvu popravlja. 5 Ali ja bih htio da vi svi gorovite jezike, a još više da prorokujete: jer je veæi onaj koji prorokuje negoli koji govori jezike, veæe ako ko kazuje, da se crkva popravlja. 6 A sad, braeo, ako doðem k vama jezike gorovæi, kaku æeu korist uèiniti ako vam ne gorovim ili u otkrivenju, ili u razumu, ili u proroštvu, ili u nauçi? 7 Kao neke stvari bezdušne koje daju glas, bila svirala ili gusle, ako razliena glasa ne daju, kako æee se razumjeti šta se svira ili gudi? 8 Jer ako truba da nerazgovijetan glas, ko æe se pripraviti na boj? 9 Tako i vi ako nerazumljivu rijeè reèete jezikom, kako æee se razumjeti šta se gorovite? Jer æete goroviti u vjetar. 10 Im na svijetu Bog zna koliko razlièenih glasova, ali nijedan nije bez znaèenja. 11 Ako dakle ne znam sile glasa, biæu nijemac onome kome gorovim, i onaj koji govori biæe meni nijemac. 12 Tako i vi, buduæi da se starate za duhovne darove, gledajte da budeæe onima bogati koji su na popravljanje crkve. 13 Zato koji govori jezikom neka se moli Bogu da kazuje. 14 Jer ako se jezikom molim Bogu, moj se duh moli, a um je moj bez ploda. 15 Sta æee se

dakle èiniti? Moljæu se Bogu duhom, a moljæu se i naše, po pismu, 4 I da bi ukopan, i da usta treæi dan, umom; hvaliæu Boga duhom, a hvaliæu i umom. 16 po pismu, 5 I da se javi Kifi, potom jedanaestorici Jer kad blagosloviš duhom kako æe onaj koji stoji apostola; 6 A potom ga vidješe jednom više od pet mjesta prostaka reæi amin po tvome blagoslovu, stotina braæe, od kojih mnogi žive i sad, a neki kad ne zna šta govorиш? 17 Ti dobro zahvaljuješ, ali i pomriješe; 7 A potom se javi Jakovu, pa onda se drugi ne popravlja. 18 Hvala Bogu mojemu što svima apostolima; 8 A poslije sviju javi se i meni, kao govorim jezike veæema od sviju vas. 19 Ali u crkvi kakvom nedonošæetu. 9 Jer sam ja najmlaði među volim pet rijeèi umom svojijem reæi, da se i drugi apostolima, koji nijesam dostojan nazvati se apostol, pomognu, negoli hiljadu rijeèi jezikom. 20 Braæeo! jer gonih crkvu Božiju. 10 Ali po blagodati Božijoj ne budite djeca umom, nego pakošæeu djetinjite, a jesam što jesam, i blagodat njegova što je u meni ne umom budite savršeni. 21 U zakonu piše: drugijem osta prazna, nego se potrudih više od sviju njih, ali jezicima i drugijem usnama govoræeu narodu ovome, ne ja nego blagodat Božija koja je sa mnom. 11 Bio i ni tako me neæe poslušati, govori Gospod. 22 Zato dakle ja ili oni, tako propovijedamo, i tako vjerovaste. su jezici za znak ne onima koji vjeruju, nego koji ne 12 A ako se Hristos propovijeda da ustade iz mrtvijeh, vjeruju; a proroætvo ne onima koji ne vjeruju, nego kako govore neki među vama da nema vaskrsenija koji vjeruju. 23 Ako se dakle skupi crkva sva na jedno mrtvijeh? 13 I ako nema vaskrsenija mrtvijeh, to ni mjesto, i svi uzgovorite jezicima, a doðu i prostaci, Hristos ne usta. 14 A ako Hristos ne usta, uzalud ili nevjernici, neæe li reæi da ste poludjeli? 24 A dakle propovijedanje naše, a uzalud i vjera vaša. 15 A ako svi prorokuju, i doðe kakav nevjernik ili prostak, nalazimo se i lažni svjedoci Božiji što svjedoèimo na bude pokaran od sviju i suðen od sviju. 25 I tako Boga da vaskrse Hrista, kojega ne vaskrse kad mrtvi tajne srca njegova bivaju javljene, i tako padnuvši ne ustaju. 16 Jer ako mrtvi ne ustaju, ni Hristos ne nièice pokloniæe se Bogu, i kazaæe da je zaista Bog usta. 17 A ako Hristos ne usta, uzalud vjera vaša: još s vama. 26 Šta æe se dakle èiniti, braæeo? Kad se ste u grijesima svojijem. 18 Dakle i oni koji pomriješe sabirate svaki od vas ima psalam, ima nauku, ima u Hristu, izgibioše. 19 I ako se samo u ovom životu jezik, ima otkrivenje, ima kazivanje; a sve da biva na uzdamo u Hristu, najnesreæeniji smo od sviju ljudi. popravljanje. 27 Ako govorí ko jezikom, ili po dvojica, 20 Ali Hristos usta iz mrtvijeh, i bi novina onima koji ili najviše po trojica, i to poredom; a jedan da kazuje. umriješe. 21 Jer buduæi da kroz èovjeka bi smrt, 28 Ako li ne bude nikoga da kazuje, neka æuti u crkvi, kroz èovjeka i vaskrsenije mrtvijeh. 22 Jer kako po a sebi neka govorí i Bogu. 29 A proroci dva ili tri neka Adamu svi umiru, tako æe i po Hristu svi oživljeti. 23 govore, i drugi neka rasuðuju. 30 Ako li se otkrije što Ali svaki u svom redu: novina Hristos; a potom oni drugome koji sjedi, neka èeka dok prvi uæuti. 31 Jer koji vjerovaše Hristu o njegovu dolasku; 24 Onda možete prorokovati svi, jedan po jedan, da se svi uèe, kraj, kad preda carstvo Bogu i ocu, i kad ukine svako i svi da se tješe. 32 I duhovi proroèki pokoravaju se poglavarstvo i svaku vlast i silu. 25 Jer njemu valja prorocima; 33 Jer Bog nije Bog bune, nego mira, kao carovati dokle ne položi sve neprijatelje svoje pod po svima crkvama svetijeh. 34 Žene vaše da æute u noge svoje. 26 A pošljednji æe se neprijatelj ukinuti crkvama; jer se njima ne dopusti da govore, nego da smrt. 27 Jer sve pokori pod noge njegove. Ali kad slušaju, kao što i zakon govorí. 35 Ako li hoæe èemu veli da je sve njemu pokoren, pokazuje se da je da se nauèe, kod kuæe muževe svoje neka pitaju; osim onoga koji mu pokori sve. 28 A kad mu sve jer je ružno ženi da govorí u crkvi. 36 Eda li od vas pokori, onda æe se i sam sin pokoriti onome koji rijeèe Božija iziðe? ili samijem vama doðe? 37 Ako ko mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu. 29 Šta misli da je prorok ili duhovan, neka razumije što vam dakle èine oni koji se krste mrtvijeh radi? Kad mrtvi pišem, jer su Gospodnje zapovijesti. 38 Ako li ko ne jamaeno ne ustaju, što se i kršæavaju mrtvijeh radi? razumije, neka ne razumije. 39 Zato, braæeo moja, 30 I mi zašto podnosimo muke i nevolje svaki èas? starajte se da prorokujete, i ne zabranjujte govoriti 31 Svaki dan umirem, tako mi, braæeo, vaše slave, jezicima. 40 A sve neka biva poštено i uredno. 32 Jer koju imam u Hristu Isusu Gospodu našemu. 32 Jer

15 Ali vam napominjem, braæeo, jevanđelje, koje vam objavih, koje i primiste, u kome i stojite, 2 Kojijem se i spasavate, ako držite kako vam objavih; veæ ako da uzalud vjerovaste. 3 Jer vam najprije predahod što i primih da Hristos umrije za grijehu

kaka mi je korist ako mrtvi ne ustaju? Da jedemo i pijemo, jer æemo sutra umrijeti. 33 Ne varajte se: zli razgovori kvare dobre obièaje. 34 Otrijeznite se jedanput kao što treba, i ne grijesite; jer neki ne znadu za Boga, na sramotu vama kažem. 35 Ali æe reæi ko:

kako æe ustatи mrtvi? i u kakom æe tijelu doæi? **36** Maæedeniju, jer æu proæi kroz Maæedeniju. **6** A Bezumnièel ti što siješ neæe oživljeti ako ne umre. **37** u vas može biti da æu se zabaviti, ili i zimovati, da I što siješ ne siješ tijelo koje æe biti, nego golo zrno, me vi pratite kud poðem. **7** Sad vas u prolaženju bilo pšenièno ili drugo kako. **38** A Bog mu daje tijelo neæeu vidjeti, a nadam se neko vrijeme ostati kod kako hoæe, i svakom sjemenu svoje tijelo. **39** Nije vas, ako Gospod dopusti. **8** A u Efesu æu ostati do svako tijelo jedno tijelo, nego je drugo tijelo èovjèe, Trojèina dne; **9** Jer mi se otvorise velika i bogata a drugo skotsko, a drugo riblje, a drugo ptie. **40** vrata, i protivnika ima mnogo. **10** A ako doðe Timotije, I imaju tjelesa nebeska i tjelesa zemaljska: ali je gledajte da bude kod vas bez straha; jer on radi djelo druga slava nebeskima, a druga zemaljskima. **41** Gospodnje kao i ja. **11** Da ga nikо dakle ne prezre, Druga je slava suncu, a druga slava mjesecu, i druga nego ga ispratite s mirom da doðe k meni; jer ga slava zvijezdama; jer se zvijezda od zvijezde razlikuje èekam s braæom. **12** A za brata Apola, mnogo ga u slavi. **42** Tako i vaskrsenije mrvijeh: sije se za molih da doðe k vama s braæom: i nikako ne bješe raspadljivost, a ustaje za neraspadljivost; **43** Sije se u mu volja da sad doðe; ali æe doæi kad imadbude sramoti, a ustaje u slavi; sije se u slabosti, a ustaje u kad. **13** Pazite, stoje u vjeri, muški se držite, utvrđujte sili; **44** Sije se tijelo tjelesno, a ustaje tijelo duhovno. se. **14** Sve da vam biva u ljubavi. **15** Molim vas Ima tijelo tjelesno, i ima tijelo duhovno. **45** Tako pak, braæo, znate dom Stefanin da je novina od je i pisano: prvi èovjek Adam postade u tjelesnom Ahaje, i na služenje svetima odredi se; **16** Da ste i vi životu, a pošljednji Adam u duhu koji oživljuje. **46** pokorni takovima, i svakome koji pomaže i trudi se. Ali duhovno tijelo nije prvo, nego tjelesno, pa onda **17** Ali se obradovah dolasku Stefaninu i Fortunatovu i duhovno. **47** Prvi je èovjek od zemlje, zemljani; drugi Ahajikovu, jer mi oni naknadiše što sam bio bez vas; je èovjek Gospod s neba. **48** Kakav je zemljani taki **18** Jer umiriše duh moj i vaš. Pripoznajte dakle takove. su i zemljani; i kakav je nebeski taki su i nebeski. **19** Pozdravljuj vas crkve Aziske. Pozdravljuj vas u **49** I kako nosimo oblijeè zemljanoga tako æemo Gospodu mnogo Akila i Priskila s domašnjom svojom nositi i oblijeè nebeskoga. **50** A ovo govorim, braæo, crkvom. **20** Pozdravljuj vas braæa sva. Pozdravite da tijelo i krv ne mogu naslijediti carstva Božjega, jedan drugoga cijelom svetijem. **21** Pozdravljam vas niti raspadljivost neraspadljivosti našleðuje. **51** Evo ja Pavle svojom rukom. **22** Ako ko ne ljubi Gospoda vam kazujem tajnu: jer svi neæemo pomrijeti, a svi Isusa Hrista da bude proklet, maran ata. **23** Blagodat æemo se pretvoriti, **52** Ujedanput, u trenuæu oka Gospoda našega Isusa Hrista s vama; **24** I ljubav u pošljednjoj trubi; jer æe zatrubit i mrtvi æe ustatи moja sa svima vama u Hristu Isusu. Amin. neraspadljivi, i mi æemo se pretvoriti. **53** Jer ovo raspadljivo treba da se obuèe u neraspadljivost, i ovo smrtno da se obuèe u besmrtnost. **54** A kad se ovo raspadljivo obuèe u neraspadljivost i ovo se smrtno obuèe u besmrtnost, onda æe se zbiti ona rijeè što je napisana: pobjeda proðrije smrt. **55** Gdje ti je, smrti, žalac? Gdje ti je, pakle, pobjeda? (Hadës 986) **56** A žalac je smrti grijeh, a sila je grijeha zakon. **57** A Bogu hvala koji nam dade pobjedu kroz Gospoda našega Isusa Hrista. **58** Zato, braæo moja ljubazna, budite tvrdi, ne dajte se pomaknuti, i napredujte jednakou u djelu Gospodnjemu znajuæi da trud vaš nije uzalud pred Gospodom.

16 A za milostinju svetima, kao što uredih po crkvama Galatijskijem onako i vi èinite. **2** Svaki prvi dan nedjelje neka svaki od vas ostavlja kod sebe i skuplja koliko može, da ne bivaju zbiranja kad doðem. **3** A kad doðem, koje naðete za vrijedne one æu s poslanicama poslati u Jerusalim neka odnesu vašu pomoæ. **4** A ako bude vrijedno da i ja idem, poæi æe sa mnom. **5** A k vama æu doæi kad proðem

2 Korinæanima

vjerom vašom, nego smo pomagaèi vaše radosti; jer u vjeri stojite.

1 Od Pavla, apostola Isusa Hrista po volji Božjoj i brata Timotija crkvi Božjoj u Korintu, sa svima svetima koji su u svoj Ahaji: **2** Blagodat vam i mir od Boga oca našega, i Gospoda Isusa Hrista. **3** od mene? **3** I pisah vam ovo isto, da kad dođem ne Blagosloven Bog i otac Gospoda našega Isusa Hrista, primim žalost na žalost, a za koje bi valjalo da se otac milosti i Bog svake utjehe, **4** Koji nas utješava veselim nadajuæi se na sve vas da je moja radost u svakoj nevolji našoј, da bismo mogli utješiti one sviju vas. **4** Jer od brige mnoge i tuge srca napisah koji su u svakoj nevolji utjehom kojom nas same vam s mnogijem suzama, ne da biste se ožalostili Bog utješava. **5** Jer kako se stradanja Hristova nego da biste poznali ljubav koju imam izobilno k umnožavaju na nama tako se i utjeha naša umnožava vama. **5** Ako li je ko mene ražalio, ne ražali mene, kroz Hrista. **6** Ako li smo pak u nevolji, za vašu je do nekoliko, da ne otežam svima vama. **6** Jer je utjehu i spasenije, koje postaje u trpljenju tijeh istijeh dovoljno takovome kar ovaj od mnogijeh. **7** Zato stradanja koja i mi podnosimo. **7** I nadanje naše tvrdovo vi nasuprot veæema da oprate state i tješite, da takovi je za vas. Ako li se utješavamo, za vašu je utjehu kako ne padne u preveliku žalost. **8** Zato vas molim, i spasenije, znajuæi da kao što ste zajednièari utvrđite k njemu ljubav. **9** Jer vam zato i pisah, da našemu stradanju tako i u utjesi. **8** Jer vam neæemo, poznam poštenje vaše jeste li u svaæemu poslušni. braæeo, zatajiti nevolje naše koja nam se dogodi u **10** A kome vi što oprostite onome oprastam i ja; Aziji kad nam je bilo preteško i preko sile tako da se jer ja ako što kome oprostih, oprostih mu vas radi nijesmo nadali ni živjeti; **9** Nego sami u sebi osudismo mjesto Isusa Hrista, **11** Da nas ne prevari sotona; da nam valja pomrijeti da se veæ ne uzdasmo u sebe jer znamo šta on misli. **12** A kad dođoh u Troadu da nego u Boga koji podiže mrtve. **10** Koji nas je od propovijedam jevanđelje Hristovo, i otvorise mi se tolike smrti izbavio, i izbavlja; i u njega se uzdamo da vrata u Gospodu, **13** Ne imadoh mira u duhu svojemu, æe nas i još izbaviti, **11** S pomoæu i vaše molitve za ne našavši Tita, brata svojega; nego oprostivši se s nas; da mnogi ljudi mnogu hvalu daju Bogu za dare njima iziðoh u Maæeedoniju. **14** Ali hvala Bogu koji koji su nama dati vas radi. **12** Jer je naša slava ovo: svagda nama daje pobedu u Hristu Isusu, i kroz nas svjedoæanstvo savjesti naše da smo u prostoti i èistoti javlja miris poznanja svojega na svakom mjestu. **15** Božjoj a ne u mudrosti tjelesnoj nego po blagodati Jer smo mi Hristov miris Bogu i među onima koji se Božjoj življeli na svijetu, a osobito među vama. **13** Jer spasavaju i koji ginu: **16** Jednima dakle miris smrtni vam drugo ne pišemo nego što èitate i razumijevate. za smrt, a drugima miris životni za život. I za ovo ko A nadam se da æete i do kraja razumjeti. **14** Kao je vrijedan? **17** Jer mi nijesmo kao mnogi koji neèisto što neki i razumjeste da smo vam slava kao i vi propovijedaju rijeè Božiju, nego iz èistote, i kao iz nama za dan Gospoda našega Isusa Hrista. **15** I Boga, pred Bogom, u Hristu govorimo. u ovom pouzdanju šeæadijah da vam dođem prije, da drugu blagodat imate; **16** I kroz vas da dođem u Maæeedoniju, i opet iz Maæeedonije da dođem k vama, i vi da me pratite u Judeju. **17** Ali kad sam ovo htio, eda li sam dakle što nepostojano èinio? Ili što se nakanujem, da se po tijelu nakanujem, da bude u mene da da, a ne ne? **18** Ali je Bog vjeran, te rijeè naša k vama ne bi da i ne. **19** Jer sin Božij Isus Hristos, kojega mi vama propovijedasmo ja i Silvan i Timotije, ne bi da i ne, nego u njemu bi da. **20** Jer koliko je obeæanja Božijeh, u njemu su da, i u njemu amin, Bogu na slavu kroz nas. **21** A Bog je koji nas utvrdi s vama u Hristu, i pomaza nas, **22** Koji nas i zapeæati, i dade zalog Duha u srca naša. **23** A ja za svjedoka Boga prizivam na svoju dušu da štedeæi vas ne dođoh više u Korint. **24** Ne kao da mi vladamo **2** Ovo pak sudih u sebi da opet ne dođem k vama u žalosti. **2** Jer ako ja èinim žalost vama, ko je koji æe mene veseliti osim onoga koji prima žalost od mene? **3** I pisah vam ovo isto, da kad dođem ne Blagosloven Bog i otac Gospoda našega Isusa Hrista, primim žalost na žalost, a za koje bi valjalo da se veselim nadajuæi se na sve vas da je moja radost u svakoj nevolji našoј, da bismo mogli utješiti one sviju vas. **4** Jer od brige mnoge i tuge srca napisah koji su u svakoj nevolji utjehom kojom nas same vam s mnogijem suzama, ne da biste se ožalostili Bog utješava. **5** Jer kako se stradanja Hristova nego da biste poznali ljubav koju imam izobilno k umnožavaju na nama tako se i utjeha naša umnožava vama. **5** Ako li je ko mene ražalio, ne ražali mene, kroz Hrista. **6** Ako li smo pak u nevolji, za vašu je do nekoliko, da ne otežam svima vama. **6** Jer je utjehu i spasenije, koje postaje u trpljenju tijeh istijeh dovoljno takovome kar ovaj od mnogijeh. **7** Zato stradanja koja i mi podnosimo. **7** I nadanje naše tvrdovo vi nasuprot veæema da oprate state i tješite, da takovi je za vas. Ako li se utješavamo, za vašu je utjehu kako ne padne u preveliku žalost. **8** Zato vas molim, i spasenije, znajuæi da kao što ste zajednièari utvrđite k njemu ljubav. **9** Jer vam zato i pisah, da našemu stradanju tako i u utjesi. **8** Jer vam neæemo, poznam poštenje vaše jeste li u svaæemu poslušni. braæeo, zatajiti nevolje naše koja nam se dogodi u **10** A kome vi što oprostite onome oprastam i ja; Aziji kad nam je bilo preteško i preko sile tako da se jer ja ako što kome oprostih, oprostih mu vas radi nijesmo nadali ni živjeti; **9** Nego sami u sebi osudismo mjesto Isusa Hrista, **11** Da nas ne prevari sotona; da nam valja pomrijeti da se veæ ne uzdasmo u sebe jer znamo šta on misli. **12** A kad dođoh u Troadu da nego u Boga koji podiže mrtve. **10** Koji nas je od propovijedam jevanđelje Hristovo, i otvorise mi se tolike smrti izbavio, i izbavlja; i u njega se uzdamo da vrata u Gospodu, **13** Ne imadoh mira u duhu svojemu, æe nas i još izbaviti, **11** S pomoæu i vaše molitve za ne našavši Tita, brata svojega; nego oprostivši se s nas; da mnogi ljudi mnogu hvalu daju Bogu za dare njima iziðoh u Maæeedoniju. **14** Ali hvala Bogu koji koji su nama dati vas radi. **12** Jer je naša slava ovo: svagda nama daje pobedu u Hristu Isusu, i kroz nas svjedoæanstvo savjesti naše da smo u prostoti i èistoti javlja miris poznanja svojega na svakom mjestu. **15** Božjoj a ne u mudrosti tjelesnoj nego po blagodati Jer smo mi Hristov miris Bogu i među onima koji se Božjoj življeli na svijetu, a osobito među vama. **13** Jer spasavaju i koji ginu: **16** Jednima dakle miris smrtni vam drugo ne pišemo nego što èitate i razumijevate. za smrt, a drugima miris životni za život. I za ovo ko A nadam se da æete i do kraja razumjeti. **14** Kao je vrijedan? **17** Jer mi nijesmo kao mnogi koji neèisto što neki i razumjeste da smo vam slava kao i vi propovijedaju rijeè Božiju, nego iz èistote, i kao iz nama za dan Gospoda našega Isusa Hrista. **15** I Boga, pred Bogom, u Hristu govorimo. **3** Poèinjemo li se opet sami hvaliti vama? Ili trebamo kao neki prepuruñijeh poslanica na vas ili od vas? **2** Jer ste vi naša poslanica napisana u srcima našima, koju poznaju i èitaju svi ljudi; **3** Koji ste se pokazali da ste poslanica Hristova, koju smo mi sluæeæi napisali ne mastilom nego Duhom Boga živoga, ne na kamenijem daskama nego na mesanijem daskama srca. **4** A takovo pouzdanje imamo kroz Hrista u Boga, **5** Ne da smo vrsni od sebe pomisliti što, kao od sebe, nego je naša vrsnoæa od Boga; **6** Koji i uèini nas vrsne da budemo sluge novom zavjetu, ne po slovu nego po duhu; jer slovo ubija, a duh oživljuje. **7** Ako li sluæba smrti koja je u kamenju izrezana slovima, bi u slavi da sinovi Izrailjevi ne mogoše pogledati na lice Mojsijevu od slave lica njegova koja prestaje: **8** Akamoli neæe mnogo veæema sluæba duha biti u

slavi? 9 Jer kad je služba osuđenja slava, mnogo veæma izobiluje služba pravde u slavi. 10 Jer i nije slavno što se proslavi s ove strane prema prevelikoj slavi. 11 Jer kad je slavno ono što prestaje, mnogo æe veæma biti u slavi ono što ostaje. 12 Imajuæi dakle takovi nad s velikom slobodom radimo; 13 I ne kao što Mojsije metaše pokrivalo na lice svoje, da ne bi mogli sinovi Izrailjevi gledati svršetka onome što prestaje. 14 No zasljepiše pomisli njihove; jer do samoga ovog dana stoji ono pokrivalo neotkriveno u èitanju starog zavjeta, jer u Hristu prestaje. 15 Nego do danas kad se èita Mojsije, pokrivalo na srcu njihovom stoji. 16 A kad se obrate ka Gospodu, uzeæe se pokrivalo. 17 A Gospod je Duh: a gdje je Duh ondje je sloboda. 18 Mi pak svi koji otkrivenjem licem gledamo slavu Gospodnju, preobražavamo se u to isto oblijeè iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha.

4 Zato imajuæi ovu službu kao što bismo pomilovani, ne dosaðuje nam se; 2 Nego se odrekosmo tajnoga srama da ne živimo u lukavstvu, niti da izvræemo rijeè Božiju, nego javljanjem istine da se pokažemo svakoj savjeti èovjeèkoj pred Bogom. 3 Ako li je pak pokriveno jevanđelje naše, u onima je pokriveno koji ginu, 4 U kojima Bog svijeta ovoga oslijepi razume nevernika, da im ne zasvjetli vidjelo jevanđelja slave Hristove, koji je oblijeè Boga, koji se ne vidi. (aiõn g165) 5 Jer sebe ne propovijedamo nego Hrista Isusa Gospoda, a sebe same vaše sluge Isusa Gospoda radi. 6 Jer Bog koji reèe da iz tame zasvjetli vidjelo, zasvjetli u srcima našima na svjetlost poznanja slave Božije u licu Isusa Hrista. 7 Ali ovo blago imamo u zemljanim sudovima, da premoñtvo sile bude od Boga a ne od nas. 8 U svemu imamo nevolje, ali nam se ne dosaðuje; zbnjeni smo, ali ne gubimo nada; 9 Progone nas, ali nijesmo ostavljeni; obaljuju nas, ali ne ginemo. 10 I jednakost nosimo na tijelu smrt Gospoda Isusa, da se i život Isusov na tijelu našemu pokaže. 11 Jer mi živi jednakost se predajemo na smrt za Isusa, da se i život Isusov javi na smrtnome tijelu našemu. 12 Zato dakle smrt vlada u nama, a život u vama. 13 Imajuæi pak onaj isti duh vjere kao što je napisano: vjerovah, zato govorih; mi vjerujemo, zato i govorimo. 14 Znajuæi da æe onaj koji podiže Isusa, i nas podignuti s Isusom, i postaviti s vama. 15 Jer je sve vas radi, da blagodat umnožena izobiluje hvalama na slavu Božiju. 16 Zato nam se ne dosaðuje; no ako se naš spoljašnji èovjek i raspada, ali se unutrašnji obnavlja svaki dan. 17 Jer naša laka sadašnja briga donosi nam vjeènu i od

svega pretežniju slavu, (aiõnios g166) 18 Nama koji ne gledamo na ovo što se vidi, nego na ono što se ne vidi; jer je ovo što se vidi, za vrijeme, a ono što se ne vidi, vjeèno. (aiõnios g166)

5 Jer znamo da kad se zemaljska naša kuæa tijela raskopa, imamo zgradu od Boga, kuæu nerukotvorenu, vjeènu na nebesima. (aiõnios g166)

2 Jer za tijem uzdišemo, želeeæi obuæi se u svoj nebeski stan. 3 I da se obuæeni, ne goli naðemo! 4 Jer buduæi u ovome tijelu, uzdišemo otežali; jer neæemo da se svuèemo, nego da se preobuèemo, da život proždere smrtno. 5 A onaj koji nas za ovo isto stvori, Bog je, koji nam i dade zalog Duha. 6 Dobre smo dakle volje jednakost, jer znamo da putujemo u tijelu, daleko od Gospoda. 7 Jer po vjeri živimo a ne po gledanju. 8 Ali se ne bojimo, i mnogo volimo otiaæi od tijela, i iæi ka Gospodu. 9 Zato se i staramo, ili ulazili ili odlazili, da budemo njemu ugodni. 10 Jer nam se svima valja javiti na sudu Hristovu, da primimo svaki što je koju u tijelu èinio, ili dobro ili zlo; 11 Znajuæi dakle strah Gospodnjih ljude svjetujemo; a Bogu smo poznati, a nadamo se da smo i u vašijem savjestima poznati. 12 Jer se ne hvalimo opet pred vama, nego vama dajemo uzrok da se hvalite nama, da imate što odgovoriti onima koji se hvale onijem što je spolja a ne što je u srcu. 13 Jer ako se odiše hvalimo, Bogu se hvalimo; ako li smo smjerni, vama smo. 14 Jer ljubav Božija nagoni nas, kad mislimo ovo: ako jedan za sve umrije, to dakle svi umriješe. 15 Hristos za sve umrije, da oni koji žive ne žive više sebi, nego onome koji za njih umrije i vaskrse. 16 Zato i mi otsad nikoga ne poznajemo po tijelu; i ako Hrista poznasmo po tijelu, ali ga sad više ne poznajemo. 17 Zato ako je ku o Hristu, nova je tvar: staro proðe, gle, sve novo postade. 18 Ali je sve od Boga, koji pomiri nas sa sobom kroz Isusa Hrista, i dade nam službu pomirenja. 19 Jer Bog bješe u Hristu, i svijet pomiri sa sobom ne primivši im grijeha njihovih, i metnuvši u nas rijeè pomirenja. 20 Tako smo mi poslani mjesto Hrista, kao da Bog govori kroz nas; molimo vas u ime Hristovo, pomirite se s Bogom. 21 Jer onoga koji ne znadijaæe grijeha nas radi uèini grijehom, da mi budemo pravda Božija u njemu.

6 Molimo vas pak kao pomagaæi da ne primite uzalud blagodat Božiju. 2 Jer on govori: u vrijeme najbolje poslušah te, i u dan spasenja pomogoh ti. Evo sad je vrijeme najbolje, evo sad je dan spasenja!

3 Nikakvo ni u èemu ne dajte spoticanje, da se služba ne kudi; 4 Nego u svemu pokažite se kao sluge Božije, u trpljenju mnogom, u nevoljama, u bijedama,

u tjesnotama, 5 U ranama, u tamnicama, u bunama, među vama? kako pravdanje, kaku nepovoljnost, u trudovima, u nespavanju, u postu, 6 U èistoti, u kakav strah, kaku želju, kaku revnost, kaku osvetu? razumu, u podnošenju, u dobroti, u Duhu svetom, U svemu pokazaste se da ste èisti u djelu. 12 Jer u ljubavi istinitoj, 7 U rijeèi istine, u sili Božijoj, s ako vam i pisah, ne onoga radi koji je skrivio, niti oružjem pravde i nadesno i naliyevo, 8 Slavom i onoga radi kome je krivo uèinjeno, nego da se pokaže sramotom, kuðenjem i pohvalom, kao varalice i istiniti, među vama staranje naše za vas pred Bogom. 13 9 Kao neznani i poznati, kao oni koji umiru i evo smo Zato se utješismo utjehom vašom; a još se veæema živi, kao nakaženi a ne umoren, 10 Kao žalosni a obradovasmo radosti Titovoj, jer vi svi umiriste duh koji se jednako vesele, kao siromašni, a koji mnoge njegov. 14 Jer što sam mu se za vas pohvalio, obogaæavaju, kao oni koji ništa nemaju a sve imaju. nijesam se posramio; nego kako je sve istina što 11 Usta naša otvoriše se k vama, Korinæani, i srce gorovismo vama, tako i pohvala naša k Titu istinita naše rasprostrani se. 12 Vama nije tijesno mjesto u bi. 15 I srce je njegovo puno ljubavi k vama kad nama, ali vam je tijesno u srcima vašijem. 13 A da se opominje poslušanja sviju vas, kako ste ga sa mi vratite kao djeci gorovim rasprostranite se i vi. strahom i drktanjem primili. 16 Radujem se dakle što 14 Ne vucite u tuðemu jarmu nevjernika; jer šta ima se u svemu smijem osloniti na vas.

pravda s bezaknjem? ili kakvu zajednicu ima vidjelo s tamom? 15 Kako li se slaže Hristos s Velijarom? ili kakav dijel ima vjerni s nevjernikom? 16 Ili kako se udara crkva Božija s idolima? Jer ste vi crkve Boga živoga, kao što reèe Bog: useliæu se u njih, i življeæeu u njima, i biæu im Bog, i oni æe biti moj narod. 17 Zato iziðite između njih i odvojte se, govori Gospod, i ne dohvatajte se do neèistote, i ja æeu vas primiti, 18 I biæeu vam otac, i vi æete biti moji sinovi i kæeri, govori Gospod svedržitelj.

7 Imajuæi dakle ovaka obeæanja, o ljubazni! da oèistimo sebe od svake pogansštine tijela i duha, i da tvorimo svetinju u strahu Božijemu. 2 Primitate nas, nikome ne uèinimo nažao, nikoga ne pokvarisimo, nikoga ne zanesosmo. 3 Ne gorovim na osuðenje, jer prije rekoh da ste u srcima našijem, da bih s vama i umro i življeo. 4 Vrlo slobodno gorovim k vama, mnogo se hvalim vama, napunio sam se utjehe, izobilan sam radošæu poređ sviju briga našijeh. 5 Jer kad doðosmo u Maæedoniju, nikaka mira nemaše tijelo naše, nego u svemu bijaše u nevolji: spolja borbe, iznutra strah. 6 Ali Bog, koji tješi ponizene, utješi nas dolaskom Titovjem. 7 A ne samo dolaskom njegovijem, nego i utjehom kojom se on utješi za vas kazujuæi vašu želju, vaše plakanje, vaše staranje za mene, tako da se još veæema obradovah. 8 Jer ako sam vas i ražalio poslanicom, ne kajem se, ako se i bijah raskajao: jer vidim da ona poslanica, ako i za malo, ražali vas. 9 Ali se sad radujem, ne što biste žalosni, nego što se ožalostiste na pokajanje: jer se ožalostiste po Bogu, da od nas ni u èemu ne štetujete. 10 Jer žalost koja je po Bogu donosi za spasenje pokajanje, za koje se nigda ne kaje; a žalost ovoga svijeta smrt donosi. 11 Jer, gle, ovo samo što se po Bogu ožalostiste, koliko uèini staranje

8 Dajemo vam pak na znanje, braæeo, blagodat Božiju koja je dana u crkvama Maæedonskim, 2 Da u mnogome kušanju nevolja suvišak radosti njihove i puko siromaštvu njihovo izobilova u bogatstvu prostote njihove. 3 Jer po moguæestvu njihovu ja sam svjedok i preko moguæestva dobrovoljni bijahu, 4 I s mnogijem moljenjem moliše nas da primimo blagodat i zajednicu službe k svetima. 5 I ne kao što se nadasmo nego najprije sebe predaše Gospodu i nama, po volji Božijoj, 6 Da mi umolismo Tita da kao što je poèeo onako i svrši i među vama blagodat ovu. 7 A vi kako ste u svemu izobilni, u vjeri, i u rijeèi, i u razumu, i u svakom staranju, i u ljubavi svojoj k nama, da i u ovoj blagodati izobilujete. 8 Ne gorovim po zapovijesti, nego kad se drugi staraju, i vašu ljubav kušam je li istinita. 9 Jer znate blagodat Gospoda našega Isusa Hrista da, bogat buduæi, vas radi osiromaši, da se vi njegovijem siromaštvom obogatite. 10 I svjet dajem u tom; jer je ovo na korist vama, koji ne samo èiniti nego i htjeti poèeste još od lanske godine. 11 A sad dovršite to i èiniti, da kao što bi dobra volja htjeti tako da bude i uèiniti, od toga što imate. 12 Jer ako ima ko dobru volju, mio je po onome što ima, a ne po onome što nema. 13 Jer se ne želi da drugima bude radost a vama žalost, nego jednako. 14 Da u sadašnje vrijeme vaš suvišak bude za njihov nedostatak, da i njihov suvišak bude za vaš nedostatak; da bude jednakost, 15 Kao što je pisano: ko je mnogo skupio, nije mu preteklo; i ko je malo skupio, nije mu nedostalo. 16 A hvala Bogu, koji je dao takovo staranje za vas u srce Titovo. 17 Jer primi moljenje; a buduæi da se tako vrlo stara, svojevoljno otide k vama. 18 Poslasmo pak s njim i brata, kojega je pohvala u jevanđelju po svijem crkvama. 19 A ne samo to, nego je i izabran od crkava da ide s

nama u ovu blagodat u kojoj mi služimo za samoga živimo; **3** Jer ako i živimo u tijelu, ne borimo se po Gospoda slavu i vašu dobru volju: **20** Ċuvajući se tijelu. **4** Jer oruže našega vojevanja nije tjelesno, nego silno od Boga na raskopavanje gradova, da kvarimo pomisli **5** i svaku visinu koja se podiže na Bogom nego i pred ljudima. **22** A poslasmo s njima poznanje Božije, i robimo svaki razum za pokornost i brata svojega, kojega mnogo puta poznašmo u mnogijem stvarima da je ustalac, a sad mnogo veći zbor velikoga nadanja na vas. **23** A za Tita, on je moj drug i pomagač među vama; a za braću našu, oni su poslanici crkveni i slava Hristova. **24** Pokažite dakle na njima svjedočanstvo svoje ljubavi i naše hvale vama i pred crkvama.

9 Jer za takovu porezu koja se kupi svetima nije mi trijebe pisati vam; **2** Jer poznajem vašu dobru volju, za koju se o vama hvalim Maæedoncima da se Ahaja prigotovi od lanjske godine, i vaša revnost razdraži mnoge. **3** A braću poslali da se hvala naša vama ne isprazni u ovoj stvari, nego da budete prigotovljeni, kao što sam govorio; **4** Da se, ako dođu sa mnjom Maæedoncima i nađu vas neprigotovljene, ne osramotimo mi da ne rečem vi) u toj hvali. **5** Tako nađoh da je potrebno umoliti braće da naprijed idu k vama, i da priprave ovaj naprijed obređeni vaš blagoslov da bude gotov tako kakono ti blagoslov, a ne kao lakomstvo. **6** Ovo pak velim: koji s tvrdom sije, s tvrdom æe i požneti; a koji blagoslov sije, blagoslov æe i požneti. **7** Svaki po volji svojega srca, a ne sa žalošću ili od nevolje; jer Bog ljubi onoga koji dragovoljno daje. **8** A Bog je kadar uèiniti da je među vama izobilna svaka blagodat, da u svemu svagda svako dovoljstvo imajući izobiljuje za svako dobro djelo; **9** Kao što je pisano: prosu, dade siromasima; pravdu njegova ostaje vavijek. (aiõn g165) **10** A koji daje sjeme sijaëu, daæe i hleb za jelo: i umnožiæe sjeme vaše, i daæe da uzrastu žita pravde vaše; **11** Da se u svemu obogatite za svaku prostotu koja kroz nas èini hvalu Bogu. **12** Jer služba ove poreze ne ispunjuje samo nedostatak svjetlijeh, nego èini te se i mnoge hvale daju Bogu, **13** Ogledom poreze ove hvaleæi Boga za vaše pokorno priznanje jevanđelja Hristova, i za prostotu podjele k njima i k svima, **14** I da se mole Bogu za vas i da èeznu za vama za premnogu blagodat Božiju na vama. **15** A hvala Bogu na njegovu neiskazanome daru.

10 A sam ja Pavle molim vas krotosti radi i tišine Hristove, koji sam pred vama ponižen prema vama, a kad nijesam kod vas, sloboden sam prema vama. **2** Molim pak da mi ne bude trijebe kad budem kod vas, onako sloboden biti kao što mislim da smijem protiv nekih koji misle za nas da po tijelu

živimo; **3** Jer ako i živimo u tijelu, ne borimo se po Gospoda slavu i vašu dobru volju: **20** Ċuvajući se tijelu. **4** Jer oruže našega vojevanja nije tjelesno, nego silno od Boga na raskopavanje gradova, da kvarimo pomisli **5** i svaku visinu koja se podiže na Bogom nego i pred ljudima. **22** A poslasmo s njima poznanje Božije, i robimo svaki razum za pokornost i brata svojega, kojega mnogo puta poznašmo u mnogijem stvarima da je ustalac, a sad mnogo veći zbor velikoga nadanja na vas. **23** A za Tita, on je moj drug i pomagač među vama; a za braću našu, oni su poslanici crkveni i slava Hristova. **24** Pokažite dakle na njima svjedočanstvo svoje ljubavi i naše hvale vama i pred crkvama.

9 Ali da se ne pokažem kao da vas plašim poslanicama; **10** Jer su poslanice, veli, teške i jake, a kad je tijelom pred nama, slab je, i rijeè njegova ne valja ništa. **11** Ovo neka pomisli takovi da kaki smo u rijeèi po poslanicama kad nijesmo kod vas, taki smo i u djelu kad smo tu. **12** Jer ne smijemo sebe miješati ili se porediti s drugima koji hvale sami sebe; ali kad sami po sebi sebe mijere i porede sami sebe sa sobom, ne razumijevaju. **13** A mi se ne æemo hvaliti preko mjere, nego po mjeri pravila kojega nam Bog mjeru razdijeli da dopremo i do vas. **14** Jer se mi daleko ne prostiremo, kao da ne dosežemo do vas; jer doprijesmo i do vas s jevanđeljem Hristovijem, **15** Ne hvaleæi se preko mjere u tuđijem poslovima, imajući pak nad kad uzraste vjera vaša da æemo se u vama veliæati po pravilu svojemu izobilno, **16** Da i u dalnjem stranama od vas propovjedimo jevanđelje, i da se ne pohvalimo onjem što je po tuđemu pravilu uređeno. **17** A koji se hvali, Gospodom neka se hvali. **18** Jer onaj nije valjan koji se sam hvali, nego kojega Gospod hvali.

11 O da biste malo potpljeli moje bezumlje! no i potpripte me. **2** Jer revnujem za vas Božijom revnosti, jer vas obrekoh mužu jednome, da djevojku èistu izvedem pred Hristom. **3** Ali se bojim da kako kao što zmija Evu prevari lukavstvom svojijem tako i razumi vaši da se ne odvrate od prostote koja je u Hristu. **4** Jer ako onaj koji dolazi drugoga Isusa propovijeda kojega mi ne propovijedasmo, ili drugoga Duha primite kojega ne primiste, ili drugo jevanđelje koje ne primiste, dobro biste potpljeli. **5** Jer mislim da ni u èemu nijesam manji od prevelikijeh apostola. **6** Jer ako sam i prostak u rijeèi, ali u razumu nijesam. No u svemu smo poznati među vama. **7** Ili grijeh uèinih poniжуæi sebe da se vi povisite? Jer vam zabadava Božije jevanđelje propovjedih. **8** Od drugijeh crkava oteh uvezši platu za služenje vama; i došavši k vama, i bivši u sirotinji, ne dosadih nikome. **9** Jer moju

sirotinju potpuniše braæea koja doðoše iz Maæedonije, u Hristu koji prije èetrnaest godina ili u tijelu, ne i u svemu bez dosade vama sebe držah i držaæeu. znam; ili osim tijela, ne znam: Bog zna) bi odnesen 10 Kao što je istina Hristova u meni tako se hvala do treæega neba. 3 I znam za takovog èovjeka ili ova neæee uzeti od mene u Ahajskijem krajevima. u tijelu, ili osim tijela, ne znam: Bog zna) 4 Da bi 11 Zašto? Što vas ne ljubim? Bog zna. A što èinem odnesen u raj, i èu neiskazane rijeèi kojih je èovjeku i èiniæeu, 12 Da otsijeeèem uzrok onima koji traže nje slobodno govoriti. 5 Tjem æeu se hvaliti, a sobom uzrok, da bi u onome èim se hvale našli se kao i se neæeu hvaliti, veæe ako slabostima svojima. 6 Jer mi. 13 Jer takovi lažni apostoli i prevarljivi poslenici kad bih se i htio hvaliti, ne bih bio bezuman, jer bih pretvaraju se u apostole Hristove. 14 I nije èudo, jer istinu kazao; ali štedim da ne bi ko više pomislio za se sam sotona pretvara u anđela svijetla. 15 Nije mene nego što me vidi ili èuje što od mene. 7 I da dakle ništa veliko ako se i sluge njegove pretvaraju se ne bih ponio za premnoga otkrivenja, dade mi se kao sluge pravde, kojima æe svršetak biti po djelima žalac u mesu, anđeo sotonin, da me æeuša da se njihovijem. 16 Oper velim da нико ne pomisli da sam ne ponosim. 8 Zato triput Gospoda molih da otstupi ja bezuman; ako li ne, a ono barem kao bezumna od mene. 9 I reæe mi: dosta ti je moja blagodat; jer primite me, da se i ja što pohvalim. 17 A što govorim se moja sila u slabosti pokazuje sasvijem. Daklem ne govorim po Gospodu, nego kao u bezumlju, u æe se najslaðe hvaliti svojijem slabostima, da se ovoj struci hvale. 18 Buduæi da se mnogi hvale po useli u mene sila Hristova. 19 Zato sam dobre volje u tijelu, i ja æeu da se hvalim. 19 Jer ljubazno primate slabostima, u ruženju, u nevoljama, u proganjnjima, bezumne kad ste sami mudri. 20 Jer primate ako vas u tugama za Hrista: jer kad sam slab onda sam silan. ko natjera da budeæi sluge, ako vas ko jede, ako ko 11 Postadob bezuman hvaleæi se: vi me natjeraste: uzme, ako vas ko po obrazu bije, ako se ko veliæa. 21 jer je trebalo da me vi hvalite; jer ni u èemu nijesam Na sramotu govorim, jer kao da mi oslabismo. Na manji od prevelikijeh apostola, ako i jesam ništa. 12 što je ko slobodan po bezumlju govorim i ja sam Jer znaci apostolovi uèiniše se među vama u svakom slobodan. 22 Jesu li Jevreji? i ja sam; jesu li Izraeljci? i trpljenju, u znacima i èudesima i silama. 13 Jer šta ja sam; jesu li sjeme Avraamovo? i ja sam; 23 Jesu je u èemu ste manji od ostalijeh crkava, osim samo li sluge Hristove? ne govorim po mudrosti) ja sam što vam ja sam ne dosadih? Bacite na mene ovu još više. Više sam se trudio, više sam boja podnio, kriticu. 14 Evo sam gotov treæi put da vam doðem, i više puta sam bio u tamnici, mnogo puta sam dolazio ne dosaðujem vam; jer ne tražim što je vaše nego do straha smrtnoga; 24 Od Jevreja primio sam pet vas. Jer djeca nijesu dužna roditeljima imanja teæi puta èetrdeset manje jedan udarac; 25 Tripot sam bio nego roditelji djeci. 15 A ja dragovoljno potrošiæu šiban, jednom su kamenje bacali na me, tri puta se i biæeu potrošen za duše vaše, ako i ljubim ja vas laða sa mnjom razbijala, noæe i dan proveo sam u odviše, a vi mene manje ljubite. 16 Ali neka bude, dubini morskoj. 26 Mnogo puta sam putovao, bio sam ja ne dosadih vama, nego lukav buduæi dobih vas u strahu na vodama, u strahu od hajduka, u strahu prijevarom. 17 Eda li vas što zakidoh preko koga od od rodbine, u strahu od neznaðožaca, u strahu u onijeh koje slah k vama? 18 Umolih Tita, i s njim gradovima, u strahu u pustinji, u strahu na moru, u poslah brata: eda li vas Tit što zakide? Ne hodísmo li strahu među lažnom braæom; 27 U trudu i poslu, u jednjem duhom? ne jednjem li stopama? 19 Mislite li mnogom nespavanju, u gladovanju i žeði, u mnogom opet da vam se odgovaramo? Pred Bogom u Hristu pošæenju, u zimi i golotinji; 28 Osim što je spolja, govorimo, a sve je, ljubazni, za vaše popravljanje. navalijvanje ljudi svaki dan, i briga za sve crkve. 29 20 Jer se bojim da kad po èem doðem neæeu vas Ko oslabi, i ja da ne oslabim? Ko se sablazni, i ja da naæei kakove hoæeu, i ja æeu se naæei vama kakova se ne raspalim? 30 Ako mi se valja hvaliti, svojom æeu me neæete: da kako ne budu svaðe, zavisti, srdnje, se slabošæeu hvaliti. 31 Bog i otac Gospoda našega prkos, opadanja, šaptanja, nadimanja, bune: 21 Da Isusa Hrista, koji je blagosloven vavijek, zna da ne me opet kad doðem ne ponizi Bog moj u vas, i ne lažem. (aiõn g165) 32 U Damasku neznaðožaèki knez usplaæem za mnogima koji su prije sagriješili i nijesu cara Arete èuvaše grad Damask i šæaše da me se pokajali za neèistotu i kurvarstvo i sramotu, što uhvati; 33 i kroz prozor spustiše me u kotarici preko poèiniše.

zida, i izbjegoh iz njegovijeh ruku.

13 Ovo treæi put idem k vama; u ustima dva ili tri svjedoka ostaæee svaka rijeè. 2 Naprijed kazah i naprijed govorim kako u vas bivši drugi put, i sad ne

buduæi kod vas pišem onima koji su prije sagriješili i svima ostalima da ako dođem opet neæeu poštedjeti. **3** Jer tražite da iskušate Hrista što u meni govori, koji među vama nije slab, nego je silan među vama. **4** Jer ako i raspet bi po slabosti, ali je živ po sili Božijoj; jer smo i mi slabi u njemu, ali æemo biti živi s njim silom Božijom među vama. **5** Sami sebe okušajte jeste li u vjeri, sami sebe ogledajte. Ili ne poznajete sebe da je Isus Hristos u vama? veæ ako da u èemu nijeste valjani. **6** A nadam se da æete poznati da mi nijesmo nevaljani. **7** A molimo se Bogu da vi ne èinite nikakva zla, ne da se mi valjani pokažemo, nego da vi dobro èinite, a mi kao nevaljani da budemo. **8** Jer ništa ne možemo na istinu nego za istinu. **9** Jer se radujemo kad mi slabimo a vi jaèate. A zato se i molimo Bogu, za vaše savršenstvo. **10** Zato, ne buduæi kod vas, pišem ovo da kad dođem ne ueiniim bez šteðenja po vlasti koju mi je Gospod dao na popravljanje a ne na raskopavanje. **11** A dalje, braæeo, radujte se, savršujte se, utješavajte se, jednako mislite, mir imajte: i Bog ljubavi i mira biæe s vama. **12** Pozdravite jedan drugoga cijelovim svetijem. **13** Pozdravljaju vas svi sveti. **14** Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista i ljubav Boga i oca i zajednica svetoga Duha sa svima vama. Amin.

Galaæanima

1 Pavle apostol, ni od ljudi, ni kroz èovjeka, nego kroz Isusa Hrista i Boga oca, koji ga vaskrse iz mrtvijeh, **2** I sva braæea koja su sa mnom, crkvama Galatijskijem: **3** Blagodat vam i mir od Boga oca i Gospoda našega Isusa Hrista, **4** Koji dade sebe za grjehe naše da izbavi nas od sadašnjega svijeta zloga, po volji Boga i oca našega, (alio g165) **5** Kojemu slava vavijek vijeka. Amin. (alio g165) **6** Èudim se da se tako odmah odvraæate na drugo jevanđelje od onoga koji vas pozva blagodaæeu Hristovom, **7** Koje nije drugo, samo što neki smetaju vas, i hoæe da izvrnu jevanđelje Hristovo. **8** Ali ako i mi, ili anđeo s neba javi vam jevanđelje drukèije nego što vam javismo, proklet da bude! **9** Kao što prije rekosmo i sad opet velim: ako vam ko javi jevanđelje drukèije nego što primiste, proklet da bude! **10** Zar ja sad ljude nagovaram ili Boga? Ili tražim ljudima da ugaðam? Jer kad bih ja još ljudima ugaðao, onda ne bih bio sluga Hristov. **11** Ali vam dajem na znanje, braæeo, da ono jevanđelje koje sam ja javio, nije po èovjeku. **12** Jer ga ja ne primih od èovjeka, niti nauèih, nego otkrivenjem Isusa Hrista. **13** Jer ste èuli moje življenje nekad u Jevrejstvu, da sam odviše gonio crkvu Božiju i raskopavao je. **14** I napredovah u Jevrejstvu veæema od mnogih vršnika svojih u rodu svome, i odviše revnovah za otaèke svoje obièaje. **15** A kad bi ugodno Bogu, koji me izabra od utrobe matere moje i prizva blagodaæeu svojom, **16** Da javi sina svojega u meni, da ga jevanđeljem objavim meðu neznabوćima; odmah ne pitah tijela i krvi, **17** Niti iziðoh u Jerusalim k starijim apostolima od sebe, nego otidoh u Arapsku, i opet se vratih u Damask. **18** A poslije toga na tri godine iziðoh u Jerusalim da vidim Petra, i ostadol u njega petnaest dana. **19** Ali drugoga od apostola ne vidjeh, osim Jakova brata Gospodnjega. **20** A što vam pišem evo Bog vidi da ne lažem. **21** A potom doðoh u zemlje Sirske i Kilikijske. **22** A bijah licem nepoznat Hristovijem crkvama Judejskim; **23** Nego samo bijahu èuli da onaj koji nas nekad goni sad propovijeda vjeru koju nekad raskopavaše. **24** I slavljuh Boga za mene.

2 A potom na èetrnaest godina opet iziðoh u Jerusalim s Varnavom, uzevši sa sobom i Tita. **2** Ali iziðoh po otkrivenju, i razgovorih se s njima za jevanđelje koje propovijedam u neznabوćima, ali nasamo s onima koji se brojahu kao najstariji, da uzalud ne trèim ili ne bih trèao. **3** Ali ni Tit, koji bješe sa mnom, i bješe Grk, ne bi natjeran da se

obreže. **4** I za lažnu braæeu koja doðoše i privukoše se da uhode slobodu našu koju imamo u Hristu Isusu, da nas zarobe; **5** Kojima se ni sahat ne podasmo u pokornost, da istina jevanđelja ostane meðu nama. **6** A za one koji se brojahu da su nešto, kakovi bili da bili, ja ne marim ništa; jer Bog ne gleda ko je ko; jer oni koji se brojahu kao najstariji, meni ništa ne dodaše; **7** Nego nasuprot doznavši da je meni povjerenje jevanđelje u neobrezanima, kao Petru u obrezanima **8** Jer onaj koji pomaže Petru u apostolstvu meðu obrezanima onaj pomaže i meni meðu neznabوćima **9** I poznavši blagodat koja je meni dana, Jakov i Kifa i Jovan, koji se brojahu da su stubovi, dadoše desnice meni i Varnavi, i pristadoše da mi propovijedamo u neznabوćima, a oni u obrezanima; **10** Samo da se opominjemo siromašnijeh, za koje sam se i starao tako èiniti. **11** A kad doðe Petar u Antiohiju, u oèi njemu protiv stadol; jer bješe zazoran. **12** Jer prije dok ne doðoše neki od Jakova, jeðaše s neznabوćima, a kad doðoše, ustruèavaše se i odvajaše boježi se onijeh koji su iz obrezanja. **13** I dvolièahu s njim i ostali Judejci, tako da i Varnava prista u njihovo dvolièenje. **14** A kad ja vidjeh da ne idu pravo k istini jevanđelja, rekoh Petru pred svima: kad ti koji si Jevrejin, neznabوëaki a ne Jevrejski živiš, zašto neznabوće nagoniš da žive Jevrejski? **15** Mi koji smo rođeni Jevreji, a ne grješnici iz neznabوaca, **16** Pa doznavši da se èovjek neæee opravdati djelima zakona, nego samo vjerom Isusa Hrista, i mi vjerovasmo Hrista Isusa da se opravdamo vjerom Hristovom, a ne djelima zakona: jer se djelima zakona nikakvo tijelo neæee opravdati. **17** Ako li se mi koji tražimo da se opravdamo Hristom, naðosmo i sami grješnici, dakle je Hristos grijehu sluga? Bože saèuvaj! **18** Jer ako opet zidam ono što razvalih, pokazujem se da sam prestupnik. **19** Jer ja zakonom zakonu umrijeh da Bogu živim; s Hristom se razapeh. **20** A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u tijelu, živim vjerom sina Božijega, kojemu omiljeh, i predade sebe za mene. **21** Ne odbacujem blagodati Božije; jer ako pravda kroz zakon dolazi, to Hristos uzalud umrije.

3 O nerazumni Galati! ko vas je opèinio da se ne pokoravate istini? Vi, kojima pred oèima bješe napisan Isus Hristos, a sad se meðu vama razape. **2** Ovo jedno hoæeu od vas da doznam, ili Duha primiste kroz djela zakona ili kroz èuvenje vjere? **3** Tako li ste nerazumni? Poèevši Duhom, sad tijelom svršujete? **4** Tako li uzalud postradaste? Kad bi bilo samo uzalud! **5** Koji vam dakle daje Duha i èini èudesu meðu vama,

èini li djelima zakona ili èuvenjem vjere? 6 Kao što svijeta zarobljeni; 4 A kad se navrši vrijeme, posla Avraam vjerova Bogu, i primi mu se u pravdu. 7 Bog sina svojega jedinorodnoga, koji je rođen od Poznajte dakle da su oni sinovi Avraamovi koji su od žene i pokoren zakonu, 5 Da iskupi one koji su pod vjere. 8 A pismo vidjevši unapredak da Bog vjerom zakonom, da primimo posinaštvvo. 6 I buduæi da ste neznabوeæe pravda, naprijed objavi Avraamu: u tebi sinovi, posla Bog Duha sina svojega u srca vaša, æe se blagosloviti svi neznabоeæi. 9 Tako koji su od koji viæe: Ava oèe! 7 Tako veæ nijesi rob, nego sin; vjere, blagoslovæ se s vjernjem Avraamom. 10 a ako si sin, i našljednik si Božij kroz Isusa Hrista. Jer koji su god od djela zakona pod kletvom su, jer 8 Ali tada ne znajuæi Boga služiste onima koji po je pisano: proklet svaki koji ne ostane u svemu što sebi nijesu bogovi. 9 A sad poznavši Boga, i još je napisano u knjizi zakonskoj da èini. 11 A da se poznati bivši od Boga, kako se vraæate opet na zakonom nikao ne opravdava pred Bogom, poznato je: slabe i rðave stihije, kojima opet iznova hoæete da jer pravednik od vjere življeæe. 12 A zakon nije od služite? 10 Gledate na dane i mjesecе, i vremena i vjere; nego èovjek koji to tvori življeæe u tome. 13 godine. 11 Bojim se za vas da se ne budem uzalud Hristos je nas iskupio od kletve zakonske postavši trudio oko vas. 12 Budite kao ja što sam; jer sam za nas kletva, jer je pisano: proklet svaki koji visi na ja kao vi što ste. Braæeo! molim vas, ništa mi ne drvetu: 14 Da meðu neznabоeæima bude blagoslov ueiniste nažao. 13 A zname da vam u slabosti tijela Avraamov u Hristu Isusu, da obeæanje Duha primimo najprije propovjedih jevanđelje; 14 I napasti moje, koja kroz vjeru. 15 Braæeo, po èovjeku govorim, niko bijaše tijelu mome, ne prezreste, ni popljuvaste, nego èovjeæijega potvrđena zavjeta ne odbacuje niti mu što me primiste kao anđela Božijega, kao Hrista Isusa. domeæe. 16 A Avraamu i sjemenu njegovu reèena 15 Kakovo bijaše onda vaše blaženstvo? Jer vam biše obeæanja. A ne veli: i sjemenu, kao za mnoga, svjedoæim da biste, kad bi moguæe bilo, izvadili oèi nego kao za jedno: i sjemenu tvojemu, koje je Hristos. svoje i dali meni. 16 Tijem li vam postadoh neprijatelj 17 Ovo pak velim: zavjeta, koji je od Boga potvrđen istinu vam govoreæi? 17 Oni ne revnuju dobro za za Hrista, ne odbacuje zakon, koji je postao poslijе vas, nego hoæete da vas odvoje, da im revnujete. èetiri stotine i trideset godina, da ukine obeæanje. 18 18 A dobro je revnovati svagda u dobru, i ne samo Jer ako je našljedstvo od zakona, onda veæ nije od kad sam ja kod vas. 19 Djeæice moja, koju opet s obeæanja, a Avraamu obeæanjem darova Bog. 19 mukom raðam, dokle Hristovo oblijeæe ne postane Šta æe dakle zakon? Radi grijeha dodade se dokle u vama; 20 Ali bih htio sad da sam kod vas, i da doðe sjeme kojemu se obeæea, i postavili su ga anđeli izmijenim glas svoj, jer ne mogu da se naæudim rukom posrednika. 20 Ali posrednik nije jednoga; za vas. 21 Kažite mi, vi koji hoæete pod zakonom a Bog je jedan. 21 Eda li je dakle zakon protivan da budete, ne sluæate li zakona? 22 Jer je pisano obeæanjima Božijim? Bože saèuvaj! Jer da je dan da Avraam dva sina imade, jednoga od robinje, a zakon koji može oživjeti, zaista bi od zakona bila drugoga od slobodne. 23 Ali koji bješe od robinje, pravda. 22 Ali pismo zatvori sve pod grijeh, da se po tijelu se roditi; a koji od slobodne, po obeæanju. obeæanje dade kroz vjeru Isusa Hrista onima koji 24 Koje znaæi drugo: jer su ovo dva zavjeta: jedan vjeruju. 23 A prije dolaska vjere bismo pod zakonom dakle od gore Sinajske, koja raða za robovanje, i to èuvani i zatvoreni za vjeru koja se htjela pokazati. 24 je Agar. 25 Jer Agar znaæi Sinaj gora u Arapskoj, Tako nam zakon bi èuvar do Hrista, da se vjerom i poredi se sa sadašnjijem Jerusalimom, i služi sa opravdamo. 25 A kad doðe vjera, veæ nijesmo pod djecom svojom. 26 A gornji Jerusalim slobodna je, èuvarom. 26 Jer ste vi svi sinovi Božiji vjerom Hrista koji je mati svima nama. 27 Jer je pisano: razveseli Isusa; 27 Jer koji se god u Hristu krstite, u Hrista se, nerotkinjo koja ne raða; prokini i povie, ti koja ne se obukoste. 28 Nema tu Jevrejina ni Grka, nema tripiš muke poroðaja; jer pusta ima mnogo više djece roba ni gospodara, nema muškoga roda ni ženskoga; negoli ona koja ima muža. 28 A mi smo, braæeo, po jer ste vi svi jedno u Hristu Isusu. 29 A kad ste vi Isaku djeca obeæanja. 29 No kako onda onaj što se Hristovi, onda ste sjeme Avraamovo, i po obeæanju rodi po tijelu gonjaše duhovnoga, tako i sad. 30 Ali našljednici.

4 Ali velim: dok je našljednik mlad ništa nije bolji od roba, ako i jest gospodar od svega; 2 Nego je pod zapovjednicima i èuvarima tja do roka oèina. 3 Tako i mi kad bijasmo mladi, bijasmo pod stihijama

5 Stojte dakle u slobodi kojom nas Hristos osloboði, i ne dajte se opet u jaram ropstva uhvatiti. 2 Evo

ja Pavle kažem vam da ako se obrežete Hristos vam svoje, od tijela æe požnjeti pogibao; a koji sije u duh, ništa neæee pomoæi. 3 A opet svjedoèim svakome od duha æe požnjeti život vjeèeni. (aiōnios g166) 9 A èovjeku koji se obrezuje da je dužan sav zakon dobro èiniti da nam se ne dosadi; jer æemo u svoje tvoriti. 4 Izgubiste Hrista, vi koji hoæete zakonom vrijeme požnjeti ako se ne umorimo. 10 Zato dakle da se opravdate, i otpadoste od blagodati. 5 Jer mi dok imamo vremena da èinimo dobro svakome, a duhom èekamo od vjere nad pravde. 6 Jer u Hristu osobito onima koji su s nama u vjeri. 11 Vidite koliko Isusu niti što pomaže obrezanje ni neobrezanje, vam napisah rukom svojom! 12 Koji hoæe da se hvale nego vjera, koja kroz ljubav radi. 7 Dobro træaste; po tijelu oni vas nagone da se obrezujete, samo da ko vam zabrani da se ne pokoravate istini? 8 To ne budu gonjeni za krst Hristov. 13 Jer ni oni sami odvraæanje nije od onoga koji vas pozva. 9 Malo koji se obrezuju ne drže zakona, nego hoæe da se kvasca ukiseli sve tijesto. 10 Ja se za vas nadam vi obrezujete da se vašijem tijelom hvale. 14 A ja u Gospodu da ništa drugo neæete misliti. A koji Božje saèuvaj da se èim drugijem hvalim osim krstom vas smeta ponijeæe grijeh, makar ko bio. 11 A ja, Gospoda našega Isusa Hrista, kojega radi razape se braæeo, ako još obrezanje propovijedam, zašto me meni svijet, i ja svijetu. 15 Jer u Hristu Isusu niti što gone? Tako se ukide sablazan krstova. 12 O da pomaže obrezanje ni neobrezanje, nego nova tvar. bi otsjeèeni bili oni koji vas kware! 13 Jer ste vi, 16 I koliko ih god po ovome pravilu žive, na njima braæeo, na slobodu pozvani: samo da vaša sloboda biæe mir i milost, i na Izraelju Božijemu. 17 Više da mi ne bude na želju tjelesnu, nego iz ljubavi služite niko ne dosaðuje, jer ja rane Gospoda Isusa na tijelu jedan drugome. 14 Jer se sav zakon izvršuje u jednoj svojemu nosim. 18 Blagodat Gospoda našega Isusa rijeèi, to jest: ljubi bližnjega svojega kao sebe. 15 Hrista sa duhom vašijem, braæeo. Amin.

Ali ako se među sobom koljete i jedete, gledajte da jedan drugoga ne istrijebite. 16 Velim pak: po duhu hodite, i želja tjelesnijeh ne izvršujte. 17 Jer tijelo želi protiv duha, a duh protiv tijela; a ovo se protivi jedno drugome, da ne èinite ono šta hoæete. 18 Ako li vas duh vodi, nijeste pod zakonom. 19 A poznata su djela tjelesna, koja su preljuboèinstvo, kurvarstvo, neèistota, besramnost, 20 Idolopoklonstvo, èaranja, neprijateljstva, svaðe, pakosti, srdnje, prkosi, raspre, sablazni, jeresi, 21 Zavisti, ubistva, pijanstva, žderanja, i ostala ovakova, za koja vam naprijed kazujem, kao što i kazah naprijed, da oni koji takova èine neæee naslijediti carstva Božijega. 22 A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vjera, 23 Krotost, uzdržanje; na to nema zakona. 24 A koji su Hristovi, raspeši tijelo sa slastima i željama. 25 Ako u duhu živimo, po duhu i da hodimo, 26 Da ne tražimo lažne slave razdražujuæi jedan drugoga, i zavideæi jedan drugome.

6 Braæeo! ako i upadne èovjek u kakav grijeh, vi duhovni ispravljajte takovoga duhom krotosti, èuvajuæi sebe da i ti ne budeš iskušan. 2 Nosite bremena jedan drugoga, i tako æete ispuniti zakon Hristov. 3 Jer ako ko misli da je što a nije ništa, umom vara sebe. 4 A svaki da ispita svoje djelo, i tada æe sam u sebi imati slavu, a ne u drugome. 5 Jer æe svaki svoje breme nositi. 6 A koji se uèi rijeèi neka daje dijel od svakoga dobra onome koji ga uèi. 7 Ne varajte se: Bog se ne da ružiti; jer šta èovjek posije ono æe i požnjeti. 8 Jer koji sije u tijelo

Efežanima

1 Od Pavla, po volji Božjoj apostola Isusa Hrista, svetima koji su u Efesu, i vjernima u Hristu Isusu: **2** Blagodat vam i mir od Boga oca našega i Gospoda Isusa Hrista. **3** Blagosloven Bog i otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio svakijem blagoslovom duhovnjem na nebesima kroz Hrista; **4** Kao što nas izabra kroz njega prije postanja svijeta, da budemo sveti i pravedni pred njim u ljubavi, **5** Odredivši nas naprijed kroz Isusa Hrista sebi na posinaštvo, po ugodnosti volje svoje, **6** Na pohvalu slavne blagodati svoje kojom nas oblagodati u ljubaznome, **7** U kome imamo izbavljenje krvlju njegovom, i oproštenje grijeha, po bogatstvu blagodati njegove, **8** Koju je preumnožio u nama u svakoj premudrosti i razumu, **9** Pokazavši nam tajnu volje svoje, po ugodnosti svojoj koju naprijed pokaza u njemu, **10** Za uredbu izvršetka vremena, da se sve sastavi u Hristu što je na nebesima i na zemljii; u njemu, **11** Kroz kojega i našljednici postasmo, naprijed određeni bivši po naredbi Boga koji sve ēini po savjetu volje svoje, **12** Da bismo bili na hvalu slave njegove, mi koji smo se naprijed uzdali u Hrista, **13** Kroz kojega i vi, ēuvši rijeè istine, jevanđelje spasenija svojega, u kojemu i vjerovavši zapećatiste se svetijem duhom obeæanja, **14** Koji je zalog našljedstva našega za izbavljenje teèevine na hvalu slave njegove. **15** Zato i ja ēuvši vašu vjeru u Hrista Isusa, i ljubav k svima svetima, **16** Ne prestajem zahvaljivati za vas, i spominjati vas u svojim molitvama, **17** Da Bog Gospoda našega Isusa Hrista, otac slave, dade vam Duha premudrosti i otkrivenja da ga poznate, **18** I bistre oèi srca vašega da biste mogli vidjeti koje je nad njegova zvanja, i koje je bogatstvo slave našljedstva njegova u svetima, **19** I kakva je izobilna velièina sile njegove na nama koji vjerujemo po ēinjenju prevelike sile njegove, **20** Koju uèini u Hristu, kad ga podiže iz mrtvih i posadi sebi s desne strane na nebesima, **21** Nad svijem poglavarstvima, i vlastima, i silama, i gospodstvima, i nad svakijem imenom što se može nazvati, ne samo na ovome svijetu nego i na onome koji ide. (aiõn g165) **22** I sve pokori pod noge njegove, i njega dade za glavu crkvi, nad svima, **23** Koja je tijelo njegovo, punina onoga koji sve ispunjava u svemu.

2 I vas koji bijaste mrtvi za prestupljenja i grijeha svoje, **2** U kojima nekad hodiste po vijeku ovoga svijeta, po knezu koji vlada u vjetru, po duhu koji sad radi u sinovima protivljenja: (aiõn g165) **3** U kojima i mi svi živjesmo negda po željama tijela svojega, ēineæi

volju tijela i pomisi, i bijasmo rođena djeca gnjeva, kao i ostali; **4** Ali Bog, koji je bogat u milosti, za premnogu ljubav svoju, koju ima k nama, **5** I nas koji bijasmo mrtvi od grijehova oživlje s Hristom blagodaæeu ste spaseni **6** I s njim vaskrse i posadi na nebesima u Hristu Isusu. **7** Da pokaže u vijekovima koji idu preveliko bogatstvo blagodati svoje dobrotom na nama u Hristu Isusu. (aiõn g165) **8** Jer ste blagodaæeu spaseni kroz vjeru; i to nije od vas, dar je Božij. **9** Ne od djela, da se niko ne pohvali. **10** Jer smo njegov posao, sazdati u Hristu Isusu za djela dobra, koja Bog naprijed pripravi da u njima hodimo. **11** Zato se opominjite da vi koji ste negda po tijelu neznabوci bili i nazivani neobrezanje od onijeh koji su se zvali po tijelu obrezanje, koje se rukom radilo, **12** Da bijaste u ono vrijeme bez Hrista, odvojeni od društva Izraeljeva, i bez dijela u zavjetima obeæanja, nada ne imajuæi, i bezbožni na svijetu: **13** A sad u Hristu Isusu, vi koji ste negda bili daleko, blizu postadote krvlju Hristovom. **14** Jer je on mir naš, koji oboje sastavi u jedno, i razvali plot koji je rastavljaø, neprijateljstvo, tijelom svojijem. **15** Zakon zapovijesti naukama ukinuvši; da iz oboga naèini sobom jednoga novog èovjeka, ēineæi mir; **16** I da pomiri s Bogom oboje u jednom tijelu krstom, ubivši neprijateljstvo na njemu. **17** I došavši propovjedi u jevanđelju mir vama daljnima i onima koji su blizu. **18** Jer on dovede k ocu oboje u jednom duhu. **19** Tako dakle više nijeste tuði i došljaci, nego živite sa svetima i domaći ste Bogu, **20** Nazidani na temelju apostola i proraka, gdje je kamen od ugla sam Isus Hristos, **21** Na kome sva građevina sastavljena raste za crkvu svetu u Gospodu; **22** Na kome æete se i vi sazidati za stan Božij u duhu.

3 Toga sam radi ja Pavle sužanji Isusa Hrista za vas neznabоce, **2** Buduæi da èuste službu blagodati Božije koja je meni dana među vama, **3** Da se meni po otkrivenju kaza tajna; kao što gore napisah ukratko, **4** Odakle možete èitajuæi poznati moj razum u tajni Hristovoj, **5** Koja se u drugijem naraštajima ne kaza sinovima èovjeèijim, kako se sad otkri svjetijem njegovijem apostolima i prorocima Duhom svetijem; **6** Da neznabоci kroz jevanđelje postanu sunašljednici i sutjelesnici i zajednièari u obeæanju njegovom u Hristu Isusu, **7** Kojemu postadoh sluga po daru blagodati Božije, koja mi je dana po ēinjenju sile njegove. **8** Meni najmanjemu od sviju svetijeh dade se ova blagodat da objavim među neznabоcima neiskazano bogatstvo Hristovo, **9** I da otkrijem svima što je služba tajne od postanja svijeta sakrivene u Bogu, koji je sazdao sve kroz Isusa Hrista; (aiõn g165)

10 Da se kroz crkvu sad obznani poglavarstvima i Božijega za neznanje koje je u njima, za okamenjenje vlastima na nebu mnogorazliena premudrost Božija, srca svojih; **19** Koji ostavivši poštenje predadoše se **11** Po naredbi vijekova, koju učini u Hristu Isusu besramnosti, na ēinjenje svake neēistote i lakomstva. Gospodu našemu, (aiōn g165) **12** U kome imamo **20** Ali vi tako ne poznaste Hrista; **21** Jer ga ēuste i u slobodu i pristup u nadu vjerom njegovom. **13** Zato vas njemu se naučiste, kao što je istina u Isusu, **22** Da molim da se ne oslabite zbog nevolja mojih za vas, odbacite, po prvome življenju, staroga èovjeka, koji se koje su slava vaša. **14** Toga radi preklanjam koljena raspada u željama prevarljivijem; **23** I da se obnovite svoja pred ocem Gospoda našega Isusa Hrista, **15** duhom uma svojega, **24** I obućete u novoga èovjeka, Po kome se sva ēeljad i na nebesima i na zemlji koji je sazdan po Bogu u pravdi i u svetinji istine. **25** zovu, **16** Da vam da silu po bogatstvu slave svoje, Zato odbacite laž, i gorovite istinu svaki sa svojijem da se utvrđite Duhom njegovijem za unutrašnjeg bližnjijem; jer smo udi jedan drugome. **26** Gnjevite se èovjeka, **17** Da se Hristos useli vjerom u srca vaša, i ne griješite; sunce da ne zađe u gnjevu vašemu. **27** da budete u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni; **18** Da Niti dajite mesta īavolu. **28** Koji je krao više da ne biste mogli razumjeti sa svima svetima što je širina krade, nego još da se trudi, ēineæi dobro rukama i dužina i dubina i visina, **19** I poznati pretežnju svojima da ima šta davati potrebnome. **29** Nikakva od razuma ljubav Hristovu, da se ispuniti svakom rđava rijeè da ne izlazi iz usta vaših, nego samo što puninom Božijom. **20** A onome koji može još izobiljnije je dobro za napredovanje vjere, da da blagodat onima sve ēiniti što ištemo ili mislimo, po sili koja ēini u koji slušaju. **30** I ne ožalošæavajte svetoga Duha Božijega, kojijem ste zapećaæeni za dan izbavljenja. **21** Onome slava u crkvi po Hristu Isusu u sve **31** Svaka goréina, i gnjev, i ljudina, i vika i hula, da se naraštaje va vijek vijeka. Amin. (aiōn g165)

4 Molim vas dakle ja sužanj u Gospodu, da se vladate kao što prilikuje vašemu zvanju u koje ste pozvani, **2** Sa svakom poniznošæu i krotošæu, s tripljenjem, trpeæi jedan drugoga u ljubavi, **3** Starajuæi se držati jedinstvo Duha u svezi mira; **4** Jedno tijelo, jedan duh, kao što ste i pozvani u jednom nadu zvanja svojega. **5** Jedan Gospod, jedna vjera, jedno krštenje, **6** Jedan Bog i otac sviju, koji je nad svima, i kroza sve, i u svima nama. **7** A svakome se od nas dade blagodat po mjeri dara Hristova. **8** Zato govori: izišavši na visinu zaplijenio si pljen, i dade dare ljudima. **9** A što izide, šta je, osim da i siðe u najdonja mesta zemlje? **10** Koji siðe to je onaj koji i izide više sviju nebesa da ispuniti sve. **11** I on je dao jedne apostole, a jedne proroke, a jedne jevanđeliste, a jedne pastire i uëitelje, **12** Da se sveti priprave za djelo službe, na sazidanje tijela Hristova; **13** Dokle dostignemo svi u jedinstvo vjere i poznanje sina Božijega, u èovjeka savršena, u mjeru rasta visine Hristove; **14** Da ne budemo više mala djeca, koju ljujla i zanosi svaki vjetar nauke, u laži èovjeèijoj, putem prijevara; **15** Nego vladajuæi se po istini u ljubavi da u svemu uzrastemo u onome koji je glava, Hristos. **16** Iz kojega je sve tijelo sastavljeno i sklopljeno svakijem zglavkom, da jedno drugome pomaže dobro po mjeri svakoga uda, i ēini da raste tijelo na popravljanje samoga sebe u ljubavi. **17** Ovo dakle govorim i svjedoèim u Gospodu da više ne hodite kao što hode i ostali neznabotci u praznosti uma svojega, **18** Koji imaju smisao tamom pokriveni, i udaljeni su od života

5 Ugledajte se dakle na Boga, kao ljubazna djeca, **2** I živite u ljubavi, kao što je i Hristos ljubio nas, i predade sebe za nas u prilog i žrtvu Bogu na slatki miris. **3** A kurvarstvo i svaka neēistota i lakomstvo da se i ne spominje meðu vama, kao što se pristoji svetima; **4** Tako i sramotne i lude rijeèi, ili šale, što se ne pristoji; nego još zahvaljivanje. **5** Jer ovo da znate da nijedan kurvar, ili neèist, ili tvrdica koji je idolopoklonik neæe imati dijela u carstvu Hrista i Boga. **6** Niko da vas ne vara praznjem rijeèima; jer ovijeh radi ide gnjev Božij na sinove nepokornosti. **7** Ne bivajte dakle zajednièari njihovi. **8** Jer bijaste negda tama, a sad ste vidjelo u Gospodu: kao djeca vidjela živite; **9** Jer je rod duhovni u svakoj dobroti i pravdi i istini. **10** Istražujte što je Bogu ugodno. **11** I ne pristajte na bezrođna djela tame, nego još karajte. **12** Jer je sramno i goroviti što oni tajno ēine. **13** A sve za što se kara, vidjelo objavljuje; jer sve što se objavljuje, vidjelo je; **14** Zato govorit: ustani ti koji spavaš i vaskrsni iz mrtvih, i obasjaæe te Hristos. **15** Gledajte dakle da uredno živite, ne kao nemudri, nego kao mudri; **16** Pazite na vrijeme, jer su dani zli. **17** Toga radi ne budite nerazumni, nego poznajte što je volja Božija. **18** I ne opijajte se vinom, u kome je kurvarstvo, nego se još ispunjavajte duhom, **19** Govoreæi meðu sobom u psalmima i pojantu i pjesmama duhovnjem, pjevajuæi i pripajevajuæi u

srcima svojijem Gospodu; **20** Zahvaljujuæi za svašto i moljenjem molite se Bogu duhom bez prestanka, u ime Gospoda našega Isusa Hrista Bogu i ocu; **21** i uz to stražite sa svakijem trpljenjem i molitvom Slušajuæi se među sobom u strahu Božijemu. **22** za sve svete, **19** I za mene, da mi se da rijeè kad Žene! slušajte svoje muževe kao Gospoda. **23** Jer je otvorim usta svoja, da obznam sa slobodom tajnu muž glava ženi kao što je i Hristos glava crkvi, i on je jevanđelja, **20** Za koje sam poslanik u okovima, da u spasitelj tijela. **24** No kao što crkva sluša Hrista tako i njemu govorim slobodno, kao što mi se pristoji. **21** A žene svoje muževe u svemu. **25** Muževi! ljubite svoje da i vi znate kako sam ja i šta radim, sve æe vam žene kao što i Hristos ljubi crkvu, i sebe predade za kazati Tihik, ljubazni brat i vjerni sluga u Gospodu, nju, **26** Da je osveti oèistivši je kupanjem vodenjem u **22** Kojega poslal k vama za to isto da znate kako rijeèi; **27** Da je metne preda se slavnu crkvu, koja smo mi, i da utješi srca vaša. **23** Mir braæi i ljubav nema mane ni mrštine, ili takoga èega, nego da bude s vjerom od Boga oca i Gospoda Isusa Hrista. **24** sveta i bez mane. **28** Tako su dužni muževi ljubiti Blagodat sa svima koji ljube Gospoda našega Isusa svoje žene kao svoja tjelesa; jer koji ljubi svoju ženu, Hrista jednako. Amin.

sebe samoga ljubi. **29** Jer нико ne omrznu kad na svoje tijelo, nego ga hrani i grijе, kao i Gospod crkvu. **30** Jer smo udi tijela njegova, od mesa njegova, i od kostiju njegovih. **31** Toga radi ostavljajuæe èovjek oca svojega i mater, i prilijepiæe se k ženi svojoj, i biæe dvoje jedno tijelo. **32** Tajna je ovo velika; a ja govorim za Hrista i za crkvu. **33** Ali i vi svaki da ljubi onako svoju ženu kao i sebe samoga; a žena da se boji svojega muža.

6 Djeco! slušajte svoje roditelje u Gospodu: jer je ovo pravo. **2** Poštuju oca svojega i mater; ovo je prva zapovijest s obeæanjem: **3** Da ti blago bude, i da živiš dugo na zemlji. **4** I vi ocevi! ne razdražujte djece svoje, nego ih gajite u nauci i u strahu Gospodnjemu. **5** Sluge! slušajte gospodare svoje po tijelu, sa strahom i drktanjem, u prostoti srca svojega, kao i Hrista; **6** Ne samo pred oèima radeæi kao ljudima da ugaðate, nego kao sluge Hristove, tvoreæi volju Božiju od srca. **7** Dragovoljno služite, kao Gospodu a ne kao ljudima, **8** Znajuæi da svaki što uèini dobro ono æe i primiti od Gospoda, bio rob ili slobodnjak. **9** I vi gospodari, tako èinite njima ostavljajuæi prijetnje, znajuæi da je i vama samijem i njima gospodar na nebesima, i on ne gleda ko je ko. **10** A dalje, braæo moja, jaæajte u Gospodu i u sili jaæine njegove. **11** Obucite se u sve oružje Božije, da biste se mogli održati protiv lukavstva ðavolskoga: **12** Jer naš rat nije s krvljku i s tijelom, nego s poglavarima i vlastima, i s upraviteljima tame ovoga svijeta, s duhovima pakosti ispod neba. (aiðn g165) **13** Toga radi uzmite sve oružje Božije, da biste se mogli braniti u zli dan, i svršivši sve održati se. **14** Stanite dakle opasavši bedra svoja istinom i obukavši se u oklop pravde, **15** I obuvši noge u pripravu jevanđelja mira; **16** A svrh svega uzmite štit vjere o koji æete moæi pogasiti sve raspaljene strijele neèastivoga; **17** I kacigu spasenija uzmite, i maè duhovni koji je rijeè Božija. **18** I svakom molitvom

Filipljanima

1 Od Pavla i Timotija, slugu Isusa Hrista, svima svetima u Hristu Isusu koji su u Filipi, s vladikama i đakonima: **2** Blagodat vam i mir od Boga oca našega i Gospoda Isusa Hrista. **3** Zahvaljujem Bogu svojemu kad se god opomenem vas, **4** Svagda u svakoj molitvi svojoj za sve vas s radošću moleći se, **5** Što vi postadoste zajedničari u jevanđelju, od prvoga dana i do danas; **6** Uzdajući se u ovo isto da æe onaj koji je poèeo dobro djelo u vama dovršiti ga tja do dana Isusa Hrista. **7** Kao što je pravo da ja ovo mislim za sve vas, jer vas imam u srcu u okovima svojima i u odgovoru i potvrđivanju jevanđelja, kao sve zajedničare sa mnom u blagodati. **8** Jer Bog mi je svjedok da vas ljubim ljubavlju Isusa Hrista, **9** I zato se molim Bogu da ljubav vaša još više i više izobilije u razumu i svakoj volji. **10** Da kušate šta je bolje, da budete èisti i bez spoticanja na dan Hristov, **11** Napunjeni plodova pravde kroz Isusa Hrista, na slavu i hvalu Božiju. **12** Hoćeš pak da znate, braæo, da ovo što se radi sa mnom izide za napredak jevanđelja, **13** Tako da se razglasiti u svoj sudnici i kod sviju ostalijeh da su moji okovi za Hrista. **14** I mnoga braæa u Gospodu oslobođivši se okovima mojima veæema smiju govoriti rijeè Božiju bez straha. **15** Istina, jedni iz zavisti i svaðe, a jedni od dobre volje Hrista propovijedaju. **16** Tako ovi uz prkos Hrista objavljuju neèisto, misleći da æe nanijeti žalost mojijem okovima; **17** A ovi iz ljubavi, znajući da za obranu jevanđelja ležim u tamnici. **18** Šta dakle? Bilo kako mu drago, dvoličenjem ili istinom, Hristos se propovijeda; i zato se radujem, a i radovaæu se; **19** Jer znam da æe mi se ovo zbiti na spasenje vašom molitvom i pomoæu Duha Isusa Hrista. **20** Kao što èekam i nadam se da se ni u èemu neæu postidjeti, nego da æe se i sad kao svagda sa svakom slobodom Hristos velièati u tijelu mojojemu, bilo životom ili smræu. **21** Jer je meni život Hristos a smrt dobitak. **22** A kad mi življenje u tijelu plod donosi, to ne znam šta æeu izabrati. **23** A oboje mi je milo, imajući želju otiaæi i s Hristom biti, koje bi mnogo bolje bilo; **24** Ali ostati u tijelu potrebnije je vas radi. **25** I ovo znam jamaèeno da æeu biti i ostati kod sviju vas na vaš napredak i radost vjere, **26** Da hvala vaša mnome izobilije u Hristu Isusu kad vam opeò dođem. **27** Samo živite kao što se pristoji jevanđelju Hristovu, da vas vidim kad dođem ili ako vam ne dođem da èujem za vas da stojite u jednome duhu i jednodušno borite se za vjeru jevanđelja, **28** I ni

u èem da se ne plašite od protivnika; koje je njima znak pogibli a vama spasenija, i to od Boža; **29** Jer se vama darova Hrista radi ne samo da ga vjerujete nego i da stradate za nj, **30** Imajući onu istu borbu kakvu u meni vidjeste i sad èujete za mene.

2 Ako ima dakle koje pouèenje u Hristu, ili ako ima koja utjeha ljubavi, ako ima koja zajednica duha, ako ima koje srce žalostivo i milost, **2** Ispunite moju radost, da jedno mislite, jednu ljubav imate, jedinodušni i jedinomisleni: **3** Ništa ne èinite uz prkos ili za praznu slavu; nego poniznošću èinite jedan drugoga veæeg od sebe. **4** Ne gledajte svaki za svoje, nego i za drugih. **5** Jer ovo da se misli među vama što je i u Hristu Isusu, **6** Koji, ako je i bio u obliju Božijemu, nije se otimao da se isporedi s Bogom; **7** Nego je ponizio sam sebe uzevši oblije sluge, postavši kao i drugi ljudi i na oèi nađe se kao èovjek, **8** Ponizio sam sebe postavši poslušan do same smrti, a smrti krstove. **9** Zato i Bog njega povisi, i darova mu ime koje je veæe od svakoga imena. **10** Da se u ime Isusovo pokloni svako koljeno onijeh koji su na nebu i na zemlji i pod zemljom; **11** I svaki jezik da prizna da je Gospod Isus Hristos na slavu Boga oca. **12** Tako, ljubazni moji, kao što me svagda slušaste, ne samo kad sam kod vas, nego i sad mnogo veæema kad nijesam kod vas, gradite spasenje svoje sa strahom i drktanjem. **13** Jer je Bog što èini u vama da hoæete i uèinite kao što mu je ugodno. **14** Sve èinite bez vike i premišljanja, **15** Da budete pravi i cijeli, djeca Božija bez mane usred roda nevaljalog i pokvarenoga, u kojem svijetlite kao vidjela na svijetu, **16** Pridržavajući rijeè života, na moju hvalu za dan Hristov, da mi ne bude uzalud trèanje i trud. **17** No ako i žrtvovan budem na žrtvu i službu vjere vaše, radujem se, i radujem se s vama svima. **18** Tako i vi radujte se i budite sa mnom radosni. **19** A nadam se u Gospoda Isusa da æeu skoro poslati k vama Timotija, da se i ja razveselim razabравši kako ste vi. **20** Jer nijednoga nemam jednake misli sa sobom koji se upravo brine za vas. **21** Jer svi traže što je njihovo, a ne što je Hrista Isusa. **22** A njegovo poštenje pozrajete, jer kao dijete ocu sa mnom je poslužio u jevanđelju. **23** Njega dakle nadam se da æeu poslati odmah kako razberem šta je za mene. **24** A nadam se u Gospoda da æeu i sam skoro doæi k vama. **25** Ali nađoh za potrebito da pošljem k vama brata Epafrođita, svojega pomagaèa i drugara u vojevanju, a vaæega poslanika i slugu moje potrebe; **26** Jer željaše od srca vas sve da vidi, i žaljaše što ste èuli da je bolovao. **27** Jer bješe bolestan do smrti;

no Bog pomilova ga, ne samo njega, nego i mene, da mi ne dođe žalost na žalost. **28** Zato ga poslah Gospodu. **3** Da, molim i tebe, druže pravi, pomaži skorije, da se obradujete kad ga opet vidite, i meni da olakša malo. **29** Primite ga dakle u Gospodu sa svakom radosti, i takove poštujte; **30** Jer za djelo Hristovo dođe do same smrti, ne mariši za svoj život da naknadi u službi mojoj što vas nemam.

3 A dalje, braæeo moja, radujte se u Gospodu. Jer sve jedno da vam pišem meni nije dosadno, a vama je potrebno. **2** Èuvajte se od pasa, èuvajte se od zlijeh poslenika, èuvajte se od sjeèenja. **3** Jer mi smo obrezanje koji duhom Bogu služimo i hvalimo se Hristom Isusom, a ne uzdamo se u tijelo. **4** Premda bih se i ja mogao uzdati u tijelo. Ako ko drugi misli da se može uzdati u tijelo, ja još veæema, **5** Koji sam obrezan osmi dan, od roda Izraileva, koljena Venijaminova, Jevrejin od Jevreja, po zakonu farisej. **6** Po revnosti gonih crkv Božiju, po pravdi zakonskoj bih bez mane. **7** No što mi bješe dobitak ono primih za štetu Hrista radi. **8** Jer sve držim za štetu prema prevaænome poznanju Hrista Isusa Gospoda svojega, kojega radi sve ostavih, i držim sve da su trice, samo da Hrista dobijem, **9** I da se naðem u njemu, ne imajuæi svoje pravde koja je od zakona, nego koja je od vjere Isusa Hrista, pravdu koja je od Boga u vjeri; **10** Da poznam njega i silu vaskrsenja njegova i zajednicu njegovih muka, da budem nalik na smrt njegovu, **11** Da bih kako dostigao u vaskrsenje mrtvijeh; **12** Ne kao da veæe dostigoh ili se veæe savrših, nego tjeram ne bih li dostigao kao što me dostiže Hristos Isus. **13** Braæeo! ja još ne mislim da sam dostigao; jedno pak velim: što je ostrag zaboravljam, a za onijem što je naprijed sežem se, **14** I trèim k biljezi, k daru gornjega zvanja Božijega u Hristu Isusu. **15** Koji smo god dakle savršeni ovako da mislimo; ako li što drugo mislite, i ovo æe vam Bog otkriti. **16** Ali šta dostigosmo u onome jednako da mislimo, i po onome pravilu da živimo. **17** Ugledajte se na mene, braæeo, i gledajte na one koji tako žive kao što nas imate za ugled. **18** Jer mnogi hode, za koje vam mnogo puta govorih, a sad i plaæuæi govorim, neprijatelji krsta Hristova; **19** Kojima je svršetak pogibao, kojima je Bog trbuhi, i slava u sramu njihovu, koji zemaljski misle. **20** Jer je naše življenje na nebesima, otkuda i spasitelja oèekujemo Gospoda svojega Isusa Hrista, **21** Koji æe preobraziti naše poniženo tijelo da bude jednako tijelu slave njegove, po sili da može sve sebi pokoriti.

4 Zato, braæeo moja ljubazna i poželjena, radosti i vjenèe moj! tako stojte u Gospodu, ljubazni. **2**

Evodiju molim, i Sintihiju molim da jedno misle u njima koje se u jevanđelju trudiše sa mnom, i Klimentom, i s ostalima pomagaèima mojima, kojih sa Gospodom, i opet velim: radujte se. **5** Krotost vaša da bude poznata svijetu ljudima. **6** Gospod je blizu. Ne brinite se ni za što nego u svemu molitvom i moljenjem sa zahvaljivanjem da se javljaju Bogu iskanja vaša. **7** I mir Božij, koji prevazilazi svaki um, da saèeva srca vaša i misli vaše u Gospodu Isusu. **8** A dalje, braæeo moja, što je god istinito, što je god pošteno, što je god pravedno, što je god preèisto, što je god preljubazno, što je god slavno, i još ako ima koja dobrodetelj, i ako ima koja pohvala, to mislite. **9** Što i nauèiste, i primiste, i èuste, i vidjeste u meni, ono èinite, i Bog mira biæe s vama. **10** Obradovah se pak vrlo u Gospodu što se opet opomenute starati se za mene; kao što se i staraste, ali se nezgodnjem vremenom zadržaste. **11** Ne govorim zbog nedostatka, jer se ja navikoh biti dovoljan onijem u èemu sam. **12** Znam se i poniziti, znam i izobilovati; u svemu i svakojako navikoh, i sit biti, i gladovati, i izobilovati, i nemati.

13 Sve mogu u Isusu Hristu, koji mi moæe daje. **14** Ali dobro uèiniste što se primiste moje nevolje. **15** A znate i vi, Filiblјani, da od poèetka jevanđelja, kad izidoh iz Maæedonije, nijedna mi crkva ne prista u stvar davanja i uzimanja osim vas jednijeh; **16** Jer i u Solun i jednom i drugom poslaste mi u potrebu moju. **17** Ne kao da tražim dara, nego tražim ploda koji se množi na korist vašu. **18** A ja sam primio sve i imam izobilja. Ispunio sam se primivši od Epafroditu što ste mi poslali, slatki miris, prilog prijatan, ugodan Bogu. **19** A Bog moj da ispunji svaku potrebu vašu po bogatstvu svojemu u slavi, u Hristu Isusu. **20** A Bogu i ocu našemu slava va vijek vijeka. Amin. (aiõn g165) **21** Pozdravite svakoga svetog u Hristu Isusu. Pozdravljaju vas braæea što su sa mnom. **22** Pozdravljaju vas svi sveti, a osobito koji su iz doma Æesareva. **23** Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa svima vama. Amin.

Kološanima

1 Od Pavla, po volji Božjoj apostola Isusa Hrista i brata Timotija, **2** Svetima koji su u Kolosima i vjernoj braæi u Hristu Isusu: blagodat vam i mir od Boga oca našega i Gospoda Isusa Hrista. **3** Zahvaljujemo Bogu i ocu Gospoda svojega Isusa Hrista, moleæi se svagda za vas, **4** Èuvši vjeru vašu u Hristu Isusu, i ljubav koju imate k svima svetima, **5** Za nad ostavljeni vama na nebesima, za koji naprijed èuste u rijeèi istine jevanđelja, **6** Koje je u vama, kao i u svemu svijetu, i plodno je i raste, kao i u vama, od onoga dana kako èuste i razumjeste blagodat Božiju u istini, **7** Kao što i doznaste od Epafrasa, ljubaznoga našeg drugara u služenju, koji je za vas vjerni sluga Hristov, **8** Koji nam i javi vašu ljubav u duhu. **9** Toga radi i mi od onoga dana kako èusmo ne prestajemo za vas moliti se Bogu i iskati da se ispunite poznanjem volje njegove u svakoj premudrosti i razumu duhovnome, **10** Da živite pristojno Bogu na svako ugaðanje i u svakome dobrom djelu da budete plodni, i da rastete u poznaju Božijemu, **11** Jaèajuæi svakom snagom po sili slave Božijemu, **12** Zahvaljujュー Bogu i ocu, koji nas prizva u dijel našljedstva svetijeh u vidjelu; **13** Koji nas izbavi od vlasti tamne, i premjesti nas u carstvo sina ljubavi svoje, **14** U kome imamo izbavljenje krvju njegovom i oproštenje grejeha; **15** Koji je oblije Bogu što se ne vidi, koji je rođen prije svake tvari. **16** Jer kroz njega bi sazdana sve što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi i što se ne vidi, bili priestoli ili gospodstva ili poglavarstva, ili vlasti: sve se kroza nj i za nj sazda. **17** I on je prije svega, i sve je u njemu. **18** I on je glava tijelu crkve, koji je poèetak i prvorodenici iz mrtvih, da bude on u svemu prvi; **19** Jer bi volja oèina da se u nj useli sva punina, **20** I kroza nj da primiri sve sa sobom, umirivši krvlju krsta njegova, kroza nj sve, bilo na zemlji ili na nebu. **21** I vas koji ste nekad bili odluèeni i neprijatelji kroz pomisli u zlijem djelima, **22** A sad vas primiri u tijelu mesa njegova smræu njegovom, da vas svete i bez mane i bez krivice izvede preda se; **23** Ako samo ostanete u vjeri utemeljeni i tvrdi, i nepokretni od nade jevanđelja, koje èuste, koje je propovijedano svoj tvari pod nebom, kojemu ja Pavle postadoh sluga. **24** Sad se radujem u svojem stradanju za vas, i dovršujem nedostatak nevolja Hristovih na tijelu svojemu za tijelo njegovo koje je crkva, **25** Kojoj ja postadoh sluga po naredbi Božjoj koja mi je dana među vama da

ispunim rijeè Božiju, **26** Tajnu koja je bila sakrivena od postanja svijeta i naraštaja, a sad se javi svetima njegovijem, (aiøn g165) **27** Kojima Bog naumi pokazati kako je bogata slava tajne ove među neznaæoscima, koje je Hristos u vama, nad slave; **28** Kojega mi propovijedamo svjetujuæi svakoga èovjeka, i uèeeæi svakoj premudrosti, da pokaæemo svakoga èovjeka savršena u Hristu Isusu. **29** Za što se i trudim i borim po njegovoj moæi koja u meni silno èini.

2 Hoæeu dakle da vi znate koliku borbu imam za vas i za one što su u Laodikiji i u Jerapolju, i za sve koji ne vidješe lica mojega u tijelu, **2** Da se utješe srca njihova, i da se stegnu u ljubavi, i u svakome bogatstvu punoga razuma, na poznanje tajne Boga i oca i Hrista, **3** U kojoj je sve blago premudrosti i razuma sakriveno. **4** A ovo govorim, da vas нико ne prevari slatkijem rijeèima. **5** Jer ako tijelom i nijesam kod vas, ali sam duhom s vama, radujuæi se i videæi vaš red i tvrđu vaše vjere u Hrista. **6** Kako dakle primiste Hrista Isusa Gospoda onako živite u njemu, **7** Ukorijenjeni i nazidani u njemu i dobrom djelu da budete plodni, i da rastete u poznaju Božijemu, **8** Zahvaljujュー slave Božijemu, **9** Braæeo! èuvajte se da vas ko ne zarobi filozofijom i praznom prijevarom, po kazivanju èovjeèijemu, po nauci svijeta, a ne po Hristu. **9** Jer u njemu živi svaka punina Božanstva tjelesno. **10** I da budete ispunjeni u njemu koji je glava svakome poglavarstvu i vlasti; **11** U kome i obrezani biste obrezanjem nerukotvorenjem, odbacivši tijelo grejeha mesnijeh obrezanjem Hristovijem; **12** Zakopavši se s njim krštenjem, u kojemu s njim i ustaste vjerom sile Boga koji ga vaskrsnu iz mrtvih. **13** I vas koji ste bili mrtvi u grigesima i u neobrezanju tijela svojega, oživljeo je s njim, poklonivši nam sve grige, **14** I izbrisavši pismo uredbe koja bješe protiv nas, i to uvezvi sa srijede prikova ga na krstu; **15** I svukavši poglavarstva i vlasti izvede ih na ugled slobodno, i pobijedi ih na njemu. **16** Da vas dakle niko ne osuðuje za jelo ili za piæe, ili za kakav praznik, ili za mladine, ili za subote; **17** Koje je sve bilo sjen od onoga što šeaš da dođe, i tijelo je Hristovo. **18** Niko da vas ne vara, po svojoj volji izabranom poniznoæu i službom anđela, istražujuæi i što ne vidje, i uzalud nadimajuæi se umom tijela svojega, **19** A ne držeæi se glave, iz koje je sve tijelo s pomoæu zglavaka i sveza sastavljeno, i raste za rast Božij. **20** Ako dakle umrijestе s Hristom stihijama svijeta, zašto se kao živeæi u svijetu prepirete: **21** Ne dohvati se, ne okusi, ne opipaj; koje je sve na pogibao onome koji èini, **22** Po zapovijestima i naukama ljudskima? **23** Koje je

samo po rijeèi pre mudrost samovoljno izbrane službe i poniznosti i nešteđenja tijela, ne za èast kaku, za punjenje tijela.

3 Ako dakle vaskrsnuste s Hristom, tražite ono što je gore gdje Hristos sjedi s desne strane Boga. **2** Mislite o onome što je gore a ne što je na zemlji. **3** Jer umrijeste, i vaš je život sakriven s Hristom u Bogu. **4** A kad se javi Hristos, život vaš, onda æete se i vi s njime javiti u slavi. **5** Pomorite dakle ude svoje koji su na zemlji: kurvarstvo, neèistotu, slast, zlu želu i lakovstvo, koje je idopoklonstvo; **6** Za koje ide gnjev Božij na sinove protivljenja; **7** U kojima i vi negda hoðaste kad živiljaste među njima. **8** A sad odbacite i vi to sve: gnjev, ljutinu, pakost, huljenje, sramotne rijeèi iz usta svojih. **9** Ne lažite jedan na drugoga; svucite staroga èovjeka s djelima njegovijem, **10** I obucite novoga, koji se obnavlja za poznanje, po obliju onoga koji ga je sazdao: **11** Gdje nema Grka ni Jevrejina, obrezanja ni neobrezanja, divljaka ni Skita, roba ni slobodnjaka, nego sve i u svemu Hristos. **12** Obucite se dakle kao izbrani Božiji, sveti i ljubazni, u srdænu milost, dobrotu, poniznost, krotost, i trpljenje, **13** Snoseæi jedan drugoga, i oprashtajuæi jedan drugome ako ima ko tužbu na koga: kao što je i Hristos vama oprostio tako i vi. **14** A svrh svega toga obucite se u ljubav, koja je sveza savršenstva. **15** I mir Božij da vlada u srcima vašima, na koji ste i pozvani u jednom tijelu, i zahvalni budite. **16** Rijeè Hristova da se bogato useli među vas, u svakoj pre mudrosti uèeæi i svjetujuæi sami sebe sa psalmima i pojancem i pjesmama duhovnjem, u blagodati pjevajuæi u srcima svojima Gospodu. **17** I sve što god èinite rijeèju ili djelom, sve èinite u ime Gospoda Isusa Hrista hvaleæi Boga i oca kroza nj. **18** Žene! slušajte svoje muževe kao što treba u Gospodu. **19** Muževi! ljubite žene svoje i ne srdite se na njih. **20** Djeco! slušajte roditelje svoje u svaèemu; jer je ovo ugodno Gospodu. **21** Ocevi! ne razdražujte djece svoje, da ne gube volje. **22** Sluge! slušajte u svemu svoje tjelesne gospodare, ne samo pred oèima radeæi kao da ljudima ugaðate, nego u prostoti srca, bojee se Boga, **23** I sve šta god èinite, od srca èinite kao Gospodu a ne kao ljudima; **24** Znajuæi da æete od Gospoda primiti platu našljedstva; jer Gospodu Hristu služite. **25** A koji skrivi primiæe što je skrio: i nema gledanja ko je ko.

4 Gospodari! pravdu i jednakost èinite slugama znajuæi da i vi imate gospodara na nebesima. **2** Da vam se ne dosadi molitva; i stražite u njoj sa zahvaljivanjem, **3** Moleæi se i za nas ujedno da

nam Bog otvorí vrata rijeèi, da propovijedamo tajnu Hristovu, za koju sam i svezan, **4** Da je javim kao što mi treba govoriti. **5** Mudro živite prema onima koji su napolju, pazeæi na vrijeme. **6** Rijeè vaša da biva svagda u blagodati, solju zaèinjena, da znate kako vam svakome treba odgovarati. **7** Za mene kazaæe vam sve Tihik ljubazni brat i vjerni sluga i drugar u Gospodu, **8** Kojega poslal k vama za to isto da razberë kako ste vi, i da utješi srca vaša, **9** S Onisimom vjernijem i ljubaznjem bratom našijem, koji je od vas. Oni æe vam sve kazati kako je ovdje. **10** Pozdravlja vas Aristarh, koji je sa mnom u sužanjstvu, i Marko neæak Varnavin, za kojega primiste zapovijesti ako dođe k vama, primite ga **11** I Isus prozvan Just, koji su iz obrezanja. Ovo su jedini moji pomagaæi u carstvu Božnjemu koji mi biše utjeha. **12** Pozdravlja vas Epafras, koji je od vas, sluga Isusa Hrista; on se jednako trudi za vas u molitvama da budete savršeni i ispunjeni svakom voljom Božnjom. **13** Jer ja svjedoèim za njega da ima veliku revnost i brigu za vas i za one koji su u Laodikiji i u Jerapolju. **14** Pozdravlja vas Luka ljekar ljubazni, i Dimas. **15** Pozdravite braæeu u Laodikiji, i Nimfana i domašnju crkvu njegovu. **16** I kad se ova poslanica proèita kod vas, uèinite da se proèita i u Laodikijskoj crkvi, i onu što je pisana u Laodikiju da i vi proèitate. **17** I kažite Arhipu: gledaj na službu koju si primio u Gospodu da je dovršiš. **18** Pozdrav mojom rukom Pavlovom. Opominjite se mojijeh okova. Blagodat sa svima vama. Amin.

1 Solunjanima

1 Od Pavla i Silvana i Timotija crkvi Solunskoj u Bogu ocu i Gospodu Isusu Hristu: blagodat vam i mir od Boga oca našega i Gospoda Isusa Hrista. **2** Zahvaljujemo Bogu svagda za sve vas spominjuæi vas u molitvama svojima, **3** i spominjuæi bez prestanka vaše djelo vjere, i trud ljubavi, i trpljenje nade Gospoda našega Isusa Hrista, pred Bogom i ocem našijem, **4** Znajuæi, braæo ljubazna, od Boga izbor vaš. **5** Jer jevanđelje naše ne bi k vama samo u rijeèi nego i u sili i u Duhu svetome, i u velikom priznanju, kao što znate kakovi bismo meðu vama vas radi. **6** I vi se ugledaste na nas i na Gospoda primivši rijeè u velikoj nevolji s radošeu Duha svetoga, **7** Tako da postadoste ugled svima koji vjeruju u Maæedoniji i u Ahaji. **8** Jer se od vas promeèe rijeè Gospodnja ne samo u Maæedoniji i Ahaji, nego i u svako mjesto iziðe vjera vaša u Boga tako da nam nije trijebe što govoriti. **9** Jer oni obznanjuju za vas kakav ulazak imasmo k vama, i kako se obratiste Bogu od idola, da služite Bogu živu i istinu, **10** I da èekate sina njegova s nebesa kojega vaskrse iz mrtvih, Isusa, koji nas izbavlja od gnjeva koji æe doæi.

2 Jer sami znate, braæo, ulazak naš k vama da ne bi uzalud; **2** Nego postradavši prije i osramoæeni bivši, kao što znate, u Filibi, oslobođidimo se u Bogu svojemu kazivati vama jevanđelje Božije s velikom borbotom. **3** Jer utjeha naša nije od prijevare, ni od neèistote, ni u lukavstvu; **4** Nego kako nas okuša Bog da smo vjerni da primimo jevanđelje, tako govorimo, ne kao ljudima ugaðajuæi nego Bogu koji kuša srca naša. **5** Jer nigda iz laskanja ne govorimo k vama, kao što znate, niti iz uzroka lakomstva: Bog je svjedok; **6** Niti tražeæi od ljudi slave, ni od vas, ni od drugijeh. **7** Mogli smo vam biti na dosadu, kao Hristovi apostoli; ali bismo krotki meðu vama, kao što dojilica njeguje svoju djecu. **8** Tako smo vas rado imali da smo gotovi bili dati vam ne samo jevanđelje Božije, nego i duše svoje, jer ste nam omiljeli. **9** Jer pamtite, braæo, trud naš i posao: jer dan i noæ radeæi da ne dosadimo nijednomete od vas, propovijedasmo vam jevanđelje Božije. **10** Vi ste svjedoci i Bog kako sveti i pravedni i bez krivice bismo vama koji vjerujete, **11** Kao što znate da svakoga vas kao otac djecu svoju. **12** Molismo i utješavamo, i svjedoèimo vam da živate kao što se pristoji Bogu, koji vas je prizvao u svoje carstvo i slavu. **13** Toga radi mi zahvaljujemo Bogu bez prestanka što vi primivši od nas rijeè euvenja Božijega primiste ne kao rijeè

èovejeèiju, nego kao što zaista jest) rijeè Božiju, koja i èini u vama koji vjerujete. **14** Jer vi, braæo, proðoste kao crkve Božije koje su u Judeji u Hristu Isusu; jer tako i vi postrandate od svojega roda kao i oni od Jevreja, **15** Koji ubiše i Gospoda Isusa i proroke njegove, i koji nas istjeraše, i Bogu ne ugodiše, i koji se svijem ljudima protive, **16** I zabranjuju nam kazivati neznaaboècima da se spasu; da ispunе grijehe svoje svagda; ali napošljetu doðe gnjev na njih. **17** A mi, braæo, osirotevši za vama neko vrijeme licem a ne srcem, veæema hiæasmo da vidimo lice vaše s velikom željom. **18** Zato šæadijasmo da doðemo k vama, ja Pavle jednom i drugom, i zabrani nam sotona. **19** Jer ko je naš nad ili radost, ili vjenac slave? Nijeste li i vi pred Gospodom našijem Isusom Hristom o njegovu dolasku? **20** Jer ste vi naša slava i radost.

3 Zato ne moguæi više trpljeti naumismo sami ostati u Atini, **2** I poslasmo Timotija, brata svojega i slugu Božijega, i pomagaæa svojega u jevanđelju Hristovu, da vas utvrdi i utješi u vjeri vašoj; **3** Da se niko ne smete u ovijem nevoljama; jer sami znate da smo na to odreðeni. **4** Jer kad bijasmo kod vas kazasmo vam naprijed da æemo padati u nevolje, koje i bi, i znate. **5** Toga radi i ja ne moguæi više trpljeti poslath da poznam vjeru vašu, da vas kako ne iskuša kušaæ, i da uzalud ne bude trud naš. **6** A sad kad doðe Timotije k nama od vas i javi nam vašu vjeru i ljubav, i da imate dobar spomen o nama svagda, želeæi nas vidjeti, kao i mi vas, **7** Zato se utješismo, braæo, vama u svakoj žalosti i nevolji svojoj vašom vjerom; **8** Jer smo mi sad živi kad vi stojite u Gospodu. **9** Jer kakvu hvalu možemo dati Bogu za vas, za svaku radost, kojom se radujemo vas radi pred Bogom svojijem? **10** Dan i noæ molimo se Bogu preizobilno da vidimo lice vaše, i da ispunimo nedostatak vjere vaše. **11** A sam Bog i otac naš i Gospod naš Isus Hristos da upravi put naš k vama. **12** A vas Gospod da umnoži, i da imate izobilnu ljubav jedan k drugome i k svima, kao i mi k vama. **13** Da bi se utvrđila srca vaša bez krivice u svetinji pred Bogom i ocem našijem, za dolazak Gospoda našega Isusa Hrista sa svima svetima njegovijem. Amin.

4 Dalje, braæo, molimo vas i svjetujemo u Hristu Isusu, kao što primiste od nas, kako vam treba življjeti i ugaðati Bogu, kao što živite, da bivate sve izobilniji. **2** Jer znate kakve vam zapovijesti dadasmo kroz Gospoda Isusa. **3** Jer je ovo volja Božija, svetost vaša, da se èuvate od kurvarstva, **4** I svaki od vas da zna držati svoj sud u svetinji i u èasti, **5** A ne u slasti

želja, kao i neznabوšci, koji ne poznaju Boga; **6** I da snosite svakoga. **15** Gledajte da niko ne vraæea kome ne prestupate i zakidate u stvari brata svojega; jer æee zla za зло; **16** Nego svagda idite za dobrom, i među Gospod pokajati sve to, kao što vam i prije kazasmo i sobom, prema svima. **17** Radujte se svagda. **18** Molite posvjedoëismo. **7** Jer Bog nas ne dozva na neèistotu, se Bogu bez prestanka. Na svaèemu zahvaljujte; jer nego u svetost. **8** Koji dakle odbacuje, ne odbacuje je ovo volja Božija u Hristu Isusu od vas. **19** Duha èovjeka nego Boga, koji je dao svetoga Duha svojega ne gasite. Prorošta ne prezirite. **20** A sve kušajuæi u vas. **9** A za bratoljublje ne trebujete da vam se dobro držite. **21** Uklanjajte se od svakoga zla. **22** A piše, jer ste sami od Boga nauèeni da se ljubite među sam Bog mira da posveti vas cijele u svaèemu; **23** I sobom, **10** Jer to èinite sa svom braæem po cijeloj cijeli vaš duh i duša i tijelo da se saèeva bez krivice Maæedeniji. Ali vas molimo, braæeo, da još izobilnije za dolazak Gospoda našega Isusa Hrista. **24** Vjeran èinite, **11** I da se ljubazno starate da ste mirni, i da je onaj koji vas dozva, koji æee i uèiniti. **25** Braæeo! gledate svoj posao, i da radite svojim rukama, kao molite se Bogu za nas. **26** Pozdravite braæeu svu što vam zapovjedismo; **12** Da se vladate pošteno cijelom svetijem. **27** Zaklinjem vas Gospodom da prema onima što su napolju, i da od njih ništa ne proèitate ovu poslanicu pred svom braæem svetom. potrebujete. **13** Neæeu vam pak zatajiti, braæeo, za one **28** Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista s vama. koji su umrli, da ne žalite kao i ostali koji nemaju nada. Amin.

14 Jer ako vjerujemo da Isus umrije i vaskrse, tako æee Bog i one koji su umrli u Isusu dovesti s njim. **15** Jer vam ovo kazujemo rijeèju Gospodnjom da mi koji živimo i ostanemo za dolazak Gospodnj, neæemo preteæi onijeh koji su pomrli. **16** Jer æee sam Gospod sa zapoviješæeu, s glasom aranđelovijem, i s trubom Božijom siæi s neba; i mrtvi u Hristu vaskrsnuæe najprije; **17** A potom mi živi koji smo ostali, zajedno s njima biæemo uzeti u oblake na susret Gospodu na nebo, i tako æemo svagda s Gospodom biti. **18** Tako utješavajte jedan drugoga ovijem rijeèima.

5 A za èase i vremena, braæeo, nije vam trijebe pisati; **2** Jer sami znate jamaèeno da æee dan Gospodnji doæi kao lupež po noæi. **3** Jer kad reku: mir je, i nema se šta bojati, onda æee iznenada napasti na njih pogibao kao bol na trudnu ženu, i neæee uteæei. **4** Ali vi, braæeo, nijeste u tami da vas dan kao lupež zastane. **5** Jer ste vi svi sinovi vidjela i sinovi dana: nijesmo noæei niti tame. **6** Tako dakle da ne spavamo kao i ostali, nego da pazimo i da budemo trijezni. **7** Jer koji spavaju, u noæei spavaju, i koji se opijaju, u noæei se opijaju. **8** Ali mi koji smo sinovi dana da budemo trijezni i obuèeni u oklop vjere i ljubavi, i s kacigom nadu spasenija; **9** Jer nas Bog ne postavi za gnjev, nego da dobijemo spasenije kroz Gospoda svojega Isusa Hrista, **10** Koji umrije za nas da mi, stražili ili spavalii, zajedno s njim živimo. **11** Toga radi utješavajte jedan drugoga, i popravljajte svaki bližnjega, kao što i èinite. **12** Molimo vas pak, braæeo, pripoznajte one koji se trude među vama, i nastojnike svoje u Gospodu, i uèitelje svoje, **13** I imajte ih u izobilnoj ljubavi za djelo njihovo. Budite mirni među sobom. **14** Molimo vas pak, braæeo, pouèavajte neuredne, utješavajte malodušne, branite slabe,

2 Solunjanima

1 Od Pavla i Silvana i Timotija crkvi Solunskoj u Bogu ocu našemu i Gospodu Isusu Hristu: **2** Blagodat vam i mir od Boga oca našega i Gospoda Isusa Hrista. **3** Dužni smo svagda zahvaljivati Bogu za vas, braæeo, kao što treba; jer raste vrlo vjera vaša, i množi se ljubav svakoga vas među vama, **4** Tako da se mi sami hvalimo vama crkvama Božijima, vašijem trpljenjem i vjerom u svima vašijem gonjenjima i nevoljama koje podnosite, **5** Za znak pravednoga suda Božijega da se udostojite carstva Božijega, za koje i stradate. **6** Jer je pravedno u Boga da vratí muke onima koji vas muèe; **7** A vama koje muèe pokoj s nama kad se pokaže Gospod Isus s neba s anđelima sile svoje **8** U ognju plamenome, koji æe dati osvetu onima koji ne poznaju Boga i ne slušaju jevanđelja Gospoda našega Isusa Hrista; **9** Koji æe primiti muku, pogibao vjeèenu od lica Gospodnjega i od slave njegove, (aiònios g166) **10** Kad doðe da se proslavi u svetima svojima, i divan da bude u svima koji ga vjerovaše; jer se primi svjedoèanstvo naše među vama u onaj dan. **11** Zato se i molimo svagda za vas da vas udostoji Bog naš zvanja, i ispunji svaku radost dobrote i djelo vjere u sili; **12** Da se proslavi ime Gospoda našega Isusa Hrista u vama i vi u njemu, po blagodati Boga našega i Gospoda Isusa Hrista.

2 Ali vas molimo, braæeo, za dolazak Gospoda našega Isusa Hrista, i za naš sastanak u njemu, **2** Da se ne date lasno pokrenuti od uma, niti da se plašite, ni duhom ni rijeèju, ni poslanicom, kao da je od nas poslana, da je veæ nastao dan Hristov. **3** Da vas nikо ne prevari nikakijem naèinom; jer neæe doæi dok ne doðe najprije otpad, i ne pokaže se èovjek bezakonja, sin pogibli, **4** Koji se protivi i podiže više svega što se zove Bog ili se poštuje, tako da æe on sjesti u crkvi Božjoj kao Bog pokazujuæi sebe da je Bog. **5** Ne pamtite li da sam vam ovo kazivao još kad sam kod vas bio? **6** I sad znate što zadržava da se ne javi u svoje vrijeme. **7** Jer se veæ radi tajna bezakonja, samo dok se ukloni onaj koji sad zadržava. **8** Pa æe se onda javiti bezakonik, kojega æe Gospod Isus ubiti duhom usta svojih, i iskorijeniti svjetlošæu dolaska svojega; **9** Kojega je dolazak po èinjenju sotoninu sa svakom silom, i znacima i lažnjem èudesima, **10** I sa svakom prijevarom nepravde među onima koji ginu: jer ljubavi istine ne primiæe, da bi se spasli. **11** I zato æe im Bog poslati silu prijevare, da vjeruju laži; **12** Da prime sud svi koji

ne vjerovaše istini, nego volješe nepravdu. **13** A mi smo dužni svagda zahvaljivati Bogu za vas, braæeo ljubazna Gospodu! što vas je Bog od poèetka izabrao za spasenje u svetinji Duha i vjeri istine. **14** U koje vas dozva jevanđeljem našijem, da dobijete slavu Gospoda našega Isusa Hrista. **15** Tako dakle, braæeo, stojte i držite uredbe kojima se nauèiste ili rijeèju ili iz poslanice naše. **16** A sam Gospod naš Isus Hristos, i Bog i otac naš, kojemu omiljesmo i dade nam utjehu vjeènu i nad dobri u blagodati, (aiònios g166) **17** Da utješi srca vaša i da vas utvrdi u svakoj rijeèi i djelu dobrome.

3 Dalje, braæeo, molite se Bogu za nas da rijeè Gospodnja trëi, i da se slavi kao i među vama; **2** I da se izbavimo od besputnijeh i zlijeh ljudi; jer vjera nije sviju, **3** A Gospod je vjeran, koji æe vas utvrditi i saèuvati oda zla. **4** A uzdamo se u Gospoda za vas da ono što vam zapovijedamo i èinite i èiniæete. **5** A Gospod da upravi srca vaša na ljubav Božiju i na trpljenje Hristovo. **6** Zapovijedamo vam pak, braæeo, u ime Gospoda našega Isusa Hrista, da se odvojite od svakoga brata koji živi neuredno, a ne po uredbi koju primiæe od nas. **7** Jer sami znate kako treba da se ugledate na nas, jer ne živiljesmo neuredno među vama, **8** Niti zabadava hljeb jedosmo u koga, nego u trudu i u poslu, dan i noæ radeæi, da ne budemo na dosadu nikome od vas. **9** Ne kao da nemamo vlasti, nego da sebe damo vama za ugled, da budete kao i mi. **10** Jer kad bijasmo u vas, ovo vam zapovijedasmo da ako ko neæe da radi da i ne jede. **11** Jer èujemo da neki neuredno žive među vama, ništa ne radeæi, nego okrajëe i mijesaju se u tuđe poslove. **12** Takovima zapovijedamo i molimo ih u Gospodu našemu Isusu Hristu da mirno radeæi svoj hljeb jedu. **13** A vama, braæeo, da ne dotuži dobro èiniti. **14** A ako ko ne posluša rijeèi naše, onoga poslanicom naznaæite, i ne mijesajte se s njim, da se posrami. **15** Ali ga ne držite kao neprijatelja, nego ga svjetujte kao brata. **16** A sam Gospod mira da vam da mir svagda u svakom dogaðaju. Gospod sa svima vama. **17** Pozdrav mojom rukom Pavlovom, koje je znak u svakoj poslanici, ovako pišem: **18** Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa svima vama. Amin.

1 Timoteju

1 Od Pavla, apostola Isusa Hrista, po zapovijesti Boga spasa našega i Gospoda Isusa Hrista, nada našega, z Timotiju, pravome sinu u vjeri, blagodat, milost, mir od Boga oca našega i Hrista Isusa Gospoda našega. **3** Kao što te molih da ostaneš u Efesu, kad iđah u Maæedeniju, da zapovjediš nekim da ne uèe drukèije, **4** Niti da gledaju na laži i na teftere od plemena kojima nema kraja, i koji prije èine prepiranja negoli Božij napredak u vjeri. **5** A namjera je zapovijesti ljubav od èista srca i dobre savjeti i vjere nelicemjerne; **6** U kojima neki pogriješivši svrnuše u prazne govore, **7** I htjeli bi da budu zakonici, a ne razumiju ni šta govore, ni šta utvrđuju. **8** A znamo da je zakon dobar ako ga ko drži kao što treba. **9** Znajuæei ovo da pravedniku zakon nije postavljen, nego bezakonicima i nepokornima i bezbožnicima i grješnicima, nepravednima i poganim, krvnicima oca i matere, krvnicima ljudskima, **10** Kurvarima, muželožnicima, ljudokradicama, lažljivcima, kletvoprestupnicima, i ako što drugo ima protivno zdravoj nauci, **11** Po jevanđelju slave blaženoga Boga, koje je meni povjerenio. **12** I zahvaljujem Hristu Isusu Gospodu našemu koji mi daje moæ, što me za vjerna primi i postavi me u službu, **13** Koji sam prije bio hulnik i gonitelj i siledžija; ali bih pomilovan, jer ne znajuæei uèinih u nevjerstvu. **14** Ali se još veæema umnoži blagodat Gospoda našega Isusa Hrista s vjerom i ljubavlju Hristu Isusu. **15** Istinita je rijeè i svakoga primanja dostojna da Hristos Isus doðe na svijet da spase grješnike, od kojih sam prvi ja. **16** Ali toga radi ja bih pomilovan da na meni prvome pokaže sve trpljenje Isus Hristos za ugled onima koji mu hoæe vjerovati za život vjeèni. (aiõnios g166) **17** A caru vjeènome, neraspadljivome, koji se ne vidi, jedinome premudrom Bogu èast i slava vavijek vijeka. Amin. (aiõn g165) **18** Ovu pak zapovijest predajem ti, sine Timotije, po preðašnjijem proroštvoima za tebe: da ratuješ u njima dobar rat, **19** Imajuæei vjeru i dobru savjest, koju neki odbacivši otpadoše od vjere; **20** Među kojima su Imenej i Aleksandar koje predadoh sotoni da se nauèe ne huliti.

2 Molim dakle prije svega da se èine iskanja, molitve, moljenja, zahvaljivanja za sve ljude, **2** Za careve, i za sve koji su u vlasti, da tihi i mirni život pozivimo u svakoj pobožnosti i poštenju. **3** Jer je ovo dobro i priјatno pred spasiteljem našijem Bogom, **4** Koji hoæe da se svi ljudi spasu, i da doðu u poznanje

istine. **5** Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, èovjek Hristos Isus, **6** Koji sebe dade u otkup za sve, za svjedoèanstvo u svoje vrijeme, **7** Za koje sam postavljen propovjednik i apostol istinu govorim u Hristu, ne lažem uèitelj neznabožaca, u vjeri i istini. **8** Hoæeu dakle da molitve èine ljudi na svakome mjestu, podižuæi svete ruke bez gnjeva i premišljanja. **9** Tako i žene u pristojnom odijelu, sa stidom i poštenjem da ukrašuju sebe, ne pletenicama, ni zlatom, ili biserom, ili haljinama skupocjenima, **10** Nego dobrijem djelima kao što se pristoji ženama koje se obeæavaju pobožnosti. **11** Žena na miru da se uèi sa svakom pokornošæu. **12** Ali ženi ne dopuštam da uèi niti da vlada mužem, nego da bude mirna. **13** Jer je Adam najprije sazdan pa onda Eva; **14** I Adam se ne prevari, a žena prevarivši se postade prestupnica; **15** Ali æe se spasti raðanjem djece, ako ostane u vjeri i ljubavi i u svetinji s poštenjem.

3 Istinita je rijeè: ako ko vladìanstva želi dobru stvar želi. **2** Ali vladika treba da je bez mane, jedne žene muž, trijezan, pametan, pošten, gostoljubiv, vrijedan da uèi; **3** Ne pijanica, ne bojac, ne lakom, nego krotak, miran, ne srebroljubac; **4** Koji svojijem domom dobro upravlja, koji ima poslušnu djecu sa svakijem poštenjem; **5** A ako ko ne umije svojijem domom upravljati, kako æe se moæi starati za crkvu Božiju? **6** Ne novokršten, da se ne bi naduo, i upao u sud ðavolji. **7** A valja da ima i dobro svjedoèanstvo od onijeh koji su napolju, da ne bi upao u sramotu i u zamku ðavolju. **8** Tako i ðakoni treba da budu pošteni, ne dvojezièni, ne koji mnogo vina piju, ne lakomi na dobitak pagan, **9** Koji imaju tajnu vjere u èistoj savjeti. **10** A i ovi da se kušaju najprije, pa onda da služe, ako su bez mane. **11** Tako i žene treba da su poštene, ne koje opadaju, trijezne, vjerne u svemu. **12** Ðakoni da bivaju jedinjih žena muževi, koji dobro upravljaju djecom i svojijem domovima. **13** Jer koji dobro služe oni dobivaju sebi dobar postup, i veliku slobodu u vjeri Isusa Hrista. **14** Ovo ti pišem nadajuæi se da æeu skoro doæi k тебi. **15** Ako li se zabavim, da znaš kako treba življjeti u domu Božijemu, koji je crkva Boga živoga, stup i tvrđa istine. **16** I, kao što je priznato, velika je tajna pobožnosti: Bog se javi u tijelu, opravda se u Duhu, pokaza se anđelima, propovjedi se neznabožcima, vjerova se na svijetu, uznesе se u slavi.

4 A Duh razgovijetno govorи da æe u pošljednja vremena otstupiti neki od vjere slušajuæi lažne duhove i nauke ðavolske, **2** U licemjeru laža, žigosanjieh na svojoj savjeti, **3** Koji zabranjuju zeniti

se, i zapovijedaju uzdržavati se od jela koja Bog stvara za njih, i da ne dosađuju crkvi da one koje su stvori za jelo sa zahvalnošću vjernima i onima koji prave udovice može zadovoljiti. **17** A sveštenicima poznaše istinu. **4** Jer je svako stvorene Božje dobro koji se dobro staraju da se daje dvoguba èast, a i ništa nije na odmet kad se prima sa zahvalnošću. osobito onima koji se trude u rijeèi i u nauci. **18** Jer **5** Jer se osveæuje rijeèju Božjom i molitvom. **6** pismo govori: volu koji vrše ne zavezuj usta, i: radin Ovo sve kazujuei braæi biæeš dobar sluga Isusa je dostojan svoje plate. **19** Na sveštenika ne primaj Hrista, odgajen rijeèima vjere i dobrom naukom koju tužbe, osim kad imaju dva ili tri svjedoka. **20** A koji si primio. **7** A poganjih i bapskih gatalica kloni se; a grijese pokaraj ih pred svima, da i drugi imaju strah. obuèavaj se u pobožnosti. **8** Jer tjelesno obuèavanje **21** Zaklinjem te pred Bogom i Gospodom Isusom malo je korisno, a pobožnost je korisna za svašto, Hristom i izbranim njegovim anđelima da ovo držiš imajući obeæanje života sadañnjega i onoga koji ide. bez licemjerja, ne èineæi ništa po hateru. **22** Ruku **9** Ovo je istinita rijeè i dostojava svakoga primanja. odmah ne meæi ni na koga, niti pristaj u tuđe grijeha. **10** Jer se zato i trudimo i bivamo sramotni, jer se Drži sebe èista. **23** Više ne pij vode, nego pij po malo uzdamo u Boga živa, koji je spasitelj svima ljudima, a vina, želuca radi svojega i èestijeh svojih bolesti. **24** osobito vjernima. **11** Ovo zapovijedaj i uèi. **12** Niko A nekih su ljudi grijesi poznati koji naprijed vode na da ne postane nemarljiv za tvoju mladost; nego budi sud, a nekih idu za njima. **25** Tako su i dobra djela ugled vjernima u rijeèi, u življenu, u ljubavi, u duhu, poznata, i koja su drukèija ne mogu se sakriti. u vjeri, u èistoti. **13** Dokle dođem pazi na èitanje, utješavanje i uèenje. **14** Ne pusti u nemar dar u sebi koji ti je dan po proroštvu metnuvši starješine ruke na tebe. **15** U ovom se pouèavaj, u ovom stoj, da se napredak tvoj pokaže u svemu. **16** Pazi na sebe i na nauku, i stoj u tome; jer ovo èineæi spašæeš i samoga sebe i one koji te slušaju.

5 Starca ne karaj, nego mu govori kao ocu; momèadma kao braæi; **2** Staricama kao materama; mladima kao sestrama, sa svakom èistotom. **3** praznijeh prepiranja, oda šta postaje zavist, svaða, Udovice poštuj, koje su prave udovice. **4** Ako li koja udovica ima djecu ili unuèad, da se uèe najprije svoj dom poštovati, i zajam vraæati roditeljima; jer je ovo ugodno pred Bogom. **5** A prava udovica i usamljena uzda se u Boga, i živi u molitvama i u moljenju dan i noæ. **6** A koja živi u sladostima, živa je umrla. **7** I ovo zapovijedaj, da budu bez mane. **8** Ako li ko za svoje a osobito za domaæe ne promišlja, odrekao se vjere, i gori je od neznabroša. **9** A udovica da se ne prima mlaða od šezdeset godina, i koja je bila jednomo mužu æena; **10** I koja ima svjedoèanstvo u dobrijem djelima, ako je djecu odgajila, ako je gostoljubiva bila, ako je svetima noge prala, ako je nevoljnima pomagala, ako je išla za svakijem dobrjem djelom. **11** A mlađih udovica proði se; jer kad pobjesne protiv Hrista, hoæe da se udaju, **12** I imaju grijeh što prvu vjeru odbaciše. **13** A k tome i besposlene uèe se skitati po kuæama, ne samo pak besposlene, nego i jeziène i sveznale, pa govore što ne treba. **14** Hoæu dakle da se mlade udovice udaju, djecu raðaju, kuæu, kuæe, a nikakva uzroka da ne daju protivniku za huljenje. **15** Jer se evo neke okrenuše za sotonom. **16** Ako koji vjerni ili vjerna ima udovice, neka se

6 Robovi koji su god pod jarmom da pokazuju svaku èast svojijem gospodarima, da se ne huli na ime Božje i na nauku. **2** A koji imaju krstene gospodare, da ne postaju nemarljivi za njih što su braæa, nego još bolje da služe, jer su vjerni i ljubazni, zajednièari u blagodati. Ovo uèi i svjetuj. **3** Ako li ko drukèije uèi, i ne pristaje na zdrave rijeèi Gospoda našega Isusa Hrista i na nauku pobožnu, **4** Nadu se ne znajuæi ništa, nego bolujuæi od zapitkivanja i huljenje, zle misli, **5** Zaludna prepiranja onakovih ljudi koji imaju um izopaèen i nemaju istine, koji misle da je pobožnost trgovina. Kloni se takovih. **6** Ali jest velika trgovina pobožnost sa zadovoljstvom. **7** Jer ništa ne donesosmo na ovaj svijet, dakle ne možemo ništa ni odnijeti. **8** A kad imamo hranu i odjeæu, ovijem da budemo dovoljni. **9** A koji hoæe da se obogate oni upadaju u napasti i zamke, i u mnoge lude škodljive želje, koje potapaju èovjeka u propast i pogibao. **10** Jer je korijen sviju zala srebroljublje kojemu neki predavši se zaðoše od vjere i na sebe navukoše muke velike. **11** A ti, o èovjeèe Božij! bijej od ovoga, i idi za pravdom, pobožnosti, vjerom, ljubavi, trpljenjem, krotosti. **12** Bori se u dobroj borbi vjere, muæi se za vjeèni život na koji si i pozvan, i priznao si dobro priznanje pred mnogijem svjedocima. (aiònios **9166**) **13** Zapovijedam ti pred Bogom koji sve oživljuje, i Hristom Isusom koji svjedoèi za vladanju Pontija Pilata dobro priznanje, **14** Da držiš zapovijest èistu i nezazornu do dolaska Gospoda našega Isusa Hrista, **15** Koji æe u svoje vrijeme pokazati blaženi i jedini silni car nad carevima i gospodar nad gospodarima, **16** Koji sam ima besmrtnost, i živi u svjetlosti kojoj

se ne može pristupiti, kojega niko od ljudi nije vidio,
niti može vidjeti, kojemu jeast i država vjeèna. Amin.
(alõnios g166) 17 Bogatima na ovome svijetu zapovijedaj
da se ne ponose niti uzdaju u bogatstvo propadljivo,
nego u Boga živoga, koji nam sve daje izobilno za
užitak; (alõn g165) 18 Neka dobro jeine, neka se bogate
u dobrijem djelima, neka budu podašni, zajednièni, 19
Sabirajuæi sebi temelj dobar za unapredak, da prime
život vjeèni. 20 O Timotije! saèuvaj što ti je predano,
kloni se poganjeh praznijeh razgovora i prepiranja
lažno nazvanoga razuma, 21 Kojijem se neki hvaleæi
otpadoše od vjere. Blagodat s tobom. Amin.

2 Timoteju

1 Od Pavla, apostola Isusa Hrista po volji Božjoj za obećanje života u Isusu Hristu, 2 Timotiju, ljubaznome sinu, blagodat, milost, mir od Boga oca i Hrista Isusa Gospoda našega. 3 Zahvaljujem Bogu, kojemu služim od praroditelja ēistom savjeti, što bez prestanka imam spomen za tebe u molitvama svojijem dan i noæ, 4 Želez̄i da te vidim, opominjuæi se suza tvojih, da se radosti ispunim; 5 Opominjuæi se nelicemjerne u tebi vjere koja se useli najprije u babu tvoju Loidu i u mater tvoju Evnikiju; a uvjeren sam da je i u tebi; 6 Zaradi kojega uzroka napominjem ti da pogrijevaš dar Božij koji je u tebi kako sam metnuo ruke svoje na tebe. 7 Jer nam Bog ne dade duha straha, nego sile i ljubavi i ēistote. 8 Ne postidi se dakle svjedočanstva Gospoda našega Isusa Hrista, ni mene sužnja njegova; nego postradaj s jevanđeljem Hristovijem po sili Boga, 9 Koji nas spase i prizava zvanjem svetijem, ne po djelima našima, nego po svojoj naredbi i blagodati, koja nam je dana u Hristu Isusu prije vremena vjeènjih; (aiōnios g166) 10 A sad se pokaza u dolasku spasitelja našega Isusa Hrista, koji raskopa smrt, i obasja život i neraspadljivost jevanđeljem; 11 Za koje sam ja postavljen apostol i uèitelj neznaabožaca. 12 Zaradi kojega uzroka i ovo stradam; ali se ne stidim, jer znam kome vjerovah, a uvjeren sam da je kadar amanet moj saèuvati za dan onaj. 13 Imaj u pameti obraz zdravijeh rijeèi koje si èuo od mene, u vjeri i ljubavi Hrista Isusa. 14 Dobri amanet saèuvaj Duhom svetijem koji živi u nama. 15 Znaš ovo da se odvratiš od mene svi u Aziji, među kojima je Figel i Ermogen. 16 A Gospod da da milost Onisiforovu domu; jer me mnogo puta utješi, i okova mojih ne postidje se; 17 Nego došavši u Rim potrazi me još s veæijem staranjem i naðe. 18 Da da njemu Gospod da naðe milost od Gospoda u dan onaj. I u Efesu koliko mi posluži, ti znaš dobro.

2 Ti dakle, sine moj, jaèaj u blagodati Isusa Hrista; 2 I što si èuo od mene pred mnogijem svjedocima, ono predaj vjernijem ljudima, koji æe biti vrijedni i druge nauèiti. 3 Ti dakle trpi zlo kao dobar vojnik Isusa Hrista; 4 Jer se nikakav vojnik ne zaplaæe u trgovine ovoga svijeta da ugodi vojvodi. 5 Ako i vojuje, ne dobija vijenca ako pravo ne vojuje. 6 Radin koji se trudi najprije treba da okusi od roda. 7 Razumij što govorim; a Gospod da ti da razum u svemu. 8 Opominji se Gospoda Isusa Hrista koji usta iz mrtvijeh, od sjemena Davidova, po jevanđelju mojemu, 9 U kojemu trpm zlo do samijeh okova kao zloèinac; ali

se rijeè Božija ne veže. 10 Zato trpm sve izbranijeh radi da i oni dobiju spasenje u Hristu Isusu sa slavom vjeènom. (aiōnios g166) 11 Istinita je rijeè: ako s njim umrjesmo, to æemo s njim i oživljeti. 12 Ako trpmo, s njim æemo i carovati. Ako se odreèemo, i on æe se nas odreæi. 13 Ako ne vjerujemo, on ostaje vjeran; jer se sam sebe ne može odreæi. 14 Ovo napominji, i posvjedoèi pred Gospodom da se ne prepiru, koje ništa ne pomaže, nego smeta one koji slušaju. 15 Postaraj se da se pokažeš pošten pred Bogom, kao radin koji se nema šta stidjeti, i pravo upravlja rijeèju istine. 16 A poganijeh praznijeh razgovora kloni se; jer najviše pomažu u bezbožnosti. 17 I rijeè njihova kao živila toèi: među kojima je Imenej i Filit, 18 Koji u istini pogriješiše govoreæi da je vaskrsenje veæ bilo; i smetaju vjeru nekih. 19 Tvrdo dakle stoji temelj Božij imajuæi ovaj peèat: pozna Gospod svoje; i: da otstupi od nepravde svaki koji spominje ime Gospodnje. 20 A u velikome domu nijesu sudi samo zlatni i srebrni, nego i drveni i zemljani: i jedni za èast, a jedni za sramotu. 21 Ako dakle ko oèisti sebe od ovoga, biæe sud za èast, osveæen, i potreban domaæinu, pripravljen za svako dobro djelo. 22 Bježi od želja mladosti, a drži se pravde, vjere, ljubavi, mira, sa svima koji prizivlju Gospoda od èistoga srca; 23 A ludijeh i praznijeh zapitkivanja kloni se znajuæi da raðaju svaðe. 24 A sluga Gospodnji ne treba da se svaða, nego da bude krotak k svima, pouèljiv, koji nepravdu može podnosit, 25 I s krotošæu pouèavati one koji se protive: eda bi im kako Bog dao pokajanje za poznanje istine, 26 I da se iskopaju iz zamke ðavola, koji ih je ulovio ñive za svoju volju.

3 Ali ovo znaj da æe u pošljednje dane nastati vremena teška. 2 Jer æe ljudi postati samoživi, srebroljupci, hvališe, ponositi, hulnici, nepokorni roditeljima, neblagodarni, nepravedni, neljubavni, 3 Neprimirljivi, opadaèi, neuzdržnici, bijesni, nedobroljubivi, 4 Izdajnici, nagli, naduveni, koji više mare za slasti nego za Boga, 5 Koji imaju oblije pobožnosti, a sile su se njezine odrekli. I ovijeh se kloni. 6 Jer su od ovijeh oni koji se zavlaèe po kuæama, i robe ženice koje su natovarene grijesima i vode ih razliène želje, 7 Koje se svagda uèee, i nikad ne mogu da doðu k poznanju istine. 8 Kao što se Janije i Jamvrije protiviše Mojsiju, tako se i ovi protive istini, ljudi izopæenoga uma, nevješti u vjeri. 9 Ali neæe dugo napredovati; jer æe njihovo bezumlje postati javno pred svima, kao i onijeh što posta. 10 A ti si se ugledao na moju nauku, življenje, namjeru, vjeru, snošenje, ljubav, trpljenje, 11 Protjerivanja, stradanja,

kakova mi se dogodiše u Antiohiji, i u Ikoniji, i u Listri, sva. **22** Gospod Isus Hristos sa duhom tvojim. kakova protjerivanja podnesoh, i od sviju me izbavi Blagodat s vama. Amin.

Gospod. **12** A i svi koji pobožno hoće da žive u Hristu Isusu, biće gonjeni. **13** A zli ljudi i varalice napredovaće na gore, varajući i varajući se. **14** Ali ti stoj u tome što si naučio i što ti je povjereni, znajući od koga si se naučio, **15** I budući da iz malena umiješ sveta pisma, koja te mogu umudriti na spasenje u Hrista Isusa. **16** Sve je pismo od Boga dano, i korisno za učenje, za karanje, za popravljanje, za poučavanje u pravdi, **17** Da bude savršen èovjek Božij, za svako dobro djelo pripravljen.

4 Zaklinjem te dakle pred Bogom i Gospodom našijem Isusom Hristom, koji æe suditi živima i mrtvima, dolaskom njegovijem i carstvom njegovijem: **2** Propovijedaj rijeè, nastoj u dobro vrijeme i u nevrijeme, pokaraj, zaprijeti, umoli sa svakijem snošenjem i uèenjem; **3** Jer æe doæi vrijeme kad zdrave nauke neæe slušati, nego æe po svojijem željama nakupiti sebi uèitelje, kao što ih uši svrbe, **4** I odvratiaæe uši od istine, i okrenuæe se ka gatalicama. **5** A ti budi trijezan u svaèemu, trpi zlo, uèini djelo jevanđelista, službu svoju svrši. **6** Jer ja se veæ žrtvujem, i vrijeme mojega odlaskaasta. **7** Dobar rat ratovah, trku svrših, vjeru održah. **8** Dalje dakle meni je pripravljen vijenac pravde, koji æe mi dati Gospod u dan onaj, pravedni sudija; ali ne samo meni, nego i svima koji se raduju njegovu dolasku. **9** Postaraј se da dođeš brzo k meni; **10** Jer me Dimas ostavi, omiljevši mu sadašnji svijet, i otide u Solun; Kriskent u Galatiju, Tit u Dalmaciju; Luka je sam kod mene. (aiòn g165) **11** Marka uzmi i dovedi ga sa sobom; jer mi je dobar za službu. **12** A Tihika poslao sam u Efes. **13** Kad dođeš donesi mi kabanicu što sam ostavio u Troadi kod Karpa, i knjige, a osobito kožne. **14** Aleksandar kovaè mnogo mi zla uèini. Da mu Gospod plati po djelu njegovu. **15** Èuvaj se i ti od njega; jer se vrlo protivi našijem rijeèima. **16** U prvi moj odgovor niko ne osta sa mnom, nego me svi ostaviše. Da im se ne primi! **17** Ali Gospod bi sa mnom i dade mi pomoæ da se kroza me svrši propovijedanje, i da èuju svi neznabوci; i izbavih se od usta lavovih. **18** I Gospod æe me izbaviti od svakoga zla djela, i saèuvaæe me za carstvo svoje nebesko; kojemu slava va vijek vijeka. Amin. (aiòn g165) **19** Pozdravi Priskilu i Akilu, i Onisiforov dom. **20** Erast osta u Korintu. A Trofima ostavih u Miletu bolesna. **21** Postaraј se da dođeš prije zime. Pozdravlja te Euvul, i Pud, i Lin, i Klaudija, i braæa

Titu

1 Od Pavla, sluge Božjega, a apostola Isusa Hrista po vjeri izbranih Božjih, i po poznanju istine pobožnosti, **2** Za nad vjeènoga života, koji obeæa nelažni Bog prije vremena vjeènjih, (aiõnos g166) **3** A javi u vremena svoja rijeè svoju propovijedanjem, koje je meni povjerenio po zapovijesti spasitelja našega Boga, **4** Titu, pravome sinu po vjeri nas obojice, blagodat, milost, mir od Boga oca i Gospoda Isusa Hrista, spasa našega. **5** Zato te ostavih u Kritu da popraviš što je nedovršeno, i da postaviš po svijem gradovima sveštenike, kao što ti ja zapovjedih, **6** Ako je ko bez mane, jedne žene muž, i ima vjernu djecu, koju ne kore za kurvarstvo ili za nepokornost. **7** Jer vladika treba da je bez mane, kao Božij pristav; ne koji sebi ugaða, ne gnjevljiv, ne piganica, ne bojac, ne lakov na pogani dobitak; **8** Nego gostoljubiv, blag, pošten, pravedan, svet, èist; **9** Koji se drži jedan na drugoga. **10** Jer ima mnogo neposlušnijeh, praznogovorljivijeh, i umom prevarenijeh, a osobito koji su iz obrezanja, **11** Kojima treba usta zatvoriti; koji cijele kuæe izopæuju uèeæi što ne treba, poganoga dobitka radi. **12** A reèe neko od njih, njihov prorok: Kriæani svagda lažljivi, zli zvjerovi, besposleni trbusi. **13** Svjedoèanstvo je ovo istinito; zaradi toga uzroka karaj ih bez šteðenja, da budu zdravi u vjeri, **14** Ne slušajuæi Jevrejskih gatalica ni zapovijesti ljudi koji se odvraæaju od istine. **15** Èistima je sve èisto; a poganim i nevjernima ništa nije èisto, nego je opoganjen njihov i um i savjest. **16** Govore da poznaju Boga, a djelima ga se odrièu; jer su mrski i neposlušni, i ni za kakvo dobro djelo valjani.

2 A ti govorи što pristoji zdravoj nauci: **2** Starcima da budu trijezni, pošteni, èisti, zdravi u vjeri, u ljubavi, u trpljenju; **3** Staricama takoðer da žive kao što se pristoji svetima, da ne budu opadljive, da se ne predaju vrlo vinu, da uèe dobri, **4** Da uèe mlade da ljube muževe, da ljube djecu, **5** Da budu poštene, èiste, dobre kuæanice, blage, pokorne svojijem muževima, da se ne huli na rijeè Božiju. **6** Tako i mladiæe svjetuj da budu pošteni. **7** A u svemu sam sebe podaji za ugled dobrijeh djela, u nauci cijelost, poštenje, **8** Rijeè zdravu, nezazornu: da se posrami onaj koji se protivi, ne imajuæi ništa zlo govoriti za nas. **9** Sluge da slušaju svoje gospodare, da budu ugodni u svaèemu, da ne odgovaraju, **10** Da ne kradu, nego u svaèemu da pokazuju dobru

vjeru, da nauku spasitelja našega Boga ukrašuju u svaèemu. **11** Jer se pokaza blagodat Božija koja spasava sve ljudе, **12** Uèeæi nas da se odreèemo bezbožnosti i želja ovoga svijeta, i da pošteno i pravedno i pobožno poživimo na ovome svijetu, (aiõn g165) **13** Èekajuæi blažena nada i javljenja slave velikoga Boga i spaša našega Isusa Hrista, **14** Koji je dao sebe za nas da nas izbavi od svakoga bezakonja, i da oèisti sebi narod izbrani koji èezne za dobrijem djelima. **15** Ovo govori, i svjetuj, i karaj sa svakom zapovješæu da te нико ne prezire.

3 Opominji ih da budu pokorni i poslušni gospodarima i zapovjednicima, i gotovi na svako dobro djelo; **2** Ni na koga da ne hule, da se ne svaðaju, nego da budu mirni, svaku krotost da pokazuju svijem ljudima, **3** Jer i mi bijasmo negda ludi, i nepokorni, i prevareni, služeæi razliènjem željama i slastima, i pakosti i zavisti živeæi, mrski buduæi i mrzeæi blag, pošten, pravedan, svet, èist; **4** A kad se pokaza blagodat i vjerne rijeèi po nauci, da bude kadar i svjetovati sa zdravom naukom, i pokarati one koji se protive. **5** Ne za djela pravedna koja mi ueinismo, nego po svojoj milosti spase nas banjom preroðenja i obnovljenjem Duha svetoga, **6** Kojega izli na nas obilno kroz Isusa Hrista spasitelja našega, **7** Da se opravdamo blagodaæu njegovom, i da budemo našljednici života vjeènoga po nadu. (aiõnos g166) **8** Sine Tite! istinita je rijeè, i u ovome hoæu da utvrðuješ, da se oni koji vjerovaše Bogu trude i staraju za dobro djelo: ovo je korisno ljudima i dobro. **9** A ludijeh zapitkivanja i teftera od plemena, i svaða i prepiranja o zakonu kloni se; jer je to nekorisno i prazno. **10** Èovjeka jeretika po prvome drugom svjetovanju kloni se, **11** Znajuæi da se takovi izopæio, i griješi, i sam je sebe osudio. **12** Kad pošljem k tebi Artemu ili Tihika, postaraæ se da doðeš k meni u Nikopolj, jer sam namislio da onđe zimujem. **13** Zinu zakonika i Apola lijepo opremi da imaju sve što im treba. **14** Ali i naši neka se uèe napredovati u dobrijem djelima, ako gdje bude od potrebe da ne budu bez roda. **15** Pozdravlju te svi koji su sa mnom. Pozdravi sve koji nas ljube u vjeri. Blagodat sa svima vama. Amin.

Filemonu

1 Od Pavla, sužnja Isusa Hrista, i Timotija brata,
Filimonu ljubaznome i pomagaèu našemu, **2** I
Apfiji, sestri ljubaznoj, i Arhipu, našemu drugaru u
vojevanju, i domaènjoj tvojoj crkvi: **3** Blagodat vam i
mir od Boga oca našega, i Gospoda Isusa Hrista. **4**
Zahvaljujem Bogu svojemu spominjuæi te svagda u
molitvama svojima, **5** Èuvši ljubav tvoju i vjeru koju
imaš ka Gospodu Isusu i k svima svetima: **6** Da tvoja
vjera, koju imamo zajedno, bude silna u poznanju
svakoga dobra, koje imate u Hristu Isusu. **7** Jer
imam veliku radost i utjehu radi ljubavi tvoje, što srca
svetijeh poèinuše kroza te, brate! **8** Toga radi ako i
imam veliku slobodu u Hristu da ti zapovijedam što je
potrebno, **9** Ali opet molim ljubavi radi, ja koji sam
takovi kao starac Pavle, a sad sužanj Isusa Hrista; **10**
Molimo te za svojega sina Onisima, kojega rodih u
okovima svojima; **11** Koji je tebi negda bio nepotreban,
a sad je i tebi i meni vrlo potreban, kojega poslah tebi
natrag; **12** A ti ga, to jest, moje srce primi. **13** Ja ga
šæadijah da zadržim kod sebe, da mi mjesto tebe
posluži u okovima jevanđelja; **14** Ali bez tvoje volje ne
htjedoh ništa èiniti, da ne bi tvoje dobro bilo kao za
nevolju, nego od dobre volje. **15** Jer može biti da se
za to rastade s tobom na neko vrijeme da ga dobiješ
vjeèeno, (aiènios g166) **16** Ne više kao roba, nego više
od roba, brata ljubavnoga, a osobito meni, akamoli
tebi, i po tijelu i u Gospodu. **17** Ako dakle držiš mene
za svojega drugara, primi njega kao mene. **18** Ako li ti
u èemu skrivi, ili je dužan, to na mene zapiši. **19** Ja
Pavle napisah rukom svojom, ja æeu platiti: da ti ne
reèem da si i sam sebe meni dužan. **20** Da brate! da
imam korist od tebe u Gospodu, razveseli srce moje u
Gospodu. **21** Uzdajuei se u tvoju poslušnost napisah
ti znajuæi da æeš još više uèiniti nego što govorim.
22 A uz to ugotovi mi i konak; jer se nadam da æeu
za vaše molitve biti darovan vama. **23** Pozdravlja te
Epafras koji je sa mnom sužanj u Hristu Isusu, **24**
Marko, Aristarh, Dimas, Luka, pomagaèi moji. **25**
Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa duhom
vašijem. Amin.

Jevrejima

1 Bog koji je negda mnogo puta i razliènijem naèinom govorio ocevima preko proroka, 2 govoriti nama u pošljedak dana ovijeh preko sina, Kojega postavi našljednika svemu, kroz kojega i svijet stvor. (aiõn g165) 3 Koji buduæi sjajnost slave i oblijeè bæa njegova, i noseæi sve u rijeèi sile svoje, uèinivši sobom oèišæenje grijeha našijeh, sjede s desne strane prijestola velièine na visini, 4 I toliko bolji posta od anðela koliko preslavnije ime od njihova dobi. 5 Jer kome od anðela reèe kad: sin moj ti si, ja te danas rodih? I opet: ja æeu mu biti otac, i on æe mi biti sin. 6 I opet uvodeæi prvorodnoga u svijet govoriti: i da mu se poklone svi anðeli Božiji. 7 Tako i anðelima govoriti: koji èini anðele svoje duhove, i sluge svoje plamen ognjeni. 8 A sinu: prijestol je tvoj, Bože, va vijek vijeka; palica je pravde palica carstva tvoga. (aiõn g165) 9 Omiljela ti je pravda, i omrzao si na bezakonje: toga radi pomaza te, Bože, Bog tvoj uljem radosti veæema od drugova tvojijeh. 10 I opet: ti si, Gospode, u poèetku osnovao zemlju, i nebesa su djela ruku tvojijeh: 11 Ona æe proæi, a ti ostaješ: i sva æe ostarjeti kao haljina, 12 I saviæeš ih kao haljinu, i izmijenæe se: a ti si onaj isti, i tvojijeh godina neæe nestati. 13 A kome od anðela reèe kad: sjedi meni s desne strane dok položim neprijatelje tvoje podnožje nogama tvojima? 14 Nijesu li svi službeni duhovi koji su poslani na službu onima koji æe naslijediti spasenije?

2 Toga radi valja nam veæema paziti na rijeèi koje slušamo, da kako ne otpadnemo. 2 Jer ako je ono što je govoreno preko anðela utvrđeno, i svaki prestupak i oglušak pravednu platu primio: 3 Kako æemo pobjeæi na marivši za toliko spasenije? koje poèe Gospod propovijedati, i oni koji su èuli potvrdiše meðu nama, 4 Kad i Bog posvjedoèi i znacima i èudesima i razliènijem silama, i Duha svetoga razdjeljivanjem po svojoj volji. 5 Jer Bog ne pokori anðelima vasionoga svijeta, koji ide i o kome govorimo. 6 Ali neko posvjedoèi negdje govoreæi: šta je èovjek da ga se opomeneš, ili sin èovjeweij da ga obiðeš? 7 Umalio si ga malijem neèim od anðela, slavom i èasti vjenéao si ga, i postavio si ga nad djelima ruku svojijeh: 8 Sve si pokorio pod noge njegove. A kad mu pokori sve, ništa ne ostavi njemu nepokorenio; ali sad još ne vidimo da mu je sve pokorenio. 9 A umaljenoga malijem èim od anðela vidimo Isusa, koji je za smrt što podnese vjenéan slavom i èasti, da bi po blagodati Božjoj za sve okusio

smrt. 10 Jer prilikovaše njemu za kojega je sve i kroz kojega je sve, koji dovede mnoge sinove u slavu, da dovrši poglavara spasenija njihova stradanjem. 11 Jer i onaj koji osveæuje, i oni koji se osveæuju, svi su od jednoga; zaradi toga uzroka ne stidi se nazvati ih braæom 12 Govoreæi: objaviæu ime tvoje braæi svojoj, i posred crkve zapjevaæu te. 13 I opet: ja æeu se u njega uzdati. I opet: evo ja i djeca moja koju mi je dao Bog. 14 Buduæi pak da djeca imaju tijelo i krv, tako i on uze dijel u tome, da smræu satre onoga koji ima državu smrti, to jest ðavola; 15 I da izbavi one koji god od straha smrti u svemu životu biše robovi. 16 Jer se zaista ne prima anðela, nego se prima sjemensa Avraamova. 17 Zato bješe dužan u svemu da bude kao braæa, da bude milostiv i vjeran poglavar sveštenički pred Bogom, da oèisti grijehu narodne. 18 Jer u èemu postrada i iskušan bi u onome može pomoæi i onima koji se iskušavaju.

3 Zato, braæeo sveta, zajednièari zvanja nebeskoga, poznajte poslanika i vladiku, kojega mi priznajemo, Isusa Hrista, 2 Koji je vjeran onome koji ga stvoriti, kao i Mojsije u svemu domu njegovu. 3 Jer ovaj posta toliko dostojan veæe èasti od Mojsija, koliko veæu od doma èast ima onaj koji ga je naèinio. 4 Jer svaki dom treba neko da naèini; a ko je sve stvorio ono je Bog. 5 I Mojsije dakle bješe vjeran u svemu domu njegovu, kao sluga, za svjedoèanstvo onoga što je trebalo da se govoriti. 6 Ali je Hristos kao sin u domu svojem: kojega smo dom mi, ako slobodu i slavu nada do kraja tvrdo održimo. 7 Zato, kao što govoriti Duh sveti: danas ako glas njegov èujete, 8 Ne budite drvenastijeh srca, kao kad se prognjeviste u dane napasti u pustinji, 9 Gdje me iskušaše ocevi vaši, iskušaše me, i gledaše djela moja èetrdeset godina. 10 Toga radi rasrdih se na taj rod, i rekoh: jednako se metu u srcima, ali oni ne poznaše putova mojih; 11 Zato se zakleh u gnjevu svojemu da neæe uæi u pokoj moj. 12 Gledajte, braæeo, da ne bude kad u kome od vas zlo srce nevjerstva da ostupi od Boga živoga; 13 Nego se utješavajte svaki dan, dokle se danas govoriti, da koji od vas ne odrveni od prijave grejhovne; 14 Jer postasmo zajednièari Hristu, samo ako kako smo poèeli u njemu biti do kraja tvrdo održimo; 15 Dokle se govoriti: danas, ako glas njegov èujete, ne budite drvenastijeh srca, kao kad se prognjeviste. 16 Jer neki èuvši prognjeviše se, ali ne svi koji iziðoše iz Misira s Mojsijem. 17 A na koje mrzi èetrdeset godina? Nije li na one koji sagriješe, koji ostavise kosti u pustinji? 18 A kojima se zakle da neæee uæi u pokoj njegov, nego onima

koji ne htješe da vjeruju? 19 I vidimo da ne mogoše uæi za nevjerstvo.

4 Da se bojimo dakle da kako dok je još ostavljeno obeæanje da se ulazi u pokoj njegov, ne odocni koji od vas. 2 Jer je nama objavljeno kao i onima; ali onima ne pomaže èuvena rijeè, jer ne vjerovaše oni koji èuše. 3 Jer mi koji vjerovasmo ulazimo u pokoj, kao što reèe: zato se zakleh u gnjevu svojemu da neæe uæi u pokoj moj, ako su djela i bila gotova od postanja svijeta. 4 Jer negdje reèe za sedmi dan ovako: i poèinu Bog u dan sedmi od sviju djela svojih. 5 I na ovom mjestu opet: neæe uæi u pokoj moj. 6 Buduæi pak da neki imaju da uðu u njega, i oni kojima je najprije javljeno ne uðoše za neposlušanje; 7 Opet odredi jedan dan, danas, govoreæi u Davidu po tolikom vremenu, kao što se prije kaza: danas ako glas njegov èujete, ne budite drvenastijeh srca. 8 Jer da je Isus one doveo u pokoj, ne bi za drugi dan govorio potom. 9 Daklem je ostavljeno još poèivanje narodu Božijemu. 10 Jer koji uðe u pokoj njegov, i on poèiva od djela svojih, kao i Bog od svojih. 11 Da se postaramo dakle uæi u taj pokoj, da ne upadne ko u onu istu gatku nevjerstva. 12 Jer je živa rijeè Božija, i jaka, i oštRNA od svakoga maëa oštra s obje strane, i prolazi tja do rastavljanja i duše i duha, i zgławaka i mozga, i sudi mislima i pomislima srdaènijem. 13 I nema tvari nepoznate pred njim, nego je sve golo i otkriveno pred oèima onoga kojemu govorimo. 14 Imajuæi dakle velikoga poglavara sveštenièkoga, koji je prošao nebesa, Isusa sina Božijega, da se držimo priznanja. 15 Jer nemamo poglavara sveštenièkoga koji ne može postradati s našijem slabostima, nego koji je u svaèemu iskušan kao i mi, osim grijeha. 16 Da pristupimo dakle slobodno k prijestolu blagodati, da primimo milost i naðemo blagodat za vrijeme kad nam zatreba pomoæ.

5 Jer svaki poglavar sveštenièki koji se iz ljudi uzima, za ljudе se postavlja na službu k Bogu, da prinosi dare i žrtve za grijehe, 2 Koji može postradati s onima koji ne znadu i zalaze; jer je i on pod slabošæu. 3 I zato je dužan kako za narodne tako i za svoje grijehe prinositi. 4 I nikо sam sebi ne daje èasti, nego koji je pozvan od Boga, kao i Aron. 5 Tako i Hristos ne proslavi sam sebe da bude poglavar sveštenièki, nego onaj koji mu reèe: ti si moj sin, ja te danas rodih. 6 Kao što i na drugome mjestu govorи: ti si sveštenik vavijek po redu Melhisedekovu. (aiøn g165) 7 On u dane tijela svojega moljenja i molitve k onome koji ga može izbaviti od smrti s vikom velikom i sa suzama prinošaše, i bi utješen po svojoj pobožnosti.

8 lako i bijaše sin Božij, ali od onoga što postrada nauèi se poslušanju. 9 I savršivši se, postade svima koji ga poslušaše uzrok spasenija vjeèenoga. (aiønos g166) 10 I b nareèen od Boga poglavar sveštenièki po redu Melhisedekovu. 11 Za kojega bismo vam imali mnogo govoriti što je teško iskazati; jer ste postali slabi na slušanju. 12 Jer vi koji bi valjalo da ste uèitelji po godinama, opet trebujete da uèite koje su prva slova rijeèi Božije; i postadoste da trebate mlijeka, a ne jake hrane. 13 Jer koji se god hrani mlijekom, ne razumije rijeèi pravde, jer je dijete. 14 A savršenijeh je tvrda hrana, koji imaju osjeæanja dugijem uèenjem obuèena za razlikovanje i dobra i zla.

6 Zato da ostavimo poèetak Hristove nauke i da se damo na savršenstvo: da ne postavljamo opet temelja pokajanja od mrvijeh djela, i vjere u Boga, 2 Nauke krštenja, i metanja ruku, i vaskrsenija mrvijeh, i suda vjeènoga. (aiønos g166) 3 I ovo æemo uèiniti ako Bog dopusti. 4 Jer nije moguæe one koji su jednom prosvijetljeni, i okusili dara nebeskoga, postali zajednièari Duha svetoga, 5 I okusili dobre rijeèi Božije, i sile onoga svijeta, i otpali, (aiøn g165) 6 Opet obnoviti na pokajanje, jer sami sebi nanovo raspinju i ruze sina Božijega. 7 Jer zemlja koja pije dažd što èestoo na nju pada, i koja raða povræe dobro onima koji je rade, prima blagoslov od Boga; 8 A koja iznosi trnje i èièak, nepotrebna je i kletve blizu, koja se najposlije sažeže. 9 Ali od vas, ljubazni, nadamo se boljemu i što se drži spasenija, ako i govorimo tako. 10 Jer Bog nije nepravedan da zaboravi djelo vaše i trud ljubavi koju pokazaste u ime njegovo, posluživši svetima i služeæi. 11 Ali želimo da svaki od vas pokaže to isto staranje da se nad održi tvrdo do samoga kraja; 12 Da ne budete ljenivi, nego da se ugledate na one koji vjerom i trpljenjem dobijaju obeæanja.

13 Jer kad Bog Avraamu obeæea, ne imajuæi nièim veæijem da se zakune, zakle se sobom, 14 Govoreæi: zaista blagosiljavajuæi blagoslovjuæ te, i umnožavajuæi umnožiæu te. 15 I tako trpeæi dugo, dobi obeæanje. 16 Jer se ljudi veæijem kunu, i svakoj njihovoj svaði svršetak je zakletva za potvrðenje. 17 Zato i Bog kad šeæaše našljednicima obeæanja obilnije da pokaže tvrđu savjeta svojega, uèini posrednika kletvu; 18 Da bi u dvjema nepokolebljivijem stvarima, u kojima Bogu nije moguæe slagati, imali jaku utjehu mi koji smo pribjegli da se uhvatimo za nad koji nam je dan, 19 Koji imamo kao tvrd i pouzdan lenger duše, koji ulazi i za najdalje zavjese, 20 Gdje Isus uðe naprijed za nas, postavši poglavar sveštenièki dovjike po redu Melhisedekovu. (aiøn g165)

7 Jer ovaj Melhisedek bješe car Salimski, sveštenik Boga najvišega, koji srete Avraama kad se vraezaše s boja careva, i blagoslovi ga; **2** Kojemu i Avraam dade desetak od svega. Prvo dakle znaeći car pravde, potom i car Salimski, to jest car mira; **3** Bez oca, bez matere, bez roda, ne imajući ni poèetka danima, ni svršetka životu, a isporičen sa sinom Božnjim, i ostaje sveštenik dovijeka. **4** Ali pogledajte koliki je ovaj kome je i Avraam patrijarh dao desetak od plijena. **5** Istina, i oni od sinova Levijevih koji primiše sveštenstvo, imaju zapovijest da uzimaju po zakonu desetak od naroda, to jest braeze svoje, ako su i izišli iz bedara Avraamovih. **6** Ali onaj koji se ne broji od njihova roda, uze desetak od Avraama, i blagoslovi onoga koji ima obeæanje. **7** Ali bez svakoga izgovora manje blagoslovi veæe. **8** I tako ovđe uzimaju desetak ljudi koji umiru, a onamo onaj za kojega se posvjedoèi da živi. **9** I, da ovako reeem, Levije koji uze desetak, dao je desetak kroz Avraama: **10** Jer bijaše još u bedrima oèinima kad ga srete Melhisedek. **11** Ako je dakle savršenstvo postalo kroz Levitsko sveštenstvo jer je narod pod njim zakon primio kaka je još potreba bila govoriti da æe drugi sveštenik postati po redu Melhisedekovu a ne po redu Aronovu? **12** Jer kad se promijeni sveštenstvo, mora se i zakon promijeniti. **13** Jer za koga se ovo govori on je od drugoga koljena, od kojega niko ne pristupi k oltaru. **14** Jer je poznato da Gospod naš od koljena Judina iziðe, za koje koljeno Mojsije ne govori ništa o sveštenstvu. **15** I još je više poznato da æe po redu Melhisedekovu drugi sveštenik postati, **16** Koji nije postao po zakonu tjelesne zapovijesti nego po sili života vjeènoga. **17** Jer svjedoèi: ti si sveštenik vavijek po redu Melhisedekovu. (aiøn g165) **18** Tako se ukida preðašnja zapovijest, što bi slaba i zaludna. **19** Jer zakon nije ništa savršio; a postavi bolji nad, kroz koji se približujemo k Bogu. **20** I još ne bez zakletve; **21** Jer oni bez zakletve postaše sveštenici; a ovaj sa zakletvom kroz onoga koji mu govori: zakle se Gospod i neæee se raskajati: ti si sveštenik vavijek po redu Melhisedekovu. (aiøn g165) **22** Toliko boljega zavjeta posta Isus jamac. **23** I oni mnogi biše sveštenici, jer im smrt ne dade da ostanu. **24** A ovaj, buduæi da ostaje vavijek, ima vjeèeno sveštenstvo. (aiøn g165) **25** Zato i može vavijek spasti one koji kroza nj dolaze k Bogu, kad svagda živi da se može moliti za njih. **26** Jer takov nama trebaše poglavari sveštenièki: svet, bezazlen, èist, odvojen od grješnika, i koji je bio više nebesa; **27** Kojemu nije potrebno svaki dan, kao sveštenicima, najprije za svoje grijeha žrtve prinositi, a potom za narodne, jer on ovo uèini jednom, kad sebe prinese. **28** Jer zakon postavlja ljude za sveštenike koji imaju slabost; a rijeèe zakletve koja je reèena po zakonu, postavi sina vavijek savršena. (aiøn g165)

8 A ovo je glava od toga što govorimo: imamo takovoga poglavara sveštenièkoga koji sjede s desne strane prijestola velièine na nebesima; **2** Koji je sluga svetinjama i istinitoj skiniji, koju naèini Gospod, a ne èovjek. **3** Jer se svaki poglavari sveštenièki postavlja da prinosi dare i žrtve; zato valja da i ovaj što ima što æe prinjeti. **4** Jer da je na zemlji, ne bi bio sveštenik, kad imaju sveštenici koji prinose dare po zakonu, **5** Koji služe oblijeju i sjenu nebeskih stvari, kao što bi reèeno Mojsiju kad šæaše skiniju da naèini: gledaj, reèe, da naèiniš sve po prilici koja ti je pokazana na gori. **6** A sad dobi bolju službu, kao što je i posrednik boljega zavjeta, koji se na bolijjem obeæanjima utvrdi. **7** Jer da je onaj prvi bez mane bio, ne bi se drugome tražilo mjesa. **8** Jer kudeæi ih govori: evo dani idu, govori Gospod, i naèiniæu s domom Izrailjevijem i s domom Judinijem nov zavjet; **9** Ne po zavjetu koji naèinih s ocevima njihovima u onaj dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje Misirske; jer oni ne ostaše u zavjetu mome, i ja ne marih za njih, govori Gospod. **10** Jer je ovo zavjet koji æeu naèiniti s domom Izrailjevijem poslije onjeh dana, govori Gospod: daæeu zakone svoje u misli njihove, i na srcima njihovima napisæeu ih, i biæeu im Bog, i oni æe biti meni narod. **11** I nijedan neæee uèiti svojega bližnjega, i nijedan brata svojega, govoreæi: poznaj Gospoda; jer æe me svi poznati od maloga do velikoga meðu njima. **12** Jer æeu biti milostiv nepravdama njihovima, i grijeha njihovih i bezakonja njihovih neæeu više spominjati. **13** A kad veli: nov zavjet, prvi naèini vethijem; a što je vetho i ostarjelo, blizu je kraja.

9 Tako i prvi zavjet imaše pravde bogomoljstva i svetinju zemaljsku. **2** Jer skinija bješe naèinjena prva, u kojoj bijaše svjejænjak i trpeza i postavljeni hljebovi, što se zove svetinja. **3** A za drugijem zavjesom bijaše skinija, koja se zove svetinja nad svetinjama, **4** Koja imaše zlatnu kadionicu, i kovèeg zavjeta okovan svuda zlatom, u kome bijaše zlatan sud s manom, i palica Aronova, koja se bješe omladila, i ploëe zavjeta. **5** A više njega bijahu heruvimi slave, koji osjenjavahu oltar; o èemu se ne može sad govoriti redom. **6** A kad ovo bijaše tako ureðeno, ulažahu sveštenici svagda u prvu skiniju i savršivahu službu Božiju. **7** A u drugu ulažaše jednom u godini sam poglavari sveštenièki, ne bez krvi, koju prinosi za

sebe i za narodna neznanja. 8 Ovijem pokazivaše se jednom oèiste; 3 Nego se njima svake godine Duh sveti da se još nije otvorio put svetijeh, dokle èini spomen za grijeha. 4 Jer krv junèija i jarèja ne prva skinija stoji; 9 Koja ostade prilika za sadašnje može uzeti grijeha. 5 Zato ulazeæi u svijet gorovi: vrijeme, u koje se prinose dari i žrtve, i ne mogu žrtava i darova nijesi htio, ali si mi tijelo pripravio. 6 da se svrše po savjesti onoga koji služi, 10 Osim Žrtve i prilozi za grijeh nijesu ti bili ugodni. 7 Tada u jelima i piaëima, i razliènom umivanju i pravdanju rekoh: evo doðoh, u poèetku knjige pisano je za tijela, koje je postavljeno do vremena popravljenja. mene, da uèinim volju tvoju, Bože. 8 I više kazavši: 11 Ali došavši Hristos, poglavar sveštenièki dobara priloga i prinosa i žrtava, i žrtava za grijeha nijesi koja æe doæi, kroz bolju i savršeniju skiniju, koja nije htio, niti su ti bili ugodni, što se po zakonu prinose; 9 rukom građena, to jest, nije ovoga stvorenja, 12 Ni s Tada reèe: evo doðoh da uèinim volju tvoju, Bože. 10 Po kojoj smo volji krvlju jarèjom, niti teleæom, nego kroz svoju krv uđe Akamoli neæe krv Hrista, koji Duhom svetijem sebe Ukida prvo da postavi drugo. 11 Po svome volji jednom u svetinju, i naðe vjeèni otkup. (aiònios g166) 13 mi osveæeni prinosom tijela Isusa Hrista jednom. Jer ako krv junèija i jarèja, i pepeo junièin, pokropivši 11 I svaki sveštenik stoji svaki dan služæei i jedne njom opoganjene, osveæuje na tjelesnu èistotu; 14 žrtve mnogo puta prinoseæi koje nikad ne mogu uzeti Akamoli neæe krv Hrista, koji Duhom svetijem sebe grijeha. 12 A on prinesavši jedinu žrtvu za grijeha prinesbez krvice Bogu, oèistiti savjest našu od sjedi svagda s desne strane Bogu, 13 Èekajuæi dalje mrtvijeh djela, da služimo Bogu živome i istinome? dok se polože neprijatelji njegovi podnožje nogama (aiònios g166) 15 I zato je novome zavjetu posrednik, da njegovima. 14 Jer jednjem prinosom savršio je vajiek kroz smrt, koja bi za otkup od prestupaka u prvome one koji bivaju osveæeni. 15 A svjedoèi nam i Duh zavjetu, obeæanje vjeènoga našljedstva prime zvani. sveti; jer kao što je naprijed kazano: 16 Ovo je zavjet (aiònios g166) 16 Jer gdje je zavjet valja da bude i koji æeu naèiniti s njima poslije onijeh dana, gorovi smrt onoga koji èini zavjet. 17 Jer je zavjet po smrti Gospod: daæeu zakone svoje u srca njihova, i u potvrđen: buduæi da nema nikakve sile dok je živ mislima njihovjem napisaæu ih; 17 I grijeha njihovih onaj koji ga je naèinio. 18 Jer ni prvi nije utvrđen bez i bezakonja njihovih neæeu više spominjati. 18 A krvi. 19 Jer kad Mojsije izgovori sve zapovijesti po gdje je oproštenje ovijeh onđe više nema priloga za zakonu svemu narodu, onda uze krv jarèje i teleæe, grijeha. 19 Imajuæi dakle slobodu, braæo, ulaziti u s vodom i vunom crvenom i isopom, te pokropi i svetinju krvlju Isusa Hrista, putem novijem i živijem, 20 knjigu i sav narod 20 Govoreæi: ovo je krv zavjeta koji Koji nam je obnovio zavjesom, to jest tijelom svojijem, Bog naèini s vama. 21 A tako i skiniju i sve sudove 21 I sveštenika velikoga nad domom Božijim: 22 Da službene pokropi krvlju. 22 I gotovo sve se krvlju èisti pristupamo s istinitijem srcem u punoj vjeri, oèišæeni po zakonu, i bez proljeva krvi ne biva oproštenje. u srcima od zle savjesti, i umiveni po tijelu vodom 23 Tako je trebalo da se oblijeæa nebeskijeh ovima 23 Da se držimo tvrdo priznanja nuda: jer je èistem; 23 Da se držimo tvrdo priznanja nuda: jer je èiste, a sama nebeska boljijem žrtvama od ovijeh. vjeran onaj koji je obeæao; 24 I da razumijevamo 24 Jer Hristos ne uđe u rukotvorenu svetinju, koja je jedan drugoga u podbunjivanju k ljubavi i dobrijem prilika prave, nego u samo nebo, da se pokaže sad djelima, 25 Ne ostavljajuæi skupštine svoje, kao što pred licem Božijim za nas; 25 Niti da mnogo puta neki imaju obièaj, nego jedan drugoga svjetujuæi, i prinosi sebe, kao što poglavar sveštenièki ulazi u toliko veæema koliko vidite da se približuje dan sudni. svetinju svake godine s krvlju tuđom: 26 Inaèe bi 26 Jer kad mi griješimo navalice pošto smo primili on morao mnogo puta stradati od postanja svijeta; 26 Inaèe bi poznanje istine, nema više žrtve za grijeha; 27 Nego a sad jednom na svršetku vijeka javi se da svojom strašno èekanje suda, i revnost ognja koji æe da žrtvom satre grijeh. (aiòn g165) 27 I kao što je ljudima pojede one koji se suprote. 28 Ko prestupi zakon određeno jednom umrijeti, a potom sud: 28 Tako se i Hristos jednom prinese, da uzme mnogijeh grijeha; a Mojsijev, bez milosti umire kod dva ili tri svjedoka. 29 drugom æe se javiti bez grijeha na spasenije onima 29 Koliko mislite da æe gore muke zaslužiti onaj koji koji ga èekaju.

10 Jer zakon imajuæi sjen dobara koja æe doæi, a ne samo oblijeæ stvari, ne može nikada savršiti one koji pristupaju svake godine i prinose one iste žrtve. 2 Inaèe bi prestale prinosisi se, kad oni koji služe ne bi više imali nikake savjesti za grijeha, kad

se jednom oèiste; 3 Nego se njima svake godine može uzeti grijeha. 4 Zato ulazeæi u svijet gorovi: vrijeme, u koje se prinose dari i žrtve, i ne mogu žrtava i darova nijesi htio, ali si mi tijelo pripravio. 6 Žrtve i prilozi za grijeh nijesu ti bili ugodni. 7 Tada u jelima i piaëima, i razliènom umivanju i pravdanju rekoh: evo doðoh, u poèetku knjige pisano je za tijela, koje je postavljeno do vremena popravljenja. mene, da uèinim volju tvoju, Bože. 8 I više kazavši: 11 Ali došavši Hristos, poglavar sveštenièki dobara priloga i prinosa i žrtava, i žrtava za grijeha nijesi koja æe doæi, kroz bolju i savršeniju skiniju, koja nije htio, niti su ti bili ugodni, što se po zakonu prinose; 9 rukom građena, to jest, nije ovoga stvorenja, 10 Ni s Tada reèe: evo doðoh da uèinim volju tvoju, Bože. 10 Po kojoj smo volji krvlju jarèjom, niti teleæom, nego kroz svoju krv uđe Akamoli neæe krv Hrista, koji Duhom svetijem sebe Ukida prvo da postavi drugo. 11 Po svome volji jednom u svetinju, i naðe vjeèni otkup. (aiònios g166) 12 A on prinesavši jedinu žrtvu za grijeha sjedi svagda s desne strane Bogu, 13 Èekajuæi dalje mrtvijeh djela, da služimo Bogu živome i istinome? dok se polože neprijatelji njegovi podnožje nogama (aiònios g166) 14 Jer jednjem prinosom savršio je vajiek njegovima. 14 Jer jednjem prinosom savršio je vajiek kroz smrt, koja bi za otkup od prestupaka u prvome one koji bivaju osveæeni. 15 A svjedoèi nam i Duh zavjetu, obeæanje vjeènoga našljedstva prime zvani. sveti; jer kao što je naprijed kazano: 16 Ovo je zavjet (aiònios g166) 16 Jer gdje je zavjet valja da bude i koji æeu naèiniti s njima poslije onijeh dana, gorovi smrt onoga koji èini zavjet. 17 Jer je zavjet po smrti Gospod: daæeu zakone svoje u srca njihova, i u potvrđen: buduæi da nema nikakve sile dok je živ mislima njihovjem napisaæu ih; 17 I grijeha njihovih onaj koji ga je naèinio. 18 Jer ni prvi nije utvrđen bez i bezakonja njihovih neæeu više spominjati. 18 A krvi. 19 Jer kad Mojsije izgovori sve zapovijesti po gdje je oproštenje ovijeh onđe više nema priloga za zakonu svemu narodu, onda uze krv jarèje i teleæe, grijeha. 19 Imajuæi dakle slobodu, braæo, ulaziti u s vodom i vunom crvenom i isopom, te pokropi i svetinju krvlju Isusa Hrista, putem novijem i živijem, 20 knjigu i sav narod 20 Govoreæi: ovo je krv zavjeta koji Koji nam je obnovio zavjesom, to jest tijelom svojijem, Bog naèini s vama. 21 A tako i skiniju i sve sudove 21 I sveštenika velikoga nad domom Božijim: 22 Da službene pokropi krvlju. 22 I gotovo sve se krvlju èisti pristupamo s istinitijem srcem u punoj vjeri, oèišæeni po zakonu, i bez proljeva krvi ne biva oproštenje. u srcima od zle savjesti, i umiveni po tijelu vodom 23 Tako je trebalo da se oblijeæa nebeskijeh ovima 23 Da se držimo tvrdo priznanja nuda: jer je èistem; 23 Da se držimo tvrdo priznanja nuda: jer je èiste, a sama nebeska boljijem žrtvama od ovijeh. vjeran onaj koji je obeæao; 24 I da razumijevamo 24 Jer Hristos ne uđe u rukotvorenu svetinju, koja je jedan drugoga u podbunjivanju k ljubavi i dobrijem prilika prave, nego u samo nebo, da se pokaže sad djelima, 25 Ne ostavljajuæi skupštine svoje, kao što pred licem Božijim za nas; 25 Niti da mnogo puta neki imaju obièaj, nego jedan drugoga svjetujuæi, i prinosi sebe, kao što poglavar sveštenièki ulazi u toliko veæema koliko vidite da se približuje dan sudni. svetinju svake godine s krvlju tuđom: 26 Inaèe bi 26 Jer kad mi griješimo navalice pošto smo primili on morao mnogo puta stradati od postanja svijeta; 26 Inaèe bi poznanje istine, nema više žrtve za grijeha; 27 Nego a sad jednom na svršetku vijeka javi se da svojom strašno èekanje suda, i revnost ognja koji æe da žrtvom satre grijeh. (aiòn g165) 27 I kao što je ljudima pojede one koji se suprote. 28 Ko prestupi zakon određeno jednom umrijeti, a potom sud: 28 Tako se i Hristos jednom prinese, da uzme mnogijeh grijeha; a Mojsijev, bez milosti umire kod dva ili tri svjedoka. 29 drugom æe se javiti bez grijeha na spasenije onima 29 Koliko mislite da æe gore muke zaslužiti onaj koji koji ga èekaju.

za poganu uzdrži, i Duha blagodati naruži? 30 Jer znamo onoga koji reèe: moja je osveta, ja æeu vratiti, gorovi Gospod; i opet: Gospod æe suditi narodu svojemu. 31 Strašno je upasti u ruke Boga živoga. 32 Opominjite se pak prvijeh dana svojijeh, u koje se proslijetiste i mnogu borbu stradanja podnesoste, 33 Koje postavši gledanje sa sramota i nevolja, a koje

postavši drugovi onima koji žive tako. **34** Jer se na u Isaku nazvaæe ti se sjeme; **19** Pomislivši da je okove moje sažaliste, i dadoste s radošeu da se Bog kadar i iz mrtvih vaskrsnuti; zato ga i uze za razgrabi vaše imanje, znajuæei da imate sebi imanje priliku. **20** Vjerom blagoslovi Isak Jakova i Isava u bolje i nepropadljivo na nebesima. **35** Ne odbacujte stvarima koje æee doæi. **21** Vjerom blagoslovi Jakov dakle slobode svoje, koja ima veliku platu. **36** Jer umiruæei svakoga sina Josifova, i pokloni se vrhu vam je trpljenje od potrebe da volju Božiju savršivši palice njegove. **22** Vjerom se opominja Josif umiruæei primite obeæanje. **37** Jer još malo, vrlo malo, pak æe izlaska sinova Izrailevijeh, i zapovijeda za kosti svoje. doæi onaj koji treba da doðe i neæee odocniti. **38** A **23** Vjerom Mojsija, pošto se rodi, kriše tri mjeseca pravednik življeæe od vjere; ako li otstupi neæee biti roditelji njegovi, jer vidješe krasno dijete, i ne pobojaše se zapovijesti careve. **24** Vjerom Mojsije, kad bi veliki, ne htjede da se naziva sin kæeri Faraonove; **25** I volje stradati s narodom Božijim, negoli imati zemaljsku sladost grjeha; **26** Državši sramotu Hristovu za veæe bogatstvo od svega blaga Misirskoga; jer gledaše na platu. **27** Vjerom ostavi Misir, ne pobojavši se ljtine careve; jer se držaše onoga koji se ne vidi, kao da ga viðaše. **28** Vjerom uèini pasnu i proljev krvi, da se onaj koji gubljaše prvorodene ne dotakne do njih. **29** Vjerom prijeðoše Crveno More kao po suhoj zemlji; koji i Misirci okušavši potopise se. **30** Vjerom padoše zidovi Jerihonski, kad se obilazi oko njih sedam dana. **31** Vjerom Raav kurva ne pogibe s nevjernicima, primivši uhode s mirom, i izvedavši ih drugijem putem. **32** I šta æe još da kažem? Jer mi ne bi dostalo vremena kad bih stao pripovijedati o Gedeonu, i o Varaku i Samsonu i Jeftaju, o Davidu i Samuilu, i o drugijem prorocima, **33** Koji vjerom pobijediše carstva, uèiniše pravdu, dobiješe obeæanja, zatvorise usta lavovima, **34** Ugasiše silu ognjenu, utekoše od oštrica maëa, ojaèaše od nemoæi, postaše jaki u bitkama, rastjeraše vojske tuðe; **35** Žene primiše svoje mrtve iz vaskrsenija; a drugi biše pobijeni, ne primivši izbavljenja, da dobiju bolje vaskrsenije; **36** A drugi raganje i boj podnesoše, pa još i okove i tamnice; **37** Kamenjem pobijeni biše, pretreni biše, iskušani biše, od maëa pomriješe; idoše u kožusima i u kozijim kožama, u sirotinji, u nevolji, u sramoti; **38** Kojih ne bijaše dostojan svijet, po pustinjama potucaše se, i po gorama i po peçinama i po rupama zemaljskim. **39** I ovi svi dobivši svjedoèanstvo vjerom ne primiše obeæanja; **40** Jer Bog nešto bolje za nas odredi, da ne prime bez nas savršenstva.

11 Vjera je pak tvrdo èekanje onoga èemu se nadamo, i dokazivanje onoga što ne vidimo.

2 Jer u njoj stari dobiše svjedoèanstvo. **3** Vjerom poznajemo da je svijet rjeeju Božjom svršen, da je sve što vidimo iz ništa postalo. (aión g165) **4** Vjerom prinese Avelj Bogu veæu žrtvu nego Kain, kroz koju dobi svjedoèanstvo da je pravednik, kad Bog posvjedoèi za dare njegove; i kroz nju on mrtav još govori. **5** Vjerom bi Enoch prenesen da ne vidi smrti; i ne naðe se, jer ga Bog premjesti, jer prije nego ga premjesti, dobi svjedoèanstvo da ugodi Bogu.

6 A bez vjere nije moguæe ugoditi Bogu; jer onaj koji hoæe da doðe k Bogu, valja da vjeruje da ima Bog i da plaæea onima koji ga traže. **7** Vjerom Noje primivši zapovijest i pobojavši se onoga šta još ne vidje, naèini kovèeg za spasenije doma svojega, kojijem osudi sav svijet, i posta našljednik pravde po vjeri. **8** Vjerom posluša Avraam kad bi pozvan da iziðe u zemlju koju šæaše da primi u našljedstvo, i iziðe ne znajuæei kuda ide. **9** Vjerom doðe Avraam u zemlju obeæanu, kao u tuðu, i u kolibama življaše s Isakom i s Jakovom, sunašljednicima obeæanja toga. **10** Jer èekaše grad koji ima temelje, kojemu je zidar i tvorac Bog. **11** Vjerom i sama Sara nerotkinja primi silu da zatrudni, i rodi preko vremena starosti; jer držaše za vjerna onoga koji obeæea. **12** Zato se i rodiše od jednoga, još gotovo mrvoga, kao zvijezde nebeske mnoštvom, i kao nebrojeni pijesak pokraj mora. **13** U vjeri pomriješe svi ovi ne primivši obeæanja, nego ga vidjevši izdaleka, i poklonivši mu se, i priznavši da su gosti i došljaci na zemlji. **14** Jer koji tako govore pokazuju da traže otaèanstvo. **15** I da bi se oni opomenuli onoga iz kojega iziðoše, imali bi vrijeme da se vrate. **16** Ali sad bolje žele, to jest nebesko. Zato se Bog ne stidi njih nazivati se Bog njihov; jer im pripravi grad. **17** Vjerom privede Avraam Isaka kad bi kušan, i jedinorodnoga prinošaše, pošto bješe primio obeæanje, **18** U kojemu bješe kazano:

u Isaku nazvaæe ti se sjeme; **19** Pomislivši da je okove moje sažaliste, i dadoste s radošeu da se Bog kadar i iz mrtvih vaskrsnuti; zato ga i uze za razgrabi vaše imanje, znajuæei da imate sebi imanje priliku. **20** Vjerom blagoslovi Isak Jakova i Isava u bolje i nepropadljivo na nebesima. **35** Ne odbacujte stvarima koje æee doæi. **21** Vjerom blagoslovi Jakov dakle slobode svoje, koja ima veliku platu. **36** Jer umiruæei svakoga sina Josifova, i pokloni se vrhu vam je trpljenje od potrebe da volju Božiju savršivši palice njegove. **22** Vjerom se opominja Josif umiruæei primite obeæanje. **37** Jer još malo, vrlo malo, pak æe izlaska sinova Izrailevijeh, i zapovijeda za kosti svoje. doæi onaj koji treba da doðe i neæee odocniti. **38** A **23** Vjerom Mojsija, pošto se rodi, kriše tri mjeseca pravednik življeæe od vjere; ako li otstupi neæee biti roditelji njegovi, jer vidješe krasno dijete, i ne pobojaše se zapovijesti careve. **24** Vjerom Mojsije, kad bi veliki, ne htjede da se naziva sin kæeri Faraonove; **25** I volje stradati s narodom Božijim, negoli imati zemaljsku sladost grjeha; **26** Državši sramotu Hristovu za veæe bogatstvo od svega blaga Misirskoga; jer gledaše na platu. **27** Vjerom ostavi Misir, ne pobojavši se ljtine careve; jer se držaše onoga koji se ne vidi, kao da ga viðaše. **28** Vjerom uèini pasnu i proljev krvi, da se onaj koji gubljaše prvorodene ne dotakne do njih. **29** Vjerom prijeðoše Crveno More kao po suhoj zemlji; koji i Misirci okušavši potopise se. **30** Vjerom padoše zidovi Jerihonski, kad se obilazi oko njih sedam dana. **31** Vjerom Raav kurva ne pogibe s nevjernicima, primivši uhode s mirom, i izvedavši ih drugijem putem. **32** I šta æe još da kažem? Jer mi ne bi dostalo vremena kad bih stao pripovijedati o Gedeonu, i o Varaku i Samsonu i Jeftaju, o Davidu i Samuilu, i o drugijem prorocima, **33** Koji vjerom pobijediše carstva, uèiniše pravdu, dobiješe obeæanja, zatvorise usta lavovima, **34** Ugasiše silu ognjenu, utekoše od oštrica maëa, ojaèaše od nemoæi, postaše jaki u bitkama, rastjeraše vojske tuðe; **35** Žene primiše svoje mrtve iz vaskrsenija; a drugi biše pobijeni, ne primivši izbavljenja, da dobiju bolje vaskrsenije; **36** A drugi raganje i boj podnesoše, pa još i okove i tamnice; **37** Kamenjem pobijeni biše, pretreni biše, iskušani biše, od maëa pomriješe; idoše u kožusima i u kozijim kožama, u sirotinji, u nevolji, u sramoti; **38** Kojih ne bijaše dostojan svijet, po pustinjama potucaše se, i po gorama i po peçinama i po rupama zemaljskim. **39** I ovi svi dobivši svjedoèanstvo vjerom ne primiše obeæanja; **40** Jer Bog nešto bolje za nas odredi, da ne prime bez nas savršenstva.

12 Zato dakle i mi imajuæei oko sebe toliku gomilu svjedoka, da odbacimo svako breme i grijehe koji je za nas prionuo, i s trpljenjem da tréimo u bitku koja nam je odreðena, **2** Gledajuæei na naèelnika vjere i svršitelja Isusa, koji mjesto odreðene sebi radosti pretrplje krst, ne mareæi za sramotu, i sjede s desne strane prijestola Božijega. **3** Pomislite dakle na onoga koji je takovo protivljenje protiv sebe od

grješnika podnio, da ne oslabe duše vaše i da vam ugodnost Bogu, s poštovanjem i sa strahom. 29 Jer ne dotuži. 4 Jer još do krvi ne dođoste boreći se protiv grijeha, 5 I zaboraviste utjehu koju vam govoriti, kao sinovima: sine moi! ne puštaj u nemar karanja Gospodnja, niti gubi volje kad te on pokara; 6 Jer koga ljubi Gospod onoga i kara; a bije svakoga sina kojega prima. 7 Ako trpite karanje, kao sinovima pokazuje vam se Bog: jer koji je sin kojega otac ne kara? 8 Ako li ste bez karanja, u kojemu svi dijel dobiše, daklem ste kopilad, a ne sinovi. 9 Ako su nam dakle tjelesni ocevi naši karači, i bojimo ih se, kako da ne slušamo oca duhova, da živimo? 10 Jer oni za malo dana, kako im ugodno bješe, karahu nas; a ovaj na korist, da dobijemo dijel od njegove svetinje. 11 Jer svako karanje kad biva ne èini se da je radost, nego žalost; ali poslije daæe miran rod pravde onima koji su nauèeni njime. 12 Zato oslabljene ruke i oslabljena koljena ispravite, 13 I staze poravnite nogama svojima, da ne svrne što je hromo, nego još da se iscijeli. 14 Mir imajte i svetinju sa svima; bez ovoga niko neæe vidjeti Gospoda. 15 Gledajte da ko ne ostane bez blagodati Božje: da ne uzraste kakav korijen gréine, i ne uèini pakost, i tijem da se mnogi ne opogane. 16 Da ne bude ko kurvar ili opoganjen, kao Isav, koji je za jedno jelo dao prvorodstvo svoje. 17 Jer znate da je i potom, kad šeaaše da primi blagoslov, odbaæen; jer pokajanje ne naðe mjesta, ako ga i sa suzama tražaše. 18 Jer ne pristupiste ka gori koja se može opipati, i ognju razgorjelom, oblaku, i pomrèini, i oluij, 19 I trubnom glasu, i glasu rijeèi, kojega se odrekoše oni koji èuše, da ne èuju više rijeèi; 20 Jer ne mogahu da podnesu ono što se zapovijedaše: ako se i zvijer dotakne do gore, biæe kamenjem ubijena. 21 I tako strašno bješe ono što se vidje da Mojsije reèe: uplašio sam se i drkæem. 22 Nego pristupiste k Sionskoj gori, i ka gradu Boga živoga, Jerusalimu nebeskome, i mnogijem hiljadama anđela, 23 K saboru i crkvi prvorodnjih koji su napisani na nebesima, i Bogu, sudiji sviju, i duhovima savršenijih pravednika, 24 I k Isusu, posredniku zavjeta novoga, i krv kropoljenja, koja bolje govori negoli Aveljeva. 25 Ali gledajte da se ne odreèete onoga koji govoriti; jer kad oni ne utekoše koji se odrekoše onoga koji prorokovaše na zemlji, akamoli mi koji se odrièemo nebeskoga, 26 Kojega glas potrese onda zemlju, a sad obeæa govoreæi: još jednom ja æeu potresti ne samo zemlju nego i nebo. 27 A što veli: još jednom, pokazuje da æee se ukinuti ono što se pomici, kao stvoreno, da ostane ono što se ne pomièe. 28 Zato, primajuæi carstvo nepokolebano, da imamo blagodat kojom služimo za ugodnost Bogu, s poštovanjem i sa strahom. 29 Jer je Bog naš oganj koji spaljuje.

13 Ljubav bratinska da ostane među vama. 2 Gostoljubivosti ne zaboravljajte; jer neki ne znajuæi iz gostoljubivosti primiše anđele na konak. 3 Opominjite se sužanja kao da ste s njima svezani, onijeh kojima se nepravda èini kao da ste i sami u tijelu. 4 Ženidbu da drže svi u èasti, i postelja ženidbena da bude èista; a kurvarima i preljuboèincima sudiæe Bog. 5 Ne budite srebroljupci; budite zadovoljni onijem što imate. Jer on reèe: neæeu te ostaviti, niti æeu od tebe otstupiti; 6 Tako da smijemo govoriti: Gospod je moj pomoænik, i neæeu se bojati; šta æee mi uèiniti èovjek? 7 Opominjite se svojih uèitelja koji vam kazivaše rijeè Božiju; gledajte na svršetak njihova življenja, i ugledajte se na vjeru njihovu. 8 Isus Hristos juèe je i danas onaj isti i vavijek. (aiøn g165) 9 U nauke tuðe i razlièene ne pristajte; jer je dobro blagodæu utvrđivati srca, a ne jelima, od kojih ne imaše koristi oni koji življeše u njima. 10 Imamo pak oltar od kojega oni ne smiju jesti koji služe skiniji. 11 Jer kojih ne životinja krv unosi poglavar sveštenički u svetinju za grijehe, onijeh se tjelesa spaljuju izvan okola. 12 Zato Isus, da osveti narod krvlju svojom, izvan grada postrada. 13 Zato dakle da izlazimo k njemu izvan okola, noseæi njegovu sramotu. 14 Jer ovdje nemamo grada koji æee ostati, nego tražimo onaj koji æee doæi. 15 Kroz njega dakle da svagda prinosimo Bogu žrtvu hvale, to jest, plod usana koje priznaju ime njegovo. 16 A dobro èiniti i davati milostinju ne zaboravljajte; jer se takovijem žrtvama ugaða Bogu. 17 Slušajte uèitelje svoje i pokoravajte im se, jer se oni staraju za duše vaše, kao koji æee dati odgovor, da to s radošæu èine, a ne uzdišuæi; jer vam ovo ne pomaže. 18 Molite se Bogu za nas. Jer se nadamo da imamo dobru savjest, starajuæi se u svemu dobro da živimo. 19 A odviše molim èinite ovo, da bih se prije vratio k vama. 20 A Bog mira, koji izvede iz mrtvih velikoga pastira ovcama, krvlju zavjeta vjeèenoga, Gospoda našega Isusa Hrista, (aiønios g166) 21 Da vas savrši u svakome djelu dobrom, da uèinite volju njegovu, èineæi u vama što je ugodno pred njim, kroz Isusa Hrista, kojemu slava va vijek vijeka. Amin. (aiøn g165) 22 Molim vas pak, braæo, primite rijeè pouèenja; jer ukratko napisah i poslah vam. 23 Znajte da je otisao naš brat Timotije, s kojijem, ako skoro doðe, vidjeæu vas. 24 Pozdravite sve uèitelje svoje i sve svete. Pozdravljaju vas braæa, koja su iz Talijanske. 25 Blagodat sa svima vama. Amin.

Jakovljeva

1 Od Jakova, Boga i Gospoda Isusa Hrista sluge, svima dvanaest koljena rasijanijem po svijetu pozdravlje. 2 Svaku radost imajte, braeo moja, kad padate u razliene napasti, 3 Znajuæi da kušanje vaše vjere gradi trpljenje; 4 A trpljenje neka djelo dovršuje, da budete savršeni i cijeli bez ikake mane. 5 Ako li kome od vas nedostaje premudrosti, neka ište u Boga koji daje svakome bez razlike i ne koristi nikoga, i daæe mu se; 6 Ali neka ište s vjerom, ne sumnjajuæi ništa; jer koji se sumnja on je kao morski valovi, koje vjetrovi podižu i razmeeu. 7 Jer takovi èovjek neka ne misli da æe primiti što od Boga. 8 Koji dvoumi nepostojan je u svima putovima svojijem. 9 A poniženi brat neka se hvali visinom svojom; 10 A bogati svojom poniznošæu; jer æe proæi kao cvijet travni. 11 Jer sunce ogrija s vruæinom, i osuši travu, i cvijet njezin otpade, i krasota lica njezina pogibe; tako æe i bogati u hoðenju svojemu uvenuti. 12 Blago èovjeku koji pretrpi napast; jer kad bude kušan primiæe vijenac života, koji Bog obreëe onima koji ga ljube. 13 Nijedan kad se kuša da ne govori: Bog me kuša; jer se Bog ne može zlom iskušati, i on ne kuša nikoga; 14 Nego svakoga kuša njegova slast, koja ga vuèe i mami. 15 Tada zatrudnjevši slast raða grijeh; a grijeh uèinjen raða smrt. 16 Ne varajte se, ljubazna braeo moja! 17 Svaki dobri dar i svaki poklon savršeni odozgo je, dolazi od oca svjetlosti, u kojega nema promjenjivanja ni mijenjanja vidjela i mraka; 18 Jer nas dragovoljno porodi rijeèju istine, da budemo novina od njegova stvorenja. 19 Zato, ljubazna braeo moja, neka bude svaki èovjek brz èuti a spor govoriti i spor srditi se; 20 Jer srđna èovjeèija ne èini pravde Božije. 21 Zato odbacite svaku neèistotu i suvišak zlobe, i s krotošæu primite usaðenu rijeè koja može spasti duše vaše. 22 Budite pak tvorci rijeèi, a ne samo slušaèi, varajuæi sami sebe. 23 Jer ako ko sluša rijeè a ne tvori, on je kao èovjek koji gleda lice tijela svojega u ogledalu; 24 Jer se ogleda pa otide, i odmah zaboravi kakav bješe. 25 Ali koji providi u savršeni zakon slobode i ostane u njemu, i ne bude zaboravni slušaè, nego tvorac djela, onaj æe biti blažen u djelu svojemu.

26 Ako koji od vas misli da vjeruje, i ne zauzdava jezika svojega, nego vara srce svoje, njegova je vjera uzalud. 27 Jer vjera èista i bez mane pred Bogom i ocem jest ova: obilaziti sirote i udovice u njihovijem nevoljama, i držati sebe neopoganjena od svijeta.

2 Braeo moja! u vjeri Gospoda našega slavnoga Isusa Hrista ne gledajte ko je ko; 2 Jer ako doðe u

crkvu vašu èovjek sa zlatnjem prstenom i u svijetloj haljini, a doðe i siromah u rðavojoj haljini, 3 I pogledate na onoga u svijetloj haljini, i reèete mu: ti sjedi ovdje lijepo, a siromahu reèete: ti stani tamo, ili sjedi ovdje niže podnožja mojega; 4 I ne rasudiste u sebi, nego biste sudije zlijeh pomisli. 5 Èujite, ljubazna braeo moja, ne izabra li Bog siromahe ovoga svijeta da budu bogati vjerom, i našljednici carstva koje obreëe onima koji njega ljube? 6 A vi osramotiste siromaha. Nijesu li to bogati koji vas muèe i vuku vas na sudove? 7 Ne hule li oni na dobro ime vaše kojijem ste se nazvali? 8 Ako dakle zakon carski izvršujete po pismu: ljubi bližnjega kao samoga sebe, dobro èinite; 9 Ako li gledate ko je ko, grijeh èinite, i biæete pokarani od zakona kao prestupnici; 10 Jer koji sav zakon održi a sagriješi u jednome, kriv je za sve. 11 Jer onaj koji je rekao: ne èini preljube, rekao je i: ne ubij. Ako dakle ne uèinìš preljube a ubiješ, postao si prestupnik zakona. 12 Tako govorite i tako tvorite kao oni koji æe zakonom slobode biti suðeni; 13 Jer æe onome biti sud bez milosti koji ne èini milosti; i hvali se milost na sudu. 14 Kakva je korist, braeo moja, ako ko reèe da ima vjeru a djela nema? Zar ga može vjera spasti?

15 Ako, na priliku, brat ili sestra goli budu, ili nemaju šta da jedu, 16 I reèe im koji od vas: idite s mirom, grijte se, i nasitite se, a ne da im potrebe tjelesne, šta pomaže? 17 Tako i vjera ako nema djela, mrtva je po sebi. 18 No može ko reæi: ti imas vjeru, a ja imam djela. Pokaži mi vjeru svoju bez djela svojih, a ja æu tebi pokazati vjeru svoju iz djela svojih. 19 Ti vjeruješ da je jedan Bog; dobro èiniš; i ðavoli vjeruju, i drkæu. 20 Ali hoæeš li razumjeti, o èovjeèe sujetni! da je vjera bez djela mrtva? 21 Avraam otac naš ne opravda li se djelima kad prinese Isaka sina svojega na oltar? 22 Vidiš li da vjera pomože djelima njegovijem, i kroz djela savrši se vjera? 23 I izvrši se pismo koje govorи: Avraam vjerova Bogu, i primi mu se u pravdu, i prijatelj Božij nazva se. 24 Vidite li dakle da se djelima pravda èovjek, a ne samom vjerom? 25 A tako i Raav kurva ne opravda li se djelima kad primi uhode, i izvede ih drugijem putem? 26 Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez dobrijeh djela mrtva.

3 Ne tražite, braeo moja, da budete mnogi uèitelji, znajuæi da æemo veæma biti osuðeni, 2 Jer svi pogreješujemo mnogo puta. Ali ko u rijeèi ne pogreješuje, onaj je savršen èovjek, može zauzdati i sve tijelo. 3 Jer gle, i konjima meæemo žvale u usta da nam se pokoravaju, i sve tijelo njihovo okreæemo. 4 Gle i laðe, ako su i velike i silni ih vjetrovi gone,

okreæu se malom krmicom kuda hoæe onaj koji upravlja. 5 A tako je i jezik mali ud, i mnogo èini. Gle, mala vatra, i kolike velike šume sažež. 6 I jezik je vatra, svijet pun nepravde. Tako i jezik živi među našijem udima, poganeæi sve tijelo, i paleæi vrijeme života našega, i zapaljujuæi se od pakla. (Geenna g1067) 7 Jer sav rod zvjerinja i ptica, i bubina i riba, pripitomjava se i pripitomio se rodu èovjeèiju; 8 A jezika niko od ljudi ne može pripitomiti, jer je nemirno zlo, puno ijeda smrtonosnoga. 9 Njim blagosiljamo Boga i oca, i njim kunemo ljude, koji su stvoreni po oblièju Božnjemu. 10 Iz jednijeh usta izlazi blagoslov i kletva. Ne valja, ljubazna braæeo moja, da ovo tako biva. 11 Eda li može izvor iz jedne glave toèiti slatko i grko? 12 Može li, braæeo moja, smokva masline raðati ili vinova loza smokve? Tako nijedan izvor ne daje slane i slatke vode. 13 Ko je među vama mudar i pametan neka pokaže od dobra življenja djela svoja u krotosti i premudrosti. 14 Ako li imate grku zavist i svaðu u srcima svojijem, ne hvalite se, ni lažite na istinu. 15 Ovo nije ona premudrost što silazi odozgo, nego zemaljska, ljudska, ðavolska. 16 Jer gdje je zavist i svaða ondje je nesloga i svaka zla stvar. 17 A koja je premudrost odozgo ona je najprije èista, a potom mirna, krotka, pokorna, puna milosti i dobrijeh plodova, bez hatera, i nelicemjerna. 18 A plod pravde u miru sije se onima koji mir èine.

4 Otkuda ratovi i raspre među nama? Ne otuda li, od slasti vañijeh, koje se bore u vañnjem udima? 2 Želite i nemate; ubijate i zavidite, i ne možete da dobijete; borite se i vojujete, i nemate, jer ne ištete. 3 Ištete, i ne primate, jer zlo ištete, da u slastima svojijem trošite. 4 Preljuboèinci i preljuboèinice! ne znate li da je prijateljstvo ovoga svijeta neprijateljstvo Bogu? Jer koji hoæe svijetu prijatelj da bude, neprijatelj Božij postaje. 5 Ili mislite da pismo uzalud govori: duh koji u nama živi mrzi na zavist? 6 A on daje veæu blagodat. Jer govori: Gospod suproti se ponostima, a poniženima daje blagodat. 7 Pokorite se dakle Bogu, a protivite se ðavolu, i pobjeæi æe od vas. 8 Približite se k Bogu, i on æe se približiti k vama. Oèistite ruke, grješnici, popravite srca svoja, nepostojani. 9 Budite žalosni i plaæite i jauèite: smijeh vaš neka se pretvori u plaæ, i radost u žalost. 10 Ponizite se pred Gospodom, i podignuæe vas. 11 Ne opadajte jedan drugoga, braæeo; jer ko opada brata ili osuðuje brata svojega opada zakon i osuðuje zakon, a ako zakon osuðuješ, nijesi tvorac zakona, nego sudija. 12 Jedan je zakonodavac i sudija, koji može spasti i pogubiti; a ti ko si što drugoga osuðuješ? 13 Slušajte sad vi koji

govorite: danas ili sjutra poæi æemo u ovaj ili onaj grad, i sjediæemo ondje jednu godinu, i trgovaaemo i dobijaæemo. 14 Vi koji ne znate šta æe biti sjutra. Jer šta je vaš život? On je para, koja se za malo pokaže, a potom je nestane. 15 Mjesto da govorite: ako Gospod htjedbude, i živi budemo, uèiniæemo ovo ili ono. 16 A sad se hvalite svojijem ponosom. Svaka je hvala takova zla. 17 Jer koji zna dobro èiniti i ne èini, grijeæ mu je.

5 Hodite vi sad, bogati, plaæite i ridajte za svoje ljute nevolje koje idu na vas. 2 Bogatstvo vaše instruhnu, i haljine vaše pojedoše moljci; 3 Zlato vaše i srebro zarða, i rða njihova bæe svjedoèanstvo na vas: izjeæee tijelo vaše kao organj. Stekoste bogatstvo u pošljednje dane. 4 Gle, vièe plata vañijeh poslenika koji su radili njive vaše i vi ste im otkinuli; i vika žetelaca doðe do ušiju Gospoda Savaota. 5 Veseliste se na zemlji, i nasladiste se; uhraniste srca svoja, kao na dan zaklanja. 6 Osudiste, ubiste pravednika, i ne brani vam se. 7 Trpite dakle, braæeo moja, do dolaska Gospodnjega. Gle, težak èeka plemenitoga roda iz zemlje, i rado trpi dok ne primi dažd rani i pozni. 8 Trpite dakle i vi, i utvrđite srca svoja, jer se dolazak Gospodnji približi. 9 Ne uzdišite jedan na drugoga, braæeo, da ne budete osuðeni: gle, sudija stoji pred vratima. 10 Uzmite, braæeo moja, za ugled stradanja proroke koji govorile u ime Gospoda. 11 Gle, blažene nazivamo one koji pretrplješe. Trpljenje Jovljevo èuste, i pošljedak Gospodnji vidjeste: jer je Gospod milostiv i smiluje se. 12 A prije svega, braæeo moja, ne kunite se ni nebom ni zemljom, ni drugom kakvom kletvom; nego neka bude što jest da, i što nije ne, da ne padnete pod sud. 13 Muèi li se ko među vama, neka se moli Bogu; je li ko veseo, neka hvali Boga. 14 Boluje li ko među vama, neka dozove starješine crkvene, te neka èitaju molitvu nad njim, i neka ga pomažu uljem u ime Gospodnje. 15 I molitva vjere pomoæi æe bolesniku, i podignuæe ga Gospod; i ako je grijeæe uèinio, oprostiaæe mu se. 16 Ispovijedajte dakle jedan drugome grijeæe, i molite se Bogu jedan za drugoga, da ozdravljate; jer neprestana molitva pravednoga mnogo može pomoæi. 17 Iljija bjeæe èovjek smrtan kao i mi, i pomoli se Bogu da ne bude dažda, i ne udari dažd na zemlji za tri godine i šest mjeseci. 18 I opet se pomoli i nebo dade dažd, i zemlja iznese rod svoj. 19 Braæeo! ako ko od vas zaðe s puta istine, i obrati ga ko, 20 Neka zna da æe onaj koji obrati grješnika s krivoga puta njegova spasti dušu od smrti, i pokriti mnoštvo grijeæa.

1 Petrova

1 Od Petra, apostola Isusa Hrista, izbranijem došljacima, rasijanijem po Pontu, Galatiji, Kapadokiji, Aziji i Vitiniji; **2** Po proviđenju Boga oca, svetinjom Duha dovedenijem u poslušanje i kropljenje krvi Isusa Hrista: da vam se umnoži blagodat i mir.

3 Blagosloven Bog i otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji nas po velikoj milosti svojoj prerodi za živ nad vaskrsenjem Isusa Hrista iz mrtvijeh, **4** Za našljedstvo nepropadljivo, koje neće istruhnuti ni uvenuti, saèuvano na nebesima za vas, **5** Koje je sila Božija vjerom saèuvala za spasenije, pripravljeno da se javi u pošljednje vrijeme; **6** Kojemu radujte se, premda ste sad malo gdje je potrebno) žalosni u razliènjem napastima, **7** Da se kušanje vaše vjere mnogo vrednije od zlata propadljivoga koje se kuša ognjem nađe na hvalu i èast i slavu, kad se pokaže Isus Hristos; **8** Kojega ne vidjevši ljubite, i kojega sad ne gledajuæi no vjerujuæi ga radujete se radošæu neiskazanom i proslavljenom, **9** Primajuæi kraj svoje vjere, spasenje dušama. **10** Koje spasenije tražiš i ispitivaše za nj proroci, koji za vašu blagodat prorekose; **11** Ispitujuæi u kakovo ili u koje vrijeme javljaše Duh Hristov u njima, naprijed svjedoèeæi za Hristove muke i za slave po tome; **12** Kojima se otkri da ne samijem sebi nego nama služahu ovijem što vam se sad javi po onima koji vam propovjediše jevanđelje poslanjem s neba Duhom svjetijem, u koje anđeli žele zaviriti. **13** Zato, ljubazni, zapregnuvši bedra svojega uma budite trijezni, i zacijelo se nadajte blagodati koja æe vam se prinijeti kad doðe Isus Hristos. **14** Kao poslušna djeca, ne vladajuæi se po prvijem željama u svojemu neznanju, **15** Nego po svecu koji vas je pozvao, i vi budite sveti u svemu življenju. **16** Jer je pisano: budite sveti, jer sam ja svet. **17** I ako zovete ocem onoga, koji ne gledajuæi ko je ko, sudi svakome po djelu, provodite vrijeme svojega življenja sa strahom, **18** Znajuæi da se propadljivijem srebrom ili zlatom ne iskupiste iz sujetnoga svojeg življenja, koje ste vidjeli od otaca; **19** Nego skupocjenom krvlju Hrista, kao bezazlena i preèista jagnjeta; **20** Koji je odreðen još prije postanja svijeta, a javio se u pošljednja vremena vas radi, **21** Koji kroz njega vjerujete Boga koji ga podiže iz mrtvijeh, i dade mu slavu, da bi vaša vjera i nadanje bilo u Boga. **22** Duše svoje oèistivši u poslušanju istine Duhom za bratoljublje nedvoljeno, od èista srca ljubite dobro jedan drugoga, **23** Kao preroðeni ne od sjemena koje truhne, nego od onog koje ne truhne,

rijeeju živoga Boga, koja ostaje dovijeka. (aiõn g165) **24** Jer je svako tijelo kao trava, i svaka slava èovjeèila kao cvijet travni: osuši se trava, i cvijet njezin otpade; **25** Ali rijeè Gospodnja ostaje dovijeka. A ovo je rijeè što je objavljena među vama. (aiõn g165)

2 Odbacite dakle svaku pakost i svaku prijevaru i licemjerje i zavist i sva opadanja, **2** I budite željni razumnoga i pravoga mlijeka, kao novoroðena djeca, da o njemu uzrastete za spasenije; **3** Jer okusite da je blag Gospod. **4** Kad dođete k njemu, kao kamenu životu, koji je, istina, od ljudi odbaèen, ali od Boga izabran i priboran: **5** I vi kao živo kamenje zidajte se u kuæu duhovnu i sveštenstvo sveto, da se prinose prinosi duhovni, koji su Bogu povoljni, kroz Isusa Hrista. **6** Jer u pismu stoji napisano: evo meæem u Sionu kamen krajeugalan izbrani i skupocjeni; i ko njega vjeruje neće se postidjeti. **7** Vama dakle koji vjerujete èast je; a onima koji se protive kamen koji odbaciše zidari on posta glava od ugla, i kamen spoticanja i stijena sablazni: **8** Na koji se i spotièeu koji se protive rijeèi, na što su i odreðeni. **9** A vi ste izbrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, narod dobitka, da objavite dobrodjetelji onoga koji vas dozva iz tame k èudnome vidjelu svome; **10** Koji nekad ne bijaste narod, a sad ste narod Božij; koji ne bijaste pomilovani, a sad ste pomilovani. **11** Ljubazni! molim vas, kao došljake i goste, da se èuvate od tjelesnih želja, koje vojuju na dušu. **12** A vladajte se dobro među neznabوćima, da bi za ono za što vas opadaju kao zloèince, vidjevši vaša dobra djela, hvalili Boga u dan pohoðenja. **13** Budite dakle pokorni svakoj vlasti èovjeèejoj, Gospoda radi: ako caru, kao gospodaru; **14** Ako li knezovima, kao njegovijem poslanicima za osvetu zloèincima, a za hvalu dobrotvorima. **15** Jer je tako volja Božija da dobrijem djelima zadržavate neznanje bezumnjih ljudi. **16** Kao slobodni, a ne kao da biste imali slobodu za pokrivaè pakosti, nego kao sluge Božije. **17** Poštujte svakoga: braæu ljubite, Boga se bojite, cara poštujte. **18** Sluge! budite pokorni sa svakijem strahom gospodarima ne samo dobrima i krotkima nego i zlima. **19** Jer je ovo ugodno pred Bogom ako Boga radi podnese ko žalosti, stradajuæi na pravdi. **20** Jer kakva je hvala ako za krivicu muke trpite? Nego ako dobro èineæi muke trpite, ovo je ugodno pred Bogom. **21** Jer ste na to i pozvani, jer i Hristos postrada za nas, i nama ostavi ugled da idemo njegovijem tragom; **22** Koji grijeha ne uèini, niti se naðe prijevara u ustima njegovijem; **23** Koji ne psova kad ga psovaše; ne prijeti kad strada; nego se oslanjaše na onoga koji pravo sudi; **24** Koji grijehe

naše sam iznese na tijelu svojemu na drvo, da za Isusa Hrista. 22 Koji je s desne strane Bogu, otisavši grijehu umremo, i za pravdu živimo; kojega se ranom na nebo, i slušaju ga anđeli i vlasti i sile.

iscijeliste. 25 Jer bijaste kao izgubljene ovce, koje nemaju pastira; no sad se obratiste k pastiru i vladici duša svojih.

3 A tako i vi žene budite pokorne svojijem muževima, da ako koji i ne vjeruju riječi ženskijem življenjem bez riječi da se dobiju, 2 Kad vide èisto življenje vaše sa strahom; 3 Vaša ljepota da ne bude spolja u pletenju kose, i u udaranju zlata, i oblaèenju haljina; 4 Nego u tajnome èovjeku srca, u jednakosti krotkoga i tihoga duha, što je pred Bogom mnogocjeno. 5 Jer se tako nekad ukrašavahu i svete žene, koje se uzdahu u Boga i pokoravahu se svojijem muževima, 6 Kao što Sara slušaše Avraama, i zvaše ga gospodarom; koje ste vi kæeri postale,ako èinite dobro, i ne bojite se nikakvoga straha. 7 Tako i vi muževi živate sa svojijem ženama po razumu, i poštujte ih kao slabiji ženski sud, i kao sunašljednice blagodati života, da se ne smetu molitve vaše. 8 A najposlijе budite svi složni, žalostivi, bratoljubivi, milostivi, ponizni; 9 Ne vraæajte zla za зло, ni psovke za psovku; nego nasuprot blagosiljajte, znajuæi da ste na to pozvani da naslijedite blagoslov. 10 Jer koji je rad da živi i da vidi dane dobre, neka zadrži jezik svoj od zla, i usne svoje, da ne govore prijevar; 11 Neka se ukloni od zla, i neka uèini dobro; neka traži mira i neka se drži njega. 12 Jer oèi Gospodnje gledaju na pravednike, i uši njegove na molitvu njihovu; a lice Gospodnje na one koji zlo èine da ih istrijebi sa zemlje. 13 I ko može vama nauediti ako užidete za dobrom? 14 Nego ako i stradate pravde radi, blaženi ste. Ali straha njihova ne bojite se, niti se plašite; 15 Nego Gospoda Boga svetite u srcima svojijem. A budite svagda gotovi na odgovor svakome koji vas zapita za vaše nadanje. 16 S krotošæu i strahom imajte dobru savjest; da ako vas opadaju za što kao zloeince da se postide oni što kude vaše dobro življenje po Hristu. 17 Jer je bolje, ako hoæe volja Božija, da stradate dobro èineæi, negoli zlo èineæi. 18 Jer i Hristos jedanput za grijehu naše postrada, pravednik za nepravednike, da nas privede k Bogu, ubijen, istina, bivši tijelom, no oživljevši Duhom; 19 Kojijem sišavši propovijeda i duhovima koji su u tamnici, 20 Koji nekad ne htješe da slušaju kad ih oèekivaše Božije trpljenje u vrijeme Nojevo, kad se graðaše kovèeg, u kome malo, to jest osam duša, ostade od vode. 21 Za spomen toga i nas sad spasava krštenje, ali ne pranje tjelesne neèistote, nego obeæanje dobre savjesti Bogu, vaskrsenjem

4 Kad dakle Hristos postrada za nas tijelom, i vi se tom misli naoružajte: jer koji postrada tijelom, prestaje od grijeha, 2 Da ostalo vrijeme života u tijelu ne živi više željama èovjeèijim, nego volji Božjoj. 3 Jer je dosta što smo prošavše vrijeme života proveli po volji neznabogaèkoj, živeæi u neèistotama, u slastima, u pjianstvu, u žderanju, u pijenju i bogomrskijem neznabovoštima. 4 Zato se èude što vi ne trèete s njima u to isto neuredno življenje, i hule na vas. 5 Oni æe dati odgovor onome koji je gotov da sudi živima i mrtvima. 6 Zato se i mrtvima propovjedi jevanđelje, da prime sud po èovjeku tijelom a po Bogu da žive duhom. 7 A svemu se kraj približi. Budite dakle mudri i trijezni u molitvama. 8 A prije svega imajte neprestanu ljubav među sobom; jer ljubav pokriva mnoštvo grijeha. 9 Budite gostoljubivi među sobom bez mrmljanja; 10 I služite se među sobom, svaki darom koji je primio, kao dobri pristavi razliène blagodati Božije. 11 Ako ko govori, neka govori kao rijeèi Božije; ako ko služi neka služi kao po moæi koju Bog daje: da se u svaèemu slavi Bog kroz Isusa Hrista, kome je slava i država va vijek vijeka. Amin. (alio g165) 12 Ljubazni! ne èudite se vruæini koja vam se dogaða za kušanje vaše, kao da vam se što novo dogaða; 13 Nego se radujte što stradate s Hristom, da biste, i kad se javi slava njegovu, imali radost i veselje. 14 Ako bivate ukorenji za ime Hristovo, blago vama! jer Duh slave i Boga poèiva na vama: oni dakle hule na nj, a vi ga proslavljate. 15 Samo da ne postrada koji od vas kao krvnik, ili kao lupež, ili kao zloeinac, ili kao onaj koji se miješa u tuðe poslove; 16 A ako li kao hrišæanin, neka se ne stidi, veæ neka slavi Boga u ovom dogaðaju. 17 Jer je vrijeme da se poène sud od kuæe Božije; ako li se najprije od vas poène, kakav æe biti pošljedak onima što se protive Božijemu jevanđelju? 18 I kad se pravednik jedva spase, bezbožnik i greješnik gdje æe se javiti? 19 Zato i koji stradaju po volji Božjoj neka mu kao vjernome tvorcu predadu duše svoje u dobrijem djelima.

5 Starješine koje su među vama molim koji sam i sam starješina i svjedok Hristova stradanja, i imam dijel u slavi koja æe se javiti: 2 Pasite stado Božije, koje vam je predato, i nadgledajte ga, ne silom, nego dragovoljno, i po Bogu, niti za nepravedne dobitke, nego iz dobra srca; 3 Niti kao da vladate narodom; nego bivajte ugledi stadi; 4 I kad se javi poglavlar pastirski, primiæete vijenac slave koji neæe uvenuti. 5 Tako vi mladi slušajte starješine; a svi se

slušajte među sobom, i stecite poniznost; jer se Bog ponositima suproti, a poniženima daje blagodat. **6** Ponizite se dakle pod silnu ruku Božiju, da vas povisi kad dođe vrijeme. **7** Sve svoje brige bacite na nj, jer se on brine za vas. **8** Budite trijezni i pazite, jer suparnik vaš, đavo, kao lav ričući hodi i traži koga da proždere. **9** Branite se od njega tvrdom u vjeri, znajući da se takova stradanja događaju vašoj braći po svijetu. **10** A Bog svake blagodati, koji vas pozva na vjećnu svoju slavu u Hristu Isusu, on da vas, pošto malo postradate, savrši, da utvrди, da ukrijepi, da utemelji. (aiōnios g166) **11** Njemu slava i država va vijek vijeka. Amin. (aiōn g165) **12** Po Silvanu, vašemu vjernom bratu, kao što mislim, pišem vam ovo malo, svjetujući i svjedočeći da je ovo prava blagodat Božija u kojoj stojite. **13** Pozdravlja vas crkva s vama izabrana u Vavilonu, i Marko sin moj. **14** Pozdravite jedan drugoga cjelivom ljubavi. Mir vam svima u Hristu Isusu. Amin.

2 Petrova

1 Od Simona Petra, sluge i apostola Isusa Hrista, onima što su primili s nama jednu èasnu vjeru u pravdi Boga našega i spaša Isusa Hrista: 2 Blagodat i mir da vam se umnoži poznavanjem Boga i Hrista Isusa Gospoda našega. 3 Buduæi da su nam sve božanstvene sile njegove, koje trebaju k životu i pobožnosti, darovane poznanjem onoga koji nas pozva slavom i dobrodjetelju, 4 Kroz koje se nama darovaše èasna i prevelika obeæanja, da njih radi imate dijel u Božjoj prirodi, ako uteèete od tjelesnijeh želja ovoga svijeta. 5 I na samu ovo okrenite sve staranje svoje da pokaæete u vjeri svojoj dobrodjetelj, a u dobrodjetelji razum, 6 A u razumu uzdržanje, a u uzdržanju trpljenje, a u trpljenju pobožnost, 7 A u pobožnosti bratoljublje, a u bratoljublju ljubav. 8 Jer kad je ovo u vama, i množi se, neæe vas ostaviti lijene niti bez ploda u poznanju Gospoda našega Isusa Hrista. 9 A ko nema ovoga slijep je, i pipa zaboravivši oèišæenje od starijeh svojih grijeha. 10 Zato, braæeo, postaraјte se još veæma da svoju službu i izbor utvrđite; jer èineæi ovo neæete pogriješiti nikad; 11 Jer vam se tako obilno dopusti ulazak u vjeèeno carstvo Gospoda našega i spaša Isusa Hrista. (alioñios g166) 12 Zato se neæu oljeniti opominjati vam jednako ovo, ako i znate i utvrðeni ste u ovoj istini; 13 Jer mislim da je pravo dokle sam god u ovom tijelu da vas budim opominjanjem, 14 Znajuæi da æu skoro tijelo svoje odbaciti kao što mi kaza i Gospod naš Isus Hristos. 15 A trudiæu se svakojako da se i po rastanku mojemu možete opominjati ovoga; 16 Jer vam ne pokazasmo sile i dolaska Gospoda našega Isusa Hrista po pripovijetkama mudro izmišljenjem, nego smo sami vidjeli slavu njegovu. 17 Jer on primi od Boga oca èast i slavu kad doðe k njemu takovi glas: ovo je sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji. 18 I ovaj glas mi èusmo gdje siðe s neba kad bijasmo s njim na svetoj gori. 19 I imamo najpouzdaniju proroèku rijeè, i dobro èinite što pazite na nju, kao na vidjelo koje svijetli u tamnome mjestu, dokle dan ne osvane i danica se ne rodi u srcima vašima. 20 I ovo znajte najprije da nijedno proroštvo književno ne biva po svome kazivanju; 21 Jer nikad proroštvo ne bi od èovjeèije volje, nego nauèeni od svetoga Duha govorisë sveti Božiji ljudi.

2 A bijaše i lažnijeh proroka u narodu, kao što æe i meðu vama biti lažnijeh uèitelja, koji æe unijeti jeresi pogibli, i odricaæe se gospodara koji ih iskupi i dovodiæe sebi naglu pogibao. 2 I mnogi

æe poæi za njihovijem neèistotama kojima æe se huliti na put istine. 3 I u lakomstvu loviæe vas izmišljenjem rijeèima. Njihov sud odavno ne docni, i pogibao njihova ne drijema. 4 Jer kad Bog ne poštedje anđela koji sagriješi, nego ih metnu u okove mraka paklenoga, i predade da se èuvaju za sud; (Tartaroð g5020) 5 I prvoga svijeta ne poštedje, nego saèuvavši samosmoga Noja, propovjednika pravde, navede potop na svijet bezbožnièi; 6 I gradove Sodom i Gomor sažeže i razvali i osudi, i postavi ugled bezbožnicima koji bi postali; 7 I izbavi pravednoga Lota, koga osramotiše bezakonici neèistotom življjenja; 8 Jer kad življaše pravednik meðu njima, gledajuæi i slušajuæi bezakona djela, muæeše od dana do dana pravednu dušu; 9 Zna Gospod pobožne izbavljati od napasti, a nepravednike muæeæi èuvati za dan sudni; 10 A osobito one koji idu za tjelesnijem željama neèistote, i ne mare za poglavarstvo, i koji su bezobrazni i samovoljni, i ne drkæu huleæi na slavu. 11 Kad anđeli, koji veæu snagu i silu imaju, ne izgovaraju na njih pred Gospodom hulnoga suda; 12 A oni, kao nerazumna životinja, koja je od prirode na to stvorena da se hvata i kolje, hule na ono što ne razumiju, i u pogibli svojoj propašæe 13 Primajuæi platu nepravde. Oni misle da je slast èastiti se svaki dan; oni su sramota i grijeh, koji se hrane svojijem prijevarama, jeduæi s vama; 14 Imaju oèi pure preljuboèinstva i neprestanoga grijeha; prelašæuju neutvrđene duše; imaju srce nauèeno lakomstvu, djeca kletve; 15 Ostavivši pravi put, zaðoše, i idu putem Valaama Vosorova, kome omilje plata nepravedna; 16 Ali bi pokaran za svoje bezakonje: skot njemi progovorivši glasom èovjeèejim zabrani bezumlje prorokovo. 17 Ovo su bezvodni izvori, i oblaci i magle koje progone vjetrovi, za koje se èuva mrak tamni vavijek. (questioned) 18 Jer govoreæi ponosite i lažljive rijeèi prelašæuju na neèistote tjelesnijeh želja one koji otskora bježe od onijeh što žive u prijevari. 19 I obeæavaju im slobodu a sami su robovi pogibli; jer koga ko nadvlada onaj mu i robuje. 20 Jer ako odbjegnu od neèistote svijeta poznanjem Gospoda i spaša našega Isusa Hrista, pa se opet zapletu u njih i budu nadvladani, bude im pošljednje gore od prvoga; 21 Jer im bješe bolje da ne poznaše puta pravde, negoli kad poznaše da se vrate natrag od svete zapovijesti koja im je predana. 22 Jer im se dogodi istinita pripovijest: pas se povraæea na svoju bljuvotinu, i: svinja okupavši se, u kaljužu.

3 Evo vam, ljubazni, veæ pišem drugu poslanicu u kojima budim napominjanjem vaš èisti razum, 2

Da se opominjete rijeèi koje su naprijed kazali sveti proroci, i zapovijesti svojih apostola od Gospoda i spasa. **3** I ovo znajte najprije da æe u pošljednje dane doæi rugaèi koji æe življeti po svojim željama, **4** I govoriti: gdje je obeæanje dolaska njegova? Jer otkako oci pomriješe sve stoji tako od poèetka stvorenja. **5** Jer navalice neæe da znamo da su nebesa bila otprije i zemљa iz vode i usred vode Božjom rijeèi. **6** Zato tadašnji svijet bi vodom potopljen i pogibije. **7** A sadašnja nebesa i zemљa tom istom rijeèi zadržana su te se èuvaju za dan strašnoga suda i pogibli bezakonijeh ljudi. **8** Ali ovo jedno da vam ne bude nepoznato, ljubazni, da je jedan dan pred Gospodom kao hiljada godina, i hiljada godina kao jedan dan. **9** Ne docni Gospod s obeæanjem, kao što neki misle da docni, nego nas trpi, jer neæe da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje. **10** Ali æe doæi dan Gospodnjii kao lupež noæeu, u koji æe nebesa s hukom proæi, a stihije æe se od vatre raspasti a zemљa i djela što su na njoj izgorjeæe. **11** Kad æe se dakle ovo sve raskopati, kakovjem treba vama biti u svetom življenu i pobožnosti, **12** Èekajuæi i želeæi da bude skorije dolazak Božijega dana, kojega æe se radi nebesa spaliti i raskopati, i stihije od vatre rastopiti? **13** Ali èekamo po obeæanju njegovu novo nebo i novu zemљu, gdje pravda živi. **14** Zato, ljubazni, èekajuæi ovo starajte se da vas on naðe èiste i prave u miru. **15** I trpljenje Gospoda našega držite za spasenje; kao što vam i ljubazni naš brat Pavle po danoj mu premudrosti pisa. **16** Kao što govori o ovome i u svima svojijem poslanicama, u kojima imaju neke stvari teške razumjeti, koje nenauèeni i neutvrðeni izvræeu, kao i ostala pisma, na svoju pogibao. **17** A vi dakle, ljubazni, znajuæi naprijed, èuvajte se da prijevarom bezakonika ne budete odvedeni s njima, i ne otpadnete od svoje tvrđe; **18** Nego napredujte u blagodati i u poznanju Gospoda našega i spasa Isusa Hrista. Njemu slava i sad i u vjeèena vremena. Amin.

(aiōn g165)

1 Jovanova

1 Što bješe ispoèetka, što èusmo, što vidjesmo oèima svojima, što razmotrîmo i ruke naše opipaše, o rijeèi života: **2** I život se javi, i vidjesmo, i svjedoèimo, i javljamo vam život vjeèni, koji bješe u oca, i javi se nama; (*aiònios g166*) **3** Što vidjesmo i èusmo to javljamo vama da i vi s nama imate zajednicu; a naša je zajednica s ocem i sa sinom njegovijem Isusom Hristom. **4** I ovo vam pišemo da radost vaša bude ispunjena. **5** I ovo je obeæanje koje èusmo od njega i javljamo vama, da je Bog vidjelo, i tame u njemu nema nikakve. **6** Ako reèemo da imamo zajednicu s njim a u tami hodimo, lažemo i ne tvorimo istine. **7** Ako li u vidjelu hodimo, kao što je on sam u vidjelu, imamo zajednicu jedan s drugijem, i krv Isusa Hrista, sina njegova, oèišæava nas od svakoga grijeha. **8** Ako reèemo da grijehe nemamo, sebe varamo, i istine nema u nama. **9** Ako priznajemo grijehe svoje, vjeran je i pravedan da nam oprosti grijehe naše, i oèisti nas od svake nepravde. **10** Ako reèemo da ne sagriješimo, gradimo ga lažom, i rijeè njegova nije u nama.

2 Djeèice moja! ovo vam pišem da ne griješite; i ako ko sagriješi, imamo zastupnika kod oca, Isusa Hrista pravednika, **2** I on oèišæa grijehe naše, i ne samo naše nego i svega svijeta. **3** I po tom razumijemo da ga poznamo, ako zapovijesti njegove držimo. **4** Koji govori: poznajem ga, a zapovijesti njegovih ne drži, laža je, i u njemu istine nema; **5** A koji drži rijeè njegovu, u njemu je zaista ljubav Božija savršena; po tom poznajemo da smo u njemu. **6** Koji govori da u njemu stoji, i taj treba tako da hodi kao što je on hodio. **7** Ljubazni! ne pišem vam nove zapovijesti, nego zapovijest staru koju imaste ispoèetka. Zapovijest stara jest rijeè koju èuste ispoèetka. **8** Opet vam pišem novu zapovijest, koja je zaista u njemu i u vama; jer tama prolazi, i vidjelo pravo veæ svijetli. **9** Koji govori da je u vidjelu, a mrzi na svojega brata, još je u tami. **10** Koji ljubi brata svojega, u vidjelu živi, i sablazni u njemu nema. **11** A koji mrzi na svojega brata, u tami je, i u tami hodi, i ne zna kuda ide, jer mu tama zasljepi oèi. **12** Pišem vam, djeèice, da vam se opravštaju griješi imena njegova radi. **13** Pišem vam, oci, jer poznate onoga koji nema poèetka. Pišem vam, mladiæi, jer nadvladaste neèastivoga. Pišem vam, djeco, jer poznate oca. **14** Pisah vam, oci, jer poznate onoga koji je od poèetka. Pisah vam, mladiæi, jer ste jaki, i rijeè Božija u vama stoji, i nadvladaste neèastivoga. **15** Ne ljubite svijeta

ni što je na svijetu. Ako ko ljubi svijet, nema ljubavi oèine u njemu. **16** Jer sve što je na svijetu, tjelesna želja, i želja oèiju, i ponos života, nije od oca, nego je od ovoga svijeta. **17** I svijet prolazi i želja njegova; a koji tvori volju Božiju ostaje dovijeka. (*aiòn g165*) **18** Djeco! pošljednje je vrijeme, i kao što èuste da æee doæi antihrist, i sad mnogi antihristi postaše; po tom poznajemo da je pošljednji èas. **19** Od nas iziðoše, ali ne biše od nas: kad bi bili od nas onda bi ostali s nama; ali da se jave da nijesu svi od nas. **20** I vi imate pomazanje od svetoga, i znate sve. **21** Ne pisah vam kao da ne znate istine, nego što je znate, i znate da nikakva laž nije od istine. **22** Ko je lažljivac osim onoga koji odrièe da Isus nije Hristos? Ovo je antihrist, koji se odrièe oca i sina. **23** Koji se god odrièe sina ni oca nema; a koji priznaje sina, i oca ima. **24** Vi dakle što èuste ispoèetka u vama neka stoji; ako u vama ostane što èuste ispoèetka, i vi æete ostati u sinu i u ocu. **25** I ovo je obeæanje koje nam on obeæa, život vjeèni. (*aiònios g166*) **26** Ovo vam pisah za one koji vas varaju. **27** I vi pomazanje što primiste od njega, u vama stoji, i ne trebujete da vas ko uèi; nego kako vas to samo pomazanje uèi u svemu, i istinito je, i nije laž, i kao što vas nauèi ostanite u njemu. **28** I sad, djeèice, ostanite u njemu da imamo slobodu kad se javi, i da se ne osramotimo pred njim o njegovu dolasku. **29** Ako znate da je pravednik, poznajte da je svaki koji tvori pravdu od njega roðen.

3 Vidite kakvu nam je ljubav dao otac, da se djeca Božija nazovemo i budemo; zato svijet ne poznaje nas, jer njega ne poznala. **2** Ljubazni! sad smo djeca Božija, i još se ne pokaza šta æemo biti; nego znamo da kad se pokaže, biæemo kao i on, jer æemo ga vidjeti kao što jest. **3** I svaki koji ovaj nadima na njega, èisti se, kao i on što je èist. **4** Svaki koji èini grijeh i bezakonje èini: i grijeh je bezakonje. **5** I znate da se on javi da grijehe naše uzme; i grijeha u njemu nema. **6** Koji god u njemu stoji ne griješi; koji god griješi ne vidje ga niti ga poznala. **7** Djeèice! niko da vas ne vara: koji pravdu tvori pravednik je, kao što je on pravedan; **8** Koji tvori grijeh od ðavola je, jer ðavo griješi od poèetka. Zato se javi sin Božij da raskopa djela ðavolja. **9** Koji je god roðen od Boga ne èini grijeha, jer njegovo sjeme stoji u njemu, i ne može griješiti, jer je rođen od Boga. **10** Po tom se poznaju djeca Božija i djeca ðavolja: koji god ne tvori pravde, nije od Boga, i koji ne ljubi brata svojega. **11** Jer je ovo zapovijest, koju èuste ispoèetka, da ljubimo jedan drugoga. **12** Ne kao što Kain bješe od neèastivoga i

zakla brata svojega. I za koji ga uzrok zakla? Jer djela u nama. **13** Po tom doznajemo da u njemu stojimo, i njegova bijahu zla, a brata mu pravedna. **14** Ne èudite on u nama, što nam je dao od Duha svojega. **14** I mi se, braæeo moja, ako svijet mrzi na vas. **15** Mi znamo vidjesmo i svjedoèimo da otac posla sina da se spase da prijeðosmo iz smrti u život, jer ljubimo braæeu; jer svijet. **15** Koji prizna da je Isus sin Božiji, Bog u njemu ko ne ljubi brata ostaje u smrti. **16** Svaki koji mrzi stoji i on u Bogu. **16** I mi poznasmo i vjerovasmo na brata svojega krvnik je ljudski; i znate da nijedan ljubav koju Bog ima k nama. Bog je ljubav, i koji stoji krvnik ljudski nema u sebi vjeènoga života. (aiðnios **16**) **16** Po tom poznasmo ljubav što on za nas dušu ljubav u nama savršuje da imamo slobodu na dan svoju položi: mi smo dužni polagati duše za braæeu. **16** Po tom poznasmo ljubav što on za nas dušu ljubav u nama savršuje da imamo slobodu na dan svoju položi: mi smo dužni polagati duše za braæeu. **17** Koji dakle ima bogatstvo ovoga svijeta, i vidi brata U ljubavi nema straha, nego savršena ljubav izgoni svojega u nevolji i zatvori srce svoje od njega, kako strah napolje; jer strah ima muku. A ko se boji nije ljubav Božija stoji u njemu? **18** Djeèice moja! da se savršen u ljubavi. **19** Da imamo mi ljubav k njemu, jer ne ljubimo rijeèju ni jezikom, nego djelom i istinom. **19** I po tom doznajemo da smo od istine, i pred njim on najprije pokaza ljubav k nama. **20** Ako ko reèe: ja tješimo srca svoja. **20** Jer ako nam zazire srce naše, ne ljubi brata svojega, koga vidi, kako može ljubiti Bog je veæi od srca našega i zna sve. **21** Ljubazni! Bog, koga ne vidi? **21** I ovu zapovijest imamo od Bogom; **22** I što god zaištemo, primiæemo od njega, jer zapovijesti njegove držimo i èinimo što je njemu ugodno. **23** I ovo je zapovijest njegova da vjerujemo u ime sina njegova Isusa Hrista, i da ljubimo jedan drugoga kao što nam je dao zapovijest. **24** I koji drži zapovijesti njegove u njemu stoji, i on u njemu. I po tom poznajemo da stoji u nama, po Duhu koga nam je dao.

5 Koji god vjeruje da je Isus Hristos, od Boga je rođen; i koji god ljubi onoga koji je rođio, ljubi i onoga koji je rođen od njega. **2** Po tom znamo da ljubimo djecu Božiju kad Boga ljubimo i njegove zapovijesti držimo. **3** Jer je ovo ljubav Božija da zapovijesti njegove držimo; i zapovijesti njegove nijesu teške. **4** Jer svaki koji je rođen od Boga pobjeđuje svijet; i viera je naša ova pobjeda koja pobjedi svijet.

4 Ljubazni! ne vjerujte svakome duhu, nego kušajte duhove jesu li od Boga; jer mnogi lažni proroci iziđoše na svijet. **2** Po ovome poznajte Duha Božjega, i duha lažnoga; svaki duh koji priznaje da je Isus Hristos u tijelu došao, od Boga je; **3** A svaki duh koji ne priznaje da je Isus Hristos u tijelu došao, nije od Boga: i ovaj je antihristov, za kojega èuste da æe doæi, i sad je veæ na svijetu. **4** Vi ste od Boga, djeèice, i nadvladaste ih, jer je veæi koji je u vama negoli koji je na svijetu. **5** Oni su od svijeta, zato govore od svijeta, i svijet ih sluša. **6** Mi smo od Boga; koji poznaje Boga sluša nas, a koji nije od Boga ne sluša nas. Po ovom poznajemo duha istine i duha prijevare. **7** Ljubazni! da ljubimo jedan drugoga; jer je ljubav od Boga, i svaki koji ima ljubav od Boga je rođen, i poznaje Boga. **8** A koji nema ljubavi ne poznaje Boga; jer je Bog ljubav. **9** Po tom se pokaza ljubav Božja k nama što Bog sina svojega jedinorodnoga posla na svijet da živimo kroz nj. **10** U ovom je ljubav ne da mi pokazasmo ljubav k Bogu, nego da on pokaza ljubav k nama, i posla sina svojega da oèisti grijeha naše. **11** Ljubazni! kad je ovako Bog pokazao ljubav k nama, i mi smo dužni ljubiti jedan drugoga. **12** Boga niko ne vidje nikad: ako imamo ljubav među sobom, Bog u nama stoji, i ljubav je njegova savršena

5 Koji god vjeruje da je Isus Hristos, od Boga je rođen; i koji god ljubi onoga koji je rodio, ljubi i onoga koji je rođen od njega. **2** Po tom znamo da ljubimo djecu Božiju kad Boga ljubimo i njegove zapovijesti držimo. **3** Jer je ovo ljubav Božija da zapovijesti njegove držimo; i zapovijesti njegove nijesu teške. **4** Jer svaki koji je rođen od Boga pobjeđuje svijet; i vjera je naša ova pobjeda koja pobijedi svijet. **5** Ko je koji svijet pobjeđuje osim onoga koji vjeruje da je Isus sin Božij? **6** Ovo je Isus Hristos što dođe vodom i krvlju i Duhom, ne samo vodom nego vodom i krvlju; i Duh je koji svjedoči, jer je Duh istina. **7** Jer je troje što svjedoči na nebu: Otac, Riječ, i sveti Duh; i ovo je troje jedno. **8** I troje je što svjedoči na zemlji: duh, i voda, i krv; i troje je zajedno. **9** Kad primamo svjedočanstvo ēovjeđe, svjedočanstvo je Božije veæe; jer je ovo svjedočanstvo Božije što svjedoči za sina svojega. **10** Koji vjeruje sina Božijega ima svjedočanstvo u sebi; koji ne vjeruje Bogu naæinio ga je lažom, jer ne vjerova svjedočanstvu koje svjedoči Bog za sina svojega. **11** I ovo je svjedočanstvo da nam je Bog dao život vjeèni; i ovaj život vjeèni u sinu je njegovom. (aiōnios g166) **12** Ko ima sina Božijega ima život; ko nema sina Božijega nema života. **13** Ovo pisah vama koji vjerujete u ime sina Božijega, da znate da imate život vjeèni i da vjerujete u ime sina Božijega. (aiōnios g166) **14** I ovo je sloboda koju imamo k njemu da ako što molimo po volji njegovoj posluša nas. **15** I kad znamo da nas sluša što god molimo, znamo da æe nam dati što ištemo u njega. **16** Ako ko vidi brata svojega gdje griješi grijeh ne k smrti, neka moli, i daæe mu život, onima koji griješe ne k smrti. Ima grijeh k smrti: za taj ne govorim da moli. **17**

Svaka je nepravda grijeh; i ima grijeh ne k smrti. **18**
Znamo da nijedan koji je rođen od Boga, ne griješi,
nego koji je rođen od Boga èuva se, i neèastivi ne
dohvata se do njega. **19** Znamo da smo od Boga i
sav svijet leži u zlu. **20** A znamo da sin Božij dođe, i
dao nam je razum da poznamo Boga istinoga, i da
budemo u istinome sinu njegovom Isusu Hristu. Ovo
je istini Bog i život vjeèni. (*aiōnios g166*) **21** Djeèice!
èuvajte se od neznaboštva. Amin.

2 Jovanova

1 Od starješine izbranoj gospođi i djeci njezinoj, koju ja ljubim vaistinu, i ne samo ja nego svi koji poznaje istinu, **2** Za istinu koja u nama stoji i biće s nama dovijeka: (aiōn g165) **3** Da bude s vama blagodat, milost, mir od Boga oca i od Gospoda Isusa Hrista, sina očina, u istini i u ljubavi. **4** Obradovah se vrlo što nađoh neke od twoje djece koji hode u istini, kao što primismo zapovijest od oca. **5** I sad molim te, gospođo, ne kao da ti novu zapovijest pišem, nego koju imamo ispoèetka, da imamo ljubav među sobom. **6** I ova je ljubav da živimo po zapovijestima njegovijem. Ova je zapovijest, kao što èuste ispoèetka, da u njoj živite. **7** Jer mnoge varalice izidoše na svijet koji ne priznaju Isusa Hrista da je došao u tijelu; ovo je varalica i antihrist. **8** Èuvajte se da ne izgubimo što smo zaradili, nego da primimo platu potpuno. **9** Koji god prestupa i ne stoji u nauci Hristovoj onaj nema Boga; a koji stoji u nauci Hristovoj onaj ima i oca i sina. **10** Ako ko dolazi k vama i ove nauke ne donosi, ne primajte ga u kuæu, i ne pitajte se s njim; **11** Jer ko se upita s njim, prima dijel u njegovijem zlijem djelima. **12** Mnogo bih vam imao pisati, ali ne htjedoh hartjom i mastilom; jer se nadam da æeu doæi k vama i iz usta govoriti, da radost vaša bude ispunjena. **13** Pozdravljuj te djeca twoje sestre izbrane. Amin.

3 Jovanova

1 Od starješine Gaju ljubaznome, kojega ja ljubim vaštinu. **2** Ljubazni! molim se Bogu da ti u svemu bude dobro, i da budeš zdrav, kao što je tvojoj duši dobro. **3** Obradovah se vrlo kad dođoše braæea i posvјedoèiše tvoju istinu, kako ti u istini živiš. **4** Nemam veæe radosti od ove da èujem moja djeca u istini da hode. **5** Ljubazni! vjerno radiš što èiniš braæi i gostima, **6** Koji posvјedoèiše tvoju ljubav pred crkvom; i dobro æeš uèiniti ako ih spremiš kao što treba pred Bogom. **7** Jer imena njegova radi iziðoše ne primivši ništa od neznabozaca. **8** Mi smo dakle dužni primati takove, da budemo pomagaèi istini. **9** Ja pisah crkvi; ali Diotref, koji želi da bude najstariji među njima, ne prima nas. **10** Zato, ako dođem, spomenuæeu njegova djela koja tvori ružeæi nas zlijem rijeèima; i nije mu to dosta, nego sam braæe ne prima, i zabranjuje onima koji bi htjeli da ih primaju, i izgoni ih iz crkve. **11** Ljubazni! ne ugledaj se na zlo, nego na dobro: koji dobro èini od Boga je, a koji zlo èini ne vidje Boga. **12** Dimitriju svjedoèiše svi, i sama istina; a i mi svjedoèimo; i znate da je svjedoèanstvo naše istinito. **13** Mnogo imadoh da pišem; ali neæeu mastilom i perom da ti pišem; **14** Nego se nadam da æeu te skoro vidjeti, i iz usta govoriti. Mir ti! pozdravlju te prijatelji. Pozdravi prijatelje po imenu. Amin.

Judina

1 Od Jude, Isusa Hrista sluge, a brata Jakovljeva, zvanično, koji su osvećeni Bogom očem i određani Isusom Hristom: 2 Milost i mir i ljubav da vam se umnoži. 3 Ljubazni! starajući se jednako da vam pišem za opšte vaše spasenije, bi mi potrebno da vam pišem moleći da se borite za pravednu vjeru, koja je jedanput dana svetima. 4 Jer se uvuklo neki bezbožni ljudi, koji su davno određeni na ovo osuđenje, i Boga našega blagodat pretvaraju u nečistotu, i jedinoga gospodara Boga i Gospoda našeg Isusa Hrista odrije se. 5 Ali æete vam napomenuti, kad i vi znate ovo jedanput, da Gospod izbavi narod iz zemlje Misirske, potom pogubi one koji ne vjerovaše. 6 I anđele koji ne držaše svojega starjeinstva nego ostavio svoj stan èuva u vjeènjem okovima pod mrakom za sud velikoga dana. (aëdios g126) 7 Kao što i Sodom i Gomor, i okolni njihovi gradovi, koji su se prokurvali onako kao i oni, i hodili za drugijem mesom, postavio se za ugled i muèe se u vjeènom ognju: (aënios g166) 8 Tako dakle i ovi što sanjajući tijelo pogane, a poglavarska se odrije, i na slavu hule. 9 A Mihailo Aranđel, kad se prepriješ s ñavolom i govoraše za Mojsijevog tijelo, ne smijaše prokleta suda da izgovori, nego reèe: Gospod neka ti zaprijeti. 10 A ovi hule na ono što ne znaju; a što znaju po prirodi kao nerazumna životinja, u onom se raspadaju. 11 Teško njima! jer putem Kainovjem poðoše i u prijevaru Valaamove plate podoše, i u buni Koreovoju izguboše. 12 Ovo su oni što pogane vaše milostinje jedući s vama bez straha i gojeći se; oblaci bezvodni, koje vjetrovi prenose; jesenska drveta nerodljiva, koja su dvaput umrla, i iz korijena iščupana; 13 Bijesni valovi morski, koji se pjene svojim sramotama, zvijezde lažne, kojima se èuva mrak vjeène tame. (aën g165) 14 Ali i za ovake prorokova Enoh, sedmi od Adama, govoreći: ide Gospod s hiljadama svetijeh anđela svojih 15 Da uèini sud svima, i da pokara sve bezbožnike za sva njihova bezbožna djela kojima bezbožnost èiniše, i za sve ružne rijeèi njihove koje bezbožni grješnici govoriše na nj. 16 Ovo su nezadovoljni vikaèi, koji po željama svojim žive, i usta njihova govore ponosite rijeèi, i za dobitak gledaju ko je ko. 17 A vi, ljubazni, opominjite se rijeèi koje naprijed kazase apostoli Gospoda našega Isusa Hrista, 18 Jer vam kazase da æete u pošljednje vrijeme postati rugaèi, koji æete hoditi po svojijem željama i bezbožnostima. 19 Ovo su oni što se odvajaju od jedinosti vjere i jesu tjelesni, koji

duha nemaju. 20 A vi, ljubazni, naziðujte se svojom svetom vjerom, i molite se Bogu Duhom svetijem. 21

I sami sebe držite u ljubavi Božjoj, èekajući milosti Gospoda našega Isusa Hrista za život vjeèni. (aënios g166) 22 I tako razlikujući jedne milujte, 23 A jedne strahom izbavljajte i iz ognja vadite; a karajte sa strahom, mrzeći i na haljinu opoganjenu od tijela. 24 A onome koji vas može saèuvati bez grijeha i bez mane, i postaviti prave pred slavom svojom u radosti, 25 Jedinome premudrome Bogu i spasu našemu, kroz Isusa Hrista Gospoda našega, slava i veličanstvo, država i vlast prije sviju vijekova i sad i u sve vijekove. Amin. (aën g165)

Apokalipsa

1 Otkrivenje Isusa Hrista, koje dade njemu Bog, da pokaže slugama svojima šta æe skoro biti, i pokaza, poslavši po anđelu svojemu služi svojemu Jovanu, **2** Koji svjedoèi rijeè Božiju i svjedoèanstvo Isusa Hrista, i šta god vidje. **3** Blago onome koji èita i onima koji slušaju rijeèi proroštva, i drže što je napisano u njemu; jer ve vrijeme blizu. **4** Od Jovana na sedam crkava koje su u Aziji: blagodat vam i mir od onoga koji jest, i koji bješe, i koji æe doæeti; i od sedam duhova koji su pred prijestolom njegovijem; **5** I od Isusa Hrista, koji je svjedok vjerni, i prvenac iz mrtvih, i knez nad carevima zemaljskima, koji nas ljubi, i umi nas od grijeha naših krvlju svojom; **6** I uèini nas careve i sveštenike Bogu i ocu svojemu; tome slava i država va vijek vijeka. Amin. (aiõn 9165) **7** Eno, ide s oblacima, i ugledaæe ga svako oko, i koji ga probodoše; i zaplakaæe za njim sva koljena zemaljska. Da, zaista. **8** Ja sam alfa i omega, poèetak i svršetak, govori Gospod, koji jest, i koji bješe, i koji æe doæeti, svedržitelj. **9** Ja Jovan, koji sam i brat vaš i drug u nevolji, i u carstvu i trpljenju Isusa Hrista, bijah na ostrvu koje se zove Patam, za rijeè Božiju i za svjedoèanstvo Isusa Hrista. **10** Bijah u duhu u dan nedjeljni, i èuh za sobom glas veliki kao trube koje govoraše: ja sam alfa i omega, prvi i pošljednji; **11** I: što vidiš napiši u knjigu, i pošli crkvama koje su u Aziji: u Efes, i u Smirnu, i u Pergam, i u Tijatir, i u Sard, i u Filadelfiju, i u Laodikiju. **12** I obazreh se da vidim glas koji govoraše sa mnom; i obazrevši se vidjeh sedam svjjeænjaka zlatnijeh, **13** I usred sedam svjjeænjaka kao sina èovjeèijega, obuèena u dugaèku haljinu, i opasana po prsima pojasmom zlatnijem. **14** A glava njegova i kosa bijaše bijela kao bijela vuna, kao snijeg; i oèi njegove kao plamen ognjeni; **15** I noge njegove kao mјed kad se rastopi u peæi; i glas njegov kao huka voda mnogijeh; **16** I držaše u svojoj desnoj ruci sedam zvijezda, i iz usta njegovih izlažaše maè oštar s obje strane, i lice njegovo bijaše kao što sunce sija u sili svojoj. **17** I kad ga vidjeh, padoh k nogama njegovijem kao mrtav, i metnu desnicu svoju na me govoreæi mi: ne boj se, ja sam prvi i pošljednji, **18** I živi; i bijah mrtav i evo sam živ va vijek vijeka, amin. I imam klujeve od pakla i od smrti. (aiõn g165, Hadës g86) **19** Napiši dakle šta si video, i šta je, i šta æe biti potom; **20** Tajna sedam zvijezda koje si video na desnici mojoj, i sedam svjjeænjaka zlatnijeh: sedam zvijezda jesu anđeli sedam crkava; i sedam svjjeænjaka koje si video jesu sedam crkava.

2 Anđelu Efeske crkve napiši: tako govori onaj što drži sedam zvijezda u desnici svojoj, i što hodi posred sedam svjjeænjaka zlatnijeh: **2** Znam tvoja djela, i trpljenje tvoje, i da ne možeš snositi zlijeh, i iskušao si one koji govore da su apostoli a nijesu, i našao si ih lažne; **3** I podnio si mnogo, i trpljenje imaš, i za ime moje trudio si se, i nijesi sustao. **4** No imam na tebe, što si ljubav svoju prvu ostavio. **5** Opomeni se dakle otkuda si spao, i pokaj se, i prva djela èini; ako li ne, doæi æeu ti skoro, i dignuæu svjjeænjak tvoj s mjesta njegova, ako se ne pokaješ. **6** No ovo imaš što mrziš na djela Nikolinaca, na koja i ja mrzim. **7** Ko ima uho neka èuje šta govori Duh crkvama: koji pobijedi daæeu mu da jede od drveta životnoga koje je nasred raja Božijega. **8** I anđelu crkve Smiranske napiši: tako govori prvi i pošljednji, koji bješe mrtav, i evo je živ: **9** Znam tvoja djela, i nevolju i siromaštvu ali si bogat i hule onijeh koji govore da su Jevreji a nijesu, nego zbornica sotonina. **10** Ne boj se ni oda što æeš postradati. Gle, ðavo æe neke od vas metati u tamnicu, da se iskušate, i imaaæete nevolju do deset dana. Budi vjeran do same smrti, i daæeu ti vijenac života. **11** Ko ima uho da èuje neka èuje šta govori Duh crkvama: koji pobijedi neæe mu nauditi druga smrt. **12** I anđelu Pergamske crkve napiši: tako govori onaj što ima maè oštar s obje strane: **13** Znam djela tvoga, i gdje živiš, gdje je prijesto sotonin; i držiš ime moje, i nijesi se odrekao vjere moje i u one dane u koje je Antipa, vjerni svjedok moj, ubijen kod vas, gdje živi sotona. **14** No imam na tebe malo, što imaš tu koji drže nauku Valaama, koji uèaše Valaka da položi sablazan pred sinovima Izrailjevijem, da jedu žrtve idolske, i da se kurvaju. **15** Tako imaš i ti koji drže nauku Nikolinaca, na koju ja mrzim. **16** Pokaj se dakle; ako li ne, doæi æeu ti skoro, i vojevaæu s njima maèem usta svojih. **17** Ko ima uho da èuje neka èuje šta govori Duh crkvama: koji pobijedi daæeu mu da jede od mane sakrivene, i daæeu mu kamen bijel, i na kamenu novo ime napisano, kojega niko ne zna osim onoga koji primi. **18** I anđelu Tijatirske crkve napiši: tako govori sin Božij, koji ima oèi svoje kao plamen ognjeni, i noge njegove kao mјed: **19** Znam tvoja djela, i ljubav, i službu, i vjeru, i trpljenje tvoje, i djela tvoja, i da pošljednijeh ima više od prvijeh; **20** No imam na tebe malo, što dopuštaš ženi Jezaveli, koja govori da je proroèica, da uèi i da vara sluge moje da èine preljubu i da jedu žrtvu idolsku. **21** I dadoh joj vrijeme da se pokaje od kurvarstva svojega, i ne pokaja se. **22** Evo je ja maæem na odar, i one koji èine preljubu s njom u nevolju veliku, ako

se ne pokaju od svojih djela. 23 I djecu njezinu izbljuvaæu te iz usta svojih. 17 Jer govorиш: bogat pobiæu na mjesto; i poznaæe sve crkve da sam ja sam, i obogatio sam se, i ništa ne potrebujem; a koji ispitujem srca i bubrege, i daæu vam svakome ne znaš da si ti nesreæan, i nevoljan, i siromah, i po djelima vašima: 24 A vama govorim i ostalima koji slijep, i go. 18 Svetujem te da kupiš u mene zlata su u Tijatiru koji nemaju nauke ove, i koji ne poznaju žeženoga u ognju, da se obogatiš; i bijele haljine, dubina sotoninijeh kao što govore): neæu metnuti na da se obuæeš, i da se ne pokaže sramota golotinje vas drugoga bremena, 25 Osim koje imate, držite tvoje; i masti oèinjom pomaži oèi svoje da vidiš. 19 Ja dokle doðem. 26 I koji pobijedi i održi djela moja do koje god ljubim one i karam i pouèavam; postara se kraja, daæu mu vlast nad neznaþćima; 27 I paæee dakle, i pokaj se. 20 Evo stojim na vratima i kucam: ih s gvozdenom palicom, i oni æe se razdrobiti kao ako ko èuje glas moj i otvori vrata, uæi æu k njemu i sudovi lonèarski; kao i ja što primih od oca svojega; veèeraæu s njime, i on sa mnom. 21 Koji pobijedi 28 I daæu mu zvijezdu danicu. 29 Ko ima uho da èuje daæu mu da sjede sa mnom na prijestolu mojojem, neka èuje šta govorí Duh crkvama.

3 I anđelu Sardske crkve napiši: tako govorí onaj
što ima sedam Duhova Božjih, i sedam zvijezda:

znam tvoja djela, da imaš ime da si živ, a mrtav si. 2 I anđelu Filadelfijske crkve napiši: tako govorí onaj
što ima sedam Duhova Božjih, i sedam zvijezda:
naðoh tvojih djela savršenijeh pred Bogom svojijem.
3 Opominji se dakle, kako si primio i kako si èuo, i drži ovijem. 2 I odmah bih u duhu; i gle, prijesto stajaše i pokaj se. Ako li ne uzastražiš, doæi æu na tebe kao na nebu, i na prijestolu sjeðaše neko. 3 I onaj što lupež, i neæeš èuti u koji æu èas doæi na tebe. 4 Ali sjeðaše bijaše po viðenju kao kamen jaspis i sard; i imaš malo imena i u Sardu, koji ne opoganiše svojih haljina, i hodîe sa mnom u bijelima, jer su dostojni. 5 Koji pobijedi on æe se obuæi u haljine bijele, i neæu prijestolima vidjeh dvadeset i èetiri starješine gdje izbrisati imena njegova iz knjige života, i priznaæu sjede, obuèene u bijele haljine, i imahu krune zlatne ime njegovo pred ocem svojijem i pred anđelima na glavama svojima. 5 I od prijestola izlažahu munje i njegovima. 6 Ko ima uho neka èuje šta govorí Duh crkvama. 7 I anđelu Laodikijiske crkve napiši: tako govorí sveti istiniti, koji ima kluè Davidov, koji otvori i niko ne zatvori, koji zatvori i niko ne otvori. 8 Znam nasred prijestola i oko prijestola èetiri životinje, pune tvoja djela; gle, dadoh pred tobom vrata otvorena, i oèiju sprijed i sastrag. 7 I prva životinja bješe kao niko ih ne može zatvoriti; jer imaš malo sile, i držao lave, i druga životinja kao tele, i treæa životinja imaše si moju rijeè, i nijesi se odrekao imena mojega. 9 Lice kao èovjek, i èetvrta životinja bješe kao orao Evo dajem one iz zbornice sotonine koji govore da su kad leti. 8 I svaka od èetiri životinje imaše po šest Jevrei i nijesu, nego lažu; evo æu ih uèiniti da doðu krija naoko, i unutra puna oèiju, i mira ne imaju i da se poklone pred nogama tvojima, i da poznadu te ja ljubim. 10 Jer si održao rijeè trpljenja mojega, i ja æu tebe saèuvati od èasa iskušenja, koji æe doæi na sav vasioni svijet da iskuša one koji žive na zemlji. 11 Evo æu doæi brzo: drži što imaš, da niko ne uzme vijenca tvojega. 12 Koji pobijedi uèiniæu ga stub u crkvi Boga svojega, i više neæe iziæi napolje; i napisau na njemu ime Boga svojega, i ime novoga Jerusalima, grada Boga mojega, koji silazi s neba od Boga mojega, i ime moje novo. 13 Ko ima uho neka èuje šta govorí Duh crkvama. 14 I anđelu Laodikijiske crkve napiši: tako govorí Amin, svjedok vjerni i istiniti, poèetak stvorenja Božjega: 15 Znam tvoja djela da nijesi ni studen ni vruæ. O da si studen ili vruæ! 16 Tako, buduæi mlak, i nijesi ni studen ni vruæ,

glas prvi koji èuh kao trubu gdje govorí sa mnom, reèe: popni se amo, i pokazaæeu ti šta æe biti za 3 Opominji se dakle, kako si primio i kako si èuo, i drži ovijem. 2 I odmah bih u duhu; i gle, prijesto stajaše i pokaj se. Ako li ne uzastražiš, doæi æu na tebe kao na nebu, i na prijestolu sjeðaše neko. 3 I onaj što lupež, i neæeš èuti u koji æu èas doæi na tebe. 4 Ali sjeðaše bijaše po viðenju kao kamen jaspis i sard; i imaš malo imena i u Sardu, koji ne opoganiše svojih haljina, i hodîe sa mnom u bijelima, jer su dostojni. 5 Koji pobijedi on æe se obuæi u haljine bijele, i neæu prijestolima vidjeh dvadeset i èetiri starješine gdje izbrisati imena njegova iz knjige života, i priznaæu sjede, obuèene u bijele haljine, i imahu krune zlatne ime njegovo pred ocem svojijem i pred anđelima na glavama svojima. 5 I od prijestola izlažahu munje i njegovima. 6 Ko ima uho neka èuje šta govorí Duh crkvama. 7 I anđelu Laodikijiske crkve napiši: tako govorí sveti istiniti, koji ima kluè Davidov, koji otvori i pred prijestolom, koje su sedam duhova Božjih. 6 I govorí sveti istiniti, koji ima kluè Davidov, koji otvori i pred prijestolom bijaše stakleno more, kao kristal; i niko ne zatvori, koji zatvori i niko ne otvori. 8 Znam nasred prijestola ioko prijestola èetiri životinje, pune tvoja djela; gle, dadoh pred tobom vrata otvorena, i oèiju sprijed i sastrag. 7 I prva životinja bješe kao niko ih ne može zatvoriti; jer imaš malo sile, i držao lav, i druga životinja kao tele, i treæa životinja imaše si moju rijeè, i nijesi se odrekao imena mojega. 9 Lice kao èovjek, i èetvrta životinja bješe kao orao Evo dajem one iz zbornice sotonine koji govore da su kad leti. 8 I svaka od èetiri životinje imaše po šest Jevrei i nijesu, nego lažu; evo æu ih uèiniti da doðu krija naoko, i unutra puna oèiju, i mira ne imaju i da se poklone pred nogama tvojima, i da poznadu te ja ljubim. 10 Jer si održao rijeè trpljenja mojega, i ja æu tebe saèuvati od èasa iskušenja, koji æe doæi na sav vasioni svijet da iskuša one koji žive na zemlji. 11 Evo æu doæi brzo: drži što imaš, da niko ne uzme vijenca tvojega. 12 Koji pobijedi uèiniæu ga stub u crkvi Boga svojega, i više neæe iziæi napolje; i napisau na njemu ime Boga svojega, i ime novoga Jerusalima, grada Boga mojega, koji silazi s neba od Boga mojega, i ime moje novo. 13 Ko ima uho neka èuje šta govorí Duh crkvama. 14 I anđelu Laodikijiske crkve napiši: tako govorí Amin, svjedok vjerni i istiniti, poèetak stvorenja Božjega: 15 Znam tvoja djela da nijesi ni studen ni vruæ. O da si studen ili vruæ! 16 Tako, buduæi mlak, i nijesi ni studen ni vruæ,

dan i noæ govoræci: svet, svet, svet Gospod Bog svedržitelj, koji bješe, i koji jest, i koji æe doæi. 9 I kad daše životinje slavu i èast i hvalu onome što sjeðaše na prijestolu, što živi va vijek vijeka, (aiøn g165) 10 Padoše dvadeset i èetiri starješine pred onijem što sjeðaše na prijestolu, i pokloniše se onome što živi va vijek vijeka, i metnuše krune svoje pred prijestolom govoræci: (aiøn g165) 11 Dostojan si, Gospode, da primiš slavu i èast i silu; jer si ti sazdao sve, i po volji tvojoj jest i stvoreno je.

5 I vidjeh u desnici onoga što sjeðaše na prijestolu knjigu napisanu iznutra i spolja, zapeèaæenu sa sedam peèata. 2 I vidjeh anđela jaka gdje propovijeda glasom velikijem: ko je dostojan da otvori knjigu i da razlomi peèate njezine? 3 I niko ne mogaše ni na

nebu ni na zemlji, ni pod zemljom da otvori knjige ni da zagleda u nju. 4 I ja plakah mnogo što se niko ne nađe dostojan da otvori i da proëita knjigu, niti da zagleda u nju. 5 I jedan od starješina reëe mi: ne plaëi, evo je nadvladao lav, koji je od koljena Judina, korijen Davidov, da otvori knjigu i razlomi sedam prijestola i èetiri životinje, posred starješina jagnje stajaše kao zaklano, i imaše sedam rogova, i sedam oëiju, koje su sedam duhova Božijih poslanijeh po svemu svijetu. 7 I dođe i uze knjigu iz desnice onoga što sjeðaše na prijestolu. 8 I kad uze knjigu, èetiri životinje i dvadeset i èetiri starješine padoše pred jagnjetom, imajuæi svaki gusle, i zlatne èaše pune tamjana, koje su molitve svetijeh. 9 I pjevali pjesmu novu govoreæi: dostojan si da uzmeš knjigu, i da nas Bogu krvlju svojom od svakoga koljena i jezika i naroda i plemena, 10 I uèinio si nas Bogu našemu careve i sveštenike, i carovaæemo na zemlji. 11 I vidjeh, i èuh glas anđela mnogijeh oko prijestola i životinja i starješina, i bješe broj njihov hiljada hiljada, 12 Govoreæi glasom velikijem: dostoјno je jagnje zaklano da primi silu i bogatstvo i premudrost i jaèinu i èast i slavu i blagoslov. 13 I svako stvorenje, što je na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i što je na moru, i što je u njima, sve èuh gdje govore: onome što sjeni na prijestolu, i jagnjetu blagoslov i èast i slava i država va vijek vijeka. (aiõn g165) 14 I èetiri životinje govorahu: amin. I dvadeset i èetiri starješine padoše i pokloniše se onome što živi va vijek vijeka.

6 I vidjeh kad otvori jagnje jedan od sedam peëata, i èuh jednu od èetiri životinje gdje govori kao glas gromovni: doði i viði. 2 I vidjeh, i gle, konj bijel, i onaj što sjeðaše na njemu imadijaše strijelu; i njemu se dade vijenac, i iziðe pobjeðujuæi, i da pobijedi. 3 I kad otvori drugi peëat, èuh drugu životinju gdje govori: doði i viði. 4 I iziðe drugi konj rið, i onome što sjeðaše na njemu dade se da uzme mir sa zemlje, i da ubija jedan drugoga, i dade mu se maë veliki. 5 I kad otvori treæi peëat, èuh treæu životinju gdje govori: doði i viði. I vidjeh, i gle, konj vran, i onaj što sjeðaše na njemu imaðaše mjerila u ruci svojoj. 6 I èuh glas između èetiri životinje gdje govori: oka pšenice za groš, i tri oke jeëema za groš; a ulja i vina i gle, konj bliđed, i onome što sjeðaše na njemu bješe ime smrt, i pakao iðaše za njim; i njemu se dade oblast na èetvrtom dijelu zemlje da ubije maëem i

glaðu i smræu i zvjerinjem zemaljskijem. (Hadës g86) 9 I kad otvori peti peëat, vidjeh pod oltarom duše pobijenijeh za rijeë Božiju i za svjedoæanstvo koje imahu. 10 I povikaše glasom velikijem govoreæi: dokle, gospodaru sveti i istiniti! ne sudiš i ne kaješ njihovi i braæea njihova, koji valja da budu pobijeni ovi, i biše svakome od njih haljine bijele, i reëeno im bi da zatrese se zemlja vrlo, i sunce posta crno kao vreæa nebeske padoše na zemlju kao što smokva odbacuje pupke svoje kad je veliki vjetar zaljulja. 12 I vidjeh kad otvori šesti peëat, i gle, se izmaëe kao knjiga kad se savije, i svaka gora i ostrovo s mjesta svojjeh pokrenuše se. 13 I carevi zemaljski, i boljari, i bogati, i vojvode, i silni, i svaki zemalj, i drže èetiri vjetra zemaljska, da ne duše vjetar na zemlju, ni na more, niti na ikako drvo. 2 I vidjeh drugoga anđela gdje se penje od istoka sunèanoga, koji imaše peëat Boga živoga; i povika glasom velikijem na èetiri anđela kojima bješe dano da kvare zemlju i more, govoreæi: 3 Ne kvarite ni zemlje, ni mora, ni drveta, dokle zapeèatim sluge Boga našega na èelima njihovima. 4 I èuh broj zapeèaæenijeh, sto i èetrdeset i èetiri hiljade zapeèaæenijeh od sviju koljena sinova Izrailjevih; 5 Od koljena Judina dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Ruvimova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Gadova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; 6 Od koljena Asirova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Neftalimova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Manasijna dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; 7 Od koljena Simeunova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Levijeva dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Isaharova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; 8 Od koljena Zavulonova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Josifova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Venijaminova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh. 9 Potom vidjeh, i gle, narod mnogi, kojega ne može niko izbrojiti, od svakoga jezika i koljena i naroda i plemena, stajaše pred prijestolom i pred jagnjetom, obuèen u haljine bijele, i palme u rukama njihovima. 10 I povikaše glasom

7 I potom vidjeh èetiri anđela gdje stoje na èetiri ugla zemlje, i drže èetiri vjetra zemaljska, da ne duše vjetar na zemlju, ni na more, niti na ikako drvo. 2 I vidjeh drugoga anđela gdje se penje od istoka sunèanoga, koji imaše peëat Boga živoga; i povika glasom velikijem na èetiri anđela kojima bješe dano da kvare zemlju i more, govoreæi: 3 Ne kvarite ni zemlje, ni mora, ni drveta, dokle zapeèatim sluge Boga našega na èelima njihovima. 4 I èuh broj zapeèaæenijeh, sto i èetrdeset i èetiri hiljade zapeèaæenijeh od sviju koljena sinova Izrailjevih; 5 Od koljena Judina dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Ruvimova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Gadova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; 6 Od koljena Asirova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Neftalimova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Manasijna dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; 7 Od koljena Simeunova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Levijeva dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Isaharova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; 8 Od koljena Zavulonova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Josifova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh; od koljena Venijaminova dvanaest hiljada zapeèaæenijeh. 9 Potom vidjeh, i gle, narod mnogi, kojega ne može niko izbrojiti, od svakoga jezika i koljena i naroda i plemena, stajaše pred prijestolom i pred jagnjetom, obuèen u haljine bijele, i palme u rukama njihovima. 10 I povikaše glasom

velikijem govoreæi: spasenje Bogu našemu, koji sjedi na prijestolu, i jagnjetu. 11 I svi anđeli stajahu oko prijestola i starješine i èetiri životinje, i padaju na lice pred prijestolom, i pokloniše se Bogu, 12 Govoreæi: amin; blagoslov i slava i premudrost i hvala i èast i sila i jaèina Bogu našemu va vijek vijeka. Amin. (aion g165) 13 I odgovori jedan od starješina govoreæi mi: ovi obuèeni u bijele haljine ko su, i otkuda doðoše? pred prijestolom Božnjim, i služe mu dan i noæ u crkvi njegovoj; i onaj što sjedi na prijestolu useljae se u njih. 16 Više neæe ogladnjeti ni ožednjeti, i neæe na njih pasti sunce, niti ikakva vruæina. 17 Jer jagnje, koje je nasred prijestola, paæee ih, i uputiæe ih na izvore žive vode; i Bog æe otrti svaku suzu od oèiju njihovih.

8 I kad otvori sedmi peæat, posta tišina na nebu oko po sahata. 2 I vidjeh sedam anđela koji stajahu pred Bogom, i dade im se sedam truba. 3 I drugi anđeo doðe, i stade pred oltarom, i imaše kadionicu zlatnu; i bijaše mu dano mnogo tamjana da da molitvama sviju svetijeh na oltar zlatni pred prijestolom. 4 I dim od kaðenja u molitvama svetijeh iziðe od ruke anđelove pred Boga. 5 I uze anđeo kadionicu, i napuni je ognja s oltara, i baci je na zemlju, i postaše glasovi i gromovi i sijevanje munja i tresenje zemlje. 6 I sedam anđela koji imahu sedam truba, pripraviše se da zatrube. 7 I prvi anđeo zatrubi, i posta grad i oganj, smiješani s krvljem, i padaju na zemlju; i treæina drva izgorje, i svaka trava zelena izgorje. 8 I drugi anđeo zatrubi; i kao velika gora ognjem zapaljena pade u more; i treæina mora posta krv. 9 I umrije treæina stvorenja koje živi u moru, i treæina laði propade. 10 I treæi anđeo zatrubi, i pada s neba velika zvijezda, koja goraše kao svijetla, i pade na treæinu rijeka i na izvore vodene. 11 I ime zvijezdi bješe Pelen; i treæina voda posta pelen, i mnogi ljudi pomriješe od voda, jer bijahu grke. 12 I èetvrti anđeo zatrubi, i udarena bi treæina sunca, i treæina mjeseca, i treæina zvijezda, da pomræa treæina njihova, i treæina dana da ne svijetli, tako i noæi. 13 I vidjeh, i èuh jednoga anđela gdje leti posred neba i govoril glasom velikijem: teško, teško, teško onima koji žive na zemlji od ostalijeh glasova trubnjih trojice anđela, koji æe trubiti.

9 I peti anđeo zatrubi, i vidjeh zvijezdu gdje pade s neba na zemlju, i dade joj se kljuè od studenca bezdana; (Abyssos g12) 2 I otvori studenac bezdana, i

iziðe dim iz studenca kao dim velike peæi, i pocrne sunce i nebo od dima studenèeva; (Abyssos g12) 3 I dima iziðoše skakavci na zemlju, i dade im se oblast, kao što i skorpijke imaju oblast na zemlji. 4 I reèe im se da se ne ude travi zemaljskoj, niti ikakoj zeleni, niti ikaku drvetu, nego samo ljudima koji nemaju

peèata Božnjega na èelima svojima. 5 I dade im se da ih ne ubijaju, nego da ih muèe pet mjeseci; i 14 I rekoh mu: gospodaru! ti znaš. I reèe mi: ovo su muèenje njihovo bijaše kao muèenje skorpijke kad koji doðoše od nevolje velike, i oprase haljine svoje i ujede èovjeka; 6 I u te dane tražiaæe ljudi smrt, i neæe ubijeliše haljine svoje u krvi jagnjetovoj. 15 Zato su je naæi; i željeæe da umru, i smrt æe od njih bjezati. 7 I skakavci bijahu kao konji spremjeni na boj; i na glavama njihovima kao krune od zlata, i lica njihova kola kad mnogi konji trèe na boj; 10 I imahu repove kao skorpijke, i žalci bijahu na repovima njihovima; i dana im bješe oblast da ude ljudima pet mjeseci. 11 I imahu nad sobom cara anđela bezdana kojemu je ime Jevrejski Avadon, a Gréki Apolion. (Abyssos g12) 12 Jedno zlo proðe, evo idu još dva zla za ovijem. 13 I šesti anđeo zatrubi, i èuh glas jedan od èetiri roglja zlatnoga oltara, koji je pred Bogom, 14 Gdje govoril šestome anđelu koji imaše trubu: odriješi èetiri anđela koji su svezani kod rijeke velike Eufrata. 15 I biše odriješena èetiri anđela koji bijahu pripravljeni na sahat, i dan, i mjesec, i godinu, da pobiju treæinu ljudi. 16 I broj vojnika na konjima bijaše dvjesta hiljada hiljada; i èuh broj njihov. 17 I tako vidjeh u utvari konje, i one što sjeðahu na njima, koji imahu oklope ognjene i plavetne i sumporne; i glave konja njihovih bijahu kao glave lavova, i iz usta njihovih izlažaše oganj i dim i sumpor. 18 I od ova tri zla pogibe treæina ljudi, od ognja i od dima i od sumpora što izlažaše iz usta njihovih. 19 Jer sila konja bješe u ustima njihovima, i u repovima njihovima; jer repovi njihovi bivahu kao zmije i imahu glave, i njima iðahu. 20 I ostali ljudi koji ne biše pobijeni zlima ovima, ne pokajaše se od djela ruku svojih da se ne poklanaju ðavolima, ni idolima zlatnima i srebrnima i mјedenima i kamenima i drvenima, koji ni mogu vidjeti, ni èuti, ni hoditi; 21 Niti se pokajaše od ubistva svojih, ni od èaranja svojih, ni od kurvarstva svojega, ni od kraða svojih.

10 I vidjeh drugoga anđela jaka gdje silazi s neba, koji bješe obuèen u oblak, i duga bješe na glavi njegovo, i lice njegovo bješe kao sunce, i noge njegove kao stubovi ognjeni; 2 I imaše u ruci svojoj knjizicu otvorenu, i metnu nogu svoju desnu na more,

a ljeju na zemlju. 3 I povika glasom velikijem, kao lav kad riće; i kad on povika, govoriše sedam gromova glasove svoje. 4 I kad govoriše sedam gromova glasove svoje, šeadijah da pišem; i èuh glas s neba koji mi govori: zapeèati šta govoriše sedam gromova, i ovo ne piši. 5 I anđeo kojega vidjeh gdje стојi na moru i na zemljici, podiže ruku svoju k nebu, 6 I zakle se onijem koji živi va vijek vijeka, koji sazda nebo i što je na njemu, i zemlju i što je na njoj, i more i što je u njemu, da vremena veæ neæe biti; (aiõn g165) 7 Nego u dane glasa sedmoga anđela, kad zatrubi, onda æee se svršiti tajna Božija, kao što javi svojijem slugama prorocima. 8 I glas koji èuh s neba, opet progovori sa mnom i reče: idi i uzmi knjižicu otvorenu iz ruke onoga anđela što стојi na moru i na zemljici. 9 I otidoh k anđelu, i rekoh mu: daj mi knjižicu. I reče mi: uzmi i izjedi je; i grka æee biti u trbuhu tvojem, ali u ustima biæe ti slatka kao med. 10 I uzeh knjižicu iz ruke anđelove, i izjedoh je; i bješe u ustima mojima kao med slatka, a kad je izjedoh, bjaše grka u trbuhu mojem. 11 I reče mi: valja ti opet prorokovati narodima i plemenima i jecicima i carevima mnogima.

napade na one koji ih gledaju. 12 I èuše glas veliki s neba, koji im govori: iziðite amo. I iziðoše na nebo na oblacima, i vidješe ih neprijatelji njihovi. 13 I u taj èas zatrese se zemlja vrlo, i deseti dijel grada pade, i tresenje zemlje pobi sedam hiljada imena èovjèejih; i ostali se uplašiše, i daše slavu Bogu nebeskome. 14 Zlo drugo proðe; evo zlo treæe ide brzo. 15 I sedmi anđeo zatrubi i postaše veliki glasovi na nebesima govoreæi: posta carstvo svijeta Gospoda našega i Hrista njegova, i carovaæe va vijek vijeka. (aiõn g165) 16 I dvadeset i èetiri starješine koje sjeðahu pred Bogom na prijestolima svojima, padajo na lica svoja i pokloniše se Bogu 17 Govoreæi: hvalimo te, Gospode Bože svedržitelju, koji jesu, i bješe, i biæeš, što si primio silu svoju veliku, i caruješ. 18 I neznaši se prognjeviše, i doðe gnjev tvoj i vrijeme mrtvima da se sudi, i da se da plata slugama tvojima, prorocima i svetima, i onima koji se boje imena tvojega, malima i velikima, i da se pogube oni koji zemlju pogubije. 19 I otvorii se crkva Božija na nebu, i pokaza se æeivot zavjeta njegova u crkvi njegovoj; i biše sijevanja munja, i glasovi, i gromovi, i tresenje zemlje, i grad veliki.

11 I dade mi se trska kao palica govoreæi: ustani i izmjeri crkvu Božiju i oltar, i one što se klanjaju u njoj; **2** A portu što je izvan crkve, izbaci napolje, niti jedan mjeri, jer je dana neznaboçćima; i grad sveti gaziæe će etredeset i dva mjeseca. **3** I daæu dvojici svojih svjedoka, i proricaæe hiljadu i dvjesti i šezdeset dana obuèeni u vreæe. **4** Ovi su dvije masline i dva žiškana što stoje pred gospodarom zemaljskijem. **5** I ako imaju nepravdu uèini, oganj izlazi iz usta njihovih, i poješæe neprijatelje njihove; i ko htjedbude da imaju uèini naæao onaj valja da bude ubijen. **6** I ovi æe imati vlast da zatvore nebo, da ne padne dažd na zemlju u dane njihova proricanja; i imaæe vlast nad vodama da ih pretvaraju u krv, i da udare zemlju svakom mukom, kad god htjedbudu. **7** I kad svrše svjedoèanstvo svoje, onda æe zvijer što izlazi iz bezdana uèiniti s njima rat, i pobijediæe ih i ubiæe ih. (*Abyssos g12*) **8** I tjelesa njihova ostaviæe na ulicama grada velikoga, koji se duhovno zove Sodom i Misir, gdje i Gospod naš razapet bi. **9** I gledaæee neki od naroda i plemena i jezika i koljena tjelesa njihova tri dana i po, i neæee dati da se njihova tjelesa metnu u grobove. **10** I koji žive na zemlji, obradovaæe se i razveseliæe se za njih, i slaæe dare jedan drugome, jer ova dva proroka muèiæe one što žive na zemlji. **11** I poslije tri dana i po duh života od Boga uđe u njih; i staše oba na nogama svojima, i strah velikog

12 I znak veliki pokaza se na nebu: žena obuèena u sunce, i mjesec pod nogama njezinjem, i na glavi njezinoj vijenac od dvanaest zvijezda. **2** I bješe trudna, i vikaše od muke, i muæeše se da rodi. **3** I pokaza se drugi znak na nebu, i gle, velika crvena aždaha, koja imaše sedam glava, i deset rogova; i na glavama njezinjem sedam kruna; **4** I rep njezin odvuèe treæinu zvijezda nebeskih, i baci ih na zemlju. I aždaha stajaše pred ženom koja šeaše da se porodi, da joj prozdere dijete kad rodi. **5** I rodi muško, sina, koji æe pasti sve narode s palicom gvozdenom; i dijete njezino bi uzeto k Bogu i prijestolu njegovu. **6** A žena uteèe u pustinju gdje imaju mjesto pripravljeno od Boga, da se onamo hrani hiljadu i dvjesti i šezdeset dana. **7** I posta rat na nebu. Mihalo i anđeli njegovi udariše na aždahu, i bi se aždaha i anđeli njezini. **8** I ne nadvladaše, i više im se ne naðe mesta na nebu. **9** I zbaæena bi aždaha velika, stara zmija, koja se zove ðavo i sotona, koji vara sav vasioni svijet, i zbaæena bi na zemlju, i anđeli njezini zbaæeni biše s njom. **10** I èuh glas veliki na nebu koji govorи: sad posta spasenije i sila i carstvo Boga našega, i oblast Hrista njegova; jer se zbaci opadaè braæe naše, koji ih opadaše pred Bogom našijem dan i noæe. **11** I oni ga pobijediše krvlju jagnjetovom i rijeèju svjedoèanstva svojega, i ne mariše za život svoj do same smrti. **12** Zato veselite se nebesa i vi

koji živite na njima. Teško vama koji živite na zemlji i bogate i siromašne, slobodnjake i robeve, te im dade moru, jer đavo siđe k vama, i vrlo se rasrdio, znajući žig na desnoj ruci njihovoj ili na èelima njihovima, da vremena malo ima. 13 I kad vidje aždaha da zbaæena bi na zemlju, gonjaše ženu koja rodi muško. 17 Da niko ne može ni kupiti ni prodati, osim ko ima žig, ili ime zvijeri, ili broj imena njezina. 18 Ovdje je 14 I ženi dana biše dva krila orla velikoga da leti u mudrost. Ko ima um neka izraèuni broj zvijeri: jer je pustinju na svoje mjesto, gdje æe se hraniti vrijeme i broj èovjekov i broj njezin šest stotina i šezdeset i vremena i po vremena, sakrivena od lica zmijina. 15 šest.

I ispusti zmija za ženom iz usta svojih vodu kao rijeku, da je utopi u rijeci. 16 I pomože zemlja ženi, i otvor zemlja usta svoja, i proždrije rijeku koju ispusti zmija iz usta svojih. 17 I razgnjevi se zmija na ženu, i otide da se pobije sa ostalijem sjemenom njezinjem, koje drži zapovijesti Božije i ima svjedoèanstvo Isusa Hrista.

13 I stadoh na pijesku morskome; i vidjeh zvijer gdje izlazi iz mora, koja imaše sedam glava, i rogova deset, i na rogovima njezinjem deset kruna, a na glavama njezinjem imena hulna. 2 I zvijer koju vidjeh bijaše kao ris, i noge joj kao u medvjeda, i usta njezina kao usta lavova, i dade joj zmija silu svoju, i prijestol svoj, i oblast veliku. 3 I vidjeh jednu od glava njezinijeh kao ranjenu na smrt, i rana smrti njezine izljeèi se. I èudi se sva zemljaiza zvijeri, i pokloniše se zmiji, koja dade oblast zvijeri. 4 I pokloniše se zvijeri govoreæi: ko je kao zvijer? i ko može ratovati s njom? 5 I dana joj biše usta koja govore velike stvari i huljenja, i dana joj bi oblast da èini èetrdeset i dva mjeseca. 6 I otvor usta svoja za huljenje na Boga, da huli na ime njegovo, i na kuæu njegovu, i na one koji žive na nebu. 7 I dano joj bi da se bije sa svetima, i da ih pobijedi; i dana joj bi oblast nad svakijem koljenom i narodom i jezikom i plemenom. 8 I pokloniše joj se svi koji žive na zemlji kojima imena nijesu zapisana u životnoj knjizi jagnjeta, koje je zaklano od postanja svijeta. 9 Ako ko ima uho neka èuje. 10 Ko u ropstvo vodi, biæe u ropstvo odveden; ko nožem ubije valja da on nožem bude ubijen. Ovdje je trpljenje i vjera svetijeh. 11 I vidjeh drugu zvijer gdje izlazi iz zemlje, i imaše dva roga kao u jagnjeta; i govoraše kao aždaha. 12 I svu vlast prve zvijeri èinjaše pred njom; i uèini da zemlja i koji žive na njoj pokloni se prvoj zvijeri kojoj se iscijeli rana smrtna. 13 I uèini èudesa velika, i uèini da i oganj silazi s neba na zemlju pred ljudima. 14 I vara one koji žive na zemlji znacima, koji joj biše dani da èini pred zvijeri, govoreæi onima što žive na zemljidi naèine ikonu zvijeri koja imade ranu smrtnu i osta živa. 15 I bi joj dano da dade duh ikoni zvijerinoj, da progovori ikona zvijerina, i da uèini da se pobiju koji se god ne poklone ikoni zvijerinoj. 16 I uèini sve, male i velike,

I vidjeh, i gle, jagnje stajaše na gori Sionskoj, i s njim sto i èetrdeset i èetiri hiljade, koji imahu ime oca njegova napisano na èelima svojima. 2 I èuh glas s neba kao glas voda mnogijeh, i kao glas groma velikoga; i èuh glas gudaèa koji guðahu u gusle svoje. 3 I pjevahu kao novu pjesmu pred prijestolom i pred èetiri životinje i pred starješinama; i niko ne mogase nauèiti pjesme, osim onijeh sto i èetrdeset i èetiri hiljade koji su otkupljeni sa zemlje. 4 Ovo su koji se ne opoganiše sa ženama, jer su djevstvenici, oni idu za jagnjetom kud god ono pođe. Ovi su kupljeni od ljudi prvenci Bogu i jagnjetu. 5 I u njihovijem ustima ne naðe se prijevara, jer su bez mane pred prijestolom Božijim. 6 I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, koji imaše vjeèeno jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu. (aiònios g166) 7 I govoraše velikijem glasom: bojte se Boga, i podajte mu slavu, jer dođe èas suda njegova; i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene. 8 I drugi anđeo za njim ide govoreæi: pade, pade Vavilon grad veliki: jer otrovnijem vinom kurvarstva svojega napoji sve narode. 9 I treæi anđeo za njim ide govoreæi glasom velikijem: ko se god pokloni zvijeri i ikoni njezinoj, i primi žig na èelo svoje ili na ruku svoju, 10 I on æe piti od vina gnjeva Božijega, koje je nepomiješano utoèeno u èasu gnjeva njegova, i biæe muèen ognjem i sumporom pred anđelima svetima i pred jagnjetom. 11 I dim muèenja njihova izlaziæe va vijek vijeka; i neæe imati mira dan i noæ koji se poklanjavaju zvijeri i ikoni njezinoj, i koji primaju žig imena njezina. (aiòn g165) 12 Ovdje je trpljenje svetijeh, koji drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu. 13 I èuh glas s neba gdje mi gorovi: napiši: blago mrtvima koji umiru u Gospodu otsad. Da, gorovi Duh, da poèinu od trudova svojih; jer djela njihova idu za njima. 14 I vidjeh, i gle, oblak bijel, i na oblaku sjeðaše kao sin èovjeèej, i imaše na glavi svojoj krunu zlatnu, i u ruci svojoj srp oštar. 15 I drugi anđeo iziðe iz crkve vièuæi velikijem glasom onome što sjedi na oblaku: zamahni srpom svojijem i žnji, jer dođe vrijeme da se žnje, jer se osuši žito zemaljsko. 16 I onaj što sjeðaše na oblaku baci srp svoj na zemlju, i požnjevena bi zemlja.

17 I drugi anđeo iziđe iz crkve što je na nebu, i imaše na prijesto zvijerin; i carstvo njegino posta tamno, i on kosijer oštar. 18 I drugi anđeo iziđe iz oltara, koji žvatahu jezike svoje od bola. 11 I huliše na ime Boga imaše oblast nad ognjem, i povika s velikom vikom nebeskoga od bola i od rana svojih, i ne pokajaše onome koji imaše kosijer oštiri, govoreći: zamahni se od djela svojih. 12 I šesti anđeo izli èašu svoju kosijerom svojijem oštrijem, i odreži grožđe vinograda na veliku rijeku Eufrat; i presahnu voda njezina, da zemaljskoga; jer veæ sazreš puca njegova. 19 I se pripravi put carevima od istoka sunèanoga. 13 I baci anđeo kosijer svoj na zemlju, i obra vinograd vidjeh iz usta aždahnijeh, i iz usta zvijerinijeh, i iz usta zemaljski, i metnu u kacu velikoga gnjeva Božijega. lažnoga proroka, gdje iziđoše tri neèista duha, kao 20 I otoèi se kaca izvan grada, i iziđe krv iz kace tja žabe. 14 Jer su ovo duhovi ñavolski koji èine èudesu, do uzda konjima hiljadu i šest stotina potkrilašta. i izlaze k carevima svega vasionoga svijeta da ih skupe na boj za onaj veliki dan Boga svedržitelja.

15 I vidjeh drugi veliki znak na nebu i èudo: sedam anđela koji imahu sedam pošljednjih zala, jer se u njima savrši gnjev Božij. 2 I vidjeh kao stakleno more smiješano s ognjem, i one što pobijediše zvijeri i ikonu njezinu, i žig njezin, i broj imena njezina, gdje stoje na moru staklenome i imaju gusle Božije; 3 I pjevali pjesmu Mojsija sluge Božijega, i pjesmu jagnjetovu, govoreći: velika su i divna djela twoja, Gospode Bože svedržitelju, pravedni su i istiniti putovi twoji, care svjetijeh. 4 Ko se neæe pobojeti tebe, Gospode, i proslavitime twoje? Jer si ti jedan svet; jer æe svi neznabošci doæi i pokloniti se pred tobom; jer se twoji sudovi javiše. 5 I poslije ovoga vidjeh, i gle, otvor se crkva skinje svjedoèanstva na nebu, 6 I iziđoše sedam anđela iz crkve, koji imahu sedam zala, obuèeni u èiste i bijele haljine od platna, i opasani po prsima pojasisma zlatnijem; 7 I jedna od èetiri životinje dade sedmorici anđela sedam èaša zlatnijeh napunjeneh gnjeva Boga, koji živi va vijek vijeka. (aión g165) 8 I napuni se crkva dima od slave Božije i od sile njegove; i нико ne moguše doæi u crkvu, dok se ne svrši sedam zala sedmorice anđela.

16 I èuh glas veliki iz crkve gdje govorit sedmorici anđela: idite, i izlijte sedam èaša gnjeva Božijega na zemlju. 2 I otide prvi anđeo, i izli èašu svoju na zemlju; i postaše rane zle i ljute na ljudima koji imaju žig zvijerin i koji se klanjaju ikoni njezinoj. 3 I drugi anđeo izli èašu svoju u more; i posta krv kao od mrtvaca, i svaka duša živa umrije u moru. 4 I treæi anđeo izli èašu svoju na rijeke i na izvore vodene; i posta krv. 5 I èuh anđela vodenoga gdje govorit: pravedan si, Gospode, koji jesi, i koji bješe, i svet, što si ovo studio; 6 Jer prolje krv svjetijeh i proroka, i krv si im dao da piju, jer su zasluzili. 7 I èuh drugoga iz oltara gdje govorit: da, Gospode Bože, svedržitelju, istiniti su i pravi sudovi twoji. 8 I èetvrti anđeo izli èašu svoju na sunce, i dano mu bi da žeze ljudi ognjem. 9 I opališe se ljudi od velike vruæine, i huliše na ime Boga koji ima oblast nad zlima ovima, i ne pokajaše se da mu dadu slavu. 10 I peti anđeo izli èašu svoju

na prijesto zvijerin; i carstvo njegino posta tamno, i nebeskoga od bola i od rana svojih, i ne pokajaše se od djela svojih. 11 I šesti anđeo izli èašu svoju na veliku rijeku Eufrat; i presahnu voda njezina, da zemaljskoga; jer veæ sazreš puca njegova. 12 I se pripravi put carevima od istoka sunèanoga. 13 I baci anđeo kosijer svoj na zemlju, i obra vinograd vidjeh iz usta aždahnijeh, i iz usta zvijerinijeh, i iz usta zemaljski, i metnu u kacu velikoga gnjeva Božijega. lažnoga proroka, gdje iziđoše tri neèista duha, kao 14 Jer su ovo duhovi ñavolski koji èine èudesu, i izlaze k carevima svega vasionoga svijeta da ih skupe na boj za onaj veliki dan Boga svedržitelja. 15 Evo idem kao lupež; blago onome koji je budan i koji èuva haljine svoje, da go ne hodi i da se ne vidi sramota njegova. 16 I sabra ih na mjesto, koje se Jevrejski zove Armagedon. 17 I sedmi anđeo izli èašu svoju po nebu, i iziđe glas veliki iz crkve nebeske od prijestola govoreći: svrši se. 18 I biše sijevanja munja i gromovi, i glasovi, i bi veliko tresenje zemlje, kakovo nikad ne bi otkako su ljudi na zemlji, toliko tresenje, tako veliko. 19 I grad veliki razdjeli se na tri dijela, i gradovi neznabožaèki padaše; i Vavilon veliki spomenu se pred Bogom da mu da èašu vina ljutoga gnjeva njegova. 20 I sva ostrva pobjegoše, i gore se ne naðoše, 21 I grad veliki kao glava pade s neba na ljudi; i ljudi huliše na Boga od zla gradnoga, jer je velika muka njegova vrlo.

17 I dođe jedan od sedam anđela koji imahu sedam èaša, i govorit sa mnom govoreći mi: hodi ti pokažem sud kurve velike, koja sjedi na vodama mnogima; 2 S kojom se kurvaše carevi zemaljski, i koji žive na zemlji opiše se vinom kurvarstva njezina. 3 I uvede me duh u pusto mjesto; i vidjeh ženu gdje sjedi na zvijeri crvenoj koja bješe puna imena hulnjih i imaše sedam glava i deset rogova. 4 I žena bješe obuèena u porfiru i skerlet i nakiæena zlatom i kamenjem dragijem i biserom, i imaše èašu u ruci svojoj punu mrzosti i pogansštine kurvarstva njegova; 5 I na èelu njezini napisano ime: tajna, Vavilon veliki, mati kurvama i mrzostima zemaljskima. 6 I vidjeh ženu pijanu od krvi svjetijeh i od krvi svjedoka Isusovijeh; i zaèudih se èudom velikijem kad je vidjeh. 7 I reèe mi anđeo: Šta se èudiš? Ja æu ti kazati tajnu ove žene, i zvijeri što je nosi i ima sedam glava i deset rogova. 8 Zvijer, koju si vidio bješe i nije, i iziæi æee iz bezdana i otiaæi æee u propast; i udiviæe se koji žive na zemlji, kojima imena napisana nijesu u knjigu života od postanja svijeta, kad vide zvijer, koja bješe, i nije, i doæi æee opet. (Abyssos g12) 9 Ovdje je um, koji ima mudrost. Sedam glava, to su sedam gora na kojima žena sjedi. 10 I jesu sedam careva. Pet je njih

palo, i jedan jest, a drugi još nije došao; i kad dođe 13 I cimeta i tamjana i mira i livana, i vina i ulja, i za malo æe ostati. 11 I zvijer koja bješe i nije, i ona je nišesteta i pšenice, i goveda i ovaca, i konja i kola, i osmi, i jest od sedmorice i u propast ide. 12 I deset tjelesa i duša èovjeèijih. 14 I voæa želja duše tvoje rogova, koje si vidio, to su deset careva, koji carstva otidoše od tebe, i sve što je masno i dobro otide od još ne primiše, nego æe oblast kao carevi na jedno tebe, i više ga neæeš naæi. 15 Trgovci koji se ovijem vrijeme primiti sa zvijeri. 13 Ovi jednu volju imaju, i tovarima obogatiše od nje, staaæe izdaleka od straha silu i oblast svoju daæe zvijeri. 14 Ovi æe se pobiti s muèenja njezina, plaèuæi i jauèuæi, 16 I govoreæi: jagnjetom, i jagnje æe ih pobijediti, jer je gospodar jaoh! jaoh! grade veliki, obuèeni u svilu i porfiru i nad gospodarima i car nad carevima; i koji su s njim, skerlet, i nakiæeni zlatom i kamenjem dragijem i jesu pozvani i izbrani i vjerni. 15 I reèe mi: vode, što si biserom; 17 Jer u jedan èas pogibe toliko bogatstvo! vidio, gdje sjedi kurva, ono su ljudi i narodi, i plemena I svi gospodari od laða, i sav narod u laðama, i i jezici. 16 I deset rogova, što si vidio na zvijeri, oni laðari, i koji god rade na moru, stadoše izdaleka, 18 I æe omrznuti na kurvu, i opustošiæe je i ogoluzniti, i vikahu, vidjevši dim gorenja njezina, i gororahu: ko je meso njezino pojeæe i saæeæi æe je ognjem. 17 Jer bio kao ovaj grad veliki? 19 I baciše prah na glave je Bog dao u srcu njihova da uèine volju njegovu, i da svoje, i povikaše plaèuæi i ridajuæi, govoreæi: jaoh! uèine volju jednu, i da dadu carstvo svoje zvijeri, dok jaoh! grade veliki, u kome se obogatiše svi koji imaju se svrše rijeèi Božije. 18 I žena, koju si vidio, jest grad laðe na moru od bogatstva njegova, jer u jedan èas veliki, koji ima carstvo nad carevima zemaljskima. opustje! 20 Veseli se nad njim nebo, i sveti apostoli i proroci, jer Bog pokaja sud vaš na njemu. 21 I uze jedan andeo jak kamen veliki, kao kamen vodeniene, i baci u more govoreæi: tako æe sa hukom biti baèen Vavilon grad veliki, i neæe se više naæi; 22 I glas gudaæa i pjevaæa i sviraæa i trubaæa neæe se više èuti u tebi; i nikakav majstor ni od kakva zanata neæe se više naæi u tebi, i huka kamenja vodeniene noga neæe se èuti u tebi; 23 I vidjelo žiška neæe se više svijetliti u tebi, i glas ženika i neveste neæe više biti èeven u tebi; jer trgovci tvoji bijahu boljari zemaljski, jer tvojjem èaranjem prevareni biše svi narodi. 24 I u njemu se naðe krv proroèka i svetijeh, i sviju koji su pobijeni na zemlji.

18 I poslje ovoga vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, koji imaše oblast veliku; i zemlja se zasvijetli od slave njegove. 2 I povika jakijem glasom govoreæi: pade, pade Vavilon veliki, i posta stan ðavolima, i tamnica svakome duhu neèistome, i tamnica sviju ptica neèistijeh i mrskijeh; jer otrovnijem vinom kurvarstva svojega napoji sve narode; 3 I carevi zemaljski s njom se kurvaše, i trgovci zemaljski obogatiše se od bogatstva slasti njezine. 4 I èuh glas drugi s neba koji govori: iziðite iz nje, narode moj, da se ne pomiješate u grijehe njezine, i da vam ne naude zla njezina. 5 Jer griješi njezini dopriješe tja do neba, i Bog se opomenu nepravde njezine.

6 Platite joj kao što i ona plati vama, i podajte joj dvojinom onoliko po djelima njezinima: kojom èašom zahvati vama zahvatljite joj po dva puta onoliko. 7 Koliko se proslavi i nasladi toliko joj podajte muka i žalosti; jer govori u srcu svojem: sjedim kao carica, i nijesam udovica, i žalosti neæeu vidjeti. 8 Zato æe u jedan dan doæi zla njezina: smrt i plaè i glad, i saæeæi æe se ognjem; jer je jak Gospod Bog koji joj sudi. 9 I zaplakaæe i zajaukati za njom carevi zemaljski koji se s njom kurvaše i bjesniše, kad vide dim gorenja njezina, 10 Izdaleka stojeæi od straha dim gorenja njezina, 11 Tgovci zemaljski zaplakaæe i zajaukati za njom, 12 Tovara

na nebū gdje govori: aliluja! spasenije i slava i èast i sila Gospodu našemu; 2 Jer su istiniti i pravi sudovi njegovi, što je osudio kurvu veliku, koja pokvari zemlju kurvarstvom svojijem, i pokajao krv slugu svojijeh od ruke njezine. 3 I drugom rekoše: aliluja! I dim njezin izlažaše va vijek vijeka. (aiõn g165) 4 I padoše dvadeset i èetiri starješine, i èetiri životinje, i pokloniše se Bogu koji sjedaše na prijestolu, govoreæi: amin, aliluja! 5 I glas iziðe od prijestola koji govori: hvalite Boga našega sve sluge njegove, i koji ga se bojite, i mali i veliki. 6 I èuh kao glas naroda mnogoga, i kao glas voda mnogijeh, i kao glas gromova jakijeh, koji govore: aliluja! jer caruje Gospod Bog svedržitelj. 7 Da se radujemo i veselimo, i da damo slavu njemu; jer doðe svadba jagnjetova, i žena njegova pripravila porfire i svile i skerleta, i svakoga mirisnog drveta, i se; 8 I dano joj bi da se obuèe u svilu èistu i bijelu: svakojakijeh sudova od fildiša, i svakojakijeh sudova jer je svila pravda svetijeh. 9 I reèe mi: napiši: blago od najskupljega drveta, mjedi i gvožđa i mermera, onima koji su pozvani na veèeru svadbe jagnjetove. I

reèe mi: ove su rijeèi istinite Božije. 10 I padnuvši pred nogama njegovima poklonih mu se; i reèe mi: i carovaæe s njim hiljadu godina. 7 I kad se svrši gle, nemoj, ja sam sluga kao i ti i braæa tvoja koja imaju svjedoèanstvo Isusovo. Bogu se pokloni; jer je svjedoèanstvo Isusovo Duh proroštva. 11 I vidjeh Goga i Magoga, da ih skupi na boj, koji je je broj nebo otvoreno, i gle, konj bijel, i koji sjedæše na njemu zove se vjeran i istinit, i sudi po pravdi i vojuje. 12 A opkolile oko svjetlje, i grad ljubazni; i siðe organj od oèi su mu kao plamen ognjeni, i na glavi njegovoj krune mnoge, i imaše ime napisano, kojega niko ne zna do on sam. 13 I bješe obuèen u haljinu crvenu od krvi, i ime se njegovo zove: rijeè Božija. 14 I vojske nebeske iðahu za njim na konjima bijelijem, obuèene u svilu bijelu i èistu. 15 I iz usta njegovih na stegnu svome ime napisano: car nad carevima i gospodar nad gospodarima. 16 I ima na haljini i skupite se na veliku veèeru Božiju, 18 Da jedete mesa od careva, i mesa od vojvoda, i mesa od junaka, i mesa od konja i od onijeh koji sjede na njima, i mesa od sviju slobodnjaka i robova, i od malijeh i od velikijeh. 19 I vidjeh zvijeri i careve zemaljske i vojnike njihove skupljene da se pobiju s onijem što sjedi na konju i s vojskama njegovijem. 20 I bi uhvaæena zvijer, i s njom lažni prorok koji uèini pred njom znake kojima prevari one koji primiše žig zvijerin i koji se poklanjaju ikoni njezinoj: živi biše baèeni oboje u jezero ognjeno, koje gori sumporom. (Limnë Pyr g3041 g4442) 21 A ostali pobijeni biše mæem onoga što sjedi na konju, koji iziðe iz usta njegovijeh: i sve se ptice nasitiše od mesa njihova.

20 I vidjeh anđela gdje silazi s neba, koji imaše kljuè od bezdana i verige velike u ruci svojoj. (Abysos g12) 2 I uhvati aždahu, staru zmiju, koja je ðavo i sotona, i sveza je na hiljadu godina, 3 I u bezdan baci je, i zatvori je, i zapeèati nad njom, da više ne prelašæuje naroda, dok se ne navrši hiljada godina; i potom valja da bude odriješena na malo vremena. (Abysos g12) 4 I vidjeh prijestole, i sjedahu na njima, i dade im se sud, i duše isjeèenijeh za svjedoèanstvo Isusovo i za rijeè Božiju, koji se ne pokloniše zvijeri ni ikoni njezinoj, i ne primiše žiga na èelima svojima i na ruci svojoj; i oživlješe i carovaše s Hristom hiljadu godina. 5 A ostali mrtvaci ne oživlješe, dokle se ne svrši hiljada godina. Ovo je pro vaskrsenije. 6 Blažen je i svet onaj koji ima dijel u prvom vaskrseniju; nad njima druga smrt

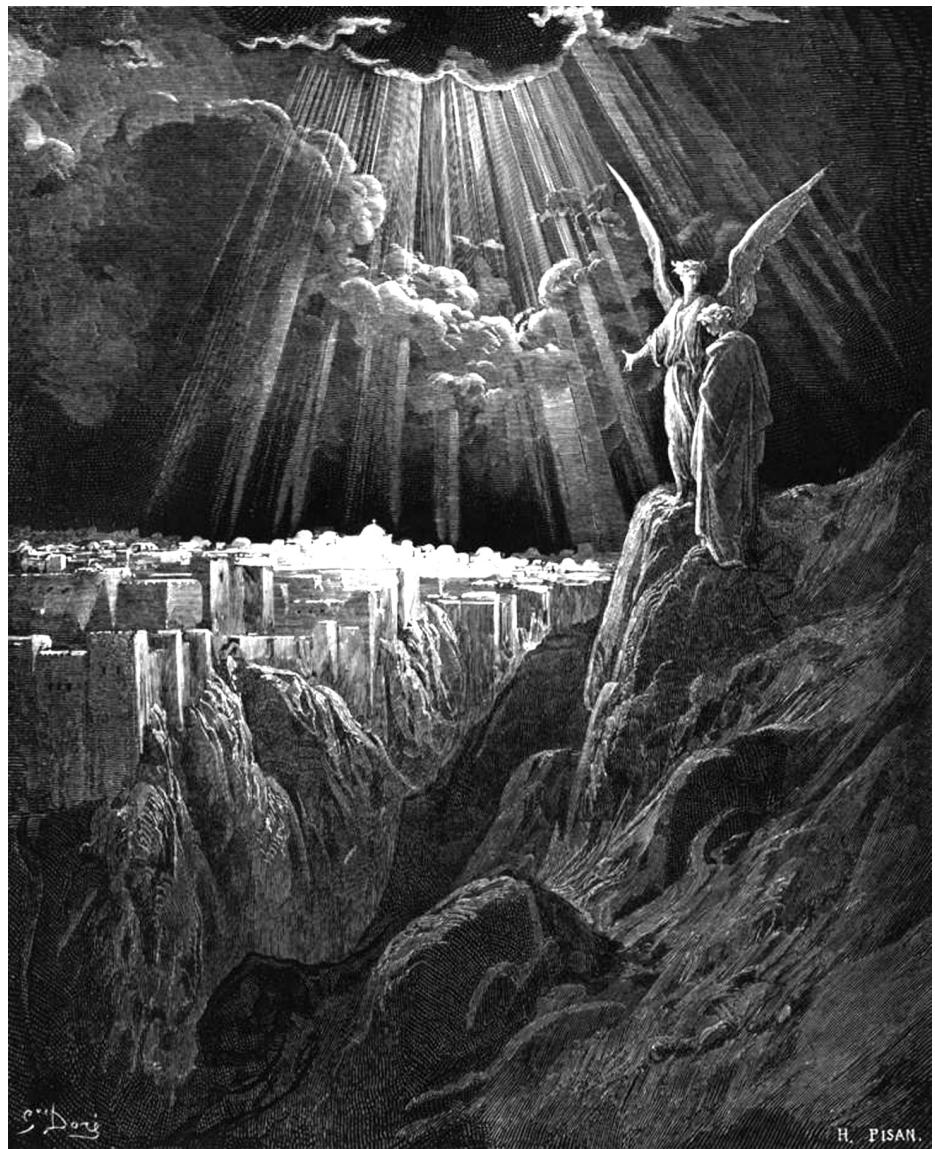
nema oblasti, nego æe biti sveštenici Bogu i Hristu, i carovaæe s njim hiljadu godina, pustiæe se sotona iz tamnice svoje, 8 I iziæi æe da vara narode po sva èetiri kraja zemlje, i Goga i Magoga, da ih skupi na boj, koji je je broj baèen u jezero ognjeno i sumporito, gdje je zvijer i lažni prorok; i biæe muèeni dan i noæe va vijek od Boga s neba, i pojede ih. 10 I ðavo koji ih varaše bi èijega lica bježaše nebo i zemlja, i mesta im se ne naðe. 12 I vidjeh mrtvace male i velike gdje stoje pred Bogom, i knjige se otvorise; i druga se knjiga otvori, koja je knjiga života; i sud primiše mrtvaci kao što je napisano u knjigama, po djelima svojima. 13 I more dade svoje mrtvace, i smrt i pakao dadoše svoje mrtvace; i sud primiše po djelima svojima. (Hadës g86) 14 I smrt i pakao baèeni biše u jezero ognjeno. I ovo je druga smrt. (Hadës g86, Limnë Pyr g3041 g4442) 15 I ko se ne naðe napisan u knjizi života, baèen bi u jezeru ognjeno. (Limnë Pyr g3041 g4442)

21 I vidjeh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja proðoše, i mora više nema. 2 I ja Jovan vidjeh grad sveti, Jerusalim nov, gdje silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevjesta ukraæena mužu svojemu. 3 I èuh glas veliki s neba gdje govori: evo skinije Božije meðu ljudima, i življeæe s njima, i oni æe biti narod njegov, i sam Bog biæe s njima Bog njihov. 4 I Bog æe otiti svaku suzu od oèiju njihovih, i smrti neæee biti više, ni plaæa, ni vike, ni bolesti neæee biti više; jer prvo proðe. 5 I reèe onaj što sjedæše na prijestolu: evo sve novo tvorim. I reèe mi: napiši, jer su ove rijeèi istinite i vjerne. 6 I reèe mi: svrši se. Ja sam alfa i omega, poèetak i svršetak. Ja æeu žedname dati iz izvora vode žive zabadava. 7 Koji pobijedi, dobijæe sve, i biæeu mu Bog, i on æe biti moj sin. 8 A strašljivima i nevjernima i poganim i krvnicima, i kurvarima, i vraèarima, i idolopoklonicima, i svima lažama, njima je dijel u jezeru što gori ognjem i sumporom; koje je smrt druga. (Limnë Pyr g3041 g4442) 9 I doðe k meni jedan od sedam anđela koji imahu sedam èaša napunjenijeh sedam zala pošljednijeh, i reèe mi govoreæi: hodi da ti pokažem nevjestu, jagnjetovu ženu. 10 I odvede me u duhu na goru veliku i visoku, i pokaza mi grad veliki, sveti Jerusalim, gdje silazi s neba od Boga, 11 I imaše slavu Božiju; i svjetlost njegova bijaše kao dragi kamen, kao kamen jaspis svjetli, 12 I imaše zid veliki i visok, i imaše

dvanaestora vrata, i na vratima dvanaest anđela, i pokaza. 9 I reče mi: gle, nemoj, jer sam i ja sluga kao imena napisana, koja su imena dvanaest koljena i ti i braea tvoja proroci i oni koji drže riječi knjige Izrailjevih. 10 Od istoka vrata troja, i od sjevera ove. Bogu se pokloni. 11 I reče mi: ne započavaj vrata troja, od juga vrata troja, i od zapada vrata riječi proroštva knjige ove; jer je vrijeme blizu. 12 troja. 13 I zid gradski imaše dvanaest temelja, i na Ko ēini nepravdu, neka ēini još nepravdu; i ko je njima imena dvanaest apostola jagnjetovih. 14 I pogani, neka se još pogani; i ko je pravedan, neka onaj što govoraše sa mnom, imaše trsku zlatnu da još ēini pravdu; i ko je svet, neka se još sveti. 15 I izmjeri grad i vrata njegova i zidove njegove. 16 I evo æu doæi skoro, i plata moja sa mnom, da dam grad na ēetiri ugla stoji, i dužina je njegova tolika svakome po djelima njegovim. 17 Ja sam alfa i kolika i širina. I izmjeri grad trskom na dvanaest omega, poèetak i svršetak, prvi i pošljednji. 18 Blago hiljada potrkališta: dužina i širina i visina jednaka onima koji tvore zapovijesti njegove, da im bude vlast je. 19 I razmjeri zid njegov na sto i ēetrdeset i ēetiri na drvo života, i da uđu na vrata u grad. 20 A napolju lakta, po mjeri ēovječnoj, koja je anđelova. 21 I bješe su psi i vraèari i kurvari i krvnici i idolopoklonici i svaki graða zida njegova jaspis, i grad zlato ēisto, kao ēisto koji ljubi i ēini laž. 22 Ja Isus poslah anđela svojega staklo. 23 I temelji zidova gradskih bijahu ukrášeni da vam ovo posvjeđeòi u crkvama. Ja sam korijen svakijem dragijem kamenjem: prvi temelj bijaše jaspis, i rod Davidov, i sjajna zvijezda danica. 24 I Duh i drugi sapfir, treæi halkidon, ēetvrti smaragd, 25 Peti nevjesta govore: doði. I koji ēuje neka govori: doði. I sardoniks, šesti sard, sedmi hrisolit, osmi viril, deveti ko je žedan neka dože, i ko hoæe neka uzme vodu topaz, deseti hrisopras, jedanaesti jakint, dvanaesti života zabadava. 26 Jer svjedoèim svakome koji ēuje ametist. 27 I dvanaest vrata, dvanaest zrna bisera: riječi proroštva knjige ove; ako ko dometne ovome, svaka vrata bijahu od jednoga zrna bisera: i ulice Bog æe nametnuti na njega zla napisana u knjizi gradske bijahu zlato ēisto, kao staklo presvjetlo. 28 I ovoj; 29 I ako ko oduzme od riječi knjige proroštva crkve ne vidjeh u njemu: jer je njemu crkva Gospod ovoga, Bog æe oduzeti njegov dijel od knjige života, i Bog svedržitelj, i jagnje. 30 I grad ne potrebuje sunca od grada svetoga, i od onoga što je napisano u knjizi ni mjeseca da svijetle u njemu; jer ga slava Božija ovoj. 31 Govori onaj koji svjedoèi ovo: da, doæi æu prosvijetli, i ţizak je njegov jagnje. 32 I narodi koji su skoro! Amin. Da, doði, Gospode Isuse. 33 Blagodat spaseni hodiae u vidjelu njegovu, i carevi zemaljski Gospoda našega Isusa Hrista sa svima vama. Amin. donijeæe slavu i ēast svoju u njega. 34 I vrata njegova neæe se zatvorati danju, jer onđe noæi neæe biti. 35 I donijeæe slavu i ēast neznabozaca u njega. 36 I neæe u njega uæi ništa pogano, i što ēini mrzost i laž, nego samo koji su napisani u životnoj knjizi jagnjeta.

22 I pokaza mi ēistu rijeku vode života, bistru kao kristal, koja izlaže od prijestola Božijega i jagnjetova. 2 Nasred ulica njegovih i s obje strane rijeke drvo života, koje raða dvanaest rodova dajuæi svakoga mjeseca svoj rod; i lišæe od drveta bijaše za iscijeljivanje narodima. 3 I više neæe biti nikakve prokletinje; i prijestol Božij i jagnjetov biæe u njemu; i sluge njegove posluživaæe ga, 4 I gledaæe lice njegovo, i ime njegovo biæe na ēelima njihovima. 5 I noæi tamo neæe biti, i neæe potrebovati vidjela od ţiška, ni vidjela sunèanoga, jer æe ih obasjavati Gospod Bog; i carovaæe va vijek vijeka. (aión g165)

6 I reče mi: ovo su riječi vjerne i istinite, i Gospod Bog svetijeh proroka posla anđela svojega da pokaže slugama svojima šta æe biti skoro. 7 Evo æu doæi skoro: blago onome koji drži riječi proroštva knjige ove. 8 I ja Jovan vidjeh ovo i ēuh; i kad ēuh i vidjeh, padoh da se poklonim na noge anđela koji mi ovo

I ja Jovan vidjeh grad sveti, Jerusalim nov, gdje silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevjeta ukrašena mužu svojemu. I èuh glas veliki s neba gdje govori: evo skinje Božije među ljudima, i življeæe s njima, i oni æe biti narod njegov, i sam Bog biæe s njima Bog njihov.

Apokalipsa 21:2-3

Vodič za Čitaocu

Srpski at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Rečnik

Srpski at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Rečnik +

AionianBible.org/Bibles/Serbian---Karadzic-Danicic-Latin-Script/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luki 8:31
Rimljanima 10:7
Apokalipsa 9:1
Apokalipsa 9:2
Apokalipsa 9:11
Apokalipsa 11:7
Apokalipsa 17:8
Apokalipsa 20:1
Apokalipsa 20:3

Dela apostolska 3:21
Dela apostolska 15:18
Rimljanima 1:25
Rimljanima 9:5
Rimljanima 11:36
Rimljanima 12:2
Rimljanima 16:27
1 Korinæanima 1:20
1 Korinæanima 2:6
1 Korinæanima 2:7
1 Korinæanima 2:8
1 Korinæanima 3:18
1 Korinæanima 8:13
1 Korinæanima 10:11
2 Korinæanima 4:4
2 Korinæanima 9:9
2 Korinæanima 11:31
Galaæanima 1:4
Galaæanima 1:5
Efežanima 1:21
Efežanima 2:2
Efežanima 2:7
Efežanima 3:9
Efežanima 3:11
Efežanima 3:21
Efežanima 6:12
Filipljanima 4:20
Kološanima 1:26
1 Timoteju 1:17
1 Timoteju 6:17
2 Timoteju 4:10
2 Timoteju 4:18
Titu 2:12
Jevrejima 1:2
Jevrejima 1:8
Jevrejima 5:6
Jevrejima 6:5
Jevrejima 6:20
Jevrejima 7:17
Jevrejima 7:21
Jevrejima 7:24
Jevrejima 7:28
Jevrejima 9:26
Jevrejima 11:3
Jevrejima 13:8
Jevrejima 13:21
1 Petrova 1:23

1 Petrova 1:25
1 Petrova 4:11
1 Petrova 5:11
2 Petrova 3:18
1 Jovanova 2:17
2 Jovanova 1:2
Judina 1:13
Judina 1:25
Apokalipsa 1:6
Apokalipsa 1:18
Apokalipsa 4:9
Apokalipsa 4:10
Apokalipsa 5:13
Apokalipsa 7:12
Apokalipsa 10:6
Apokalipsa 11:15
Apokalipsa 14:11
Apokalipsa 15:7
Apokalipsa 19:3
Apokalipsa 20:10
Apokalipsa 22:5

aïdios

Rimljanima 1:20
Judina 1:6

1 Korinæanima 8:13
1 Korinæanima 10:11
2 Korinæanima 4:4
2 Korinæanima 9:9
2 Korinæanima 11:31
Galaæanima 1:4
Galaæanima 1:5
Efežanima 1:21
Efežanima 2:2
Efežanima 2:7
Efežanima 3:9
Efežanima 3:11
Efežanima 3:21
Efežanima 6:12
Filipljanima 4:20
Kološanima 1:26
1 Timoteju 1:17
1 Timoteju 6:17
2 Timoteju 4:10
2 Timoteju 4:18
Titu 2:12
Jevrejima 1:2
Jevrejima 1:8
Jevrejima 5:6
Jevrejima 6:5
Jevrejima 6:20
Jevrejima 7:17
Jevrejima 7:21
Jevrejima 7:24
Jevrejima 7:28
Jevrejima 9:26
Jevrejima 11:3
Jevrejima 13:8
Jevrejima 13:21
1 Petrova 1:23

aiōn

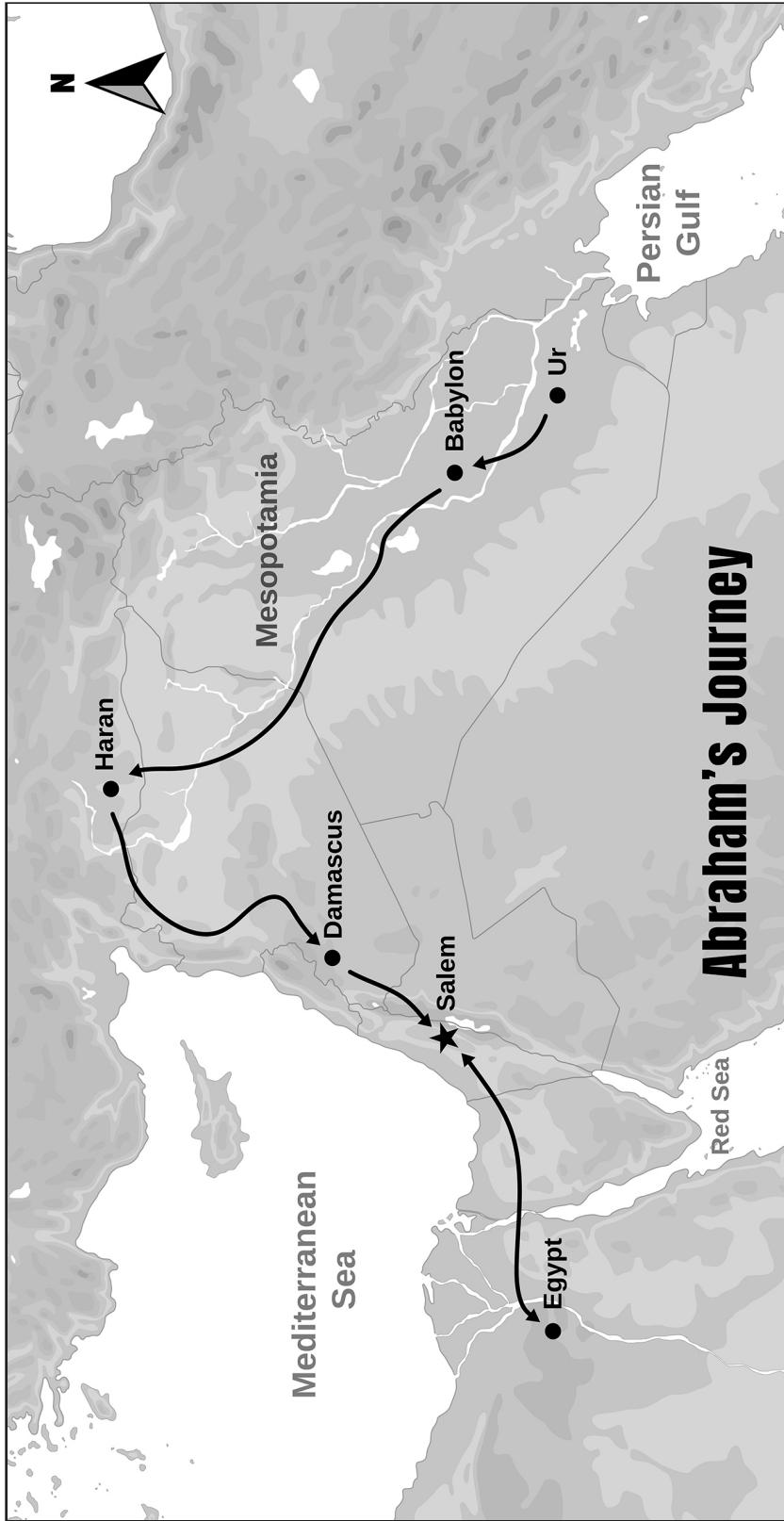
Mateju 12:32
Mateju 13:22
Mateju 13:39
Mateju 13:40
Mateju 13:49
Mateju 21:19
Mateju 24:3
Mateju 28:20
Marku 3:29
Marku 4:19
Marku 10:30
Marku 11:14
Luki 1:33
Luki 1:55
Luki 1:70
Luki 16:8
Luki 18:30
Luki 20:34
Luki 20:35
Jovanu 4:14
Jovanu 6:51
Jovanu 6:58
Jovanu 8:35
Jovanu 8:51
Jovanu 8:52
Jovanu 9:32
Jovanu 10:28
Jovanu 11:26
Jovanu 12:34
Jovanu 13:8
Jovanu 14:16

Efežanima 1:21
Efežanima 1:5
Efežanima 2:2
Efežanima 2:7
Efežanima 3:9
Efežanima 3:11
Efežanima 3:21
Efežanima 6:12
Filipljanima 4:20
Kološanima 1:26
1 Timoteju 1:17
1 Timoteju 6:17
2 Timoteju 4:10
2 Timoteju 4:18
Titu 2:12
Jevrejima 1:2
Jevrejima 1:8
Jevrejima 5:6
Jevrejima 6:5
Jevrejima 6:20
Jevrejima 7:17
Jevrejima 7:21
Jevrejima 7:24
Jevrejima 7:28
Jevrejima 9:26
Jevrejima 11:3
Jevrejima 13:8
Jevrejima 13:21
1 Petrova 1:23

aiōnios

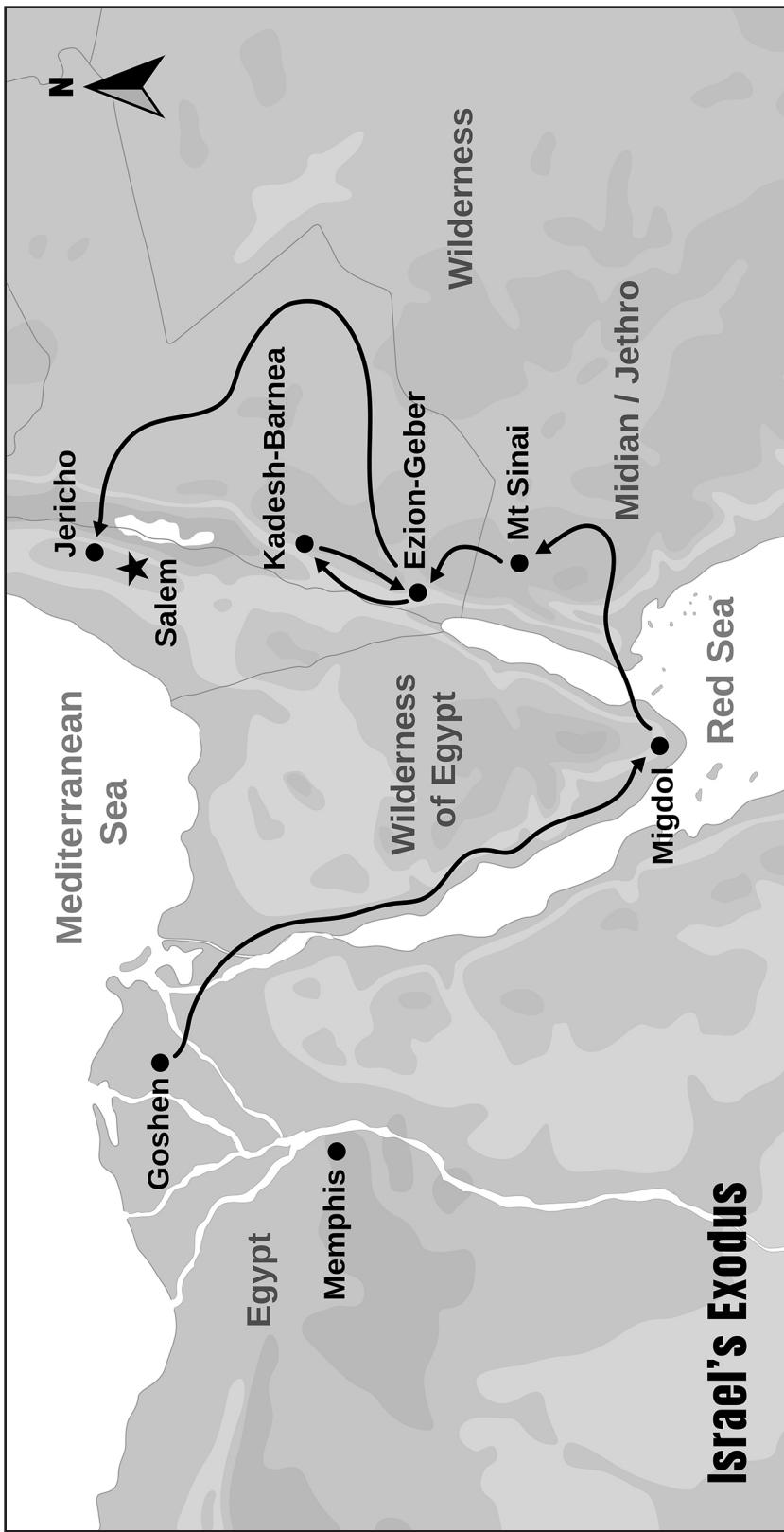
Mateju 18:8
Mateju 19:16
Mateju 19:29
Mateju 25:41
Mateju 25:46
Marku 3:29
Marku 10:17
Marku 10:30
Luki 10:25
Luki 16:9
Luki 18:18
Luki 18:30
Jovanu 3:15
Jovanu 3:16
Jovanu 3:36
Jovanu 4:14
Jovanu 4:36
Jovanu 5:24
Jovanu 5:39
Jovanu 6:27
Jovanu 6:40
Jovanu 6:47
Jovanu 6:54
Jovanu 6:68

Jovanu 10:28	Marku 9:45	Psalmi 116:3
Jovanu 12:25	Marku 9:47	Psalmi 139:8
Jovanu 12:50	Luki 12:5	Psalmi 141:7
Jovanu 17:2	Jakovljeva 3:6	Poslovice 1:12
Jovanu 17:3	Hadēs	Poslovice 5:5
Dela apostolska 13:46	Mateju 11:23	Poslovice 7:27
Dela apostolska 13:48	Mateju 16:18	Poslovice 9:18
Rimljanima 2:7	Luki 10:15	Poslovice 15:11
Rimljanima 5:21	Luki 16:23	Poslovice 15:24
Rimljanima 6:22	Dela apostolska 2:27	Poslovice 23:14
Rimljanima 6:23	Dela apostolska 2:31	Poslovice 27:20
Rimljanima 16:25	1 Korinæanima 15:55	Poslovice 30:16
Rimljanima 16:26	Apokalipsa 1:18	Propovednik 9:10
2 Korinæanima 4:17	Apokalipsa 6:8	Pesma nad pesmama 8:6
2 Korinæanima 4:18	Apokalipsa 20:13	Isajja 5:14
2 Korinæanima 5:1	Apokalipsa 20:14	Isajja 7:11
Galaæanima 6:8	Limnē Pyr	Isajja 14:9
2 Solunjanima 1:9	Apokalipsa 19:20	Isajja 14:11
2 Solunjanima 2:16	Apokalipsa 20:10	Isajja 14:15
1 Timoteju 1:16	Apokalipsa 20:14	Isajja 28:15
1 Timoteju 6:12	Apokalipsa 20:15	Isajja 28:18
1 Timoteju 6:16	Apokalipsa 21:8	Isajja 38:10
2 Timoteju 1:9	Sheol	Isajja 38:18
2 Timoteju 2:10	Postanak 37:35	Isajja 57:9
Titu 1:2	Postanak 42:38	Jezekilj 31:15
Titu 3:7	Postanak 44:29	Jezekilj 31:16
Filemon 1:15	Postanak 44:31	Jezekilj 31:17
Jevrejima 5:9	Brojevi 16:30	Jezekilj 32:21
Jevrejima 6:2	Brojevi 16:33	Jezekilj 32:27
Jevrejima 9:12	Ponovljeni Zakon 32:22	Osija 13:14
Jevrejima 9:14	1 Samuelova 2:6	Amos 9:2
Jevrejima 9:15	2 Samuelova 22:6	Jona 2:2
Jevrejima 13:20	1 Kraljevina 2:6	Avakum 2:5
1 Petrova 5:10	1 Kraljevina 2:9	Tartaroō
2 Petrova 1:11	Jov 7:9	2 Petrova 2:4
1 Jovanova 1:2	Jov 11:8	Questioned
1 Jovanova 2:25	Jov 14:13	2 Petrova 2:17
1 Jovanova 3:15	Jov 17:13	
1 Jovanova 5:11	Jov 17:16	
1 Jovanova 5:13	Jov 21:13	
1 Jovanova 5:20	Jov 24:19	
Judina 1:7	Jov 26:6	
Judina 1:21	Psalmi 6:5	
Apokalipsa 14:6	Psalmi 9:17	
eleēsē	Psalmi 16:10	
Rimljanima 11:32	Psalmi 18:5	
Geenna	Psalmi 30:3	
Mateju 5:22	Psalmi 31:17	
Mateju 5:29	Psalmi 49:14	
Mateju 5:30	Psalmi 49:15	
Mateju 10:28	Psalmi 55:15	
Mateju 18:9	Psalmi 86:13	
Mateju 23:15	Psalmi 88:3	
Mateju 23:33	Psalmi 89:48	
Marku 9:43		

Abraham's Journey

Vjerom posluša Avraam kad bi pozvan da izđe u zemlju koju šećeše da primi u našnjedstvo, i izđe ne znajući kuda ide. - Jevrejima 11:8

A kad Faraon pusti narod, ne odvede ih Bog putem k zemlji Filistejskoj, ako i bješe kraći, jer Bog reče: da se ne pokaje narod kad vidi rat, i ne vrati se u Misir. - Izlazak 13:17

Mediterranean
Sea

Sidon
Tyre
Caesarea-
Philippi

Galilee
Capernaum
Bethsaida

Cana
Nazareth

Sychar

Samaria

Ephraim

Jerusalem ★

Bethany

Bethlehem

Judea

► Egypt

Decapolis

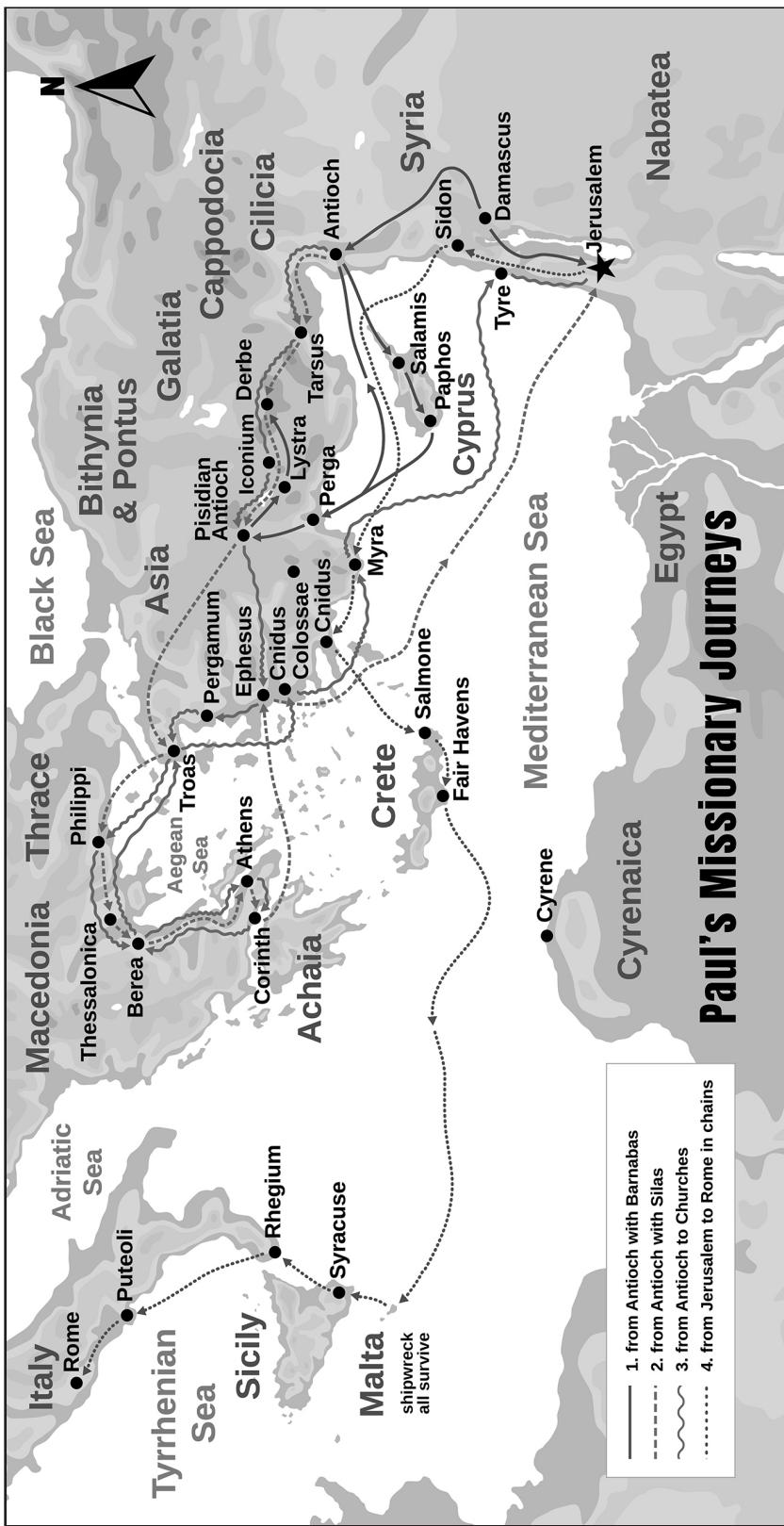
Peraea

Jericho

Jesus' Journeys

Jer sin èovjeej nije došao da mu služe nego da služi, i da da dušu svoju u otkup za mnoge. - Marku 10:45

Paul's Missionary Journeys

Od Pavla, služe Isusa Hrista, pozvanoga apostola izabranoga za jevanđelje Božije, - Rimljanima 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Sudbina

Srpski at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Idite dakle i naučite sve narode krstet ih va imenem oca i sina i svetoga Duha, - Mateju 28:19

